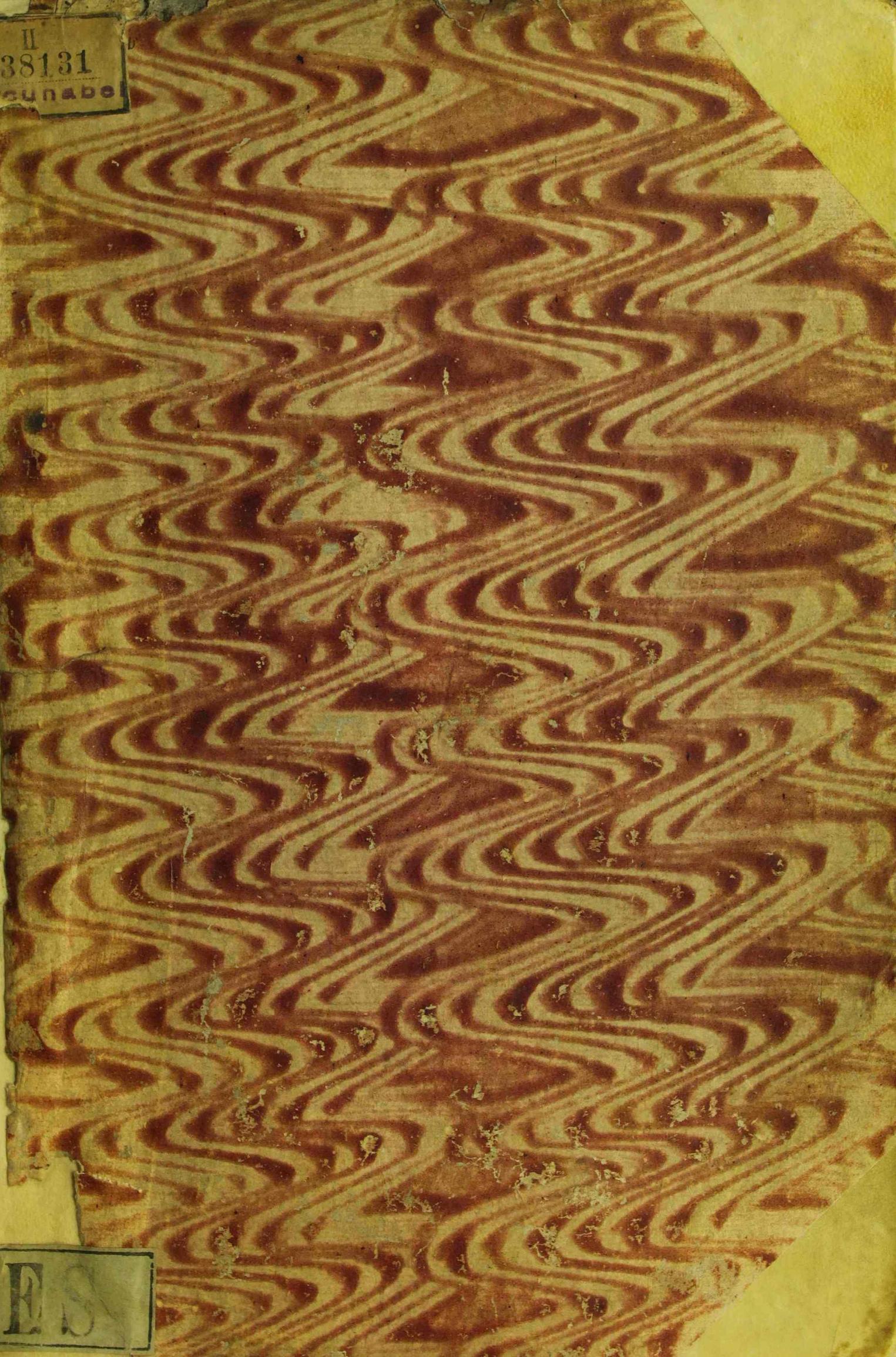

II
138131
СУПАВС

10282 56.2
Complett 247 Blätter.

D 19. Paris. Vise Brunet.

Vendue chez Latalière 150 francs.

Senna Santander II. p. 382.

Weltkrieg & gr.

Ms 558.

Denkschriften der Weltkriegs-

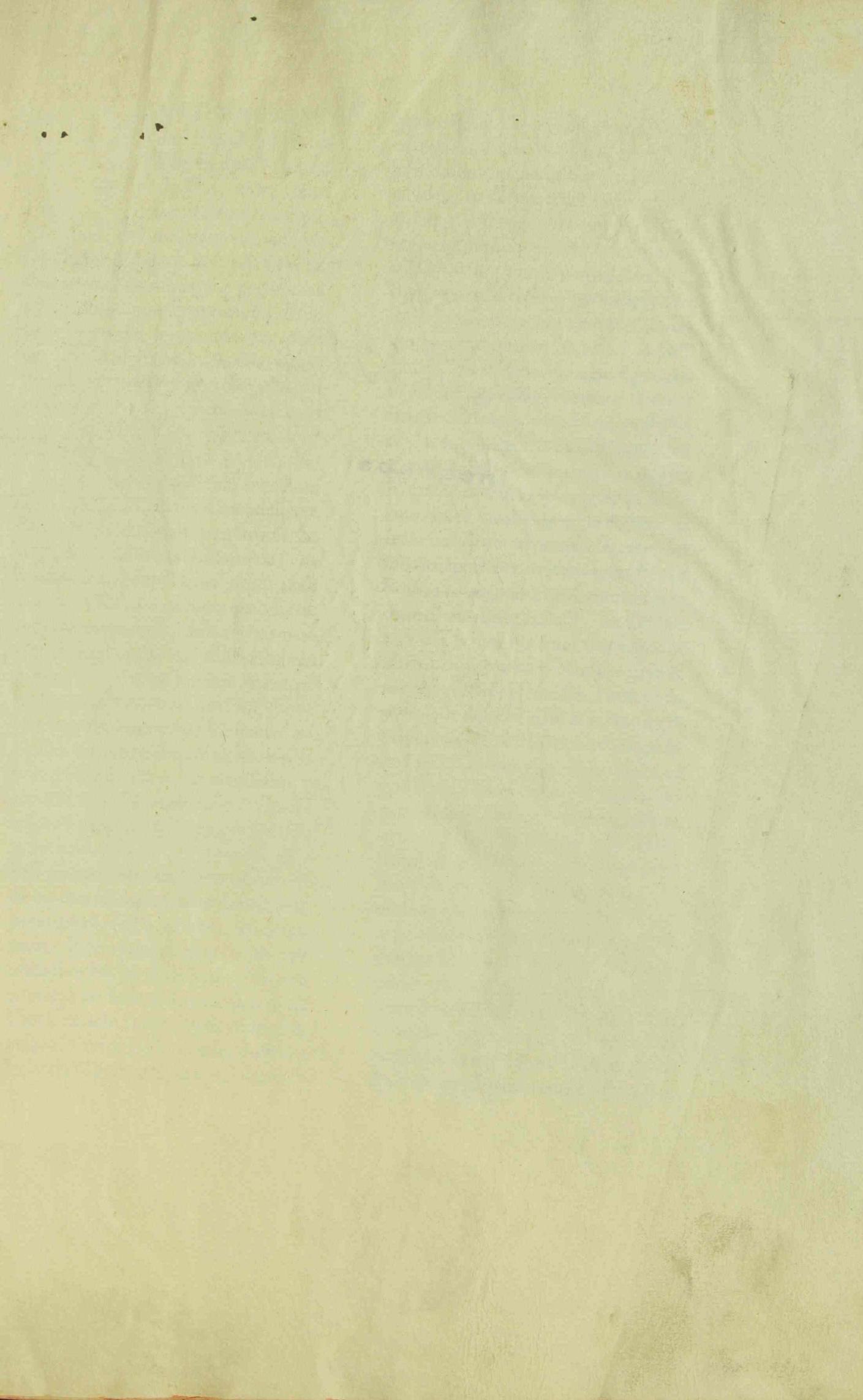
Holmiska församlingen & Moseby p. 13

T. 21. 1919. Lund & Rödbergs Förlag. Stockholm.

Det. p. 507. Kestads Handel 672.

EX LIBRIS
AMADEI SVAJER.

II
138131

Incunabel

VTRVM HOMI
NIPRO STATU
isto sit necc^m aliquaz
doctriaz spālez supna
turali inspirari ad quā
nō possit luiē naturali

intellectus ptingere. & q̄ nō. Ar̄ sic
oīs potētia h̄ns aliqd coē p̄ pri. oīo na
turali: pōt in quodl^z tentum sub illo
sicut in p̄le ob^z & naturale. hoc pbāt
per ex^m de p̄. oīo uisus & aliis cōtētis
sub illo & ita inductiue in aliis obis pri
mis & potēcīs. & pbatur etiā rōne: qz
pri^m ob^z dicit quod ē adeqtum cū po^z
sed si in aliquo eslet eius ratio. s. primi
obi circa quod nō posset habere actum
suū naturali nō eslet potētie adeqtum
sed excedret potētiā p^z g^o. maior. Sz
pri^m obm intellectus nr̄i naturale ē ens
inqtum ens. g^o. intellectus nr̄i pōt naṭa
liter hrē actū circa qdcunq̄ ens. Et sic
circa qdcunq̄ intelligibile etiā circa nō
ens qz nega. 9gnoscit paffirmationem
g^o & ceta. Proba. minoris Auice. p̄.
metha. ca. s. ens & res pri. impsione
iāia imprimūtur nec possūt manifestari
ex aliis. Si autem aliquid aliud ab istis
eslet pri^m ob^z ista possēt manifestari p̄
rōne eius. Sz h̄ē iimpossible. Pretea
sēsus nō indiget aliq̄ cognicōe s̄natāli
p̄statu isto g^o. nec intellectus. aīs p^z p̄
ba. 9nē. naṭa nō deficit i neccessariis z.
de aīa & si in imperfectis nō deficit. mul
to magis in pfectis g^o. si nec deficit ipo
tentii s̄feriorib^z q̄tū ad nccia eis p̄p̄
actus suos h̄ndos & finē eaꝝ 9ndz mul
to magis nō deficit in nccariis potētie
s̄fioris ad actū suū & finem 9ndz g^o &
ceta. Pretea si aliqui talis doctrina
sit nccia h̄ē qz po^z i puris naṭalibus in

pporcoata ē oīo ut sic cognoscibili g^o
oīz q̄ p̄ aliqd aliud a se fiat ei ppocōna
ta illā aliud aut ē naṭale aut s̄naṭale. Si
naṭale g^o. to^m ē ipporcoatū oīo p̄. Si s̄
naṭale g^o. po^z ē i ppocōata illi & ita se
quī q̄ p̄ aliqd oīz ppōri & sic inifinitū
Cū g^o. nō sit pcedere i intitū 2^m metha.
oīz stare in p̄. dicēdo q̄ po^z itellec̄tū sit
ex se ppocōata 9gnoscibili & 2^m omēz
modū 9gnoscibilis g^o & ceta. Ad oīm
2^m thi. 3^m oīs doctrīa diuinitus iſpirata ē
utilis ad arguēdū g^o & ceta. Pretea
baruth. 3^m de sapiā dī. nō ē qui possit sci
re uias eius lz qui scit uniuersa nouit eā
g^o. null^z pōt h̄ere eā nisi ascīete uniūsa
h̄. q̄tū ad nccitatē ei9 de facto āt s̄bdit
tradicidit eā iacob puerō suo & iſrael di
lecto suo q̄tū ad uetus testamentum
sequitur post hec in terris uisus ē & cū
hoībus cōuersatus ē qn. s. tradidit eam
quantū ad nouuz testa^m. In ista qōe
uidē esle 9trouersia inter theologos &
phōs. phī. n. tenent pfectioñeñ naṭe &
negant pfectioñeñ s̄naṭalē. theologū
9gnoscūt defectū naṭe & nccitatē grē
& pfectionū s̄naṭaliū & ideo magis eā
honorāt. Diceret g^o. phūs q̄ nulla ē co
gnī. s̄naṭalis hoī nccia p̄ statu isto sed
q̄ omēz cognicōeñ sibi ncciam poss^z ac
qrere ex actōe cāx naṭaliū. ad h̄. aducr
sil austōitas & rō phī ex diūlis locis p̄.
ista z. de aīa ubi dicit q̄ ite9 agēs ē q^o ē
oīa facere & possiblīs q^o ē oīa fieī. Ex h̄.
aī sic. actō naṭali & paſliuo sil a pxiatis
& n̄ipeditis sequīt actō nccio qz nō de
pēdet essētialē nī ex eis tāq̄ ex caulis
prioribus. actm āt respectu oīs itelligi
bilis ē ite9 agēs. & passiuū ē itellec̄tus
possibilis & hec sūt nīalē i aīa. nec sunt
ipedita. p^z g^o. q̄ utute naṭali isteꝝ pōt

cog^o distinc^o 2 sec^o vno^o p^o zoc^o dicitur ab
determinatus q^o id cognoscit ut p^o tunc
determinatus q^o nō alius est sicut^o 200° h

P.

pri^a pri^a poslūg nali^f 9gnoscere pba^o
icde ptis mi. qz tm̄ pri^a & sūt 9issimi
g^o qn distribuūt. distribuūt p oibus
9ceptibus inferiorib^o. accipiūt at tales
tm̄ ulr i pris p̄cipis & ita extēdūt se
ad oes 9cept9 p̄tclāres & p 9ns ad ex
trema oīm 9nū specialiū. & ita et est
hec ps mi. p̄bata. Cōtra istā posicōez
pōt iplicit argui p. sic oī agēti p 9gni
tōez nccia ē dūtic^o 9gnitō lūi finis. hāc
pbo qz oē agēs pp̄t finē agit ex appre
titu finis. & oē ple agēs agit pp̄t finē
g^o oē pse agēs suo^o appetit finē g^o. si c
agēti natali ē nccia appetit9 finis pp̄t
quē d3 ager. ita agēti p 9g^o nē qd et ē
ple agēs ex 2° phicor^o nccia ē appetit9
lūi fis pp̄t qd d3 ageū p3 g^o ma. Sz hō
n̄ pōt ex nali^b suū finē distictē 9g^o f
cer^o g^o nccia ē sibi d^h distictā 9g^o f
nali^f mi. p3 p^o qz phūs seqns nali^f rōz
aut pōt felicitatē eē pfectā i 9g^o ne acq
sita lbar^o sepatar^o sicut uide^r uelle p^o &
ethi. aut si n̄ dūmiate asserat illā esse
suppmā pfcōez nobis possiblē tñ aliaz
rōe nali^f n̄ cludit ita q̄ soli rōi nali^f itē
do uel errabit circa fiez p̄tclāri uel du
bi^o reāebit. un^o p^o ethi. dubitādo ait.
si qd ē deo^o donū rōnabile ē felicitatē
eē: 2° pba^o eadem mi. p̄o3 qz nullius
lbe finis ppri^o 9g^o lci^o a nobis. nli ex
actib^o e9 nobis maifestis exqb^o oñdit
q̄ talis finis sit conueniens tali nature.
nullos aut actus expimur nec cognosci
mus in esse nature nre nali^f nūc p̄statu
isto ex qb^o 9g^o scā9 uisionē lbar^o sepa
tar^o eē queientē nobis g^o nō possimus
nali^f 9g^o scer^o distictē q̄ ille fis sit que
niēs nre nate. hoc saltē certū ē q̄ qdā
9ditōnes finis pp̄t q̄s est appetibilior
& feruēti^o iquirēd^o nō possūt distictē

seq acto intelligēdi respectu c9cūq̄ itelli
gibilis. Cfirmat rō: oī potētie nali pas
sue corrīnd^o actim nali. alioq̄ undērt
po^a passiuā eē frustra i nali: si p nihil iha
poss^o reduci ad actū. Sz itellect^o possibi
lis ē po^a passiuā nali respectu quo^o cū
q̄ itelli^m g^o corrīnd^o sibi aliq̄ po^a actia
nali. seq^t g^o ppo^m mīor patz. qz iteg^o
possibilis nali appetit 9g^o e3 c9cūq̄
9gnoscibilis nali et pfici^t p q̄cūq̄ 9g^o
nē. g^o ē nali recepti^o c9l3 itellecois. C̄p
fea 6° meth. dīfiguit hīt^o speculati^o
i metham phim & mathe^m et ex p^o ne
e9dē ibidē nō uidetur posse esse plures
hīt^o speculati^os: qz i lītis gliderat d^o to
to etē et i se et q^o ad oes ptes e9 si c^o at
nō poss^o eē aliq^a speculati^o ab lītis. sic
nec poss^o eē aliq^a p̄tca a p̄tclās acqsi
tis actis et scīuis g^o scīe p̄tce acqsite lūf
ficiūt ad pficiē^m itellec^m p̄tclā. & specu
lati^o acqsite sufficiūt ad pficiēdū itelli^m
speculati^om. C̄prefea potēs nali intelligē
pri^a pōt nali cognoscere & intelligere
9° nes iclusas ipri^o hāc pp̄oe^o p^o qz scīa
9° nū n̄ d̄pēd^o nisi ex itellectu p̄cipiū
& d̄duetōe 9° nū ex prin^o sicut patz ex
diffinitōe scī. p^o poster^o. Sz dedu^o ē ex
se maifesta sicut p^o ex lilogismi pfecti
diffinitōe. p^o prior^o. qz nullig^o ē idigēs
ut appearat euidentē nccia. g^o si pri^a itelli
gūt & dedu^o maifesta ē ex le hīt^o oia q̄
sunt nccia ad scīaz 9° nis p3 g^o maior.
Sz nali intelligē p^o pri^a i qb^o virtua
lit icludūt oes 9° nes scibiles g^o nali
possim^o scire oes 9° nes scibiles. pba^o
prie ptis b^o ris qz tm̄ prior^o p̄n^o & sūt
9issimi g^o illos nali cognoscīt. qz ex
prior phicor^o cōissima prior intelligunt a
nobis: prin^a aut 9gnoscīt inquātum
ternios 9gnoscīt primo poster^o. ergo

Omne agens est: ut cognoscit. aut non: Si nō dīc
actuē a cognō nō et tanto. Si et cognoscit: nō
agens cognoscit frīm suū nō et nō mōtū
Ad illū.

Posuit etiam Aucto^r. 3° de amīna q̄ hō sit felix
per suū mōtū mōtētū p̄t. sed mōtū agens in fine
vīz. Sz Aucto^r p̄ticiens est de hoc dīc et nō p̄t
mōtū.

Operabilium aliud fēnū
mechanica. Aliud actiū
monastica. Ionomica. Politica

3. ex hīt^o p̄ticipū V.
Terminoz

Syllis p̄ticipū est in q̄ p̄ticipū
modis p̄ figures et talis deducit
enīt et idotis i q̄ oī app̄t his
disparūtū necē? Etiam p̄ticipū
nō et plūm^o i regūtū ad p̄ticipū. &
hebīng nātōis p̄ticipū: qz de Syllis
yūs p̄ticipū = q̄
hīt^o cōmōdūtū
q̄ de mōtū nō
indigētū nō
p̄ticipū nō
grāndētū nō
deu dōi nō
mīt p̄ticipū:
2° n̄hy^o.

communissia
ma Intima
Vtissima
Nonissima
p̄ticipū

" Aug'. 12° gen. in fine dieis animam re-
partam mundanū & sua bñ^m gr. sp. bñ
inclinacionē ad corp^o c^o. vñ. infine.

P. 9

9cludi rōe natāli defiāte. Et si daret
q̄ rō nālis sufficēt ad pbandū q̄ usio
nuda & fruicō dei ē finis hōis. tñ non
9cludēt q̄ ista ppetuo queiat homini
pfectō iāia & corpore. sicut diceſ 14. di.
43. & tñ ppetuitas hui⁹ boni ē 9dicio
reddēs finē appetibiliore q̄ si ēet transi
toriū. cōsequi enī h⁹ bo⁹ iñā pfecta: est
appetibili⁹ q̄ iāia sepata. sicut patet p
aug⁹ 12. sup gen. Iſtas g. & ſillēs cōdici
nes finis nccī ē nosſe hoieſ ad finem
efficacit iquiredū & tñ ad eas n̄ ſufficit
nālis rō. ig requiriſ doctrīa ſr̄ nālī tedita
C. 2. ſic oī 9gnolſcēti agēti pp̄t finē nccā
ē cog. tripi ta. ſ. quō & q̄lī acquiratur
tllis fīs. & 2. 9g. oīm q̄ ſūt nccā ad tiez
& 3. q̄ oī illa ſuffitiāt ad talē ſi nē: p.
p; qz ſi nesciat q. m. fīs acqrat: nesciet
qualif ſe ad cōſecucōe 19 diſponat 2.
pba. qz ſi nesciat q. ſūt nccā ad ipm p.
ig. rātiā acui⁹ nccī ad ipz poterit aſie
deficē: Si ēt q. ad 3. nelciāt i. nccā ſuf
ficiē dubi. ſe ig. rareāqd nccī n̄ efficacit
pſequetur illud qd ē nccī: Sz hec tria
nō pōt uiator nāli rōe cognoscē: pba.
de p. qz beatitudo conſerf tāq pmiū p
mītis ei⁹ quē deus acceptat tāq digna
tali pmiō. & p ḡnū null. a. nccitate ſe
quiſ ad actus nrōs q̄lēscūq. Sz 9tīgēter
datur adeo pp̄t act⁹ aliquos i ordine
ad ipm tāq meritorios acceptatē: iſlā
āt non ē nālī ſcibile ut uid̄ qz i. hoc ēt
errabāt phī ponētes oīa q̄ ſūt adeo in
mediate ēē ab eo nccī: ſaltem alia duo
mēbra ſūt maifesta nō enī pōt ſciri nāli
rōe acceptacō uolūtatis diuīe ut pote
tāq 9tīgenf acceptatēs talia uel talia di
gna uita eſna. & q̄ i. ēt ſuffitiāt depē
det mere ex uolūtate diuīa circa ea ad q̄
eūgēt ſe habz g. & cefā. Cōtra iſtas

duas rōes oppoſit. 9tra primā ſic: oī
Logan duxi
Imme pxi
mas adan
ione dicitur
nom.
cā ei⁹ & pp̄t talē depēdētiā ex cauſate
9gnito pot demrācōe qz cognosci ql
ei⁹ cā p̄le g. cu na hois sit hoī nālī c
gnoscibilis qz no e potetie 9g. ſcēti i
pporcionalis ſequit q̄ ex iſta na 9gn
ta poſſit nālit 9gnosci ſis i⁹ nē. Conſi
qz ſi ex na iſeriori cognita 9gnoscatur
ei⁹ ſis nō min⁹ ē h. poſſible i⁹ ppoito
qz nec minor ē depen. i⁹ ppoito ſiti ac
ſuū ſinē q̄ i aliis. Ex hac et rōe uide q̄
ſlā ſit i⁹ pp̄t allupta. ſis ſbe n 9g. ſci
niſi ex ei⁹ actib⁹ q̄ aſſumebat i⁹ pbōne
mioris qz excōgnicōe nē iſe pōt ei⁹ ſis
9g. ſci iſe demrācōe qz: Si dicat q̄ rō
9clūdt hoie3 poſſe cognoscere nālī ſuū
finē nālē. nō at ſi nālē. Contra aug⁹
li. de pdestinacōe ſcōrum dicit poſſe
brē fidem: & caritatē nature. ē hois
quiſ habere fidē & caritatē grē ſit
fideliū. Si g. na hois ſit nālit 9g. ſcibi
lis hoī. & et nālī ē 9gnoscibilis iſlāpo.
ut ē talis nē: & p 9nī ſordiabilitas talis
nē ad finē ad quē fides & caritas diſpo
nit. Itē hō nālē appetit ſinē illū quē
dicis ſr nālē. g. ad illū nālī ordiattir. g.
ex tali ordinacōe pōt 9clūdi ſiniſ illē
ex cognitione nature ordinate ad ipm
C. Item nālī ē cognoscible p̄m obm
ite9 ēē ens. z̄m auic̄m. p̄. metha. c̄. ſ̄. &
nālī ē 9gnoscibile q̄ i deo pfectissime
ſaluař rō entis. Finis at c9lī potēcie ē
optīm̄ eoz q̄ 9tinēt ſub ei⁹ obō p̄. qz
ini. ſolo ē pfecta delectacō & quieta.
ex x̄ethi. g. nālī cognoscibile ē hoie3
ordiari z̄m̄ itellec̄tū ad deū tāq ad ſiez
Cōfirmat rō qz cui nālī cognoscibilis
ē po. aliq: ei nālī 9gnoscibile ē quid ſit
ei⁹ p̄m obm̄ & ulteri⁹ pōt 9gnoscē in

quid et p̄p̄t ix^{m̄} in p̄cū
et illa cīna cognoscuntur
atd sc̄nt in hoc p̄mū ḡc
ḡd de p̄o v̄dūs t̄nūt.

hac uocē aug. n. d. mult. q.
christiani pth. h̄nigrām pp. baptr
7 filii. pagani & - rehg. nō
grām s. pth. h̄n. Anūcō. P. ch̄ist

ut albedo sub obo coloris et
fornicatum visus et quietus
pani dñe que² invadit.

Ratio naturalis non attingit q, homo debet in
eternum uiuere et q, ei bonum perpetuum pre-
parare.

Beatus datus non pro praemio sed contagi
pro congreuo et misericordia deo et gratia do-
nabat inde liberatio nostra nostra nam ei

No q nullum supermale posst nobis re-
nati ondi m est auctor Ence cogn ad cuius
performatio n : nec etiam hñ p co*de* i' sibi misse
A*et* Impos*t* est hic contra phm Vt re nati sicut
et ex eordiis nō est q phm : qz pmissa eordi-
dittim non concedetur. Unde rationes hic fita
q phm altam pmissare hñ eordiis ut pa-
batum excedit i o nō p*n* pmissas procedent
& eordiis ad eordinum. h o : uero uero i' p*n*
5*p*de**

quo saluat rō i9 pirmi obī & q̄ pfeti^m
tale ē finis potētiens āt nota ē sibi
z^m aug^m i4^o de trinitate c^o.4° sibi ē
notum quid sit eius p^m obm. & nouit
deum nō excedere rōe^z illius primi obī
q^z tūc nullo mō ēēt ab ipā mēte itelli
gibilis g^o nouit deum ēē opti^m in quo
saluat rō sui obī & ita ipm esse finem

potētie. Cōtra scdāz rōe^z a^z sic: si per
unū extremū 9gnoscit aliud extremitū
g^o & medium: s^z nccā ad consecucōe^z
finis sūr me^z iter naturā & finē suum
9ndz. g^o cū ex 9gnicōe naēe possit fīs
9gnosci z^m pri^z p̄bata uī dī q̄ similit^m
me^z ad finē nccā poslunt nālit 9gnosci

Cōfirāt rō ita enī i^z ppoito uide^z ēē
9nexio ētiū nccā ad ipm finē sicut ē i
aliis. s^z p̄pf talē 9nexione^z aliis ex fie
9gnoscit a^z ad finē nccā: sicut p̄ rōe^z
sanitatis 9clndr talia & talia requiri ad
sanitatē g^o & cēta. Ad p^m istorū dico

q̄ rō pcedit de fie qui ē cā finalis & n̄
de fie actigēdo p̄ opacōe^z. quorū finiū
disticō issra dicet: pōt tñ ad istud dici &
ad seqns de augu^o & ad 3^m de po^o &
p^o obō: unica rñone q̄ oīa accipiūt nāz
nra^z uel potētiaz itelleciuaz ēē nobis
natāl 9gnosciblē. quod flm ē sub i^z
rōne p̄pria & spāli sub q̄ ad talez finē
ordiat & sub q̄ capax ē grē 9sumate &
sub q̄ h^z deum p̄fectissio obō: nō enī
cognoscit aīa anobis: nec nrā naēa pro
statu isto nīsib^z aliq̄ rōe gnali abstrahili
affessibilib^z sicut patebit infra
di. 3^a & 2^m rōe^z talē gnālē nō cōuenit
sibi ordinari ad illū finē nec posse cāpe
grām nec hrē deum p̄ obō p̄fectissimo
Tūc ad forāz cū dī q̄ ex ēte ad fie^z
pōt 9cludi finis de mrōneq^z. dico q̄ n̄
uerū nīs 9gnito ēte ad finē sub illa

Non est cognosciblē dñs: nō est finis mōnē minū
tria et cēt cuius nē mōnē p̄t hītē et nīsib^z dei
n̄ ēt homo est nā^z cognoscit: nō est capax hītē grāe
et chārl et p̄ q̄ non p̄t cognoscit obm. hītē nō mōnē
nē cognoscit etiam ista na cum i hītudine q̄ ut sūt
relatua: Et 2^m sequacū: Sc. quim eximabilis
et dependens et binūscēmēt et mōt idē rāl cū
exīns: si hītē cognoscit: cognoscit cēma: si nō cognoscit
nē cognoscit et e g^o acētē.

rōe p̄pria sub q̄ h^z illū finē sic mōrē
flā. & cū p̄ba p̄ p̄porcōbilitatē dico
q̄ hic mēs sit eadē libi n̄ tñ p̄ statu i^z
e libi p̄porcōabilis nīs z^m rōes gniales
q̄ p̄nt abstrahib^z ab ymaginabib^z Ad
confirmacōe^z dico q̄ nec alia^z libā
fines p̄prii 9gnoscit qui. s. fūt eay z^m
rōes p̄prias nīs sint aliqui actus maīfe
stī ex quibus 9cludit ordo eay ad t. lē
tēz. ex hoc p̄z ad illud q̄d addit^z 9tra p̄
bationē mōrē q̄ i^z p̄pō non e flā; non
cognoscit anobis finis p̄prios libē nīs
pactū ei^z maīfestū n̄ enī accepit p̄pō
q̄ nō possit finis alī cognosci bñ enim
uerū ē q̄ si liba cognolceret sub p̄pria
rōe ex ipā sic cognita possit p̄se eius cā
cognosci demoltracōe q^z: S^z non sic
cognoscit anobis nūc liba aliq̄ & ideo
nūc non possum 9cludere p̄priū finē
libe nīli pactū euide^z de illa liba. ut
nota in ulī & 9fuse: In ppoito deficit
utraq̄ uia s^z p̄bō mōrē tetigit urā de
ignorātia act^z supponēdo aliā de ig.^o
rātia naēe in se C Ad 2^m. de augu^o dico
q̄ illa po^o bñdi caritatē ut ipā ē
dispo respectu dei sub p̄pria rōe amā
di cōueit naēe hoīs z^m rōne^z spālē non
coēz sibi & sēsibilib^z & iō nō ē ista po
sibilitas natāl 9g^o scibilis de hoīe sicut
nec cognoscit hō sub i^z rōe q̄ ei^z ē hec
po^o & ita rñdeo ad illud inqtū adduci
pōt ad q̄ nez p̄cipiale oppoītā. s. b. ri
prime rōnis: S^z iqtū adducit 9tra rñō
nez de fine natālē & supnatālē concedo
deū ēē natālē finē hoīs l^z nō natāliter
adipiscēdūs^z s̄natālē & hoc pbat rō
sequēs de deside^z natālē quā concedo
C Ad aliud negādū ē illud q̄d assumi
tur. s. q̄ natālē cognoscit ens ēē pri^m
obm itellect^z nrī & hoc totā i drāz

Ignorātia nobis nā humana ēt hītē ad deum
n̄t hītudine tang ad finē attī minū et q̄d
et actū p̄ nobis ēt hītē hītūt ad hītudine. et hītē
p̄pō ignorātia: iō m b^z sūt dīz q̄ ignorātia act^z
nāt hītudine ad cog^z cōvidit p̄ illā finē et suppo
nebat illa b^z aliam ignorātia nā mōt: et hītē
Ad hītū obm: iō at facūm hītē b^z nō p̄t q̄ ip̄sum
q̄ ip̄a. b^z nītigt utraq̄ ignorātia.

entis ad sensibilia & insensibilia. & hoc
quod dicit Auicⁿ nō excludit q̄ sit nālē
notū milcuit enī sectā suam que fuit
sectā machometi phīcis & quedā dixit
ut phīca & rōne p̄bata alia ut consona
secte sue unde expresse ponit li. 3. sue
metha ca. 7. aīaz sepatam cognoscere
sbāz īmaīale īse & iō sub obō priō ītel
lect⁹ hūit ponere sbāz īmaīale 9tieri
nō sic Aꝝ s̄z 2^m. ipm̄ p^m obm̄ ite⁹ est
quidditas sensiblis & hoc uel īle uel in
suo ī feriore hoc ē quidditas abstrabi
bilis asensibilibus " Q uod āt adducit
in cōfirmacōe hui⁹ rōnis de Augustīo
dico q̄ dictū augustini dʒ̄ intelligi de
actu p. sufficiēte ex se respectu actus
secūdi. S̄z tñ nūc impeditur pp̄f quod
impedimētū actus secūdus nō elicitur
nūc ex p. de hoc amplius infra. Si obi
ciaf q̄ hō ī statu naīe institute potuit
cognoscere naīaz suaz iḡ & finē naīe
ex deductiōe prime rōnis iḡ ista 9g.^o
nō ē s̄rīnatālis. Itē 9tra rōne⁹ ad ultī
maz rōne⁹. s. auice. si iō nō cognoscitur
quid sit obm̄ ītellec⁹ qz nō cognoscit̄
ītellec⁹ sub oī rōe pp̄ria sub q̄ respic⁹
cit tale obm̄ iḡ nō pōt cognosci de q.^o
cūq̄ q̄ ipm̄ sit ītelligibile qz nō 9gno
scitur po⁹ sub ista rōne sub q̄ respic⁹
quodcūq̄ ut obm̄ ītelligibile R̄ nō
ad p^m requireret dici qualis fuit 9g.^o
hoīs īstituti qd̄ usq̄ alias dīferat saltē
p statu isto respectu uiatoris ē cogni⁹
s̄rīnatālis qz facultatē eius excedit nālē
nālē dico 2^m statū naīe lapse Ad 2^m cō
cedo q̄ nō hētū 9gnīcō mō de aīa uel
de aliq̄ eius po⁹ distincta ita q̄ ex ipa
possit cognosci q̄ aliquod obm̄ ītelligi
bile tale sibi corrīdeat. s̄z ex ipo actu
q̄e expīmūr 9cludimīs potētiā &

nataz cuius est ille actus illud respicere per
obō qđ p̄cipimus actū p̄ actum. ita p̄
obm̄ potētie nō 9cludim⁹ ex 9gnicōe
potētie ī se sed p̄ actū quē expimur. s̄z
de obō s̄rnatālī neutraz cognitionem
possimus hrē ideo ibi deficit ut p̄ uia
9gnoscēdi finē p̄priū illi⁹ naſte Ad
ar⁹ 9tra scdāz rāonez p̄z qz supponit
quoddaz iaz negatū ad cōfirmationez
illius rōnis dico p̄ qn̄ finis sequit̄ nālē
ea q̄ sūt ad finē & p̄exigit ea nātalitef
tūc ex fine possūt 9cludi ea que sūt ad
finē hec autē nō ē 9secuō nāfalis sed
tm̄. accep⁹ diui⁹ uolūtatis cōp̄santis
illa merita digna tali fine C Itē 3⁹ a⁹
pr̄ncipalē 9tra oppinionem phix⁹ 6⁹
metha: 9gni⁹ s̄baꝝ sepataꝝ ē nobilissi
ma qz circa nobilissim⁹ gen⁹ iḡ cogn⁹
eoꝝ q̄ sūt p̄pria eis ē maxie nobilis &
nobis nccā naſt ista eis p̄pria sūt p̄fecti
ora cognoscibilia q̄ illa ī q̄ib⁹ queiūt
cū sensibilibus : S̄z ista p̄pria nō possu
mus 9gnoscere ex puris naturalib⁹ qz
si in aliq̄ sciā naturali possibili traderē
tur talia p̄pria hoc ēēt in metha: in q̄
non ē possibile anobis naturalē haberi
sciāz de p̄priis passionibus s̄baꝝ sepa
taꝝ ut p̄z qz i⁹ nō includūt ī p̄. s̄bo
methaphi. uirtuālē. f. ente & hoc ē qđ
dicit phūs p̄. metha: q̄ oꝝ sapiētez oia
cognoscere aliql̄. f. in uli & n̄ p̄ticlāri
& subdit: qui enī nouit ulia nouit aliq̄
liter oia subiecta sapiētez uocat metha
phim⁹. sicut ibi uocat methaphicā sapiē
tiaz C z⁹ idem p̄bo qz nō 9gnoscūtur
illa p̄pria cognicōe p̄p̄ quid nisi 9g⁹
scātūr p̄pria subiec⁹ q̄ sola īcludūt t̄lia
ppter quid. s̄z p̄pria subiec⁹ eoꝝ non
sūt nobis naturalē cognoscibilia g⁹ &
cetera. nec cognoscim⁹ illa p̄pria de

mostracōe qz uel ex effēctib⁹ qđ pba⁹
nam effectus uel reliquūt itellec⁹ du⁹
quo ad illa uel adducūt illū i errorē qđ
apparet de p̄prietatibus prime lbe in
matalis i se p̄prietas enīnātē eius est
qđ sit coicabilis tribus. s̄ effect⁹ nō oñ
dūt istaz p̄prietatē qz nō sūt ab ipō in
q̄tum trīnus. & si ab effectibus arguat
ad cāz magis deducit i oppo⁹ & i erro
rez qz i nullo iuenit una naſa n̄i i uno
suppoīto. p̄prietas etiā illius nature ad
extra ē 9tingēter causare & ad oppo⁹
hui⁹ magis deducit effectus in errore
sicut p̄z popi phō⁹ ponētiū p⁹ ncc⁹
cāre quicquid causat. De p̄prietatib⁹
autez aliaz lba⁹ sepataz patet idē qz
effectus magis ducit in ſepiñitatem &
nccitaz eaz qđ i 9tingētiā & nouitatē
z⁹ eos. Similiter uidētur ex motibus
9cludere qđ numerus illaz lba⁹ ſit z⁹
numerū celeſtiū motuū. Similr qđ ille
lbe ſint naſaliter bone & neceſſarie &
impeccabiles qđ oia ſūt absurdā. Cōtra
iſta⁹ rōne⁹ a⁹ qđ quecūq; nccā deſbiis
ſepatis cognoscūt a nobis p̄ fidez nunc
uel p̄ coēz reuelationem p̄nt cognosci
cognitioē naſali & hoc ſic quoq; cūq;
nccio⁹ t̄minos naſal ū cognoscimus &
ipā poſſumus naſal ū cognoscere uel cō
prehēdere ſz oim nccio⁹ reuelatorum
t̄minos gnoscim⁹ naſal ū g⁹ pbō a⁹.
Illa nccā aut ſūt mediata aut i mediata
ſi i mediata 9gnoscūt 9gnitis termis
p⁹ poſte⁹. Si mediata iḡ cū poſſumus
cognoscere extrema poſſumus 9cipere
mediū iter i⁹ & giugēdo illud cū utro
qđ extremo aut hñtūt p̄misse mediate
aut i mediata. Si i mediata ſequit illud
quod prius. Si mediate p̄cedit 9cipie⁹
mediū inter extrema & giungendo cū

extremis quoisq; ueniemus ad imedia
ta iegr; tandem ueniemus ad nccā & in
mediata que itelligemus ex extremis
ex quibus secūtur oīa nccā mediata g.
illa mediata p̄ imediata scire possumus
natalr;. pba. miōr; principalis qz h̄ns
fidē & nō h̄ns 9tradicētes sibi iuicem
nō 9tradicūt de noībus t̄m l̄z de con
ceptibus sicut p̄z : Cum theologus &
ph̄us 9tradicāt sibi iuicē de ista: de
ē trinus ubi nō iūm idez nomē l̄z eūdez
9ceptū unus negat & alius affirmat g.
oez cōceptū simplicē quē h̄z ille habz
& iste g. & cēta . Ad istud r̄ndeō de
sba sepaſa sūt aliq; ueritates inmediate
accipio tūc aliquā ueritatē talē primaz
& inmediataz & sit.a. in ista icludūtur
multe ueritates mediate puta oēs que
enūtiāt pticlāriter 9uia ad p̄dica^a de
9ibis ad subiec^m dicāt. b.c. Ista uero
mediata nō h̄nt euidētiā nisi aliqua in
mediata iegr; n̄ sūt nata sciri nisi ex ista
imediata itellecta . Si g. aliq; itellect⁹
possit itelligere. b.c. t̄miōs & 9ponere
eos ad iuicez nō autē. possit itelligere
termiōs. a.& p̄ 9ñs nec ip̄z. a. b. erit in
tellectui suo ppō neutra ita ē de nobis
qz 9ceptus quosdā 9es hēmus de s̄bis
materialibus & immaterialibus & illos
possumus ad iuicez componere S; iste
cōplexiones nō h̄nt euidētiāz nisi ex
inmediatis ueris que sūt de illis quid
ditatibus sub rōe eaꝝ ppria & spāli
sub qua rōe nō cōcipimus illas quiddi
ates & iō nec scimus istas ueritates
generales de cōceptibus generalibus
Exemplum si impossibile ē eligi

Exemplum si impossibile est alicui
comprendere triangulum sub propria ratione pot
est abstrahere quadrilaterorum etiam figure
& eas comprehendere impossibile est etiam sibi

Ante respondens ad argumentum Scotus dat unum tale Documentum de propero immediata: que
concernit et mediatas et illas mediate non possunt sciri nisi sciantur resoluti in primam minime. Et dicit quod
sunt respectus talibusque propositis minime, qd' nabis ignorat; sicut agnitor una minima pura Gabrielis et vocari a deo
propter minima includuntur multa uisitatis mediatas de ipsa Gabriele. Sicut modo dicit illuc ppterat mediatas.
Et c. et fieri proposito ex eis sicut est omne animale est ut in ipso p. q. b. c. pp. me non per sevi nisi per aliam
quam de uerbi tangere in propria minima. Et non est per quod sciatur terminus a. g. b. c. minima sentire. Et Non
q. Magis ut in hoc q. hic enim de deo conceptum non per ipsum committit sicut in alius corporis p. q. b.
cognoscit. Et per nos communis de se est. s. ali non d. q. hinc taliter ppterat mediaram minime determinamus
ad cognoscendis simplicem ipsius bonum neque ad eius differentiam. Et dicit contra sciatur a. o. est alius cognoscat. qd'
per ipsa inducatur et a propterea et a per ipsi. f. g. b. c. qd' alius et ipsa forma est alius et dicitur. Aliis si uero non inducatur
ut leducatur prius uero s. homo est alius et ideo hoc est cognoscitur. qd' id est cognoscitur. et ipsius ibidem ppterat
mostabatur de aliquo aliud ppterat qd' est cognoscitur. et p. q. cognitus ubi non cognoscitur ppterat. Et quoniam taliter cognitio de
deo in eis est. s. qd' est bonum summum et qd' ea hoc minima ad numerous ad plenam concordia sicut cogit ppterat eis
et in eo scimus quae sit illa vel quae sit illa. et c.

a. hoc non est *h*
b. hoc *h* *h*
c. hoc est *h* modellum *h* *h* *h* *h* *h* *h* *h*
d. hoc est *h* communia
Eneolu + p^o fig^o in planis & per *h* 2. c. 4. m. c. 3.
Tunc + p^o fig^o *h* *h* *h* *h*. x. m. c. 4.

triāgli qz sic nō 9cipit nisi ut abstrahē a
tāgulo pōt tñ p̄mitatē abstrahere ab
aliis primitatibus puta numeris iste ī
tellectus l³ possit formare ppōnē. hāc
aliq̄ figura est pri^a qz t̄minos eius pōt
ap̄hendere: tñ ista ppō formata ē sibi
neutra qz ista ē mediata īclusa in hac in
mediata triangulus ē primus & hanc
immediataz nō pōt ītelligere. qz terios
eius immedios nō pōt scire qz ex hac īmediata tñ b³
evidētiaz. per hoc ad ar^m maiore nego
Ad p̄bationem dico q̄ illa nccā sunt
mediata. & cū dicis iō possumus 9cipe
re media iter extrema nego 9nāz quia
mediū iter extrema qn̄q̄ ē clētialr or
dinatū puta qd̄quid ē altius extremi
uel pa^o prior respectu passiois posteri^r
& tale ē mediū ad 9cludēdū ul̄ alteri^r
extremum de extremo. concedo iḡ q̄
quicūq̄ itellectus pōt ītelligere extima
pōt ītelligere mediū inter extrema qz
eius itellect^r icludit ī alfo extimo uel
ē idez alti extimo^r. Si autē mediū sit
ptclārit 9tētū sub alfo extimo & nō
clētialr iter extema tūc nō o³ q̄ potēs
9cipere extrema generalia possit 9cipe
mediū ptclāre ad illa extrema: ita est
hic nam ista quiditas sub rōe ppria &
ptclāri h̄is passionez aliq̄ immediate
sibi iherētez ē mediū inferius ad 9cep
tum sibi coēz de q^o. dic̄ ista passio in
coī accepta: Et ideo nō ē mediū ul̄ter
iferens p^o nez de coī s³ tñ de ptclāri
hoc p^o i ex^o isto qz nō o³ q̄ potēs con
cipere figuraz ī coī & p̄mitatez ī coī q̄
possit cōcipere triangulū in ptclāri qz
triāgli est mediū 9tētum sub figura
mediū inq̄ ad 9cludēdū ptclārit pri
mitatē de figura: Hec 3^a rō optime

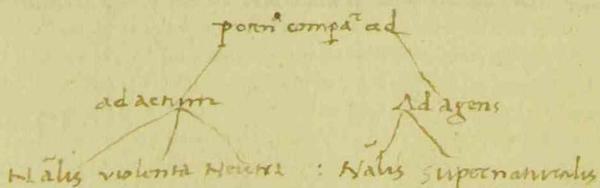
Quoniam si sit ut dicitur ī lego. p̄sūdū de hoc p̄ceptū
qz ī īcommodū corū cogitatioz ī īcommodū
fīm. 8° cognoscendo hāc p̄ceptū cognoscere in dī
ad media resūtū mīdia ī tūcā ordinatū ī īp̄ceptū
cōcludit de sba p^o īmatiali qz i p̄i 9 tāq̄
obi beatifici potissimē ē cognitio nobis
nccā. Et tūc rñ leō ad obiectioz cōtra
ip̄az supponēdo unū. s. q̄ natālī nunc
nō cōcipimus deū nīsī sub 9ceptū gñā
li coī sibi & sēsibilib⁹ qd̄ īterius ī p^o
qōe di. 3° exponet: Si autē neget istud
suppoitū achuc o³ dicere cōceptū qui
fieret de deo uirtute īter ēē ip̄fectū
illū autē qui fieret de ip̄o uirtute ip̄i 9
essētie. esse p̄fectum sicut iḡ dictu est
de cōceptu gñali & spāli dicat 2^m aliaz
uiaz de perfecto & imperfecto 9ceptu
C 4° sic a^o ordinatū ad aliquem finem
ad quez ē idis pōitum nccē ē paulatine
pmoueri ad dispōnez illi⁹ finis homo
ordinat ad finē ūnātalem ad quem de
se est indispoitū iḡ idigēt paulatine
disponi ad hñdum illū finē hoc sit per
cognicōe alia ūnātalem impfectaz
qualis pōitur nccā g^o & cēta. Si igitur
infetur q̄ agens p̄fectū statim pōt reō
uere impfectionez & statū agere Rñ
deri pōt q̄ si posset de po^o absoluta tñ
p̄fecti 9 ē 9icare actitatēz creaſe respec
tu sue p̄fectionis & actiois 9nde q̄ nō
9icare. pōt autē hō hrē aliquā actitatē
respectu sue p̄fectionis fālis iḡ est p̄
fectius q̄ sibi h^o coicez qz nō pōt hrē
sine aliqua 9gnicōe impfecta p̄cedēte
illaz cognicōe p̄fectam ad quam fālī
ordinat C 5° sic a^o oē agēs utēs iſtrō
ad agēdum non pōt p̄ illud instrūm̄ in
actionez aliquaz q̄ excedat naſaz illius
instrūm̄. Lumē āt intellectus agētis est
instrūm̄ quo aīa utif nunc ītelligendo
naſlař g^o. nō pōt p̄ illud lumē ī aliquā
actionez que excedat illnd lumē. s³ illd
ē de se limitatū ad cognicōe hitam p̄
uiaz sensus & fantasmatīḡ aīa p̄ illd

Sz̄ pono q̄ dī nō āt batōgāne et tñ adūltus sine ullo doceōte hāc bonos mores quales p̄ hāc conformis
nōcē vñ nāli

23 am. facio q̄ 23 rōm
mūtū - spōntēs dīmē
domī - cōtē distincōe
p̄tē ḡvōlātūz ūnātē
cōpōm̄ ūnātē nō mīdōm̄
ipsi dīcēt ūnātē ūnātē
nō mīdōm̄ ūnātē - cōtē
cōtē ūnātē ūnātē ūnātē
bē ḡnō ūnātē ūnātē ūnātē
bē ūnātē ūnātē ūnātē ūnātē
bē ūnātē ūnātē ūnātē ūnātē

lumē nō pōt exire in cognitōeū aliquāz
 que nō hēnur per fantaſma. Sz m̄ltoꝝ
 ē ḡnitio nēcīa p̄ ſtatu iſto quoꝝ non
 ē ſēlī nec fantaſmata ḡ & cēta. Hec
 rō uideſ cōcludere 9tra eū qui fe cit eaꝝ
 Sz 2^m. deductionē iſtam. lux in creaſa nō
 pōt uti itellectu agēte ut iſtruīto ad
 cognitioneū alicuiū ſincere ueritatis qz
 talis 2^m eū nō pōt hēri uia ſēlū ſpā
 li illustratione & ita ſequit ꝑ i 9g^o. ne
 ſincere ueritatis lumē intellectu agētis
 nullo moꝝ hēat actionē qd̄ uideſ i 9uei
 ens qz illa actio ē pfectior oī itellectioē
 & p 9ñs illud qd̄ ē pfectius in aīa i 9tū
 intellectia oī 9currere aliqualē ad iſta
 actionē. Iſte due ultīe rōnes nō uideſ
 plurimum efficaces: p̄. enī eslet efficax
 si eslet pbatū ꝑ homo ordiaret finalē
 ad cognitioneū ſrnatāle cuiū pbatioēs
 p̄inēt ad qōnes debeatitudie & ſi cū
 hoc oñderet cognitionē naſalē n̄ ſuffi
 tiēter diſponere p ſtatu iſto ad 9g^o. nē
 ſrnatāle 9ñdam. 2^a rō petit duo. ſi ali
 quoꝝ cognitioneū eſſe nēcīam que nō
 posſet cognosci p̄ uia ſēlū & ꝑ tīm in
 tellectus agēs eſt ad talia 9gnoscibilia
 limitat. tres iſtī p̄iē rōes pbabiliōres
 apparent. **AD Q VESTIONēz**
 rādeo p̄. diſtinguedo quō aliquid dicāt
 ſrnatāle potentia enī receptua 9patur
 ad formā uel ad actū quē recipit uel ad
 agēs aquo recipit p̄. modo ip̄a eſt poꝝ
 naſalī uel uiolenta uel neutra dicit naſ
 turalis ſi naſalē iclineſ. uiolenta ſi ſit
 9trī naſalez iclinationē. neutra ſi neꝝ
 iclineſ ad illaz formaz quaꝝ recipit nec
 ad oppoītam. in hac autē 9pacōe nulla
 ſrnatālitas ē. ſz 9pindo receptiuū ad
 agēs aquo recipit formaz tūc enī eſt
 naſalitas qn̄ recepti^m cōpatitur ad tale

agēs qd̄ natū eſt naſalit̄ iprimere talē
 formaz in t̄li paſſo. ſrnatālitas autem
 qn̄ 9paſ ad agēs qd̄ n̄ ē naſalit̄ i pſſi^m
 illi⁹ forme in illud paſſū. **C** Ad ppoī
 tū applicādo dico ꝑ cōpando itellec^m
 poſſibilez ad notitiā actualez i ſe nlla
 eſt ſibi coḡ. ſrnatālitas quia intellectus
 poſſibilis qcūq̄ cognitōe ſrnatālī pſcīt
 & ad quācūq̄ cognitioneū ſrnatālī icliat.
 Sz 2^m. loq̄ndo ſic e ſrnatālitas qz ḡnatur
 ab aliquo agēte qd̄ non ē natū mouere
 itellectū poſſibile ad talez cognitioneū
 naſalē. p ſtatu autē iſto 2^m ph̄m itel
 lectu poſſibilis nat̄ ē moueri ad 9g^o. ež
 ab itellectu agēte & fantaſmate igitur
 ſola iſta cōḡ. ē ei naſalitas que ab agēti
 bus. iſlis imprimit. uirtute autē iſtoꝝ
 pōt hēri coḡ. oīs in9plexi que 2^m legē
 coēz hētūr a uiatore ſicut p̄z in iſtan^a
 9tra rōneū terciā principalem. Et ideo
 l̄ de9 poſlit p̄ reuelationeū ſpālez 9g^o
 nez alicū in9plexi cāre ſicut i raptu ſi
 tū talis 9g^o. ſrnatālitas ē nēcīa d̄ coīlege
 d̄ 9plexis at ueritatib⁹ ſecus ē qz ſicut
 oñluꝝ eſt p̄ tres rōes 9tra primaz oppi
 nioneū adductas. poſita tota actione in
 tellectus agentis. & fantaſmatis multe
 9plexiones remāebūt nobis ignote &
 nobis neutre. quare 9g^o ē nobis nēcīa.
 iſtarē igitur notitiā necelle eſt nobis
 ſrnatālī tradi qz nullus earum noticiā
 potuit naſlit ūneire & eam alicui docē
 do tradere qz ſicut uni ita cuiꝝ ex naſa
 libus erāt neutre: utrē at poſt primaz
 doctrine de talibus traditioneū poſſit
 aliquis ex naſalibus aſſentire doctrine
 traſlite de hoc in 3° li^o di. 23°. Hec autē
 traſdicō p̄. doctrine talis dicit reuelatio
 que enī ē ſrnaturalis qz eſt ab agente
 qd̄ nō eſt naſalē moti^m intellectus pro

statu isto. Aliter etiam potest dici spiritualis
quod est ab agente suppletate uicem obiecti spiritualis.
nam obiectus naturalis carere notitiam huius
deus est trinus & unus: uel similius est enim
divinitas sub propria ratione cognita & ipsa
sunt tali ratione quod scibilis est obiectus nobis spiritualis
quodcumque igit ageret est notitia aequaliter uerita
tum que propterea obiectus sic cognitus natus esse
evidenter. illud ageret in hoc suppletate uicem
illius obiecti. quod si ipse ageret notitiam
perfectam illarum ueritatibus qualem obiectum in se
cognitus careret tunc perfecte suppleret uicem
obiecti: Si autem ageret aliquem notitiam
eorum non tantum qualem obiectum ille cognitus careret
sed distinctas in hoc aliquantum suppleret uicem
obiectus imperfecte propter tanto autem supplet per
quod imperfecta notitia quam facit virtualiter
continetur in illa perfecta cuius obiectus est cognitus
tum est causa. Ita est in proprio nam reuelatas
hac deus est trinus carere in mediate aliquem
notitiam huius ueritatis tum obscuram quod
de obiectu sub propria ratione non cognito quod
obiectus si esset sic cognitus natum esset carere
perfectam & claram notitiam huius ueritatis
per quod igit hec notitia obscura in clara
includitur eminenter sicut imperfectum imperfecto
propter tanto reuelatas hac ueritate obiectus
& causas supplet uicem obiecti illius clare noti
tie carere: proutque cum non possit carere alicuius
ueritatis notitiam nisi ut supplet uicem
alicuius obiecti nec ueritate talium de isto
obiecto notitiam carere possit ut supplet uicem
aliius obiectus inferioris naturalis motu nostri
intellectus quod nullum tale virtualiter includit
notitiam aliquam ueritatis illarum etiam nec
obscuram quod est etiam in cando illa sup
pleat aliquantum uicem obiectus supernaturalis
C. Dras istorum duorum modorum ponendi
spiritualitatē notitiae reuelate per sepanum
unum ab alio putari si ageret spiritualis careret

notitiam obiecti naturalis ut si includeret geo
metriam alicui illa esset spiritualis p. mō
non 2°: Si autem includeret notitiam huius
deus est trinus uel similius hec spiritualis
esset utroque modo quod sit primus in se
naturale hanc quod naturaliter hanc
non potest. Tres rationes prime quibus initiat
ista solutio confirmatur per auctoritates. P.
augustini 18° de ci. c. 41. probi nescientes ad
quem finem esset ista referenda inter falla
que locuti sunt uerum uidere potuerunt
C 2° ratione etiam confirmatur per augustinum xi^o de
ci. dei. c. 2° quid perdest nosce quo eundem
sit si ergo ratiua quod eundem sit. in hoc errabat
probi qui & si aliqua uera de uirtutibus
tradiderunt tamen falsam miscuerunt 2° aucto
ritatem procedentem augustinum ut per ex eorum
libris. in probat enim Aegyptiopolitias a
multis aliis disputationibus 2° pollio. sed nec
ipsa politia Aegyptiopolis est irreprobabilis 2°
pollio. c. 7° ubi docet deos honorandos
decet inquit honorabile exhibere diis & ibi
de c. 15° lex nullum orbatum tradit nu
trire & in eodem loco & causa fieri decet abor
sus in casu **C** 3° ratione confirmatur per augustinum xi^o
de ci. ca. 2° ea que sunt remota a sensibus
naturae que testis non possumus
aliorum testimonia requirimus & hoc quod
mat tota solutione principale. quod enim
omnes complexiones de quibus artem est nobis
ex se sunt neutre nullum potest suo testimo
credere de ipsis sunt omnes testimonia spiritualia
requirere alicuius spiritualis tota spe humana
Q ualiter autem per traditionem siue reuelationem doc
trina potuerit fieri & facta fuit dubium
est an in locutione interiore an exteriore
cum aliquibus signis adhibitis sufficietib^o

Flentia spiritualis potest dici 2°. p. qd. ab agente
supernaturali tantum sive illa sit de obiecto naturali seu
spirituali. 2° quod est ab aliquo suppletate uicem obiecti
spirituali sicut si homo primus cui reuelata fuit in
vitam deus est trinus: reuelans alterum: ita cogit
est supernatus: quod ab agente suppletate uicem
obiectus spiritualis: Et non quod 2° modus infert primum. qd.

ad cāndū assū Ad ppo^m sufficit q
utroq mō potuit supñalr talis doctrīa
reuellari s₃ neutro mō potuit ab hoīe
sine errore tradi p^o. Cōtra istas tres
rōnes instat simul q se ipas destruāt
qz qd oñditur nccio esse cognoscēdum
hoc oñdit esse uerū qz nihil scitur nisi
uerū p^o poster^x ig^r quicquid iste rōnes
oñdūt ab intellectu nccī^m esse ggnosci
puta q fruitio dei iſe ē finis hoīs quo
ad primaz rōne^z q uia deueniendi ad
ipaz est p media^a que deus acceptat ut
digna tali pīnio q^o ad scdā^z q de⁹ ē tri
n⁹ & 9tigēter creās. & hui⁹modi quo
ad tertiaz totū istud oñditur esse uerū
uel ig^r iste rōnes nō sūt nisi ex tide uel
ex ipis cōcludit oppo^m illius qd pbāt
Rⁿ^o I₃ naturali rōne oñdit nccī^m

ex ipis cocludit oppo^m illius qd pbat
Rn^m. Iz naturali rōne oñd iñ nccī^m
esse scire alteraz partez determinate iñliq^m
9tradiciois fruicō ē finis fruicō non est
finis h^m est q̄ intellectus nō sit mere du-
bius uel neuter in hoc pbleumate an
fruicō sit fīs qz talis dubi^m uel ignorā^m
impediret iquisicōnez finis. non at o^m
naturali rōne scire q̄ hec pars sit nccio
cognitio & hoc modo rōnes pdicte ut
sūt nañales 9cludūt de alfa parte 9tra
dictiois hac uel illa non defiatate de hac
nisi ex creditis tm^m. **F**AD ARGV
mēta poppinione Argis dico q̄ 9g^m
deppēdet ab aia cognoscēte & obo co-
gnito quia s^m aug^m 9. de tri.ca^m ultimo
a cognoscēte & cognito pitur noticia
licet igif aia habeat sufficiens actiuum
& passiuū intra se p q̄to actio respectu
cognitōnis queit aia nō tñ h^m sufficiēs
actiuū int^m se p q̄nto actio queit obo
qz sic ē ut tabula nuda ut dñ 3^m de aia. ē
igif intellectus agēs q^m ē oia facere uerū
ē inq̄ntum factō respectu cognitōnis cō

uenit ipi aie nō inq̄tū obin ē actuum.
Ad q̄fratōnē rōnis dico ad maiore q̄
naſa qñz accipit p̄ pri⁹ intriseco mot⁹
& quietis p̄ ut diffinit 2⁹ phīcoꝝ qñz
p̄ prin⁹ actio naſaliter put natura dif-
tiguit cōtra artē pp̄t opp⁹ modū pri-
cipiādi Primo⁹ maior nō ē uera hec.s.
oni passiuo naturali corrīdet aliquod
actiuū naturalit̄ qz nō corrīdet omni
passiuo naturalif prin⁹ actiuū q̄ si sit
naſa qz multa sūt receptiā alicui⁹ naſa
liter cui⁹ nō h̄z prin⁹ actiuū naturalit̄
intrinsecū 2⁹ propō maior ēt ē falsa
de quibusdā. s. qñ natura ppter excel-
lentiā sui ordinatur naſaliter ad recipi-
ēdū pfectiōne ita eminētē q̄ nō possit
subesse cālitati agentis naturalis 2⁹ &
ita est iproposito. Cū pbaſ maior
dico q̄ potētia passiuua non ē fruſtra in
natura qz & si p̄ agēs naſale nō possit
prīcipaliſ reduci ad actū tñ pōt p̄ tale
agēs dispositō ad ipm induci. Et pōt
per aliqd agens in naſa. i. in tota cohōr-
dinatōne entiū puta p̄ agens ſrnaſale
9plete reduci ad actū. Et si obiciatur
q̄ iſtud uilificat naturam q̄ ipsa non
possit cōseq pfectōne ſuā ex naſalibus
cū naſa mīg nobilis nūq̄ deficiat in ne-
cessariis ex 2⁹ celi & mūdi. Dico q̄ si
felicitas nrā q̄ſt̄eret iſpeculatione ſu-
prema ad qualeſ possum⁹ nūc naſaliter
attigere nō diceret phūs naturā def-
ſicere i neceſſariis. nunc atq̄ eedo illaz
poſſe naſalē hēri. & ultra hoc dico alia
eminētorē poſſe naſalē recipi iḡi h̄
magis dignificatur naſa q̄ si ſupprema
ſibi poſſibilis ponēt ita naſalē. nec etiā
ē miꝝ q̄ ad maiore pfectiōneſ ſit capa-
citas passiuua i aliqua naſa quaꝝ eius cāli-
tas actia ſe extēdat. illud qd adducitur

Glossa in 3. theo. sed
hoc nunc in p. dictum
ad 3. Doctorum. Tertio Sa
huius bane invenimus ab
hinc fratre oritur pericula

Tertium ut formam & ut binominis
Data trias homo. At enim
quod propter unum deus est in uno
potest datus habens modum
a philosopho non copia
nunc. 6. me.

de 2. celi & mundi non est ad propinquum quod
per hunc loquitur de organis correlatis potestib[us]
potentie motu si ipsa inesse stellis. &
cocedo quod cui datur potest que nata est esse
organica ei dat a natura organum in non
orbatis dico sed ipso propinquum data est potest
non organica non tamen sunt naturaliter data omnia
alia propter potentiam cocurrere ad actum
a phis. igit ibi h[ab]eri potest quod naturaliter ordinabile
ad aliquem actum uel obiectum naturaliter habet
potentiam ad illud & organum si est potest organica
ca illa potest sed non sic de posterioribus
requisitis ad actum. Aliter posset dici quod
ipsa est uera loquendo de potest passiva naturaliter
ut copatur ad actiones non autem ut copatur
potest passiva ad actum receptum. dr[ame]n
bro[ther] p[ro]p[ter] in primis solutio[n]is istius questionis
minor est uera. non primo. Possunt 3.
facilius dici ad minor negando quod non abso-
lute intellectus possibilis sit naturaliter recep-
tivus talis intellectio[n]is non tamen per statu isto
de causa autem huius dicetur infra dicta tertia
C Ad ratione secundum quere responditionem
& hoc in summa parte p[ro]p[ter] thome. q[uod] p[ro]p[ter] ubi
rendet quod diuina ratio cognoscibilis diversitate
sciar[um] inducit eandem enim rationem nem
demonstrat astrologus & naturalis quod ratio
est rotunda. Sed astrologus per medium
mathematica materia abstractum. & naturalis
per medium naturale circa materiam consideratum
unde nihil prohibet de eiusdem rebus de
quibus philosophice discipline tractantur 2.
quod sunt cognoscib[us] iuxta naturalis rationis etiam
aliam scienciam tractare 2. quod cognoscuntur
iuxta diuine revelationis. Contra si de
cognoscibilibus in theologia est possibile esse
cognitiones traditae in aliis scien[tia]s non in
alio iuxta genere non est necia theologica ergo
de eis. quia per se in excessu eius quod cognoscuntur
terram esse rotundam per medium philosophicum

non indiget cognitione per me[m] mathe[m]aticam
tamen simpli[n]ccim. Dicta at r[ati]o ad 2.
sic declarat seu expostus quod sicut h[ab]itus & est
h[ab]itus & est forma in quantum est h[ab]itus h[ab]it[us] distinctiones ab obo in quantum forma potest distinguiri
a principiis respectu at h[ab]itus scientifici
principia sunt causa effectus. I[ps]i ubi est idem
scibile puta quod terra est rotunda non sit distinc-
tio per obiectum tamen est dictum per principia quibus
mathematica & philosophia h[ab]it[us] ostendunt & ita
erit distinctio h[ab]ituum in quantum sunt fore. **C**o-
tra forma est causas seu genitores ad h[ab]itum quod omnes
h[ab]itus est forma ipsa non enim est impossibile est
aliquod esse distincta in ratione superioris & esse in
distincta in ratione inferioris. h[ab]it[us] enim eslet ac si
aliquod esset distincta in ratione aliis & in distincta
in ratione hominis generis impossibile est aliquod esse in
distincta ratione forme & tamen esse distincta in
ratione h[ab]ituum. **P**retea supponit etiam quod
principia sint distincta h[ab]itus genitores nisi in alio
genere causa quod ut principia effectus quod alii est
quod si aliquod ratione est causa distinctio h[ab]itum ad
h[ab]itum istos non h[ab]it ratione nisi ea efficiuntur
propter statum ratione quod quantum posset potest
h[ab]itus distincti cogniti non tamen saluat[ur]
necessitas unius h[ab]itus quod si alias cogniti est
impossibilis ponendo possibilitate alterius
h[ab]itus undecim distincti. Ideo ad arithmetica
rendet quod in scientiis speculatibus & si tractet
de omnibus speculabilibus non tamen quantum
ad omnia speculabilia cognoscibilia de eis
quod non in quantum ad propria eorum sicut patuit
prius in 3. ratione contra opinionem philosophorum
& in ratione contra istatiam illius rationis
C Ad 3. rendetur quod principia prima non
potest applicari ad genitores aliquos nisi sensibili-
bus tamen quod si eorum sunt abstracti a sensibili-
bus & ita sapiunt naturaliter tamen quod in
intellectus agentes per quem fieri de applicatio
limitata ad sensibilia. Contra certum est

Secundum et 3. Doctorum in p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
illam rationem Non ad probandum quod est p[ro]p[ter]
theologum et est illud Deus est unus. possit beata
ratio naturalis sicut loco de illis quod ratione naturali de deo pri-
mari: et dicit quod si possit seru naturam. Tam
en adhuc necessaria est ualidus uerbiatio p[ro]p[ter]
ut erroris horum: quod malum facere scetus horum
illius imponens. Sed post arguit quod malum intelli-
gentis Thomam: quod est.

intellectui q̄ illa prima prin⁹ sūt uera
nō tñ i sēsibilib⁹ s̄z etiā i in sēsibilib⁹
n̄ enī magis dubitat intellect⁹ q̄ 9tra
dicto⁹ nō sūt simul uera de eodez īma
teriali q̄ materiali. Et q̄ dicit⁹ q̄ termin⁹
primi pricipii ē ens qđ dīditur ī decem
genera & illud nō extendit se ad obm
theologie hoc nihil ualz, nō enī magis
dubitam⁹ q̄ 9tradicto⁹ non sūt simul
uera de deo ut q̄ deus est bonus uel
nō bonus q̄ de albo / Alia datur rño
q̄ ex solis maioribus nō secūtur 9. nes
s̄z cū mīoribus adiūctis nūc āt mīores
nō sūt naſalē manifeste q̄ deberent eis
adiūgi. Cōtra mīores sumēde sub pris
principiis p̄dicāt de sūptis sub ēminos
s̄bos prior⁹ prin⁹. s̄z notū ē termīos
prior⁹ prin⁹. dīci de q̄bulcūq̄ qz sūt
coiffimig⁹ & ceta. Ideo rñdeo q̄ 2. ps
mīoris est falsa. 1. q̄ in primis pricipiis
includantur uirtuallē oēs 9. nes scibiles

• Ad probationes dico quod sicut termini
sibi sunt coes ita termini predicati. quoniam igit
termini sibi sic distributi accipiuntur per
omnibus non accipiuntur nisi respectu timo-
rū predicatorum qui sunt gravissimi & per gravissimas
virtutes talium principum non scitur de infe-
rioribus nisi predicatio coiffissima hoc propter roem
quod meum non potest esse propter quod respectu
aliquis patrum nisi illa patrum includatur in
tualiter in roem illius medii in roem atque sibi prin-
cipii coiffissima non includitur propter quod aliquis
patrum particularis est terminus coiffissima genitrix. illud
sibi non potest esse meum uel roem cognoscendi
aliquis patrum nesciit sub illa ratione coiffissima
Sed propter patrum nesciit coiffissimas sunt multe patrum
nes alie scibiles ad quas non possunt patrum
nes priorum principum ex causa mea quod non includi-
tur illas genitrix multe sunt ueritates scibiles
que non includuntur in primis principiis

b. p³ in ex. q² ista. Omne totū ē mai9
sua pte & si icludat istā quaſnarius est
maior binario ſnario & alias ſimiles de
eodez p̄dicato nō tñ includit iſtas quaſ
narius est dupl9 ad binariū ſnarius ſe
b3ī ppor. ne iexquialfa ad dualitatez
na3 ad iſta p̄dicata o3 brē ſpālia me. in
cluđē. ipa. 2. rō loyca eſt q² l³ 9tingat
descēdere ſub ſbō ulis affirmatiue non
tñ ſub p̄dicato multa enī 9tēta p̄dica.
ſub p̄dicatis prior. prin. & ſūt ſcibilia
de iſteriorib9 ad illa illoꝝ g. illa p̄dica.
p pri. prin. nō ſciūt de illis ſbis. Con
tra iſtud a de quolz affirma uel nega.
de nullo eoꝝ ambo ſimul g. de hoc dī
albū uel nō albū ita ꝑ l³ ibi descēdere
ſub ſbō & p̄dicato. R. iſtud pri.
de quolz affir. uel nega. ualz iſtam de
quolz cui9l³ 9tradictōnis alfa ps ē uera
& alfa ps eſt falſa ubi ē duplex diſtri
butio. f. de q. l³ & cui9l³ & ſub utroq
diſtributo l³ delcēdere iḡ de b. hui9
9tradictōis alfa ps ē uera ſed ſb p̄dica.
ſtāte 9fuſe tñ nō l³ delcēdere qz non
lequit de quolz cui9cūq 9tradictionis
alfa ps iḡ hec ps ita ē i alis principiis
ſep p̄dicatū ulis affirmatiue ſtat 9fuſe
tñ ſiue ſint ibi due diſtribucones ſiue
una tñ & in ppoito ex. adhuc p³ pro
po. qz de hoīe ſcibile ē ꝑ eſt riſibilis
nūq tñ ph. prin. de q. l³ dī & cēta pōt
plus iſferri niſi iḡ de hoīe riſibile uel
nō riſibile alfa ps iḡ p̄dicati diſiuncti
nūq ſciēt de ſbō p hoc prin. S³ reqrif
aliqd prin. ſpāle ut diffi. ſbi uel pa.
nis qdē me. & rō ad 9cludēdū riſibile
de hoīe AD ARGUMENTA
principalia. ad p^m diſtingo de obo na
turali pōt enī accipi uel ꝑ illo ad quod
natūr ſiue ex actione cāꝝ naturalium

17. Conta. vi q m p^r isto . et to est manus sua p^r hanc
descendere tot p^r ipsam. hactenq^r est manus hac p^r
p^r p^r et iuste ratione est manus hac sua p^r g^r. R^r dicitur
q^r illud p^r vult sicut omnes uerum g^rua p^r v^r in alio
et hinc nō possit descendere. s^r p^r o*q* uia non p^r v^r km
est sua p^r manus g^r hoc uerum sua hac p^r q^r sic
manus vel scilicet duplo triplo. ut si dividatur q^r
ista. sit trans p^r minima coniunctio uirg^r et s^r s^r p^r
manus sequitur illa ab aliis suis p^r reg^r ab illis compit
post nimis leonem q^r uel p^r p^r p^r p^r debet sicut sicut p^r
et q^r p^r de scensio*n* et p^r p^r resp*p* p^r p^r no p^r
tua h^r tua p^r et p^r
manus sua p^r et p^r
nisi valebit g^r hoc mo^r o^r uerum et manus hanc p^r
g^r hoc et haec manus sua p^r et haec sua p^r et haec sua p^r

actiuarū natūralis pōt pōt actīgēre uel p
illo ad qd natūrali inclinat pōt siue possit
natūrali actīgēre illā siue nō pōt igī ma
ior negari itēlligēdo naſale primo. qz
obm pri^m ē adeqūtū potētie & ideo ab
stractum ab oībus illis circa q pōt po^a
opari nō āt oī q si itēllectus possibilis
possit natūraliter intelligere tale gūe q
possit intelligere qdcūq 9tētū sub illo
qz itēllectio alicui9 9tentī multo excel
lentior est itēllectione cōfusa talis coīs
Sic cōcessa mīore i utrop sēsu 9clu. in
tentā nō hētūr. s. de naſalr actīgibili
qz sic maior fuit falsa. Cōtra hāc rñō
ne3 arguo qz deſtruit ſe ipaz pri^m enī
obm ē adeqūtū potētie etiam p ipm &
uerū ē h. ē q nihil respicit po^a p obo
niſi i quo ē rō illi9 primi & i quocunq
eft rō illius primi illud respicit po^a p
obo igī ipossible ē aliquid eſſe obz p.
naſalr quin ſit qd3 9tētū pſe obz natū
liter. Da. n. oppo^m & tūc nō ē adeqūtū
ſz excedēs & aliquid eo inferius ē obz
adeqūtū & ita p^m. Ratio āt q adducit p
rñone fallit z^m figuram dicōnis. I3 enim
ens ut ens ē quoddaz intelligibile uno
actu ſicut hō eſt intelligibilis una itē
leſtione ſit naſalr actīgibile. Iſta enī
unica itēllectio ētis ut uni9 obi ē naſa
lis nō tñ ens ut pri^m obz. i. n̄t ē adeqūtū
pōt ponī obz pri^m naſalr actīgibile qz
ē pri^m obm ut includit in omnibus ple
obis & ut ſic nō ē naſalr actīgibile niſi
quodl3 eoꝝ ſit naſalr actīgibile 9mu
tat igī h. aliquid i quale quid. Cū
arguitur: es eſt naſalr intelligibile igī
ens ut pri^m obm intellectus hoc eſt ad
eqūtū ē naſalr actīgibile I3 eſt qz aīs
ē uerū ut ens ē unū intelligibile ſiglāre
ut albū ſz 9nīs ē ſz qm̄ cōcludit de ente

ut includit in omni intelligibili non ut seorsum ab illis intelligitur. Ad ar^m g.^o. alia est ratio realis quod minor est falsa de obo natali nataliter actigibili. uera alio de obo ad qd. s. ordinat & inclinatur posse & ita debet intelligi auctoritas auicene quod auctili ponendum primobm naturaliter actigibile de hoc p^a q^d di. 3^a. d^r. Confirmat res pansen^m de libero arbitrio c.^o 4°. nulla est iqt puto hem^o potestate quod sola sufficiat ad actu. potestate uocat quod nos uocamus poe^tia est p^z ex eius de uisu. non est igit^r iquueniens potestiam esse natali ordinata ad obm ad quod non pot natali actigere sicut quod ex se sola ordinat ad actu & tamen ex se sola non pot actigere. Ad 2^m nego qn^{az} ad pba tionez p^z ex dictis. q^z s^riora ordinatnr ad maiorem pfectio nez paſſiuſ recipie^dā quā ipa actie pnt pducere & nō enī illorū pfectio nē pnt

Ad 3^m. dico q̄ ueritati & plexe alicui
firmiter tenēde intellectus possibilis ē
imppor^o. nat⁹. i. nō pporcōnatū mobi
le respectu agētiū que ex fātāsimatibus
& luie natāli intellectus agētis nō pñt
cog. sci. Cū arguis fit iḡr pporcōnat⁹
p aliqd aliud 9ce^o. & p aliud in rōne mo
uētis qz p mouēs s̄nafale reuellās assē
tit illi ueritati & p aliud i rōe forme qz
per ipm assēsum factū in ipo qui ē q̄si
qdā icli^o. intellectū ad istud ob^z ppor^o
nās illd. isti. Cū ultra de i^o. a^o. qrit an sit
nāle uel s̄nāle. dico q̄ ē supnafale siue
intelligas de agēte siue de forma cum
infers iḡr iutellctus ē impporcōnatus
ad illud & p aliud pportionatur dico

posterior et unicolor abscondens et in
centro levigata. Et si secundum eum est ut
quatuor colorum ruforum posturam
et hinc aliam levigatam centro levigata. Ita sed quod
est in cruce posturam miti et illa quod
est in centro levigata. Quod est etiam.

Itē quicūq; auctor sciāꝝ humanaꝝ
q̄to acutior fuit intellectu tāto pl̄o fuit
uitās ſ̄ſluitatē intradendo. Sz in sacra
ſcriptūa uidētur ḡtineri ſ̄ſlua ut ceri
monie & yſtorie multe quoꝝ 9g. non
uidet̄ nccia ad ſalutē g. & ceta . Itē
multa ſūt de quibus nō 9gnoscit̄ certi
tudinaliter ex ſcriptura utrū ſint peccā
uel nō quoꝝ tñ 9g. nccia ē ad ſalutem
qz nesciens illud eſſe peccatuꝝ mortale
nō ſufficiēter uitabit̄ g. & ceta. Cō
tra augu. de ci. dei xi. ca. 2. & loquens

H^{is} d^{ie} ang. 8. de tm. c. 6. ibi sic et Alexandriae usq; i nō aut ea g̃o et
appella. Itt in eodem. c. 5. ibi vero abeunt facit vel loci et m.
Vt inter ang. q. tis iustitiae non p̄nus erit tñm afflissum qd remunrū g̃mento
salutem in nob̄t uero condonnam talium. Dat qd x^m p̄g magnum s̄q; m̄gim
et x̄indum p̄cet ob concid^m m̄mū raha non tñ afflissum ali compl. o.
algean. Et si tñ p̄d dignis sibi dicuntur credunt. M̄m̄ns illo st 51^m infis
in illo cui primo roulano fuit fructa infisus dico adi. mch ad cogitaz uer
entrum theologice.

de scriptura canonica . ayt hinc fidem
hēmus de his rebus quas ignorare nō
expedit nec p nos scire ydonei sumus

In ista qōne sūt hereles innumere
damnātes totā sacrā scripturā uel p̄tē
eius sicut p̄z i libris d̄macsēi & augu.
de heresibus quidā heretici de scripta
nihil recipiūt quidam uero im̄pbant
uetus testa^m ut manichei si cut p̄z i li.^o
de utilitate credēdi dicētes uet⁹ testa
mētū esse a malo prin⁹ quida^z t̄m uet⁹
testa^m ut iudei quidā aliquid utriusq;
ut sarracēi quibus machomet⁹ i mūd⁹
im̄scuit & ali⁹ inmūdicias innumerās
quida^z aliquid dictū in nouo testamē^o
puta heretici diuerli qui dīūsas sīniās
scriptura^x male intellectas h̄ntes p̄ fū
damētis alias neglexerūt uerbi grā ad
ro.13° qui infirmus est clera manducet
& reliq^z & Iacobi 5° Confitemini alter
utrum peccata urā ut sal Cū ex hoc er
rauerūt phā circa sacra^m pñie dicentes
posse dispēsan a quo cūq; nō sacerdote
uel huīmoī auctoritatib⁹ male itellec
tisiſteti^o Contra omnes istas .8.
uie sūt eas rōnabilitē cōvincēdi q; sūt
pñūtia^o pphetica^x scriptura^x gcordia
auctoritas scribēti^u diligētia recipiē
tiū rōnabilitas grientor^x inrōnabilitas
singlōr^x error^x ecclesie stabilitas mira
clōr^x claritas De p^o p̄z qz solus de⁹
natal^r nō ab alio pñudet certitudinalit
futura gtingē^a g^o solus ipē uel iſtruct⁹
ab ipo pōt eacertitudinali pñdicere tali
uz at multa pñūtiata iſcripūra iſpleta
sūt p̄z cōſiderati^z libros pphetales ex
quibus nō ē du^m quin sequātur pauca
que restat z^m gregō^m in omelia prime
dnīce de aduentu Istam uiam tangit
angu de cl.12° ca. x^o uera se pñterita ex

Szénkamnuta főnökeinek Nagyítás
dokumentumai az 1848-1849. évi forradalomról
származó dokumentumokból készült kiadás.

bis que futura sunt pñtia cum tanta
ueritate implent oñdit. De 2. scilicet
de scripturaz cordia sicut i nō euide
tibus ex terminis nec principiis etiā eui
dētiā hñtibus non firmiñ gñsonat & in
falliblē mlti diūli de dispoiti nisi acā
ſriori ipoꝝ itellec̄tus inclinat ad assēm.
S3 scriptores sacri canonis uarie dispo
ti in diuersis tprībus ex̄ntes in talibus
nō euide tibus oio gñsonabāt hanc uiaz
ptractat augu. de ci. 18. ca. 43. Aucto
res nrī pauci esse debuerūt ne multitu
dine uilescerēt nec ita pauci ut oio eoꝝ
nō sit mirāda gñsen. nec enī i mltitudine
phōꝝ qui etiā labore lrario monimēta
suorū dogmatū reliquerūt facile quis i
uenerit inter quod cuncta que senserūt
que iant & h. augu. pbat ibi exemplis
maior etiā aſlupta non tñ pbat p exm
de phis ut uidet pbare augur l3 etiā p
rōneꝝ qz cū intellectus q̄tū ad aſlēsum
natus sit moueri ab aliquo euidente in
ſe uel in alio nihil aliud ab obo uidetur
talem posse assēm cāre nisi uirtuali iclu
dat euidentiam oþi. Nam si nihil tale
moueat intellect̄ remaēbit libi theoꝝ
neutra nihil at ē tale de nō euide tibus
ex terminis nisi intellectus superior nrō
nihil autē itelligēs ſrius hoie pōt hoī
neꝝ effectue docere nisi deꝝ. Si uo
dicatur ad q̄ posteriores l3 alī dispoiti
q̄ priores in aliis tēporibus ex̄ntes tñ
hñerūt notitiaꝝ pcedētum in scriptis
& acquieuerūt credēdo sicut discipli
doctrīe magrōꝝ & ita nihil scripserunt
diſſonū a prioribus l3 deus nō doceret
hos & illos. Contra hoc uidetur augu.
obicere ubi prius dicēs de phis labore
nimio monimēta suorū dogmatum reli
querunt que discipli legētes l3 i aliq̄b9

ſſent aſlētiētes priorib⁹ ut discipuli
alii tñ im pbaerūt p̄ ibi de aristippo
& antistene qui ambo locati acquieue
rūt tñ in quibusdaꝝ ſibi gñtradixerūt &
qñq̄ discipli magrō ut Arxles Platoni
qñ g. nō gñtradixiſſet posteriores nrī
priorib⁹ in aliquibus ſi nō habuiffent
doctoreꝝ gñueꝝ eoꝝ intellectū ad eadeꝝ
nō euidenꝝ inclinat̄. Rñ. qz non
euidenꝝ tradiderūt priores ideo poſte
riores nō potuerūt ea p rōnes im pbarē
& noluerūt eis discreder̄ niſi poſſet rō
neꝝ cogētem p ſe hēre & ruerētes eos
ut magrōs ueraces. S3 phī discipli po
tuerūt p rōnes magrōs im pbarē qz ma
tia cirꝝ quā altcabāf potuit h̄rē rōnes
euideſtes ex termis. Exm nō ita gñtradi
cit dīcipulus yſtoriographus magrō
yſtoriographo ſicut phūs phō quia
yſtoria de p̄fitis nō pñt eē euideſtes
ut aūtāt dīcipulū a magrō ſicut pñt
effeſt p̄fice rōnes. Cōtra iſtud ſaltim
effeſt ezechiel p̄pheāſi babilone eo tpe
q̄ iereias iudea pſetauit cū ſolū iā
diceret q̄ a moyle tāq̄ a coī magrō dicit
a ſūt & h̄rē potuerūt ſz in aliis multis
potuifſet diſſetire cū nō effeſt euidenꝝ
ex terminis niſi aliquē doctorem gñueꝝ
habuiffſet ſupra intellectuz humanum

. De 3. dico. ſ. auctoritate ſcribenm
ſic p̄ aut libri ſcripturaz ſūt iſtorum
doctoreꝝ quoꝝ eē dicūt aut nō ſi ſic cū
dampniēt mendaꝝ p̄cipue in fide & in
moribus qñ uerifſimile eſt eos fuſſe
mentitos dicēdo hec dicit dñs. Si dñs
nō fuſſet locutus aut ſi dicas eos fuſſe
deceptos nō mētitosuel ppter lucrum
mētiri uoluſſe. p̄m im pbat ex dicto
pauli ſcio hoīe in xpō & cefā. Subdit
ſe audiuiſſe archana uerba que non l3

Propriam propheſtanti de
deſtinatio locutus
q̄ non erat euideſ
ex terminis

Auctoritas ſcribenm 3

Dicuntque solis habens sacra hanc ceremoniam
reservant q̄d si in tabulis nullū mendacium
et officiosum putant immixtum:

hoī loqui q̄ assertitoēs nō uidēt fuisse
sine mēdatio si assēsus nō fuit certus qz
asslerere du^m p uero est mēda^m uel nō
est longe a mēda^o. Ex ista pauli reue
latiōe & multis aliis diūsis factis lēctis
gcludit q̄ itelleclus eoꝝ nō potuerūt
iduci ad asserēdū ita firmiſ illis quoꝝ^z
notitiam nō potuerūt hrē ex naſtalib⁹
ſicut aſſerunt abagete ſrnatāli. 2^m
i pbat qz p illis ad q̄ uoluerūt iducere
hoīes ad credēdū tribnlationes maxi
mas ſuſtinuerūt. Si libri nō ſunt illoꝝ
b^o uideſ iqueiens diceſ qz ita negabit q̄
libet liber eſſe illius auctoris cui⁹ dicit
eſſe quare enī ſhi ſoli falſo aſſcripti ſūt
auctori⁹ quoꝝ nō erāt. Preteſa aut
illi qui ſcripſerūt iſtos libros eis fuerūt
xpiani aut nō. Si nō; nō uideſ q̄ uolue
rūt tales libros ſcribere & ita magnifi
care ſectaz cui⁹ cōtrariū tenuerūt. Si
ſic quō illi xpiani mēdaciter eis tales li
broſ aſcripſerūt cū lex eorum damnet
menda^m ſicut prius. Preterea quō
aſſerūt deū ibi locutū multa que ibi nar
rāt & hoc pſonis quibus libri intitulāt
Si talia nō acciderūt illis pſonis quō ēt
illilibri fuſſet ita auctētici & diuulgati
eſſe talium. Lauctoꝝ niſi fuſſet eoꝝ &
iſi auctores fuſſent auctētici. de iſto
dicit Richar. p.^o de tri. ca.^o 2° a ſūme ſā
cītatis uiris ſūt nob̄ ſedita. de b^o augu
de ci. dei xi^o ca.^o 2° loquens de xpō prius
inquit p pphetas demū pſe iſp postea
p applōs quātū ſatīs eſſe indicauit locu
tus ſcripturā cōdidit q̄ canonica noīat
eminentiſſ me auctortatis. hec ille. Et
augu. in eplā ad Iero^m & hētūr i decre
tis di. 9° Si ad ſacras ſcripſas admittaſ
fuerint uel offitioſamēdatia quid in eis
remanebit auctortatis & idē ad eūdeꝝ

in eadem eplā solis eis scriptarē libris
& cetera. De 4. s. recipien^m diligentia
sic p^r aut nulli credis de 9tingēte quod
nō uidisti & ita nō credes mūdū tuisse
ante te nec locū esse in mūdo in quo tu
nō fueris nec istū esse patrē tuū nec istā
esse matrē tuaz & talis incredulitas de-
struet oēz politicam uitam. Sig^r. uis
credere alicui de 9tingēte qd̄ tibi non
est nec fuerit euīdens maxime credēdū
est coītati siue illis q̄ tota coītas appro-
bat maxime q̄ coītas famosa & hoīsta
cū maxima diligētia p̄cepit ap̄ pbanda
tal is est canon scripture tāta enī apud
iudeos sollicitudo fuit de libris hndis
in canone scripte & tāta apud xpianos
de libris recipiēdis tamq̄ auclēticis q̄
de nulla alia scripture hñda p̄ auclēti.
tāta fuit sollicitudo inuēta precipue cū
tā ḡntates solempnes de istis curauerūt
tamq̄ de 9tinētibus nccia ad salutē de
h^r. augu: de ci. dei i8^r. ca^r. 38^r. scripture
enoch de q̄ iudas in eplā sua facit men-
cionez nō recipiēt in canone & multe alię
scripture de quibus fit mentio in libris
regū ubi innuit q̄ sola illa recepta sint
in sacra scripture & canone q̄ auctores
nō sicut hoīes s^r sicut pphē diuina in
spiracōe scripsérūt ibidē ca^r. 41^r. illi ilra
elite quib^r tradita sūt dei eloquia n^r
pleudo pphetas cū ueris pphetis pili-
tate licencie 9funderunt s^r cōcordes in
se & i nullo dislētiētes lctārē lrārē ue-
races ab eis cognoscēbātur & tenebāt
auctores De 5. s. rōnabilitate 9ten-
torē sic quid rōnabilius q̄ deū tāq̄ finē
ulti^m sup̄ oīa diligere & pxi^m sicut se
ip^r. i. ad idē ad qd̄ se 2^m gregor^m in qui-
bus duobus preceptis unīūla lex pēd^r
& pphete mathei 22^r. Item mathei 17^r.

¶ Triplex est mendacius praeceptum: q[uod] est peccatum mortale locosus; q[uod] est ex mala consuetudine mortale et a causa vice alii p[ro]p[ri]e boni proximi contingens ex cuncta scie committens et est peccatum mortale et ipso modo de mendacio officiosum. Et dicit si ponitur tale mendacium officiosum in scriptura amplius remittetur latens q[uod] dicitur quod operabimur ut h[ab]em[us] in mendacitate officiosa sit.

Parahydras scientia dicunt ea ea quae scilicet
et non nisi stabiles et idem non est admixta
constant.

¹ Adicando fringit bō pessimi Iudeo ad quē sedrigit et non
ita mordet nomen ut iugo. Et si ut invenitur q̄ amissus est bona
salutis pessimi ut pugnabit magis salutis Iudeo q̄ sua ut
ita potius well debetur. Namnam q̄ Iudeo est t̄ f.

P. 2

omia que multis' ut faciant uobis hōes
ita & uos facite eis & cefā. Existis
principiis tāq pratica alia prin^c sequi
ntur in scriptura hōesta & uera & rōi
consona sicut de eorū rōnabilitate pate
re pōt ligillatim cuius ptractati de pre
ceptis & ḡsiliis & sacramētis qz i oib⁹
uidet esse quedaz explicat⁹ legis naſe q
2^m apostolū scripta sunt in cordibus
nris hec de morib⁹ De h^o aug⁹ de ci.
2° ca^o 28° nihil turpe aut flagitiosum
spectandū immitādū pponitur ubi
ueri dei aut precepta iniuiātur aut mi
racula narrāt aut dona laudāt: aut hñfi
tia postulantur. De credibilib⁹ p^z q^z
nihil credim⁹ de deo qd̄ aliq ipfectio
nem importet: ymo si quod credimus
ue^r esse magis atestat⁹ pfectiōni diuine
q̄ eius oppo^m p^z de trinitate p̄lonar^e
de incarnatione uerbi & huigmoi uel
enī credim⁹ incredibile qz tūc incredi
bile eslet mūdu^z ea credere sicut dedu
cit aug⁹. de ci. 12° ca^o 5° mūdum tñ ea
credere nō ē incredibile qz h^o. uidem⁹
de hac lege & honestate xpianor^e p^z p
aug⁹. de utilitate credēdi si uulgus ma
riū & feminar^e & cefā. Deo^o s. de irrō
nabilitate singulor^e erro^r p^z sic. quid
pagai p ydolatria sua adducūt colētes
opa manuum suar^e in quibus nihil est
numis sicut satis oñdūt ph̄i quid farra
ceni illi⁹. uilissimi porci machometi di
scipuli p suis scripturis allegabunt ex
pectātes p beatitudine quod porcis co
uenit gulā & coytū quā pmissionē des
piciens. p. qui fuit q̄i illi⁹ secte. s. auice.
9. metha. ca^o 7° aliū finē q̄i pfectiore^z
& hoī magis quenīetez afferit iquit lex
nra quaz dedit machometus oñdit dis
poitionē felicitatis & miserie q̄ sūt 2^m

No^o g^o 500 nō die 1
p^z 1 Anno 1537
g^o 1000 R^o 1000

corpus. Sz̄ ē alia pmissio que app̄hēdit
ab intellectu sequitib^s sapiētib⁹ multo
magis fuit cupiditas ad consequendum
hāc felicitatē q̄ corpor^e q̄ quis daretur
eis tñ nō attēderūt nec ap̄ciati sūt eam
cōp̄acōe felicitatis q̄ ē giūcta prime ue
ritati. quid iudei nouū testa^m damnāt
qd̄ i suo ueti pmittitur ut oñdit aplūs
ad hebreos & q̄ inscipide sūt eorū ceri
moie sñ xpo. xpm̄ et adueisse & nouim
testa^m ab eo p̄cipalit̄ p̄mulgarū tāq
autēticū fore acceptādū pphie eorū on
dūt nō auferet aytiacob gen⁹ 18° Sept^o de
iuda nec dux de femore eius donec ue
niat qui mittendus est & s̄bdit ip̄e erit
expecta^o gentiū. Sil̄ illud daniel 9° cū
uenerit lauctus lāctor^e & cefā. Quid
asinni manichei fabulātur pri^m maluz
cū ip̄i& si nō primi tñ ualde eslet mali
nōne uidet eis ens inq̄tū ens bonū esse
nōne in nouo testamēto potuerūt uide
re uet⁹ eē autēticū & ap̄ pba^m. Quid
singli alii heretici qui unū uerbū sacre
scripture intellexerūt male. 13^m augu^m
83° q. q. 69° nō pōt inquit error aliquis
oriri paliatus xpiano noīe nisi de scrip
turis nō intellectis & hoc ideo qz p̄ce^z
& sequē^z nō 9tulerūt. unde ibidē s^o so
let circūstan^a scriptar^e illuminare sniāz
nec etiā alia loca scripture 9tulerūt uñ
hereses orte sūt ple legēdo que 9ferē^o
repulse sūt qz cōferētes diuersas sniās
adduxerūt q̄ ex se ūicē mutuo uideri
poterant qualiter essent intelligende.

Contra istos est illud uerbū aug⁹
in libro 9tra eplāz fundamēti iquit nō
crederez euā^o nisi qz credo ecclie catho
lice igif irrōnabile est aliquid canonis
recipere & aliquid nō cu^z ecclia catho^o
cui c̄dēdo canonē recipio. recipiat totū

ok m mal mkl
 deus iust in loco dico
 mihi dicitur etzor in
 deo in quem iudicis
 & quos dñi hereticos re
 cibendis. v. q. in qd'
 m mal pñlum
 & sequentia cu pñl
 ou mmm gñlum
 v. idem hñst. Nam
 est. satis est qd qui
 i arat minis mons
 coram fñnt si co
 si abit humum n
 uerat coru. lñ dñs p
 pmz phs q. ex eum
 venit in etia pñ
 m. q. 30. amore
 & in ueritatem. Et
 hoc scribat pñl. in co
 um libo uite cum
 huma nñ cu comu
 Phoenicis utq. pñl.
 5. 2. b.

equali. Item doctrine phõpx aliquid
 irrõnabilit̄ gñtinet p̄ ut de politiis diu
 sis ordiatis a diueris phis p̄bat phus
 2. politice s, & sua i quibus dñā ē irõa
 bilis sicut p̄ ex solucõe qñnis p̄cedētis
 ip̄ enī tradens politiaz tuaz dicit expe
 dit ad tēpantiā coitū facere senioribus
 Item dicit nullū orbatū de bere nutriti
 Similē si aliquis generat filios ultra suf
 ficientiaz diuiciaꝝ anteꝝ sentiatur uita
 fiat abortus. De 7. s. ecclesie stabili
 tate p̄ quo ad capud p̄ illud augu. de
 utilitate credēdi ca. 8. dubitamus nos
 eius ecclesie gremio credere que usq; ad
 cōfirmatiōnem gñnis humani ab applica
 sede p̄ successionē epõpx frustra hereti
 cis circumlatrātibus culmen dignitatis
 obtinuit & pax post qd ē aliud qd tā
 ingratū p̄t esse ori dei q̄ tanto labore
 p̄dicte auctoritati uelle resistere. unde
 gamaliel actuū 5. Si ē ex hoib; gñliū
 h. aut opus dissoluet si uero ex deo est
 nō potitis dissoluē ne forte & deo repu
 gnare uideamini; luce 22. ait dñs petro
 ego rogo p̄ te ut non deficiat fides tua
 firmitas ecclesie in mēbris p̄ illud
 augu. de utilitate credēdi uulg; mari^m
 & feminaz. Similē etiā sñiāz dicit cōtra
 eplāz tūdamēti. quis enī tāz multitu
 dinez ad peccata pnam ad legē ḡtrariā
 carni & sanguini seruandam induceret
 nisi deus. Et cōfirmat qd lecta iudeoz
 nō manet in uigore suo sicut contra eos
 augu. 11. Ierōe de aduētu bicit uos i q
 que. & cesa. Si obiciſ de pmanē. sedē
 machometi. Rñdeo illa incepit plusq;
 sexentis annis post legez xp̄i & in hui
 dñmino cohēpāte finiet q̄ multū debi
 litata ē anno domini millesimo ccc. &
 eius cultores mortui multi & plurimi
 maxime hoc vanamannus ex cladi nuptz ap̄ illud Sodram sui Scutarum
 accepta. die 7ª augusti 1974. L'errata illas Dñs.

fugati sūt & ppbia dicit apud eos ēē p̄
 simienda ē lecta illa. De octauo scilicet
 miraculoꝝ claritate sic p̄zno p̄t falsus
 testis esse deus s, deus inuocatus aſ di
 cāte scripturā ui oñderet doctrinaz suā
 esse uerā fecit aliquod opus sibi ppriū
 ut pote miracula ac per hec testatus est
 illud esse uerū quod ille p̄dicauit. Cōfir
 mat p̄ richar. p̄ de tri. ca. 2. ubi supra
 dñs li est error ate decepti sumus nam
 tātis signis cōfirmata sūt. q̄ nō nili p̄ te
 fiei possūt q̄ si dicaꝝ miracula nō fusile
 facta aut ēt nō testificanꝝ ueritatem qz
 añx̄p̄s faciet miracula. Cōtra pri^m
 dici p̄t illa sñiā augu. de ci. 22. ca. 5. si
 ista miracula facta ēē non credunt hoc
 nobis unū grande miraculuz sufficit q̄
 iaz orbis trax sine ullis miraculis credit
 Nota ualde illud ca^m qz & si quicquid
 credimus dicat icredibile esse nō min⁹
 est incredibile hoīes inquit ignobiles
 infimos paucissimos im̄pitos rem tam i
 credibilez tāz efficacit mūdo in illo ēt
 doctis p̄suadere potuisse ut mūdus illā
 credat licet iaz credidisse uideamus nisi
 p̄ illos aliq̄ miracula fierēt p̄ q̄ mundus
 ad credēdum induceretur unde subdit
 ibi pp̄tea mūdus numero exiguo igno
 biliū imfimo p̄ipitoꝝ hoīnū credidit
 qz in tam ḡtētib; testibus multo
 mirabilius ditas se ipaz p̄suasit. Quid
 est incredibilius q̄ q̄ ad legem ḡtrariā
 carni & sanguini doctores pauci paupes
 & rudes plurimos potuerūt cōuertere
 sapiētes qd p̄z de multis prudētissimis
 p̄. fidei rebellibus postea quersis ut de
 paulo ut prius p̄secutore postea gēciū
 doctore. de augu. prius per manicheos
 seducto postea doctore catholicō. de
 dionysio prius phō postea pauli disci

pulo de cipriaº prius magoº postea eþo
xþianissimo & aliis inumeris. Cõtra
idem 2º dici pþt illud augu. de ci. io. 17º
caº an dicet aliquis ista non fuisse facta
poterit et dicere deuñ creasse mortalia
& cetera. Et ibide 3 caº eodez si libris ma-
gicis sive theurgicis credut cur illis li-
bris uolunt credere ista esse facta & cetera.

Cõtra idez 3º qz quedaz facta non
nisi auris pteruietibz negari n possunt
ut sunt miracula facta a siluestro coram
cõstanº tam i curatione lepre eius quia
in disputatione ei9 9tra iudeos q facta
taq celeberrima mundu non latuerunt

Cõtra 2º pþt dici q si quis uocatus
in testem sigmº gñuetum testificationis
pmictat adduci & pñs nō 9tradicat ta-
lis taciturnitas n stat cū ueritate pfecta
miraculu at est tale signu dei ut testis
igif si pmittat miracula fieri ademoibz
nō 9radices anotians uidelz ipa non
esse testimonia sua nō uidet esse pfecte
uerax qd est impossible & pbº ad illa
de anþpo q pdixit illa miracula facienda
nō eē testimonia ueritatis sic ut mathei
24º & the. 2º Item contra ista ē dñia
mirabiluz que sunt adeo & que sunt a
dyabolo de q dñia tractat augu. de utili-
tate credendi mirabilia inquit uoco qnic
quid arduu supra spem uel facultatem
miratis apet quedaz soluz faciunt admi-
rœz. qedā magnā grām beniuolatiā q
9siliant qualia fuerūt miracilia xpi ut
practat ibi diffuse. Item 9tra utru
q pþt dici q sunt q mirabilia facta in le-
ge xþiana in quibus non pþt eē decepº
quin sint facta nec quin sint testimonia
ueritatis puta raptus pauli & reuelatio
cõtingenti futuroz. priº pþt ipossible
est aliquē decipi circa se uidere dei esse

tiam igif impossibile fuit paulu credere
se illam uidere nisi illaz uideret. S3 hº
asserit de le ad cor 2º caº 12º 13º expo
cõem sanctoz gº fuit illud factu uere
& nō tñ apparet pbaº primi entis qz
nullus pþt decipi circa primu primº alii
quod crededo te illud intelligere cū nō
itelligit tale primº qz nō 9staret ex ter-
minus apprehēsis q tale eslet primº uel
nō igif multo magis nō pþt decipi circa
deuñ usu. 9na pþz qz pl9 distat uisio dei
ab intellēctione cui9cūq obi etia q̄tum
ad pceptionez intellectus iudicatis q di-
stret intellec̄tio principi cõplexi ab in-
tellectione cui9cūq nō p̄cipii Itē
quali intellectus crederet se quietari si
nō quietaref nonne potit cognoscere i
clinationē suam ad uerū qd nō uidet si
credit le uidere deum credit se quietari
in deo si nō uidet nō quietatur stultius
ayt augu. nihil pþt dici q ipa sit falsa
oppinione beata de ci. xº caº 4º 2º mº. q
adeo solo siei potuit ē maistru qz crea-
tura nō pþt aiaz beatificare nec impli-
nec ad tempus. 2º pþz ex pþphetis mul-
tis in utroq testamēto unde 9tra falsa
mirabilia anþpi posset sibi obici saltim
de istis duobus hoc modo Si tu es de⁹
fac me uidere nude essentiam diuinam
& post uisionez certam memoriaz brē
uisionis & certitudinem q ipa sit uisio
essentie dñe nude & tunc credam tibi.
Et si tu es de⁹ dic mihi quid uel cogite
uel appetā p tali hora. & hui⁹ uie ex
miraculis efficaciā inuit saluator lo. 8º
opa que ego facio illa testioº phibent
de me si mihi nō uultis credere opibus
credite. Nono quoq loco pþt adduci
testioº illoz qui foris sunt Ioseph li. 18
antiquitatū pulcheº testimoº phibet

8. 82. c.
24. 23.

Textus doctoris
nō alterius.

¶ De affirmacione nō christiana

de xpo ubi inter alia de ipso ait xpus
hic erat ubi etiam ueram eius doctrinam
& resurrectionem ex mortuis profitebat. Itē
de pphē. sibille nota de ci. li. 18. ca. 23.
ibū xpus dei filius saluator. Item q̄tra
eplā fundamēti nota quō singuli here
tici de catholicis inquisiti non ad suos
mīctūt s̄ ad nrōs catholicos q̄ soli ab
oīb⁹ ēt hereticis catholici noīēt. Deci.
& ultimo pōt adduci q̄ deus non deest
querētib⁹ toto corde salutem multi at
diligētissime querentes salutem ad hanc
sectā quersi sūt & q̄to feruētiores facti
sūt in iquirēdo tāto i hac secta ampli⁹
cōfirmati subito q̄i in ea penitentes de
malitia ad bonam uitam mutati sūt tor
mēta quoq̄ p ea in magna exultatione
spūs pplexi sūt que nō uidēt pbabilia
nisi deus hanc sectam sacre scripture in
nitētem in retragabilit̄ ap̄ pbaret & or
dinaret ad salutem. Hito iḡ contra
hereticos q̄ doctrina catholica uera est
uidēdū est 2. an sit necessariā & suffici
ens uiatori ad ḡndū finez suū. Dico q̄
ip̄a tradit quid sit finis hoīs in p̄ticlāri
qz uisio & fruicō dī ēt q̄tū ad circūstāti
as appetibilitatis eius puta q̄ ip̄a hēat
post resurrectionē ab hoīe immortali in
corpore & aīa simul ip̄a etiam deſminat
que sūt ncīa ad finē & q̄ illa sufficiant
qz 10. mādata Si uis inquit ad uitam in
gredi serua mandata ibi mathei ca. io.
de quibus etiam hēatur i exodo hoīe ēt
explica. & q̄tum ad credē. & q̄tum ad
opanda explicat i diuersis locis scrip̄te
pprietates etiā l̄bar in materialium i ea
tradūtur q̄tū possibile ē & utile uiatori
nosce. ista q̄ferendo. Ad tres rōnes
quibus initī solu. questionis p̄cedētis
p̄ q̄ scripta sufficiēter q̄tēt doctrinam

ncīaz uiatori. Ad pri⁹ ar⁹ ad mīo
rem r̄ideo q̄ lex nātē paūtoribus fuit
cōtēta que memorī ad filios p̄ prēs de
uenerūt illi etiā hoīes erāt magis p̄diti
in nātālibus & iō mōdica doctrina il̄pi
rata potuit eis sufficere. Vel alī ad illā
& ad aliud de lege moyli q̄ ordinatus
processus uel p̄gressus scripture oīdit
eius dec̄ orē 2. augu. 83. q. q. 58. ca. 53

Ad 2. di. q̄ dulti⁹ capi⁹ q̄ iub ali
qua l̄nā lrāli lat̄ q̄ si esset exp̄se dictū
ideo ad deuotionem q̄fert ista q̄ exp̄ssa
sūt i nouo testamē. subfigura uellata
fuīle i ueſi testamēto hoc quo ad cerio
mas. s̄ quo ad hystorias in quibus sūt
ex legis declaratiua sil̄ ex toto p̄ceslū
scriptue p̄ ordinata dei ordinatio siue
gubernatio respectu hoīs & toti⁹ crea
ture. Ad 3. 2. origēn in omelia de
archa noe n̄lla sciā oīa scienda explicat
s̄ illa ex quibus possūt alia sufficiēt eli
ci. Vnde multe ueritates ncīe non ex
primūtur in scripturalz ibi virtualiter
q̄tineātur sicut 9. nes in p̄cipiis circa
quaꝝ inuestigationez utilis fuit labor
expositor̄ & doctor̄. Et si obitias
mīta i actibus humanis sūt du. utrum
sint peccata mortalia etiam suppolitis
omnibus doctrinis doctor̄ & expoitor̄.

R̄no nō est dubia via salutis sapien
tibus qz a talib⁹ tamq̄ apiculosis debz
homo libi cauere & custodire se ne dū
se exponit piculo incidat in peccatum
qd si noluerit querere salutē s̄ nō curā
do exponat se illi periculo ubi forte de
genere actus non est peccatum mortale
tamen peccabit mortaliter se tali peri
culo exponendo. vñ ecēt uq̄ q̄ amarpi
culum in illo peccabit.

3^a. q.
TRVM THEOLO
GIA SIT DE DEO ut
de sbo primo pbo q̄ nō
& hoc diuabus uis. prima

est oñdere istam negatiuam inse que
pbaſ pauctoritatē boetii de tri. forma
inquit simplex s̄b̄z esse nō p̄t. Item
matia nō coincidit cū aliis causis 2. ph̄i
cor̄ n̄ idez numero nec sp̄e. deus autē
ē f̄is hui⁹ sciētie & effitiēs n̄ iḡr matia

Item pri⁹ poster⁹ s̄b̄z sciētie h̄z ptes
prin⁹ & passiones deus nō h̄z ptes inte
grales cū sit simplex nō subiectuas cū
sit singulare ex se nec h̄z prin⁹ cum sit
primū prin⁹ nec passiones qz pa⁹ ī est
sbo qd̄ est extra suaz essentiam & nihil
sic inest deo. 2. uia ē oñdere q̄ aliud
s̄b̄z sit iḡr nō istud añs pbā multipli
pri⁹ p augur de doctrina xp̄iana libro
pri⁹ ca⁹ j⁹. Om̄is scripta ē de rebus uel
signis iḡr res uel signa lūt s̄b̄z. Item
2. scriptura h̄z quatuor s̄elsus s̄z cuilibz
s̄elsui correspođet aliquā s̄b̄z unū primū
sicut alii sciētie h̄nti s̄elū unū correspođet
s̄b̄z s̄z illū s̄elsū iḡr hic lūt quatuor
s̄ba. Item q̄ hō sit s̄b̄z pbā 3. aucto
ritate 9metatoris pri⁹ ethicoz ī plogo
qz 2m eū sciētia moralis est de hoīe 2m
aiaz medicinalis quo ad corpus. Ex hoc
accipitur ista ppō ois sciētia pratica h̄z
p sbo pri⁹ illud cui acquirit finis illius
pratice & nō ip̄z finē finis at istius sciē
acquirit hoī & n̄ deo iḡr & cefā. Itē
alī & q̄i in idem reddit finis sciē ē pēr
actū suū actingere obz ī ducēdo ī illud
formaz principalī intētaz asciā puta in
speculatiua inducere in obo eē 9gnitū
qz 9gnitio ibi intēdit ī pratica īducere
formaz ad quā uel finē ad quē ordinat
eius praxis. Finis autē hic intentus est

bonitas moralis que nō intēditur īducē
in deo sed in homine iḡr est pri⁹ eius
obz Cōtra augu. de ci. 8. ca⁹ j⁹ theo⁹
est sermo uel ratio de deo

VXTA HOCQ VE
ROVTR VM SIT de
deo sub aliqua rōe spāli q̄
sic ar⁹ hugo de sacramētis
in prin⁹ uult q̄ opa restorationis sint
s̄b̄z iḡr si deus est s̄b̄z hoc ē sub ratione
spāli in q̄tū restaurator. Item cassio⁹
sup plal uult q̄ xps ē s̄b̄z capud cū mē
bris iḡr spālī ut est incarnatus & ut est
capud ecclesie ē s̄b̄z. Itē deus absolu
te est s̄b̄z metha. iḡr si hic est s̄b̄m hoc
erit sub rōne spāli 9nā pbā qz non sub
rōne oīo eadem est obz hic & ibi añs p
batur p ph̄m 6. metha. honorabilissi
mam sciētiā oīz esse circa nobilissimū
genus s̄z illa p ip̄z nobilissima ē ḡ. de
deo ut de sbo & 9firmatur qz ibi uocat
methaphicaz theologiam. Itez 9mē
tator pri⁹ ph̄icoz 9mento penultimo
dicit q̄ multū peccauit auice ponendo
methaphicaz pbare primaz cāz esse cū
genus s̄ba z sepataz sit s̄b̄z ibi & illa
sciēz pbat suū s̄b̄z esse. Ista rō 9metato
ris nō ualeret nisi intelligeret q̄ deus
esset ibi s̄b̄z pri⁹ iḡr & cefā. Itē ista
est nobilissima ḡ. de nobilissimo sbo s̄b̄z
rōne nobilissima hui⁹ moī ē rō boni &
finis. de fine pbā p auice. 6. metha. si
sciā esset de omnibus causis que esset d̄
fie esset nobilissima ex h̄. q̄lndit de bo
no qz 2m ph̄m 2. metha. qui ponit infi
tatem infinibus destruit naſam boni
qz destruit naſaz finis ex h̄ accipit q̄
ratio boni est rō finis. Cōtra 9gni⁹
9tracta supponit cognitionē ablolntaz

Littera ḡna deoꝝ ḡcedas allegoria
Moralis ḡ agas. Quo uandas a nagogis
H. de hisa sup 1° apk ē N^o p alii
goziam dicam
Dñnd p oſſuī Gohaz p ſugy.

5. A. 9.

& aboluta ē certior i^o metha. ig^r si ista
est de deo sub aliqua rōe spāli alia ē pri
or & certior de deo absolute talis non
ponitur ig^r & cetera.

VXTA HOCQ VE
ro utrum ista sciētia sit de
omnibus ex attributione
ip̄o^r ad pri^m eius l^bm. q̄ sic ar̄les 4.º
metha. eadem ē sciētia de aliquo & de
attributis ad ip̄z exēplificat de lano S³
oīa attribuūt effētialr ad pri^m l^bz hui^g
g.^o & cēta Cōtra augu. de tri. 14.º ca.
i. nec huic sciētiae attribuēdū ē nō utiq̄
quicquid sciri ab hoīe pōt in rebus huā
nis ubi pluri^m uanitatis & curiositatis
est huic scientie tribuendū. l^z illud tm̄
modo quo fides saluberrima q̄ ad ueraz
beatitudinem ducit ḡgitur nutrit def
fendit robora^r Circa solutionē ista
ru^z q̄onuz sic pcedam pri^o distingo de
theo^q in se & de theologia iu nobis. 2.º
assignabo rōne^r primi l^bi 3.º distigani
de theo^q q̄tū ad ptes eius De primo
dico q̄ ḡgni^o quelz in se ē illa que nata
est haberi de obiecto eius secundum
q̄ natum est manifestare se intellectui
pportionato ḡgni^o autē in nobis ē illa
que nata est hēri in intellectu nrō de illo
l^bo. Theo^q g.^o in se ē talis cōgnī^o q̄le^r
natū ē ob^z thelo^m facere in intellectu
l^bi pporntato Theo^q in nobis est talis
ḡgni^o quale^r intellectus noster natus ē
hrē de obo illo. Ex^m si aliquis intellectu^r
nō posset intelligere geometriam poss^r
tñ alicui credere de geometricis geome
triā eslet l^bi fides nō sciē^r eslet tñ in se
sciē^r q^z ob^z geometrie eslet natū facere
de se sciētiam intellectui pportionato
De 2.º dico q̄ rō primi ob^z est 9tine

Sicut quon pōrēa^r definitio autē pārto de
pōrēa^r etiā euengē bī angelum extēnsus q̄d^r opp
intēpētūt committit pāz uenīa^r triangulū hīz. Tāz
q^z pōrēa^r euengē pōrēa^r fōrēt. Triangulū abūe d^r
q^z pōrēa^r ḡnit uenīa^r bāre cōm bī pōrēa^r pōrēa^r
q^z pōrēa^r in Dō ali^r pōrēa^r cōm ḡmitatō. m^r pōrēa^r
ang^r ḡmitatō uenīa^r sōt pōrēa^r & ḡmitatō v̄t pōrēa^r
re in se virtualiter pri^o omnes ueritates
illius hītus hoc pōrēa^r primo sic. ob^z con
tinet ppōnēs inmediatas q^z l^bz prima
rū ppoitionū 9tinet predicatum & ita
evidētiam totius ppōnēs. ppōnēs āt
inmediate 9tinet 9.º nes g.^o l^bz ppōnē
inmediata^r 9tinet omnes ueritates illi^g
hītus. Probo sic z.^o q^z primitas hic acci
pitur ex pri^o posterz ex diffītione ulīs
l^m q̄ dicit adeq̄tione^r ob^z autē se h^z ad
hītū hītū cā ad effectū nō ē autē caula
adeq̄ta nīl 9tīat virtualē totū effectū
g.^o & cēta. Et expono qd̄ dixi pri^o uirtu
aliter q^z illud pri^m est qd̄ nō dependet
ab alio l^z alia ab ip̄o ita g.^o pri^o virtualē
9tinerē ē nō depēdere ab aliis i 9tinerē
S³ alia ab ip̄o h.^o est q̄ si p̄ impossibile
circūscripto omni alio manēte itellectu
eius ad hīc 9tineret nihil autē aliud cō
tinet nisi p̄nem eius. Cōtra istud
dici pōt sic hītū se h^z ob^z pri^m ad potē
tiam ita ob^z pri^m ad hītū. S³ pri^m ob^z
potētie ē aliqd̄ cōe ad oīa p̄ se oba illius
potētie ig^r pri^m ob^z hītus ē aliqd̄ cōe
ad oīa p̄ se oba illius n̄ aliiquid virtualē
9tines alia. Itē 9tīter i sciētia assignat
p̄ l^bo aliiquid qd̄ est cōe ad omnia illa
que 9siderant in illa sciētia sicut i geo^q
lia in arīsimetri^r numerus i methaphī
ca ens Ad pri^m rīdeo q̄ ppor^o ob^z
ad potētiam ē ppor^o motiui ad mobile
uel actiui ad passiuū ppor^o ob^z ad hītū
est sicut propor^o cause ad effectū q̄ncū
q̄ autē aliquod agēs agit in aliqd̄ passū
pōt quodl^z agēs eiusdē rōnis i quodl^z
passū eiusdem rōnis ig^r pri^o extēma
pportionis actiui ad passū sūt coīa ad
oīa p̄ se extēma illi^g pporcōnis naz in
ter coīslima est adeq̄tio q^z inter q̄cunq̄
estrō unius illud respicit quodl^z iquo

A. Aliqui exēs bītē bītē additionem. Dico
q̄ ob^z non offit ad aquātē bītē i conni
nent iuatu^r omnia illa ad aquātē consideranda
habitus talis inclīmat q̄t alie rōis excess
deret ob^z 1. R^o et c^r
H^t Combustiū et combūtē pōtē ad minētū p̄ q̄ fīz combū
ingētū tale^r pōt m^r fīz combū ingētū tale^r q^z

est ratio altius Sz pri^a extrema ppor.^c
nis cæ ad effectū n̄ sūt coissima qz iter
illa non ē adeqtio qz in quocūq; ē ratio
unius illud nō respicit piodl^b, nō enīz
quodl^b 9tentū sub coi respicit illū hītū
ut effectū eius Sz tīm. aliquod pri^m con
tēti^m qd^a virtual^b 9tinet omnia ad que
hītus se extendit. Ad 2^m rīdeo q
multoq; hītū spē differētium pōt esse
aliquod obz cōe sicut ab obis eoz pōt
abstrahi obz cōe & hoc mō in sciētiis
assignat aliquod obz aquo nō est hītus
unus 2^m lpe^b Sz tīm 2^m genus. De 3°
dico q theo^a 9tinet essētial^b nō tīm nec
cessaria sed 9tingen^a quod p^b qz omēs
ueritates de deo siue trino siue de aliq;
plona diuina in q̄tū cōpantur ad extra
sūt 9tigentes ut q deus creat q filius
est incarnatus & huīgmoī omnes autē
ueritates de deo ut trinus siue ut plona
defminata sūt theologice qz ad nullaz
cognitionen naturalem spectant ita q
pse parties itegrales theologie sūt due
uidelicet ueritates nccie & contingētes

Ex predictis r̄ndeo ad q̄one; primaz
& primo loquēdo de theo^q in se q̄tu
ad ueritates nccias iſi⁹ dico q̄ primuz
obz theologie in se nō pōt esse nisi de⁹
quod pbo p tres r̄ones pri⁹ accip if ex
r̄one primi obi. & arguo sic pri⁹ obm
cōtinet uirtuall omnes ueritates illius
bitus cui⁹ ē obz primū nihil ar⁹ tinet
uirtuall omnes ueritates theologicas
nisi deus g.^o & ceta · pba^o minoris nihil
aliud 9tinet eas ut cā siue ad quod hñt
attributionez qz deus n̄lli alfi attribuit
nec aliud 9tinet eas ut effectus demon
stratione qz. na⁹ nullus effectus demō
strat deū trinū qd est potissima ueritas
theologica & nccia g.^o & ceta. 2° sic

theologia ē solū de his q̄ sūt intellectui
diuino naturaliter cognita igit̄ est de obo-
soli deo naturaliter noto s̄z solus deus est
sibi naturaliter notus ḡ & cetera. pba. pri-
me si ista scientia est de aliquibus alicui
aliū intellectui naturaliter notis igit̄ pre-
i. sūt aliq̄ a. cognoscibilia soli intellectui
diuino qz infinitus est & ideo plurimum
cognoscitius q̄ intellectus finitus igit̄
ad huc est aliquid alia scie. superior q̄ illa que
ē de naturaliter notis intellectui creato-
pba. minoris qz oī essentia causata ali-
cui intellectui cāto pōt esse naturaliter nota
3. sic in nulla scie. tradit̄ ita distincta
cognitio de aliquo q̄ nō ē s̄b̄ eius primū
sicut tradit̄ in illa que esset de illo ut de
primo s̄bo eius qz in nulla scientia tradit̄
ita distincta 9ḡni. de nō pse s̄bo sicut de
ple s̄bo eius tunc enī non esset rō quare
illde esset magis s̄b̄ ei q̄ aliquid igr̄ deus
n̄ ē hic 1. s̄b̄ n̄ tradit̄ hic distincta 9ḡni
tio de deo sicut traderef de deo in aliq̄
alia in qua posset esse s̄b̄ pōt autem esse
s̄b̄ in alia ḡ. i. est prior ista. Preter
istas rationes sūt aliae persuasiones pri. talis
est thōo. 2^m augu de tri. i. 3. ca. 3 & 14.
ci. 1. p aliquid pte sui est lapidē & p aliquid ē
scie. Si at esset trm̄ de aliquo nō eterno
esset formaliter de illo ista scie. & nullo.
lapiē. qz etna nō attribuitur temporali-
bus. 2. psua. qz superior por. rōnis
h̄z aliquā ppriam pfectionē sibi corre-
pondentem. Ista autē scie. si ē de s̄bo
nō etno ut de pri. s̄bo cū etnū nō attri-
buatur ad nō etnū sequitur q̄ nullo. ē
de etnis & ita nullo modo pficit supio-
rem porcōne rōnis igr̄ esset aliquis h̄i-
tus intellectualis oī nobilior isto pfi-
tiens istam supiore porcōne rōnis qd
est inveniens. 3. psua. qz 2^m augu.

Datus ē supra² not² a re cedula n.
d. aug². Si multe vide²: si non: non vide.

Hoc est: si ista seca de aliis non
est quia deus sit infinitus habet seca
de aliis non sibi non est et cum a se
per ab ista: ergo non est summa. q. f.

monor puto qd solus d. - Ali
sol natus nobis qd & appo
qno solus deus sio natus so
rogachd alius solus est sol d.
Tunc natus. qd pmo qd & auct
causq aut in causa n. in causa
qd id est deus p. causa qd
caus aet qd quod eo causa
postea ab aliis qd caus n. in
scirq dicitur etiam est sol d.
natus natus: cur et alijs n.
tus natus. et sic per pto b.

Sapiā appellatur ut ē de
atnū scīa ut dīpralib.
1. b. 2. m. 3. q. 4. c. 5. v.

quia dñs nō potest attribui illi
non atq[ue] sequi nō ī attributis dñs

Plautio fu. 23. c. 1. 3
Eadem usq; pū mīhi huma pīrō
porū suprē qñ gñ celulha infici
quando Kitzens contraplastare
et mīfēnos debet referri ad su
peritum.

co*gnoscere* manab*ur* sic p*ro* f*orma*
p*ro* f*orma* attrib*ut* it*p* 2*3*. v*er* q*uo* d*icitur*
no*cessare* sub deo nota*re* quo*rum*
cognoscere & co*gnoscere* sic p*ro* f*orma*

14. de tri. ca. i. Ista sciētē de illis quib*z*
fides gignit nutrit roborat & detinet
iḡ ista de eodē s*b*o qdē pri*m*ob*z* fidei
Iz fides est de ueritate prima g. & cetera

4. p*ro* f*usa*. q*uo* nobilissima sciētē circa
nobilitū genus 6. metha. & ex pri*m*
de aīa hec āt q*o*cedit nobilissima g*o* 0*z* q*uo*
sit de deo ut de s*b*o. Ex his dictis r*n*
ad sedāz q*o*ezad. cui*z* intellectū pono exē
pluz homo intelligit ut animal rōnale ut
s*b*a ut māluetū ut nobilissimū aīalum
in pri*m* intelligit 2*m* rōne*z* quiditatia*z*
in 2*m* in co*ī* in 3*m* p*ac*ce*n* i*pa*ssio*n*e i*4*. in
respectu ad aliud. Sz pfectissima sciētē
uel noti*z* de ho*ī*e non p*ot* e*ē* i*respe*ctu*s*
ad aliud q*uo* respectus supponit notitiā
absoluti nec de ho*ī*e s*b* rōe passionis q*uo*
noti*z* passionis presupponit notitiā
s*b*i nec de ho*ī*e in co*ī* siue in uniuersali
q*uo* ista est p*ro* f*usa* g*o* nobilissima g*g*ni*z* ē
2*m* rōnem quiditatiam eius ita posset
poni de deo ali*q* sciētē sub rōe respectus
ad extra ut aliqui ponūt sub rōne repa*to*r**
glorificator*z* seu capit*is* ecclesie ul
posset pon*re* de deo sub rōne ali*q* attribu*tali*
que est q*ui* passio sicut aliqui ponūt
de deo sub rōne boni esse hanc sciētaz
uel posset pon*re* de deo sub rōe co*ī* & ul*l*
ut entis uel entis infiniti uel neccesse e*ē*
uel aliquid talis.

Cōtra istas omnes
pōnes a*ī*. pri*m*. q*uo* tra istaz de rōe co*ī* nam
illius q*ceptus* de deo co*ī* q*tinet* uirtua*z*
liter omnes ueritates p*pri*as theolog*ia*
cas p*tinētes* ad pluralitatē p*lonar*ia*z*
si sic cū illi comunes q*ceptus* natūr*z* q*ci*
piāt*ur* a nobis g*o* p*poicōnes* immediate
de illis cōceptibus possūt a nobis natūr*z*
liter cognosci & intelligi & pistas p*pō*
nes immediatas possemus scire g*o* nes
& ita theologiaz totā natūr*z* acquirere

2. q*uo* ex quo q*ceptus* co*ī* nō sūt soli
deo natūr*z* noti*z* nec ueritates inclusae
i*llis* q*ceptibus* co*ī*bus theolog*ia* g*o*. si
eslet de deo sub tali rōne co*ī* nō eslet so*l*
li deo nota cui*z* o*m*on*sū* est in pri*m* q*o*e

Contra aliaz po*itione*z de rōe actri*butali*
posset argui p*ea*dem rōnes sed
arguā t*n* p*al*ias sp*ales* pri*m* q*uo* cogni*z*
ei*z* quod quid est p*fecti*ll** ut dicit p*z*
metha. g*o* cogni*z* illius essētie ē p*fectior*
cogni*z* de deo q*uo* cogni*z* illius p*pri*etatis
actributalis q*uo* h*z* ut pa*ī* h*u*ius nature
2*m* damac*sn*. li*ī*. j*o*. ca*ī* 4*m* z*o* q*z* si iste
proprietares re. differunt ab esentia
essētie eslet realis cā ea*ī* ig*z* sicut diffe*re*
runt rōne ita esle*z* de rōe sua h*z* rōnem
in cāti alie āt Iz p*pter* y*de*mp*titatē* cu*z*
essen*z* s*int* in cāte n*ī* t*n* 2*m* rōne*z* forā*z*
pri*m* includūt in cācō*z* lui. 3*m* q*z* ill*d*
2*m* rōnem p*pri*az uide*z* esse actualius i*le*
cui magis repugnat co*ī*abilitas ad
plura ad extra Iz essētie repugnat co*ī*ca
bilitas ad extra ad plura & n*ī*lli actribu*tali*
p*pri*e*tati* n*ī*li quatenus ē i*st* i*z* esse
tie uel idem illi essētie in*q*tū infinite
Si dicāt q*uo* quel*z* p*pri*etas est infinita
& ideo incomunicabilis Contra in*finitas*
ista est p*pter* infinite*z* & y*de*
tate*z* cū essen*z* sicut ex radice & funda*mento* o*ī*s p*fectionis* i*trinsece*. Cō
tra uia*z* secundaz de respectibus ad extra
p*ot* sic argui sicut contra alias uias sed
facio rōnes sp*ales* pri*m* q*uo* respectus ad
extra ē respectus rōnis. Sz sciētē nō q*li*
derans s*b* suū sub rōe reali nō ē realis
sicut nec loyca ē realis Iz q*sideret* de re*bus*
ut eis actribu*ūt* intēcio*es* secūde
g*o* theolo*z* nō eslet realis q*dē* ē falsum
2*m* q*uo* absolu*tū* & respectus n*ī* faciūt
aliquem cō*z* cōceptū p*se* i*git* q*ceptus*

7. Sonus vocis in pupilla illarum duorum sellabatur ipso cognito
etiam est latissima lingua sonos cum auctoritate longioribus
sonis illi mouit ad cogitandum et excellentia sonora quadratum
innominabilemque naturamque p. de doctrina xlii.

*Haben sie uns von' ex obo
ir. 2' ehm. von uns mi'
alt bunt illas unter. a q
vma' gmet. eos 3' "nen
nre' nquiza & xpant
hins ralb.*

aggregans ista duo in se est conceptus
unus p accīns nullā sciē. pri⁹ ē de 9cep-
tu uno aliq. p accīns qz talis plupponit
sciētias de utraq pte & ideo si sciē. 1b
altnata sit de aliq. uno p accīns presup-
ponit duas sciētias tractantes de ptib⁹
illius totius sepatim. Si g.⁹ theologia
esset de tali uno p accīns posset esse alia
prior que esset de 9ceptu uno pse 3.
nullus respectus ad extra uidet deo nec
cessario quenire g.⁹ nihil theologicum
sibi neccio conueniet ut ē 1b⁹ theologie
qđ ē nullum pba. 9ñe qz quod quenit
alicui sub rōne nō neccio inherētis non
quenit ei neccio s̄z oīs respectus ad ex-
tra ē hui⁹ moīg. & ceta. Ethec 9.⁹ pba
p primaz rōne & scdām poītas. ad pri-
maz q̄lionez de rōe s̄bi & de notis soli
deo natalis 9cedo g.⁹ 4.⁹ mēbrū uidelz
q̄ theologia est deo sub rōne quiescit
hec esse licet pfectissima sciē. ē de ho-
mine sicut de eo z.⁹ q̄ hō n̄ sub aliā rōe
ulī uel accīntali. Ad primaz q̄lionez
de theologia nrā dico q̄ qn̄ hītus est in
intellectu aliquo h̄ns euidētiam ex obo-
tūc pri⁹ obz illius hītus ut ē illius non
tm̄ 9tinet virtualē illū hītū Szut notuz
ipi intellectui 9tinet illū hītū ita q̄ no-
titia obi in isto intellectu 9tinet euidē-
tiaz hītus ut in isto intellectu. qz intel-
lectus agnoscēs tale obz elice⁹ pōt oēz
cognicōnez illius hītus In hītū uero nō
hītē euidētiam ex obo s̄z aliūde cātam
q̄ ab obo noto nō oī dari pri⁹ obz eius
h̄ns dictas duas eius 9diciones y.⁹ neu-
trā oī dare qz ppū ē hītui ut h̄.⁹ acsi eēt
de 9tingentibus que neutromodo hīt
obz pri⁹ iḡr tali hītui n̄ euidēti ex obo
dīf 1b⁹ pri⁹ de q̄ noto p.⁹ i. pfectissimo
primo. i. cui inmediate inuit ueritatis

prime illius h̄itus ita theologia nostra
est h̄itus nō h̄is euidētiaz de obo etiā
illa que est in nobis de theologicis nec
cessariis nō enī magis ut in nobis habz
euidētiaz ex obo 9gnito q̄ illa que ē de
9tingentibus ḡ theologie nr̄e ut nr̄a
est nō oꝝ dare obz nisi priꝝ notū de q̄.
immediate 9gnoscātur prime ueritates
illud priꝝ est ens infinitū qz iste ē con-
ceptus pfectissimus quez possimus hrē
de illo q̄ est ibz in se priꝝ q̄ tñ neutra
conditionem predictaz habet tū qz nō
continet h̄itum nostrum virtualiter in
se Nec multo magis ut nobis notum
9tinet ip̄lū habitum tñ quia theoꝝ nr̄a
de nccis est de eisdē de quib⁹ ē theoꝝ
in se ideo sibi assignatur subiectū priꝝ
quo ad hoc q̄ est 9tinere ueritates in se
& hoc idez est subiectū theologie nr̄e
q̄ ē primū obm theologie in se l̄z quia
nō est nobis euidēs iō non est 9tinens
istas ut nobis notum īmo nō est nobis
notum cū igit̄ arguis ḡ. nō est primuz
obm nostri habit⁹. Rñdeo q̄ ueſ
ē q̄ nō ē subiectū primū dās euidētiaz
nobis l̄z ē p̄m obm 9tinēsoēs ueritates
in se potens dare euidētiā sufficiēt
Si ip̄m congruenteretur hec dicta sunt
ad duas questiones de theologia neces-
sariorum. SED. NVNC. VIDEN
dū ē de ueritatib⁹ 9tigētib⁹ theologi-
cis qđ sit priꝝ subiectū & quo ad istas
dico q̄ nullū subiectū 9tinet virtualit̄
ueritates nō necessarias de ip̄o quia ad
9tingentes de ip̄o equaliter se h̄z de se
& ad oppositas tamē 9tigentiu ē ordo
aliqua 9tingēs est prior nota & ita s̄bz
primū multarū ueritatū 9tigentiu p̄t
poni illud de quo primo id est immediate
dicitur p̄dicatū prime 9tigētis q̄ est q̄

pet obm hinc uerba grecu et tam nō ut
notum est p 3 ubi grecos habet hinc 3^{bi}
3 pp fidem quam b abeunt ex no pomo
ut m nobis est cum uir in cunctis
q si est de falso non min ast
tunc si uel duxisse 3^{bi}; 3
acquisit quoniam non min
e tunc duxisse quae uel

H. 1. Si plures sint primas quia...
Sunt est alii secundum quia plures sunt priores
Secundum quod ad hanc questionem dicitur illius predicatorum non ordinari
est alterius nisi ergo sicut ordinatur in ista secunda etiam colorans
cum papa. Anus et fons. Pape sed ab aliis non videtur nisi
cum papa. Anus et fons. Pape sed ab aliis non videtur nisi

q. 5. p. 5.

primum iordine contingentiū uel predicata
primaria contingētiū si plures sint prime
dī at p̄m̄biectū p̄rie ueritatis contingētiū
qd uolum ut tale natū ē pri uideri con
iūgi cūz predica. illius qz pri mōtū in
contingentib⁹ nō est p̄ intuitione extre
mōz g. pri mōtū intuitibile cui insit primū
predicatu; prime ueritatis contingētiū
est pri mōtū b̄z omniū ueritatū contingētiū
ordinataꝝ. Ex hiis ad p̄posituꝝ dico q̄
esse diuina est pri mōtū b̄z theologie contingētiū
& hoc eodez mō sup̄ta q. p̄dictū
ē ipam esse primū b̄z theologie nccie
& hoc tam illius theologie contingētiū
in se q̄ ut est in intellectu diuino & ut in
intellectu beatorꝝ. Totius g. theologie
ī se & di & beatorꝝ ē b̄z esle. ut hec cō
uisio a beatis ē sicut ī methaphīca qg.
entis & ideo beata uisio nō ē theologīa
s̄z est q̄ p̄fecta inplexi apprehēsio ibi
p̄cedēs naturali sciētiāz b̄z aut theologie
nrē contingētiū uideſ idez pri mōtū b̄z qd &
nccie & hoc mō supra expoſito qz nō ut
contingētiū ēt si intuitiue uideret s̄z ut con
gnoscibile a nobis p̄xi mō illi cui intuitiue
noto natū esset p̄dicatū contingētiū p̄rie
ueritatis in esse Cōtra uideſ q̄ ubuz
sit b̄z adeq̄tū theologie contingētiū taz
istīg theologie contingētiū in se q̄ ut est
in intellectu diuino qz est pri mōtū b̄z oiuꝝ
articulorꝝ repationis nrē Rñdeo q̄
aliqd cōtingens pōt pri. dici de uerbo
& aliquod de spū. s. & aliquid de deo
trino ut creare erūt igit p̄se q̄ p̄rie p̄es
sbi sicut aliqd nccia sūt pri. uera de diu
nis. Ex dictis p̄z in pba. illius oppini
onis que ponit x̄m̄ esse pri mōtū b̄z qz tūc ue
ritates. neccesarie de p̄re & l̄pū lāctō. s.
pater generat spū lāctus p̄cedit n̄ esle
ueritates theologice nec ueritates contingētiū

gentes de eis puta pater creat p̄ filium
Ip̄us sanctus temporalis misus ē uilibilit
& inuisibilit nec ueritates ut deus cre
at ut deus gubernat mūdū remic̄t pec
catū punit & p̄mit & huicmodi q̄ne
iste omēs p̄banī qz ad nullaz sciētiām
p̄t̄ p̄se aliqd ueritas n̄ sit de l̄bo p̄
uel pte eius b̄iectā uel ītegrali uel esse
tiali uel de aliquo esentiali attributo ad
ip̄z b̄z p̄z qz pater & spū lāctus uel
trinitas nō ē x̄9 nec p̄s aliquo. dictoꝝ
modoꝝ nec attributū ad x̄m̄ esst̄aliter
tū qz xp̄us cū dicat duas nat̄as & hoc ī
q̄tū b̄z 2m̄ ponētes illā sequit̄ ut habēs
nat̄az creatam erit esst̄alir prior patre
uel spū lācto uel trinitate qz essentialis
attributio nō ē n̄ili ad esst̄alir prius tū
qz xp̄us etiā 2m̄ diuinitatē nō b̄z aliquā
talē prioritatē 2m̄ quaz posset pater uel
trinitas ad ip̄z attribui Cōtra etiam
istā opinionē due sūt rōnes ultio poite
supra in solutione scđē questionis q̄tra
poitione respectus ad extra Cōtra
illud ē pri. rō poite ad solutionē prime
questionis qz ueritates nccie de p̄re &
spū lācto & de trinitate impossible ē
cōtineri in x̄. p̄ virtuali qz si uerbū nō
fuisset incarnatū ille ueritates nihilomi
nis fuisset nccie 3. etiam ibidez už
hic qz n̄ esset tradēda hic aliqd notiā de
deo n̄ili ut includē in x̄. hoc ē de uerbo
tīm̄ & ita nō ē notitia distictissima que
posset tradi de deo S̄z esset alia prior re
quirēa Ad hoc faciūt aliqd p̄suatioēs
ibidez poite qz illa unitas que ē xp̄i ut
est sup̄positū unū in duabus nat̄is nō ē
unitas ēfīna. S̄z illam ponere opportēt
formalē unione primi b̄z g. pri mōtū b̄z
ut pri mō nō est tīm̄ aliqd ēfīnū. Illā etiāz
p̄suasio de fide uideſ cōcludere nō enīz

est creditū uel uerū theologicū hūc ho-
minez esse cruxifixū nō implicādo ūbū
in sbo qz hūc hoiez potuerūt iudei na-
turaliſ uidere Sz creditū ē & uerū theo-
logicū uerbū eē hoiez de uirgine natū
uerbz esse hoīem cruxifixū uerbū esse
hoiez resurgētez & sic de aliis articulis
ptinētibus ad humanitatez . ptinentes
autē ad deitatem p̄z p̄ nō cōueniūt p̄.
x. ut x̄ps est l̄z quidaꝝ aliis plonis aliq
trinitati ḡ. est adeq̄tuꝝ theologie nō ē
x̄ps . Sz aliquid q̄i 9ūe uerbo de quo p̄:
tradūtur articuli ptinētes ad repationē
& patri & spiritui sancto de quib⁹ sūt
alique theologicē ueritates . Videſ
igit dicēdū p̄ sicut in medicina corpus
humanū sit pri⁹ obz de q̄. 9lideretur
ibi pa. sanitas & ifirmitas si sp̄s corpo-
ris hūai eēt corp⁹ sic mixtū & sic puta
corp⁹ lāguim̄ ul fleuim̄ & ce. b. to. lāg. m̄
si m̄ n̄ eēt ibi p̄. sbz tū qz nimis pticlāre
tū qz icludit passioēz 9liderādā de sbo
q̄ n̄ pōt eēt ratio sbi qz sbz ut sbz ē pri⁹
natraliſ passionē & ita pi. prior esset se
ip̄a. Et breuiter quicquid dicereſ de ali
qua medicina tradita p̄ esset de tali pt
iculari & ēte p̄ accn̄ saltim impossibile
esset primaz sciētiaz de corpore homīs
esse de corpore sanguineo sano ymo si
qua esset de isto corpore alia posset esse
prior siue de corpore hoīis in coī qz ip̄z
in coī b̄z qualdam passiones 9gnoscibi
les de ip̄o p̄ rōnez cōmunez ut est prior
inferioribus siue de corpore sanguineo
cui⁹ rō ē prior natraliſ corpore sanguineo
sano & iā rō prior virtualiſ 9tinet aliqs
passiones siue de corpore hoīis sano qz
ēt eius rō p̄cedit corpus sanguineū sa. m̄
Ita in ppoito x̄ps dicit uerbū hoiez 2m̄
damas li. 3. a. n̄ ḡf notitiam q̄ esset de

xpo de ipo ut de primo sbo esset nata
eile alia prior de uerbo si qua libi insit
prōnē qua uerbū est an illā alia de deo
qtū ad illa q̄ insūt p rōnez dei ut ē cois
trib⁹ psonis iḡ si theologiaz tenemus
2^m le primaz notitiaz ipa nō erit primo
de x. & si eque est de ueritatibus ḡib⁹
& ppriis & psonis ipa nō eslet de aliquā
psona ut de aliquo sbo adeq̄to S3 de do
ut ḡminis ē tribus psonis & tunc salua
bit̄ q̄ ois theologica ueritas uel ē de p.
sbo puta que est de deo prōnez dei uel
q̄i de pte sbiua primi sbi puta que inē
alicui psone uel de eo quod attribuit ad
p^m sbs uel q̄i partē sbi puta de creatura
qtū ad respectū quē h̄z ad deū ut deus
& de natā assūpta qtū ad re^m quē h̄z ad
ubūs b̄stātificās alr̄ enī poit̄ x^m esse p^m
sbs z^m lincoñ. i exām̄ & hoc ut xps est
unū triplici unitate quaꝝ prima est ad
patreꝝ & sp̄z sanctū. 2^m uerbi ad natām
assūptaz. 3^m xpi capit̄ ad mēbra & pro
ist̄ opp̄inione de x. uidetur esse pri. rō
poita ad primaz q̄stionez & penultima
que septeꝝ articulos fidei ptinentes ad
humanitatez nō 9tinet. deus. ut sbs qz
p natāz diuinitatis sibi nō 9ueint illā
autē sbs 9tinet passionē p cuius formaz
pa. sibi iest xps autē illos 9tinet qz 2^m
humanitatez sibi insūt & xps realitr cō
tinet alios articulos ptinētes ad deitatē
qz 2^m deitatē illa uidetur sibi ūē Cō
firmat qz sba ptiu doctrīe debēt 9tine
ri sub sbo totiꝝ uel ptes sbiectiue uel ut
q̄i integrales nō sic autē 9tinētur sba
ptiu lcrisp̄e quod pba p glosas m̄l
tas in principiis libroꝝ aslignātes cās
matiales aliqua q̄ n̄ sūt aliquid ip̄iḡ dei
puta sup̄ osee dicit glosa q̄ matia osee
sūt. x. tribus Pretea in aliquo libro

Nº. 9-pi. Linceo. 8ºo año.
Sist. de Sist. de Humanos.
q̄ subdivide nō y que
nō es informado q̄ se
quema m̄ ha accidido

Arz y x ur de no ommt arti.^{los}

ut si sumamus a²3 p² r² s²
erat d² e² f² g² h² i² j² k² l²
o² n² m² l² h² c² b² E²
sumamus a² p² n² m²
h² d² g² f² e² r² s²
g² e² x² f² d² q² h²
r² q² s² p² N² m²
m² n² s² r²

Mennos & de x. Hubus qbus &c
Beant impozante De Juseb
L'ebus salom impa n'allata
84 - monthe-

scripto nibil p̄pū de deo narrat qz nullū factū ibi narrat ubi regrat aliquid ex parte dei nisi tñ generalis intluē. ḡ talis lib̄ nō est de deo. Ad pri^m dico q̄ ueirta tes gringētes enūtiate de x̄. i nullo libo sc̄as q̄ seco znt̄ bī dī. q̄ lib̄ cōtinēt uirtuāl sicut lib̄ dī cōtinere aut volbat ar̄ p̄m. et quoq; dī passionēz qz essent necces̄. rie tū hēant lib̄ de quo in mediate enūtiantur & p̄. & istd ē uerbū nā ueritates theologice de icarnatione nativitatate de passione & cēta sūt iste uerbum ē factū hō. ubū ē homo natus uerbū ē hō passus & cēta. Et cū tu dicis pa^o inē 2^m naturaz huma nitatis. Rñ. humanitas nō ē rō prima lib̄ ad quā stet resolutio s̄ est q̄ passio prior mediās inter primū lib̄ illat̄ ue ritatum qd̄ ē uerbū & alias posteriores passiones quod̄ ē natus & cēta p̄z enim q̄ nō pōt eē humanitas rō lib̄ respectu prime passionis que ē esse incarnatū qz illud dī de uerbo nō p̄ intellecta huma nitate in ip̄o ut in libo. Ad 2^m dico q̄ libo p̄taliū sufficeret attributio ad p̄m lib̄ q̄lis atribuō ad deum pōt saluari cuiq; cōf̄ matie assignat̄ p̄ glofas adutas & cēta. Alī tñ pōt dici q̄ matia cuiq; libri est deus de quo ibi narratur q̄o genus humanū gubernauerit. sed genus seu p̄sona gubernata ē materia remota ita intelligende sūt glof̄ tales. Per hoc patet ad 3^m qz licet aliquis liber nullū dei miraculū 9ntinens tñ quil; 9tinet p̄uidētiā & gubernationē dei crīca hoiez in coī uel definiātaz gētez uel p̄sonaz i tñ q̄ si eandez ystorīa de pharaone scribat moyses in exodo & aliquis egipcius ī cronicis egyptior̄ lib̄ ystorīe moysi ē deus de quo tradit̄ ibi gubernās hoiez misericorditer libe rando hebreos oppressos. Iuste punit̄.

egipciōs oppressores sapiēter ordinā. formaz liberationis 9gruam & ad hoc ut popul⁹ liberat⁹ legē gratāt acciper potēter. l. tot ligna fatiēdo ppriū lib̄ uero ystorie egipciōr̄ ystoriographi eslet regnū uel rex uel populus egypcō ruz cuius actiones & casus circa ip̄o con tingētes ip̄e intēdit scribere ita q̄ inci dens eslet libi quid deus fecit s̄ p̄cipale quid gens sua fecerit uel passa sit p̄cipale ē moysi quid deus egerit uel per miserit q̄i at incidentis ē libi circa quam matiam 9tigerit hoc & dato q̄ i aliquibus nullū miraculū emnarrarēt tñ quid deus p̄misit 2^m comuuez influētiaz non impidiēdo hoc principalē intēditur in libro illo inq̄tū est pars scripture & q̄lī illud ordinatū sit queniēter ad aliquod bonū si fuerit ordinabile uel certe iuste punitū si fuit malū hoc frequēter adducitur in eodē libro uel alio uel si pmissū fuit nec hoc pōtūz non tacet scripture alibi de illo in generali q̄ alibi punitur. Ad pri^m ar̄. prime q̄stionis dico q̄ illa auctoritas ex primit in coī matiam huius sciētie nō lib̄ hñig sciētie primū & formale. Ad 2^m dico q̄ quicūq; lēsus in una pte scripture nō est lrālis in alia est lrālis ideo licet aliq; ps scripture hēat diūsos sensus tñ tota scripture h̄z omnes istos lēsus p̄sēsul lrāli. Ad 3^m dico q̄ ar̄ est ad o^m duplī pri. qz hō ponitur ob̄z alicuius moralis sciētie uel medicine p̄ eo q̄ 9tinet uirtualē omēs ueritates illius sciētie cū corpus huma nūz 9tinet uirtualē rōne sanitatis naſa lis iō enī sanitas hois talis ē qz corpus humanū ē sic 9plexionatūz. Silī anima hois 9tinet uirtualiter rōne telicitatis naturalis ut dī pri. ethicoz ubi ex aīa

gcluditur rō felicitatis nātalis hoīs nō
sic homo ḡtinet rōnez tñis huius sciē
qz tñis s̄nātalis uel obz nō icluditur
i rōe hoīs & ideo hō non pōt esse p^m
obz huius sciētie g.^o & ceta. 2° sic hō
ē finis ultimus sciētiaꝝ istaꝝ ad quem
tam sanitas q̄ felicitas naturalis ordiat
pbo qz om̄is amor gcupiscētie p̄lupoit
amorez amicicie sanitas āt uel felicitas
amat̄r amoř gcupiscētie iḡ illd quod
amat̄r amore amicicie ē finis ulterior
q̄ aliquod istoꝝ tale est corpus ex una
pte & aīa ex alia g^o si homo 2^m corpus
uel aīaz ē l̄bz huīg sciētie sequitur ꝑ fi
nis est l̄bz huius sciētie. Ad 4^m dico
ꝑ pri^a ppō est falsa qz nihil aliud ē fis
sciētie nīl actingere pactū ppriū obz
illius sciētie nō ꝑ iducet aliquaz foraz
in obz pactū suū qz sciētia non est aliq
qualitas factiuia. Ad boetiū dico ꝑ
loquitur de l̄bo acc̄ntis nō de l̄bo ḡside
rationis. Ad istud de 2° ph̄icoꝝ dico ꝑ
itelligit de mat̄ia ex qua ꝑ ip̄a & effiti
ens nō coincidūt & nō in telligit de ma
teria in qua & circa quā. Vel dicendū ē
melius ꝑ l̄bz sciētie 2^m ueritatez nō pri
net ad genus caule materialis : S^z ge
nus cāe effitientis tū materia dicatur
l̄bz sciētie p quādaz similitudinē ad fac
tionem ubi simul gcurrunt rō obi circa
quod & rō materie suceptiue qz actus
eius ē factio transiens extra nō sic est
de actu pprio sciētie tñ itelligitur trā
sire qz nō terminatur in se l̄z ad aliud
circa qd̄ l̄z non recipiat i illud cir^a ꝑ
est l̄z manet in sciēte & ppter hanc p
prietatē mat̄ie eē .f. circa qd̄ obz dī ma
teria respectu sciētie & act^r eīg^o Ad
illud de p^o posterꝝ dico ꝑ obz cuiq;cūq
sciētie nātalf inuete ē aliquod ulē ideo

03 q̄ habeat ptes s̄biuas isti⁹ at sciētie
s̄b⁹ est eslētia hec ut singularis qr̄ ipfec-
tionis est in naſa creata uli⁹ q̄ in multis
singularibus diuidet̄. Istaḡ ipfectione
ablata remanet q̄ ista essen⁹ est scibilis
sine diuilibilitate eius in partes s̄biuas
posset tñ dici q̄ ps̄oe diuine s̄t q̄i ptes
s̄biue ip̄i⁹ essentie s̄z diuina esse⁹ in eis
nō numerat̄ quod addit̄ de paſiomb⁹

Dicūt aliqꝝ aatributa sūt q̄i passio
nes ip̄ius essentie s̄z hoc nō uidet qz cō
sideratio aatributorꝝ nobis natāliter i
telligibilium ē glideratio methaphīca
nisi sit aliqꝝ aatributa queniētia tm̄ pse
huic essētie ut hec & nō ut anobis nūc
natāliter intelligit. f. 9fusle. Q uod
autē additur qꝝ pa. ē extra eslētiam s̄bi
hoc est uerū ubi pa. ē rāliter cāta albo
S̄z in diuinis illud quod h̄z rōnem pa.
nis nō est cātū qz p ydēptitatē trāslit
in eslētiaz tñ q̄tū ad scibilitatē scitur
p rōuez eslētie ac li eslet realē dislēctum
ab ea. Q uod 3. dicit de prin. s̄bi
dico qꝝ nō oꝝ prin. scibilia eē prin. ip̄i
s̄bi in se qz entis inq̄tū ens qd ponit
s̄bz methaphīce nulla sūt prin. qz tunc
essent cui 9l̄z entis. S̄z oꝝ cuiusl̄z s̄bi esse
prin. p que demōstrātur eius' passiones
de eo ex quibus principiis tanqꝝ de me
diis demostrationis formātūr priu. cō
plexa sicut ppōnes pse note hoc modo
poslunt esse prin. cui 9l̄z s̄bi q̄tūcūp in
principiati respectu suarum' passionum

Ad pri^m ar^m secūde q̄stionis q̄n a
phugo. & caslio^m dicitur q̄ loquūt hic
de materia p̄ima & nō de formalis Bo
de q̄ mafia diffusius tractat̄ i scriptura
pp̄ter ordinem inmediatorez quē h̄nt
ad finē Ad 2^m dico q̄ deo nō est
methaphica ut de lbo pri^o quod pbā

qz preter spāles sciētias oꝝ esse aliquam
 comunē in qua p̄bānt oia que sūt coia
 illis spālibus iḡ p̄ter sciētias spāles oꝝ
 esse aliquaz coēz de ente in qua tractat̄
 cognitio passionū de ente que 9gnitio
 suppoit̄ in sciētis spālibus. Siiḡ ali
 qua naſal̄ ē de deo preter istam ē alia
 de ente naſal̄ scita iqt̄ ens. Cū uero
 pbaꝝ p̄ methaphīca ē de deo per phī
 6°. metha. dico ꝑ rō eius sic concludit
 nobilissima scienꝝ ē circa nobilissimum
 genus uel ut priꝝ. b̄z uel ut gliderat̄
 in sciēꝝ illa pfectissimo mō quo pōt̄ ḡsi
 derari in aliꝝ sciēꝝ naſal̄ acquisita deus
 uero & si nō ē priꝝ. b̄z in methaphīca
 ē tñ ḡsiderat̄ in illa sciēꝝ nobilissimo
 modo quo pōt̄ ḡsiderari in aliqua sciēꝝ
 naſal̄ acquisita. Ad 9metatorē p̄.
 phīcoꝝ dico ꝑ auiceꝝ cui 9tradicit 9m̄
 tator bene dixit & 9mentator male qd̄
 pbaꝝ priꝝ. qz li aliq̄ s̄b̄as sepatas eē eslet̄
 subiet̄ in sciēꝝ methaphīce & 9clū
 in sciēꝝ naſal̄ iḡ phīca eslet̄ prior sum
 pl̄ tota methaphīca qz phīca oñdēt̄ de
 s̄bo methaphīce si ē qd̄ suppoit̄ toti
 cognitioni lciētie methaphīce. 2. qz
 p̄oꝝ cōdicōneꝝ effectus pōt̄ demōstra
 ri de cā qz ē qz impossibile est esse effec
 tuꝝ nisi cā sit. S̄z multe sunt passiones
 ḡsiderate i methaphīca quas ip̄ossible
 est inesse nisi ab aliqua cā prima taliꝝ
 entiū ex talibus passionib⁹ in metha
 phīca pōt̄ demōstrari aliquaz esse causā
 primā istoꝝ entiū. minor pbaꝝ qz m̄l
 titudo entiū depēdē. 9poitio & huic
 moꝝ que sunt passiones methaphīca oñ
 dūt aliquē esse simpliceꝝ actu idēpēdēs
 teꝝ oio & necio eē & multo etiā pfecti⁹
 cōdēt̄ priꝝ cā esle ex passionib⁹ cāteꝝ
 ḡsideratis i methaphīca ꝑ ex passioib⁹

ūatalib⁹ ubi oñdīt̄ priꝝ mouēns ēſſe p̄
 fector etiā coḡ. & inmediator de priꝝ
 ente ē 9gnoscere i p̄z ut priꝝens uel ut
 neccesse eē ꝑ cognoscere i p̄z ut primuꝝ
 mouēs. Ad aliud dico ꝑ respectus
 finis nō ē rō nobilissima 9gnitionis sed
 illud qd̄ ē finis ē ſicut rō fundamentalis
 i p̄i⁹ respectus deitas ē rō fundamentalis
 respectu ſi ad creaturas ḡ. deitas erit
 priꝝ. b̄z qd̄ 9cedo & ita ar̄m ē in oꝝ cū
 a de bonitate ſ. methaphīce dico ꝑ ſi
 p̄ aliquaz appriationeꝝ bonitas ſit tun
 damentū finis tñ deitas est radicale &
 primū fundamētū i p̄i⁹ bene autē leq̄
 i i nō ē finis ultimus ḡ non est aliquod
 bonū qz ſi nullū ē pfectū bonū nullum
 erit bonū nullū at̄ ſi nullū ſi nullū ſi
 ordinaſ ad aliid qz quod ē tale b̄z boni
 tatem diminutam nō oꝝ tñ bonitatē
 eſſe appriaz rōneꝝ i p̄ius finis. Sz eſſenꝝ
 magis erit appria & fundamentalis p̄ h̄
 autē p̄z ad dictū auice. in. 6°. metha. ꝑ
 nō d̄ intelligi de fine ſi de fundamentali
 rōne talis finis Ad terciaꝝ qſtioneꝝ
 uidet̄ p̄babilit̄ posse dici ꝑ theoꝝ nō
 eſſt de oib⁹ ſcibilib⁹ qz diſtīcte quidi
 tates ab eſſē diuina ut eſſt hec eſſentia
 ſingularis 9tinēt̄ priꝝ virtualiſ multas
 ūitates de ſe qd̄ pbaꝝ qz p̄ impossibile
 circūscripto omni alio ſi ille quiditates
 eſſent in create ad hoc cōtinerent tales
 ūitates ſicut p̄z de linea & de numero
 q̄tū ad ppōnes inmediatas de eis. Et
 2. hoc poſſet ponи ꝑ in intellectu diuino
 eſſet h̄itus diſtīcti ſciētiales 2. rōnem
 ut pote theologia eſſet quā cāret eſſē
 ſua ut hoc in intellectu eius geometria
 etiā eſſet que uirtute linee eſſet in intellectu
 ei⁹ & ſic de arismetrica rōne nume
 ri & ſic de aliis Contra iſtud arguit̄

tripliciter pri. qz uileseret intellectus
diuinus pro eo q pateretur ab aliquo
aliо ab esse^a sua naz si in illo instanti
nate in quo intelligit lineam ad huc est
q in po^a ad ueritates 9gnoscendas exi
tes in linea & uirtute ipsius quiditatis
cognoscit eas g^a linea quā effectus in
primet cognitione istarū ueritatū in i
tellectu diuino & ita linea erit motua
intellectus diuini 2^a sic oīs potentie
actualis a diūlis obis p^ale uirtute ppria
eox p^m obz ē aliquod cōe eis S^a si līea
uirtute sui cāret ueritatem in intellectu
diuino pari rōe & alieres cābūt uitatē i
intellectu diuino scilicet eius & ita pri
mum obiectum intellectu diuini erit
unū cōmune non essen^a sua singularis.
Nec obstat q oba aliqua alia attribuūt
ad esletiaz suam ita enim alia entia atri
buūt ad s^pbaz & tñ obz intellectu nrī
est ens 3^a qz essen^a sua ē pri^m obz
p^a qz nō coītate p^dicationis g^a erit p^m
obz 2^m uirtutēz non autē erit pri^m obz
uirtualiē. Si quodl^a aliud uirtute ppria
inmutaret intellectu eīg. Ideo dico alī
q theo^a diuina ē de omnibus 9gnosci
bilisbus qz s^bz pri^m theologie sue facit
omnia illa actu 9gnita in intellectu eīg
ita q in pri^a signo nate ē essen^a sua p^a
9gnita intellectui suo & in z^a signo qdi
tates 9tinētes uirtualē ueritates pprie
nate in z^a signo sūt iste ueritates 9ten
te uirtualiter in illis quidditatibus sibi
note nec ē ordo secūdi ad 3^m 2^m cālitatē
quasi iste quiditates aliquid causent in
intellectu eius sed ē tm̄ ordo effectuum
ordinator^a respectu eius dē cāe puta qz
essen^a sua q̄ pri^a natura cāt istas quidi
tates sibi notas q ueritates de eis fiāt no
te Ex^m si sol illuminaret partē aliquam

libi p̄tinquam & alia ps remotior non
esset illuminabilis nisi a sole ppter eius
opacitatez sol illuminaret illam partem
remotam non at pars p̄illuminata esset
cā illuminationis scdē eslet tñ ordo int̄
xp̄iquā p̄tē & remotaz licet ordo effec-
tuū eiul dē cāe & tñ nō esset ordo caule
ad effectū qz ps illuminata nihil agit i
partem opacaz remotaz. Ita in ppoito
esse diuina agit in intellectu suo & fa-
cit quiditates alias actu notas & q̄i po-
sterius natalē facit illas ueritates i illis
q̄tetas notas intellectui illi tñ ille quidi-
tates nullaz uirtutez hñt respectu ite 9
diuini inmutādi qz intellectus diuinus
nō est aptus pfici ab illis quiditatibus
qz ē infinitus & ille quiditates sūt fite
& infinitū a finito nullo mō pficit. Sic
igē deus de oībus 9gnocibilibus habz
cognitionē theologicaz qz tñ uirtute
primi obi actuatis intellectū ei⁹ ita q̄
theologia dei nō tñ est de omnibus l̄
etiā ē omis 9gni⁹ possibilis deo de eis
& absolute ipa ē de q. cūq̄ omnis 9g.
nō includens aliquā imfectionez ex le-
qz ip̄a sola de quoq̄ 9gnocibili non
includit limitationez quelz esse⁹ qz est
a cā limitata nccio includit limitationē

Sed de intellectib⁹ creatis beator⁹
aliter est dicēdū qz intellect⁹ eoꝝ nati
ſūt immutari a quiditatibus creatis ad
ognitioneꝝ ueritatuꝝ incluſaꝝ in eis & iō
p̄ſtaꝝ ueritateꝝ theologic⁹m quā hñt
de iſtis quiditatibus ut oſiſis in efferia
dei pōſſūt hrē cognitionē natalem de
eildē ex ppria motione eaꝝ . Theolo
giſt beator⁹ de quibuscūq⁹ creatis non
est omnis 9g⁹ de eis possibilis tali intel
lectui . S3 dubiū ē an ſit de aliis omib⁹
Iz aliq⁹ alia ſit de quibusdā talibus 9g⁹

scibilibus . Hic distinguēdū ē de theo^a
in se & ut est hītus p̄ficiens intellectu^z
creatū beatū pri^o modo ē de omnibus
scibilibus qz omnia ista sunt nata sciri
virtute primi obi theologici   2. mō
dico q̄ possibile ē ea z eē de quibuscūq;
ymo & de omnibus scibilibus qz scibi^a
nō sūt infinita de facto autē nō h̄z limi-
tationem nisi ex uolūtate dei oñdēntis
aliquid in esse^a sua & ideo actualē theo-
logia eorū ē de tot quot deus uolūtarie
oñdit eis in esse^a sua. De theologia
nrā dico q̄ iþa non est actualiter oñum
qz sicut theologia beatorū h̄z īminum
ita & nrā ex uoluntate dei reuellantis
tremissus autē ē fūrū a uolūtate diuina

q̄tū ad reuellationeꝝ generaleꝝ ē eorū q̄
sunt in scriptura diuina qz sicut hētū
apoca. ultio ca.º q apposuerit adhuc ap-
ponet ei deus plagas que ponūt i libro
isto g. theologia nrā de facto nō ē nisi
de hiis que 9tinentur i scriptura & de
hiis que possūt elici ab eis. De possibili-
tate theologie nrē dico q̄ non pōt esse
de omnibus tuꝝ pp̄t defectū itellect⁹
nrī nō potētis cōcipere in spāli multas
quiditates reuellatio autē 2^m comunē
legem nō est nisi de eis quoꝝ termini
9titer naſalr̄ 9cipi possūt anobis tū pp̄t
defectū theologie nrē qz nō pōt stare
cū cognitione euidēti de eisdē 9gnosci
bilibus 2^m aliquos & p 9ñs de naſaliter
nobis cognitis nō pōt stare theoꝝ nrā
reuellata. tñ om̄is theologia siue dei siue
beatorū siue nrā. ē de omnibus entibus
q̄tū ad aliq̄ de eis 9gnoscibilia. f. q̄tum
ad respectus quos h̄nt ad essētiaꝝ dīnā
ut ē hec essē. qz respectus nō pōt 9gno-
si sine 9gnitione aborū extremerū &
ita respectus qui est ad hanc essētiaꝝ ut

hec nō pōt 9gnosci sine 9gnitiōe hui⁹
essentie ut hec . Sic iḡ ut ue⁹ dicatur
theologia ē de omnib⁹ & oīs cognit⁹.
nō includēs imperfectionē ideo ītellecū
dei qui nō pōt hrē aliquā 9gnitionem
imperfectaz ē oīs 9gmi⁹ nō tñ intellectui
creato ē simpl⁹ oīs 9g⁹ qz preter istam
pōt alia hēri de aliq⁹ qditate spāli mo
uēte intellectū creatū. ipa etiā sola est
9g⁹ de omībus q̄tu⁹ ad oīa 9gnoscibilis
q̄tu⁹ ad respectū eo⁹ adhanc essētiā
ut hec Si tñ hec essētiā ut hec terminet
aliquē respectū creature & nō sub rōe
alicuius attributi naturalr⁹ anobis ītelli
gibilis & ista forte ē una rō quare non
possimus scire de ītelligibili creato qđ
ordinatur ad hūc finez ut hic ē qz non
possimus 9gnoscere respectū finaliter
fūdatū in natā intellectuali ad istā esē
tia⁹ tāq⁹ ad ppriū finē qz nec extremū
ad qđ est respectus & ideo nec rōnem
yimaginis respectu istius natē ī se sicut
sancti loquūt de ymagine Ad prim⁹
ar⁹ dico q̄ 9cludit de theologia non ī
se sed ut tradere ī scripta sacra. Inclusa
Imperfectionem. 75. p. 15. 805. m. 9. ad 15. 1. 1. 1. 1. 1.

VXTA HOC Q VE
RO VTRVM THEO
olgia in le sit scientia &
ntrū ad aliquaz scientiam
aliquaz hītudinē s̄balternā
ernate Ad primā.q.di.
rictē lūpta quatuor icludit
certa abl̄q̄ deceptione &
e 2. q̄ sit de egnito neccio
ata a cā euidente intellectui

includit imperfectionem ex parte scientie
quod si sit effectus equiuocus & etiam potest
tialitate ex parte intellectus recipientis
in theologia in se non est scientia quantum
ad ultimam generationem scientie. sed quantum
ad alias tres generationes est scientia in se & in
intellectu divino. Vtrum autem sit
scientia quantum ad quartas generationes ut est in
intellectu beatorum est dubium & uidetur quod non
per augustinum de tri. capitulo 16. fortasse inquit
non erunt ibi uolubiles cogitationes & cetera
Sed totam scientiam nostram unico intuitu
uidebimus ergo intellectus beatorum
non discurret & ita non habebunt scientias
quantum ad quartam generationem scientie. Sed omnes
uidetur quod quidditas sibi in quoque lumine
uidetur continent virtualiter ueritates quas
potest facere notas intellectui passimo a tali
obligo inquit si quiditas linee in se uisa in lumine
naturali potest facere ueritates in se inclusas
notas intellectui nostro. Pariter ratione & ut
uisa in esse diuina. Sed omnis ueritas certa in
intellectu nostro per aliquid prius naturaliter
notum certatur per discursum quod discursus non
requirit successionem temporis nec ordinem
ipius sed ordinem naturae uidetur quod per primum
discursus sit prius naturaliter notum & ut
sic sit certum alterius extremi discursus.

Hoc uidetur potest concedi quod beatus uere
potest scientiam ratione theologicas & quantum ad
omnes generationes scientie quod omnes generationes
scientie uere generantur in generatione eius
auctoritas augustinus de tri. capitulo 16. non co
git quod loquuntur dubitatibus & cum forte nec
illud intendit asserere sed uerbo nostro
non erit equaliter uerbo divino etiam quantum
sit perfectus. Similiter potest exponi auctoritas
augustinus de visione beata que tamen res
picit essentia in deo. Sed dubium est aliud
in ista questione quod ad theologiā pertinet

9tingens sicut necesse quod per ipsum de theologia nostra
quod oportet articuli de incarnatione sunt de
9tingentibus. In theologia etiam beatox
quod omnia cognoscibilia de deo in respectu
ad creaturas extra sunt de 9tingentibus
de 9tingentibus autem non uidetur esse scientia
ex definitione scientie inquit non uidetur quod theologia
tota ut extenditur se ad omnia ista genita non
possit habere rationem scientie sive cum discursu
sive non. Quod autem sit de nescio oblige hec
est generatione oblige cognitionis quod quantumcumque
scientia sit de nescio oblige ipsa in se potest esse
9tingens & populariaciones deleri. Si igitur
aliqua alia regulae certa & evidens & quantum
est de se perpetua ipsa uidetur in se formaliter
esse perfectior quam scientia que requirit nesciencia
obligo. Sed 9tingens ut pertinet ad theologia
nata sunt habere generationem certam
& evidenter & quantum est ex parte evidenter
perpetuas hoc per ipsum quod omnia 9tingentia theo
logica nata sunt uideri in oblige theologico
& in eodem nata est uideri genitio illarum
ueritatum 9tingentium. uisus autem extremitas
ueritatis 9tingentis & unionis eorum nesciencia
certa evidenter certitudinem de tali ueritate
evidenter. Quatuor autem est ex parte oblige theolo
gici ostendentes. talia uera nata sunt uideri
in tali oblige perpetuo quantum est ex parte igitur
9tingentia ut pertinet ad theologia nata
sunt habere generationes quam scientia de
nesciencia aequaliter. Sed nunquam regula eorum
est scientia. Dico quod secundum illas rationes scientie posse
tamen prius posterius que requirit nesciencia
obligo non potest de eis esse scientia quod cognoscere
est contingens ut nesciencia non est cognoscere
9tingens tamen secundum per se accipit scientias
ethicorum ut dividit contra optionem
& suspicionem. bene potest de eis esse scientia
quod est habitat quo definiatur uerbi dicimus
magis tamen proprius potest dici quod theologia est

11. Eiusmodi cognoscere ad dicitur quod habeat in se qualiter secundum et prius
et secundum ultima prima meta' sensus est. secundum et prius. secundum ultima
et prius. obiectus est invenit et omnes cognoscant?

*U*nusq[ue] sacerdotem hunc et uti longam sine latitudine, q[ui] m[od]i de
est, q[ui] potest indehinc multa m[od]i clarissimis cognoscere, dico scilicet: Tunc
nam carmen p[ro]positum meo non distinet si cogit, E[st] autem
sicque p[ro]p[ter]eas sufficiens q[ui] n[on] est q[ui] est.

Sapiētia 2nd se gr̄ de n̄cessariis ostentis in

Sapiētia 2° se qz de n̄cessariis qtentis in ea h̄z euidētiā & neccessitatē & certitudinē p̄ob̄z pfectissimū & nobilissimum & altissimum. Quātū autē ad qtingētia h̄z euidetiaz manifestaz de qtingētib⁹ in se uisis uel in obo theologico & non h̄z euidētiā mēdicatā ab aliis priorib⁹ unde notitia contingētiū ut hētur in ea magis assimillatur intellectui princi-

pior q̄ sciētie 9clusionū Ad sēcūdā
questiōnez dico q̄ hec sciētia nulli sub

alternatur qz l3 fb3 eius sit sub sbo me
thaphice aliquo modo .nulla tñ prin^a
accipit a methaphica qz nilla pa^c theo^a
demostrabilis ē in ea p prin^tentis uel
prōne^z sūptaz ex rōne entis nec ēt ipa

sibi aliquā alia^z subalternat q^z nulla a^z
accipit prin^a ab i^zpā na^z quel^z alia in ge-
nere cognitionis natalis h^z resolutionē
sua^z ultimo ad aliqua prin^a immediata
nataliter nota. Cōtra resolutio non
s^z p^z s^z f^z b^z i^z l^z l^z f^z s^z g^z m^z

Itat i ggnoscibilis nisi ad pfectissim
9gnoscibile nec de eodez nisi ad ipz ut
pfectissime 9gnitū linea pfecti9 9gno
scitur in uerbo q̄ p motionez uel cōg.
nez sui ipi9 iḡ resolutio 9° nū de linea

no stat ad qditate linee uel ad prin^m de
ea nisi ut uideref in uerbo. illa at^{est} hetur
p uerbum uisum ig^r ultima resolutio
qua^rcunq^s 9° nū & principi^r stat ad
uisione^r uerbi ig^r illa subalternat alias
notitias quibus omnibus dat euidentiaz

Ad hoc r̄ndeo q̄ & si methaphīc⁹
9gnoscēs distīcte ueritates linee uel to
tīg pfectius 9gnosceret aliquod prin⁹
immediatū de linea uel toto q̄ geomet
ti⁹ 9fuse 9gnoscēs linea uel totū tamē
geometre est illa ppō immediata & pse
notā nec pba⁹ pīstā methaphīci sed ex

ter uera Sz tñ methaphicuſ eandeſ ple
notam pfectiuſ 9gnolcit & hoc magis
eſſet euideſ ſi tñ p diuersa motiuia uel
mea 9g° ſcereſ a diuerſis linea & eque
diſtincte ex parte obi l3 non eque clare
Ita in ppoito prinm° imediatu de linea
pōt elle euideſ intellectui moto a linea
ad notitiaſ linea & claruſ euideſ intellectui
moto a uerbo ad notitiā linea &
ſic linea claruſ uideret tñ prinm° uno
9gnituſ non demonstrat ſe aliquo modo
notuſ Sz utroq modo ē p ſe notuſ Sz cla
riuſ ſic uel ſic · Subalternatio at repre
ret q notiā principioſ ſciētie ſupiōr
eſſet cā principioſ ſciētie iſerioru quo
modo non eſt hic & cetera .

TRVM THEOLO
GIA SIT SCIENTIA
pratica uel speculativa. qd
nō sit practica pba qd in

Io. 20.º ca.^o hec scripta sunt ut creditatis
credere ē speclatiū qz ei succedit uilio
igř & cetera Item pratica ponit esse
cir^a 9tingēs 3.º de aīa & pri.^o & 6.º ethi.
13 obz hui⁹ sc̄iētie nō ē 9tingēs 13 nccī
um g.^o & cēta. Item Boetius de trini
tate assignat tres ptes speculatiue qz
una ē theologia 2.^m eū & qz loquatur de
ista theolo^g uidef qz subdit ibi de sbo
illhus qd sboz eius est sba prima de qua
dicit qz sba diuina materia caret Itē
omni pratica aliqua speculatiua ē nobis
lior nilla nobilior ista igř & cēta. pba.^o
prime tū qz speculatiā ē gratia sui pra
tica grā usus tū qz speculatiua ē certior
ex pri.^o metha. Item hec inuenta est
omnibus necessariis extītibus ppter
fugā ignorātie quod apparet qz sollici
tudo circa necessaria uite impedit ab i

Unde non posse argui hoc modo. *Uta fera et Apes* quod lo-
muntur et ad ostendere concursum et non ad pondus nec
ad hanc situm. *H. a. P.* ^{et} *me* *monstrum* *pro* *in* *hunc* *offi-*
cera *nec* *ut* *scire* *possit* *opus* *missionis* *probatur*. *quod*
liberat *naturam* *locum* *caecum* *enim* *ad* *hunc* *finem*
nam *que* *requentius* *fit* *ad* *commodum* *disponere* *artis*: - 2

acquisitione huius doctrine. igitur ipsa est
speculativa. Sic enim arguit physis pri-
metaphilice quod metaphilica sit spe-
culativa. Contra ad romanos 13.
finis legis est dilectio. Item mathei 22.
in his duobus mandatis universa lex
pedet & permanebit. Item augustinus de laude cari-
tatis ille tenet quicquid latet. quicquid
per te in divinis sermonibus qui caritate
seruat in moribus. Iste auctoritates pro-
bant quod ista scientia non est precise proprieta spe-
culari quod speculativa nihil querit ultra
speculari 2. auice. per metham. SECVN-
do quero utrum ex ordine ad praxem ut
ad finem dicatur per scientiam practicam. ar-
quicunque 3. de anima dicit physis intellectus
sit extensio praeceptor & differt a spe-
culativo fine. Item prior metham practica
est minus nobilis quam speculativa quod gra-
uis. hoc autem non tenet nisi usus esset per
se finis illius habitus. Item 2. metham. finis
speculativa est ueritas finis autem practice est
opus. Contra 6. metham. distinguit
physis scientias praticas a speculatiis pe-
nes obiecta sicut per se ibi enim distinguit scientiam
practicam tam actiuam quam factiuam a specula-
tiua penes obiecta & non penes fines. Item
6. ethico distinguit rocinatio in scientia
tificio penes necessaria obiecta & contingentes. Item
3. de anima assignat bonum obiectum practice
non quodcu[m] solum agibile & contingentes igitur
scientiam practicam est per se ex obiecto non igit a pra-
xi ut a fine. Ad istas 9. nescias soluen-
das accipio unum generale quod ab omnibus
reditur quod habitus practice aliquo modo
extenditur ad praxem. In spacio igit est
uidetur quid sit praxis ad quam dicitur
9. practice extendi. 2. qualiter cognitio
practice extenditur ad praxem istam. 3. aquo
modo habet talis extensio dico per quod pra-

xis ad quā extēditur praticus hītus ē
actus alterius potētie q̄ iūleclus nāta
līter pōsterior intellectione natus elici
cōformiter iūleclioni recte ad hoc ut
sit rectus Prima qdī. apparet qz stā
do p̄cīse in actib⁹ intellectus nulla
ē extēlio intellect⁹ qz n̄ extra se tēdit
nisi ut actus eius respicit actuz alterius
potētie & si dicas unū actū ite⁹ extēdi
ad aliū directū p̄ illū nō pp̄ hoc scđūs
ut modo loquimur ē prāxis nec primus
cognit⁹ praticā qz tūc loyca eset prati⁹
qz dirigit in actib⁹ discurrendi 2. cō
ditio p̄; qz actus nō hñtes ordinem ad
intellectū cui⁹ moī sūt actus vegetatiui
aut nātaliter precedētes intellectionez
ut actus sēsituui nō dicūtur praxes nec
ad eos extēdi dicit⁹ noti⁹ praticā ut sūt
priorēs intellectone Similr actus potē
tie appetitus sēsituui q̄ tenus precedit
actū intellectus nō est praxis hoc enim
modo coīs est nobis & brutis nec tamē
respectu istorū actuū ē 9g⁹ praticā nisi
qz aliquo modo ē moderatiua istorum
actuum & isti secuntur intellectionem
moderatiua istorum actuum ut per
ipam sunt moderati. Ex hiis duab⁹
conclūsionib⁹ sequitur correlarium q̄
praxis ad quā extēditur hītus praticus
n̄ ē nisi act⁹ uolūtatis elicitus uel ipat⁹
qđ p̄ naz̄ illus act⁹ alīq ab intellectione
est nātaliter pōsterior intellectione qz
quicūq̄ alius detur aliquis rōnis cū ipo
posset esse prior sicut p̄ discurrendo per
actus or̄m potentiaꝝ hoc p̄ 2. lic qz
praxis ē actus qui est in potestate cog⁹.
Sc̄tis qđ pba⁹ 6. ethi. qz artifex eget
uirtute ad recte agēdūz nō autē idiget
uirtute respectu illius qđ non ē in pote
state sua g⁹. Si artifex i potestate sua h̄z

factionē mīlto magis prudēs h3 in pote
state sua actionē qua ē formalī ūtuslus

Ex h^o ultra si ois praxis ē in potesta
te cōgnoscētis & nihil est in potestate
eīg nūlī actus uolūtatis elicit⁹ uel ī pat⁹
sequitur ppoitū ut prius Cōtra istā
9° nem uidetur sequi q̄ tūc aliqua intel
lectio erit praxis qz aliqua intellectio
pōt eē actus ī patus uolūtatis sicut actio
alterius potētie īmpatur ab ī pā & tūc
ultra iſg⁹ pri^a 9di⁹ est falsa l. q̄ praxis
est opa⁹ alterius potētie ab intellectu

R̄deo licet speculatio sit quedam
cpi. & ita praxis extēdēdo nomētū
ut praxis dī sola opa. ad quāz ītellec̄tū
pōt extēdi & dicif intellectus praticus
nulla intellectio ē praxis & hoc modo
praxis accipitur qn̄ a ī praxim dī 9g.
pratica extēdi, cū iḡ ā intellectio eit
inpata a uolūtate iḡ ē praxis nō sequit
sed sequit g. est praxis uel practica. Ipa
enī nata est denoīari q̄i accītalē a praxi
ad quā ē extēsibilis nō autē ē terminus
talis extēsionis intellectio. tñ eç. bene
9cedo q̄ oīs praxis ē actus elicit⁹ uolū
tatis uel ipatus unde ex ill. 12. 9ditione
iferre oppo. pse ē facere fallaciā 9ntis
ponēdo 9ns & inferēdo aīs 3. 9di.
pba. tum ex dicto phī 6. ethicor̄ q̄
electio recta nccio requirit rōnez rectaz
quod nō tm̄ ē uez de electione stricte
ſūpta l3 pari rōe de quacūq̄ uolitione
recta qz ipa requirit rōnez rectaz cui cō

formiter eliciatur omis at praxis uel e
ucl. uel sequens uolitione ex cor. prece
dete igit ois praxis ad hoc q̄lit recta
nata ē formiter elici rōi recte. tum ex
dicto augu. is de trinitate ca. q̄l itel
lectus intelligit sibi & aliis g. sicut pōt
iudicare de actu suo ita pōt iudicare de

Hoc 3°. ita electio largi sumponi et in volumen
aliquid ut pū sanitatis. 53. Et sic: in vo-
lumen media p[ro] que possimus g[eneris] sicut san-
tissima q[ui] q[uod] est principatus erit nomine sui summe
appellante nomine gen[eris]. 52. multe et g[eneris] at
hunc principatu[m] radibus g[eneris] et q[ui] nobilior
et summa principatu[m] et erit n[on] sicut suo: evocatio
nec gen[eris] multus. h[ab]ens autem g[eneris] de hoc summo
scire. Ita m[od]ificatio voluntatis et co[n]c[ordia] ad actiones curia
summa et actiones ex ea. q[ui] ad finem et q[ui] ad actiones
curiae h[ab]ent et nobilior et erit nec dies uol-
lio nomine generis. q[ui] actiones curiae modice
dicitur electio. Apud h[ab]itum vocabulo: —

actibus aliis potētiās. i gr̄ de actu na
turaliter posteriori actu suo prius pōt
iudicare natalī q̄ ille actus eliciat & per
ḡns si recte iudicet oī illū elici ḡformit
rōi recte si debeat eē rectus Ex dua
bus 9ditionibus praxis ultimis sequit
q̄ actus impatus a uolūtate nō ē primo
praxis s̄z quasi p acc̄s qz nec pri ē po
sterior intellectione nec pri elic̄t 9ter
mīter rōi recte i gr̄ oī aliquēz aliū actuz
esse pri. praxi. ille nō ē nīl uoli. qz per
ip̄a; actus impatus h̄z dictas ḡnes i gr̄
pri. rō praxis saluat̄ i actu elicto uolū
tatis & tunc ultra q̄nīcūq̄ aliquid ē p.
tale ḡnūctuz cū alio posteriore si posset
separari ab i. ad huc esset tale i gr̄ si actus
uolūtatis posset separari ab actu alterius
potentie separatus ab illo posteriore ille
erit praxis separatur at circa qdēcūq̄ obz
circa quod pōt esse actus uolūtatis cir,
quod nō pōt esse actus alterius potētie
inferioris cui ḡmoī sūt omnia imatia hia
i gr̄ circa omne tale ē actus uolūtatis &
ille solus ē p̄xīs. Secūdo hoc idem
pba ex intentione phī 3. de aī. ubi in
quirens prin̄ motī postq̄ ḡclusit duo
esse motī uidelz uolūtate ſeu appetitū
& rōnez subdit intellectu nō mouet ſe
appetitu uoluntas enī appetitus est &
ḡmetator coiter dicit q̄ appetitus duo
qñq̄ ſibi ḡtrarii sūt ideo ē ponere q̄li
unū mouē ſpē qz duobus appetitibus
comunis ē rō ſpē intermedie. L. racio
appetitus uult i gr̄ expresse q̄ ſicut ap
petit⁹ ſelit ius h̄z rōnez motiui cū ſelu
& ſan⁹ Ita uolūtas h̄z rōnez principii
motiui cū intellectu & ratione i gr̄ ſicut
actus appetit⁹ ſelit ius ſine quocūq̄ trā
ſitu ad extra ē uere praxis qñ ſequitur
actū intellect⁹ Ita act⁹ uolūtatis que

*Sciatas acies est dñe ab appo fin^{is} int^{er} si^t p^{ro}p^{ri}et.
ita as ne^r c^{on}s^{er}at^{ur} mⁱⁿ p^{ro}f^{it} a v^{er} mⁱⁿ mⁱⁿ et^{er} s^{ecund} s^{ecund}
est app^{ar} mⁱⁿ est^{er} as^r mⁱⁿ g^{ra}n^{du}mⁱⁿ n^{on} t^{ra}nsf^{or} mⁱⁿ s^{ecund}
p^{ro} f^{ac}to^r. It^a act^u ch^{er} est^{er} in s^{ecund} f^{ac}to^r. T^a p^{ro}f^{it} est
sciat^{ur} d^{icit} q^{ui} sciat^{ur} app^{ar} mⁱⁿ iⁿ q^{ui} q^{ui} mⁱⁿ iⁿ f^{ac}to^r
ita as^r app^{ar} q^{ui} v^{er} s^{ecund} p^{ro}f^{it}*

res humas & cōsūmū vīt̄ib⁹
q̄ dēns app̄t̄ sūmū fī q̄
trānsfū ad bx̄ ÷ p̄ax̄
÷ dēns p̄d̄ mēm̄. > F̄
vīt̄m̄

ponitur eque prin^m motuum erit uere
praxis qz semp sequit^r actū intellectus
& hoc etiā sī sit solus linea actu impato
ymo cū actu in appetitu sēlituo oppoi
to illi quē imparēt qz ipa ut h̄ns appeti
tu sēlituu q̄i q̄irariū est prin^m moti^m
& opati^m cui^m oī opa^o fit praxis . Ex
hoc articulo p^z 29 nam ista extēlio q̄i
sit in dupli^r rōne aptitudinali uidel^z
contormitatis & prioritatis natālis de
prioritate p^z per id qd iam adductū est
i p^o articulo de 6° et h¹. de 9formitate
hē ibidē ubi dicit q̄ uitas q̄lērācōis
pratice ē 9fesse se h̄ns appetitui recto
Aptitudinali dixi qz neutra rela^r requi
ritur actualis. q̄ enī praxis actualit^r seq^r
q̄lēratione^r q̄ 9formis sit ipi^r q̄lēra
tioni hoc oī ē accītale q̄lērationi &
cōtingēs . Si iḡ ab actuali extensiōne
diceretur praxis nulla sciē^a esset neccio
pratica s^r eadem q̄nq̄ pratica q̄nq̄ spe
culatiua qd nibil est iḡ sufficit duplex
aptitudinalis extēlio siue aptitudo ad
extēlionez Hoc declaratur rōe qz cō
ceditur 9munit^r 9gnitionem praticam
extendi ad praxim ut directuam ad di
rectū seu reglatiā ad reglā^m 9gnicōe^r
autē esse priorē. natālē praxi & 9formē
nō ē esse 9formatiā praxi . q. priori sed.
esse 9formatiuam praxis q̄i posterioris
siue cui praxis sit 9formanda quod est
9gnitionez dirigere & regulare i praxi
Vtrū autem sic dirigere uel 9formare
praxim sit aliqua eficien^r in 9gnitione
res p^z actu praxis de hoc di. 25° secūdi li.
Ex isto 2° articulo p^z q̄ pratīcū & spe
culati^m nō sūt differētie essētiales hit^z
uel notitie in 9muni que est quoddam
absolutū qz pratīcū dicit duplicem res
pectum aptitudinalez notitie ad praxi

ut ad termi^m & speculati^m priuat illuz
duplicem re^m nec respect⁹ nec eius pri
uatio ē de esse^a absoluti sed ē q̄i dimittio
generis p^z pprias passiones spēr^r sicut
si diuidetur numerus per par & ipar
uel linea p^z rectū & curuū . Alicui enim
notitie ḡuenit praticū ple^z 2° ex causa i
trinseca predicationis in lbo alicui specula
tiuum. Confirmatur rō ista qz aliqua
pratica ḡuenit ḡuenientia essētiali cum
scientia aliqua speculatiua magis q̄ una
speculatiua cū alia sicut magis conuenit
medicina speculatiua cū medicina pra
tica q̄ musica cū geome^a . Cōtra disti^r
notitiae ab obis ē essētiali Rñdeo
q̄ pri^r disti^r q̄ est essentialis 2° essē
tiales differēties ē essētiali ab obis ut
a causis extrinsecis s^r ab eisde^r pōt esse
aliqua disti^r posterior nō essentialis
Circa 3^m articulū sūt qui^r oppino
nes una dicit q̄ ab a^o intellectus dicitur
praticus uel speculatiuus & ab a^o hitus
& actus . hoc autē sic oñditur ue^r opa
bile & nō operabile sunt oba specialia
formalē diuersa ideo ple^z distingūt illa
que ple^z respiciunt puta actus uel hitus
qui dicūtur pratici qz circa opabile sed
intellectus non dicitur praticus nisi sit
opatiuus qualis nō ē nisi illud quod ap
prehēdit ordinet ad opus quod nō facit
nisi mot^r ex appetitu fis itaq̄ praticus
intellectus includit in suo actu nō forā
lit tāq̄ aliquid de esse^a actus s^r cōnotā
do ordinem neccio ad desiderium finis
explicite & eo^r que sūt ad finē implici
te q̄ ppterū speculabile ordīari ad op^z
accidat speculabili s^r nō accidat ei ordī
nabile eē iḡ drā inter intellectū specu
lati^m & praticū inde proueniens erit
accītalis p^z respectum ad aliquid extra

Bz op^z mlt^r q̄nq̄ optione ad obm arct^r vel
ad opus et ppterū speculabilez s^r q̄nq̄ etiam ut p^z practicū

me p[ro]p[ter]a. Quod me a te datur in agere ab eo p[ro]p[ter]a
ad eum p[ro]ficiunt ad finem. Et te q[uo]d obtemperis illius iustitiae
et cetera iustitia non differtur nisi sit in actu. q[uo]d est iustitia
in a[ccid]entia habeat iniquas p[ro]p[ter]as obiecta.

intellectū l; drā hītuū & actuū sit forā
lis 2^m differētia; formalez ob1 opabilis
& nō opabilis. unde in 3. de aīa dicitur
q̄ intellectus (peculatiuus & praticus
differūt fine & 6.º ethi. bonū ite9 pra
tici ē ue9 9fesse se hīns appetitui recto
Ex^m intellectus speculatiuus apprehe
dit sanitatez ut bo^m quenīes appetit9
appert illaz & lequit aliquo modo ḡli
lium intellectus pratici q̄ sanitas est a
quirēda stante g^o desiderio finis inte9
praticus ex. hoc prin^o. illud p qd meli9
pōt sanitas acquiri ē pcurādum pcedit
discurrēdo & termiātūr discursus in ul
tima 9.º ne 9sili & totus iste discursus
sicut sumit prin^m ex apprehēsione sīs
desiderati qui est pri^m obz intellectus
pratici ita ē etiā ut ista muēta ad finem
opet & ideo uolūtate finis presuppoit
& ad electionē sequēdiz 9siliuz ordiat

Contra hāc oppinionez que breuit
in hoc q̄sistit qđ dīlīctiōē intellectus
pratici & speculatiui pōit penes finem
qui accidit obo l̄ h̄itus speculatiuus &
praticus differunt & dīlīctūt penes
oboz spāliu, differētiaz formalez à qz
de h̄itib⁹ dicit 2⁹ metha·finis sp̄clātīe
est ueritas , pratice uero opus . Similiter
tunc h̄it⁹ speculatiuus eslet i intellectu
speculatiuo nec intellectus illo habitu
diceret praticus quod uidet in ḡueniēs
qz ab omni h̄itu denoīat bñs 2⁹ nataz
bitus R̄ndet ad pri⁹ q̄ scientie pra
tice est finis opus in po⁹ & aptitudine
inq̄tū eius ob⁹ ē opabile p̄le l̄ ob⁹ opa
bile q̄sideratur 2⁹ illum h̄itum in uli q̄
q̄sideratio nō sufficit ad hoc q̄ subtitia
opationi i actu & in pticlāri & qz actus
ē melior po⁹ i bonis ideo requiriſ talis
q̄sideratio pticularis & in actu illa autē

1. genera exeribus m. facies præter. Atque
et. tunc m. ut g. gravis et ex rebus
perenniis r. facies non præter. Spectator.

si accidens dicitur possit hunc non esse genitum sed deinde quoniam
in rebus genitum est quod est genitum. Ita ut *Mea* possit *Mea*
accidens in mea natura et *huius* *huius* est per se ipsum. *Hoc* est
mitis speculativa sapientia. *Carminatio* et omnia mitis ad acquirendas
non in intentione sanatorum et ex questionibus vestigiorum. *Ita* etiam
est mitis genitum et sicut hunc ab illo ergo est genitum et autem
per se ipsum et per se ipsum. Nam si voluntatis impetratio possit excedere
ex propria natura et sensu et sensu et potest. *Amor* gloriatur et ex alibi
est genitum et sicut hunc ab ipsius. Atque *I* no *P* impetrari

ē p̄ alium hītū a scientia pratica & ille
hītū p̄icularis aliq̄ solū ē in intellectu
pratico Ad 2^m dī q̄ denoīatiue pōr
dici praticus nō simpliciter s̄ intelligē.
denoīatione s̄ fieri ab hītu. Contra
g. hītū & actus praticus possūt esse in
intellectu speculatiuo q̄ hītū uel actū
ex natā sua praticus pōt eē i intellectu
sine relatione tali ad actū uolūtatis q̄lē
ponūt. 9̄ns q̄cedūt l̄z aliū hītū ponūt
posse hēri i intellectu pratico ex actib⁹
nō t̄m praticis practici obi s̄ ex actibus
intellectus practici generatū Contra
g. hītū praticus generatus ex actibus
practicis sufficeret ad eadem ad que ille
aliq̄ hīt⁹ generat⁹ ex actib⁹ intellect⁹
practici q̄ uolūtas impans q̄siderationi
pp̄t talē finē nō dat aliā rōne s̄ sidera
tioni idirigēdo nec p 9̄ns hītū genera
to ex q̄siderationibus q̄similibus. Itē
tunc multa acc̄ntia eiusdem sp̄ei erunt
in eodez nō enī pp̄t uolūtatis ordinez
& nō ordinē pōt poni distinctio speci
fica actus huius & illius similiter nec hī
tū. Item. 3.º tra oppinionē in se a
sic l̄bū magis denoīatur ap̄le 9ditione
sui acc̄ntis & essētiali q̄ 9ditione illius
acc̄ntali iḡli intellectus pōt dici prati
cūs ex 9ditione acc̄ntali sui hītū puta
ex ordine uolūtatis ordinātis actū eius
ad aliud multo magis pōt dici praticus
ex ordine essētiali actus a quo actus dī
essētiali praticus ideo ab eodē uidetur
intellectus dici praticus a quo hītū &
actus dicūtur practici l̄z nō ita acc̄ntali
dicatur istud de actu & hītu sicut dicit
de intellectu respectu cuius est acc̄ns p
acc̄ns Alī dicit q̄ illud a quo hītū &
actus dicūtur practici est finis & extēlio
cognitionis practice ad praxim que est

affert duo actus custosq; sp̄t m̄ codex Bo. q; illac
sum idem sp̄t p; q; 12° id est obi neq; ex cogit.
Imph ut non impin diversificari. q; q; ac tis
q; impin² l; non impin² et n̄m ac p; diversificari
q;.

extēsio ad finez p hac oppinione aucto
ritates pōte sūt prius. a etiaz p rōnes
pri. sic qz aut hītus praticus dicitur ab
obō aut a fine non ab aliquo obō pba
qz intellectus extēsione sit praticus res
pectu eiusdem obī quod nō ē uez nisi
de eodez intellectu Speculatiuo & post
ea pratico extēsio ad opus iḡ circa idez
obz pōt esse consideratio Speculatiua &
pratica 2° sic qz medicina diuiditur i
Speculatiā & practicaz & tamen ipa est
de aliquo eodem obō ut de sanitate uel
de corpore sanabili Item actus dicit
pratic⁹ qz uel bonus uel malus moralit
bonitas & malitia moris 9petūt actui
ex circumstantiis inter circūstātias p.
& precipua ē circūstan⁹ finis g⁹ & cēta
Contra istaz poitionem a lic̄ queror
aut actus & hītus dicūtur pratici pp̄t
extēsionez actualē ad opus uel tm̄ pp̄t
extēsionez aptitudinalez ad opus non
pp̄t actualem ut hētetur in 2. articulo &
ip̄i 9cedunt qz pp̄t aptitudinalē qz tūc
faber nō intendēs opari non hēret 9g.
nez praticam g⁹ pp̄t extēliouez aptitu
dinalez l̄ aptitudo nō quenit um naſe
que repugnat alteri n̄li pp̄t aliquod ab
solutū i tali naſa qz enī hec naſa ē talis
ideo quenit sibi talis naſalis aptitudo
iḡ presupponit in ipa 9lideratione ali
quā 9ditionez intrinsecā p qua⁹ 9ueiat
sibi talis aptitudo. Ista 9ditio 9lida
tionis hīt⁹ in se ē ab aliq̄ cā eius priore
S3 cā e19 priores sūt intellect⁹ & obz
iḡ quenit sibi ab intellectu uel ab obō
Si dicat etiaz qz finis ē cā prior ymo p.
inter omnes cās 2. auice. 6° metha. &
ita ab ipo pōt esse talis 9lideratio talis
nature ut ei queniat talis apti⁹ Con
tra finis nō ē cā n̄li inq̄tum amatus &

desideratus mouet efficiens ad esitiēdū
l̄ aptitudo dicta quenit cōsiderationi
sive siue sit amatus siue nō pōt enim i
intellectu esse dicta 9g. qz itcūq̄ uolun
tas se hēat ymo si uolūtas n̄ ēēt 9iūcta
intellectui ad hoc ineslet sibi dicta apti
tudo & ita a fine tāq̄ a finali cā nō cōue
nit aptitudo ista 9gnitioni uel enim in
est ab aliq̄ cā qz mē illa cā nō causante
Si dicās finis aptus ē amari anq̄ ista ap
titudo insit 9gnitioni. Cōtra hoc
nō saluat ppoitū qz effect⁹ nihil h̄z ab
aliquo cāntē qz illā natum aslet causare
n̄li actu caulet iḡ 9g. n̄ h̄z aptitudinēz
sive naſaz istā quā 9lequitur talis apti⁹
a fine aptitudinaliter causante n̄li actu
causet non āt caulet in actu ut cā ſialis
nili in actu amat⁹ & desideratus moue
at esitiēs ad agēdū uel esitiēdū. Pre
terea aut finis ut elicitus & hītus extra
facit hītum esse praticū aut ut finis cōsi
deratus & intētus non ut elicitus extra
qz sic ē posterior hītu & effect⁹ aliquo
modo effectus āt nō distinguunt caulfam
si ut 9gnitus sic h̄z rōnez obī g⁹ obz di
ſtinguit si ut intentus h̄z iaž i pbatū
est qzlanq̄ naſalē intendat ē 9g. talis
Prefeal̄ sciētiaz esse practicaz & or
dinari ad praxim ut ad finē 9uertātur
iḡ moralis sciē. non ē practica 9ns ē cō
tra phī. j. ethi. & 2. 9na pba qz finis
ē felicitas que 2. ip̄z in. io. ethi. 9ſiſit
in ſpeculatione nō in praxi. Si dicatur
qz felicitas ē finis remotus ſz praxis ſis
pp̄inquis ſ. dirigere in actu uirtutis
pp̄t felicitatez Contra ad dirigere
nō ordinat neccio n̄li aptitudinaliter
neccio aut ē praktica g⁹ hoc erit ſecūduz
dictaz rōnez qz aptitudinaliter ordinat
ad dirigere hoc ē idez qz directuaz esse

g.° practica ē qz est directiuā. esse autem
directiuā & esse praticaz idē sūt ex 2.º
articulo g.° ex dicta rñsione sequitur qz
ipā ē practica qz ipā ē practica. Itē dirige
re ē actus intellectus qz eius est h̄itus a
quo iste actus elicitur nullus autē act⁹
intellectus ē praxis ex p.° articulo. Ideo
aliter dicit⁹ qz finis sciētie moralis sicut
& prudētie ē actus uirtutis moralis ad
quē ordinatur & recte ille actus ē pra
xis. Cōtra nō oīs 9gnitionis practice
sis ē praxis aliqua enīz intellectio prati
ca ē respectu praxis potētie inferioris
ut puta que ē appetitus sēlitiui uel po
tētie motiue. nullus autē actus potētie
inferioris ē finis actus intellectus quia
nullus talis est nobilior actu intellectus
qz nihil ignobilius est pse finis nobilio
ris act⁹ intelligēdi ē nobilior & pfectior
quocūqz actu cuiuscūqz potētie inferio
ris sēlitiue. Dicif qz l̄z intellectio sit no
bilior in esse nāte qz opatio potentie in
ferioris nō tñ i genere moris qz melius
ē moraliter fortiter agere qz 9gnoscere
uel cogitare fortiter agere. Contra
hoc dupliciter pri.° qz falsū supoīt nam
actus potētie interioris nō ē bonus mo
raliter nisi qz formatur rōni recte ut
rlē sive iḡ rectitudo rōnis ē cā boītatis
tal is in actu illo & nō e9.° l̄z actu rōnis
esse rectū ē ipz esse bonum moralit̄ sicut
intellectio pōt esse boī moralit̄ Con
firmatur idē qz pruden⁹ ē impl̄ nobi
lior uirtute moralis ut ē in appetitu sen
situō iḡ & actus eius ut actus eius est
melior actu illius ut actus illius iḡ ille
ut praticus sicut pōt intellectio esse pra
tica est melior illo ut pratico sive bono
moraliter Ex hoc patet qz pbatio de
cogitare fortiter agere nō ualz. qn̄ enīz

querit excellē^e unīq ad alterū nō debet
9 pari optimū ad infimū sed optimum
ad opti^m uel simpli^r ad simpli^r sicut igit
ē accipe opti^m ibi puta fortiter agere
ita ē accipe in intellectu dictare 2^m pru
dētiam fortiter agere .hoc 2^m est meli⁹
illo^r ē moral^r y^o qz hoc ut rlā b³ boni
tatem formalē que est rectitudo ppria
aliud tñ ē bonū material^r qz exle nō ē
bonū moral^r circūscribēdo ordinez ad
rlāz istā & uoluntatē impantem 2°
rñlio illa nō uidetur ad ppo^m querit
enī unde intellectio sit pratica nō lupo
nēdo illaz esse praticam potissime cum
nihil suppoat de ipa pri^r circūstantia
que est finis s̄inquirat iḡ ut queritur
de intellectione pratica & p^a circūstā^a
aqua foret pratica ista tñ accipit ut est
illud qd ē i esse nāte iḡ sic de ipa distin
guere 2^m bonitatez mor^r & nāte nihil
aliud ē q̄ supponere qd querit & distin
guere aliquid ut considerat precise sub
altero mēbro distinctionis Ideo cor
riḡ illa oppinio ab aliis & dicit^r q̄ hīt⁹
dī praticus a fine que ē 9lidera^r prati^a
pprius enī finis cui 9cūq hītus ē actus
eius. Sz 9tra istud. si 9lideratio ista
que ē finis hītus est pratica iḡ ipa b³
cām ex qua dicat pratica aut iḡ finem
illius 9fiderationis & hoc iaz im pbatu
ē aut ob³ & tūc sequitur q̄ ip³ ob³ est
prior cā a qua dicit^r hītus praticus q̄ ipa
9lideratio actualis & hēt ppo^m q̄ ab
obo tam hītus b³ mediate q̄ actus dicit^r
practicus 9cedo iḡ q̄ hītus nō dicitur
p^o praticus ab actu pri^r pprio qz & ille
ē pratic⁹ a cā priore Nec 9g^o aliqua
hītualis uel actualis ē pse pratica qz or
dina^r ad praxi ut ad finez pōt tñ qñq
hēre primā extēsionē. 1. 9formitatez ad

De prax

praxim ut ad finez ip̄i⁹ praxis non tñ
inqtū ēfinis s̄z inqtū ē obz; pri⁹ patet
qñc⁹ enīz pri⁹ prin⁹ practica sumuntur a
fine praxis & ita ille finis ut cā pri⁹ in
genere illo includit virtualē totaz noti
tiam & ita ip̄a notitia h̄z qditatē suam
& aptitudinē ab illo obo. 2⁹ p̄z ideo eīz
dat talez aptitudinez seu talem naturā
hñtez aptitudinez qz ut obz pri⁹ inclu
dit prin⁹ & mediantibus illis 9⁹ nes &
ita notitiaz totaz praticaz nō āt inqtū
ē finis tñ qz a fine ut fine nilla naſa uel
aptitudo naſalē hēt nili ut amato uel
desiderato & sic mouēt effitiēs. prius
autē naſalit q̄ amēt includit dicta prin⁹
& 9⁹ nes ueritas enim principii pratici
neccesarii nō depēdz a uolūtate magis
q̄ lpeculatiui nec 9⁹ nes nccio illate ex
tali prin⁹. Tū qz quodcūq̄ aliud inclu
deret virtualē tale notitiā eodē modo
daret notitie 9formitatez talez puta si
ip̄a praxis includeret pri⁹ in genere illo
talez notitiā uel illud circa quod ē talis
opa. sicut qn̄c⁹ 9tingit & tactū fuit in
rñsione ad 3⁹ ar⁹ in questione pri⁹ de
sbo theologie homo enī forte ē lB 3 taz
moralis sciētie q̄ medicinē non āt felici
tas uel sanitas qz utriusq̄ finis rō inclu
dit in rōe illius cir⁹ qd ēpraxis Si dicā
q̄ prin⁹ prima practica sumuntur a fine
lēp g⁹ lēp finis includit pri⁹ virtualiter
notitiaz eoz li 9cederetur 9clusio. tñ
staret q̄ nō inqtū finis s̄z in qtū obz &
tunc posset dici q̄ homo ē finis tam sa
tatis q̄ felicitatis naſalis qd tangitur in
rñsione predicta uel saltē nō ē pximus
finis praxis q̄ li negaref 9⁹ negandum
ēet aīs ulē ſuptū qd pticulariter ē uer
ubi ſ. rō finis nō 9cludi⁹ ex aliquo per
tinente ad 9gntionez practicā uel alit

posset dici & exponi āns sic pri^a prin^c
& cetera ueze ē iter illa que sumūtur ā cī
cūstātiis moralibus suppōto actu bō
z^m genus qz sic obz nō est circūstantia
alio modo accipiēdo actum nude & si
obz est circūstantia & ex isto uidet āns
im pbatū aquo enim sumitut omniū
pri^a circūstantia actus nude gliderat
uidet eē prius quocūq; alio & ita ē obz
a quo pri^a specifīca factū ut dicatur bō
nus ex genere circūstātionabilis ultī
aliis cir9stantiis ut sit plene moralis u
detur oīo pri^m in cognitione pratic

De hoc nō oꝝ modo pꝝequianꝝ clu-
dat an nō qꝝ in lī. 2° locū h3. Breuite
iḡ quo ad hunc articulū dico qꝝ prati-
nō h3 pri. extēsionez sibi 9 petētez a sī
in q̄tū h̄nis ppter rōnes predictas & eſ
hoc p3 ſolutio ſecūde queſtionis ppo-
te cui⁹ teneo partē negatiua ſed primi
rlōnez. I. 9 formitatez h3 pſe ab obo q
uel eſt rectitudo praxis uel aliqd uirtu-
lit includens illaz rectitudinez & ide
9gnitioni illi ē praxis 9formabilis u
ſit recta qꝝ 9g. ē talis 9gnitiſz de ali
relatione. I. prioritate dubi⁹ eſt und
gueniat cognitioni dico qꝝ praxiz na
liter nccio precedit aliqua intellectio ſ
cut p3ex pri. articulo & 2⁹ hoc 9ueni
praxi poſterioritas & 9g. ni priorita
ex rōe potētiaꝝ ordinataꝝ naſaliter
agēdo. I. intellectus & uolūtatis ſed i
ſēp illa intellectio prior eſt pratica ſe
tm qñ ē definiatua rectitudinis illiu
praxis & hoc uel uirtualr uel formalis
qñ at in apprehēſione pri. nulla eſt di
terminatio formalis uel uirtualis di
rectitudine praxis licet ibi ſit priorita
tē deficit 9formitas qꝝ ipa non eſt cu
debeat praxis 9formari ut ſit recta q

related export news

gale ~ *conspicu* *gale*
Donist *ex gne* ~ *ex obo*
mentis ~ *leccum* *ll*
motta ~ *xibar* *le*

Actus bonus ex genitivo est obm
gens ut cuius haec sunt
cum ex eo Tunc
Actus absolute consideratus
vel
Cetero
Actus bonus moralis? At
ex illicet ex proprio
potest perire
Prima que sumuntur ut sit
moralibus sumuntur in for-
mam ex quo non
boni boni non aut p
esse bona
Prima que sumuntur ex ea ut sit
etiam munda est non ex forma
ex formam ex prima circuli
non est frons sed obliq

29.5.1866.

Precedo. 2. T. dux nra? t. x. v.
prox. T. dux g. m. p. q. o. b.
et nra? ut ois mal c. pum
endus. Ita et reu⁸ mors
extorb formata. Ammone
T. faciunt nra? p. nra? i. p.
legis nra? cui m. no. et. i.
nra? nra? voluntas. velle. non
zoo. qn. abz. + stangis. et. fo
+ punundus. erit. qn.
punia? et. necum. 53. q. r. nra?
da? T. g. b. v. a? hoc. g. nra?
lmet. qn. qn. h. g. m. l. k. o. f.

1

ip̄a nihil determinatū ostendit de rectitudi
ne praxis q̄n etiam in apprehensione
prima est determinatio de rectitudine
praxis sed potentie cuius est praxis nō
est aliquo modo determinabilis aliunde
ista 9g. I^z determinata non est 9formatia
praxis & ideo nō h̄z 9formitatez prior
re3 in rōne regule dirigentis nec sic est
plene practica p̄t i^z dici q̄ l^z absolute
ex natā intellectus & uolūtatis sit 9g.^o
prior tñ q̄ 9g^o. cōlormis .i. 9formatua
sit p̄t h̄ simul ex obo & ordine potē
tiarē & rōne potētie sic praticantis .i.
uoluntatis que sit aliquo modo r̄labilis
aliude **N**a3 si obz determinat itellec^m
ad 9gnitionē rectitudinis prius natālē
q̄ uolūtas uelit & uolūtas sit aliquo mō
recta uel reglābilis aliude nō tñ appre
hēlio precedit praxim s^z aprehēsio cō
formis .h̄ at accidit q̄nīq̄ determinata
rectitudo praxis est 9gnoscibile nccīm
siue ut prim^m p̄ intellectū siue ut 9clu^o
p̄ sc̄ietiam. Hec que iam dicta sūt de
hoc .i. unde duplex relatio .i. 9formatia
tis & prioritatis queāt notitie practice
intelligātur generaliter nisi opporeat
p̄ intellectu diuino aliquid addere u^z
q̄ po^o praticās cuius praxi notitia 9for
mis ē prior sit aliquo mō determinabilis
aliunde seu alii tāq̄ regule 9formabilis
in agēdo qd̄ an requiratur ad talē noti
tiam an nō tangēt in r̄nsione ad quartā
objectionem que fiet 9tra solutionem
questionis principalem Q̄ n̄ āt recti
tudo determinata 9tingēt quenit praxi
tunc nō ē obz aliquod determinans in
tellectuz ad 9gnitionez rectitudinis de
terminate anteq̄ uolūtas uelit & hoc
loquēdo de intellectu & uolūtate i coī
na3 illud 9tingēs nō determināt ad altā

ptez ante omnē actū uolūtatis 9pando
tū ad intellectū hūc in spāli & uolūta
tez hanc istaz praxim pōt precedere cō
gnitio 9formis quā pri. precedit 9g.
detminata rectitudinis nō pōt at prece
dere in omni intelligēte 13 in illo solo
cuius uoluntas nō ē pri. detminans rec
titudinez praxi illi. Ex^m predictor^r
rectitudo hui9 praxis amare deū nccia
ē & includit in rōne dei uirtualē. hanc
praxim in quoūq; nō tñ nata est apre
hēsio precedere simplē. Sz apprehenlio
cōformis cui l. praxis ē 9formanda ut
sit recta. Ex obo 1gr quod est ex se
pri. detminati^m intellectus ad notitiaz
rectitudinis detminate ipius praxis &
ex ordine intellectus & uolūtatis in
pando hētur hec notitia prior praxi &
9formis & ita i qualz alia cui neccio cō
uenit rectitudo detminata. Sz rectitu.
hui9 praxis colere deū in sacrificio altare
ē 9tingens. qñq; enī actus est rectus ut
modo. qñq; nō ut in ueteri testamēto
& ideo nō ē aliquod obz detminati^m
intellectus. ad notitiaz hui9 rectitudis
ante omnē actuz uolūtatis & ideo nec
ista precedit ut cōformis ante omnem
actum uolūtatis aliqui9 tñ precedit pu
ta illius solius qui nō pri. detminat rec
titudinez huic praxi qualis ē uoluntas
humana. hec enī rectitudo detminat
a uolūtate diuina acceptāte talez actuz
uel cultū nunc & alias a^m Hiis uis
rīndendū ē ad questionez ubi sūt quīq;
uie tenētes ptem negatiuaz questionis
una dicit sic declarando. duplex ē act⁹
uolūtatis unus pficiens alius qui pficit
a uolūtate. primus actus est respectu
finis & ē opa^m pfecta quā int̄ se uolūtas
elicit & fini ultio se uit Secūdus actus

est respectu eorum que sunt ad fines unde est actio bona? qua voluntas extra se in aliud tedit sicut est quaelibet actio directiva ad finem. In primo actu non indiget voluntas directio sed sola obiectum sufficit. in ipso enim est speculatio solu modo ut voluntati obiectu operationis perfecte ostendat ut in ipso statim perfecta operatione tedit talis autem actus ad scientiam simpliciter speculativa pergit. In alio autem actu voluntatis indiget directio & hoc ad scientiam pertinet pratica quae in ipso est speculatio ut actiones dirigat quod est proprium practice. actus autem qui perficitur a voluntate non est finis huius scientie nisi finis sub fine sed alius qui perficit voluntatem & ex hoc habet ista scientia quae perfectissime habet speculativa quae actus principali intentus in scientia ista est actus voluntatis circa fine in quo non indiget directio sed tantum obiectum igitur non est practice sed simpliciter speculativa cum in actu suo principali non indigeat directione. Pro hac uia est auctoritas augustinus in sermone de Iacob & esau. omnia inquit operari naturam sunt ut mutetur oculus qui uidetur deus. Item potest sic argui non reprobatur directio nisi ubi potest esse error scientiae practice est directiva igitur scientiae beato rum non est practice quae beati errare non potest igitur nec natura est practice quae est eadem cum illa beatiorum. Item potest argui secundum intellectum istius alibi deus non habet scientiam practice sed maxime habet istam uel solus ergo & certa. Contra istud sic prior. ratione potest nis istorum duco ad. oppositum quadrupliciter prior. sic & si voluntas non potest errare circa fines in utili obiectu. tamen secundum eos potest errare circa fines in particulari obiectu igitur ad hunc per recte agat circa fines particulariter obiectu requiri directiva obiectum finis. In theologia

ē finis non in ulī s̄z in p̄ticulari quia ad methaphī^m p̄tinet ista oñ^o in ulī unde
beati errare nō possūt circa ob̄z theo^m
in aliquo actu g^o natāliter h̄nt 9gnitio
nem directiuam respectu actus alicius
elicit circa ob̄z theologi^m. Preterea
bit⁹ directiuus nō ponit pp̄t s̄ba^z act⁹
s̄z pp̄t circūstantiam sicut tempan^{nō}
ponit pp̄t s̄ba^z actus comedēdi uel alī
ius huīmoī s̄z pp̄t circūstantiam igīt̄
s̄z uolūtas esset dēminata ad s̄ba^z act⁹
tendētis ad finem in p̄ticulari . requirit̄
tū directio q̄tu^z ad circūstantias illius
actus ad quas nō extēdit̄ directio que
est circa s̄ba^z actus. Ex istis duabus
rōnibus ā q̄ ubicūq̄ 9tīgit in praxi er
rare & recte agere ibi ē notitia practica
nccia ad dirigeđū. In ista autē praxi
circa dilectionē finis ut p̄tinet ad theo
logiam 9tīgit dupliciter errare ut oñ
dunt rōnes iste tū rōne ob̄i in p̄ticulari
tū rōne circūstantiaꝝ actus iḡ & ceſa
Preterea cuius dilectio principaliter i
tēditur extra genus cognitionis . eius
9gnitio principalē intendit̄ itra gen⁹
9gnitionis . dilectio āt finis p̄ eos prin
cipalē intēditur extra genus 9gnitiois
g^o 9gnitio finis principalē intendit̄ in
gñe 9g^onis s̄z i q̄l^z sc̄iā principale itēdit̄
9g^o s̄bi sui primi iḡ finis est principale
s̄ba^z sc̄ietie huius a fine sumūtur prin^a
practica que 9cludūt 9^ones praticas g^o
ista sc̄iē^z que pri^o intendit dilectioneꝝ
finis extra genus 9gnitionisē practica
Preterea ad ideꝝ genus 2^m praxim
uel speculationem p̄tinent prin^a & 9°
nes . 9^ones enī pratice resoluūt i prin^a
practica non speculativa iḡ cū 9gnitio
finis sit directua in actib⁹ circa ea que
sūt ad finem & 9gni^oeox que sunt ad

¶ Nō ḡ b̄c̄ r̄c̄ r̄c̄ s̄c̄. illud f̄st max̄ d̄b̄ m̄c̄ d̄b̄ h̄
ist illud of maximū sc̄c̄ d̄f̄d̄c̄c̄r̄c̄ m̄c̄ ōc̄ d̄b̄l̄
ḡ v̄n̄l̄ḡḡḡ maximū c̄p̄r̄c̄ r̄c̄ illud of mod̄ am̄ḡ
57 f̄m̄s̄ of max̄ d̄b̄ m̄c̄ ōc̄ d̄b̄ ḡ f̄m̄s̄ c̄l̄ q̄ō
max̄m̄ n̄k̄n̄d̄ s̄c̄r̄. 57 of max̄ m̄k̄n̄d̄ s̄c̄r̄. 57 q̄ō
s̄c̄r̄ of R̄m̄ ḡ n̄l̄l̄ s̄c̄r̄ m̄q̄ū max̄ m̄k̄n̄d̄ c̄ḡ
f̄m̄s̄ f̄m̄s̄ c̄ḡ R̄m̄. Tunc ult̄ f̄m̄s̄ c̄ḡ R̄m̄ f̄l̄
50 f̄m̄s̄. p̄n̄s̄ f̄m̄s̄ ḡ d̄f̄m̄ f̄m̄s̄ p̄n̄s̄ f̄l̄
Tunc ult̄ p̄m̄p̄m̄ f̄m̄s̄. f̄m̄s̄ p̄n̄s̄ p̄n̄s̄ p̄n̄s̄
v̄ḡ p̄p̄z̄. 2° p̄h̄t̄ ḡ. concrēd̄. d̄. Induct̄. p̄pract̄d̄.
ḡ Foto s̄c̄r̄.

finez sit q̄i 9° inclusa in cognitione finis
q̄i prin⁹. li cognitio eoz q̄ sūt ad fiem
sit cogitatio 9. num praticar. cognitio
finis erit 9g. practica qz de prin⁹ prati⁹.
Sic p3 rñlio ad rōnez eius primaz q̄ fal
su3 recipit q̄i uoluntas eslet determinata
ex se qd pbāt prime due rōes. Siliter li
uolūtas eslet determinata ad hoc eslet
9g. practica sicut pbāt due ultime rōes.

Ad auctoritatē eorū uidet 9cludere
q[uod] uisio dei sit finis huic sc̄iētie qd ipi
nō 9cedunt. R̄n. q[uod] auctoritas loquitur
de istis opationibus exterioribus que
sunt ieiumia, uigilie & orōnes q[uod] actus
quicūq[ue] extior natus ē 9formari alicui
actui interiori a quo h[ab]et bonitatem suā
& etiā ad aliquē actuz interiorem ordi
nari & finalē ad uelle Ad zm. r̄ideo

q̄ sicut agens intēdit p̄ se īducere forāz
nec intēdit remotione z 9 trarii nīlī per
accīs ita hītus p̄ se dirigit . p accīs autē
excludit errorē & si hītus ē plectus nō
9 patī secū errorē ymo si 9 patitur nō
ē plectus · beati autem lī possint errare
non lequitur quod non hēant hītum
etiā directiuū qz eo p impossibile circū
scripto errare possent . sed isto pōto p
pter pfectiōne ei9 excludit omīs error

Ad 3^m. dicetur infra post solutione^m
huius prime questionis soluēdo quartaz
objectione^m 9tra eā Secūda uia licet
dilectio finis recte & nō recte posset elici
negat tñ dilectione^m finis esse praxiz
qz nō est circa ob^m 9tingēs. Dicit enim
9metator pri^o ethi. q^z praxis ē opa^o 2^m
electione^m electio tm̄ ē circa 9tingens
ex 3° ethi. qz ē appetitus 9siliati^o. cōsi
liū nō est nisi de 9tingēte Ex hoc et
pba^z descrip^o. praxis poīta in pri^o arti
culo pōnis esse insufficiens qz obmitit

ob3 preciſu3 · q̄nter ponit hec uia nullā
notitia3 esse pratica3 que extenditur ad
uolitione3 ūltimi ſiniſ tñm qz nō ē uer
9tingens Contra iſta3 uiam ē quar
ta rō poīta q̄tra precedente3 Ite3 uere
praxis eſt illa opatio ad quam inclinat
uirtus appetitia qz quel3 talis uirtus ē
hītus electiuus exz: ethi. & electio eſt
praxis ut oñdetur contra tertia3 uia3
Istatim ſ3 ad dilectione3 ſiniſ nō tñm icli
nat caritas ſ3 amor acquisitus qui ē uir
tus appetitia qz ē acquisitus hītus q̄ ſo
nus recte rōni Motiuua huic uie ſoluēt
in ſolutione ſecunde principalis rōnij
ad primaz q̄nem Tertia uia ponit
uel q̄ uolitio nō ē praxis pprie ſed tñm

actus ea polferior uel si ipa est praxis
hoc no ē nisi in ordine ad aliquę actus
ipatū potētie inferioris puta appetit⁹
sensitui uel potētie motiue & hui⁹ moī
• Pro hac tertia uia a qz omnis pra-
x̄is sequitur electione⁹ qd pba p phm
6. ethi. prin⁹ actus est electio no cuius
grā. sed unde motus. i. no finale s̄ effec-
tiuum. prin⁹ effecti⁹ naturali⁹ precedit
effectum iḡ & cesa⁹ Preſea habitus
praticus generatur ex praxibus. Ibi⁹
tus praticus generat⁹ ex actib⁹ sequen-
tibus electionem ergo illi sunt praxes
Itē gmetator sup p. ethi. praxis ē opa⁹.
2. electione⁹ ḡ leq̄ electione⁹ p̄ x̄is Cō-
tra istud qd no tm̄ actus seques electio-
ne⁹ sit praxis pba qz 6. ethi. dicit p̄ hs
q̄ no est electio recta sine rōne recta &
bitu uirtutis iḡ uirtus p̄ le requiritur
ad electione⁹ rectam no requireretur at
si eset bitus generatus ex actib⁹ poste-
rioribus electione qz tunc no inclinaret
pse nisi ad act⁹ illos posteriores electio-
ne Itē sub a⁹ forma a qz bit⁹ ex eisdem

1. Instr. y clero p' oficio sime bim' visitatis: si t' illa
aureo p'f'c' b'c'z' cap' clero y cleron' p'f'c'z'
b'nt' os y d'non'z ad e'ni's p'f'c'z' fac'nt'z'
qualis p'f'c'z' deb'c'nt'z' h'nt'z' p'f'c'z' Ag'nt' q'nt'
no' b'nt' os n'si ex bim' morati: obes' z'op'z'
S'con' d'z' 17.

q. 8. 7.

actibus generatur ad quos inclinat ex
z. ethi. sed virtus moralis per se inclinat
ad electionem rectam qd ut appareat per
definitionem eius z. ethi. virtus est hi
tus electius & cetera igitur ex electionibz
pse generatur virtus moralis & p gnis
no tñ actus electionem sequentes sunt
praxes. Preterea no solū fallum est
negare electionē esse praxim qd rōe
iam facta sed sicut probatus fuit primo
articulo. actus uoluntatis elicitor est pri.
praxis & impatus no nili pp̄t ip̄z igitur
si electio sit sola sine ordine ad actum
ip̄z puti pp̄t defectū actus alicuius
uel mafie exterioris ip̄a sola erit uere pra
xis. Hoc declaratur sic non hñs pecu
nias cui tñ i fantasmate pñtan̄ pecunie
anteq̄ alicuius acto electio sit principiū
effectiū uel ordinetur ad aliquid impā
duz si eligat istas liberalit̄ distribuere
si heret qd ad actuz & hñtum virtutis
no requiri ultior psecutio uel distribu
tio qd obo pñrāte i fantasmate circa qd
pōt eē liberalitatis actus cōplete hētut
electio ex qua genera liberalitas uel q
elicitor ex liberalitate nec requiri ultior
psecutio nec aliquid exterius nec ordo
ad exterius si mafia actus exterioris de
ficiat. Preterea ille ordo non pōt esse
nisi ut cāe ad causanduz effectu; sed q
cā in le no lit talis ex le ut pōr ē effectu
sed tñ qd actualit̄ ordinat ad esitiendū
uidet inueniens cum cā nihil hēat ab
effectu nec ex ordine ad ip̄z. Tunc ad
auctoritatem sexti ethi dico qd ibidem
statim subdit ph̄s electionis autē ap
petit & rō qd grā alicui. i. p̄t. supple
lūt prin. Ad hoc autē qd electio sit
recta requiri virtus in appetitu unde
sequitur nō sine hñtū moralis ē electio. I.

recta igitur virtus hñ actū elicitū in media
tiorem sibi qd sit ille cuius electio ē prin
cipiū. ut ipsa. prius enī actus uoluntatis
elicitor qui est electio ē actio bona qd ex
terior actus impatus ab electione bona
sit bonus quod probat p̄ ph̄ ibidez enī
statim subdit post istud. nō sine hñtū ē
electio subdit bona actio enī sine more
no ē lñ si ista sit maior ad pbanduz qd
predixit de electione sumat ista minor
sub. bo. electio ē bona actio. qd igitur
auctoritatē affirmatiua; qd electio est
principiū actus. unde quo. qd actus ab ip̄a
impatus ē actus ē moralis lñ ex hñ. no
sequitur qd solus ille sit actus seu praxis
ymo ē electio prior praxis pp̄t quaz ēt
i. ē bo. praxis. Ad 2. si maior ē uera
di. qd hñtū praticus genera ex electio
bus sicut supra dictum ē de eligēte fre
quēter liberaliter dare etiam sine actu
impato si facultas no adlit posset in ip̄o
generari liberalitas. tamen qd qñ actus
impati sunt impossibilis uoluntas non
qñiter eligit frequēter recte cir. mafiaz
istoz actuū qd no credi possibileali
cui aut ill dñ uult at tenuit ult 2. aug.
ideo qñiter no genera hñtū praticus
qui ē virtus sine praxibz impatis seq̄ti
bus electiones no in generatur ex illis
sequētibus. Sz ex electionibus itriſecis
in qnibz ē formaliter & primo bonitas
moralis in praxibus at impatis est tñ
materialiter & 2. Ad 3. ad 9. 03
qd li. 2. no sit ibi nota cāe effientis si
descrip̄ debet eē queribilis cū descrip
to ut iam probatum ē p̄ 6. ethi. lñ debet
intelligi li. 2. effectu uel formaliter
uel electio ibi accipit p̄ libertate seu
potestate dñatia uel accipitur electio p̄
elicitione actus uolēdi que no ē electio.

propositi electio bona
qd auctoritatē

hñtū actio bona sc̄a non est
sine hñtū moralis. qd bona
Actio uel ē sine hñtū moralis
qd p̄t. tñ moralis. qd auctoritatē
qd uolēdi. qd electio ē bona
actio. —

ur. d. ph̄. s. pol. num
manus apponit ad
Impossibilitatē. —

nam dñit lñ qd eff
ex electionibz tñ b.

omnis pars 10. Actio
vel electio uolēdi
decoꝝ responderet.

Si debet esse queribilis cum diffinitio. id est si uolēdi quælla p̄t
diffinitio propositi. qd operatio illa operatio ē diffinitio. qd qd
electio uolēdi p̄t. si uolēdi qd hñtū electio. qd electio
uolēdi no ois p̄t. uolēdi op̄o. qd uolēdi. qd electio no
est op̄o 2. electio. qd electio no est ēt. electio. qd
qd uolēdi. qd facit. qd si uolēdi p̄t. qd qd
li. 2. multigāt effectu. qd diffinitio p̄t. actio impatis
qd diffinitio ab electione. qd facit. qd diffinitio illa operatio
electioni. qd electio ē op̄o. qd electio. qd facit electio.
Sed multus dñit qd 1. 05. qd diffinitio omnis pars 1. 05. impatis
qd hñtū. qd multe operatio qd 05 ac impatis ēt. et
et gen. causa efficaciam ut dñit qd supra.

¶ ista actio facit qd. 8. m. doc. 1. 05. in 2. d. hñtū
hñtū uolēdi respondit hñtū qd. 8. m. doc. 1. 05.
est pñt. multe operatio illa operatio ē diffinitio. qd qd
electio uolēdi p̄t. si uolēdi qd hñtū electio. qd electio
uolēdi no ois p̄t. uolēdi op̄o. qd uolēdi. qd electio no
est op̄o 2. electio. qd electio no est ēt. electio. qd
qd uolēdi. qd facit. qd si uolēdi p̄t. qd qd
li. 2. multigāt effectu. qd diffinitio p̄t. actio impatis
qd diffinitio ab electione. qd facit. qd diffinitio illa operatio
electioni. qd electio ē op̄o. qd electio. qd facit electio.
Sed multus dñit qd 1. 05. qd diffinitio omnis pars 1. 05. impatis
qd hñtū. qd multe operatio qd 05 ac impatis ēt. et
et gen. causa efficaciam ut dñit qd supra.

No. 10 Chanson fort prospé
acteur ouz prospéz et le aens
prosperous.

17

uel uollitio aliqua. Sed actio de genere
actionis & 2^m. illam electionem q̄i 2^m
principi^m actuum ē omnis praxis siue
lit electio siue sequēs electionē qz actō
de genere actionis reducitur ad prin^m
actiu^m effectiu^m. Ille tres uie po-
nunt theologia³ pure speculatiua³ non
obstante q̄ extendat ad dilectionē fīs
siue ad illa³ uolūtas q̄i naſaliter detinī-
netur precedēte oñsione. siue libere &
q̄tingēter se ad illam hēat non tñ circa
ob³ cōtingens & agibile. siue 3° circa
quodcūq̄ ob³ quomocūq̄ le hēat non
tñ in opando nec in ordine ad actū ipa-
tū s^z listendo in p^o. actu elicito. Quod
āt talis extēlio nō 9cludat pratcū p̄ sua
detur qz tunc quelibet notitia esset pra-
tica qz quāl^z 9comitaf aliqua delecta^o
uel dilectio. Simil^r dicit x^o. ethi felix ē
dei amātissimus & tñ illam felicitatem
ponit phūs. Speculatiua³ & nō praticaz

Contra hanc 9°. nez quez istis trib⁹
uiis uidetur sequi q̄ aliqua sit operatio
in potestate homīs ita q̄ sit uere actus
humanus & tñ nō sit pprie specul^o. nec
praxis puta amor finis. 9ñs uidet inque-
niens Preterea q̄ 9g^o. directiuā inq̄
cūq̄ uolitione nō sit pratica. cū sit ueri-
tas q̄ fesse se hñs appetitui recto uidet
ingueniēs qz talis ueritas ē ppriū opus
mentis praticē ex 6°. ethi. Quod addi-
tur de delectationenihil ad ppoītuz qz
cū delectatio sit pa^o. 9ñs nataliter opa^o.
nez pfectaz & siue sit delectatio de spe-
culatione siue de speculato pp̄ extēsio-
nez ad istam nulla ex ista ponitur cōg^o.
pratica qz nec illa ē praxis pprie loquē-
do hoc tangē di. 15^a. terciū libri h̄z ama-
re uel desiderare obm̄ cognituz & hoc
sic uel sic circūstācōabile ē uere praxis

¶ Aeneus berninus et fuit puer deliciis 27.3. p.
op. 5 post 15 et praevis. Hoc p. dicit, q. nō e
praevis q. non est doceabilis. Cetero q. q. nō f
ne obvio. 24. q. nō est praevis q. est ex ob
iectu. 3d. q. nō est praevis q. solum actis
impunit. 3d. praevis. Quid p. specie p. q.
naturae actus voluntatis specie 57 m. m.
Ita est summa dictio de q. q. voluntatis p.
p. ab alijs doceobus.

igitur postum apprehendens P^os. Apertis, 2 decim et tri-
non decim ipsi tecum. qd. de hinc p^m pp m^l et no-
pp se. ipso ista dñeis sic circumstantib^m in me
liberat. Et tunc vero uno tecum. S^o de hinc tio*t* i mea
potius p^m abo secog^m m^l et 2 de hinc ipsi et.

nec naturalē ḡn̄s apprehēlionē s̄ liber
recte uel nō recte elicibilis. Q uod ad
ditur de felici speculatiuo quod est dei
amantissimus auctoritas nō cogit quia
loquitur passiue. q. maxie amatus a deo
nō actiue sicut p̄z ibi subdit enim ibi si
quidem cura humanoꝝ a diis sit rōnale
ē gaudere ip̄os supple deos optimo &
ḡgnatissimo. hic autē intellectus est &
cēta. diligētes iḡr hoc. i. intellectū rōna
bile erit deos rebeneficiare ut amicos
& cēta. Sed pretermissa auctoritate
illa nūquid speculatiuus felix amat s̄iez
uel ē amantissimus z^m. Aꝝlez ut amare
distiḡr 9tra delectari siue de obo specu
latiuo siue despeculatione. R̄n̄. Aꝝ. i2.
metha. uult q̄ pri^m mouens mouet. ut
amatuz iḡr intelligē^a inferior amat pri
mā & tamē hui⁹moī felicitatē poneret
in speculatione sicut p̄z i^x. ethi. igitur
i^pe sub speculatione 9prehēdit nō tīn
delectationem s̄ amare iḡr nec p̄pt ex
tēlionem ad illud erit noti^a pratica z^m
1p̄z s̄ peculatiua. S̄ quare nō tenetur
in hoc cū rō sciētie praticē & speculatiē
accipiat ab ipso & ita due uie prime
negantes ponētes theologiam esse spe
culatiuaz bene ponūt z^m ph̄m R̄n̄
id amare q̄ poneret i^tellelegē^a poneret
nccitatem natali uolūtati inesse. Ita q̄ ibi
n̄ 9tigeret eā errā & recte agere ita q̄
respectu notitiē esset tīn^m. oñliua non
directiua nec q̄tū ad obz in particulari
nec q̄tū ad aliquā eius 9ditionez uel ali
quaꝝ circūstantiaz actus uolēdi hoc mō
nō dicerent theologi de amare cretaꝝ
intelli^m respectu dei in particulari & q̄
tuꝝ ad circūstantias actus sicut argutū
ē 9tra primaz uiaꝝ in primis duabus rō
nibus si iḡr quenisset nobiscū ponēdo

W Non dicit q' rebus via pomeris theo ^{et} sp ^{et} p ^{et} p
q' sconis illaz impugnat et p'ncip'ns n'f'ct' illa
t'nt q' r'c + p'co. q' soluz ext'ns ad'c'noz r'noz
d'ct'ns imp'ns q'm acuz ip'sa soluz vult et proxim
Et hoc e' g' sco. et it' Aucto. et docto' p' d'c'nt'.

*Ma non quist' tuus orphica et nullus diversus est tuus preceptarius
Sed nonna intelligentiarum de die est binu[m] mod. q.*

In posterior cap. ē longo triangularis ex parte laterali
e maximi no septa. ex parte quæ tabula prope
aliqua fovea solitæ cū levamore sine colorib; as
posteriori color superius etiam illa imago altera ex parte
et aliis sensu illa imago: —

4. P. 7

amare finem libere & recte & non recte
posse elici nisi eliciat conformiter recte
rōni non timorōndenti obz sed et dictati
id sic elitiēduz forte posuisset respectu
talis notitiae praticamqz gessere hñtē
appetitui recto iḡ melius est theologo
qui h̄z ab eo discordare in minori qnt̄
ab eo discordare in conclusione quam
ip̄e non poneret si minorez cū theolo.
teneret. cū iḡ dicas q̄ ab eo hēmus rō
nez pratici & speculativi. uej̄ est & in
maiori quenimus qz ista est speculativa
que l̄ ad dilectionez extenderetur ut
oñdens obz. nullo tñ mō esset directia
in actu ut circūstātionabilis & ut huic
obi in p̄ticulari. Sz mōre z quā ip̄e assu
meret sub. hēmus nos negare ī ppoīto
Sz dato q̄ talis necessitas ponat intelligi
ex natā uolūtatis amandi deuz nūquid
poneret ita in uolūtate hoī sapientis
quez ip̄e ponit nafaliter felicem. Si no
iḡ iste pōt dirigi in tali actu. Rn.
practicam a tali non negauit nisi qz felici
tarez dixit esse speculatiuam. Et ideo est
quarta uia q̄ dicit q̄ theologā ē affectiuam
qd bene intelligi pōt. Si affectiuam ponat
esse quedam practica. si autē affectiuam po
natur esse 3^m mēbrum distinctuz cōtra
practicuz & speculatiuam sic est q̄tra dicta
in pri. articulo ubi ē oñsum dilectionē
uej̄ ēē praxim & q̄tra multas auctorita
tes que asserūt precile sciētiaz disfigui
in praticaz & speculatiuam & nullū ēē
3^m menbruz Q uinta uia dicit theo
logiaz esse q̄teplatiuam p̄ qua adducit
augu. 12° de tri. ca. 14°. ubi uult q̄ sapie
ē respectu q̄templatiois sciē respectu
actionis cū iḡ theologo sit pprie sapie
& non sciē ip̄a non ē practica l̄ q̄teplatiuam
Rn. augu. 12° d tri. ca. 4°. dicit q̄ ille

due porcōnes superior & inferior non
diligitur nisi penes officia & i utraq
ē trinitas. In superiori autē ymago trini
tatis increase & tñ sola superior porcio ē
9templatiua qz respicit etna igit illa cō
templatio de qua loquitur nō definiat
ad speculationez intra genus sciētie. cō
tinet enī id 9templatm memoriaz intel
ligētiaz & uolūtatem & ita i 9tēplatō
illo pōt esse extēsio extra genus sciētie
sicut pōt esse in actiuo hoc ē in porcōe
iteriori res pitiēte tpālia q̄ ēt hñt trini
tatez si iḡr ista ē cōtēplatiua ut loquit
ibi augu. nō phibetur pp̄t hoc eē pra
ticam si extēdit ad prax in in porcōne
supiori Alia est opinio discordans
a precedētibus in 9° ne s. q̄ ista sciēz
ē speculatiua & pratica quod ponit
duplicif unomodo sic sicut doctrīa illa
in qna scribunt aliquia de iure ciuili ali
qua de phia etiā. Speculatiua & prati
cia scriberent in distinctis libris siue
inf scalarif & commixtim. ita ex quo in
doctrina ista simul speculatiua & prati
cia tractātur non in distinctis libris &
capitulis s̄z inf scalarif & 9mixtim iḡ
ē speculatiua & pratica. Secūdo lic
pba qz nulla 9g° speculatiua disticti
tractat de opabilibus q̄ eorum 9g° sit
neccia ad speculationez illaz nec aliqua
pratica distictius tractat de speculabili
b9 q̄ eoz 9g° requirat pp̄t praxim ad
quā extēditur. Ista tractat distictius
de opabilibus q̄ eorum 9g° sit neccia ad
speculationem & distictius de specu
labilibus q̄ eoz requirat 9g° ad 9gni.
nez praticam iḡr ipa speculatiua & pra
tica. maior p; qz speculab. n̄ 9siderat
i sciē. pti. nisi pp̄t 9sideracōe. praticā
nec opabilia in speculatiua nisi pp̄ter

*Nhoz opus q. hinc nō hinc vniq' ex abo nō distin' d' i. obre
nisti' et videntis alium. sicut e' h'c q'z h'c obit' t'c et p'
d'no h'c nō t'c vniq' ex abo: cum h'c vniq' ex videntia
et q'z vniq' h'c p'p' sic videntia ista distinguuntur. q'z
h'c sive des'vntia p'p' sive vniq' q'z de diuin
man' q'z p'p'nt, sive boemo p'p' videntia. Tm' Agn. D. - a*

illorū circa q̄s 9tingit potētiaꝝ opatiuā
errare n̄i dirigatur nccia ē ad praticā
9gnitionē. Nulla 9g. traditur hic de
fine uel de hiis que sūt ad fineꝝ quin sit
tal⁹ iſgr & cetera uel saltem circa illa cō
tingit ignorātem errare sicut dicetur i
solutione tertie obonis 9tra solutionē
questionis principalē licet enī trinitas
pſonarū nō oñdat fineꝝ appetibiliorem
q̄ si esſet nō trinus qz ē finis i q̄tū unus
deus nō in q̄m trinus tñ uolūtatem ig.
rātem trinitateꝝ 9tingit errare in amā
do uel desiderādo finem. desiderando
frui una pſona ſola ſimilē ignorātē deū
fecisse mūduꝝ 9tingit errare nō repen.
amoreꝝ qualem gratitudo requireret p
pter tātaꝝ 9municationē bonitatis ſue
ad utilitateꝝ nrā factam. ita ignorādo
articulos ptiñētes ad reparationem aut
9tingit ingratum eſſe nō repn. amoreꝝ
debitū p tanto benefi. ita de aliis theo
logicis. aſlumptu p̄z qz quecūq̄ 9ditio
nes tradūtur de fine magis nate ſunt
oñdere appetibilitateꝝ ſis & 9ditiones
eox que ſunt ad finem magis nate ſunt
oñdere ea que ſunt ordinata ad finem

Ad argum p^z q^z minor est falla Ad
probationē dico q^z nō posset ita disticte
tractari de fine cognito & de his que
sūt ad finem quin illa tota 9g. eslet pra
tica intellectui creato q^z tota illa 9g.
nata ē oīdere finez sub rōne appetibi
litatis & ea que sūt ad finem sub rōne
ordinis eoꝝ ad finez uel circa ea qcūꝝ
posset uolūtas n̄ direcťe errare. Alia
opinio tenet eādeꝝ 9° nem sed cū hoc
ponit theologiaꝝ eē ſimplicit ūnu hītuꝝ

Ad questione^z i^g r^h deo q^u cū act⁹
uoluntatis elicitus uerissime sit praxis
etia^m si nō gcomiterur aliquis impatus

No. 4. cognit. h[ab]et t[em]p[or]e finis aut de iis q[uod] n[on] ad finem
2 est de g[ener]is finib[us] de g[ener]is cor. 3° t[em]p[or]e finis
et g[ener]is ut p[er] 2°. aliquo p[er] g[ener]is q[uod] finis
pp[er] quartus h[ab]et apppellatur > t[em]p[or]e n[on] ostendit
est. Aliq[ue] p[er] finis g[ener]is finis > h[ab]et finitas
1° dicitur. pp[er] g[ener]is apppellatur dicitur hoc. T[em]p[or]e p[er]
p[er] 2° p[er] q[ui] g[ener]is cognitio de q[ui] g[ener]is apppellatur
est n[on] ad temp[or]em praesentem. pp[er] 2° g[ener]is, id cogit
2° g[ener]is n[on] ad praesentem: q[uod] h[ab]et pp[er] ipsas finis n[on]
est apppellatur: tamen ecce ipsas g[ener]es creant. q[uod]
cognitio de ipsa est de tempore q[uod] praesens.
2° sicut de tempore ex de g[ener]is finib[us] sunt quinque finis
de cetero numeris 2° de g[ener]is finib[us] sunt esse quinque
2° ad finem. 3° de cetero aliq[ue] p[er] 2° dicitur finis p[er]
aliquo numeris.

ut p³ ex articulo pri^o & exten^{lio} 9gnitionis praticē 9listat in 9formitate ad praxim & prioritate aptitudinali patet h^o ex 2° articulo sequit^{ur} q^{uod} illa ē praktica 9g^o que ē aptitudinali 9formis uolitioi recte & natali^o p^{ri}o ipa. S³ tota theo^a nccia itellectui creato ē sic cōforis actui uolūtatis create & prior eo ig^r & cēta. Proba^o minoris q² p^{ri}m^o ob³ theologie ē 9fōme uirtualf uolitioi recte q² a rō eius sumūtur p^{ri}a prin^a rectitudinis i uolitione ip^z ēt dēminat intellectum creatuz ad notitiam rectitudinis deter minate ip^zius praxis quo ad om̄ia theo logica neccessaria prius nātalī q^{uod} aliqua uolūtatis creata uellit alias nō esset nccia ig^r ex p^{ri}o obo sequit^{ur} tā 9formitas quā prioritas theologie ad uolitione^z & ita extēlio ad praxim a qua extēlione ipsa 9g^o dicēda sūt praktica Confirmatur ista rō q² cum p^{ri}m^o ob³ theologie sit finis ultimus & prin^a sūpta a fine ultio in intellectu creato sūt p^{ri}a prin^a pra tica ig^r prin^a theologie sūt praktica ig^r & 9^ones praticē. Si obiciat 9tra h^o p^{dicta} in qōne p̄ce dēti ubi dicit^{ur} q^{uod} deus nō ē s^bz hic p^{ri}m^o in q^{tuz} finis sed ut hec essē^a prin^a autē sumpta a fine ut finis sūt praktica g^o & cēta Item 9g^o finis ultimi nō ē immediate 9formis nec nata esse 9formis praxi eliciēde ig^r nō ē ppinqua praktica. Item p^{ri}m^o ob³ inclndit virtuali^o 9formitatem ad pra xim rectaz nō tñ solam 9gnitionem sic 9formē alioquin nō posset de ipo esse 9g^o Speculatiua qd̄ nide^{re} inueniens qualiter enim illa ueritas ē praktica de^{re} est f^{nus} uel p̄ generat filiū ig^r p^{ri}m^o ob³ includit aliquā notitiā^z sp̄culatiūnā ig^r ex 9toritāte illa uirtuali primi ob³

ad praxim nō sequitur theologam esse
practicam cū multe ueritates que maxime
sunt teologice in quātūz theo^a distinguuntur
a metaphysica sunt ipeclauatiae Item
tunc sciē^a dei esset practica que ē de eo
dez obo pri^o & uidetur q̄ rō lolutionis
questionis possit aplicari ad intellectū
diuinū sicut ad creatum Ad primū
dico q̄ respectus finis nō ē illud a quo
prin^t sumūtī aliq̄ sciē^a s̄ illū absolutū
i q̄ sumā respectu qd̄ ē essē^a h̄ Ad d^m
dico q̄ uirtuall̄ ḡtinēs ḡgnitionē ḡfor
mez ē uirtuall̄ cōforme & ita eius ḡg^o
ē practica qz ḡnes practice h̄nt princi^a
practica p̄xima āt ḡg^o isti que ē de fine
ē ḡg^o fruptionis finis & ista nata est esse
ḡformis formalī p̄xī frui communis fis
Ad d^m dico q̄ pri^m ob^z lolutū modo i
cludit notitiā ḡtormem uolitioni recte
qz uirtute eius nihil de ip̄o cōgnoscit
q̄ nō sit uel rectitudo alicui⁹ uolitiois
uel uirtuall̄ includens notitiā talis rec
titudinis & ḡcedo q̄ infertur p̄ incōue
niēti in ḡnte q̄ de ip̄o nilla pōt eē sciē^a
speculatiua nccio enim notitia ieus &
cuiuscūq̄ intrualeci p̄ ip̄z ḡgniti ḡforis
ē praxi aptitudinal̄ & prior ē si obm̄
ḡgnitum ē nccī^m Cū instatur de illis
ueritatibus que uidēt uerissime theolo
gice & nō metaphysice ut deus ē trin⁹
& p̄ generat filiu^z Dico q̄ iste sūt
practice . pri^a quidē includit uirtualiter
notitiā rectitudinis dilectionis tēdē
tis in tres p̄sonas ita q̄ si actus elicere^z
circa unā p̄sonam solaz excludēdo alia
sicut infidelis eliceret eslet actus non
rectus . Secūda includit notitiā rectitu
dinis actus 2^m q̄ actus est circa duas p̄
sonas quare una ē ab a^a Et si obitiaz
9tra hoc q̄ nihil nisi essētiale est ratio

c. 110. q. cognitio dicitur praxis illius est obim iste ymperius
et minus praeceps q. cognitio praxis est obij et necessariam
est q. i. praxis est obij et minus reponitur illa et
extensio aperte et generis et post ut dicunt et regula est ex
tensione hoc q. ratio sit praeceps et i. praxis est obij et
huius cognitio potest esse praxis idem ut non potest p. e.
potest praxis ut inde hoc colligitur ex libris scoti.

THOMAS

9-8-7

termiuādi actum dilectionis. theolo^a
autē magis pprie ē de plonalibus q̄ de
essentialibus qz essētialia plīma a nobis
cognosci possūt a methabīco igr̄ theo
logia ut distīguitur a methaphīca q̄m
ad ppriissima libi nēpratica. Prima
ppō pbatur qz alias esset aliqua rō dili
gibilitatis in una psona que nō esset in
alia qd̄ ē falsum qz tunc nulla beatifica
retur in se ipa IR nō. essētiale ē absolute
rō fminandi actū amandi ut pp̄t quam
led psoe termināt ut quē amātur nō at
sufficit ad rectitudinem actus q̄ hēat
rōnez formalem queniētem in obo led
etiaz requiritur q̄ hēat obz queniēs in
quo sit talis rō formalis. Preter igr̄ istā
notitiam rectitudinis quā includit esse
tiale in actu amādi deū plonalia inclu
dunt ppriam notitiam ultereoz recti
tudinis recte requisite Ad quartum
posset cōcedi q̄ theologia dei de nccis
est pratica qz in intellectu suo natuz ē
pri^m obz theologicū. q. gignere notitiā
qformē uolitioi recte priorem naſalit

THEOLOGIA DEI SILENTI
PRACTICA.

qui est diligenter. Dixit
Ihesus praece in misericordia et
Hoc quod dicit. qd. qd misericordia non
est iacobum cum ea et quoniam eab
non per omnes etiam si ignorat
se ipsam. sed qd ignorat istum. tamen
est iacobus conformis qd est formata
actione uectis qd lucrum non sibi quis
sit debet in rebus et
nec sufficiens qd gaudi non
convenit sufficiens in cognitio obli-
vionis. con obli sufficiens qd gaudi
conscientia et voluntatis gaudi est
in obliuione. illa vero qd gaudi
in cognitio obli sufficiens
per me.

nez. tu qz intellectus diuinus no dñ cur
rit iḡr nō prius naturalit intelligit p^m
obz q̄ uirtuale aliud in eo inclusu q.
ad notitiaz iḡr si prius intelligit pri^m
in hinc.

obm q uolūtas aliquid uellit prius ūtel
ligit qdlz inclusū q. ad notitiaz i p. obo
hec z pba. 9nē minus ualz Si obici
atur q tunc uolūtas diuina nō erit rlā
pri. in actibus suis si eius actuz pcedit
notitia cui debet in agēdo 9formari ad
hoc ut recte agat. 9nī āt uidetur inque
niēs qz tollit lūmaz libertatē uolūtatis
diuine si ab alio def̄minetur & nō ex se
ip̄a p. ad pri. actum suū si autē prece
dat omnē actū eius 9g. pratica ab intel
lectu determinabitur ad pri. actū qz
nō pōt ei dislētire tūc enī posset peccār
Item supra dictum ē phm bene dicere
9nī si intelligētia amat dēuz naturalis
uolum iḡ notitia oñdens deū non est
pratica. Hic similis 9nā de deo natālī
amāte se. Itez dirigēs aliq cā ē resp̄ctu
directi iḡ ē distictio realis inter ip̄a nō
ē autē talis distictio intellectio dei
ad uelle Cōfirmat rō qz intelligēdo
uelle iam esse elicitum. intellectus non
dirigit tm̄ enī dirigit circa elitiēduz q.
prior ip̄olz in deo uelle suū n̄ sequitur
uolūtatez iḡ nūq ē ibi. q. eliciēduz s̄z
. q. semp̄ elicitum iō & cēfa Hic uidē
9nī dictis dicēduz q accipiēdo regulā
p rectificazione in praxi pri. rlā ē finis
ultimo qui uirtualiter primo includit
notitiam omnis rectitudinis nccē cuiq
cūq praxis sicut pri. obz lciētie specu
latiue pri. includit notitiam ueritatuz
speculabilium Hec autē rā pri. que
ē finis ordinate rectificat intellectū &
uolūtatem sicut ille potētie nate sunt
agere ordinate ita q prius . q. gignit
notitiam 9formem recte praxi q recti
ficit praxim & ita po. praticāte alia ē
po. prior & prius recta ita q pri. 9nī
illatu in pri. rōe uidetur 9cedēdu. Cū

2. Seus templo ad sumpt' etiam summo ad summo
f3 ap' p' n° Atque cum uolt' sum' g' summa ap'
p' son' Atque cum summo lib' sec' d.

Ringba' yé qz si apurkere wéh'z nō vē p'g'w' n'me
wéh'z su'mm h'b'ng valer.

im pba*t* posset dici q*uod* licet ul*r* libertas stat cu*z* apprehēsione preuia ita lūma libertas stat cū pfectissia apprehēsione preuia. apprehēsio āt praxis pfectissia includit notitiam q*uod* formitatis q*n* iplaccio quenit praxi Cū ulterius a*q* defminatur aliūde hoc negādū ē loquēdo de determinatione que fit pagens sufficiens licet enī nō possit dissētire a notitia & priori praxi. hoc tñ n̄ ē q*i* intellectus p notitiam sit cā sufficiēter actue determinās ipām ad actum l*z* ex pfectione uolūtatis ē q*uod* ipā tñ na ta ē q*uod* formiter agere potētie priori in agēdo q*n* ista prior prius pfecte agit circa ob*z* hoc ē tñ nouit prius q*uod* tum pōt noslesquod dico p q*uod* ingentibus quo*x* intellectus diuinus nō h*z* omēz notitiam sibi q*uod* possibilem ante omnē actū uolūtatis. ideo circa ista nō o*z* q*uod* q*uod* formiter agat potētie priori q*z* ipā, nō prius q*uod* formiter nouit tale ob*m* l*z*, alī temp accidit circa intelligibilia nec cessaria exse q*z* ista pfectissimā notitiā sui h*nt* ab*q* actu uolūtatis. Licet tñ hec r*n*. uideatur euadere argu*m* & sequē*a* argumēta possent euadi. tñ alī pōt dici q*uod* theo*n*ccia i*n*tellectu diuino nō ē pratica q*z* nō ē prioritas natūralis intellectus ad uolūtatiē q*i* q*uod* formatiui ad ipū q*uod* formādum. siue directiui ad dirigēdum aliquid q*z* poita notitia q*uod* cūq*z* rectitudinis p*ri*p*u*s praxis quis ista expresse posset q*uod* formare potētiā cōformabilem siue rectificabilem aliūde nō tñ uolūtatem diuinaz res pectu sui primi ob*z* que ex se sola rectifica*r* res pectu istius primi ob*z* q*z* uel talis naturaliter tēdit in istud uel libere nul lo modo ē de se q*i* indiferens ad recti

· 9 · P. 7^a

tudinem & quasi aliude aliquo modo
h̄as eā ita q̄ notitia definitiā recti-
tudinis non ē nccio prior uolitione q̄i
uolitio illud requirat ut recte elicitatur
S̄z t̄m preexigit oñsionem ob̄i & illaz
notitiaz directiuam ex le nō p̄exigit
ut directiuam s̄z t̄m ut oñsiaz, ita q̄
si posset p̄cedere uolitionez sola oñsio
ob̄i & sequi notitia necessaria rectitu-
dinis ip̄ius praxis sicut dicitur de pra-
xi circa 9tingētia eq̄ recte eliceretur
uolitio tūc ut nūc, nullo igr̄ modo est
intellectio prior & ut 9formatiuā suue
relatiua Ad argu^mg^o pbans priori-
tatem notitiae rectitudinis ad praxim
rectam rñ̄dri p̄t q̄ l̄ sit aliqua priori-
tas intellectiōis ad uolitionem nō tr̄
sic prior ut requirat 9gnitionez rectam
esse priorem praxi q̄ talis prioritas est
rlē ad regulatum qlis esse non p̄t qn̄
uolūtas est omnino r^o sui i agēdo huius
9trouersie de scie^a dei respectu sui an-
sit practica ūma in hoc 9sistit si noti-
que de se esset directiuā in praxi dato
q̄ po^a praticans in sciēte non esset diri-
gibilis in agēdo sit esset practica ex hoc
solo q̄ sic esset ex se directiuā uel non
esset practica ex hoc q̄ po^a praticans in
sciēte nō est dirigibilis qui alteram p̄tē
tenet dicat 9nter Secūdus articulus
q̄onis ē de theo^a 9tingen^m an sit pra-
tica. dico q̄ t̄m modo in illo intellectu
theo^a 9tingen^m p̄tca p̄t eē. q̄ hrē p̄t
definitiā notitiā rectitudinis pra-
xis an ip̄az praxim elicitam q̄z solū mō
ibi theo^a 9tingenti^m p̄t esse 9formis
praxi & prior ea talis ē intellectu^a creatu^m
t̄m q̄ nullius intelligētis creati uolūtas
pri^o determinat rectitudine m quenī
tem praxi in intellectu igr̄ diuino non

Rechnung & preis n. ist 23
preis + zem ab hoc et us
kunst zw. obhut: 130
Ulla preis + zem gr. 17
+ 8 km. Et wign 10.
preis 12 zey gr volk
et waht. n. 15 v.

Ime ratiō dicitur in dīcō ad q̄ m̄
benignus et ceteris. dīcō nō h̄t c̄iam
præcēdē fī max̄ t̄ dīcō l̄ solēs
q̄ dīcō nō est præcēdē. nō a ut
p̄f̄ sūm̄t q̄ ḡr̄ v̄l̄ nō sūt
h̄t c̄iam q̄ nō est m̄dīffēn̄s
ad ch̄r̄n̄tūm q̄ c̄f̄ 2° q̄d̄. t̄n̄
h̄t p̄f̄ dīcō ip̄a th̄o. Et p̄
out̄l̄t̄ m̄t̄n̄s ut q̄ dīcō
fī am̄nd̄s et l̄t̄k̄s et b̄c̄
h̄m̄ a c̄t̄m̄. Nam p̄ illa p̄f̄
m̄t̄l̄l̄ est dīcō dīcō. h̄t
f̄o. sup̄p̄b̄t̄ ut ip̄a dīcō p̄f̄
s̄t̄ p̄c̄t̄a
Q̄ia dīcō ip̄a nō est præcēdē
cum dīcō q̄id f̄ent̄.

. I . opinio

pōt theologia 9tingenti^m esse pratica
tenēdo ista duo. pri^m q^{uod} 9g.^o pratica &
praxis ad quam extēditur debent esse
nccio eiusdem suppoiti .z^m q^{uod} dei ut
opantis nulla sit praxis nisi uolūto nō
ponēdo in ipo potētiam tertīā aliam
ab intellectu & uolūtate naz nulla 9g.^o
9formis uolitioni 9tingēti recte. prece
dit ipam uolitionem dei qz uolitione
pri^o detīmina^r praxi illi talis rectitudo
Istud pri^m ē du^m pba^m sic naz si 9g.^o
q^{uocūq} de praxi alterius est pratica i gr
9g.^o mea de hoc q^{uod} ē intelligētiam mo
uere celū uel de hoc q^{uod} est deum creare
mūdū p^{ro}tice erit qd uide^r flm Saltē h^o
uidetur 9cludere q^{uod} 9g.^o pratica nō pōt
esse intelligētū inferioris opante supio
re z^m illam praxi pari rōe nec supior^m
uel equalis si nihil faciat ad praxi opā
tis. Si autē aliquid faciat iam superior
h^oz praxim ppriam respectu cuius 9g.^o
sua sit pratica Item si 9g.^o pratica hab^m
aliquā cālitatez respectu praxis ad quā
extēditur & nō ē nata h^ofe talē cālitatē
pri^o nisi respectu praxis que sic i intel
ligēte uidetur lequi ppo^m Contra
i gr de eodē un9 intellectus h^oret noti
tiam praticam. alias speculatiuā si pra
xis esset possibilis uni intellectui & nō
alteri. Pōt dici q^{uod} pfecta rectitudo
praxis includit circūstātiā opantis si
cut & alias circūstātias ita q^{uod} sine ipa
nō ē rectitudo .si enim accipiatur ista
deus ē amandus nisi addat aquo puta
a uolūtate nō ē ue^r pratīcum 9plecte
qz deus a bruto nō ē amādus. Itaq^h h^o
ue^r pfectum deus ē amādus a uolūta
te in quocūq intellectu ē praticū ita &
istud. hoi qn^oq^{uod} ē ieianādū iō nō est tm
practicū hoi 9gnoscēti l^z etiam angelo

In apōbō p̄ dicti ḡ magis. I. P̄ h̄d p̄m̄w̄ d̄c̄ h̄b̄ p̄b̄ etiam
magis ḡ cogn̄ mād̄ s̄c̄ q̄ est mān̄ḡr̄h̄m̄
mān̄ḡr̄h̄m̄ s̄c̄l̄s̄ v̄t̄ p̄act̄c̄ b̄c̄. I. Seo. q̄ id̄to t̄ mān̄ḡr̄h̄m̄

& deo. Ita ēt hoī & deo ē hoc praticū;
ab angelo celū ē mouēdum . & qcedo
q̄ prima ppō infert tamq̄ inqueniens

Et si obiciatur quod non saluat priores
notitiae pratica ad praxem. prius
enim dilectio dei respectu sui est recta
quod homo vel angelus possit intelligere
quod deus est amandus a uoluntate. Rⁿ.
illa prioritas debet esse ex obiecto & intellectu
hoc est quod obiectum natum sit determinare
intellectum ad notitiam determinante rec-
titudinis praxis quam est ex se ante praxem
istam obiectum huius natum est quemcumque intellectum
de terminare ad notitiam istam deus est
amandus a uoluntate quam est ex se ante pra-
xem id aliquis intellectus ex in pfectio
sui non prius determinetur quod potest opans
ex pfectione sui operetur. Ad aliam
probam dico sicut uoluntas potest esse causa
superioris respectu praxis hoc est in eodem
intelligente & opante sic neque obiectum in
alio sit non pratis nisi accipiendo stricte
practicam per immediate applicabili ad
opus quam est ex ydentitye supponiti notitiae.
scitis & opantem qualem immediationem
denotat infinitius significans praxim
notitiae structus cum scire sic enim proceditur quod lo-
lus deus scit se infinitate diligenter id angeli
lucis sciat ipsum infinite a se diligenter qui
sic respondet a principio huius procedere omnes ue-
ritates de praxibus agentium creatorum
notitiae a quocumque intellectu practicae quod
omnes ille siue ab obiecto ut necessitate siue ali-
unde ut contingentes natae sunt prius esse
notitiae formes praxibus seu prius determinare
rectitudinem praxium quod ipse praxes
elicuntur. omnes autem ueritates de di-
uina uolitione necessitate quidem sunt prati-
ce. contingentes autem non quod ante illam praxem
elicitam ad quam extenduntur non habent

118 pps. huius eboracensis sive i. cog.
et practica ita modo tangere et cunctum
movendum qd est shayz le praktikerum
et practicorum. 1520. 1521. 1522. et volumen 10 no.
et practicorum qd est le acti regni et illa
et hoc est opus invenit. 112. 2. sup.

9formitatē qz nullaz dēminatōnez
rectitudinis uerbi grā deus pratice cō
gnoscit hoī esse penitendum & angelo
esse celū mouēdū l3 tñ nō q̄ deo ē uolē
dum hoiez statim penitere uel angelū
mouere Si queras q̄lis ē theo⁹ ting^m
in se non q̄pata huic uel illi intellectui
Pōt dici q̄ i p̄a talis est in se qualis ē ex
obo non ē at ex obo 9formis praxi an
omnez praxim qz ex obo nulla nata ē
hēri notitia dēminata rectitudinis cō
tingētis ideo ex obo nō ē pratica igit
Speculatiua si suffitientē dīdūt notitiaz
huic 9gruit q̄ i itellectu diuino negā
esse pratica i nrō at est pratica talis at
uideſ res eē ille qualis ē imperfecto gene
re illo nō in imperfecto · Si obicia⁹ p̄ tūc
9g^o in se speculatiua est alicui pratica
puta intellectui creato igit praticū nō
repugnat Speculatiuo Rñ^o q̄ sicut
esse ex obo Speculati^m ē esse p̄le Specu
lati^m. ita esse praticū ex obo suffitēter
intellectū dēmināte ad notitiaz recti
tudinis ē esse p̄le praticū . & sic oppo
nūtur ista duo praticuz & Speculatiū
sicut ista nō extēsibilis ad praxiz & ex
tēsibilis ad p̄xī. Sz esse praticū aliude
q̄ ex obo puta a cā extrinseca ut a uo
lūtate dēmināte itellectū ad notitiaz
praxis ē esse accītaliter praticū. ita cō
cedo theologiam 9tigen^m ē esse praticā
i nobis l3 sit i le Speculatiua Y Contra
hoc cui quenit unū oppoitor⁹ p̄se ad
oppo^m nec p̄le nec p̄ accīs queit igit
notitia que p̄se ē Speculatiua nec perse
nec p̄ accīs ē prati^a Rñ^o l3 aīs possit
ex poni de p̄le pri^o modo uel 2° modo
nō autē 3° p̄ ut dicit idē quod solitarie
tñ 9cedo q̄ nullo modo inheredi inhe
ret oppo^m predici huius quod ē p̄le

speculati^m qz theo^a 9tingēti^m ple 2°
ē ple l^e p^c uia ita q^p i^{ber} etia sit p^se
& predicatū defminetur p^li. ple .sed
p^accn^s eē praticū nō opponit illi sicut
esse nigrum simplr & esse az^m l^m qd
nō opponutur 2^m quid enim & lⁱmplr
detminat p^dicata ut denoian^a. Si a^a p^{le}
eē p^se speculatiua ig^r p^{le} ē speculati^a
9cedo nec huic predicato repugnat h^o
p^dicatu p^accn^s pratica ^{alium} Si uero alter^z
istoz duoz q ista. rⁿ tenet nō teneā
tunc pōt 9cedi q^p theo^a 9tingen^m lic^z
nō in se sit pratica qz nō ex obo tñ i^oi
intellectu creato & increato esset pra
tica per accn^s qz ipa in intellectu dⁱno
pōt eē 9formis praxi priusq^r praxis 1^a
eliciatur a uolūtate creata prius enim
itellec^tus dei nouit peccatorē adultrū
in noua lege debere conteri q peccator
9teratur & sic nō tenendo pri^m istoz
9g^o dei de praxi alterius opantis ē pra
tica .nō tenendo ēt 2^m puta ponendo
agere dei ad extra esse praxiz eius alia
auolitione formalr l^z intellectus dei n
prius nouerit .a. esse creandū q uolūtas
sua uellit tñ prius nouit q creet & ita
istā praxim ad extra precedit notitia
9formis l^z nō ex obo sed aliude 9foris
Hoc saltez teneo q^p theo^a 9tingē^m
nō ē pratica ple siue ex obo ·pōt tamē
intellectui creato esse pratica per accn^s
& hoc in isto intellectu cuius est opari
2^m praxim cui definitur rectitudo a
uolūtate diuina ^{an} intellectui diuino
sit pratica p^z tenēdo ista duo uel oppo
sita quid dicēdū est 9nter. pbabilita^a
uidentur hec tria . primo q^p pratica
ē rlātiua in praxim 9tingetis & 2° q^p
est rlātiua potētie praticatis aliunde
q ale rectificabilis. & 3° q^p in deo non ē

Mt. aut. 3° et dñs illius atq; emi quod in
oppo. posse ad oppo. ne que in nñ p^o nñ p^o acc^s
nō ad alio^o veris acc^s ob p^o 3° provit q^o et
solenus. q^o aqua t^o p^o 3° fayet l^o q^o de
lacte. Pluviae namque rura. fayeta. Tn s^o fata
p^o est calida > ita oppo^m 1° 4° p^o 3° et angua
p^o est crux. S^o m p^o > 2° dicit q^o 3° possit distin-
gum. Tn ualere intendendo geo. ualeat. ans.
et dñs illius q^o huc p^o M^o amplexu. q^o d^o s^o am-
plexu p^o 3°; ad oppo. nñ q^o sibi. fayet p^o acc^s
S^o fata q^o sit aliud p^o 2°; ad oppo. tñ p^o m^o alii
panet; huc ne pluer possem. appari. tñbou Tn
tico abaz.

per se ad om̄ē bonū ē amandū bacē bo-
gō ē amandū. hic gō monatī gōnd ē p̄ceptū > eo
dūfū ē vīsus de gōngōnī dīmōtō p̄ ly. bacē
s̄j ē gōlūsa p̄ rōz abōmēj p̄om̄ p̄ illud
p̄p̄oz v̄k̄z. i. e. māsō.

po^a praticans nisi uoluntas. Ex pri^o
& 3° sequitur q^z si notitia diuina esset
prati^a ipa esset rlativa in uolitione diui-
na hoc ē fallum ex 2° istoꝝ q^z uoluntas
ex se pri^o recte elicit uelle respectu pri-
mi ob^a respectu āt istoꝝ quoꝝ ē 9tigē-
ter ex se sola definita nō per aliquam
notitiam determinatam rectitudinis p-
cedētem Ad argumenta principalia
prime questionis Ad pri^mrñdeo si
des nō ē hīt⁹ speculatiuus nec credere
ē act⁹ speciat⁹ nec uisio seqns credere
ē uisio i peculatiua s^z pratica nata enim
est illa uisio 9formis eē fruitioꝫ & pri⁹
natūlī hēri in intellectu creato ut frui-
tio 9formiter recta illi eliciāt Ad 2^m
dico q^z 9tingens circa quod ē sciē^a pra-
tica est finis uel ens ad finem In agib⁹
libus āt actio ē finis ulti⁹ 2^m phīm 6°
ethi. i gr⁹ 9tingentia actionis sufficit ad
ob^z sciētie practice Contra hoc a^p
q^z sciētia ē nccioꝝ ig^r circa 9tingentia
nō ē sciētia aīs p^z ex diffinitione sciē-
tie pri^o poster^z similē ex 6° ethi. i prin^o
Sciētificū distinguitur a rōcinatiuo pe-
nes nccim & 9tingens ig^r omnes hītus
ptis sciētifice lūt cir^a nccim sciē^a ē hīt⁹
istius ptis g^o & cēta Preſeaſi theo^a
ē circa 9tingēs agibile ig^r ē hītus acti-
uus cū rōe uera utdicit 6° ethi. hec est
diffinitio prudētiae ig^r theo^a ē prudē^a
nō sciē^a Ad pri^mrñ^o de 9tingētib⁹
sunt multe ueritates nccie q^z actus qui
9tingēter elicitur 9cludit nccio debere
esse talis ad hoc ut sit rectus. de ipo ig^r
est sciētia q^z tum ad 9° nem nccio dratā
l^z in se sit 9tingens inq^m elicitur a po^a
ppria. & tunc p^z ad auctoritatē primo
postez sciētia ē nccii dicti de 9tingente
& ita ueritates nccie includūtur in itel

lectu uel ueritate 9tigētis uel 9cludūt
de aliquo quod ē 9tingens prōnem ali
cuius necessarii prioris . per idem ad
auctoritatem . 6 . ethi . qz hītus ptis rō
cinatiue ē circa actum in qm 9tingēter
elicitur s3 hītus sciētificus de sc̄ietia ē
circa idez inq m de eo aliquid necessario
9cludit̄ur . Si obiciā qz nō ē idem obm
hītus sciētifici & rōcinatiui de hoc di
cetur inferius quo mō idez obm pōt eē
pluriū hītuū l3 nō idem hītus pluriuz
obor̄ . Ad 2m dico qz 9cluderet sc̄ie
tiā moralez esse prudētiā naz sc̄ie
moralis est hītus actiū cū uera rōe ideo
dico qz diffinitio prudētie debz intelli
gi dē hītu actiuo p̄ximo qualis ē hītus
acquisitus ex actibus . unde sicut circa
factibilia ars se h3 ad hītu3 experti ita
circa agibilia se h3 sc̄ietia moralis ad hī
tu3 prudētie qz hīt9 artis & sc̄ietie mo
ralis qz sūt remoti ad dirigēdū qz ulēs
s3 hītus expti & prudentie qz generati
sūt ex actibus sūt particulares & ppin
qui ad dirigēdu3 ista expō ē nccia alio
quī nulla eset sc̄ietia practica qz qcūqz
ē hītus actiuus uel factiuus . 9 . at est in
queiēs & 9tra phm 6° metha ut uidē
& 9tra auice pri° metha & contra alios
doctores . Ad tertīā rōnem dico qz
boetius intelligit p̄ theologiaz metha
phicā & qz dicit de s̄ba dei dico qz de 9
9sideratur in ista sc̄ietia qm possibile ē
ipm cōsiderari in scientiis acquisitis

Ad aliud dico q̄ nobilitatis ē infe-
riori atingere supius 2^m. ph̄m 7°. poli.
unde s̄ēlitua hoīs ē nobilior tensitua
brutiqz ordinatur i hoīe ad intellecti
uaz s̄ēlitua in brutis nō . Nobilitatis
iḡ ē in sc̄ē^a ordiari ad actū nobilioz
potētie s̄z ph̄us nō poīt aliquā sc̄etiā

Nomina hinc accensum cum recte et
est per: quod tunc eis graviter iobit
actum regis hinc accensum gomus
ad dingenium

500 . Rō. Quia idz officiis nō p̄ h̄c plures cās primas i' code p̄t
sz dēm p̄ officiū cā p̄ m codez ḡm 2° plurim⁹ officiis. Sed
h̄c compara' ad obz sicut officiis ad cāg. 10 p̄ h̄c plurim⁹
plurim⁹ h̄c h̄c eng' vñt' obz nō cāg. Logando de obz p̄mis.

esse 9formez praxi uolūtatis circa finez
qz n̄ posuit uolūtatem circa finem hēre
praxim l3 q̄i quāda3 motionē simplicē
naturale3 ideo nullam posuit posse esse
nobiliore3 p 9formitatem ad finē sī tñ
potuisset aliquam praxi3 circa finem n̄
negasset ut uidetur sciētiā practicaz rel
pectu illius praxis esse nobiliore sciē.
speculatiua circa idem puta sī aliq̄ ipē
culatiua eset circa illa circa que ē sciē.
moralis nō diceret illam speculatiuam
esse nobiliorem morali sciē. Nos autē
ponimus esse praxim ueram circa finez
cui nata ē 9g. esse 9formis & ideo poi
mus cognitionem practicaz circa finem
nobiliore3 omni speculatiua igē pri. p
pō rōnis que uidetur posse sui ex pri.
metha. quis eadem non dicat phūs ex
presse neganda ē. Ad primi3 pbatio
ne3 eius dico. illa ē nobilior que ē grā
sui q̄ illa que ē gratia alicuius actus ite
rioris se quelz aute3 alia quā ipē ponit
practicaz ē gratia alicuius inferioris quā
sit speculatiu1. 9sid. qz saltē circa ob3
aliquid inferioris q̄ qd ponit eē ob3 spe
culatiue & ideo quelz pratica quā poit
est ignobilior speculatiua aliq̄ que at
ē alterius grā actus nobilioris suo actu
pprio nō ē ignobilior ppter tale ordi
nem tunc enī sēlitiuia nrā eset ignobi
lior sensitiua bruti. Ad pbationem
secūda3 ppōnis negate cū dī de certi
tudine dico q̄ql3 9g. scientifica respec
tu sui obi est eque certa 2m pportionē
qz utraq̄ resolut 9°nes in prin3 me
diata sed nō eque certa 2m q̄titatem qz
hec sūt 9gnoscibilia certiora illis sicut
q̄oba de quibus phūs ponit sciētias
praticas sūt minus pfectē cognosciblē
in se q̄ de quibus ponit speculatiuā ali

quā. ideo aliqua speculatiua 2mēū poit
certior omni pratica 2m q̄titatem Nos
autē ponimus 9gnoscibile opabile hoc
ē atingibile p opationem que uere est
praxis esse in se maxime 9gnoscibile &
ideo sciētiaz de ipa nec 2m q̄titatē certi
tudinis sicut nec 2m pportionez ab ali
qua alia excedi. Ad aliam rōnem de
necessariis exntibus dico q̄ hec nō est
inuēta pp̄t nccia extrinseca sed ppter
nccia intrinseca uz pp̄t ordinez & mo
derationem passionū & opationū sicut
moralis sciētia sī eset inuēta omnibus
necessariis extrinsecis h̄itis nō minu9
ēt pratica Hec autē nō ē inuēta ad fu
gam ignoratię qz multo plurascibilia
posset tradi in tanta q̄titate doctrine
q̄ hic tradita sint l3 hec eadē replicant
frequēter ut efficacius inducat auditor
ad opationē eoꝝ q̄ibi p̄suadēt. Ad
argumēta secūda q̄stionis. ad auctori
tatem tertii de anima dico q̄ loquitur
de sie ut cognito nā intellectus ppter
aliquid rōcīans rōcīat ppter finē 9gni
tu3 ut est prin3 drātionis. Ad 2m
de pri. metha. dico q̄ pratica non est
grā usus ut pse finis. tñ aliquā h̄itudi
ne3 h̄ ad ulū q̄ sic usus ē pse ob3 ei9
uel aliquid uirtualliter includēs usū qle
nō ponit phūs esse aliquid ens nisi ēs
ad finē & omne tale obm ē ignobilis
ob speculabili & ideo talis ordo ad
praxim 9cludit ignobilitatem praticē
respectu speculatiue. Ad 3m de 2. me
tha. dico q̄ speculatiua & pratica h̄nt
diuersos fines loquēdo de pse finib9 in
tra genus 9gnitionis sed illi fines non
pri. distinguunt l3 prior ē distinctio ex
obis sicut dictum ē. Ad rōnes popi
nione opposita cum a 9tra distincti

al3 si genus cognitio si h̄nt finis dñi 10s
gō ab illis finibus distinguunt. 50. 11. a
genit no dicas de finibus illis ex iustific
qz si p matrīscos finis nō distinguunt
pmo. multo minus p finis extensio

Ad ars p. 2a p. 2a op. bonus
videt in obiectis quibus
remota est p. 2a. etiam
in p. 2a obiecto. et p. 2a
ad 2a.

Ad ars p. 2a p. 2a op. bonus
videt in obiectis quibus
remota est p. 2a. etiam
in p. 2a obiecto. et p. 2a
ad 2a.

Ad ars p. 2a p. 2a op. bonus
videt in obiectis quibus
remota est p. 2a. etiam
in p. 2a obiecto. et p. 2a
ad 2a.

Ad ars p. 2a p. 2a op. bonus
videt in obiectis quibus
remota est p. 2a. etiam
in p. 2a obiecto. et p. 2a
ad 2a.

Ad ars p. 2a p. 2a op. bonus
videt in obiectis quibus
remota est p. 2a. etiam
in p. 2a obiecto. et p. 2a
ad 2a.

Ad ars p. 2a p. 2a op. bonus
videt in obiectis quibus
remota est p. 2a. etiam
in p. 2a obiecto. et p. 2a
ad 2a.

Alia ratio

Alia ratio

Alia ratio

Alia ratio

Ad primam dico q. nō. q. p. 7^a
pot est circa id est obiectus speculatio
& praticus cu pbat p hoc q intellectus
extensio fit praticus dico q phus
hoc nō dicit s. q intellectus speculatio
extensio quacumq fit praticus. Sz Ar
pones tres gradus intellectus quorum
pri est considerare speculabila tm. se
cudus considerare agibilia non dictando
agibilla pse qui uel fugere. Tertius est
q amplius extendendo se uult prole qui
uel fugere Ita q illa extensio intellectus
perfecte pratici ad considerationem perfecte
pratica puta ab apprehensione terribm
ad dictamen qpletuz de eis preci fugā
uel plectio nez qcessu tñ q intellectus
speculatio fiat praticus nō est ad ppo
situ q speculatio & praticus sūt drē
accidentales intellectus lz sūt esentiales
hito & actuū ideo actus & hitus non
extenduntur Ad aliud de medecina
dicit q hitus ulis est speculatio us lz qn
ex eo acquiritur hitus particularis tūc fit
practicus Contra tunc ex principiis
speculatiis sequetur q. pratica qd ē
inguenies Ideo alit dicenduz q qn sūt
aliq extrema oppoita qto aliquid rece
dit ab uno tato accedit ad aliud modo
actualissimā rōnē pratici lz consideratio
q nata ē immediate ēē qformis foralē
praxi elitiēde unde qto aliquid magis
recedit ab isto tato magis accedit spe
culatio uz hitus ig ulis qui nō ē nat
esse immediate qformis praxi eliciēde
pot dici speculatio us aliquo modo rel
pectu hitus qui immediate natus ē esse
qformis praxi elitiēde Ita posset ars
poni speculatio us respectu hitus expt
q ars tāq ulior hitus nō ita immediate
est directia sicut appetit pri metha.

Summa rationis p. 2a negare speculatio
qpricū intellectus: In q mīla t mīlā
qz ars qz id est obiectus pōt q speculatio
qz practicalis p. 2a qz id est bonus in p. 2a
ars & speculatio. hoc negat doctor. Im
mīlā p. 2a p. 2a practicalis t mīlā t p. 2a

artifex enim frequenter errabit exptus
nō errabit Ita pot distingui medicina
in Speculatioz q. l. ē de uioribus cais
& curris que qg. est remotior a praxi
elitiēda & in practicā que ē de ptielari
bus & ppiqoribz pxi & imediationibz
qformibus praxi elitiēde tñ 2mueri
tatem ista qg. ulior que qpatie dicitur
speculatio ē sipli pratica qz virtualit
includit istā ptielari formalē qformē
praxi Ad aliud de bonitate & malit
dico q nō ois actus ē pri. bonus a circū
stan finis ut finis y. est aliquis bonus
a circūstan obi puta ubi finis est obm
& ita ibi circūstan finis ut obi primo
tribuit rectitudinē actui iste enī actus
qui ex obo solo ē sipli bonis ut ama
re deū sine aliis circūstantiis ē sipli
bonus fallū ig ē qafine ut finis ē put
s. distinguit ab obo accipiatur prima
bonitas actus moralis y. 2. istud ē flm
qz actus circa ē ad finez lz hēat p pri
circūstan finez tñ ab aliquo obo ē aliq
bonitas prior a qua actus dicit bonus
ex genere Ter. ratio ē directe adop
potuz qz sicut circūstātia formalē cir
cūstet praxiz ut sit bona tñ nō formalē
circūstātia intellectio pratica nō enī
intellectus moderate siue medio modo
dictat actum ita q dictare circūstātio
netur hac ci rcūstantia mediocriter lz
intellectus dictat 2m. ultim. potentie. est
āt illud dictare rectitudinē a pri. &
pri. sumit a pri obo Cōtra istud
āt q nō sit distinctio per oba qz omne
formalē tale ē tale p aliquid intrinsecuz
sibi ig si hitus ē formalē praticus h.
est per aliquid intrinsecum & hoc non
erit obm g. & cefas Ex sol nō ē for
maliter calidus lz sit virtualit calidus

Ahar alij resur sūt hic. qz sic. Tercia
responso ist directe ad propositiūt.
Prima res ist q illa p. 2a. qz ois ad ē bonis
āt p. 2a. falsum p. 2a p. 2a de actis l'acti
āt et ois t. t. f. p. 2a de actis l'acti
actis t. bonis nō t. finez lz ab obo: 2. f. p. 2a
eng. p. 2a actis q. t. ois ad finez ibi p. 2a
f. p. 2a f. p. 2a qz actis bonis qz qz nō
actis moralis ut dicim ut qz ois nō ē bonis
āt p. 2a ut f. p. 2a qz f. p. 2a qz actis ois l'acta
l'acta qz bonis qz malis moralis. 2. qz p. 2a
est p. 2a t. bonis moralis: qz bonis t. bonis t.

Preſea obiectū nō ē diſtictū h̄itus niſi
ut cā efficiēs cauſe efficiētes n̄ diſtigūt
effe & ſpecie qz a cauſis diuerſis ſpecie
pōt effe idē effe & ſpecie ſicut caliduz
idē ſpē generat uniuoce & equiuoce ab
igne & ſole. Ad p^m dico q̄ eē praticū
dicit intriſecū noticie ſicut reſpectus
apertitudinalis ē intrilecuſ fundamēto &
q̄ notitia aliq̄ ſic ſit apta referri h^o eſt
p naſam intrilecaz notirie q̄ naturā h^o
ab obo ut a cā extrileca. dico tūc q̄ ha-
bit⁹ eſt pratic⁹ p intrilecuſ ut p cauſaz
formalē. led p obo q̄ eſt extrilecuſ ut
p cauſaz efficiēte. Ad z^m dico q̄ licet
a cauſis eēntialit ordinatis. q̄x ē altera
uniuoca altera equiuoca poſter ab utra
q̄ cānte effe effect⁹ uni⁹ rōnis ſicut ex
emplificat de calore. tñ qñ cauſe efficiē-
tes pxime eiusdē ordīs ad effect⁹ cānt
aliqua inqntū ipē cauſe ſunt diſtincte
maxie li utrāq̄ ſit uniuoca effectui ſiue
uniuocacōe q̄plerā ſiue dimuta nō pōt a-
talib⁹ cauſis diſtictis eē effect⁹ unius
rōis uniuocacōz q̄pletā dico qñ ſimilitu^o
eſt in forma & m^o eſſendi forme dimi-
nuta ē qñ ſimilitudo ē in forma l^z hēat
aliū modū eēndi quādo dom⁹ extra ē
a domo ūmēte. Vn̄ & generatōez iſta
uocat phū aliquo modo uniuocam >^o
meth. qz iḡ obo eſt cā pxima reſpec-
tu noticie & uniuoca l^z diſminute leq̄
q̄ diſtinctio formalis oboz cū cauſent
noticias inqntū ipē ſunt diſtincta nccio
qcludit diſtinctōē formalē noticie.

ultimus. & arguo q̄ nō q̄ aug .8.3. q.
30. fruēdū ē bōnis iūisibilib⁹ s; plura
sūt bona iūisibilia .g. nō ē fruēdum
tīn ultimo fine Item capacitas fruē
tis est finita q̄ naṭa sibi ē finita .iḡ ca
pacitas pōt faciari aliquo finito. s; fruē
duz ē quocūq̄ faciāte capacitatez finita
g. & cēta Item aliquid ē maius capa
citate aīe ut deus qui iūfficit sibi ipi &
aliquid minus capacitate eius ut corp⁹
iḡ ē aliqd medi⁹ s; egle capacitat⁹ ei⁹
iſtud erit minus deo iḡ & cēta Itē
quecūq̄ forma faciat capacitatez matie
iḡ quodcunq̄ obm faciat capacitatem
potētie. 9̄na pba q̄ po⁹ p formā recep
tam in ipa respicit obm & ita si forma
una recepta faciat intrinsece sequit⁹ q̄
obm qđ respicit a po⁹ p illam formam
faciat appetitu; extrinsece siue t̄mācie
aīs pba q̄ si aliqua formā nō faciare
capacitatez matie iḡ stāte illa inclina
retur matia ad aliam naturalit̄ & per
9̄ns quiesceret sub ista uiolēter. Nam
qdcūq̄ phibens aliquid ab illo ad qđ
ē inclinat̄ natalis ipius ē uiolentuz sibi
sicut apparet de quiete grauis extra cē
trum Item firmius aslētit intellect⁹
ali uero q̄ p. uero .iḡ a simili intēsig
pōt ulōutas aslētire alii bono q̄ p. bo.
Ad oppo⁹ augu. pri⁹ de doctrina
xpiana ca⁹ p⁹ res quibus fruēdum ē sūt
pater & filius & lps lanctus & hui tres
sunt una'res iḡ & cēta Ad istam .q.
pri⁹ distiguēdū de fruētione ordinata
& in 9̄ni ūupta. 2. dicā de obo pri⁹ fruē
tione ordinata. 3. de obo fruētione in
9̄ni .& 4. quo⁹ sit itelligēduz fruitioez
esse circa finē ultim⁹ siue circa uere ultim⁹
finez ut in 2. articulo siue nō uere
ut in 3. De primo dico q̄ fruitio in

IRCA DISTINCTI
onez primaz ubi magister
tractat de frui & uti .qro
pri° de obo ipius fruitiois

Et propter utruz prole obligm fruictionis sit finis

H. q. M. finisq. seuatio hunc ordinem primo sumptu divisionem illam Ang.
di doc. xana. omnes sicut e de rebus aut signis. Ris vel fuenda. N. v. vnde vel fuor
dy vunda. In p^o finis mⁱ Tractat de personis q. N. fuenda. In 2° de ceteris q. N.
vndis. In 3° de fuendis vndis n. de diez 7 500 p. vta de x. In 4° di sacra opere
N. figura et al.

P. A. M. & Co. D. T. M. & Co.
F. M. H. & Co.

q̄indinaz si h̄t ad ac^{u3}
ordinanz emordinari

Fewi m goi exat fun
hionum tabz.

2° arch. Arie. 3. ob
p° fui ordmata

quid nō in circulo est
ad hanc ma^c 23 ÷ 93,
addit pot circulo in
gatur.

1. ubi nō p̄f. c^{ma} cr̄is

97 multa tri uno no pnt
includi obi model f 3 mta²
Dier p: qz si inchnaz? ad
obi no p: p: pacemno spoz
wan: q: ihed mif q: gatun:ⁿ
affinis gemitus 2 mta illa
obi ad quz p: acel p: melma
zenere. q: m. volumen mit³
pacis ad malum 2 m: getat²
malif obi no gemitus 3
m: malum puer 1 bo qur 3.
pechus et parox 3 malit
malum gemitus 103 ppwet

coī excedit fruicionē ordinatā. qz qñcū
q̄ po^a nō definiatur ad actū ordinatuz
ex se. act⁹ eis in coī ulior est actu ordi-
nato uolūtas āt nō definiat ex se ad or-
dinatā fruicionē q̄ patz quia puerliras
fūma pōt esse infruēdo utēdis 2^m aug.

83.q.q.30.g. &ceta. Est autem fruicio ordinata quibus nata est esse recta. qn.s.or dinat 2^m circūstātias debitas. frui. i coī ē siue habeat illas circūstācias seu nō.

I^qm ad 2^m uidet opinio Aui. q̄ ordiata
frui. pōt esse circa aliud a fine ultio. q̄
p̄ exdictis e19.9. meth. c. 4. ubi uult
q̄ intelligentia superior p̄ actū suū itelli-
gēdi creat inferiorē. tūc āt uidet pduc-
tum esse pfectū qn̄ attigit suū prim^m. p
ductū 2^m illā ppōem is. pculi q̄ unū
quodq̄ natū ē querit ad illud a quo p
cedit intali ēt reditu uidet esse circulus.
qpletus & ita pfectō ḡ intelligētia p
ducta pfecte qetat iūelligētia pducēte.

Cōtra istud po^a nō qetaſ nīl ubi ē
obm suū pfectissime & insūmo obiec^m
potētie fruentis est ens in coīz^m. Aui.
pri^o meth. c. s g^o nō quietat po^a fruēs
nīl ubi est pfectissimū ens hoc ē ſumū
tīm. Itē po^a q̄ inclinat ad multa ōba p-

se nō quietatur ī aliquo uno pfecte nisi illud includat oī a pse oīa, q̄tū possunt includi in aliquo uno. Sed po^a fruens inclinat ad oē ens sicut ad ple oīa g^o. nō quietatur in aliquo uno ente nisi id includat oīa entia q̄m possūt includi in aliquo uno. possūt at tñm includi in uno ente itinito. g^o po^a tñm pōt ibi qetari in sūmo. Itē intelligētia inferior uidēs supiore aut uidz eā eē finitā aut credit eā esse infinitā aut nec uidet ei9 infinitatē nec finitatē. Si credit eā eē infinitā g^o nō beatificabit in ea. qz nihil stulci9

ſenſi^z p^o reſiſtēreñz po^z uſwa nō ḡtib^z Tūn dūma
q̄t illay non ſtinget ſz m^o aho. u^z x. būmā ſig^z vāk^z
hae^z q̄-cua^z mōmōk ab a^z y^z ḡtib^z m^o u^z dū ſan^z
mōmōk cuahes a deo mōmōk^z ḡtib^z m^o q̄-f^z f^z.

dici pōt quā q̄ falsa op̄ioe sit aīa beata
2^m Aug. x^o. de ciu. c. 4. Si aut̄ nec uid̄
eīg finitātē nec ifinitatē nō uidet eam
pfecte. nec sic est beata. Si at̄ uidet eā
eē finitā g^o pōt intelligere aliqd posse
eam excedere. Ita at̄ exprimur in nob̄
q̄ possum⁹ appetere ultraqdūq̄ bo^m.
quod ostendit mai⁹ bonū & p̄ ḡns uo
lūtas pōt appetere & amare illud mai⁹
bonū & ita nō quietatnr ī ista itelligē.
Item duco rōnē eīg ad opp^m. quia 2^a
intelligē. nō causat terciā muirtute p̄
pria sed in uirtute prime g^o nō fuit eā
uirtute p̄pria. sed uirtute aliena quod
at̄ fuit aliud sub rōe alteri⁹ finis non
quietat illud g^o & cefā. Alii arguūt
9tra op̄oez illā qz aīa est imago dei g^o
capax eīg 2^m Augu. i. 4. de tri. 8. eo aīa
ymago dei est quo capax eīg & pticeps
esse potest quicquid at̄ ē capax dei per
nihil min⁹ deo faciat. Sed ista ratio n̄
pcedit 9tra phōs. quia p̄missa sumpta
de ymagine est tm̄ credita nō naturali
cognita rōe. Ratio enī ymagineis quaz
nos 9cipim⁹ fundat̄ in aīa ad deum ut
ē trinus & iō nō cognoscit natalit̄ qz
nec extremū ad qd̄ ē cognoscit natalit̄
a nob̄. Alii arguūt 9tra rōe⁹ eīg qz aīa
creatur in mediate a deo g^o in eo ī me
diate quietatur. sed hui⁹ rōis aīs ē tan
tum creditum & negatur ab eis qz ip̄i
ponūt eā immediate cātaz ab ultima &
ifima itelligi⁹. Similiter 9ñā nō u; hic
nec similis facta p̄ op̄oe Auic. accidit
enī q̄ 9iūgantur in eodem ratio primi
effectiū & rō finis nec quietat inquām
primū effectiū sed inq̄tum obiectum
perfectissimū alioquin sensitiā n̄a que
creatur a deo s̄m unā op̄oez nō posset
pfecte quietari nisi in deo. In pposito

Hō quicquid ab aliis nō in frui vultus
hō in quantum p̄imum effectus. Sed
In genitū p̄ficiūm obiectū.

g° idem ē effectus & finis. qz iefficiētē
ē plenitudo pfectōis obi nō āt in ratōe
efficientis un̄ est efficiēs includitur rō
finis uel quietatis. Teneo ergo quārū
ad hūc articulū hāc 9° nem q̄ frui. or
dinata habet tñ ultimū finē p̄ obo qz
sicut tñ assentiendū est p̄ intellectū p̄.
uero pp̄ se ita tñ assentiēdū ē p̄ uolū
tatem pri. bono pp̄ se. De tertio
articulo dico q̄ obm̄ fruicionis in coī
est finis ultim⁹ uel uer⁹ qui. l. est finis
ultim⁹ in natura rei uel apparens qui
sc̄ ostendit uel errāte tanquā finis
ultimo uel p̄stitutus q̄ uolūtas ex lib
tate sua uult tāquā finē ultimo uel p̄sti
tutū. duo prima mēbra patēt satis.

3° p̄. qzlic̄ i ptāte uolūtatis ē uelle
uel n̄ uelle ita i ptāte ei⁹ est mod⁹ uo
lendi. l. reterre uel nō refferre. quia in
cūcūq̄ agētis ptāte est agere & mō⁹
agēdī g° in ptāte sua est aliquod bo⁹
uelle pp̄ se nō reterendo ad aliud &
ita sibi p̄stituēdo finē in eo. De 4°
articulo dico q̄ rō finis nō est pp̄ria rō
obi fruibilis neq̄ in fruicōne coiter sup
ra. q̄ nō in ordinata patet quia respec
tus nō includitur in obiecto beatifico
pse inq̄ est obm̄ beatificuz tum quia
ille respectus ē rōis tñ tū qz li p̄ iposili
bile eēt aliqd obz lūm̄ ad qd n̄ ordiare
ista uoluntas sicut ad finē ad huc id ob
iectū quietaret in quo tñ nō esset ratō
finis. respectu g° fruicionis ordiate rō
finis scđm ueritatē q̄comitā obiectum
fruibile. Infruicōne inordinata finis ap
parētis. rō finis q̄comitā appārēt obm̄
fruibile uel forte inapp̄hesione p̄cedit
fruicionem elicendā quali rō obiecti
efficientis. Sed infruicōne finis p̄fixi.
rō finis lequitur actū quia dicit moduz

actus uel modū obiecti ut talis finis p̄
fixus actu termiat actum quia uolūtas
appetēdo illud ppter se tribuit sibi rōz
finis. Ad p̄ ar̄m̄ p̄ncipale dico q̄
frui accipit extēlue p̄ amore honei
disticto q̄tra amorē utilis & delectabi
lis Vel bona dicunt ibi pluralit nō pp̄
pluralitatē essentiarū sed propter plu
ralitatem pfectōnum in deo fruibiluz
Ad 2m̄ dico q̄ rel. finita aliqua necio
ē ad terminū uel obiectum infinitū qz
qđ est ad finem inq̄tum tale est finituz
ēt acceptū ut est oīo p̄ximū fini cuz oī
b9 uz que sufficiunt ad immediate atti
gendum finē ultimo & tñ relatō finis
ad quē est id immediate nō fundat nisi i
infinito & hoc frequenter accidit ure
lationib9 pporcialū & n̄ similitudi
nū qz ibi p̄ extremasūt dissiliaſita p̄dico
In pposito q̄ inter potētiā & obiec̄m̄
nō est rela. similitudis sed pporciois
& ideo potest bene capacitas in natura
esse finita sicut natura est finita &
tamen ad obiectum infinitum licet
ad correlatū sicut qdcunq̄ ens ad finē
q̄tūcunq̄ sit finitum nū tamen ad fi
nez ultimo retertur nisi illud sit ifini⁹
Per idem ad aliud dico q̄ nihil ē mai⁹
in rōne obiecti obo pporcionato aie.
aliquid tamē est maius hoc est maiori
modo attigibile q̄ possit ab aīa attingi.
Sed illa maioritas nō est in obiecto sed
in actu. Q̄ d̄ declaro in exemplo si po
natūr aliquod albū uisibile s̄z q̄tuor
grad⁹ ponat uisus capiēs illā albedinē
uel illud albū s̄z unū gradū & aliis
uisus ponat pfectior isto s̄z quatuor
gradus ille scđus pfecte capiet illaz al
bedinē q̄tum ad om̄s gradus uisibilita
tis eius ita q̄ uidebit ipsam q̄m̄ est uisi

quia dicit moduz actus istm̄ rō finis: id est qz
q̄m̄ dicunt Igitur Ego uel uoluntas nō
by Amator ut dico quiz d̄ moduz uoluntas cul
tioris & finitioris ista q̄ d̄ terminat actum
istum: vel dicit moduz obi nōm̄ p̄ obi
lument acum illuz q̄. vel by Amator p̄ dico
quidam moduz obi nō ampli⁹: q̄tūc
potest pfectus ista rō ipm̄ actus sicut obi
lument pfectus acum rō ipm̄ ampli⁹
obi terminat actus ista q̄ by Amator p̄ dico
obtinet et terminans actus istus: qz m̄. ne
est rō ipm̄ actus ista pfectus sequitur a dico id est
uoluntas ante q̄ pfectus sibi tali finis uisi
p̄ tribuit isti rō ipm̄ ampli⁹ pfectus est in

alia g° similit̄ tanta ē unitas finis q̄ nō
 poterit una psona finiri alia nō finire
 & sequitur ppositū. Ista 2^a rō 9firmat
 p Aug. s. de tri. c. i^z pater iquit & fili⁹
 sunt unum prin^m sicut unus creator re
 spectu creature Itē sicut in deo est una
 maiestas ita una bonitas sed ppter ma
 iestatem ei⁹ debet ei tñ una adoracō
 s̄m dam. 8° ita q̄ non 9tingit adorare
 unā psonā nō adorādo ut alia uidet nec
 g° 9tingit frui una psona n̄fruēdo alia.
 Ista quælio modo posset habere q̄dru
 plicem difficultatez s̄m q̄druplicē di.
 in dñis. quæ prima ē distictio eēntie
 a psona 2ª plone a psona 3ª eēntie ab
 attributis 4ª eēntie ab ydeis. De 3^a
 & quarta m. nō dicam quia nō ē oñsu^m
 qualis est ista di. nec utrum ista disti^t
 ptineat ad fruicōe Tñ g° de duab⁹
 primis distinctōib⁹ nūc uidendū est.
 Et q̄tum ad illas distictōes uidendū ē
 pri^o de fruicōe uiatoris q̄tum ad eius
 possibilitatē 2° de fruicōne 9phēloris
 & hoc loquendo de po^a absoluta dīna
 3° de fruicōne 9prehēloris loquendo
 de po^a creare. & q̄rto de fruicōe uiato
 ris & 9prehēloris defacto de p^o dico
 q̄ possibile est uiatorem frui essēcia n̄
 fruendo persona & h^o el^l fruicōne or
 dinata quod probo quia s̄m aug. 7°. d
 tri. c. 2. si essētia relatiue dicitur non
 est essētia q̄z oñs essētia que relatiue
 dicitur aliqd̄ est excepto relatiuo ex q̄
 9cludit. 3. c. Q̄ ua ppter si pater nō sit
 aliquid a se nō erit aliquid q̄d ad alter^r
 dicas. Est g° essētia dīna aliqd̄ obm
 9ceptibile i^c 9ceptu nō includit rō.
 g° sic pōt 9cipi uiatore. Sed eēn^a sic
 9cepta habet rōem sūmi boni ergo &
 pfectā rōz fruibilitatis g° 9tiget ea frui

et ordinate. Et 9firmat qz possibile ē
 9cludi ex puris natālibus eē unū sūmū
 bonum & tñ ex illis natālibus non cog
 noscit homo deū ut trin^g igitur circa
 sūmū bonū sic cognitum pōt habere
 aliquē actū uolūtatis & non nccō inor
 dinatū g° hēbit actum fruicōis ordīa^m
 circa eēntiam nō circa psonā ut nos 9ci
 pim⁹ psonā. E⁹ aut̄ nō est possibile
 q̄ ordinare fruatur psona non fruendo
 eēntia quia psona includit in rōne sui
 eēntiam. Secūdo dico et q̄ uiator pōt
 frui ordinate una psona nō fruendo. a^a
 qđ probo qz respectu triū psonāq̄ tres
 sunt articuli distincti fidei g° pōt 9cipi
 una psona cui corrñdet un⁹ articul⁹ n̄
 9cipiendo aliam cui corrñdet un⁹ alias
 articulus & tunc in ista psona 9cipitur
 rō sūmī boni possibile est ergo frui ista
 psona sic 9cepta nō fruendo alia. Sed
 dices q̄ psona est relatā g° si 9cipitur
 suū correlatū 9cipit. Rñ. & si cogni^m
 relatiui requirat cognitōem correlati
 nō tñ oñ cognoscēte & fruēte uno rela
 tiuo cognoscere aliud & frui eo qz possi
 ble est frui deo inq̄tum creator nō fru
 endo creatura que tñat illā relatōez si
 militer licet pater dicat relatiue ad fi^m
 & ideo nō possit in tñli inq̄tum pat̄ si n̄
 filio non tñ dicitur relatiue ad spiritu^m
 sanctū inq̄tu^m pater ergo erit possibile
 9cipe ut pat̄ & frui eo n̄ 9cipiendo &
 fruendo spiritu sancto. De 2ª articulo
 dicitur q̄ nō est possibile de po^a abso
 luta dei q̄ aliquis 9phēloris fruaf eēn^a
 nō fruendo psona & hoc pbat primo
 de uisione. u^m q̄ nō sit possibile abolu
 te aliquē intellectū uidere eēntiaz non
 uidendo psonam pba^m primo sic quia
 cognitō 9fusa ē cognitō in pfecta uisio

De primis dist. & secundis dicio q̄ illi ab oñs
 concordantur. Quis a oñ videtur iſtūtā a psonā
 distinguā aliqd̄ di. quæ psonā multiplicari. oñ
 14 personas a personis quæ p̄ nō s̄o phagitt
 De 2^a & 4^a nō dicit hic qz s̄o illi ḡ op̄. Ha
 lq̄ uolunt q̄ attributa p̄t iſtūtā aliqd̄ di
 distinguātā. Itē aliq̄ uolunt q̄ iſtūtā ab eēn^a
 nō distin^m. quām vñt ideaz ponunt q̄ eē
 lq̄ tēam^m diversa rōz officiauz. Aliq̄ uolunt
 q̄ ab oñ idēa distinguitur. Itē.

essentie nō potest esse cognitō in plecta
g. nō potest esse ḡfusa Sed si esset tantuʒ
uisi eēntie nō p̄sona esset ḡfusa q̄z eēt
alic⁹ cois ad plonas & n̄ illaꝝ plonaꝝ
q̄ uideat in ḡfusione. Secundo si usio
est ex̄ntis ut ex̄ns & ut p̄ns 2^m ex̄ntiaꝝ
suā & i b. distiguit uſo ab intellectōe
abstractia que potest esse nō ex̄ntis uel
existētis nō in q̄tnm inse p̄ns. Et est in
intellectōe distinctio inter intellectōem
intuitiuꝝ & abstractiuꝝ sicut in parte
senſitua est distinctio in actū uſus &
actum fantasie Sed illa eognitō eēntie
dīne erit intuitua g. erit ex̄ntis ut p̄ se
ex̄ns & l̄m ex̄ntiaꝝ p̄nitem uirtuti cog
noscitiae nō existit aut̄ essentia nisi in
plona g. nō potest esse usio eius nisi in
plona. Item nō potest aliqd cognosci
cognitione intuitua in quo sūt aliqua
plura disticta ex natura rei nisi illa oīa
distincte uideat Ex^m albedo nō distin
cte uideat nisi distincte uideant omnes
pres que sunt in basi piramidis q̄ pres
distigūt ex̄na rei s̄z p̄sona sūt i eēn et
distigūt ex̄ nata reig. nō disticta uir
essentia nisi uideant p̄sona. Ex his ar.
ad p̄positum q̄tum ad lēdam distinctōez
p̄sonarū inter se. q̄z si nō potest uideri
essentia nisi in p̄sona & non magis uideat
i una p̄sona q̄ in alia quia eq̄ imēdiate
uideat se habere ad qlib⁹ g. non potest
uideri nisi uideatur in qualib⁹ & ita nō
eēt uisa in una plona nisi uideret in alia

Vltra etiā ar. ad p̄positū q̄tū adfrui
quia uoluntas non potest magis abstra
here obm suū q̄ intellectō oīdere g. si
intellectus nō potest distincte oīdere
essentia sine p̄sona uel p̄sonā sine p̄sona
nec uolūtas poterit distictē frui eēntia
sine plona. Hocā ḡfirmat sic quia

uoluntas habere nō potest actū distinctū
ex pte obi nisi ponat distinctio in obo
re uel rōe. Sed si intellectus apphēdat
indistincte eēntia & p̄sonā nō erit dis
tictō ex pte obi nec rei n̄ rōis g. uolū
tas nō potest habere actū distinctū ibi ex
pte distinctōis in obo primo q̄ non re
patz nec rōne q̄ intellectō no distictē
apprehēdit h. & illud g. nō distiguit
hoc & illud. Ex parte fruicionis ar. sic
fruicio quietat fruenteꝝ sed una p̄sona
nō pfecte quietat sine altera nec eēntia
sine plona quia tunc quietata poten^a
in ista nō posset ulteriꝝ quietari nec in
aliquo alio quia ultimate quietatū nō ē
ulteriꝝ quietabile & p̄ ḡns ista po. nō
posset quietari in illa p̄sona qd est falsū
nec frui ea Itē si quietare in ista p̄sona
sola & patet q̄ potest frui alia ergo uel
frui. alterius persone potest esse cum
fruicioē istiꝝ p̄sona uelle rūt i ḡpossibilis
ita q̄ una nō erit cū alia. Si primo mō
g. duo actus eiōdem speciei erūt simul
i eadē po. quoꝝ uterq̄ eēt capacitatē
ipsiꝝ potentie q̄ est ip̄ossible Si 2. mō
ergo neuter actus fruicio est quia neuter
actus poterit esse p̄petuus. Itē mēs est
ymago trinitatis g. nō potest q̄etari nisi
in trinitate nec frui aliq̄ ordinate nisi
deo trino. Quātū ad illū articulū de
po. absoluta dei nō uideo ḡtradictōez
quin possibile sit ex parte intellectus &
ex pte uolūtatis q̄ utriusq̄ actū emēt
essentia nō p̄sona uel una p̄sona nō alia
puta q̄ intellectus uideat eēntiam nō
p̄sonā uel unā p̄sonā & nō aliam & q̄
uoluntas fruatur essentia & non p̄sona
uel una p̄sona & nō alia Hoc p̄suadetur
sic pater prius origine q̄ generet filiū
est beatus pfecte quia null. m pfectōez

Sic p̄cē p̄ fr̄ hoc g. nō possumus uideri ut q̄ sūt p̄
g. nō possumus fūm ut p̄m p̄. an̄s p̄. 3. p̄obi p̄m
ut visione. 2. ibi. Secundo ne uiso. 3. ibi. ut nō p̄
ad cogitac. 9. p̄b. ibi. utra ut ar̄ ad p̄p. Hocā.

Dicitur super m. hoc et est bona fidelitas. In alio p. 20
anno 2. p. quinto plus est diversus ratione. branqueat
et contra non in ut in p. 2. p. p. diversa. in aliis p.
et contra. Et in aliis branqueat et communicata. Et
in aliis diversitas. p. ut in ut et communica. et
p. diversa. sicut q. in aliis p. lib. 2. n. 20.

769 hat si brother? m. wissen. ist
fuer nun m. et contra est m.
ribut & command. hab?

sibi intrinsecam habet a psona pducta
beatus est intrinseca pfecto perlone
beate sed si in isto priori est perfecte
beatus g. in isto priori habet obiectu
pfecte beatificans non uideat autem in i.
priori habere essentiā coicata tr. bus p
sonis ut obiec^m s^z uel eentia absolute
uel eentiam ut est in una psona perle
g. non est de rōne eentie ut est obiec^m
beatificū q ipsa btifiet inq^m coicata
tribus & ita nō uideat contradicō siu q^m
adfruitōe sive q tu^z ad uisionē Rūdēt
pater habet essentiā ut in trib⁹ p obo
sed tñ m̄e primo z^m originē quia ex se
habet essentiā obiectā libi & hoc est esse
prius origē Nō est enī prioritas a^a z^m
q sibi obiciatur eentia ut in una psona
& nō ut in alia sicut nec ipsa in aliquo
priori nate obicitur unī psonē & nō alii
sed tñ uni obicitur ex se aliis non ex se

Cōtra q̄libz p̄sona intelligit fōralit
intellectu ut est in ip̄a nō ut est in alia
nec ut ē in trib⁹ ut p̄z i. 15. de tri. q̄libz
p̄sona itelligit sibi ipsi g° ita uidet q̄
q̄libz itelligit pfecte itē ligēdo eēntiā
fōralit ut ē i se g° pfecta itellectō que ē
b̄tifica nō nccio ex se requirit essentiuz
ut i tribus p° prime 9ñā nō mī9 ad in
telle tōem requirit itelligibile quam in
tellect⁹ g° ipfecte itelligēte ex se non
mī9 requirit q̄ habeat obm̄ i se ut for
malit itelligibile q̄ q̄ habeat itellectuz
i se ut quoitelligat. Confirmat ratō
qz si pater itelligeret beatifica uisione
eēntiā ut i fi. g° alqd q̄i recipet a filio
uel ab aliquo ut i filio 9ñā pb̄z par⁹
ph. iz. meth. quo pb̄z deū nō itellige
aliud a se quia uilesceret ei⁹ itellectus
quia pfectōe; recipet ab intelligibili g° trahic
z̄mo q̄ ē magis i gueiens pfectōem

Si plicif uel uisionē beatificā q̄i recipet
pater a trib⁹ psonis ut ab obis uel ab
aliq⁹ ut in trib⁹ & tūc uiderētur sequi
duo absurdā. p⁹ q̄ nō oēm pfectōe⁹ p̄
habet a se s̄zim q̄ nō oīs pfectio ſimpli
citer eēntialis ſit aliquo modo prior p̄
prietatib⁹ ſed aliquaz quāſi p̄ſtērōr
ipſis pſonis puta iſta que ē ab obiecto
ut in tribus & cefā. Mod⁹ ponitur iſle
actus aliquis habet p⁹ obm a quo eēn
tialiter depēdet & obm z⁹ a quo non
depēdet eēntialī ſz tendit iſd uirtute
primi obi. licet g⁹ nō poſſ manere idē
actus niſi habeat habitudinē ad pri⁹
obiectū pōt tñ manere idē ſine habitu
dine ad z⁹ obm quia ab eo nō depēd⁹
Ex⁹ idem auctus uisionis eēnrie dīne
& rerū in eēntia ſed eēntia ē p⁹ obm
res uile z⁹ riū obm nō poſſet at manere
eadem uilio niſi eſſet eiſdem eſſentie.
poſſet tñ manere ab q̄ hoc q̄ res eſſet
uile in ea. Sicut g⁹ de⁹ ſine 9tradicōa
pōt coopari ad auctum illum iqtū tēdit
in primū obm nō inqtū tendit in ſcdz
& tñ idem eſt auctus ita ſine 9tradicōe
pōt coopari ad uisionē eſſentie. q̄ eēn⁹
habet q̄i rōe⁹ primi obi nō coopando
ad uisionē uel truicōem personē ſine a⁹
que pſone habent rōe⁹ obi q̄i ſcdarii.
Per hoc ad argu⁹ cū primo dicitur de
uisione 9fusa dico q̄ ulē uel coē increa
turis diuidit in suis ſingularib⁹ hoc at
quod eſt diuidi eſt ipfectōis ideo non
9petit ei quod eſt coē in deo imo eēn⁹
dīna que coīs eſt pſonis de le eſt hec.
10. g. indeo eſt nō cogni⁹ alicuius ulis ab
ſtracta a ſingularibus 9fusa & ipfecta.
quia obiectum eſt confuſum diuifū in
illis que. ſ. in ſe ipſo confuſe concipiūt
. Hec aut̄ cognitōeēntie diuincta eſt

et q̄ non cor̄ p̄ser en̄ t̄ dñm
p̄ficio simp̄ om̄is e p̄ser je
qua p̄son̄ attributum̄? Et c̄
una t̄l y n̄m̄. q̄ e p̄ quis q̄
est maḡ p̄m̄q̄z v̄c̄r̄. P̄ p̄
ficio simp̄. P̄ 25. q̄ v̄c̄r̄.
m̄ deo m̄t̄b̄ d̄eūs f̄rm̄. Et c̄
petr̄to p̄ m̄q̄z ell̄. P̄ dñs
p̄son̄ uero n̄ competunt p̄
m̄ d̄eūs b̄ m̄ p̄m̄. Ideo
d̄eūs t̄l uersus p̄ficio p̄m̄at̄
nullum dicunt p̄ficioz. Ad
siqui p̄ficio ex erat p̄to
qua non erat plus hant ali
petr̄i care p̄ quam fil̄ b̄
sc̄nt̄ t̄l q̄ d̄eūs p̄ficio
simp̄. m̄. qual. 25. 1. c.

27^m de Novembre f. 100 v° et 27
etiam usque in eo t' aperte

Ad rati opere gaudi cito
qua fuit Rm. 2. ad. 10
T. et. min. antech. colic
in fine.

—^{po}⁵⁷ plm^{m3} p.^o ap.^d ^{in p. p. 23}
filum nō a s. B. p. ^{in sig. originis p. 23}
s. s. a p. ^{in opac.}

quia est eius que de se est hec & tamen
 non est in isto distincte accepto plonam
 distincte concipi quia istud non est in primis
 primus uisionis uel fruicionis ut dictum
 est. Ad 2^m cum arguit de eentia exante
 dico quod necesse est in primis uisionis esse ex
 istens in quantum exuis non tamen est quod subsistit.
 scilicet incoicabilis exantia sit de ratione termini
 uisionis eentia dina de se est hec & ac
 tu exuis licet non includat de sua ratione in co
 cabilis subsistetiam & ideo ipsa ut hec
 potest emovere uisionem absque hoc quod uide
 ante plone. Ex 3^m album uidetur intuitu
 in quantum exuis & prius usui 2^m exantia sua
 non tamquam albus uideri tanquam subsistens
 uel in quantum habet ratione suppositi quia
 non habet ratione suppositi nec suppositum
 in quo est uidetur. Ad formam argumeti
 patitur quod licet uisus sit exantibus in quantum exuis
 & esse exuis non est nisi in plona non sequitur
 quod est exantibus in quantum est in plona sed
 in primis debet inferri quod est subsistens
 uel existentis subsistente. Ad tertium
 dico quod prima propositio est falsa nisi quando
 in illis distinctis ex natura rei ipsius per se
 distinguuntur sicut appetit in extenso tuo debasi
 per modum Nam albedo & album uisu
 distinguuntur in partes in quibus uidetur &
 ideo non distincte uidetur albus nisi
 ille partes in quibus distinguuntur album
 uisu uideatur distincte. In proposito tamen
 & si plone dñe ex natura rei distinguuntur
 tamen enim uisa non distinguuntur in eis quia est
 de se hec ideo potest distincte uideri sine
 illis uisis que subsistunt in ea. Ad illam
 deductioem ulteriore de uoluntate &
 si non oportet respondere quod annis est negandum
 tamen quod non uidetur nec potest renderi
 cum dicitur quod uoluntas non plus abstrahit
 quam intellectus ostendit dico quod intellectus

potest ostendere aliquod obiectum primum uoluntati
 & in isto potest obiectum ostendit aliquod per se
 obiectum & non primum & uocatur hic obiectum
 primum totum ad quod eminatur actus &
 obiectum potest quod includit potest itinante potest
 utrumque autem ibi sufficit ostendit ad hoc quod
 uoluntas habeat actum suum circa illud. Non
 enim est quod uoluntas uellit totum potest
 ostendit quia potest non uelle illud quod ostendit
 in isto ostendit. Ex 4^m in episcopatu ostendit
 sacerdotium talis ostendit sufficit ad
 hoc quod uoluntas habeat uelle uel nolle
 circa sacerdotium ita quod ex talis offissione
 possit habere uelle circa effectum & non
 sacerdotium tamen non est nisi una officio &
 officio unius obiecti primi in quo tamen includit
 aliquid ut potest obiectum. Dico quod tamen uolun
 tas non abstrahit uel a singulari secundum uolu
 tati ostendit plura intellectus qui est
 aliquod & plurimi includit in potest obiecto
 quod ut sic ostendit potest uoluntas uelle. Ad confirmatorum cum dicitur obiectum
 aut differt re aut ratione dico quod differet ratione
 cum probatur quod non quod intellectus non distincte
 recipit hoc ab illo dico quod non oportet ad dis
 tinctioem rationis quod intellectus habeat illa
 sicut obiectum distincta sicut sufficit quod in potest obiecto
 recipiat aliquid. Ad illud de quietatore
 dico quod pater eternus quietatus in eentia
 sua ut est in se nec sequitur quod non potest qui
 etari in eentia ut est in filio uel in spiritu
 . immo quietatus in eentia ut est coicata
 eis & hoc eadem quietatore quod quietatur
 in eentia ut in se quod enim quietatus obiectum
 primo in aliquo quietatur in illo obiecto
 in quantum cum est 2^m mouillula hinc si beatum
 fruatur prius eentia diuina deinde per
 sona non quietatus ulteriore quietacione quod prius
 quietabatur sed eadem quietatoe in quantum obiectum
 quietans eminatur ut in aliquo & prius non

cognoscatur in quantum ab replicatio. Tu dicas quod non est in quantum de
 albo secundum quod albus dum non est in quantum potest
 habere alba est in quantum est in quantum potest
 in quantum distinctus cognoscitur non cognoscitur
 quod albo ratione in hoc est agere: et tamen
 non distinctus cognoscitur nisi hoc est in quantum co
 gnoscatur. Et quod albo distinctus cognoscitur
 quia hoc est in aliis quod albo potest distinctus
 ita distinctus cognoscitur ab aliis hoc est in quantum
 si cognoscatur omnia potest superiora
 si albo ratione alio quod habet sic albo distinctus
 cognoscatur. Tamen non potest in quantum quod cognoscitur
 perfectissima non est nisi oportet ut in quantum potest

ad imaginem tuam dico. dico quod non dicas uia eum magis remittas
quod non facias nisi remittas. quod huius anima sit fruens et remittens ad ipsos
in gloriam nostram sicut et omnia nostra non remittit fruendum nisi
engram tuum si magis sumbo isti. sed hinc autem plauso tuus
faciat in eo quod tunc est non in me sed Tunc.

finiuit ut illo. Per hoc ad argum. ultim.
dico quod non erunt ibi duo actus quod quicunque
actus est ibi fruacionis uel uisionis est
obi primi sub ratione formalis una. Sed ille
unus actus potest esse obi per se uirtute
primi uel potest esse tunc obi primi non ergo
erunt duo actus eiundem speciei simul nec
successiue. Ad aliud de ymagine video

& cetera. Quatum ad alium tertium
de potestate creaturæ dico quod intellectus non
potest de potestate sua naturali uideret eentiam
non platonica quia cum intellectus de se sit po-
tencia naturalis & non libera agere obiecto
in intellectu. intellectus agit quantum potest
si obiectum ex parte sui agit manifestando
tres platonicas intellectui non est in potestate
intellectus ut uideat aliquid ostensum
& aliquid non uideat. Similiter non est in
parte uoluntatis ordinata fruens non
fruendo sic quod licet non est in parte uolunta-
ris manentis ordinata ut non fruatur. Si
enim frueretur non impedita in hoc peccaret.
& ita meretur non frui ita non est in parte
uoluntatis ut ordinata fruatur aliquo
& non fruatur quocunque potest frui & ideo
non est in parte eius ordinata manentis sed
aliqua ratione non frui sub qua potest frui. Sed in
parte absolute uoluntatis magis est dum
tunc ibi dici potest quod non est in parte uolun-
tatis fruens & non sic quod licet in parte uo-
luntatis sit aliquis actus ut ponatur in esse
uel non ponatur tunc non est in parte eius ut
actus positus in eentia beatitudinis ordinatur
non beatitudinem naturaliter operatur actus ex ratione
obi Ex licet in parte uoluntatis sit eli-
cer actum peccati uel non elicere tunc si
actus positus habeat in ordinacionem non est
in parte uoluntatis ut actus positus sit
uel non sit inordinatus. Actus autem fruicōis
quantum est ex natura obi primi natus est

ut sit trium plonarum in eentia quia non
ponendo aliquod miraculum ex parte obi
erit de se trium plonarum quod non uidetur
in parte uoluntatis ut actus positus in esse
sit essentie ut in tribus uel non in tribus.
Si dicas quod ista ratio excludit quod non est in po-
testate dei ut actus sit eentie & non in tribus
plonarum dico quod non sequitur. Nam actus eli-
citus est in parte dei quantum ad aliquas
quod dicimus natality sibi quod peteretur ab obi
& non tunc est in parte creata quantum ad illam
quod dicitur. Ex in parte dei est ut actus
elicitus a uoluntate peccati referatur ad
deum quia deus refert illum actu ad se
non tamen est in parte uoluntatis quam
potest est in esse ut isto utatur ad deum.
quia illo actu fruens creature non potest
at simul eodem uti ad deum & frui alio
a deo. Ex illud non uidetur bonum quia
actus ille peccatis referatur ab una potest
non ab aliis dimittatur ex illud & teneat
ratio quod accedit necessario quod actu positus
potest non in esse manente actu & hoc sub
est uoluntati dñe non at uoluntati crea-
ture elienti actu ita dicatur de quod
cione quod actus natus est habere respectum
obi sed in natura quantum est ex parte non tunc
eentia & non sub est uoluntati dñe non est
quod dicitur. Non est ad aliud articulo. s. q.
dicto dico quod dicto est una fruens & uo-
lentia eentie in tribus plonis hoc auctor
augustinus dicit potest de tri. c. 8° intime neuter
sine altero ostendit potest & loquitur de pa-
tre & filio quod intelligendum est de potest
ordinata de qua locutus est philippus uolens
patrem sibi ostendit quasi potuisse de
facto uidisse filium sine patre & augu-
tructat ibi de uerbis philippi & matthe-
us hoc est uult augustinus in tri. in fine
c. 16. forte oem sciendi nra unius ituitu

in non penitente illud scilicet p. potest
di ab aliis

ut huiusmodi sic quod est in potestate
dei cum est in potestate cuius per se non
est in potestate ut tunc non fruendo p. potest
quod aliud est potest voluntatis p. potest
potest ab aliis quod ex parte radicum est
est potest. quod autem voluntatis fruendo p. potest
sui est non fruendo p. potest hanc et
utque dicens possum tunc non aliquis gaudi
quaerit nra complicitatem ex parte
quod obi ita deus non potest illud
quod dicitur tollere quod deum potest
ex obi non est. Hoc videtur quod potest
plenum est.

non est in gaudi. Lato quod mi-
ficari homo mundus in la-
tione occidit & actus illi qui in
latio p. potest & tunc
deus ad se p. potest referatur
ante p. latitudinem quod h. in lati-
tione occidit & in uolenti
Hoc si bonum est in modo ut ex parte
quod ab obi potest & tunc
h. in latitudine non in latitudine locum est p. potest
sed in latitudine non in latitudine locum est p. potest
quod quo tunc potest non de hoc p. potest
in latitudine non in latitudine locum est p. potest
videtur gaudi p. potest & p. potest
sed non est sic quod p. potest
h. in latitudine non in latitudine
n. in latitudine.

1. non est ista gaudi p. potest de gaudi ac
aut efficiens non est gaudi p. potest p. potest
p. potest 2. secundum p. potest possit
3. p. potest ac p. potest
4. p. potest & p. potest
5. p. potest & p. potest
6. p. potest & p. potest
7. p. potest & p. potest
8. p. potest & p. potest
9. p. potest & p. potest
10. p. potest & p. potest
11. p. potest & p. potest
12. p. potest & p. potest
13. p. potest & p. potest
14. p. potest & p. potest
15. p. potest & p. potest
16. p. potest & p. potest
17. p. potest & p. potest
18. p. potest & p. potest
19. p. potest & p. potest
20. p. potest & p. potest
21. p. potest & p. potest
22. p. potest & p. potest
23. p. potest & p. potest
24. p. potest & p. potest
25. p. potest & p. potest
26. p. potest & p. potest
27. p. potest & p. potest
28. p. potest & p. potest
29. p. potest & p. potest
30. p. potest & p. potest
31. p. potest & p. potest
32. p. potest & p. potest
33. p. potest & p. potest
34. p. potest & p. potest
35. p. potest & p. potest
36. p. potest & p. potest
37. p. potest & p. potest
38. p. potest & p. potest
39. p. potest & p. potest
40. p. potest & p. potest
41. p. potest & p. potest
42. p. potest & p. potest
43. p. potest & p. potest
44. p. potest & p. potest
45. p. potest & p. potest
46. p. potest & p. potest
47. p. potest & p. potest
48. p. potest & p. potest
49. p. potest & p. potest
50. p. potest & p. potest
51. p. potest & p. potest
52. p. potest & p. potest
53. p. potest & p. potest
54. p. potest & p. potest
55. p. potest & p. potest
56. p. potest & p. potest
57. p. potest & p. potest
58. p. potest & p. potest
59. p. potest & p. potest
60. p. potest & p. potest
61. p. potest & p. potest
62. p. potest & p. potest
63. p. potest & p. potest
64. p. potest & p. potest
65. p. potest & p. potest
66. p. potest & p. potest
67. p. potest & p. potest
68. p. potest & p. potest
69. p. potest & p. potest
70. p. potest & p. potest
71. p. potest & p. potest
72. p. potest & p. potest
73. p. potest & p. potest
74. p. potest & p. potest
75. p. potest & p. potest
76. p. potest & p. potest
77. p. potest & p. potest
78. p. potest & p. potest
79. p. potest & p. potest
80. p. potest & p. potest
81. p. potest & p. potest
82. p. potest & p. potest
83. p. potest & p. potest
84. p. potest & p. potest
85. p. potest & p. potest
86. p. potest & p. potest
87. p. potest & p. potest
88. p. potest & p. potest
89. p. potest & p. potest
90. p. potest & p. potest
91. p. potest & p. potest
92. p. potest & p. potest
93. p. potest & p. potest
94. p. potest & p. potest
95. p. potest & p. potest
96. p. potest & p. potest
97. p. potest & p. potest
98. p. potest & p. potest
99. p. potest & p. potest
100. p. potest & p. potest
101. p. potest & p. potest
102. p. potest & p. potest
103. p. potest & p. potest
104. p. potest & p. potest
105. p. potest & p. potest
106. p. potest & p. potest
107. p. potest & p. potest
108. p. potest & p. potest
109. p. potest & p. potest
110. p. potest & p. potest
111. p. potest & p. potest
112. p. potest & p. potest
113. p. potest & p. potest
114. p. potest & p. potest
115. p. potest & p. potest
116. p. potest & p. potest
117. p. potest & p. potest
118. p. potest & p. potest
119. p. potest & p. potest
120. p. potest & p. potest
121. p. potest & p. potest
122. p. potest & p. potest
123. p. potest & p. potest
124. p. potest & p. potest
125. p. potest & p. potest
126. p. potest & p. potest
127. p. potest & p. potest
128. p. potest & p. potest
129. p. potest & p. potest
130. p. potest & p. potest
131. p. potest & p. potest
132. p. potest & p. potest
133. p. potest & p. potest
134. p. potest & p. potest
135. p. potest & p. potest
136. p. potest & p. potest
137. p. potest & p. potest
138. p. potest & p. potest
139. p. potest & p. potest
140. p. potest & p. potest
141. p. potest & p. potest
142. p. potest & p. potest
143. p. potest & p. potest
144. p. potest & p. potest
145. p. potest & p. potest
146. p. potest & p. potest
147. p. potest & p. potest
148. p. potest & p. potest
149. p. potest & p. potest
150. p. potest & p. potest
151. p. potest & p. potest
152. p. potest & p. potest
153. p. potest & p. potest
154. p. potest & p. potest
155. p. potest & p. potest
156. p. potest & p. potest
157. p. potest & p. potest
158. p. potest & p. potest
159. p. potest & p. potest
160. p. potest & p. potest
161. p. potest & p. potest
162. p. potest & p. potest
163. p. potest & p. potest
164. p. potest & p. potest
165. p. potest & p. potest
166. p. potest & p. potest
167. p. potest & p. potest
168. p. potest & p. potest
169. p. potest & p. potest
170. p. potest & p. potest
171. p. potest & p. potest
172. p. potest & p. potest
173. p. potest & p. potest
174. p. potest & p. potest
175. p. potest & p. potest
176. p. potest & p. potest
177. p. potest & p. potest
178. p. potest & p. potest
179. p. potest & p. potest
180. p. potest & p. potest
181. p. potest & p. potest
182. p. potest & p. potest
183. p. potest & p. potest
184. p. potest & p. potest
185. p. potest & p. potest
186. p. potest & p. potest
187. p. potest & p. potest
188. p. potest & p. potest
189. p. potest & p. potest
190. p. potest & p. potest
191. p. potest & p. potest
192. p. potest & p. potest
193. p. potest & p. potest
194. p. potest & p. potest
195. p. potest & p. potest
196. p. potest & p. potest
197. p. potest & p. potest
198. p. potest & p. potest
199. p. potest & p. potest
200. p. potest & p. potest
201. p. potest & p. potest
202. p. potest & p. potest
203. p. potest & p. potest
204. p. potest & p. potest
205. p. potest & p. potest
206. p. potest & p. potest
207. p. potest & p. potest
208. p. potest & p. potest
209. p. potest & p. potest
210. p. potest & p. potest
211. p. potest & p. potest
212. p. potest & p. potest
213. p. potest & p. potest
214. p. potest & p. potest
215. p. potest & p. potest
216. p. potest & p. potest
217. p. potest & p. potest
218. p. potest & p. potest
219. p. potest & p. potest
220. p. potest & p. potest
221. p. potest & p. potest
222. p. potest & p. potest
223. p. potest & p. potest
224. p. potest & p. potest
225. p. potest & p. potest
226. p. potest & p. potest
227. p. potest & p. potest
228. p. potest & p. potest
229. p. potest & p. potest
230. p. potest & p. potest
231. p. potest & p. potest
232. p. potest & p. potest
233. p. potest & p. potest
234. p. potest & p. potest
235. p. potest & p. potest
236. p. potest & p. potest
237. p. potest & p. potest
238. p. potest & p. potest
239. p. potest & p. potest
240. p. potest & p. potest
241. p. potest & p. potest
242. p. potest & p. potest
243. p. potest & p. potest
244. p. potest & p. potest
245. p. potest & p. potest
246. p. potest & p. potest
247. p. potest & p. potest
248. p. potest & p. potest
249. p. potest & p. potest
250. p. potest & p. potest
251. p. potest & p. potest
252. p. potest & p. potest
253. p. potest & p. potest
254. p. potest & p. potest
255. p. potest & p. potest
256. p. potest & p. potest
257. p. potest & p. potest
258. p. potest & p. potest
259. p. potest & p. potest
260. p. potest & p. potest
261. p. potest & p. potest
262. p. potest & p. potest
263. p. potest & p. potest
264. p. potest & p. potest
265. p. potest & p. potest
266. p. potest & p. potest
267. p. potest & p. potest
268. p. potest & p. potest
269. p. potest & p. potest
270. p. potest & p. potest
271. p. potest & p. potest
272. p. potest & p. potest
273. p. potest & p. potest
274. p. potest & p. potest
275. p. potest & p. potest
276. p. potest & p. potest
277. p. potest & p. potest
278. p. potest & p. potest
279. p. potest & p. potest
280. p. potest & p. potest
281. p. potest & p. potest
282. p. potest & p. potest
283. p. potest & p. potest
284. p. potest & p. potest
285. p. potest & p. potest
286. p. potest & p. potest
287. p. potest & p. potest
288. p. potest & p. potest
289. p. potest & p. potest
290. p. potest & p. potest
291. p. potest & p. potest
292. p. potest & p. potest
293. p. potest & p. potest
294. p. potest & p. potest
295. p. potest & p. potest
296. p. potest & p. potest
297. p. potest & p. potest
298. p. potest & p. potest
299. p. potest & p. potest
300. p. potest & p. potest
301. p. potest & p. potest
302. p. potest & p. potest
303. p. potest & p. potest
304. p. potest & p. potest
305. p. potest & p. potest
306. p. potest & p. potest
307. p. potest & p. potest
308. p. potest & p. potest
309. p. potest & p. potest
310. p. potest & p. potest
311. p. potest & p. potest
312. p. potest & p. potest
313. p. potest & p. potest
314. p. potest & p. potest
315. p. potest & p. potest
316. p. potest & p. potest
317. p. potest & p. potest
318. p. potest & p. potest
319. p. potest & p. potest
320. p. potest & p. potest
321. p. potest & p. potest
322. p. potest & p. potest
323. p. potest & p. potest
324. p. potest & p. potest
325. p. potest & p. potest
326. p. potest & p. potest
327. p. potest & p. potest
328. p. potest & p. potest
329. p. potest & p. potest
330. p. potest & p. potest
331. p. potest & p. potest
332. p. potest & p. potest
333. p. potest & p. potest
334. p. potest & p. potest
335. p. potest & p. potest
336. p. potest & p. potest
337. p. potest & p. potest
338. p. potest & p. potest
339. p. potest & p. potest
340. p. potest & p. potest
341. p. potest & p. potest
342. p. potest & p. potest
343. p. potest & p. potest
344. p. potest & p. potest
345. p. potest & p. potest
346. p. potest & p. potest
347. p. potest & p. potest
348. p. potest & p. potest
349. p. potest & p. potest
350. p. potest & p. potest
351. p. potest & p. potest
352. p. potest & p. potest
353. p. potest & p. potest
354. p. potest & p. potest
355. p. potest & p. potest
356. p. potest & p. potest
357. p. potest & p. potest
358. p. potest & p. potest
359. p. potest & p. potest
360. p. potest & p. potest
361. p. potest & p. potest
362. p. potest & p. potest
363. p. potest & p. potest
364. p. potest & p. potest
365. p. potest & p. potest
366. p. potest & p. potest
367. p. potest & p. potest
368. p. potest & p. potest
369. p. potest & p. potest
370. p. potest & p. potest
371. p. potest & p. potest
372. p. potest & p. potest
373. p. potest & p. potest
374. p. potest & p. potest
375. p. potest & p. potest
376. p. potest & p. potest
377. p. potest & p. potest
378. p. potest & p. potest
379. p. potest & p. potest
380. p. potest & p. potest
381. p. potest & p. potest
382. p. potest & p. potest
383. p. potest & p. potest
384. p. potest & p. potest
385. p. potest & p. potest
386. p. potest & p. potest
387. p. potest & p. potest
388. p. potest & p. potest
389. p. potest & p. potest
390. p. potest & p. potest
391. p. potest & p. potest
392. p. potest & p. potest
393. p. potest & p. potest
394. p. potest & p. potest
395. p. potest & p. potest
396. p. potest & p. potest
397. p. potest & p. potest
398. p. potest & p. potest
399. p. potest & p. potest
400. p. potest & p. potest
401. p. potest & p. potest
402. p. potest & p. potest
403. p. potest & p. potest
404. p. potest & p. potest
405. p. potest & p. potest
406. p. potest & p. potest
407. p. potest & p. potest
408. p. potest & p. potest
409. p. potest & p. potest
410. p. potest & p. potest
411. p. potest & p. potest
412. p. potest & p. potest
413. p. potest & p. potest
414. p. potest & p. potest
415. p. potest & p. potest
416. p. potest & p. potest
417. p. potest & p. potest
418. p. potest & p. potest
419. p. potest & p. potest
420. p. potest & p. potest
421. p. potest & p. potest
422. p. potest & p. potest
423. p. potest & p. potest
424. p. potest & p. potest
425. p. potest & p. potest
426. p. potest & p. potest
427. p. potest & p. potest
428. p. potest & p. potest
429. p. potest & p. potest
430. p. potest & p. potest
431. p. potest & p. potest
432. p. potest & p. potest
433. p. potest & p. potest
434. p. potest & p. potest
435. p. potest & p. potest
436. p. potest & p. potest
437. p. potest & p. potest
438. p. potest & p. potest
439. p. potest & p. potest
440. p. potest & p. potest
441. p. potest & p. potest
442. p. potest & p. potest
443. p. potest & p. potest
444. p. potest & p. potest
445. p. potest & p. potest
446. p. potest & p. potest
447. p. potest & p. potest
448. p. potest & p. potest
449. p. potest & p. potest
450. p. potest & p. potest
451. p. potest & p. potest
452. p. potest & p. potest
453. p. potest & p. potest
454. p. potest & p. potest
455. p. potest & p. potest
456. p. potest & p. potest
457. p. potest & p. potest
458. p. potest & p. potest
459. p. potest & p. potest
460. p. potest & p. potest
461. p. potest & p. potest
462. p. potest & p. potest
463. p. potest & p. potest
464. p. potest & p. potest
465. p. potest & p. potest
466. p. potest & p. potest
467. p. potest & p. potest
468. p. potest & p. potest
469. p. potest & p. potest
470. p. potest & p. potest
471. p. potest & p. potest
472. p. potest & p. potest
473. p. potest & p. potest
474. p. potest & p. potest
475. p. potest & p. potest
476. p. potest & p. potest
477. p. potest & p. potest
478. p. potest & p. potest
479. p. potest & p. potest
480. p. potest & p. potest
481. p. potest & p. potest
482. p. potest & p. potest
483. p. potest & p. potest
484. p. potest & p. potest
485. p. potest & p. potest
486. p. potest & p. potest
487. p. potest & p. potest
488. p. potest & p. potest
489. p. potest & p. potest
490. p. potest & p. potest
491. p. potest & p. potest
492. p. potest & p. potest
493. p. potest & p. potest
494. p. potest & p. potest
495. p. potest & p. potest
496. p. potest & p. potest
497. p. potest & p. potest
498. p. potest & p. potest
499. p. potest & p. potest
500. p. potest & p. potest
501. p. potest & p. potest
502. p. potest & p. potest
503. p. potest & p. potest
504. p. potest & p. potest
505. p. potest & p. potest
506. p. potest & p. potest
507. p. potest & p. potest
508. p. potest & p. potest
509. p. potest & p. potest
510. p. potest & p. potest
511. p. potest & p. potest
512. p. potest & p. potest
513. p. potest & p. potest
514. p. potest & p. potest
515. p. potest & p. potest
516. p. potest & p. potest
517. p. potest & p. potest
518. p. potest & p. potest
519. p. potest & p. potest
520. p. potest & p. potest
521. p. potest & p. potest
522. p. potest & p. potest
523. p. potest & p. potest
524. p. potest & p. potest
525. p. potest & p. potest
526. p. potest & p. potest
527. p. potest & p. potest
528. p. potest & p. potest
529. p. potest & p. potest
530. p. potest & p. potest
531. p. potest & p. potest
532. p. potest & p.

*Ad formam & steno mirat & frappat per eum. In bonis
quadris. & in illis bonis & puro & gressu & gressu & aliis
fusimib[us] in regia. quod obligavit bonitatem & tunc formam for-
mavit eti[am]. Et in eis & in aliis frappatis & gressu & gressu & aliis
in deinceps tunc alio modo regit. sed & tunc gressu & aliis*

sic nō est formalis rō agēdi nec foralit
ratio t̄mini alicq actionis pfectio autē
quiditatua eēntialis non ē nisi pfectio
abstracta asupposito que indiferet de
se respicit oē suppositū & ideo boitas
ut t̄miat actum fruendi o3 q̄ sit pfectō
t̄m quiditatua unitas autē pōt esse ratō
quiditatua & rō suppositu qz nō dicit
de se ratōz p̄cipii actus nec ratōnem
formalē t̄mini actus ēst ḡ bonum non
quodcūq m̄ sūptū sed quiditatē sūp
rum t̄miq fruicōis qz est pfectō qditatē
que ēst eēnalis & nō ratō suppositi sed
unitas uno mō ēst ratō essentiilis alio
m̄ ēst rō suppositi 2° mō no ēst rō for
malis nec t̄miq formalis actus fruicōis
qz nō habet q̄ sit rō formalis p̄cipii
uel t̄mini actois. Ad 3^m dico q̄ li iq̄
tum pōt solū denotare illud qd̄ sequit
reduplicacōe 3 accipi 2^m suā formalem
rōz uel et ultra h̄ denotare illud ēē for
malē rōnē iherētie p̄dicati ad subiec^m
2° modo accipit reduplica p̄prissime
quia reduplicatū siue sumat p̄ toto se
ipso p̄. siue p̄ aliquo qd̄ includit iit
lectu ei9 formalit accipiēdo reduplica
cionē sēmp̄ illud p̄ quo accipit notatur
esse formalis rō iherētie p̄dicati ad iB
iectum. Ad p̄positū ergo dico q̄ si re
duplica illa q̄tum ad utrūq̄ istorū ita
accipiatur in maiori ipsa est uera & mi.
falsa Si autē p̄ primo t̄m & non p̄ scđo
maior est falla & mi. uera. Cū pbatur
mi. 2^m primū modū accipiēdi ipaz dico
q̄ uidebim⁹ tres inqtuz tres hoc ē for
malis rō trinitatis uidebis sed ipsa tri
nitas nō erit formalis rō uidendi uel cā
formalis iherentie p̄dicati ad subiectuz
scz frui⁹ nis uel uisionis sed unitas eēn
tie Cū pbaf ulteri⁹ p̄ credere quod est

ui debimus & p̄ forte dicit nō refertur
ad obiectū beatificū sed ad alia uidēda
in ipso Silit de uiatore dico q̄ de facto
nccio frui. h̄itualis ordinata simul est
triū p̄sonar̄ licet n̄ actualis nullus enī
uiator nec q̄ prehensor ordinate potest
frui una p̄sona nō fruendo alia nisi ha-
bitualit̄ fruaſ alia hoc est q̄ sit idis poli-
cō ne p̄xima fruendi alia si ip̄la q̄c p̄iat
distictē ab eo & ideo nō stat frui. unq̄
p̄sone cū odio alterius p̄sone quia sicut
saluator ait iohāne qui me odit & pa-
trē meū odit. Ad argu⁹ ad primū
primi ethi. dico q̄ bonū uno modo con-
uertitur cuž ente & isto modo bonum
pōt̄ ponī in quolibz genere t̄z bonū ut
sic nō habet rōez ob̄i fruibilis & ideo n̄
oz q̄ iquocūq̄ est bonū hoc mō sūptū
pprie sit ibi rō fruibilis. rō enim boni
fruibilis nō est rō boni in coī sed boni
pfectissimi quod est bonū nō habēs de-
fectū uel saltē tale z̄m appētiā uel s̄z̄m
p̄fixionē uolūtatis quale nō est relatio-

Ad z^m dicit^q illa que uniformiter
respiciūt essentia^z & plonā tantū sunt
eēntialia si tñm queūt plone sūt p̄cile
p̄sonalia q̄ at sub aliq̄ rōe respiciūt esse
tiam & sub alia rōe plonā sūt eēntialia
& p̄sonalia p^o m^o. se habet bonū^z o^o m^o
nūs uel pprietas z^o mō unū qz i diuisio
sub ppria rōe ptinet ad essentia^z & sub
a^a rōe ppriā ad p̄sonas S^z gtra isthī^z cāz
querit ar^m arguit enī cū hec duo uidēt
eque quertibilia cum ente & ad diuina
transferantur qd̄ eqlī^z erit utrūq̄ eēn
tiale tñm uel utrūq̄ essentiale & p̄sonale
Est alia rñsio q̄ obiectū fruicōnis o^z q̄
sit bonitas aliqua quiditatnua. & nō p̄
se fō suppositi qz pfectio suppositi ut
dissiguit gtra pfectōe^z quiditatnū ut

triū inquantum tres dico q̄ non ē simile quia eēntia dīna nō cāt in nobis īmediate actū credēdi sicut cābit in patria īmediate actū uidēdi & hoc est ppter ipfēctōem intellectōis nostre p̄ statu isto qz itelligī p̄sonas distinctas ex creatis & distinctis actib⁹ & ita q̄ ad cognitōez nostraz pōt mō trinitas esse ratio formalis cognoscendi tunc āt erit preci se cognita sicut ē & nō tñ ratō formalis cognoscendī qz tunc pre cīle uidebit p̄rōnez essentie ut primi obiecti. Ad primū in opp⁹ dico q̄ est unus finis ultimus in se tamē illud habet in se distinctas rationes aliquas que non sunt rationes ultimi finis for maliter & ita possibile est frui eo sub rōne ultimi finis non fruendo sub illis rōnibus. Ad 2⁹ dico q̄ sicut dictū ē ī precedenti qōne qd p̄ accīs ē q̄ in eodē 9currāt rō efficientis & rō finis tñ ī factō una rō fōrālis est ipsi⁹ finis sicut ipsi⁹ efficiētis. S3 ī ista una rōne pōt po⁹ qetari l3 nō ī rōnib⁹ p̄soalib⁹ q̄ sunt in isto fine. Ad 9tīrmacōez cū dicit nō pōt una p̄sona creat̄ nisi creet a⁹ g⁹ una n̄ pōt frui sñ a⁹ dico q̄ nō le q̄t g⁹ u⁹ pōt finire actū nisi a⁹ firz bñ enī sequitur q̄ nō est una p̄sona finis ex natura rei nisi alia sit finis. Sed nō lequit de fine act⁹ ut est elicitus a po⁹ qz finis act⁹ ut elicit⁹ ē ad qz potētia eliciens ordinat actū ppter q̄ elicit ipz S3 finis ex natura rei ē bonum ad qd actus ex natura rei nat⁹ ē ordinari nō qdē. ī rōne obi quod attingētur p̄ actū sed sicut oēs nature create ī suo gradu ad finē ultīm ordīat p̄ ph⁹ p̄z ad auctoritatē. s. de tri. quia loquit de facto. Ad ultimū de adoracōe dico q̄ una ē ado

ONSEQVENTER.

quero de hui in se & primo
suppolito q̄ sit aliquid uolū

tatis p̄cise q̄ro an sit aliq̄s elicit⁹ act⁹
a uolūtate uel pa⁹ recepta in uolūtate
puta delecta⁹. Q d̄ sit delecta⁹ pbo
qz fructus ē ulti⁹ qd̄ expectat⁹ de arbo
re & frui dicit⁹ a fructu s̄z ulti⁹ fructus
nō ē ipla comedio s̄z delecta⁹ ppter q̄
comedit⁹ & queritur fructus g⁹ timulit⁹
i spūalib⁹ fruct⁹ ē ulti⁹ qd̄ expectat⁹
d̄ obo s̄z tale ē delecta⁹ qz delecta⁹ seq̄
ac⁹ io. ethi. Itē ad gala. s. fruct⁹ spū⁹
sunt pax & gaudiū z̄. q̄ enumerat⁹ ibi
uidet⁹ pa⁹ nes ut p⁹ de gaudio at salte⁹
nō sūt actus s̄z actū 9ñtes fructu aute⁹
p se fruimur g⁹ frui ē aliquid p le 9ñs
actū ut uidet⁹. Cōtra uoluntas actu
elicito amat deū g⁹ aut ppter aliud &
tunc utrī & ita ē puersa aut ppter se &
tunc frui exdiffinicōe frui & ita frui ē
act⁹. In ista q̄oē p⁹ uidēdū ē de iplis cō
ceptib⁹ & z⁹ d̄ significato nois Q uā⁹

Runt ad etas zoot y quattro geliditas in a°. Hac
1ª zoot geliditas duo. primo q° per unum
finet hincq; 2 una id fructu. 2° q° no possu-
mus hoc actus si. et una p³ndit hincq; 2°
7 hincq; f^m qz has multa p^o Anno hincq; n^o
et hincq; per m^o est Anno ac et vint p³ m.

ad p^m dico q^p sicut i^t intellectu sūt duo
act⁹ assēcēdi alicui 9plexo unq q^o assē
tīf alicui uero pp^f se sic prin^o alius q^o
alicui uero pp^f ter aliud ue^r assentitur
sicut 9° ni pp^f ter prin^o. Ita in uolūtate
sunt duo actus assēcēdi bono aliquā^o
enī assentīt bono pp^f ter se aliqⁿ bono
pp^f ter aliud bonū ad qd illud bonū re
fertur sicut 9° ni assentitur pp^f prin^m
qz 9° habet ueritatē luā a prin^o. Ista
similitudo pōt accipi a phō. 6. ethi^r.
ubi dicitur q^p in mēte est affirmatio &
nega^o hoc in apetitu ē pfecu^o & fuga
& ita ultra sicut i^t mēte ē duplex. Astir
matō uz pp^f ter se & pp^f ter alter^r ita in
appetitu ē duplex plecu^o uel ad besio
& pp^f se & pp^f ter aliud. Est tñ duplex
dīa prima qz illi duo assens⁹ distigūt
exnata obo^r sūt enī alteri pp^f alterā
evidētiā h^o & illi⁹ ui & iō h^o nō distig⁹
oba libi corrīden^a & ipos caulan^a hic
at. s. isti assēsus nō sūt ex distigōe obo
ruim sed ex distigōe actu potētie libere
sic uel sic acceptātis ei⁹ obm quia sicut
pri⁹ dist⁹ ē i^t ptāte ei⁹ ē sic uel sic age
re referendo uel nō referēdo & ideo nō
corrīdet ipis actib⁹ pprua oba distig⁹
s⁹ qdcūq⁹ bonū uolibile pōt est uolūtas
h^o obm p^m z^m hūc actu uel z^m illum
2^a dīa est qz illi duo assens⁹ intellect⁹
sufficiēter dīdūt assensuz intellectus in
coⁱ nec inter ipos ē aliq^d me^m qz nulla
ē evidēt me^a ex pte obi a q^p poss^z acci
pi alia ueritas me^a q^p p̄cipiu uel 9° nō
Preter at istos assēsus uolūtatis ē alq^d
assens⁹ medi⁹ qz uolūtati pōt ostendi
aliqd bonū absolute aprehēsuz nō sub
rōe pp^f se bonī nec pp^f ter aliud bonuz
uolūtas at circa tale sic ostensum pōt
h^o actu absolute uolēdi & non nccio

ordinatū g^o pōt h^o actu absolute uo
lēdi illud abs⁹ relatōe ad aliud aut abs⁹
fruicōne pp^f se & ult⁹ pōt impare
i^t collectui ut iqrat qle bonū illud sit &
qliter uolendū & tu cilli sic assentiente
uel sic & tota rō dīe h^o nīc inde uidet ēē
libertas uolūtatis & nccitas nafalis ex
pte i^t tellect⁹. Ex his ultra actus assēs⁹
boni pp^f se ē act⁹ pfec⁹ ac^m at pfec^m
qz actu nō impfectū uolēdi bonū pp^f ter
aliud qui uocat us⁹ & actu ptectu uolē
di bo^m pp^f se qui uocat frui^o & ac^m
neutr^r & delectōe qz sequētem actu^o.
De 2° principali cui istor^r g^ueniat hoc
nomē frui si collig⁹ ex auctoritatib⁹
loquen^m de h^o uocabul^o frui planū est
q^p nec actus neuter nec usus est frui^o.
Alic^a tñ ē de actu pfecto & dīlecta
cione qz nō tñ aliqd auctoritatesuidet
dicere q^p frui ē ille act⁹ pfec⁹ tñ aliqd
q^p est delectacio tñ aliqd q^p includat
ābo & tunc nō significat aliquid per se
ens sed unū aggregatum ex duob⁹ en
tibus uel ens p accidens. Q dīact⁹
uidetur illa auctoritate. 83. q. q. 30. oīs
pueritas q^p uici^m noīatur ē uti fruēdis
& frui utēdis puerlio & pueritas ē for
malit in actu uolūtatis elicito nō in de
lectōe qz delecta^o nō ē praua nisi qz
act⁹ praua nec delecta^o ē in ptāte de
lectantis nisi qz actus ē i^t ptāte agētis
peccatū at inqtum peccatū formalit
i^t ptāte pecantis. Et hoc ēt uidet mani
feste dicere Aug. p^o de doctrina xpia^a
c^o. p^o frui est amore inherere alicui rei
pp^f ter ista inhesio uidetur ēē p potē
tian moti^z inherētis sicut icorporib⁹

a quibus translatum est nomine inherere
in hercio enim sit virtute inheretis. Siliter
in hercio alicui propter se non videtur esse per
delectacōes q̄ delectacōis cā efficites
& non finalis videtur esse obiectū deleo
tabile & ita non tendit delectas in obm
propter se. Sed illa rō non excludit procedit
enī q̄ obm non possit esse efficiens & fi
nis delectacōis & solus habet atenēte
i⁹. delectacōeē dēēn⁹ b̄titudis. Q d̄
āt frui sit tm̄ delecta⁹ uidetur dicere
illa auctoritas p̄ de tri. c. 8⁹. plenum
gaudiū est frui trinitate nisi retorqat
auctoritas ad cālitatē uel ad alium in
tellectū q̄ nō sonat uerba gaudiū est
formaliter delectatō. Similiter in ista au
toritate Aug. pri⁹ allegata fruimur i⁹
re de q̄ capimus uoluptatez si sit locu⁹.
p̄ idēptitatem uel quasi diffi⁹ tunc ca
pere uoluptatem est frui essentialit̄.
Q dāt frui accipiat p̄ utroq. l. p̄ actū
& delectacōe p̄ abtexista distīcōe. i. d̄
tri. c. io. tunc fruimur cognitis i⁹ quibus
uoluntas propter se delectata⁹ quielscit
ad actum enī p̄tinet cum dicit fruimur
cognitis quia actui uoluntatis pluppo
nitur obm cognitum. Sed post subdit
i⁹ quibus uoluntas propter se delectata⁹
quielscit qz si delacta⁹ accideret fruicōi
non deberet ponit in ei⁹ diffinicōe Silit
si ponatur ad beatitudinē essētialit̄ per
tinere & actus & delecta⁹ sequens tūc
oēs auctoritates que dicunt frui eē lū
mū p̄miū uel b̄titudinē nr̄az dicunt
eam includere utrēq & actum & delec
tacōes istā mōrē dicit i⁹ auctoritas. 7⁹
de doc. xp̄ia. c. 6⁹. lūma merces ē ut
ipso fruimur. Q dāt sit magis p̄
pri⁹ significatū uocabuli difficile ē p̄ba
tm̄ aliquo. quinci pot ex usu uocabuli

Istud enī uocabulū ḡstruit cū ablatiuo
significatē obiectū ex ui trāsicōis q̄lis
ḡstructio ap̄ priat uerbis significatib⁹
actū nō aut̄ ḡstruit cū obiecto in abla⁹
ex ui caule q̄lis ḡstruc⁹ debet pa⁹mib⁹
significatis p̄ uerba pure passiva nō enī
ita dicitur in deo fruor sicut in deo de
lector uel. deus delectat me. Sed dico
deo frui translatue sicut dico amare
deum & istud uidetur eē magis ppri⁹
significatū uocabuli sed de significato uo
cabuli nō ē ḡtendendū quia z⁹. Aug.
p̄ retrac. c. 9⁹. cū res ḡstat nō est uis
facienda in hnoib⁹ res ḡstat qz uolūtas
uolens habet triplicem actum & q̄rtuz
puta p̄ nem ḡntem & duobus actib⁹
nullo m⁹ ḡuenit hoc nomine p̄ altūro
aliqz & p̄ ambobus simul uident̄ aliq
uti uocabulo. & tunc erit equiuocū uel
si est uniuocū oz auctoritates q̄sdā ex
ponere q̄ loquūt cāliter uel ḡcomitāt̄
Ad primū dico q̄ fructus est ultim⁹
qd expectat̄ nō ut possidēt̄ corporalē
sed ut h̄ndum p̄ actū potētieattigētis
illud ut obiectū. pomū enī nō ē fruct⁹
sq̄tum expectatur ut possidendū sed in
quātū expectat̄ ut gustandum hoc est
actu gust⁹ attingēdū q̄ gustacōes seq̄t̄
delecta⁹ si ḡ. fructus dicat q̄ fruēdū
est delecta⁹ nō est fructus s̄z illud ul⁹
expectatū. Silit nec delecta⁹ erit frui
sed pri⁹ quo attingitur expectant ut
expectatū est frui & hoc uidetur p̄ba
bile cū fructus sit expectatū sub i⁹. rōe
sub qua expectatū ut a po⁹. attigēdu⁹
Ad 2⁹ dico q̄ auctoritas ē ad oppoītū
cum enī auctoritas dicat nō actus esse
fructus sed pa⁹nes sequitur q̄ frui nō
est delecta⁹ qz fructus est obiectū frui
cionis passio at̄ non tunc enī posset ee

op̄o Docēt⁹
Constructio 2 geni cau
rōe qz obm p̄tū
om̄b⁹ 2 uba signatur
et nō signatur. 2 ut quod
ubis signatur 2 acut⁹

Ac si conatus diei posse
fuerit dum 53 et conatus
erat apud iniquos. Nam
et plausus dīḡt̄ p̄tū fui et
nō tunc domini vestiḡz non
re domo vnde at̄ int̄lūz

neani et imp̄f̄t̄.

1. ḡsib⁹ et ea deh̄l̄t̄ V. ag
ad fruimur ḡcomit̄
Dobrano

dist fruimur nō tunc fui
ems nō qz p̄tū t̄n
ubm gustanom⁹

fruim⁹ abo
qz fruim⁹ et obz h̄i et
fruim⁹ amare h̄i
obz q̄ fruim⁹ et at̄
nō delecta⁹

abz et in fruim⁹ et h̄i et
t̄z gustanom⁹. h̄i et a et fruim⁹
t̄z fruim⁹ et h̄i et q̄ fruim⁹

1. ista t̄z delecta⁹ q̄ fruim⁹
ē obz fruim⁹ passio at̄ no
stra pot̄ et obz p̄tū fui
pot̄ et obz delecta⁹ et

fruim⁹ et obz fruim⁹ q̄
istud q̄ fruim⁹ de fruim⁹
qua⁹ fruim⁹ p̄tū t̄n
am uoz et obz et uol
tum pp. 11.

1. p̄tū fruim⁹ t̄n c. 1
1. p̄tū et obz p̄tū
delecta⁹: fruim⁹ possit et
obz fui qz p̄tū t̄n p̄tū
omo quo et et obz de
fruim⁹ et fruim⁹ t̄n p̄tū
et mōt̄ obz altūs. 1. fruim⁹ p̄tū obz fui
altūs. 1. fruim⁹ p̄tū obz altūs. 1. fruim⁹
fui nō p̄tū obz p̄tū
et obz et obz fui. 1. fruim⁹
et obz et obz fui. 1. fruim⁹
et obz et obz fui. 1. fruim⁹
et obz et obz fui. 1. fruim⁹

Homer. Tuus iste opandi argumentum diversum
potest si non diversi et diversum obit. Secundum se dicit ergo
s. cur oppositio hoc est diversus obit utrumque est quod est annis
210 potest enim ad finem;

ita obiectum prius sui licet potest esse obiectum alii
ideo frui si est passionis ut obiectum ut sonat
auctoritas non erit pars. sed est aliquis actus
potest habere illas passiones propter obiectum. quod
proximus suo primo obiectum & cum dicitur
quod per se fructu fruimur non est hoc intelligendum
in ratione formalis principii sicut ignis
calore calet sed in ratione obiectum sicut si diceretur
quod amabiliter amamur Sed in ratione cause for
malis fruizione fruimur. Auctoritas
autem non dicit aliquid de actum esse fruici
one sed fructu. id est quod fruicentis obiectum

ECUNDUM. Q VERO.

circa fruendum eliciendi accepimus
utrum s. fine apprehensione necessari
voluntate fruendo. quod sic ar. auic. 8°. meth.
delecta. est genitum queientis cum querenti
enti finis necessario queatur voluntati ergo ex
genitum ei cum voluntate est delecta. g. fruendo.
Item finis mouet methodum sicut
efficiens mouet proprium sed efficiens appetitum
in statu passus non impeditur in appetitute proprium
mouet g. finis a proximatum hoc est primum
voluntati non impeditur necessario mouendus methodum.
Item oportet mobile per se ipsum aliquid immobile
est g. actus voluntatis varius & mobiles per
supponunt aliquem actum immobile talis non
est nisi circa finem g. ille necessario non est
mobilis. Ad oppositum appetitus naturalis
non stat cum libertate quod probatur quia natura
& voluntas sunt principia aeterna habentia op
positum modum principiandi g. cum modo
principiandi voluntatis non stat modo principiandi naturae
est necessario elicere actum quod est de se s. voluntas
libere vult finem g. non potest appetitute
naturae velle finem nec per quod aliquis modo
necessario. Assumptum. s. quod libere vult finem.
probatur quod eadem potest est quod vult finem & illud

quod est ad finem g. habet eundem modum
appendi quod diversi modi opandi arguant
diversas potentias libere autem opatur circa
ea quod sunt ad finem g. & circa finem quod sit
eadem potest ab obiectu propter quod alias nulla potest
entis ad finem voluntatis illud propter finem
obiectum. illud est una honestate actum circa utrumque
extremum sicut probatur de cognitio
sensu cois in secundo de anima. Ista quod potest
intelligi uel de fine obscure in uli apprehensione
sicut principium beatitudinem in eo uel de
fine obscure iusto in particulari sicut ceteri
principia beatitudinem indeo trino uel de fine
clare uiso in honestate supernalitate
eleuatam ut in habente voluntatem per
fectam per habitum supernaturalem
uel quarto de fine clare uiso in non honestate
honestate supra uoluntate & honesto potest quod
de potest ab obiectu se ostenderet intellectui
non dabo honestum supra uoluntate aliq. voluntati
Quatuor ad istos quatuor articulos dicitur
potest quatuor ad primum quod de necessitate voluntas
fruit ultio fine sicut apprehensione obscure
& in uli quod probatur tripliciter. p. propter illud
sicut philosophus sicut principium in speculabilibus
sic finis in operabilibus sed intellectus de
necessitate assentit primis principiis specu
labilibus g. voluntas de necessitate assentit
ultimo fini in operabilibus. 2. probatur quia
voluntas vult necessario illud cuius participacio
vult quicquid vult participatio ne aut finis
ultimo vult quicquid vult g. 2c. p. minoris
quod nihil aliud vult nisi in qua est bonum
quoddam est autem aliud bonum est participatio quod
ultimo finis qui est sumum bonum sicut p
probatur per Augustinum 8. de tri. c. s. tolle honestum
& vide ipsu bonum si potest honestum oportet
3. probatur idem sicut voluntas non potest non
uelle nisi in quo est aliquis defectus boni
uel aliqua ratione mali in ultimo fine in uli

honestum
obscure apprehensione
finis
clarus uetus
summa honestum

aprehē so nō ē aliqua rō malī nec aliq̄
defect⁹ boni g° z̄. Quātū ad 2^m arti
culū dicit q̄ fine obscure sic ap̄hēso i
pticulari pōest uolūtas nō frui h° pōt
pbari qz pōt frui aliquo qd̄ sit i q̄ possi
ble tali fini sicut patet de peccāte mor
taliter. Itē Aug. 13. de tri. c. 3. dicit
q̄ quidā mīm⁹ dixit se scire de multis
ex̄tib⁹ intheatro quodā q̄ oēs uellēt
hoc uolens itelligere de btitudine sed
nō oēs illi btitudinē sive fine ultim⁹ uel
lent si 9tingēter eū uellēt g° necio eu⁹
uoluerunt. Quām ad 3^m artim⁹ dicit
q̄ necio fruimur fine sic uiso ppf̄ fciaz
rōez ad p^m artim⁹ adductā qz nulla rō
malī inueit in eo null⁹ ēt defect⁹ boni
& h°. Si uideat illū finē uisione pratica
qcquid sit de uisione speculatiā. Et ad
ditur q̄ hic ē tāta necessitas i 9nexiōe
istorū actuū intellectus & uolūtatis re
spectu ultimi finis clare ostensi q̄ de⁹
de po^a absoluta nō pōt separe uisionē
practicā a frazione. Quām ad 4^m
articulū dicit q̄ impossibile ē uolūtatez
creatā caritate non eleuatā frui fine ēt
clare uiso qz agere p̄supponit esse ergo
agere supnatale eē supnatale uoluntas
ista nō habz eē supnatale g° nō pōest
habere actuū supnatalem. Itē tūc poss⁹
talis uolūtas esse btā sine caritate q̄ nō
est falluz qz tunc caritas nō eslet necia
ad btitudinē uolūtatis q̄ nō p̄bat lic qz
frui fini i pticulari uiso uide eē btitudo
uel includere formaliter btitudinem.
Contra pri^m artim⁹ arguo p. sic Aug.
p. retractacōuz. c. 9. & 22. nihil tā ē
i ptāte uolūtatis q̄ ipsa uolatas q̄ non
intelligif nisi quātū ad actuū elicitū g°
si actuū uolūtatis sit in ptāte uolūtatis
mediāte actuū alicui⁹ alteri⁹ potentie

... 8° Superior p. 4
multo magis est in ptāte uolūtatis in
mediate led i ptāte uolūtatis est uelle
& nō uelle fine mediāte actuū intellectus
g° h° ē in ptāte e9 i mīdiate minor p^z
qz i ptāte uolūtatis ē auertere itellec^m
a 9sideracōe finis q̄ facto uolūtas non
uolent fine qz nō pōt h̄ē actum circa ig
notū. Cōfirmatur ista rō & pōt esse 2°
rō qz qdcūq̄ agens nō ipeditū q̄ necel
litatur ad agēdū de nccitāte remouer
phibens si pōt g° si uoluntas nō ipedi
ta nccitāt ex nafa sua ad uolēdū ultim⁹
fine remoueret nccio oē phibēs illam
uolitionē si pōt remouere phibēs aut
hāc uolicōez ē nō 9sidera. finis & hāc
pōt uolūtas remouere faciēdo itellec^m
stare i 9sideracōe finis g°. uolēdo fine
de nccitāte faciet itellectū stare i 9side
racōe finis maior huic argumēti p^z qz
illud qd̄ ex se nccitatur ad agēdū nūq̄
phibēt nīli p̄ aliquid repugnās uicēs e9
actiūa uirtutez lic p^z de graui phibēt
enī a descēsu pp̄ter aliquid repugnans
uicēs iclinacōez e19 partū nccitāte amo
uet phibens si pōt quo amoto nō ipē
ditum descendit. Item oē necessario
agens de nccitāte agit s3m ultim⁹ potē
tie qz sicut nō est in ptāte e19 actio ita
nec itensio e19 g° uolūtas de nccitāte
uolent finem intenissime cui⁹ opposi^m
experimur. Item po^a libera p̄ principa
tionem nō magis tendit in obm perfec
tum q̄ in aliud obm g° nec po^a libera.
p̄eentiam nō est āt dīa inter finez uoli
tum & alia uolita nīli ex pte pfectōnis
obi aīcedens patet qz uisus qui ē liber
p̄ participacōem q̄ tenus actus e19 sub
est ipio uolūtatis nō magis necessario
uidet pulcherimū q̄ min⁹ pulchrum
iō abutroq̄ eq̄liter auertitur & utrūq̄

170 o 20 uolūtatis potē
uolūtatis min⁹ nō gl. uolūtatis
pōt q̄ potē uolūtatis
obm pōt nō Am
qz p̄ tē actū ei frui mīdiate
mīdiate uolūtatis > ylēmāt. qz
si pōt nō obm uolūtatis
mīdiate pōt uolūtatis
Am i qz pōt nō obm
i tē pōt uolūtatis
S3 obm nō Am nō obm
bē pōt uolūtatis
S3 obm sup g° nō qz
dam illud Am > qz
2° ylēmāt. Dōcūt qz
bē q̄ p̄t h̄ē so p̄nūpāt
mīdiate.

sicut nō ē min⁹ p̄t actio
i mīdiate pōt mīdiate
qui modus ē p̄nūpāt.

uidet eque contingenter. Contra secundum
articulum quod si esse verum uidetur quod rationes
primi articuli destruantur etiam articulus nam
illa ratio quod in fine ultimo non est defectus
boni nec aliquod malitia uidetur eque efficaciter
excludere de fine particulari a phelio sicut
in uli uel efficaciter quia in fine ultimo in
particulari apprehenditur tota ratio finis in uli
& ita nullus defectus & nulla est mali.
Similiter illa ratio secunda per primo membro de par-
ticipacione plures excludit de fine in particulari
nam bona creata si sunt bona per participa-
tiones finis ultimi magis sunt bona per par-
ticipacionem finis ultimi in particulari quod per
participationem finis in universalis non enim
participat illa in universalis nisi quod participat
ipsum in particulari cum principiis habeat pri-
cipiat per causam uel mensura aequaliter dependet
essentialiter & dependens entis realis non
est nisi ad ens reale & ita ad aliqd simili-
lare. Contra tertium articulum quod primum
elicitiuum non necessario elicere habens illud
primum non necessario agit sed principium
elicitiuum eodem modo se habens quod prius
eliciebat contingenter actum non elicere modo
necessario quod nec agens hunc illud primum
necessario agit. uoluntas autem habens eadem
caritatem quod in primo contingenter eliciebat
actum fruendi quod in non necessario elicere
actum illud cum nulla sit facta mutatio ex parte ei-
usdem habens in raptu pauli si prius habu-
isset caritatem quam habuit in illo raptu
nulla erat ex parte voluntatis mutatio nec
principium eliciti. Nulla ergo necessitas
elicendi tunc plures quod nunc non est necessitas
agendi cum alterum potuerit esse equalis
caritas autem raptum & in raptu. Iterum
diuersa a proxima passi ad agens non est
necessitatibus tamen interior actus sicut
apparet de calore respectu calefacti-

lium plus & minus a proximato diversa
aut prioria obiecti cogniti puta usi & non
usi non uidetur esse nisi quasi diuersa
a proxima eius circa quod debet esse actus
voluntatis ad voluntatem ergo non diuersi
ficat necessitatibus & non necessitatibus. Sed
tamen faciat interior & minus intellectus actus.
Item autem finis mouet ad illum actum aut
potest si finis per quod non est necessitas quod ille
finis ad nullum agere causum necessario mo-
uet si uoluntas tunceatur quod ista non habet
causam respectu obiecti nisi a proximacionem
maiorem uel minorem ut dictum est. Iterum
quod dicunt in isto articulo quod in possibili est
actum uisionis practice esse sine fructu
in tali agente non uidetur uerum quia que-
cumque absolute naturae distinctione sic se habet quod
prior essentialiter potest esse sine posterio
sine contingenter actus isti. uero & fructus sunt due nature absolute ergo
sine contingenter actus uilio que prior est natu-
raliter potest esse sine fructu neque est poste-
rior. Rendetur maior est uera de illis abso-
lutis quoque neutrū dependet ab altero
nec ambo a tertio. In pposito ambo depen-
dent a tertio ut ab obiecto causante. Con-
tra si non dependet a tertio necessario causa
ambo nec est necessario causa unius licet certe
alterum ad hunc maior est uera quia sine
contingenter actus potest prior est sine posteriori
ista autem non dependet a tertio necessario causa
simpliciter ambo per quod non est necessario causa
posteriori si causset prius quia quicquid
absolutum potest non necessario causare in
mediate potest non est necessario causare per causam
mediam quod media causa non est necessaria ipsius
ad effectus causandus istius cause medie
ut patet desole quod si non est causa immedia
necessario absolutum posterior non est causa
necessario illud posita causa priore si quod
est causa postea illud non est per causam
est causa secundum quod est causa

lit causa. Contra q̄rtū arti^m arguit illud q̄ aliquid pot̄ simplicit̄ agere illud ē p̄o^a ḡ si uoluntas circa finē uisū n̄m pot̄ habet actū ex natib⁹ suis habēs at caritatē pot̄ caritas uel erit simplicit̄ po^a uolitiae circa illud obm̄ uel ps potē tie uolitiae quorū utrūq; ē falluz. Itēz si obm̄ uolibile mīg sufficiēt a p̄xiatu⁹ uolūtati sufficiēt pot̄ teriāre actū uolūtatis multo magis si illud ē pfecti⁹ a p̄xiatū uel p̄ntatū uolūtati si ḡ aliquid bonū oblicure ap̄hēsuz pot̄ esse uolituz a uolūtate nō eleuata p̄ h̄itū lūpnatālē multo magis idez obm̄ clari⁹ uisū pot̄ esse uolituz aliquo actu uolūtatis a tali uolūtate 9cedo ḡ 9. nes istarū rōnū.

Quātū ad p̄m articulū dico q̄ si uolūtas frui⁹ non nccio hiis q̄ sunt ad finē sic nec fine ap̄hēnsō i ulī. Quātu⁹ ad 2^m 9cedo cū p̄ opiniōe q̄ nō nccio truitur fine uisū i p̄ticulari & obscure nec q̄tū ad 9clusionē arguit 9tra illā. Sed quia rōes poſte i primo art° uidēt 9cluder 9tra 2^m si ualēt q̄s tñ nō repu to simplicit̄ 9cluder sed i nitens eis in p̄ arti. nō uideo quō soluit eas in 2^m.

Quātū ad 3^m articulū de fine uolo Clare dico q̄ uoluntas eleuata nō nccio frui⁹ q̄tū ē dese & ex pte sua. Quātu⁹ ad 4^m dico q̄ uolūtas n̄ eleuata s̄rnatā. līt pot̄ frui illo fine: Ad ar^a p̄ opioe dico q̄ illud simile 9cluderet multa flā Si eēt similitudo ulī uera qz 9cluderet q̄ sicut nccio assētim⁹ 9clusioib⁹ pp̄t prin⁹ sic nccio assētirem⁹ illis que sunt ad finē pp̄t finē qd̄ ē falluz. Ideo dico q̄ simile ē quo ad duo uidelz q̄ ad ordinē istorū & i^o p̄ iterse & q̄ ad ordīez i^o 9pāndo ad potētias ordīate tēdentes i illa. Intelligo sic q̄ sicut ē ordo iter

illa uera inse sic ordīate cognitā sic int̄ illa bona & q̄ sicut i^o uera sūt ordīate sic cognita sic & illa bona sunt ordīate uolita. Sed nō ē simile q̄tū ad ordīez necessitatī i uno & i alio 9pādo ad potētias absolute enī o⁹ q̄ uoluntas līt illū ordinē i actib⁹ suis q̄le⁹ nata sunt h̄re uolibilia ex naſa sua nec ē astensus similis h̄ic & iñ qz nccitas ē in itellec̄tu ex euident̄ obi nccio cāntis assensuz in itellec̄tu nō ēt bonitas aliq̄ obi causat necessario assensuz uolūtatis līt uolūtas libere assentit cuilib⁹ bono & ita libere assentit cuilib⁹ bono & ita libere assentit maiori bono sicut mīori. Ad 2^m cum arguit de pticipacōe dico q̄ ma. ē falsa qz uolūtas nihil necessario uult & ideo nō o⁹ q̄ necessario uelit illud cui⁹ rōe oīa a. uult si aliquid eēt tale mīor ēt est falla quia pticipacōe uel virtute alicui⁹ uolūtate uelle aliqua pot̄ itelligi dupl̄ citēt uel virtute ei⁹ ut efficiētis uel uirtutis 9tinentis uel virtute eius ut obi primi pp̄ter qd̄ uolitū uult alia. Si p̄. intelligit nō ē ad ppo^m. mi. aslūpta cū maiore qz illēt cui⁹ pticipacōe ut efficiētis ē aliquid uolitum nō o⁹ illud ēt uolitū sicut illud qd̄ ē efficiens alicui⁹ uisi nō o⁹ ēt uisum. nō enī o⁹ q̄ p̄tia uideā deū oculo corporis si uideā colorē qui est quedam pticipatō dei ut cause efficiētis si itelligatur 2^m de pticipatōe ut primi obiecti uoliti tūc mīor ē falsa nō enī uirtute dei uoliti uolo. q̄ cunq̄ uolitū qz tūc oīs act⁹ uolūtatis ēēt actualis usus referendo illud ad obz̄ primū uolituz. Ad 3^m dico uno^o q̄ licet nō sit ibi defectus alicui⁹ boni n̄z aliqua malicia & ideo forte non posset uolūtas illud nolle qz obm̄ act⁹ nolēdi

est malum uel defectuum potest tamen illud per se est non uelle quod in potestate uolentis est non tamen sic uel sic uelle sive uel non uelle quod libertas enim est ad agendum uel non agendum. Si enī potest aliis potentius impare ad agendum non tamen sic i.e. intense uel remise uel sic sed et ad determinate agendum & non agendum non uideat quod minus sit libertas sui respectu sui quantum ad actus determinacionem. Alii dicunt ad tertiam rationem precedentem quod non est probatum quin uoluntas possit bonum illud nolle in quo nulla inuenitur ratio mali uel defectus boni sicut non est probatum qui uelle possit illud in quo non repitur aliquis ratio boni & hoc primum in re uel in appetitione ratione quam illud terminet actu uolendi de habere forte alias erit sermo. Ad auctoritatē Aug. 13. de tri. c. 3. oēs uolūt esse beatitudine necessario uolūt ultimū finē in quo est beatitudo. Dico quod intelligit de uolitōe appetitudinali uult enim quod minus ille de qua loquitur ibi uero dixisset quid oēs concurrentes uoluerūt si dixisset oībus oēs uultis beati esse. Non enim tunc oēs concurrentes ad illud spectaculum habuerūt tunc actualit uelle beatitudinis quod non actualē cognitōe. De hoc loquitur ibi Aug. de uolitione habituali uel appetitudinali quod ipse uoluntas prompta est ut statim inclinet ad actu uoledi beatitudinem si actualit sibi offeratur ab intellectu. Sicut auctoritas non est ad propositum quod si certum est oēs uelle beatitudinem habere non est actu amicicie uolēdo bonū bono beneficio. Si illud beneficari uel ei bene esse sed actu concupiscēcie uolendo illud sibi bonū ut sufficiēs bonum quod non est certum uolūtates in ordinatione huius delectationē ordinationē primi boni. Se. Si oēs uolūtates ordinate sibi in ordinatione huius uolūtate concupiscendi sibi bonū actus

at concupiscētie non possunt esse actus fruicionis quia omnes concupiscētes concupiscit alii quod amat amore amicicie & ita actus concupiscētie non est actus fruicionis sed solus actus amicicie Sig. Aug. loquitur de actu uolendi beatitudinē non tamen de actu amicicie sed de actu concupiscētie & ita non de fruicione & sic non est ad propositum. Ad armenum proposito articulo eorum cum arguitur de de agere & esse dico quod ille actus non esset supernaturalis sed naturalis quia actu aliquem potest uoluntas naturaliter elicere circa obiectum quodlibet intellectu omnium & quod ille actus non excedit facultatem potētie ideo nec obiectum ut finaliter actu potētie illius. Cum dicitur secundum quod uoluntas esset beatitudine dico quod non secundum aug. de tri. 13. c. 5. beatus est qui habet quicquid & nihil mali uult ita intelligenda est hec diffiniendum. Quod beatus est qui habet quicquid ordinatae potest uelle non tamen quicquid nūc uult actu tunc enim aliquis uiator posset esse beatus propter tunc quādū de uno tantum ordinatae habito cogitat. Si beatus est qui habet quicquid ordinatae potest uelle habere potest at ordinatae uoluntas uelle habere caritatem quia potest uelle non tamen habere sibi actus fruendi sed potest fruicionē uelle habere acceptā deo. Si non habet illud non habet quicquid ordinatae potest uelle. Qualiter est requiratur caritas non tantum propter gratificationem actus sed propter aliquod gradū perfectōis in trinsecus actu de hoc inferius dicitur. Ad armenum principalia ad primū dico quod aliquid est conueniens appetitudinaliter uel actualiter. Conueniens appetitudinaliter est quod conuenit alicui ex se & quantum est ex natura rei & tale conuenit actualiter oī ei cuius potestate non est quod sibi actualiter aliquid conueniat uel discoueniat & ideo quicquid conuenit

alicui naturaliter uel aptitudinaliter appetitu naturali uel appetitu sensiliuo quenit et actualiter si non sit defectus excepte alterius extra sed in parte uoluntatis est ut ei aliquid actualiter queiat uel non queniat nihil enim actualiter queat sibi nisi si quod actu placet propter hoc nego mi. cum dicitur finis necessario conuenit uoluntati hoc non est uerum de queien^a actuali sed aptitudinali. Alii si aptitudinalis queien^a sola sufficiat ad delectacionem non ad fruicionem immo insfruicione oportet quod sit queiens actualiter si uoluntatis aliquid queiat siue non si per se in hac ratione est uerum neganda haec est cum dicit de lectio. g. fru. Ad 2^m dico quod alius modus agendi in agente proprie & metha. destruit similitudinem quantum ad necessitate uel alii sicut aliquod agens proprius necassario mouet & aliquod contingenter sic aliquod agens metha. nescio mouet & aliquod contingenter ille enim finis quod necessario mouet efficiens puta agens naturale mouet necessario metha. quod nescio amatur uel appetitus naturalis qui ait mouet efficiens contingenter. contingenter mouet metha. hic ait efficiens contingenter efficit & finis contingenter metha. mouet. Ad 3^m dico quod illud immobile non potest esse aliquod actus elicitu non enim plures calefactores uarie & mobiles presupponunt aliquod unam calefactionem immobilem sed presupponunt actum per se puta calor qui sit primus sufficiens eliciendi actus omnes illos uarios ita hic uolitiones non presupponunt uolitiones immobilem quod tamen uoluntas uolens aliquid ad finem semper est. sed duobus actibus aut saltibus uno actu referente habet ad illud sed presupponunt actus primus puta uoluntatem quod est sufficiens ratio eliciendi illas uarias uolitiones.

1
2
3
4
5

LTIMO Q VERITVR
circa di. primam illam de fruibilitate cui. scilicet ut ibo queiat frui.
Et primo utrum deo queiat frui. Quod non uideatur quod frui est respectu finis sed deus non habet finem gratiae deo non quenit frui. Contra deus amat se & non amat se propter aliud quod tamen uteretur gratia fruitur sed haec est plana quod si amat se aut utendo aut fruendo Secundo queritur utrum uiator fruatur quod non uideatur quod uiator habet tantum actum desiderii respectu boni absentis sed actus desiderii non est actus fruitoris cuius probatio est quod desiderium est actus concupiscentie frui atque est actus amicicie gratiae. Tercio contra frui est amore inherenter alicuius propter se ut ait augustinus & habetur in libro. sed si uiator etiam inheret deo gratiae. quartu[m] queritur utrum peccator fruatur & uidetur quod non quod non initium alicui immobili sed mobilis gratiae non quiescit & per hunc non fruatur nec quiescit sed peccator non initium alicuius bono immobili per quod initium creatura que est mobilis quod omnis creatura uitati subiecta est gratiae non quiescit nec fruatur. Ita qui uult ait uti actu suo non fruatur eo sed peccator uult deum uti actu suo gratiae non fruatur eo maius. omnidem quod quod uult ait uti actu suo iam non appetiatur illud ut sumum bonum gratiae non fruatur illo modo. omnidem quod peccator uult esse actu suum gratiae uult illud esse a deo cum nihil esse possit nisi a deo & si habet gratiae uult deum uti illo quia deus utitur omni illo quod est ab eo. Contra augustinum. q. q. 30. omnis peccator quod & uicius non natura est uti fruendis & fruari utendis gratiae possibile est peccatorem fruari utendis. Quarto queritur utrum fruatur & uideatur quod sic per Augustinum ubi prius. q. 30. ubi dicit quod frui quilibet copali uoluptate non absurde extimatur bestie.

7. 90. uerum in manu facilius
2. 90. uerum in manu facilius
3. 90. uerum in manu facilius
4. 90. uerum in manu facilius
5. 90. uerum in manu facilius

ad. qd. vnuū oia finit.

R. nro. ad. s. gōus.

Terra. p. primo. q. nro. 13

Metallat. vñcub. p. nro. quicquid.

Lapis. p. nro. 13. nro. 14.

finalis.

Cōtra frui ē alicui amore iherere ppter se sed bruta nō habēt amorē. quia nec uolūtātē n̄ iherēt rei ppter se s̄ ppter bo num eorū ḡ z̄. Quīto q̄rit utrū oia fruāt uidet q̄ lic q̄ oia bo m̄ appetūt amore nafali p̄ ethi. & aliquid bonū nō ppter aliud ḡ fruūt. Cōtra truimur cognitis sed nō oia cognoscūt ḡ z̄. Ad solutōez istarū q̄onū. I. prie scde & tertie pmitto qddā ex^m q^o uidelz corpora diuersimode quietāf ultim⁹ tīg quietis grauiū corpī ē centrū huic at centro ad heret aliquid corp⁹ graue p̄le & p̄. ēt initif puta terra q̄ nō p̄ natāz alteri⁹ corpīs adheret aq̄. pticipet grauitatē & illā ad hēsionē aliquod autē corpus ad heret centro & imobilit p̄se s̄ nō p̄ q̄ huic adheret p̄ grauitatem & ad hēsionē pticipatā a terra p̄le tñ ad heret q̄ p̄ formā intrisecā & firmit q̄ q̄i est intrisecū terre q̄ p̄ qescit ut pote lapides & metalla iuiscerib⁹ terre & talia licet nō p̄ tñ pfecte quielcūt q̄ p̄fecte giūcta sūt centro & mediāte p̄ q̄elcēte q̄elcūt cui sūt q̄i p̄fecte uita, aliquid corp⁹ 3. mō adheret centro mediāte terra cui unitur sed mobilis & n̄ firmiter ut graue aliquid exīs insuficie terre & tale licet uere quiescat ad t̄pus nō tñ ita definiatur ad quietē sicut cor p̄ qescens 2. mō. Quarto mō aliquid corp⁹ pōt adherere uniformit corpori primo & respectu istius q̄escere & tñ nō quiescere respectu uniuersi si illud cui primo ad heret nō uniformiter ad hereat cētro uerbi gra. de hoē tacēte in nauī & si in p̄tate corporis eēt se ip̄z quietare illud corpus graue q̄ leipſuz firmiter quietaret i aliquo tali mobili. nō at i cētro nec imediate nec mediate

D.
5.

ordinate se q̄etaret q̄z & si q̄m̄ ē ex se quietaret le ppter lui firmā adhesiōez tali corpori mobili tñ nō ad heret illi cui 2. naturā ad herere deberet ut q̄etařt Ad ppositum aplicādō pōderi corporis corrīdet uolūtas in spūalib⁹ q̄z sicut corp⁹ pōdere sic animus amore fertur q̄ cūq̄ fertur 2. aug. de ciui. j. c. 28. Cētrū qđ ex natura sua ē ultimē q̄eta⁹ ē finis ultim⁹ 2. uitatē huic cētro uolūtas dīna primo & p̄se quia non pticipatōe cui 9cūq̄ alteri⁹ a le imobiliter & nccio ad heret quia ipsa uolūtas non p̄bitum nec pactuz dīntē nec uirtute alicui⁹ cāe superioris pfectissime & nccio amat istud sūmū bonū uñ ait ille sapi.

volūtas

in t̄p̄

grā

dīna

pticipatōe

alteri⁹

a le

imobiliter

nccio

amat

istud

sūmū

bonū

uñ

ait

ille

sapi.

q̄p̄ deo ē spa intellectualis cui⁹ centro

est ubiq̄ circūferētia uero nūsq̄.

In 2. gradu est uolūtas creata unita q̄ non

p̄ s̄ p̄ticipādo a deo p̄le tñ q̄ p̄ forāz

suaz intrisecā ad heret firmiter huic

bono & hoc q̄z facta est quasi intriseca

uolūtati p̄. quielcēti q̄z in ei⁹ beneplā

cito semp manēs.

In 3. gradu ē uolūtas iusti uiatoris q̄z licet initaf die uolū

ati & medante illa sūmo bono in quo

qescit ipsa uolūtas tñ nō firmit adherz

bñ placito ipli⁹ uolūtatis.

Vnde nunc ad herz illi bono nūc auertif ab illo bo

no. Sed in hoc ē dissimile 3. mēbro in

corpalib⁹ q̄z ibi mānētē forā q̄ corp⁹

quiescit pōt iñ m̄ nō quiescere hic pōt

forā qua qescit distrui simul cū auerliōe

uolūtatis a centro.

In 4. gradu ē pec

cans mortalit qui licet q̄tum est ex pte

actus uolūtatis se quietantis uehcmēt

inhēreat alicui alii a deo ita q̄ nec me

diāte illo n̄ imediate inheret deo pōt

tñ ex pte obi nō simplicit q̄etari imo

sicut quiescens respectu nauis & non,

licet & males in præcepto ubi finis aliqui
per quin non ruminem posse illa finis suæ
Inghimmoz sanz

respectu centri nō quiescit simplicit̄ qz
nō respectu ultimi q̄tantis inunuerlo
ita uolūtas quietans se q̄tum pōt i obo
a° a deo nō simplicit̄ q̄tatur quia non
respectu ei⁹ qd̄ est ultiate & pfectissie
inunuerlo q̄eratim uolūtatis quod ēt
patet qz uolūtas ista nūq̄ ita facianur q̄
tuncūq̄ firmiter le inmerget ibi illud
ppter se amando. Ex his adpropo
sitas q̄ones dico q̄ frui uel dicit delecta
tōnez uel dicit actū inherēdi subiecto
ppter se q̄ 9comitā quieta⁹ delectatō
nis siue qui est ipa q̄eta⁹ hoc est actus
ultiate termians potētiā inqtuz po⁹ se
ipaz actu suo t̄m̄iat. Ita q̄ de rōne illi⁹
ultime fruitōnis si dicat actuz nō uidet
esse q̄ ipsa quietet potētiā iqtuz est ex
pte obi sed inqtuz est ex pte potentie
alicui obo pppter se inherētis ita q̄ sola
uolūtas dīna simplicit̄ frui, & p̄ le p⁹
nccio. Volūtas āt beata creata fruitur
simplicit̄ & ppetuo & p̄ se s̄z non p̄io
uolūtas uiatoris justi frui simpliciter
& p̄ se sed nō imobilit̄ neq̄ p⁹. Volun
tas peccātis mortalit̄ frui simplicit̄ qz
qtū est ex pte uolūtatis q̄etatis se ipaz
se quietat in obo q̄ pppter se amat s̄z n̄
simplicit̄ q̄etat q̄tu⁹ ē ex pte obiecti. nec
frui illud requirit sed qz obiec⁹ nō est
q̄etatiā sicut po⁹ actu p̄prio suo se q̄
et in iplo ideo est frui in ordinata.
Sed tunc est dubita⁹ quo obo⁹ peccans
mortalit̄ frustur an sc̄z actu suo an obo
sui actus. Rn⁹ q̄ coiter fruitur se ipo
qz obiectum lui actus amat amore 9cu
piscentie & p̄ ḡns aliquid amat amore
amicicie quia oēz amore 9cupiscentie
precedit amor amicicie illud aliud est
ip̄e met cui ut amato amore amicicie
9cupiscit illud obm̄ nō g⁹ fruitur obo

Expo po⁹ Ita quietatē boni ut mali usq̄: ix
pt̄ obi maxima quietatē non possit.

act⁹ sui nec p̄ ḡns iplo actu super q̄z n̄
o3 primo reflecti. Hec ē snā aug. de cī
ui. dei li⁹ 14. c⁹ ultimo q̄ duas ciuitates
fecerunt duo amores ciuitatez diaboli
amor lui usq̄ ad 9tēptū dei ciuitatem
dei amor dei usq̄ ad 9tēptuz sui & sup
gen ad l̄rāz li⁹ 2° c⁹ 8° g⁹ prima radix
ibi ē q̄ pecans frui se. Ad questionē
penultiaz dici pōt q̄ appetit⁹ fēliu⁹
licet aliqualit̄ inherēat alcui pppter se
q̄ nō pppter alte⁹ negati⁹ qz nō ē ei⁹
referre ad aliud nō tñ cōtrarie quia nō
appciatur obiectuz ut nō referibile ad
alid ideo abulue dicit frui pp̄ n̄ rlōez
nō tamē pprie qz nō irreferribilis ibe
ret Similis nec amore inheret qz pprie
nō est ei⁹ amare. Similis nec pprie in
heret quia non se applicat obiecto. S;
quasi infigitur ui obiecti qz non ducit
sed duci⁹ l̄m Dañ. li⁹ 2° Et sequēdo
dictam pabolā de quietatē corporum
posset dici q̄ lens⁹ appetit⁹ similat
ferro q̄li infixo ad amāti ui ad adamā
tis atracto & sic īcētro n̄ mediate n̄
ūmediate quietat̄ uel in aliquo alio Ita
hec uis obiectiq̄etat qz n̄ illa sit ītrise⁹
q̄etatiā in centro uel quasi in cētro q̄
est quasi sola libertas que nō queit ap
petitui sensitiuo. Ad ultīaz questōz
patet ex his qz si ab appetitu sensitio
negetur frui pprie qui tñ magis queit
cū uolūtate cui⁹ est frui quā appetit⁹
natālis quia actus appetitus sensitui
sequitur actum cognoscendi sicut act⁹
uolūtatis sequitur actum intellectus.
Nō āt sic aliquis actus appetit⁹ natā
lis si q̄s sit act⁹ seq̄tur q̄ hñti solū ap
petituz naturalē nō queniat frui pprie
nisi sic abusue sicut quenit appetitui
sensitivo. Ad ar⁹ ad illud p̄rie qōis

animi bruta finamus

pp̄ st Duplicit̄ neganti
et connivē
2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14.

vi illa qua offit quinta in
centro vel int̄m q̄ta Tā
q̄tētis q̄s tñ vi ext̄m q̄
et anis Ita hic vis obi q̄
tñ nō aut vis illa int̄m
nonnum omnia p̄i amare.

Soc id oga et d. sc̄t m̄t. 7. An
11. 1613. 9. 2. p. b. b. 3. 4. 5. 6. 7. 8.
una ex dīys l̄m app̄ n̄lāz p̄
fīm̄ l̄m̄lāz. q̄s zōt̄ 7. 8. 9. 10.
m̄s de p̄fūpūn̄l̄m̄lāz abz p̄
p̄fūpūn̄ p̄m̄ cognit⁹. appetit⁹
V nōt̄ nūl̄m̄ n̄m̄ p̄fūpūn̄
7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18.
p̄fūpūn̄ p̄m̄ cognit⁹. appetit⁹
V nōt̄ nūl̄m̄ n̄m̄ p̄fūpūn̄

Ad 2° principali.
utrum deus finis
ob
s. 1.

ex. de art. funerar.
et qm. i. m. p. ita
utrum uiator finis
utrum peccans finis.

Sicut dictum est in prima quone huius dicitur. Quod ratione finis non est proprius ratione fruibilis sed ratione huius boni absoluti cui conuenit ratio finis licet ergo deus non sit finis sui tantum respectu sue voluntatis est obiectus illud absolutum cui nata est quod petere ratione finis quia enim est sumus bonum & ultimum non potest libi quod petere ratione finis respectu fruibilis sicut nec respectu sui est finis sed respectu omnium fruibilium qualia sunt bona ordinabilia ad illud. Et si obiciatur quod modo deus debet agere propter finem & est quod superioris agentis est finis superioris. Rendeo respectu nullius est causa finalis aliquid nisi respectu cuius est causa efficiens quod caritas cause finalis est mouere efficiens ad agendum dico ergo effectibilis nihil est causa efficiens. Sed illud per dictum vult gariter debet intelligi quod agit propter finem effectus at non propter finem sui quia non est agens sui. Similiter dictum dicitur de intellectu de fine effectus quod agens superioris ordinat non se sed effectum suum ad finem ultiore, vult superiori & ita ille finis superior est a gentis non ut finis eius sed ad quod ordinat illud quod agit. Ad arationem scde quoniam dico quod propter actum desiderii quod est respectu non habiti quo uiator iustus appetit deum sibi actu quo cupiscetie habet iustus aliud actum amicicie uolendo deo in se bene esse & hic actus est fruus non at ille qui est desiderii & ille secundum est proprius caritas non autem prius qui est desiderii sicut dicitur in libro 26. de maiestate ergo est falsa. Ad primum argumentum tercie quoniam potest exponi maior quia inherens mobili non quiescit simpliciter licet quantum est ex parte sui se quieter ultimata in illo & ita procedenda est conclusio quod peccans mortaliter non simpliciter quietatur licet quantum est ex parte ipsius se actu suo quietatur

tare uolentis actu suo ultimate quietetur immobili. Si addatur quod nihil fruit nisi simplicitate quieter negandum est sed etiam addetur nisi quieter quantum est ex parte ipsius actus quo. Inheret obiecto & quantum est ex parte obiecti in fruitione ordinata nec de hoc intelligi quieter. Summa quod oportet quietationem, uite sequitur materia patrie sed propter actum irreferibilem acceptatem obiectum. Ad secundum potest negari maior quia licet amore ordinato nullus fruatur aliquo nisi quo non uult aliquem uti sed fruere tantum amore iordato bene potest aliquis fruere quod non uult alium fruere sed tamen uti uel illud nullo. amare sicut apparet de zelotipia inordinata. Ad probatorem maioris potest dici quod licet fruere appetere fruibile sicut sumus bonum tantum non uult illud bonum ab omnibus sic appetiri quia inordinata fruere non ergo sequitur uult illud esse sumus bonum uel amat illud quasi sumus bonum ergo uult alios sic amat illud. Aliter potest renderi negando minor rem. Ad probatorem cum dicatur uult fruibile esse ergo uult illud esse a deo non sequitur nec est sequitur uult illud esse a deo ergo uult deum ut illo & causa defectus utriusque genere est quod non potest uolenter annis uelle genere quod non potest includi in antecedente pro parte sed tamen sequitur pro loco extinsecus ita in proposito. Ad auctoritatem augustinum ad queritur quoniam patrum quod exponenda est eius auctoritas de fruere ab omnia siue extedendo nomine fruere quia appetit et sensitus non refert nisi intelligendo negatiue non contrarie quia non inheret obiecto tanquam irreferibili licet irreferibili a se hoc est in potestate naturali in ipso non tantum ratione bonitatis obiecti ueri uel in acceptione potest de deo illoque non referri negatiue contrarie & priuatius dicitur libro 26. de qua.

Ad ar^m qōnis ultime p^z q̄ licet appetitus naturalis iubereat alicui ppter se negatiue nō tñ 9trarie ut in pluribus sed si qñq̄ 9trarie nō tñ amore inherz nec ēt pprie inheret sed ab ipo dante naturā q̄l insigif ipsi obiecto nō qde^z pactum elicitū aliū a natura sicut ē in appetitu sensitu s^z p inclinatōe^z habitualē nafē unde sicut pdictū est mi⁹ sibi quenit frui q̄ appetitui sensitu q pactū elicitū. q. obo iā cognito iheret libet nō libere appetit⁹ at nafalis sine oī cognitione ppetuo inclinare. Ex dictis de frui & spcialit⁹ in qōne^z hui⁹ distinc^z tōnis patere pōt de uti qui ē act⁹ uolū tatis ipfectōr ad frui sicut ad actum pfectōrem ei⁹de^z potētie ordinatus.

IRCA. DI. SECVN magnum sententias
daꝝ qꝝ primo de his que
prinete ad uitatem dei & p.
Vtꝝ in entibꝫ sit aliquid
exis actu infinitum ꝑ nō ar. sic. Si unuz
qtrariū actu eēt īfini^m ī natā nihil libi
qtrariū eēt ī natā g° si aliqd bonuz sit
actu infinitum nihil eēt mali in uniuerso
Rñdef ꝑ ma. ē uera d qtrariis foraliter
nullū malū qtrariat deo foralit. Con
tra siue formalit siue virtualit qtrarieſ
si est īfini^m siue infinite virtutis nihil
pati^s qtrariū sui effectus qz ppter infi
nitā virtutē dstruit oē ī qposibile suo
effectui g° maior ē uera de qtrario vir
tualiter sicut formalit. Et ex^m est sol
si esset calidus infinite virtualit nihil
relinqueret frigidū ī uniuerso sicut nec
si esset infinite calidus formalit. Item
corp⁹ īfinitū nullū corp⁹ aliud secum
qpatitur g° nec ens īfinitū aliud ens
cū ipo pba° qñe tū quia sicut dimēſio

repugnat dimensioni ita uideat actualitas
actualitati repugnare tuum quod sicut corporis
aliud ab infinito faceret cum ipso aliqd
mai9 infinito ita ens aliud ab infinito.
uidetur facere aliquid maius infinito
Preterea quod ita est hic quod non alibi est finitum
respectu ubi & quod ita est nunc quod non
alias est finitum respectu quoniam & sic desin
gulis quod ita agit hoc quod non aliud est finitum
2° actione genitio quod est ita hoc aliquid quod
non est aliud est finitum 2° entitate deus est
tunc hic quod ex se singularitas quod ait genitio
non est infinitus. Itē. 8° phi. uirtus si esset
infinita moueret in non tempore sed nulla
virtus potest mouere in non tempore genitio
nulla est infinita: Cōtra ibidem. 8° phi.
propositum mouens esse potentie infinita quod
mouet motu infinito sed hec genitio non
potest intelligi tamen de infinitate duracionis
quod propter infinitatem potentie probat quod non
possit esse magnitudine non aequaliter repugnat
magnitudini 2° eius quod in ea sit potest in
finita 2° duratio eius sicut ponitur de cetero.
SECVNDO. Q VERO. an aliqd
infinitum esse hinc an deinde esse sit per se
notum. Quod sic. probatur deinde in hoc proposito. c
proposito ei9 quod esse deum cognitum oib[us] natu
liter est inserta sed illud est propter se notum cuius
notitia oib[us] est inserta sicut prout ex 2° meth
quia prima principia que sunt quasi ianua
sunt propter nota. Preterea illud quo nihil
mai9 cogitari potest est propter nota deus
est huiusmodi 2° anselmum. Prologo. 2°
& illud est aliqd finitum genitio intime probatur
mai9 quod opponit predicationi repugnat solum
si enim non est in re non est quod mai9 cogitari
potest quod si non est in re mai9 esset quod si non
esset in re sed in intellectu. Itē uerita
tatem esse est propter nota deus est ueritas
genitio deus est propter nota probatur maioris quod

leqtur ex suo opp^o. si enī nulla ueritas
esset g^o uer est nullā ueritatē eē ergo
ueritas ē. Itē ppōes h̄ntes necessitatē
z^m quid ex tñmis h̄ntibus entitatē scdm
quid sunt p^o le note sicut p̄rīa prin^a sūt
p se nota q̄ h̄nt, necessitatem ex tñminis
h̄ntib^g tm̄ esse in intellectu g^o multo
magis erūt ppōes p se note que habēt
necessitatē ex tñmis simplicit̄ necessariis
q̄lib^z ē 1ª deus ē. Assūptū p^z q^z nccitas
prior^z pricipior^z & nolcibilitas nō est
ppter exntia tm̄oꝝ in re sed tm̄ pp̄
gnexionē extremoꝝ ut sūt in intellectu
9cipiēte. Contra p se notū nō potest
ab aliquo negari sed dixit insipiens in
corde suo nō est de⁹ ergo & cefā. Item
auic. primo meth. deū esle nō ē notū
p se nec desperatū cognosci. Q^z scdm
p̄km z^o meth. absurdū ē simul querer
sciētiā & modū sciēdi. Ideo p^o rñdeo
ad scdaz q̄onē que iquirit de modo cog
nosendi istā de⁹ est & q̄tum ad illaz
primo assigno rōeꝝ ppōis p se note &
dico sic cum dicitur ppō per se nota li
p se nō excludit q̄lib^z cām q^z nō exclu
dit tm̄os ppōis in nulla enī ppōne per
se nota ē exclusa noti^a tm̄oꝝ q^z prin^a
p^o cognoscim⁹ inq̄tuꝝ f̄ios cognoscī⁹
s^z excludit q̄cūq^z caula & rō q̄ ē extra
p se 9ceptū tm̄oꝝ ppōis per se note.
Dicit⁹ g^o ppō p se nota q̄ extñmis ppri
is qui sūt aliqd eiꝝ & nō p aliqd aliud
q̄d sit extra tm̄os pprios h^z ueritateꝝ
euidēteꝝ hoc ē q̄ p nullā aliā ueritateꝝ
9plexā cui q̄cūq^z ppōis h^z euidētiaz s^z
ex se tm̄ ut oē totū zē. Vlſi⁹ notādū
qui sūt illi tm̄i ppri ex q̄bus deb^z esse
euidēs. dico q̄ tm̄i ppōis siue accipiāt
p uocib^g significatib^g siū p 9ceptib^g
significatis. Alii sūt accepti pdifini

tione alii p̄diffinito qđ p̄bo ex primo
poste. qz quodqđ ē alteri⁹ extre⁹
mediū i demōstratōe g° alia p̄missarū
nō dīt a 9° ne nisi qz diffinitū differt
a diffi⁹ ne & tñ p̄missa est prin⁹ per se
norū 9°. at nō est p̄ le nota l3 dem̄ata
g° q̄tum ad rōe⁹ pp̄ois p̄ se note aliis
ē 9ceptus diff⁹. nis a diffinito qz si ide⁹
eslet 9cept⁹ diffiniti & diffi⁹ nis in de
mōstratōe potissima eēt peti⁹ p̄cipi⁹.
Item tunc esseut ibi tñ duo i mini qđ
ē fallsum. hoc pbaf 2° sic ex p̄ phib⁹.
qz noīa sustinēt h° ad diffinitōe⁹ hoc
qđ totum ad p̄tes 1. q̄ nomē est prius
notū diffinitōe ex hoc ar. i possibile ē
cūdē 9ceptu⁹ eēt priorē & posteriorem
hri & nō haberī de eadē re l3 idē p̄t
pri⁹ 9cipi 2° nomē q̄ 2° diffinitōe⁹.
Nomē enī 9fule iportat idē q̄ diffini⁹
distincte qz diffi⁹ diuidit ūingula g°
9ceptus quiditatis ut inptaſ p̄ nome⁹
9fule est p̄. not⁹ naſalif q̄ 9cept⁹ ei⁹
ut inptaſ p̄ diffinitōe⁹ distincte & ita
ali⁹ 9ceptus & aliud extremū. Ex h°
ultra ad p̄positū sic cū pp̄ sit p̄ se no
ta que ex p̄pri⁹ tm̄is hab̄ euidētē ue
ritatē & alii tm̄ini sūt 9cept⁹ q̄ditatis
distincte ut iportat p̄ diffinitōe⁹ & co
ceptus q̄ditatis 9fule ut iportat per no
men lequif q̄ pp̄ nō erit p̄ se nota de
q̄ditate 9fule accepta q̄ nō ē nota nisi
eadē distincte 9cipiat p̄ diffinitōe⁹.
Hec et 9clu⁹ pbaf qz alias q̄lib⁹ pp̄
alia q̄ est uera p̄ se primo⁹ ut homo ē
aial' & corp⁹ ulq̄ ad libam eslet per se
nota qđ est falsū. Nā si rō urrius q̄ ex
tremi assignet ex rōib⁹ extre⁹ p̄ disti
cte 9ceptis appet manifeste q̄ unū ex
tremor includit alter⁹. Similiter alias
q̄lib⁹ pp̄ esset per se nota in scientiis

11.

specialib⁹ q̄ methā. posset habere p se
notā ex diffinitōib⁹ extremer⁹ qd nō
est uer⁹ qz geometr⁹ nō utitur aliquibus
principiis tāquā p le notis nūl q̄ habene
ueritatē euidentē ex tmis 9fuse 9ceptis
puta 9ciendo linea 9fuse euidentis ē
& uer⁹ q̄ linea est lōgitudo sine latitu
dine nō 9ciendo ad hoc distincte ad
quod gen⁹ p̄tinet linea sicut 9siderat
methā. alias at ppōes q̄s meth⁹. posset
cognoscer⁹ puta q̄ linea ē sp̄s q̄titatis
9tinue distincta 9tra supficie & corp⁹
& hui⁹modi tales ppōes non habet
geometer p p se notis. Pz hoc 3. quia
bñ stat demratio alicui⁹ p̄dicati de di
finito cū hoc q̄ illud p̄dicatū sit p se
notum de diffinitōe sicut habere tres
d̄fatur de triangulo cū tñ noti⁹ sit de
e⁹ diffinitōe. s. q̄ oīs figura plana z̄.
Est g. oīs & sola illa ppō p se nota q̄
ex tmis lic 9ceptis ut sunt e⁹ nata est
habere euidentē ueritatē 9plexionis.
Ex hoc patet q̄ nō est distinguere int̄
ppōe⁹ p se nota & p se noscibilē quia
idem sunt Nā ppō nō dicit p se nota
qz ab aliq⁹ intellectu p se cognoscit tūc
enī si null⁹ intellectus actu cognosceret
nulla esset ppō p se nota. Sed dicitur
ppō p se nota qz q̄tum ē ex naſa ſiōr⁹
nata est habere euidentē ueritatē 9te
tam in tmis ēt in quo cō intellectu cō
cipiēt tmis. Si tñ aliquis intellectus
nō cōcipiat ſiōs & ita nō 9cipliat ppōz
nō min⁹ est p se nota q̄tum est ex se &
sic loquimur de ppōe p se nota. Et ex
hoc p̄tēt q̄ nulla ē distinctio de per se
nota in ſe & in nobis qz q̄cūq̄ est in ſe
p le nota cuiusc⁹ intellectui est per se
nota licet nō actu cognita tñ q̄tum est
ex tmis est euident uera ſi tmis 9ci

plantur ppter idē non ualeat distinctō
q̄ aliquid est per se notū sapiētib⁹ uel
insipiētib⁹ qz hoc tm̄ p̄tinet ad 9cep
tōe⁹ tmis q̄ p̄supponit ad intellectū
ppōes p le note licet sic distinguat boe
cius in ebdō. coē⁹ 9ceptōe⁹ Sed uel nō
ē idem ppō p se nota & coīs aī 9ceptō
uel ipse intelligit de 9cepta & non de
9ceptibili uel rōe tmis distincte.
Nec ualeat illa distinctio q̄ aliq̄ ſūt per
ſe primi ordinis aliquę ſcdi qz q̄cunq̄
ſunt p se note ppōes tmis 9ceptis pro
priis ſicut ſunt tmis euidentē habet ue
ritatē in ordine ſuo. Ex his ad q̄oē⁹
dico q̄ ppō 1. ē p se nōq̄ de deo giugit
illa extrema eſte & eſſentia dīnam utē
hec qz illa ppō ex ſuis tmis h̄z euide
te⁹ ueritate⁹ int̄atuz q̄ iſta ppō non ē
ple 2. modo q̄i p̄dicatuz ſit extra rōne⁹
Ibi ſz p se pri⁹ modo & immediata & ex
termis euide⁹ qz ē inmediatissima ad
quam resoluūtur omnes enunciātes ali
quid de deo quomodo c̄q̄ 9cepto. Est
iḡ iſta de 9 ē ſiue hec eſſen⁹ ē perſe no
ta qz illa extrema nata ſūt facere euide
tia⁹ de illa 9plexione cui libet apprehē
dent⁹ pfecte extrema illius 9plexionis
qz eſte nulli pfectius quenit q̄ huic eſſe
tie. Sic iḡ intelligēdo p no⁹m̄di aliqd
quod nos nō pfecte 9gnoscimus nec cō
cipimus ſz adeo uel a beatis pfecte cō
cipitur ut hāc eſſetiam dīnam ſic ē ple
nota deus ē. Sed ſi queritur. an eſte
in ſit alicui 9ceptui que⁹ nos 9cipimus
de deo ita q̄ ppō ſit perſe nota in qua
enunciatur eē de tali 9ceptu puta nccio
eſte ut de ppōne cuius extrema p̄nt a
nobis 9cipi. puta p̄t eē in intellectu
nrō. aliquis 9ceptus dictus de deo tñ n̄
9muniſ ſibi & creature. puta nccī⁹ens

uel ens infinituz uel sumuz bonū dico
q̄ nulla talis est p se nota ppter tria.
Primo qz talis cognitio est dñabilis & p
pter quid pbo qcquid p° & inmediate
guenit alicui de q̄ libz quod ē i eo siue
superiori siue inferiori uel de pa° ne pōt
dñari ppter quid p illud cui p° guenit
tanq̄ p medium. Exm si triangul⁹ p°
habeat tres angulos eq̄les. d.r de q̄ l⁹
9tent⁹ in triāgulo pōt dñari q̄ habeat
tres angulos demōlratōe ppter quid
p mediū qđ est triangulus puta q̄ aliq̄
figura habz tres & dñlibz ēt spē trian-
guli q̄ habeat tres licet nō p°. Esse at
p° guenit huic essentie ut hec dñ q̄ libz
qđ est in hac essen⁹ q̄ pōt a nobis cōci-
pi siue sit. q. s̄rius siue. q. pa° pōt dñari
esse p hāc essētia⁹ sicut p me⁹ dñcōne
pp̄t quid. sicut p hāc triangulus h⁹. 3.
drātur q̄ aliqua figura h⁹ tres & p 9ñs
non ē nota p le ex t̄minis qz tunc non
drāret pp̄t quid Secūdo pp̄o sic p
se nota cui⁹ it̄lectui ex t̄minis 9gnit⁹
est p le nota. Sed hec pp̄o ens infi-
tum est non ē euidēs intellectui nrō ex
t̄minis. pba° tales enī t̄minos conci-
pimus anq̄ eam credamus uel p demo-
strationez sciamus & in isto priori nō
est nobis euidēs. nō enī certitudinalis
tenemus eam ex termis nisi p dñcōne
uel p fidē Tercio qz nihil ē p le no-
tum de 9ceptu nō simplē simplici nō
sit p se notuz ptes huius 9ceptus uniri
nullus at 9ceptus quem nos hēmus d
deo pp̄ius sibi & nō q̄is creature est
simplē simplex iḡ nihil ē p le notum
d tali 9ceptu nō p se notuz sit 9cept⁹
illius ptes uniri. sed hoc nō ē p se notū
qz unio illar⁹ p̄cim drāt ut p̄z p rōnes
duas. maior est manifesta ut p̄z p ph̄m

3. metha. ca⁹ de fallo qz rō de le falsa
ē de oī flā iḡ nulla rō ē de aliquo uera
nisi sit in le uera iḡ ad hoc q̄ cognoscatur
aliquid esse uer⁹ de aliqua rōne
uel rōnem ēē ueram de aliquo o3 ip̄am
9gnoscere ī le ēē uera; n̄ est at rō in se
uera nisi ptes illius rōnis sint unite &
sicut o3 scir̄ q̄ ad p̄dicationes quidita-
tiuas que ptes rōnis p̄nt uniri quiditatui
ue puta q̄ altera 9tinet alterā foſalit
Ita q̄ ad ueritate⁹ pp̄onis enūciantis
esse t̄z 9gnoscere ptes rōnis sibi uel p
dicati uniri actualit. exm q̄; admodū 1.
homo irrōalis ē aīal non el̄ p se nota lo-
quendo de p̄dicationē quiditatua quia
sibi in se includit falluz qz pp̄onem i
se includēte⁹ 9tradictoria ita i. homo
albus ē non est p se nota n̄ il̄ sit p se no-
tu⁹ hoīez & album p le actu 9iūgi qz
si n̄ 9iūgūtur ī actu. hec ē uera nichil
est homo albus & p 9ñs sua 9ūsa ē ūa
n̄llus homo albus ē aliquid uel ens iḡ
sua 9tradictoria falla. homo albus est
pbo minoris quēcu⁹ 9ceptum 9cipi-
mus siue boni siue ueri. Si n̄ 9trahat
p aliquid ut non sit 9ceptus simplē sim-
plex ut dicēdo lūmū bo⁹ uel infinitū
bo⁹ uel uer⁹ increatuz uel finē lūnum
& sic de aliis ē 9ceptus pp̄ius deo. Si
at nō 9trahatur nullus talis ē 9cept⁹
pp̄ius deo Voco at 9ceptū simplē
simplicē q̄ nō est resolubilis ī alios con-
ceptus simplices quorū quilibz posset
actu simplici dñt incte cognosci. Ex
ista rōe ultima patet ad illas instantias
cū ar. hec ē p se nota necesse ēē pba°
qz opp̄m p̄dici repugnat subiecto si
enī nō est nō ē necesse esse hec ēē p le
nota deus est p. qz 2. coēz expolitōz
q̄ ponit dñ. li. i. c. 9. dicitur deus

ab opacione actuali souere ut ardere g^o
2^m comunez 9ceptionem idez ē. deus ē
sicut opans actu est que uidet p^le nota
q^z ut prius dictū ē oppo^m pdicati repu-
gnat s^{bo}. s. q^z sic actu opans & non sit
Dicit q^z hec ppō opans actu ē pōt pre-
dicare li. esse 3^m ad iacens uel 2^m & ita
predicari esse uel ut nūc uel esse hītua
le pri^o non ē p^le nota. 2° ē perse nota
Sed hoc nō ē loyce dictū q^z 2^m phī 2°
pyermen. esse non pdicatur 3^m adiacēs
nisi q^z 3^m adiacet sibi tāq^z pdicatu^r q^z
āt nulluz 3^m adiacet sibi pdicat^r ēē pro-
priuz q^z ē pdicari 2^m adiacēs hic nihil
sibi adiacet. ig^r pdicat p^{cile} q^z in le-
ē & ita pdicatur ēēz^m. Ideo dico alter
& rīdeo ad illas q^z nulla illaz ppō^m ē
p^le nota necesse ēē ē uel opans actu est
q^z non ē p^le notuz p^les que lūt in s^{bo}
uniri in s^{bo} actualiter. cū dicit oppo^m
pdicati repugnat obo. Dico q^z no leqt^r
ex hoc ppōnez esse p^le notam nisi illa
repugnantia esset eidens & cū hoc ēt
sit eidēs utrūq^z extre^m hēre 9ceptuz
simplē simplicē uel 9ceptns p^{cil} uniri
si non sit simpē simplex. Cōtra ist^d
si oppo^m pdicati repugnat s^{bo} ut si n̄
āial repugnat hoī. leqtur si homo est
āial ē. ig^r 9ñā ē bona ponendo s^{bm} in
āncidente aliquo & pdicatu^r in aliquo
9ñte inferendo 9sequēs ex tali āncide-
te puta. a. ē necesse esse ig^r. a. ē q^z o^m
9ñtis repugnat āncidenti. Sed omnis
9ñā nccia tenet i uirtute alicuius cathe-
gorice uere nccie ig^r. illa cathegorica
est que unit extrema rōe quo^r tenet
9ñā. ig^r talis ppō ē nccia puta ista. nec
cesse esse ē. uel actu opans ē. Rn° q^z q^z
in āncidente includūtur duo oppoita
& insertur 9ñs nō infertur rōne totius

extremi q^z totū extre^m n^m unū 9cep-
tu^r facit. s^z tm rōne alterius ptis extre-
mi. puta sequitur hō irrōalis ē. ig^r aial
est. rō 9ñe. non ē homo irrōalis quia
nulluz unū 9ceptum facit. Sed homo
in āncidente & aial in 9ñte & ideo ca-
thegorica p^le uera d^z formari ex illis
extremis que erit illa. homo ē aial. Ita
in ppōto si ppō hēat extre^m non sim-
plē simplex cuius p^les non lūt note p^l
se uniri & aliquid intertetur rōe talis ex-
tremi non simplē simplicis ifertur rōe
alterius ptis que glūdit id qd infertur
in 9ñte & ideo tenet uirtute cathegori-
ce 9iungētis illa duo. s. alteram prem
extremi āncidentis & alteraz p^le 9ñtis
ita ē hic. esse est. non āt neccesse esse ē
Per idem p^z ad aliud si non ē. actu
non ē opans. ig^r oppo^m si ē opans ēs
actu ē. Rn° in s^{bo} includūtur plura
quo^r alter^r p^{cile} est rō 9ñe. n̄ ēāt to^m
& ideo non ē ppō nccia uniendo to^m
extre^m āncidentis cū extremo 9ñtis
Ad argumētum principale damal.
pōt exponi de po^o 9gnitiua naturalis
nobis data p^l qua^r ex creatis statim pos-
sumus agnoscere deuz esse saltez in rō
nibus generalibus & ibi subditur qua-
liter 9gnoscitur ex creaturis uel de co-
gnitione dei sub rōnibus 9ñbns quei
entibus sibi & creaturis que 9gnita p^l
fectius & eminentius lūt in deo q^z in
aliis. Quod āt nō loqtur de 9gnitione
actuali & distincta dei p^z p^l hoc q^z di-
cit ibi. nemo nouit eū nisi q^z ipē reue-
lauit. Ad 2^m dico q^z ansel. non dicit
illaz ppōnem esse p^le notā q^z appetet
q^z non pōt inferri ex deductione eius
q^z i^a ppō sit uera. nisi ad minus p^l duos
illōs quo^r alter^r erit ille. omni nō ēte

Ita q^z hō curiat g^o al curiat 3^m 3^m
mūc cōf^r vīda. hōmo - al. Ita i^a
g^o al curiat g^o al. 3^m 3^m 3^m

ens est maius sūmo nihil est maius uel
nullo sūmo ē ens maius g° sūmuꝝ non
est nō ens & cetera ex obliqꝫ in 2ª figura

Alius ē iste qđ nō ē non ens est ens
sūmuz non ē, nō ens g° sūmuz ē ens. q°
modo at rō eius ualeat dicetur i seqñti
qñone argumēto. 6.º quo ad infinitatem
pbandaz Ad pbationez maioris di-
co q̄ maior non ē p se nota. cū pbatur
qz oppo^m pdcati repugnat lbo. dico
q̄ nec ple eidens est lbz hēre 9ceptū
simpliciter simplecez uel q̄ ptes illius
uniātur in effectu nec ple eidens ē o^m
pdcati repugnare lbo que ambo requi-
rūtur ad hoc q̄ illa eēt ple nota Ad
3^m dico q̄ ueritatez in 9muni esse ē ple
notuz igr de^m esse non sequitur lz ē tlā

9ntis Aliter pōt negari maior cū
pbatur si nulla ueritas ē nullaz uerita
tez esse ē ueꝝ. 9nā non ualet qz ueritas
aut accipitur pro fūdamēto ueritatis i
re aut p ueritate in actu intellectus cō
ponentis & diuidentis. Sed si nulla ue
ritas ē iḡ nec ē ueꝝ nullam ueritatem
esse qz nec ueritatez rei qz nulla res est
nec ueritas in intellectu 9ponēte & di
uidente qz nullus ē. bene tñ sequitur
si nlla ueritas ē. iḡ non ē ueꝝ aliquam
ueritatez eē qz nullus intellectus ē sed
non sequitur ultra iḡ ueꝝ est aliquām
ueritatez nō eē. ē enī flā 9ntis. anega
tiua h̄nte duas cās ueritatis ad affirma
tiuam que ē una illaꝝ Ad ultim⁹ dico
qz ppōnes non dicūtur p̄le note qz ex
trema h̄eant maiore nc̄citatē in se s̄ie
maiorem in re extra intellectū. Sz quia
extrema ut sūt extrema talis ppōnis
evidenter oñdūt 9plexionez esse 9for
mez rōnib⁹ terminoz & h̄itudin⁹ eoz
& hoc qualecūqz esse termini h̄eant s̄ie

in re siue in intellectu euidentia enim
huius ḡformitatis ē euidentia ueritatis
in ppōne qđ ē ppōnem esse pse notaꝝ
nūc at ista. omne tōmē maius sua parte
uel alia ḡmilis. que in quocūq; intellec-
tu 9cipiente terminos nata ē h̄ere talē
euidentiaz ex īminis qz ex terminis ē
euidens qz illa 9nexio ē 9formis h̄itu
dini & rōnibꝫ tīor 9lecuꝫ eē h̄eant tī
& iō l̄ sit minor neccessitas nō sequit
qz mior sit̄ euideꝫ ppōm Ad priāz
qōnē sic pcedo. qz de ente infinito nō
pōt demonstrari eē demonstracōne pp̄t
quid q̄m ad nos l̄ ex natura terminoz
ppō esset demonstrabilis demonstracōne
pp̄t qd l̄ q̄m ad nos ppō ē demonstra-
bilis demonstracōne qz ex creaturis. pro-
prietates at infiniti entis rlātiue ad cre-
aturas immediatius se h̄nt ad illa que
sūt media in demonstracōne qz. q̄ pro-
prietates absolute ita qz de illis pprie-
tatibus rlātiuis īmediatius pōt 9cludi
esse p illa que sunt media in tali demo-
stratione q̄ de pprietatibꝫ absolutis
nā immediate ex eē unius rl̄ti sequitur
eē lui correlatiui. ideo p° declarabo eē
de pprietatibus rl̄tis ītis īfīti & 2° ex
hiis declarabo eē de infinito ente quia
ille relatiue pprietates soli enti īfīto
ḡueniunt & ita erūt duo articuli prī-
pales Q uām ad priā dico qz pprie-
tates rlātie īfīti entis ad creaturas
aut sūt pprietates cālitatis aut eminē-
tie cālitatis duplicitis aut efficiētis aut
finis. qđ addit̄ de cā exēplari non ē ali-
ud genus cē ab efficiente qz tūc essent
quincūq; genera cāꝫ. unde cā exempla-
ris ē quoddā eficiens qz p intellectuz
distinctuz 9tra agens p naturaz de q.
alias In p° g° articulo principali tri-

No. q. oīz pō h̄t cāz fūc 211. ah̄t t̄t h̄t 25. cāz. 45. snt duo h̄t sot pō
cavant. quā dōs bono curri snt h̄t 25 cāz 211 q̄ i p̄ t̄t 211 l̄ q̄ sot
cavat p̄ quia p̄ curri. mō p̄ vñt ḡ ab una illaç tñt ad pp̄t 211 bñt 211
vñt 211: snt diendo sot ḡ h̄t currit: nō tñ vñt app̄t 211 211
cāz 211 ad alios illaç q̄ nō vñt h̄t currit ḡ sot. et. q̄ p̄t
sot nō currit p̄t sic. tñ i p̄t. q̄d h̄t multa 211 vñt ḡ. nō vñt
nh̄t 211. hic nō ab una cāz 211 ad ah̄t. q̄d 3 illaç sot nō vñt
vñt sot. 211 vñt ḡ vñt sot multa 211 211. mō vñt q̄d vñt ab h̄t 211 cāz
ad alios. vñt illaç p̄t nō vñt vñt alios 211 vñt h̄t 211 cāz 211
p̄t. illaç p̄t multa 211 vñt. 211 vñt app̄t vñt cāz 211. sot. di

principaliter oñdam. pri^o uidelz q̄ alii
quid ē in effectu inter etia qd ē simplē
pri^m z^m esitiētiaz & q̄ aliquid ē simplē
pri^m z^m rōnez finis & q̄ aliquid ē simplē
pri^m z^m eminentiā Secūdo oñdo q̄
illud qd ē simplē pri^m z^m unaq̄ rōnem
primitatis idē ē p^m z^m alias primitates

Et 3° oñdo q̄ illa triplex primitas
uni soli quenit nature ita q̄ non pluri
b9 naturis spē drēntibus uel quiditati
ue & ita in p^o articulo principali erūt
tres pciales. Primus articulus istaz
triā. 1. 9tentor in pri^o includit tres
9^ones principales z^m triplicem primi
tatem quelz at illaz 9^onu3 h3 tres ex
quibus depēdet. Pri^o ē q̄ ē aliquid p^m
z^a q̄ illud ē aliquid incābile. 3° q̄ istud
actu existit in entibus ita q̄ in pri^o ar.
sūt nouē 9^ones s3 tres principales. Pri
ma 9° istaz. 9. ē ista. q̄ aliquod effecti
uu3 sit simplē p^m ita. 1. q̄ non sit efec
tibile nec virtute alterius ase effecti^m
qd pbo sic qz aliquod ens ē effectibile
aut iḡr ase aut a nullo aut ab aliquo a^o
non a nullo qz qd nihil ē nullius est cā
neca se qz nulla res ē que se ipaz faciat
uel gignt z^m augu. pri^o de tri.ca^o pri^o
g^o ab alio effectivo. Illud a^o sit .a.s. a.
ē pri^m hoc modo expoito hēo ppo^m
si nō ē pri^m iḡt ē posterius effecti^m qz
effectibile ab alio uel virtute alterius
effectui. Si enīz neget q̄ istud sit p^m
def illd altery & sit .b. de quo arguit
sicut de .a. argutū ē & ita aut pcederet
i infinituz quoz quodlz respectu prio
ris erit z^m aut stabitur in aliquo nō hñ
te prius. Infinitas at ē impossibilis in
ascēdendo. iḡr primitas nccia qz non
hñs pri^o nillo posteriorē se ē posteri^o
na3 circuluz in causis eē ingnemens est

qz tunc idēz esset prius & posterius le

Contra illaz rōnez instat dupliciter
pri^o qz z^m phāntes infinitas ē possibi
lis in ascēdendo. sicut ponūt ex^m de ge
nerationibus infinitis quoz nulluz est
pri^m s3 quodlz z^m & tñ hoc ab eis līne
circulo ponitur Secūdo uidetur q̄
pcedat ex 9tingentibus & ita non sit
demonstra. an̄s. pba^o qz premissle assu
mūt esse de aliquo cāto omne tale 9tin
genterē Ad primaz instantiā exclu
dendam dico q̄ phī nō poluerunt infi
tatez possibilez in causis essentialē ordi
natis s3 tm̄ in accētalē ordinatis sicut
p3 p auice. 6° metha. ca^o s^o ubi loquitur
de infinitate indiuiduor in spē. & ad
ppo^m melius oñdenduz scienduz que
sūt cāe esentialē & que accētaliter or
dinate Vbi ē notanduz q̄ aliud est
loqui de causis ple & p accēns & aliud
ē loqui de causis essentialē & accētaliter
ordinatis. na3 in pri^o tm̄ ē 9patio uni^o
ad unū uidelz cause ad cātu3 & ē causa
ple que z^m naturam ppriaz & non z^m
aliquid sibi accēns cāt & cā p accēns e9^o
in 2° ē 9patio duaz cāt inter se inq^m
ab eis aliquid ē cātu3. Et dr̄nt cāe ple
sive essentialē ordinate a p accēns siue accē
dentalē ordinatis in tribus Prima
drā ē qz in ple ordinatis z^a cā depēdz
a pri^a in q^m cāt. in p accēns non l3 in eē
uel in aliquo alio depēdeat. Et 2° ē q̄
in ple ordinatis ē cālitas alterius rōnis
& alterius ordinis qz supior ē pfectior
in accētalē at ordinatis non h^o. seq^tur
ex pri^a na3 nulla cā a cā eiuldez rōnis
dependet essentialē in cāndo qz in cā
tione alicuius sufficit unuz unius rōnis
3° ē q̄ omnes caule ple & essentialē
ordinate simul nccio requirūt ad cān

Quo sit dñia m^o cum p. et com
ordi. et m^o carib. p. accē
et causam accēs ordinatis.

1. vñt hñ vñt aēs & cō. n. y
m^o / hñ vñt

D
1.
4.
duz alioquin aliqua pse calitas deeflet effectui. in accntalit at ordinatis no sic qz non requiritur simultas ea in cano

Ex hiis ostenditur ppo m sic in finitas eentialiter ordinatoz e impossibilis Similiter 2ª infinitas accntalit ordina toz e impossibilis nisi ponatur status in ordinatis eentialiter. i gr oio e ipos sibilis infinitas in eentialit ordinatis si etiam negetur ordo eentialis ad hoc infinitas e impossibilis i gr oio e ailquod pri m nccio & simpli pri m efecti m Ita ruz triuz ppo m assumpta ppe buita tem pri a dicat. a. 2^a b. 3^a c. Probatio istaz pri a. s. q infinitas essentialiter ordinatoz e impossibilis. pbo. tuz qz uniuersitas catoz eentialit ordinatoz e cata i gr ab aliqua ca que no e aliquid illius uniuersitatis qz tunc eet ca lui. tota. n. uniuersitas dependen m dependet & a nullo illius uniuersitatis. tuz qz caule infinite essent in actu simul essentialit .l. ordinate ex. 3^a dr a supra gns null phus pot tuz 3^a qz prius e qd e prin cipio ppinquijs. s^a metha. i gr ubi nullu pri m ibi nihil essentialit prius. tuz 4^a qz supior ca e pfectior in cando ex p^a & 2^a dr a i gr in infinituz srior e in infit u pfectior & ita infinite pfectionis in cando & p gns non in uirtute alterius qz quelz talis in uirtute alterius causas e in pfecte causans qz e dependens in cando ab alia. tuz s^a qz efecti m nullam in pfectionez ponit nccio i gr pot esse in aliquo sine in pfectione l*z* si nulla e lie dependetia efectuatas ad aliquid pri 9 i nullo e lie in pfectione i gr efectuatas in dependens pot in ee actu alicui na ture & illa e simpli pri a qz e possibilis hoc sufficit qz inferius ex hoc excludit

q tale eficiens pri m si e possibile e i re & lic quinqz ronibus p*z*. a. Secudo. b. pbatur. l. q infinitas in accntaliter or dinatis non sit possibilis nisi ponatur status eentialiter ordinatoz qz infinitas accntalis si ponitur hoc non e simul ut p*z* l*z* successiue t*n* ut alteraz post alteraz ita q*z* l*z* 2^m aliquo modo fluit a priore non t*n* dependet ab ipo in cando pot eniz care illo non exte sicut filius ge nerare patre mortuo sicut ipo uiuo l*z* at 2^m aylez talis infinitas successionis eet nccia t*n* e impossibilis nisi continuet uel ppetuet ab aliqua natura infinite durante a qua tota successio & quodl*z* eius dependeat nulla eniz ppetuatus diformitas nisi in uirtute alicuius pma nentis qd nihil e illius successionis qz oia successionia illius successionis s*u*t eius de z ronis l*z* e aliquid prius essentialit qz quodl*z* illius successionis s*u*t eius de ronis l*z* e aliquid prius essentialit qz qd libet illius successionis depedz ab ipo & hoc in alio ordine q*z* a ca p*z* prima que e aliquid illius successionis. p*z* igit. b.

Probatur. c. q*z* s*u*. si negetur ordo eentialis ad hoc infinitas erit impossibilis. pbo qz cu ex prima rone hic ad ducta u*z* q*z* non. pot aliquid a nullo ee sequitur q*z* aliqua natura sit efectua si negetur ordo essentialis actoz i gr illa in nullius alterius uirtute caret l*z* ipa in aliquo singlari ponatur cata t*n* in aliquo erit non cata q*z* est ppo m de na tura. Si eniz in quol*z* ponatur cata sta t*z* implicatur tradictio negando or dinem eentialalem qz nulla natura pot poni in quol*z* cata ita q*z* sit ordo accntalis sub ipa ordine eentiali ad aliam naturaz sicut p*z* ex. b. Ad scda in

instantiam supra que dicit q̄ rō pcedit
ex 9tingentibus & ita nō ē demonstrā.
Rn̄ q̄ posset sic argui: aliq̄ natura
ē effecta qz aliquod l̄bm mutatur & ita
ille terminus mutationis incipit esse in
lbo & ita iste fminus uel 9poituz p̄du
citur siue eficitur iḡr aliquid ē effecti
p̄ naturaz correlatiuor & tunc prima
esset 2m ueritate 9tingēs. Sed tñ non
sic arguit p̄bando primaz 9° nez. s̄z h̄
modo aliqua naſa ē effectibilis iḡr aliq̄
ē effectiua. añs pbat qz aliqud l̄bm ē mu
tabile & aliquod encim ē possibile di
ſhiugēdo possibile 9tra nccim & sic p̄
cedēdo ex nccis & tunc p̄batio prime
9° nis 9cludit de esse quiditatuo siue
possibili. non at de ex̄ia actuali. s̄z de
quo nūc oñdit nccio possiblitas ultra
r̄ 3. 9° ne actualis ex̄ia oñdetur. Se
cunda 9° de pri⁹ effectiū ē ista q̄ ſipl̄
pri⁹ effecti⁹ ē in cābile h̄ p̄batur qz ē
inefectibile & independē effecti⁹ hoc
p̄z prius qz si ſit uirtute alterius cātuz
uel ab alio effectibile. iḡr uel erit pcess⁹
in infinituz uel circulus uel status in ali
quo effectibili & in depēdente effectiū
iſtud dico pri⁹ & aliud p̄z q̄ nō ē p̄m
ex dictis tuis & ulterius 9cludit. Si iſtud
pri⁹ ē ineffectibile iḡr eſt in cābile quia
non finibile nec mafiable nec formabili
le. Preteā 9ñā p̄batur uidelz q̄ si eſt
ineffectibile iḡr nō finibile p̄z qz caſa
ſialis nō cāt niſi qz mouet methaphori
ce ip̄m eficiens ad eficienduz nam non
alio mō dependet eentialif ab ip̄o enti
tas finiti ut a priori nihil at eſt cā pſe
niſi ut ab ip̄o tanq̄ a priori eentialiter
dependeat cātuz. alie due 9ñē uidelz
q̄ si eſt ineffectibile iḡr in mafiable &
non formabilē. probantur ſimil quia

cuius non ē cā extrinſeca eius nō ē cā
intrinſeca qz cālitas cāe extrinſece di
cit pfectionē ſine ipfectione. cālitas cāe
intrinſece nccio requirit in pfectionem
annexā qz cā intrinſeca ē p̄s cāti igitur
rō cāe extrinſece ē naturalē prior rōne
cāe iſtrilece negato iḡr priorē negatur
poſterius. Alter p̄bantur eedez 9ñē
qz cāe intrinſece ſūt cāte a cā extrinſeca
uel 2m eſte eaꝝ uel in q̄m caſant 9poim
uel utroq̄ modo qz cāe intrinſece non
ſe ip̄is ſine agente 9ſtituūt 9poitum
Ex dictis 2. 9° ſatis p̄z Tertia 9° de
pri⁹ effectiū ē iſta pri⁹ effectiū ē iſt actu
ex̄is & aliqua natura uere ex̄is acciſta
liter ſic ē effectiua. p̄bō cuius rōni repu
gnat eē ab alio illud ſi p̄t eē p̄t eſte a
ſe ſed rōni primi effectiū ſimpl̄ repu
gnat eē ab alio ſicut p̄z ex 2. 9° ne. Si
militer & ip̄m p̄t eē ſicut p̄z ex q̄nta
rōne poita ad. a. que minus uideſ 9clu
dere tñ h̄. 9cludit. alie p̄bationes ip̄i⁹
. a. poſſūt tractari de ex̄itia quā ppoit
hic. 3. 9° & ſūt iſte p̄rie p̄bationes ex
9tingētibus tñ ex manifestis uel ſi ac
cipiat dñia & qditate pſſibilitate ſūt
ex nccis iḡr effectiū ſimpl̄ p̄m ſi p̄t
eē p̄t eē a ſe. ſz quod non ē nō p̄t eē
a ſe qz tunc non eni p̄duceret aliquid
ad eſte quod eſt imposſibile & ad huſ
tunc idez cāret ſe & ita non eēt in cābi
le oio. Iſtud ultim⁹ de ex̄itia primi
effectiū alie declaratur qz inqueniēs eſt
uniuerso de eē ſuppremu⁹ gradū poſſi
bilem inēendo. Iuxta iſtud nota q̄.
daz corre⁹ qd. q. in uirtute 9tinet tres
9°nes p̄batas qd e iſtud. I. q̄ pri⁹ efec
tiū ſimpl̄ hoc modo nō ē cātuz. Secunda
q̄ non tñ ē prius aliis ſz aliquid prius
eſte eo includit 9radicōem & ſic iquā

et om̄inibus tamē re manuſcriptis
l. d. 2. 9. etologoz qui uolunt
nullaz lifoz maf. cām ſuam
poſtu⁹ plures dñi ſe p̄ bonem manu
ni et manuſcriptis nō vñ nō ſuam
vel molis durꝫ ꝑ ḡm portab quia argum
bit de re sp̄tia. 2. 9. obcur. m. 2. ob
cur. 3. m. ob. p̄p. t̄z. col. u. p̄p. m.
2. 9. obcur. 3. 2. obcur. m. bac. ob. col. p̄p. a.
2. 9. obcur. 3. 2. obcur.

pri^m existere pbatur ut pcedens nam
in rōne illius primi maxime includitur
incābile iḡ si pōt esse qz nō 9tradicit
entitati pōt eē a se & ita ē ale Iuxta
tres 9°nes primas de cā efectiu ponō
tres similes de cā finali. Prima 9° ē ali
quod finiti^mē simplī pri^m h° ē nec ad
aliqd ordinabile nec in uirtute alteri⁹
natuz alia finire. Et pbatur quinq^o rō
nibus similibus illis que ponebātur ad
primaz 9°ne⁹ de pri⁹ effectuo Secū
da 9°q̄ pri^m fini^mē in cābile pbatur qz
ē infinibile alias non esset pri^m & ultra
iḡ in effectibile hec 9na pbatur qz oē
pse agens agit pp̄ finez ex 2° phīcor^x
ub1 etiā hoc uult phūs de natura de q̄
minus uidetur q̄ de agente a ppoito. l3
cuius non ē aliqd eficiens pse illud non
ē effectibile qz in nullo genere pōt effici
ens p accns eē pri^m licut p̄ in ppoito
spālī de caulis agentibus p accns que
sūt calus & fortuna que 2° intentionē
ax̄lis in 2° phīcor^x reducūtur nccio ad
causas agentes pse ut priores. l. ad na
turaz & intellectū uel ppoitu⁹. cuius
iḡ nullū ē pse agens eius nullū ē agēs
l3 cuius non ē finis eius nō ē aliqd pse
agens iḡ ipm erit inefectibile & tunc
ultra ut supra oñlū ē de cā efectiu p.

Tertia 9° ē. l. q̄ pri^m finiti^m ē actu
ex̄is & alicui nature actu ex̄nti quenit
illa primitas pbatur licut. 3^a 9° in pri⁹
uia de eficiente Corre^m leqtur q̄ p^m
ē ita pri^m q̄ impossibile ē aliquid esse
eo prius & pbāt ut corre^m in uia priori

Conclusionibus tribus de utroq̄ or
dine cālitatis extirnlece iam pōtis po
no tres similes de ordine eminentie

Prima 9° ē ista aliqua natura eminēs
ē simplī pri^a 2^m omnez pfectione⁹ hoc

pbāt ordo eēntialis qz in ordine eslen
tiali 2^m ayelez forme se h̄nt ut numeri
8° metha. in hoc ordine statut quod p
baſ illis q̄nq̄ rōibus que de statu i efec
tiu⁹ supius sūt adducte Scđa 9° ē
ista suprema natura ē incābile pbatur
qz ē infinibilis exprecedenti⁹bus. si at
finibile excellitur a fine in bonitate &
p 9n̄s in pfectione & ultra iḡ in effecti
bilis & ultra iḡ incābile ultime due
9n̄e sūt pbate in 2^a 9°ne de effectiu⁹

Item q̄ suprema natura sit inefecti
bilis pbatur na⁹ omne effectibile h̄z al⁹
qua⁹ cāz eēntialiter ordinataz sicut p̄
ex pbatōne ipius. b. in 9°ne pri⁹ de ipo
effectuo pri⁹ cā at essentialē ordinata
excellit effect⁹ Tertia 9° ē i. supre
ma natura ē aliquid actu ex̄ns pbāt ex
precedenti⁹bus ut 3^a de effectio Cor
re^m aliquam naturaz eē eminentiore ul
līorez ipa pri⁹ includit 9traditione⁹
pbāt ut corre^m d effitiē & fie Quā^m
ad 2^m articuluz dico q̄ primum eficiēs
ē ultimus finis pbatur qz omne pse efici
ens agit pp̄ter finez & prius eficiens
pp̄ter priorez finez iḡ pri^m eficiens a
git pp̄t ulti⁹ fiez l3 pp̄t nihil aliqd ale
principalē & ultimate agit qz nihil ali
ud a se pōt eē finis eius iḡ pp̄t le agit
licut prop̄ finem iḡ pri^m eficiens est
finis ultimus Similiter pri^m eficiēs
non ē uniuocuz respectu alia⁹ natura
ru⁹ effectuarū l3 equiuocū iḡ ē eminē
tius & nobilius eis iḡ pri^m eficiens ē
eminentissim⁹ Quā^m ad 3^m articuluz
dico q̄ p^m eficiens ē tm̄ unuz 2^m quidi
tatez & naturaz ad quod oñdenduz oñ
do primo q̄ eficiens quod ē primuz tri
pli primitate oñla ē nccē eē ex se p
bo qz ē peit⁹ incābile ne⁹ 9tradicōe⁹

propositio (nro 3)

includit aliquid eē prius eo in genere
cāe esistentis uel finis & p ḡns in gene
re cuiuscunq; cāe iḡ ē oīo incābile. Ex
hoc arguo nihil pōt non eē nisi cui ali
quid in q possiblē pōtiue uel priuatiue
pōt eē. s; ei quod ē ase & penitus incā
bile non pōt aliquid eē quod ei sit incō
possiblē pōtiue uel priuatiue iḡ & ce
ta. maior p3 q2 nullū ens pōt destrui
nisi p in q possiblē sibi positivue uel pri
uatiue. mi. pbo qz istud in q possiblē
aut pōt eē a se aut ab alio. si a se ē iḡ
duo in q possibilia sūt simul uel neutrū
erit. qz utrūq; destruit eē alterius. si ab
alio ḡ ab aliqua cā h̄ in cuius uirtute
hoc facit Cōtra nulla causa pōt de
struere aliquid ens pp̄t repugnantiaz
sui effectu ad illud mīl effectui suo det
pfectius & intensius eē q̄ sit eē illius al
terius destruibilis. nullius āt entis ab
alio ē nobilius eē a tna cā q̄lit eē entis
ase qz omne cātu; h̄ eē dependēs. s; qd ē ex se īdependēs uel h̄ eē inde
pendēs. Ex hoc ultra ad ppoitū pbat
unitas nāte prime qz si due nature sint
nccē eē in aliquibus rōnibus ppriis rea
libus distinguntur & dicantur. a. & b.
rōnes ille aut sūt formaliter rōnes nccō
eēndi aut non. si sic & preter hoc illa
duo p illud in quo ḡueniūt formaliter
sūt nccō iḡ utr̄q; rōnib; duabus for
malibus erit nccē eē qd ē impossiblē
qz cū neutra istar̄ rōnaz ple includat
aliaz utrāq; illar̄ circūscripta eēt neccē
eē p aliaz & ita eēt aliquid nccē eē per
illud quo circūscripto non minus esset
nccē eē. Si uero p illas rōnes quibus di
fferūt neutrū sit formaliter nccē esse
iḡ ille rōnes non sūt rōnes nccō es
si & ita lequit p neutrū includitur in

nccē eē qz quecunq; entitas non ē nccē
eē ē de se possiblē l; nihil possiblē in
cluditur in nccē eē qz nccē eē. nihil i clu
dit qd non sit nccē eē uel rō nccō eē
di Secundo pbat idēz qz due nature
eminentissime non possūt eē in uniuō
ḡ nec duo prima efectua. pbatio aīce
dētis qz sp̄s se h̄nt sicut numeri ex. 8.
metha. & p ḡns si due non possūt eē in
eodez ordine pse ḡ. nec multo magis
possūt eē due prime uel due eminentissi
me Hoc ēt p33. prōnem de rōne sis
qz duo fines ultimi si eēt h̄erēt duas
coordinationes entiā ad se itaq; illa en
tia alterius coordinationis ad illa nullū
ordinez h̄erent qz nec ad finez eoz. nā
que ordinantur ad unuz finez ultimō
possunt ordinari ad aliū qz eiusdez cāti
eē duas cās totales uel pfectas & ī eodē
ordine ē impossiblē tñc enim aliquid
eslet in aliquo ordine pfectū quo nō
pōto nihil minus eēt idēz pfecte cātu;
ordinata iḡ ad unuz finez primō nullo;
ordinant ad aliuz nec p ḡns ad illa que
ordinantur ad aliuz & ita ex hiis & ex
illis non fieret unuz uniuersuz. hoc ēt
qz tunc illud īminaret dependētiaz q
subtracto nihil minus illa dependētia
terminaretur & ita non eēt dependē
ad illud s; ad ēficiens & eminēs & ad
finez dependēt alia ēentialiter. igitur
nulle due nature possūt eē terminantia
pri. alia entia 2^m illam triplicē depēdē
tiaz p̄cise iḡ ē aliqua una natura ēm
nans entia 2^m illam triplicē depēdētia
& ita h̄ns illam triplicem primitatem
Oriso esse de p̄prietatis relatiuis

Lecho 172

Itaq; sicut nūn 2^m uenit
nūn duo aglos. m; dux fū
sp̄z s; mūn fūdūt alī v
qz Natura dīt ēt s; mūs T; q
forz nob̄z dīdū ab qmij
scotis sup̄ p̄t m̄p̄z
qz Natura nō īmp̄z uenit
la forma. p. v.

12^m mūz ī p̄fū

secut p̄t T.
mūz.

2 arn p̄n

presentis. ulterius eū ad infinitatē ostē
dendaz ip̄i⁹ primi & p̄ ḡis ēē de ente
infinito p̄cedo sic Pri⁹ oñdo q̄ p̄m
eficiens ē intelligens & uolens. ita q̄
sua intellectio ē infinitoꝝ distincte &
q̄ sua. eēntia ē repnatiua infinitoꝝ di-
stincte & ex hoc 9cludit sua infinitas
qd̄ at sit intelligens & uolēs arguo sic
pri⁹ agens ē p̄le agens. qz omni pacci-
dens ē aliqua cā prior p̄le z⁹ phi. s̄z oē
agens p̄se agit pp̄ finez ex z⁹ phi. ubi
phūs hoc uult de natura de qua minus
uidetur. Ex hoc pri⁹ arguit duplicit
pri⁹ sic omne agēs naturale p̄cise 9side-
ratum ex nccitate & eque ageret si ad
nulluz finem ageret sicut si eslet in de-
pendenter agens iḡ si non agit nisi p̄
pter finez hoc ē qz dependet ab agēte
amante finez. tale at a quo dependet
tota natura in agendo nō uidet ēē nisi
pri⁹ eficiens ḡ & cēta Itez 2⁹ argui-
tur sic principalē si pri⁹ agens agit p̄
pter finez aut iḡ finis ille mouet p̄m
eficiens ut amatus actu uolūtatis. aut
tm̄ ut naturaliſ amatus si amatus actu
uolūtatis hētetur p̄poituz. si tm̄ amat⁹
naturaliter hoc ē tm̄ qz non naturalē
amat aliu⁹ finez ale ut graue centru⁹ &
materia formaz tūc enim eēnt aliquo
ad finez q̄i inclinatus ad finem illuz. si
at tm̄ naturaliſ amat finez qui ē ip̄e h̄
nihil ē nisi ip̄m eē ip̄ur hoc enī nō est
saluare rōnez cāe in ip̄o Item argui-
tur q̄i 9firmando rōnez iam factaz. p̄m
eficiens dirigit effectuz suuz ad finem
iḡ uel naturaliſ dirigit uel 9gnolcēdo.
uel amando illū finez nō naturalē quia
non 9gnoscēs nihil dirigit nisi in uirtu-
te 9gnolcētis. Sapientis enī ē prima
ordinatio primo metha. s̄z p̄m eficiens

in nullus uirtute dirigit sicut nec cāt
tunc enī non ēēt p̄mḡ & cēta Itez
3⁹ arḡ sic aliquid cāt 9tingēter iḡ
pri⁹ cā 9tingēter cāt ḡ. uolens cāt pbō
prime 9ñe quelz cā 2⁹ cāt inq̄m mouet
a prima iḡ si pri⁹ nccio mouet quelz a⁹
nccio mouetur & quelz nccio cāt iḡ si
aliqua cā 2⁹ 9tingēter mouet & prima
9tiugenter mouebit qz non cāt cā 2⁹
nisi in uirtute prime cāe inq̄m mouetur
ab ip̄a. Probō sedē 9ñe nulluz ē princi-
piū 9tingēter opandi nisi uolūtās uel
aliquid 9comitās uolūtatez qz qd̄l̄z ali-
ud agit ex nccitate nature & ita nō cō-
tingēter iḡ & cēta Contra istā rō-
nez instat & pri⁹ 9tra 9ñaz primaz. cō-
tra quā arḡ sic qz nostruz uelle posset
ad hoc aliquid cāre 9tingēter & ita nō
requirit q̄ pri⁹ cā causet illud 9tingēt
Item phūs aīs 9cessit. l. q̄ aliquid
cāt 9tingēter & negauit 9ñis intelli-
gendo de uelle dei. l. q̄ pri⁹ cā 9tingē-
ter causet ponit enī non 9tingēter deū
uelle cōtingētiam in inferiorib⁹ sed
ex motu qui nccio cāt 9ñis uniformis
s̄z disformitas sequit⁹ i ptibus eius & ita
9tingēt. Contra sc̄daz 9ñam si cāt
9tingēter iḡ uolens nō uidet tenere
qz aliqua naturalē mota poslūt ipediri
& ita oppo⁹ 9tingēter & uiolenter
pōt euenire Ad pri⁹ dicendū q̄ si
deus ē pri⁹ mouens uel eficiens respec-
tu uolūtatis nrē idē lequitur de ip̄a qd̄
de alus qz siue imēdiate nccio moueat
eam siue aliquid aliud imēdiate & illd
nccio motū nccio moueat uoluntatem
qz mouet ex hoc q̄ mouetur. Sequit⁹
tandez q̄ pri⁹ uoluntati nccio moueat
uoluntatez et si illud p̄xi⁹ sit ip̄a met
uolūtās & erit uolēs nccio & ita nccio

uolet & sequitur ulterius impossibile
q̄ nccio cāt qdlz cātum & nō ē aliquid
9tingēs Ad. 2^m dico q̄ nō uoco h̄
9tingenter cātū quodcūq̄ nō nccīm ūl
non ſempitnuſ ſz cuius oppo^m poſlet
fieri qñ iſtud fit ideo dixi aliquid 9tingē
ter cātuz & non dixi aliquid ē 9tingens
Nunc dico q̄ phūs nō pōt 9n̄s negare
ſaluando aſs p motum qz ſi ille totus
motus neciū ē nccio a cā ſua. quelz ps
eius nccio cātur qñ cātur. i. ineuitabilē
ita q̄ oppo^m tunc nō poſlet alif cāri. &
ulterius qd cātur p quācūq̄ ptez motq̄
nccio cātur & ineuitabilē uel igit nil
9tingēter fit. i. ineuitabilē ūl p^m lic cāt
immediate qd poſlet ēt nō cāre Ad
3^m dico q̄ ſi cā aliqua pōt impedir iſtā
h̄. n̄ pōt fieri niſi inuirtute ſrioris cāe
& lic uſq̄ ad primaz cāz que ſibi inme
diataz cāz nccio mouet uſq̄ ad illā erit
nccitas iḡ nccio ipediet & p 9n̄s n̄ pōt
alia cā naturalit nō cāre. Sic igit uideſ
triplici uia oñſuz q̄ pri^m agens ē intel
ligens & uolens · quaꝝ pri. ē qz natura
agit pp̄ finez & non niſi qz dependēs
& directa 9gnoscēte finez. z. ē q̄ ipm
agens agit pp̄ finem & 3. q̄ aliquis
effectus 9tingēter fit qñ cātur Nūc
ulterius oñdo q̄ eius intellectio & uoli
tio ē idez quod eēn^a & pri^b pbo de uo
litione ſui ip̄ius ut obi ita q̄ primam
cāz amare ē idez eēntialē cum naſa &
omnis actus uolūtatis eius. pbo ſic cā
litas & cātio cāe finalis ē ſimplē prima
2^m auice. 6° metha. dicentez q̄ ſi de q̄lz
cā eēt ſciā illa que eēt dē cā finali eſſet
nobilissima ip̄a enī q̄m ad cālitatez p̄ce
dit cāz eſtiētem qz mouet eaſ ad agē
duz & ideo cālitas primi ſiniſ & eius
cātio eſt penitus incābilis 2^m quācūq̄

cātionez in quoſ genere cāe Cāli
tas ēt primi ſiniſ ē mouere eſtiens p̄m
ut amatum idez at ē pri^m fine mouere
pri^m eſtiens ut amatū ab ip̄o & ip̄z p̄m
eſtiens amare pri^m finez qz nihil aliud
ē obm amari a uolūtate q̄ uolūtate amar
re obm. iḡ pri^m eſtiens amare primuſ
finem eſt penitus incābile & ita ex le
nccē eē & ita erit idem priē nature &
q̄i querit rō ex oppoſito 9ntis qz ſi p̄m
amare eſt aliud a natura pri^a iḡ ē cā
bile & p 9n̄s effectibile iḡ ab aliquo
ple eſtiēte amante finez iḡ pri^m ama
re ſe eēt cātū ex aliquo amore ſiniſ pri
ore iſto cāto qd ē impossibile. hoc on
dit aſles. 12. metha. de intelligere ſe
priē iſbe qz alif p̄m ſi erit optima iſba qz
p intelligere eſt honorabile. 2. qz alias
laboriola eēt eius 9tinua^o qz ſi n̄ eēdeſ
erit i po^a 9tradictionis ad illud ad illā
at potentiaz ſequit labor 2^m ip̄z Iſte
rōnes p̄nt declarari ſic. pri^a ſic. omnis
entis in actu pri^a pfectio eius ultima
ḡliſtit in actu 2° quo 9iungitur optimo
maxime ſi ſit acti^m & non tñ factiuſ
omne at intellectualē ē acti^m & prima
natra ē intellectualis ex premissis ſe
quitur q̄ ultima eius pfectio ē in actu
2°. igit ſi iſte actus non ſit eius iſba. iſba
eius nō erit optima qz aliud ē ſuū opti
muſ ſed a rō pōt declarari ſic po^a
ſolū modo receptua ſeu paſliua ē po^a
9tradicionis iḡ cū hec nō ſit hui9moi
g^o & ceſa ſz qz 2^m aſlez nec illa eſt rō
demonſtratiua ſz tñ p̄babilis Alif
oñdit ppo^m ex ydemptitate potētie
& obi in ſe po^a & obz ſūt idez iḡ act^o
ē idē eis ſz 9n̄a n̄ ualet. Inſtan^a ange
lus intelligit & amat ſe & tñ actus an
geli intelligendi & amandi non ſunt

idem s̄be eius. hec 9° z^o uidelz q̄ eē di-
sit idēz q̄ uolutio sui ip̄ius infert aliud
9̄ns naz lequit pri^o q̄ uolutas ē idē pri-
me nature qz uelle non ē nisi uolūratis
iḡr. illa uoluntas cuius ē uelle incābile
ē et incābilis iḡr & cēta Similr uel-
le itelligr̄ q̄i posterius uoluntate si g^o
uelle ē idēz ip̄i nature g^o magis uolutas

Itemz sequitur intelligere se ē idē
illi nature qz nihil amatūr nisi 9gnitū
g° si amare se ē ex se nccē eē sequitur et
qz intelligere se ē nccē eē ex se & similis
intellectio ē p̄pinquior q̄ illi nature q̄
uelle sequitur et ulterius qz intellectio
ē idē nature illi sicut prius de uolūtate
& uelle argutuz ē . Sequitur etiā 3° qz
ipa rō intelligendi le sit idem sibi qz ē
nccē eē si intelligere ex le sit nccē esse
& rō intelligēdi q̄ p̄intelligit ipi intel
lectui Ostenlo de intelligere se &
uelle se qz sint idez eēntie prime oñdo
ppoituz generalius. sc. de omni itelligē
ipius & uelle . Et sit 9° ista 3° nullū itel
ligere pōt eē accēns prime nature p̄bo
qz de illa prima natura in le oñluz ē qz
ipa in se ē p̄m effecti m̄iḡ ex se h̄z unde
posset quodcūqz cābile cāre circūlrip̄o
quocūqz alio lalte ut priā cā illius cābi
lis l̄z circūscripta cognitione eius non
h̄eret b̄r posset illud cābile cāre igitur
9g° cuiusl̄z alterius nō ē aliud a natura
sua p̄bo ultimi assūpti qz nihil pōt cā
re nisi ex amore finis uellit illud qz nō
pōt alī eē p̄le agēs qz nec agere ppter
finez ipi at uelle alicuius ppter finem pre
intelligit intelligere ipz iḡ ante priā
siḡ in quo intelligit cāns siue uolens
. a. nccio preintelligitur intelligens. a.
& ita siue h̄ non pōt p̄se eficere & ita
de aliis Item pbatur idez qz omnes

intellec^tiones eiusdem intellec^tionis
h̄nt similez h̄tudinez ad intellectum
2^m ydemptitatem eentialez uel acc̄nta
lez sicut p^z de omni intellectu cāto &
eius intellec^tionibus. q̄r uident̄ eē pfec^t
tiones eiusde^z generis iō si aliq̄e h̄nt
recepti^m & omnes & si aliqua est acc̄ns
& quelz l^z aliqua non pōt esse accidēs
in pri^o ex p̄cedente 9° ne qz non intel
lectō sui ip̄p^z iḡ rilla erit sibi acc̄ns. Itē
3° si intelligere pōt eē acc̄ns recipietur
in intellectu ut in s^b o iḡ & in illo itel
ligere qd̄ ē ide^z intellectui & ita pfecti
us intelligere erit in po^a receptua rel
pectu infector^x Item 4° ide^z intelligere
pōt eē pluriuz oboz ordinatoz
iḡ q̄to pfectius tāto pluriuz iḡ pfecti
līmu^z quo impossibile ē pfectius intel
ligi erit ide^z oīuz intelligibiliuz itelli
gere primi ē sicut pfecti^m iḡ ide^z est
obm oīuz intelligibillum & id quod ē
sui ē ide^z libi ex ppoitione precedēte
iḡ intelligere oīuz ē ide^z libi^z Itē
5° posset sic argui ille intellectus nō ē
nisi quoddaz intelligere & ille intellectus
ē idem oīum ita q̄ nō pōt eē alius
actus alicui⁹ alterius obi iḡ nec intelligere
aliud iḡ idem ē intelligere oīum
sed sophilma est acc̄ntis ex ydenpti
tate aliquo^z iter le absolute gcludere
ydemptitatē respectu tertii respectu
cuius extraneant ut p^z a simili i^b ex
intelligere ē ide^z qd̄ uelle si iḡ intellectu
līmu^z ē alicuius iḡ & ip̄m uelle
ē eiusdem non lequitur s^z tm̄ mō lequi
tur q̄ intelligere illius rei uel illā rem
est uelle quodquidē uelle est aliquid
e19de^z qz intelligere ē aliquid eiusdem
ita q̄ inferri pōt diuisim non giūctim
pp̄t acc̄ns Itē sic arguit intellectu

primi h₃ actum unu₃ adequatu₃ sibi & coeniu₃ qz intelligere le e ide₃ sibi ig_r non pot h_ere aliu₃ l₃ 9n_a non ualeat ex enplu₃ de beato qui simul uidet deum & aliud et si uideat dū 2^multi^mue capa citatis sicut de aia xp_i ponitur ad hoc pot uidere aliud Item arg_r itellec₉ ille h₃ in se p ydemptitatē pfectio_n maximā intelligēdi ig_r & omne₃ aliam R_n. non sequitur qz alia que minor est pote_e cauabilis & ita differre ab icabili maxi^m non pot. Quarta 9° principa lis de intellectu & uolūtate dei sit ista intellectu₉ primi intelligit s_ep & distinc te actu & nccio qdcūq_i intelligibile pri₉ naturali q illud sit in se p. ps pbatur sic. f. q pot 9gnoscere qdcunq_i intelligibile sic hoc enī ē pfectio_n in intellectu. posse distincte & actu intelligere qd cunq_i intelligibile ymo hoc posse est nccim ad rōue₃ intellectus qz ois intellectus ē totius entis sūpti 9ūslime ut declarabitur di. 3° nullaz at iutellectionez pot h_ere intellectus primi nisi eādem sibi ut p₃ ex 9° ne p_xima ig_r cuiusl₃ in telligibilis h₃ intelligere actuale & di stinctū & h^o ide₃ sibi & ita s_ep & nec cessario sibi. 2° ps de prioritate pbatur sic qz quicquid ē ide₃ sibi ē neccē eē ex se sicut patuit prius l₃ eē alioꝝ a se in telligi^m nō ē nccē eē ex se. nccē at eē ex se est prius naſa oī non nccio ig_r nccio & s_ep & ceta Alif pbatur qz eē cui₉ libet alterius a se dependet ab ipo ut a cā & ut cā ē alicuius cābilis nccio inclu dif 9gni^o eius ex pte cāe ig_r illa 9gni^o prior ē naturali ipo eē 9gniti. prima ē pars 9^onis pbatur alif qz artifex pfectus distincte 9gnoscit omne agēdum aīq_i fiat alias non pfecte oparetur quia

9gni^o est mensura iuxta quā opa_f ig_r deus respectu oīu₃ pducibiliu₃ a se h₃ notitia₃ distincta₃ & actualē uel saltē hītuale₃ priore₃ eis Contra ista₃ in statut de arte qz ars ulis sufficit ad singularia pducenda hīis oīlis pabu lis arg^o infinite₃ quatuor uis p. p uia efficiētie ubi ppo^m duplicit oīdit uidel₃ pri^o qz ipm ēefficiens pri^m oīum. 2° quia sic ē efficiens puta distincte 9gnoscens oīa factibilia 3° oīdetur infinitas p uia finis 4° p uia₃ eminētie . primā uia₃ ex pte cāe efficiens tāgit phūs. 8° phī. & 12° metha. & arguit sic. pri^m mouet motu infinito ig_r h₃ iutinitam potētiam hec rō coloratur q̄tū ad aīs sic qz eque 9cludit ppo^m si posset mouere p ifini^m sicut si moueret per finitu₃ qz eque oī ipm eē in actu s₃ illud posse p₃ de pri^o q̄mē ex se l₃ ig_r pri^m non moueat motu infinito sicut aīles intelligit si tamen accipiatur aīs istud q̄ q̄mē ex pte sua pot sic mouere hētū aīs ue₈ & eque sufficiens ad inferendu₃ propo^m 9n_a pbatur duplī & pri^o sic quia si ex se & non uirtute alteriu₉ mouet motu ifini^o ig_r non ab alio accipit sic mouere s₃ in uirtute sua actua h₃ totū effectu₃ simul l_uu₃ quia independēter s₃ qd simul h₃ infinitu₃ effectū i uirtute ē infinitū ig_r & ceta Alif pbatur sic pri^o 9n_a p^m mouens simul h₃ in uirtute sua actua omnes effectus possibiles pducip mo tu₃ l₃ illi sūt infiniti si motus pot esse infinitus ig_r & ceta Cōtra istas de clarationes rōnis aīles instatur quid quid sit de aīcedēte. pri^o 9n_a non uidē bñ pbari nō p^o qz duratio maior nibil pfectio_n adducit nam albedo que uno anno manet non ē pfectior q̄ si tm una

die maneat igit̄ mot⁹ q̄ tecūq̄ duratio⁹
non ē pfectio⁹ effectus q̄ motus unius
diei igit̄ ex hoc q̄ arḡ q̄ agens h̄ in
iurture sua actua simul mouetur motu
infinito non gludit̄ maior pfectio hic q̄
ibi nisi q̄ agens diutius manet & mo
uet & ex le & ita eēt oñdendū q̄ etni
tas agētis 9clideret eius infinitatē alias
ex infinitate etnitatis motus eius infinita
tas non posset 9cludi Tūc ad formā
ultia ppō illius colorationis negr̄ nisi
de infinitate durationis Secūda ēt
declara⁹ 9ñe im pbatur qz non maior
pfectio intensua 9cluditur ex hoc q̄
agens qdcunq̄ plura eiusdem spēi pōt
pducere successiue q̄ diu manet q̄ si tñ
unuz uel duo pducat qz qd̄ pōt in unū
tale uno tēpore pōt eadem uirtute in
mille ta⁹ si i mille tēporibus manet nō
est. at̄ possibilis apud⁹ phōs infinitas
nisi numeralis effectuum pducibiliū p
motus s. generabiliū & corruptibiliuz
qz i pēbus finitatem ponebat igit̄ non
magis sequitur infinitas intensua i age
te ex h̄ q̄ pōt in infinita numero succes
siue q̄ ex hoc q̄ in duo pōt tñ. qz est
tñ possibilis infinitas numeralis 2m phōs
Si quis at̄ alius pbet infinitatem i pē
possibilez ponēdo aliquos motus cele
stes eē in 9mēurabiles & ita nūq̄ posse
redire ad uniformitatē & si p infinitū
duraret & q̄ infinite 9unctiones spē
cārent infinita generabilia spē de hoc
quicqd̄ sit in se nihil tñ ad intētionem
ph̄ qui infinitatē i pē negaret luctia
pabilitas que occurrit pro 9ña aq̄lis
declaranda ē ista quicquid⁹ pōt i aliqua
multa simul quoq̄ quodl̄ requirit ali
qua pfectio⁹ sibi ppriā ita pfecte si
eut in quolz eorū seorsuz illud 9cludit

eē pfectius ex pluralitate taliū & ita ui
detur de pri⁹ agente eē 9cedendum q̄
si posset cāre simul infinita q̄ eēt uirtus
eius infinita & p 9ns si pri⁹ agens siūl
h̄eret uirtutez cāndi infinita ita q̄ q̄m
ē ex le posset simul pducere & l̄ natura
effectuū non pmictat ad hoc sequitur
infinitas uirtutis eiusdē hec 9ña ultia
probat qz potens cāre albu⁹ & nigrū
q̄mē de le non ē minus pfectuz qz illa
nō sūt simul cābilia qz hec nō limultas
ē ex repugnatiā eorū & non ex defectu
agentis Ex istis pōt ppo⁹ licoste
di li pri⁹ h̄eret omnē cālitatez omnis
cāe possibilis formalit & simul l̄ non
possent cābilia simul ponī in eē esset in
finituz qz simul q̄mē ex le posset infinita
producere & posse simul plura 9cludit
maiorē potētiaz intensiue li ḡ h̄ pfecti
us q̄ si h̄eret omnē cālitatez formalit
magis sequitur infinitas intensua &
magis pōt in illa l̄ h̄ omnez cālitatē
cuiusl̄ rei 2m to⁹ qd̄ ē in ipa eminēti⁹
q̄ si eēt in ipa formalis igit̄ ē infinite po
tentie intensiue l̄ ḡ de oipotentiam
pprie dictaz 2m intētionez theologoz
tñ mō creditaz eē & non naturali rōe
credā posse pbari licut diceſ di. 42a p
batur tñ infinita pōt que simul q̄tum
ē ex le h̄ eminenter omnē cālitatez q̄
ēt simul posset infinita si essent simul
factibilia Si obicitur pri⁹ non pōt
ex le simul in infinita qz nō ē pbatum
q̄ pri⁹ sit totalis cā infinitoz hoc nō
obstat qz si pri⁹ cā h̄eret simul cū cā
2m unde eēt totalis cā nihil pfectius eēt
q̄ nūc sit qñ habet unde sit pri⁹ cā tu⁹
quia ille scđe cāe 2m eē non reqruntur
pp̄ pfectioz addendā in causando
qz tūc remotius a pri⁹ eēt pfectius quia

pfectiorez cāz requireret Sed si regrūt
cāe scde cu3 pri^a z^m phōs hoc est ppter
infectionez effectus ut pri^a cū alia z^a
imfecta possit cāre inperfectum qz z^m
ipos non posset cāre immediate ipfectū
tum qz pfectioes tote cāz scdaz emi
nentius sūt in p^o q̄ si ipē formalitatis
eaz libi in escent si possent inē qd p
batur qz cā z^a pfectio tota z^m pfectio
nez cātiuam h3 a pri^a sola iḡ illaz totā
perfectionē h3 eminentius prima cā q̄
z^a cā que ē hñs formalī ipaz. 9ñā patet
qz pri^a respectu illius cāe ē cā totalis &
equiuocā & ita similī arḡ de 3^a cā res
pectu scde uel respectu prime si respectu
prime hētūr ppoitū si respectu scde
lequit scdaz eminenter 9timere totalem
pfectionem que ē formalī in 3ª Sed
z^a h3 a pri^a q̄ sic 9tinet pfectionē fti
ex preōnlo iḡ prima eminentius h3 9ti
nere pfectionez tertie q̄ z^a & sic de oī
bus causis usq; ad ultimaz. q̄re 9cludit
primaz eminenter hēre totale pfectionē
cātiuaz oīum & pfectius q̄ si hēret oēz
cālitatez eaz formalī si possibile eslet
& sic dicto uide t posse 9cludere rō ayz
lis de po^a infinita que fuit supra i prin.
huius uie poīta que accipitur ex 8° phi.
& ex 12° metha. Iuxta istā uīā esitiē
tie arguit p^o q̄ hēat potentia infinitaz
quia creat naz inter creationis extrema
infinita ē distan^z hoc aīs poītur tm
credituz & ueaz ē ut non eē. q̄ duratio
ne precedit eē non eē tñ q̄i natura z^m
uīā auice. bene precedit eē aīs oñditur
qz latēz pri^a natura post deū ē ab ipo
& non ase nec accipit eē aliquo. psluppo
sito g^o illā creatur s^z sic accipiēdo pri^a
natura tā non eē q̄ eē nō sūt ibi extre^a
mutationis quā caulet ista uirtus nec id

efici requirit mutari. Sed quicqd sit de
a*n*cedente *q*ⁿia non p*b*atur *q*^z *q*ⁿ inter
extrema nulla ē distatia media *l*^z *i*^pa p
cise dicunf distare r*o*e extremorx inter
se tanta ē distanr *q*^m ē maius extremuz
Ex^m deus distat in infinituz a crea^a
et supprema possibili si qua daretur nō
p^f aliquā distatiā mediaz inter extre
ma *l*^z ppter infinitatē unius extremi
ita *g*radictō^a nō distat p aliqua media
q^z *g*radictoria sūt in mediata ita qz q
tūcūqpay recedat aliqd ab uno statiz
ē sub alto. Sed distat *p*^f *i*^pa extre
ma in le tata igr ē distanr *q*^m ē illud ex
tremuz quod ē pfectius istud ē finitum
*ig*r & ceta. Confirmatur *q*^z posse to
taliter lup termi^m positi^m huius distan
tie ē posse sr distantia siue sr trāsitū ab
extre^z i extre^m igr ex posse sr trāsitū
illuz non sequitur infinitas nisi sequat
totalē ex posse sr termi^m eius pontiuuz
q^z terminus ille ē finitus. Quod at
gūiter dicitur i^a *g*radictō^a distare in i
finituz pot sic intelligi. i. indefinate
q^z sicut nulla est ita pua distan^a que nō
sufficiat ad *g*radictō^a ita, illa ē ita ma
gna etiā si eēt major maxima possibili
quin ad ista contradic^tio se extendat
est igr eoz distan^a infinita. i. indefini
nata ad qz tūcūqp magna uel puā. ex tali
enī infinitate distantie non sequit^r *g*ūis
d infinita po^a intensiue Sic nec sequitur
ad minimā distatiāz in qua saluat sic in
finita distantia qz enī nō sequit^r ad ans
nec ad *g*ūis. Oñso ponto p uiā prie
efitiētie qz illa pri^a efitiētie infert infini
tatē Sequitur 2ª uia ex hoc qz ē intelli
gens distincte oia factibilia. ubi arguo
sic intelligibilia sūt infinita & b^o actu
in intellectu oia intelligente igr intel

lectus illa simul actu intelligēs ē ifitus
tal⁹ ē diuinus g⁹ & cēta ut sup̄ pba⁹ ē
in 9⁹ nib⁹ de intelligere primi . huius
entimematis pba⁹ aīs & 9⁹ aīs sic q̄
cūq̄ sūt infinita in po⁹ ita q̄ accipiēdo
alter⁹ post alter⁹ nulluz possūt hēre fi
ne⁹ illa oīa si simul actu sūt sūt actu in
finita intelligibilia sūt infinita in po⁹
respectu intellectus creati satis p⁹ Sed i
intellectu īcreato sūt simul oīa actu in
tellecta que a creato sūt successiue intel
ligibilia iḡr sūt actu īfinita ibi intellec
ta . huius silliogisī mai pbo l⁹ satis eui
dens uidea⁹ qz omnia talia acceptibilia
qñ sūt simul exña aut sūt actu finita aut
sūt actu infinita . si sūt actu finita iḡr
accipiēdo alter⁹ post alet⁹ tandem omnia
possūt ec⁹ actu accepta iḡr si nō pñt eē
oīa actu accepta si actu simul sunt . sunt
infinita actu . 9⁹az primi entimematis
sic pbo qz ubi pluralitas requirit uel cō
cludit maiore⁹ pfectiōnē q̄ paucitas ibi
infinitas numeralis 9cludit infinitaz p
fectiōnē Ex⁹ posse ferre q̄ tuor ma
iore⁹ pfectiōnē requirit uirtutis moti
ue q̄ posse ferre duo . Ideo posse ferre i
finita 9cludit uirtute⁹ infinitā motiā
iḡr in ppoito cū intelligere . a. sit aliqua
ptetio & intelligere . b. sit similiter aliq̄
pfectio . nūq̄ idē intelligere ē ipius . a.
& . b. eque distincte ut duo essent nisi
pfectiōnes illor⁹ duor⁹ in isto uno intel
ligere eminēter includant & sic de tri
bus & ultra de infinitis Consimilit⁹
ēt de ipa rōne intelligēdi argue⁹ sicut
de intellectu & actu argutum est quia
maior pfectio 9cluditur in rōne intelli
gendi ex pluralitate istor⁹ quor⁹ ē rō
intelligendi distincte qz oīa q̄ 9cludae
eminent pfectiōnes oīuz pprīaz rōnu

intelligēdi q̄raz quelz 2⁹ pprīa rōne
aliquā pfectiōnē pot iḡr infinite 9clu
dunt infinitaz Secūdo iuxta uā illā
de intelligere primi ppoito sicut oīdo
cā pri⁹ cui 2⁹ ulti⁹ sue cālitatis cā 2⁹ ali
qd pfectiōis additīcānd⁹ n̄ uī posse so
la sūne 2⁹ ita pfectū effectum cāre sicut
ipā cū 2⁹ qz cālitas sola prie cāe diminu
ta ē respectu cālitatis abāre iḡr si istd
qd natuz ē eē a cā 2⁹ & prima simul sit
multo pfectius a sola pri⁹ 2⁹ nibil pfectiōnē
addit prime sū omne finitū oīfi
to addituz addit aliquā pfectiōnē non
āt finitū infinito additū addit aliquaz
pfectiōnēz iḡr talis cā prima ē infinita
Ad ppoito noti⁹ cuiuscūq̄ obi na
ta ē gigni ab ipo sicut a cā pxi⁹ & ma
xime illa que ē uilio intuitua seu intel
lectō iḡr si illa alicui intellectui īē sine
actione quacūq̄ talis obi tñ mō ex uir
tute alterius prioris obi qd natuz ē eē
cā supior respectualis ggnitionis seq̄
q̄ illud obm s̄rius ē infinitū in ggnō
lente qz inferius nihil sibi addit in co
gnoscente talle obz s̄rius ē natura p⁹ qz
ex sola pñtia eius apud intellectuz pñ
nullo alio obo & comitante ggnit & ē
notitia cuiuscūq̄ obi in intellectu eius
sicut pbatū ē supra in 9⁹ nib⁹ de intel
ligere primi iḡr nulluz aliud intelligibi
te aliquid sibi addit in ggnoscibilitate
iḡr ē infinitū Sic etiā in entitate quia
unūq̄dōs sicut ad esse se h̄z sic ad ggnō
scibilitatē ex 2⁹ metha Itē d 3⁹ uia
le ex pte s̄is arḡr sic uolūtas nrā oīfito
aliquid melius maius pñt appetere &
amare sicut intellect⁹ intelligere & q̄ pl⁹
ē uidetur inclinatio naturalis ad lūme
amanduz bonuz infinitū naz inde arḡr
inclinatio naturalis ad aliqd i uolūtate

Soc̄m̄ nōcō ḡgl̄dār̄ n̄t̄ 2⁹ m̄w̄l̄
om̄nt̄ l̄n̄l̄ḡt̄ n̄t̄ & alīa n̄k̄s̄r̄a p̄r̄
s̄t̄ v̄t̄ v̄t̄ & m̄t̄ n̄h̄p̄ w̄p̄ n̄t̄
v̄t̄ n̄t̄ v̄t̄ n̄t̄ n̄t̄ n̄t̄ n̄t̄ n̄t̄ n̄t̄

qz ex se sine h̄itu ex sui natura p̄imp̄te
& delectabiliter uult istud uoluntas
libera. Ita uidet q̄ expimur de actu a
mandib⁹ infinituz ymo non uidetur
uolūtas in alio p̄fecte quietari & quo^o
enī nō illud naſalr̄ odiret si eēt oppo^m
sui obo sicut naſalr̄ odit nō eēt 2^m augu.
de libero arbitrio uidet si infinitū r̄pu
gnaret bono uel uoluntati q̄ nu^o q̄ta
retur in bono sub r̄one infiniti nec in
illud facilis tēderet sicut nec iſpugnās
suo obo. Confirmabitur ista r̄ ex se
quieti uia p̄limile de intellectu. Itē q̄rta
via expte eminētie arḡ sic eminētissi^o
iſpossible ē aliquid esse p̄fectius sicut
prius p̄ finito at nō ē iſpossible aliqd
eēt p̄fectius q̄re & cefā. minor pbaſ qz
infinituz non repugnat enti. oī finito ma
ius est infinitum iḡ & cefā. Aliter
arḡ & ē idez cui non repugnat infinitū
itētē illd sūme n̄ ē p̄fectuz n̄lī sit ifitū
qz lī ē finituz p̄t excelli dato q̄ ifituz
nō repugnat sibi enti at non repugnat
infinitas ḡ p̄fectissi^m ē infinitū. minor
hulus 9ne que et in p̄cedēti argumēto
accipit non uidetur posse a priore oñdi
qz sicut 9tradictoria ex rōnibus p̄priis
9tradicūt nec p̄t p̄ aliqd manifestius
pbari ita n̄ repugnāt ex rōb⁹ p̄pris n̄
repugnant nec uidetur hoc posse oñdi
n̄lī explicādo rōnes ip̄or̄ ēs at p̄ nihil
noc̄i⁹ explicatur qz ē pri^m qd occurrit
intellectui. Infinitum intelligimus p̄
finituz & hoc vulgaris sic expono. ifi
tuз ē q̄ aliquid finituz darū 2^m nullam
bitudinē finitā p̄cise excedit s̄z ultra
omnez bitudinez assignabilē ad hue ex
cedit. Sic tñ p̄poituz p̄suadetur. Sicut
quodl̄z ponēduz ē possibile cuius nō ap
paret impossibilitas ita ponēduz ē iſpos

sibile cuius non apparet in possibilitas
s̄z infinitatis & entis nulla apparet in
possibilitas h̄. apparet qz d̄r̄ rōne ētis
non ē finitas nec ex rōne entis apparet
q̄ sit pa^o quertibilis cū ente. alterz enī
illoz requiritur ad repugnantā p̄dictā
passiones uero prime entis quertibiles
satis uidetur note sibi in esse. Itē sic
suadetur infinituz suo mō nō repugnat
q̄titati. i. in accipiēdo' partez post ptez
iḡ nec infinituz suo mō repugnat ēti
tati. i. in p̄fectione simul eēndo. Itē
si q̄titas uirtutis simplicit p̄fectior ē q̄
titas molis quare erit possibilis infinitas
inmobile & non in uirtute. s̄z si est
possibilis ḡ ē actu sicut patet ex 3^a 9.º
ne supra de primitate effectui qz intel
lectus cuius obz ē ens nullaz inuenit re
pugnatiā intelligendo aliquod infinitū
ymo uidet p̄fectissi^m intelligibile. min
at ē si nulli intellectui talis 9tradictio
pates fiat cir^a eius p̄m obz cū discordia
in sono ita facilis offendat auditū. Si enī
ē dilcouemens statim p̄cipitur & ofen
dit cur nullus intellectus ab intelligibi
li infinito naturalr̄ refugit sicut a non
gueniente ymo pri^m obm destruente
Per istud p̄t colorari illa r̄o ansel. de
sūmo 9g^o bili psologion & intelligēda
ē eius descriptio sic deus ē quo 9gnito
mai⁹ cogitari nō p̄t line 9tradictōe &
qd addendum sit sine 9tradictione p̄z
naz in cuius cogitatione includit 9tra
dictō istud dicit nō cogitabile qz tunc
lūt duo cogitabilia oppoita nullo mō
faciēdo unuz cogitabile qz neutrū deter
minat alterz sūmuз cogitabile p̄dictuz
i. line 9tradictione eē i re. pbaſ pri
de esse quiditatō qz̄ tali cogitabilisū
mo. sūme quicq̄c̄t intellectus iḡ in ip̄o

qua requiriā ad uulgā
nam ab oī p̄bandū.

Si disgnūs sensu ſuſiſum
offendit. Quia diſcōuenit
nō laudat mīhi tuz.

B. 42
C. 2 T̄m
3 9. 2. 2.
4 52. 4. 6.

Sē quo et uide inter m̄ 3. 52. col.
post modū ubi uidetis ueritatem dñe
bon p̄fessus. quia alī p̄fessus. in dñe
dñe p̄fessus p̄t ueritatem dñe.

Sicut quā ex dirobus
per inuit. t̄m. m̄c
vnu 92. 2. 1. 2.
qz̄ m̄m + alī 2.
p̄t 9. 2. 2.

D

sumo ē rō primi obi intellectus. s. c̄tis
& hoc in sumo. Et ultra arḡ q̄ istd
sit loquēdo de esse existentie qz lūme
cogitabile non tm̄ in intellectu cogitā
te qz tunc posset eē qz cogitabile ē & n̄
posset eē qz repugnat rōni eius esse ab
alio sicut p̄ prius in 3. 9. ne de primo
effectiu. maius iḡ cogitabile ē q̄ est
in re q̄ ē tm̄ in intellectu. nō ē āt h̄
lic intelligēduz q̄ idē si cogiteſ ppter
hoc sit maius cogitabile si existit. Sz
oī qd̄ ē tm̄ in intellectu maius ē cogita
bile aliquid quod existit. uel aliter colo
ratur sic maius cogitabile ē qd̄ existit. i. epilogus
pfectius cognoscibile qz utilibile siue i
telligibile intellectione intuitua qd̄ āt
non existit nec in se nec in nobiliore
cui nihil addit non est intellectualiter
uisibile. uisibile ē pfectius cognoscibile
nō uisibili z tm̄ cognoscibili abstractie
iḡ pfectissimū cognoscibile existit. De
drā intellectiōnis intuitiue & abstractie
& quomodo intuitua ē pfectior tāget
di. 3. & alias qñ locū hēbit. Ultimo
oñditur ppo ex negatione cāe intrin
sece qz forma finis p̄ materiā iḡ que n̄
ē nata eē in materia ē infinita. hec ratio
nihil ualeat qz 2m̄ ip̄os angelus est in ma
terialis iḡ in nata erit infinitus nec pos
sūt dicere q̄ eē angeli finiret esstiam
eius qz 2m̄ eos ē accīs eentie & posteri
us naturalē & sic in primo liḡ nature
eēnria 2m̄ se. ut prior eē uidetur infinita
intensiu & p̄ ḡns in 2m̄ ligno nature n̄
ē finitabilis p̄ eē. Rn̄ breuiter ad ar
gu m̄quelz entitas h̄z trinsecū sibi gra
duz siue pfectiōns i q̄ ē infinituzuelinf
tu z si p̄t eē infinituz & non p̄ aliud ēs
& cū arḡ si forma finitur ad materiam
iḡ si non ē ad illam non finitur flā est

9ntis corp̄ fī ad corp̄ iḡ lī n̄ ad cor
p̄ ḡ ē ifitū ultim⁹ ḡ celū ē ifinitū lī ē
sophisma tertii phī. qz sicut corpus pri
us in se finitur q̄ finitur p̄ aliud corp̄
ita forma finita in se ē prius finita q̄ p̄
aliud finitur qz s. ē talis natura in en
tibus & hoc prius q̄ finitur p̄ materiā
Nam 2. finitas presupponit primā & n̄
cāt eā iḡ in aliquo signo nature eēn⁹
ē finita iḡ non finitabilis p̄ eē iḡ 1. 2.
Signo non finitur p̄ eē Breuit̄ dico
unā ppōnez q̄ quecūq̄ eēn⁹ abloluta
finita in se ē finita ut fintelligitur oī cō
pationi sui ad alia eentiaz. Ex dictis
p̄ solutio questionis nā ex pri⁹ articu⁹
& 2. hēt q̄ aliquid ens exīs est simplē
pri⁹ triplici primitate uidelz eficiētie
finis & eminentie & ita simplē qd̄ incō
possibile ē aliquid eē prius & hoc pro
batuz ē. eē deo q̄ ad p̄prietates ref
pectivas dei ad creatiā uel in q̄m̄ emiat
respectus & depēdētias creaturaz ad
ip̄m. Ex 2. articulo hētur quadrupli
ci uia q̄ illud pri⁹ ē infinituz pri⁹. uidelz
qz pri⁹ entitiez 2. qz pri⁹ cognoscēs oī
scibilia & p̄t sc̄daz uaz p̄mīcēbātur
quatuor 9 nes de intelligēte pri⁹. 3. qz
finis ultimus. quarto qz eminetissimū
Iuxta primā exclusa ē quidā uia iūti
lis de creatione. Iuxta 2m̄ tāgebatur
alia uia de pfectiōne primi obi in intelli
gēte. Iuxta tertīā expoītū rō ansel.
que stat in hac ppōne deus ē quo maius
cogitari nō p̄t. Ultio excludit uia i
utilis ex immaterialitate inferēs infinitatē
itaq̄ iunge glulione prior⁹ articuloz
principaliū cū 9. ne tertii sic aliquid
ens triplicēt pri⁹ in entibus. existit in
actu illnd simplē pri⁹ in entibus est in
finituz ḡ infinituz ens aliquid existit

in actu & in h^o pbatū ē eē deo q̄tū
ad illud absolutum qđ ē pri^m pfectio
pfectionuz oīum a nobis 9ceptibiliū de
deo sicut dicetur di. 3^a & p 9ñs pbatū
ē deū eē q̄tuз ad 9ceptuz pfectissimum
posibilem a nobis h̄ri deo Ad
argumēta huīus qōnis. Ad p^m dico q̄
cā intinita actia ex nccitate nāte non cō
patitur aliquid sibi 9trariuz siue sit ei
aliquid 9trariū formalr. i. 2^m q̄ aliquid 9ue
nit sibi eēntialf siue virtualr. i. 2^m rōez
effectus sui quē virtualr includit. utro
q̄ enī modo impediret qdlz in 9possibili
le suo effectui sicut argutū ē pri⁹. De q̄
āt ē libere & uolūtarie 9tingēter agēs
respectu oīm que sūt extra ipm & ideo
9patitur malū Contra. nūquid phi
ponētes deū agere ex nccitate nature n
ponebāt aliquid maluz eē in uniūlo. Rñ
sicut patuit pbando deū eē agens p co
gnitionē non potuerūt saluare aliquid
malū posse fieri 9tingēter in uniūlo. 13
tm q̄ unus ordo cāz pduceret aliquid
qđ eēt recepti^m alicuius pfectioñis. al 9
āt ordo de nccitate pduceret oppo^m illi
us pfectioñis ita q̄ illa pfectō nō posset
tūc induci 9currētibus oībus causis lz
absolute pductuz ab aliquo 9sderatuz
2^m rōnez siue spēi eēt recepti^m illius p
fectioñis cuius oppo^m nccio euénit. qđ
āt possūt phi dicere de libero arbitrio
nrō & mali^a moꝝ dicēdū ē alias Ad
2^m dico q̄ 9ñia non ualet. Ad pbatōne
9ñe dico q̄ nō ē similis in 9possibilitas
dimēsionū in replēdo locū & eēntiaz
simul in eēndo nō enī una ētatis 9plet
naturā entitatis quin cū ea possit stare
alia entitas. hoc āt non oīz intelligi de
replectiōe locali lz q̄ de 9mēsuratione
eēntiali. Sed una dimē replet locū eū

dem 2^m ultimū capacitatis sue & ideo
aliud non potest esse simul cum ea re-
plens locū sⁱ bene posset eē cū ea aliud
corpus non replens locū ita q̄ una ēti-
tas simul pōt eē cū alia sicut posset res-
pectu loci cū corpore replete locū . esse
aliud corpus non replēs locū Similē
alia ḡnā non ualeat qz corpus infinituz
si eēt cū alio fieret totuz maius utroq;
rōne dīmēsionū qz dīmēsiones alterius
corporis eēt alie a dīmēsionib^g corpo-
ris infiniti & eiusdez rōnis cū eis & iō
to^meēt maius pp̄f diuersitatē dīmēsio-
nuz & to^mnō maius qz dīmēsio ifinita
non pōt excedi . hec at tota q̄titas infi-
te p̄fectionis nulla recipit addicōne
in rōne talis q̄titatis excoextia alicui
finiti z^m talem q̄titatem Ad 3^m ar^m
dico qz ḡnā non ualz nisi illud qdd rāt
in aīcedēte a quo alia separtur sit fini-
tu^z Ex^m si eēt aliquod ubi infinituz
p̄ impossibile & corpus infinituz reple-
ret illud ubi non sequeretur hoc corp^g
ē hic ita qz non alibi g^o ē infinitum z^m
ubi qz L^y hoc non drāt nisi ubi infini-
ta z^m ph̄m si motus eēt infinitus & tē-
pus infinituz non sequit^r motus ē in h^o
tēpore non in alio g^o ē finitu^z z^m tēpus
ita ad ppo^moz pbare illud qd drātūr p-
li . hoc eē finitum qd si assumatur petit^r
g^o i p̄missa Ad ultim^m dico qz p̄hs ifert
moueri in non tēpore ex hoc aīcedēte
qz po^a infinita ē in magnitudine & in-
telligit in ḡnē moueri p̄prie ut distin-
guitur ḡtra mutationez & hoc mō ḡns
includit ḡtraditionē & ēt aīs 2^m eum
. Qualē at teneat ista ḡnā sic declara-
tur si ē infinita po^a & agit de nccitate
nature iḡ agit in non tēpore qz si agat
in tēpore sit tēpus . a. & accipiatur alia

Detailed copy 1897.2.6
versus si est utrumque moment
in non temporaliter sive non
per momentum non tempore
versus est momentum sive
factus respondet. n. d. a. 2000
q. deus est non momentum sive
non momentum in non tempore
liberatio non nec agens sive factus
quod voluntas datur agens ex non
tempore difficultate si non tempore
aliquam datur non tempore understanditur
momentum. hoc per me et quod
hic dicimus infra.

virtus finita que agit tempore finito & sit illud tempus. b. & augmetetur virtus finita 2^m pporcōne que ē. b. ad. a. puta si. a. ē cētupluz uel millecupluz ad. b. ac cipiatur centupla uirtus uel millecupla ad illaz uirtutez finitaz datā iḡ illa uirtus lic augmetata mouebit in. a. tempore & ita i^o & infinita mouebūt in eqli ten pore qd ē impossibile si uirtus infinita mouet 2^m ulti^m sui potētie & nccio. Ex hoc iḡ q[uod] uirtus illa ē infinita sequitur q[uod] si agit ex ncitate nature agit in nō tempore. Ex hoc at q[uod] ponitur in a[n]cē dente q[uod] ē in magnitudine seq[ue]ntia si agit circa corpus q[uod] pprie moueat illud corpus q[uod] uirtutem in magnitudine uocat phūs uirtutē extēlam p accidens talis at si agit circa corpus h[ab]et ptes illius corporis diuersimode distantes respec tu eius puta unā pte corporis ppinq[ue] rez & aliā remotiore h[ab]et relistētiam aliquā in corpore circa qd agit que due cāe. l. relisten. & diuerla ap proximatio ptiū mobilis ad ipm mouens fatiūt successionē eē in motu & corpus pprie moueri iḡ ex h[ab]o. q[uod] ē a[n]cedēte illi ponitur uirtus in magnitudine sequit q[uod] pprie mouebit & ita iungēdo illa duo simul. l. qd est infinituz & in magnitudine se quitur q[uod] pprie mouebit in non tempore qd ē 9tradictio. Sz istud non sequitur de uirtute infinita que non ē in magnitudine. ipa enī l. in non tempore agat si nccio agit q[uod] h[ab]o. q[uod] sequit infinitatē. tñ nō pprie mouebit q[uod] non h[ab]et in passo illas duis rōnes successionis. Nō iḡ null phūs q[uod] infinita po^a pprie moueat & in non tempore que sunt 9tradictoria sicut argu^m pcedit. Sed q[uod] infinita po^a in magnitudine pprie moueat in nō tē-

pore que sunt 9tradictoria & ex hoc le quitur q[uod] a[n]s includit 9tradictoria. l. q[uod] uirtus infinita sit in magnitudine. Sed tunc ē dubita^o. cū potētiaz motiuā ponat infinitaz & naturaz agēt uideatur se qui q[uod] nccio agat in nō tempore l. non moueat in nō tempore ymo tūc nihil mouebit pprie loquēdo & q[uod] hoc sequatur p[ro]p[ter] q[uod] istud pbatus fuit prius p[ro]nem potētie infinite nccio agētis. Rñdet axles 12° metha. q[uod] preter pri^m mouens qd ē infinite potētie requirit mouēs coiunctuz potentie limite. ita q[uod] ex primo mouente sit infinitas motus & ex 2^m sit successio q[uod] aliter nō posset eē successio nisi 9curreret illud mouēs finitu[rum] q[uod] si soluz infinituz ageret. ageret in nō tempore. Istud im pbab̄ dī. 8^a q[uod] ultia ubi in hoc arguet 9tra phōs qui ponūt p[ro]agere ex ncitate quodl[et] qd inmediate agit. l. xpianis non ē ar^m difficile. quia dicūt deu[er] 9tingenter agere. ipa enim poslūt facilē rñdere q[uod] l. uirtus infinita nccio agēs agat 2^m ulti^m sui & ita in nō tempore quicq[ue]d inmediate agit nō tñ uirtus infinita 9tingēter & libere agens Sicut enī in potestate illius ē agere & non agere ita in p[otest]ate eius est in tempore agere uel nō in tempore agere & ita facile ē saluare pri^m mouere corpus in tempore l. sit infinite potētie q[uod] nō nccio agit nec 2^m ulti^m potētie q[uod] nō posset agere neq[ue] iā breui tempore in q[uod] breui posset agere.

VERItur VTRVM
sit tñ unus deus. Q[uod]
nō. arguit primo ad corē
Si qdēl[et] sūt dī multi & domini multi
Item sic. si deus ē iḡ dī sūt 9na pbaf
q[uod] singulare & plurale idē significat l.

Q[uod] idem est sign^m h[ab]it deus et illos. q[uod]
et mosig[ue] dī p[ro]cer & non uanar rem-909
ē una p[ro]p[ter] et uera etiam alia et uera &
sc̄t m[od]i multū uniu[er]sū d[omi]ni i pl[et] p[ro]cerū.

drānt in modo significādi g. includūt idez p̄dicatu3 p̄porcōnabilitē iḡt sicut singulare includit singulare ita plurale includit plurale. Probat z. qz sicut de9 ē quo maius cogitari nō pōt ita dīlūt quibus maiores cogitari non possūt i. at quibus majora cogitari non possunt sūt in effectu qd uide quia si non esset in effectu poslēt cogitari majora eis g. & cēta. Preterea oē ens p participatione3 reducī ad aliquid tale pēentiā sed i dividua in qcūq̄ spē creata sūt entia p participatione3 alioq̄n non eēnt multa g. reducūtur ad aliquid tale pēentiā g. ē aliquis homo pēentiā & alijs bos pēentiāz. qd at ē ens pēentiāz & nō p participationē ē deus g. & cēta. Preterea plura bona sūt meliora paucioribus bonis sed quecūq̄ meliora sūt. sūt ponēda in uniuerso g. & cēta. Contra deut. 6. audi israel dñs deus tuus unus ē. Item ysaie 48. extra me non ē de9. In ista qōne 9. ē certa. Sed dicūt aliq̄ q̄ hec 9. non ē drābilis l3 tm̄ accepta p fidez & ad hoc hētur auctoritas. Rabi moy. li. 3. ca. 6. dicētis q̄ unitas dei accepta ē alege dīna. Hoc ēt arḡt p̄rō nez qz si p rōne3 naturalē posset 9gnosci dei eē unicū iḡt posset naturaliter 9gnosci ipm eē ex se singulare3 g. posset naturalē 9gnosci singularitas dī & eēn. dei ut singularis qd flm̄ ē & qtra prius dicta in qōne de lbo theologie uidetur tñ q̄ illa ueritas posset naturali rōne oñdi & hoc sumēdo uia3 pri ex in fito intellectu 2. ex infinita uolūtate 3. ex infinita bonitate. 4. ex rōne infinite potētie. 5. ex rōne infiniti absolute. 6. ex rōne nccē eē. 7. ex rōne oipotentie

Ex pte intellectus infiniti arguitur

pri. sic intellectus infinitus cognoscit qdcūq̄ intelligibile pfectissime qm̄ ē in telligibile in se qz to m̄ens. nā intellectus hoc pōt l3 non pfectissime nec simul iḡt si sūt duo dīlīt. a. & b. a. iḡt 9g. lct. b. pfectissie. l. qm̄b. ē 9gnosci bille l3 hoc ē impossibile p̄bō qz aut cognoscit. b. pfectissime. l. qm̄b. ē 9gnosci Nibil. n. qd ē 9gnosci bille pēentiā pfectissime 9gnoscitur nīli 9gnoscatur pēentiā luā uel p aliquid pfectius includēs eēntiā suā q̄ ipa sit in se eēn. at. b. in nullo pfectius includit l3 in. b qz. b. non esset deus Si at 9gnoceret. b. pēentiā ipius. b. iḡt actus ipius. a. ē posterior naturalē eēn. ipi9. b. & ita. a. nō erit deus. qd at actus ipius. a. sic posterior ipo. b. p̄bo. qz omnis actus cognoscēdi qui nō ē idez obo ē posterior obo neq̄ eniz ē prior neq̄ simul natura actus cū obo alio ab actu qz tunc actus posset intelligi sine obo sicut e9. Si di cas q. a. intelligit. b. pēentiā ipius. a. q̄ similima ē ipi. b. aut q. a. intelligit. b. i rōe spēi qūis ipi. a. & ipi. b. Cōtra neutra rñ saluat q. a. itelligit. b. pfectilime & p 9ñs non ē deus qz 9gni. ali cuius in simili tm̄ siue in uli non ē 9g. pfectissima & intuitiva ipius rei se & ita. a. non 9gnoscet. b. intuitiva nec etiā pfectissime qd ē ppo. Secūdo ex pte intellectus arguitur sic. idem actus non pōt hēre duo obo adeq̄ta siue intellectio. &. b. eēt ad equatu3 eidē. l. a. posset intelligere. b. iḡt impossibile est q. a. intelligat unica intellectione siml perfecte. a. &. b. si aut. a. hēat intellectio nes realiter distinctas iḡt non est deus

In qōne agno. infinita pura et unum p altui et omnia contra. quoniam. infinita ē cognituta si et distincta et in p̄t. genere ad

Bona zō illus uolunt. p̄possum. Secūdo. l. q̄ actus sit pfectius obo. & no pfectius simul na. mē. de aem. aho. ab obo et. q̄. n̄ sit idez obo. et excluda. Actus nō hēt ipius sed deus

53. a. ē ob3 ad equatu3

maior p^z q^z aliter actus adeq^treturo bō
 quo subtrahito non minus q^tetarerur &
 adeq^ter & ita frustra eēt tale ob^z Quā
 tu^z ad sedaz uia argī sic uolūtas iſinita
 est recta g^o diligite quodlibet diligibile
 sed.b. quātum ip̄m est diligibile alius
 deus est diligendus in infinitum cum
 sit bo^m infinituz & infinite diligibile a
 uolūtate sic potēte diligere iḡr uolūtas
 a.diligit.b.infinite.Sed hoc ē ip̄slibi
 le q^z.a.naturalr pl̄g diligite le q^z.b.pbo
 qd̄l^z plus naturalr diligite eē suuz q^z esse
 alteri⁹ cuig^z nō ē ut ps uel ut effectus.a.
 at nihil ē ip̄g. b.nec ut ps ne c ut effec
 tus iḡr plus diligite.a. se naturalr q^z ip̄z
 .b.Sed uolūtas libera qn̄ ē recta g^ofor
 mat uolūtati naturali alioquin uolūtas
 naturalis nō ēt sēp recta iḡr a. si h^z uo
 lūtatez liberā rectā actu elicto plus di
 ligite le q^z.b.iḡr non.b. infinite Secū
 do sic duolūtate aut.a.fruitur.b.aututi
 tur si uittur eo iḡr.a.h^z uolūtatez inor
 diatā si fruit.b.& fruit.a.iḡr.a.ē beat⁹
 i duobus obis totalr quoꝝ neutr^r depē
 det ab alio q^z sicut.a.beatus ē in se sic
 in.b.s^z qn̄ ē impossibile q^z nihil pōt eē
 beatū actu i duobus obis beatificatib⁹
 talibus. pbo q^z utrol^z eoꝝ destruncto
 nihilominus eslet beatus igitur in neu
 tro ē beatus. uidetur ēt rōnalle q^z tota
 lit quietatu^z in uno obo adeq^tto nō pos
 sit in obo alio quietari De 3^z uia.s.d
 rōne boni infiti arg^o sic : uolūtas pōt or
 dinate appetere maius bo^m S^z pl̄rā bo^o
 infinita si sint possibilia plus includūt
 bonitatis q^z unū infinituz g^o uolūtas or
 dinate posset plus amare plura infinita
 bona q^z unū & p^o qn̄s in nullo uno bono
 getaret infinito s^z h^o ētra rōnez boni
 qd̄ sit infinituz & nō quietati⁹ cunisiz

uolūtatis Quā^m ad q^trtaz uia de m
 fita po^a ar. sic non poslūt esse due cāe
 totales eiusdē effectus in eodez ordine
 cāe s^z infinita po^a ē cā totals respectu
 cuiuscūq^r effectus in rōe cāe prime iḡt
 illa a^a po^a pōt eē i rōe prime cāe respec
 tu alicuius effectus. primā ppōnē pbo
 q^z tūc aliqd posset eē cā alicui⁹ aq^o illd
 nō depēderet eēntialr. pbo a nullo ali
 qd̄ depēdz eēntialr quo nō ex̄tē nihil
 minus eēt s^z si.c.h^z duas cās totales.a.
 &.b.in eodez genere cāe uel ordine eo
 dez utrol^z eoꝝ nō ex̄tē nihil min⁹ eēt
 ip̄z.c.ab altero eoꝝ q^z non ex̄tē.a.nil
 minus erit ip̄z.c.ab ip̄o.b.simili⁹ non
 ex̄tē.b.nihilominus erit.c.ab ip̄o.a.

Iuxta idez arguit de unitate cuigcū
 q^r primi & in q^tcunq^r primitate p̄dicta
 nihil enī excesluz excedit aduobus pri⁹
 excedentibus nihil finitum essentia
 l^r ordiātur adduos fines prios.eēt enī
 aliqd ad finez quo nō ex̄tē nihilomin⁹
 finitū eēt ut pri⁹ argutū ē & eēt exces
 luz eēntialr ab aliq^o quo nō ex̄tē nihil
 om̄inus h̄eret eēntiale excedēs q^omen
 suraret eēntialr & a q^o acciperet suam
 pfectōez eēntialr tāq^z a mēsura qd̄ ē m
 possibile iḡr impossibile ē aliquoꝝ duor^r
 fitoꝝ eē duos prios fies uel duor^rexces
 l^r duo pri⁹ emi⁹ De qnta uia dico
 q^r ifitum absolute nō pōt excedi & ar^o
 sic qcūq^r pfectio pōt numerari i diūlis
 plus pfectōnis h^z i pl̄rib⁹ q^z i uno sicut
 dī 8° de tri.ca^o p^o g^o ifitū oīo ipalrib⁹
 numerari nō pōt De 6^z uia p^o arg^o sic
 sp̄es pl̄fibilis in ididuis nō definiāt
 ex se ad certū numerū ididuoꝝ s^z q^m ē
 ex se qpatit ifitatē ididuoꝝ sicut p^z in
 sp̄eb⁹ oīb⁹ corruptibili⁹ g^o si rō nec
 cesse ēt p̄fibilis i ididuis nō def

et magis amari magis bonum.

Ex parte omnipotētia.

miāt le ad certū numeru^z S₃ quod patitur
ifitatē qm ē ex se Sed si potest eē intinita
nccē eē let ifinita nccē eē quoniam ē falsum
goans ex qo seqt. Secū^o ar. sic iuxta
istā niā let let plrā nccē eē aliqbo pficitio
nibus realibus distigūt. sit pficitio
ille.a.&.b.tunc sic.aut i^u duo disticta p
.a & .b.let formalī nccē esse p.a.&.b.
aut non. si non igr.a. non ē rō formalis essendi
nccē nec.b.go. nec icludēs.a. ē nccē esse
poqz icludit aliquā étitatē,qn ē nccitas
foralī eēndi nec nccia ex se. Si at i^usunt
formalī nccē eē p.a.&.b.& per hab utra
qp ē nccē eē p illd i^u qo. queit unū cū alio
go utraqb h₃. i^u se rōnes duas. quod utraqp
formalī ē nccē eē. s₃ h₃. ē ipossible quia
neutra illa^z icludit alfa^z. utraqg illa
ru^z circulcripta eēt tale nccē esse p reli
quā & ita aliqd eēt formalī nccē eē per
rōe^z aliquā qua circulcripta nihilomin⁹
eēt neccē eē qd ē ipossible De 7° uia
1. oipotē^o uidr quod i^u pecedit siū non sit p
rōe^z naſalē drābilis quoipo^o ut alias pa
tebit nō potest 9cludr rōe naſali ut catho
lici itelligūt oipotētiā nec 9cludr ex rō
ne ifite potētie. tunc ex oipo^o credita ar.
sic ppo^m Si.a.ē oipotens go potest facere
cir^o qdcūqp aliud ip₃ eē ūl non eē & ita po
sset destruere. b.& ita fieret. b. nullipo
tens ergo. b. nō est de⁹ ista rō non ualeat
qz. b. nō ē oibm oipotētie i^upi₉.a. qz oip
o^o po obo res pecit possibile. b. at pone
ba^m nccī sicut.a. Iō ex oipo^o credita
alr ar. sic. declarādo rōne^z richar. po de
tri.c^o ulti^o oipotēs suo uelle potest pducere
oē possibile & ita suo uelle potest ipedire
ūl destruere oē possibile sunt h₃ eē.a.
igr oia possibilia potest in eē pducere suo
uelle nō nccē ē at qp.b. uellit oia i^u eē qz
.a. uult s₃ potest nolle i^u eē qz uolūtas.b.

9tigēt se h³ ad a⁴ licet uolūtas. a. si est
de9 si āt. b. nollit i⁹ eē iḡr̄ illōr̄ est
g⁹ si duo sunt oīpotētes uterq; illoꝝ fa
ceret alterꝝ nullipotētē nō deſtruēdō
alterꝝ l³ phibēdo p̄lūz nolle eſte uoli
toꝝ ab a⁹ Q d̄ ſi dicas ſōpnia⁹. q̄ cō
cordāt i uolūtate ſua q̄uis de h⁹ nillaſit
ncitas ſz tñ. q. fecerūt paſta. Ad' huſ
x⁹ q̄ neuf eoꝝ erit oīpotētē nā ſi. a. ē oī
potētē pōt pducē ſuo uelle qdcūq̄ poſli
bile uolitū a ſe Ex h⁹ ſeq̄t. q̄. b. nullū
illoꝝ pōt pducere ſuo uelle & ita n̄ ē oī
potētē q̄ h⁹ ſeq̄t p³ ex. 4. uia q² ipoſſibi
le ē eē duas cās totales uni⁹ effect⁹ q²
ex q⁹ ē cāt⁹ ab una ipoſſibile ē q̄ lit ab
a⁹ cāt⁹ Argu⁹ q̄daꝝ alioꝝ ad 9. nē p̄
dictā nolo hic adducē qb⁹ n̄ o³ iniſi qz
ſūt ſoluſbi⁹ & eq̄ torſā 9cluſē ūicū eē
āgelū i una l p̄ ſi. āgel⁹ ē ſiplex i luſ
eēn⁹ aut li 9cludūt n̄ ex nāl̄ nob̄ notis
nec o³ i⁹ adducere ut ſoluſēda q² nō ſūt
9tra 9cluſionē quā teneo Ad i⁹ que
ſūt p⁹ op̄ione R⁹ ad auſtoritatē rabi
moy. dico q̄ deū eē unū ē creditū quia
pplūs iudaycus fuit rudis & pnuſ ad
yđolatriā iō idiguit iſtrui p̄ legē d̄ ūita
te d̄ l³ h⁹ p̄ rōeꝝ naſalē potat drāri. ita
ēt acceptū a lege ē q̄ de9 ſit. exo. 3⁹ ē⁹
ſūq̄ ſū & aplūs ad heb. dicit q̄ o³ acce
dēteꝝ credere q² ē & tñ n̄ negāt deū eē
drābile Iḡr̄ pi iōe nec negādū ē posſe
drāri de^meē unūl³ accep^m ſit a lege i⁹
ēt q̄ p̄n̄ drāri utile ē 9uitati tradi per
uiā auſtoritatis & pp̄t negligētiā 9uit
tatiſ i iqrēdo ueritatē & pp̄t ipotētia
itellec̄tus & pp̄t errores iqrēm p̄ drāco
neꝝ q² ſuis ueritatib⁹ m̄lta ſlā pm̄ſcue
rūt ut dicit augu. i8⁹ de ci. dei c. 4i⁹ iux
ta ſiem & iō q² ſi pliſ tales drācones
ſeq̄ntes poſſet dubitare an eēt aſſetien

No g̃t̃ nom̃ plurale quo ad obm̃ sing̃ plus? Scones p̃ mo t̃ne et sing̃. D.
q̃ est nū sm̃. Et m̃ manib⁹ loc⁹. Nam⁹ non s̃iñ mod⁹ uelit⁹, p̃
obm̃ sing̃ q̃ conca sm̃ q̃ obm̃. q̃ p̃ obm̃ p̃ p̃m̃ l̃f̃ et q̃ sm̃
z̃p̃t̃ in unũ comon⁹ l̃f̃t̃ c̃us et obm̃. Sz̃ medius q̃ conca H̃ s̃m̃ et m̃ uelit⁹.
q̃ sm̃ sic sumptus p̃ plurale in b̃ sm̃. L̃ m̃ello. ĩ s̃at̃ p̃ m̃ uelit⁹. Sz̃ et r̃o
q̃ b̃t̃ unũ aliis m̃ m̃t̃ q̃ tũ hec̃as t̃ne haccal⁹ q̃ m̃ fact̃ ñ in h̃ũeum⁹
t̃ s̃ol⁹ deus cog̃ oũ enia p̃ in h̃ũeum⁹ s̃m̃ m̃t̃ et alij m̃. ĩo ã p̃ op̃im⁹
dico p̃ognosia sing̃ et sentia q̃ cognoscere unicam. Gron⁹ mod⁹ singulare
q̃ est hec̃as q̃ non cog̃ia b̃ne duz̃ ideo tut̃a est uia & facilis & g̃uis
et certa.

Ad sc̃d̃iz̃ r̃oñe de singulari dico⁹ q̃
aliud ē siglāritatē eē 9ceptā uellut obz̃
ūl ut p̃re⁹ obi. Aliud ē siglāritatem
eē p̃cise modū 9cipiedi s̃ue obz̃ q̃ 9cipi-
tur obm̃ Ex⁹ cū dico pl̃rāle obm̃ quod
9cipitur ē pl̃rālitas l̃z̃ modus 9cipiedi
.i. modus obz̃ quo 9cipitur ē singlāritas
ita in intentionibus loycis cū dico singula-
re q̃d̃ 9cipitur ē singularitas s̃z̃ mod⁹ obz̃
quo 9cipit̃ ē ul̃itas q̃d̃ 9cipit̃ ut 9ci-
pitur b̃z̃ in dr̃am ad pl̃rā Ita dico ĩ pro-
põto q̃ eēn⁹ dīna p̃ot̃ 9cipi ut siglāris
ita q̃ singularitas sit accepta uel ut obm̃
uel ut ps̃ obi. nec t̃ñ seq̃ q̃ eēn⁹ poslit
9gnosc̃i ut singlāris ita q̃ singlāritas
sit modus 9cipiedi. 9gnosc̃ere eni⁹ sic
aliqd̃ ut siglāre ē 9gnosc̃ere ill̃d̃ ut b̃
sicut alz̃ uid̃ ut hoc & b̃õ p̃dictū ē q̃
nō 9gnosc̃i eēn⁹ dīna sub r̃oe singulari-
tatis uel singlāris & ĩo in argũnto ē fi-
gura dicōnis 9mutādo rem in modum

Ad r̃oñes principales Ad pri⁹ dico
q̃ apl̃s loquit̃ de ydolatrijs & ideo de
dīs nūcupatiue & l̃bd̃t̃ ibi nob̃ āt̃ est
deus unus q̃ões dī g̃eti⁹ demonia in
ps⁹. Ad 2⁹ dico q̃ r̃na non ualz̃ quia
num̃s non ē talis modus significandi
grammaticalis q̃les sūt alii modi signifi-
cād̃ grammaticales q̃ p̃cise dīt̃ modū ret̃
9cipiedi abs⁹ q̃ aliq̃ r̃ali correspōdēte
tali m̃õ 9cipiedi nec dīt̃ aliq̃d̃ ĩ re aq̃.
moueri possit intellectus ad talē modū
9cipiedi Sz̃ num̃s includit uere r̃e obz̃
stractā unde seq̃ hõies currūt̃ g̃õ pl̃r̃s
hõies currūt̃ Sz̃ nō seq̃ sic de aliis sĩ cō-
significatis nois uel uerbi unde nō seq̃
t̃ur deus ē masculini generis g̃õ deus ē
masculus q̃ ad masculitatem sufficit ali-
plurale nichil illud obm̃ s̃m̃ m̃p̃õ illud obi s̃m̃ q̃ dicit̃ q̃ p̃l̃q̃t̃ f̃
si s̃m̃ b̃ñ nichil illud obm̃ sub modo genit⁹ illi obi. s̃. p̃ m̃õ unius b̃z̃ nō
p̃ m̃õ st̃us unius. Alij vero s̃m̃ q̃ d̃ĩ q̃ non s̃m̃ matueri p̃ solū
ponere aliquis t̃st̃ñs̃ s̃t̃k̃ñ ñc̃b̃ l̃metaphoricas ut d̃ĩ q̃ deus ē g̃enit⁹
t̃m̃ nō ē m̃scul⁹. d̃ĩ de ẽ mascul⁹ q̃ns̃ metaphoricas q̃ ĩ ãṽõs̃ et ãṽõ
et deitas s̃c̃ñm̃ t̃m̃ nō s̃. Benigna si sic d̃ĩ q̃ est̃ ẽcis̃ tubus et q̃
videtur p̃st̃ua q̃d̃ et sic de alijs s̃ũõ modo - q̃d̃.

III. Necessaria est et uniũr̃i yd̃i et f̃emina. eadi⁹ us̃õ inducta
nō ñc̃b̃. p̃ sign⁹ mascul⁹ f̃eminae nome ṽg̃m̃. l̃ abh̃i⁹
f̃eminae nō ñc̃b̃. s̃ũõ ñd̃istincta nō p̃ sign⁹ f̃emina p̃l̃ur̃ g̃õ. p̃
f̃eminae l̃ab⁹. Ṽ p̃t̃a. l̃ab⁹ l̃ab⁹.

Ita p̃p̃õ non ē prima õc̃ õc̃ p̃ p̃soñ z̃ed̃ uel en⁹
q̃d̃ uel imp̃f̃en⁹ z̃ed̃ ad p̃erf̃um⁹

quid in re ã q̃ iste modus 9cipiedi pol-
let accipi puta actitas Dico ig̃ q̃ ill̃d̃
obz̃ dī 9ceptū obz̃ m̃õ plurali icludit cō-
tradicōne q̃ modus 9cipiedi repugnat
ei q̃d̃ 9cipitur sub m̃õ cū ig̃ p̃ba⁹ r̃na
q̃ id̃ includit singlāre & plurale di⁹
q̃ singulare includit obz̃ modo 9cipiedi
queienti ipi 9cepto s̃z̃ plurale includit
illud obz̃ m̃õ ĩpossibili illi 9cepto & ĩo
singulare icludit r̃onez̃ q̃i in se uera pro-
ut includit 9ceptū & modū 9cipiendo
plurale āt̃ put includit illa duo includit
illā r̃onez̃ q̃i in se falsā & ideo nō sequit̃
q̃ pl̃rāle sit uer⁹ de plurali sicut singula-
re de singulari q̃ de eo cuius r̃õ ē in se
flā nihil ē uer⁹. p̃ id̃ p̃z̃ ad alia p̃batio-
nez̃ quo maius cogitari nō p̃ot̃ q̃ non
sūt dī cogitables sine 9tradictōe quia
mod⁹ repugnat rei 9cepte & ĩo maior
ē g̃iosāda sicut ĩ q̃one p̃cedenti. Ad
ansel⁹ ad ueritatē āt̃ p̃p̃on⁹ req̃rif̃ q̃ r̃õ
obi sit ĩ se uera & nō icludit 9tradictō
nē sicut dictū ē in q̃. 2⁹. h̃ũus dī. Ad
3⁹ dico q̃ illa maior p̃p̃õ non ē prima
s̃z̃ reducitur ad istā õe ĩp̃fectuz̃ reducitur
ad p̃fectuz̃ & q̃ õe ens p̃ participacōne
ē ĩp̃fectuz̃ & t̃m̃illud ens ē p̃lectū q̃d̃ ē
ens p̃eentia ĩõ s̃equit̃ illa maior p̃p̃õ ā
ĩp̃fecto hec āt̃ maior de ĩ p̃fecto s̃ichz̃
intelligi. aliqd̃ ē ĩp̃fectuz̃ 2⁹ p̃fectionē
que non nccio b̃z̃ ĩp̃fectionē 9comitā-
tez̃ q̃ non includit in se limitationem
ut hoc bõm̃ hoc uẽm̃ b̃õ ens & hũgmo-
di ĩp̃fectū reducitur ad p̃fectū ei⁹dē ordīs
ūl r̃õis. s̃. ad bõm̃ & es & unū q̃i portat̃
p̃fectiones s̃ip̃licif̃ Aliud āt̃ ē ĩp̃fec-
tu⁹ 2⁹ p̃f̃ectione⁹ nō s̃ip̃licif̃ q̃ de r̃one
s̃ĩ includit limitationē ut hic h̃õ & hic
equus & ideo nccio b̃z̃ ĩp̃fectionē ānerā
q̃d̃ ig̃ ĩp̃fectuz̃ ē p̃õ reducitur ad p̃fec-

t̃. d̃est̃. q̃ t̃õ eius s̃m̃ pro nūllo s̃up̃õ
nihil est uerū. s̃m̃ et q̃d̃. l̃y s̃im̃. q̃d̃. q̃d̃.
H̃õ 2⁹ suam cō⁹ depende apt̃. m̃a⁹. f̃õz̃.
l̃ ex g̃õt̃. d̃ra⁹. f̃. et l̃mitat̃. et d̃ra⁹. et z̃õ.
2⁹ suam cō⁹ + l̃mitat̃ q̃ c̃i⁹m̃c̃i⁹. z̃õ. d̃ra⁹.
s̃m̃. q̃d̃. H̃õ 2⁹ d̃oyen⁹. p̃ima fundante⁹.
Alij ĩp̃fectum redunt ad yf̃e⁹ s̃m̃. et hoc ē
ad b̃õ. hoc bonus ad bonus. Alij m̃p̃f̃. nō
z̃. d̃ĩ. ad ens p̃f̃ectu⁹ s̃m̃. c̃us. d̃ĩ. et b̃õ. ãf̃.
et equus hic. ad b̃õ. ãf̃ing. et c̃us.

out 23

tu^z sipl^r z^m pfectioⁿ illius rōnis quia
 aliquid z^m illā rōne^z pōt eē sipl^r pfectū
 qd̄ āt ē impfectū z^o non reducī ad ali
 quid pfectū sipl^r z^m pfectioⁿ eiusdem
 rōnis. I. ad rōne^z specificā qz enī illa in
 pfectōnē icludit iō z^m istā nō pōt eē ali
 quid pfectuz sipl^{cif} ppī limitationem
 s^z reducī ad aliquid sipl^{cif} pfectum
 equiuocū eminēt icludens ipam pfect
 tōnē & iō bo^m pfectū reducī ad pfectū
 bo^m s^z sic lapis qui ē ipfect⁹ nō reducī
 ad lapidē pfectū sipl^r s^z ad sūmū es &
 ad sūmū bo^m que includūt uirtus illā
 pfectioⁿ. Ad ultimū dicit⁹ q pl̄a bo
 na finita sūt meliora pauciorib⁹ bois fi
 tis nō āt pl̄a bo⁹ ifita S^z hic nō uidet
 rīdere ad ar^m qz quecūq^s si eēnt eslent
 meliora uidet ponēda eē i entib⁹ & ma
 xie in ē te supmo qd̄ ē nccē eē qz ibi qc
 qd⁹ poss^z eē bo^m ē & nccē ē ibi eē s^z pl̄a
 bona intita si eslēt eslent meliora uidet
 g^o q pl̄a bona infita sūt ponēda i nata
 sumi boni. Ad istud rīdeo⁹ q cū dī
 in maiori i⁹ q si eēnt eēnt meliora sunt
 ponēda ibi dico q aut p lisi iplicat poi
 tio possibilis aut pō i⁹ possibilis si pri⁹
 mō dico q maior ē uera & minor flā qz
 iplica⁹ illā i minori nō ē possibilis s^z i
 9 possibilis Si āt li. si iplicet pōne^z in⁹
 possibiliū mīor ē uera & maior ē flā que
 enī nō eēnt meliora nīli ex pōne i⁹ pos
 sibiliū nō eēnt meliora nec ēt sūt bo⁹
 sicut illā qd̄ nō ē nisi pōne in⁹ possibi
 biliū oīo nō est. sicut nec illud pōtu^z a
 quo depēdet p^t et.

IKCA SECUNDA³

ptez hui⁹ dī. qrit utrū cū
 uitate dīne eēntie sipl^{cif}
 possit stare pl̄alitas p̄soa
 ru^z Ar. q nō sic. qz quecūq^s sūt sim

pl̄r eadē eidē nātē sipl^r ipa int se sūt
 eadez sipl^r & dico sipl^r ad excludēdu^z
 y dēptitatē z^o qd̄ qz si sūt eadez eidē
 nō sipl^r s^z z^m qd̄ uel si eidē sipl^r sint
 eadem sol^m z^m quid nō oī illa esse sipl^r
 eadez iter se s^z plone dīne sūt sipl^r &
 oīo idē eēntie dīne q ē in se & oīo sipl^r
 eadē igit⁹ sūt idē inter se & p ḡns nō dī
 stingūt. maior p^z tu^z qz pē tenet oīs
 forā s^z illī pfecti q forā de se ē euidēs. tu^z
 qz i premissis notātur extrema i medio
 ḡngi & ex hoc so^m 9cludit ydenptitas
 extremonē int se in 9° ne. tu^z qz o^m pdi
 cati destruit līm qz si non sūt eadē int
 se nō sūt sipl^{cif} eadē in 3°. minor ēt p^z
 q ipa sit sipl^{cif} eadē qz ipa ppf lui
 sūmā sipl^{cif} ē qdqd h^z z^m mag^m dī.
 8° et z^m augu. xi^o de ci. dei ca. 9° līlīt a.
 ps mīoris p^z qz ipa ē in se ipa oīo siplex
 & indiuis ibilis g^o & cefā Itez essen
 tiale & accītale diuidunt to^mens g^o qd̄
 qd̄ ē in aliq^o aut ē libi idē eēntialis aut
 accītaliter sed qdqd distinguit psonas
 non ē accīs eēntie qz nihil sibi accidit
 g^o illā qd̄ distinguit psonas ē idē eēntia
 liter eēntie g^o & ceta s^z qd̄ ē idē essentia
 līlīt eēntie si mltiplicat mltiplicat eēnt
 ia g^o si sūt pl̄es plone eēnt plures esse
 tie Item nihil ē ponēdu^z in entib⁹
 & maxime in sūmo q^o non poīto nihil
 pfectioⁿ deeēt in unūso s^z aliqua pso
 na nō exīte i eslētia dei nihil pfectioⁿ
 deeēt uniuerso 1ḡ plurlaitas taliu^z nō
 ē ponēda in deo pbō mīoris si z^m psona
 nō eslēt qcqd pfectioⁿ poītū i ea esser
 in pri⁹ & ita nihil pfectioⁿ deeslet uni
 uerlo si ipa nō eslēt qz qcqd pfectioⁿ
 ē in una sipl^r & i alia igitur lītracta
 una & manēte alia nihil pfectioⁿ tolīt
 ab uniuerso Dices q non sub omni mō

quacunq^s rōta inna mundi si eēnt eslēt mīoī
 qd̄ ā illā eslēt aliquā nō eslēt qd̄ pfectioⁿ infinita
 si eēnt eslēt mīoīa mīoīa bona qd̄ illā eslēt mīoīa fo
 sc. ēnt distinguit h si. si mīoīa. si qmīoīa pōt^z mīoīa
 qmīoīa mīoīa. 75° Am. mīoīa eslēt duo qd̄ ēt dī
 qd̄ fī. quacunq^s eslēt ut. 76° vīa. sipl^r bona mīoīa
 si eslēt eslēt mīoīa qd̄ eslēt mīoīa qd̄ illā mīoīa

Id est tale est postulatum et membris mīoīis. i. non
 datur tale aqua seruent tale qd̄ membris mīoīis

B. modo qcqd pfectio[n]is ē in una & in a^o

Itez si sunt plura nccē eē quero forā
lit quibus distigūt s[unt] a. & b. Sed q[ui]
plura sit nccē eē includit 9traditione[re]z
q[ui] aut ille rōnes q[ui]bus distigūt s[unt] nec
celle eē & nccitatem eēndi & tūc erunt
duo nccē eē que etiā quenūt i[n] nccē esse
& p[er] ḡn̄s p[er] nccē eē nō distigūt[ur] si ille
rōnes s[unt] possibiles ḡ illa q[ui] illis distin
gūt s[unt] nccē eē Cōtra modus h̄ndt
uel eēndi uel ē pfectio uel nō si sic iḡt ē
in deo & p[er] ḡn̄s p[er] nō erit s[im]plicē pfectā
q[ui] nō h̄z illuz modūsi nō iḡt nihil per
fectionis tolit ab uniūlo & sic stat ar^m
q[ui] non exāte z^o plona manet tota eius
pfectio in p[er] plōa iḡt nihil perfectionis
tolit uniūlo amota z^o psone Ad o^m
illud ē possibile qd nō includit 9traditione[re]z
s[unt] nō includit 9traditionem q[ui] sic
una eēntia i[n] tribus psonis q[ui] 9traditione[re]z
ē z^midez hic at nō ē 9traditione[re]z
q[ui] hec ē unitas eēntie & pluralitas rlā
tuorū suppoitorē

VXTA HOC Q VE ro utrū sit tīm tres psone

in eēntia dīna. Ar q[ui] non
rlatōnes oppoite s[unt] equalis dignitatis
iḡt si rlō primi pductentis tīm 9stituit
unā plonā corrīdebitsibi a^a rlō tīm cō
stituēs psonā unā pductā & ita tīm erit
una psone pducta Prefea duab^o re
latiōib^o pductorē correspōdebunt due
pductiones & eque distingūt[ur] ista ex
tre^a inter le sicut & illa if se iḡt si iste
due rlōnes 9stituūt duas psonas & alie
due 9stituūt alias duas & ita erūt q[ui]tu
or psone dīna Prefea po^a finita du
rans in iſitu^a posset hēre effectus iſini
tos sicut p[er] de sole z^muiaz phī z^o de ge
neratione iḡt potētia iſita pōthēre in

finita pducta simul ḡnā pba^a q[ui] p[er] po^a
finita nō pōt simul in tot in quot succel
line hoc ē p[er] p[er] finitatē lui p[er] quā pro
nūc ille effectus sibi adeqtur igit po^a in
finita in quot pōt succellue in tot pōt
simul pōt i[n] iſita q[ui] iſinita pōt sic in iſi
ta igit i[n] tot pōt simul Oppo^m uidē
mathe ultio in noīe prīs & filii & sp̄s
sancti amen & p[er] ioh. s^o tres s[unt] qui te
stimo^m dāt i[n] celo & cēta & augu. de si
de ad petrū ca^o 2° & poitur in lrā Et q[ui]
pluralitas psone dīna declaratur ex
pductione ideo quero de pductione in
natura dīna & p[er] i[n] gūi & cetera

TRVM CVMESSE

tia posset stare in aliquo
ip̄m eē pductu^a. Ar q[ui]

nō q[ui] nullū pductu^a ē ex se
nccī^m q[ui] qd s[unt] s[im]lit in eēnā dīna ē ex se
nccī^m ḡ. & cēta p[er] bō maioris p[er] q[ui]nq[ue] ui
as pri. q[ui] nihil simul est nccī^m ex se &
nccī^m ab a^a s[unt] qd ē pductu^a si ē nccī^m est
nccī^m ab alio ḡ non a se ma huius sillī
pba^a q[ui] si ē nccī^m ex se ḡ ē nccī^m circū
scripto o[per] alio Si at ē nccī^m ab alio nō
ē nccī^m o[per] circūscripto Secūdo pba^a
maior p[er] q[ui] o[per] pductu^a possibile fuit p[er]
duci alio qn in impossibile p[er]duci eēt p[er]
ductu^a ḡ eē pductu^a aliquā possibilatē in
cludit & o[per]s possibilatā repugnat nccio
ex se ḡ. & cēta Itē terminus pductu^a
ē posterior aliquo mō pducēte q[ui] non
pōt intelligi pductio line aliquo ordie
in illo priori i[n] q[ui] pducēs intelligitur nō
intelligitur pductu^a q[ui] tūc pducēs nō
eēt prius ḡ intelligit in isto priori pro
ductu^a non eē & in ligno posteriori in
telligitur eē ḡ mutatio Quarto p[er]
ba^a q[ui] eēnā dīna circumscrip[ta] pductu^a
non h̄z iſtud pductu^a h̄z at illud pro

Et cōdo ḡ i[n] M^o quatuor
nūc in dūmūt qūt p[er]
sunt abber. Iacobin
O libellus o[per] ab
recta ap[er]tura
T^o cō. Dam
namur
ctg. a.

11

ductus per productionem g. per illam productionem sit essentia divina de non habere illud habens illud & ita mutatione. Quanto quod generatio uidetur esse essentiale mutatio sicut species essentiale includit genus productionis autem ad esse per modum nature est generatio g. illa non potest intelligi sine mutatione. Item secundum sic ad principale si est productus g. dependet. non est falsum g. & anima probat hanc quod si nullo modo dependet productus a producente igit uterque ex equo heret naturam & ex hoc ultra non magis exigetur productus ad sui productionem & esse per producens per heret suam naturam que est quod est hanc naturam productionis. Tertio ad principale quod ille mutationes que non ponunt de ratione sua tantam inflectionem quam ponit generatio non possunt esse in diversis igit nec generatio hanc per remouemus a deo quicquid est inflectionis probatio aenidentis quod latio & alteratio secundum aylez 8. ph. non possunt tantam inflectionem quam ponit generatio & tamen multa entia perfecta possunt altari uel locali ferri que non possunt generari sed non proceditur in deo loci mutatione uel alteratio g. & cetera.

Ad oppositum est augustinus de tr. ca. 20. pater est prius totius deitatis & non nisi per productionem g. & cetera.

VXTA HOC Q. VE
ro in spali utrum tam due sint productiones intrinsece uideretur quod non sic ait quod unus in natura uideretur esse unus modus significandi secundum auctoritatem 8. ph. 9. mto 47. quod probatur per prones suas ibidez. prius quod alterius matie est altera forma propria alioquin non esset forma propria huius matie & tunc quodlibet generaret ex quo & tunc matie uideretur esse

occidente si matie corridentes diuersis agentibus & perducuntib[us] sicut alterius & alterius rationis quod per in generatione propagatione & putrefactione quod propagatum generatur ex semine. aliud non sicut ex aliquo corpore putrefacto g. & cetera Secundo ait si ex genito eodem inferendo quod ea dem ipes eslet tunc a natura & a casu ex quo infertur quod homo posset generari ex semine a sibi & ex infinitis materiis probatur prius 9. mto est inueniens quod quod fit a casu est opportunitate ei quod fit a natura est. Postea secundum quod nulla species est a causa quod sicut a calo sicut monstruosa hoc totum est non propter sicut si natura heret diversos modos significandi tunc secundum ultimum modum significanda potest aliqua species esse a natura secundum aliud modum significandi potest esse a casu uel fortuna. Vel et hoc generabile generatur equoce non ex semine autem g. de necessitate aut ut in pluribus aut ut raro. si generetur equoce de necessitate g. non quod ex semine quod falsus est si autem ut in pluribus equoce & ex putrefactione generatur sed que in pluribus accidunt naturae liter accidunt g. naturaliter generantur equoce & ulterius sequitur quod ut raro propagantur per semen quod uidetur falsum si autem ut raro generantur equoce sicut que raro eueniunt a causa eueniunt & causam & que causam sicut monstruosa & que sicut huiusmodi non sicut eiusdem per hoc & illud igit nullam naturam est significabilis nisi uno alias eadem species inueniretur a natura & a causa. Item ait pro eo quod diversorum motuum species sicut diversi timores species secundum ph. igitur si communicationes uel productiones sunt alterius rationis & timori. Quod non sicut tam due probo quod per secundum ph. distinguit naturam & intellectus tanquam diversa

D
9

prin^a actiua utriusq^a autēz rō uere inuenit
tur in deo qz neutrū inclndit ipsectō
nez & ad intra qz neutrū ē producituūz
ad extra igit preter productionē uolutatis
erūt alie due productiones ad itra
h^o ēt probatur p phīm 9° metha. ca^o 2°
ubi expresse drē uidetur q^a po^a rōnalis
ualet ad oppoita qz scietia ē oppoitor^x
2^m se si igit intellectus ex rōe sui ē indec
minatus ad oppoita & natura ē deficiata
ad unū igit intellectus hēbit aliaz rōnē
principii q^a naīa g^o & cēta. Preterea
po^a uolutatis est libera igit & pductio
eius ē libera g^o non determinat ad unū
s^z ex libertate sua pōt eē oppoitor^x sed
tm̄ creatura possibilis ē esse & non ēsse
non āt psoa dīna igit uolutas tm̄ ē pri
cipiū pducendi creaturaz non psonaz
diuinā. Ad oppo^m si non sūt tm̄ due
psone pducte g^o uel erūt plures psone
q^a tres uel pauciores q^a tres qdē flm ille
g^o auctorates quibus oñditur tm̄ tres
plōas ēē in dīnis oñdūt q^a sūt tm̄ due
psone pducte qz sicut dixi plalitas per
sonar^x declarat ex pductione Ideo
pri. rōdeo ad qōnez de pductione qē
stia i ordīne & dico q^a in dīnis ē & pōt
ēē pductio qd pbo sic qcqd de rōe sua
formali ē prin^m pducti^m in quoq^a est illud
& ase sine inflectionē in eo ē prin^m p
ducti^m illud to^m intellectus hns obm
intelligibile sibi pns ex rōe sua foralī
ē prin^m pducti^m notitie genite g^o i q^a
cūq^a ē istd. s. intellectus hns obm actu in
telligibile sibi pns ibi erit pductuum
notitie genite & hoc 2^m pporcōnē sue
pfectionis s^z in deo ē istud 2^m uera rōez
sui igit ūe ibi ē pductio notitie geite
Vel sic a omne suppo^m hns a se qd
cūq^a prin^m pducēdi pōt pducerere pro

ductuz adequatuz illi prin^m s^z aliqd sup
po^m dinuz h^z a se prin^m qdcūq^a pduce
di qdē memoria pfecta igit & ceta m^m.
& minor declarat^{cet} Idez pōt
argui de uolutate qz uolutas hns obm
actu 9gnitu^m sibi pntatu^m ex rōne sui ē
pductua amoris pfecti Cōtra illam
rōnez instatur ut melius declaretur ma
iore āt primē rōnis 9cedo s^z ad minore
diceretur q^a illud to^m non ē ex se prin^m
pducti^m l^m tm̄ qn intellectus pōt hēre
ex se notitiam pductam hoc āt ē qn pōt
hēre notitiam aliaz ase qua pfecta intel
lectus āt infinitus non pōt hēre notitiam
distinctaz a se qua pfectatur & ideo nō
uidef q^a ibi debeat ponni prim^m pducti
uu^m Et 9firmatur illa rōno pri^m qz noti^a
genita ponitur frustra 2° qz impossibile
ē eam ponni Prim^m pbatur in nobis ē
nccia notitia genita qz p eam intellect^m
plicitur qui sine ea ēēt in pfectus intel
lectus āt infinitus licet hēat obm sibi
pns non formalē tm̄ plicitur p notitiam
genitā s^z p notitiam ingenitā eadē zealē
sibi qua etiā formalē intelligit Secū
dū. l. impossibilitatez pbo duplē pri^m
qz pducti^m hns pductum adequatum
non pōt aliud producere g^o cū to^m istud
intellectus hns obz actualiter sibi pns
hēat in intellectu pēno notitiam igeitā
sibi adequatam q^a pductam ex se qz ali
quo mō 2^m rōnem intelligēdi posserio
rez tali prin^m obi uidef q^a nullaz uirtu
tē ulteriorez hēat ad pducēdā notitiam
distinctam alia ab illa Secūdo hoc
pbatur q^a intellectus ē po^a actiua non
factiua ut dī. 9° metha igit si pōt pdu
cere pductuz pōt producere in le illud
& nou extra alioquin non hēret rōnem
actiui ut distinguitur 9tra rōnē factiui

iste igit̄ intellectus q̄ nō pōt pducere no
titiaz in se nō pōt pducere aliq̄ notitiaz
ut uideſ. Itas rōnes excludēdo q̄fir
mo rōnē ad excludēduz rōnez ad mino
rem in ſe dico q̄ intellectus noſter ref
peſtu notitie genite h̄z potētiaz recep
tiuam & iſta potētialitas ē in pfectionis
qz ē poſt paſliua nihil atutē facit h̄. ad
rōnez principii pductiuſ qz nulla imper
fectio formaliter ē de rōe principii pduc
tiuſ maxime qn̄ p̄cipiū pductiuſ pōt
ēē in ſe pfectuz h̄z ēt intellectus noſter
rōnez principii pductiuſ respectu noti
tie genite & hoc ē ex pfectione eius q̄
tenus actus primus virtuali q̄tinet illū
actuz z^m. Pri^mistor^z. l. recipe iſellec
tionez p^z qz guenit intellectui poſlibi
lī. de z. non ē ita certuz an guenit poſſi
bili uel agēti de hoc alias iſqretur. Nūc
āt hoc indiſtinete acceptuz de intellectu
qd̄ ē prin^m pducti^m notitie ſatis pu
to uer^z & declarab̄ di. 3^z & intellectuſ
ſic ſimpli ē in deo qz h̄z intellectuz z^m
omnez rōnez intellectus que non poit i
pfectionez. Tunc ar^z ſic qn̄cūq̄ in ali
quo q̄currūt duo p accīs. l. rō agēdi &
paciēdi ubi illud qd̄ ē rō agendi eſt pſe
ſi ſepetur a rōne paciēdi & ponatur pſe
non minus ē rō agendi. ut p^z ex 2^z phī.
de medico ſanātē ſi ſepetur medicina
ab infirmitate nihil uinus erit rō lanā
di igit̄ ſi ſepēt pdictaduo ab iuice manē
te eo q̄ erat pſe rō p̄cipiū pductiuſ ad
huc erit rō pducendi q̄tūcūq̄ non ſit
ibi potētialitas paſliua receptiua Ex^m
hui^z p^z qz ſi intellectui nrō eſſet q̄crea
ta uel q̄ ſbalis notitia ſui z^m q̄ quidam
intellgūt augu^m de notitia abditā iſq̄ d
tri tunc intellectus l^z non poſſet h̄ere
notitia genitā q̄ ggnoscat ſe formaliter

si tñ pōt hēre obm actu intelligibile si
bi pñs pōt aliquā notitiā gignere i pāl
so ap proximato si aliquid tale sit aut per
se stante si hēret uirtutez gignendi ali
qd ple stans iḡ ab intellectu dīno cir
cunscripta rōe receptiu notitie si rema
neat rō pductui notitie & hō ple stātis
pōfit simili talis notitia gigni l3 non
recipiatur in intellectu qui ē prin^m gi
gnēdi ex hoc p3 q̄ glosa illius minoris
in se nulla ē Ad 9fimationez illius
glose de fruſtra dico q̄ in omni ordine
agētiū precipue ibi ubi prin^m actuum
de se non ē in pfectum status ē ad aliqd
prin^m simplr pfectum qd si agit ex plei
tudine pfectionis & dī agens ex libali
tate 2^m auice. 6° metha.ca^oltio nulluz
āt agens agit liberalit qd ex actione sua
expectat pfici sicut enī in actibus huāis
liberalis ē ille qui agit nō expectās red
dicōnes ita splicit agens dicitur libale
qd nullo modo pfici a pductione uel
pducto Ex hoc alic in omni genere
principii pductui non incidentis in p
fectionez posibile ē stare ad aliqd prin
cipiū simplr pfectuz l3 intellectus est
tale prin^m & uolūtas simili iḡ in isto
genere pōt stari ad aliqd simplr pfectū
sed nihil ē simplr pfectum agēs qd non
agit liberalit 2^m dictū modū iḡ hōc ē
aliqd agens liberalit modo pdicto iḡ
igenere illius principii productui ē ali
qd prin^m tale qd nullo modo pfici per
suam productionē talis intellectus hñs
obm sic ibi p̄sens nullus ē nisi ille qui
nō recipit nec pfici p intellectoez quaz
gignit siue que uirtute eius gignit iḡ
non o3 omnē intellectum producere
notitiaz ut ea pficiat l3 o3 esse aliquem
priorē producētem non pfectibilem

D
9
2° p^o frusta est 1° p^o producuntur pp. 6.
aliquum pnum & non p^o attingere illa fi-
nem:

p^oductum & cu^z dixit tūc erit frustra
non sequitur nā tūne erit sūmū bonum
bz non est p^oductuz a p^oducēte ut produ-
cens p^op^m pficiat sed ex plenitudine p-
fectiois ip^m p^oducētis. Cū at̄ a post de-
impossibilitate duco ad oppo^m qz & si
aliquid ob^z pⁿs memorie pris hēat no-
titia actualez in prē qⁱ p^oductaz n̄ tñ bz
notitia adeqtaz actualē in prē p^oductam
nulli at̄ prin^m p^oductuo ex le tollit pro-
ducere ut ē in aliquo nisi intelligat illa
principium producere uel produxitse
aliqua p^oductione adequata uirtuti talis
principii p^oductui. ideo qⁱtūcūq^s memo^z
ut in prē hēat qⁱ p^oductum ad hoc pōt
p^oducere p^oductuz bz ueq^s ē q^s cū hūt p-
ductuz adequatus non posuit aliud pro-
ducere. Cū a^z ulteri⁹ de actiuo & fac-
tiuo dico q^s ille due drē sunt accītales
potētie productiue. I. actiuia ūl factiuia
ul̄ enī ois po^a ex se productiuia alicui⁹
receptibilis in aliquo in quol^z receptio
pporcionato & ap^oximato p^oducit uel
pōt ppucere illud p^oducibile qd si pro-
ducibile non sit natum recipi in aliquo
po^a productiuia p^oduxit illud & non in
aliquo bz p^ole l^obistens si tñ sit po^a pro-
ductiuia sufficiens ad p^oducēdum nullo
alio p^osuppoito ita ē in p^opoito qz pater
bz notitia genitā non agēdo. i. p^oducē-
do aliquid in se nec facēdo. i. p^oducēdo
aliquid distinctuz eēntialē extra se sed q^s
productuz in nullo natuz ē recipi & in
tellectus ē prin^m p^oductu^m l^obistens qz
infinitū ideo produxit notitia genitaz
i se l^obistente q^s plona & ita r^oisiones
ad instantias sunt declarationes p^orie p-
pois & p^onis ēt p^opoiti p^oncipalis Secū
p^oncipalē ad 9. nem p^oncipalē ar^o lic-
ob^m ut ē in memoria produxit se ipm

ut ē in intelligētia qd at̄ ob^m utrobiq^s
hēat eē dr̄ns hoc ē ip^ofectionis qz si me-
moria eēt pfecta & intelligentia pfecta
ob^z eēt simplē idez utriq^s uidel; memo-
rie & intelligentie g^o ablata omni ip^ofec-
tione reseruādo illa qd ē simplē per-
fectionis ob^m idem simplicit^s memorie
gigneret aliqd in intelligētia cui ē simplē
idez quod est ppo^m. Pretea 3° lic in
q^mlibet 9dicōe entis que nō ē ex rōe sua
infecta nccitas ē simplicit^s pfectiois
igī & in p^oductione qz illud non dicit
ex se ip^ofectionem; pbō a^oncedētis qz si
cut nccī^m 9dicio pfectiois in ente in
q^mens ita & ē pfectiois in quol^z diui-
dēte ens qd non ē nccio ex se ip^ofectū
sive limitatum sicut enī qⁱens diuidit
p^opoito alitū diuidētiū ē pfectiois i-
ente alitū ip^ofectionis Ita in quol^z quod
ē ip^ofectiois cuiuscūq^s relationis illud
mēbrum ē possiblē qd ē pfectiois est
nccī^m producēs at̄ i^m tale nō includit
ip^ofectionē igī nō ē producēs pfectū
i rōe producētis nisi sit nccī^m producēs
producēs at̄ pri^m nō pōt eē nccio produ-
cēs aliquod aliud ale extra igī ad itra

Similē a^z de productione natali qz
produc^o natalis ē pri^o produc^o igī 9pe-
tit pri^o producēti nō at̄ 9petit pri^o pro-
ducenti ad extra ut patebit alias di. 8°
igī ad intra. Pretea relōnes oppoite
de 2° modo relatione possit 9petere ei-
dem natē limitate sicut eidē uoluntati
9petit rō motu & mobilis qⁱ uolūtas
mouet se sed rlōnes producētis & pro-
ducti licet magis repugnant q^s relatio-
nes mouētis & moti sūt tñ rlōnes emi-
dein modi 2° phī^m s^o metha.ca^o de ad
aliqd ibi enī pro ex^o ponit calefacti^m&
calefactibile pro primis & patrē & filiū

536. producēs enī tñ suu mēbrū tñ pfectū at̄ tñ
pfectū at̄ ex^o re pfectū adīx nō ē l^ogfectū at̄ p^o se
nō grātē d^o g^o pfectū. 537. tñ qⁱ d^o eēt q^s non
at̄ ex^o re pfectū nūcētū ē l^ogfectū. 538. q^s pfectū
q^s producēs adīx eēt nūcētū q^s pfectū
tñ pfectū adīx. Solū. tñ q^s pfectū tñ q^s
nūcētū ē l^ogfectū q^s d^o ad ēt mēbrū abq^s
tñ mēbrū 539. q^s mēbrū mēbrū ē l^ogfectū
at̄ hē nō at̄ vēla illa zynto. In p^o se. mēbrū
mēbrū inclit mēbrū. In ar^o mēbrū ēt mēbrū
nā dividētis. Tñ pfectū q^s nō pfectū
ēt alitū mēbrū mēbrū l^ogfectū. alitū nō
q^s tñ mēbrū re mēbrū. 540. q^s mēbrū
tñ mēbrū d^o d^o tñ mēbrū tñ mēbrū q^s pfectū

12. H_2O_2 in formation of primary & exph form
2nd exph w/long

ſeu geitū & eū q̄ genuit pſecūdis ḡ. re
lacōes pducētis & pducti ſūt. q̄ polli bi
les i eadē naṭa Cōfirma rō qz licut
uolūtas ē quoddā illitata q̄ ten⁹ ſūda
rlōes oppoītas ex h. s̄ q̄ uirtuall̄ 9tin⁹
illud ad qd foralr̄ hñd̄ ē po⁹ ita mulro
magis naṭa ſipl̄ illitata pōt ſipl̄ ſūda
re rlōes oppoītas magis repugnātes q̄
les ſūt rlōes pducētis & pducti pl⁹ eni
excedit iſitas dīne eentie illitacōe⁹ q̄lē
cūq̄ cu19cūq̄ cāti q̄ repugnan⁹ q̄x cūq̄
rlōnū ſcdi moī excedat repugnatiā q̄x
cūq̄ alia⁹ ei9dē moī Cōfirma et rō
qz oīa rlatiē oppoīta eq̄l̄ includūt 9tra
dictōe⁹. ſi iḡ tūc aliq̄ ſcdi moī nō inclu
dūt i9possibilitatē iḡ nec alie . Argu
it alī qdā doctor ſic pri⁹ pſōa 9ſtituit p
rlōe⁹ ad ſcdaz & n̄ nili p rlōnem origis
iḡ o3 ponere i dinis diūſa ſuppoīta q̄
ru unū ſit ab a⁹ g⁹ & cēta Pri⁹ ppoīcō p
baſ . ē enī pſōa p⁹ rlatiā ad ſcdaz & ſi n̄
9ſtituere i p illā rlōe⁹ iḡ accideret ſibi
rlō i⁹ ſie adueiret illi plo⁹ 9ſtitute qd ē
igueiens⁹ Secūdo⁹ ſic uirt⁹ ſūme ac
tia ſūme ſe difūdit l3 n̄ difūderet ſe ſū
me niſi pduceret aliqd ſūmū g⁹ & cēta
Aliu arguūt p̄rōe⁹ boi qz bo⁹ eſt de le
gūicatiū iḡ ſūmū bo⁹ ē ſūme gūicati
uū g⁹ ad i tra qz nihil aliud pōt eē ſūm⁹
Secūdo ⁹ de rōne pfecti qz pfectū ē qd
pōt pducere ſimile ſibi ex p⁹ metha &
q⁹ methauro. iḡ p⁹ agēs qd ē pfecti⁹
pōt pducere ſibi ſimile ſed pfecti⁹ ē qd
pōt pducere ſibi ſimile ūuoce q̄ equo
ce qz pductio equoca ē ipfecta g⁹ & cēt

plōa l̄b̄l̄t̄s 9ſtituā p̄rlōe3 q̄ p̄ductio
nē eē ī dīnis Si ēt uult p̄suadere fideli
ad huc pcedit ex min⁹ noto qz qd̄ pduc
tio ſit ī dīnis euīdēs ē articul⁹ fidei nō
āt q̄ p̄. p̄ſōa 9ſtituā p̄rlōe3 & cū pro
bat qz alit īrlō adueiret plē 9ſtituēt̄
& ita illa rlō eēt accīs. p̄ non uideſ ua
lere qz filli mō poslet argui de spiracōe
actia de q̄ oēs tenēt q̄ n̄ 9ſtituit plōa3
nec tñ ē accīs qz pfecte ē eadē fūdam̄.
qd̄ ē eēn⁹ ī p̄ſōa Et cū ā ultra q̄ distinc
tio nō ē niſi p̄rlōnes origis hec nō ē ita
maiteſta ſtat⁹ ex fide ſicut 9° quā itēdit
ordere nec ēt ē nccīa ad ppo⁹ ī gūi qz
& ſi alit poss̄ eēt ibi diffic̄ tñ poss̄ ſal
uari origo Et cū ā ſūme acti⁹ ē ſūme
diffu⁹ ſui Rñ. q̄ ue⁹ ē q̄. pſſible
ē aliqd diffūdi ſz o3 p̄bare q̄ pſſible
eēt aliqd diffūdi ſiū gūicari in unitate
naſe Per idē ad 3⁹ de rōe boī qz o3 p̄
bare q̄ gūica° eiusdē rei ūl naſe pſſibi
lis eēt qz ad ipſſible icludēs 9tradictō
nē nō ē po⁹ nec gūica° boītatis Similit̄
ad 4⁹ pfectū ē natū pducere ſūmū ſibi
ſimile ue⁹ eſt ita ſūmū ſibi ſimile ſicut
pōt pduci. o3 g° p̄bare q̄ ſile uniuoce
eēt pducibile Tenēdo g° primas rō
nes & ſc̄ pue duas primas p̄ 9° ne affir
matia ſ̄ nis Rñ ad ar⁹ in oppo⁹ ad
p⁹ negādo maiorez cū pbaſ p̄ p̄ nccī⁹
ex ſe & ex alio dico q̄ ſi idē gen⁹ cāe ī
portet p̄ h̄ duo ex ſe & ex alio ue⁹ ē q̄
ſic nihil ē nccī⁹ ex ſe & ex a°. ſi at aliud
gen⁹ cāe ī portet puta p̄ illē ex ſe cā ſor
malis. p̄ illud ab a° cā effectia ūl pductia
nō ē in queſes idē eē nccī⁹ ex ſe unomō
& ab a° alio mō Cū pbaſ ma. I. pbaſ
tis pro ſilli dico q̄ illud qd̄ ē nccī⁹ ex ſe
forālē nō pōt nō eē circūſcripto quo cuq̄
a° cuiq̄ circūſcriptio nō icludit in 9 poss̄

D

Nō hoc dicitur
a. l.
hoc declarans p.
ex^m pbi ponens

bilitatē ponē. ēē illud s₃ ex se nccī for
malē seq̄t posse nō eē circūscripto quo
cūq; a^o pⁱ possiblē sicut ex uno i^o pos
sibili p^oitoleqtur aliud i^o possiblē ita
de fi. S₃ du^m ē nūc q̄ sit drā iter nec
citatē filii 2^m theologos & creatē nccīo
pduete 2^m ph₃. Rn^o phī ponēdo cre
turas nccīo pduci hērēt dicere q̄ ipē hē
rēt entitatē q̄ forālē eēnt nccīe l₃; in illa
entitate depēderēt a cā nccīo pducēte
fili⁹ āt h₃ ētitatē forālē nccīaz & eādez
cū pducēte. Creatā iḡ si eēt ex se nccā
nō poss₃ nō eē circūscripto oī alio cuius
circūscriptō nō ip̄icat 9tradicōē. tñ cir
cūscripta cā alia a se pⁱnpossiblē poss₃
nō eē. fili⁹ āt nō poss₃ nō eē circūscriptō
quocūq; a^o z^m ētitatē q₂ nō poss₃ n̄
eē nūl circūscripta psōa pducēte & pdu
ces n̄pōt ēē eēntialē aliud 2^m ētitatē a p
ducto. unde si p̄ pducet creatā natā
lit & nccīo pducet eā forālē nccīam &
tñ nō eēt tūc nccīa tāta nccītate q̄ta est
nunc fili⁹ nccī9. Stat iḡ de fi q̄ lit a
se forālē nccī9 & tñ ab alio pducēte cū
q̄ h₃ eādez ētitatē nccīaz. Ad scdāz
pbationē ma. dico q̄ possiblē logicūm
differt a possiblē rli sicut p₃ p phm s^o
metha. ca^o de po^a. Possiblē logicū ē
modus 9poicōnis forāte ab intellectu il
lius qdē cui⁹ fmi nō icludūt 9tradicō
nez hoc mō possibilis ē h₃ p^o deū pdu
ci posse & de^m eē deū. s₃ possiblē reale
ē qd accipit ab aliq̄ po^a in re sicut a po
tētia inherēte alicui uel fmiāta ad illud
sicut ad fmi^m. fili⁹ āt nō ē possibilis^o
possibilitate reali nec possibilitate inherē
te alicui neq̄ fmiāta ad ip̄m sicut ad ē
minū q₂ possiblētā sive actīa sive pa
siua ē ad aliud in natā sicut p₃ p diffini
cōez potētie actīue & paſiūo s^o metha.

qdē prin^m transmutādi aliud uel ab a^o
inq̄ aliud est tñ filius ēminus potētie
pductiue que abstrahit a rōe potentie
eētūe. Et illa po^a dicit simplē po^a ter
min⁹ illius potētie pōt dici simplē pos
sibile l₃ illa possiblētā non repugnat
nccīo forālē l₃ possiblētā de q̄ philolo
philocū de po^actīua & paſiūa pprie
repugnat nccīlario ex se. Ad tñiam
pbationēz cū dī ē ibi ordo g^o intelligit
p^apsōa nō intellecta 2^m. Rn^o q̄ nō
necessario pri^a intellectione intelligit
plōa 2^m cū psōa p^a si illa pri^a psōa ē absolu
luta s₃ non seq̄t ex hoc q̄ cū psōa pri^a
intelligit. intelligat nō eē 2ª sicut uō le
qtur animal illud qdē in homine intel
ligit nō intellecto rōnali iḡ intelligit
nō eē rōnale. cū āt infers mutatōe ex
ēminis oppositis accipis ac si intellige
retur pductuz nō esse qn̄ pduces ē qdē
est flm. Abstractio igitur sūmēda
tio q̄ est nō gliderādo illud aquo fit ab
stractio 9mutatā in abstractionēz mēda
cez q̄ est gliderando illud nō esse a quo
fit abstractio. Ad q̄rtaz pbōnez di^o
q̄ illa plōa nō eēt in essē^aline pduct
tione h₃ eni⁹ eēntia p pductōnez non
seq̄t iḡ eslen⁹ de nō h̄ntē plonā fit ha
bens l₃ seq̄t g^o eēn⁹ de rōe sua nō inclu
dit plonā quod p₃ si psōa est rlativa p
bo qz tūc est aliquid excepto fltō s₃^m
augu⁹ de tri.ca^o 3^m quia respectus non
est de rōne absoluti ip̄a āt eēn⁹ inq̄tuz
h₃ illā pductōnez h₃ psōa in q̄ subsi
stit que tñ psōa uel pductio non est d
rōne eslentie non tñ sequit̄ mutatio ex
hoc qz aliquid inest alicui quod non est
de rōne eius sed mutatio requirit q̄ ali
qd̄ isit alicui cui prius infuit oppo^m qd̄
non hētūr in ppoīta. Ad q̄ntā pba^o

nez dico q̄ in generatione ēt in creaturis
9currūt due rōes. s. q̄ ip̄a ē mura. & est
pduc̄ ut ē muta° ē forālī ibi mutati &
ut ē pduc̄ ē t̄mini pducti ut uia. Iste
rōes nō icludūt se eēntialī in creaturis
qz diuersa respiciūt pri⁹ iḡ sine 9tradi
cōe pōt intelligi rō pductionis sine rōe
mutationis & ita genera° trāſfer̄ ad dī
na sub rōe pductiois l3 nō sub rōe muta
tionis Ad 2m principale dico q̄ non
seq̄tur ē ab alio iḡ depēdens cū pbat̄
9cedo q̄ eque īdepēdent ē naſa in pdu
cēte & pducto & eque h̄nt eēntiā pri⁹
primitate oppoita depēdentie. cū ā ex
indepēdēti q̄ nō erit p̄exigētia nego
9ñz qz depēdētia seq̄t entitatē forālē
depēdētis ab illo aquo depēd̄ qñ iḡ
h̄nt eādez entitatez nō ē ibi depēdē.
pōt tñ eē p̄exigentia si unū luppenitum
hēat illud ab alto Ad ultim⁹ dico q̄
mutationes alie ageneracōe ex rōne sua
forālī sūt inperfectiores generacōne quia
rōe terior⁹ inductor⁹ ipfector⁹ h̄nt ma
iores inperfectiones q̄ t̄mini generacōnis
tñ alie mutationes q̄m ad illud qd̄ p̄sup
ponūt n̄ requirūt tātā ipfectionez iibō
q̄tā īqr̄t genera° & h̄ ut ē muta° qz ge
neratio reqr̄t iibō ētitatē in po⁹ & h̄.
ad eē ſipl̄ alie mutationes nō Ad p
poitū applicādo dico q̄ genera° n̄ trāſ
fertur ad dīna 2m illud qd̄ p̄suppoit ge
neratio puta l3 mutabile qd̄ ē ipfectō
nis qz ut ē muta° nō ē in dīnis l3 trans
fer̄ ad dīna iq̄m pductiois b̄ rōe qua est
pduc̄ t̄mini qui t̄minus ē pfectior t̄mīs
aliaꝝ mutationū & sic bñ pōt pgenera
cōe accipi eēn⁹ tāq̄ t̄minus pfectissim⁹
in dīnis l3 nō possit paliuā aliaꝝ muta
tionē accip̄ alius t̄minus aliaꝝ muta
tionū qz hoc includeret 9poitionē & i

pfectōez qz t̄min⁹ cui⁹cūq̄ alteri⁹ ēt
accīs 9possible cū lbo Ad q̄rtaz qd̄
nem de numero pductionū p̄ueritas
q̄lūt tñ due pductiones Sed h̄ ab ali
quibus declarat̄ sic actus nocionales sū
dātūr sup actus eēntiales l3 lo⁹lunt
duo act̄eēntiales manētes itra qui sūt
intelligere & uelle iḡ tñ lūt duo act⁹
nocionales qui sūt pductui itra Cō
firmat̄ rō qz actus nocionales fūdati l̄r
actus eēntiales equātēis & ita non p̄nt
pluriticari act⁹ nocionales fūdati super
eūdez actū eēntiale Modus poit̄
iste & colligif̄ ex pluribus locis dictor⁹
illīḡ doctoris qz tā ītellec̄tus q̄ uolūtas
in quo cūq̄ h̄nt eē pp̄ sepationez illius a
matia pol̄q̄ h̄uerūt eē in suo actu pri⁹
ſiplicis intelligētia aut uolicōnis sūt in
ſe querliue & lūpe eoꝝ actus ſiplices &
ſe eoꝝ oīa p̄actus querliuos eoꝝ intel
ligēdi & uolēdi Intellectus enī nō lo⁹
intelligit uer⁹ ſiplici intelligētia l3 ēt
intelligētia querliua intelligēdo ſe ītel
ligere & querēdo ſe ſr̄ oīm intellectū
& ſe actuz intelligēdi ſiplicē & ſe in
telligētez p̄actuz querliuū quia notitia
secunda q̄ē in uerbo nō solū ſcit & in
telligit rez l3 ſcit ſic intelligere & ītel
ligit eā ut ſciat ſe ſcire & intelligere eā
Similī uolūtas nō lo⁹uult bo⁹ ſimpli
ci uolicōne l3 ēt uolicōe querliua uolen
do ſe uelle querēdo ſe ſr̄ oīz uolitū &
ſe actuz uolēdi ſiplices & ſe uolētem
p̄actuz ſuū querliuz S3 iſta querlio p
tiz uno & eodez mō querit ītellec̄tui &
uolūtati ptiz alio & alio modo Quod
enī ābe ſe querēt ut ſūt nude pure &
ſole potentie h̄ uno & ecđe° querit
q̄m eis ē apte ipaꝝ potētiaꝝ ſe querē
tiū ābe enī le ſolas querētū ui ſua actia

ar. 34
q. ~ b.
2. 3. 4. 5.
g. l. b.

lūtas nuda quersa ē prin^m acti^m & elici-
tiū actus nocōalis uolūtatis i^pa uero
uolūtas iforāta amore sīplici ē prin^m qī
passiuu^z de quo qī de matīali pducitur
.s.s.z^m quādā expreſſionez Et hinc
apparet drā intellectus ut itellectus et
intellectus ut naſa qz itellectus ut i pa-
tre exn̄ in actu intelligēdi suā eēntiā
quē actū eēn^a sua opatur i itellectu suo
ut e qī i po^a ad notitiā eēntiale. z^m rō
nez intelligendi. Fecūdus ēnaſali fe-
cūditate ad pducēdū de se ipo ſillē ſibi
ad quod ē itellectus qī in po^a p hoc qī
ē in actu ſub illia notitia eēntiali In
tellectus āt ut ē quedā notitia eēntia
lis z^m actuzē naſa & prin^m acti^m q^o pat̄
de eodē intellectu ut ē itellectus pur⁹
& tñ intellectus ut de prin^o passiuo for-
mat notitiā que ē uerbu^z que z^m rē est
eadez notitia cū illa de qua forāt dr̄ns
ſo^m ab ea inq^m pcedit ab ea ut maſefi-
ua & declaratiua illius & pgn̄s p omnē
eūdez moduz debemus intelligere uer-
bu^z forāri in nobis. ggnitū enī p ſipli-
cez lui notitiā iprimit intellectui nrō re-
pñtādo ſe illi ut pure passiuo & ſb rōe
qua ē intellectus. intellectus āt ſic pte-
tus ſiplici notitia po^bm ggnitu^z qd̄ in
ſe 9tinet expreſſione factus eſt ſecundus
& prin^m acti^m ut naſa imprimēs i ſe ipz
ut intellectus tñ & ut prin^m passi^m ad
formādū in ſe notitiā declaratiāz de no-
titia ſiplici ut z^m hoc qī dicit forāri
uerbum p intellectum & q̄ intellectus
ſit in formacōne eius actiū ſe intellectu ſi-
plici notitia p hoc enī ut pronez forma-
lem agēdi intellectus ē prin^m acti^m &
ncciolprior ē rō eius ut ē intellectus pa-
ſiū ſe respectu notitie ſiplicis quam

ar. 34
q. ~ b.
2. 3. 4. 5.
g. l. b.

V p^o a acutū nat-
urā informa-
tū ſueta ſimplicia. Tñ
tñx corruſi ab om-
gho bñt. q̄ idem
Inn̄ informa-
nonna ſimplicia
P de ununq ſe-
cēt d̄ oſt dom-
inuſ ſueta ſi ſita
z̄ 2. a. littore a di-
x. ununq ſueta
z̄ 3. ſueta ſueta
z̄ 4. ſueta ſueta
z̄ 5. ſueta ſueta
z̄ 6. ſueta ſueta
z̄ 7. ſueta ſueta
z̄ 8. ſueta ſueta
z̄ 9. ſueta ſueta
z̄ 10. ſueta ſueta
z̄ 11. ſueta ſueta
z̄ 12. ſueta ſueta
z̄ 13. ſueta ſueta
z̄ 14. ſueta ſueta
z̄ 15. ſueta ſueta
z̄ 16. ſueta ſueta
z̄ 17. ſueta ſueta
z̄ 18. ſueta ſueta
z̄ 19. ſueta ſueta
z̄ 20. ſueta ſueta
z̄ 21. ſueta ſueta
z̄ 22. ſueta ſueta
z̄ 23. ſueta ſueta
z̄ 24. ſueta ſueta
z̄ 25. ſueta ſueta
z̄ 26. ſueta ſueta
z̄ 27. ſueta ſueta
z̄ 28. ſueta ſueta
z̄ 29. ſueta ſueta
z̄ 30. ſueta ſueta
z̄ 31. ſueta ſueta
z̄ 32. ſueta ſueta
z̄ 33. ſueta ſueta
z̄ 34. ſueta ſueta
z̄ 35. ſueta ſueta
z̄ 36. ſueta ſueta
z̄ 37. ſueta ſueta
z̄ 38. ſueta ſueta
z̄ 39. ſueta ſueta
z̄ 40. ſueta ſueta
z̄ 41. ſueta ſueta
z̄ 42. ſueta ſueta
z̄ 43. ſueta ſueta
z̄ 44. ſueta ſueta
z̄ 45. ſueta ſueta
z̄ 46. ſueta ſueta
z̄ 47. ſueta ſueta
z̄ 48. ſueta ſueta
z̄ 49. ſueta ſueta
z̄ 50. ſueta ſueta
z̄ 51. ſueta ſueta
z̄ 52. ſueta ſueta
z̄ 53. ſueta ſueta
z̄ 54. ſueta ſueta
z̄ 55. ſueta ſueta
z̄ 56. ſueta ſueta
z̄ 57. ſueta ſueta
z̄ 58. ſueta ſueta
z̄ 59. ſueta ſueta
z̄ 60. ſueta ſueta
z̄ 61. ſueta ſueta
z̄ 62. ſueta ſueta
z̄ 63. ſueta ſueta
z̄ 64. ſueta ſueta
z̄ 65. ſueta ſueta
z̄ 66. ſueta ſueta
z̄ 67. ſueta ſueta
z̄ 68. ſueta ſueta
z̄ 69. ſueta ſueta
z̄ 70. ſueta ſueta
z̄ 71. ſueta ſueta
z̄ 72. ſueta ſueta
z̄ 73. ſueta ſueta
z̄ 74. ſueta ſueta
z̄ 75. ſueta ſueta
z̄ 76. ſueta ſueta
z̄ 77. ſueta ſueta
z̄ 78. ſueta ſueta
z̄ 79. ſueta ſueta
z̄ 80. ſueta ſueta
z̄ 81. ſueta ſueta
z̄ 82. ſueta ſueta
z̄ 83. ſueta ſueta
z̄ 84. ſueta ſueta
z̄ 85. ſueta ſueta
z̄ 86. ſueta ſueta
z̄ 87. ſueta ſueta
z̄ 88. ſueta ſueta
z̄ 89. ſueta ſueta
z̄ 90. ſueta ſueta
z̄ 91. ſueta ſueta
z̄ 92. ſueta ſueta
z̄ 93. ſueta ſueta
z̄ 94. ſueta ſueta
z̄ 95. ſueta ſueta
z̄ 96. ſueta ſueta
z̄ 97. ſueta ſueta
z̄ 98. ſueta ſueta
z̄ 99. ſueta ſueta
z̄ 100. ſueta ſueta
z̄ 101. ſueta ſueta
z̄ 102. ſueta ſueta
z̄ 103. ſueta ſueta
z̄ 104. ſueta ſueta
z̄ 105. ſueta ſueta
z̄ 106. ſueta ſueta
z̄ 107. ſueta ſueta
z̄ 108. ſueta ſueta
z̄ 109. ſueta ſueta
z̄ 110. ſueta ſueta
z̄ 111. ſueta ſueta
z̄ 112. ſueta ſueta
z̄ 113. ſueta ſueta
z̄ 114. ſueta ſueta
z̄ 115. ſueta ſueta
z̄ 116. ſueta ſueta
z̄ 117. ſueta ſueta
z̄ 118. ſueta ſueta
z̄ 119. ſueta ſueta
z̄ 120. ſueta ſueta
z̄ 121. ſueta ſueta
z̄ 122. ſueta ſueta
z̄ 123. ſueta ſueta
z̄ 124. ſueta ſueta
z̄ 125. ſueta ſueta
z̄ 126. ſueta ſueta
z̄ 127. ſueta ſueta
z̄ 128. ſueta ſueta
z̄ 129. ſueta ſueta
z̄ 130. ſueta ſueta
z̄ 131. ſueta ſueta
z̄ 132. ſueta ſueta
z̄ 133. ſueta ſueta
z̄ 134. ſueta ſueta
z̄ 135. ſueta ſueta
z̄ 136. ſueta ſueta
z̄ 137. ſueta ſueta
z̄ 138. ſueta ſueta
z̄ 139. ſueta ſueta
z̄ 140. ſueta ſueta
z̄ 141. ſueta ſueta
z̄ 142. ſueta ſueta
z̄ 143. ſueta ſueta
z̄ 144. ſueta ſueta
z̄ 145. ſueta ſueta
z̄ 146. ſueta ſueta
z̄ 147. ſueta ſueta
z̄ 148. ſueta ſueta
z̄ 149. ſueta ſueta
z̄ 150. ſueta ſueta
z̄ 151. ſueta ſueta
z̄ 152. ſueta ſueta
z̄ 153. ſueta ſueta
z̄ 154. ſueta ſueta
z̄ 155. ſueta ſueta
z̄ 156. ſueta ſueta
z̄ 157. ſueta ſueta
z̄ 158. ſueta ſueta
z̄ 159. ſueta ſueta
z̄ 160. ſueta ſueta
z̄ 161. ſueta ſueta
z̄ 162. ſueta ſueta
z̄ 163. ſueta ſueta
z̄ 164. ſueta ſueta
z̄ 165. ſueta ſueta
z̄ 166. ſueta ſueta
z̄ 167. ſueta ſueta
z̄ 168. ſueta ſueta
z̄ 169. ſueta ſueta
z̄ 170. ſueta ſueta
z̄ 171. ſueta ſueta
z̄ 172. ſueta ſueta
z̄ 173. ſueta ſueta
z̄ 174. ſueta ſueta
z̄ 175. ſueta ſueta
z̄ 176. ſueta ſueta
z̄ 177. ſueta ſueta
z̄ 178. ſueta ſueta
z̄ 179. ſueta ſueta
z̄ 180. ſueta ſueta
z̄ 181. ſueta ſueta
z̄ 182. ſueta ſueta
z̄ 183. ſueta ſueta
z̄ 184. ſueta ſueta
z̄ 185. ſueta ſueta
z̄ 186. ſueta ſueta
z̄ 187. ſueta ſueta
z̄ 188. ſueta ſueta
z̄ 189. ſueta ſueta
z̄ 190. ſueta ſueta
z̄ 191. ſueta ſueta
z̄ 192. ſueta ſueta
z̄ 193. ſueta ſueta
z̄ 194. ſueta ſueta
z̄ 195. ſueta ſueta
z̄ 196. ſueta ſueta
z̄ 197. ſueta ſueta
z̄ 198. ſueta ſueta
z̄ 199. ſueta ſueta
z̄ 200. ſueta ſueta
z̄ 201. ſueta ſueta
z̄ 202. ſueta ſueta
z̄ 203. ſueta ſueta
z̄ 204. ſueta ſueta
z̄ 205. ſueta ſueta
z̄ 206. ſueta ſueta
z̄ 207. ſueta ſueta
z̄ 208. ſueta ſueta
z̄ 209. ſueta ſueta
z̄ 210. ſueta ſueta
z̄ 211. ſueta ſueta
z̄ 212. ſueta ſueta
z̄ 213. ſueta ſueta
z̄ 214. ſueta ſueta
z̄ 215. ſueta ſueta
z̄ 216. ſueta ſueta
z̄ 217. ſueta ſueta
z̄ 218. ſueta ſueta
z̄ 219. ſueta ſueta
z̄ 220. ſueta ſueta
z̄ 221. ſueta ſueta
z̄ 222. ſueta ſueta
z̄ 223. ſueta ſueta
z̄ 224. ſueta ſueta
z̄ 225. ſueta ſueta
z̄ 226. ſueta ſueta
z̄ 227. ſueta ſueta
z̄ 228. ſueta ſueta
z̄ 229. ſueta ſueta
z̄ 230. ſueta ſueta
z̄ 231. ſueta ſueta
z̄ 232. ſueta ſueta
z̄ 233. ſueta ſueta
z̄ 234. ſueta ſueta
z̄ 235. ſueta ſueta
z̄ 236. ſueta ſueta
z̄ 237. ſueta ſueta
z̄ 238. ſueta ſueta
z̄ 239. ſueta ſueta
z̄ 240. ſueta ſueta
z̄ 241. ſueta ſueta
z̄ 242. ſueta ſueta
z̄ 243. ſueta ſueta
z̄ 244. ſueta ſueta
z̄ 245. ſueta ſueta
z̄ 246. ſueta ſueta
z̄ 247. ſueta ſueta
z̄ 248. ſueta ſueta
z̄ 249. ſueta ſueta
z̄ 250. ſueta ſueta
z̄ 251. ſueta ſueta
z̄ 252. ſueta ſueta
z̄ 253. ſueta ſueta
z̄ 254. ſueta ſueta
z̄ 255. ſueta ſueta
z̄ 256. ſueta ſueta
z̄ 257. ſueta ſueta
z̄ 258. ſueta ſueta
z̄ 259. ſueta ſueta
z̄ 260. ſueta ſueta
z̄ 261. ſueta ſueta
z̄ 262. ſueta ſueta
z̄ 263. ſueta ſueta
z̄ 264. ſueta ſueta
z̄ 265. ſueta ſueta
z̄ 266. ſueta ſueta
z̄ 267. ſueta ſueta
z̄ 268. ſueta ſueta
z̄ 269. ſueta ſueta
z̄ 270. ſueta ſueta
z̄ 271. ſueta ſueta
z̄ 272. ſueta ſueta
z̄ 273. ſueta ſueta
z̄ 274. ſueta ſueta
z̄ 275. ſueta ſueta
z̄ 276. ſueta ſueta
z̄ 277. ſueta ſueta
z̄ 278. ſueta ſueta
z̄ 279. ſueta ſueta
z̄ 280. ſueta ſueta
z̄ 281. ſueta ſueta
z̄ 282. ſueta ſueta
z̄ 283. ſueta ſueta
z̄ 284. ſueta ſueta
z̄ 285. ſueta ſueta
z̄ 286. ſueta ſueta
z̄ 287. ſueta ſueta
z̄ 288. ſueta ſueta
z̄ 289. ſueta ſueta
z̄ 290. ſueta ſueta
z̄ 291. ſueta ſueta
z̄ 292. ſueta ſueta
z̄ 293. ſueta ſueta
z̄ 294. ſueta ſueta
z̄ 295. ſueta ſueta
z̄ 296. ſueta ſueta
z̄ 297. ſueta ſueta
z̄ 298. ſueta ſueta
z̄ 299. ſueta ſueta
z̄ 300. ſueta ſueta
z̄ 301. ſueta ſueta
z̄ 302. ſueta ſueta
z̄ 303. ſueta ſueta
z̄ 304. ſueta ſueta
z̄ 305. ſueta ſueta
z̄ 306. ſueta ſueta
z̄ 307. ſueta ſueta
z̄ 308. ſueta ſueta
z̄ 309. ſueta ſueta
z̄ 310. ſueta ſueta
z̄ 311. ſueta ſueta
z̄ 312. ſueta ſueta
z̄ 313. ſueta ſueta
z̄ 314. ſueta ſueta
z̄ 315. ſueta ſueta
z̄ 316. ſueta ſueta
z̄ 317. ſueta ſueta
z̄ 318. ſueta ſueta
z̄ 319. ſueta ſueta
z̄ 320. ſueta ſueta
z̄ 321. ſueta ſueta
z̄ 322. ſueta ſueta
z̄ 323. ſueta ſueta
z̄ 324. ſueta ſueta
z̄ 325. ſueta ſueta
z̄ 326. ſueta ſueta
z̄ 327. ſueta ſueta
z̄ 328. ſueta ſueta
z̄ 329. ſueta ſueta
z̄ 330. ſueta ſueta
z̄ 331. ſueta ſueta
z̄ 332. ſueta ſueta
z̄ 333. ſueta ſueta
z̄ 334. ſueta ſueta
z̄ 335. ſueta ſueta
z̄ 336. ſueta ſueta
z̄ 337. ſueta ſueta
z̄ 338. ſueta ſueta
z̄ 339. ſueta ſueta
z̄ 340. ſueta ſueta
z̄ 341. ſueta ſueta
z̄ 342. ſueta ſueta
z̄ 343. ſueta ſueta
z̄ 344. ſueta ſueta
z̄ 345. ſueta ſueta
z̄ 346. ſueta ſueta
z̄ 347. ſueta ſueta
z̄ 348. ſueta ſueta
z̄ 349. ſueta ſueta
z̄ 350. ſueta ſueta
z̄ 351. ſueta ſueta
z̄ 352. ſueta ſueta
z̄ 353. ſueta ſueta
z̄ 354. ſueta ſueta
z̄ 355. ſueta ſueta
z̄ 356. ſueta ſueta
z̄ 357. ſueta ſueta
z̄ 358. ſueta ſueta
z̄ 359. ſueta ſueta
z̄ 360. ſueta ſueta
z̄ 361. ſueta ſueta
z̄ 362. ſueta ſueta
z̄ 363. ſueta ſueta
z̄ 364. ſueta ſueta
z̄ 365. ſueta ſueta
z̄ 366. ſueta ſueta
z̄ 367. ſueta ſueta
z̄ 368. ſueta ſueta
z̄ 369. ſueta ſueta
z̄ 370. ſueta ſueta
z̄ 371. ſueta ſueta
z̄ 372. ſueta ſueta
z̄ 373. ſueta ſueta
z̄ 374. ſueta ſueta
z̄ 375. ſueta ſueta
z̄ 376. ſueta ſueta
z̄ 377. ſueta ſueta
z̄ 378. ſueta ſueta
z̄ 379. ſueta ſueta
z̄ 380. ſueta ſueta
z̄ 381. ſueta ſueta
z̄ 382. ſueta ſueta
z̄ 383. ſueta ſueta
z̄ 384. ſueta ſueta
z̄ 385. ſueta ſueta
z̄ 386. ſueta ſueta
z̄ 387. ſueta ſueta
z̄ 388. ſueta ſueta
z̄ 389. ſueta ſueta
z̄ 390. ſueta ſueta
z̄ 391. ſueta ſueta
z̄ 392. ſueta ſueta
z̄ 393. ſueta ſueta
z̄ 394. ſueta ſueta
z̄ 395. ſueta ſueta
z̄ 396. ſueta ſueta
z̄ 397. ſueta ſueta
z̄ 398. ſueta ſueta
z̄ 399. ſueta ſueta
z̄ 400. ſueta ſueta
z̄ 401. ſueta ſueta
z̄ 402. ſueta ſueta
z̄ 403. ſueta ſueta
z̄ 404. ſueta ſueta
z̄ 405. ſueta ſueta
z̄ 406. ſueta ſueta
z̄ 407. ſueta ſueta
z̄ 408. ſueta ſueta
z̄ 409. ſueta ſueta
z̄ 410. ſueta ſueta
z̄ 411. ſueta ſueta
z̄ 412. ſueta ſueta
z̄ 413. ſueta ſueta
z̄ 414. ſueta ſueta
z̄ 415. ſueta ſueta
z̄ 416. ſueta ſueta
z̄ 417. ſueta ſueta
z̄ 418. ſueta ſueta
z̄ 419. ſueta ſueta
z̄ 420. ſueta ſueta
z̄ 421. ſueta ſueta
z̄ 422. ſueta ſueta
z̄ 423. ſueta ſueta
z̄ 424. ſueta ſueta
z̄ 425. ſueta ſueta
z̄ 426. ſueta ſueta
z̄ 427. ſueta ſueta
z̄ 428. ſueta ſueta
z̄ 429. ſueta ſueta
z̄ 430. ſueta ſueta
z̄ 431. ſueta ſueta
z̄ 432. ſueta ſueta
z̄ 433. ſueta ſueta
z̄ 434. ſueta ſueta
z̄ 435. ſueta ſueta
z̄ 436. ſueta ſueta
z̄ 437. ſueta ſueta
z̄ 438. ſueta ſueta
z̄ 439. ſueta ſueta
z̄ 440. ſueta ſueta
z̄ 441. ſueta ſueta
z̄ 442. ſueta ſueta
z̄ 443. ſueta ſueta
z̄ 444. ſueta ſueta
z̄ 445. ſueta ſueta
z̄ 446. ſueta ſueta
z̄ 447. ſueta ſueta
z̄ 448. ſueta ſueta
z̄ 449. ſueta ſueta
z̄ 450. ſueta ſueta
z̄ 451. ſueta ſueta
z̄ 452. ſueta ſueta
z̄ 453. ſueta ſueta
z̄ 454. ſueta ſueta
z̄ 455. ſueta ſueta
z̄ 456. ſueta ſueta
z̄ 457. ſueta ſueta
z̄ 458. ſueta ſueta
z̄ 459. ſueta ſueta
z̄ 460. ſueta ſueta
z̄ 461. ſueta ſueta
z̄ 462. ſueta ſueta
z̄ 463. ſueta ſueta
z̄ 464. ſueta ſueta
z̄ 465. ſueta ſueta
z̄ 466. ſueta ſueta
z̄ 467. ſueta ſueta
z̄ 468. ſueta ſueta
z̄ 469. ſueta ſueta
z̄ 470. ſueta ſueta
z̄ 471. ſueta ſueta
z̄ 472. ſueta ſueta
z̄ 473. ſueta ſueta
z̄ 474. ſueta ſueta
z̄ 475. ſueta ſueta
z̄ 476. ſueta ſueta
z̄ 477. ſueta ſueta
z̄ 478. ſueta ſueta
z̄ 479. ſueta ſueta
z̄ 480. ſueta ſueta
z̄ 481. ſueta ſueta
z̄ 482. ſueta ſueta
z̄ 483. ſueta ſueta
z̄ 484. ſueta ſueta
z̄ 485. ſueta ſueta
z̄ 486. ſueta ſueta
z̄ 487. ſueta ſueta
z̄ 488. ſueta ſueta
z̄ 489. ſueta ſueta
z̄ 490. ſueta ſueta
z̄ 491. ſueta ſueta
z̄ 492. ſueta ſueta
z̄ 493. ſueta ſueta
z̄ 494. ſueta ſueta
z̄ 495. ſueta ſueta
z̄ 496. ſueta ſueta
z̄ 497. ſueta ſueta
z̄ 498. ſueta ſueta
z̄ 499. ſueta ſueta
z̄ 500. ſueta ſueta
z̄ 501. ſueta ſueta
z̄ 502. ſueta ſueta
z̄ 503. ſueta ſueta
z̄ 504. ſueta ſueta
z̄ 505. ſueta ſueta
z̄ 506. ſueta ſueta
z̄ 507. ſueta ſueta
z̄ 508. ſueta ſueta
z̄ 509. ſueta ſueta
z̄ 510. ſueta ſueta
z̄ 511. ſueta ſueta
z̄ 512. ſueta ſueta
z̄ 513. ſueta ſueta
z̄ 514. ſueta ſueta
z̄ 515. ſueta ſueta
z̄ 516. ſueta ſueta
z̄ 517. ſueta ſueta
z̄ 518. ſueta ſueta
z̄ 519. ſueta ſueta
z̄ 520. ſueta ſueta
z̄ 521. ſueta ſueta
z̄ 522. ſueta ſueta
z̄ 523. ſueta ſueta
z̄ 524. ſueta ſueta
z̄ 525. ſueta ſueta
z̄ 526. ſueta ſueta
z̄ 527. ſueta ſueta
z̄ 528. ſueta ſueta
z̄ 529. ſueta ſueta
z̄ 530. ſueta ſueta
z̄ 531. ſueta ſueta
z̄ 532. ſueta ſueta
z̄ 533. ſueta ſueta
z̄ 534. ſueta ſueta
z̄ 535. ſueta ſueta
z̄ 536. ſueta ſueta
z̄ 537. ſueta ſueta
z̄ 538. ſueta ſueta
z̄ 539. ſueta ſueta
z̄ 540. ſueta ſueta
z̄ 541. ſueta ſueta
z̄ 542. ſueta ſueta
z̄ 543. ſueta ſueta
z̄ 544. ſueta ſueta
z̄ 545. ſueta ſueta
z̄ 546. ſueta ſueta
z̄ 547. ſueta ſueta
z̄ 548. ſueta ſueta
z̄ 549. ſueta ſueta
z̄ 550. ſueta ſueta
z̄ 551. ſueta ſueta
z̄ 552. ſueta ſueta
z̄ 553. ſueta ſueta
z̄ 554. ſueta ſueta
z̄ 555. ſueta ſueta
z̄ 556.

recipit ab obo q̄ rō eius 2^m quā ē naſa & acti⁹ & ideo ordīe rōnis prius h̄z eē ut intellectus ē q̄ ut ē naſa & fundatur act⁹ nocōnalis quē agit ut naſa ſr̄ actū eēntialē quem patitur ut intellectus. l. ſr̄ notitiā ſiplicē obi quā recipit ut eſt nudus Iſta oppinio pouit quatuor articulos quos n̄ credo eē ueros. primus ē q̄ intellectus nudus quersus ſr̄ intel lectum formatuꝝ notitia ſiplici format̄ ab eo notitia genita hoc in pbo ſic intel lectus nō querit̄ nili ut ē i aliq. ſuppo ſito qz querlio ponitur aelō & actōnes ſūt ſuppoitor̄ tūc quero cuius ſuppo ti & cuius pſōe ē ut querit̄ ſr̄ intellect⁹ foratū ſi ut querit̄ ē pſōe fili & fcedit iſta querlio gnācōnē ūbi ḡ āte genera cōnem uerbi ſūt due perlone quod eſt hereticū Si at ut querit̄ ſr̄ intellect⁹ formaꝝ ē ipius p̄is & cuius ē ut cō uertitur eius ē ut a notitia genita forā tur ut p̄babo iḡſ intellectus ut patris formatur a notitia genita ḡ notitia ge nita ē ipius plone patris qz cuius plōe ē intellectus ut formatus eiusdē ē noti tia quā forat̄ Assumptum pbandū pbo ſic cuius ē ut querit̄ ſr̄ intellect⁹ formatum eius ē ut h̄z intellectum formatum pbo actu p̄te ḡ eius eſt ut ab obo formatur Probatio huius 9ne paſli^m pporcōnatū diſpoī^m & ap proximatuꝝ acti⁹ ſuſtiteti pporcōato ē in mediate natum pſici ab illo actio p phī 9° metha. ca p̄i q̄n̄ āt unū qdꝝ tūc enī aliquid ē in poꝝ proxima q̄n̄ nihil oꝝ addi ſtrahi uel minui ad h̄z act⁹ inſit Intellectus āt nudus ut cōuer ſus & habn̄ intellectum formatum ut ōbm p̄is ē paſli^m diſpoītum pporcōa tuꝝ & ap proximatuꝝ intellectui inforā

ut obo ſufficiēter acti⁹ ſic intellectus nudus ut quersus nulla facta uarietate circa ip̄m eſſe ſubliſtentie uel cuiuclūq̄ entitatis ut ſic formatur notitia genita & ſic pbaſ p̄i ḡna. hic poſſet ponit una r̄n̄ q̄ intellectus nudus per hoc q̄ de ſe ip̄o actualiter formatur illa notitia ſue ex hoc q̄ ē q̄i materia informata noti genita h̄z eſſe in plone genita Sed 9tra illam r̄nōne ſūt duo argumēta q̄ ponētur dī. ſ. q. ultima 9tra oppinione de q̄i matia que ibi ſpāl̄ improbabatur Secūdus articulus ē q̄ intellectus in formatus notitia actuali eēntiali ē prin cipium acti⁹ & elicit⁹ notitie genite hoc in pbo ſic uerbū non gignit ab in telligē ſz a memoria 2^m angu⁹ ſi de tri. ḡl̄ in patre 9currat memoria itel ligētia & uolūtas pater nō gignit uer buꝝ formalē intelligētia ut quo ſz me moria ut āt h̄z notitiā actuale ſi elici taꝝ & ut act⁹ ſi eſt in actu intelligētia cui⁹ ē omne intelligere actuale ḡ ut ſic non gignet uerbuꝝ ſz ut ē i actu memo rie hoc ē ut h̄z ōbm intelligibile p̄is i tellectui ſuo in hoc enī intelligif actus primus q̄i pcedens actū ſcdz qui ē actu intelligere Secūdo ſic pductio ma gis querit actui pri⁹ ut prin⁹ pductio q̄ actui 2° qz opationes pfecte de rōe ſui ſūt finis & nō ſūt grā alior̄ ſiniū iḡſ intellectio ut ē opatio patris non ē opa tio pductua alicui⁹ ſmī ſz tīm actus primus cuius uirtute elicit illa opatio erit prin⁹ pductiuꝝ Tertio ſic ſi intellectio p̄is actualis ē ratio forma lis producendi uerbum ad huc ōbm ut p̄is intellectui p̄is ut h̄n̄ rōnem me morie erit principiū prius pductiuꝝ no titie genite quia i nobis appetit q̄ illā

D
9.
7.

enituz immediatus gignere q̄ actus intelligendi ḡ ē aliquid uerbuꝫ prius genitum a patre p̄ ipaꝫ memoriam q̄ ipsa intelligētia nolcente. Preſea uerbuꝫ ē illius immediatus uerbuꝫ a quo immediatū exprimitur ḡ si rō elicitiua ūbi sit actualis notitia in intellectu patris formato sequitur q̄ uerbuꝫ sit in mediatis uerbum intellectionis patris q̄ eētie patris qd̄ uide inueniens quia tūc eset aliud uerbum prius qd̄ eset declarat̄m essentie patris immediate. Preterea si actualis intellectio patris eset genita uel p̄ducta produceretur uirtute essentie non ut iaz cognita sed ut prior omniognitione hoc p̄z. tum z̄m ueritatez quia alias eset processus in infinitū actus intelligēdi ante actum intelligendi. tum z̄m illum quia supra dixit q̄ in patre actum intelligendi essentiaz opaꝫ ipaꝫ essentia in intellectu ipius. Ex h̄ arguo sic actualis notitia essentie non pot esse formalē alterius rōnis in p̄sōis per hoc q̄ ē ab alio ḡmunicata & nō ab alio sic ḡmunicata quia tunc deitas eēt formalē alterius rōnis in plonisq̄ essentiam h̄ a le unius & non alius igit actalis notitia essentie ē eius dez rōnis ī patre & in filio qd̄ igit natum ē eē prim̄ quo respectu unius li illud eset principia pale idz̄ erit prim̄ respectu alterius si principiatur. Tertius articulus ē q̄ querio intellectus nudis sī se formatuz ē necia ad hoc ut intellectus nudus in formatur ab intellectu formato hoc nō video quia intellectus patris h̄is obm̄ sibi p̄is ē naturale prim̄ non soꝫ opatiuꝫ respectu intellectionis patris s̄z̄ ē p̄ductīm respectu notitiae gēte ad huc igit circulcripta illa reflexione eēt prin

cipium p̄ductīm Secundus ē articulus falsus ē in nobis. Tum quia notitia 9fula non pot eē prim̄ elicitīm notitie disticte sīc nec p̄fectū pot eē prim̄ elicit̄m alicuiꝫ p̄fecti. Tum quia illa notia actualis 9fula eset simul cum notitia actuali distincta & ita duo actus eliciti simul uel actus 9fulus qn̄ non eset generaret actum distinctum. Tum quia oīs actus intelligendi sc̄ds ē genitus a meōria ut memoria est in actu priꝫ p̄porcionāli sibi puta p̄fecta p̄fecto ip̄fecto ab ip̄fecto ut patebit d. 3. Tertius etiā articulus falsus ē in nobis quia p̄fectīm uerbum erit in patria z̄m augu. 15° de tri & tñ non erit illud uerbum genitnm p̄ actum reflexīm siue querisīm ut p̄illum sciat quis se scire & intelligere qz uerbuꝫ p̄fectīm creatum non h̄ pro obo luop̄ aliquod creatum sed increatum. Di tunc ad qōnem q̄ tm̄ sūt due p̄ductio nes ibi distincte z̄m rōes fortales p̄ ductiōm & hoc quia sunt tm̄ duo prim̄ p̄ductiua h̄ntia formales rōnes p̄ducēdi distinctas quod p̄bo lic omnis plura litas reduci ad unitatem uel ad paucitez tātam q̄taz reduci pot ḡ pluralitas principior̄ actiuor̄ reducetur ad unitam uel ad tātam paucitatem ad q̄tam reduci pot nō pot autem reduci ad aliqd uim̄ prim̄ p̄ductīm aliud ab istis p̄bo quia prim̄ p̄ductiua que sunt natura & uoluntas h̄nt oppositos modos p̄ducendi quia alterum inclinatur ex se ad agēdum naturalē alterē libere in p̄tātē sua h̄ p̄ducere ita q̄ ad hoc ex se non inclinatur naturalē. Si autez reduceretur ad aliquod unū prim̄ p̄ductīm illud h̄ ret determinate alterū modum princi piādi ei enīz eēt p̄ductīm ex se deter

minate per modum nature uel non ex se determinate sed libere & ita per modum uoluntatis g° non pōt reduci ad paucitatem ^{m̄niorē} q̄ ad dualitatem principii. s. productui per modum nature & principii productui per modū uoluntatis. Hec autē duo principia 2^m suas rationes principiandi debet ponī in primo quia in ip̄a est omnis ratio principii quod non reducitur ad aliquā principium prius g° tñ sunt duo principia productua alterius rationis i p̄ productuo hec autem sunt productua ad intra pb̄ intellectus perfectus sicut inq̄mē potētia operativa natus est intel ligere obm̄ q̄m ip̄z ē noscibile ita inq̄mē potētia productua notitiae genite na tūs est eē principiu3 tante notitiae quāta pōt esse ob̄ intellectus autē in pri⁹ & ut est principium productuum est simplē perfectus quod p̄z quia non re ducitur ad aliquod principiu3 prius & omne imperfectum reducitur ad pfectū prius se hoc ēt obm̄ primu3 intellect⁹ ē infinitum intelligibile iḡ intellect⁹ ut ē principium productuum natus ē eē principium producendi notitiam in finitaz Cōsilit̄ de uolūtate ūspectū amoris infiniti quia quodl̄z principium productiu3 quod non reducitur ad ali quod principium prius natum est hēre productionem sibi adequatam iḡ pro ductuum quod ē uoluntas natum ē hēre productuz sibi adequatum & principium producti⁹ quod ē natura natum est hēre sibi productum adequatum. h̄ principia productua sunt infinita g° p ducta eis adequata nō p̄t esse n̄ infinita

Omnipo^a autē in primo non potest hēre obm̄ possibile infinitum quia tunc

creatura posset eē infinita nihil at forali ter ē infinitum nili deus ex questione i^a utrum deus sit infinitus g° illa principia sunt productua aliquorū in natura dīna Ulterius sequitur si non sint nisi duo principia productua alterius ratiois g° sunt tñ due pductioñes numero p̄ quia utrumq; principium productuum h̄z pductionem sibi adequatam & coēt naz iḡ stante ista non pōt hēre aliam

Obicitur 9tra illaz deductionez sic natura ex se ē principium determinatu3 ad agendum in diuinis autē intellectus unde intellectus non uideſ ēſle tñ pri cipium determinatum ad agendum s̄z etiā natura ut ē quodāmodo prior intellectu q̄i radix & fundamentū sicut esle tia quelz uidetur fundamētu3 potentie iḡ non tñ intellectus sed etiā ip̄a eēn tia ut essentia debet ponī hēre rōnem principii illius quod ēſ natura ut disti guitur 9tra uoluntatez Secundo du bium est de istis actibus productis q̄ mēdo sint istoz principiorū pductioñes quoꝝ sunt actus essentiales cum enim actus distinguant potentias 2° de anima uidetur q̄ istis potentias quibus genui unt act⁹ eēntiales nō 9petāt act⁹ nocē nales sū pducti⁹ 3° pb̄i⁹ n̄ uidetur ualere que adducitur ad oñdendum du alitatem in principiis productiuis nō poſ ſe reduci ad unitatem nam principiare neccesario & principiare 9tingēter sūt oppoīti modi principiādi & tñ hec dua litas reducitur ad unitatem & concedo q̄ illud unū h̄z determinare alterū isto rū mōꝝ illum uidelz qui ē perfectior & prior Ita dicere ē i ppoīto q̄ ad pri⁹ principium qđ est natura quia illud est in ratione principiandi reducif uolūras

con. 1ª dubi

2ª dubi

1ª quia primi productus h̄z etiam ab his ac q̄ Propterea

3^a dubi

D
9
Dubo
licet habeat oppositum modum principiandum. Quarto improbatur propter quod si ante uno actu adequato potentie ipsa non potest simul habere aliud si intelligatur adequatum secundum extensionem petit principium si secundum intentionem uidetur falsa. Id enim uerbo uerbi adequatur potentie intellectus anime Christi tamen potest noscere est actu elicito alia a se patet est quod deus non uit se notitia adequata intellectui suo secundum intentionem & tamen nouit alia a se. s. creato sed ita est de actu adequato potentie opatiue quia non patitur aliud multo magis uidetur de potentia producti uia quia eius productio non est in potentia productiva sicut opatio est in opatiua.

Item principium non est principium in quantum in principiatum iam intellegitur possum in esse sed in quantum est prius principiato ut autem est prius non aliter se habet per hoc quod principiatum ponitur in eis igitur si isto non possum posse esset principium alterius pari ratione uidetur quod illo possum potest simul esse principium alterius quia isto possum principium in quantum principium hoc est in quantum prius principiato nullo modo aliter se habet. Solutio illarum duarum ultimorum rationum & declaratio illius rationis quod tria quam sunt & probatur quod nisi ad quam ipsam ratione adducatur uidelicet quod tamen sunt due numero productiones dimicantur usque ad di. tertii libri. q. illa an possint esse plures tamen in diuinis. Ad primorum ratiōne quod habet totum intellectus habens obiectum intelligibile sibi prius habens rationem memorie plecte in actu primo que. s. est inmediatum principium actus secundus & notitiae genite. In hoc autem principio quod est memoria geruntur duo que continent unum principium totale ui-

delz eadem in ratione obiecti & intellectus ut potentia quod utrumque est quod per se principium respectu productionis, adequate huic toti principio cum genere arguitur quod ratio nature non gerit intellectui sed essentie. Ratione quod totali principio inducenti naturam ut obiectum & intellectus ut potentiam habent obiectum libi prius. que est principium quod est natura & principium gerendum producendi per modum naturae. Si enim essentia ut obiectum non habet rationem principii in productione uerbi quod magis dicitur uerbu[m] eentie quod lapidis si ex sola infinitate intellectus ut principii producti posset produci uerbum infinitum quocunque obiecto plente. Ad secundum dubium dico quod memoria in patre est principium opatiuum patris quo. s. ut actu primo formaliter intelligit ut in actu. Est etiam eadem memoria patni principium producendum quo pater existens in actu primo produxit ut in actu secundo notitiam genitam. Non fundatur igitur actus producens vel productus si actu esentiale qui consistit in actu secundo uidelicet qui est opatio quod ratione formale esticiendi actu illum secundum quod datur prexigit illum actu quia actus prius pergitur qui est opatiuum & producendum & est ratio perficiendi suppositum in actu secundo qui est opatio in quo est quodammodo ordine prius antequam intelligatur produci vel perfici illud quod producitur opans enim & producens per illud principium prius est opans quod producens. Exempli lucere ponetur aliqua opatio in luminoso & illuminante ponetur producens lux luminis in luminoso lux esset principium quo & respectu operationis que est lucere & respectu productoris que est illuminare nec tamen lucere que est opatio esset ratio formalis illuminacionis.

No. 200
opans producens per obiectum principium productum opa

que est productio sed eēt ibi ordo qua
si effectuum ordinatoꝝ ad eandem cāz
gūeꝝ amboꝝ aqua inmediatus pcedit
unus effectus q̄ alius Ita in propoꝝ^o
ad eundem actum primum qui ē memo
ria patris ordinem quēdam intelligunt
hēre intelligere qđ est opatio patris &
dicere qđ ē producere patris respectu
notitie genite non quidem talem ordi
nem q̄ intelligere patris sit cā uel prīci
piūm elicituum dicere uerbi s̄. q̄ i me
diatus intelligere sit q̄i pductum a me
memoria patris q̄ dicere uel q̄ uerbum sit
pductum ab eodem non g° ibi ē talis
ordo qualem ponit opinio prior in rōe
obi presuppositi uel rōne principii forā
lis agendi sed tñi prior ordo q̄i pducti
ad uere productum respectu eiusdem
principii gūis ad q̄i pductum & ad ūe
pāctum Tunc ad illud de 2° de aā
de distinctione potentiaꝝ perfect⁹ pōt
dici q̄ q̄i pducere & uere pducere sūt
actus eiusdem rōnis si enim illud quod
non pductur sed q̄i pductur esset di
stinctum reali a pductente eēt uere pro
ductum g° qđ modo sine pductione in
situirtute tñi principi⁹ qđ esset pduct⁹
eius si posset distingui & pro tanto di
catur q̄i productum non variat formalē
actū ab i&q° pduceretur si eēt pducibi
le Alia ē rñi de intellectu agente &
possibili sed modo transeo non dixi ad
h° cui intellectui queit pducere notitj
az ut principio pciali hoc dicetur infra
sed nunc de intellectu indistincte locu
tus sum Ad 3° dico q̄ qñ duo prin
cipia hñt modos oppoſitos principian
di quoꝝ neutrū requirit aliquā ipfectō
nem neuſ reducitnr ad alterꝝ ut ad pri
us naturali posset ibi aliq̄ prioritas eē

q̄i originis 13. Nunc autēz neutrū illorꝝ
principioꝝ importat aliquā ipfectio
nez nō magis i&q̄m pducti⁹ q̄ inq̄ n̄ op
ati⁹ nec ḡ ūm ad alterū reduceſ ut ad
prius natura nec ambo ad 3° pp̄ idem
qz neutrū ē ipfectū & ēt quia illi 3° eēt
principium 2° rōne z alterius illoꝝ qz
inter illa non ē mediuz in principiādo
& ita si ambo reducerentur ad 3° unū
reduceretur ad aliud & idez ad se i&p̄m

Contra ista instatur & primo sic in
telligentia ē in patre sub p̄pria rōne i
telligentie p̄pria autem pfectio intelli
gentie ut intelligentia ē uerbuꝝ uerbuꝝ
g° ē intelligentia patris ut patris qđ ē
negatuꝝ Preterea augu. is. de tri. c.
is uerbuꝝ ē uisio de uisione g° actualis
notitia ē ratio gignendi uerbuꝝ Pre
terea nō uideſ drā inter memorā & in
telligentiā in patre iḡ nō uideſ aliud
ēē ipbare patrē ut intelligentiā ēē pri
cipiuꝝ uerbi & patreꝝ ut memorā iḡt
idē ap̄ pbas & i&p̄bas Quarta iſtan⁹
ē q̄re p̄ uno actu mēlzi p̄o dicere pdu
cit notitiā genitā & n̄ i. l. itelligere nō
uideſ rō cū uſ q̄ lit actus l̄cds & princi
pief uirtute eiusdē actus primi Ad
p̄m dico q̄ p̄ foralī ē memoria itellgen⁹
& uoluntas aug9. is. de tri. c. 7. sue. is.
capitulis in i. trinitate quis audeat di
cere patrē nec le i&p̄m nec filiū nec s̄pm
sāctuꝝ intelligere nisi p̄ filiuꝝ p̄se autēz
meminit se tñi uel filii uel. s.s. Seqtū
q̄s at hec in illa trini. oppiuari uel affir
mare presumat Si at solus filius sibi
itelligit ut intelligentia sit & sibi & pa
tri & s.s. ad illā ablurditatez redit q̄
paf non sit sapiēs de le s̄ de filio. itelli
git iḡt q̄ p̄ formalf ē memoria sibi &
ita itelligen⁹ sibi & uoluntas sibi & in

hoc ē dissilitudo iter p̄sōas & p̄tes yma
 ginis ī nobis 2^m ip̄z Cum dī pprius
 actus itēligētie ē uerbū nego y^o de rōe
 ubi est q̄ sit noti^a geīta Dices suffi
 cit q̄ sit noti^a declaratia nego p̄ declara
 ti^m itēligendo relacōnez rōnis q̄lis ē ī
 telligibilis ad itēlectū talis enī ē relacō
 noritie declaratia pr̄is qua p̄ forālī in
 telligit ad notitiaz hītudīalez pr̄is ut ē
 ī memoria ita q̄ obz p̄ns itēlectui pr̄is
 p̄fecte declarat eīq̄ p̄ notitiā actualē pr̄is
 sicut p̄ notitiā actualē q̄ ē filius & tñ no
 titia actualis pr̄is non ē uerbū qz nihil
 p̄t eē forālī ī patre nisi n̄ geītu Cū
 dī 2° q̄ ē noti^a de noti^a Rn^o q̄ ip̄emēt
 augu. expoīt le i^s d tri. c^x xi^o Similima
 ē uisio cogitacōnis uisioni lciētie & eo
 dez ca^o 12° Est ubuz sili^m rei de q̄ gig
 nit & ymago eius qm de uisione lciētie
 uisio cogitationis exorit Iste ḡst ru
 cōnes sūt intrāslitie' na z sicut uisio cogi
 tacōnis nihil aliud ē q̄ lciētia Idē iḡr
 ē dicere de uisione lciētie nasci uisionē
 cogitacōnis q̄ de lciētia nasci cogitatōe
 lciētia aut ē forā hītualis pficiēs meō
 riaz 2^m eūdez 3° de tri. c^d 15° ubi dicit si
 p̄t eē in aīa lciētē lēpiēna sēpiēna esē
 nō p̄t eiusdez lciētie cogita^o illud sem
 piēnuz 2^m eū ptinet ad memorā nō sē
 piēnum ad intelligentiā nihil g^o aliud
 uult dicere uisione de uisione notitiaz
 de noti^a n̄isi actu 2^m q̄ ē uisio ul cogi
 ī itēlegētia nasci de actu pri^o q̄ ē ī meōria
 q̄ est uisio hītualis sive scientia 2^m eum

Ad tertiaz instantiā cū a de drā me
 morie & itēlegētie dico q̄ illi aduersa
 ri nō ponunt realez drāz inter intellec
 tuz & uolūtatem pr̄is & tñ hītā tam
 drāz q̄ altū p̄t eē prin^m elicit^m al

alic^o p̄ductōis cui^o altū n̄ ē prin^m forā
 le elicit^m fili^o. n̄ p̄ducī forālī p̄mcđū
 uolūtatis g^o līz n̄ drānt rālī meō^o & itē
 ligēt pr̄is. ē tñ tāta drā ī 1^a q̄ altū p̄t
 poi prin^m elicit^m alic^o p̄ductōis c^o
 fliquū non ponit prin^m formale elicit^m
 tiuum Talis drā patet 2^m augu. 15°
 de trinitate c^o is^o & ubi prius. Talis enī
 est q̄ si pater eslet memoria noscēs nō
 autem intelligens non eēt p̄fectus 2^m
 phīm 12° metha. non ostante illa ydēp
 titate memorie ad intelligentiam sive
 recordationis ad intelligentiam Ad
 quartam instantiam dico q̄ hec est in
 mediata 9tingens calor calefacit & illa
 inmediata nccia calor est calefactius
 quia inter extrema neutrius istoꝝ inue
 nitur aliquod mediū Ita dico q̄ ista
 ē per se opatio inq̄tum operatio est nō
 p̄ductua quia operationes ut operatio
 nes sunt fines & perfectiones operātis
 p̄ductio autem ut p̄ductio ē non ē p̄fec
 tio p̄ducentis sed hīz termi^m p̄ductum
 extra eētiam p̄ducentis uel saltem nō
 includitur formaliter in p̄sōa p̄ducētis
 quare iḡr act^o prim^o q̄ p̄ itēligit uel
 forālī opa^o nō p̄ducit Rn^o q̄ illud i
 telligere ē opari pr̄is ex rōe sua & n̄ est
 p̄ducere p̄ductōe aut liū dictōe p̄ducit
 liū aliqd calefactōe calefacit forālī c^o n̄ ē
 a^acā prior. qd at dicit idē eē prin^m du
 rū istoꝝ actuū n̄ altcā^o d̄ itēlectu agē
 te & possibili p̄t 9cedi q̄ ex pleītudie
 p̄fectōis p̄t 9petēalicui q̄ opēt & q̄ p̄
 ducat aliqd aliud a se magis tñ hī patē
 bit q̄n dicit q̄ dicē n̄ ē aliqs act^o itēlli
 gēdi forālī tñ ē aliqs act^o itēg. illus at
 act^o itēlegēdi forālī ē p̄ductūs sed ali
 qs alijs actus naturalis precedens uel
 sblequens potest esse productūs qualis

Distinguere operatio & operatio
 p̄ductione & p̄ductio

ē act⁹ dicēdi. Ad p^m ar^m p̄cipiale d^o
q̄ mētator. 8. phīcoꝝ i9mēto. 47. cui⁹
text⁹ īcipit. Vtꝝ unūqd^z mouēm nō lo
q̄ exp̄sse nisi d^o hoīe & q̄ ad hoc 9tra
dicit auicē. sicut ipe dicit ibid^z. Impos
uit eī auicē. q̄ posuerit q̄ hō poterat
generari equoce & tūc 9° auerois uera
e nihil. n. ḡnabile ūiuoce p̄t genera
ri equoce nūl sit ita ip̄fectū. q̄ cā equoca
siue ūiuoca sufficiat ad generatiōz ei⁹
& iō īpfecta entia p̄t generari ūiuo
ce & equoce p̄fcta aūt n. tñ rōes auer. ui
dñf 9cludr̄ n̄ tm̄ dhoiesz dqcūq̄ spēna
taliū ḡnabilū. & si hoc ītēdat 9° ei⁹ ē
f^a & rōesei⁹ n̄ 9cludūt q̄ 9clusioſuaſit
f^a p^z paug. 3. d tri. c. 9. & rō^z aug. ibidē ē
q̄ genitū p̄ putrefactiōz ppagat a^a p̄
pagā. & ūt ūiuoca ḡnatis a ſe g^o p̄
pagata & ḡnata p̄ putrefactiōz ūt uni
uoca q̄ ſi aueroys negat assūptū d̄ api
b^z & dāalib^z n̄ p̄t negar̄ d̄ plātis q^z eq̄
uoce ḡnate hoc ē n̄ d̄ ſeie p̄ ea pducūt
uniuoce ſemē exq^o generat̄ plāte alie
ei⁹dē spēi. Cōtra dicit etiā ei aug⁹. i
ep̄la ad deo gr̄as & abro. d̄ īcarnatiōe i
fiē ſz i p̄emet aueroys 9tradicit ſibi i p̄i
i aliis locis d̄ hac 9clusiōe nā d̄ genera
ōe accn^m equoca p^z p̄ ip^z. 2. de ce. & m.
9mēto. 42. ubi 9cedit q̄ in accn^b n̄ sp̄
ē gene^o ab ūiuoco & poit ex^m d̄ calore
i igne q̄ calor generaſ ex motu & ex cō
cursu radioꝝ & etiā a calore ūiuoce.
Inſbiis etiā p^z q̄ ignis generaſ & uni
uoce & equoce q̄ equoce p^z. 3. d̄ ce. &
m. 9mēto. 56. exit⁹ ignis a lapide nō ē
d̄. c. trāſlatiōis ſz de. c. alteratiōis hoc ē
nō generaſ platiōe ſz p̄ alſatiōe ſz ḡnaf
& p̄ motū locale. j. meth. 9mēto. 18. &
p̄ methꝝ de ḡnatiōe ip̄ſſio^m ignitaꝝ

Itē p^z dāalib^z q̄ multa generaſ eq̄

uoce. j. metha. 9mēto. 19. uesp̄e uidnt fi
eri d̄ corporib^z eq̄ & mortuōe & apes
d̄ corporib^z uacꝝ & ce. Quod aūt oīa
p̄dicta generata equoce ſit ei⁹dē ſpēi
cū geītis ūiuoce p̄baſ q̄ hñt ealde op
atiōes & circa eadē obiecta. & ab eisdē
9ſeruāt & ab eisdē corrūpūt eosd^z hñt
mot⁹ ſiue q̄^m ad ſurſū ſiue q̄^m ad dor
ſū ſiue q̄^m ad motū p̄gressiū & eadē
organā mot⁹ p̄gressiui. Ex ūitatem aūt
mot⁹ cōcludit āxles p̄. de ce. & m. uni
tātē naſe & 9mētator ibidē 9mēto. 8.
mot⁹ un⁹ nō p̄ueit niſi ex ūitatem naſe
hñt etiā hec & illa mēbra ei⁹dē ſpēi.
& mēbra leoīs n̄ drñt a mēbris cerui ni
ſi q̄z aīa ab aīa. p̄. de aīa Etiā ḡnalif q̄
cū q̄ me^a p̄t 9cludere unitatē ſpecifi
cā ſiue ſūprā exacciōib^z ſiue exopatiōi
b^z. 9cludūt ppo^m d̄ ūiuocatiōe ḡnato
ꝝ ſic & ſic. Cōclusiōi etiā aueroys
ingr̄ ſiu⁹ 9tradi^z. 7. meth. ubi mult q̄
ſicut aliq̄ eadē ſiūt ab arte & a caū q̄^m
prin^m ē i materia ſille illi qđ eſſet pri^m
mot⁹ factiōis ſi idem fierz ab arte ita
uult q̄ qdā naſalia ſiūt a naſa & a caū
& qdā n̄. & ibidē auer. & īcipit textus
erḡ ſicut i ſillibus mult q̄ illa p̄t ḡnā
ri ſiue ſeie equoce i quoꝝ matia p̄t i
duci uirtute celi aliqua uirt⁹ ſimilis uir
tuti ſeis in ppagatis. p^z igit multipli
oppo^m 9clusiōis auer. ſi ḡnalif & ul̄ i
telligat. Ratiōes ēt ſiue n̄ 9cludūt. Ad
pri^z; rñdeo. matia ē ſz^m ph^z. 5. meth.
ex q̄ ſit res cū iſit. addr̄ aūt cum iſit. ad
drāz oppoſiti exq^o transmutato. & cor
rupto ē res n̄ aūt iſit rei facte. ſi auero.
accipiat q̄ forma eiusdē rōis ē materie
eiusdē rōis. pprie loquēdo d̄ materia q̄
eſt p̄ ſe rei ſexn̄ 9cedo ſz ſi accipiat ma
tia p̄ oppoſito exq^o corrupto generaſ

No ibi v op
de uatu uer
ad ep̄

Dr. multiplo
mā. nā. huic
d̄. m̄. e. d̄. m̄.

9po^m nego ignis. n. eiusdem spēi gñat
 ex terra siue ex aere corrupto. In ppa
 gatis aut & putrefactis ē mafia eiusdē
 rōis prio mō s̄z nō 2° mō. Ad 2^m dico
 q̄ n̄ dicit aliqd fieri raro uel ut ipluribz
 qz ipm ī se cōtīgat frequenter uel raro.
 frequētiq. n. lapis cadēs frāgit caput q̄
 lūa eclipsēt. s̄z ista dīa dī intelligi p̄ 9pa
 tione alic9 ad suā cām & dī ille effect9
 eueniēs ī maiori pte q̄ habz cām ordīa
 tā ad suū euentū q̄ ut iplurib9 p̄ducit
 effectū Raro dī euēire q̄n̄ h̄z certam
 cām ad suū euetū s̄z tñ puenit ex aliq
 cā ordīata ad aliū effectū ī pedīta tamē
 ab illo effectu adq̄ ordīat & ex tali ipē
 dītioē pueit istud raro. accipit ēraro
 uel ut iplurib9 put disiūgit iter oppo^a
 & tradictoria nō put inter disparata dis
 iungit. Cum igitur arguit q̄ hoc
 generabile gñat equoce nō ex semine
 aut ḡ ex necessitate uel ut in plurib9
 uel ut raro ex necessitate 9cedo q̄ n̄ aut
 ī maiori parte uel raro 9cedo q̄ ī maiori
 pte ut ē disiūc. iter & tradictio. 9pādo
 s. effectū equocū ad cāz equocā s̄b dis
 iūctioē ad & tradic. l3 rari9 euēiat hoc
 q̄ generef n̄ ex seie ut. s. 9panī ad iuicē
 duo disputa. Quod aut p̄ m° euēiat ut
 ī plurib9 p̄bat. ita. n. p̄ se ē sol cā ordīa
 ta ad generādīz non ex seie sicut ē ppa
 gans cā ordīata ad generādū illud ex
 seie. Si instatur hic q̄ si z^o m° raro
 euēiet igit a caū. n̄ sequitur & tñ ita ar
 guit ulteri9 de caūalitate put caūalia
 dñr illa q̄ euēiūt tñ ex cā alteri9 effect9
 ī pedīta & iō ut dicit caūalia sunt mon
 struosa & n̄ pfecta ī aliq spē q̄ p̄rie lo
 quēdo caūalia nō euēiūt ab aliq causa
 ordīata. l3 cā ordīata ad p̄ducciónem
 alteri9 impedita p̄ducit caūale. Cū

arguit. 3°. dī motu & tñmō rñ^o q̄ ista p̄
 poli^o motuū drñtiū spē sunt tñmī spē
 drñtes nō ē imediata. s̄z dīpedz ex aliis
 duab9. Prīa h̄ ē motuū drñtiū spē. sūt
 fluxus drñtes spē. uel forme s̄z^m q̄s sūt
 flux9 drñt spē. Scđa est for^a fluēs. uel
 for^a 2^m q̄ ē lux9 ē i9dē rōis 9for^a ter
 miāte ubi altera istaz duaz ē falsa pro
 posī assūpta ē falsa ita ī propolito q̄z
 forma īducta p̄ p̄ductioēz c9mōi ē eēn
 ciān ē eiusdē rōis cū forma q̄ ē fluēs uel
 2^m q̄ ē lux9 c9mōi ē p̄duc^o. Q̄ dīaut
 sit falsa q̄n̄ altera illaz ē falsa p̄z. qz idē
 ubi pōt acqri per motū circularē & rec
 tū q̄ motus sūt alterius spēi & ī pabi
 les z^m phz. p̄phz. hoc aut ē qz forma
 q̄ ē termī9 fluxus nō h̄z distinctionē spe
 cificā sicut illa forma q̄ ē fluēs. uel 2^m q̄
 ē fluxus q̄litercūq̄ sit de ex^o forsan o^z
 ibi expōere phz. & tenere q̄ ubi fluens
 z^m circulū & lineā rectaz sit eiusdē rōis
 ī q̄m ubi fluēs. l3 rectū & circulare q̄ acci
 dūt liee seu magitudini sup q̄ fit mot^o
 nō sint eiusdē rōnis. Et iō q̄ ad ista fit
 9pabilitas n̄ aut q̄ ad ubi & ut ubi fluēs
 p̄le. & iō nec q̄ ad motū p̄ se saltē illā
 ad qd ex^m hoc adducit uerūc q̄ forma
 fluēte existente alteri9 rōis a forma ter
 miāte nō o^z ex di. motuū 9cludere dis
 tictioēz termī9. ī propolito p̄ductio ē
 alteri9 rōis ab eēntia tñmīte ut a tñmō
 formalī accepto pēa. qz p̄ductio ē re^o
 essētia ē ad se. Ideo pluralitas p̄ducti
 onū nō 9culdit di. formalē tñmī iparū.
 S̄z ad huc uide remātere difficultas ar
 gumētoꝝ auer. l3. n. eadē natura possit
 9mūicari equoce & uniuoce non tñ ab
 aliq̄ eiusdē spēi s̄z ab idīduo illī spēi
 tñm uniuoce 9mūicatur equoce aut a cā
 supiore. nāta aut dīna nō coīcas ab aliq̄

• Si uerūc eadē forma spēi p̄ p̄duci
 p̄ propagationē & putrefactionē licet ista
 p̄ducciónis p̄nt diversaz rationum
 q̄ nō & eundem tñis cum for^a tñm.

Si motus n̄ dīmon. et forma fluens ē
 quidē rōis cum forma tñmī. hinc di
 vī. motus n̄ dīmon. q̄. tñmī p̄ diversi.

ca superioris s̄z tñ ab aliq° ieadē nata. igi
tur uide q̄ nāta illa nō habeat 9mūica
tionē nisi uni⁹ rōis. Rñdō q̄ natura
creata nō pōt 9mūicari nisi 9mūicatiōe
uni⁹ rōis a supposito illi⁹ nate & rō
ē qz effect⁹ nō excedit cāz suaz. effect⁹
aut̄ 9mūicat⁹ a tali supposito ē natura
igit⁹ q̄ prici⁹ 9mūicādi sit nata qz
nihil plect⁹ ē ipa nata itali⁹ supposito
9mūicāte nec aliqd eq̄ pfect⁹ nate nata
aut̄ ē prici⁹ 9mūicat⁹ uni⁹ rōis s̄z op
po⁹ ē iproposito qz suppo⁹ ipi⁹ nate
pōt habere pncipia alteri⁹ rōis i pduce
do q̄ ut q̄ sit eq̄ pfect⁹ cū nata & iō
nt̄ q̄ pōt ēē prici⁹ 9mūicādi nataz &
ita hec pōt ēē duplex 9mūicatio ab il
lis suppositis q̄ sunt h̄ nate. Ulterior
rō ei⁹ q̄ hic suppōt. uz d̄ dupli⁹ prī⁹
cōmuicādi nataz i dinis n̄ aut̄ i creati⁹
pōt ēē talis l̄z i nobis sit duplex prī⁹
opati⁹. uolūtas & itellec⁹. & abo sit p
fecta. & possit h̄re opati⁹es pfectas sibi
adeqtas i rōe opati⁹es n̄ tñ h̄t sibi ad
eq̄tas i eē hoc est licet p̄ itellec⁹ n̄m
possim⁹ h̄re itellectionē pfectam. sicut
aliq̄ pōt nate n̄re 9peter. n̄ tñ ipa itel⁹
erit ita pfect⁹ es ut nata qz itel⁹ a deq̄
ta itellec⁹ ut potētie uel i rōe opati⁹
is nō ē adeq̄ta obiecto uel itellec⁹ in
ēē Intellec⁹ igit̄ & uolūtas i creatā &
si sint prī⁹ pducēdi opati⁹es adeq̄tas
sibi in rōe opati⁹es n̄ tñ in esse & p 9ñs
multo magis nec realit̄ adeq̄tas nec c9
ē itellec⁹us & uolūtas ita pōt argui de
q̄bulcūq̄ pncipi⁹s pducti⁹is in creati⁹
q̄̄ distictio statieodē supposito alic⁹
nate. In dinis aut̄ prī⁹ opati⁹ nō tñ e
q̄t nate in rōe pncipi⁹ opati⁹. s̄z ēt i eēn
do. opa⁹ ēt ē adeq̄ta pncipi⁹ opati⁹ &
hoc i essendo & p 9ñs eq̄t nate i essendo

& ideo p̄ ipsum pōt comunicari ter
minus formalis pducti⁹is adeqtus sibi
& nate i eēndo. Ad argumēta q̄ pbāt
q̄ nō sūt tñ i ideo duo pncipia pducti
ua. Cū p̄io argui⁹ de nata & itellec⁹
q̄ sūt duo pncipia pducti⁹a disticta p
phm. 2. phiz. Rñdō q̄ phs parū locu
tus ē de uolūtate ut distiguit 9tra itel
lectū s̄z 9mūif i rōe pncipi⁹ acti⁹i giū
xit itellec⁹ ad uolūtate & 10 12° phiz
ubi distiguit ista pncipia acti⁹a. Intel
lect⁹ n̄ deb⁹ intelligi ut itellec⁹ distig
uit 9tra uolūtate ut patebit statim. sic
nt̄ q̄ pōt ēē prici⁹ 9mūicādi nataz &
ita hec pōt ēē duplex 9mūicatio ab il
lis suppositis q̄ sunt h̄ nate. Ulterior
rō ei⁹ q̄ hic suppōt. uz d̄ dupli⁹ prī⁹
cōmuicādi nataz i dinis n̄ aut̄ i creati⁹
pōt ēē talis l̄z i nobis sit duplex prī⁹
opati⁹. uolūtas & itellec⁹. & abo sit p
fecta. & possit h̄re opati⁹es pfectas sibi
adeqtas i rōe opati⁹es n̄ tñ h̄t sibi ad
eq̄tas i eē hoc est licet p̄ itellec⁹ n̄m
possim⁹ h̄re itellectionē pfectam. sicut
aliq̄ pōt nate n̄re 9peter. n̄ tñ ipa itel⁹
erit ita pfect⁹ es ut nata qz itel⁹ a deq̄
ta itellec⁹ ut potētie uel i rōe opati⁹
is nō ē adeq̄ta obiecto uel itellec⁹ in
ēē Intellec⁹ igit̄ & uolūtas i creatā &
si sint prī⁹ pducēdi opati⁹es adeq̄tas
sibi in rōe opati⁹es n̄ tñ in esse & p 9ñs
multo magis nec realit̄ adeq̄tas nec c9
ē itellec⁹us & uolūtas ita pōt argui de
q̄bulcūq̄ pncipi⁹s pducti⁹is in creati⁹
q̄̄ distictio statieodē supposito alic⁹
nate. In dinis aut̄ prī⁹ opati⁹ nō tñ e
q̄t nate in rōe pncipi⁹ opati⁹. s̄z ēt i eēn
do. opa⁹ ēt ē adeq̄ta pncipi⁹ opati⁹ &
hoc i essendo & p 9ñs eq̄t nate i essendo

respondendo
Ad quam

Innotescit p̄ ad suas
est minima
Innotescit p̄ ad aliam op
quas a gaudiis t̄ min
p̄ ad amīgū nata

phus

in q̄ multas vna
aliqua. et ad q̄t ag
nata. q̄ nō pōt non ag
abo persimil.

Sq̄t̄ in dia. m̄t̄ vol. 2 m̄k⁹. ex quo vñaḡ p̄
t̄ oppositor⁹. dico q̄ vol̄t̄ t̄ oppositor⁹ reponit
T̄quos vñaḡ nō potest exi⁹ s̄z regn⁹ p̄t̄ op̄
tatio m̄k⁹ q̄ vol̄t̄ nō potest nisi t̄ cognitum.
Inkl̄ p̄t̄ ex m̄t̄ vñaḡ d̄s. Nam⁹ oppo⁹s sicut
sol sicut q̄m̄p̄t̄ t̄ significat. s̄z i vol̄t̄ d̄m̄m̄
fū ad m̄. s̄z i. t̄ d̄s m̄t̄. Interim m̄. vol̄t̄ i
vol̄t̄. Interim m̄. q̄m̄p̄t̄. q̄m̄p̄t̄. q̄m̄p̄t̄. q̄m̄p̄t̄
fū ad m̄. s̄z i. t̄ d̄s m̄t̄. Interim m̄. vol̄t̄ i
vol̄t̄. Interim m̄. q̄m̄p̄t̄. q̄m̄p̄t̄. q̄m̄p̄t̄. q̄m̄p̄t̄
fū ad m̄. s̄z i. t̄ d̄s m̄t̄. Interim m̄. vol̄t̄ i
vol̄t̄. Interim m̄. q̄m̄p̄t̄. q̄m̄p̄t̄. q̄m̄p̄t̄. q̄m̄p̄t̄

Boethius

alter⁹ definiens qđ libere pōt exire ī alē
um oppositor⁹ h̄ē appetit⁹ scđz eūdē
uel p̄fēlīs. Ex⁹ sol h̄z uirtutē pro
ducēdi opposita. s. liqfactionē & *rationē*
gationē unde si essent duo passa appro
xiata quor⁹ alter⁹ esset liqfactibile & al
ter⁹ coagulabile sol de necessitate nātē
haberet elicere istos duos act⁹ ī illis &
si idē esset approxiatuqđ simul natū eēt
recipe ista opposita sol de necessitate
simul p̄ducit opposita uel neutr⁹ ē igi
tur potētia solis mere nātalīs h̄z oppo
sitor⁹ qz ē istor⁹ mere ex se ita qz n̄ pōt
definiare se ad alſū tīn. Talis potē⁹ ē
itellec⁹ ut itellec⁹ p̄cise iſpetū oppo
sitor⁹ itellector⁹ & n̄ ē ibi aliqđ definiū⁹
ad altūm illo⁹ & n̄ reliq⁹ n̄fī q̄tenus
uolūtas q̄currit p̄hs aūt loq̄t de itellec
tu 2^m qđ cū uolūtate q̄stituit unū pri⁹
respectu artificialiū & n̄ ut ē nātalī eli
citius sue opatiōis & iō ē qđ aliqñ cōtra
nātāz distiguit itellec⁹ aliqñ artem ali
qñ ppo⁹ idē itelligēs poīa. Cū ultio
dī de uolūtate qđ ē pri⁹ respectu creat⁹
ar⁹ dico qđ prius nātalī uolūtas ē pri⁹
pduct⁹ alic⁹ pduct⁹ sibi adeq̄ti. q̄ sit
pduct⁹ n̄adeq̄ti. adeq̄tū ifinito ē ifini
tū & ita creatā ē s̄z n̄ pri⁹ obm uolūtū
& pduct⁹ a uolūtate dei. Ad scđā q.
cū q̄rif de tīn. psonar⁹ in dīnis rñdo q̄
tīn sūt tres psonē ī eēntia diuina q̄ pro
bīt sic. tīn sūt due pducte & tīn una ē
ī pducta ḡ tīn tres. Circa pri⁹ ppo
sitionē pri⁹ pbo q̄ tīn sūt due pdncte
& 2^m q̄ n̄ sūt plures ad pbādū aūt q̄
sūt tīn due psonē pducte. pri⁹ pbo q̄
ē una psona pducta actu itellec⁹ & h̄
sic itellec⁹ ut ē pfecta memoria h̄ē ha
bēs obm actu itelligibile sibi p̄n̄ palīq
actū sui. ē pductiu⁹ tīnī adeq̄ti. s. in

finiti exp̄cedēte qđe nibil aūt seip̄z pro
ducē pri⁹ de tri. pri⁹ ḡ. qđ pducit actu
ītellec⁹ aliqđ mō distiguit a pductente
n̄ distiḡt eēntialit qz essentia dīna & q̄
cūqđ plectō eēnti alis itrīseca sibi ē ī dis
figuiobilis ex. qđ uitate di ḡ distiguit
ploñalit pductē a pducēte igit ē aliqđ
psona pducta actu itellec⁹. Cōsimilit
arguit d̄ pducto actu uolūtatis. Quod
aūt psona pducta actu isto & illo sit a⁹
& alia. pbo. qz n̄ pōt eadē psona pduci
duab⁹ pductiōib⁹ sufficiētib⁹ & tota
lib⁹ h̄āt pductio alia ē ab illa ex qđe
pcedēti igit hac & illa n̄ pducit eadē p
sōa. s̄z due pbatio maioris si idē pduce
ref duab⁹ pductiōib⁹ totalib⁹. utraq̄
accipet eē sufficiēt. S̄z sufficiēt accipit
eē a pducēte hac pductiōe h̄ēt pfectē eē
suū nulla alia pductiōe polita igit non
pōt accipe eē p alia pductiōe qz tūc n̄
eēt s̄n illa. Vlteri⁹ q̄ n̄ p̄nt eē plures p
sone pducte q̄ iste due pbo sic. nō p̄nt
eē n̄fī due pductiōes ītra qđ aliq̄lit sua
debat ī qđe pcedēte s̄z differebat usq̄
ad. d. 7. finalit declarādū h̄ic ḡ nūc lit
certū q̄ tīn sūt due pductiōes ītra nul
la aūt istax pōt īmari nisi ad unā qz p
sona productā ē ibi tīnī adeq̄t⁹ illi p
ductiōi igit & ce. Nūc restat pbare q̄
una sit nō pducta ubi un⁹ doctor dicit
q̄ illud oñdit sicut oñdit unitas di.
Hoc et p̄z p hyllar. d̄ synod. ubi vult q̄
dicit duos inascibiles q̄siter̄ dos ḡ 2^m *1. duo*
Prefea arguit sic plura suppo⁹ absolu⁹
n̄ p̄nt eē ī hac nāta qz h̄āt nāta n̄ ē ipur
ibus suppo⁹tis absolutis īn̄ diōe nature
igit erūt plura suppo⁹ta relativā aut re
latiōe mutua īt se aut ad alia s̄z si plura
eēnt suppo⁹ta n̄ pducta nō distiguerēt
relatiue ad alia suppo⁹ta qz nō relativē

ad suppoita pducētia qz nulli sunt ex
ypoteli nec ad pducta qz ad illa habe
rent relationē eādē. sicut mō p̄ & fili⁹
bñt eādē relationē spirationis actiue
ad. s. s. igit̄ rlōnib⁹ it̄ le distinguenter &
hoc relōe originis φ̄ ē ppo^m. Ille p
batiōes n̄ uidēt sufficiētes. pria n̄. quia
unitas dei pbat ex hoc φ̄ dīna iſinitas
n̄ diuidit i plures eēntias n̄ ē autem ita
maifestū φ̄ rō i geniti uel i nascibilis n̄
sit i plurib⁹ suppositis tū qz rō inascibi
lis n̄ dicit aliq̄ pfectioꝝ simplicit ex q̄
pfectioꝝ simplicit possit cōcludi unitas
inascibilis sicut ex pfectioꝝ iſinita q̄ clu
dit unitas dīne nāte tū qz iduſibilitas
n̄ qcludit iſmuicabilitatē Auctoritas
hylla. q̄ adducit dicit φ̄ ita ē n̄ tū pbat
ita eē. & cū accipit i rōe sua. qz plures p
ſone absolute n̄ pñt eē i eadē n̄ ſa q̄lī
ē hoc noti⁹ qclulione q̄. n. poneret plur
es pſonas igenitas n̄ diceret eas forma
liter qſtitui aliqb⁹ rlōnib⁹ igit̄ qtra eu
accipe φ̄ n̄ pñt esse plures pſone abſo
lute uidetur n̄ accipe maifesti⁹ cōclu
ſione. Cū ultra dicit φ̄ n̄ distinguuntur
rlōnib⁹ iter se qz hoc n̄ eēt n̄ ſi p̄ rlōes
originū hāc qntiaz oꝝ pbare & qcesso
φ̄ n̄ ſit diſtinctio n̄ ſi prlōnes originū
cito habet ppo^m. Aliſ pſuadeo qclu
ſionē itētā licqcd p̄t ſe in plurib⁹
suppoita & n̄ definiat ad certū nūeꝝ
suppoitor⁹ paliud a ſe q̄m ſt de ſe p̄t
eē i iſinitis & ſi ē neceſſe eē ē iſinitis qz
q̄cqt p̄t ibi eē ē. ſed igenitū ſi p̄t ſe
i plurib⁹ suppoita n̄ definiat ab alio in
quot suppoita ſit qz definiari ab alio
ad eē i suppoito uel suppoita eſt qtra
rōe igeiti igit̄ d̄ rōe ſua p̄t eē i iſinitis
& ſi p̄t eē ē qz oē igeitū ē ex ſe neceſſe
eē. Scđo ſic nūq̄ pluralitas ponēda eſt

sine necessitate nulla aūt neceſſas nec
ad ſe nec ad extra cogit plures eē inaſ
cibiles iḡ t̄ ē tīn un⁹. Tertio qz eēntia
una actu ex̄ns n̄ uideſ ex le i mediatissie
habere plures mōs ex̄ndi op̄ po^m ſeq̄re
tur ſi plura eēntia ſuppoita igeita n̄ aūt
ſeq̄t mō quia eēntia dīna n̄ h̄ plures
modos eēndi imediatissime ſi pductio
ne ſi tīn unū modū eēndi ſi pductioꝝ
& alios duos mediātib⁹ pductioibus.

Ad argum̄ta cum arguit eq̄ nobiles
ſūt igit̄ tot ē figura dictois mutādo q̄le
in quot. rō defect⁹ qſequētie ē iſta non
enim pp nobilitatē uel ignobilitatem
rlōnis p̄cipii uel p̄cipiatī ē φ̄ multi
pliceſ uel n̄ multipliceſ. Iꝝ de rōe prin
cipii ē unitas l; i rōe p̄cipii poſſit eſſe
pluralitas qz ſp̄ ē reductio pluralitatis
ad unitatē & iō ſtante eq̄li nobilitate
p̄t eſſe diſtictio in rlōnib⁹ pductorū
l; n̄ i rlōnib⁹ pducēm a ſe. Alia ē rō
qz ibi q̄l; relō uni⁹ rōnis ē d̄ ſe hec tñ a
plurib⁹ relationib⁹ pducti p̄t abſra
hi unū qmūe puta pductim & ita a plur
ibus rlōnib⁹ pducti p̄t abſrahī unū
qmūe puta pductū & ſi igit̄ ſit una rlō
i qmūi ſi ē ibi aliqd qmūe abſrahibile
q̄d̄ i qmūi relō pducētis ſūt tñ due re
lōnes pducētis ſic & ſic. ſicut ſunt due
corndētes eis pducti. Ad ſcđā rōeꝝ
qcedo φ̄ rlōnib⁹ ex pte pducētīm cor
ndēt & relōes ex pte pductor⁹ & tot
& tot ſi n̄ ſeq̄t ſi rlōes producti diſti
gūt igit̄ & rlōes producētis c9 rō assig
nat qz rlōnes producti poſſut diſtigu
proper diſtinctas rōnes producēdi
que ſunt inproducente licet ſit idem
suppo^m producēſ ſicut productio arti
ficialis & naſalis diſtigūt p p̄ciꝝ pro
ductiuia partē & naſā l; iſta qcurrat in

10 p̄n^b - 2^c. q̄ois

Venitio

sic et ſic

1. oēpti pducti

ſic et p̄ciꝝ + m^o
voluntas q̄l;
dynamis ſoys
du condit etat

ſtimp̄

eodē ſuppoīto rōes aut̄ productiñ pñt
ita 9currere i una pſona ſz ſūt diſtictē p
ſonaliſter qz productū ē per le ſubſiſtēſ
& ſuppoīm. Aliarō p̄z ex ſupiori quōe
qz n̄ pōt idē pducti duab9 pductioib9

totalib9 l3 idē poſlit pductere duab9 p
ductioib9 totalibus & iō relatiōes pro
ducti n̄ plurificat̄ i eodē. l3 rōes pducte
tis dñt plurificari. Ad 3m̄ potētia finita
n̄o pōt h̄e ſimul duos t̄m̄ios adeqtos i
pducti. l3 poſl h̄e unū i pducti & aliū i
pducto eē. pō aūt iſinita h̄z t̄m̄iu ſuū
neceſſario ſy i pducti & iſte ē adeqt9 &
iō n̄ pōt h̄e plures t̄m̄ios. Ad primā

.q. dico q̄ ſi ſtat unitas eentie & plura
litas pſonar̄ q̄ app̄z ex ſolutiōe. q. p̄ce
cedentis qz ſimul ē ibi iſta pluralitas cū
illa unitate. Ad hoc aut̄ aliquid declarā
dū. notād3 ē q̄ ſicut repugnātia repug
nat ex ſuis ppriis roib9 ita 9poſſibilia
queniat ex ppriis roib9 9poſſibiliū ad
uidēdū ergo iſtā 9poſſibilitatē uidēda
ē rō extremon. f. naſe & ſuppoīti naſa
n̄o ſe h̄z ad ſuppoī ſicut uniuerſale ad
pticulare uel ſingulare qz i accidētibus
et iueit ſingularitas n̄o rō ſuppoīti & i

ſuā a naſa naſa a thoma aſſumpta ē a uer°
2m̄ dañ n̄o tñ ſuppoī n̄rē naſe n̄z nul
la ſe h̄z ad ſuppoī ſicut ō ad q̄ Nam
cuiū q̄ quo corñdez ppri m̄ q̄ uel q̄s &
ita ſicut naſa ē q̄ ita h̄z pp̄ ſy uel q̄s
q̄ n̄ 9trahit ad ſuppoī & ſicut ſuppoī
ſitū ē q̄ uel q̄s ita h̄z ſuum ppri m̄ q̄ ſy
ſubliſhit. tñ 9coītanf. ſuppoī d̄ neceli
tate ē ſingulare & et n̄ pōt eē q̄. reſpec
tu alteri9 qz ē ſubſiſtē ſi potēs eē act9
alic9 ſubſiſtē ſi ſiſtit ḡ rō ſuppoīti i
duplići i coīcabitate Vbi ſciēdū q̄ coī
cabile d̄ aliqd uel pp̄ ydēptitatē ita q̄
illud cui coīcat ſit ip̄z. uel p̄iſformatiōe3

ita q̄ illud cui coīcat ſit ip̄o n̄o ip̄z. Pri
mo mō uniuerſale coīcat ſingulari & 2°
mō forma materie nulla igit q̄cū p̄q̄m̄
ē de ſe & de rōe naſe ē coīcabilis ut 3
m̄. uidel3 plurib9 ſuppoīti quoq̄ pl3
ſit ip̄z & et ut q̄ tāq̄ forma q̄ ſingular
uel ſuppoī ſit ens q̄ttitatiue ſiue h̄ns
naſam ſuppoī ūt ē icoīcabile dupli
icoīcabitate oppoīta. Ex hiſ declarā
tur pp̄o & priſ ſic naſa q̄cū p̄ ē coīca
bilis plurib9 p̄ ydēptitatē iſit & naſa
dīna ē coīcabilis hoc ēr p̄z ex. q. p̄poſita
n̄o ē aūt diuſibilis ex. q. de unitate dei
igit coīcabilis ſi diōne. Hoc ēr arguit
ſic. naſa dīna & q̄cq̄dē naſe ut naſa eſt
pfectō ſimplē. Ois pfectō ſimplē ē coīca
bilis plurib9. ḡ z̄. pbō mi. pfecto ſim
plē ē q̄ meli9 ē ip̄z eē. moñ. c. j. ſy ſic in
telligit q̄ pfectō ſimplē ē meli9 q̄cū ſy
ſibi i9poſibili i q̄ lib3 ſuppoī ſy abſolute
9ſiſtrato hoc ē n̄ defm̄ i q̄ naſa ſit illa
ſbſiſtē. ſz ſi naſa dīna d̄miaret ſe ad
ſbſiſtētiaz icoīcabile ip̄a i nullo eēt me
lior q̄ lib3 ſibi i9poſibili niſi i illa ſub
ſiſtētia ad q̄ ſe defm̄iaret qz cuillibet
alii ſubſiſtētia eēt in 9poſſibilis ḡ n̄o
eēt pfectō ſimplicit. Hoc ēr arguitur
ex pte rōis ſuppoīti quia. n. ſuppoī ſy de
rōe ſui ē icoīcabile ſimplē & iō rō pp̄
ſuppoīti n̄o ē pfectō ſimplē m̄. p̄dicto
& ita pōt ſtare alia ratio ſuppoīti diſ
tincta & ideo n̄o eſt pfecto ſimpliciter
mō p̄dicto ſi aūt pñt ſtare due rōes ſu
poīti diſtictē iſit & duo ſuppoīta diſ
tincta et ſi diōne naſe iſit z̄. Hoc. 4°. de
clarat̄ ex iſinitate q̄ ē eu de naſe & hoc
ſic for̄ q̄ ē aliquo modo illuīata i pſicie
do maſiā ſi ſui diſtictiōe pōt pſicere
plures ptes matie. Exm̄ aī ſielleſtia
q̄n̄ ē liſata ad pſicie d3 h̄c p̄tē corpori

organici sūi distictiōe & extēsiōe q̄lī
cūq̄ uel p̄ se uel p̄ accīs p̄t pficere aliq̄
p̄t in corporis organici. Ista. n. pprie-
tas uidelic̄ q̄ forma non distiguat & tñ
pficiat plures p̄tes corporis uel matie n̄
q̄ petit aīe rōe ip̄fectiōis qz ip̄a forma p̄
fectissia īf oēs formas natales & omnes
alie ip̄fectores carēt isto gradu ip̄ficiēdo
omnes enim limitāt ad perficiendum
nec pficiūt plures p̄tes matie sū extēsi-
ōne p̄ accīs. Ex hoc arguiſ sic si talis
unitas sit cū pluralitate & nō ex ip̄fecti-
ōne illi⁹ qđ ē unū igit̄ subtracto oī eo q̄
ē ip̄fectiōis ex utrāq̄ p̄te p̄t stat̄ pfictā
unitas cū pluralitate s̄z q̄ aīa pficiat ma-
teriā hoc ē ip̄fectiōis ī ea & ēt q̄ illa pla-
ra pficta s̄ut p̄tes eiusdē toti⁹ hoc ē ip̄-
fectiōis igit̄ si tollat ab aīa hoc q̄ē per-
ficere matiā & a pluribus distictis hoc
q̄ē eē p̄tes uni⁹ toti⁹ remāebit forma
h̄ns pfictā unitatē s̄z nō īformās matiā
s̄z dās totale eē & hoc plurib⁹ distictis
q̄ n̄ erūt p̄tes uni⁹ toti⁹ s̄z erūt p̄ se sub-
sistētes & tūc erit una nata dans totale
eē plurib⁹ suppoītis distictis igit̄ eēn⁹
diuina q̄ē penit⁹ illitata a q̄ aufert qc
qd ē ip̄fectiōis p̄t dare totale eē pluri-
b⁹ suppoītis distictis. S̄z hic restat
ulterior difficultas. nō. n. uidet̄ itelligi
bile q̄ eēntia nō plurificat si suppoīta
sunt plura. nisi aliq̄ distictio ponat̄ iter
rōez eēntie & rōez suppoīti. & iō ad sal-
uandū istā 9posibilitatē p̄dictā oīz uide-
re ī illa distictionē & dico sū assertiōe &
piudi⁹ sūme melioris. q̄rōq̄ for̄lit sup-
poīm ē coīcibile. & rōe entie ut eēntia
h̄nt a materia distinctionē p̄cedētē oēz
actū itelect⁹ creati uel icreati. Hoc p̄
sic istud p̄m suppoītū h̄z realit̄ entitat̄
coīcibile alioq̄ nō poss̄ eā coīcaī h̄z et

realit̄ entitatē īcoīcabilē alioqñ nō esset
potissime ī entitate reali suppositum
& itelligo sic realit̄ q̄ nullo mō p̄actum
itellectus q̄siderat̄is ymo q̄ talis ētitas
eēt ibi si null⁹ itellect⁹ q̄siderar⁹ & sic
eē ibi si null⁹ itellectus q̄sideraret dico
eē an om̄ez actū itellect⁹ n̄ ē aut̄ alia en
titas ante omnem actum intellect⁹ ita
q̄ non per actum intellect⁹ coīcabilis. &
alia entitas d̄ se sic īcoīcabilis ita sciliz
q̄ tibi contradicat coīcari nisi an actum
itellect⁹ hoc ē nō p̄cise p̄ intelligere sit
aliq̄ distictio. s̄. inf̄ hāc entitatē & illaz
igīt z̄. Si dicas an oēz actū itellectus
p̄ris n̄ ē alia distictio s̄z̄ entitas oīo uni
us rōnis. Conf̄ ḡ entitatē illius rōnis
uniq̄ totā coīcat p̄ & ita nullā entitat̄
poītuaz i se h̄z p̄ q̄ nō coīcat t̄llo igīt
coīcat ei p̄nitatē sicut eēntiam. Scđo
arguit sic d̄ istic⁹ una ī itellectu ē penes
diuersū modū accipiēdī idē ob̄z forma
le & hoc siue q̄cipiēdo gramatice ut hō
& hoīs. siue loyce ut hō & humāitas.
Alia distictio maior ē ēt ī itellectu con
cipiēdo duob⁹ actib⁹ duo obiecta for
malia. & hoc siue cor̄rēdeant diuerse
res ut itelligēdo hoīez & asinū siue una
res extra ut itelligēdo colore & disgre
gatiā. Ex hoc arguo sic. p̄ itelligēs se
i illo signo p̄rī origīs aut̄ itelligit eēn
tiā & pprietatē ut diuersa obiecta for
malia. aut̄ p̄cise ut idē obiectū cū alio
& alio mō q̄cipiēdī. mō nō q̄z tūc nō
eēt maior d̄rā q̄ q̄cipiēdo deū & d̄itatem
& ita nō magis q̄cipet pprietatē īcoīca
bilē q̄ deitatē īcoīcabilē nā hō nō ē īcoī
cabilis si hūanitas est coīcabilis n̄z e9°
ita ī p̄poīto similē tūc nō magis eēt itel
lect⁹ p̄ris ī eēntia diuīa beatus q̄ i ppri
etate p̄ris q̄ dicat̄. a. nec magis ī. a. q̄ i p

priate filii & ita i duob⁹ obctis ut in
pprietatib⁹ patris & filii p̄io eēt bea-
tus. Si uero dī. p̄i⁹ mod⁹ q̄ itellec⁹
p̄ishabeat eēntiā & a. tāq̄ duo obiecta
formalia. Tūc argno itellec⁹ ille n̄ hil
itelligit nisi ituitue qz ut patebit di. 3.
om̄s itellec⁹ abstractua & nō ituitia
ē aliq° mō ipſetā ggnicio aut̄ ituitua ē
obiecti ut o⁹ est pns i ex̄ntia actuali &
hoc i se uel i alio eminēt 9tinēt totam
entitatē i p̄i⁹ igif q̄ cognoscūt ituitue
ut obiecta formalia diuīcta uel unum
eminēt 9tinef i alio uel u. neq; z⁹ ppriā
ex̄ntiaz f̄niat actū ut ē eius. nihil aut̄
i tr̄sēc⁹ psone dīne pprie 9tinef eminēt
i aliq° qz tūc eēt ens p̄ p̄cipatiōe illi⁹
9inētis q̄re q̄cū p̄ tr̄sēca t̄ne diuersa
obiecta formalia ituibilis z⁹ ppriā ex̄
istētiā actualē f̄niat ituitiōe ut obiecta
g° hñt aliq̄ distinctionē an̄ actū itelligē
di. Si dicas eēntia facit dī se unū 9cep-
tū i intellec⁹ p̄is s̄ circa illā p̄ot intel-
lecc⁹ p̄i⁹ facere diuersas rōnes & p̄ci-
se z⁹ mō distigun⁹ eēntia & a. i intellec⁹
p̄no nō aut̄ p̄io. Con̄ q̄qd itellec⁹
cāt s̄n actione obiecti circa o⁹ p̄cise uir-
tute ppriā itellec⁹ & hoc loquēdo de
obiecto ut h̄z eē cognitū in intellec⁹ &
de intellec⁹ ut 9siderans est illā ē p̄cise
rlō rōnis. Nūc aut̄ illa rō q̄ facit eēntia
de se p̄z q̄ ē absoluta alit n̄ beatificar⁹
intellec⁹ p̄is g° p̄ter istā rōe⁹ absolutā
n⁹ ē alia i re an̄ actū itellec⁹ & habetur
ppo⁹ n̄d̄ ē alia p̄ te in intellec⁹ p̄is
nisi p̄act⁹ itellec⁹ negociātis & nō p̄i
p̄ssionē ab obiecto qd̄ nō iprimit p̄ te
nisi unū 9ceptū igif qlibz rō alia a rōne
absoluta eēntie erit p̄cise rlō rōis. & ita
pprietas p̄is q̄ ē icoicabilis eēt rlō rōis
q̄ uidet̄ i guenies. Scđo o⁹ uidere q̄lis

sit ista d̄ra q̄ ponit p̄cedere oēz actū in
tellect⁹. Dico q̄ tā i reb⁹ q̄ i intellectu
d⁹ maior magis ē manifesta & ex illa q̄
cludit frequēt minor q̄ ē ī manifesta sic
ex d̄ra creat⁹ q̄cludit d̄ra ydear⁹ i in
tellectu diuino sicut p⁹ p̄ augu. 83. q. q.
46. In re aut̄ manifesta ē distīctio rerū
& hec duplex suppoitor⁹. s. & naſtarū i
itellectu ēt manifesta ē d̄ra duplex uul⁹
mōr⁹ q̄cipiēdi & obiector⁹ formalium
Ex ihsis q̄cludit d̄ra h̄ itenta q̄ ē ī mai-
festa qz minima ī sno ordine hoc ē int̄
omnes q̄ p̄cedūt itētionē. Concludit
aut̄ ex d̄ra reali sic. distīctio suppoitor⁹
q̄ dīnoꝝ ē realis. Cū g° nō possit idē
eodē formaliter quenire realis. & differ-
re realis. seq̄ q̄ alia sit rō eēntie ī q̄ sup-
poita queniūt ab illis rōnib⁹ qb⁹ sup-
poita distīgūt. similit̄ ex d̄ra obiector⁹
formaliū q̄ ꝑ neutr⁹ 9tinet ī alio emi-
nenter & hoc si itellectu intuitiue 9si
deret q̄cludit alia d̄ra añ actū itellectus
eoz q̄ cognoscūt intuitiue s̄z nūq̄ hec
distīctio diceat realis. R̄ideo q̄ nō ē re-
alis actualis itelligēdo sicut coit d̄r̄ rea-
lis actualis illa sola q̄ ē d̄ra reꝝ & i actū
qz ī una plona nō ē aliq̄ d̄ra rerū pp̄līm-
plicitatē diuinā & sicut nō ē realis actu-
alis ita n̄ ē realis potēcialis qz nihil est
i potētia q̄ nō est i actū p̄t̄ aūt nocari
d̄ra rōnis sicut dicit doctor qdā. n̄ q̄ rō
accipiat p̄ d̄ra formata ab itellectu sed
ut rō accipit p̄ quiditate rei. 2⁹ q̄ qdi-
tas est o⁹m̄ itellect⁹. uel alio modo p̄t̄
nocari d̄ra uirtualis qz illud q̄ h̄z talem
distīctionē ī se nō h̄z rē & rē. s̄z est una
res h̄n̄ uirtualis siue eminēt q̄si duas
realitates qzutiꝝ realitatī ut ē ī illaūa r̄
q̄petit illud qd̄ ē ppriū tali realitatī ac-
si ip̄a ēt res distīcta Ita. n. hec realitas

et illano dicitur
distiguit sicut si ista eēt una res & illa
alia uel ut p̄prissie dicat. sicut possum⁹
iuenire multos grad⁹ i unitate. In p̄rio
minima ē aggregatiōis. In 2° gradu ē
unitas ordinis. q̄ aliqd addit⁹ supra ag
gregationē. In 3° ē uniras p̄ accūs ubi
ultra ordinē ē iformatio l3 acc̄ntalis ūi
us ab altero eoꝝ q̄ sūt sic unū. In 4° est
p̄ se ūitas ꝑ politi ex p̄cipiis eēnalib⁹
p̄ se actu & p̄ se potētia. In 5° ē unitas
simplicitatis q̄ ē uera ydēptitas qcqd
n̄ ē realit̄ idē cūlib⁹ & n̄tīn̄ ē unū illi i
unitatē uniōis. sicut i aliis modis ad h̄
ultra om̄is ē ydēptitas formalis. Voco
ydēptitatē formalem ubi illud ꝑ dī sic
idē icludit illd cui sic ē idē i rōe sua for
malis & p̄ se p̄rio mō. In p̄posito aut̄
eēntia n̄ icludit i rōe sua formalis p̄pri
etatē suppoīti nec eēuerso & iō p̄t cō
cedi ꝑ an omnē actū itellec⁹ ē ūalitas
eēntie. Est ēt realitas suppoīti q̄ supm̄
ē icōicabile & an actū itellec⁹. h̄ reali
tas formalit̄ n̄ ē illa uel n̄ ē formalit̄ ead̄
illi sicut p̄ri⁹ expoītū ē ꝑ ē formalit̄ eē
idē. Nunq̄ igī d3 9cedi alīq̄ distictio
meli⁹ ē uti ista negativa h̄ n̄ ēt for
malit̄ idē ꝑ hoc ē sic & sic distictū. S3
nōne seq̄. a. & b. n̄ sūt idē formaliter
ḡ sūt formalit̄ disticta. R̄deo ꝑ non
oꝝ seq̄ qz formalitas īāncedēre negatur
& i ḡn̄te aff̄maꝝ. Breuit̄ ḡ. obmitt̄
illa uerba de distictiōe rōis & de distic
tiōe uirtuali n̄ qz sūt male dicta. s3 qz
n̄ oꝝ uti eis. Dico ꝑ i eēntia dīna ante
actū itellec⁹ ē entitas. a. & entitas. b.
& h̄ formalit̄ n̄ ē illa ita ꝑ itellec⁹ p̄
nus 9siderans. a. & 9siderās. b. habz ex
nāta rei. Vñ ista 9p̄o sit uera. a. n̄ ē. b.
n̄ aut̄ ſcise ex alīq̄ actu itellec⁹ circa
a. & b. illa dīa manifestat p̄ exempla.

Primo si ponat̄ albedo sp̄es ſimpler n̄
h̄ns i se duas naſas ē tñ i albedie aliqd
realiter uñ h̄rōe3 coloris & aliqd ūalit̄
n̄o h̄rōe3 dr̄ne. & h̄ realitas ūormalit̄
n̄o ē ista realitas. nec eēuerso ūormalit̄
y° una ē extra realitatē alteri⁹ ūormalit̄
loq̄edo sicut si eēnt due res l3 mō p̄ ydē
ptitatē iſte due realitates ſint una res
Hoc exm̄ l3 ſit aliqlit̄ ſimile ad p̄poītū
quo ad hoc. f. ꝑ ydēptitas realis non
necessario 9cludit ūormalē ydēptitatē
c9lib⁹ ꝑ ē i ſbo eodē ad c9lib⁹ ꝑ ē i ipo
n̄o tñ ē oīo ſimile qz alīq̄ 9p̄o ē i albedi
ne l3 n̄o rei & rei tñ talis q̄lis n̄ 9cedere
tur i deo pp n̄o ydēptitatē ūormalē. ubi
aut̄ n̄o ydēptitas ūormalis aliquoꝝ in
eodē reqrat alīq̄ 9p̄oꝝ & poſſibilitatē
& ubi n̄o diceret d. 8⁹. q. illa an deo ſit
i genere & i. q. de attributis. Posſer
poni exm̄ d̄ toto q̄titatiuo ſubtrahēdo
illa q̄ ſūt ipffectiōis & ponēdo ea q̄ ſūt
pfectiōis ſ3 i plurib⁹ eēt diſſimile q̄ ſim
ile & ideo obmittat̄ Iſta diſſictio ſiue
n̄ ydēptitas ūormalis q̄ pbata ē p duas
uel p tres rōnes p̄t p̄bari p̄ duas uel p̄
tres auctoritates augu. 7⁹. de tri. c⁹. j⁹. d̄
magnis uel. 6⁹. de p̄uis oīis eēntia q̄ rela
tive dī ē aliqd excepto relatiuo. &. 3. c.
i principio ſi p̄ n̄ ē aliqd ad ſe ip̄z n̄o
ē oīo ꝑ rltie dicat igīt̄ eēt i re eēntia ad
ſe & n̄o ad aliqd & i re p̄ i q̄m̄ p̄ rltie
dī n̄o ē aut̄ ūormalit̄ eadē entitas ad ſe
& non ad ſe ḡ. zc. Itē i eodē. c. 4. uel.
j7. n̄ eo uerbū quo ſapīa. qz uerbum n̄o
ad ſe dī tñ relative ad eū c9 uerbū ē ſi
cut fili⁹ ad patrē ſapīa uero eo q̄ eēn⁹
itelligit ḡ. aug. ꝑ eo mō quo p̄ eodē ē
ſapīa & eēntia eodē mō n̄o eodē ē p̄ &
deo & ex hoc 9cludit. c. 14. Quapp n̄o
qz p̄ ſi fili⁹ iō n̄o una eēntia qz his

In quo phis q̄
et 3. Atab

fo. 128. c. 2.
fo. 135. c. 3.
ut c. 3.

c. 2. p̄ p̄na

ḡ. 1. uerba ſapīa ſapīa

14. p̄ ḡn̄s

c. 2. 4. An.

et filius n̄o eēt p̄ aut̄ ſi
ingenitus eēt aut̄ ſi genitus

Figura dichomis ē q̄nū idq̄ m̄p̄tām v̄
S̄imilīr̄. p̄. d̄lēchōrt̄.

noīb̄ rlt̄ eōr̄ oñdūt̄. utriq̄ aut̄ simul
uni sapia una eēntia ē ḡ 2^m. ip̄ 3 ē talis
nō ydēptitas rlōis adab^m idm̄is quia si
unū ē quo respectu alic^o alter^o nō ē q̄
respectu ei9dē. Eēntia aut̄ ut q̄ que
nit alicui. 2. ei9 rōe formalē Et lūm̄lē
rlō quenit alicui ut q̄ 2^m rōem ei9 for
malem̄ igit̄ unū illoꝝ n̄ ē de rōe forma
li alteri^o s̄ extra cā & p̄ 9ñs n̄ ē idem
alteri formaliter qz sic supra expoita ē
rōe q̄ ē nō eē formalit̄. Et seq̄t̄ absur
dūt̄ ut l̄ba rlt̄ dicat ḡ e9° abfurdum̄
ē ut rlt̄ l̄ba dicat̄. Et tñ ex hoc non
seq̄t̄ simplici diuersitas uel nō ydēpti
tas realis l̄be & rlōis. Non. n. illud q̄
p̄ ē p̄j̄ ē aliud ab eēntia s̄ idē 2^m aug.
de ci.li.jj.c. j°. iō simplex dicit̄ de9 qz ē
hoc q̄ habet excepto rlt̄ q̄cūq̄ p̄sona
ad alterā dicit̄ nec ē ip̄a sicut p̄ h̄z filiū
& nō ē fili9. S̄ q̄cqd p̄ h̄z ī se ad q̄ p̄
9ñs rlt̄ nō dī ē ip̄a ydēptitate l̄z
nō formale. Ad pri^m argu^m p̄cipa
le Dico q̄ maior sic ē itelligēda q̄cūq̄
sūt̄ aliq̄ ydēptitate eadē alicui tali ydē
ptitate inter se sic sūt̄ eadē. qz n̄ 9cludi
t̄ aliq̄ ydēptitas extremor̄ inter se nisi
2^m illā ydēptitatē sint eadem media &
me^m īse sic sit idē & p̄ h̄c pp̄oez sic in
tellectā t̄z oīs forma sillogistica. Om̄s
sa. n. altera 9ditione uel unitatis medi
m̄se uel extremorum ad mediū nō est
silog9. s̄ palo9 acc̄ntis. Quādo. n. acci
pit̄ i miori q̄ q̄cqd ē i eēntia dīna ē idē
illi eēntie Nō ē uerū de ydēptitate for
mali Et iō nō p̄t̄ cōcludi formalis ydē
ptitas extremor̄ iter se q̄ diu aut̄ stat
formalis distictio rlōnū suppositi stat
distictio suppoitoꝝ. Et si dicas q̄ sal
te ex reali ydēptitate eorum ad eēn
tiā 9cludā ydēptitatē realē eōꝝ int̄ se.

Dico q̄ eēntia nō h̄z ydēptitatē talem
unicā subsistētie put̄ ip̄e p̄sona uel p̄so
nalia ut extremi uniūt̄ i eēntia. Et ideo
nō p̄t̄ 9cludi ydēptitas subsistētiū
uel subsistētie p̄ rōnē ydēptitatis eōꝝ
i eēntia ut i medio. Per hoc p̄ ad talia
sophi^a h̄ de9 est p̄ fili9 ē hic deus ḡ
fili9 ē p̄. Quod 9firmat̄ qz medio ex
istēte h̄ aliquo necesse ē giungi extre^a
Rñdeo q̄ licet i creaturis 9ñ se h̄ ut
q̄le q̄t̄ singulare ut h̄ aliqd l̄ ta h̄ eēntia
9ñs tib9 h̄z rōnē q̄lis q̄t̄ & p̄sona h̄z rōz
h̄ alic^o Mediū aut̄ hoc ē q̄le q̄t̄ & non
h̄ aliqt̄ Cōcludit̄ aut̄ ydēptitas extrem
or̄ i 9clusiōe ac si me^m fuiss; hoc aliqd.
Similī ibi uidet̄ eē fallatia accedētis &
9ñtis qz hic de9 accipit̄ i p̄missis p̄ a°
& alio suppoito. Quod si arguas cītas
ē p̄ fili9 ē deitas igit̄ z̄. Dico q̄ l̄z dei
ras nō supponat p̄ alio suppoito i mai
ori & minori Tñ ē ibi fi^a d̄ 9mutādo q̄
le q̄t̄ i hoc aliqd nihil aut̄ aliqd ē sic 9mu
tare q̄ex ui illationis interptari illā h̄re
rōe h̄ alic^o q̄ h̄z rōe q̄lis quid ita sic
inserens suppo^m de suppoito i cōclusiō
one int̄ptat̄ me^m eē idē 2^m rōnē ex̄ntie
uel subsistētie q̄ falsū ē. Quod si saltē
arguas extrema realiter idem eē inter
se qz sunt idē i medio 9cedo q̄ d̄z iferri
ydēptitas eēntialis nō formalis idē sup
poitiua & iō nō d̄z iferri fili9 ē p̄ qz ibi
notat̄ ex ui sermōis & illacionis ydēpti
tas formalis uel ypotēta l̄z sic d̄z iferri
fili9 ē idē cū eo q̄ ē p̄. Si ad huc ēt̄ 9
firmat̄ illa maior p̄cipialis argumēti p̄
h̄ q̄ uidet̄ destruere pri^m primū. l. pon
endo affirmationē & negationē eē uer
as de eodē Rñdeo de aliq̄ h̄nt̄ 9ñaz
ydēptitatē l̄z nō tñ unica formalitatē
necessariū est idem rōe unius realitatis

Dicit̄ iñferi ralj̄ identitas eōꝝ m̄t̄est̄ q̄ h̄m
h̄nt̄ ad medū & mediū m̄t̄ medū aut̄ nō
h̄t̄ identitas hypostaticas s̄ tñ rōe q̄t̄
sicut nō p̄t̄ gelude identitas Sor. & p̄ pp̄
identit̄ eōꝝ ad medū si ad hōꝝ n̄ sp̄cupa
q̄t̄ medū nō h̄t̄ m̄t̄ aliaq̄ identitas
ut̄t̄ eōꝝ Sor. & p̄

formalit̄ predicari de illa & de alia rea
litate formalit̄ nō predicari Sicut albe^o
rōe alic⁹ realitatis quā h̄z ille quenit cū
nigredie & rōe alteri⁹ nō quenit realit̄
sed differt nec affirmatio & negatio d̄
eodē respectu eiusdē realitatis formalit̄
dñr Ita h̄ pat̄ rōe eēntie ē idē q̄ditat̄ie
filio & rōe pprietatis n̄ ē idē formalit̄
uel ipostatice filio n̄ dicuntur affirmatio^o
& negatio de eodē rōne eiusdē ydēpti
tatis Si 9tra arguis quia affirmatio d̄rt
ab affirmatiōe c̄ negatio dicit̄ d̄ a. uel
stat cū alia qz neutr̄ ē uezx d̄ affirmati
ōe 9tradīcēte illi negacōi ḡ. si ditas stat
cū n̄ p̄nitate puta i alia psōa. s. filii ipa
deitas differt a p̄nitate q̄ nūq̄ stat in
eodem cū n̄ paternitate Rñdeo mai
or poss̄ concedi d̄ nō ydēptitate forma
li uel de nō adeq̄ta quia unū illoꝝ non
defīmīat ad aliud ex quo stat cū eius op
poito Vel sub aliis uerbis de nō ydēp
titate queribili & precisa Si maior ac
cipiat distinctionē realē simplici negā^a
ē pat̄ i albedine accipie do ppriam rea
litatē unde sumit gen⁹ illi ex se non re
pugnat differentia oppoita. s. nigredis
Accipie do uero. ppriā realitatē unde
accipiēt specif. d̄a albedinis repugnat
sibi differentia nigredinis Et ista rñsio
d̄ intelligi q̄m ad scđa ptē maioris que
dicit q̄ altera affirmatio stat cū negati
ōe Sed prima pars maioris q̄ accipit ne
gatiōe dici de affirmatiōe poss̄ maior
quo ad illā ptē 9cedi si itelligit dici de
necessario & uniuersalit̄ & prōez ppriā
h̄ de q̄ dicit̄ & h̄ q̄ 9tradccō illa d̄ q̄
ē sermo ē realis siue rei ad non rem non
aut̄ rōis ad nō rōe. Nam tunc nō seq̄t
nisi dist̄ rōis affirmationis ab affirma
tione Applicādo primā partē maioris

ut uera ē ad ppoitū seq̄t q̄ fili⁹ disting
uit realit̄ a patre Nō aut̄ seq̄t q̄ d̄ uel
deitas quia de deo nō dicit̄ nō p̄ necel
lar̄ & uniuersalit̄ & p̄ rōez subiecti Sz
z̄m aliq̄ uos d̄ p̄ticularit̄ rōne suppoit̄
ist̄ḡ subiecti Quod si arguas illd quo
pat̄ distiguit a filio sit a. tunc q̄ro. a. in
quantū. a. aut̄ ē idem eēntie aut aliud si
aliud h̄ ē i quenies si inquantū. a. est idē
ḡ. i q̄m distiguit ē idē & p̄ ḡns eēntia
distiguit Rñdeo & dico q̄ nec uezx ē. a.
i q̄m. a. ē idē eēntie nec. a. i q̄m. a. ē aliud
ab eēntia Et hoc itelligēdo illud q̄ seq̄
tur reduplicationē i q̄m accipi. z̄m suam
rōez formalē & cū hoc ēt eē rōez forma
lē inherentie p̄dicati Sicut distixi supi
us d̄ talib⁹ sermoib⁹ i. q̄. d̄ unitate ob̄i
fruibilis rñdē ad z̄m ar̄m hoc p̄z i ex^o
hō. n. & nō hō sūt oppoita i mediata &
tñ d̄ aliq̄ cū reduplicatione netur̄ d̄
sicut albū nec i q̄m albū ē hō nec i q̄m al
bū ē nō hō. Et si dicas idē & aliđ circa
ens sūt imediate oppoita Dico q̄ non
seq̄t sunt i mediate oppoita ḡ alterx p̄
dicat̄ d̄ quolib⁹ cū i q̄m ita q̄ rō s̄bi sit
formalis rō inherentie alteri⁹ ptis 9tra
dicōis Sz sufficit q̄ alterx 9tradictoriꝝ
uere iſit cuilib⁹ s̄bo l̄z nō p̄se rōe s̄bi Si
aut̄ accipiat̄ h̄. i q̄m primo mō ut tm̄ no
ret. a. ille accipiz̄. ppriā rōez formalez
Dico q̄. a. q̄ cūq̄ mō formaliter acceptū
ē idē eēntie l̄z nō sit formaliter idē eēn
tie Sz tūc nō seq̄t . a. formalit̄ acceptū ē
idē eēntie. a. formalit̄ distiguit ḡ eēn
tia distiguit Sz ē fallaria figure dēconis
comittādo hoc aliqd i q̄le qd Si ad
huc instes. a. i q̄m. a. ē res uel ēs. Quero
q̄ res uel q̄ ens si eēntia h̄etur ppoit̄.
Si res & nō eēntia ḡ alia res. Rñdeo
9cedo q̄ ē res & ens & hoc utroq̄ mō

puta. a. sit p̄tōn
qz h̄ne nō offit̄ con
23 fvas expōnēt. A
est. 7 d̄ t̄. a. n
+ d̄. ḡ + ad ab co

p. 33
co. 4

re te man. 103. 2. 2. 2.

R. 5. 0.
T. I.
C. A.

Quāq̄ d̄rimina. N̄ qua
grāz. lōz. q̄m. nō exclud
ph̄. nō falsi. p̄p̄ḡ. T. 9.
tak. ph̄. diuini. d̄tak.
sbo. 1. sic d̄rimi. q̄. 9. 3.
No.

D.

hac ḡm̄ bona est p̄t hac
tūq̄ est hac res tōbie
et falla ḡm̄ nō p̄t hacit
ḡm̄ nō + hac res l' ḡm̄ dū
q̄m̄ aīn̄ q̄t q̄sc̄tā
res ḡm̄ nō + hac res
D. exponētēs

1. et 2. sūaz tōez fer
et et cū hoc istū tōez
fer. m̄herētō p̄dīt.
Ḡn̄ali.
Ter.

2. distruōtō aīc̄. Hay
2. ḡm̄ falla. ḡn̄l̄ 7. d. d.
Principium aīt q̄t idem +
de si argua ab m̄fūoī
ab sup̄us negat. Ah. o.
d̄ p̄t ḡn̄l̄ q̄t idem + aīc̄
arguātē a sup̄oī
ab m̄fūoī affirma
hic quā dici nō + p̄t
et ḡo + alia res. ar
ab d̄stribuōtō aīt. ḡz v. 3
bāc ḡo + p̄t et ḡo + idē
m̄o nō arguābas de
m̄uendo. D. aīns nō
+ p̄t et ḡo + idem
+ ḡo ḡuātē cū illo ḡ +
alha res. etc.

1. aīa p̄s. 2.
2. p̄t aīa us.

1. nō p̄t et ḡo + aīa res
2. p̄t et aītō
verbiūs. q̄t illa. p̄t sig
+ p̄t et p̄t et
hoc + V. m̄. Ḡuendog
1. valua vj p̄t et p̄t et
2. ad idem. 3. simp̄. Sicut nō p̄t homo nō ist p̄t
albus ḡo nō ist, albus et illa ḡm̄ falla. ḡn̄l̄ 2. d̄strib
tōne aīn̄. q̄t ḡo + bona bāc + p̄t et albus. q̄t
m̄o aīns. m̄uendo ḡo + aītō aītō. aītō q̄t +, absurdo
oc̄t p̄t et p̄t et aītō illa ḡo + prima. ḡo + m̄uendo
+ p̄t et aītō. Tunc ḡo + vj q̄t 1. p̄t sig ḡo + p̄t et p̄t et
verbiūs. hoc p̄t nō ist idem. m̄uendo + hoc + F. q̄t m̄uendo p̄t
m̄e hoc p̄t et p̄t et idem. Et m̄uendo p̄t ḡo + ḡm̄ falla

dāquo vj aliud: q̄d et
ab alio quo
ali hi sit
possit aliqd attigere p̄t ēminū respectus
& forma i q̄uel z̄m̄ quā notat eē alietas
Nec uī bñ logice dcm̄ q̄li p̄le q̄ dicit
modū iherētie & p̄ 9ñs detiniat 9posi
tionē possit negari p̄ alia negationē in p̄
dicato. Ido alit dici p̄t q̄ in 9ñta prie
9ñie tñ p̄t haberī de ui lērmoīs unus
fēl̄ u3 q̄ h̄ p̄dicatū eē rē aliā ab eēntia
p̄se inlit p̄prietati & iste sensus ē fall̄
q̄a sic bñ lequit falsū illud q̄ inferī 2.
9ñia. Iō simplicit nego prima ḡn̄l̄.
due prime p̄positioēs i aīte sūt uere &
9ñs ē fūlsum. Ad p̄bationē 9ñe dico q̄
idē & aliud nō sūt i mediata circa q̄cūq̄
predicatū de oī subiecto cū li p̄le immo
nec cōtradōria sunt sic īmediata. N̄
enī hō p̄le ē alb9 nec p̄se nō alb9. Tñ i
ter 9dcōria absolute sumpta ut absolu
te dicta d̄ quocūq̄ n̄ ē mediū. Iō si pro
prietas ē res ē eadē uel alia uerx ē q̄ ea
dē sed cū p̄se illud nō u3 nec. s. q̄ sit uel
p̄se eadē uel p̄se alia. Ad 2m̄ aīcedēs
p̄t distingu 2m̄ 9positionē & diuisiōz
Et i sensu 9poīs neutr̄ dandū ē. Sicut
enī nō ē dandū q̄ sit p̄se eēntia uel p̄se
nō ē eēntia. Ita nec alterx mēbrū istius
diisūctie i sensu 9poīto nec ex h̄ negat̄
ābo cōtradictoria q̄a si dicas q̄ de in cō
plexis h̄ ēt q̄ neutr̄ illorū d̄ p̄se d̄ sub
iecto h̄ 9cedo si uis h̄re cōtradōria com
plexa. Dico q̄ illa erūt aut pprietas ē p̄
se res q̄ est eēntia aut nō ē p̄se res q̄ est
eēntia & h̄ negatiua ē uera sed nō īserē
ḡo erit p̄se res q̄ nō ē eēntia sicut n̄ seq̄t
hō nō ē p̄se alb9 ḡo est p̄se nō albus. In
sensu diuisiōis dāda ē affirmatiā p̄s dis
iūctiue sed nō seq̄t ultra ḡo est p̄se esse
tia q̄a ex ydēptitate īali īserē ydēptitas
formalis nā aīns in sensu diuisiōis tantū
notat ydēptitatē realē pli q̄ē. Aliter

insti ḡo + dāda ē affirmatiā p̄s dis
iūctiue sed nō seq̄t ultra ḡo est p̄se esse
tia q̄a ex īali īserē ydēptitas
formalis nā aīns in sensu diuisiōis tantū
notat ydēptitatē realē pli q̄ē. Aliter

insti ḡo + dāda ē affirmatiā p̄s dis
iūctiue sed nō seq̄t ultra ḡo est p̄se esse
tia q̄a ex īali īserē ydēptitas
formalis nā aīns in sensu diuisiōis tantū
notat ydēptitatē realē pli q̄ē. Aliter

67

No. 1 Subnk - 86-3

pōt distigui aīs pdcī ut p iplicatione illā q̄ est intelligat iherētia formalis uel tñ ydēptitas p̄io mō neutra ps ē dāda q̄a neutra ps oppoītor & p se inest illi rei q̄ p se dī de pprietary. Secūdo mō dan da ē affirmatiua sed nō seq̄t ulteri⁹ propositū pp̄t positioz ḡntis. Hec secūda distictō n̄ hēt ex ui sermois q̄a illa ḡpoītio iplicata nō d̄mīat palqd q̄ notet ea dicere iherētiā formale sed tñ ydēptitatem. P̄ia distictio hēt ex ui szmonis et licet ibi nō notet in sensu ḡ positiois formale iherētiā talē tñ ex uitate extre mi ut ē q̄i specificatā & d̄mīatā ḡstru ctio h̄z eētia denotari p se ī eē s̄oo. Ad 3^m p̄. Ad 2^m p̄cipiale dico q̄ accītale accipit aut p extraeo aut accipit pprie p eo q̄ q̄ipficit alid accītalit q̄ p̄existit ī se p̄fectū. Si 2° mō dico q̄ nō oē ens oī eti ī quo ē ēētiale aut accītale. Est. n. mediū inf ēētiale & accītale ut cōtra bens sicut d̄ra cōtrahit genus q̄ nec est substātiale nec accītale accipiendo hoc mō & sic ī diuuiis nihil ē accītale sed p̄t essentiā aliqd ē nō eētiale. Si at accipi at accidētale lic. qcqd nōē de rōe alicui⁹ formali s̄ extraneū: l̄z n̄ pprie sic dicat accītale. Sic d̄ra ēēt accidentalis resp̄cū generis & h̄ mō accipit ph̄s accidenrale p̄ extraneo in fallatia accītis. Et sic pōt dici accītale alicui. qcqd ē ei extraneuz ut illud ḡpaſ ad aliqd tertiu p̄dicatum Ad tertiu dico q̄ si in maiori p illud si itelligat ḡdcō possibilis maior uera est & mior falsa. Nulla enī poītōe possibili poīta pōt de esse secūda plona idiuinis q̄n summū bonū & sūma pfcō deesset si ip̄a deeēt. Et si p̄bes q̄ si illa deesset sūma pfcō ēēt in p̄re dico q̄ si illa deeēt sūma pfcō deeēt & si illa de essēt & paſ

nō de eē sūma pfcō adesset & ita ipam
de eē & p̄m eē includit cōtradictōem
Si aut̄ in maiori pli illud ponat positō
i 9 possibilis. Dico q̄ maior ē falsa. Illud
enī ponitū ē i sūmo bono q̄ nō pōt pōi
nō eē in illo sine pōe i 9 possibilis Ad ul-
ti^m dico q̄ illa rō d̄ necesse eē d̄ sic itel-
ligi. Quicqd̄ ē ex se nccē eē hēt ex seeē
actualissi^m ita q̄ p̄qlecūq̄ uel qlitcūq̄
alid a se n̄ expectat alia actualitatē eēn-
di. Et iō ex se ē idisibile qa si posset didi-
tūc ab illis p̄ q̄ diuidit̄ expectarz aliquā
actualitatē eēndi q̄ h̄ret illis diuisis & o-
porteret illa distinguētia illa necesse eē
q̄ eēnt formaliter necessitatis eēndi qa
eēnt ultie actualitates & necessitates in
illis diuisis necesse eē sine qb9 illa non
h̄nt actualissimam eutiratē qa d̄libile
nō h̄z actualiss mā etitatē siue actualissi
mā ex̄nītā anq̄ itelligat̄ in aliqb9 illorū
in q̄ diuidit̄. Per h̄ igit̄ tenet illa ratio
supius poita in q̄one de unitate dei ex
rōe necesse eē q̄ etiā tacta fuit in q̄one
prima secūde di. q̄ necesse eē nō didit̄ i
plura. qa. a. &. b. si non eēnt formaliter
necessitates eēndi anq̄ itelligeret̄ in ali-
quo illoꝝ in qb9 necesse eē diuidit̄ cum
sint ultie actualitates sine qb9 actuali-
tas illa cōis non eēt necesse eē qa regret̄
aliquo mō aliqd̄ aliud a se p̄ q̄ eēt sed h̄
nō cōcludit de diuersis psonis in eadez
entitate necessaria. Nā illa entitas ex se
necessaria nō expectat aliam actualitatē
ab illis distinguētib9 psonas qa n̄ diui-
dit̄ p illa diuisientia & illa distinguētia
psonas nō sunt ultie actualitates qbus
talib⁹ entia existūt. Cū g° arguit. a. &. b.
itelligēdo hic p̄ ipa duas ppriet̄es p̄so-
nales aut sūt formalit̄ necessitates essen-
di aut non sunt. q̄cedi pōt q̄ non sunt

Omne illud est pendens
quod si per impossibile
non posseatur nullum
Imperfictio et
Quid sit in summo
bono ponendum.

qua commun. dicitur
bonum est actus > suum
et gloriam non multa habet. In
gutareb' > denominatio
canonis & p. pby.
q. v. 1. > se in 2.
non mā mā mā

Quo 70 + amiss
8 missis by 8
fo. 52 c p. 1
fo. 44 c p.

in dñe s̄m̄ sc̄m̄
m̄ q̄ ad ph̄os̄ d̄o s̄

actuals of the gas no
other

Acta i gescū dñi s̄t
no ē x̄o nōcē ē ḡsc̄t
nōcē h̄ no ē n̄ pella
dñi q̄ f̄m̄ ill̄ n̄ off̄
q̄ no ē dñt̄ ḡ q̄
dñt̄. m̄t̄ for̄ nōcē
cū p̄ ḡ nō s̄f̄ nō cē
n̄ pella, r̄ idē. v̄ q̄
de p̄t̄a p̄sonalib⁹.

17 Dicit hoc me regnus et mihi a. 7 b. qz prout
recepit et b. pro dñis gaudiis im-
matis ad plenam 1605.

formalit̄ necessitates eēndi nec seq̄t g°
sunt possibilates q̄ p̄ ydēptitatē sunt
ista una necessitas eēndi. Sz si.a.&b.es
lent i diuersis oportet dare uel dicere
q̄ eēnt forālit̄ necessitates uel ētitates
possibles q̄ n̄ possēt eē eedē alicui ēti-
tati ex se necessarie. Illa enī entitas quīs
cui eēnt eedē eēt q̄li possibilis ad ex̄ndz
ut p̄telligit̄ añ illā rōnē cōtrahentem
uel diuidētem. Cōtra h̄ ip̄i.a. inqt̄.a.
aut repugnat posse deficere aut nō si sic
a iquāt̄.a. ē necessariū & ita cui. a. iest
formalit̄ ē ei rō neccio eēndi si nō igit̄
p̄ nihil aliud p̄t ip̄i.a. inqt̄.a. p̄cise re-
pugnari g° p̄ nihil tollit̄ qn̄ ip̄i.a. p̄cise i
qnt̄.a. sit q̄possible deficere g° sp̄ p̄cise
sumptūē possibile deficere g°. p̄pugnat
necessario ex se. Ad illud r̄nsionē q̄re

IRCA.DISTINTI
onē tertia. Quero primo d̄
cognoscibilitate di. Et pri-
mo utr̄ de9 sit naſaliē 9g
noſcibilis ab itellectu uiatoris arguo q̄
n̄ ph̄ 9 tertō d̄ aīa fantasmata ſe h̄nt ad
itellectuz ſicut ſensibilia ad ſenſum g°
itellect⁹ n̄ itellig⁹ niſi cu⁹ fātalma p̄t
p̄ ſenſum app̄hendere de9 non h̄ ſan-
taſma g° z̄. Item z̄ metha. ſicut oculi
noctue ad lucē ſolis ſic itellectus n̄
ad ea q̄ ſunt maſtiffia naſe ibi ē ipoſſi-
bilitas g° & h̄. Itē p̄rio p̄hicoꝝ iſinīt⁹
inqt̄.iſinīt⁹ eſt ignot⁹. Et z̄ metha.
iſinīta nō 9tingit cognoscere g° nec iſi-
nit⁹ q̄a uideſ eadē p̄portōeē itellectus
ſinīt⁹ ad iſinīt⁹ unū ſicut ad plura iſinīt⁹
ta enī p̄portō ē utrobiꝝ. Itē Greg ſup
Ezechielem q̄tūcunq̄ mēs n̄a in con-
teplatiōe di p̄ficerit nō ad illud q̄ eſt
Sz ad illdꝝ ſub ip̄o ē attingit. Cōtra

6° metha. metha a ē the a d̄ deo Similē
& iactu e19 idest i ḡſideratiōe actuali ſB
ſtātiaꝝ ſepataꝝ p̄t felicitatē hūanaꝝ
10. ethicoꝝ ph̄ 9..

uxta h̄ Querit utr̄ de9 ſit prim⁹
cognitū a nobis naſaliē p̄ ſtatū
iſto q̄ ſic arguit̄ unūqdꝝ ſicut le
h̄ adeē ſic ad cognitionē z̄ metha. Sz
de9 ē primū ens g° primū cognitū. Itē
niſil p̄fecte cognoscit uisi eo p̄fecte co-
gnit⁹ g° niſil ſimplicit̄ cognoscit niſi
eo ſimplicit̄ cognito 9nā appet q̄a i his
q̄ ſunt p̄ ſe ſicut maximū ad maximū ita
ſimplicit̄ ad ſimplicitex z̄ topicor̄. Itē
p̄cīſi9 aet⁹ potētē ē circa obiectū ſim-
plicit̄ primū p̄cīſi9 aūt aet⁹ ē circa d̄
um. 10. ethicoꝝ g° de9 eſt ſimplicit̄ pri-
mū obiectū cognoscibile. Cōtra oīs
n̄a cognitō oriſt a lensu i°. metha. & z̄
poſteri. in fine g° de9 q̄ eſt a ſeſibus re-
motissim⁹ nō ē primo cognit⁹ ab itellectu
n̄o. In p̄ria q̄ne nō ē diſtiguēdū
q̄ de9 poſſit cognosci negatiue nō affir-
matiue q̄a negō n̄ cognoscit niſi p̄ affir-
tōnēz̄. p̄yermenias i fine & 4°. metha.
p̄z etiā q̄ nullas negatioēs cognoscim⁹
de deo niſi p̄ affirātioēs q̄a p̄ illas remo-
uem⁹ aliq̄ i9poſſibilia ab illis affirmati-
onib⁹ ſicut nō remouem⁹ 9poitōeꝝ niſi
q̄a att̄buim⁹ ſimplicitatē uel aliqd aliq̄.
Negatiōes etiā nō tū ſūme amam⁹. Si
milit etiā aut negatō 9cipit p̄cise aut ut
dcā de aliquo. Si p̄cise 9cipit negō ut n̄
lapis h̄ eq̄uenit p̄rio niſilo ſicut dō q̄a
pura negō equalit̄ d̄ deente & de n̄ ēte
g° in hoc nō magis 9cipit deus q̄ niſil
uel chymera. Si itelligit̄ n̄ lapis d̄ aliquo
tūc q̄ro d̄ illo 9ceptu ſubſtracto d̄ quo
itelligit̄ illa negō eē uera. aut ē cōcept⁹
affirmati⁹ aut negati⁹. Si affirmati⁹

9c̄ eſt ſicut non amelioris carcerem n̄i
quia artificiumis libetancor̄ v̄p ad ad v̄p
non amelioris māſeplinabilitatē n̄i q̄z
attribuimus ſanabilitatē et d̄ alijs.

qz & quendam res snt. Et cognoscit qz deus & ens hoc originz contrarium p hancemaz: et 2° cognoscimus gratias qz est ens & entis ratio hancemaz: et midstinctus apphensio dicitur qz deus & entis ratio: qz non sit uenit. Et nunc ens Re midstinctus apphensio dicitur in ens midstinctum negat & priuatum: ens mde. negat & prius non qz ens mde priuatum. sicut ex enim qz id. apphensio posthuius nomi qz non videns. In xpo ens est mde. negat & nullus est d' hancemaz p hancemaz. ratiu - dicitur qz dicitur iste hancemaz. Ens & mde. priuatum p hancemaz ut tale competet creatura. Et i pmot hancemaz qz dicitur cognoscere qz quod. et of of n't b' ens & b' ens ut otia unna apphenditur ac confunditur. Et i pmot hancemaz qz totius conceit dicitur hoc ens i o confunditur cognoscere sicut ps in toti t'z d' cognoscere dicitur ut mde. negat & m'z g'z non p' cognoscere qz compit cum suis tm'. 68

cognoscit deo qz qz qd' cognoscit de ipso
et ipso. Tn cognoscendo aliqd attributum
ei qz cognoscim qz si p accns qd' est. Vnde dicitur.
Dam. li^o q.c.p^o de attributis qz n natura
dicuntur deis que circa natam. In uniuersali
li etiam puta in generali attributo cognoscit
n qd' i uniuersali s'm p' dicatoem qz di
cat d' ipso qz d' i quo nullu uniuersale est
qz qditas illa est singularis de se. Sed in
uniuersali qz tam analogice qz est sibi
& create. Tn a nobis qz unu accipit p' p'
proximitate qceptu' l'z sint diuersi cocep
tio. In particulari n cognoscit ex creatis
qz creatu' est pegrina similitudo ei qz sit
tm' qformis est ei quo ad aliquam attributa qz
non sunt illa natura i particulari. Igitur cum
nihil ducat iognitio alterius nisi s' b' roe
similis seq' qz deo non cognoscit i particu
lari ex creaturis. Itē i uniuersali splicit
cognoscit generalissime generali & ge
neralit. Generalissime h'z ts gradus Co
gnoscendo eni qpcūqz ens ut hoc ens id
sicut illi qcipit es qz ps qcepto & est prius
gradus. Ammoto eni hoc & qcipiendo
es. Iā eni ens n qceptu' ut ps qcipit qz
analogu do & create. Quod si distinguo
qcepto etis qz deo quenit a conceptu
entis qz quenit creature puta qcipiendo
ens idemiatu negatiue. i. non idemiatu
a qceptu entis qz quenit create analogi
ce qz est ens idemiatu priuatiue iam est
etis gradus. Prior m idemiatu abstracti
t'z ut forma ab oī materia ut in se est sub
sistens & i p'cipabilis. Sed m idemiatu
t'z est uniuersale abstractu a p'cipi'ribus
qz actu p'cipiatu i illis P'z istos est gra
dus generalissime qcipiendo qcipit deus
generali qcipiendo qpcūqz attributu non
simpliciter sicut prius sed cu preeminentia
summa. Generalit qcipit qcipiendo qpcū

Cognoscit p' m'z p' p' pos conceptus: p' ac' v
p' d' ac' m'z hancemaz. Nō illi s' b' nō contingit
m'z deo t'z quo nullus & acc' b' m'z cognoscit p' att.
qz qz accidenzia.

Cognoscit m'z d' d' m'z et d' d' m'z qz atum
Cognoscit t'z d' z. s' in illi p' d' u'gen' et
sp'z: et deus nō cognoscit: s' m'z analogia.

¶ Vult hoc hancemaz qz ens minima nō dicat
n' Nam & qz d' de acc' & alius conceit
s' ens 2° qz s' nō et ac' b' m'z p' p' qz
tom qz ambo p' p'cipiati: s' d' hancemaz qz faciunt
unu conceit m'z minima s' ens s' nō & u'gen' d' d' p'
I'z m'z i' conceit d' t'z p' hancemaz & n' acc' s' ens 2°
qz & alius a p' conceit: qz nos supnumus an
logos: qz hancemaz nō e' sum 2° p' sum: -

Hā: p' hancemaz in creaturis
qz n' p'gnat nobis magis
dei p'z s' b' in creatura
& bonitas qz nō e' deus &
in creatura.

Generalissimi

qz qz conceptus

et gradus 2°.

bon. v. 5. q. 7

D'na & h'c p'ncipia
et p'ncipiabilit
ali p'ncipializatio

Generalius

Generaliz.

g° uel alius q̄ ē ppositū uel nullius. Et ita nō erit certitudo de aliquo 9ceptu. Probatō mīoris q̄libz ph̄ fuit cert⁹ il lud q̄ posuit eē primū prīcipiū eē ens puta un⁹ de igne & ali⁹ de aqua certus erat q̄ erat ens nō aut̄ fuit cert⁹ q̄ fuit ens creatū uel icreatū primū uel nō pri mū. Nō erat cert⁹ q̄ erat ens primū q̄a tūc fuisset certus de falso & sim non est scibile. Nec q̄ erat es nō primū q̄z tūc n̄ posuiss; opp̄itū. Cōfirmat etiā. Nā aliq̄s uidēs ph̄os discordare potuit esse cert⁹ de quocūq̄s q̄ aliq̄s posuit primūz prīcipiū eē ens. Ett̄ pp̄t cōtrarietatez oppim̄nū eorū potuit s̄i dubitare utrū sit hoc ens uel illud. Et tali dubitati si fieret demōstratō 9cludēs uel destruēs aliq̄e 9ceptū inferiorē puta q̄ ignis nō erat ens primū s; aliq̄d ens p̄terius p̄io ente nō destruēt 9cept⁹ prim⁹ si bi cert⁹ quē h̄uit de ente s; saluaret in illo 9ceptu p̄iculari phato de igne. Et p̄ hoc p̄bat p̄po suppoita in ultia 9ñia rōnis q̄ fuit rālio q̄ ille 9ceptus cert⁹ q̄ est ex le neuī duorū uel dubiorū iutro q̄ illorū saluat. Quod si nō cures de au ditoritate ista accepta de diuersitate op̄nionū pluriū. S; dicas q̄ q̄libet h̄z duos 9cept⁹ ī intellectu suo pp̄quos q̄ pp̄t p̄p̄itatē analogie uidēte ē un⁹ 9cept⁹

Cōtra hoc uī eē q̄ tūc ostendit qa ex
ista euasiōe uidet̄ d̄structa oīs uia pbam
di unitatē alic⁹ 9cept⁹ uūuocā. Si enim
dices hoīem h̄rē unū 9ceptū ad fortez
& platonē negabīt̄ tibi. Et diceſ q̄ sūt̄
duo ſz uidet̄ un⁹ pp̄t̄ magnā ſilitudiez

Sedo p̄icipalit̄ arguo sic Null⁹ 9cept⁹
tus realis cāt̄ i intellectu uiatoris naſalit̄
misi ab his q̄ sunt naſalit̄ motū i tellec⁹
nri sed illa sunt fantasmata uel obiect⁹

reducēs ī fantasmate & ītellec^t agens
g° null⁹ 9cept⁹ simplex natūlī fit ī in-
tellectu nō mō nisi q̄ pōt fieri uirtute
istōꝝ. S³ 9ceptus q̄ nō eēt uniuoc⁹ ali-
cui reducēti ī tā fantasmate s³ oīo alī prior
ad quē illē hēat analogiā non pōt fieri
uirtute ītellec^t agētis & fantasmatis
g° talis 9cept⁹ aliis analog⁹ q̄ ponit
natūlī ītellecū uiatoris nūq̄ erit q̄ ē flī
Probatō assumpti obm̄ q̄cūq̄ siue relucēs
ī fantasmate siue ī spē ītelligibili cū
ītellec^t agēte uel possibili coopante z^m
ultimū siue uirtutis facit sicut effīcī sibi
adequatum cōceptum suum propriū &
cōceptum omniū essentialiter uel uirtutis
lit iclusor⁹ ī eo. S³ ille alī cōcept⁹ qui
pōt analog⁹ nō ē eēntialit nec uirtutis
iclusus ī isto nec ē iste g° iste nō fiet ab
aliquo tali mouente. Et 9firmat ratio
qa obiectū p̄t 9ceptū siuū ppriū adeq^t uel
iclusū ī ipo altero duor⁹ mōꝝ pdcōꝝ
nihil pōt cognosci ex isto obiecto nisi
p discursuz. S³ discurs⁹ p̄suppoit cogni-
tionē illī 9simplicis ad q̄ discurrīt. For-
met rō sic. Nullū obiectū facit in aliquo
ītellec^t 9ceptū 9simplecē alteri⁹ obi-
si 9tineat illud aliud obm̄ eēntialit uel
uirtutis. Obiectū autē creatū nō cōtinet
īcreatū eēntialit uel uirtutis & hoc sub
ea rōne sub q̄ sibi attribuit ut posteri⁹
eēntialiter attribuit priori qa cōtra ra-
tionē p̄terioris eēntialit ē icludere uir-
tualit siuū pri⁹. Et p³ q̄ nō eēntialit con-
tinet īcreatū z^m aliqd aliud oīo ppriuz
sibi & nō 9ue g° nō facit 9ceptū 9simplecē
ppriū enti īcreato. 3° arguit sic oīs iq̄
situ metaphilica de deo sic p̄cedit scilicet
9siderādo rōne foſalē alicui⁹ & auſſerē
do ab illa rōne formalī ipfessionē q̄ hēt
īcreatīs & reseruādo illā rōne formalē

is. q. brone p. phan^m
Mr alius illo p. analogia
p. permis sunt acc. & ens p.
analogies s. p. p. qm. qm. on
new sed ens.

f. anabagn

Si mis misus figura conc
sum grecata et creata
et recognoscitur per grecos
sum et quatuor micratis
phant et totum sumus
mihi vita quam tempore
gnoscatur deum mihi

d
20

2 Ad pm dicunt hec. ut Thomas qui istis tem
ens in voce vel misscripto propria*m* inter
uni distincto qui propria vel ad*c* et dicendo
hec est ens propria qui hoc est propria vel ad*c* ut ut
dous conceptus propria*m* inter et mut*i* n*on*
ad euphemism*is* vid*is* art*is* L.

11 voluntarie p: dous or suu cõntacq qd mult
depois d' malheurii aumz suo si spm non
p: accentuar. No aut si d: m: friso:

attribuendo sibi summā p̄fessionem

Em: sapientia: intellectus
et uoluntatis non inicit nisi
faciat. **B**ut sapientia: dicitur
et uoluntatis: ut pater dicit
dicitur in intellectu: sicut uerbo
Annis b: ut op:

entis & sic attribuendo illud deo. Ex^m de
formali ratione sapientie uel intellectu & uolu-
tatis. Considerat. n. 1^a se & 2^m se. Et ex h
q̄ illa ratio non includit formaliter ipsefectiones
aliqua nec litationem remoueat ab ipsa ip-
fectioēs q̄ comitantur ea in creaturis q̄a re-

Si concū sapiens sumitur
ex cōmūnī et nō dī mī pīz
fīcīlīz > nō bīmīz illū dīo
gō i gū? sapīt mī mī nō sīo
dīo > cōmūnīz sīmī
bonū oīcī. Sī dīcīt i gō dīz
nī > pīcīpīcīz nī cī Bīpīz
sapiēntīz, nīpīz oīs > i mī aī
Dīcīmīz > pīcīkīz: dī cī sūpī
Lāpīdīmīz & nō Lāpīs fīz.
buāt illa dīo pīcīlīmīz gō oīs i qītī dīo
suppoīt i telleclū hīe qīceptū eūdē uni
uocū quē accepit ex creatīs. Quod si di
cas nō sed alia ē rō formalis eōz qī queī
unt deo. Ex hoc seq̄t i cōueniēs quia ex
nulla rōne pīpīa eōz put sunt i creatīs
pōt qīcludi aliqd de deo qā oīo alia & aī
rō ē illoz & istoz imo nī magis qīcludiē
pīde9 ē lāpiēs formalis ex rōne sapiētīcī
qī apphendim9 ex creatīs qī pī deus est
formalīt lapis. Pōt enī qīcept9 aliqs alī9

1. Si concū s̄p̄c̄tū d̄i am̄lē a c̄ceptū lapidis creati formari ad quez
d̄i d̄o r̄eputātā s̄i et t̄s̄t̄a c̄ceptū lapidis ut ē ydea i d̄o habz ille
p̄i d̄i m̄alo c̄i d̄i lapidi c̄as̄ lapis attributioēz. Et ita formalit̄ dicit̄
et de idem lapidi midro: a de 9 ē lapis 2^m ip̄m c̄ceptū analogum
sicut lapiēs 2^m istū c̄ceptū analogum.
Qualis at sit uocatio ētis & adūta &

ad q̄ diceat magis iteriq̄ i q̄ oē d̄ p̄rio obo
itellectus. Tertō dico q̄ deo nō cog
noscit nālit̄ a uiator̄ i pticulari & pprie
hoc est sub rōne h̄ eēntie ut hec & ī se
Szrō illa poīta ad hoc in p̄cedēti q̄st̄i
one nō cōcludit. Cū enī arguit̄ qd̄ non
ḡnoscit aliqd̄ nisi p̄ simile aut itelligit
p̄ similitudiez uiuocatōis uelymitatōis. Si
p̄ mō ḡ uibil cognoscit̄ deo qa z^m
illā opinionē i nullo h̄ similitudinē uni
uocatiois cū creatā p̄ q̄ debet a nobis co
gnosci. Si z^m mō s' uocatō nō rēmirat̄

Fab. retinens sūmō ab idem s^o
etā max̄ exemplarē et cōtra
s^o exemplarē h̄at max̄
minutis ad illas.

pp̄t talē similitūdinē posset creatā esse
principiū cognoscēdi eēntiā dinam in se
& i pticulari. Est g° alia rō h9 9clusiois
q̄ deus ut ē hec eēntiā ī se n̄ cognoscit a
nobis natāliter qa sub rōne talis cogno
scibilis ē obiectū uolūtariū & nō natāle
nisi resp̄cū sui ītellect⁹ tm & iō a nullo
ītellectu creato pōt sub rōne h9 eēntie
& h̄ ē natālit cognolei. Nec aliq̄ eēntia
natālit cognoscibilis a nobis sufficiēter
ōndit eēntiā hāc ut hāc nec p̄silitudie⁹
uiuocatiois nec iimitatiois. Vniuocatio
enī nō ē nisi i gñalib⁹ rōib⁹. Imitatō āt
deficit qa ip̄fecte imita⁹ creatā eū. V.
aut̄ sit aliq̄ ratō h9 ip̄ossibilitatis ppter
rōne primi obiecti. s. sicut aliq̄ ponunt
illud ē qđitatē ei maiialis d̄ hoc ī qōe
de prio obiecto ītellect⁹. 4° dico q̄
ad multos 9ceptus pprios de deo poslu
m⁹ uenire ita q̄ nō quenāt creatis cui⁹
sunt 9cept⁹ oīm p̄fōnū simplicit̄ ī su
mo. Et p̄fōlīm⁹ cōceptus ī quo. q̄i qdā
descriptiōe p̄fōlīme cognoscim⁹ deum
ē cognoscēdo om̄s p̄fōnes simplicit̄ ī
su mo. Cōcept⁹ aut̄ q̄ ē p̄fectior simul
& simplicior nobis possibilis ē cōcept⁹
entis iſiniti. Ille enī ē simplicior q̄ cōcep
tus boui uel entis ueri uel alioꝝ similiū
q̄ iſinitū n̄ ē q̄i attributū uel passio ētis
sue etiā d̄e quo d̄r sed dicit mo⁹ ītrise
cū illiḡ ētitatis. Ita q̄ cū d̄r iſinitū ēs n̄
h̄eo cōceptū. q̄i pacc̄ns ex ſbo & paſſiōe
sed cōceptū p̄ le ſubiecti ī certo gradu p
fōnis. s. iſinitatis ſicut albedo intensa
nō dicit 9ceptū aliū a cōceptu albedinis
uel nō dicit 9ceptū p̄ acc̄ns ſicut albedo
uifibilis imo ītr̄o dicit gradū albedis
in ſe ītr̄secū. Et ita p̄ ſimplicitas huic
9ceptus ens iſinitū p̄baſt̄ p̄fectō iſt⁹
cōcept⁹ virtualiter. Tū q̄ ille 9ceptus

A Sancus docebat nunc q̄ p̄imum obim mīcū
est dīus eti mālis et quā vītā h̄cī
fīnam p̄ est hoc ideo non p̄ cognoscā
est p̄ de hoc mīfa.

iter om̄is nobis possibiles uirtuale plura
icludit. Sicut n. es uirtualit icludit uerū
& bonū sic es ifinitū icludit uerū ifinitū
& bonū ifinitū etiā oēm pfcioz simplicit
sb rōne ifiniti. Tū qa de mōstratōe quia
ultio 9cludit eē de ente ifinito sicut ap
parz ex qōne pria secūde diffictōis. Illa
aut sūt pcciora q ultio 9gnoscūt demō
stratione qa ex creatis qa ppf eoꝝ reo
tionē a creatis difficile ē ea ex creaturis
cōcludere. Si aut dicas de sūmo bono
uel sūmo ente qa illud dicit modū itri
secū entitatis & icludit uirtualit alios
cōcept⁹. Rñdeo q si bonū sūmū itel
ligat i 9patiōe sic dicit respctū ad extra
sed ifinitū dicit 9ceptū ad se. Si autem
itelligat absolute sūmū hoc ē q ex na
tura rei n possit excedi pfectō illa exp̄
sius 9cipitur i rōne ifiniti entis no eni
sūmū bonū indicat i se utq sit finitum
uel ifinitū. Ex hoc appz i pbatō illi⁹ q
dī i pcedēti opinōe. Quod pfcissim⁹ q
possim⁹ 9gnoscere de deo ē 9gnoscere
attributa reducēdo illa i eē dīnū ppf
simplicitatē dīnā. Cognitō enī eē dīni
sub rōne ifiniti est pfectior 9gnitio co
gnitōe ei⁹ sub rōne simplicitatis quia
simplicitas 9ūicat creatis ifinitis aut n
2^m modū quo queit deo. Quito dico
q illa q 9gnoscūt de deo cognoscunt p
spēs creaturæ qa siue uniuersalit siue
mī⁹ uniuersale cognoscāt p eandē spēz
mī⁹. l. uniuersalis siue utq p hēat spēm
itelligibile ppriā sibi saltē illud q pōt
iprimere spēm mī⁹ uniuersalis i itellec̄tu
pōt etiā cāre spēz c9cūq uniuersalioris
& ita creature q iprimūt ppriā spēs i
itellec̄tu possūt etiā iprimere spēs tran
scēdēti⁹ q 9ūiter quenūt eis & do. Et
tūc itellec̄t⁹ ppriā uirtute pōt uti mul

tis spēb⁹ simul ad 9cipiendū illa simul
quorū sunt ille spēs puta spē boni spē
sumi spē act⁹ ad 9cipiēdū sumū bonz
actualissimū. q̄ a⁹ p locū a minori yma-
ginatia nra pōt uti spē. b̄ diuersorū lēsi
bilitū ad ymaginādū 9positū ex illis di-
uersis sicut appar⁹ ymaginādo montez
aureū. Ex hoc a⁹ i pbatō illi⁹ q̄ dicit
i pcedēti opīde de illa suffossiōe qa suffo-
diēdo nūq̄ illud q̄ nō sub ē suffossioni i-
ueit p suffossionē nō aut subē 9ceptui
create aliq⁹ 9cept⁹ uel spēs repn̄tās ali
qd ppriū deo qa cū sit oīo alteri⁹ rōnis
ab eo q̄ quenit creature ut pbatū est p
secūdā rōnē i 2° articulo g. p suffossioēz
nullo° talis 9cept⁹ iueit. Et q̄ adducit
simile de estiatia. Dico q̄ uī adduci flīm
ad cūfirmationē alteri⁹ falsi qa si rema-
net ouis in ppria natā & i eodē affectu
natā ad agnū mutar̄ tñ ut eēt similis
lupo p miraculū i oīb⁹ accītib⁹ sensib⁹
lib⁹ puta colore figura & sono & cetera
hui⁹ mōi agn⁹ fuderet ouē sic mutataz
sicut fuderet lupū. Et tñ i oue sic muta-
ta nō eēt itentio nocui s̄ 9uenientis g.
estiatua agni nō suffoderet ad iuenien-
dū itentionē quenietis sub spēb⁹ sensi-
bilib⁹ s̄ p̄cise ita moueret z⁹ appetitū
sensitū sicut accidētia sensibilia moue-
rēt. Si dicas q̄ ibi itētio quenietis non
multiplicat se qa nō sunt talia. accīna cō-
uenietia tali itentiōi. Et itentio quenie-
tis nō multiplicareſ sine accītib⁹ sibi⁹
uenientib⁹. Hoc nihil ē qa si agn⁹
fuderet lupū pp̄t pceptionē nocui con-
ceptā ab estimatia & illa n̄ multiplicat̄
cū accītib⁹ illis sensibilib⁹ qa nō ē cuz
eis posito uel stāte cāu d̄ mūtiōe g° aut
hoc ē suffossiōe agni ad itētōnē nocui
q̄ nulla ē aut si hic n̄ fugit p suffossionē

In intellectus diuinis quum sit infinitus potest in
omni parte potest simili in continuo et non in parte
aliter.

Ad ar^a. *fugit*
g^o nec alias & cetera. Ad ar^a istius quod si
Ad primū dico quod illa quod patet phisi debet intelligi quantum ad primā motionē intellectus
ab obiecto. Ibi enim fantasmatum cum intellectū
agente habet uicē obiectū prior mouētis. Sed non
debet intelligi quantum ad oīm actū sequentes
primā motionē potest enim intellectus abstrahere
obiectū inclusum in obiecto prior mouētis. Et considerare illud abstractū non
considerando illud a quo abstrahit. Et con-
siderando istud abstractū sic considerat
quae sensibili & insensibili quia in illo considerat
insensibile in universalis sicut & sensibile.
Et potest considerare illud ens abstractus &
aliud abstractū cum quo sit propriū altius. scilicet
insensibili. sed seorsim non est abstractū & iō in
oī actū tamquam p^o q^o requirit obiectum aliquod pro
prior mouēs quo non potest habere fantasmatum ad intellectū. Ad z^m dico quod commentator ex-
ponit illud simile phisi de difficultate & non
diposibili. Et rō sua est quia tunc natura fe-
cisset ociose illas sensibiles abstractas intelligi
biles & non possibles intelligi ab aliquo intellectu. Sed ista rō non ualeat tū quia non
est finis illarum substantiarum separatae quantum
intelligibiles sunt ut intelligantur ab intellectū
nō. Et iō si hoc non queiret eis non potest
hoc eēntia frustra intelligibiles. Tū quia non
sequitur non sunt intelligibiles ab intellectu nō
quod a nullo potest enim intelligi a seipso & iō est
fallacia quantum. Vnde licet multipliciter possit
exponi auctoritas phisi. Dico tamen quod oculi
noctue non habent cognitionem nisi intuituaz &
naturalē. Et quantum ad istas duas quoditiones
potest exponi auctoritas phisi de impossibili-
tate quia sicut est impossible illi oculo intuitio
uidere obiectum illud sic intellectui nō est in
possibile naturaliter & intuitio cognoscere
deū. Ad z^m dico quod infinitum potentia
le est ignorantia quia unumquid est cognoscibile inquit

tū est in actu. Non enim ita est ignorantia quod repugnat sibi intelligi ab intellectu infinito sed
non potest infinito cognosci ab aliquo intellectu
cognoscere ipsum secundum modum suum infinitatis
Modus n. sue infinitatis est accipiendo alterum
per alterum & intellectus quod cognoscere habet modo
alterum per alterum cognoscere per aliquod fini-
tum & non est infinitum. Intellectus tamen infinitus
potest cognoscere totum illud simul non potest
per primum. Cum etiam arguit de 2° metha-
de infinitis & infinito. dico quod non est simile
qua cognitione obiectorum infinitorum nūlitter
concluderet infinitatem potest cognitionis
sicut patuit in quodam secunde dicto articulo
ad infinitatem quod usque ibi pluralitas ex-
pre obiecti includit majoritate virtutis
in intellectu. Sed intellectio alicuius infiniti ita
sive non includit infinitum actus quia non potest
actus habere talis modum realiter qualem habet obiectum
qua actus sub ratione finiti potest esse ad obiectum
sub ratione infiniti nisi esset actus conceptus habens
& procedit per talis actus circa obiectum infinitum
non habens nec possibile est habere. Ad Gre-
go. dico quod non dicitur intelligi per contemplatio-
nem sub deo in aliquo creatura quia hoc esset
fruatur ut deus per eēntiam summa pueritas secundum
Augustinum q. q. 3a. Sed receptus illigatur eēntie
sive ratione entis est imperfectior conceptus illius
eēntie ut hec eēntia & quia imperfectior ideo
inferior intelligibilitate. Contemplatio autem de
lege regulatur stat in tali comuni conceptu. Et
iō stat in aliquo conceptu quod est minoris intel-
ligibilitatis quam deus in se ut est hec eēntia.
Et iō debet intelligi ad aliquod quod est in deo
hoc est ad aliquod in ratione intelligibilitatis
cum intelligibilitas est inferior intelligibilitate
dei in se ut hec eēntia singularis & cetera.

Ad argumentum propriae opinione. Cum arguit
quod deus non potest intelligi in aliquo conceptu
comuni sibi & creaturis uniuoce quia est

Intellectus qui aliqua numeris distincte cognoscit et
aliquod preferens est minor quod in ratione adiectum
affert est aucto et in infinitum quod non est infinitum
cognoscere rei nō potest ratione quod est deus.

singularitas, qdā 9ñā n̄ ualeat. Sortes. n.
içtūm sortes ē singulare tñ a sorte plu-
ra possunt abstrahi p̄dicia. Et iō si-
gularitas alicui⁹ nō 9cludit qn ab eo q̄ s̄i
gulare ē possit abstrahi aliq̄s cōceptus
9ñis. Et h̄z qcquid ē ibi in re sit singula-
re in se in existendo ita q̄ nihil contra-
hat aliqd ibi ad singularitatē tñ illud
idē pōt 9cipi ut hoc i re uel quodā mō
idistincte & ita ut singulare uel 9ñē.
Quod dicit de cognitiōe p acc̄s nō oꝝ
i pbare qa q̄i p acc̄s cognoscit i attribu-
to sed nō p̄cile sicut pbatū est. AD
Secūdā qñē dico q̄ triplex ē ordo itel
ligibiliū in ppoito. un⁹ est ordo origīs
sue 2^m generationē. alius est ordo pfe-
ctionis. tert⁹ ē ordo adeqtiois sue cā-
litatis p̄cise de duab⁹ primis primitati
b⁹ hēt. 9. metha. c. 7. que sunt priora se-
cundū generatōne sūt p9teria 2^m lbaꝝ
De 3ª prioritate hēt p. p9terior⁹ i dif-
finitōe uiversalis qa p̄ ibi dicit p̄cisiōeꝝ
& adeqtionē. Loqndo g° prio de or-
dine originis uidēdum ē prio de 9gni-
tiōe actuali 2° de cognitione habituali.

Quātuī ad p^m p̄mitto duo quorum
p^m ē q̄ alīq̄ est 9cept⁹ simplici⁹ simplex
& ali⁹ ē 9cept⁹ simplex q̄ nō ē simplici⁹ simplex.
Cōceptū simplici⁹ simplicem
uoco q̄ nō ē resolubilis i plures 9cept⁹
ut 9ceptus entis uel ultime d̄re. Cōcep-
tū simplicē sed nō simplici⁹ simplicem
uoco q̄cunq̄ p̄t ab itellestu 9cipi actu
simplicis itelligētie l³ posset resolu in
plures cōcept⁹ seorsū 9ceptibiles sicut
ē 9ceptus diffiniti uel sp̄ei. 2° p̄mitto
q̄ aliud ē 9cipe cōfusum & aliud 9fuse
itelligere. Cōfusū enī idē ē q̄ i distictū
Et sicut ē duplex distinguitas ad p
poitū uidel^z totiq̄ eēntialis i ptes eēn

tales. & totiq^u niuersalis i^{mp}tes s^{ci}entia
uas. Ita dupler ind distinctio duplicis to-
tius p^{re}dici ad luis pres. C^{on}fusum nigit
itelligit q^un itelligit aliqd idistincta al-
tero p^{re}cōnd modor^z. Sed 9fuse d^er aliqd
cōcipi q^un 9cipit sicut exprimit p^{ro} nomē
disticta q^un 9cipit sicut exprimit p^{ro} diffi-
nitionē. His p^{ri}t intellectis. p^{ri}o pono or-
dinē originis i^{ng}nitōe actuali eorum q^u
9cipiūt cōfuse & quo ad hoc. Dico q^u
primū actualis cognitū 9fuse ē illa spēs
spālissima cui⁹ singulare efficacit⁹ & for-
tius mouet sensum siue sit audibile siū
uisibile siue tāgibile Quodcumq^{ue} enim
idividuū fortis mouet sensū eius spēs
prius cognita ē 9gnitōe 9fusa & hoc si
singulare sit idebita p^{ro}p^{ri}tiōe presens
sensu & etiā suppo^z q^u singulare n^{on} pos-
sit s^{bi} p^{ro}p^{ri}a rōe itelligi d^e q^uo alias diceat
loquor mō de illis q^u certu ē itelligi pos-
se 2^m oēz opioēz. Probo 9clusiōe^z p^{ro}p^{ri}
sita sic. Cā naſalis agit ad effectū suum
2^m ulti^m potētie sue q^un n^{on} ē ipedita g^o
ad efficiē p^{ro}cīssimū quē pōt p^{roducere} p^o
agit sed oīa 9currē ad illū actū primū
intellect⁹ sūt cause mere naſales qa p^{re}c^o
dūt oēm actū uolūtatis & nō impedit
ut^z g^o. p^{ri}o p^{roducūt} p^{ro}cīssimū effectū
ind quē p^{ar}t Iste aut nō ē mīlī cōcept⁹ spēi
spālissime p^{roduc^z}. Quia si eēt aliquis
alitus puta conceptus alicuius 9ūioris
ille esset pfectissim⁹ i^{que} ille possēt &
cū 9cept⁹ illī 9ūioris sit ipfīcīor 9cep-
tu spēi spālissime sicut ps ē ipfēcīor to-
to seq^z q^u illa n^{on} possēt i^{ng}ceptū spēi illī
& ita nūq^u cārent illū cōceptū. Secūdo
sic qa 2^m auic. p^o metha. c. z^o meta^z est
ultima ind ordine doctrine g^o p^{ri} oīum
aliaꝝ scīar^z possunt cōcipi & tmī eoru^z
an p^{ri} metha. H^{oc} aut nō eēt si oportet^z

fo. 139
co. p. 72

$\hat{P}^1$ construction

Aureoſi et alboſi volvunt q̄
ſm̄ nō mihi p̄p̄a w̄c ſz Buz
leus volt opp̄m p̄phy m̄p̄e.
De hoc h̄ic nō curat diſputare
ſz ſupponit opinionē farmoſi ſz

hoc est quia si prefatis manu
seu primis conceptus est gen
nus possit esse conceptus. Ne
t est per se: atque agens ult
erius proprius est.

Ad p^m hominidae diaries

Ad secundum dicunt alii qd cogitatio non sit in cognitione: Tropus incompositus ut qd cognitio inservit sibi sicut cognitio complexus quia cognoscimus qd est ens est verum et unum ut in cogitatio non est possumus homo postea: qd non potest illa gemitus ens est unum si per nos intelligamus entia et ipsa scita nostra qd potest in compositione est ultima et per se cognitionem reliquias scitatum omnibus: hoc Hardo 55 Anglie inclusus quicunq; in fonte hiscens: qd dicit metaphysici est ultima p; ab aliis zog no p; hoc qd est omnis vi boni sine causa p; ruris in causa debet esse postrema aut p; hinc qd in Anglia illa est res.

natūlīt p̄q 9cipi actualit̄ 9cept̄ 9uiores
q̄ cōceptus spēr spālissim̄ tūc enīz
oporterz ens & hui9ōi prius 9cipi & ita
magis seqr̄t me⁹ phisicā eē primā i or-
dine doctrine g° & cēta. Tertio quia si
oporterz prio cōcipe t̄mīos uuerſalioſ
an̄ cōceptū talis spēi tūc suppoſito calu-
de singulari mouente sensū & itellectu
existēte soluto o3 ponere magnū tēpus
an̄q̄ cōcipe ſpēs illius singularis primo
ſeſati qa pri9 o3 itelligere p̄dicata 9ūia
oia dicta in qd de illa spē 2ⁱⁿ ordinē. Ex
hoc az q̄re itellect⁹ pri9 itelligit unum
itelligibile q̄ aliud licet ſpēs pluriū ſint
ſibi p̄ntes hoc enī nō ē a uolūtate cum
tūc nō bēat itellect⁹ ſuum actū itelligē-
di. Sed hui9 cā ē qa ſingulare uni9 for-
tiuſ mouet ſensū q̄ ſingulare alteri9 hec
de cognitiōe 9fusa actuali ſint dā. Se-
cundo de 9gnitiōe diſtīct⁹ actuali 9cep-
tor̄. dico q̄ e9° qa primū ſic 9ceptuz
ē 9ūiſſimū & q̄ ſunt ppinqora ſibi ſunt
priora q̄ remotiora p̄teriora. hoc ſic p̄
bo qa ex 2° p̄missio nihil 9cipiſt diſtīcte
niſi qn̄ 9cipiūt oia q̄ icludunt ī rōne ei9
eēntiali. Ens icludit ī conceptib⁹ oibus
q̄ditatis iferiorib⁹ g° null⁹ cōcept⁹ ite-
rioris diſtīcte cōcipiſt niſi cōcepto ēte
ens autē nō pōt 9cipi niſi diſtīcte qa
h3 conceptū ſimpliciſ ſimplicē ſi g° pōt
diſtīcte 9cipi ſine alis & alia non ſine
eo diſtīcte cōcepto g° ens ē pri9 9cep-
tū diſtīcte cōcepti uel q̄ 9cipiſt. Ex his
ſeq̄t q̄ ea q̄ ſunt ſibi ppinqora ſūt pri-
ora qz cognoscere diſtīcte bēt p̄ diſſi-
nitionē q̄ iqr̄t p̄ uiā diuisionis 9cipiēdo
ab ente uſq̄ ad 9ceptū diſſiniti. In dio-
ne autē pri9 occurrit concept⁹ 9ūiſor ut
genius & dīa ī quib⁹ cōtīet uel icludit
diſtīcte cōceptus 9ūiſor. Secūdo p̄bo

idē q̄ meta^a z^m auic. ubi pri⁹ est pri⁹
z^m ordinē cognolcēdi distincte q̄a ipsa
h̄ certificare pricipia aliar̄ scīar̄ ergo
eius cognoscibilia sunt p° distincte cog-
noscibilia nec i⁹ hoc contradicit sibi ipsi
auic. q̄ ponit eā ultimā ūrdine doct̄ne
& primaz insciendo distincte q̄a sicut
patuit ex q̄stione illa de ppōe p se no-
ta pricipia aliar̄ scīar̄ sunt p se nota ex
cōceptu q̄fuso ūmior̄. Sed ex meta^a lci-
ta p⁹ ea est possibilitas īq̄rendo pprie-
tates & qđitates ūmior̄ distincte. Et h̄
mō ūmī scīar̄ spāliū n̄ cōcipiūt nec p̄i⁹
eoꝝ itelligūt an̄ metaphilicā sicut etiā
multa p̄nt patere meta^a geometre q̄ n̄
erāt pri⁹ nota geometrie ex conceptu
q̄fuso. Ex^m geometer īq̄rum geometer
nō utit̄ pricipiis p le notis nisi illis que
statī sūt euidentia ex cōfuso cōceptu ter-
mior̄ q̄lis occurrit p° ex sensibiliib⁹ pu-
ti linea ē longitudo & cēta. non curans
ad q̄ gen⁹ pri⁹ linea puta utrum, sic
ſba uel quātitas sed hoc mō cognita ge-
ometria & aliis sciētiis spālib⁹ sequit̄
meta^a de q̄ceptib⁹ ūib⁹ ex qb⁹ pote-
rit fieri deductio p uiā diuiliois ad īqui-
rēdū qđitates ūmior̄ in sciētiis spālib⁹
Et tūc ex illis qđitatibus sic cognitis di-
ſticti⁹ cognoscūt pricipia scīar̄ spāliū
q̄ prius. Cognoscūt etiā multa pricipia
q̄ nō erāt pri⁹ nota ex ūmī ūfuse cog-
nitis & hoc mō p̄ quō meta^a ē prima
& nō pri⁹. Sed cōpando totū ordinem
cōfuse cōcipiēdi ad ordinē distincte cō-
cipiēdi q̄s prior est dico q̄ totus ordo
cōfuse cōcipiēdi prior est & iō p^m i illo
ordine est ūplicit primū & hoc p̄bat
auctoritate auic. p̄dicta de ordine meta-
phisice ad alias scīas spāles. Contra
istud obicit⁹ p̄phicor̄ ūfusa sūt pri⁹

¶ Tertium est ⁱⁿ ^g scolarum plementorum opem spem mag
et p. premium confitit et summa cognitione ab aliis
q. quo uirtus ipsa cognitio cum data sua: et est ratio cog
distincta et rationabiliter plus bonas cognitioz distinctio
nibus confitit: q. si est et ref. si sine data: q.
intelligitur spes B. cum q. est in hinc modis bonis

Wm. & D^m m^r of F^m y^r
Towne & L^m t p^m m^r d^m t g^r
v^m n^r f^m s^r p^m o cognit^r

cognita .i. magis uiuersalia q̄ pbiat q̄
pueri appellat oēs uiros p̄es & oēs fei-
nas m̄res postea discernunt unūq̄d q̄
ḡ prius nolcūt p̄em sub rōne hoīs q̄
sub rōe h̄ hoīs hoc idē p̄bat auic. d̄eo
q̄ uidet a remōtis qz prius 9gnoscit s̄b
rōne corporis q̄ aialis & aialis pri⁹ q̄ hoīs
& pri⁹ s̄b rōe hoīs q̄ h̄ hoīs. hoc etiā
uidet i arguēdo q̄a uia 9poitua est ēte
uiā resolutiā igit̄ ita ē i 9ceptib⁹ sim-
pliçibus. Ad p̄m dico sicut ē duplex 9
fusū. s. totz uiuersale & totz eēntiale ita
ut q̄ i suo ordie ē primū sed simplicit̄
est p̄m illud q̄ est primū i ordie cōfuse
cognoscēdi q̄ natālis pcess⁹ est ab im-
pfecto ad pfectū p me⁹. Cōfuse aut̄ cō
gnoscere est q̄i mediuz int̄ ignorare &
distinc̄te 9gnoscere. & iō cōfuse 9gnos-
cere ē an q̄cūq̄ distinc̄te cognoscere &
q̄ dicit de puero 9cedo, q̄ sp̄es p̄telligi-
tur an singulare & dico q̄ sp̄es est pri⁹
itelligibile. sed rō nō 9cludit de sp̄e &
genere prius enī natālit̄ 9cipit albedo
q̄ color i ordie 9fuse 9gnitiois q̄a color
s̄b rōe coloris n̄ ḡ. scit n̄lisi s̄b rōe maio-
ris abstractiois q̄ sit abstractō albedinis
ab hac albedine. Ista autē abstractō ma-
ior ē difficiłor q̄a ē amīn⁹ sensibilibus
Ad aliud auic. dico q̄ q̄n obm non est
debite ap pxiatū nō mouet ad 9gnos-
cendū se sub pfectissima rōe sed sub aliq̄
ipfecta & tūc itellec̄to sequēs s̄ensū talis
obiecti ōz q̄ sit talis obiecti untuerialis
c⁹ seuls erat sub rōne singularis, s̄z q̄n
obiectū ē idebita pportōe ut possit mo-
uere sensū sub rōne sua ppria tūc itelle-
ctus sequēs sensū talē hēt notitiā talis
obiecti prius sub rōne specifica 9fuse
q̄ sub rōne generis 9fuse. Ad triū dico
q̄ utrobic̄ pcedit ab icludēte ad iclus⁹

ita i^{mp}licib⁹ sicut i^{mp}plexis sed i^{mp}licib⁹ i^{clu}dēs ē i^{mp}eri⁹ i^{mp}plexis i^{clu}dēs est p*ri*cipiū respectu g*clu*lio*is*. Quāt^z ad noticiā h*it*ualē sive virtualē primo expono qd i^{tell}igo p⁹ t*mī*os h*it*ualē uoco noticiā q*nī* obiectū sic est presēs i^{tell}ectui i^{rōne} actu i^{tell}igib⁹lis ut i^{tell}ectu*9* possit statī h*it*re actu elicitū circa illud. Virtualem uoco q*nī* aliqd i^{tell}igifⁱ i^{li} quo ut ps i^{tell}ecti primi nō ut primum i^{tell}ectū sicut cū i^{tell}igifⁱ h*oī* i^{tell}igitur aīal in h*oīe* ut ps i^{tell}ecti nō ut primuz i^{tell}ectū sive ut totale t*mīnās* i^{tell}ectō*z* hoc satis pprie uocat i^{tell}ectū uirtualiē q*a ē* pxim^m i^{tell}ecto i^{li} actu nō enim posset eē actualius i^{tell}ectū nisi eēt ppria i^{tell}ectio*e* i^{tell}ectū q*ēēt* ipsi*9* p*ri*ncipalē ut t*mīni* primi totalis. Quātū ad istā noticiā h*it*ualē uel virtualē dico q*9* i*ora* sunt pri*9* nota uia generatio*is* q*p*bat q*a* sicut diuerse forme pficiētes idē pfci**bile** ordine quodā nature nate sunt mediati*9* uel i^mediat*9* pficere illud ita q*p* si eadē forma 9tineat in se uirtualiē p*f*ectionē illaz formaz ordinataz q*ī* cōsi*mili* ordine nature pficiēt illud pfci**bile** sicut si forme corporis & s*be* & c*e*tē eēnt alie forme & p*p*rius i^{for}mar*z* forma*s**be* & deinde forma corporis & c*e*t*a*. Ita dica*ē* si una forma i^{clu}dit uirtualiē om̄s illas p*a* nasalif*9* prius pficiet materiā sub rōe substātie q*ī* sub rōne corporis & semp in i*uia* generatio*is* ipfector*9* erit pri*9* q*a* p*ro*cedit de potētia ad actu g*l*icut 9cept*9* plures 9tiores & min*9* 9tues h*it*uales uel uirtuales nat*9* sunt pficere i^{tell}ectū i*uia* generatio*is* ita q*ī* ipfector*9* ē semper prius ita si un*9* cōcept*9* i^{clu}dat uirtualē b*ēs* istos pri*9* pficer*z* sub rōne 9ceptus 9tioris & uiversalioris q*ī* s*b* rōe 9cept*9*

¶ Quodlibet procedit ab includere ad includi superioris & universalioris quam sibi rōe

pticulari. Et hoc de ordine originis sive
generatiois. Nūc de ordine pfectiois
distinguo q̄ pfectio intelligibile a nobis
pōt intelligi duplicit aut simplicit aut
z^m pportionē Ex^m uisio aquile de sole
est simplicit pfectior respectu solis q̄ ui-
sio mea respectu cādele & tñ uisio mea
pfectior ē pportionabilit̄ hoc ē pl̄ hēt
ipa de rōne uisionis z^m pportionez ad
uisibilitatē cādele q̄ uisio aqle hēt de
rōne uisionis respectu uisibilitatis solis
& ista distinctō hēt a pho. ii. de aīalib⁹
ubi uult q̄ licet de i matialib⁹ habeam⁹
mīam 9gnitionē q̄ ēitelligēdū pportō
nabilit̄ tñ illa ē desiderabilior 9gnitōe
magna q̄ pōt haberī de matialib⁹ q̄ est
maxia i 9patiōe ad illa 9gnoscibilia. Lo-
q̄ndo g° de ordine cognitiois pfectiois
simplicit dico q̄ pfectissimū 9gnoscibile
a nobis etiā nataliterē deq̄ unī i hoc etiā
ponit ph̄ bītudinē nātalē io. ethicor̄
Et pōt i p̄m sp̄es sp̄alissima pfectior in
uiuerso & deinde sp̄es p̄xima illi & sic
usq̄ ad ultimā sp̄em & p̄ oēs sp̄es sp̄a-
lissimas gen^m p̄ximū abstrahibile a sp̄e
sp̄alissia pfectissima & sic semp resoluēdo
Et rō oī^m istor̄ ē qa attigere obm actu
ali⁹ & pfectius ē itellectō pfectior sim-
pliciter qz hēt eglem pfectio*ex parte intellectus*
tellect⁹ cū qcunq̄ alia itellectiōe uel nō
minorē & hēt pfectiōē multo maiore
expte obiecti q̄ duo. s. pfectio potentie
& pfectio obiecti sunt cāe pfectissime i
tellectionisssi loqmur de pfecta noticia
z^m pportionē ad aliqd 9gnoscibile di-
co q̄ a pfectōrib⁹ sēsib⁹ sēsibilia & eos
efficati⁹ mouētia illa sūt pfecti⁹ 9gnos-
cibilia z^m pportionē qa itellect⁹ nr̄ pl̄
atttingit ad illa z^m gradū 9gnoscibilita-
tis eor̄ & q̄ sunt remotiora ab eis min⁹

sūt cognoscibilia 2^m pportionē sue cōgnoscitatis. d̄ primitate 3^a. s. adeq̄ti
onis diceſ iſeqnēti qōne. Ad ar^a h⁹
qōnis ad p^m dico q̄ 9ñia nō ualet ē p^m
ens g^o primū cognitū a nobis l^z sequat̄
ē p^m 9gnoscibile qntū ē dese & ita d̄b^z
itelligi auctoritas d̄ q̄ loq̄ p̄hs 2° meta-
ſicut res ſe h^z ad ētitatē ita ad ueritatē
Pro euideſtia rei iſe ſiue pitelligibilita-
te expte ſui, nō oꝝ aut̄ q̄ ſicut res ſe hēt
ad entitatē ſic ſe hēt ad cognosci niſi ut
cognoscit̄ ab illo itellec̄tu q̄ respicit itel-
ligibilitia oīa 2^m gradū ppriū cognosci
bilitatis eorū q̄lis nō ē nr̄ q̄ maxie itelli-
git ſenlibilia. Ad 2^m dico q̄ 9ñia nō
ualet niſi iſcāis p̄cifis utz i ex^o ſi eclipsis
ē cognoscibilis dupliči d̄ cā p duas po-
tētias u^z p ſenſū & itellec̄tu h̄ntē d̄mīra-
tionē nuq̄ cognoscit̄ pfciflime niſi 9gni-
to p̄cipio pfciflime dem̄atiois non tñ
ſeq̄t g^o, nō cognoscit̄ niſi cognito prius
pri^o dem̄atiois hēt enī iſ alia cām q̄ cog-
noſci pōt qa illa nō ē p̄cifa cā tñ p aliam
nō pōt 9gnosci ita pfecte ſicut p̄ iſtā qa
illa cā. s. dem̄atō q̄ pōt cognosci ab in-
tellec̄tu ē pfectior cā cognitiois ſue quā
alia q̄ pōt 9gnosci p̄ ſelū ita ē i ppoito
q̄ licet q̄libet creature p̄t cauſam cog-
nitiois ſue q̄ ē eēntia diuina hēt alia cā;
huius 9gnitiois u^z eēntiā ppriā q̄ nata
ē gignere noticiā ſui nuq̄ tñ p motionē
ſic ppriā ita pfecte 9gnoscit̄ ſicut p̄ eēn-
tiā diuina n̄ ſeq̄t aut̄ ab effectu ad cauſa
argue^o ſi pfciflime pfciflime g^o ſi ſiplici-
ter ſiplicit̄ qa illā qd̄ pfciflime ſūptū pōt
elle cā p̄cifa pfectiflime in genere ſum-
ptū ſue ſimpticiter non eſt precifa
cauſa effectus iſ genere. Ad tertiu dico
q̄ maior ē uera loquendo de primitate
pſcōniſ ſed non adeq̄tiois. Ex^m nuq̄

41. Q[uo]d dicit vel nō minorer[et] cur l'Additio
n[u]t anglo t' e mō lequendi sensu t' dicit mi
norū nō aequalis q[uo]d aequalis h[ab]et p[ro]positum ad
gratitudinē et hoc ego dixi. q[uo]d idem mō dicitur
q[uo]d maioritas s[ed] minoritas et p[ro]positum nō est
so p[ro]positus dicitur v[er]o additio l'notitia q[uo]d id.

¶. d. hic q̄ mēm̄ f̄ p̄ficiissimē sumphū. i. p̄q̄
ē causa p̄fici p̄q̄ p̄ficiissimē. s̄z mē m̄ḡne s̄me
sum̄ sumphum̄ nō > causa p̄fici et h̄is sum̄
i. q̄ nō possit ēt cognosc̄ p̄ ad mē q̄ p̄ d. q̄ si cō
p̄ mēm̄ q̄: p̄t ēt cognosc̄ p̄ medium p̄q̄: quia
h̄t duas causas: —

ē uisio circa aliqd sib rōne coloris precise
ita q̄ non sub rōne h̄g uel illius coloris
puta albi uel nigri nisi illud uideat a re
motis uel ip̄fecte. Visio igit̄ alicuius sub
rōne coloris p̄cise nō est p̄ficiūma sed in
p̄fectissima. Cū ḡ dicit̄ p̄ficiūma opatō
potētie ē circa p̄ficiūmū obm eius uerū
est nō primū primitate adeq̄tiois s̄z pri
mū p̄fectiōe uiz q̄ ē p̄ficiūmū 9tentorū
sub ip̄o obiecto adeq̄to & iō dicit ph̄us
10. ethicore q̄ delectatō p̄ficiūma est in
opatiōe circa opti^m oīm eoꝝ que sūt sib
potētia hoc ē circa optimū 9tētum sub
obo adeq̄to. potentie pbat iḡ rō illa q̄
deus ē primū 9gnitū hoc ē p̄ficiūmū h̄
cōcedo sed nō adeq̄tū primū de quo in
sequēti qōe qd dicit illa opinio recitata
Et hoc q̄tum ad secūdā qōnē de idēfmi
nāto negatiue & priuatue si itelligit d̄
primitate originis cōtra dixi sibi i p̄io
mēbro lecūde qōnis. Et cū arguit q̄ idē
fminatū negatiue ē magis idēfmiatū q̄ in
defmiatū priuatue nego loq̄ndo de idē
fminatiōe ad ppoitū qualis. s. ē i primo
itellecto qa idēfminatū negatiue ē singu
lare & tale nō ē magis idēfminatū q̄ idē
fmiatū priuatue indefmiatō aut nega
tiua. l. repugnatia ad determinari & si sit
aliquo mō maior q̄ idēfminatio priuatua
nō tñ tale idēfminatū pri⁹ occurrit itel
lectui qa tale non ē 9fusū obm sed disti
ctissimū 9gnoscibile sicut dictum ē pri⁹
Quod arguit etiā i 2° mēbro q̄ noticia
rōnali de⁹ sit ultimū 9gnitū qa pri⁹ 9g
noscit id a quo fit abstractō q̄ abstractz
hoc nō ē uerū nisi ponēdo abstractionē
quēdam discursum a notiori ad alid ita
q̄ illud a quo fit abstractō ē 9gnitū &
aliud 9gnitū p̄ipm & si ita itelligat ab
stractionē talis 9gnitō p̄abstractionē n̄

scriptio ab aliis non est. Sed ab aliis non est nisi in libro. Hinc si non posse cognoscere librum sed id est quod haec ab aliis et non est quod in libro non est. Et hinc non est. Et hinc non est. In libro sic enim prius a nobis ad minus notum sit. sed quod id est de securitate fratris Petrus Regius istius enim scripturam habet: quod nullus discurrit ad id multo cognoscere. Si ergo non est propositum sibi in libro sed a nobis per deceptum illa est facta. quod regius nesciunt per nos cognoscere et per nos: cuiusdam propositum est verum cum opere scoti supra eti.

ē p̄ia cognitō abstractiā. Si enī 9gnos-
cat de⁹ p̄ creturā oꝝ aliquē cōceptū pre-
hē de deo ad quē discurrif̄ q̄a discurs⁹
p̄suppoit aliquē 9ceptū de timio ad quē
est. Vel ḡ. ppō quā accepit est flā uel
si sit uera 9cludit deum ēē p̄gnitū anq̄
9gnoscat rōnalit̄ q̄ forte concederet q̄
aut addit q̄ de⁹ ut ē primū cognitū na-
turalit̄ nō distinguit ab aliis qa n̄ 9cipit̄
in aliquo in quo distinguit̄ a creatura in
hoc ur̄ cōtradicer̄ sibi ip̄i pdixit enī q̄ ē
priz cognitū natūl̄ ab intellectu ut ē idē
niatū negatiō & dicit q̄ i hoc cōceptu
distinguit a creatura qa iste nō conuenit
creature. Iux̄ hoc q̄ faciū ē m̄ 2. arti⁹
q̄is de p̄ ob⁹ m̄ ad a⁹ p̄uso grātia x

TRVMDEVS SITOB

pectu intellectu viatoris. Argu

itur q̄ sic q̄a ex p̄cedēti q̄oē de⁹ ē pri⁹
hoc est p̄fcissimū iter oīa cognoscibilia
pri⁹ aut̄ i uno quoq; genere ē cā eēndi
aliis i illo genere ex 2⁹ meta. primū cali-
dū est cā caloris i oībus aliis g° deus est
rō 9gnoscēdi oīm alioꝝ igit̄ ē pri⁹ ob-
iectū itellec⁹. Preterea unū qdꝝ si
cut le hēt ad eē sic le h̄z ad cognitioneꝝ
sed nihil ē es p̄ pticipatōnē nisi ab ēte
i pticipato g° nec 9gnoscī nisi cognito
pri⁹ ente i pticipato g° ens i pticipatuꝝ
ē rō cognoscēdi alia. Hoc 9firmat p
Aug⁹.8.de tri. s. uel t̄rio de magnis nō
iudicare⁹ aliqd eē meli⁹ alio cū uerū
dicim⁹ nisi eēt ip̄ssa noticia boni ut aut̄
loq ibi de bono idēminato negatiue de
quo i eodē.c.dicit. Vide ip̄m' bonuꝝ
si potes deū utiq; uidēbis q̄ nō uidetur
uerū nūl de bono idēminato negatiue
q̄. s. nō ē definiabile q̄le ē primū bonuꝝ
Cōtra primū obm primitate adeq̄tiois

v) Dicunt hereticus q[uod] 2° est midas m[u]x[u] s[n]o g[ra]m
bi[u] p[ro]p[ri]et[er]is et t[em]p[or]is d[omi]ni d[omi]na[re] ut p[ro]p[ri]et[er]is p[er] p[ar]t[es]
caventur, et d[omi]n[u]s q[uod] ons midas n[on]g[ra]m. q[uod] est p[er] p[ar]t[es] m[an]u
ad duos supradictos membra, et q[uod] 2° loco cogitamus
illa duos membra. Sed ist[ud] difficile substituere
possit. Confundatur.

phantā minūtūs cogit qz & sup̄cō pōz q̄ sit sensus cōz. 2°
dicas: qz si phantā > sensus cōz cōmūnū cognoscēt idz
obj: tunc phantā qz sensus cōz: Imo sup̄ phantā alata
Hart pow̄ntary: 25 trp

D 1.

93.

recipit p̄dicationē oīm 9tentor̄ sub eo
deus aut nō g° & cēta. In ista qōne est
una opinio q̄ dicit q̄ primū obiectū itel
ect⁹ nr̄ ē qditas rei māfialis rō pōit ad
lhoc q̄ potētia p̄portōat obo Triplex
ē aut potētia 9gnitū quedā oīo sepat̄
a māfia & i eēndo & i opando ut itelle
ct⁹ sepat⁹. Alia 9iūcta māfia & i eēndo
& i opando ut po⁹ orgāica q̄ pficit mate
riā & nō opat̄ nīli mediāte orgāo a quo i
opando nī sepat̄ sicut nec i eēndo. Alia q̄
pficit māfiaz i eēndo sed nō utit̄ māfialī
organo i opando ut intellect⁹ nr̄. Iste
corrñdēt obiecta p̄portōata nā potētie
oīo sepat̄. S. potētie prime corrñder d;
qditas oīo sepat̄ a māfia. Secūde singu
lare oīo māfiale g° fcie corrñd̄, qditas
rei māfialis q̄ & si sit i materia tñ cognō
scit̄ n̄ ut i māfia singulari. Cōtra istd n̄
pōt lūstieri a theologo q̄ itellec⁹ ex̄s
lūstrie pōt: & nō + 3uz: 33 meadē potētia cognoscēt p̄ se qditatē
lībe i māfialis sicut p̄z 2m fidē de aīa btā
potētia aut manēs eadē nō pōt h̄re act⁹
circa aliqd q̄ nō 9tinet līb suo p̄io obo

Quod si dices eleuabit̄ p̄ lumē glorie
ad hoc q̄ 9gnoscēt illas lības i māfialē
Cōtra obiectū pri⁹ h̄itus 9tief līb p̄io
obieco potētia uel lāltē nō excedit q̄
si h̄itus respic̄t obm aliqd q̄ nō 9tinet
sub p̄io obiecto potētia sed excedit tūc
ille h̄itus nō eēt illius potētia sed faceret
eā nō eē illā potētia sed alia. Cōfirmat̄

rō q̄ cū potētia i p̄io ligno nature in
quo ē talis potētia h̄eat tale obiectum
pri⁹ p̄ nihil posteri⁹ nāta p̄supponens
rōnē potētia pōt fieri aliud obm e9 pri
mū. Oīs aut h̄itus nātalit̄ p̄suppoit̄ po
tētia. Si dicas q̄ etiaz hec opio poneret̄
a pho puta si ponerz q̄ itellec⁹ nr̄ p̄p̄t̄

Bene dicens Thomas: > bñ dico
in hoc q̄ obz dicens p̄p̄t̄ p̄o
se h̄at̄ cōmūnū: & māfia
dicens q̄ p̄o māfia & obz nāt̄
lūstrie pōt: & nō + 3uz: 33 meadē potētia
lībe i māfialis sicut p̄z 2m fidē de aīa btā
potētia aut manēs eadē nō pōt h̄re act⁹
circa aliqd q̄ nō 9tinet līb suo p̄io obo

D 1. pp̄ obz māfia: & + 3uz
māfia māfia: q̄ h̄at̄ nō ḡm
alio N̄o p̄p̄t̄ cōmūnū
en̄t̄ hoc salaz n̄ exēda p̄o
obz: q̄ illi p̄z c̄t̄ obz māfia.

Wina si p̄o ex̄sa nā nō pōt
eḡm: q̄ q̄ p̄o nō eēt̄ i
sua nāt̄ & nāt̄ cui aliud
p̄o: q̄ sequez q̄ h̄itus all q̄ v̄o
cāt̄ lūmin̄ gloria: nō p̄m̄t̄ fr̄
cui h̄itus q̄ māfia māfia: & su
nā p̄m̄t̄ m̄t̄ obz māfia:
ex̄sa nā nāt̄ p̄m̄t̄: —

zut̄ p̄supponens 20z p̄o: & līb
p̄supponendo illaz p̄o: & su
infinitatē suā iter alios itellec⁹ & p̄p̄t̄

nāt̄ permanēt̄.

Q VOMODO si t̄koq̄n māfia iſt̄ p̄a māfia nō ip̄a māfia: & h̄z sic.

el māfia facit ad dicens obz: ut ḡn̄t̄ p̄m̄t̄ & cā p̄nāt̄ cum p̄o: 12° p̄m̄t̄

cōmūnū: nisi ad aīus p̄ficiens: p̄z q̄ p̄o sepe om̄i h̄itus p̄ouci aliq̄os actus Imp̄r̄at̄ors: & z illaz q̄ p̄, ad illi h̄itus: 3° p̄m̄t̄

q̄ h̄itus aliud facit q̄ aḡt̄ando p̄t̄nūm̄ & faciliūm̄ ad op̄am̄ > acm̄: Tunc dicas q̄ h̄itus c̄t̄ de obz cōmūnū q̄ n̄ obz p̄o: & q̄o c̄m̄: & p̄o nō p̄t̄t̄ p̄duari actus c̄t̄ 10 obz: q̄

etiaz nō p̄t̄t̄ m̄t̄ aliud obz: sequentur q̄ si acm̄ illa h̄itus p̄dua p̄duarior̄ ad illa h̄itus & ita sequuntur

q̄ h̄itus: ita causa remitt̄ actus: 13 obz c̄t̄ f̄m̄: q̄ māfia p̄t̄t̄ p̄duari actus illa: 14 māfia v̄laz: & 15 p̄t̄t̄ p̄duari actus

ce obz q̄ māfia p̄o: & obz h̄itus q̄ eēt̄ du illa obz cōmūnū: cōmūnū: & q̄ ip̄a cāt̄

p̄duari actus. Si q̄ obz māfia q̄ 12 māfia māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & nāt̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄

actus & cōmūnū: q̄ māfia: & q̄ ip̄a cāt̄</

obiecto p° & hoc loqndo de potētia ex
nata potētie. Ex hoc a3 q̄ si p̄uaz isti⁹
opinionis soluāt dicta qđ dicēdo q̄ qui
ditas sensibilis ē p̄m obim itellec̄tus & iō
nō intelligit̄ deus uel ens i matiale. Solu
tio iniit̄ falso fundam̄to cogruētia etiā
q̄ adducit̄ pilla opiniōe nulla ē potētia
enī & obiectū nō oꝝ assimilari in modo
eēndi se h̄nt enī ut motiuū & mobile &
ita se h̄nt ut dissimilia qa ut act⁹ & po
tētia. Sūt tñ pportōnata qa ista ppor
tio reqrit̄ pportioātor⁹ dissimilitudinē
Sicut ḡuiter ē i pportiōe sicut p̄z de ma
teria & forma pte & toto cā & cārō & ce
teris pportioib⁹ g° ex mō eēndi poten
tia talis nō pōt 9cludi similis mod⁹ eēn
di i obo. Cōtra hoc obicit̄ q̄l⁹ agens
factiuū possit eē dissimile obiecto q̄ est
ibi passum tñ opans opatiōe cognitiua
oꝝ assimilari obiecto circa q̄ opat eo q̄
nō est ibi passū sed magis agēs & assimi
lās oēs enī atiqui 9cordāt q̄ 9gnitio fit
p assimilatioēz nec Arist. i hoc contra
dixit g° K̄ reqrit̄ nō tm̄ pportō sed etiā
similitudo. R̄n̄deo aliud ē loqui de mō
eēndi ipsi⁹ potētie ilē aliud ē loq d̄ ipa
iqtuz ē l̄b actu z° uel l̄b d̄spoe pxia ad
actum z⁹ q̄ sit aliud a nata potētie nūc
aut q̄ potētia 9gnoscēs assimilat 9gni
to uerū ē pactū luū 9gnolcēdi q̄ ē qdaz
similitudo obiecti uel p̄spēm d̄spōntez
de primo ad cognoscendū sed ex hoc 9
cludere ipm̄ itellec̄tū in se naſaliter h̄re
modū eēndi simile mō eēndi obiecti uel
e9° ē facere fallatiā accūtis & f. d. sicut
nō seq̄t̄ es assimilat Cesari qa p̄figuraz
iductā assimilaſ g° es h̄z i ſe similemo⁹
eēndi mō eēndi cesarī. Vel magis ad
p̄poitū ocul⁹ uidēs p̄spēz obi assimilat
obog⁹ uifus h̄z similem̄ modū eēndi mō

eēndi obiecti. Et ita ulti9 sicut quedā
uisibilia h̄nt naturā q̄ ē cā corruptionis
ut mixta quedā carēt tali mat̄ia ut corpora
sup celestia ita erit qdam uisus in mat̄ia
tali qdam sine mat̄ia tali uel quodā or-
ganū tale uel quoddā tale. Vel adhuc
magis ad ppoitū ydea ī mente diuina q̄
ē similitudo obiecti ē ī mat̄ialis g° & la-
lapis cui9 ē ydea est ī mat̄ialis pp̄t igit̄
illā 9gruētiaz nō uī 9gruū artare itelle-
ctum ex nata potētie ad obm̄ sensibile
ut nō excedat sensū nisi tm̄ i mō 9gnol-
cedi. Alia est opinio q̄ ponit deū esse
pri^m obm̄ itellect9 c9 rōes fūdamentales
sunt ille q̄ adducte sunt ad primā ptem
qōis arguē ad p̄cipale. Et pp̄t easdē
ponit dū eē pri^z obz uolūtatis qa h̄z rō
nē uolēdi oia alia sicut dicit auctoritas
8. tri. c. vi. uel 9. cū aliū diligim9 quē cre-
dim9 iustū & nō diligim9 ip̄am formaz
ubi uidem9 qd sit iustus aius ut & nos
iusti eē poslim9 ac uero nisi & istā dili-
gere9 nullo° eū diligere9 ex ista quē di-
ligi9. Cōtra istā opioz arguo sic priuz
obm̄ natāle alic9 potētie hēt naturalez
ordinē ad illā potētiā deg nō h̄z natāle
ordinē ad itellectū n̄m sub rōe motu
nisi forte sub rōe alic9 generalis attributi
sicut poit illa opinio g° n̄ ē p^m obiectū
nisi sub rōe attributi generalis. Vel 2^m
opinionē aliā q̄ pri9 tenui q̄ deg itelli-
gīt lub rōne entis nō igit̄ deg hēbit na-
turalē ordinē nisi sub tali 9ceptu uiuer-
sali sed p̄ticulare q̄ nō itelligit nisi i ali
quo 9ui nō est p^m obiectū itellect9 sed
magis illud 9ue & ceta. Preterea cer-
tum ē q̄ deg nō h̄z primitatē adeq̄tōis
pp̄t 9uitatez ita q̄ dicat de oī obo ple
itelligibili anobis g° si aliquā h̄z primi-
tate adeq̄tōis hoc erit pp̄t virtualit itē

q. s. 9tineat uirtuallē mīle oīa p se ītel
ligibilia sed nō pp̄t hoc erit obm adeq
tum ītellec̄tū nīro q̄ alia entia mouent
ītellec̄tū nost̄z pp̄ria uirtute ita q̄ esse
tia diuina nō mouet ītellec̄tū nīm p̄io
ad se & ad oīa alia 9g noſcibilia 9gnoscē
da. Sicut aut̄ p̄dīctū ī qōne de lbo the
ologie eēntia diuina iō ē p̄m obm ītelle
ctus diuini q̄ ip̄a ſola mouet ītellec̄tum
diuini & ad 9gnolcēdū ſe & oīa alia 9g
noſcibilia ab ītellec̄tu illo. Per easdē rō
nes pbaſ q̄ nō p̄t poī pri^m obiectum
ītellec̄tus nī ſba in comuni pp̄t attribu
tionē oīz accidētiū ad ſbam q̄ accidētia
hñt pp̄a uirtutē motiuam intellect⁹ &
uublātia nō mouet ad ſe & ad oīa alia.

AD QUESTIONEM ERIGO
dico q̄ nullū p̄t ponī pri^m obiectū ītel
lect⁹ nī naſale pp̄t adeq̄tionē tale uir
tualē pp̄t rōnē tactā cōtra primitatem
obiecti uirtuallē ī deo uel ſba uel ḡ nul
lum poneſt pri^m uel oīz querere pri^m ade
quatū pp̄t 9uitatē ī ip̄o. Quod ſi ens
ponat equocū creato & īcreato ſt̄ e & ac
cidenti cū oīa iſta ſint p se ītelligibilia a
nobis nullū uī posſe ponī. pri^m obiectuz
ītellec̄t⁹ nī nec pp̄t uirtutē nec pp̄ter
9uitatē. S3 ponēdo illā positionē q̄
posui ī priā qōne h̄g diſtictiois de uiuo
catiōe entis p̄t aliquo mō ſaluari al qd̄
ēē pri^m obiectū ītellec̄tus nī. Ad q̄
ītelligēdū p̄ declaro q̄lis ſituūuocatio ē
tis & ad que & z̄ ex hoc pp̄oītū. Quo
ad primū dico q̄ ens nō ē uniuocū dīct⁹
inqd̄ de oīb⁹ p se ītelligibilib⁹ q̄a nō ē
differētiis ultis nec de paſſioib⁹ pp̄riis
entis. Primū uiz ē differētiis ultimis du
pliciſ p̄b oī ſic ſi dīc̄tāt̄ ens uni
uoce dīc̄m de eis & nō ſunt oīo idē ergo
ſunt diuersa aliqd̄ idē entia talia ſunt p̄

prie dīa ex. 5. & p̄ meta. ḡ dīe ille ul
time erūt pp̄rie dīntes igītaliis differē
tiis differēt̄ q̄ ſi ille alie īcludāt ens q̄
ditatiue arguit de eis ſicut de prioribus
& ita erit p̄ceſſ9 ī infinitū ī differentiis
uel ſtabit ad aliquas oīo nō īcludētes q̄
ditatiue q̄ ē pp̄oītū & eēta. Scđo ſic
ſicut ens 9poītū 9ponit ex actu & potē
tia in re ita 9cept9 9poīt9 p̄ ſe un9 9po
nit ex cōceptu actuali & potentiali ſue
ex 9ceptu defīniabili & defīniante ſicut
ḡ ſolutio entiū 9poīt9 ſtat ultimo
ad ſimpliſ ſimplicia. ſ. ad actū ultimū &
ad potētiā ultimā q̄ ſunt p̄ ſuera ita
q̄ nihil uni9 īcludit aliqd̄ alteri9 alioqñ
nō hoc p̄ eēt act9 nec illud p̄ eēt potē
tia. Quod enī īcludit aliqd̄ potentiali
tatis nō ē p̄ actus ita oīz ī 9ceptib⁹ oēz
conceptū nō ſimpliſ ſimplicē & tam p̄
ſe unū ſoluſi ī 9ceptū defīniabili & d̄
termiante ita q̄ iſta ſolutio fiat ad cō
cept9 ſimpliſ ſimplices uiz ad 9ceptuz
defīniabili tñ itaq̄ nihil defīniās iſlu
dat. Et ad conceptū defīniante tñ q̄ n̄
īcludit aliq̄ 9ceptū defīniabili & ille
cōceptus tñ defīniabilis ē 9cept9 ētis
& defīniās tñ est 9ceptus ultime dīe
ḡ iſti erūt primo diuī ſuē q̄ unū nihil
īcludit alteri9. 2m uiz pp̄oītū de paſſi
onib⁹ entis p̄bo dupliſt̄ primo ſic paſſi
oī ſicut additū ex eodē p̄ & 7. meta.
Ens igīt ī rōne ſue paſſiois cadit ut addi
tum h̄z. n. paſſiones pp̄riis utz p̄ ph̄m
q̄ meta. ubi uult q̄ ſicut linea īq̄ntū linea
h̄z paſſiones & nuērū īq̄ntū nuērū ita
ſunt aliqe paſſiones entis īq̄ntū ens ſi
ens cadit in rōne horū ut additū ḡ nō
est p̄ ſe priō ſe rōne q̄ditatiā eorū. Hoc

etiam confirmat p^o posteriori de statu principiorum ubi uult q^z p^o dicatioēs p^o se nō couertūt ita q^z si p^o dicatū dicat d^r subiecto nō e^g. dice^r s^bm de p^o dicato p^o se sed p^o accⁿs g^o si ista ē p^o se 2° ēs ē unū h^u unū est ens nō ē p^o se primo sed quasi p^o accⁿs sicut risibile ē hō. 2° sic ēs uir sufficiēt diuiditāq^z illa q^z cludunt i^pm q^z ditatiū uz i^z ens icreatū & i^z x. genera & in ptes eēntiales decē generū saltē qcquid sit d^r i^pis nū uir hōe plura diuidetia g^o si unū uel ue^r i^z cludat q^z ditatiū ens q^z tinebitur sub aliquo istorū sed nō ē aliquod dece^r generū p^z nec ex se ens icreatū q^z queit entib⁹ creatis g^o esset spēs i^z aliquo g^{ne} uel prīcipiū eēntiale alic^r generis sed h^o est hīm q^z oīs spēs c⁹cūq^z generis & oīs p^o s eēntialis i^z quoq^z genere includit li mitationē & ita q^z cūq^z trāscendēs esset p^o se finitū & p^o g^{ns} repugnar^r enti infi nito nec posset dici ac i^po formaliter q^z ē falsum q^z oīa trāscendētia dicūt p^o cōf^r nes simplicit^r & quenūt deo in summo

Tertio argui pōt & i^z hoc confirmat p^o rō ad istā q^z clusionē q^z si unū i^z cludat ēs q^z ditatiū non i^z cludit p^o se ens q^z idem enseēt passio sui ip^h 9 igit^r i^z cludit ens & aliqd aliud. Sit illud. a. aut igit^r. a. inclu dit ens aut nō si sic unū bis i^z cluderet ēs & cēt p^ocessus i^z infinitū uel ubicūq^z sta bit illud erit ultimū q^z ē d^r rōne um^r & nō i^z cludit ens uocet. a. unū rōne entis i^z clusi nō est passio & p^o g^{ns} illud aliud in clusum q^z ē. a. est p^o passio. Et est tale q^z non i^z cludit ens q^z ditatiū & ita qcquidē p^o passio entis ex hoc nō i^z cludit ēs q^z ditatiū. Quātū ad 2^m articulū princi palē dico q^z ex istis q^z tuor rōnib⁹ lequit cū nihil possit eē q^z munīt ente & ens nō possit eē q^z uniuocū dictū i^z qd d^r oīb⁹

H^o ob^r p^o m^o nū
2° cū comit^r 1° g^o

p^o se i^z telligibilib⁹ q^z nō de differētiis ul timis nec passioib⁹ eius sequit^r q^z nibil ē primū ob^r m^o i^z tellect^r nī p^o p^o q^z uitatez ipsius i^z qd ad oē p^o se i^z telligibile & tam^r hoc nō ob^r tāte dico q^z pri^m ob^r m^o i^z tellect^r nī ē ens qa i^z i^po q^z currīt duplex pri mitas. I. q^z uitatis & uirtutis nā oē p^o se i^z telligibile. aut i^z cludit eēntialif^r rōnem entis aut q^z tēt uirtualiter uel eēntialif^r i^z cludēt eēntialif^r rōz ētis oīa enī gene ra & spēs & i^z diuidua & oēs ptes eēntia les generū & ens icreatū i^z cludūt ens q^z ditatiū oēs enī dīe ultime i^z cludūt in aliquib⁹ istorū eēntialif^r & oēs passioēs entis i^z cludūt in ente & i^z lūis i^z ferorib⁹ uirtualif^r i^z illa quib⁹ ens nō ē uniuoc^r in qd i^z cludūt i^z illis quib⁹ ēs ē sic uniuoc^r cū. Et ita p^z q^z ēs h^o primitatē q^z uitatis ad p^o rī i^z telligibilia hoc ē ad q^z ceptus q^z ditatiūos gene^r & spēr^r & i^z diuiduorū & p^otiū eēntialū istorū gene^r & entis i^z creati. Et h^o primitatē uirtutis ad i^z tel ligibilia i^z clusa i^z primis i^z telligibilib⁹ h^o ē ad q^z cept^r q^z lītatiūos dīaz^r ultimū & passionū p^opriar^r. Quod aut^r supposui comūtate entis in quid ad omnes conceptus quidatiūos hoc probat de oībus illis diuibus rōnib⁹ p^oitīs i^z prima .q. h^o di. ad p^obandū q^z uitatē entis ad ēs creatū & icreatz q^z ut pateat p^otracto eas aliq^lit primā sic de quoq^z p^odcōrū q^z ceptuum q^z ditatiūos q^z tingit i^z tellect^r certū ēē i^pm ēē ens dubitādo de differētiis cōtrahētib⁹ ens ad talēm conceptū utrū lit tale ens uel nō Est alius q^z cept^r entis quidatiūi & dīaz^r de quib⁹ est dubius & ita q^z cept^r entis ut quenit illi q^z ceptui ē alius a conceptib⁹ illis i^z ferorib⁹ de quibus i^z tellectus ē dubi^r & ita alius & i^zclusus i^z utroq^z i^z ferori cōceptu

De nūmissione oīa
vīcī 5. 6. in 28. 68. col. 1.
7. 6. 69. col. 1. 7. 2.

con. q̄ nihil p̄baus se dicit uniuocatio enī
scilicet rōis nō p̄baus uniuocatio dicitur
q̄ scilicet nō p̄baus. hanc nō p̄baus
ens uniuocatio dicitur p̄baus tū ens tū
nō ḡceptu uniuocatio. vñ nō bāns. s. t. q̄
mūlāns vñbāns. q̄ aliud est utt uniuocatio ut
uniuersitatis p̄baus.

Nā dñe ille cōtrahentes p̄supponunt
eūdē 9ceptū entis q̄uem quē cōtrahūt
Secūdam rōnē p̄tracto sic sicut argutuz
ē q̄ de 9 nō ē 9gnoscibilis anobis natu
ralit nīl ens sit. uniuocū created & icrea
to ita p̄t argui de l̄ba & acc̄ntē fr̄enīz
substātia nō imutat īmediate itellectuz
nīm ad aliquā itellectionē sui sed tātuz
acc̄ns sensibile seq̄t q̄ nullū 9ceptū q̄
ditatiū h̄re poterim⁹ de l̄ba nisi aliq̄s
tal⁹ possit abstrahi a 9ceptu acc̄ntis s̄z
nullus talis quiditatiū abstrahibilis ē
a cōceptu acc̄ntis nīl conceptus entis.
Quod aut̄ ē suppoitū de substātia q̄ n̄
imutat itellectū nost̄ utr̄ īmediate ad actū
circa se hoc p̄bat qz quicqd prelens in
mutat itellectū illius absentia p̄t cog
nōci nāfālit ab itellectu q̄n nō imutat
sicut az⁹ de aīa quia uifus ē tenebre p
ceptiū q̄n. s. lux nō ē presens & iō tunc
uifus nō ī mutat q̄ si itellect⁹ nāfāliter
ī mutat a substātia īmediate ad actū cir
ca ip̄am seq̄ret q̄ quādo l̄ba nō ē p̄lens
posset nāfālit cognosci nō ēē p̄ns & ita
nāfālit posset cognosci in hostia altaris
cōsecrata non ēē l̄bam panis q̄ ē māfe
ste fālsum null⁹ iḡt cōcept⁹ q̄ditatiū
h̄t nāfālit de substātia īmediate cātus
a l̄ba sed tīm cātus uel abstract⁹ primo
ab acc̄ntē & illud n̄ est nīl 9cept⁹ ētis
Per idē etiā 9cludit p̄poitū de ptibus
ēentialib⁹ substātia si enī matia non ī
mutat intellectū ad actū circa ip̄am nec
forma l̄balis q̄ro q̄s cōcept⁹ simplex ha
bebit̄ intellectu de matia uel forme. Si
dicas q̄ aliquis 9ceptus relatiū put̄a p
tis uel concept⁹ p̄ acc̄ns put̄a alicui⁹ p
prietas matie uel forme. Quero quis ē
9cept⁹ q̄ditatiū cui iste p̄ acc̄ns uel re
latiū attribuit̄ & si null⁹ q̄ditatiū ha

bet̄ nihil erit cui attribuat̄ isti cōcept⁹
p̄ acc̄ns nullus aut̄ q̄ditatiū p̄t haberi
nīl ip̄ressus uel abstract⁹ ab illo q̄ mo
uerit̄ intellectū puta ab acc̄ntē & ille erit 9
ceptus entis & ita nihil cognoscet de p
tibus ēentialib⁹ substātiae nīl ens sit 9
mune uniuocū eis & acc̄ntib⁹. Iste rō
nes nō 9cludit uniuocationem entis in
quid ad drīas ultimas & passioēs d̄ p̄ia
oñdit q̄a aut̄ itellect⁹ ē cert⁹ d̄ aliquota
li q̄ sit ēs dubitādo utr̄ sit hoc uel illā
tū non ē certus q̄ sit ens q̄ditatiue s̄z q̄i
p̄dicatōe p̄ acc̄ns. Vel alit̄ & meli⁹ q̄liz
tal⁹ concept⁹ ē s̄plicit̄ simplex & iō n̄
p̄t 2⁹ aliquid 9cipi & lecundū aliquid
ignorari sicut p̄z p̄ p̄m. 9. meta. ī fine
de 9ceptib⁹ s̄plicit̄ simplicib⁹ quia
nō ē circa eos deceptio sicut ē circa qui
ditatē cōplexor̄ non ē intelligendū qd̄ ī
tellectus simplex formalit̄ decipiat̄ circa
itellectionē q̄ditatis s̄plicis qz ī telle
ctiōe s̄plici non ē uerū uel fālsum sed
circa quiditatē 9poitā p̄t itellect⁹ sim
plex uirtualit̄ decipi si enī rō illā ī se ē
fālsum tunc īcludit uirtualit̄ p̄poem fallā
Quod aut̄ s̄plicit̄ simplex ē n̄ īcludit
uirtualit̄ p̄ximō nec formalit̄ p̄poz flāz
& ideo circa ip̄am nō ē deceptio sed uel
totaliter attingit̄ aut̄ nō attingit̄ & tūc
oīo ignorat̄. De nullo iḡt s̄plicit̄ s̄plici
cōceptu p̄t ēē certitudo 2⁹ aliquid e9
& dubitatō 2⁹ aliud. Per hoc p̄z ad se
cunda rōnē supra poitā qz tale s̄plicit̄
simplex oīo ē ignotū nīl 2⁹ ī totū cō
cipiat̄. 3⁹ etiā p̄t r̄nderi ad rōz pri
maz cū d̄r̄ iste 9cept⁹ de quo ē certitu
do est alius ab illis de quib⁹ ē dubita⁹
& ille certus qui saluat̄ cū altūtro illo
dubioꝝ uere est uniuocus etiā cū altū
illorū 9cipiat̄ sed nō oīo q̄ insit uicuiꝝ

ons de nombreux universitaires et autres personnes qui se sont intéressées à la question. (Voir le rapport de l'Assemblée générale de l'Académie canadienne-française, à Québec, 1907.)

illorū inqd. Sed uel sic uel ē uniuoc⁹ eis ut determinabilis ad determinantes uel deno miabilis ad denoiantes. Vñ breui⁹ ens est uniuocū oībus sed 9ceptib⁹ nō sim plicit simplicib⁹ ē uniuoc⁹ inqd dictus de eis. Simplicit⁹ simplicib⁹ ē uniuoc⁹ sed ut determinabilis uel ut denoabilis non aut̄ ut dictū ē de eis inqd qā hoc inclu dit 9tradictionē. Ex hiis appar⁹ quō i ēte 9currat duplex primitas u3 primi tas 9ūtatis inqd ad oēs 9cept⁹ nō sim plicit simplices & primitas uirtutis ille uel i suis īteriorib⁹ ad oēs 9cept⁹ sim plicit simplices. Et q̄ illa duplex primitas 9currēs sufficiat ad h̄ q̄ ipm sit p̄m obz ītellect⁹ l; neutrā h̄ēat p̄cise ad oīa p̄ se ītelligibilia. Hoc declaro p̄ ex⁹ qā si uis⁹ eēt p̄ se 9gnoscit⁹ oīs coloris & oīu3 passionum & d̄riāe coloris in gūi & oīum sp̄ē & īdiuīduoꝝ & tñ color nō īcluderet qđitatue i differentiis & passionib⁹ colorū adhuc h̄ēt p̄m obm q̄ mō h̄z qā discurrendo p̄ oīa nihil aliud eēt sibi adeqtū g° tūc nō īcluderet p̄m obm i oībus p̄ se obiectis qđitatue sed q̄lib⁹ p̄ se obiectū uel īcluderet obiect⁹ īentialit⁹ uel īcluderet i aliquo īentialit⁹ uel uirtualit⁹ īcludēt ipm & ita i ipm 9currer⁹ duplex primitas. I. 9ūtatis ex pte sui & primitas uirtutis i se uel i suis īteriorib⁹ & ista duplex primitas sufficeret. Cōtra istā uniuocationē etis ar guit p̄ phm 3° meta. qā 2° eū ibi. Ens non ē gen⁹ qā secūdū ipm ibidē d̄riān esset per se ens. Si aut̄ eēt 9ūe dictum i quid de plurib⁹ d̄rntib⁹ sp̄ē uidet esse genus. Id̄ etiā ex 4°. meta. i principio uult q̄ ens dicit⁹ de entib⁹ sicut sanum de sanis & q̄ meta ē una scia nō qā oīa de quib⁹ ē dicat 2° unū sed ad unū. I.

ualeat & cludit magis opportū q̄ p̄poit̄
Remouet enī ab ente rōnē generis non
pp̄f equocationē imo si eēt equocū ad
.x. genera eēt. x. genera qa idē cōcept⁹
quocū p̄ noīe significet b̄z rōz gñeris s̄z
remouz rōnē generis ab ēte pp̄t nimiā
gūitatē qa už p̄dicat p̄. p̄ se de d̄ra ali
qui. Ad uidēdū quō hoc uerū sit &
p̄ hoc possit & cludi q̄ ens nō sit genus
cū tr̄ p̄dictū sit q̄ ens nō p̄dicat p̄ le p̄
mō de differētiis ultimis. Distinguō d̄
differētiis q̄ qdā p̄t accipi a pte ultia
eēntiali q̄ ē res & naſa alia ab illo a quo
sumit & ceptus generis sicut si ponatur
pluralitas formaꝝ. Et genus dic̄t sum
mi apte eēntiali priori & d̄riā specifica
a forma ultia tūc licut ens diciſ inqd de
illa pte eēntiali a qua suīt talis d̄ria spe
cifica ita d̄r̄ inqd d̄ d̄ria tali i abstracto
Ita q̄ sicut h̄ ē iquid aīa itellectua ē ēs
accipiēdo eūdem & ceptū entis 2^m q̄ d̄
de hoīe uel albedine ita hec inqd rōna
litas est ens si rōnalitas sit talis d̄ria 1^z
nulla talis ē d̄ria ultima qa i tali q̄tinēt
realitates plures aliquo^o distincte tali
distinctiōe uel nō ydēptitate q̄lē dixi i
distinctiōe p̄cedēti int̄ eēntiū & pprie
tate p̄soālē uel maiore sicut alias expla
nabit & tunc talis naſa p̄t & cipit 2^m ali
qd hoc ē 2^m aliquā realitatē & pfectōe^z
& secundū aliq̄ ignorari & iō talis nate
& ceptus nō ē simplicē simplex. Sz ultia
realitas siue pfectio realis talis nature a
qua ultima realitate suīt ultia d̄ria oīo ē
simplicē simplex illa realitas nō icludit
ens q̄ditatiue sed b̄z & ceptū simplicē
simplicē. Vñ si talis realitas sit. a. hec n̄
ē inqd. a. est ens 1^z p̄ accīs siue. a. dicat
illā realitatē siue d̄riā i abstracto sum
ptā a tali realitate. Dixi igit̄ prius q̄

nulla dñia ultima icludit ens qditatiue
qā ē simplicit simplex sed aliqua differē-
tia sumpta a pte eēntiali qā ē una ps mre
alia a natā a qua suīt genus illa dñia n̄ ē
simplicit simplex & iō icludit ēs īqd & ex h̄
q̄ talis dñia ē ens īquid lequit q̄ ens nō
est gen⁹ ppf nimia gūitatem entis null⁹
enī gen⁹ dicit de aliqua dñia iferiori in
quid nec de illa q̄ sumit a forma neq̄ de
illa q̄ suīt ab ultimā realitate forme sicut
ptēbit di. 8. quia semp illud a quo suīt
9cept⁹ generis 2^m se ē potētiale ad illā
realitatē a qui sumit 9cept⁹ dñie siū ad
illā formā si dñi sumat a forma. Quod
si arguis cōtra illud q̄ si rōnale icludit
ens qditatiue & q̄libet dñia 9similis scz
q̄ suīt apte eēntiali nō ab ultimā realita-
te e19 g° addēdō talē dñiam generi erit
nug itō quia ens bis diceſ. Rñdo q̄ qñ
duo ifiora ad 3^m sic se hñt q̄ unum d̄
noiat alteſ illud gūe pticularē denoiat
Se ipm sine nugatiōe sicut albedo q̄ est
iferior ad ens denoiat aīal q̄ ē inferius
ad ens sine nugatiōe & iō sicut ē deno-
miatiua illa aīal est albuz ita ens q̄ ē su-
perius ad albū pōt denoiate aīal siue ēs
pticularē sumptū p aīali puta si illud d̄
noiatuū eset entale siue ens tale hec
eset uera hoc ens eset entale sicut ibi cō-
cedo denoiationē accntalē nec tñ idem
oio denoiat se eodē mō 9ceptū ita hec
aīal rōnale ē sine nugatiōe uera, nam in
aīali icludit ens qditatiue & i rōnali in-
cludit ēs denoiatue & sicut rōnalitas ē
ens denomiatiue ita rōnale dēnoiat ab
ēte eset g° hic nugatio aīal rōnalitas n̄
aut hic aīal rōnale sicut eēt hic aīal albe-
do non hic aīal albū. Ad aliud q̄ d̄ d̄
4° meta. Rñdeo q̄ phus i.x. meta. con-
cedit ordinē eēntialē inter spēs eiuldē

Ad cognoscendū magistrorum accepit loco nouis
nec nobis in ēstī nūc alī foliis qz tā dēfōc
tōber qz alī pōtēns. Bz hie alī eo nō ē nūc
qz in rōbō rōbō nō pōtēns bō gōtēle sic nō
abstēctū ad abstēctū T pōtēns ad gōtētem
diomēn. qz alī ē color ē nō colorat. sālīm
nam colorat qz nō colorat. Ita hie rōbō ē
eng ē nō entabō. Rōbō ē gōtēlē.

generis q̄a ibi uult p̄ i oī genere ē unū
p̄m p̄ ē mensura aliorū mēsurata autem
h̄t eēntiale ad ordinē ad mēsurā & tñ
non obſtāte tali attributiōe cōcederet
quēlibz cōceptū generis eē unū alias ge
nus nō p̄dicaret inquit de plurib9 drñ
tib9 l̄pē Si enī genus nō h̄ret 9ceptum
aliū a cōceptu l̄pē null9 cōcept9 dice
ret inquit de plurib9 sed tñ quilibz de
ſeipo & tūc nihil p̄dicaret ut genus de
ſpē ſed ut idē de eodē. Cōfirmat p̄hus
7. ph̄icoꝝ dicit p̄ i genere latēt equoca
tiones p̄pt̄ quas nō p̄t eē 9patio ſecū
dum gen9 nō ē tam̄ equocatō quātū ad
logicū q̄ poit diuersos 9ceptus ſz q̄tum
ad realē p̄hm ē equocatio quia nō ē uni
tas naſe ibi Ita ḡ oīns auctoritates q̄
eēnt i meta. & ph̄ica de hac matia p̄nt̄
exponi p̄pt̄ diuersitatē realē illoꝝ iqui
bus ē attributō cū qua manet unitas cō
cept9 abſtrahibilis ab eis ſicut patuit i
ex concedo tūc q̄ totū illud q̄ accidēs
est attributionē h̄t eēntiale ad ſbaꝝ &
tñ ab h̄ & ab illo p̄t 9cept9 un9 9ūs
abſtrahi. Ad illa q̄ dicūt 7. meta. rñdo
q̄ l̄ra ultimi paragraphi de illa matia lo
uit oēs auctoritates p̄dcas q̄ incipit Pa
la aūt illā ibi p̄h9 dicit q̄ p̄ & ſimplic̄t̄
diffinitō & q̄ qd erat eē ſbaꝝ ē & non
ſolū ſbe ſed aliorū ſimplic̄t̄ & tamē nō
p̄ & p̄bat hoc ibi q̄ rō ſignificās idez
nomī est diffinitio ſed illud c9 p̄ſe eſt
rō eſt p̄ ſe unū unū uero dī ſicut ens &
itellige p̄le ens ens autem hoc qdem
hoc aliqd aut quātitatē aut qualitatē
ſignificat q̄ ueꝝ ē de ente p̄le q̄a ens p̄
ſe i quinto diuīſit i. x. genera ḡ q̄libet
illoꝝ eſt unū p̄ ſe ens & ita rō iſtoꝝ eſt
diffinitō & hoc 9cludit ibi Quapropter
erit hois rō & diffinitō aliſ aūt albi &

Subſtātie q̄a Subſtātie p̄ ſe & p̄ ſe albi
ſimplic̄t̄ p̄ ſe ſed non p̄ ſe albi hoīes 2^m
qd & p̄ acc̄ns. Vñ & i illo.c. tractat pri
cipalit̄ de tali ente p̄ acc̄ns c9mōi ē hō
albus q̄ e19 non ſit diffinitō Ens ergo
uel qd uel diffinitionē h̄re q̄cūq̄ illoꝝ
ſimplic̄t̄ dicit̄ de acc̄nte ſicut de ſbaꝝ
nō eque p̄ & non obſtāte ordie p̄t bñ
eē uniuocatō. Ad por̄m ipe allegat Ar.
dicēdo equoce inqd. s. Aristotiles de q̄
loquit̄ ibi non i uenio ubi hoc dixit in
logica. i meta. dicit hoc ſicut iā allegatz
eſt & expoītū. Si q̄s aūt uellet p̄tractar
auctoritatē porphirii quō rō e19 ex auc
toritate aristo. u3 ad p̄poītū ſuū posſet
exponi ſed nolo i morari. Quod arguit̄
de p̄ ph̄icoꝝ rñdeo ad opinionē illam
p̄meniſ & mellifi deſtruendā pr̄m ē
accipe q̄ ens dicit̄ multiplic̄t̄ n̄ equoce
ſed multiplic̄t̄ hoc ē de multis. ad inq
rendum de quo illoꝝ intelligūt ſicut ſi
diceret oīa eē unū aīal pr̄m disputandi
contra eos eſſet animal diſtinguere &
querere de q̄ animali intelligit aut oīa
eſſe unum bouem aut unum equuꝝ. Cū
dicit q̄ argūm̄ p̄hi non ualeat cōtra eōs
ſi eēt ens uniuocū. Rñdeo q̄ illa ḡna d̄
ſcēndendo ſub p̄dicato ſtāte cōfufe tāt̄
nō tenet formalit̄ ſed eſt figura diſtōis
& fallatia ḡntis li tñ i p̄i itelleterunt ſi
cuit p̄hs i ponit eis q̄ oīa ſunt unū loq̄n
do n̄ de uno 9fuſo ſed de uno aliq̄ deſ
miato bñ ſequit̄ ad aīis ſic itelleterunt q̄
oīa ſint hoc unū uel hoc unum.

IIS VISIS DE ENTERE
ſtat ulterior dubitatio An
poſſ3 poī aliqd aliđ trāſcēdēs
p̄m obiectū itellect9 nr̄i q̄ uideſ ſaber
equalē quātitatē cū ente. Et p̄bat q̄ ſic
& hoc q̄ ueꝝ ſit p̄m obiect3 itellect9 &

nō ē q̄ p̄bat tr̄plicit̄. P̄t̄o sic distinc̄e
potētie distincta h̄nt obiecta formalia
ex 2° de aīa Intellect⁹ & uoluntas sunt
distincte potētie igit̄ h̄nt distincta oīa
formalia sed nō uī hoc posse sustineri si
ens ponat p̄m oīm itellect⁹ sed si uerū
ponat bñ possunt assignare obiecta dis-
tincta. 2° sic ens ē ḡue de le ad ens s̄e
sibile & i sensibile oīm aut̄ ppriū alic⁹
potētie ē oīm ei⁹ sub aliqui rōe ppria
ergo ad hoc q̄ sit obiectum proprium
itellect⁹ oīz q̄ detiniet̄ & cōtrahat̄ ad i
telligibile p̄ aliquod p̄qd excludat̄ ens
sensible sed tale cōtrahēs uī eē uerum
qd dicit d̄ se rōnē maifestati uel itelli-
bilis. Itē 3° sic oīm nō ē ppriū alicuius
potētie nīl 2° q̄ ē ppriū motiuū potē-
tie non mouet aut̄ aliqd potētiā nīl 2°
q̄ hēt aliquā h̄itudinē ad eā ens igitur
2° q̄ absolutū & nō h̄ns aliquā h̄itudi-
nē ad itellectū nō ē pximū & imediat⁹
obiectū illud aut̄ 2° q̄ ens formalit̄ b3
h̄itudinē ad itellectū est ueritas. Quia
2° Ansel. de ueritate Veritas est recti
tudo sola mēte pceptibilis. Sz cōtra istā
ḡclusionē de ueritate arguo sic p̄m oīm
hoc ē adeqt̄ uel equaf 2° ḡuitatez uel
ueritatē uel s̄m utrāq̄ primitatē illam
ḡcurrentē duplīcē. Veñ nullo istoñ mo-
doñ adeqt̄ itellectui sed ens adeqtur ut
patuit & ceta. x° p̄t̄ ptis mīoris ueruz
nō dī d̄ oīb⁹ inqd p̄le itelligibili b⁹ q̄
non dicit inqd de ente nec de aliquo p̄
se iferiori ad ens. 2° ps mīoris p̄bat cu3
3° q̄a iferiora ad ueñ licet icludant ip̄m
eēntialit̄ nō tñ icludūt oīa alia itelligibi-
lia uirtualit̄ uel eēntialit̄ q̄a b̄ ueñ q̄ ē
i lapide nō icludit eēntialit̄ uel uirtualit̄
lapidē sed e9° illud ens q̄ ē lapis inclu-
dit ueritate & ita de q̄bulcūq̄ aliis ēti

bus & eorum ueritatibus. Itē uero ē passio
entis & cōlibet īferioris ad ens igit̄ itel
ligēdo ens uel q̄cūq̄ īferius ad ens p̄ci
te lūb rōne ueri non intelligit nisi p̄ acci
dēs nō līm rōnē qđitatiuā sed cognitō
cōcūq̄ qđitatiuā 2^m rōnē qđitatiuā est
prima 9gnitō & pfectissima de eo ex. 7.
meta. c. i. g° nulla 9gnitō de aliq° p̄cile
sub rōe ueri ē priā 9gnitio obī & iō nec
ueritas ē rō priā p̄cile 9gnoscendi obīm
Cōfirmat rō ex 2° priorē cū sc̄ientia mu
le ut mula sitat ignorātia h̄ 9 mule ut h̄
& sicut 9pando obiectū ad hītūz īferi⁹
extraneat suo sup̄iori de quo sup̄iori p̄
est ille hītus ita multo magis extranea
bitib⁹ siue passioni 9pando siue ad ha
bitū siue ad potētiā. Itē obīm hītus na
turalit̄ nō p̄cedit obiectū potentie sed
obīm p̄m meta. q̄ ē hīt⁹ ītellect⁹ est ens
qd̄ ē prius natalit̄ uero & nō uero qđ ē
passio entis ē subiectū meta. g° & cēta.

Ad rōnes rñdeo ducēdo illas ad oppo-
sitū. Primā sic qā sicut uolū as nō pōt
h̄ē actū circa ignotū ita nō pōt habēr
actum circa obm̄ sub formalī rōne aliq̄
obiecti q̄ rō sit penit⁹ ignota ḡ ois rō
z⁹ quā aliqd obiciē uolūtati ē 9gnolci
bilis ab īrellectu & ita nō pōt eē prima
rō obiecti īrellectus illa q̄ dissiguit con-
tra rōnē uolibilis si q̄ talis ē. Hoc etiā
p̄ de qbuscūq̄ passioib⁹ entis h̄ēt eq̄
distincta notitia ita de bono sub rōne
boni sicut de uero sub rōne ueri qā lzm̄
auic. 6. meta. c. ultio. Si aliqua scīa esset
de oībus cāis illa eēt nobilissima q̄ esset
de cā finali cui⁹ rō ē bonitas z⁹ multos
Ad illud q̄ accipit̄ de distinctiōe obiec-
tor⁹. Rñdeo potētie distictē tripliciter
se h̄nt adiuicē aut sunt oīo dispate aut
sunt ordinate & tūc uel i eodē genere

Non omnia obvium sunt nisi per zōū uici

94

sicut cognitiva superior & inferior uel in a^o genere potētia ut cognitiva ad suā ap petitiuā. Potētie disticta p̄io^o h̄nt oīa obiecta disticta qz nulla eaꝝ ex q^o. sūc distictate est p se opatiua circa obm circa ꝑ alia tales sunt sensus exteriores i^o se 2° disticta h̄nt oīa oba sub ordinata ita ꝑ sicut potētia superior pōt p se h̄re actum circa ꝑcūq^o circa ꝑ potētia infe rior ita obm pri^o potētia superioris q̄tin^o sub se obm p^m potētia inferioris alioqⁿ non esset illud obm adeq^tum. potentie superiori unde obm primū uisus l^zm suaz cognitatiē continet ut inferiō sub p^o obo sens^o 3° potentie sic se h̄nt ꝑ si appetitia adeq^t cognitie opādo circa que cūq^o oba idē ē obm p^m uisus sub rōne eadē formalis ex pte obiecti. Si autē appe titia h̄eat actū circa aliqua cognoscibilia & circa aliqⁿ nō tunc obm appetitie erit inferior ad obm cognitie. Ad ppositum itellect^o & uolūtas cadūt i^o mēbro. & si uolūtas ponat h̄re actū circa oē itelli gibile & s^b q^{cūq^o} rōne tūc pone^t idem eē obiectū tā uolūtatis ꝑ itellect^o si autē uolūtas tūm h̄eat actū circa itelligibilia ꝑ sunt finis uel entia ad finē & nō circa matiē speculabilia tūc pone^t uolūtatis obm aliquo^o p̄ticulare respectu obiecti itellect^o s^b semp̄ stabit ꝑ ens est obm itellect^o. Secūdā rōne duco ad opp^m q^a obiectū p̄portionatū potētia superiō est ḡue ad obiectum ppriū potentie inferioris ex p̄dicta distictiōe & ita ens 2^m ꝑ abstrahit a sensibili & i sensibili ē uere obm ppriū itellect^o q^a itellect^o tāq^o potētia superior pōt habere actū tam circa sensibile ꝑ circa non sensibile und^o illa abstractō ꝑ uide^t eē nō appropriatō ē sufficient^o appropriatō respectu potē

tie superioris. Per hoc ad rōne^z r̄ndeō ꝑ ḡuitas entis ad sensibile & i sensibile ē rō appropriādī ipūm potētia itellectū operatiue circa utrumq^o obiectum per se Tertiā duco ad opp^m q^a rōne obie cti dico eē illā l^zm ꝑ obm motiuū est po tentie sicut rō actui uel agendi dī illa forma l^zm ꝑ agens agit. Talis autez rō obiecti non pōt eē respectus ad potētia & isto^o loqt^o p̄hs 2° de aīa ubi assignat primū obm uisus dicit ꝑ illud c9 ē uil^o 9 ut obiecti est uisibile nō p se p^o sed 2° ita ꝑ ipūm obm ponit in rōne uisibilis. Si autē formalis rō obiecti potētia ess^o respect^o ad talē potētia tūc obm pri^m uisus eēt uisibile p se p̄io^o q^a tunc ipa uisibilitas ess^o rō formalis obi & tūceēr facile assignare pri^o obiecta q^a pri^m obz respectu c9cūq^o potētiae eēt correlatiū ad talē potētia putat uisus uisibile audi tus audibile quō p̄hs non assignauit p^o oba potentia^o s^b aliqua absoluta puta uisus colorē audit^o sonū & cefā. Vnde si uer^o dicat formalē respectū ad itellec tum de quo alias seq^t opp^m p̄poīi. Ex hoc enī lequit^o ꝑ rō illa non sit rō forma lis obiecti sed aliqua alia ab ea. P^z ergo ex dictis ꝑ nihil pōt poni ita quenient^o p^m obm itellect^o sicut ens nec aliqd uir tuale p^m nec aliqd aliud trāscēdēs quia dī q^o libz alio trāscēdēt pbat p eadez p^o q^o pbatū ē de uero. S^b restat unū dubi um si ens l^zm rōne suā ḡuissimā sit p^m obm itellectus quare nō pōt ꝑcūq^o con tentū sub ente naturaliē mouere intelle ctum sicut fuit argutū i phemio in rōe pri^o ad primā qōnē. Et tunc uideret^o ꝑ deus poss^o natūlē ḡgnosci anobis & s^b statie oēs imatiāles qd negatū ē dōi^o 9 substātiis & de oib^o p̄tibus eēntialib^o

utrum uerum dicas foli^o 2. 18
ad Innam.

Non ēt om̄s monas^o in dōi^o
enī dī p̄mū obiectū
No. Dubitacion^o p̄b^o
Siccas et solitarias
Biologicam

liber qz dcm ē qñ qcipiūt i aliq° qcep
tu qditatio nisi i qceptu ētis. Rñdo ob
iectum p^m potētie assignat id q adeqf
potētie i rōe potētie nō aut q adequat
potētie ut i aliquo statu quēadmodum
p^m obiectū uisus non ponit illud q ade
quat uisus exnti i medio illuminato a cā
dela p̄cise sed q natū ē adeqri uisui ex
se quātum ē ex natura uisus. Nūc autez
ut pbatū est prius cōtra primā opiniōz
ad istā qōnē de prio obo itellectus hoc
ē d adequato q ponit qditatē rei materi
alis eē p^m obm nihil pōt adeqri itellec
tui nro ex natā potētie i rōne prīmo obi
nisi qūissim tñ ei p statu isto adeqf ira
tione motiui qditas rei sensibilis. & iō
p statu isto nātālē itelligit alia q non
qtnēt sub illo prio motio. Si qrit q ē
rō h⁹ status. Rñdo status non uir esse
nisi stabilis pmanētia firmata legib⁹ sa
pīe firmatū ē aut illis legib⁹ sapīe q i
tellect⁹ n̄ non itelligat p statu isto ni
si illa quoq^z spēs relucet i fantale mate &
h⁹ siue pp pena peccati originalis siue p
pt naſalē qcordiā potētiax aie i opādo
z^m q potētia lupior opa^f circa idē circa
qd inferior si utraq^z hēbit pfcā³ opatō
nem. Et de facto ita ē i nobis q qpcūq^z
uniuersale itelligim⁹ eī singulare actu
fantale amur. Ista tñ concordia q ē de fa
cto p statu isto non ē de natā itellect⁹
uī itellectus ē nec etiā unde in corpore
tūc enī in corpe glorioſo nccō haberet
similē qcordiā q fallum ē. Igit^z uñcūq^z
lit iste status siue ex māfia uolūtate dei
siue ex iffirmitate siue ex iustitia puniē
te quā cām innuit Aug⁹ is. de tri. c. pe
nultio Quā cā inqd cur i pām lucē atie
fixa uiderē nō possis nisi ut ip^f iffirmitas
& q̄s ea tibi fecit nisi ut ip^f iiquitas siue

inq̄um hoc si tota cā siue aliqua a^a sal
te non est p^m obm itellectuū potē
ē quiditas rei māfia S³ aliqd qūe ad
oīa itelligibilia licet p^m obm adequat^z
sibi in mouendo i statu illo sit qditas
rei itellibilis. Si etiā dicas q dato q̄s i
qūi esset obiectū qūe adequatū p statu
isto n̄ tñ mouerē substātie separe psta
tu isto nisi i maiori lumine q̄ lit lumen
naſale itellectus agentis Ista rō nulla
uideſ. Tū q̄ si tale lumē requiriſ nonē
rō apte itellectus unde talis potētia est
quare non possit h̄re tale lumē. Est enī
dele receptu⁹ talis luīs alioq^z idē ma
nens idē nō poss^z illud recipe. Tū quia
q̄n aliqui duo agentia concurrūt ad ali
qē effec^tū quanto unū illoꝝ plus pōt
supplere uicē alterius tāto mīor pfectō
requiriſ i alio q̄n q autē nulla si aliꝝ sup
pleret totā uicē eius. Ad imputationē ar
itellectus possibilis qcurrūt obm & lux
g^o qnto obm ē pfecti⁹ & magis potest
supplere uicē luīs tāto sufficit min⁹ lu
mē lātē nō requiriſ mai⁹. S³ p^m itelli
gibile ē maxie lux & maxie pōt supplere
uicē luīs obiecti itelligibilis g^o q̄tu^z
ē expte sua si contineat sub primo obo
adeqto itellectui nro p statu isto n̄ eēt
defect⁹ ex p̄e luīs qn poss^z mouere itel
lectū n̄z. Ad arguūta p̄cipialia illi⁹
qōnis rñdeo Ad p^m dico q̄ nō semp p
fecti^tū ē cā rēspectu ipfēctō sicut pfe
ctū albū non ē cā uisibilitatis omnibus
uilibilib⁹ Aut si sit cā n̄ tñ p̄cisa & ad
eqta & si māfia motiu⁹ nō tñ p̄cīuz &
adeqfū p^m aut obm intellectus de quo
loquor i illa qōne d^z eē p^m adeqfuz po
tentie. Ad lecūdā rōnē dico q̄ si recte
arguat d^z ifferri q̄ nullū ens p̄cipiatum
pōt qgnosci nisi sit es adeqte i p̄cipia^o

9. 4.

non aut d^r iferri q^d nō pōt 9gnosci nisi p^rōnē entis i^r pticipati 9gnitū tūc enī fūt q^d tuor tūm q^d poīt i^r clusioe 9gnitū p^rens i^r pticipatū q^d tūm^r non lūmit m^r ppōe z^m. Et rō realis illi^r defect^r as signati i^r forma dicta ē pri^r i^r rūdēdo ad p^m ar^m. Secūde q^d onis hui^r di. q^d si cog noſcibilitas leq^r p^r portōalit entitatē non tū ita est de 9gnosci niſi 9pando ad illū i^r tellectū q^d cōgnoscit q^d libet z^m gradū ſue 9gnoscibilitatis. Ita dico hic q^d si etitas pticipata d^r necessitatē 9 cludat 9gnoscibilitatē i^r pticipatā & ita pticipatū hēat 9gnoscibilitatē p^r 9gnoscibile i^r pticipatū non tū h^r cognosci p^r 9gnoscibile i^r pticipatū ut 9gnitū ſed ut cām dātem ſibi eē & hoc tactū ē i^r argu mento q^d dā de frui. q. 4. di. p^rie. Ad aliud de. 8. tri. dico q^d loqui^r de 9gnitōe boni i^r gūi q^d ipreſla ē hoc ē de facili ipri mit & in i^r tellectu a ſingularib^r, quia i^r tōnes uniuerſales concurrunt in quoli bet primo hoc p^rbo p^r i^r p^r eodē li^r c. 4. dicit hēm^r regularit i^r fixam būane na ture noticiā z^m q^d quiqd tale alpicimus hoīem eē cognoscim^r uel hoīs formam & ſic ut z^m illā noticiā hoīs q^d dicit in fixam regularit hoc ē facilit^r a ſenſibus abſtractā iudicam^r de q^d cūq^d utru^r ſit hoī uel nō. Ita etiā p^r idē poſlem^r iudica re eminētiā i^r būanitate ſi illa eſſet in occurētibus ſicut iudicam^r de occurētibus hoc eē meli^r alio q^d a^r d^r notitia ipreſſa albedinis p^r q^d non tū iudicamus occurētis eē album ſed h^r elle albius alte ro. Ita dico h^r illud bonū de quo loqui^r c. 5. uel 3^r cui^r notitia ipreſſa ē naſalit i^r tellectui nō ē bonū i^r gūi & p^r hoc iudicam^r de occurētib^r h^r illo meli^r. Et q^d loqt^r de bono i^r definiato priuatue &

non de bono i^r definiato negatiō in quo bono i^r definiato i^r telligaf de 9 uide p^r h^r q^d ibi enumeratis multis pticularib^r bonis dicit hōc bonū. bonū illud. tolle hoc & tolle illud. & uide i^r p^r m^r bonū ſi potes. hoc ē tolle cōtrahētia rōz boni ad creatas & uide rōnē boni i^r gūi & i^r h^r uidiſli deū ſicut i^r conceptu gūi i^r q^d pōt anobis naſalit 9gnosci uel uideri & nō i^r pticulari ut hec eēntia. Confirmat i^r telligēdū ē illud q^d p^rmittit. c. 2^r uel 3^r ibi Cū audis de 9 eſt ueritas noli q^d rere quid ē ueritas ſtatī obiciū ſe fantasma ta hoc intelligo ſic. Quando cōcept^r uiuersalis abſtrahit a ſingulari quāto ē uniuerſalior tāto difficult^r pōt i^r tellect^r diu ſiſtere i^r tali cōceptu qa ut p^rdictum ē q^d nūc q^d intelligim^r uiuersale fantasiamur ei^r ſingulare & illud uiuersale facilius & diuti^r poſlum^r i^r telligere q^d ē ſi milius ſingulari relucēti ſfantasimare & qa uiuersalissima ſunt remotiora ab i^r ſingulari ideo difficult^r ē ſtare i^r 9ceptu illorū uiuersalissior^r. Cōcipiēdo g^r deū i^r cōceptu uiuersalissio noli q^d rere q^d hoc eſt noli deſcēdere i^r aliquē 9ceptu pticu larē i^r quo ille uiuersalior ſeruat q^d pticu larior p^rpingor eſt fantalmati deſcen dēdo enī ad talē q^d magis relucet in fan talmate occurēti ſtatī amittit illa ſere tas uel ſinceritas ueritatis i^r q^d itelligitur de 9. q^d itelligit ueritas 9tracta q^d non 9uenit deo cui 9ueniebat ueritas in gūi concepta nō 9tracta. Per idē etiā dico ad illud. 8. c. 5. uel 3^r de bono & d^r uolūtate pudeat cū alia non amāt niſi quia bona ſūt eis iherēdo i^r p^r m^r nō amare bo^m i^r p^r m^r unde bonaſunt. Bū rō p^rbat q^d i^r p^r m^r bonū ſumū magis ē amandū q^d i^r p^r a bo na pticipata non tū q^d ſit p^m amaz^r pri

bona ſxpō. Noh
T^r 2^r 4^r 5^r 13^r
noli deſerit etef

mitate adeq̄tionis q̄ & si ip̄m sit ratio
boitatis i alius & iō rō amabilitatis eorū
pōt enī aliqd aliud amari ip̄o nō amato
licet p̄z fruēdo utēdis & fruēdis utēdo
Et ista itentio Aug. colligit ex.c.6.9°.
de tri. ubi tractas de dilectiōe alic⁹ q̄a
credid⁹ eē iustus si post iueniat non esse
iustus stat⁹ inqd amor ille p̄ quē i illum
ferebat repul⁹ & q̄i repul⁹ i ea forma
pma net i qua talē amauerā hoc ē si dile
xi iusticiā & ip̄z q̄a credid⁹ i eo esse iusti
ciā. Si illū iueniā i iustū resilit uolūtas
ab eo & ad h̄ stat dilectio ipsi⁹ iusticie
ut ob̄i. Istud intelligendū nō ē de iusticia
aliq̄ i pticulari s̄z de gūi rōe iusticie que
amat pp̄t se & q̄cūq̄ in quo ē illa pp̄t
illā. Ita etiā p̄z expō illius auctoritatis
8.c.16.uel.17. cū aliū diligim⁹. In ista au
ctoritate forma ubi uidem⁹ qd sit iust⁹
at̄mus d̄z intelligi ip̄a iusticia in gūi sicut
formabois in gūi ē illa ubi lue p̄ quā ui
dem⁹ qd requiraf adē hoīem & p̄ quā
formā iudicam⁹ illud q̄ occurrit eē uel
non ēē hoīem 2m ip̄m in eodē c.7. Nisi
g° h̄c formā iusticie in gūi diligem⁹
nō diligem⁹ illū quē credim⁹ esse iu
stū quē ex illa diligim⁹ sicut si non dili
gim⁹ formā hoīis i gūi nūq̄ occurrente⁹
pp̄t formā hoīis diligām diliges. Est iḡ
hec iustitia idēmīata priuatie 2m quaz
de mēte iusta iudicam⁹ & pp̄t quā dile
ctam diligim⁹ mētem quē credim⁹ iu
stam eē. Et dū non sum⁹ iusta mi⁹ dili
gim⁹ quā credimus iusta eē.

LTIMO QuANTVM ad

matiam istā de ognoscibilita

te. Quero an aliqua ueritas

certa & sicera possit natūlē ognosci ab
itellectu uiatoris absq̄ plucis i create sp̄ali
illustratiōe. Et arguiſ q̄ n̄ 9. tri. c.6.

uel is. Intueamur uolabilē ueritatē ex
q̄ diffini⁹ q̄lis eē mēs hoīis sempitnis
rōib⁹ debeat. Et idē c. is. aliis supra nos
rgulis manitib⁹ approbare uel iprobare
guicimur b̄t̄ aliqd recte uel non recte p
bam⁹. Et ibidē. c. is. artē ineffabilit pul
crā sup atiē mētis simplici intelligētia ca
piētes dicit eodē. c. 3. uel. 18. In illa ueri
tate ex qui t̄palia facta sunt oīa formam
ḡspicim⁹ atq̄ inde conceptam ueracem
noticiā rāq̄ uerbū hēm⁹. Itē 12.c.2. s̄b
limioris rōis ē iudicare d̄ istis corporalib⁹
2m rōnes sempitnis. Itē eodē 12. uel 32.
Nō solū rex fēsibiliū iloco poītaꝝ stāt
in ḡmunicabiles rōnes & ceta. Et q̄ itel
ligat ibi d̄ rōib⁹ eternis uere i do & nō
de primis prīcipiis uiſ p̄ hoc q̄ ibidem
dicit q̄ paucorū ē ad illas puenire. Si aut̄
intelligat de pris p̄cipiis nō ē paucorū
puenire ad illa s̄z multorū q̄a oīb⁹ nota
sunt. Itē li⁹ 14.c.34. uel is. loquens d̄
iusto q̄ recte multa laudat & uitupat in
morib⁹ hoīm ait primis regulis iudicat
& i fine subdit ubi sunt ille regule scri
pte nisi i li⁹ lucis iste liber ē itellect⁹ d̄
uimus g° i illa luce uult q̄ iustus uider
q̄ sūt iuste agē. Et q̄ p̄ aliqd imp̄ssib⁹
ab illa uideſ q̄a ibidē dicit unde oīs lex
iusta i cor hoīis non migrādo sed tanq̄ i
primēdo trāſfer⁹ sicut ymago ex ānulo
q̄ in cerā tranlit & ānulū non relinquit
g° ab ista luce uidem⁹ aqua i primitur i
cor hoīis iustitia illa aut̄ est lux i creatu
Itē 12. contlesi. Si abo uidem⁹ uerū
nec tu i me nec ego i te s̄z abo i ea que
supra mētem est i comutabili ueritate.

Multe at̄ alie sūt auctoritates aug⁹
i multis ad p̄bindū hanc conclusionem
Ad opp⁹ ad Roānos p̄ Invisibilia dī
a creatura mūci p̄ ea q̄ facta sunt itellec⁹

cōspiciūt ille rōes eterne sūt inuisibilia
dei g^o. cognoscit a creaturis g^o ante uisi
onē illar^x hēt certa cognitō creature. In
ista qōne ē opinio una talis q^x itētiōes
generales hñt iter se ordinē naturalez
De itētiōib⁹ q^x sūt ad ppoītū loqmur
.1. de itētione entis & ueri. Intētō en
tis pria ē q^x pbat p illud de cāis ppōne
4ª pria rex creatar^x ē eē & i cōpoīto p
me ppoīs eē est ueheintōris adherētie
Et pbat rōne qa entitas ē absoluta ue
ritas dicit resp̄m ad exēplar ex hoc se
quit q^x ens possit cognosci sub ratione
entis l^z non sub rōne ueritatis. Hec 9
clūsio pbat expte itēlectus qa ens pōt
concipi simplici itēligētia & tūc conci
pitur illud q^x uerū est sed rō ueritatis
non 9cipit nisi itēligētia 9ponente &
diuidēte cōpoītionē & dīsionē pcedit
simplex itēlligentia. Si g^o i qōne p
poīta queraf de noticia entis q^x uerū ē
dicif q^x itēlect⁹ ex puris natālib⁹ pōt
sic itēlligere ue^x q^x pbat qa i queniens
ē natāz eē exptē pprie opos 2^m dañ.
& hoc magis i quenies i naſa pfectiori
2^m p̄m 2° celi & mūdi de stellis quia
magnū i quenies eēt stellas h̄re uirtutē
p̄gressiuā & non h̄re iſtruūta natālia
ad p̄grediēdū. Cū igit^r ppria opatō in
tellectus sit itēlligere uerū uidet i quenies
ēs q^x naſa non cōcesserit itēlectui illa q^x
sufficiūt ad hāc opatōz. Sz li loqmur de
9gnitiōe ueritatis. rñdef q^x sicut est du
plex exemplar factū siue creatū & icrea
tum 2^m platonē i thymeo. Exēplar crea
tū ē sp̄s uūuersalis cāta are. Exemplar
icreatū ē ydea i mēte dīna. Ita ē duplex
9formitas ad exēplar & duplex ueritas
una ē 9foritas ad exēplar creat^z & isto
mō posuit Aris. ueritates rex 9gnosci

p cōformitatē eaꝝ ad spēm itēlligibilez
Et ita uī Aug 9 pōere. 8. tri. 7. ubi uult
q^x rex noticiaz & ḡnialē & spālē ex sēsi
bilib⁹ collcāz hē 9 2^m q̄ d quo 9 q^x occur
rēte ueritatē iudicam⁹ q^x ip̄z sit tale uel
tale. Sz q^x p tale exēplar acq̄litū i nobis
hēat oīo certa & i fallibilis noticia ueri
tatis debere hoc ē oīo i pōsible. Et p
bat 3^a rōne 2^m istos. Pria suīt expte rei
d q^x exēplar ē extractū. Scda expte obi
i q^o ē & 3^a ex pte exēplaris insē. Pria
rō ē talis oīm illud ex q^x extrahit exē
plar ē mutabile g^o non pōt eē cā alicu⁹
imutabilis f^z certa noticia ueritatis ali
cui⁹ de aliq^o hēt de eo p̄rōnē imutabi
lis g^o n̄ hēt p tale exēplar hec uīr eē rō
Aug. 83. q. q. 9. ubi uult q^x a sēlibilib⁹
non ē expectanda sincera ueritas qa sē
sibilia sine itēmissiōe mutāt. Scda rō
ē talis aīa ē ex se mutabilis & paſluia er
roris g^o p nihil mutabiliq^x ea pōt rectifi
cari seu regulari ne erret f^z tale exēplar
i ea ē mutabiliq^x sit ip̄a aīa g^o illud exē
plar non pfecte regulat aīaz ne erret h̄
dīr eē rō Aug 9 de uera religiōe. Lex oīz
artiū & cēta. Tertia rō noticiā uerita
tis nullus h^z certā & i fallibilē nisi hēat
unde possit ue^x discernere a uerisimili
qa si non pōt discernere neq^x a falso uel
a uerisimili pōt dubitare se falli f^z p ex
emplar p̄dictū creatū nō pōt discerner
ue^x a uerisimili g^o & cēta pbō mōris.
Spēs talis pōt plentare se tāq^x se uel ali
quo se tāq^x oīm licut ē i sompnis. Si re
p̄ntat se tāq^x oīm falsitas ē si tāq^x se ue
ritas ē g^o p talē spēm non hēt sufficiēs
distinciuū qn̄ rep̄ntat se ut se uel & qn̄
se ut oīm & ita nec sufficiēs distinciuū
ueri & falli. Ex istis 9cludit q^x certā sci
ētiā & i fallibilē ueritatē si 9tigat hoīez

gnoscere hoc non 9tingit ei aspicien^o
ad exēplar are p sēl 9 acceptū quārūcūq
sit depuratū & uīuersale tcm l^z requirit
q̄ rel piciat ad exēplar icreatū. Et tunc
mod⁹ ponit iste de⁹ non ut 9gnit^z h^z
rōnē exēplaris ad qd aspiciēdo cognos
cif sincera ueritas. Est enī cognitū in ge
nerali attributo sed est rō 9gnoscēdi ut
nudū exēplar & ppria rō eēntie create
Qualit aut posl^z eē rō 9gnoscēdi & nō
cognitū ponit ex^m qa sicut radius solis
qñq̄ deriuat. q. obliquato alpeū a suo
fonte qñq̄ directe & eīg q̄ uiī in radio
p^o mō deriuato l^z sol sit rō uidēdi non
tū ut in se uisus. Eius aut q̄ uiī z^o in ra
dio sol ē ita rō 9gnoscēdi q̄ etiā ē cog
nit⁹ ita lux icreatā itellectū āgelicuz. q.
directo aspectu illustrat & ut uisa ē rō
uidēdi alia iīpa. Intellectū aut nīm. q.
obliq̄to aspectu illustrat & iō ē. q. itel
lectui nostro rō uidēdi & non uisi pro
statu uie. Poīt aut q̄liter hēat triplicē
rōz uidēdi u^z lucis actuatis & spēi imu
tatis & caracteris liū exēplaris 9figurā
tis ulterius 9cludit q̄ requirif sp̄lis in
fluentia qa sicut illa eēntia non u^r naſa
lit a nobis iīse ita etiā nec ut illa eēntia
ē exemplar respectu alicui⁹ creature u^r
naſali^z z^m Aug^m de uidēdo deū. In eīg
enī ptāte ē uideri uel nō uidēri si uult
uiī si nō uult nō uidēt. Ultio additur
q̄ pfecta noticia ueritatis ē qñ due sp̄es
exēplares 9currunt i mēte una inherēs
i. creatā alia illip^z, s. non creatā i mēte
lucēdo. Existis aut duab⁹ sp̄eb⁹ 9fecta
una rōne ad itelligēdū rōne c⁹ mēs con
cipit uerbū pfecte ueritatis. Contra
istā opinionez p^o ostendo q̄ ille rōnes
non sūt fundam̄tales alicuius opiniois
uere nec z^m opinioz Aug⁹. sed p opio.

Achadeīcor^z. 2° oñdit quō ista opinio
achadeīcor^z q̄ uide^t 9cludi p^z illas rōnes
falsa sit. Et 3° rñdebo ad rōnes illas q̄
ten⁹ mīg cōcludūt. 4° ar^o cōtra 9clusio
nē illi⁹ op^z soluo qōne^z. 6° ostendo
quō rōnes 9ten⁹ sūt aug⁹. 9cludāt illaz
itētionē aug⁹ non illā ad quā hec iducū
tur. Prīo ille rōnes uñr 9cludere iposlibi
litate certe 9gnitiois naſalis qa si obm
cōtinue mutat nō pōt haberi aliqua cer
titudo de ipo lub rōne īmutabilis īmo
nec i q^o cūq̄ luīe poss^z certitudo haberi
qa nē certitudo quādo obm alio mō 9g
notcit q̄ se hēt g^o non ē certitudo 9gno
scendo mutabile ut īmutable. p^z etiā
q̄ aīs h^z rōnis u^z q̄ sensibilia continue
mutat flīm ē hec enī ē opinio q̄ iponit
eraclito 4° meta.. Similif si pp̄t mutabi
lit itē exēplaris qd ē i aī i nostra nī poss^z
eē certitudo. Cū quicqd pōaf i aīa lbiue
sit mutabile etiā ipē actus itelligendi.
sequit q̄ p nihil in aīarect ficiat aīa ne er
ret. Simili^z ipm sp̄es creatā inherēs
9currir cū sp̄e illabēte l^z qñ aliquid con
currir q̄ repugnat certitudini nī potest
certitudo haberi. Sicut enī exaltera de
nccārio & alta d 9tigēti nī sequit 9clu
nisi de 9tigēti ita ex certo & icerto con
currētib⁹ ad aliquā 9gnitōnē nō sequit
9clusio certa. Idē etiā p^z de 3ª rōne qa
si sp̄es ipa abstracta are 9currat ad oēm
9gnitionē & non pōt iudicari qñ ipa ī
pīrat se tāq̄ se uel tāq̄ obiectū g^o quāt^z
cūq̄ aliud cōcurrat nō pōt haberi certi
tudo p quā discernit uer^z a uerisimili.
Iste g^o rōnes uñr excluſre oēz certitudi
nē & ita op^z achadeīcor^z. Quod at ista
cōclusio non sit z^m itētionē aug⁹. pbō
Aug⁹ 2° lol^z Spectamī disciplā
rum q̄q̄ uerissima eē nulla dubtiatiōe

9cedit. Et Boecius de ebdomatib⁹ 9uis
animi 9ceptio ē q̄ q̄ pbat auditā. Et
ph⁹ 2⁹ meta. priū principia sūt oīb⁹ nota
sicut ianua ī domo q̄a ianua nemiež lat⁹
licet interiora dom⁹ lateat ita priā pri⁹
sūt oīb⁹ nota. Ex hiis trib⁹ auctoritati
b⁹ ar· lic q̄ queit oīb⁹ alicui⁹ spēi seq⁹
tur natam i pecificā cūl⁹ g° cū quilibet
hēat noticiā ifallibilē de pris principiis
& natalit̄ ē euīdēs forma silogismi pfcī
ex diffinitōe silogismi p° prior. Scia at
9clusionū n̄ depēdʒ nisi ex euīdētia pri⁹
cipii & ex euīdētia illatiois sillogistice
g° cūl⁹ natalit̄ pōt esse q̄cūq̄ 9clusio
de mōstrabilis ex p̄cipiis p̄ se notis. 2⁹
a; q̄ Aug⁹ etiā concedit certitudinem
eoꝝ q̄ 9gnoscunt̄ p̄expientiā sensuū un⁹
is· tri. 12. uel 32. Absit ut ea q̄ didicimus
p̄ sensus corporis uera esse dubitemus p̄
ea q̄ppe didicim⁹ celū & terrā mare &
oīa q̄ i eis sūt. Si ergo nō dubitam⁹ de
ueritate eoꝝ & non fallimur utz igitur
certi sum⁹ de 9gnitis p̄ uiā ſenl⁹. nam
certitudo hēt quādo excludit dubita⁹
& deceptō. P̄ etiā 3⁹ q̄ aug⁹ cōcedit
certitudiem de actib⁹ nr̄is ibidē is. c. 12
& 13. Siue dormiat siue uigilet uiuit q̄a
etiā dormire & i ſōpnis uidere actus ē
uuētis. Quod si dicas uiuere non esse
actū 2⁹ sed p⁹ ſequif̄ ibidez. Si aliquis
dicat ſcio me ſcire me uiuere falli non
pōt & quoīēſcūq̄ reflectēdo ſup pri⁹
ſcitum. Et ibidem ſi q̄ ſpiaz dicat uolo
ēē btūs quō nō i pudēt̄ r̄nēda forte fal
leris & ita reflectendo i ſinittū ſcio me
uelle & ceſa. Ibi dē ſi q̄ ſpiā dicat errare
nolo nōne eū errare nolle uū erit. Et
alia inqđ repiūt̄ q̄ cōtra achadēicos
ualēt q̄ nibil ſcire posse ab hoīe 9cedūt̄
Seq̄ ibidē de trib⁹ contra achadēicos

libris quos q̄ itellegerit uel eū cōtra per
ceptionē ueritatis argumēta eorū maliū
mouebūt. Itē eodēis. c. 38 illa q̄ ita sciūt
ut nūq̄ excidere possint & ad naſaz ip̄i
aīe p̄inēt ei⁹ est illud qd nos uiuere sci
mus sic p̄z p̄m quō rōnes ille n̄ 9cludūt
& q̄ fallūm ē & cōtra Aug⁹. Quātū
ad 2^m articulū ut i nullis 9gnoscibilib⁹
locū h̄at error achadeicorū uidēdū est
qualit d̄ trib⁹ 9gnoscibilib⁹ p̄dictis už
de prīcipiis p̄ se notis & 9clulioib⁹ &
2° de cognitis p̄ expīetā & 3° d̄ actib⁹
n̄is poslit naſalit haberī certitudo iſil
libilis. Quāt̄ ad certitudieſ d̄ princi
piis dico ſic q̄ p̄i p̄cipiorū p̄ le notorū
talē h̄at ydēptitatē ut alter euident ne
ceſſario alte⁹ iſludat. Et iō itellect⁹ cō
ponēs illos t̄mīos ex quo apprehendir
eos h̄ apud ſe neciam cām 9formitatis
illius actus ad illos t̄minos quorum eſt
9poitio ḡ non p̄ot eē i intellectu apre
hensio t̄minorū & 9pō eoꝝ qn ſtet con
formitas h̄ 9cōpōis ad t̄minos ſicut nō
p̄ot ſtar̄ albū & albū qn ſtet ſimilitudo
Hec aut̄ conformitas 9pōis ad t̄minos
ē ueritas cōpōis ḡ non p̄ot ſtar̄ 9po
litō t̄minorū qn ſit uera & ita n̄ p̄ot ſtar̄
pceptio illius cōpoitiois & pceptio t̄mi
norū qn ſtet pceptio 9formitatis 9pōis
ad t̄minos & ita etiā pceptio ueritatis
quia p̄ pcepta euident̄ iſludūt pceptoꝝ
h̄ ueritatis. Cōfirmat̄ rō illa p̄ ſimile
p̄ p̄m 4° meta. ubi uult q̄ opp̄m primi
principii už h̄ imposſibile ē idē eē & nō
eē non p̄ot uenire i intellectū alic⁹ quia
tūc eēnt oppoita cōtrarie ſimul i mente
Quod utiq̄ ueꝝ ē de opioib⁹ cōtrariis
ideſt repugnatib⁹ formalit̄ quia opio
opiāns eē de aliquo & opio opiaans non
eē de eodē ſit formalit̄ repugnat̄. Ita

D
9-5

argua^r i ppoito repugnatiā aliquā iten
tōnū ī mēte uel itellectu l^z n̄ forālē Si
enī stat ī itellectu noticia toti⁹ & p^{tis}
& 9positio eorū cū illa icludat sicut cā
necessaria 9formitatem cōpositionis ad' ter
minos si stet ī intellectu hec opio q̄ ipa
9pō sit falla stabūt noticie repugnates
non formalit l^z noticia una stabit cum
alia & tñ erit necessaria cā oppoite noti
cie ad illā q̄ ē impossibile. Sicut enī est ī
possibile albus & nig^r stare simul q̄
tūt contraria formalit ita ipossibile est si
mul stare albū & illud q̄ est p̄cisa cā n̄
gri ita necessaria q̄ nō pōt eē sine eo ab
q̄s contradicōe. Habita certitudine
de p̄cipiis primis p^z quō hē de 9clu
sioib⁹ illatis ex eis p̄pt̄ euidentia forme
silogismi pfecti. Cū certitudo 9clusiois
tm̄ depēdeat ex certitudine p̄cipior^r
& ex euidentia illatiois. Sz nūqd ex illa
noticia p̄cipior^r & 9clusionū non erra
bit itellect⁹ si sens⁹ om̄s decipiāt circa
tm̄os. Rñdeo quātū ad illā noticia^r
itellect⁹ n̄ h^z l^z p̄cā l^z tm̄ p̄occōne
q̄a itellectus nō pōt hē noticiā simpliciū
nisi acceptā a sensibiliib⁹ illa tñ accepta
virtute sua pōt componere & si ex rōe
taliū simpliciū sit 9plexio euident uera ī
tellectus virtute p̄priā tm̄os assentiet
illi cōplexiōi. Nō virtute sens⁹ a q̄ acce
pit tm̄os exteris. Ex^m si rōtoti⁹ & p
tis & rō maioritaris accipit a sensu & in
tellect⁹ cōponat illā oē totū ē mai⁹ sua
pre. Intellect⁹ virtute sui & illo^r sio^r
assentiet idubitāt isti complexiōi & nō
tm̄ q̄a uidit tm̄os giunctos ī re sicut as
sentit illi sortes ē albg q̄a uidit tm̄os
in re uiri. Immo dico q̄ si oēs l^z eēnt
falli a q̄bus accipiūt tales tm̄ uel q̄ pl⁹
ē ad deceptionē aliq̄ sens⁹ falli & aliq̄

ueri ītellect⁹ circa p̄cipia non decipe^r
q̄a semp hēt apud se tm̄os qui essent
cā ueritatis utputa. Si alicui ceco nato
eēnt ip̄esse miraculose ī sompnis sp̄es
albedis & nigredinis & ille remanerēt
p⁹ ī uigilia itellectus abstrabēs ab eis &
poner^r istā albū nō ē nigrū & circa illā
non decipe^r. Licet tñ accipiāt tm̄ a sen
su errāte q̄a rō formalis tm̄os ad qua^r
deuentū ē. ē necessaria cā ueritatis hu^r
negatiē. De secūdis. s. cognitis p̄ ex
pieniā dico q̄ licet expien^a nō hēat d
oib⁹ singularib⁹ l^z de plurib⁹ l^z neq̄ q̄
semp sed q̄ pluries expt⁹ tñ infallibilit
nō uit q̄a ita ē & semp & ī oib⁹ & b^o p
p̄e illā pp̄oz q̄escentē ī aia. Quicqd eue
nit ī plurib⁹ ab aliq̄ cā non libera ē esse
etis natālis ipsi⁹ cē q̄ nota ē intellectu
l^z accepiss⁹ tm̄os ei⁹. a sensu errāte quia
cā nor libera nō pōt pducere ut ī pluri
bus effētū non libere ad c9 opp^m ordia
tur uel ad quē ex forma sua nō ordinat
Sz cā casu lis ordiat ad pducēdū opp^m
effētū effectus cāulis uel nō ad illū pdu
cēdū g^o materialis ē cā casu lis īspectu esse
etis frequēt pducti & ita est cā natālis
q̄ autem iste effectus euenit a tali causa
ut ī plurib⁹ hoc acceptū ē pexpientiam
q̄a ueniēdo talē natālūccū tali accēte
nūc cū tali inētū ē q̄ q̄tūcūq̄ eēt diuer
sitas accētiū sp̄ illā naturā leqbaf talis
effectus. g^o non p̄ aliqd accēns ipsi⁹ nātē
l^z p̄ natām ip̄am īle 9seq̄ talis effectus
Sed ulteri⁹ ē notādū q̄ q̄ accipiē
expien^a de cōclusiōe puta q̄ lūa treq̄t
eclipsat & tūcluppoita 9gnitōe q̄i ita ē
inquirif cā cōclusiōis p̄uā diuisiōnis
& q̄nq̄ deueit ex 9clusioe expt⁹ ad p̄ci
pia no^r ex tm̄is & tūc ex tali p̄cipio
noto ex tm̄is pōt 9clusio prius tantum

2^m exp̄m̄tū nota certi⁹ cognosci primo
genere 9gnitiois quia ut deducta ex pri-
cipio p se noto. Sicut ē p se notū q̄ opa-
cū it̄poitū iter luīosū & p̄spicuū ipedit
multiplicationē luīs ad tale p̄spicuū. Et
si iuētū fuerit p diuisionē q̄ terra ē tale
corpus interpoitū inf̄ solē & lunā scieſ
certissime & dem̄rat̄e pp̄f qd & n̄ tm̄
certū ē p exp̄ientiā sicut sciebat illa con-
clusio an iuentionē pr̄cipii. Qnq;
aut̄ ē exp̄ientia d̄ pr̄cipio ita q̄ n̄ queit̄
p̄uiā diuisionis i uenire ulterius prin^m
notū ex tm̄is l̄z stat̄ in aliquo uero ut in
plurib⁹ cui⁹ ext̄rea exptū ē freq̄nt̄ uiri
puta q̄ herba talis sp̄ei est calida. Nec
i uenit mediū aliquod pri⁹ p qd demō
straſt̄ pa.º de subiecto pp̄f qd ied stat̄
in isto pr̄cio noto pp̄f exp̄ientiā tūc lic̄z
i certitudo & fallibilitas remoueat̄ per
illā pp̄oꝝ effect⁹ ut i plurib⁹ alicu⁹ cē
n̄ libere ē nat̄alis effect⁹ ei⁹ tñ iste ē ulti-
mus grad⁹ 9gnitiois sc̄ientifice & forte
ibi non h̄ēt̄ cognitō actualis unionis ex-
tr̄or̄ l̄z aptitudinalis. Si enī passio ē
res absolute alia aut l̄bo poss̄t̄ line con-
tradictione separari l̄bo & expt⁹ n̄ h̄z
9gnitionē qa ita ē l̄z qa ita aptū natuz
ē eē. De tñs 9gnoscibilib⁹. s. de ac-
tib⁹ n̄ris dico q̄ certitudo ē de multis
eoꝝ sicut de pris & ple notis q̄ patet
4° metra. ubi dicit ph̄g dicētiū oia appa-
rentia eē uera qa ille r̄oes q̄rūt̄ utrū nūc
uigilem⁹ aut dormiam⁹ poslunt autez
idē oēs h̄re dubitatioēs tales. oīm enim
rōnē hi dignificat̄ eē & subdit rōnem
qrunt quoꝝ non ē rō dem̄ratiois enim
pr̄cipii non ē dem̄stratō gº p iōm ibi
nos uigilare ē p se notū licut pr̄m dm̄a-
tionis. Nec obstat q̄ ē 9tingēs qa sicut
acm̄ fuit alias ordo e i contingētib⁹ q̄

aliqui ē p^a & immedia^t alioqⁿ eēt p^ces
19 in infinitū i⁹ tingētib⁹ uel aliquod con-
tigēs leq^t ex cā necessaria quorū utrūq^e
ē impossibile. Et sicut ē certitudo de uigi-
lare sicut de p^sle noto ita de multis aliis
actibus q^u sūt i⁹ p^tāte noſtra ut de me in-
telligere de me audire & de aliis qui sūt
actus pfecti. Licet enī nō sit certitu-
do qd uideat albū extra poītū uel i⁹ tali
ſbo uel i⁹ tali distātia qa pōt fieri illusio
i⁹ medio uel organo uel multis aliis uiis-
tū certitudo ē q^u video etiā si illusio fiat
in organo q^u illusio i⁹ orgāo q^u maxie illu-
sio uideat pura qn actus fit i⁹ ipo organo
nō ab obo p^sente qlis nat⁹ ē fieri ab ali-
quo p^tne & ita potētia haberz actionē
luā. I. poīta tali passiōe uel illusio & ue-
re eēt ibi illud qd uisio dī siue siuactō
siue passio siue utrūq^e. Si uero illusio fi-
eret non i⁹ organo pprio ſz i⁹ aliquo pxi-
mo qd uideat organū sicut si non tieret
illusio in cōcurru neruorū ſz in ipo oculo
fierz ipressio ſpēi qlis nata ē fieri ab albo
Aduc uis⁹ uideret qa talis ſpēs uel qd ē
nat⁹ uideri i⁹ ea uideret qa hz sufficiētēz
distātia respectu organi uisus qd ē i⁹ cō-
cursu neruorū illoz. Sicut a³ p 'Augul.
.ii. de tri. c. 2° q^u reliqe uisorū remantes
in oculo oculis clausis uideat etiā pp̄m
de sensu & sensato q^u ignis q^u generatur
ex eleuatōe oculi uiolēta & multiplicat⁹
uif ad palpebrā clausaz uideat ille sunt
uere uisiones licet nō pfectissime qa hz sūt
sufficiētes distātia ſpēz ad organū pri-
cipale uisus. Sz quō certitudo eoru^z
q^u sub sunt actib⁹ ſenl⁹ puta q^u aliquod
extra ē album & calidum quale apparz
Rñdeo aut circa tale cognitū opposita
apparēt diuersis sensib⁹ aut non ſz oēs
cōgnolcentes illud hz idē iudiciū deo-

Si 2° tunc certitudo hēt de ueritate ta
 lis cogniti p̄ sensus & p̄ illā p̄ positionē
 p̄cedentē qđ i plurib⁹ euénit ab aliquo
 illud cā nātalis ei⁹ si nōn sit cā libera
 g° cū illa ut i plurib⁹ euénit talis i mu
 titō s̄ens⁹ seq̄t q̄ imutatō uel ip̄es geita
 sit effect⁹ nātalis talis cē & ita tale ex
 tra erit albū uel calidū uel tale q̄ ale na
 tu⁹ e rep̄nitari p̄ sp̄em geitam ab ip̄o ut i
 plurib⁹. Si autē diuersi sens⁹ hēant dī
 uersa iudicia de aliq° uiso extra puta ui
 sus dicit baculū fractū eē c⁹ ps ē i aqua
 & ps i aere tact⁹ aut̄ p̄t exp̄iri cōtrariū
 uis⁹ s̄ep̄ dicit solē mōrē eē 2^m quātū
 tē q̄ ē. Et oē uis⁹ a remotis eē mī⁹ q̄ sit
 i talib⁹ est certitudo qđ ue⁹ sit & quis
 sens⁹ erret p̄ pp̄om q̄l centē i aia certi
 orez oī iudicio sens⁹ & p̄ actus pluriz
 sens⁹ occurrites ita q̄ lemp aliqua pp̄o
 rectificat itellectū de actib⁹ sens⁹ qs
 sit ue⁹ & qs fallat in qua pp̄one itelle
 ctus non depēdet a sens⁹ sicut a cā sed
 sicut ab occasiōe. Ex^m itellectus habz
 illā pp̄om q̄scētē nullū duris⁹ frangit
 ad tactum alio⁹ mollis sibi cedētis hecē
 ita p̄le nota ex fīs q̄ etiā si eēnt accepti
 a sens⁹ errātib⁹ n̄ poss̄ itellect⁹ dubi
 tāt̄ de illa imo opp^m idudit cōtradicī
 onē l3 q̄ bacul⁹ sit durior aq̄ & aq̄ sibi
 cedat h̄ dicit uterq̄ sens⁹ tā tact⁹ quāz
 uis⁹ seq̄t g° bacul⁹ non ē fractus sicut
 sens⁹ uis⁹ iudicat ip̄m fractū & ita qs
 sens⁹ erret & quis non circa fractionēz
 baculi itellect⁹ iudicat p̄ certi⁹ oī actu
 sens⁹. Similē ex alia pte q̄ quātū ap
 plicatū q̄nto oīo ē eq̄le sibi hoc ē notuz
 itellectui q̄tūcūq̄ noticia īmōrē accipe
 tur a sens⁹ errātē l3 q̄ idē quātū possit
 applicari uiso pp̄inq° & remoto h̄dicit
 tam uis⁹ q̄ tactus g° quātum uis⁹

Iue ppe siue a remotis est equale ergo
 uis⁹ dicēs hoc eē mī⁹ errat. Hec 9° co
 cludit ex p̄cipiis p̄ le notis & ex acti
 bus duorū sens⁹ 9gnoscētiū ut i pluri
 b⁹ ita eē & ita ubiq̄ rō iudicat sens⁹
 errare hoc iudicat non p̄ aliquā noticiaz
 p̄cise acq̄litā a sensib⁹ ut a cā sed p̄ aliquā
 occasiōatā a sens⁹ i q̄ n̄ fallit etiā si oēs
 sens⁹ fallāt & p̄ aliquā aliā noticia acq̄
 sitam a sens⁹ uel a sensib⁹ ut i pluribus
 q̄sciūt eē uera p̄ pp̄oz lepe allegatā. I.
 qđ euénit ut i plurib⁹ & cēfa. Quātū
 ad 3^m arti^m. Ex istis r̄ndēdū ē ad illas
 tres rōnes. Ad p̄ia⁹ ad illā demutatōe
 obiecti aīs ē fallū nec ē op̄. Aug. s̄ er
 raditi & discipuli eius trachilli q̄ nole
 bant loqui sed mouebāt digitū ut dicit
 4° meta. & ḡna nō ualer dato q̄ aīs eēt
 ue⁹ qa adhuc 2^m Aristo. posset haberī
 certa cognitō de hoc q̄ oīa cōtinue mo
 uent. Nō sequit̄ & si obm̄ est mutabile
 g° q̄ gignit̄ ab eo non ē rep̄nitat̄ alic⁹
 sub rōne īmutabilis qa mutabilitas in
 oīo non ē rō gignendi sed naīa ipsius
 obiecti qđ est mutabile genitū ergo ab
 ip̄o rep̄nitat naīam p̄ se g° si naīa unde
 naīa hēat aliquā īmutabilē hitudinē ad
 aliud illud aliud per suum exemplar &
 illa naīa p̄suū exēplar rep̄nitant ut īmu
 tabilif unita & ita p̄ duo exēplaria geni
 ta a duob⁹ mutabilib⁹ non in quantuz
 mutabilia sed in q̄ntū naīe p̄t haberī
 noticia īmutabilis uniois eoꝝ. Pz etiā
 q̄ rep̄nitatiū in se mutabile p̄t repre
 sentare aliquid sub rōne īmutabilis quia
 eēntia dei sub rōne īmutabilis rep̄nita
 bit itellectui p̄ aliquā oīo mutabile s̄iūl
 lud sit sp̄es iue act⁹ hoc p̄z p̄ simile qa
 p̄finitū p̄t rep̄nitari aliquid sub rōne i
 finiti. Ad 2^m dico q̄ i aia p̄t itelligi

111

9.5.

83

duplex mutabilitas. Una ab affirmatōe
in negationē & e9° puta ab ignorantia
ad sciam. uel non intellectōe ad intellectōe.
Alia q̄i a contrario in contrariū puta a
rectitudine in deceptionē uel e9° aīa q̄
ad quā obiecta ē mutabilis p̄ia muta
bilitate & p̄ nihil formalit̄ in ea ext̄ tol
lit ab ea talis mutabilitas s̄z non ē mu
tabilis 2° mutatione nisi circa illa com
plexa q̄ non h̄nt euidentiā ex tm̄s. Cir
ca ista uero q̄ s̄t ex tm̄s euidentia mu
tari non p̄t 2° mutabilitate q̄a ipsi t̄
cōphēsi s̄t cā necessaria ḡfemiratis &
politōis facile ad iſos ſ̄os ḡ ſi aīa ē mu
tabilis a rectitudine in errorē absolute nō
ſeq̄t q̄ p̄ nihil aliud a ſe p̄t rectificari

Quia ſaltē rectificari p̄t circa illa
obā circa q̄ non p̄t intellectō errare ē
minis apprehēſis. Ad 3m ſi aliquā ap
parētiā h̄ret magis 9cluder̄ cōtra op̄.
illā q̄ negat ſpēm itelligibile q̄a ī ſpēs
q̄ p̄t reſplentare ſensibile tāq̄ obm in
ſōpnis est fantasma non ſpēs itelligibi
lis ḡ ſi intellectus ſolo fantasmate utat
p̄ qd̄ obiectū ſibi ē p̄n & non alia ſpē ī
telligibili nō uideſ q̄ p̄ aliqd̄ in q̄ obz̄
ſibi relucet poſſ discernere uerū a ueri
ſimili. S̄z ponēdo ſpēz ī intellectu nō
ūz r̄o q̄ intellectō nō p̄t illa uti p̄ ſe ut
p̄ obo q̄a nō contingit uti illa ut ī dor
miēdo. Si obicias q̄ fantasma p̄t rep̄n
taſ ſe uel obz̄ ḡ intellectō p̄p̄ illū erro
rē uirtutis fātastice p̄t errare uel ſaltē
ligari ne poſſ op̄ari utz ī ſōpnis & fre
neticis. P̄t dici q̄ ſi liget q̄n talis
error ē ī uirtute fātastica n̄ t̄ errat intellectō
q̄a tūc n̄ h̄z aliquē actū. S̄z q̄
ſciat tūc intellectō q̄n n̄ errat intellectō fan
tastica q̄ t̄ n̄ non errare requiriſ ad h̄. q̄
intellectus n̄ erret. R̄ndo ī ueritas

q̄ ſicit ī intellectu q̄ potēt̄ n̄ errat cir
ca obm p̄porcioātū n̄iſ idis poita & no
tū ē intellectui uirtutē fantastica n̄o eſſe
indispoita ī uigilia tali ī diſpōe q̄ ſacit
fantasma reſtentare ſe tāq̄ obm quia p̄
ſe notū ē intellectui. Quod intellectō u
gilat & ita q̄ uirt⁹ fantastica n̄o ē liga
ta ī uigilia ſicut ī ſōpnis. S̄z adhuc iſtat
ḡtra illā certitudiēz dcaz daſtib⁹ h̄ mō
uiſ mihi q̄ uideā uelaudiā ubi t̄n non
uideo nec audio ḡ de hoc n̄o ē certitu
do. R̄ndeo q̄ aliud ē cōtra negatē aliq̄
ppōz oñder̄ eā eē uerā aliud ē alicui ad
mittēti eā oñdere quō ſit uera exm 4°.
meta. cōtra negatē p̄m p̄cipiū n̄o ī du
cit p̄bs iſtud ī ueniēs q̄ opinioē ſiml
ḡtrarie eēnt ī aīa hoc ipi 9cederēt ſicut
p̄missaz ſ̄z īducit aliq̄ ī cōueniētia mani
festa eis licet non iſe. S̄z recipiētib⁹
p̄m p̄cipiū oñdit q̄o ſit notū p̄m p̄ri⁹
q̄a q̄ opp̄m e19 n̄o poſſ uenire ī mētez
q̄a tūc poſſunt op̄. cōtrarie ſimul in eſſe
talis cōclusio ē ibi magis ī ueniēs qua
ypotesis. Ita h̄ ſi 9tēdis mecu nullā
eē p̄ ſe notā nolo tecū diſputare. Cō
ſtat enī q̄ p̄uis & ita n̄o es pluſus ſi
cut p̄z ī actib⁹ tuis quō abicit Aris. 4.
meta. ſompniās enī de aliquo ī p̄ximo
acciōedo & poſtea uigilās non pſeq̄ris
illud ſicut faceres ſi ita eēs p̄ximus in
uigilādo ad illā p̄leqndz. Si aut̄ ad
mittas aliq̄ ppōz eē p̄ ſe notā & circa q̄
cūq̄ p̄t poten⁹ idispoita errare ſicut
p̄z ī ſompniis igit adhuc ut aliqua cog
noſcaf p̄ ſe eē nota o3 q̄ poſſit ḡ noſci
q̄do po⁹ ē diſpois & q̄n n̄ & p̄ ḡn̄s p̄t
haberi noticia de actib⁹ n̄ris q̄ potetiā
ē ita diſpoita ita q̄ illa ē p̄ ſe nota q̄a
ſibi p̄ ſe n̄o. Dico tūc ad formā h̄ ca
uillationis q̄ ſicut az ſompniātū ſe uide

ita possit sibi apparere oppositum unius
principiū p[ro]le noti speculabilis & tamen non
sequit[ur] q[uia] principiū sit p[ro]le notū ita non
sequit[ur] q[uia] sit p[ro]le notū audiēti q[uia] audiat
qua circa utrum p[otest] poterit disposita erat
rare nāt p[otest] dispōta & q[uia]d sit dispōta
ta & q[uia]d h[ab]et p[ro]le notū qua alias nāt possit
9gnosci aliquid aliā p[ro]le notā qua nō posset
cognosci q[uia] eēt p[ro]le nota intellectui utrum
illa cui intellectus sic dispōta uel sic assē
tiret. CIRCA Quartū artiū cōtra
9clusionē op[er]e. arguo sic q[uia]d intellectus
p[er]ueritatem certā & sincerā ueritatē aut
ueritatē ifallibilē absq[ue] dubierate & de
ceptiōe & p[ro]batū ē prius & declaratum
ī articulo 2° & 3° q[uia] ip[s]a p[otest] haberet ex
puris natib[us] aut intelligit de ueritate
q[uia] eēt p[er]tinet & cū ens natūlē possit intelligi
igit & ueritas p[er] abstractionē qua q[uia]cūq[ue]
forma p[otest] intelligi ī abstractō inse & in
abstractō a se[me] aut 3° intelligit p[er] uerita
tē 9formitatē ad exēplar & si ad cātu[m]
p[ro]p[os]itū. Si ad exēplar īcreatū cōfor
mitas ad illud non p[otest] intelligi nisi illo
exēplari cognito qua relato nō ē cognoscibilis
nisi 9gnitio extreō g[ener]o falsum est
q[uia] p[otest] exēplar ēstū ē rōne 9gnoscēdi
& nāt 9g^m. Prefēta 2° intellectus siplex q[uia]
intelligit 9fusio[n]e p[otest] intelligere diffinitiū ī q[uia]re
do diffinitiōē illiū 9gnitiū p[er] uia dīliois
hec cognitō diffinitiā uir p[er]fec[tissima
pertinens ad intellectum simplicem ex
tali igitur cognitione p[er]fectissima termi
norum p[otest] intellectus p[er]fectissime intelligere
prius. Ex principio 9clusionē & ī hoc uir
cōpleri noticia intellectualis ita q[uia] nō uir
cōg[uia] ueritatis necessaria ultra ueritates
p[er]ducās. Itē 3° aut lux ēstū cāt aliquid prius
natūlē actu aut non si sic aut igitur ī ob
jectu

aut ī intellectu. nō ī obiecto q[uia] obiectum ī q[uia]
tum h[ab]et ī intellectu nō h[ab]et ī reale ī gr[ati]a
non ē capax illiū accūtis realis. Si ī in
tellectu g[ener]e lux īcreata nō īmutat ad 9g
noscēd[us] lincerā ueritatez nisi mediāte
suo effectu & ita eēt p[er]fecte uidet opinio
9uīs ponere noticiā in luīe creato sicut
ista p[otest]io que ponit eā uideris ī intellectu
agēte q[uia] ē effectus lucis īcreata & p[er]fectior
q[uia] eēt illud lumē accūtale creatū. Si autē
nihil cāt aī actū aut g[ener]e hec sola lux cāt
actū aut lux cū intellectu & obiectu si sola
lux īgr[ati] ī intellectus agēs nullā h[ab]et opatiōz
ī 9gnitōe lincerē ueritatis q[uia]d uidet in
9ueniēs qua illa opatiō ē nobilissima ī tel
lectus nostri igitur ī intellectus agens q[uia] ē no
bilissim⁹ ī aīa 9currēt aliquo mō ad illā
actionē. Similē etiā 2° p[er]h[ab]it 3° de aīa
intellectus agēs corrōdet ī rōne actiū
possibilis aut in rōne passiū g[ener]e quicqd
recipit possibilis ad illud aliquid se habet
ī intellectus agēs actiue. Hoc etiā ī 9ueniēs
q[uia]d illatū ē 9cludit ex op[er]e. p[er]dicta p[er]aliz
uia qua 2° sic opinatē agēs utens instru
mō nō p[otest] habere actionē excedentē
actionē instrūmētū igitur cū uirtus ī intellectus
agētis non posuit ī 9gnitōe sincere uer
itatis lux ēstū utens ī intellectu agente nō
poterit ī actionē 9gnitionis sincere uer
itatis ita q[uia] ī intellectus agēs hecat ibi rōz
instru[m]ētū. Si dicas q[uia] lux īcreata cu[m]
ī intellectu & obiectu cāt illā ueritatē sincerā
Hec ē 9uīs opinio q[uia] p[otest] lucē ēstū
sicut cām remotā cāre certā ueritatē
uel igitur erit illa op[er]e ī 9ueniēs uel non dil
cordabit a 9uīs op[er]e. AD Questionē
dico q[uia] p[er]p[er]f[ect] uerba aug[ustinus] o[ste]r[ius] concedere q[uia]
ueritatis ifallibilites uidet ī regulis ēstū
Vbi prior notādū q[uia] hic p[otest] li In accipi
obiectiue & hoc q[uia]druplicif uel si ut in

Ho: ad e' decessit et n' d' qz c' m' i' m'k
ut e' e' m'na ad e' non s'io e' m'c qz
l'm' n' d' h' e' m' m'nx d' m' s' n' m' h' y'
qz d' m' k' g'm' ? In i' o' q' l's' s' . l's' o' f' s' n' ?
d' h' c' o' t' . t' h' v' l' q' h' c' m' d' u' n' m' i' m' l' h' p' d' u' c' a' d' t' n' t' m' i' m' l' h' . V' d' e' p' z
In p' . d' i' . g' . q' . 3' . 7' . a' b' d' f' g' . l' . m' . n' . r' . s' . t' . v' . w' . x' . y' . z'

obo primo uel sicut in continete obm p
xmu. uel si*c* i eo uirtute c*g* obm pxiiii
mouet uel licut i obo remoto. Ad in
tellectu pri dico quod oia intelligibilia actu
intellectu diuini habt est intelligibile & in
eis oes ueritates reluc*e* dicitur ita quod intel
lectu intellig*e*s ea & uirtute eo*p* intelli
g*e*s necessaria*s* ueritates de eis uid*e* in
eis sicut i obiectis illas ueritates necessa
rias. Illa aut*e* i quanttu*s* sunt obiecta 2ra i
tellectu diuini sunt ueritates q*ui* 9 formes
suo exemplari intellectu*s*. dino & tu lux
quod maiestat*e* & imutabiles ibi & nece
ssarie sed et*ne* sunt 2m quod quod et*nitas* est
coditio ex*n*tis & illa non habt exist*e*ti*a*
nisi 2m quod. Sic go possum*g* dici ea uider
in luce et*erna* hoc e*n* in obiecto secundario
intellectu diuini quod e*n* ueritas uel lux eter
na mod expo*it*o. Secud*g* mod*g* pri mi
lit quod intellectu*s* diuini continent illas ueri
tates. quod liber sicut illa auctoritas dicit
de tri.i4.c.15. quod ille rones scripte sunt i
li*o* lucis eterne. s*ed* i intellectu dino iqtu*s* co
tinet illas ueritates & licet ille liber no
uideat tu uid*e* iste quoditates quod sunt scri
pte in isto libro & eaten*g* pot dici intellectu*s*
tus non uidere ueritates i luce et*erna*. i.
li*o*. i*o* sicut i continete obm & hab 2m mod*g*
2m uel et*erna* i illi ueritatib*g* quod sunt et*erna*
secundu*s* quod sicut i obiectis 2m pri mod*g*
Et ali*s* isto*p* modoru*s* uid*e* e*n* secundu*s*
Aug*m* 12. tri.i4. quod rone quod rat*e* corporis ma
net icorruptibilis & imutabilis & ce*ta*
non aut manet talis nisi ut e*n* obm 2ra i
intellectu*s* dini. Sz contra pri*m* mod*g* e*n* du
biu*s* si en*i* i*n* uid*e* istas ueritates ut sunt
i intellectu dino quod no*n* uidem*g* intellectu*s*
diuini quo*d* dicimur uidere i luce i*creata*
ex hoc quod uidem*g* i tali luce et*erna* 2m quod
quod h*ab* e*n* i luce i*crata* sicut i intellectu*s* 9g

noscēte. Huic respondet 3^m mēbrꝝ q̄ illa ut sūt obm̄ secūdariū itellect⁹ dīni non h̄z eē n̄lī 2^m quid opatio aūt uera realis nō cōpetit alicui p̄cile enti secūd⁹ qđ uirtute sui sed si aliquo° 9petit sibi h̄z eē uirtute alteri⁹ cui 9petit eē l̄m plicit igit̄ iltis obis 2^a riis nō 9petit mo uere itellectū p̄cile n̄lī i uirtute eē itel lect⁹ dīni qđ ē eē l̄plicit & p̄q i^a h̄nt eē secūdū qđ. Sic g° i luce etna 2^m quid sicut i obo primo uidem⁹ h̄z i luce icrea ta secūdū 3^m modū uidem⁹ sicut in cā p̄xima uirtute c9 obm̄ p̄ximū mouet.

Iuxta h[ab]et etiā posse dici quātū ad tertium modū quā uidem⁹ ī luce eterna sicut in cā p̄imā obiecti in se nā ī tellect⁹ diuin⁹ p̄ducit illa acū suo iē ī telligibili & acū suo dat obo huic eē tale & illi tale & p̄ḡnis dat eis tales⁹ rōes obi p̄q̄s rōes p̄mouēt ī tellectū ad 9gn⁹ nē certā. Et q̄ p̄prie possit dici ī tellectū n̄m uidere ī luce etna q̄a lux ē cā obi. App⁹ p̄ simile q̄a p̄prie dicimur ī telligere ī luīe intellectus agētis cū tñ illud lumē non sit nisi cā actia uel faciēs obm̄ ī acū uel uirtute c9 obz̄ mouet uel ut q̄p̄. Ista ḡ. duplex cālitas intellectus diuini q̄ ē uera lux in creatuā uiz̄ q̄ p̄ducit oba secūdaria in eē ī telligibile & ē illud uirtute c9 obiecta 2⁹ ria etiā p̄dcā mouēt actualis ī tellec̄m̄ pōt q̄ integrare unū 3⁹ mēbr̄ de cā p̄p̄ q̄ dicemur uere uidere in luce eterna. Et si obicis contra istos duos mōs integrates 3⁹ mēbr̄ de cā q̄ tūc magis uirū q̄ dicemur uidere in deo uolēte uel ī dō ut uolūtas ē q̄ ī deo ut lux ē q̄a uolūtas dina est p̄cipiū īmediatū c9 libz̄ actus ad extra. R̄ndeo ī tellect⁹ diuin⁹ ī q̄tū aliquo⁹ prior ē acū uoluntatis diuine p̄ducit illa oba ī eē ī telligibili & ita p̄pcū

ita ut prior cā uidet̄ cooperari illis itelli
gibib⁹ ad effectū eorū naturalē ut lcz
app̄hensa & cōpoīta cāent app̄heliōis
gitoritatē ad se. Vide⁹ igit̄ q̄ cōtradicōz
includat itellec̄tā aliquā talē cōpoītōe⁹
forme & gpoītōz n̄ ēe gfōez t̄is l̄z pol
libile sit istos t̄os n̄ gcipe q̄a licet deus
uolūtate coagat ad hoc q̄ itellec̄t⁹ t̄os
gponat uel nō t̄n cū ea cōpoluerit ut i⁹
cōpoītō sit gformis t̄minis hoc uideretur
necessario seq̄ rōnē t̄mio⁹ quā h̄nt ex i⁹
tellec̄tu dei cānte illos t̄mios i⁹ eē itelli
gibili naſalit̄. Et ex isto a⁹ q̄li⁹ non ē
necessaria sp̄alis illustratō ad uidenduz
i⁹ regulis efnis q̄a Aug⁹ nō poīt in eis
uideri niſi uera q̄ lunt necelaria ex ui t̄
minor & i⁹ talib⁹ ē maxia necessitas t̄a
caule remote q̄ p̄pinque respectu estec
ctus puta t̄a itellec̄t⁹ diuini ad obiecta
mouētia q̄ obo⁹ illo⁹ ad ueritatē com
plexionis in eis & i⁹ licet nō t̄ata sit ne
cessitas ad p̄ceptionē istius ueritatis q̄
opp̄m includat cōtradictionē t̄n necessi
tas ē expte cause p̄xime coaſſtēte sibi
cā remora q̄a t̄mios app̄hensi & gpoīti
nati lūt naſalit̄ cāre euideſtā gformita
tis gponis ad t̄mios & si ponat q̄ deus
coagat t̄mios ad iſtū effētū iſtūtia gene
rali nor t̄n necessitate naſali sed siū sit
iſtūtia generalis siue q̄ pl⁹ ē necessitas
naſalis iſtūtū t̄mios ad iſtū effētū p̄z q̄
nō reqr̄it illustratō sp̄alis. Assumpt⁹
de iſtētioē Aug. p̄z p̄ip⁹ 4°. f. c. 16 ubi
loqūt̄ de ph̄is iſidelib⁹. Nōnulli eorū
potuerūt atiē mētis ultra oēm creaturā
leuare & lucē i⁹ gmutabilis ueritatis q̄t̄
cūq̄ expte attingere q̄ xp̄ianos multos
ex sola uiuētēs fide n̄ dū posse deridēt̄
q̄ uult q̄ xp̄iani credita non uidet̄ i⁹ re
fūlis efnis l̄z ph̄i uiderūt i⁹ illis necessa

ria multa. Itē etiā. 9. tri. c. 6. nō q̄lis
fit unīgc⁹ q̄ mēs hoīs & cēta. q̄ diceret
cōtingētā non uidet̄ ibi l̄z necessaria &
i⁹ eode. 4° c. 17. arguit contra illos ph̄os
nūquid q̄a uerilime disputat̄ efnis rōi
b⁹ oīa t̄palit fieri p̄ptēra poterūt i⁹ ipis
rōnib⁹ alpicere quot sūt aīaliū genera
quot ſēia ſingulorū i⁹ exordiis & cetera
Nōne oīa iſta nō p̄ illā i⁹ gmutabilē ſciē
tiā led p̄ locorū & t̄p̄m hystoriā q̄lierūt
& ab aliis expta at 3⁹ ſcripta crediderūt
iḡt̄ itelligit q̄ p̄ illas ſ̄gulas n̄ ggnoscūt̄
illa gtingētā q̄ t̄m p̄ ſenl⁹ cognoscant̄
uel p̄ hystoriā credun̄ & t̄n l̄p̄alis illu
ſtratio magis requir̄it i⁹ credēdis gtingē
tib⁹ q̄ i⁹ ggnitis necelariſ ūmo ibi max
ime remouēt illustratō l̄p̄alis & ſufficit
ſola generalis. Cōtra qd iḡt̄ dicit aug.
12. tri. 14. q̄ pauco⁹ ē puenire mētis atie
ad rōnes itelligibiles. & 83. q. q. 46. non
niſi pure aīe ad illas p̄tingūt̄. Rñdo
illa puritas nō d̄z itelligi a uiciis q̄a. 14. c
14. uult q̄ i⁹ iuſtus uiderūt i⁹ regulis eternis
qd i⁹ his ſēciēdūt̄ & 4° li⁹ c. 16. uult q̄
ph̄i uiderūt ueritatē i⁹ regulis efnis ſiū
fide & q̄oe eadē uult q̄ null⁹ posset eſſe
ſapiē ſine cognitionē ydearū eodem mō
q̄ platonē forlan̄ gcederet eē ſapiētē
ſed illa puritas debet intelligi eleuan
do intellec̄tum ad ueritates ut relucēt̄
iſtē nō tantum ut relucēt i⁹ fantāmate
Vbi gſiderādū ē q̄ res ſenſibilis ex
tra cāt ſtantasma gſufum & unū paccn̄s
i⁹ uirtute fantastica rep̄ſentās. ſ. rem 2⁹
q̄ntitatē figurā & colorē & alia acc̄ntia
ſenſibilia & ſ. cut ſtantasma rep̄ntat tāt̄
gſule & paccn̄s ita multi p̄cipiūt t̄m ēs
paccn̄s. Veritates aut̄ pure lunt p̄cile
t̄les ex ui pp̄ria t̄mio⁹ i⁹qntū illi t̄m
abſtrahūt ab oīb⁹ paccn̄s ḡuūtis cū eis

Nō enī hec pō oē totū ē mai9 sua pte
p' uera ē ut totū ē i lapide uel i ligno s3
ut totū abstrahit ab oib9 qb9 9iungit
p accns & 10 itellect9 q nūquā itelligit
totalitatē nīl i 9ceptu p accns puta ito
talitate lapidis uel ligni nūq intelligit
sincerā ueritatē h9 p̄cipii qa nūq itel
ligeret p̄cisā rōnē fmini p q̄ ē ueritas.
Paucoꝝ iḡ ē ptingere ad rōes etnas qa
paucoꝝ ē h̄e itētiones p̄le & multorū
est h̄e concept9 tales p accns. Sed isti
pauci nō dicūt distigui ab aliis p̄p̄ spā
lē illustratōez s3 p meliora nālia qa h̄it
it ellectū magis abstrahētē & p̄spicatō
rem uel p̄p̄ maiore iqsitionē p̄ quā eq̄
igeniosus puenit ad cognoscēdū, illas
q̄ditates quas ali9 nō 9prens nō 9gnos
cit. Et illo° itelligit illud Aug. 9. tri
6. de uidēte i mōte & de uidēte iferius
aerē nebulosū & supius lucē sinceram
Qui enī tīm̄ itelligit semp cōceptus per
accns & eomō q̄ fantasma represētar
talia obiecta q̄ entia p accns ip̄e ē q̄ in
ualle poit9 circūdat9 aer. nebuloso. S3 q̄
lepat q̄ditates itelligēdo p̄cise eas cōce
ptu p̄le q̄ tñ relucēt i fātātē cū mīltis
aliis accntib9 adiunctis ip̄e h3 fātasma
inferi9. L. aerē nebulosū & ip̄e ē i mōte
iqtū cognoscit illā ueritatē & uidz ue
rum supra uidelz illā ueritatē supiorem
i uirtute itellect9 icreati q̄ ē lux eterna.
Isto ultio mō pōt 9cedi q̄ cōgnoscant
ueritates sincere i luce etna sicut i obo
remoto cognito qa lux icreata ē p̄m̄ pri
cipiū ētiū speculabiliū & ultimus finis
reꝝ praticeꝝ & iō ab ip̄a sumūt tā pri⁹
speculatia q̄ pratice & iō 9gnitō oīm tā
speculabiliū q̄ praticoꝝ p̄ p̄cipia sūp⁹
a luce etna ut 9gniita ē p̄fectior & poti
or 9gnitiōe sūpta p̄ pri⁹ i genere p̄prio

sicut dcm̄ ē i de sbo theologie & ē emi
nētior alia q̄cūq̄ & hoc. 9gnitō om̄uz
ptinet ad theologū 9gnoscere enī triā
gulū h̄e tres ut ē qdā p̄cipiatō dei &
h̄ns talē ordinē i uniuerso qa exprimit
p̄fectionē dei hoc ē nobiliori mō 9gnos
cere trian. h̄e tres q̄ p̄rōnē trian. & ita
cognoscere q̄ tēpate uiuēdū ē p̄p̄ bea
titudinē cōlequēdā q̄ ē i attingēdo eēn
tiā dei i se p̄fecti9 ē cognoscere i stud 9
gnoscibile p̄cipiū q̄ cognoscere p̄ p̄im
aliquid in genere moris puta p̄ hoc q̄ ho
nestē uiuēdū ē. Et isto° loqt' Aug 9 de
luce icreata ut cognitā is. tri. 27. uel 83.
ubi leip̄z alloq̄ns ait Multa uera uidisti
& ea q̄ discernisti ab ea luce q̄ tibi lucē
te uidisti attolle oculos ad ip̄az lucez &
eos mea fige si potes sic eū uidēbis q̄
distat natuitas uerbi a p̄cessione dei &
paulo post. hec & alia oculis tuis i terio
rib9 lux ista mōstrauit q̄ igit̄ cā est cur
arie fixa ip̄am uidere nō possis nisi utiq̄
ifirmitas & cefā. Ex dictis p̄z ad omnes
auctoritates Aug. i opp⁹ & 2⁹ aliquę
dcoꝝ modoꝝ uidēdi exponi p̄nt aucto
ritates aug. q̄ occurruūt de ista materia.

De 6° articulo uidēdū ē quō tres rō
nes facte p̄ prima opiniōe aliquid ueruz
cōcludūt iqtū accipiūt ab Aug° licz nō
9cludāt illā 9clusionē fallā ad q̄ iducūt
L. ubi sciēdū quere alibi.

EVESTIGIO QuERO

Vt̄ i creaſa sit uestigiū tni
tatis ar. q̄ nō qa p̄ uestigium
pōt uestigari illud c9 ē uestigiū igitur
p̄creatāz posset naſalit uestigari tñitas
q̄est fallūm qa hoc excedit naſalē rōnē

Itē i naſa itelligibili ē ymago tñitas
tatis nō ē ergo uestigiū 9ña p̄z qa 1⁹ ha
bñt oppoſitas & diſtictas rōes i p̄ntādi

g° nō 9ueniūt eidē. Itē natā itellcūalis q̄ nobilior h̄z alia rōnem rep̄ntandi q̄ s̄ba natē inferioris ut rōnē ymagis s̄z ci tra natāz itellectualē sūt natē multe habētes ordinē ip̄fectiōe sicut aiata supra aiata & mixta supra simplicia g° in eis erit alia rō rep̄lentādīta q̄ rō uestigii non erit 9ūis oīb9. Cōtra 6. tri. ultio oīz ut creatorē p̄ ea q̄ facta sunt intellectu conspiciētes itelligam⁹ trinitatē cuius i creature quo° digm̄ ē a⁹ uestigiu. In i⁹ q̄one 3⁹ sūt uidēda p̄ rō qz z⁹ p̄bim oēs trāsserētes z⁹ aliquā similitudinē transfrētū Vidēdū ē d̄rōe uestigii i corporalib⁹ unde trāslatū ē hoc nomē ad p̄poitum Secūdo uidēdū ē q̄ sit rō uestigii z⁹ q̄ trāsser̄t ad p̄poitū & i quo q̄sifit & re sp̄ctu c⁹ i deo sit rō uestigii i creature Tertō uidēdū ē i quib⁹ fundat resp̄cūs siue creatē ad dū c⁹ d̄rōe uestigiu. Quātum ad p⁹ dicit q̄ uestigiu ē imp̄flio d̄ relicta ex transitu alic⁹ super uacuū uel plenū ip̄m ip̄fecte rep̄ntas & iō imp̄fce q̄a uestigiu rep̄ntat aliqd cōfuse & sub rōne sp̄ei ymago sub rōe idividui sicut p̄ uestigiu distinguit equ⁹ a boue & cog noſcit q̄ trāsiens ē equ⁹ nō bos nō aut distinguit h̄ equ⁹ ab illo sed ymago distinguit q̄a ymago hoīs nō rep̄ntat celarem. Quātū ad z⁹ dicit q̄ creature h̄z ad deū triplicē relationē sicut ad triplicē cām & hoc z⁹. 3. mōs relatōis q̄ s p̄oit p̄hs s. meta. Quātū ad primū modū refer̄t ad dū relatiōe fūdata sup unū. s. similitudinis & hoc iqtū creatāē exēplata & refer̄t ad deū iqtū ē cā exēplaris. Quantū ad z⁹ modū. s. potētie refer̄t creatā ad deū ut p̄ductū ad pducētez. Quātū ad 3⁹ modū. s. mo mēſure refer̄t creatā ad dū ut ordinata

ad ip̄z licut ad cāz finalē. Iſti enī. 3. r̄ſpe
ct⁹ integrat rōnē uestigiū q̄a una nō ſuſ
ficit ſine aliis ut colligit ab Aug⁹ 83. q.
q. 74. de duob⁹ oīis & cēta hēt igit̄ in
quo cōſiſtit uestigiū i creatura. S3 r̄ſpe
ctu c9 ē expte deirnē de reſpectu appria
toꝝ oīb⁹ pſonis diuinis nā creaſa p p^m
reſpectū. 1. ſimilitudinis rep̄ntat artem
exēplātē q̄ appropriaſ filio p alia rep̄n
tat potētiā pducētis q̄ appriaſ p̄i per
ftiā r̄p̄ntat boſtātē ſiniētis q̄ appropri
at s.s. Cōtra p^m. ar^m. f. cōtra illud q̄
dicit i p° mēbro li t̄m eēt unū aīal & n̄
aliud eēt poſſibile i uniuerlo adhuc ei⁹
uestigiū nō eſſet ei⁹ ymago q̄a adhuc n̄
eſſet eius uestigiū toti⁹ ſimilitudo ſed
ptis yāgo aut̄ ē ſimilitudo toti⁹. & t̄n
tūc non rep̄ntaret i p̄m qſule ideſt z^m a
aliquā rōnē ſibi & aliis q̄uēz. Quātū
igit̄ ad h̄ dico q̄ uestigiū ē ſimilitudo p̄
tis a qua ip̄mit̄ in aliqd ſibiceſtēs. Sed
ſimilitudo ip̄preſſa ptis non ē ſimilitudo
toti⁹ q̄a nec z^m rōm toti⁹ inle neq̄petiā
p quā totū immediaſe 9gnosceſ ſz argui
tie t̄m ex hoc q̄ 9gnosciſ illd rep̄ntatū
eē aliqd illius & iō ſi iſtud ſupp⁹ ſit fal
ſum puta q̄ illud ip̄rimēs uestigium eſt
ſepatū a toto ut ſi pes āputat⁹ a corpe
ip̄primeſt uestigiū erraſt aliqſ circa to^m
c9 nata ē talis p̄ ſeē ip̄preſſua uestigiū p̄z
etiā q̄ ſi totū corp⁹ eēt ip̄reſlū ip̄lueſ
ſicut pes ē ip̄reſl⁹ illa ip̄preſſio derelicta
uere eēt ymago & ſimilitudo toti⁹ ſic
mō uestigiū ē ſimilitudo ptis. H⁹ etiā
ad ppoitū applicādo non uiſ q̄ pria di
ſtinctio q̄ ponit̄ in uestigiū & ymagieſ
ſit uera q̄a nulla creaſa rep̄ntat deū niſi
z^m 9ceptus q̄uēs & nō z^m cōcept⁹ ſpā
les ſpēi. f. ſpāliſſime g⁹ non ē dñia creaſe
ad creature i rep̄ntando deū i rōne q̄ui

& nō 9ū. Quod etiā dicitur in 2° p^o sec^o mēbro q̄ uestigiū ḡsistat in illis tribus rōnib⁹ nō uī uerū q̄alz rō uestigiū di cat resp̄cīm quēadmo^m similitudo éalis create tñ nō ē respect⁹ tñ sicut nō dī similitudo tñ eī i respectu sed i aliquo ab° i quo fūdet rō similitudis. Ita etiā uī rō uestigiū nō eē in respectu p̄cile s̄z i aliquo ab° i quo fundat ille respectus. Et hoc p̄bat sic qa uestigiū ē similitu⁹ uestigati ex quo cognito cognoscitur illud g° uestigiū pōt p̄gnolci nafalit illi c⁹ ē sed relato nō pōt p̄gnolci tio nafalit g° & z̄. Itē q̄ dī q̄ isti. 3. ū spectus p̄tinēt ad tres mōs relatione h̄ uī falluz qa p̄hs. s. meta. ponēs drāz duorū modorū ad 3^m uult q̄ i duobus primis moīs sit mutua rlō i 3° nō led tñ unuz dicit ad aliud qa aliud ē eī oīs aut rlō create ad deū non ē mutua sed tñ deus dicit ad creatam qa creatā ad ip̄m ergo oīs respect⁹ create ad dū ē 2^m 3^m mo^m

Quod etiā adducit de p^o de similitudine n̄ uī qa illa similitudo ex^a ri ad ex̄plans nō ē dī p^o. qa nō ē similitudo uī uocatiois s̄z imitatiois īmo p̄tinet ad ter tiū modū sicut maifeste p̄z p̄ p̄km qui i 3° ponit relatione scie ad scibile & uni uersalit mēlurati ad mēsurā exemplar aut h̄ rōnē mēsure respectu exemplati g° & ceta. Quātūg° ad 2^m articu^m cōcedo q̄ oīs respect⁹ create ad deū pti net ad 3^m mo^m rlōx nec solū i resp̄cīb⁹ cōsistit uestigiū s̄z i aliquib⁹ absolutis & forte i aliquo respectu sicut in 3^a lui pte 2^m q̄ assignat Aug⁹ pte uestigiū 6 tri. c. ultio. ubi dicit de creatis. Hec oīa q̄ arte dei facta sūt unitatē qdā mīse oī dūt & sp̄m & ordīnē. Vnitas ē pfectō absolute sicut p̄z p̄ ex^a sua quicqd inq̄d

horē & unū aliqd ē sicut naſa cor^m z̄ Sp̄s etiā seu forma ab^m aliqd est sicut p̄z p̄ ex^a sua ibidē h̄c sūt q̄litates cor^m & doctrine aīay. Ordo aliquē respectū dicit s̄z nō ad finē ulū^m sed ad opatōe; unde dicit tenet aliquē ordinē ibidē h̄c pōdera & collocatōes cor^m & aores & delectatioēs aīay. Hec 3^a sic sūpta ē p̄ntāt sub rōe similitudis fa corrīdētia eis i deo qa unitas rep̄ntat sūmā unitatē primi p̄cipii a qua ē origo & q̄ ad hoc ait i illa trinitate ē lūma origo reruz oīm. Sp̄s i creaſa rep̄lentat pulchritu dinē sūmā unde dicit & subdit summa pulchritudo. Ordo uel opatō increatura rep̄ntat opationē p̄fīssimā in deo & q̄ ad hoc subdit b̄tūtū ē lūma delcātio Possūt & alia mīla assignari i creaturis q̄ uelut sīlia rep̄ntat i dīnis aliq̄ appriata p̄sonis puta unū uerū bonū unū i creature rep̄ntat unitatē a ppriatā p̄ri uerū ueritatē a ppriatā filio bonū boītātē a ppriataz s. s. & ille oēs p̄fectiones uere sūt absolute & rep̄ntant absolute p̄fectioēs dei a ppriatas p̄sonis. Aliē mīlt ip̄licit assignat uestigiū s̄n i illis q̄ p̄rō; similitudis rep̄lentat aliq̄ a ppriata p̄sonis siue p̄rōne p̄portōabilis. Dico at p̄portōabilis rep̄ntare q̄n rōni istius re p̄ntatis nō ē formalis i deo sed aliquod p̄portōabile illi rōni sicut dī illa assignatio mod⁹ sp̄s & ordo cū q̄ uī eē eadē illa assignatō sapiētie. II. Innūero pōdē & mēlura Mod⁹ plimitatioē accipitur & p̄ eodē accipit̄ mēlura i illa assignatiōe sapiē pondus aut sumit̄ p̄ ordīne & numer⁹ p̄ sp̄s. Numer⁹ at siue sp̄s & pōdus siue ordo exponat̄ sicut i p̄ia assignatioē sed mēlura hoc ē idē qd̄ modus n̄ rep̄ntat aliqd sub rōe simili sed

a figura 1

Mā aut̄ ostendit
omnū p̄t & tractat
magis & aug.
2. dī atac. xii.

portioabilis qualitatō p̄ducit r̄p̄ntat
potē. nā illitatā p̄ducētis. Et sic p̄z i q̄
b⁹ i creaſa 9ſiſit uelſigilii & r̄ſpectu
quōq̄ indiuiſ q̄ respectu a ppriatorū
plonis dīnis. S̄z quō accipit̄ rō uelſigilii
idiuiniſ q̄ ſit timilitudo p̄tis cū idiuiniſ
n̄ ſit ps. R̄ndeo ſinitas ē quoddā to^m
nūerale ſaltē i 9ceptu itellect⁹ n̄rī & p̄
ſona ē ibi. q̄ ps b⁹ toti⁹ ita etiā appro
priatū plone iqtū appropriatū ē illi q̄i
ps e9dē q̄ accipit̄ p̄i° cui appropriat̄
& nō tñ h̄l̄z appropriabile l̄z nō accep
tū ut appropriatū plone inqtū appria
tū. Adiūc ē illi. q̄ ps e9dē q̄a eius ratō
ut ē & ut 9cipit̄ 9plete ſaluaf̄ in una p̄
ſona & p̄ ḡns rō ei⁹ nō ponit ſinitatē ſz
ponit 9coitanc̄ unitatē plone alic⁹ i q̄
ſit licet̄ i creaſa 9uit̄ n̄ rep̄ntat nec per
ſonā ut plona ē q̄ ē i itellectu n̄rō. q̄ ps
ſinitatis nec appropriatū ut appropria
tū nō enī 9gnoscit ut appropriatū n̄ſi
9gnoscat illud cui appropriat̄ rep̄ntat
tñ appropriabile i q̄ ſaluaf̄. q̄. rō p̄tis mō
p̄dicto respectu trinitatis. Quantū
ad 3^m arti^m dī 2^m Boe. de ebdo q̄ di
uerlum ē ee^m & qd̄ ē qa illud q̄. aliqd̄ ē
dicit̄ ratitudo ei⁹ q̄ aūt̄ ipm̄ q̄ ē ſali
qd̄ dicit̄ aliqditas ei⁹ hoc itellecto dicit̄
q̄ r̄ſpect⁹ uelſigilialis i creaſa nō ſudat̄
i ratitudie rei l̄z i aliqditate tñ & ē for
malit̄ ratitudo ei⁹. Mod⁹ ponit iſte
2^m auic. 5° meta. h̄uaniſtas ē tñ h̄uani
tas ḡ. rō h̄uaniſtas nō ē res rata ergo
o3 q̄ aliq° alio extra rōz formalē h̄uani
tatis ſit ens ratū. Ar. etiaz q̄ illud qd̄
formalit̄ ē ratitudo ei⁹ ſit r̄ſpect⁹ ue
ſigilialis creaſe & b⁹ pbaf̄ ſic quicqd̄ i
cludit̄ i p̄ ſe itellectu alic⁹ iqtū tale eſt
illud quo ipz ē formalit̄ tale l̄z r̄ſpcus
uelſigilialis icludit̄ i rōe cglibet ē iſis rati

g° respect⁹ uestigialis ē rati⁹. cōlibz ē tis
rati. Prob itō mioꝝ qa quoddā ens est
qd̄ est ipm eē sicut de⁹ quoddam cui
9tingit eē sicut oē aliud ēs a dō qd̄ non
ē de le eē l̄z t̄m eus cui 9tingit eē & ex
b° ar. qd̄cūq⁹ ens nō ē de le eē sed tātū
ens cui 9tingit eē nō ē ens ratū nīl iqn
tum p̄ticipat ipm eē qdlibz aliud a deo
ē cui cōtingit esse & non est ipsum esse
g° nō ē ratū nīl iqn p̄ticipat eē g° ista
p̄ticipatiōe formalit̄ ē ratū. Secundo
sic nihil alid a do pōt p̄fē 9gnosci siñ
9gnitioe oīm p̄cipioꝝ trilecorꝝ & ex
trilecorꝝ p° ph̄icoꝝ tūc unūqđq⁹ & ce.
Sz si eēn⁹ alic⁹ talis eēt ab⁹ & n̄ iclude
rt respcm eēn⁹ lit ad cāz extrilecā. Per
fcē possz 9gnosci siñ cōgnitione cē ex
trilice g° oꝝ q̄ icludat talē respcū. Ad
ducit etiā aug 9. 8° d tri. c°. s° ubi dī ui
debis bonū oīs boni zc. Itē Boeci⁹ li⁹
de ebdo. si paxp per itellectū āmoueas
iōm p° bonū tūc licet sint bona nō tñ
i eo q̄ sūt erūt bona g° aufer⁹ ratio boī
ab eis abstracto p̄tellectū p̄rī bono &
p̄ gñs formalit̄ boītas i eis dicit respcm
qa p̄ pticipationē sūmī boni. Si argu
af̄ cōtra istā op̄. p̄ auero .ii. meta. q̄ rlō
hēt debilissim⁹ eē g° nō ē nec pōt eē for
malit̄ ratitudo ētis rati. Dicit q̄ rlō
duplex qdā accīntalis qdā l̄balis & accī
pīt̄ ista distinctio relationis a simplicio
l̄p p̄ta ubi vult q̄ aliqua in non con
stituunt p̄ta sicut alia p̄ eo q̄ aliqui re
spect⁹ sūt eēntiales siue l̄bales aliqui n̄

Si aut̄ obicit q̄ oīs relatio p̄suppoit suū fūdām̄tū. Dicit̄ q̄ uerū ē de relatōe adueniēte fundam̄to sed non 9st̄tuēte fūdām̄tū. Contra ista ut intelliḡtur uerba ista distinguo tria secūdum op̄im̄, istius doc. in eius dictis uidetur

Concl. August Doctor
declarans op. Namlic
q̄ nō alius est inde

111
9.5

fundari dā op̄. qā 2^m ip̄m res dī uno°
a reor reris q̄ ē opinari & sic 9ūis ē 2^m
ip̄m figmētis & nō figmētis. Alio°
dicit̄ res a ratitudē loco istoꝝ uerboꝝ
accipio uerba planiora p̄e dā pri°.
accipio realitatē op̄iabilē q̄ 9ūis ē secū
dū ip̄m figmētis & nō figmētis pro re
dā a ratitudē acci° 2^m intentionē suā
realitatē qditatiuā qā poīt rē qditatiuā
ē ratā p̄ hoc q̄ ē ex̄. ta qd̄ non quenit
figmētis ultra illa n̄ restat nisi realitas
actualis existentie. Habein⁹ ergo tria p̄
ordinē realitatē op̄iabilē qditatiuā &
existentie. Quero tūc qd̄ itelligit p̄ ali
qd̄itatē h̄ realitatē op̄iabilē cū illa sit co
muīs alicui & nihil illa de se nihil est
iḡ si ratitudo fundet̄ in aliqditatē sic
sumpta fundat̄ in nihil & qd̄ fundat̄ in
nihil ē nihil quia q̄ nihil ē ad se nihil
est ad aliad⁹. tri.c.3°. ratitudo g° nihil
est ergo tota res 9posita ex ratitudine
& aliqditate erūt duo nihil. Si aliqdī
tas dicat̄ realitas qditatiā q̄ro quid i
telligit p̄ ratitudinē aut realitatē quidi
tatiuā aut realitatē existētie Si qditati
uā iḡ dicere ratitudēz fūdari i aliqdī
tate ē dicere realitatē qditatiuā fūdari
i realitate qditatiā q̄ nihil ē dcū qā tūc
fundare i seip̄o 2^m idē eē. Si realitatē
existētie cōtra iḡ illi p̄supponit̄ rati
tudo quia res 2^m istam op̄. h̄nt uere eē
ratū aī eē existētie & ita nō pōt p̄. ra
titu° eīg eē ex̄ntia. Si dicas q̄ aliqditas
q̄ ē realitas op̄iabilis ē quid 9ūe alicui
& nihil sed alia ē aliqditas q̄ ē ppria
figmētis & alia q̄ est ppria rei possibili
eē & nō quenit figmētis ex qua cōpoit̄
res h̄ns aliqditatē & ex ip̄o eē sicut ex
ratitudē sua. Cōtra hoc est dicere q̄
duplex ē aliqditas aliqua alic⁹ & nihil

aliq̄ alicui⁹ tīm sicut si dicerē duplex ē
albedo aliqua albi & nigri & aliq̄ albi
tīm. Et pret̄ hec de illa aliqditate ppria
ēti possibili. Quero aut̄ illa est res p̄cūs
tīm & fūdat̄ i aliqditate 9ūi qā illa sola
p̄cedit eā & tunc fundab̄t̄ in nihil ur
dc̄m ē & tūc ē nihil. aut̄ illa aliquiditas
ppria ē ablolutū & p̄ eā distinguit̄ res
h̄ns eā a figmētis p̄te g° illa ē p̄ia rati
tudo rei & abſoluta & ita respect⁹ non
erit p̄ia ratitudo rei. Preterea lēdo
sic h̄uāritas aut̄ h̄ēt de se coceptu cui
repugnat aliqd̄ sib̄ eē i effectu aut̄ cui
nō repugnat aliqd̄ sub eē i effectu aut̄
cui dele aliqd̄ sub ē i effectu non 3°
2^m oēz opinionē quia h̄ ē ppriū ſoli do
Si def̄ q̄ dese repugnarer̄ ſibi aliqd̄ sib̄
eē illi 9ceptui iḡ p̄ illū respectū aduei
entē nō 9petit q̄ aliqd̄ p̄ſſit ſibi sub
eē qā q̄ repugnat alicui expte ſui n̄ pōt
eī nō repugnare ſtāte natura ei⁹ & ita
nō fit ſibi n̄ repugnās p̄ aliquē resp̄cī
ſibi adueniētē iḡ 9ceptus h̄uāritatis
ē talis cui dele nō repugnat aliqd̄ sub
eē i effectu ſed talis ē cōceptus entis
rati 2^m op̄. illius qā cōceptui figmenti ē
pugnat eē i effectu. Preterea p̄h⁹ 4.
meta. ex op̄. dicētiū oīa appārē⁹ eſſe ue
ra Infert iſtud ſi m̄ poſſibile q̄ oīa erunt
ad aliqd̄ qd̄ nō itelligit tīm denoīatē qā
ſic oīa eē ad aliqd̄ ueꝝ eſſe ſaltē oīa a⁹
adeo g° itelligit oīa eſſe eēntialit̄ ad ali
quid. Hec aut̄ op̄. oīa poīt eſſe eēntialit̄
ad aliqd̄ g° illa op̄. uiſ̄ ponere q̄ ē ap̄d
p̄h̄m maīḡ iſouenies q̄ oīa apparentia
eē uera. R̄ndeō p̄hs dicit q̄ oīa erunt
ad aliqd̄ ſ. ad opiniōz & ſēſū. Cōtrai
ar̄ ad iſoſſibile ducēte 9° d̄z eſſe ēquel
magis iſoſſibilis q̄ p̄missa iſta 9° illata
quaten⁹ illata n̄ dīt a p̄missa q̄ poīt oīa

D 1
9.6.
eē uera ppf apparētiā uel opioz uel sen
sū nisi h̄ q̄ ifert oīa eē ad aliqd ergo
si i aliq. h̄ maiore īpossibilitatē q̄ p̄mis
sa ē illa possiblitas oīa sūt ad aliqd sim
plicit. Quarto sic h̄ūanitas iqtū h̄ūai
tas aut h̄ q̄d quid noīs aut h̄ q̄d quid rei
q̄ repugnat figmētis Si priō igitur d̄
h̄ūanitate iqtū h̄ūanitas nō pl̄g ē scīa
quā de chimera & p̄gnis metaph. q̄ ē de
q̄ditatib⁹ nō magis ē scīa q̄ si eēt de fig
mentis rō itelligibilib⁹ ppf cōtradcōz
iclusā i eis. Si uero h̄ūanitas iqtū h̄ūai
tas h̄ q̄d rei q̄ repugnat figmētis igit̄
h̄ūanitas unde h̄ūanitas ē ens ratū d̄le

R̄ndet q̄ h̄ūanitas ūde h̄ūanitas h̄
aliquā definitionē sed illa n̄ indicat ēs
ratū q̄a tiḡm̄ta poslūt h̄ē gen⁹ & drās
S̄z ad habendā q̄pletā rōem entis rati
ōz addere r̄lpc̄m ad ens i pticipatum
Istud nō r̄ndet ad ar⁹ quoniam metaph.
nulla sit scīa. Similf q̄ d̄ de ligmentis
q̄ h̄nt gen⁹ & drās falsum ē q̄a oē tale
rōnē fallā inle icludit q̄a icludētem cō
tradcōz quia una ps repugnat alteri s̄z
tales pres nūq̄ sūt gen⁹ & drāa q̄a drāa
ē p̄ se def̄niatā generis & p̄ ḡus nō re
pugnat ei. Secundo ar. cōtra op̄. ex di
ctis ei⁹ priō sic q̄dlibet ē ēs formalit ac
tiuū sua ratitudie hec pba. q̄a ratitudi
ne ē formalit i actu sed nibil z̄m ip̄m ē
formalit actiuū relatiōe q̄a relatō non ē
pri⁹ agendi ḡ ratitudo nō ē relatō. Itē
z̄m ip̄m nāta creata iqtū rata nō differt
spē ab illo eē qd̄ ē de⁹ l̄z illud eē q̄ est
de⁹ z̄m oēm opioz ē absolutū quō ergo
illud q̄ ē formalit rlō n̄ d̄rt spē ab eo q̄
ē absolutū. Itē z̄m illū ens rōis prici
pat ens ratū & tñ nō ē formalit res rata
ḡ pticipatō talis nōest formalit ratitu
do. Quātū ad illū arti⁹ dico q̄ null⁹

respectus ē ratitudo siue quo aliquid ē
firmū ens uel ueyx ens uel certū inq̄cūq̄
entitate q̄ i oīs respect⁹ h̄z aliquid i q̄
fundat qd̄ 2m̄ se nō ē ad aliud ii⁹ priori
in quo eēntialit ē adle si nō ē eēntialit
ens certū firmū nō erit capax alicui⁹ re
spectus p̄ q̄ fiet ens ratū q̄a ens nō ratū
si fiat ratū aut fiet ratū ex le q̄ icludit ⁊
traditionē. Nā quicqd̄ ē exle aliquale
ncīo ē tale aut ab aliq⁹ cānte fiet ratuz
& si hoc pri⁹ natālī absolutū aliqd̄ po
test īmīare illā creatōz q̄ respectus quia
formalit rō cōcūq̄ īmīni p̄ducti non ē
ncīo respect⁹. Ad rōnes p̄ op̄. op
poīta q̄tū ad illū 3m̄ arti⁹ ad illd auic.
de h̄ūanitate dico q̄ p̄ hoc q̄ dicit q̄ eq̄
nitas ē tñ eq̄nitas ly tñ nō excludit 1d̄
q̄ sunt p̄ se de rōne eq̄nitas c9 ē ētitas
rata sed excludit illa q̄ sūt passioēs ētis
ut unū actus & ceſa sicut p̄ ibi p̄ suam
lrāz. Ad 2m̄ tā ma. ē falsa q̄ mi. maior
quia aīal inest formalit hoī p̄ se & eēnti
ali⁹ nō tñ aīalitas ē q̄ formalit ē hō. S̄z
si adderet i maiori q̄cq̄d p̄ se icludit i in
tellectu alicui⁹ tāq̄ ulti⁹ īeo mīor ē flā.
Cū pba. pa⁹. p̄ silogif⁹ cui quenit esse
z̄. Dico q̄ ma. h̄9 p̄ illogismi est falsa
si pl̄i iqtū itelligat reduplicari aliqd̄ p̄
se p̄o. Vel si accipit i maiori pticipādo
gerūdiū put exponit p̄ q̄a si p̄ inq̄ntz
itelligat cālitas ptinēs ad p̄m̄ modū p̄ se
ma. ē eodē mō flā q̄a p̄ se p̄o pticipatio
ip̄a nō ē quo ens ē ratū formalit. Si aut̄
itelligat p̄ li inq̄tū cālitas ptinēs ad z̄m̄
modū p̄ se qualis ē in lbo r̄lpc̄u p̄prie
passioēs sic 9cedo q̄ tale ēs puta lapis i
q̄ntū lapis pticipat eē non tñ p̄prie est
uera econuerso uz̄ q̄ ē ens inq̄tū ptici
pat ex⁹ hec ē falsa p̄prie loq̄ndo homo
iqtū risibilis ē hō etiā intelligēdo p̄ se

A. 200-7 multi lang
ink do p.

pomō tn̄ hec uera ē hō iq̄ntū hō ē risi
bilis 2°. Tn̄ pōt qcedi aliquo° illa pria
qp lapis iq̄ntū lapis pticipat eē ipm̄ ita
qp lapis poīt 9i entitate rata de necessita
te ple 2° h3 respectū pticipatios sine
qua ipm̄ eē icludit cōtradicōzilicur 183
eē sine ppria passiōe uel fūdamentū necel
lariū relatiois eē sine rlōe poīto ē mino
h9 relatiois. Tūc ītelligo lic qp iprio i
stāti nature ē ens qp ē ipm̄ eē in 2° ē la
pis ens ratū absom qp nec ītelligit tunc
ut pticipās nec non pticipās in 3° ē ipa
pticipatio & respe&t 9qdā 9ñs ad ipsuz
lapidē. Ad aliud arm de prio phīcorū
de cāis dico qp aliud ē relationē eē prio
rē 9gnitiōe cāti pcām aliud ē ipm̄ iclu
di icognitiōe cāti. Licet enī pri 9 lapis
habeat respe&tū addeum qp lapis 9gnos
cat & io non cognoscit pfecte nisi 9gn
to deo tn̄ lapis cognoscit nō cognito re
spectu ad deū. Et ex hoc leqt qp respcūs
ille nō ē de eēntia lapidis qa nihil cog
noscit nisi 9gnito eo qp ē de eēntia sua.

Ad ar^m 9cedo q̄ q̄cūq̄ aliud bonū ē
bonū p̄ pticipationē s̄z nō uult auctori
tas q̄ pticipatō sit de eēntiā huīg boni

Ad Boem dicendum quod auctoritas 9clu-
dit opusquam ibi posuit abstractioz primi
boni p intellectu. Et hoc posito loquendo
de creatis dicit quod loquendo de eis earum
licet sint & bona sint non tamen quantum sunt
bona sunt igitur ipse subtrahens per intellectum
per bonum loquitur de creatis secundum esse creatarum
Si enim creatarum est respectus ad sumum
bonum non solum est contradictione subtrahens per
bonum & loqui de eis creatarum sed est non intel-
ligibile ponere respectus subtrahendo
minimus respectus igitur intelligit quod est crea-
turarum sit absolutus sed boetas apud eum
dicit quendam fluxum a parte bono & ueru-

ē q̄ ille t̄mī⁹ dicit res p̄stū ita q̄ n̄ pōt
q̄ petere rei abolute. Si iḡf res 2^m esse
suū non eēnt a p̄rio bono nō eēnt bona
iqtū sunt q̄a iqtū sūr n̄ fluūt p̄ bono
eēnt tamen bona p̄ accidens si secūdū
eē alud fluerēt a p̄ bono sicut lapis si
nō 2^m se eēt a uolūtate primi boni sed
2^m duritiā iqtum dur⁹ eēt bon⁹ quia a
uolūtate primi boni l̄z nō iquātū lapis
uel iqtū ens p̄z iḡr q̄ accipit bo^m pro re
spectu fluxus a p̄rio bono & h̄ etiā mō
boītas i aliis entib⁹ adeo nō ē nisi quia
sunt a uolūtate primi boni s̄z illa nō est
pfectio abolute & itrileca creat̄e. Et iō
boītas 2^m aliā rōnē absolutā n̄ dicit re
spectū ad creatorē l̄z boītas ut accipit
ibi dicat. Ad p̄m ar̄m p̄cipiale dico
q̄ p̄ uestigiu⁹ distīcte uestigat illud c⁹
ē ymago. I. ps toti⁹ s̄z to^m nō uestigat
nisi i distīcte sicut totū cognoscit expte
ita i p̄pōto p̄ creaturā uestigat appro
priatū c̄cūq̄ p̄sone nō ut appropriatū
sed ut appropriabile s̄z n̄ ppria p̄loārū
& iō ēnitas c⁹ 9ceptus ē i intellectu. q.
totalis uestigat. q. p̄ limilitudiem ptis.

Ad 2^m dico q̄ q̄libet eēntia creatā i
quātum talis eēntia creatā ē 2^m defiatz
exēplar & iō q̄libet rep̄nitat deūm sub
rōne uel̄stigiū. Nāta aut̄ itellec̄tualis iqn̄
tum h̄z ille eēntiā unā & opatōes mltas
iſ quas ē ordo originis rep̄nitat fmitatē
rōe oīm illoꝝ 9currētiū i una nāta ita q̄
nāta itellec̄tualis nō ē uel̄stigiū & yāgo
sicut patebit magis i q̄one de ymagine.

Adulti^m dico q̄ n̄ ē in essentiis cre-
aſay ppordmē ipay a^a rō rep̄tandiq̄
rō ueligi sed qa iſta naſā concurrunt
multa, repletatia unitatē & trinitatē iſo
naſā talis h̄z rōnē ymaginis sicut naſā i
tellectualis talis aut cōcūltus nō ē i a^g

nīta īferiore nāta ītellectuali & nō om̄is
alie nāte īferioris hñc p̄cile rōz uestigii.

IRCA TERTIAMPÄR

tē h₉ distin^ctioīs. s. de yāgiñ

Quero p^o de méoria. Vtrum

i pte itellec̄tia pprie sūpta sit memoria
h̄ns spēm itelligiblē priorē natālit acū
itelligēdi. Quod n̄ sit arguit oīs spēs
i p̄sl̄ ab obo rep̄ntat id sub ea rōne sub
q̄ ab eo iprimit. Et si iprimit ab alio ad
huc rep̄ntat sub eadē rōne s̄b qua rep̄n-
taret si iprimereb̄t ab obo alioq̄ n̄ ess̄
species eius una sed species quando im-
primitur ab obiecto imprimitur ab eo
ut singulare ē q̄a actio singularis ē ergo
Ip̄s̄ ipressa a q̄ cūq̄ non p̄t rep̄ntare
uiuersale q̄le rep̄ntat itellectui ḡ nullā
spēs ipressa rep̄ntat itelligibile sub rōne
itelligibilis. Itē p̄ntiā obī ē cā presētie
Ip̄e & n̄ e9° n̄ enī q̄a spēs ē in oculo
iō albū ē p̄ns sed e9° ḡ p̄ rep̄ntatō ob-
iecti n̄ ē p̄ spēm iḡ sup̄flue ponit Ip̄s̄
p̄pt p̄ntiā obī. Itē q̄libz spēs si eēt i i-
tellectu eēt forma natālit agēs ad itellec-
tionē s̄z multe possū simul eē i itellcū
si una ponit ḡ oēs ille natālit agerent
ad itellectiones sibi corr̄ntes igit̄ limul
eēnt plures itellectioēs corr̄ntes i itellec-
tū illis plurib⁹ Ip̄eb⁹. Si enī aliq̄ illarū
ageret natālit & tñ n̄ eēt itellectō 2^m
eā sequeret q̄ nūq̄ poss̄ eē i itellectō 2^m
eā q̄a cā natālit agens q̄n agit agit z^m
ulti^m potētie sue si n̄ p̄t h̄re effectuz
suū tūc nunq̄ h̄ebit pluralitas illarū Ip̄e-
rum q̄ lequit ex ypotali i p̄bat p̄ illā rōz
Algazelis i mera. Iua q̄a sicut unz corp⁹
non p̄t figurari simul diuerlis figuris
na n̄ uiū idē itellectus posse informari s̄
mul diuerlis obis qd̄ leq̄ref ponendo s̄
mul plures spēs itelligibiles. Item 4°

uidet seq̄ q̄ itellect⁹ nō patie⁹ ab itelli-
gibili ut intelligibile ē sed tñ patie⁹ pa-
siōe reali recipie⁹ quandā forma q̄ ē sic
ē⁹ pfectio realis. Recipit enī spēm illaz
ut s̄bm recipit accns reale & ita n̄ patit̄
itellect⁹ inq̄ntū itellect⁹ ab intelligibili
iq̄rtū intelligibile. Et ex hoc seq̄ q̄ itel-
ligere nō sit mot⁹ rei ad aiam īmo om̄is
itellectō erit absoluta actō sicut forma
stans nō h̄ns aliquē tñm extra. Ad
opp⁹ itellect⁹ qñq̄ ē i potē⁹ ppinqua
& accidētali ad intelligēdū q̄ prius fuit i
potētia eēntialī & remota istud non est
i iteilectu n̄li p̄ aliquā mūtionē nō obi-
qa ī obo ē tñ relato rōis iḡ ipsi⁹ itelle-
ctus ista āt mutatō q̄ fit ad talē potētia
pp̄iquā uirēc̄ ad aliq̄ formā p̄ q̄ obz̄ itel-
ligibile ē p̄n̄s itellectui q̄ forma ē prior
natalit̄ actu intelligēdi qa prior naturali
i potē⁹ ē ppinqua quā ē potēs intelligēr̄
q̄ actus intelligēdi ista forma p̄ quā obz̄ ē
sic p̄n̄s uocat spēs igit̄ z̄. In ista q̄one
negat̄ ab aliqb̄us oīs spēs intelligibilis p̄
cedēs n̄tālīt̄ actu intelligēdi ppter rōes
poītas ad primā p̄t̄ q̄onis. Mō⁹ aut̄ po-
ndi ē iste h̄ita ī p̄ssione sp̄i sensibilis in
organū sensus & toto i⁹ pcessu usq̄ ad
uirtutē fantasticā itellect⁹ agēs abstra-
hit ab obo ī fantasmate & īmutat itelle-
ctum possibilē ad simplicē app̄hensiōz̄
eēntie ita tñ q̄ itellect⁹ possibilis nullā
spēm imp̄ssam recipit a fantasmate nec
est obm p̄n̄s itellectui n̄li qa p̄n̄s est in
yimaginatiōe. Et hoc p̄bat ex ista ddu-
ctiōne sens⁹ enī recipit sp̄em aliam ab
actu qa organū ē eiusdē rōis cū medio
uel qa spēs illa recepta est dīl poītio pro-
pinqui ad actu sentiendi neutre illorūz̄
q̄currit i intellegētu. Est enī itellect⁹ uir-
tus nō organica & dele sūme dīl posita

¶ Altera deductione ex "Ré. finis" alio se sit qm qd
in pō est alio qm f'm acer' faciat om' additivis
alio an mīo²⁵ obm' aut nō b'f' n' alio p'g' mīo
est mutatus p' oī mutatio formis ad aliquam
formam; & si qua forma f'c'rit acum mīo & illa
nō nō nō p'p' n'.

ad actū itelligendi igīt itellec̄t⁹ nullaz spēm recipit priorem actu & cēta. Hec ē intentio Arist. 3° de aīa ubi ḡmēdat an tiq's dicētes aīam eē locū spēz non tñ totā s̄z itelleciuā. Hec distictō nō uidē eē bōa ex h̄ q̄ alie p̄tes n̄ h̄nt spēs. Sūt enī spēs i p̄te senlitā. S̄z q̄ alie p̄tes nō h̄nt ut loca s̄z ut subiecta h̄nt accidētia itellec̄t⁹ ēt h̄z eas ut loc⁹ q̄a ut forāz ex p̄sā & n̄ ip̄sā. H̄ ēt accipit ex 3° de aīa q̄a speculamur qđ qđ ē i fātasmatib⁹ & fātasata se h̄nt ad itellec̄tū s̄c s̄fēlibilia ad senl⁹ & n̄ibil itelligim⁹ n̄ili fātasma te & plura similia dicit. Ex his 9cludit q̄ nullā poīt spēm itelligibiliē q̄a si ip̄a poneret itellec̄t⁹ n̄ specularet qđ qđ ē i fantasmate l̄z i spē itelligibili. Similit nō oporteret queri ad fantasma l̄z suffi ceret spēs intelligibilis i qua h̄ret obm̄ p̄ns ad q̄ querteret. Si ar. cōtra hoc p̄ p̄sm ibi necesse q̄ aut' res sint in aīa aut spēs eaꝝ res nō sūt ḡ spēs. Rñdet q̄ expte itellec̄t⁹ ēt species in pressa q̄ ē h̄itus uel actus & expressa que est in fantasmate uel qditas q̄ quiditas flucēs i fantasmate ē spēs respectu singularis. Nō enī hic lapis ē i aīa sed quiditas q̄ ē spēs h̄z lapidis. Hec dī intentio Aug⁹. q̄ uult q̄ uerbū gignit nō ex spē itelligibili l̄z ex h̄itu i8. d tri. c. io. Quod ex ip̄a scia q̄ i memoria tenem⁹ nascit uerbum & eodē li° c. i3. ḡgnit uerbū de scia que manet i aīa. Idē poīt ali⁹ doctor negā do spēs itelligibili & p̄tractat illā priaz rōne de organo q̄ tacta ē in illa positioe ponit etiā alia rōne talē. Quod q̄unq̄ po⁹ ē i potētia ad aliquē actū p̄ pficit 2⁹ talem actū ab agente p̄portionato p̄nte. S̄z pot⁹ app̄henſiua ē potētia p̄ ordinata ad h̄uc ac⁹. s. ad app̄hensionē

igit ab agente p̄portionato p̄ potētia pficit z⁹ illū actū q̄ ē app̄hendere. Cōtra istā p̄oez ar̄ s̄cēli singulare itelligat uel n̄ n̄ curo mō. Certū ē. n. q̄ ab itellec̄tū itelligit uiuersale & magis a phis itellec̄tū poīt potētia distincta a potētis s̄e sitius pp̄t itellec̄tōz uniuersalis & pp̄t 9p̄oez & dīoz & pp̄t illogizatōz q̄ pp̄t 9gnitionē singularis si possz itelligere singulare. Ex hoc igit maifesto q̄ itellec̄tū p̄t itelligere uniuersale acci° hāc pp̄ozi itellec̄t⁹ p̄t h̄re obm̄ actū pfēcē sibi p̄ns i rōne obiecti pri⁹ natālit q̄ in telligar. Ex hoc seq̄t ppo⁹. l. q̄ i illo priori h̄z obz p̄ns i spē itelligibili & ita h̄z spēs itelligibili priorē actu aīcedēs sūptū uir lati⁹ maifestū q̄ obm̄ pri⁹ ē natālit actu ḡ uiuersalitas q̄ ē 9dītio obiecti i q̄ntū obm̄ p̄cedit ac⁹ itellec̄t⁹ & sub illa rōne o3 eē p̄ns q̄i p̄ntia obi p̄ cedit ac⁹ 9ñaz pbo p̄ expte uiuersalitatis obiecti 2⁹ expte p̄ntie. Expte uiuersalitatis ar̄. 6. uis quare due prime sūmūt expte fantasmatis rep̄ntatis due expte itellec̄t⁹ agētis & due expte 9ui⁹ oris & mi⁹ 9ui⁹. Prio ar. sic ex hoc p̄f q̄a talis spēs h̄z talē rōz rep̄ntandi & h̄ respectu obi sub tali rōne rep̄ntati⁹ igit̄ eadē spēs manēs nō h̄z duas rōnes rep̄sentatiwas nec ē respectu duarē rōnū re p̄ntabili. S̄z rep̄lentare obm̄ sub rōne uiuersalis & singularis req̄rit duplicem rōz rep̄sentati⁹ & ē respectu duplicitis rōnis rep̄lentabilis formalit̄ igit̄ idē manēs idē nō rep̄ntat sic & sic ḡ & fatal ma q̄ dese rep̄lentat obm̄ sub rōne singularis nō p̄t i p̄m rep̄ntare sub ratiōe uniuersalis. Rñdet q̄ aliqd̄ rep̄ntas i alio & alio luīe rep̄ntat obm̄ sub alia & alia rōne sicut nocte lucētia in luīe diei

con̄ brev. et Gott.

H̄z ḡ n̄ m̄ + luīe z⁹ F
2⁹ h̄z + se probat b
9ñz n̄cātātē.Conadatur hoc toum
Supponatur Sātist.r. ḡm i p̄oni m̄k 5F obm̄
uile p̄ns i spē m̄k i e
uḡificandū p̄ probam
fiḡm i p̄ ant.

H̄z uia + p̄m

Et si ne p̄t ḡ m̄k non p̄
m̄k ul̄ q̄ i p̄sp̄p̄ u
p̄t q̄ am̄ i m̄k q̄ i p̄sp̄p̄ u
p̄sp̄p̄ āt p̄t p̄p̄nātā
uile m̄k q̄ i p̄sp̄p̄ u
p̄p̄nātā est dare alia

Q) Item q̄ no poneſt m̄ mi agnitione off each & obi a c
evly ſi p̄t an ſp̄t zu ſatz obi quā aetis n̄ ḡdaz
ſpotem

rep̄tant se sub rōne coloratorū ī luīe
noctis sub rōe lucetiū. Cōtra repre-
sentatm̄ prius nātalit̄ ē aliqd̄ in se q̄ in
tali luīe uel tali rep̄ntet qa enī est talis
sp̄es ideo 9 gruit sibi lumē ī quo rep̄ntz
unū & nō aliud alioqñ ponereī q̄ eadē
sp̄es rep̄ntaret colorē & sonū qa i^a spe-
cies q̄ ut ī aere treūlo rep̄ntat sonū ut ī
aē illūato ī p̄ntar̄ colorē & ita n̄ poss̄
ostendi aliqua distinctō rep̄sentatiuor̄
In illo g^o priori oꝝ itelligere uitatē sp̄ei
in le q̄ cōseq̄ unitas rep̄sentatiois & ob-
iecti rep̄sentabilis p̄ ip̄am ī q̄ntū rep̄nta-
tur p̄ ea & ita aliqd̄ q̄ ē idē ī illo priori
nō p̄ot h̄re diuerlam rōeꝝ rep̄sentandi.
Nec rep̄ntare illud sub alta & alia rōne
rep̄sentabilis nec ex^m palet aliqd̄ ad p̄
poitū imo ad opp^m qā due q̄litates sūt
ī tali corpe ut lux & color quaruꝝ altera
multiplicat se ī luce maiori p̄nte alia in
miori p̄se te quādo nibil aliud efficaciꝝ
mouēs mouꝝ. Vel qā simul utraq̄ ī luce
maiore s̄z efficaciꝝ mouēs tñ p̄cipit. mi-
nus efficaciꝝ mouēs nō p̄cipit. Sicut stel-
le de die multiplicat radios suos sed uō
uidet̄ qā aliqd̄ luōsiꝝ efficaciꝝ mouꝝ ui-
sum. uel si una ē q̄litas sensibilis in tali
corpe ip̄a ī alio & alio luīe cāt diuerla re-
p̄sentatia aliud. s̄. ī ma. aliud ī mi. & ita
semp̄ stat q̄ non est idē rep̄ntatm̄ obi-
sub diuerla rōe rep̄sentabilis quātūcūq̄
aliud lumē & aliud 9 currat. Rñdet̄
q̄ idē z^m eādem q̄litatē p̄ot esse simile
diuersis s̄ic unū z^m eāde q̄litatē. s̄. albedi
nē diuersis albis ē simile. Hoc nibilē
ad p̄poitū qā ī relationib^g ordinis eēn-
tialis n̄ p̄ot eē a^a & a^a d̄p̄edētia ī aliquo
ad duo ī eodē ordīe puta ut e9dē m̄sura-
ti ad duas m̄suras ī eodē ordīe nece9dē
pticipat̄is ad duo pticipata ī eodē ordīe

aut ei⁹ dē estet⁹ ad duas cās totales in
codē ordie sicut pbatū ē i qōne de uni
tate dei g° i ista relatiōe ubi nō ē simili
tudo l⁹z imitatō & exēplatō passiuā ipoſ
libile ē idē absolutū ſerri ad diuersa &
ita nō pōt eē eadē l⁹pēs i rōne repletatia
diuersor⁹ sub rōne diuerloꝝ. 2° ad idē
p⁹m mēbꝝ ar⁹ ſic qa repn̄tatm⁹ 2⁹m totaꝝ
uirtutē ſuā reſentās aliqd obm ſuā una
rōne nō pōt ſimul reſentare illud uel
aliud ſub alia rōne obiecti. Sed fantaſia
i illo iſtantī i quo intelligit uiverſale 2⁹m
totā uirtutē ſuā repn̄tat obm ut ſingu
lare uirtuti fantatice qa tūc eſt actualis
ymagiatio illius obiecti i ſiugulari & p⁹
q⁹ 2⁹m totā uirtutē fataſmatis quia alias
uirt⁹ fantatice nō poſl⁹ h̄re p fataſma
ita pfectū ac⁹ circa obm ſicut obm nat⁹
ē reſentari p illud fantasma g° tūc fan
taſma nō pōt reſentare obm Tu⁹ alia
rōne reſentabilis. Ex 2⁹mbro arguo
ſic Intellect⁹ agēs ē potētia mere acti⁹
2⁹m ph̄m 3° de aīa qa itellec⁹ agēs ē q°
eoia facere ſicut itellec⁹ poſſibilis eīk
quo ē oīa fieri & 2⁹m ph̄m cōpaſ ad poſſi
bilē ſicut ars ad mifam. Ois autē actio
realis h⁹ aliquid ēminū realē. Iſte ēmin⁹
realis n̄ ē i fantaſia mate qa itellec⁹ agēs
nihil cāt i fantaſmatib⁹ qa illud recept⁹
eēt extēlum & ita itellec⁹ agēs n̄ trāl
feret ab ordie i ordinē nec illud eſſet
magis pporcioātū itellec⁹u poſſibili q̄
fantaſmā. Igit ē i itellec⁹u poſſibili quia
nihil recipiſ in itellec⁹u agēte illud p⁹
cātū n̄ pōt poni aſt⁹ itelligēdi qa pri⁹
ēmin⁹ actiois itellec⁹ agētis ē uiverſale
i actu uiverſale. n̄ i aſt⁹ ſcedit actū
itelligēdi ſicut p̄dictū ē i ante qa obm i
rōne obi ſcedit actū & cēta. Et qſirmat
rō qa ptiner ad itellec⁹u agentez facere

D. hecicur q' causat m p̄an quādoy d'
poēm realg. Ap̄takong q' At p̄an ^{ma} Stuk c p̄ ^{ma}
ut nichil nisi vñ : cāt mñng m m ^{m h} po & m
Agens nō concuerit ad mñinem ista p̄³ ulig
nisi dispositus et non effectus.

N concava ^{esta} tipo ^{ui} es mediana et no' minima
53 mm ^t et ad ultimum non in pbr. t.

de nō uniuersali uīuersale uel de intelle
cto i potētia itellecū i actu sicut dicunt
auctoritates phī & gmetā. unde gmen.
3° dāia. Quia si eēntie rez eēnt abstra
cte & actu uīles sicut posuit plato nō in
digerem⁹ itellectu agēte. Cū uīuersale
i qntū uniuersale nibil sit i existētia sed
tm̄ sit in aliquo sicut i repñtāte ipm ob
iectū sub tali rōne. Ista uerba nullū itel
lectū hērent nisi q̄ itellect⁹ agēs facit
aliquid repñtatiū uniuersali de eo quod
fuit repñtatiū singularis quomocūq̄
illd. de. itelligat mafalit uel virtualiter
actio realis nō tm̄ nisi ad repñtatiū
sue rōe uīuersalis g° realis actō itellcūs
agētis tm̄ ad formā aliquā realē in ex
iльтētia q̄ formalit̄ repñtatiū uīuersale ut u
niuersale q̄ alif nō poss̄ tm̄ actō ei⁹
ad uīuersale sue rōe uīuersalis. Itez 2°
2^m istā uīā sic q̄ itellect⁹ agēs sub rōe
actui nō excedit possibilē i rōe passiū
g° quicqd cāt ab itellectu agēte recipit
ipossibili igit̄ p̄i⁹ tm̄ actiois itellcūs
agētis recipit ipossibili & ita cū p⁹ actō
itellect⁹ agētis sit ad uniuersale in actu
istud uīuersale uel illud quo ipm h̄z tale
eē recipiet i intellectu possibili. Scdm̄
ftiā uīā ar° sic p⁹ h̄itus mi⁹ uīuersalis &
magis uīuersalis sūt duo disticti h̄itus
pprii alioqñ mē⁹ ut mē⁹ nō eēt habit⁹
distinct⁹ itellect⁹ q̄a eēt de obo uniuer
salissio ad oīa alia obiecta. H̄itu aut̄ uni
uerſaliori gtingit uti nō utēdo a°. alio
h̄itu mi⁹ uīuersali g° gtingit h̄re actu⁹
circa mi⁹ uīuersali eo° quo respicitur
ab h̄itu i uniuersaliori nō h̄ndo actum
circa mi⁹ uīuersale s̄z nō h̄et act⁹ intelli
gēdi circa uniuersali⁹ nisi ipm sub tali
rōne sit p̄ns itellectui s̄z nō h̄et act⁹ cir
ea ipm i rōne p̄ntis itellectui nisi h̄z rōe

Hic de actor' mī' ag. d. gōto. q̄ mī' zōm̄
phibens fīq̄tē do' dīatōm à s̄m̄ nō mī' c̄n̄dō
m̄ immurando n̄ ag. m̄ phan̄m̄ n̄ m̄ m̄ p̄. b̄
cont̄t̄ phan̄m̄ l̄m̄. hoc sic exp̄t̄. In phan̄m̄
quid. v̄l̄. et hic. i. s̄m̄. m̄ h̄m̄ conc̄r̄a p̄
s̄l̄ p̄ ab ip̄o d̄o. q̄ c̄r̄asit uña m̄ s̄m̄. n̄ non
abstracti. Quid aut̄ est mot̄iū p̄. n̄e illūm̄
n̄o aut̄. hic. Ex. si p̄ albū it dulcē. n̄ albū
monet m̄ illūm̄. Dulce n̄o: q̄ h̄m̄ at str̄b̄ coloř
d̄ dulcē. et p̄ yst̄iar̄ ḡm̄ ad minurabit̄. zōm̄
phibens. S̄ḡ. aut̄ quid v̄ m̄ phan̄b̄ suffici
z̄w̄m̄ ac̄us immurandi. p̄. d̄. d̄. m̄ illūm̄.

uiuersalis g° uiuersali pōt eē pīs ītellectui ablī q̄ pīria alic⁹ minus uniuersa lis. S̄z si p̄cile itelligeret obm̄ ī fātālāte nūq̄ eēt magis uniuersale pīs nīsi ī mīḡ uiuersali qa nūq̄ nīsi ī singulari fātāstica bili g° ē pīs ī spē itelligibili existētē ī intellectu. Itē ultio quo ad hanc uīā ar⁹ sic uniuersali ḡ nūq̄ apphēdit̄ z̄ suam ī dīram totā quādo apphēdit̄ in suo infe riori tota euī ī dīra uniuersaloris est z̄ q̄ hēt 9ceptū q̄ īdē cuilz̄ iferiori. Nū q̄ aut̄ 9ūi9 ut 9ceptū ī iferiori aliquo ē īdē cuilibet iferiori s̄z tīm̄ p̄cise illi ī q̄. 9 cipit g° q̄libet uniuersale cōceptū ī sin gulari uel 9ūi9 ī mīḡ 9ūi nō 9cipit z̄ totā luā idriam pōt aut̄ ītellec̄t̄ conci pe illud z̄ totā idriam luā ī g°. 9cipit p̄cile 9ūi9 ī mīḡ 9ūi uel uniuersale ī sin gulari. Et ita nō cōcipit p̄cile uniuersale ī fātālāte fātālma aut̄ non ē pprie nīli ipsi⁹ singularis & h° īqntū singulare ē spēi spālissime & hoc si fātālma sit sibi īp̄ssum ab obo debite approxiato. Ex z̄ mēbro sc̄z pītia obi pbā illa 9ūa p̄. p̄ sic aut̄ ītellec̄t̄ pōt h̄e obz̄ sibi pīs ī rōne obiecti itelligibilis ablī q̄ hoc q̄ sit pīs alicui potētie iferiori aut nō. Si nō ergo nō pōt h̄e aliquā opatōē sibi p̄priā line potētiis iferiorib⁹ q̄ si non pōt h̄e obm̄ luū sibi pīs sine eis ī pōt h̄e opationē line illis & si ī pōt habet̄ opatōz̄ line eis g° neq̄ esse line eisdē z̄ ar⁹ phī ī pri⁹ t̄tū de aīa. Vnde nō 9tin geret intellectū separā corpe sicut ppe tuū a corruptibili nīsi poss̄ habere opa tionē p̄priā ī q̄ ī dependet a uirtute se sitiuā heō aut̄ ppoitū. Si aut̄ pōt habet̄ obz̄ pīs ablī eis pītia potētie iferiori g° h̄z 9ūa pbā qa agētia talis pītia ob iecti. s. fantasma & intellectū agēs sunt

Vñf: et sc̄ q̄ vñ non est h̄ actioñ mñ? aut nō
s̄ requiriunt aliud agens p̄ agens: cōḡ
op̄ q̄ d̄ eñ h̄ uñs actua p̄. Nam h̄ cōm̄
vñ q̄ nō prohibet s̄l' ut q̄ nō mñ
mñ? It̄ r̄monens prohibet h̄ r̄c̄z p̄m̄
actoñ illius d̄ quo r̄monit̄. Da illam
h̄t̄ mñḡ et ad quin r̄monit̄. R̄doñ
Graf. q̄ h̄c̄z s̄l' p̄ d̄ h̄c̄z capom̄
q̄z añ d̄ p̄c̄ r̄monens nō ḡ disponens
passim ad r̄cipiunt̄.

phantasiabil

L x^k com. et mm². g.

qu'ha a'zenousi' zepontai
at al'et no'it bō'g.

~~Expo præsentat~~

¹ibidem dicitur quod non in p^{ro}p^{ri}e
tate sicut fons, sed cum dicitur in p^{ro}p^{ri}e
est nups, et ad modum dicitur in p^{ro}p^{ri}e
Talibus hoc est ut placet dixi. Tamen huius
modi sunt etiam etiam quae non in p^{ro}p^{ri}e
sunt, sed in p^{ro}p^{ri}e, ut videtur, in p^{ro}p^{ri}e
nomen. ²ibidem dicitur quod non in p^{ro}p^{ri}e
hinc. q^{uo}d q^{uo}d m^{is}er. q^{uo}d
coⁿs^{er}t^us n^{on} b^{ea}t^us op^{er}s. et p^{ro}p^{ri}e
p^{ro}b^lem q^{uo}d m^{is}erit. Tamen
omnia d^{icit}ur q^{uo}d op^{er}s.

• H₂O² qr P² drus.
• ration of.

Int' agns n
B dispon'

D1
97

sufficiēter approximata intellectū possibili
& agūt p̄ mo^m nātē & ita cānt ī illo illā
cō ē ip̄e receptiū mō obm nō ē intelle
ctui possibili p̄nī ī ḡmitō abstractiuā
an̄ actū elicit̄ nīl p̄ aliquid rep̄nitatiū q̄
uoco sp̄em & sic h̄ēo p̄poitū. 2° arguo
lic alie potētie cognitiue h̄ēt̄ obiectum
p̄nī eis nō t̄m p̄sentialitate 2° ria q̄asciā
illa sunt p̄ntia aliis potētiis īferioribus
s̄z pp̄ria p̄ntialitate sicut sens⁹ q̄uis h̄ē
colorē sibi p̄ntē nō t̄m iqtū ē prelens
uisui l̄z q̄a h̄ē sp̄em ei⁹ p̄ntem ī organo
sens⁹ q̄uis ḡcū hoc sit p̄fectionis ī po^a
ḡnitia posse h̄ē sibi obm p̄nī l̄b rōne
lub q̄ ē obm talis potētie leq̄t q̄ potē^a
itellectū nō t̄m p̄t h̄ē obm sibi p̄sens
q̄a uirtuti fantastice p̄lens sed pp̄ria p̄n
tialitate iqtū. s. relucet itellectui p̄ aliquid
q̄ ē ī intellectu. Itē potētia nō potens
h̄ē actū nīl circa obm p̄nī sibi s̄i n̄ p̄t
habere illud p̄nī nīl p̄ alia potētia cui
9tingēt giungit̄ depēdet ī opatione sua
a tali potētia sibi contigēt̄ giucta & ita
ē ip̄fecta. Certū ē aut̄ q̄ itellect̄ n̄ p̄t
haber̄ actū nīl circa obz sibi p̄nī & p̄t
nō p̄t h̄ē obm sibi p̄nī nīl in uirtute
fantastica. Virt⁹ aut̄ fantastica 9tingēt̄
giungit̄ intellectui iqtū potētia ē ḡ ī tel
lect̄ 9 ī opatiōe sua depēdet ab illa potē
tia cui giungit̄ 9tingēt̄ & ita hec p̄ntō
p̄nt ī eo ip̄fectōz potētiae ḡnitiae. Nul
la aut̄ ip̄fectio ponēda ē ī aliqua natura
nīl necessitas appareat ī tali nātā ergo
talism ip̄fectio nō ē ponēda ī intellectu.
Si obicias pluraritas n̄ ē ponēda ubi nō
ē necessitas. Hic n̄ uideſ necessitas cū ita
bñ posset pon̄t̄ itellectū h̄ē actū suūz
l̄n̄ sp̄e sicut cū sp̄e ḡ n̄ ē ponēda talis
sp̄es. Rñdeo necessitas ē quādop̄fectō
nātē hoc regrit licet aut̄ hoc sup̄poituz

q̄ ē h̄ē possit habere obm p̄nī ī fātasmā
te q̄a h̄ē ē tam nātā itellectualis homīs
ut itellectualis ē nō h̄ē obm sufficienter
p̄sens si nō h̄ēat ip̄m p̄lens nīl in p̄ntia
mēdicata a uirtute fātistica īmo h̄ē m̄l
tū uilificat nātām itellectū ut itellectū
ē q̄a remouet ab ea illud q̄ ē p̄fectionis
ī potētia ḡnitia & īuenit ī potētia sen
situā ut ī uirtute fantastica ponit ḡ. h̄ē
pluraritas p̄p̄t necessitatē q̄a p̄p̄t p̄fecti
onē nātē p̄fectioris saluādā maiore quā
sit nātē ip̄fectioris uel saltē equalē. Ad
QUESTIÖNEM. dico q̄ necesse est
ponere ī intellectu sp̄em ītelligibile pri
orē nātālīt̄ actū ītelligendi p̄p̄t istas ra
tiōes īā p̄ntas ex p̄t obiecti iqtū uiner
tale & inq̄ntū p̄nī intellectui q̄ due con
ditioēs. L. uilitas & p̄ntia p̄cedūt nātālīt̄
itellectionē. Hec etiā uir̄ intentio Arist.
q̄z. de aīa uolēs ondere q̄ aīa sit q̄ddā
oīa q̄d pbādo exponit se q̄ ē p̄lensum
sēlibilia & p̄t itellect̄ ītelligibilia Quod
alii exponūt q̄ n̄ loq̄t uiformis h̄ē & ibi
q̄a de sensu ītelligit̄ q̄tū ad sp̄em īp̄ssaz
de itellectu q̄ntū ad h̄ētū scie istud aut̄
nō uir̄ eē ad itētionē p̄hi q̄a sicut ātiqui
posuerūt aīam eē oīa realis ut ḡnoſceret
oīa. Ita p̄hs ponit eā eē oīa nō realis sed
p̄ quādā similitudiez. Si aut̄ p̄lensū ēēt
sensibilia p̄p̄t similitudies īp̄ssas & per
intellectū ēēt ītelligibilia aut hoc ēēt p̄
p̄t sciam q̄ ē ī intellectu & ita nō ēēt ītelli
bilia p̄p̄t similitudiez q̄a scia dese nō ē
similitudo ītelligibilis om̄o circūscrip
ta aliqua sp̄e obz rep̄ntate aut̄ p̄p̄t aliquid
fantasma rep̄lentās obm ītelligibile &
tūc n̄ ēēt itellect̄ 9 oīa ītelligibilia l̄z oīa
p̄fātisma nihil. n. eēt ibi rep̄lentās ītelli
gibile nīl fantasma t̄m 2^m istā p̄ntioz
Exp̄esse aut̄ ē ad istud intentio Ang.

probat q̄ forma p̄cedit actū q̄ si phan
reducunt mīn ad p̄o^b noct^b & nō p̄t mīn
in phantasia cōt̄ h̄ēt̄ sūt̄ suūt̄ p̄p̄t
scia p̄t̄ p̄t̄ q̄ scia p̄t̄ q̄ sp̄u^b p̄p̄t̄ mālīt̄

parons

phantasia ī mīn cū obō p̄nt̄ p̄t̄ zōr̄ mālīt̄

Intellēctua ī mīn cū obō actū Intellēcto

p̄oles

¶ In h^o p^o recup^r spem n^{re} h^o m^g reluat obm^o in c^o ag^o et ex
cipit minorem i^o magna reluet obm^o in t^o m^l m^l l^o et d^o si
passione perfectiva perpetuare m^o.

Innuceno ^o for^z talis p^o
Spem m^h h^o g^o phoma
p^o t^o 25 d^o a^o b^o
duplici r^odeo q^o obm^o respectu pot^otie
p^o h^o realē p^ontia uidelicet approxiatōz
talē ut possit gignere talē spēm i^o itelle
ctu q^o e^o rō formalis itellectōis. 2° p^o illam
spēm genitā q^o e^o ymago gignētis ē obz
p^ons sub rōne ggnoscibilis sive repūtati
prīa p^ontia p^ocedit natūlī secūdā qa p^oce
dit ip^ossione spēi p^oq^o e^o formalis 2° p^ontia

Cū g^o accipit q^o spēs i^o intellectu nō ē
cū p^ontie obiecti dico q^o falsum ē de p^ose
tia sub rōne ggnoscibilis saltē i^o itellectōe
abstractia de q^o mō loqmur. Et cū pba^z
q^o pri^o ē obm^o p^ons q^o spēs ibi ue^z est de
p^ontia reali qua agēs ē p^ons paslo. Et itel
ligo sic q^o i^o p^o signo nāte ē obm^o p^olens i^o
se uel in fantasmate prelens intellectu
agenti. In 2° signo nāte in quo ista sūt
plentia intellectui possibili ut agentia
p^ollo gignit spēs i^o intellectu possibili &
tūc p^o spēm ē obm^o p^olens sub rōne ggnos
cibilis. Ad 3° dico q^o 9cludit 9tra oēz
op^o. Aug 9. tri. 14. p^oit mēoriā eē m^litor^z
simul cognitor^z h^oitualit^z sicut p^oz ibi de
p^oito multa scia^z & ceta g^o 03 2° oēm
op^o. poēre multa ggnita i^o mem^o h^oitualit^z
ita q^o ut ibi sunt alio^o. sūt respectu no
ticie ge^ore 2° Aug^o & nō nisi cā natālis
q^otenus p^ocedūt ac^o uolūtatis' g^o si ar^o
ueleret secūdū oēm op^o. 9cluderet actu
lē cognitionē simul pluriū ideo r^odeo
sicut dictū ē de p^orio cognito. q^o h^o dis.
qa c^ocūq^o spēi singulare fortis p^o mou^z
lensū & ei^z fātasma efficaci^z i^o primutur
& p^orio mouet itellectū & quo ad pri^m
illū actu nō ē i^o ptāte n^{ra} q^o itelligamus
2° Aug^o 3° de libero ar. Nō ē i^o ptāte
n^{ra} q^o uis tangamur^z isto actu p^oito
in ptāte n^{ra} est actualis ggnitō cuilibz
actualit^z noti uel cogniti de hoc d^o. 6. di
cet. Cū g^o dicit aut p^o mouere i^o spēs.

ad itellectionē aut nō. Pō dici q^o p^ot
s^z si alia spēs fortius mouet ista ipedit
ne tūc moueat p^ot aut post p^o ipiū uolū
tatis ipintis mouere itellectū ad 9gniti
onez alteri^z c^ocūq^o alteri^z spēs h^oituali
ter cogniti. Ad Algazelē dico q^o si
militudo nibil ualeat qa h^o tollit illud q^o
ē rō i^o 9possibilitatis qa 2° Aril & 9mē.
7° meti. rōnes oppoitor^z nō sūt oppoli
te sed cōpossibles i^o itellectu. Ad 4° m^l
dico q^o itellect^z nō t^om pati ab obiecto
reali i^o primēte talē spēm realē l^z etiā ab
obiecto ut relucet i^o spē pati passione i
tentionali & illa pa^o ē receptio itellōis
q^o ē ab itelligibili i^o q^o itelligibile r^olucet
i^o spē itelligibili & illud pati ē itelligere
sicut patebit i^o q^one p^ozia. Cū ultra ddu
cis q^o itellectō nō ē mot^z rei ad aiaz nō
sequit^z qa ip^ollio rei ē quidā mot^z rei ad
aiaz q^oten^z res h^o eē i^o illa spē. Intellectō
etiā sequēs spēm ip^ollam ē mot^z rei q^ote
nus p^o itellectionē h^o obm^o eē in aia actu
9gnitū q^o pri^o habuit eē h^oitualit^z 9gni
tu g^o & ceta. Cū ar. pri^o p^op. p^o q^o
recipe spēm quenit sensu p^ole q^o po^o
organica dico q^o h^o ē fallū Quia istud nō
ē cā p^oila c^ocūq^o potētie h^ontis spēciem
p^ontem rep^olentatē obm^o suū ut suū est
¶ q^o ip^o ē ggnitā & na^z dedit sibi ut
pollit h^ore obz p^ons libi natālis a^oq^o actu
alit cognoscat l^z potētie organica dedit
ut obm^o sit p^ons nō i^o potētie ip^o l^z i^o orga
no hoc ē i^o p^ote corporis q^o pficit potētie or
ganica & ista p^ontia sufficit qa totū con
positū expte corporis sic mixti & ex po^o
organū h^o spēm & huic toti obm^o est
p^ons sufficiēt quādō p^olens ē i^o illa p^ote cor
poris. Cū ergo itellectu nihil p^ofectōis
auferat i^o q^ontū potētia cognitū est p^o hoc
q^o nō ē organic^z i^o magis addit^z libi p^o

sunt oculi o^z pupilla > visus > ibi a^o
> corpus al. 2°. 8° a^o a. 1° 3°

Ute Secret q̄ pōt̄ p̄ta coloris non fundatur m̄ pō uisua
ut abstrahit ab organo: p̄fundatur m̄ organo h̄ est con-
positio uocula ut pō uisua & summa m̄ compo illa s̄e uisa. T̄
et de alijs pōt̄ organicis nō aut̄ de mixta:

fectio seq̄ q̄ sibi poslit eē obm̄ p̄ns ā te
actū sicut alijs potētiis Sz illa plentia n̄
erit p̄ aliquid ip̄ssū organo q̄a n̄ h̄ organum.
igit̄ erit p̄ aliquid ip̄ssū i p̄t̄ potētie tale
ip̄ssū representās p̄cedens i potentia in
tellec̄tua actū intelligendi uoco speciez
intelligibilem. Breuit̄ ḡ dico q̄ lensus
h̄ obz p̄ns i illa pte corporis q̄ dicit̄ organū
nū illius lensus. Sz intellectus h̄ tāllam
p̄ntiā priorem actū q̄ ip̄z actū rōe e9dē
susceptui. Et iō fallū accipit q̄a sp̄es ta-
lis nō ē p̄cise n̄ili p̄pt̄ organū. Natura
enī cāt talē pt̄ talis corporis sic mixta ut
sit p̄fectibilis atali potētia aīe & 9gruat
opationi ei9 q̄a matia ē p̄pt̄ formā & n̄
e9° p̄ phīcoꝝ & 2° de aīa. Mēbra leoīs
n̄ dr̄nt a mēbris cerui n̄ili q̄a aīa dīt ab
aīa. Nō ergo forma ē p̄pt̄ matiam sed
e9° iō talis ps facta ē talis sp̄ei receptiā
ut p̄ talē sp̄em sit obm̄ p̄ns toti cōpoli-
to unde nō ē p̄t̄ cā p̄ntie obi in specie
talis diſpō corporis sed prior cā ē ut poꝝ
app̄hensiua h̄ēat obm̄ actū 9gnoscibile
p̄ns uel i se uel in aliqud qd̄ ē ps ipsi9 or-
ganī i tali opatiōe. Ad illud de phō de
3° de aīa q̄ intellectū ē locus sp̄ē potest
expoi q̄ intellectū dī loc9 sp̄ei q̄a saluās
sicut dī q̄ ipsi9 loci ē saluare locatū &
alie potētie nō sūt loca q̄a nō ita saluāt
sp̄es receptas i eis. Sp̄es q̄p̄e intelligibi-
les nō uidēt deleri sicut sp̄es sensibiles
ita ē i organo q̄a sp̄es sensibiles p̄t̄ cor-
pi p̄ contrariū formalē uel diſpōz i sulce
ptiuo diſgueniērē tali forme sicut p3p
p̄bim de meō. & remi. q̄a tenes & mu-
nes & pueri sūt male remiscit̄ p̄pt̄ nīaz
habūdātā h̄ōꝝ & etiā pp̄ lesionē & i
diſpōz organi. Isto utroq̄ mō nō ē sp̄es
intelligibilis in intellectu ut p̄se deleat
p̄ aliquid contrariū ad ip̄am uel lesionē uel

p̄ id sp̄ot̄ receptiū. Alię multe 9grat̄
ētie p̄nt adduci circa istud uocabulū lo-
cus circa quas nō oꝝ īmorari. Quod ad
ducit̄ de phō q̄ speculamur eū uolumus
q̄ qd̄ ē ī fātālmatib9 & cēta. Pro oīb9
talib9 auctoritatib9 dico q̄ talis ē con-
nexio istar̄ potētiaꝝ l. fantasie & itel-
lectus p̄ statu isto q̄ nihil intelligimus ī
ūiuersali nisi cui9 singulare fātāsiamur
nec ē alia quersio ad fātāsma nisi q̄ itel-
ligēs uniuersale ymagināt̄ eius singulare
nec intellectū uidet q̄q dē ī fātālmatibus
sicut ī rōe uidendi. Sz intelligēs q̄ qd̄ est
relicens ī sp̄ē intelligibili ut relucet ī sp̄ē
intelligibili uidet illud ī suo singulare per
virtutē fantasticā ī fātāsma. Quod
adducit̄ de Aug° q̄ nō poit sp̄em intelligibili
sed scīaz. R̄ideo q̄ ubi poit scīaz
statū poit aliquid q̄ icludit sp̄em intelligi-
bilē licet nō utat isto uocabulo qa. 15. t.
c. io. Cū p̄misissz q̄ ex ip̄a scīa q̄ memo-
9tinem9 gignit̄ uerbū subdit q̄ forma
ta cogitatio ab ea re q̄ scīm9 uerbum ē
Et ibidē. c. ii. cuz p̄misissz q̄ similitima ē
uisio cogitatiois uisiōi scīe subdit q̄ qn̄
ē ī noticia h̄ est ī uerbo tūc ē uerꝝ uerbz
Et eodē. c. i2. ī fine uerbū ē similitimum
rei note de q̄ gignit̄ & de uisiōe scientie
uisio cogitatiois ex orit̄. Et subdit nec ī
ter ē qn̄ illud didicerit q̄ qd̄ scit̄ loquit̄.
Similit̄. 22. c. Quādo ad meōriā meā atti-
em cogitatiois mee cōuerto ac si ī corde
meo dico q̄ scīo & cēta. Ex istis oībus
az q̄ illud q̄ Aug⁹ tribuit meōrie rōne
scīe ut gigneti exponit s̄e semp̄ de oīo
p̄ntē ī memoria. Nō ē āt obm̄ p̄ns ī me-
moria ut memoria. intellectuā ē p̄ sciētiā
ut ē h̄it⁹ diſt̄ct⁹ a sp̄ē ḡ oꝝ q̄ intelligat
istā p̄ntiā ēē p̄ sp̄ē intelligibili & s̄b illa
rōne sub qua diſtinguit̄ ab h̄itu scientie

Aliā rōni p̄t̄ ex grācēdōn̄ chē
q̄ p̄t̄ s̄cīa nō p̄t̄ dūz
in p̄t̄ s̄cīa h̄ organo. Sp̄ē ī
m̄t̄ h̄t̄ s̄m̄m̄t̄ p̄t̄ m̄t̄
s̄o h̄t̄ a loc⁹ + sp̄ē ī m̄t̄ h̄t̄ m̄t̄
q̄ p̄t̄ ī m̄t̄ m̄t̄ m̄t̄ m̄t̄
vergīt̄ vā sp̄ē m̄t̄ h̄t̄ m̄t̄

Ad aliam aut̄

Ad Augustinum

q̄n̄ ḡt̄ rōne
hoc est iust. Aug⁹

magis uias q̄n̄

pprie lūpte. Et hic dʒ etiā accipi illud
uerbū phī 3° de aīa q̄ cū p̄misilz q̄ aīa
ē quodāmō oīa subdit q̄ p̄ lensū ē lensi
bilia & p̄ scīam scibilia. Scīa q̄ppe pprie
tā apud phī 3° apud Augm̄ i locis pdcis
accipit p̄ ip̄a p̄ntia h̄ituali obī ī memo
itellectiā q̄ p̄ntia h̄itualis uirtualis ē scīa
q̄a ī oīo sic p̄ntē ḡtīe ī uirtualis tota scīa
de tali oīo & ex p̄tīa 9dītōē h̄et ar̄m p̄
sp̄ ītelligibili q̄a nō uideſ quo° possit a
liq̄ scīa tota dici una rōe primi obī nīlīq̄
ten⁹ iſta scīa ḡtīe ī uirtualis in illo p̄
obieſto ītelligibili. Nō enī tota iā scīa
dī una ab oīo q̄tenus obī ḡtīes eā re
lucet ī fantasmate q̄a nō eēt unitas h̄it⁹
itellectualis ſ̄zalīc⁹ ymaginatiois. Quod
ar., p̄ lecūda op̄. q̄ potētia q̄ ē ad aliquē
ac̄m ordinata actuat p̄ 2m illū ac̄m. dico
q̄ q̄libz potētia app̄hensīua ut app̄hen
ſīua ē i potētia ad apprehendere & pri
mo primitate p̄flectiois l̄z nō primitate i
uia generatiois & q̄nq̄ p̄ p̄tate gene
rationis quādo. I. obī scīetie eſt prelēs
tali potētie ut acū 9gnoscibile ab eatūc
nō 03 aīi actū ī ip̄a aliquid aliud fieri ī q̄
ip̄. ſit p̄nſsz p̄m q̄d ſit ab eo ē actus.
Quādo aut̄ obī nō ē natū eē in ſe p̄nſ
ſub rōne actu 9gnoscibilis a tali potētia
tūc q̄libz potētia app̄hensīua ē i p̄tē
ad app̄hēlionē & ad illud in quo 9gnoscibile
erit p̄nſ & pri⁹ ordīe origis ad
h̄ndū illā p̄ntiā q̄ ad h̄ndū aſtū & ita ē
i p̄poito lensibilia enī nō ſunt nata eſte
in le p̄ntia itellectui ſub rōne actu itelli
gibiliū ſz tm̄ ī sp̄ ītelligibili p̄nt ſic eē
p̄ntia. Sed h̄o q̄ntū ad itellectionē ab
ſtractiū de qua ē le rōmo ī p̄poito & idō
potētia app̄hensīua rēſpectu talium eſt
i potētia ad duplīcē actu. tūc & ab agēte
approximato pri⁹ origine ſcipiet priorez actu

q̄ p̄teriorē nec intelligo tū istos duos
actus ita eē ordinatos q̄ prior sit rō re-
ceptiuī ūpcū p̄terioris siē sup̄ties ē
rō recipiendi albedinē tūc enī itellec̄tus
ūpcū nulli⁹ itelligibilis recipe poz actū
z⁹ q̄ ē itelligere uel intellectō nūl prius
brēt actū p̄m & sp̄m egdē obi. Sed
itelligo q̄ itellec̄t⁹ deſe ē rō recipiendi
ut q̄ actū ūp̄ tūc act⁹ int̄ le sūt ordīati
quādo ūbm nō ē natū eē p̄ns inſe quia
tunc o3 pr̄g naſalit̄ eē illū actū q̄ obm
ē p̄ns ut itelligibile q̄ illū actū q̄ elicitur
circa obm itelligibile ut p̄ns. Sz inſtat
cōtra iſtā ūlo3; q̄a nūq̄ pluraritas ponē
ē ſine neceſſitate p̄ phīcoꝝ h̄ nō uideſ
eē neceſſitas q̄a obm uiſ ſufficiēt eē p̄ns
i ūfataſmate ḡ nō ē ponēda iſta ūp̄ ſp̄s in
itellec̄tu. R̄ndo neceſſitas ē ſemp digni
ſicare naſam nobilē q̄n non az aliqd ma-
niſteſte repugnās ſz magis uiliticatō na-
ture itellec̄tue ut itellec̄tia ē uiſ eſſe q̄
nō poſſit brē ob3 ūu ſibi p̄ns i ſe abſ q̄
p̄ntia mēdicata a potētiis iſeriořib⁹ cū
qbus 9tingēt giungit i ūrone potētie &
tū q̄ potētie due iſeriores p̄nt brē obm
p̄ns ūc i ſe & ſi itellec̄tia poſſit brē obm
ſibi p̄ns i porētia iſeriori n tū ūlumma
p̄ntialitate poſſibili p̄cedēt actū itelli-
gēdi ſicut aut̄ alis potētiis cognitiuis
ita magis iſti potētie dēt cōcedi ob3 eē
lūme p̄ns q̄ntū p̄ot eē p̄ns an actū cog-
noſcēdi & h̄ nō ſaluat̄ niſi i ūpe itelli-
bili nō enī poſt p̄fcō ūuma poſſibilis po-
tētie 9gnirie nūl poāt eā poſſe ūleruare
sp̄m itelligibile p̄t actū & ita haberet
obm ūu p̄ns cōleruatū ſine actu q̄a hoc
poſſedit ūnlitie & p̄fectiois ē in 9gnitio
potētia q̄ nō depēdeat ab alia i 9gnitio
ne ūu ſz poſſit brē obm p̄ns ūne d̄ pen-
tētia ad alia potentiam.

¶ Ad arēd p̄s operē hōs nō respondit m̄fī Bālī dalg
p̄n opō hōs ē contm̄dē r̄t c̄mīca p̄f̄rakīc
m̄fī c̄t̄ hōs diffūlent sp̄f̄ ūkā dēnt p̄f̄ B̄ non
sunt sp̄p̄cīc it p̄m̄o B̄ ultimō m̄k̄ntū

ECVNDO QUERITVR

de noticia genita que sit causa
gignens uel rō gignēdi eā &
qro utrū ps itellec̄tia p̄prie lupta uel ali
qd ei⁹ sit cā totalis gignēs noticiā actu
alē uel rō gignēdi. Ar° q̄ nō qa in z°
de aīa pbat phs s̄z m̄ eē passiuū n̄ actiuū
ph q̄ si eēt acti⁹ sp̄ agerz̄licut si 9busti
bile eēt 9bustiuū lemp 9burerz. Ita ar.
i ppoito si ps itellec̄tia eēt actia relpcū
itellec̄tiois lemp itelligerz & ita si n̄ obo
qd ē fallū. Itē z° de aīa itellec̄tus possi
bilis ē quo ē oīa fieri sicut itellec̄t⁹ agēs
ē quo ē oīa facere g° itellec̄t⁹ possibilis
saltē nō erit cā actua respectu itellc̄nis
nec respectu itelligibilis sicut nec potē
tia passiuā se h̄z actue respectu actus.
Itē z° ar° sic actiones distiguūt penes
principior⁹ actioꝝ distictoꝝ si g° itellc̄us
q̄ ē idistictus sit pri⁹ actiuū oīs itellec̄t⁹
onis tūc oēs itellec̄tioēs eēnt e9dē l̄pēi
& si oēs itellec̄tioēs g° oēs hitus 9rīfr&
ita om̄s sc̄ia eēnt e9dē l̄pēi. Ad opp⁹
ē Auic. 9.meta. In matalitas ē rō itelle
ct̄mi sicut & itelligibilis g° itellec̄t⁹ siū
ps itellec̄tia ex i matialitate sua se sola ē
actia actus respectu itellec̄tiois sicut re
ceptua. Itē si obm uel aliqd̄ eslet ratio
formalis agēdi g° itellec̄tioēs obiector⁹
sp̄ d̄rntiū erūt diuerse l̄pē qd̄ ē fallum
9ñia pbaſ qa effect⁹ d̄rnt l̄pē q̄ sūt a cau
sis diuerlis l̄pē falsitas 9ñtis pbaſ quia
tūc de q̄cūq̄ sp̄ sp̄alissima eslet p̄pria
sc̄ia & ita d̄plurib⁹ sp̄eb⁹ sp̄alissimis n̄
possz̄ esse una sc̄ia. Nā sc̄ia & oīs habit⁹
acq̄sitz⁹ generat ex actib⁹ g° ex diuerlis
actib⁹ l̄pē generareēt diuerli hitus l̄pē.
Probat idē etiā p̄phm p̄ ethi. ubi uult
q̄ itelligere ē p̄pria opatō hoīs 2m̄ q̄ hō
uniuers aut l̄pē ē una opatō 2m̄ l̄pēm.

Confr^o p^o zō et ista qz^o de aia d^o et p^o cl
idem actus p^o Bonano et audito^o g^o a' nunc m^o
actus obi et pa^o m^o e' cito^o actus^o m^o et ab^o
Ad argumentum & auct. Autem no^o respo^o int
s^o ista - z^o q^o idem actus - obi - po^o s^o phā et
at - ab^o cap^o denotato^o obi - i^o ut op^o l^o po^o p^o cap^o
denotato^o po^o B^o - idē realit^o et min^o de se ult^o
q^o est plausibilis solutio^o.

Si mik² → spō ppe hōls 2^m g¹ 50 > 50 = v² spō ppe
g¹ 50 mik² → unū radm¹ g¹ tak mik² n¹ p¹ d¹ d¹
p¹ p¹ m¹ g¹ n¹ c¹ > v² mik² p¹ n¹ n¹ n¹

con^t ab aliis: s. a suis p^c causis mⁱ fuit g^r ma^g et p^c agens. Conuti p^b g^r
qz suis con^t nō tantum cōuenit causa p^c mⁱ ructiori de p^c a. e. p^c qmⁱ nō p^c b.
nō illa: nisi ordinari priusim p^c ructio ab aliis vel ut accidit^e in scandi
vel et r^c viciundi vel efform^c p^c ructio causa dⁱ et causa:
cessatio prius causam. possit dici qⁱ pro illo instanti qⁱ quo est ca-
usalis: non dependit ab aliis nisi naturaliter post aliud: quae p^c ex-
gitur. et.

Responsum facit q̄d p̄t m̄r̄ r̄ḡn̄ t̄nḡ cā s̄m̄ q̄ nō
s̄ h̄nt̄ - q̄ s̄c̄ p̄s̄t̄ d̄c̄ d̄ quāl̄t̄ eff̄m̄

elem̄t̄or̄ & quārd̄a mixtor̄. Item 3°
ph̄icor̄ & p̄ ethicor̄ & 9. meta. distin-
guit p̄hs inf̄ actionē & fictionē & uult
q̄ actō pprie dcā manet i agente sicut
exēplificat de sp̄eculatiōe ibi Intellectō
ḡ pprie dcā ē actō manēs i agēte maēz
āt i p̄t̄ itellec̄t̄ia ḡ ē ab ea ut ab agēte
Itē 4° & ē. q̄ idē actō pprie dcā ut dīstī
guīt cōtra factionē denoīat agēs Intelli-
gere aut̄ denoīat hoīem 2° p̄t̄ itellec̄t̄i
uā ḡ ē actiue a p̄t̄ itellec̄t̄ia uel ab hoīe
2° p̄t̄ itellec̄t̄iuā. Cōtra istā op̄. q̄ nō
sit intentio Aug. a3 9. tri. c. ultio & 30 de-
puis Liquido tenēdū ē q̄ oīs res q̄ 9 gno
scim̄ 9 gener. it i nobis noticiā sui Ab
ut q̄ enim p̄t̄ noticia. l. a cognoscente
& 9gnito Itē. ii. de tri. c. 2° ex uisibili &
uidēte gignit uisio. Itē is. tri. c. io. ut p̄
dc̄m̄ ē formata cogitatō habere q̄ scim̄
uerbū ē ḡ itendit attribuere aliquam
actiuitatē obo. Hoc etiā ar. r̄oe qa t̄m̄
sūt q̄tuor genera cār̄ pl̄e sicut a3 ex 2°
ph̄icor̄ & 9. meta. ḡ illis existētib⁹ in
le p̄fectis & n̄ ipeditis & sufficiēt appro-
xiatis erit effectus ex eis si sint cē naīa-
les uel poterit eē saltē si sint cē libere a-
gentes & qa forma aliquo mō eē hēt p̄
p̄ductionē & finis seq̄t̄ p̄ductionez rei
in eē aut si p̄cedit hē iqt̄u mouz efficiēs
ad agendū. Et iō qn̄ due cē priores ip̄o
finis q̄ sunt efficiēs & materia sunt p̄ le-
p̄fecte & approxiante & nō ipeditē seq̄t̄
effect⁹ uel saltē p̄t̄ seq̄ ergo si aīa ē to-
talī cā actiua noticie geite & ip̄a ē maīa
dispoīta siue s̄b̄z receptiuuī respectu e9
dē & ip̄a. ē s̄p̄ actu p̄n̄ cū sit cā naīalis
semp erit itellec̄t̄. actualis i ea 19 ē ip̄a
cā dese. Nō enī p̄t̄ ponī ip̄fectō alteri⁹
cē in se stāte ȳp̄tesi nec nō approxiāt̄
nec nō ipeditō qa nibil uīt̄ impēdier̄.

Fugere aut̄ ad cām sine q̄ nō & dicēt q̄
illa regr̄it ut noticia gignat̄ hoc ē dicēt
q̄ oīs p̄le caule nō sūt sufficiēt cē sed
requiriēt aliqd aliud a quo res cāndā de-
pendet eēntialif ḡ nō t̄m̄ erunt q̄tuor
genera cār̄ s̄z plura uel aliqd eēntialiter
dependebit ab aliquo qd nō ē e19 caula
Per hoc i pbāt̄ diuersi mōi ponēdi teñt̄v
res istā op̄. siue enī ponaf obm̄ necessaria
riū in rōne cē sine q̄ nō uel i rōne fanta
m̄itis uel i rōe excitātis si n̄ detur sibi
aliqua cālitas p̄le cū cē sint 2° le p̄fecte
& p̄sso app̄roxiate & oē i p̄edimentum
remotū nullo° saluabit̄ q̄ ip̄z necessario
req̄rit nisi ponēdo. s. genera cār̄. Spe
cialit̄ illud de ex citatiōe nō uīt̄ ualere.
Quero enī qd sit excitare qa si aliqd cā
ri i itellec̄t̄ia ḡ obm̄ cāt̄ aliqd anq̄ itellec̄t̄ia
de le agat̄ ergo itellec̄t̄ia nō ē tota
prīa cā actiua s̄z etiā obm̄ si excitare nō
sit cāre aliqd i potēt̄ itellec̄t̄ia n̄ magis
excitat̄ nūc q̄ prius. Alia ē op̄io q̄ tota
lit̄ ē i alio ext̄remo q̄ dicit sicut colligit̄
ex diuersis locis sic op̄iantiū q̄ aīa itellec̄t̄ia
etiuā ut itellec̄t̄ia ē nūq̄ hēt̄ actiuitatē
uel cālitatē respectu itellec̄t̄ios. Nō. n.
h̄z talē cālitatē itellec̄t̄ possibilis siue i
format⁹ sp̄e itelligibili q̄ ip̄i negat̄ siue
nudus qa 2° eos idē nō p̄t̄ agere in se
ip̄o. Quod ip̄i pbāt̄ qa cū agēs sit tale i
actu quale patiēs ē i potētia 3° ph̄icor̄
& p̄ de gene. lequit̄ q̄ tūc idē esset i po-
tēt̄ & i acū qd p̄ uīt̄ eē opp̄m̄ primi pri-
cipiū metaphi. noti p̄ rōnē actus & potē-
tie. Tūc etiā idē eēt̄ efficiēs & maīa qd
uideſ eē cōtra ph̄m̄ 2° ph̄icor̄ ubi dicit̄
q̄ efficiēs & maīa nūq̄ coicidūt̄ tūc etiā
idē uideſ referi ad le r̄lōe reali qd uideſ
ip̄ossible's. meta. p̄p̄t̄ op̄onē talium
relationum. Tandē tūc ad h̄ deducūt̄

Q̄ agens & fīt̄ ad patens uīt̄ coah. et iī. p̄p̄t̄
m̄k̄ item est agens et patens q̄ & agens uīt̄
ad p̄t̄ ip̄m̄ & patens. uīt̄
et acū h̄ facit̄ ex p̄t̄ ip̄m̄ h̄ obm̄ ip̄ȳ
c. 4. 14. 9. mo. ca. g. uīt̄ q̄ ad̄ sim̄
p̄o p̄t̄. au. sp. n. ex p̄t̄ ip̄m̄ fī. d̄c̄ ens
ex acū ip̄m̄ & h̄c̄ ex h̄c̄ ip̄m̄ ip̄m̄

poenitentia punit ad nichil operis quod non ageret nisi
ipm nullus agens. qd alii aveo operis in punita sit
agere humanum in se ipsum et de aliis

q̄ h̄ eslet ponere q̄ libz in se agere & mo
uere se ut potē q̄ aer ad pñtiā solis illū
naret se & n̄ sol & lignū ad pñtiā ignis
calefaceret se & n̄ ignis q̄ nec esset rō
q̄ re n̄ eēt aliquid cātiā cōcūq̄ noui in se
Ex istis ppōnib⁹ dicūt q̄ agēs & patiēs
disticta sunt lbo & dicūt q̄ q̄cūq̄ diffi
cultates accidat in aliqua matia non sūt
pp̄ eas negāda ista pñcipia q̄a tunc oīs
i quisitō ueritatis tollit p̄ talia principia
qua enī rōe negāt & i una matia ita & i
alia. Presea pp̄ idē dicūt q̄ itellec̄tus
agēs n̄ pōt aliquid cāre effectiue i intelle
ctu possibili q̄a n̄ distinguit ab eo lbo l̄
quali formalit ipm lūne suo p̄ fundendo
& p̄ficiēdohu9ōi illustratōnē facit sicut
q̄n pducit aliquid corp⁹ luolū i quo sūt
iste due pfectioēs dyaphonitas. l. & ipa
lux d̄ q̄ lux hu9ōi corp⁹ p̄picuū facit
luolū n̄ trālmutādo ipm a potentia
pcedēte ipm acm ad talē actu s̄z totūz si
mul factū ē z̄m dispoitionē uel rōnē cē
efficientis ab agēte extrīleco pducente
corp⁹ tale aut tale. S̄z iō d̄ lux facere il
lud corp⁹ luolū q̄ ē formalit p̄ficiens
illud corp⁹. Ita i ppōnito itellec̄t⁹ agēs
i rōnē cāe efficiētis nihil agit i itellec̄t⁹
possibilis s̄z q̄ creauit aiaz p̄ modū efficiē
tis ip̄e i ea hāc illustratōnē fecit istas po
tētias simul i eadē lba pducēdo. Similit
ponit q̄ itellec̄t⁹ agēs nullā opationēz
h̄ respectu itellec̄t⁹ n̄lī q̄tenus hēt
actionē circa obm̄ itelligibile q̄ten⁹. l.
agit ad hoc ut illud hēt rōez mouentis
ut obiecti in actu ḡ ad ipam itellec̄t⁹
pp̄ ista dūo itellec̄t⁹ agēs nullā actui
tate. immediate hēbit. Quid ḡ. cābit
immediate effectiue itellectionē. Rñdet q̄
obm̄ idē z̄m rē efficit itellectionē & uoli
tionē & h̄ iqtū relucet i fataſmate illu

strato ab itellec̄t⁹ agēte n̄ effectiue sed
q̄ formalit 9currēte respectu itelligibi
lis. Qualit aut̄ sit possibile fataſma mo
uere itellec̄t⁹ possibilē cū tñ uirt⁹ fanta
stica & itellec̄t⁹ possibilis sit ieadē lba
aie & fataſma n̄ distinguishing lbo ab itel
lcū possibili. Dicūt q̄ aia pōt duplicit
9siderari uel z̄m eēntiā uel z̄m potētias
p̄ ē tota i q̄libz pte corporis nec ē pr̄m
alicui9 opatioēs. z̄o aliquid potētia defiat
sibi aliquā pte corporis ut potētia orgāica
aliquā n̄ ut potētia itellec̄tia q̄a ipa lba
rōne talis potētia n̄ ē i ista pte corporis
nec i illa q̄a i nulla q̄a pte nec in toto nec
i aliqua pte sicut nec opatioēs q̄ p̄eā ex
ercent. Sicut ḡ potētia q̄ eēt i alfa pte
corpis q̄ in qua ē fantasma possib⁹ imutari
ab eo qd ē in fantalia. Ita potentia q̄ n̄
est definiāta ad aliquā pte in qua ē fan
tasma s̄z ē extra illā sic q̄ n̄ ē ibi pl⁹ q̄
in pede poterit imutari ab eo qd ē i fan
talia. Ita ē i ppolito q̄ iste potētia non
sūt alligate nec imerse matie sicut alie.

Cōtra istā poitionē ar. sic. Intellcūs
agens z̄m eū nihil cāt qd sit formalit in
fantale mate l̄ solū sit remotio phibētiū
p̄ quēdā 9tactū spūalem b̄ lucis ad fā
tasma q̄ remotiōe fcā uirtute itellec̄t⁹
agētis sit i formatō itellec̄tus possibilis
Ex hoc seq̄ q̄ nihil est i itellec̄tia ut i
tellec̄tia 9phēdit itellec̄t⁹ agētē & possi
bilē hēbit aliquo rōm actui siue ut agē
tis siue ut rōnē agendi respectu cōcūq̄
itellec̄t⁹ & ita tñ fantasma se hēbit
effectiue ad itellectionē uel si sit ibi effi
ciētia aliq̄ alia p̄ q̄ fiat illustratō uel irra
diatio sup̄ fataſma illa efficiētia erit p̄ci
se ipli⁹ dei q̄ creauit tale lumē i intellcū
possibili uel ḡ deus agit immediate itelle
ctionē q̄cūq̄ uel tñ erit fataſma cā oīm

Val̄ berrius: q̄ m̄k̄ agens p̄ fāl̄ lum̄ informis
p̄b̄m̄ sicut lumen informis diaphonis et q̄ i
duo m̄k̄ sūt al produci adeo in ipa dūa p̄m̄
p̄m̄tia quadam: Et l. q̄ sciat p̄ fāl̄ lum̄ illu
diaph⁹ ut i illa lñk̄ agens illustrans p̄b̄m̄tia
lñk̄ diaphonis p̄ lum̄ quo diaph⁹ m̄faz̄. Et de⁹ illu
m̄k̄ p̄b̄m̄ p̄ diaphonis in ipo i lum̄ s̄ m̄k̄ agentem q̄
sciat. Et p̄ q̄ lux p̄cuerat p̄l̄ & lum̄ et diaph⁹
et lum̄ n̄ illuminat diaph⁹ p̄l̄. Si ip̄e n̄ p̄cuerat
diaphonis lux et lum̄ q̄ h̄ iqtū maḡ n̄ p̄z op̄
de aia m̄. C. d. Luminis.

Tic at hoc. q̄ p̄t vñ fō
s̄ ḡ m̄k̄ agens illustrat p̄m̄
n̄ offensio 13 p̄t n̄ fō m̄
p̄t p̄m̄tia p̄m̄tia illustrat p̄m̄tia
formam̄ gest̄ et i m̄tū et
n̄ m̄k̄ agens:

Sp̄ exanimatus q̄ p̄m̄
tarū d̄ p̄m̄tia q̄ i p̄m̄tia

Con̄ horziam

in? agens

f̄ m̄k̄ informans p̄m̄
quidam

h̄ziam cād̄t tomm

est al. et hoc quod in hinc concordat q[uod] p[ro]positus est mihi p[ro]m[iss]um. Sicut scilicet q[uod] minima pars est pura pars et p[ro]missum ac: id est ita minima pars
cetera a' h[ab]ent ut alio modis p[ro]missum habent in p[ro]missione et alio est in p[ro]missione. Sicut et non p[ro]misit nisi p[ro]misit in minima pars ab illo p[ro]missum non possit
si minima pars non p[ro]misit in ceteris. Ita q[uod] q[uod] minima pars immutata p[ro]misit sufficit ut illa ac: uniuersum ceterum q[uod] si b[ea]tum est. Si isti respondet q[uod] cogito
uno oppositum h[ab]et et alio p[ro]positum alterum. Si q[uod] illa pars p[ro]missum formatum et est Sicut in p[ro]missione causabit una cogitacionem et compositionem tam
tantum et nunc foliarem tantum veram: q[uod] non est conformis eis. D. q. 8. D. vix maliq[ue] non sedendo ibi situm est et q[uod]
maliq[ue] erat.

actionem potētie intellectie & uolitie^g
nihil aliud a deo actie se h^z respectu in
intellecticis cōcūq; nūl lo^m fātasma h^z uī
iūueniens qā uilificat ualde naſam aīe.
Nullā enī forte uidet pfectōne fātasma
posse cāre i intellectu q̄ excedit nobilita
tē eīg qā effect⁹ equoc⁹ nō pōt excede^r
cām suā totalē s^z deficit g^o nihil cātum
a fātalitate p̄cile sicut a tota cī actiuā
sicut pōit ista op̄. de itellectionē pōt esse
pfecti⁹ fātasmate l^z necessario i pfecti⁹
& ita nulla pfectō erit i hoīe pfectior fā
tasmare qd̄ ē absurdū. Itē 2° ex ista op̄
sequit⁹ q̄ āgel⁹ i quo non pōt ponī talis
dīfīncēto ilbo itellectionē nullā posse
h̄re nouā qntūcūq̄ hēat oīa multa p̄n
tia h̄tualit̄ imo nullā pōt h̄re effectue
misi a deo qā oīo pōito itellect⁹ moue
bit aīe uel agēs & paciēs erūt idīfīcta
lbo. Hoc uīr i p̄e 9cedere qā pōit q̄ āge
lum posse nouā itellectionē habere est
mere creditū. 2° sic li fātalma cāt om̄ez
itellectionē effectie & cā naſalīs n̄ agit
nisi 2^m naſam illā q̄ ē in actu fātasma
nūq̄ cābit aliquā alia actōnē i intellectu
nisi 9formē fātasmati & ita nūq̄ cābit 9
positionē falsā repugnātē rōni t̄minorū
quorū fātalma lūt i uirtute fātistica
aut si quodā possit sicut rñdēt q̄ p̄ unū
opp^m 9gnitū luū opp^m 9gnosci pōt h^z
n̄ ē nisi qā p̄ una 9pōz uerā pōt 9g^o Icer
oppōitā esse fallā. S^z nūq̄ idē fātalma
cāret aliquā itellectionē fallā tāq̄ uera^z
uel e9^o. Et si dicas q̄ fātalma false re
sentat obiecta & iō cāt itellectōnē fallā
i intellectu sequit⁹ q̄ idē fātalma manēs
idē nūq̄ pōt cāre ass^m opp^m & ita non
poterit itellect⁹ eādē 9pōe^z apphēder
nūc ut uerā nūc ut fallā. Itē qū dī q̄ itel
lectio 2^m ph^z ē actō manēs intra. Rñd^z

q̄ intelligere 2^m modū grammaticalē signi-
ficat actiue & intelligi passiue tñ 2^m rem
intelligere ē p̄ssio & qđ intelligit ē agens
intelligere enī significat aliqd nō ut hēc
eē iſbo in se & absolute sed q̄ ut tēdēs
in alterꝝ ut in obm siue ut in f̄minū &
q̄a actiois ē pcedere ab agente & tende-
re in passum, Ideo tales pfectioes q̄ in re
sūt passiones hoc ē i eo manētes qđ dno
miat ab eis p modū accōis dñr eē actōes
i manētes. Cōtra p̄hs distiguēs actiōez
a factiōe p° & δ° ethi. &. 9. metaphi.
assignat diuerſa prī^r p̄pria actiōi & fac-
tioni qđ nō oporterz si intelligeret illud
q̄ assignat eē actionē eēt pa. q̄a tunc n̄
oꝝ sibi assignare p̄cipiū actiuū p̄priū.
Nō enī oporterz prudentiā eē actiuam
ſicut ars ē h̄it⁹ factiu⁹ ſi actō nihil eſz
niſi forma quedā recepta i alio ut in eo
qđ d̄ agens. Itē h̄itus nō poit̄ i poten⁹
pcise ad paciendū & maxie i paſſo ſūme
diſpoito ad formā. Nō enī oꝝ illud faci-
litari ad recipiēdū qđ i ſe ē ſūme diſpoit⁹
tū ad recipiēdū. S̄ i tellec⁹ ē ſumme
diſpoitus ad q̄cūq̄ i tellectionē q̄a nihil
h̄z cōtrariū g° n̄ oporteret poēre aliquē
h̄itū i i tellectu ſi pcise eēt paſſiu⁹ relpe-
ctu i tellectiois pbaſ p̄pō q̄a h̄it⁹ eq°
utimur cū uolum⁹ & h̄it⁹ h̄ntē pſicit &
op⁹ eius bonū reddit & cēfa ex 2^m ethi.
oia iſta attriбу ut aliquā actiuit̄ tē h̄itui
Itē quoꝝ i tellec⁹ diſcurreret ſiue illogi-
zādo ſiue arguēdo ſi fantasma cāt omēz
i tellectionē Nō enī uidet̄ intelligibile
q̄ fantasmata occurrētia cauſet. omnē diſ-
cursū. Itē quomō cābūt intentiones
logyce uel relationis ratiōes Si enī fātal
ma cauſaret omnē i tellectionē quecūq̄
cāta ab eo erit realis quia illa dicit̄ i ten-
tio realis que cauſat i mēdiate a re uel a

quo occurunt 2^m eos suffici habens in
plantæ ad hoc ut ordi^t moneat: —

In known^t species some genus-data of P. pro:
practically copula. Identifications of no evidence:
affiliations the infusoria mentioned?

Confr^g qz m^o confus. a. ad. b. 2^m th^g h^o?
qualis est ipsoz g^oma nō cat zol^oz p^o q^oz spaz
en et bina l^o et g^ona p^oz p^oz et b^oz g^o sola p^o
collaoz canfatur zol^oz zol^o: q^o coll^o n^o m^o n^o m^o cog
co^oz g^oma ex n^o g^omoz: q^o g^oma nō p^o en ilhuz
actus collarioz: —

Ipse repintate obum inse g° nulla intellecto
cabit intentiones loycas uel rloz ronis qa i
tellect⁹ nullo actu suo poterit conferre
mung obum ad aliud q̄ collatio cāt relatoz
ronis uel intentionē secundā in obo. T Itē
quo⁹ reflectet⁹ intellect⁹ sup ac⁹ luum &
h quo⁹ erit i p̄tāte reflectētis fantasma
cāns aliquā intellectonē h̄z cāre natāliter
reflexioz sup illā actoꝝ pari rōe & reflex
ionē reflexiois & sic in infinitū ut dicit
Aug 9. 15. tri. c. 12. Si aut̄ n̄ h̄z cāre reflexi
onē sup istā actionē l̄z t̄m ac⁹ absolutū
& post occurat aliud fantasma nō uidetur
posse assignari quo⁹ poss̄ eē alia reflexio
sup aliquē ac⁹. Itē quo⁹ illud nō uilifi
cat aīam q̄ oēm actionē luā natālē q̄ est
pfectio natālis tā pfecti entis sic effectie
cāt fantasma nullā enī pfectionē uideſ
fantasma posse cāre i intellectu q̄ excedat
eius nobilitatē qa effect⁹ equoc⁹ n̄ pōt
excedere cāz equocā l̄z deficit 1ḡ nihil
p̄cile cātum a fantasmatē sicut a tota cā
actiā sicut poit ista opinio de intentione
pōt eē pfectius fantasmatē l̄z imperfect⁹
eo & ita nulla pfectō maior ipso fantasma
te erit i hoīe qd̄ ēabsurdū. TERTIA
opinio poit q̄ intelligibile uniuersale ut
simplicit̄ presens intellectui non p̄petiē
intelligibilē sed p̄ fantasmatē ut illustrat̄
ab intellectu agente sic simplicit̄ presens
ē intellectui possibili ut ī memoria & ut ī
mutat ad ac⁹ intelligēdi ē ibi ut intelligē
tia cui⁹ noticia ēminat ad ipm obiectuz
extra & quātum ad ista duo intellectus
est passiu⁹ uidelz i q̄ntū ē memoria h̄ns
obum simplicit̄ libi p̄ns & i q̄ntū ē intelli
gentia ab obo sic p̄nre mota ad p̄m actū
intelligēdi sed intellect⁹ fact⁹ in actu p̄.
natāli acuīe suo pōt lustodere & discut
rere ī unoq⁹ qd̄ sit q̄ponēdo & diuidē

qua eodem obiecti g^o uir i^guenies q^o itelle
ctus poslit eē actiu⁹ de se respectu scde i
tellectionis q^o pfectior & non respectu
pri^e Si autē dicas q^o respectu lecūde est
actiu⁹ uirtute act⁹ primu⁹. Cōtra act⁹
imperfectior nō pōt eē rō formalis cāndi
actū pfectiore q^o tūc nō eēt unde posset
pbari deū eē pfectissim^m es si effect⁹ pos
set excedere suā cāz totalē imperfectione
Cog^o aut̄ distincta ē nobilior cognitōe
q^o fula g^o illa q^o fula nō ē formalis rō elici
endi uel cāndi istā distinctā. Opinio re
tractās nō uidet eē uera quia q^o ro quid i
telligit p*iclinationē* q^o aut aliquā forāz
q^o sit i intellectū p q^o icline^t aut nihil Si
nihil nō magis inclinat nūc q^o pri⁹ incli
nabit si aliquā & illa ē act⁹ intelligēdi
tūc lequit opp^m opiois eorū q^o obm cā
bit ac^m aut aliqd pri⁹ actu intelligēdi ut
spēs q^o ipi negāt. Itē in cāis eēntialiter
ordiatis iferior nō inclinat supiorē sed
e9^o. Respcū aut̄ intellectiois ps intellectia
ē cā supior q^o spēs ipsi⁹ obi ut patebit i
leqnte q^o nē g^o obm nō inclinat itellēm
Quīta opio pōit q^o spēs obi i intellectū
uel ipm inse pñs ē gignēs uel rō gignīd
formalis noticiā actualē i intellectū & ipē
intelligēs tm^o se h³ tāq matiale q^o actuat
respectu act⁹ intelligēdi p illā spēm uel
p obm supplēs uicē spēi. Adhuc ar.
sic qmētator 3° de aia qmēto. s. Intelle
ctus se h³ ad formas uiuersales sicut ma
tia ad formas i diuiduales. Et alibi itel
lectus ē i genere intelligibiliū sicut matia
i genere entiū. Et 2° de aia et 8. phi.
Intellect⁹ aī hitū ē i po⁹ eēntiali sicut
matia aī formā. Et 3° de aia Intellec
ctus nihil ē eorū q^o sunt aī intelligere. Ex
oib⁹ istis qcludit pōtētia intellect⁹ i spe
cū intelligibilis s³ qd ē pux potentiale

non pōt esse prī^m actiū respectu alicui⁹
actus nili ī formē alīq̄ forma & tunc for-
ma erit prī^m agēdi formale. Ar. etiā q̄
forma q̄ ē prī^m agēdi sit similitudo sive
spēs q̄a sicut factō ē formalit̄ p̄ formaz q̄
faciēs assimilat̄ factō. Ira & actio uideſ
esse p̄ illā formā q̄ agens assimilat̄ sp̄ &
ita ſilitudo illa ē formalis rō agendi. Ad
hoc etiā addit̄ q̄a agens i deſmīatū non
pōt agere circa actionē deſmīatā uel cir-
ca obm̄ deſmīatū niſi deſmineſ itellcūs
aut̄ dele ē idē ſmīat⁹ ad oē itelligibile &
ad oēz itellectionē g° ad hoc ut itelligat
aliquid requiriſ deſmīatio aliqui illa nō
est nili p̄ spēm itelligibile g° illa ſpecies
requiriſ ut prī^m deſmīati⁹. SEXTa
op̄o q̄ redit i idē q̄tū ad 9cluſiōz op̄ois
quite. t. q̄ ip̄a noticia actualis genita ſiū
i ſelū ſive i itellectu eſt ſpēs & tūc ſive
rō formalis gignēdi ſpēz actualē q̄ dicit̄
noticia actualis ē rō obi uel ſpēs obi in
memoria. Ita lequit quo ad p̄poituz q̄
rō formalis gignēdi noticiā actualē ē ip̄
ſum obm̄ uel aliqua ſpēs i uirtute obi &
hoc ita q̄ qn̄ obm̄ ē inſe p̄n̄ ab eo gene-
rat̄ ſpēs q̄ ē intellection qn̄ aut̄ non ē ille
p̄n̄ ſed p̄ ſpēm in memoria tunc p̄ illaz
ſpēm uel uirtute h9 ſp̄i gignit̄ alia q̄ ē
itellectio. Pro iſta op̄ione q̄ten⁹ dicit̄
ſpēm itelligibile eē actualē noticiam ad
ducit̄ Aug⁹. ii. tri. c. 2° ubi uult q̄ illa in
formatō q̄ uisio uocat̄ a ſolo corpe gigni-
tur qd̄ aut̄ gignit̄ a ſolo corpe ē ſpēs g°
illa ſpēs ē uisio 2^m Aug^m. Hoc idē pbat̄
p̄ p̄hīm 2° de aīa ubi uult q̄ idē eſt ſonā^o
& auditō q̄a idē ē actus actiū & paſtiū
p̄ p̄hīm 3° phīcoꝝ. S3 ſonatio in actu cāt̄
ſpēm ſoni in auditu g° illa ſpēs cāta eſt
idē cū auditioꝝ & ita ſpēs ſoābilis & fo-
natio ſunt idē. Cōcluſio iſtar̄ duar̄

Convenimus *Ex* 2° *ap.* *m* *hoc* *q* *utrum* *pontis* *pro* *pon-*
disponimus *m* *bac* *q* *prima* *actus* *pontis* *pos* *in* *cog* *ur-*
abstactum *raqz* *formatum* *gignendi* *actu* *nost* *me-*
Ego 2° *minimis* *mult* *q* *pontis* *at* *to* *fate* *et* *B* *q*
upra *pontis* *at* *upra* *mult* *nost* *actu*.

98

ultimis opionū ī p̄bat p̄ quedā argu^a
facta cōtra secūdā op̄. Nā effectus equo
cus nō pōt exceedere cā: n equocā ī p̄tōe
sed deficit necessario ab ea l3 z^m istos in
tellec̄tō eēt effectus equocus sp̄ei intelli
gibilis si ab ea cāret & ita esset simplicit
ip̄fectior sp̄e intelligibili qđ nō ē uerū.
Similit h̄it nō uir necessari⁹ sicut argu
tum fuit ibi. Similit quo fierēt discurs⁹
quomō eēt reflexio quo cārent relatōes
rōnis sicut irentioēs logice quo ḡplexio
falsa cui assentiret rāq̄ uere si sola sp̄es ī
telligibilis genita a tantasmate est ratio
formalis oīs intellectioīs quo erit actio
ī manēs. Adducūt etiā 3^a media non
multū pōderāda contra istas op̄. Primū
est q̄a tunc sp̄es eēt magis potētia ī telle
ctua q̄ ī tellec̄t⁹ & ita sepat̄a h̄ret eūdē
actum sicut mō sicut calor sepat̄us calefa
ceret. Similit tūc ī telligere nō uideātur
ppria pfectio ip̄lius ī tellec̄t⁹ q̄a nihil ur
entialit ordīari ad illā op̄atōnē ad c9
prīm se h̄z in porētia cōtradictioīs sicut
ad accīs p accīs sicut calefieri non uideāt
ppria pfectō ligni ex quo lignū se habz
ad calorez sicut accīs p accīs. Sed ita se
h̄ret ī tellectus z^m illā op̄. ad sp̄em ī telli
gibile q̄ ē prīm ī tellectioīs ḡ & cetera.
Similit rā in lensu q̄ ī ītellectu posito
eodē rep̄sentāte maior attentio facit ac
tum pfectiore. Idē enī h̄ns eandez sp̄ez
ītelligibile uel fātasma pfectio ītelligit
illud ad c9 ītellectōnē magis conatur &
min⁹ ītelligit qn⁹ minus conat. Ita etiaz
in lensu & de obo p̄nte & in eodez luie
& īeadē distātia idē uisibile pfectius ur
pp̄t maiorē attentionē ī uidendo. patet
etiā ex hoc q̄ magis qn⁹ ledit uis⁹ pp̄t
maiorē attentionē imo ceteris pib⁹ oculi
lus magis atten⁹ poss⁹ multū offendit.

Exha.

A dī p̄borum reuiz. rāz q̄ p̄ min⁹: que ītelligi
intelligimus aut illa mīq̄z sp̄a b̄z for⁹ mīllo sp̄ē
nō mīllo b̄z eoz nec est rā b̄ndi cam. q̄ adītū
sepat̄a h̄ret actum sī ītelliga h̄r. Nōm: p̄z ḡ mo
si effici. Rādō nō br̄ p̄fū mīt̄ agar p̄cūtino
t̄ nōm q̄ p̄t̄ aḡ mīt̄: q̄ nō fāt̄ b̄m acutis
mīmītis mī codum p̄o cū sp̄a. Ad. 2^m rāci p̄: q̄
n̄ v̄i an⁹ ordīt̄: f̄t̄ ist̄ mīq̄z q̄ nō p̄t̄ oīs concipi
fr̄m adq̄ īt̄māt̄. Rām acut̄ gāt̄ dāt̄ dāt̄
p̄b̄l̄ ad acc̄ p̄t̄ sp̄ē & attingit̄ fāt̄ i: dāt̄ mīt̄.
Ad. 3^m ille atten⁹ nō h̄t̄ q̄ uolumē app̄t̄ sc̄ ad ad
obm p̄t̄ coḡtua mīt̄. Rehōt̄ pat̄m ab i: abo
rā p̄f̄t̄ coḡtua lāt̄ mīt̄ ad illes. 13.

uisione alicui⁹ in q̄ unu ali⁹ mi. 19 offē
dit sicut p̄z p̄ exp̄ientiā. patet etiā q̄ at
tendēdo multū remānt sp̄es p̄g uisionē
ut p̄z 2^m Aug^m. 7. tri. q̄ non remānt
ī oculo nō attēdenti. Sed cōtra lecu
dam op̄. sp̄alit̄ ar. q̄ ip̄a sit falla tā ī sesu
q̄ ī intellectu. In sensu qa si sp̄es illa q̄ ē
uisione sit e9dē rōnis cū illā q̄ ē in medio
illa q̄ est ī medio erit formalit̄ uisione ergo
mediū h̄ns eā erit formalit̄ uidēs. si aut̄
pter h̄ac sp̄em in uisu q̄ ponit uilio sit
alia alteri⁹ rōnis ab ea & alia e9dē rōnis
cum illa q̄ ē in medio h̄t̄ ppoitū. s. q̄ l3
illud qđ est uilio dicat sp̄es tñ est aliqd̄
aliud pri⁹ eo ī oculo & alterius rōnis
& illud ut gūt̄ d̄r̄ ē sp̄es & ita sp̄es pro
prie d̄cā d̄r̄ ab actione. Si dicas q̄ sp̄es
ī medio d̄r̄ a sp̄ē ī oculo pp̄t̄ diuerſa ī
cipiētia hoc nihil ē qa sicut albedo ē ei⁹
dem rōnis in eq̄. & lapide & iō utrūq̄ ē
formalit̄ albū 2^m eandē rōne albi. Ita
qualitas q̄ d̄r̄ sp̄es est obm sit e9dē rōnis
ī oculo & ī medio. si illa dele sit uisione
formalit̄ uisione formalit̄ erit ī utroq̄ & ī
quocūq̄ ē uisione formalit̄ illud ē formalit̄
uidens. Pr̄cipiale etiā ppoitū p̄z quia ī
oculo ceco remanētē tñ sic mixto ut pri⁹
generat sp̄es Similit ī oculo dormietis
alit nō excitare excellenti uisibili p̄nte
Nec etiā alit excitare a sono excellēti
nisi sp̄es soni pri⁹ esset in aure tamē in
istis nō ē uilio. Ita etiā ī oculo bñ dispo
to recipit̄ aliqua sp̄es e9dē rōnis cū illa
q̄ est ī medio. Et hoc qa ip̄m organum ē
similis dīpōis cū meio pp̄t̄ p̄p̄icuitatē
& diaphanitatē utriusq; ex 2^m de aīa &
illa nō erit formalit̄ uisione qa si sit ī erit
& alia prior uisione Quod aut̄ sit fallum
ī intellectu p̄z gliderādo aliqua dicta sic
opinantis ponit enim nullā esse sp̄eciez

ponit aḡdūis q̄ uidēbit̄ cōn̄ m̄ p̄t̄ ab i: p̄c
distinctum ab cōn̄: q̄ sp̄a cōn̄ ē p̄t̄ & obz̄ mīllo
et uili q̄ latitudē nō amīst̄ tām̄ m̄ fusione
p̄t̄iam m̄ uisione.

5 agn. sp̄ahar.

sc̄ur i: p̄t̄ for̄ al
b̄z̄. d̄c̄t̄ p̄t̄ albu
to addē form̄ q̄
quis p̄t̄ h̄t̄ Albū
T b̄ura claus m̄

1. ex pupilla cornua et
sumos glanis. 2. pu
pilla et dilatata Regnō
videtur.

aliā ab eēntia diuina ī uisiōe btā & bea
titu die eēntialit cōsistere ī sola uisione
iunge istud dc̄m q̄ uilio formalitē sp̄es
lequit q̄ btitudo n̄ra formalit erit eēn^a
diuina. Probatō btitudo formalit ē ui
lio z^m eos qa uilio foralit ē t̄ sp̄es z^m eos
sp̄es autē formalit ē eēntia dei g° uilio
ē formalit eēntia diuina. Si g° hec 9° est
ignorant̄ aut negant̄ istā p̄missā. I. q̄ ui
sio ē sp̄es aut ponat q̄ eēntia diuina b^z
aliā sp̄em a se aut btitudinē sp̄alit esse ī
alio quā uisiōe uel actu uisiois g° & ce.
Ad qōne rñdeo & dico q̄ actualis itel
lectō ē aliqd in nobis nō ppetuū l^z h̄ns
ēē post nō esse sicut exp̄imur. Istius o^z
ponere aliquā cām aliquo^o in nobis alio
q̄n nō poss^z eē ī ptate n̄ra intelligere cū
uolum⁹ qd̄ ē cōtra p̄lm z^o de aia. Appa
ret aut̄ hoc q̄ o^z ad hoc q̄ curere aia^z &
ob^z p̄ns & hoc ī sp̄e intelligibili sicut di
ctum ē in pcedēti qōne qa alio^o n̄ ē p̄ns
ut actu intelligibile loq̄ndo d̄ sensibili &
obo matiali. Dico g° nūc q̄ isti⁹ itel
lectiois nō ē tota cā actiu^z obm nec in se
nec ī lu^z sp̄e sicut a^z p̄ones factas cōrra
s. & 6. op̄. Et etiā tūc nō posset saluari
ymago mentis ut mēs ē qa nihil ipsius
m̄tis h̄ret rōnē pentis nec etiā tota cā i
tellectiois est aia ī rellectia nec aliqd ei⁹
foralit pp̄t rōes⁹ t̄a priazop̄. & etiā qa
tūc act⁹ n̄ cēt silitudo obi nec distigue
ref eēntialit pp̄t distictōz obi qa eēnti
alis distictō non ē ab eo qd̄ nō ē cā nec
cēt simplici^z pfectior intellectio pfcōris
intelligibilis poīto eq̄li conatu expte itel
lect⁹ qd̄ p̄bat qa poīta cā totali efficaci
us op̄ate lequit pfectior effect⁹ siū actō
Et si aia eēt totalis cā ubicūq̄ ip̄a expte
sui pfecti⁹ ageret & ex maiori conatu p
fectiore itellectionē pduceret & ita itel

lectō dei non eēt pfectior q̄ itellectō mu
scē q̄ ē cōtra ph̄m. io. ethi. ponētē felici
tate i l peculatōe ob̄i pfectissimi. & V̄
etia q̄ tūc eēt i finita a stiuitas i itellectu
i qntū eēt actiu⁹ i pfectu oī m̄ itellectō m̄
q̄ ad unā itellectō 3 reqri⁹ aliq̄ pfectō i cā
illius itellectiois & ad alia itellectione 3
alterius rōnis requiri⁹ pfectio tanta uel
mai⁹ g° h̄ns bāc & illā ē pfecti⁹ q̄ h̄ns
illā tm̄ & ita h̄ns i finitas tales ut totalis
cā ē i finitū ipfectiōe nec ur quo⁹ aliqua
scia tota 9tineret uirtutis in obo si sola
aia itellectia h̄ret cālitatē respectu hit⁹
& actus iḡ nec aia sola nec obm̄ solū est
cā totalis itellectiois & ista sola uident̄
reqri ad itellectō 3 sequit̄ q̄ ista duo sūt
una cā integra respectu noticie geite &
ista ē finia Aug. 9. tri. c. ultio sicut allega
tū ē argu⁹ 9tra p̄faz op̄. Liqdo tenēdū
& ceta. Qualit aut̄ b̄lit distinguo d̄
plurib⁹ cāis 9currētib⁹ ad eūdē effici
Quedā enī ex equo 9currunt sicut lune
duo equalis uirtutis trahētes aliqd̄ idez
corpus q̄dam nō ex equo sed h̄ntes ordi
nē eēntialē & b̄ duplicit̄ uel sic q̄ supior
moueat i feriore Ita q̄ inferior nō agae
nil q̄a mota a supiore & tūc i feriore h̄z
a supiore uirtutē illā q̄ mouz. Quādoq̄
aut̄ supior nō mouet i feriore nec dat ei
uirtutē q̄ mouet sed supior dese uirtutē
pfectiore agendi h̄z & inferior ipfecore
h̄et uirtutē agendi Ex m̄ primi m̄bri h̄z
secūde distinctiois de potētia moria q̄ ē
in manu & brachio & pila & baculo ex
emplū sc̄di m̄bri Si mat̄ poāt h̄re uirtu
tē actiuā i gnatiōe plis. Illa & potentia
actiuā pris 9currūt ut due cē p̄fiales or
dinate quidē q̄a altera pfectior altera n̄
tū ipfectior recipit suā cālitatē a pfecti
ori nec tota illa cālitas est emīter in cā

¶ Nam miti? si p^o se curva rotabi p^o propt^o sui
nō expugnat Et infinita' activitas p^o p^o q^o
sunt ob*a* infinita p*ro*fectio*n*a et p*ro*fectio*n*a in infinito
q*u*o*n*o nihil est et p^o q*u*o*n*o nihil non s*er*nit p*ro*fectio*n*a
et p*ro*fectio*n*a tot*o* ob*a* i*l* q*u*o*n*o n*on* q*u*o*n*o d*icitur*
Et o*mn*is facies in lignis ob*a* infinita et i*l* et m*in*is
perfecta*u* in alio*u* q*u*o*f*. S*ed* n*on* act*u* se p*o* sp*ec*ie*z*
tang*u* agens p*ro*st*o* m*in*is tang*u* agens u*bi* et n*on*
m*in*is p*ro*p*ri*as erit finita et i*l* ob*a* m*in*is et
Est in pat*ri*a*z* : — — — —

alii causari a causa pfectiori non a b. in pfectiori p: 3
ab ambabus sumus

Medici tam
dicunt duo
fam minores
dgo w

fectior sed aliqd addit ca ipfectior in
tm q effectus no solu no pot eē pfecto
a pfectiori plus q ab ipfectiori imo non
pot eē pl9 a pfectiori tm q ab ipfectiori
tm. Ad ppoitū obm intelligibile pns
in se uel in spē itelligibili & ps itellcia
no 9currūt ut cē ex equo ad itellectionē
qa tunc altery h̄et cālitatē talē ipfectā
& reliquū suppleret eā & si altery eēt p
fectū posset h̄e in le uno existēte totaz
cālitatē aboy sicut si uirt9 motia unius
eēt pfecta suppleret uicē alteri9 & tūc spē
cies eēt qī qdam grad9 intelleciuitatis
supplēs gradū itelleciuitatis i intellcū
deficiētē & tūc si fieret pfecto itellect9
z m talē gradū poss3 sine spē & sūn obo
h̄e ac m itelligēdi qd ē tallum. Cōcur
runt g° ista duo ut h̄ntia ordinē eēntia
lē n tñ p°: qa nec itellect9 dat obo uel
spēi rōm sive cālitatis. Nō enī obm natz
est dese uel in spē sive facere itellectionē
p aliqd qd recipit ab itellectu s ex naſa
sua nec itellectus recipit suā cālitatē ab
obo uel spē obi sicut pbat cōtra. s. & 6
op. in ista qōne. Sūt g° cē ordiate eēn
tialit ultio uidelz q una ē pfectio lūm
plicit altera. Ita tñ q utraq in sua ptiali
cālitatē ē pfecta no depēdens ab alia Si
arguat cōtra istud q i cāis talib9 eēntia
lī ordiatis neutra ē pfectio alterius g°
spēs intelligibilis no ē forma ipsius itelle
ct9. Similit ad idē si sit pfecto itellcūs
& totū hoc spēs & intellectus sit rō agē
di g° una opatio utpote itellectio no ha
bebit unā rōnez formalē agendi led ab
ente p accn qualē ē hoc totū. Intellcūs
h̄is spēm erit una pse opatio qd ē iuei
ens qa quicqd no ē p se ens no ē p se rō
ter mal s agēdi. R̄ video ad p m accidit
spēi iq̄tū ē cā ptialis respectu actus itel

ligendi cū itellectu ut cū cā alia ptiali q
ip̄a pficiat itellectū qa & si pficiat eū no
tñ dat itellectui aliquā cālitatē priuētē
ad cālitatē intellectionis. Ex m potentia
ista motia i manu pot uti cultello iq̄tu
cultell9 acut9 ē aptus ad diuidendnm
aliquod corpus. Ista acuties si eēt i maū
ut in sbo posset manus uti ea ad opatiōz
eādē & tñ accideret manui i qntū ē i ea
potētia motua q acuties eēt i ea & e9
qa acuties nullā pfectio daret manui
ptinētem ad ipsam potentia motiuā qd
az qa eq̄ pfecta ē potētia motia sine tali
acutie & eodē mō uti ea acutie quādo ē
i aliquo giuncto manui ut cultello qd n
est subiectue in manu sicut ueteretur ex
si eēt i manu. Ita i ppoito si spēs possit
eē in existens itellectui abs q̄ iherentia
p modū forme si illo in existens eēt su
fficienti giucta itellectui possit iste due
ce ptiales itellect9 & spēs giuncte libi i
uicē i eandē opationē in q mō pnt qndo
spēs iformat itellectū. Quod etiā appz
poñdo aliqd intelligibile pns sine specie
illud etiā obm ē cā ptialis & no iformae
itellectū q̄ ē altera cā ptialis s iste due
ce approximate abs q̄ i formatōe alterius
ab altera p solā approximationē debitam
cānt unū effectum gūem. Per idē p3
ad z m qa in quocūq uno ordie cē o3 po
nere respectu unī effect9 unā p se cām
& unā p se rōnē cāndi. Ita dico q̄ itelle
ctus in suo ordie cālitatis ē unus & h̄et
unā rōnē formalē cāndi & spēs uel obz
i suo ordie cāndi ē una cāl p se ptialis
& h̄z unā rōnē formalē cāndi led no o3
totalē cām put q̄ plectif oēs cās ptiales
h̄e unā rōnē cāndi nisi unitatē ordinis
qa si cū unitate ordinis 9currir unitas p
accn hoc accidit sed unitas ordinis est

¶. Tunc in primis masculi et feminis q̄ ples
et in ples et bōz et bōz ḡmāndi et in obz et in
et tristis utet g° p̄t mō no cōit mō mō fag
pot et prima p se ueris mō fag p̄t mō mō
et p̄t mō mō et accn ḡ bōz fag p̄t mō mō

Exter.
Hoc 2^m se ponant ut si me causa pote mpo & p acci qd p mīmāns & nō hāstūns cō sufficien̄ quācū pātib, si nō t̄ s̄būc qd de nō
ē dñia m mā. bñ. & p mīmāns qd nō mināns t̄n illi cui ip̄e nō p̄t p̄t. Si dñia chātās m̄ p̄t cō p mīmāns s̄m nō t̄ mīmāns mīmāns
mīmāns qd est acto mīmāns acto aetō p̄t op̄t. qd. nō est aliqua acto mīmāns & alia transīt. R̄do qd nō
nō est dñp̄t uocū m̄ p̄t acta alibi acto de genitū actionis mīmāns alteri causa f̄ mīmāns & t̄ cū eis est mīmāns nō aut
z̄ whq̄s s̄būc.

unitas p̄t. Ex^m sol i luo ordī cāndi h̄z
unā rōnē cāndi respectu plis & pater in
suo ordīne cāndi est una cā unius rōnīs
sed cā totalis qd plectit solē & p̄tē nō
h̄z unā rōnē formālē cāndi sicut nō ē una
cā nīl unitate ordinis & si qtingat oēs
sic ordinatas p̄tē unitatē ordīs habere
unitatē p acciū iqtū. l. una alteri accidit
hoc non quenit eis p̄tē iqtū cē sic ordi
nate. Ad argu^m op̄iois prime p̄ ordi
nē p̄t ad auctoritates Aug. qd ymago
qd ponit ab eo eē in spū qd intelligat eē
i aia uel in aliquo aie ut ē in lbo & n̄ p̄t
se i corpē sic mixto alit nō 9cluderz illaz
ymaginē ē nobiliore oī corpē sicut ip̄e
dicit. i2. sup geñ. Quod autē est i anima
uel in aliquo aie ut i lbo nō ē illa species
qd 9uit sp̄s seu fanta ma sed illa sp̄s
recipit i pte orgāica qd corp̄ sic mixtu
sed illud qd recipit i aia uel potētia aie
est acto qgnolendi ḡ p̄t ymaginez ip̄e
intelligit talē actu. Ista glo. ar. ex dicto
e19. ii. tri. c. 2. ubi uult qd isformatō lens
qd fit a solo corpē uisio dicit. Ista autē in
formatio ē pprie sp̄s qd recipit i pte or
gāi. l. i corpē mixto h̄ p̄t ex h̄ qd dicit qd
gignit a solo corpē qd uir. Sicut ḡ illud
quod ē pprie ymago d̄r uisio ita e9° ui
sio dici p̄t ymago & multo ueris quia
uisio 2^m ueritatē ē qdā qualitas & talis
qualitas est quedā similitudo obi & for
te est pfectior qd illa similitudo prior que
uilitate dicit sp̄s. Hoc intelligēdo facilē
p̄t ad auctoritatē e19 cōcedo enī qd istā
ymaginē qd est sensatio non cāt corpus
in spū ut totalis cā i3 aia cāt ille mira ce
leritate nō tñ ut tota cā sed ip̄a & obm
Vnde dicit ibidē. i2. qd mox ut uisū fue
rit & cesa inuenis qd p̄tia obi requirit i
rōne uisibilis ut aia faciat in se uisionem

& nō requirit nisi ut aliquo cā p̄tialis si
cut ip̄e, exprimit. ii. tri. c. 2. qd a uidente
& uilibili gignit uisio. Istā 9clusionem
sic itellcāz p̄t rō lba i auctoritate p̄t
allegata qd illa rō lba p̄tē qd agens ē p̄t
stanti⁹ paciente non ē i mediata. Depē
det enī ex istis trib⁹ Agēs est p̄stanti⁹
effectu & effectu agētis ē forma & act⁹
pacientis & actus ē nobilior potētia ergo
agēs iducens hu9mōi formā ē nobilis
pacientē. Vbi ḡ iste p̄tēs lūt uere ibi
illa p̄tē Aug. qd accipit ē uera illa aut qd
agēs ē p̄stantius effectu nō ē uera nisi d̄
cā equoca & totali. P̄t enī aliqua cā p̄t
alit agere ad aliquē effectu nobiliorem
se licet elemētū i uirtute corporē celestiū
p̄t agere ad generationē mixti qd est
nobilis ip̄o elemēto agēre ut p̄tialis cā

Per istud p̄t ad secundā auctoritatē
Aug. io. tri. c. 5. format enī aia in se yma
ginē hoc ē sensationē & dese hoc ē quia
ip̄a ē i potētia naſali ad sensatōz & non
in potētia neutra sicut supficies ad albe
dinē ē in potētia neutra & nō naturali
& istam naſalitatē ostendit p̄t hoc qd
dele & loq̄t ibi tñ d̄lēlatiōib⁹ qd az ibi
qd dicit ibi qd illas p̄tes aie qd corp̄ sili
tudinib⁹ i formāt 9ues h̄c cū bestiis h̄
ueq̄ ē de illis qd informāt ymaginibus h̄
ē sensationib⁹ extendēdo nomē ymagi
nis ad sensationē. Ad rāsiōnē primā
ppriā op̄. dico qd 9cludit p̄tē qd cū 9ḡ
cū sit op̄atio uitalis nō est a nō uiuo sicut
a totali cā p̄tēt nō uiuu eē cā p̄tialis a
licui⁹ uiui uel effectu uitalis sicut sol nō
uiuu est cā p̄tialis cū p̄tē ad generandū
filiū uiuu & multo magis in p̄pōtē ē p̄t
slibile qd cā cā p̄cipitalior ē uitalis sicut
patebit in seq̄nti qōne. Quod at ar.
post d̄ forma pfecta hoc 9cludit qd aliq̄

Ip̄e uult dicere qd p̄tē p̄pō nō
ē dñponare et m̄ m̄ et m̄o
geno nō nō p̄tē p̄tē p̄tē
Et leto nō nō p̄tē p̄tē
Hans et amb̄ facut iſtib⁹ m̄ p̄tē
nīfūa qd una wa et ē p̄tē
et pastua. qd p̄tē nō h̄ organu
et ist mīmāns tunc p̄tē p̄tē
m̄ illa et est de mīmāns p̄tē p̄tē
supficiē. a Scoto et p̄tē mīmāns 2^m
Large d̄ p̄tē et non p̄tē qd p̄tē
+ m̄ corpō mixto.

Dupliciter caput uisio. i. p̄tē p̄tē
facta a solo corpō mīmāns et
et uoca s̄llo et p̄tē p̄tē facta a
p̄tē et p̄tē p̄tē mīmāns.

i. m̄ p̄tē uisua qd mīpū
+ m̄ iſta anima.

Hoc agere se ipsa non potest in operum suorum
et hoc vero forma proponit.

actiuitatē hēat respectu p̄prie opatiois
sed q̄a n̄r 9cludere totalē cālitatē in ea ē
spectu sue operationis. Ideo r̄ndeo q̄ ista
forma ex perfectione sua ordinatur ad
habēdū opationē circa totū ens ut dicit
2ª qōne h̄ 9 di. q̄a uero n̄ ē simpliciter
pfecta q̄a n̄o īfinita iō n̄ pōt h̄re ilē totū
ens ex eius g^o pfectiōe cū sua ipfectōne
9cludit q̄ aliquā actiuitatē hēat & tñ n̄
lufficiētem q̄a n̄ poss̄ h̄re totalē cālita
tē itellectiois respectu totius entis nisi
h̄ret in se totū ens. Et iō dico q̄ forme
ipfectiores bñ possunt eē cē totales r̄spe
ctu suaꝝ opatio^m q̄a opatiōes eaꝝ sunt
limitate ad res respectu q̄p̄ h̄re totaleꝝ
cālitatē n̄o 9cludit aliq̄ pfectōne actiua
nisi limitatā. Sz in ista forma pfecta que
ordiat ad totū ens n̄o pōt ponī totalis
cālitas respectu 9gnitiois rōciꝝ etis tūc
enī ponere in ea uirt^g illimitata actiua
sed pōt poī ea ptialis cālitas ut ptialis
in obo ut sic ipa possit coopari pfectōni
sue circa qdcūq̄ obꝝ & obm etiā qdcūq̄
possit sibi coopari magnū ad magnā pfectiōne
eius & puū ad puā. Alia duo
argu^a de actiōe ut distinguit cōtra scōz
& q̄ actio denoīat agēs 9cedo pono enī
ac^m itelligēdi uere manere in agente qd
est cā ptialis. I. in suppoīto agente ita q̄
non trāleat extra suppoītū l^z nec trālit
extra pte itellectiuā i sensitiuā. Nec ex
tra pte intellectiuā i appetitiuā sz maēt
in pte itellectiuā q̄ ē cā ptialis eiꝝ n̄ at
ozactionē p̄prie dictā manere in sua cā
totali sz lufficit q̄ maneat in sua cā ptia
li. Ad ar^m p^{2^a} opione quis posset ibi
tangi utrū ista cālitas q̄ attribuit pti in
tellectie queniat p̄prie itellectui agenti
uel possibili tñ istā difficultatē dimitto
ut q̄ alias. Cū pba^z q̄ possibilis non pōt

b̄ē illā m̄cālitàtē q̄ n̄b̄l idē agat in se.
R̄ndo q̄ illa ppō n̄ ē uera n̄lī de agēte
uniuoco. Nec illa pba° ei⁹ q̄ tūc idē eēt
in actu & i potētia 9cludit n̄lī q̄n̄ agēs
agit uniueoce hoc ē q̄n̄ inducit i passum
formā e9dē rōnis cū illa p̄q̄ agit. Si enī
aliquid ageret inse se q̄ret q̄ h̄et simul
formā e9dē rōnis ad q̄ mouet & dū mo
uet ad illā carēt illā ḡ simul haberz illā
& nō h̄et saltē hoc leq̄t de dūab⁹ foris
ei⁹dē sp̄i uel de eadē. In agētib⁹ autē
equoce. 1. i illis agentib⁹ q̄ nō agūt per
formas e9dē rōnis cū illa ad q̄ agūt ppō
ista sc̄z q̄n̄b̄l mouet le nō h̄et ueritatē
nec p̄ e9 sc̄z q̄ aliquid sit i potētia & in
actu respectu e9dē aliquid 9cludit. Nō. n̄
ibi agēs ē tale formalit̄ in actu q̄le passū
est formalit̄ in potētia sed agēs est tale
uirtualit̄ i actu quale ē passum formalit̄
in potētia Et q̄ idē sit uirtualit̄ tale in
actu & formalit̄ tale i potētia nulla ē cō
tradicō. Ista glo. de agētib⁹ uniueoce
& equoce necessaria ē qa p̄hs poit motū
nō tm̄ i genere q̄litatis s̄z quintitatis &
ubi. In q̄ntitate aūt & ubi nullū ē agēs
uniuocz qa i genere q̄ntitatis & ibi nul
la ē forma q̄ sit pri⁹m̄ iducēdilimilē foraz
actiuā imo ut generalit̄ dicat qcūc̄ mo
tus nō ē ad formā actiuā nō ē ab agente
uniuoco qa ex quo forma īminās non est
actiuā nulla e9dē rōis ē pri⁹m̄ agēdi. Sūt
ḡ apud p̄hm̄ multi motus nō ab agēte
uniuoco s̄z ab equoco & ibi agēs ē tale
uirtualit̄ i actu quale ē passum formalit̄
i potētia. Si arguas ḡ i oib⁹ possz idē
eē i actu uirtualit̄ & i potētia ad actuū
formalē & ita quodlibet posset mouer̄
le. R̄ndeō q̄ ē hic nō cā ut cā i ista illa
tiōe nā ex generili rōne actus uirtualis
& potētia ad actuū formalē nulla ē refug⁹

Quia non est $\tilde{g}$ dicto qd sit mactu $\tilde{z}^m$ p²³
unus reis in qd sit mactua forma abit
reis Nunc autem aperte reprobat ac
 $\tilde{z}^m$ fortalitius reis ab illa ad quae pastum
est in po. si o nō + $\tilde{g}$ dicitur qd ne mactu nō

q̄ si ex ista rōne eēt repugnātia i quolz
 eēt repugnātia tñ in aliquo actu uirtuali
 9currit aliqd aliud pp̄t qd̄ repugnat si
 bi qñq̄ in potētia eē uel in actu tale for
 malit. Ex^m eē calidū uirtualit i actu &
 formalit i potētia dese nō repugnāt nec
 includūt aliq̄ repugnātiā & iō in nullo
 lbo icludūt repugnātiā pp̄t quā nō pos
 sit eē simul nec alterz ibi alteruz tñ
 sol q̄ eē calidū uirtualit n̄ pōt esse calidū
 formalit & hoc nō eē pp̄t repugnantiaz
 istoz pbo qa saturn⁹ eē frigidū uirtualē
 in actu & tñ non pōt eē calidū formalit
 in actu g° actus uirtualis nō erat in eo cā
 repugnātie s̄z aliqd aliqd eē 9ue soli &
 saturno puta q̄ ista s̄t corpora i corrupti
 bilia & calor eē qualitas corporis corrupti
 bilis. Si etiā obicias q̄ talia prī^m meta^a
 ex quo sunt generalia nō debēt negari
 pp̄t aliquas difficultates sp̄ales. Rñdeo
 nulla sunt principia meta^a q̄ hñt multa
 singularia falla. Intelligēdo aut̄ q̄ nihil
 ē in actu uirtuali & i potētia ad ac^m for
 malē & q̄ ista repugnāt accipiat ex rōe
 actus & potētia s̄t multa singularia sa
 tis patēt falsa. Ex quo satis leq̄t q̄ istud
 nō ē prī^m metaphīcū sed q̄ nihil est in
 actu formalī & i potētia respectu eiusdē
 actus formalis ueq̄ ē q̄ nihil ē sic i actu
 & i potētia. Et si oīo 9tēdas q̄ etiā loq̄n
 do de actu uirtuali & potētia ad foralez
 ac^m lit prī^m meta^a. quo^o alii ita eēnt ceci
 & iste solus uidēs ut rōne 9uiū tmiorū
 metaphīcorū non poss̄ concipe & ex eis
 app̄hendere ueritatē talis 9plexi quod
 ip̄e poit prī^m meta^m qd̄ nō tñ ab aliis n̄
 poit prī^m imo i multis falso & nūq̄ ne
 cessariū rōne tmiorū. Cū ar.² phīcorū
 de cā mafial & efficiēt q̄ non 9icidūt
 Rñdeo ueq̄ ē de mafia q̄ ē i pura potē^a

sed nō de mafia 2^m quid quale ē lbo re
 spectu accūtis. Necesse ē enī aliqd idez
 quādo q̄ eē mafiam & efficiens respectu
 eḡdē qd̄ a3 q̄ alias pa^o nō pdicaret ple
 2° de lbo qa nō pdicaret de ipo ple 2°
 ut est ei9 cā mafialis sicut mafia ē i accū
 tib9 qa poit i diffinitōe ei9 ut additum
 Si ign̄ eē pdicatō ple g° est necessaria 13
 quod ē sola cā mafialis alic9 accūtis nō
 hñ necessitatē respectu eḡ g° p̄t cālitatē
 mafie oz ponere in lbo cālitatē efficien
 tie ad saluādū necessitatē. Quod arguit
 p̄ea d̄ rlōibus realib9 oppoītis dico q̄
 aliq̄e relōes oppoīte s̄t i 9 possibiles i
 eadē naīa aliq̄e i eadē supposito. Aliq̄
 nec i eadē naīa nec i eadē supposito. ñde
 ex rōe rlōnū in 9uiū n̄ pōt 9cludi repug^a
 ea q̄ i eadē. exempla pdcōrū cā & cātum
 i eadē naīa siue in eadē supposito repug^a
 nāt qa si nō tūc idē dependerz ale pdū
 cēs & pductū nō ē pugnāt i eadē natura
 si naīa pōt 9ūcarī. siue lui diuīloē q̄li
 est naīa diuina repugnāt tñ i eadē sup
 poīto Mouēs & motū nec i eadē supp^a
 nec i eadē naīa ē pugnāt. Et rō ē qa hñ
 poit dp̄a eēntialis qlē ponūt rlōnes cē
 & cāt. Nec p̄ idē poit q̄ idē lit añq̄ s̄t
 qd̄ ur̄ ponere ratio pducti & pdudentis
 sed tm̄ hñ poit q̄ idē dependz a le q̄ntū
 ad ac^m accūtale sicut motū a mouēte de
 pēdet q̄tū ad actu accūtale q̄ recipit ab
 eo i 9possibilitatē g° aliquarū relationū
 realiū oz ēducere ad aliq̄ i 9possibilitatē
 p̄orē. Et ubi ista prior rō n̄ iueit ibi nec
 ista p̄gerior rō 9cludi. hoc etiā āpli9 d̄
 claraf qa sicut iste relatioēs pducētis &
 pducti q̄lunt repugnātes i eadē supp^a
 possunt fundari i eadē naīa illimitata si
 cut i eēntia diuina. Ita ur̄ q̄ iste rlōne
 mouētis & moti q̄ multo mīore habent

bis sano modo oportet sc̄utum intelligamus

repugnatiā possunt fūdari in eadē naſa
aliqualit̄ illimitata. Quicqđ aut̄ ē i po-
formalit̄ ad aliquē actū & cū hoc h̄z eā
dem actualitatē virtualit̄ sicut cū idem
mouet se aliqualit̄ est illimitatū poīt. n.
non tñ capāx h̄z pfectiōs sed ut cauſās
eā g° pp̄ illimitatōz talē bñ 9patiūt̄ le
iste relatiōes oppoīte. Ad Achillem
eoꝝ q̄ q̄dlibet moueret le. Dico q̄ sicut
argutū ē cōtra priāz op̄. i excludēdo cāz
ſine q̄ nō qa nihil ē pfecta cā totalis &
naſalis effectiā alciuīg qn ip̄m approxi-
tum totali receptiō & nō ipeditū causet
illud. Lignū aut̄ ſemp̄ eft approximatiū
libi ip̄i & lufficiēt̄ & n̄ pōt pon̄i aliquod
ppetuū ipediūt̄ quādo ignis non eft
p̄n̄ qa si ponāt h̄ ipediens amoueatur
illud & nō erit ipeditū & ſic diſcurrēdo
p singula hēbit̄ libi p̄n̄ lignū & nullo°
ipedituz g° li ip̄m eēt totalis cā actiua
reſpectu caloris & ip̄m ē totalis cā rece-
ptiā g° ſemp̄ eēt calidū nō ē aut̄ ſemper
calidū g° cum nō pōſſit pon̄i nō cālitas
tal is pp̄ ipediūt̄ nec pp̄ approxiati-
onē nec pp̄ receptiō 9cludit̄ q̄ i ligno n̄
eſt cālitas actiua totalis qd̄ ē ppō ſic g°
non oia mouebunt le ut cē totales quia
nulle tales naſe q̄ nō ſemp̄ h̄nt actū ſuū
ſunt cē naſales totales illius act⁹. Et ſi
dicas ſaltē dicaf lignū eē cām ptialē ut
p̄ntē igne coagat ad ſuā calefcōz ſicut i
rōne actiui uel effecti ptialis. Nec iſta
Cauillatōuz qa cē due priales nō ponūt
reſpectu e9dē effect⁹ quādo altera p̄ci
le h̄z totū effectū in ſua virtute uniuoce
uel equoce. Probo ſi enī altera hēt totū
effectū i virtute ſua tōm pōt pducere
g° alia cā ptialis non pōt pducere qa idē
bis pducereſ. Ignis at̄ q̄ ex pcedēti ar⁹
9clusus ē b̄e actiuitatē reſpectu caloris

iligno h₃ in se virtus h₃ to^m calorē ligni
g^o lignū hic nullo^o h₃ cālitatē p_ule^m.
Ad p_opoitū g^o qa dū nō ē semp in actu
re^spectu c_glibet intellectioⁿis ipa tamē
est receptia respectu c_gcūq_o itelle^tioⁿis
cū & ipa sit approximatioⁿia sibi & nō semp
impedit^r concludit^r ipaz nō eē totalē cā;
actiuā sed aliqd aliud requiri^r illud aliqd
g_ocludit^r eē obm qa eo p_ute sequi^r effcūs
eo nō p_ute nō p_ot h₃. Cōcludit^r g^o p^o
cālitas aliq_o obo nō totalis qa obm ppt
sui ip_ofectionē nō p_ot h₃ in uirtute sui
totalit^r itelle^tionē. Et iō g_ocludit^r q_o cum
obo requiri^r aliqua alia cā actiuā p_otrialis
nō ē aut^r aliqua alia ab itelle^tia qa ipsa
g_ocurrēte cū obo ē intellectō. sic g^o g_oclu
dit^r h₃ eē duas cās p_otriales actias & i^r aliis
multis nō qa nihil idē moduz, se nec to
talit^r nec p_otrialit^r. Illd etiā qd hēt^r p_o achil
le nō ur eē multū efficax ar^m hec enī ur
eē cautela qdā diuertendo apte opponē
tis ad p_ute oppoīta siue rñidentis qa ppt
defectū argum̄to^r induūt tales formaz
rñidentiū ut rel pōdētes faciāt argum̄ta
ad pbādū nccio. s. q_o lignū nō calefaciae
se. Pro tertia & 4ª opione nō sune ar^r
adducta ad q_o oporteat rel pōdēre q_o uule
credere d^r actu primo & siplici & d^r d^r di
stictē ggnolcēdi. Vel illud dc̄m secūde
opiois q_o spēs iclinat credat nō credēti
tū nō sit articul⁹ fidei nisi prōnē oñdat^r
Iste tū due op. scz 3^a & 4ª q_o quidēt inf
le oppoīte g_ocordāt ad iuicē & g_ofirmāt
& hoc sic ad agendū requiri^r rō forālis
agendi & rō agētis agēs est suppositu^r
rō agendi ē forma elicitia actionis In p^a
autē actiōe i^r intellectū possibilē agens ē
p^m fantalma s₃ qd qd ē splendēs in fā
talmate ē rō agēdi in ipz. Et hoc i^rntū
illud qd qd ē stat in luie itelle^t9 agētis

D
98

& penetratur ab ipso luie & ambitur ab ipso agete. Et hac ratione agendi pm ipsius in intellectu possibiliter inchoatio huius scientialis quod inchoatio non est species intelligibilis nec forma mouens aliquod ad actionem intellegendi quod obiectum est in se prius putat lucet in fantasmate quod fantasma prius est intellectui quod uidetur est in corpore g. non requirit aliquod species alia propter obiectum sit sic prius uel aliquid aliud tenet uicem obiecti uel representatas ipsum cum illa impressio prima habet rationem quo & quod respectu intellectus est in potentia propinquata & accertali ad actionem intellegendi. sicut per gravitatem est corpus in potentia ad ubi & est etiam quod quantum ad hanc manet in intellectu impedito ab actuali intellectione. Et est etiam quod quod sibi primo occurrit sicut 2^m Auic. p. ^m lenatus est species non ut obiectum terminans sed ut quod deducens non enim per collatoz sed per continuationem dicit in obiectum. Sic g. recordat p. & 2^a op. quo ad hoc. scilicet prius negat speciem & secunda coecedit inclinatorem procedenter ad actum. Quod ad hoc autem quod prius op. ponit intellectum est passuum respectu primi actus & actuuum respectu lecudi. Et secunda op. ut ponere quod ait seipso eliciat actionem recordat sic quia facta tali impressione prius in intellectu possibili est intellectus occurrit tali passione quod oportet passuum occurreret agenti quantum passuum habere saluare est suum. Hoc etiam uult Aug. 6. musice. ubi loquitur de illis numeris occurribus & aliis in tali cursu intellectus ibilitate ista intellectus recordatur & transmittit ad ita sua & tunc recipit eam a se intimus quod possit eam recipere ab obiecto illi etiam impressioni sic intimate occurrit intellectus 2^m & 1° 2° occurruimergit se. illi penetrando illa & hec est distincta & perfecta. 9g. intellectus Quid quod autem sit de operationibus illis qua-

ille nescit exponere ar. contra multa haec dicunt quod prior potest quod quod est relucens in fantasmatem esse rationem formaliter agendi fantasmati. Contra quod aliquod est ratione agendi alicui in quo non est formaliter. aut si aliquod quod quod est potest in fantasmatem cum haec sit esse ergo quid quod secundum est representatum & non secundum aliquod est existentie quo g. ipsum quod quod est secundum illud est erit ratio formalis agendi aliquod actione reali & ita cum illud fantasma per quod queritur sibi illud est non sit principalis causa agendi secundum eos nec quod quod est secundum existit in eo est principalis ratione agendi quod est contra eos. Preterea propter hoc quod est quod quod est penetrari in luie intellectus agente si nihil aliud est nisi intellectus agente esse in anima & in fantasmatia ergo animus est in uirtute fantastica sit ista penetratio & habebitur & ita erit in frenetico & dormiente quod negat iste causa opus exponit. Si enim aliquod aliud est quam ista duo esse simul sit illud aliquod actum nouum deinde g. timing eius nouum non erit in fantasmatem g. erit in intellectu possibili ergo quod quod est non agit per aliquod penetratorum quod penetratio procedit actum quod quod est secundum quod est cum intellectu agente coagit quando aliquod in impressione nouum in intellectu possibili hoc dicit illa alia opus. Sed dices alia opus potest species intelligibilem invenire iste non potest nisi inchoatorum habent scientiam. Contra ista opus potest ista impressione esse primus quod intellectus est in potentia accertali cum tamen prius erat in potentia essentiali sed si per istam impressionem non est obiectum intelligibile prius nunc magis quam prius. Non magis est nunc in potentia accertali quam prius. Si autem est prius prius nunc est prius non fuit prius prius illud in quo nunc est prius est species intelligibilis. Hoc etiam magis apparuit ex hoc quod ponit quod per ei occurrit

98

tāq ostēdēti obm ppter natalē 9tinatōz
ad ipm hoc nō pois eē nisi obz relucerz
meo & iti h̄et rōnē sp̄i. Hoc etiā qd̄
dicit pcedere ichoationē hitus scialis n̄
ē uerq̄ qa hitus pprie loq̄ndo ut loquit
phs 2° ethicoꝝ generat ex actu aliquo e
licito & sicut ultī grad⁹ hit⁹ generat
ex ultimo actu ita prim⁹ ex p°. Ita q̄
cūq̄ gradus hit⁹ ē ppterior aliquo actu
g° illud qd̄ ē simplicit̄ pri⁹ i intellectu
possibili nō ē aliquid ipsi⁹ hit⁹. Hoc 9fir
mat 2° op̄. h⁹ doctoris q̄ exponit quia
poit istā ichoationē eē eentia hit⁹ totā
Quod dicit ulterius d̄ isto occurſu. Rñ
deo occurſu n̄ bñ assignat nec ad itētōz
Aug⁹. patiens enī occurſes agēti nitit
saluare se & coagere agēti & corrūpēti
se istud agēs agit ad pfectionē & salutē
passi. itellect⁹ possibilis g° non occurrit
pp̄t illā rōnē ut sc̄z saluet se nec ista ē in
tentio Aug⁹. uult enī aia occurſes passiōi
facte in aere i aure uehemētius agitat il
lū aerē & sic magis cāt auditionē q̄ sol⁹
Ionus cāret h̄ g° occurrere ē coagere. Et
tūc breuit̄ rñdeo ad Aug⁹ p° de ipssiōe
sp̄i sensibilis facta i organū uel de ipssiōe
one sp̄i intelligibilis facta i itellectu aia
p talē potētia occurrit. i. cū sp̄e i⁹ imp̄la
coagit ad ac⁹ pfectōrē q̄ possit illa sp̄es
dele sola cāre. Et cuz ultra addit̄ de isto
duplici occurſu q̄ prio occurrit passioni
q̄i tangēti post passionē ibibit q̄ro quid
significat ista uerba meta⁹. Si significet
q̄ p 2° occurſu cāt aliquid pfecti⁹ q̄ p p⁹
& illud itimi⁹ pficit sicut d̄ de materia
itimi⁹ pfici a formā pfectiori q̄ magis ac
tuat eā g° i lec⁹ occurſu nō trāmittit
passio ista ad itima māgis q̄ pri⁹ l̄ aia
coagēs illi passioni cāt aliquid pfecti⁹ qd̄
ē intimi⁹ i aia q̄ illa passio pri⁹ cāta. Ad

auctoritatē ph̄i 3° de aia q̄ intelligere ē
pati q̄ adducit p 5° op̄. Hoc tñ nō deter
minādo dico q̄ phs locut⁹ ē qūit de po
tētis aie iqtū lūt q̄ foralit̄ sumgi actu
2° puta de sensu iqtum ē quo foralit̄ lē
tim⁹ & de itellectu iquātū est q̄ foralit̄
intelligim⁹ formalit̄ autē intelligim⁹ itel
lectu i quātū recipit intellectioꝝ; & si cār
eā itellectus actiue nō diceſ intelligere in
tellectus i qntū cāt l̄ i quātū hēt itelle
ctionē ut formā habere enī qualitatem
ē eē quale. Ita itellectū h̄e itellectionē
sive suscipe qd̄ idē ē. ē ipm eē intelligētez
nos at itellectu intelligim⁹ i qntū recipit
itellectionē & iō phs sic loquēs de itelle
ctu necesse habuit d̄re ipm eē passiuum
& q̄ intelligere ē pati qddā & q̄ intellcō
i quātū ē quo formalit̄ intelligim⁹ est for
malit̄ forma qdam recepta i itellectu n̄
aut intelligim⁹ ea i qntū ē aliquid cātum
itellectu si cāt ab eo. Nā li de⁹ eā cār
& eā n̄o itellectui iprimerz nō mī 9 ea i
telligerem⁹ sicut dixi de intelligētia ac
tualit̄. Ita dico de scire hitualit̄ q̄ itelle
ctus ē quo scim⁹ hitualit̄ i qntū recipit
hitum nō i qntū illū cāt l̄ cāt. Dico ergo
q̄ oēs auctoritates q̄ lonat passibilitatē
itellect⁹ possunt exponi de eo i qntum
scim⁹ hitualit̄ uel i qntū eo 9gnolcim⁹
actualit̄. Et isto concedo q̄ ē passiu⁹ &
si sit acti⁹ nō tñ 2° istā rōnē l̄ accidit
ibi q̄ sit acti⁹ secundū istā rōnē affir
mat g° iste auctoritates de itellectu q̄
uerq̄ ē q̄ sit passiu⁹ nō loq̄ntes de itelle
ctu sub ratioe acti⁹ l̄ zallerentes ipz h̄e
rōnē receptiui l̄ ipm nō dicat nō eē acti
u⁹. Locus enī ab auctoritate negati⁹ nō
tenet. Et p̄ idē rñdeo ad illud de potētia
eentiali & accitiali. Nō enī itellect⁹ ē i
potētia eentiali q̄ sibi deficiat aliqua rō

7. d. 1. prop
Instituti p̄. pan.

1. intell. nom
1. intell. nom

Locus ab Auc. Heg
TNT. h̄niz

talitas quātū ē capte sui. Sz itellec^t 9 ē i
 potētia eēntialī quādo alia p̄tialis caula
 nō ē sibi p̄ns quā o^r esse p̄tē ad hoc q̄
 sequat̄ actō & qn illa cā p̄tialis ē apprex
 imata est i potētia accidētali sive p̄pinq̄
 ad agēdum. Sz illa auctoritas q̄ dicit q̄
 itellectus possibilis nihil est eoꝝ q̄ sunt
 aī intelligere req̄rit alia expoitionē q̄ in
 tm̄ p̄tractāt aliꝝ ut dicāt itellectuꝝ possi
 biliē eē purā potētia i genere intelligib
 iliū sicut naſtam priam i genere corpora
 lium uel entiū q̄ non ē itentio ph̄i qua
 potētia ad accidēs nūq̄ fundat̄ nisi i lba
 i actu. Intellectō aut̄ sive sp̄es intelligib
 lis nō ē forma substātialis s̄z accns ergo
 qd̄ ē imēdiate recepti^m ei^r ē aliqd̄ i actu
 substātiali aut̄ latē qd̄ ē imēdiatū rece
 ptuꝝ ei^r tūc q̄ imēdiate recipit ē aliqd̄
 actus accēntalis sicut le h^z sup̄ficies ad al
 bedinē. Intellectus g^o possibilis z^m q̄ ē
 illud i quo recipit forma intelligibilis uel
 itellec^t uel illud z^m qd̄ recipit sp̄es in
 aīa nō ē purū potentiale sed erit aliqd̄ i
 actu p̄tio licet ip̄e respect^g potētia non
 sit aliqd̄ i actu. Cū enī loquor de potētia
 receptiā albedinis nō loquor de potētia
 q̄ dicit respectū ad albedinē. Iste enī re
 spectus nō ē aliqd̄ in actu sicut nec albe
 do ad q̄ ē ē aliqd̄ i actu sed illud i quo ē
 ista potētia ē aliqd̄ i actu ut sup̄ficies q̄
 s̄z ē receptiā albedinis. Ita h^z aī itelle
 ctionē potētia aī ac^m q̄ ē respect^g ad i
 tellectionē nō sit aliqd̄ i actu sicut nec i
 tellectō ad q̄ ē tū illud i quo est ista po
 q̄ ē receptiā h^z respect^g ē aliqd̄ i actu &
 illud est itellectus possibilis. Nō ē ergo
 apud ph̄m itellec^t possibilis nō i actu
 sicut isti exponūt. Sz o^r exponere illam
 auctoritatē h^o naſtalit̄ intelligim⁹ p̄tio
 illa q̄ p̄ occurruꝝ ex fantasmatis sicut

dictū ē i. q. 3^a h⁹ d¹. Nihil g^o possim⁹
 potentia p̄pinq̄ intelligere aī itellec^t iō³
 alic⁹ yāgiabilis & iō nō possim⁹ intelligē
 itellec^t aī intelligere alteri⁹ intelligib
 g^o nec itellectus p̄t intelligi a nobis āte
 intelligere alterius intelligibilis igit̄ nec ē
 intelligibilis a nobis aī itellectionē alic⁹
 alterius sicut primum anteēdens ē uerū
 & ita ḡns. Iō sic intelligendū ē i p̄m nō eē
 aliqd̄ eoꝝ q̄ sūt āte intelligere sc̄z intelligi
 biliū. Nō qa aīq̄ intelligat nihil s̄t i actu
 s̄z q̄ nō ē aliqd̄ qd̄ possit potētia p̄pinq̄
 intelligi a nobis aī intelligere alteri⁹ p̄t
 itellectōnē nāram naſtalē icipientē a fatal
 matib⁹. Cū p̄ ar. de illa similitudine q̄
 sit rō tā agēdi q̄ faciēdi. Dico q̄ i fantas
 mate bñ est rō faciēdi i q̄ faciēs assimilat
 sibi sc̄n. Sz i actione nihil ē pductū nisi
 ip̄a actō. Actō enī ē ultī t̄mīg nec hē
 aliū t̄mī & iō non o^r q̄ i agēte rō agē
 di sit illd i quo assimilat̄ agēs alicui pductū
 eto alteri. Et si dicas latē ista ē rō agē
 di i q̄ agēs assimilat̄ sibi pductū p ipsam
 actōnē bñ qcedo q̄ sp̄es illa q̄ ē similitu
 do obi p̄q̄ itellectus assimilat̄ itellectōi
 uel 9gnitō pducte ē aliqd̄ rō agendi sed
 non totalis rō nec etiā principalis sicut
 patebit i seqnti. q. l^z qndō 9currūt due
 cē sufficit i pp̄iqori similitudo formalis
 & in remotioni virtualis sive similitudo
 equoca & ita itellectus q̄i cā supior assi
 milat̄ itellectōi virtualit̄ sp̄es aut̄ quali
 cā pp̄iqor q̄i uiuōce & formalit̄ assimilat̄
 ei. Cū ar. postea de idēt̄mātōe itellcūs
 ad diuerlos actus & oba. Rñdeo q̄ aliqd̄
 est idēt̄mātō mītialis p̄t defectū alic⁹
 actus. Alia est idēt̄mātō agentis ppter
 illimitationē uirtutis actie sicut sol est idē
 t̄mātus ad agendū multa. Prio^o idēt̄
 mātū nō agit nisi detmātē p̄ aliquēt̄ actu^m

qā alias nō eēt i actu sufficiēti. Sed i po
rē i 2° idēm iatū nulla alia forma ale
detīmāt l3 ex se detīmāt ad pducendū
quēcūq effētū ad quē dese ē idēmīnāt
& hoc pñre passo receptio sicut sol pre
sente passo gneinti generat qdēcūq
generabile ex quo ipm natū ē generari
Ita i ppoitū idēmīnāt itellectus non
est ppriē idēmīnāt potētialitatis passi
ue, i suo ordie cālitalis l3 idēmīnāt actu
alitalis siū actiuitatis qī illimitate & iō
non detīmāt p formā qī sit libi rō dñata
agēdi s3 tñ p pñtā obi circa qdēfīta
tum a potētia itellectū nata ē eē dñata
itellectō. Vel aliū pōt dici qī sicut causa
superior detīmāt ad agēdū 9currēte aliq
ptialis cā sicut sol ad generādū hominez
concurrēte hoē generāte & bouē 9cur
rēte boue nō aūt p alia formā mle recep
tā. Ita itellect9 qī cā lupior & cā illimi
tati detīmāt ad hōbī 9currēte causa p
ticulari detīmīata puta ad agēdū circa
hoc obī 9currēte hac spē. Nō enī i st
detīmīas dēmīat effētū cām idētīataz
neq formalit sicut rō agēdi s3 sic detīat
hoc ē uirtus actīa idēmīata pducit dēter
mināt effētū tali uirtute iferiori dñata
9currēte. Ad argu^o p̄cipialia ad p^m
dico qī ar^m phi 2° de aīa bñ cōcludit qī
sens9 nō ē cā totalis respectu lensatiois
qdē cōcedo & ita argutū ē contra primā
op̄. qī aīa nō ē cā totalis actīa ad itellcōz
& hoc 9cedo l3 nō 9cludit qī sit ptialis
cā qī ex hoc nō seq̄t qī semp sit in actu
nisi quādo aliqua cā ptialis 9currīt. Ad
2^m n̄ tractādo difficultatē hāc utr̄ actī
uirtas illa 9perat itellcūi agēti uel possi
bili. Dico qī itellcūs possibilis z^m qī phs
loq̄t de eo ē illud quo formalit sumus in
telligē es. Et hoc p̄cise ē quo ē oīa fieri

qī at prius dicebat eo sum9 formalit in
telligētes i qītū recipit nō i qītū agit
licet agat qī libi accidit i qītū ē quo
itelligim9. Ad 3^m l3 9nā nō eēt necessa
ria. quia sol pōt esse cā multoꝝ distiſto
ruꝝ spē p̄p̄t distictas uirtutes i ipo qī suſ
ficiunt i rōne cē effētū ad distictos effē
tus. Tū ad ppoitū pōt cōcedi 9nā con
cludit enī qī aīa nō ē totalis cā oīm intel
lectionū qdē cōcessum ē. Ad p^m i opp^m
9cedēdo qī aīa qī maſialis ē receptua
c9cūq itellectōis ipa etiā ē actīa c9cūq
itellectōis obi alterius ale ut cā ptialis
& actīa itellectōis sui ipītus dese ut to
talīs cā qī ut gignēs & genita 2^m Aug.
9. tri. c. ultimo. S3 talē itellectōz nō hē9
p statu isto l3 ex in maſialitate e9dē nō
sequit qī ipa sit totalis cā itellectōis c9
cūq alterius obi ale. Ad 2^m ar^m 9cedo
9dūlōne qī 9gnitōes diuersaꝝ specieꝝ
ppriē. l. in uirtute eaꝝ drñt spē qdē p̄bo
qī ad iduīdua e9dē spēi nō req̄t tota
lis cā diuersa spē uel aliqd i totali causa
diuersū spē ab eo qdē ē i totali cā alteriq
iduīdui. Nūc aūt ad itellectōe albi &
nigri nccō req̄t aliq diuersa spē puta
albū & nigꝝ uel aliq icludē ipa diuer
sa g° ista duo magis drñt qī iduīdui e9
dē spēi g° drñt spē. Cum arguis qī tunc
oēs hīt9 taliū spē drñt 9cedo de hitib9
qī hīt uirtute ppriā taliū oborꝝ. Et cum
dicas quo^o tunc eēt una scīa de pluribus
spēbus spālissimis. Rñdeo qī una spēs
spālissima pōt icludere multas alias spēs
virtualit siū ut passiones eaꝝ siue p mo
dū cē siue 2^m ordinē eēntialē. Et tūc ha
bitus iste qī est formalit illius primi obi
includētis alia est virtualit aliorū oborū
licet non formalit & prio. Est g° ille ha
bitus unus formalit ab uitate primi obi

virtualit̄ & inētis oīa q̄ continet̄ i illo p̄
Nō aut̄ ē ppri⁹ cuicūq; & tento virtualit̄
in i° p̄ oboſ illi hitus q̄ eēnt ppri⁹ illis
eēnt distincti sicut illa ēēt distincta.

VERO, DE. COMPERA

tiōē istaꝝ duarꝝ cāꝝ p̄tialium
q̄ cānt noticiā genitā. V̄ trūm
prīcipalior cā noticie genite sit obm̄ iſe
uel i ſpē p̄n̄ uel ip̄a p̄ ſtellec̄tia anime.
Et q̄ obm̄ p̄bo illud ē prīcipali⁹ mouēs
q̄ mouz n̄ motū q̄ qd̄ mouet morū ſicut
p̄; i oīb⁹ cāis eentalit ordinatis obz̄ at
mouet nō motū utz̄ 3° de aīa ſtellec̄t⁹ at
non mouet niſi motus ergo obiectum
ē prīcipalior cā noticie genite q̄ ſtellec̄t⁹ ſt
Item agens aſſimilat ſibi effectū i qntū
pōt ḡ illud ē prīcipali⁹ agēs qd̄ m̄ ḡ ſ
ſibi aſſimilat ſz actus magis aſſimilat ob
iecto q̄ ſtellec̄t⁹ iō & cēta. Itē unitas ſci
entie attendit penes uitatē obi virtualē
cōtinētis eā non aut attribuit ſtellec̄t⁹
tal⁹ 9tinētia virtualis respectu habitus
cōtinētia aut virtualis cōuenit cē actue
ḡ prīcipalior cā iſtius hītus ē obm̄ q̄ in
tellectus & li ē cā hītus ḡ & actus. Ad
opp⁹ qnto aliqd̄ ē actuali⁹ formalis &
pfecti⁹ tāto actiui⁹ ḡ aīa q̄ē forma actu
alior multis aliis cāis 9currēt b⁹ erit et̄
actiuior & ita qñ 9currīt cū eis imgen⁹
erit prīcipali⁹ agēs ſz in ſtellec̄t⁹ 9currīt
cū obo tāq̄ cā p̄tialis iſi in ſtellec̄tione
erit cā prīcipalior q̄ obm̄. Itē enti z⁹ qd̄
nō cōuenit actus ſimplici⁹ ſz qñ hēt tale
eē z⁹ quid p̄ aliu ſimplici⁹ ens tūc p̄tī
cipali⁹ 9uenit illi ſimplici⁹ enti ſi illud
ſit aliquo⁹ acti⁹ ſrespectu eē dē obm̄ aut̄
anobis mō naſalit ſtellec̄t⁹ h̄z tātum eē
ſecūdū qd̄ i ſtellec̄t⁹ n̄rō pp̄t eē ſimplici⁹
i ſius ſtellec̄t⁹ potētie. Quia obm̄ in ea
ſicut cognitū i 9gnoscēte ḡ iſtī ſt

onis ad q̄ ista duo occurruūt nō ē obiectu
h̄ns tale eē p̄cipalís cā l̄z ps itellec̄tua
pp̄t q̄ obm h̄z tale eē. R̄ndeō uidet q̄
ps itellec̄tia h̄at p̄cipalē cālitatē f̄ spe
ctu itellectionū mō nobis naſalit cōuei
entia pbo qa q̄n cā ordinataꝝ altera ē
ideſminata ad multos effectus & q̄ illi
mitata altera aūt 2m̄ ultiꝝ virtutis ſue d̄
f̄miata ad certū effc̄m uel ad certos eſte
Etus illa q̄ ē illimitatōr uel uīuerſalior uī
eē p̄cipalior & pfectior. Exm̄ de sole &
pticularib⁹ agētib⁹ generatib⁹. Intel
lectus aūt h̄z q̄i virtutē illimitatā & ide
f̄miatā respectu oīm̄ itellectionū obiecta
aūt naſalit a nobis 9gnita h̄nt uīrtuteꝝ
det̄miatā respectu det̄miataꝝ itellec̄tio
num q̄lūt ab ip̄is & hoc ſecūdū ultimū
ſue virtutis ſicut q̄dlibz ad itellectionē
ſui ḡo itellectus ē p̄cipalior cā itellec̄ti
onis q̄ obm̄ pro ſtatu iſto. Secūdo qa
illa ē p̄cipalior cā qua agēte alia coagit
nō e9̄ intellextu aūt n̄o agēte ad itelle
ctionē obm̄ in ſe uel iſpē p̄n̄ coagit eſt
enī in p̄tāte n̄ra itelligere qa itelligi⁹ cū
uolum⁹ 2.º de aīa l̄z n̄ p̄cipalit pp̄t ſp̄z
q̄ ē forma naſalis l̄z pp̄t itellec̄tū q̄ uti
poſſum⁹ cū uolum⁹. p̄cipalit aūt aſlōz
itellectus lequit actō ſp̄i q̄ nata ē eē ſp̄
uniformis expte ſp̄i. T̄n̄ aliqd obiectu
excedēs multū facultatē p̄tis itellec̄tue
putaob⁹ br̄ſicū ut clare uilū potest h̄c
totā cālitatē r̄ſpectu uiliois aut p̄cipa
liorē q̄ ps itellec̄tia & hoc pp̄t excellētia
obiecti talis & defectū p̄tis itellec̄tiae ſz
de hoc i4.º liº. De obis aūt q̄ mō a nobis
intelligūt p̄ma ps ſolutionis uidet eſte
uera uidet enī itelligibiliū a nobis naſalē
intellectoꝝ ſp̄es iſtellec̄tū eē q̄i inſtrm̄
ip̄lius itellectus nō motū ab itellectu
ut agat q̄i ſc̄z recipiat aliqd ab itellec̄t

hoc est uerum. Loquendo de intellectibus occur-
derans priuatum p[ro]p[ter]o de primis q[ui] ad omnia notitiae
prior ob intelligimus p[er] continuare p[er] primis ad
notitiam totu[m] salutem istam totu[m] quoniam possemus.

sū quo itellec^t9 ūtis ad suā actionē ut po
 te qn̄ itellec^t9 agit spēs i pā q̄ min⁹ pri
 cipale agēs coagit ad idē ut ad effectum
 gūem. Ad p^m ar^m cōcedo q̄ duplex ē
 actus itellec^t9 respectu oboꝝ q̄ non sūt
 principia inse q̄lia sunt illa q̄ mō natalit̄ i
 telligim⁹. Prīm⁹ actus ē spēs qua obz̄ ē
 pns ut obiectū actu intelligibile. Secūd⁹
 act⁹ ē i pā itellec^t9 actualis ad utꝝ p̄ a
 git itellec^t9 nō motus ab oboꝝ qd̄ ē causa
 ptialis lecū cōcurrēs ad illā actionem l³
 unū ac^m itellec^t9 p̄cedat motō e⁹ ad a^m
 ac^m. ad primū aut̄ actū 9currit itellec^t9
 agēs cū fatalitate & ibi itellec^t9 agens
 ē p̄cipialior cā q̄ fatalita & abo integrat̄
 unā totalē cāz̄ respectu spēi intelligibilis
 Ad z^m aut̄ actū agit ps itellec^tia siue in
 tellcūs agēs siū itellcūs possibilis n̄ curo
 & spēs intelligibilis sicut due cē ptales
 & ibi agit ps intellec^tia non mota a spē
 sū prīg⁹ mouēs. i. agēs ut spēs libi coagat
 Cū g⁹ dīcis obm mouet nō motū. Dico
 q̄ i utraꝝ actioē obz̄ ē secūdariū mouēs
 licet nō sit motū. i. aliqd recipiēs in se a
 p̄cipialiori mouēte. Cū ar. itellec^t9 nō
 mouet nīl mot⁹. Dico q̄ nō mouet i 2⁹
 motioē nīl mot⁹ priori motōe hec 9pa
 tio ē duarꝝ motionū. Intellectus non āt
 duarꝝ cāz̄ ptialiū 9currētiū iunā motōe
 si 9pes cās ptales i utraꝝ motōe. Dico
 q̄ ut bīq̄ itellec^t9 mouet nō mot⁹ a cā
 ptiali cōcurrēte ē eadē motioē. Ad z^m
 dīco q̄ effect⁹ magis assimilat̄ formalit̄
 tē etiā iferiori p̄xime q̄ remote & supio
 ri prime etiā uniuersal⁹ sicut p̄z de fi⁹
 respectu p̄ris & solis. Vnde istud ar^m ē
 ad opp^m q̄ p̄bat q̄ act⁹ intelligēdi lit ab
 obo ut a cā p̄xima q̄ magis assimilatur
 libi formalit̄. Ita etiā spēs intelligibilis
 magis formalit̄ assimilat̄ fantalmati q̄ m

"Or dicimus q̄ supra de terminib^s m̄plici et
 sumella: quā concurreat: et neutruū recipiat ab
 altero suam cōtrahet sic hic de spō et mō agen⁹
 et mō agen⁹ de p̄bā et mō agen⁹ de spō mō
 q̄ duabus mō agen⁹ meus ab motus. Et p̄ m̄ v
 tēp̄ mō.

collectui agēti & tñ minus p̄cipialit̄ est
 a fatalitate q̄ ab itellec^tu agente. Con
 tra cū agēs itendit libi assimilare patiēs
 quo nō p̄cipiale agēs magis assimilat̄.
 R̄ideo q̄ p̄cipiale agēs ut plurimū est
 equocū & emīnti⁹ h³ inse p̄fectionē itel
 lectus q̄ cā uniuoca & iō non magis assi
 milat̄ idest formalis q̄a h̄ēt ip̄fectōnis
 i cālic assimilari effectui sū assimilat ma
 gis h̄ est magis dat formā effūi p̄ q̄ assi
 milat̄ equoce q̄ det agēs p̄ticulare. Et n̄
 assimilatō actia ē ex p̄fectiōe cē l³ nō sie
 maior assimilatō formalit̄. Simili⁹ cā p̄fe
 ctior magis assimilat effectū ei cui ē assi
 milabilis q̄ iferior & magis cāt effectuz
 q̄lis est cābilis assimilabilis aut̄ ē effūs
 formalis cē ppin⁹ q̄a ideo i pā cā remo
 tior magis assimilat effectie ip̄m effectū
 tē p̄xime q̄ i pā met causa p̄xima libi i pā.
 Quod enī formalit̄ fili⁹ ē p̄ri simili⁹ h̄
 ē magis a cā remota assimilatē filiū. p̄ri
 q̄ ab ista p̄xia cā q̄ plus dat formam q̄
 assimilat̄ pl⁹ dat effectiue assimilatione⁹
 Ad z^m dīco q̄ unitas scīe accipit penes
 obm q̄ illud ē penes qd̄ scīe distinguē
 nō penes itellec^tū q̄ itellec^tus unus est
 respectu oī^m scīaꝝ & hoc mō distingue⁹
 scīas illa ē una q̄ est uni⁹ obi primi q̄tē⁹
 obm primū h³ cōtinere scīam virtutis
 l³ hoc nō ē nīl una cā ptiali 9tinēs illā
 Simili⁹ etiā itellec^tus ē alia cā ptiali 9
 tinēs illā. Nō est g⁹ aliud reducere scīas
 ad obm p^m q̄ i altera cā ptiali h̄ntē i. uo
 genere ordinē eēutialē reducere ad p^m
 ibi simplicē & ab ip̄o assignare unitatē
 effectus i q̄ntū effectus ē ab eo sed cū h̄
 stat q̄ multo p̄lecti⁹ cōtineat̄ in reliqua
 cā ptiali.

LTIMO CIRCA. IST^m
 p̄te h⁹di. Quero utꝝ ī mente

Dicit ḡnumis cā mō agen⁹ et ouēs bītūrre
 q̄ bītūrre mō profētis cōmītūrre mō mō
 agen⁹ q̄ mō obi cōnūrre i nō q̄ ampli⁹ mō
 vīo bītūrre mō mō cā phab⁹ i q̄ mō cā
 p̄fētōrre.

Dicitur

quod 10

lit disticte ymago trinitatis. Quod non argu. licqa ymago disticte reprentat illdc qe ymago igitm mis nra disticte representat trinitate hoc autfallu est probo tuz qa tunc natali ratione possez concludi trinitas ex mete natalitggnita. Tu qa nulla creatura in reprentadoexcedit perfectionelue ydee ydea autmetis non reprentat deum in quntut tring qa idea en representatud dei imptut ca en autca*ad ious* imptut ung. Ite nihil in mente reprentat plus una persona qu alia plong nec tota mes reprentat tota trinitate probo a*ncedētis*. s. tri. c. 7. patr emeo*itelligēt* & uoluntas go ita pre est foralit*itelligenia* & uoluntas licut memoria & fili*l* similit & s.s.go memon o*m*agis disticte representat preem qu filius & s.s.. Ite 3o in fuitate due plone sunt producte in mente nihil producm est ut probo go non en reprentia producti onis probato assupti in aia non sunt nisi actus primi & lecudi Act9 primi ipl 19 anime nollunt origiati ale iuicē qa sunt 9creati ipi aie. Nec act9 lecudi sunt originati a se po qa accois non en actoo nec ut sbi nec ut ti 2o phims phicorz qa tuc est precessus in infinitut. Istorz eti*a* actiuz ut tmiorz non en actoo qa sunt formalit*actio*es po sunt eni actus secudi & non primi sz si non en actioes en actus primi. Ite ex ipls generat habitu actoo autq genera*at* aliq forma*o* actio de genere actiois, go isti actus lecudi sunt actiones de genere actonis. Oppm Aug. 9. i4. tri. c. 8. Querenda en yago in uenienda ubi natunra nibil meli9 habz & ceta. Hic po itelligendu qd sit ratione ymaginis in corporalib9 uide trasslatue hoc nomine ad propriitum. 2o respectu c9 in trinitate en ymago. 3o in quo in nobis en ymago. Quatuad pri^m sicut decimu en in. quod de uestigio Dico quod ymago en reprentia totius & in hoc

dicitur a uestigio quod en reprentatim ptis Si. non totur corp9 est iplsum pulueri sicut pes en iplssus illud derelictue est ymago toti9 sicut ille est ymago ptis & uel ligum toti9. Sz ista 9formitas expressua toti9 non sufficit sz requirit imitato quod 2o Aug. 83. q. q. 18. Non oste quod file en proprie yago def quauis ymago ois timilis sit & q. 17. quā tucūquod duo oua sint similia unun non est ymago alteri9 qa unun non en natur imitari alid. Et io requirit quod ymago uera sit nata imitari illud c9 est ymago & exprimere illud. De secundo est sciendum quod cum 9ceptus uniur prohone in intellectu nostro sit primalis respectu toti9 trinitatis in cre atura quod ducet nos in 9gnitione totius trinitatis pro modum ymaginis replentabit en nitate quntut ad istum totale 9ceptut que non intellectus potest habere de ea replentabit go distinctione triur plonaz & uitate enentie & ordinē originis qa illa distictorealis in diuinis en pro ordinē hebit eti*a* imitatioz uel ordinē enentiale ad iplam trinitatem quā reprentat. De 3o artio uidēdu en po dicitur illis quod maifesta sunt esse in mete. 2o in qb9 non 9sistit ymago. 3o in qb9 9sistit Quā ad pom exprimur in nobis est actud intellecti onis & uolitōnis & actus istos est aliq: in ptate nra quādo obmest prons non intel ligimus cum uolumus 2o de aia go oz in nobis aliq pricipia actia poere ad istos actus prios quibus sum9 potētes respectu istorz actuū. Non potest autid sub eadem ratione formalis est pricipioz istorz duoruz actuū lecudiore qa isti actus secundi requirut oppoitu ratione pricipiā dicitur in suis pricipis cum non sunt en dē ratiis go oz haber aliquā distictoz primorz actuū. Et hoc proprionabilis corrindētē dil. lecudoruz actuū. De 2o in isto articulo dico quod nec

in actibus primis solū nec in actibus secundis
solū ē ymago qdā duplicit p. q. & hi
sunt z. tñ & illi sūt duo tñ g. tñ esset
ymago dualitatis & non trinitatis. 2º
q. in actibus primis licet ibi sit globalitas
nō tñ ē ibi distinctio realis rei & rei 'nec
ordo originis in secundis uero tñ sit disti
ctio & origo aliquo nō tñ ē globalitas.
Ex his sequit 3º q. ymago cōsistit in a
ctibus primis & secundis simul. Et h. sic
intelligo aia h. se aliquā pfectiōne z. q.
ē actus primus respectu noticie genite &
hēt ī se aliquā pfectōne z. q. recipit no
ticiā geitam formalit & h. aliquā pfectōz
z. q. recipit uolitionē. Iste tres pfectōes
dicūt memo intelligētia & uoluntas uel
aia īqntū h. ipas. Aia g. īqtū h. actum
p. totalē respectu intellectōis aliqd. licet
aie & obm̄ sibi pns in rōne actu intelligi
bilis dicit memoria & hec dī memoria
pfecta īcludēdo tā intellectū q. illud quo
obm̄ ē sibi pns ipa eadē aia īqtū recipit
noticiā geitā dicit intelligētia & hec intelligētia
ē pfecta īqntū ē sub ista noticia
genita. Voluntas aut dī pfecta īqntū est
sub isto actu pfecto uolēdi acci. g. ista
tria expte aie ut sunt sub tribus actibus
suis ī istis īqntū tribus est globalitas ratōne
illoz triū realitatū q. sūt expte aie sed ē
distinctio & origo rōe illaz actualitatū
receptaz ī aia z. prias realitates. Sed
hic occurrit duo du. p. q. tūc uidetur
ē īternitas ī ymagine nā actus primus
respectu uolitionis non cōcurrerit cū aliquo
triū ī ymagine. f. aia. Nō cū 3. pte patz
q. idē nō ē p̄cipiū sui nec cū 2. manife
stum ē q. actualis intelligētia nō ē uolun
tas neq. cū pria q. memoria dicit p̄prie
p̄cipium pductum noticie genite ergo
uoluntas ē 4. cū istis. Itē z. dubium

q. nō uī hic saluiri ordo origis licut ē
ī diuinis ibi enī p. plon. originat secun
dā & due prie ītiā & pria ps yāgīs ē cā
secūde sed nec pria nec 2. ē cā ītie Ad
primū dubiu dico q. ymago pōt dupli
ter cōsiderari secundum q. eā duplicit al
signat Aug9 uno. 9. tri. c. 2. &. 5. & dei
ceps mēs noticia & amor. Alio 2. q. as
signat. 10. tri. c. io. & deinceps memoria in
telligētia & uoluntas. Et de ista dupli
assignatōe ymagine loqns Aug9. 15. f.
c. 3. dicit q. illa q. ppoita ē in . io. ē euidē
tior dico tūc ptractādo prias assignatōz
q. p mētē possim⁹ intelligere ac m. p. pfe
ctum respectu utr9 q. act9 secundi. l. fecū
ditatē ad gignēdū & ad spirādū & h.^o
mens hēt rōne pfecte pentis q. includit
utrāq. fecūditatē pfecte tūc g. 1. duo. l.
noticia & amor sūt duo pducta ab aia tñ
ordine quodā & tūc nō ē īternitas quia
ī pente hēt pfecte rōne pentis cōcurrerit
primus actus duplex & isto mō ē ī diuinis
q. in p̄e nō solū ē fecūditas ad generā
dū sed etiā ad spirādū & hoc ale quia
si p̄ n hēt fecūditatē ale ad spirādū
se hēt eā derelictā ex pductōe filii sicut
quidā dicunt seqret ut uī hoc ī possibile
q. p̄ nūq. haberet illā fecūditatē nulla
n. ralitatē sūt abolutā sūt īspetiaz h.
p̄ aliquo p̄ pductōz tili q. a. n̄ habuit
Et iō q. cū p̄ realitatē nō h. ī p̄ ligno ori
ginis ī q. tū p̄ intelligi ordīe originis filio
nūq. hēbit illā g. l. fecūditatē illā dupli
cē nō h. ale in illo p̄ ligno originis nūq.
hēbit illā. Si autē mēs accipiat p̄cile ut
act9 primus ut h. sūt secūditatē respe
ctu noticie geite h. mō pfecte assignat
ymago q. hoc mēs nō h. rōne pentis
pfecte. Ita dico d' alia assignatōe q. si me
moria accipiat p̄cile p̄ p̄eterel p̄cū n̄ticiis

M. M. Intellegētia
Memor vol. de parente
vol. de patre
forūda amor

genite ē pfecte pens quia pfecte pens nō
habet tñ ut generet sed unde pferet qā
non pōt habere illud ab alio & oꝝ habe
re illud in toto & iō oꝝ ut hēat i pēte aſe
Si autē meōria accipiat p toto aīa ut h̄
h̄itualit uel in actu p. fecūditatē illā du
plicē hoc mōhēt pfecte rōnē pentis sed
licet memoria sit euidentior pens sicut oꝝ
gcedere pp̄ uerba Aug. 15. tri. c. 3. q̄tē 9
ſ. magis exprimit h̄itudinē gignētis ad
geitū q̄ mens tñ mēs uī i ptare pfectius
rōnē pentis si accipiat ut icludit utrāq̄
fecunditatē. Breuiſ ḡ dico quo cūq̄
assignet trinitas i ymagie uel ſic uel ſic nō
eſt ibi quaſniras q̄a duplex cōcurrunt ibi
h̄itudo fecunditatis i pente ſi eſt pfecte
pens. Ad 2m dubiū dico q̄ i nobis nō
pōt eē ſimilitudo ymagis ad pthotypuz
noticia enī genita in nobis accīs q̄ ddā
e cui nō gūicat fecunditas ad pducēdum
amorē qua fecunditate formalit aliqd ē
pductiꝝ amoris. accīs enim tale non ē
natū eē foralit itelligēs uel uolēs. & iō
meōria gignēs noticiā actualē accipiē
memoriā ut ē pfecte pens nō pōt gūicat
genito illā fecunditatē q̄ prius habuit qā
nō gūicat ſibi naſam cādem ſed pducit
eā equoce i alia naſa. Paſt autē generans
filium gūicat ei eadē naſam & eandē ſe
cunditatē ſpirādi amorē q̄ non itelligit
i generatōe filii h̄ēat ſimilitudinē adeq̄tum & iō
ſilius eadē fecunditate pōt pducere ſicut
paſt. P 3 ḡ. rō q̄ren pōt iſta pdcō ſaluari
i pribus ymaginis ſicut i plonis tñitatis
q̄ nō pōt eē eadē fecunditas i duab9 pri
mis prib9 ymagis pōt aūt eē & eadez
i duab9 plonis diuinis ſuceptu tertie.
Similit ſi noticia geīra eēt aliquo. alic9
pductia hoc nō eēt niſi p modū naſe &
nō libere. Eſt tñ hic aliqſ ordo in ſecū

D 1
q. 10

dā ptem ymaginis & tñā q̄a tñi p pre
ſuppoit lecundā naſalit licet n̄ ſit ab ea.
Et iſtud exprimit Aug. 15. tri. c. 28. uel
ut pentē ac plem 3. uolūtate iūgēte quā
qđe uoluntatē d̄ 9gnitōe pcedere null9
ambigit. Et ſubdit ſtatī & expoit quo.
itelligit nemo enī uult q̄ oīo qđ uel q̄le
ſit uelciat nō tñ eē 9gnitōis ymaginem
p 3 ḡ q̄ iſtu ſordinē originis poit pcfle
pp̄ naſalē ordinē uolitōis ad itellōe ſ
n̄ tñ q̄a itellecō ſit cā ſuceptu uolitōis
p 3 etiā ex uerbiſ Aug. q̄ uolūtate 2m q̄
eſt 3. p ymaginis accipit ibi p actu uole
di. Ulteriō i ſpālī cū oīa iſta pdicta iue
niāt i tñtellecū ſuceptu c9cūq̄ obi. No
tādū ē q̄ pfectiſſima & ultia rō ymagis
ēbā iſta 9currūt i mēte ſuceptu dei ut
obiecti q̄a tūc aīa nō h̄ ſimilitudinē
exp̄ſſiuā q̄tū ad pdicta ex rōne eoꝝ inſe
ſea rōne qua actus i p̄i 9formāt obiecto
Eſt enī actus naſe ſimilitudo obi ſicut p
d. ſtū ē i pfectiſſimi qōne & iō q̄n̄ iſti act9
ſunt i mente quia nō tñ h̄nt 9ſbalitatē
& ſimilitudinē & diſtincōnē & ordinē
ſz etiā ulteriorē assimilatōz ad deum ex
rōne obi circa qđ ſunt ē pfectiſſimilatuō
Tūc autē min9 pfecta q̄n̄ aīa habz ſe p
obiecto q̄a tūc licet non hēat ſimilitudo
ab ipo deo i mēte tāq̄ ab obo pxiimo h̄
tñ aliqualit i q̄ntū i mēte ut in ymagine
cognolcit deus. Iſta dupliſ ſuceptu dei. 12.
tri. c. 4. dicēs eo ſolo qđ ad 9templatōz
prinet eternorꝝ nō ſolu ſuceptu ē ſz ymag
diūb9 aſ ſp diuinatū eſt actōe ſtemporū
etiam ſi trinitas poſlet non tñm ymag
dei iueire pōt. De eadē etiā i. 15. tri. c. 20.
uel 62. unde pōt ſemper ſuceptu ac i 9mutabi
lis naſa recoli 9ſpici & 9cupisci & ceta.
pfecte reficiam ſuume ſuceptu ymagi
zep̄t illuſt

9-10

Nē ad q̄ remīscendā uidēdā diligendam
to^mdēt referre qđ uuit. De a^a yāḡie
loq̄. i4. tri. c. 8. uel 16. Ecce inqd mēs me
mit sui itelligit se diliḡit se h̄ si cern̄i
cern̄i t̄nitatē nō dū quidē deū s̄z ip̄am
yāḡ inē dī. Ista z^a auctoritas uī 9tradē
prie nisi itelligat mō p̄dcō & tunc pater
quo^o resp̄cū oīm oboꝝ iſerioꝝ a mēte nō
poit ymaginē i mēte qa nullū obꝝ alid
ē ymaḡo dei respectu c9 potissime & re
spectu ymaginis eīḡ secūdario ē i^a yāḡ
i mēte quātū ad illā similitudinē q̄ hēt
ab obo. Ex istis p̄z correlariū q̄ in pte
ſelitīa nō ē yāḡ p̄. qa ibi n̄ ē 9ſbalitas
opatiū ſiū totorꝝ iſtorꝝ luptorꝝ cū ſuis
opatiōibꝝ qa prīcīm ſcēciēdi n̄ ē t̄m aliqd
aie ſ̄z totū 9poitū ex aia & pte corporis ſic
mixta qđ ē totū organū ſimilit̄ & pri^m
appetendi appetitus ſenſit̄ ē aliqd ſimilit̄
plic̄t compoitū. Ista g^o duo quoꝝ ſunt
opatiōes iſte nō ſūt 9ſbalia qa l̄z iſte po
tentie aie ſint i eadē eēntia & forte idez
eſſetie aie nō t̄n totales cē opatiōis puta
totā organa ip̄a qa ptes corporis nō ſūt cō
ſbales nec int̄ ſe nec potētiis aie. Similit̄
nec i pte ſelitīua nō ē duplex mod9 ori
ginādi qa licut lens naſalif ſētit ita ap
petitus ſenſit̄ naſalif appetit. Vnde
z^m Dam li^o z^o bruta i ſuis actōibus non
agūt sed agūt. Ad p^m ar^m principale
dico q̄ qlibet eēntia in q̄ntū hec eēntia
pducta z^m talē ydeā nō rep̄ntat deū ſb
rōne t̄ni qa nō creaſ nec ydeaf a deo ſub
rōne ſi ſ̄z ſub rōne unīg ſ̄z t̄n alq̄ naſa
ſb rōe eēntie & multorꝝ 9currentiū i ea
tāq̄ unū totū aggregatū pōt eē rep̄nta
ti^m t̄nitatis & eoꝝ q̄ app̄hendūt i t̄nita
te tale qđ ē mēs in ſe accepta & cū opati
nibꝝ ſuis qa ibi ē unitas & diſtinctio &
ordo originis tale etiā q̄ntū ad tale con

cursū nibilē qđ ſit iſerius mēte ſicut pa
tuit d̄ pte ſenſitīa. S̄z cū arguis q̄ yāḡ
ſi ellet poſſ; 9gnosci t̄nitatis p̄ 9gnitionē
mētis. R̄ndeо iſta cōcurrētia in mente
ualeat ad pluadēdū credēti ad pl̄crutāz
quo^o poſlit eē. Nō credēti aut̄ nō 9cluſ
ret eā eē. qa tota illa aggregatō iſtorum
pluriū i mēte i qbus 9liſtit ymaḡo pōt
eſle & ē ab una plona & iō ex ip̄a n̄ pōt
demrātive oñdi ip̄am eē yāḡe ſi ſi
De hoc Aug9. iſ. c. 24. q̄ uidēt luā m̄tē
& in ea iſtā t̄nitatē nō t̄n credūt eā eſle
ymaginē dei Speculuz qdem uident &
nō uident p̄ ſpeculū cū nec ip̄z qđ uidēt
ſcient eē ſpeculū. Qualit̄ aut̄ ualeat ddu
ctio ad oſtendēdū tres pſonas ex ratiōe
intellect⁹ & uolūtatis i dīnis dictū ſuit
d. z^a qōne de duabꝝ pduetōibꝝ. Ad
z^m dico q̄ illud ar^mur̄ efficax ſi poneſt̄
p̄rem gignere i q̄ntū itelligit ſicut p̄ie
una op̄. ſupius i p̄bata di. z^a qōe p̄dicta q̄
poit acūalē noticiā patris h̄re aliquomō
rōnē pducētis r̄ſpectu ḡgnitōis filii &
rōnē p̄cipiū formalis pductiu. Sed z^m
aliā uā q̄ tenui ibi q̄ p̄ iqtū h̄ns eēntia
diuina p̄ntē ſibi ſubrōe. ac̄tu itelligibilis
qđ 9ueit p̄t i qtū eſt memoria hec mō
paſt gignit. Nō aut̄ i qtū itelligēs ſicut
declaratum ſuit ibi tunc falſum ē aīs qa
memoria magis rep̄ntat p̄em q̄ filiū nō
quo ad hoc q̄ ſola meōria ſit in patre &
ſola itelligētia in fi ſ̄z quo ad hoc q̄ p̄
gignit filiū i qtū p̄t h̄z rōnē memorie n̄
aut̄ i qtū h̄z rōz itelligētia uel uolūtā
tis. Ad z^m dico q̄ nec actō ſecūdi ſūt
pducti cū phas p̄ phm s^o. phitorꝝ ar^me
pm̄. Cū enī actō nō ſit terīg actiois &
iſta uere ſimināt actōz ſicut dicit Aug9
9. tri. c. ultō q̄ noticia uere gignit & uo
litio pcedit ut dicit ſ. tri. c. 28. g^o. iſta nō

sunt actiones de genere actionis sed sunt
forme absolute de genere qualitatis. Cum
phasque sunt actiones proprie p. quia sunt actus
secundi. Dico quod qualitas forme hinc esse fixum
& non dependens continue a sua causa quia in fieri
sicut calor in ligno. Quedam hinc quia continua
dependetia ad suam causam sicut lumen in medio
ad solē. Et hoc dicit Aug. 8. super gen.
ad literas dices quod aer non est factus lucidus sed
sit lucidus prime forme propter suam independen-
tiam in eum non habens rationem actionis nec motus
Secunda autem propter continua dependetia suam
videtur magis habere esse in fieri quam in actu eum. L. 3
2^m ueritate non sit in eis actu & passio quia
sunt tote similes & non per se propriae. actu at non est ad
aliquam formam nisi per se propriae acquiritur.
Hoc 2° se habet intellectu quod ipsa est in continuo
dependetia ad potentiam suae causa alius non habet
esse sicut p. Aug. 2. ii. c. 3. uel 2°. Cum enim
cogitationis actus auersus ide fuerit nihil for-
me quod eo processerit remanebit non remaneat
enim actus intelligentie absque tali potentia causa
quod continuo fluentis sed illud secundum non con-
cludit eam esse actu secundum ita enim ponere lumen
in medio esse actu secundus. Et ideo cum ista est
altera conditio ulterior quod iste forma quod res
sunt trahentes in aliqd aliquid ut in timore & horro
ut illud aliud sit intra opans sine extra.
Non enim est intelligibile quod sit intellectio uel
uolitudo & quod non sit aliquid formalis hoc autem conve-
nit actioni proprie dicere ut trahentes in aliqd
ut in timore propter genus istas duas conditiones co-
currentes in istis formis dicitur iste forma actus
secundus cum uere sint forme manentes. Ad ali-
am probationem cum dicitur quod actus talis est gene-
ratio formalis hucus. Respondeo quod armenus est in oppositione
quod actu de genere actionis non potest esse ex de-
re rationis nisi formalis sit et deinde rationis sicut calefacio-
nem est ex parte rationis nisi calor formalis sit ei-
dem rationis genus si actus generatur hucus ut

actio de genere actionis formalis ad hunc
ut ad timorem non posset esse actu ex parte rationis
cum altera actio nisi illa alia per se est gene-
ratio hinc immo contradictione ut est actu
ex parte rationis & non alicuius formalis quia non potest esse
actio de genere actionis nisi alicuius formalis
nunc autem aliquis actu intellectus uel voluntatis
potest esse actu ex parte rationis hunc non fit per se aliquod ge-
neratio hucus alicuius generis actus ille non est
generatio ut actu de genere actionis sed
ut forma quod formaliter generatur iste habet
Tunc dico breuitate quod actu est formalis hucus
sicut aliquod forma quod est causa uel ratione aliam
formam sicut lumen solis in medio est ratione genitrix
di caloribus non autem est actus talis genitrix
ut actu hunc talis actio est formalis talis actionis & ad lig-
ficandum genitrix talis quod est actu de genere
actionis dici potest elicer ac intelligendi

IRCA. ISTAM. Quare
ta distinctionem. Quero de
ueritate hucus deus est patrem & fi-
lius & s. s. Vide enim quod non
sit uera quia ex traditoria ueritatis est
nullus deus est pater & filius & s. s. quia singula-
ris liber est uera quia nec p. nec f. nec s. s.
Cotra p. & f. & s. s. sunt unus deus hec uer-
ta est g. & ex querentibus. unus deus est pater
& filius & s. s. antecedens p. Aug. 2. in mul-
tis locis de tri. Respondeo quod propositum est uera quia
timor subiectus per ipsum significat habere primo
ponit in oratione & si illi alterum extremum quod per
dicatur sit idem propositum affirmativa denotata taliter
ydem primitate uera est deus autem significat
naturalis diuina ut nata est predicari de supponi-
to & illud significatum idem est tribus igit
hec propositum est uera ueritatem est triplex quod in eis con-
uersa est magis predicatio formalis quia ibi i-
telligitur lupus uel genitrix predicari de ple suis

suppositis. Predicatō autē semp forālior
ē quādo 9ūe p̄dicat̄ de mi⁹ 9ūi uel quali
9ūe q̄ e⁹° Sed nnuqd ēeadē ueritas ei⁹
& h⁹ deus ē p. & f. & s.s. Rñdeo sicut
p̄dicatō i dñmis distiguit̄ i uerā formalit̄
& i uerā p̄ ydēptitatē hoc ē q̄ illa sit for
malis q̄i p̄dicatū formalit̄ 9uenit l̄bo. p̄
ydemptitatē uero quādo pp̄ simplicitatē
diuinā p̄dicatū idē ē l̄bo l̄z nō forāliet
Ita h̄ p̄ fi. & s.s. lunt de⁹ ē uera forāliet
& hoc p̄ ydēptitatē p̄ fi. & s.s. sūt de
itas nō aut̄ formalit̄ g. & ista de⁹ est p̄
& f. & s.s. h̄z aliquā ueritatē loquendo
de ueritate formalit̄ q̄ non h̄t ista ditas
est p̄ fi. & s.s. S3 p̄ quo suppoit̄ d⁹
īelligendo istā eē uerā quali p̄dicatione
formali. Rñdeo q̄ unicuiq̄ q. corrñd⁹
ppriū qđ uel q̄s & iō deitati ut deitas ē
corrñdet ppriū qđ uel q̄s q̄ illud qđ uel
qui est. primo deitate ens ut deitas est
& sicut deitas est de se hec ita de⁹ q̄ de⁹
ē deitate ē de se hic. In istoāt 9ceptu nō
includit̄ i 9ūicabilitas nec rō plone quia
deitas 9ūicabilis ē & iō de⁹ ut deitate ē
de⁹ nō includit̄ aliquid i 9ūicabile forāliet
Isti aut̄ tñmio sic ītellecto abl̄q̄ cōceptu
plonalū siue plonar̄ uere possunt 9pe
tere aliqua p̄dicata realia q̄ už nō 9petūt
nate ut ex̄nti i rōne suppoit̄ s3 existēti
in hac naſa iqtū ex̄ns i ea. Hoc torte iſ
ē uera deus creat & similes īelligē l̄bz
p̄ hoc do ex̄nti i naſa diuina nō itellgē
do aliquid suppoit̄ už laliqd̄ i 9ūicabile i
illa naſa q̄ i 9ūicabilitas non ē rō taliū
actionū. Et ita p̄tponi q̄ ista de⁹ ē p̄
& fili⁹ & s.s. ē uera q̄ten⁹ stat deus pro
hoc deo i q̄ntū ē ens p̄se ditate n̄ p̄ aliquid
suppoito p̄prie dicto i quo ē naſa diuina
Quia q̄n ē ueritas p̄ pris significatis ūo
rū non oꝝ q̄rere ueritatē p̄ aliis in quib⁹

i cludat̄ illa significata q̄a quādo 9ñs h̄t
p̄priā ueritatē nō oꝝ q̄rere ueritatē eius
pcise p̄ aliquo ānte. Ex⁹ h⁹ color h̄ ligu
laris existēs nō definiat librōnē suppo
siti quia rō suppoit̄ p̄prie non ē i accēti
bus & l̄z sit in suppoito l̄be & tñ i q̄ntū
īelligit abl̄q̄ illa l̄ba ī suppoito ut h̄ co
lor ex̄ns p̄t eē p̄m opatiois realis s̄c si
eadē albedo eēt i tribus supficieb⁹ h̄ret
unū ac⁹ realē. I. unā rōnē disgregādi.
Si q̄ras a me ueritatē h⁹ pp̄ois hic color
disgregat p̄ quo suppoito hic color sup
ponit. Dico q̄ p̄ p̄ significato suo puta
p̄ hoc colore ex̄nte nō aut̄ p̄ aliquid colore
īteriori adhūc colorē puta p̄ h̄ color ex
istente ī hac supficie uel illa q̄ īsta cōtra
hētia colorē n̄ sūt cā ueritatis h⁹ pp̄ois
Ied ē uera pp̄ p̄ia extrēa multo magis
eēt hoc uerx si h̄ color ut h̄ eēt p̄se ex̄ns
deitas aut̄ ē ex̄ se eē & iō de⁹ i q̄ntū ē de⁹
deitate ē p̄se ens qa Aug⁹. 7. tri. dicit q̄
p̄at̄ eodē ē quo ē deus & ita huic deo nō
īelligēdo aliqua rōnē suppoit̄ sū p̄sōe
īmo rōnē huius dei p̄t attribui p̄at̄ & f
& s.s. Ad ar⁹ ī oppoitū dicendū q̄ il⁹
nō est eius cōtradictoria si pcise fiat dī
tributō p̄ plonis qa tunc tñ nō negatur
qđ p̄ affirmabat̄ ī affirmatōe. Si aut̄ illa
neget p̄dicatū a p̄. signif catō dei sc̄ab
hoc do talla ē istā & hoc ē q̄ usitate dē
q̄ talis uniuersali negatia nō cōtradicit
tñmio hñti suppōz l̄plicem l̄z cōtradicat
tñmio habenti suppōz plonale hoc aut̄
uidetur pbabile si illa maxia sophistarū
ueri est. Quādo i aliqua l̄nchategorica
dictiōe & uniuersali uel offabili duo i clu
dunt ad nihil referi unū ad qđ n̄ alterū
In hoc aut̄ signo nullus i cludit̄ negatō
& distributō g. cū distributō pcise r̄spi
ciat supposta talis negatō etiā erit pro

eis dē & tūc illa negatia uīuerialis ē uera
sed nō ē tradictoria prie sed ista p̄cile
deq̄ nō ē pat̄ & s. s. ubi idē negatur
q̄ prius affirmat̄ & ista ē falla p̄ eodem
s̄bō p̄ q̄. affirmatiua est uera & cetera.

IRCA.DISTINTIōm
quātā quero utq̄ dīna ēēnā
generz uel generet̄. Arg.
q̄ sic Aug 9.7. tri. c. 2° uel 4

Idē dici accipiam⁹ cū dī uerbū ac si dica
tūr nata sapia ut in uno eoꝝ eo q̄ nata
est & uerbū & ymago & filius accipiat̄
& ihiis oīb⁹ noībus nō oīdaſ esentia
q̄i relatiue dīr ac i altero qđ ē ſapientia
demōſtreſ eēntia ac p̄ hoc ad ſe dī ergo
exprefſe uult q̄ ſapia ut ē ſapia & ad ſe
diciſ & diciſ nata & natū ē ppriuꝫ filii.
Itē. Ric. 6. de tri. c. 12. uidet̄ loqui exp̄ſſe
cōtra mḡm ſnī. Multi inq̄ tēporib⁹
nīris ſurrexerūt q̄ nō audēt dī ſummaꝫ
ſapiam geitā qn̄ potius qđ piculoli⁹ eſt
& 9tra ſāctoꝫ auctoritates audēt neḡ ſ
& modis oīb⁹ conāt̄ repellere q̄ ſba ḡ
gnat ſbam ptinacit̄ negātes qđ oēs ſācti
affirmat̄ ad illud q̄ iipi dicūt auctoritates
iuenire nō poſlunt ad illud qđ nos dici⁹
auctoritates mīltas etiā iipi ad ducūt mor
golie. Et q̄a mḡ expoit̄ i. s auctoritates
cōtra ſe ſubdit̄ Ric. de eo bñ dicūt p̄ſes
q̄ ſba ſbam gignat̄ nīra expo ad hoc cō
rēdit q̄ credam⁹ q̄ ſba ſbaz n̄ gignat̄ o
ſ delis expo & oī laude digna q̄a hoc q̄
ſancti p̄ſes clamāt̄ 9tendit ſ. llū eē & q̄
nemo ſanctoꝫ aſſerit 9tendit hoc eē ue
rum hec ille. uidetur deridere mḡm q̄
cōtra itētionē p̄m expo t̄ auctoritates
qua; adduc. t̄ cōtra ſe & aſſerit oppoītū
illius qđ tenet̄ mīgr. Item p̄ ſonem ſic
eēntia 9ūicat̄ ḡ pducif̄ aīs p̄ Aug 9

13. c. 26. eēntia p̄ſlat filio. ſine initio
generatō pbatō 9nē. Tū q̄a 9ūicare & 9
mūicari ſūt relatiē oppoīta & nō dicunt
nili relatiōnē originis. nō enī dicūt rlōes
9ūes. p̄ 3 ḡ q̄ dicūt relationes originis
oppoītas ḡ idē qđ p̄ducere & p̄duci. tū
q̄ ſi ſint aliqua duo correlatiā ſi unū ex
tremū unius ſit idē uni extremo alteri⁹
& reliquū reliq⁹. Ex 9 ſi a. & b. ſūt corre
latiā & c. & d. ſūt correlatiā. ſi a. & c. ſint
idē & b. & d. ſūt idē. Probo q̄a alioquin
dicereſ idē ad plura correlatiā ſicut a. q̄ ſi
ē idē cū ipo c. dicereſ correlatiē ad b. &
d. q̄ ſunt diuerſa pte hec ē una 9binatio
correlatiōꝫ pducēs & pductū altera cō
muicans & 9ūicatū l3 pducēs & 9ūicās
idē ſūt ḡ & extrema eis corrī ſūt idē
Itē per ar⁹ logi⁹ qn̄ p̄dicatū p̄ ſe p̄dicat̄
de ſbō pō ſuppoere p̄ eo p̄ 9lupiorib⁹
de iſeriorib⁹ eēntia p̄dicat̄ p̄ ſe d patre
quia p̄ ē eēntia ḡ. poterit ſupponere p̄
eo igit̄ ſicut illa eſt uera pat̄ generat ita
iſta uidet̄ eē uera eēntia generat put ſup
poit̄ p̄ p̄e pbo mi. q̄a nō ē p̄ accīs pat̄ ē
eēntia q̄a nec unū accidit alteri nec abo
3. & iſſi ſūt mōi duo unitatis p̄ accīdēs
q̄ ponūt̄ a p̄ho ſ. meta. c. de uno. Itē eēn
tia ē pat̄ ḡ eēnā generat aīs p̄ ſuam
cōuersā ḡ. & ceta p̄ 9nē de quo cūq̄ p̄di
dicat̄ ſbm & ſua pa⁹ hoc p̄bat̄ quia ſbm
ē mediū ad demrāndū ſuā passionē d eo
cui nō p̄. 9uenit illa pi⁹ generare igit̄
uī ppria pa⁹ uel opatō p̄is ḡ 9nā boni
Itē eēntia ē p̄ filii ḡ eēntia generat p̄
aīcedētis p̄ querſā pat̄ filii ē eēntia ergo
eēntia ē pat̄ filii p̄ 9nē eēntia eſt p̄ filii
ḡ. filius ē filius eēntie ḡ eēntia generat
pbatō iſlius 9nē q̄a i relatiūis 9nā ē mu
tua. Si a. ē pat̄ b. ḡ. b. ē filius a. ḡ ſi eēn
tia eſt pat̄ alicui⁹ iſte ē filius eēntie. Itē

genitū i qntū genitū ē aliquid qā genīra,
nō ē mīf ad nihil & inf nihil & aliquid nī
ē mediū sū nihil i diuinis ē aliquid nisi
sit eēntia g. hilius i qntū genit⁹ ē eēn⁹
g. eēntia generat. Cōtra mḡi littera

In illa qōne errauit abbas Ioachim ut
hēt extra d. sū. tri. & fi. ca. c dampnūm
dixit enī maḡi petr̄ hereticū qī dixit
rē eē i dinis q̄ nec pducit nec pductur.
Et hoc enī intulit Ioachī q̄ petr⁹ pone
ret q̄nitatē i diuinis poit enī tres r̄s r̄
generatē rē geitā & rē spiratā. Et poit
rē nec generatē nec genitā nec spirantē
nec spiratā g. q̄tuor res g. hoc in quei
ens qd̄ se q̄ uidebat uitādo poit ioachim
q̄ n̄ una res ē p̄ & f. & s.s. sed tantum
dixit illas psonas esse unā rē sicut multi
fideles sūt una ecclēsia pp̄t unā fidez &
caritatē. Et istud pbā p̄ illud saluatoris
in Iohāne orātis p̄rez p̄ suis fidelib⁹ p̄
uolo ut sint unū inqd̄ sicut & nos. Intu
lit ergo ioachī q̄ cū fideles n̄ sint unuz
unitate nātē g. nec filius ē una res cū pa
tre. Istud 2m̄ i op̄. ioachī ē hereticū. s.
q̄ p. & fi. & s.s. nō sint nna res q̄a sicut
ar. i valleḡ ita auatoritate sue decretali
pā dedit gignēdo eēntia suā filio nullā
enī aliā p̄t dare q̄ fili⁹ ē de⁹ Simili rōe
ābo dederūt eēntia l̄pū. s. nō enī ē ista
gnicatio pris eēntie q̄a illa eēn⁹ ē simplex
& i diuisibilis g. illa gūicatō erit toti⁹
eēntie g. tota eadē eēntia q̄eēt i patre
& i patre & i filio & s.s. & pp̄t simili
citatē diuinā q̄libet plona ē illa res & ts
psone sūt illa res. Quod aut̄ ibi ar. deuā
gelio ibi solutā nā saluator intelligit ibi
in orōne sui q̄. l. illi fideles sint unū uī
tate libi pportōnabili sicut p̄ & filius
sūt unū unitate pportōnabili libi hoc ē
sicut p̄ & filius uītate caritatis sūt unū

q̄ē nātā eoꝝ ita fideles sūt unū caritare
p̄cipata il̄ exp̄ pbā ibi p̄ simile dcm̄
saluatoris Mathe.5. dicentis' discipulis
suis Estote pfecti sicut & p̄ ur̄ pfcūs ē
sc; eēntialī boītate ubi nō monuit quod
sumus pfecti ex nobis nātālī sicut pater
celestis ē pfectus nātālī pfectōs libi com
petētē eēntialī l̄z ut eēm⁹ pfecti pfcōe
nobis q̄petētē. s. ḡē aciūtutū. Quāt̄
ad p̄ arti⁹ ubi ioachī dicit mḡi pe
eē hereticū cōtradicit papa ei. Nos aut̄
inqd̄ sacro approbāte cōcilio credim⁹ &
cōfitemur cū petro q̄. l. una sūma res ē
eēntia uel nātā diuina q̄ nec generat nec
generat. Et tñ nō lequit q̄ sit quaēntitas
q̄a illi ts. s. p. & fi. & s.s. sūt illa una res
quaēntitas aut̄ eēntie nō poss̄ eē nisi eēt
q̄rtū realis distinctū atrib⁹ nā hoc esset
uerēli pōeret numerū ple hoc aut̄ neqd̄
eē Pro op̄. mḡi sic lollēpnīt approbata
adducit rō talis. Res generās generat a
liam rē & realiter distinctaz, q̄a nulla res
oī se ip̄am gignit ut sit p̄ tri. p̄rio eēn⁹
aut̄ diuina ē penit⁹ i distincta g. nec ge
nerans nec generata quia q̄ rōe generās
& generata. Ad hoc adducit rōes mḡi
in l̄ra q̄a eēntia referret adse & distigue
ret a se. z̄ aut̄ rō sua ē q̄ p̄ eēt formalit̄
eo q̄ generat q̄a ē formalit̄ ip̄a eēntia q̄
est i filio pp̄t i distinctōz ipsius' essentie
& si ip̄a generaret nō eēt ea formalit̄ q̄a
illa eēt distincta ab eo & p̄terior origie.
Adducit etiā alia rō q̄a i creaturis forma
nō generat l̄z cōpositū In diuinis aut̄
deitas se h̄z quasi formalit̄ in plona nec
ip̄a generat nec generat. Istā rō minorē
h̄z essentiā uel eidētiā h̄ q̄a i creaturis
forma nō ē aliquid ple exīs ut possit eē o
perans hic aut̄ deitas nō eoūtelligendo
pprietates plonales ē de se ens actu tñ

ffirmat rō sic qd op̄tio q necessario ē di
 stincti op̄tis nō pōt eē ei⁹ qd est hoc
 ut formis deitas ē ut forma qd ipa ē ple
 i distincti i tribus talis aut̄ op̄atio ē plo
 nalis ut generare hec qntū ad realitatez
 b⁹ qōnis dca lūt. Sz loqnd de ratione
 logica qre nō pōt hec eē uera eēntia ge
 nerat ut eēntia suppoit ibi p̄ plona sicut
 ē ista uera de⁹ generat qd de⁹ supponit
 p̄ p̄e & tñ de⁹ nō disfiguit a se nec d⁹
 ē formalit̄ is q generat l̄ de⁹ generat dū
 Rñdeo quando sbm ē abstractū ult̄ata
 abstractioē & pdicatū ex rōne sua n̄ pōt
 pdicari nisi formalit̄ nō pōt ppō eē uera
 nisi sit p̄le p̄o. Sbm hic ē abstractū ult̄
 ma abstractone & pdicatū ex rōne sui n̄
 pōt pdicari nisi formalit̄ ḡ ppō nō pōt
 eē uera nisi sit p̄le p̄o. sic aut̄ n̄ est uera
 quia pdicatū nō ē de p̄le intellectu sbi.
 oē enī qd d̄f ad aliud ē aliqd p̄f relatoez
 7° tri.c. 2° uel 3° ita q̄ relatio nō ē intrā
 9ceptū illig āboluti. H⁹ sillogismi mi.
 declaro sic in sbis ē una abstractō rāt̄z
 Ic⁹ qditatis a suppoito. pprie nāte 9ūt̄
 quia sbe nō lūt nāte 9creare aliqd al̄i⁹
 nāte. iō ibi. p⁹ abstractō est max̄ abstractō
 hēdo enī nātam hūanā i suppoitis q̄ lūt̄
 uere illius nature sicut abstrahit cū con
 cipīt hūanitas nō remanet ulteri⁹ a⁹ ab
 stractō & iō istud ut sic 9ceptū est p̄cile
 ip̄minet qd cui⁹ alteri extraneū sicut d̄
 cit Auic. s. meta. q̄ eqnitas ē tñ eqnitas
 & nihil aliud. Sz i acc̄ntib⁹ qnto plura
 possunt 9cernere tāto plures possunt eē
 abstractioēs. unde qd acc̄nā aboluta con
 cernut̄ duo. 1. suppoita alteri⁹ nāte &
 cernut̄ idividua pprie nāte sicut album
 cōcernit liḡ & l̄ ab hoc abstrahit al
 bedo tñ adhuc 9cernit hāc albedinez &
 illā q̄lunt idividua. Et iō ulterius est ab

stractō qditatis a suppoito qualis dca ē
 fieri i substātiis & illā circuloq̄mūr p̄ h̄
 q̄ diciun⁹ qditas albedinis & illa nō con
 cernit sbm aliqd nec e9dē nāte nec al̄i⁹
 In r̄latib⁹ etiā q̄ plura 9cernūt adhuc
 possūt eē plures abstractioēs Cōcernit
 enī relatō luū ppriū idividū fūdām̄tū &
 sbm & 2⁹ hoc possūt fieri tres abstracti
 ones una relatiois a sbō. 2⁹ relationis a
 fūdām̄to. 3⁹ qditatis a pprio suppolito
 & se h̄nt sic iste abstractioēs q̄ l̄ abstracti
 onis fiat a posteriori nō tñ a priori. Ex⁹
 hoc cōcretū q̄ ē cā d̄f de igne q̄ generat
 calorē i ligno l̄ abstractē. a sbō reman⁹
 adhuc 9cretio ad fūdām̄tū putasi dicat
 potētia cāndi. Calor enī ē potētia cāndi
 calorē nō tñ ignis adhuc pōt abstractio
 ulterior fieri ad ppriū gē⁹ putasi dicat
 cālitas ē cālitas & tūc nec ignis nec calor
 r̄cipit pdicatōz i p̄i⁹ tñ h̄ cālitas ē cālitas
 ult̄ia aut̄ abstractō qualis ē in substātiis
 ē p̄ hoc q̄ diciun⁹ qditas cālitatīs & de
 nullo alio pdicat. Ex istis enarratis a⁹
 q̄ sit ult̄ata abstractō quia qditatis ablo
 lute lūpte ab oī eo qd ē q̄ cūq̄ mō extra
 rōnē qditatis et ex hoc a⁹ primus tñ i⁹
 maioris. Circa aliū tñ maioris. 1. q̄
 pdicatu⁹ de q̄. cūq̄ pdicat de necessitate
 formalit̄ pdicat. Notādū q̄ sbalia līne
 substātia possunt duplicit̄ pdicari idinis
 qñq̄ formalit̄ qñq̄ p̄ ydēptitatē. Sz ad
 iectiu⁹ bñ pdicat de necessitate formalit̄
 pdicat & hoc qd lūt̄ adiectia. nā ex hoc
 q̄ adiectia lūt̄ formā significat p̄ modū
 iformatis & iō de nullo uere dicūt̄ nisi
 de eo ad qd se h̄nt p̄ modū iformatis de
 quo. 1. formalit̄ dñr talia lūt̄ nō tñ noīa
 adiectia l̄ oīa pticipia & uerba. H̄i⁹ in
 tellectis p̄ illa ma. assumpta q̄ qñ aliqd
 ē abstractuz ult̄ata abstractioē ita q̄ est

abstractū ab oī eo q̄ ē extra rōeū ei⁹ &
p̄dicatū nō p̄dicat de aliquo nisi forālī
nō ē unio uero extreōꝝ taliū nisi sit for
malis & p̄le p̄.⁹ q̄ iſtud p̄dicatū p̄cise ē
natū p̄dicari formalit̄ & iō n̄ p̄t saluari
ueritas p̄p̄t ydēptitatē tm̄ & q̄ s̄bm̄ ē
summa abstractōe abstractū nō p̄t sta
re p̄ aliquo ql̄itcūq̄ alio ale l̄ p̄cile p̄ se
formalit̄ & iō oꝝ q̄ sua rō p̄cise formalit̄
eēt i dē illi p̄dicato q̄d nō poss̄ eē nisi i⁹
rō p̄cise icluderz illud p̄dicatū. P̄g° illa
m̄or p̄z etiā m̄or q̄ talia sūt iſta extre
ma eēntia generat uel deitas geērat q̄a
deitas ē abstractū l̄ma abstractōe gene
rare aut̄ uerbū iō nō p̄t p̄dicari nisi for
malit̄ sic aut̄ abstrahit̄ ultimā abstractōe
hoc nom̄ d̄ q̄a significat eēntia cū 9cer
nentia & adiacē⁹ ad suppoitū & iō p̄t
supponere p̄ plona ut cū d̄ de 9 cāt de 9
generat. Ad ar⁹ i opp⁹ ad p̄m Aug⁹
Rūdeo ſapīa l̄ abstrahat a ſapiente q̄ ē
op̄ns adhuc ſignificat potētiā opatiuā
uel pr̄cipiū opatiū & iō nō abstrahit̄
ſū na abſtractōe q̄a potē⁹ opatīa aliq⁹
9cernit aliqd & pp̄t talē 9cretionē al q̄
lem aliql̄it̄ cōcedit q̄ ſapīa ē nata nullo
autē mō q̄ eēntia ē nata. Quod at̄ dicit
Aug⁹ aliquā filiū eē eēntia d̄ eēntia h̄
exponeſ iſeqn̄ti q̄one q̄a hic nō pbat el
ſentia eē generatē uel genitam ſed eſſe
illud de quo filius generat̄. Ad dictum
Ric. si intendit ibi rephēdere magistrꝝ
ſiē ex ubiſ ſuis aꝝ cū doctrina mḡrī p̄ci
pue iſta ſit autētica p̄ 9ciliū generale i c.
p̄allegato nego Ric. tenēdo mḡrī. Et q̄
dicit mḡrī adducere multas auctorita
tes 9tra ſe mḡrī bñ expoit eas ſicut appa
rebit iſeqn̄ti q̄one. Quādo aut̄ dicit q̄
nullā h̄et p̄le auctoritatē dico q̄ h̄ illā
niuerſalis ecclesie in c. p̄allegato q̄ maxi

ma ē q̄a dicit Aug⁹ cōtra ep̄iſtolā tūdī
mēti Euāgeliō nō crederē niſi crederem
ecclesie cat̄holice q̄a ecclēſia ſic d̄creuit q̄
libri h̄ndi ſūt i canone biblie ita etiā de
creuit q̄ libri h̄ndi ſūt autētici in libris
doctoꝝ ſicut p̄z i canōe. Et poſt iſtā au
ctoritatē canonis nō iuenit i corpe iuris
ſcriptū aliqd ita autēticū ſicut ſcriptum
mḡrī petri i c. p̄allegato. Ad alia rōnē
de 9uicare dico q̄ p̄ductō h̄z p̄ductū p̄
tī ſuo p̄ & dico h̄ p̄m t̄minū adeq̄iatū
& hoc dicit p̄b. ſ. meta. q̄ cōpoitū p̄
generat̄ q̄ ē qd p̄ h̄et eē p̄ p̄ductionem
hoc ē adeq̄tū i 9poito t̄n forma ē forālī
tm̄ 9 generatiois nō aut̄ t̄minū p̄ accīs
ſicut p̄z p̄ ph̄z z. ph̄icoꝝ ubi p̄bat forāz
eē naſam p̄ h̄ q̄ generatō ē naſalī ſa ē
via i naſam ē aut̄ uia i formā ḡ & ce. a.
q̄ rō nulla eēt ſi tm̄ forma eēt t̄minus p̄
accīs generatiois & i eodē uult etiā q̄
t̄minū & forma coicidunt in idē qd̄ non
eſt uerꝝ de fine geniti ſz generatiois ḡ
forma uere generatiois ē tm̄ 9 formalis
ip̄z ḡ. ḡnans unā h̄z h̄itudinē ad p̄m t̄m̄
q̄ d̄ p̄ductu ſuel genit⁹ & alia h̄itudinē
ad formalē tm̄. In creaturis utraq̄ h̄z
t̄minū realis diſtinctos & realis depē⁹
ē utriuſ q̄ p̄ducti ad ip̄m p̄ducēs. In ppo
ſito aut̄ p̄ducēs ad p̄m p̄ductum realem
relationē h̄z q̄a diſtinctionē realē & rea
lē originē. Ad t̄minū aut̄ formalē i pro
duſto nō h̄z relationē realē ſa nō diſtī
ctōnē realē line q̄ nō ē relatio realis pro
ducere aut̄ idūnis dicit relationē realē
9uicare aut̄ dicit relationē originis &
quasi rōnī ſa comitatis illā realē. Cū ḡ
dicit q̄ iſte relationes oppoite 9uicare
& 9uicari dico q̄ ſunt relationes ratiōis
oppoite z̄ p̄prias rōnes ſuas licet nec̄

9comitēt aliquas relatioēs oppoītas rea
les. s. pducere & pduci l3 tñ nō sūt iste
relationes & ille eoz dē tm̄oꝝ formalit̄
Per idez ad 2^m dico q̄ nullū extremum
uniꝝ correlatōis ē idē formalit̄ cū extrēo
alteriꝝ correlatiois 9ūicās enī & pducēs
licet 9currāt i eodē suppoīto qa naturā
nō dī pprīe 9ūicās se sicut dī 9ūicata tñ
9ūicās nō dicit formalit̄ eadē relationeꝝ
q̄ dicit pducens 9ūicari aut̄ & pducī nec
eadē dicūt nec idē p̄ denoīant. Ad ar
gumēta logica cū p̄. ar. p̄ de ple p̄dica
tione dico q̄ eēntia nō p̄dicat ple p̄rio
de p̄f nec foralit̄. Cū pbas qa n̄ paccn̄s
dico q̄ sicut i creatiſ nō oīs p̄dicatō ē p
se uel paccn̄s accipiēdo paccidēs pprīe
sicut accn̄s p̄dicat de lbo nō enī genus p̄
dicat ple dī dīa nec paccidēs sicut accn̄s
accidit lbo qa neutꝝ neut accidit nec am
bo 3° l3 ē ibi mediū extraneū sive iferius
cōtrahēs aliud qd̄ iferius p̄t dici accidē
tale supiori. 1. extraneū l3 n̄ pprīe accn̄s
Ita idūinis nō oīa sūt eadē ple & foralit̄
nec ē aliquid alicui idē paccidēs pprīe l3 a
liqd̄ ē idē alicui aboluta ydēptitate abl
q̄ formalī ydēptitate & ita in pposito.
Ad aliud dico q̄ ista ppō eēntia ē paf
p̄t distingui quia p̄ p̄t sūi adiectiue
uel substatiue. 2° significat plonā cuī ē
pañitas & cōcedo ā eē uera p̄ ydēptita
rem qa substatiū p̄t p̄dicari de aliquo
p̄ ydēptitatē p̄rio. significat ipam p
prietatē denoīatiue. Et h̄o expoīt mḡ
di. 27. q̄ idē est patrē eē & genuis h̄o
ista est falla eēntia est paf qa significat
p̄fem formalit̄ p̄dicari de subiecto. Cuꝝ
arguis de lbo & passione. Dico q̄ quādo
passio p̄t p̄dicari p̄dicatiōe e9deꝝ rōnis
cū illa q̄ p̄dicat lbo. Vel qn̄ h̄z similem
modū p̄dicādi p̄t ex subiecto etiā ifer

ri pa° quādo nō nō h̄z lbo si sit substati^m
p̄t p̄dicari p̄ ydēptitatē passio aut̄ si est
pa° nō p̄t l3 tm̄ formalit̄ qa ē adiecti^m
Ad aliud qn̄ dicit q̄ essentia est paf filii
quidā doctor repetit op̄. aliquoꝝ. Priaꝝ
mḡi alexandri q̄ distinguīt istā pater ē
essentia filii licut distincta ē illa p̄cedens
Vessentia ē p̄. quia p̄ p̄t sūi adiectiue
siuc substatiue si p̄rio dicit eā esse fallam
z° dicit eā esse uera & q̄nam non ualere
Aliā op̄. ūpetit. 1. mḡi p̄positiū q̄ dicit
eā simplicit̄ uera ad qd̄ h̄z p̄poītīg duas
rōnes unā p̄ querītē q̄a si cōuertens ē
uera querīa similit̄ ē uera l3 ista est uera
paf filii ē eēntia ḡ. essentia est paf filii
Aliā quia hec est simplicit̄ uera eēntia
est paf aut ḡ. alicuiꝝ aut nulliꝝ si nulliꝝ
ḡ oīo nō est paf si aliciꝝ & n̄ nisi fili ḡ
eēntia est paf filii. Cōtra mḡim Ale
xandrū arguit sic & pbat q̄ li paf tenat̄
adiectie tm̄ qm̄ noīa q̄ i ponūt a potētia
actia uel passiva ut sūt mḡ & discipulus
paf & tilius edificator z̄. sunt tm̄ ligni
ficātia adiectie & hoc ex respectu quem
h̄nt ad illud qd̄ respicit potētia a q̄ i po
nūt l3 quādo aliquid h̄z rōne adiacētis uel
adiecti ex respectu ad aliud quāto magis
est dīmīatus respectus tāto magis habz
rōne adiacētis & adiectiui & tāto min⁹
quāto magis idēminat⁹ sicut p̄z d̄ respe
ctu mōi ifinitiu quē gramatici dicūt̄ pol
le supponere magis q̄ alios qa alii dicūt̄
finitā iclinatōz ad suppoītū. Iste nero in
finitā iclinatōz ad suppoītū qa nō h̄z d̄
mīata iclinatōz ad suppoītū unde ifiniti
uus & adiecti^m i neutro genere poti⁹ lbo
statiūt̄ q̄ i masculio & in feīo ḡ cum li
p̄ fili h̄at finitā & expressā h̄itudineꝝ
quia p̄ defīniat p̄ relatiūnū qd̄ asūlit nō
sic autē cū p̄le poīt ly paf iō licet possit

teneris biectie dicēdo eēntia ē pāt nō tñ
nisi adiectie dicē. eēntia ē p̄ filii & sic
simplicē ē falsa ista eēntia ē p̄ filii. Et
si obiectio eēntia ē pāt & non ē p̄ nisi si
hī ḡ pāt filii aut nō est pāt. Rñdō q̄ ē
fallacia figure dictiois qa i p̄ ppōe pāt
suppoit p̄ tota persona in 2. aut cū d̄
p̄ filii copulat ppriatez tm̄ circa s̄bm
patet etiam q̄ non ualeat argumentum
primū p̄positiū pāt filii ē eēn⁹ ḡ eēn⁹
ē p̄ filii p̄ querisone qa d̄berz sic q̄utere
ḡ aliqd qđ ē eēntia est pāt filii sicut is⁹
idividuū ē hō nō querit ḡ. hō ē idividuū
duū sed d̄z sic cōuerti aliqd qđ ē hō est ī
diividuū. Silit 2. rō nō ualeat cum q̄rit
eēntia est pāt aut ḡ alicui⁹ aut nullius
dicēdū q̄ nō seq̄ p̄ p̄ fallacia figure
dictiois qa statī cū addit⁹ alicui⁹ aut nulli⁹ a
lit⁹ copulat q̄ prius supponebat. Et iō
dicēdū q̄ nulli⁹ ē pater. 1. nō alicui⁹ est
p̄ & n̄ sequit⁹ ex hoc q̄ nō sit p̄ pp̄ si
gurā dictiois l̄z sequit⁹ tm̄ ḡ nō. quenir
ei pprietas p̄nitatis. Cōtra modū d̄d
eius ar. sic qđ icludit⁹ ī cōceptu alic⁹ esse
tialiter sicut ps cōcept⁹ de necessitate q̄
cipit illo alio q̄cepto qa nō p̄t ab eo ex
cludi quocūq̄ mō q̄cipiat qa si s̄b aliq.⁹
q̄cipiat & illud nō icludat⁹ tūc iste mod⁹
repugnat rōni q̄ceptus q̄ q̄cipit cū ergo
ī q̄ceptu relatī ex hoc q̄ cōcept⁹ relatī
nō ut hoc⁹ uel illo⁹ q̄ceptus de necessita
te icludit⁹ respect⁹ & hitudo ad suū cor
relatī ut ad tm̄⁹ ei⁹ qa nō p̄t eē nec
intelligi sine eo sicut nec sine tm̄⁹ hoc
enī ē esse relatī ḡ quocūq̄ mō q̄cipiat
tue adiectie siue s̄bstātie semp includit⁹
correlatī ut tm̄⁹ & ita nullo⁹ p̄t itel
ligi ut absolutū. Itē tūc ista eēt ī q̄grua
p̄ter filii est, eēntia qa adiectiuū non
s̄bstātiū nō supponit ibi congrue ut in

p̄t cōcept⁹ s̄bstātiū + p̄t filii

subiecto ibi q̄ppe ī l̄bo determinat⁹ pater
p̄ filii ad quē h̄z d̄termīnat⁹ resp̄m. Iō
tenēd̄ o p̄. mḡi alexādri distiguo sicut
i p̄e distiguit qa substātie ē uera & adie
ctiue ē falsa. Ad rōes p̄poitui dico q̄
querla uera ē substātie & adiectie ī q̄grua
a qa adiecti⁹ ī masculo genere nō p̄t
s̄bstātiari. Ad secūdā rōnē ei⁹ dico q̄
eēntia ē p̄ ḡ alicui⁹. q̄cedo q̄ ē filii l̄z
cū argu. ī rōe p̄cipali si eēn⁹ ē p̄ filii ḡ
filius ē fili⁹ eēntie nego q̄nām cū p̄bat
p̄ illā q̄nām mutuā ī relatī. Dico q̄ ista
q̄nā pprie & p̄ tenet ī illis relatī q̄ sūt
pprie & p̄tio relatī. tenet etiam in illis
q̄ referūt p̄ relatīes si tm̄ dicāt forāliter
relatīes de eis sicut si formalit⁹ sōr. ē p̄
platois e9. formalit⁹ plato ē filius sortis
In hiis aut̄ relatī q̄ nō referūt p̄ nec d̄
noīn̄ formalit⁹ ab ip̄is rōnib⁹ l̄z rōtō
p̄dicaat de altero eorū p̄ ydēptitatē n̄ už
i⁹ q̄nā q̄ ibi ī q̄n̄te pl̄ḡ significat q̄ ī aīce
dēte ī aīcedēte. n. nōf ydēptitas rōis ad
aliqd d̄ q̄d̄ l̄z ī q̄n̄te significat illd̄ alid
referri ad istud formalit⁹ Cū enī d̄ fili⁹
ē filius eēntie ex ui q̄structōis significat
eēntiā eē ppriū correlatī ei⁹ qđ ē fili⁹
& ita filiū eē formalit⁹ filiū eēntie aīs at
nō significat relationē p̄nitatis forālit⁹
queire eēntie l̄z tm̄ p̄ ydēptitatē. Ad
ulti⁹ cū arguis genitū ī q̄ntū genitū est
aliqd nego & cū dicis ḡ ē nihil dico q̄
ut sepe dcm̄ ē q̄ it̄ tradicōria ē me⁹ cū
ly ī q̄ntū ita q̄ neutr̄ ī ē cū ī q̄ntū sicut nec
hō ī q̄ntū hō est alb⁹ nec nō albus tñ n̄
sūt duo cōtradictoria q̄plexa simul falla
Istaenī pp̄ tradicōria uera ē hō nō ī
q̄ntū hō ē alb⁹ ita hic geitū nō ī q̄ntū
genitū ē alqd qa rō gigntōnis nō ē ratō
formalis iherētie p̄dicati licet genitū ille
formalit⁹ sūptū sit p̄ ydēptitatē eēntia.

In q̄ntū genitū
est multū,

V. dicere
Quod g^o d^r de geito i^qtuz genitū pōt
9cedi q^o genitū i^qntū geitu e^l p^olona uel
subst^ltes l^z nō leq^l ulterius g^o i^qntum
genitum ē aliqd accipiēdo aliqd p^oeñ^a
pp^e nō ydēptitatē formalem rōnis p^o
nalis cum essentia.

ECVND. QUERO De
secūda pte h⁹ di. ut^l fili⁹ ge
neref de l^{ba} p^{ris}. Quod nō
uide^z. tri. c. i^z. tres p^{sonas} ex eadez l^{ba}
nō dicim⁹ l^{ba} autē uniformit uide^z se
habere ad quālib^z p^{lonā} g^o nulla p^{lona}
erit de alteri⁹ subst^latia. Itē constructio
alicui⁹ cū g^o tio nō notat maiore distinctō
nē 9structibiliū q^o ppō cū suo casuali q^o
addit^l eidē 9structibili g^o nō maior disti
ctio notat hic filius essentie p^{ris} q^o filius
de essentia patris led non conceditur q^o
sit filius essentie patris quia tunc eēntia
patris generaret filium ergo & cetera.

Itē cum d^r fili⁹ est de l^{ba} p^{ris} aut ill^d
notat distinctōz realē aut nō si sic ergo
ppō ē falla qa eēntia nō distinguif a fi^o
realif. si nō g^o hec est uera p^{re} ē d^r eēntia
fili⁹ uel de eēntia patris qd nō 9ceditur

Opp^m dicit Aug⁹ i^z. tri. c. i⁹. tractans
illud ad colosum³ Trāstulit nos i^{rgnū}
filii caritatis sue qd dcm ē inq^d Aug⁹.
filii caritatis sue nihil aliud est q^o filius be
sue g^o ē d^r l^{ba} patris. Presea ad hoc ē
auctoritas Aug. 9rta maxi^m & poī i^lra
Nullo^o ue^l filiū dei cogitatis si hūc de
l^{ba} patris negatis. Itē filius i^{creatōis}
nō ē nisi q^o gignit d^r l^{ba} patris. Iō enī iⁱ
aīatis nō est pañitas, neq^o filia^o qa quod
generat est d^r matia aliena sicut ignis ge
nerat ignē d^r matia aeris g^o nō ē uera fi
liatio nisi ubi uere l^{be} p^{ris} uel aliqd d^r
subst^latia patris ē matia respectu fili⁹ l^z

54. 4. 9. 9.
54. 4. 9. 9.
54. 4. 9. 9.

fili⁹ idiuinis ē uere filius patris g^o est de
l^{ba} p^{ris} tāq^o de matia. In ista qōne d^r
q^o licut i^lba creata generabili ē aliqd po
tētiale qd pluppoī generatiōi ut matia
& aliqd iductū p generationē ut forma
& ex eis ē pductū qd est generatū. Ita
corrīdet pportōalē q^o i^z similia. idinis
p^{lona} qppe ē q^o 9politū relatō q^o forma
& eēntia quasi matia. Est g^o filius geit⁹
de l^{ba} patris q^o de matia. Et istud pbat
prōnē Aug. cōtra maxi^m q^o poī i^littera
filius enī nullo^o ē d^r nibilo neq^o negatiue
ut cū aliqs d^r loq^l d^r nibilo q^o nō loq^l n^z
affirātē ut ly d^r lit nota matialitatis uel
q^o matialitatis qa nihil nō pōt eē matia
alicui⁹ neq^o affirmādo ly. de. ordinaliter
siue originalē. i. post nihil quos tres mōs
itelligēd^r aliqd eē d^r nibilo poī Ansel.
mono^m c. 8. Si g^o nullo^o filius ē d^r nibilo
g^o de aliquo & nō de aliquo q^o d^r l^{ba} p^{ris}
Et lī rīdeaf licut uide^z mḡ rīdere i^lra
q^o de subst^latia patris hoc est de patre
q^o esōa. Ar. q^o l^{ba} expō nō sit sufficiēs
quia tīm exponit. de. ut notat rōnē prī
pii origiūatis uel efficientis & poīto q^o
hoc^o sit de patre adhuc restat q^o V trū
de aliquo uel d^r nibilo licut de matia uel
de q^o matetia & cū d^r nibilo sit quia^o h^o
creatura est de nibilo g^o de aliqd & stat
ar^m. Ad hoc etiā adducit auctoritas
Aug. 7. tri. c. 4. uel 2° q^o fili⁹ elapīa nata

Si arguat cōtra istā op. q^o actus pur⁹ nī
pōt eē q^o matia respectu generatōis qa
nullo^o ē i^{potētia}. Et p^l hoc p rōnē mḡi
cum una sit eēntia triū psonae generat^l
filius de essentia triū. Rīdef ad p^m q^o
aliqd est i^{potētia} ad aliqd q^o ē absolutū
& d^r ab ipo re uel intentione & uadit de
potenti^l iac^m p motū uel trāsmutationē
rei uel rōmis. Alio^o ē aliqd i potentia ad

QUESTIONE DIFFERENTIA SCUNDUM TCM
ET QUA PRO SECUNDUM INTENDIT
ONUM ET QUA PRO SCUNDUM
TANONUM. VIT
bonicū. qd.
v. q. vi.

V
9.2

aliqd q̄ ē rōnis tñ & d̄t ab illo sola rōe
nūq uideſ p trālmutationē q̄cūq de po-
tentia i actū ſed ſemp naſalit 9iunctum
ē aſtui. Prīo° i creatis maſia ē i potē^a
ad formā tāq dr̄ns re ab ip̄a & tranſiēs
de potētia i ac^m p realē trālmutationōz &
ſiliū forma generis ē i potētia ad formā
dr̄ie tāq ab ip̄o geñ ad dr̄ns itētiōe ab
ip̄o genere & trāliens de po^a ad actū p
trālmutationōz rōnis nullo tali mō eentia
dīna ē i potētia ad aliqd. Et de iſta po-
tētia h̄z ueritatē mediū i argum̄to quia
iſta repugnat actui puro nō ſic ē d̄ potē-
tia. 2° i potētia ad plures reſpect⁹ q̄a d̄
naſa forme dīna i q̄ntū ē actus pur⁹ eſt
q̄ ſit 2° i potē^a ad plures reſpect⁹. Diſ
ſert g° pductō diuina a pductiōe naſali
q̄a i illa iſ p trālmutationōz ad pfectionem
& diſtat potētia ab actu i iſta aūt neqq̄
d̄t etiā ſpālit a pductōe naſali que ē ge-
neratio q̄a iſta ē de ipfēctō ſubſtātialit̄
iſta uero d̄ pfecta ſba. & i hoc pl⁹ queit
cum pductōe q̄ ē alteratō q̄a i illa ſb̄z qđ
ē i potētia 2° qđ ē aliqd ex n̄ in actu ſi
plicit ſed d̄t i hoc q̄a ſbm i alteratōe ē i
potētia ad aliqd abſolutū realit̄ dr̄ns ab
ip̄o i pductōe at dīna neqq̄. Et i b° dīna
pductō pl⁹ queit cū pductōe ſpēi ex ge-
nere ſed d̄t q̄a i iſta pductōe genus ut
maſia ē i potē^a ad aliqd abſolutū ut ad
dr̄am q̄ ſola itētiōe d̄t ab ip̄o hic autē
ſbm ē i potētia ad aliqd reſpect⁹ quod
d̄t ab ip̄o ſola rōne. Et ita licet iſta p
ductio ſpēi ex genere ſit magis ſimilis
dīne q̄ alia i multis tñ aliis d̄t q̄a pdcō
ſpēi ex genere pcedit ab i ple i dīniatōz p dr̄am
ut 2° aliqd & aliqd ſpēi ſit delcedit in alia
& alia ſpēm q̄a dicit tñ unū 9ue rōnis
In pductōe aūt dīna ſbm nō ē aliqd in

9pletū dīniatōz p aſlumptā prietatem
ſ3 unū & idē ſingulare idē forālit̄ h̄z eē
p pductōz i diuersis prietatib⁹ ſlatis
qđ 9ue nō 2° 9ue z rōne ſ3 2° 9uicatōz
Ad 2° dī ſiliū nō ē d̄ ſubſtātia i q̄ntū
triū ē ſ3 ut ē p̄is. Huic op̄ioi addit̄ q̄
eentia dīna dī generari ſbieſtie q̄ enī
ſubſit generatoi pōt dici ſbieſtie gene-
rari p ph̄m ſ. ph̄icoꝝ ubi arguit q̄ gene-
ratō nō ē mot⁹ p h̄o ar̄m. Quod mouet ē
qđ generaſ nō ē g° qđ generaſ nī mouet
accipit aut̄ qđ mouet p ſbo mot⁹ non p
tm̄o mot⁹ q̄a dum mot⁹ ē tm̄o nō ē
Si accipet qđ generaſ p tm̄o generatois
nō p ſbo ar̄m nō ualeret q̄a tm̄o motus
nō ē g° oꝝ q̄ ibi accipiat generatoz p eo
qđ ſubſit generatoi. Itē pbaſ p 9m̄ta.
ibidē 9m̄to 8. & 9. Pro iſta oꝝ adducū
tur rōes tales. Illud dī uere generari ſb̄
iectie ſiue ut ſbm generatois qđ manet
idē ſb̄ utroq̄ tm̄o generatois Eēntia
aūt diuina manet eadē i p̄e & i filio g°.
ip̄a erit uere ſbm ip̄ius. Cōfirmat rō
q̄a i eodē eſt trālmuta. & ti⁹ ſicut diſpō
& forma ad quē diſpōt g° cū i eentia
ſit relatō q̄ ē tm̄o generatois i ip̄a etiā
erit genera. Preſta oꝝ aſtue corrñ
det aliq̄ potētia paſſiuia de qua poſſit p
ducere g° fecūditati p̄is aſtue corrñz
aliq̄ potētia q̄i paſſiuia de qua poſſit pro
ducere q̄ nō ē niſi naſa diuina. Ultimo
arguit ſi ignis generatōz ignē de ſba ſua
ad huic ſba ignis generatōis, eēt i potētia
ad formā ignis generatōis ſicut mō ē ma-
teria aliena de q̄ generat Sic g° & i ppo
ſito eentia p̄is de qua p̄ generat eſt q̄i
maſia reſpectu generatois. Cōtra priaz
opinionem primo arguo ſic eentia ē for-
malis tm̄inus pductōis g° nō q̄ ſi maſia
p̄. aſcēdētis Ioh. 4. qđ dedit mihi paf

mai⁹ oībus ē ma⁹ oīb⁹ nō ē nīlī aliqd infinitū h⁹ nō ē nīlī eēntia g⁹ dedit illā l⁹ hoc non fuit nīlī p generationem g⁹ eēntia ē t̄mīg formalis generarōis. H⁹ enī uult Aug⁹ is t̄.c. 26. sicut pñatāz pñstat filio sine iicio generatō l⁹ l⁹ pñlī sancto pñ stat essentiā sine iicio l⁹ pñs sancti pcessio nō enī qcedis formā aliq dari pductō liū 9ūicari uel prestari p generationem nīlī ista forma generata uel 9ūicata sit t̄mīg forālis talis pductiois. Probaſ etiā illd aīs p rōnē p⁹ qa nulla entitas formaliter iſinita q̄ ē ſimpliciſ pfectōr t̄mīo pducti onis hēt pductōnē eēntia ē forāliſ ſi nīta relatō nī g⁹ l⁹ relatō eēt ſi⁹ formalis pductois pñlī nō h̄et eēntia p pductōz Secūdo qa alit illa generatō nō eēt uīuo ca qarō foralī ſimī ei⁹ nī eēt rō cōueien tie generatīs cū geito 9īnī ē 9īuenines ſi cut tanget di. 7. Similīt alif nō eēt ista pductō generatō l⁹ magis eēt mutatio ad relationē pductō enī poſt i geneſ uel in l⁹ pē ex luo ſimī formalī ſicut patet p̄ phīcoz ſicut alteratō ponit i genere q̄li tatis qa ibi ē forma accītalis q̄ ē ſiminū formalis alteratiois g⁹. ſi formalis ſimīg h⁹ pductois eēt rōlī ſita pductō poneret i genere relatōis & non eēt generatō p⁹ ſi⁹ primi empti ratis p⁹ qa illud qdest matīa in generatōe ē i potētia ad ſiminū formalē & qd ē q̄i matīa eſt quālī potētia eēntia nec uere nec q̄i ē in potētia ad ſe ipam g⁹ & ceſa. Similīt pbaſ eadez 9īna quia una pſona t̄mī uno. hñdi h⁹ eēntia ſaltē uel nō iſtis duob⁹ moīs q̄ h̄et eā ut ſiminū formalē pductiois & cū hoc ut q̄i matīam & l̄bīm generatōis p⁹ minoris ipius qa ſi h̄et eā ex ui pductiois ut ſi⁹ formalē h̄et eā circūlcripto oī alio ergo nī h⁹ eā ut q̄i matīam lubieſtā generatōi

Nō enī h₃ deitatē aliquo^o quo circōscrip-
to h̄et eā pfecte & eēt uerus de⁹. uidet
etiā sequi q̄ h̄et bis eēntiā qa eēntia h̄ē
ā filio ut ē t̄ min⁹ generatōis & similiter
z̄m̄ istos h̄ēt ut q̄i mafia d̄ q̄ lit generatō
ḡ duplicit̄ filius h̄ēt essentiā & p̄ ḡn̄s uīt̄
q̄ lit bis de⁹ qa h̄ēt eēntiā diuinā ē esse
deū & q̄ h̄ēt eā pri⁹ natalit̄ q̄ h̄ēt eaz
si rō q̄i mafie p̄cedit aliquo^o. rōnē forālē
t̄m̄ generatōis l̄z ut prius p̄batū ē eēn^a
est formalis t̄minus p̄ductōnis iḡt̄ nō ē
quali mafia respectu p̄ductionis. Itē z̄^a
ad prīpiale potētia p̄ia creatia effectie
se sola cāt excludendo omnem alia cām
e9dem & alterius generis i genere caue
mafialis. Et rō est qa cāltas mafialis nō
dicit p̄fectionē simplicit̄ & iō l̄z reducō
fiat ad aliqd p̄m̄ in illo genere Illud tam̄
nō est simplicit̄ p̄m̄ l̄z totum illud genus
reducif ad aliqd p̄m̄ i alio genere qđ nō
includit impfectōz. I. ad aliqd p̄m̄ i gener
cē efficientis. P̄z̄ etiā hoc aīs p̄ hoc q̄ po
tentia creatia p̄se sine aliquo prīpicio ma
teriali uel alio p̄ducit p̄ductū. ex hoc in
fer̄ similif q̄ potentia p̄ductia prima se
i p̄a sola p̄ducit & siñ alio prīpicio p̄dcō
9currēte & ita sine alio q̄i mafia. Similis
enī rō uidet de prīpicio p̄ductio & d̄ cre
atiuo qa si ponere f̄ aliqd prīpiciū q̄i ma
teriale nō esset i q̄ntū tale ē sūme p̄scōis
& ita uidere f̄ reducendū in rōne prīpiciū
quali ad principium p̄ductuum actiue

Preterea 3° qn ad pductōz effectus con-
currūt actiuū & passiuū prior ē natūliter
respect⁹ actiu⁹ ad passiu⁹ q̄ utriusq; ad
pductū p⁹ isti⁹ qa isti⁹ respect⁹. l. actiu⁹
ad passiu⁹ & eodem ad pductū nō oīo ex
equo, queniūt actō nec ille ad pductū est
prior g⁹ p9terior aīs h⁹ enthiātis q̄tū
ad utrāq; pte lūnul pbaēt q̄ actiu⁹ agit⁹

9.2

passiuū se solo in rōne eē non aut̄ p̄ducit
p̄ductū nūli alio 9currēte in rōe 9ūicātis
Et si oīo neges prioritatē respect⁹ ad re
spectū nō potes negare qn necessario sit
respectus acti ad passiuū nō posterior re
spectu utriusq; ad p̄ductū. Et p̄ p̄ ex^m
de igne calefcino & d̄ ligno calefactibili
& calore geito p̄ etiā qd̄ oīo cās diuersas
e9dē prius natalit̄ approxiari adiuvicem
q̄ p̄ducāt effectū g°. Si i p̄rē ē secunditas
actia & aliqd̄ q̄i matia 9currēs ad p̄dcim
prior ē respect⁹ pris ut p̄ductui ad aliq̄
quasi matiam q̄ sit utriusq; eoꝝ ad tiliuꝫ
uel saltē erit nccio 9coitans. Et ex h° ul
tra cū respectus nō p̄ exigat natalit̄ nec
simul nccio reqrat aliqd̄ qd̄ est p̄cile ens
rōnis sequit̄ q̄ ista relatō q̄ natalit̄ exigit
q̄i actiui ad pasluꝫ sit realis & ita in p̄re
erit relatō realis ad aliqd̄ i ipo prior rōe
p̄atis ad tiliuꝫ uel saltē alia ab ista qd̄ uidet̄
i9ueniēs. Itē 4° Aug⁹ cōtra maximum
li⁹ 3°. c. i. s. spūs sanct⁹ nō ē de aliq̄ matia
ultia d̄ nihilō s̄z inde ē ūde pcedit ita g°
9cedit s.s. n̄ ē d̄ nihilō s̄z de s̄ba patris
& filii licut fili⁹ de s̄ba pris. Simili mō
relatō s.s. ē i deitate licut relatō tili⁹ sed
eēntia nō se h̄z respectu relatōnis s.s. q̄i
matia receptiū ei⁹ ut d̄ z⁹ op̄. istā quia
ponit uerbū generari p̄ i9fliōne in illud
de quo gignit̄. Sp̄m. s. aut̄ p̄duci q̄li p̄
exp̄fliōne uel ex sufflationē sui de uolun
tate formata de q̄ p̄ducit. Quod enī p̄
ducit p̄ exp̄fliōne de aliquo nō h̄z illud
de q̄ p̄ matia i p̄ductōe sui q̄oīs matia
e9cūq; p̄ducti ē illa i qua recipit forma
p̄duci qd̄ nō ē i exp̄fliōne dillo. Est g°
s.s. nō de nihilō nec tñ ē de s̄ba pducen
tis licut d̄ q̄i matia sue pdnctōis g° p̄pt
h° p̄ eſliū nō ē d̄ nihilō uel r̄latōz ei⁹
fundari i eēntia nō oīo eēntia ut d̄ q̄ fili⁹

generat̄ eē mītiā respectu generatiois
fili⁹. Itē 5° Eēntie ut d̄ ea generat̄ fili⁹
oīo libi assignare aliqd̄ eē qd̄ principiare
aliqd̄ ueꝝ ens i quoctūq; genere p̄cipi⁹
nō 9uenit alicui nūli realit̄ enti. Quero
g° qd̄ eē 9uenit eēntie ut ipa ē de qua p̄
i9fliōne generat̄ filius aut̄ p̄cile eē ad
se. qd̄ eēntie ut eēntia ē & tūc filius est
d̄ eēntia ut eēntia & hoc mō ē triū aut̄ 9
uenit libi eē i aliqua subsistētia. Et tūc
qro i qua aut̄ i genita & si hoc cū i intel
lectue ei⁹ qd̄ eē d̄ quo aliqd̄ p̄ducit i clu
dat̄ hoc qd̄ eē illud i quo forma i ducit̄
& i intellectu eius qd̄ eē i quo sic i cludat̄
h̄re illud qd̄ eē in eo & p̄ ḡns eē formalit̄
p̄ p̄m. g° si eēntia ut eēntie ut de q̄ fili⁹
generat̄ p̄ i9fliōne z⁹ eos seq̄ q̄ ipa ut i
p̄re erit illud i quo noticia geita i primi⁹
& ita eēntia ut i p̄re ē formalit̄ uerbum
sue noscens formalit̄ noticia geita qd̄ ē
i9ueniēs. Si aut̄ eēntia ut i alia subsistētia
a p̄re ē d̄ quo generat̄ filius & i qntū est
de qui pcedit aliq⁹ fmi⁹ generatois g°
an̄ fmi⁹ generatois sūt due subsistentie
qd̄ i9ueniēs. Si dicis q̄ eēntia i qntū ē
d̄ q̄ generat̄ filius nullam h̄z exēntia i p̄so
na licut matia i qntū ē de q̄ generat̄ geit⁹
nō h̄z eē i aliquo sup̄poito s̄z tñ h̄z eē i
potentia in sup̄poito generando. Hoc
nihil ual⁹ qd̄ ut dc̄m ē p̄cipiāti realiter
aliqd̄ ens i q̄. cū p̄ genere p̄cipi⁹ oīo tri
buere aliqd̄ eē reale & iō materie ut p̄ri
cipiat 9poit⁹ licet libi nō 9petat eē sup̄
poit⁹ quod est eius p̄cipiatōe tñ 9uenit
libi eē suū ppriū qd̄ eē eius p̄9 naturalit̄
q̄ sit ps 9poit⁹. Ita g° hic oīo eēntie. I. in
quātū est de q̄ generatur fili⁹ dare esse
uel i sup̄poito uel eē essētie z⁹le & stat
ar⁹. Si dicatur aliter q̄ i qntū eēntia
ē pris ē illud d̄ quo generatur fili⁹ & tñ

per generationem ī q̄tū q̄i actū formalit̄ no
ticia geita ē actū alterius suppoīti. Hoc ī
p̄batū ē ī argumēto qa m̄ ī tellectū ei⁹ꝝ
ē eē de quo p̄ iſſionē icludit̄ eē ī quo &
ita eē formalit̄ tale 2^m illud iſſum. Silit̄
tūc 9ūica° eēutie alteri suppoīto p̄cedr̄
z̄ ī tellectū p̄ductionē. ita q̄ 9ūicatō nō
fieret p̄ p̄ductōz l̄z q̄ fierz añ t̄mī^m. p̄du
ctiois sicut illud q̄ ē q̄i matia generat̄io
nis p̄nelligit aliquo° iſpi t̄mī. Similī
licet aliqd q̄ nō ē dele alicui⁹ suppositi
actū p̄ generatōz fiat actū alicui⁹ suppo
ti sicut matia q̄ nō ē actū alicui⁹ suppo
ti fia actū alicui⁹ suppoīti t̄n q̄ illd qd̄
est uni⁹ suppoīti fia alteri⁹ suppositi p̄
cise p̄ hoc qd̄ ē matia uī iſſibile ablq̄
oi actiōe q̄ sit ab iſpa. Ideo tenēdo cu⁹
doctorib⁹ antiq⁹ q̄ om̄s a tempe Aug⁹.
usq̄ ad istud nō sūt auli ī dīnis nomīare
matiam nec q̄i matiam cū t̄n cōcorditer
dicerēt cū Aug⁹ q̄ filius generat̄ de ſba
patris. dico ḡ q̄ filius nō generat̄ dēen
tia patris sicut de matia nec de q̄i matia
Et hoc pōt declarari sic generatō in cre
aturā duo dicit. 1. mutatōz & p̄ductionē
& iſtoꝝ formales rōnes alie sūt & sine
9tradictōe ſepabiles abiūicē p̄ductō aūt
est formalit̄ iſpius p̄ducti qd̄ ē 9poitū nō
forma⁹ meta. & accidit ſibi q̄ fia cum
mutatōe alicui⁹ p̄is cōpoīti mutacō est
formalit̄ actus mutabilis qd̄ de priuatōe
trāſit ad formā 9comitā aūt p̄ductōne
mutatō ī creaturis pp̄ iſfectionē poten
tie p̄ductie q̄ nō pōt dare totale eē t̄mī
p̄dcōnis l̄z aliqd e19 p̄luppoītū trāſmu
tat ad alia p̄tē iſpius & ſic p̄ducit 9poitū
ḡ ſine 9tradictōe poſſunt ſepari & realē
ſepint̄ 9pando ad potētā p̄ductiam p̄fe
ciā. Hoc etiā p̄z ī creatōe ubi pp̄ p̄fcom
potētie p̄ductie poñtis p̄. i. eē totū nerā

ērō p̄ductōnis ī q̄tum p̄eā t̄min⁹ p̄dcōs
accip̄t eē l̄z nō ē ratio mutatōis ī quātū
mutatō dicit aliqd ſubſtractum aliter le
h̄re nūc. q̄ prius 6. ph̄icorꝝ. In creatōne
aūt nō ē aliqd ſubſtractū. Ad p̄positū
cū in diuinis nibil ſit ponendū iſfectōis
l̄z totū p̄fectionis & mutatō de rōne ſui
dicit iſfectōne qa potētialitatē & hoc ī
mutabili & 9coitāt̄ etiā dicit iſfectōe
potētie actiōe ī mutatōe qa talis regrit ne
cessario cāz 9comitāt̄ ad hoc ut p̄ducat
Cū aūt nō ſit ī deo aliqua iſfectio nec q̄
lis ē potētie paſſiue nec etiā potētie acti
ue l̄z ſūma p̄fectō neut⁹ ſit p̄neret ibi ge
neratō ſub rōne mutacōis nec q̄i mutat
onis l̄z t̄mī generatō ut ē p̄ductio ī q̄ntū
l̄. aliqd p̄eā capit eē p̄neret idiuinis &
ideo generatōi ut ē ī dīnis nō assignabit̄
matia nec q̄i matia l̄z t̄mī t̄min⁹ & h̄ uel
totalis ſiue p̄rim⁹. i. adequat⁹ q̄ prio p̄
ducit in eē uel t̄mī formalis 2^m quē ſi⁹
p̄rim⁹ formalit̄ accip̄t eē. 2° dico q̄ ne
gata oī matialitate & q̄i matialitate uere
ram̄ ſili⁹ ē de ſba p̄is ſicut dicūt aucto
ritas in l̄ra adducte ubi pli. de. non no
taſ t̄mī efficien⁹ uel origina⁹. Si enī tātū
efficien⁹ tūc creature eēnt de ſba dei nec
notā ſi illud de t̄mī 9ſbalitas q̄a tūc p̄
eēt de ſba filii l̄z notā ſimul originatio
& 9ſbalitas ut. ſ. ī caſuali h̄ ſit p̄ponis de
noteſ 9ſubſtātialitas ſic q̄ filius habeat
eādē ſbam & q̄i formā cū patre de quo ē
originalis & p̄ illud q̄ 9ſtruit̄ iſ ḡtio cu⁹
iſto caſuali noteſ p̄cipiū originās. Ita
q̄ & talis ī tellect⁹ h̄ ſermois filius ē de
ſba patris ē iſte fili⁹ ē originalis a patre
ut 9ſbalis ei & iſto⁹ exponit mḡ ſe
ritates in l̄ra adductas nec p̄cise p̄ ſba
litē nec p̄cise p̄ originez l̄z p̄ utq̄ ſit
comūt̄ appetit de patris ſba. i. de patre

con. ſtraz gl. ſe. 6. 20 ſentia
q̄i. b. d. mons. arcum. 93
caſu mātas. vidi. ibi

q̄ ē eadē ſba l̄ p p^m originatō & p z^m 9
ſbalitas h̄re. Et q̄ illa ſit itētō Aug.
i auctoritatib⁹ eīg 9tra maxi^m q̄ ponūt
i l̄ra az ex fine auctoritatis nā in una au
ctoritate poīt Aug⁹ Si alia nō in uenis
p̄is agnolce ſbam & ſi^m cū p̄e homou
ſion cofitere hic g° itellexit p̄ tiliū eē de
ſba p̄is tiliū ſic eē de p̄e ut ſit homou
ſion cū p̄e. Itē i alia auctoritate dicit
ſi uero de patris ſba eadē ē tūc ſba p̄is
& filii. Ad itellectū aut̄ iſti⁹ affirātiue
q̄ dī filius ē de ſba p̄is z^m itellectū pre
dictū. Dico q̄ iſte itellect⁹ uere ſaluat
q̄ filius nō ſit de nibilo uere etiā ſaluat
q̄ fili⁹ ē de ſba p̄is ſicut reqr̄it ad tilia
tionē. Pri^m declaro qa iō creaīa genitaⁿ
ē de nibilo qa aliqd eīg p̄exiſtit ut maſa
g° cū forma ſit aliqd 9poīt & aliqd eīg
pfecti⁹ q̄ maſia ſi forma alic⁹ p̄exiſteret
& maſia de nouo adueīr^z & iſformaretur
illa forma p̄exiſte iſpm pductū nō eēt de
nibilo qa aliqd eīg p̄exiſteret imo aliqd
eīg pfecti⁹ q̄ maſia q̄ p̄exiſtit g° ſi fili⁹ n̄
dice eēt de nibilo qa eēntia eīg 9 ordie^m
originis p̄fuit i p̄e & hoc ſi illa eēntia
eēt q̄i maſia ḡnationis filii multo magis
nec filius eēt d̄ nibiio ſi iſta eēntia pri^m origine
existens i p̄e origine ſit quali forma cō
muicata filio. z^m pbo. l. q̄ illud de ſuffi
ciat ad rōnē filiatōnis qa iātis ubi ē pa
tītas & filiatō. uideā 9 q̄ ſit iſte act⁹ p̄
quē generās dī formalit p̄iſte u: i q̄ ē
actus delcindēdi ſemē & li eēt pfectum
agēs ita q̄ agēs q̄i delcindit ſem̄ possit
immediate delcindere plē uere eēt pat̄ &
multo pfectius q̄ mō ſit ubi requiruntur
tot mutatioēs int̄ medie ſz nūc i illo acū
delcindēdi ſemē illud qd̄ erat ſba eīg n̄
ē matia ſz q̄i t̄minus formalis ḡuicatus
ſiuē pductus p̄iſtu ac^m ſicut eēt ples ſi i

mediate de scindere ples a pente g° q
aliqd sbe generatis sit tmīg generatōis
sue q̄ ē pater hoc uere saluat pductuz in
nita simile eē de sba eīg sic g° eē d sba
uere sufficit ad rōz pris & filii. Et q̄ istd
decisum ut tmīg sit matia se qntu trans
mutatōnuz hoc accidit i p̄ de ut cōuenit
pri & filio g° p̄ eternus nō delcindēdo
aliqd sui l̄z totā eēntiā suā ḡando & b°
ut formale tmīnū h̄g pductōnis uerissie
pductit filiū dese eo mō quo eē de ptin̄z
ad p̄em & filiū & l̄z eēntia eset ibi de
qua licut de quīlī matia illud de n̄ facer̄z
aliqd ad rōnē pris sicut nec in creatis si
generās haberz suū lemē & p tmīo for
mali & p matia sue actōis nō eēt p̄ i q̄t̄z
semē suū eēt matia subiecta sue actioui
l̄z i q̄ntū eēt tmīnū actōnis istius quēad
modū & si p̄ creat⁹ imediate d̄cīdr⁹ a
se filiū uere eēt paſ q̄ illud q̄ eēt d̄ ipo
eēt tmīg actionis nullo aut mō materia
• 3° p̄cipalif ad solutionē difficultatis
h̄g q̄onis uidecum cūltio quo relatio &
eēntia possūt eē i eadē plona & q̄n eēn⁹
sit matiale respectu relatiois cū nullomō
relatō sit matiale respectueig. Et sunt h̄
q̄tuor difficultates. p̄ difficultas qualit̄
plona dīna sit una nisi hoc actus & illud
potētia. Ad q̄ prio. Dico sic q̄ qditas
creata ē quo aliqd ē ens qditatiē & hoc
nō ē ipfctionis conuenit enī qditati ex
rōne qditatis. Secūdo dico q̄ ipa qditas
puta h̄uāitas qa ē ipfecte actualitatis iō
ē diuisibilis p illud q̄ trahit ipam ad i
diuū pū p̄prietatē idīualē q̄cūq̄ sit
dicif. a ūcipit ab a. aliq̄ actualitatē siē &
unitatē siue idīuūibilitatē q̄ h̄z i idīuo
& nō h̄z ex se ita q̄ illud q̄ trahens ut a.
nō t̄ n̄formalit̄ i sorte ē quo sortes ē for
malit̄ tortes l̄z ē aliquo° formale ūspectu

D
9.2

nāfē & nāfā ē aliquo° poten° respectu
istius unde etiā nāfā 9trahī & dēmīat
p ipsū. a. 3° hūanitas i sorte ē aliq
actus & p̄cile accipiēdo hūanitatē & a.
distinguēdo 9tra se hūanitas ē pfectior
act⁹ q̄ sit ip̄m a. licet a. sit magis pprius
actus & aliquo° actus nāfē i qntū dīat
nāfaz. Applicādo hec tria ad dīna relin
quā illud q̄ ē ipfectionis quo ad primū
deitas deſe ē q̄ deus ē de⁹ & etiā q̄ ſblī
ſtēs ſiue plōna cui⁹ ppriū ē a. erit forma
liter de⁹ qa eē quo hoc° nō ē ipfectionis
i creatā l̄z qditati queit unde qditas est
Quo ad 2m ē diſſimile qa ip̄a deitas p
pprietatē plōnalē nō dēmīat nec 9tra
hit nec aliquo° actuat qa hoc erat ipfcōis
& potētialitatis i nāfā creatā. Similīt de
itas ē dīle hec & ita ſicut h̄z ultīaz unita
tē dele ita & actualitatē. Eſt g° pprietatē
plōnalis ita pprius act⁹ plōne q̄ tñ non
ē actus ip̄lius nāfē dīne aliquo° pſciens
uel i formās eā. Quo ad 3m ē aliquomō
liſtē qa relatō & ſi ſit ppri⁹ act⁹ plōne
& eēntia nō ſit ppri⁹ act⁹ plōne ſz aliq
act⁹ tñ eēntia ē formalit actus iſinitus.
Relatō ex rōne ſua formalī nō ē actus iſi
nit⁹ g° relatō l̄z ſit pprius plōne nō tñ
i plōa actuat eēntiā c9 9trariū ē icreatis
ut a. q̄ ē i sorte actuat aliquo° nāfam q̄ ē
actus pfectōr. Sz quo° poſſūt iſti duo a
ct⁹ 9currere ad 9ſtitutōz unīg ſi neutr
ſit alterius act⁹ ōz enī unū eē i alio qa ſi
nō g° uſq̄ ē ple ſubliſtēs & ita non erūt
i eodē ple ſubliſtētē. Similīt unitas q̄lē
cūq̄ diſtingutor nō uī 2m Aristo. eē niſi
p̄rōnē actus & potētie. Rñdeo unitas
9poītū nccio ē ex rōne actus & potentie
ſicut aſſignat p̄hs. 7. & 8. meta. ſz plōna
iđinis nō ē 9poīta nec q̄i cōpoīta ſed eſt
ſimpliſt ſimplex & ita uere ſimpliſtē

ſimplex līcut ē eēntia 2m ſe conſiderata
nullā hñs 9poēz nec q̄i 9poēz in ſe & tñ
formalit rō eēntie non ē formalit rō rela
tioīs nec e9° līcut dictū ē ſupra di. 2. q. 1.
de tri. i ſolutōe qōnis. Qualit aūt ſtat
q̄ rō relatioīs in ſe nō formalit eadē rōni
eēntie & tñ i eodē cōcurrētes nō 9ſtituāt
9poītum. Hoc iō ē qa rō iſta ē pfecte
eadem illi pp̄t infinitatem niſi unius
rōni quicqd pōt eē cū ea ē pfecte idem
ſibi pfecte g° ydemptitas excludit oēm
9positionē & q̄i 9poēm q̄ ydēptitas eſt
pp̄t iſinitatē & tñ iſinitas nō tollit rōes
formales qn hoc formalit nō ſit illa nō ē
g° ex iſtis q̄i 9poītū & iō nihil ē 9poītū
ex iſtis tāq̄ ex actu & poten° l̄z unū eſt
ſimpliſtī ſex iſtis qa una rō pfectiſſime
eſt eadē alteri & tñ nō formalit eadē nō
enī lequī ſūt pfecte eadē i ydemptitate
ſimpliſtatis g° ſūt formalit eadem ſicut
tactū eſt de iſinitate i qōne p̄allegata &
tanget iſerius di. 8. & eadem pfecta ydē
ptitas excludit omnem aggregatōz quia
idē nō aggregat cū ſe ip̄o. Secūda diſſi
cultas quo° relatō poſſūt eē diſtinguens p
lonā & eſſentia nō diſtinguens qn rlātō
hēat rōnem actus qa actus eſt diſtinguer
z° meta. Rñdeo 9cedo rlōz eſſe actuū
plōnalem nō acm qditati m quia plōnalit
diſtinguit & nō qditati e. eſſentia āt eſt
actus quiditatī & quiditatē diſtinguēs
Actus aūt quiditatī eſt ſimpliſt pſcūs
qz iſinit⁹ nō aūt ſic actus plōnalis dele
formalit iſinit⁹ eſt. Et ſi dicat q̄ actus
diſtinguens eſt actus ei⁹ qd nō diſtinguit
fallum eſt niſi illud qd non diſtinguit di
ſtinguaf p acm diſtinguentem ſicut icreatis
hūanitas diſtinguit i sorte & platone p a
& b. Et iō eſt actus diſtinguens & iō ibi
eſt actus eius qd nō diſtinguit Nō ita hic
— 11. et ideo ibi actus diſtinguīs d. Amy
ipſum nanoram q̄ nō diſtinguīs

q̄ p̄prietas plonalis nō distinguit eēntiā
nec cōtrahit nec detrahit. 3ª difficultas
quō pōt eē relatio nisi reqrat ppriā rōnē
fundamēti. Fūdañtū aut̄ uidet eē prius
relatōe & quasi pfectibile p̄ ea & nō e9^o
Relatō enī nō ur̄ pfici a fūdamento suo
q̄ tūc p̄supponeret a suo fundamento
ḡ cū eēntia sit fūdañtū illaz relationū
ur̄ eē q̄i matia eaꝝ. Rñdeo i creaturis
ordo generatōis & pfectōis sūt 9trarii
p̄ 9° metha. q̄ illa q̄lūt priora genera
tione sūt p̄eriora pfectōe. Et rō est qa
creafe pcedūt d̄ potētia ad actū & ita d̄
ipfecto ad pfectū. Et iō prius puenitur
via generatōis ad ipfectū q̄ ad pfectū l3
eundo ad simplicit p̄m o3 q̄ ibi idem sit
simplicit p̄m & origie & pfectōne. Et 2^m
p̄m ibidē totus ordo ipfectōis reducit
ad aliqd p̄m pfectōis sicut ad p̄m origis
totalis. Indivinis ḡ simul debēt itelli
gi 9currere ordo generatōis & ordo p
fectōis. Sicut ḡ i creatis si 9currerent
istī dno ordines l̄p & uniformit nō quer
rem⁹, p̄ matiam & 2° formā l3 q̄rere m⁹
p̄ formā q̄ nata eslet dare actū matiae &
2° q̄rere m⁹ matiam q̄ nata eēt recipe eē
p̄ illam formā uel suppoitū qd̄ natūrēt
sublistere p̄ illā formā. Ita idinis icipi
piēdoa prio signo nafē p̄ occurrit
eēntia dina ut eē p̄le & ex le quod non
quenit alicui nafē create. Nulla enī nafā
creata h̄z eē pri⁹ nafaliter q̄ i suppolito
Illa aut̄ essentia z^m Aug^m 7. tri. ē qua p̄
est & q̄a filius ē licet nō sit q̄ pat̄ est pat̄
& qui filius ē fili⁹. Isti ḡ essentie abstra
ctissime 9siderate ut p̄prioroib⁹ p̄sōalib⁹
cōuenit eē p̄le. & iō i isto p̄ occurrit non
ut aliqd recipi⁹ alicui⁹ pfectōis l3 ut
finita pfectō potēs qdē i 2° ligno nature
9ūicari alicui. nō ut forma i formās 9ūi

cat̄ maūie l3 ut qditas 9ūicat̄ lūpposito
ut formalit exūti p̄ ea. Et ita pullulat̄ ut
qdā dicūt relatōnes & pfone ex ea & in
ea n̄ q̄i quedā forme dātes eē libi uel q̄i
qdam suppoita i qb⁹ recipiat eē q̄ sit tū
plicit̄ ens l3 q̄bus suppoitis dat eē ut q̄
formalit illa suppoita tūt & quo sūt dus
Et ita relatō illa pullulās si sit p̄ se subli
stens i p̄a pullulat nō ut forma eēntie l3
ut nata eē deus i p̄a deitate formalit licet
n̄ ut i formāte i p̄a l3 ut exūte eadē libi
pfectissima ydēptitatem. nullo aut̄ mō e9^o
relatio ē eēntie ut quo formalit essentia
ē deēmiata uel 9tracta uel aliq^o actuata
p̄ ipam qa hec oīa repugnat̄ itinatari eēn
tie ut prio occurrit sub rōne act⁹ itinatī
Cōcedo tūc q̄ eēntia ē fūdañtū istaz
relationū l3 nō fūdañtū quali potētiale
recipiens istas l3 fūdañtū q̄i p̄ modn^z
forme i qua iste forme nate sūt sublister
nō qdem p̄ i formatōz sicut similitudo i
albedine l3 sicut sublister dicit̄ eē i nata
sicut sortes dicit̄ sublister in hūanitate
qa sortes ē hō hūanitate. nō ḡ ex rōne
fūdamenti hēbit rōnē potētie uel qualis
rōnē potētialitatis in eēntia l3 p̄cile ha
bebit rōnē forme ut q̄ relatō fundata in
ea simplicit̄ ē deus. Ex^m istius pōt acci
p̄ i creatis ponēdo ibi qdā p̄ iposibile.
Augmētāto enī materie sit p̄ hoc q̄ ali
mentū adueniēs corpi corrūpit & matia
eius recipit formā carnis & sic informat̄
ab aīa. Ponañ enī q̄ eadē matia manens
nata sit recipe p̄ unā ptē forme p̄ 9 alia
sicut poīt in rarefactiōe tūc matia maēt
una q̄ prius fuit formata & nūc noua for
ma i formāt i p̄a tñ uere ē forālit̄ mutata
q̄a de priuatōz trāsit ad formā. Ponam⁹
ex alia p̄te q̄ aīa eadē p̄ticeret p̄ uuā p̄te
corpis ut cor & p̄modū adueniēte alia

etiam ut in libato sp̄m
hūa hūa vī dī regnū
q̄ mōdī q̄d hūa p̄m
Hūa vī dī regnū
vī dī regnū
vī dī regnū

No quo vī dī
fundā. vī dī
i quo vī dī

qui aīa vī dī
mōdī vī dī
q̄ mōdī vī dī
vī dī

In manu etiam sicut.

pte corporis organici pfectibilis ab ipa aia pficerz illā pte adueniētē & tñ nō muta ref qalic eēt i ea p° priuatō & pmodū forma. priuatō enī ē carētia i apto nato ūcipe aia at p° n̄ iformās & p° iforāns nō ē apta nata aliqd recipe s̄ dare ergo in utrōq exēploꝝ uere ē pductio alic⁹ pducti s̄ i p° mēbro mutatō in 2° non.

Aptius ex^m ur si ponam⁹ matia⁹ aiatī cordis eandē 9ūicari diuerlis formis pū man⁹ & pedis & hoc uirtute actia cor dis aiatī pducētis i poita ista ex matia sua 9ūicata & ex formis istis hec eēt ueſ pductō totorꝝ hñtiū eandē matiam & eēt cū mutatōe illius matie. Et si ex alia pte ponam⁹ aiam pp̄t lui illimitationē i rōne actus & forme posse 9ūicari mul tis & uirtute aie in corde ipam 9ūicari manui & pedi pductis a corde animato hic eēt pductō multorꝝ 9ūbalium in for ma abſq̄ mutatōe h̄g forme. In utroq ex⁹ ponat̄ pducta eē pse 9ūlistētia & nō ptes eodem qa eē pte ē ipfectōnis. h̄po lito secūd⁹ mod⁹ i utroq ex⁹ q̄ ē d 9ūi catōe forme ipi pducto pfecte repn̄tat p ductōne in deo nō prim⁹ mod⁹ i ut⁹ q̄ ex⁹ q̄ ē de 9ūcatōe matie ipi pducto & hoc adhuc addēdo i pōe q̄ aia etiā i cor de manu & pede nō sit forma i forāns qa 9pōibile icludit ipfectōz s̄ sit forma 9ūbalis totalis q̄ ista 9ūlistētia sint & aiatā sint. ita uidet deitas nō 9ūicari q̄i matia s̄ relatioib⁹ 9ūlistētibus. Si psōe ponat̄ relatiō 9ūicaf deitas p̄ modū for me nō ut iformās s̄ q̄ relatiō 9ūlistētēs ē deus nec ḡ eētia iformat relationē nec e9° s̄ ē pfecta ydēptitas sed eētia hēt modū forme respectu relationū sicut na tura respectu suppoitox i q̄ntū ipa ē q̄ relatiō 9ūlistētēs ē de9. e9° nullo° relatio

ē actus eētia q̄a ut dicit Dam. Relatio nō determinat naturā s̄ ypostasim & ita nō ē act⁹ naſe s̄ ypostalis. Similiter quā⁹ ḡut relatō iformat fūdamētū suppoitū dicit̄ relatū plez⁹, z⁹ illud fūdamētum sicut sortes ē limilis z⁹ albedinē uel albedine platonii pater aut nō ē p̄ deitate secūd⁹ Aug⁹ 7. tri. c. 4. g° hic nō ē talis mod⁹ iflatronis ad fundamētū qualis ē in aliis quia hoc fundamētū nō actuat p̄ iflatonē s̄ illa ē tñ act⁹ suppoitū uel suppositū.

Dico tñ breuiꝝ q̄ relatiō & eētia sūt i plona q̄ neutrꝝ ē forma iformās alterū s̄ sūt pfecte idē licet nō formalit̄ ut tam nō sunt formalit̄ eadē relatiō nullo° pfectit eētia nec est tñm⁹ formalis receptus in eētia led esentia ho° est forma relatiōis qa est q̄ relatiō est & similiter deus est esse ntia & est formalis tñm⁹ generatiōis sicut in creatis natura ē tñm⁹ formalis gene ratōnis nō aut̄ actus individualis. Contra illud obicit̄ qa tñm⁹ formalis generatiōnis 9ūicat̄ ḡ p̄suppoit illud cui 9ūicatur eētia aut̄ non p̄suppoit relationem led e9° g° essentia non 9ūicaf relatiōi. Et pōt esse quarta difficultas qa aliquid ibi 9ūicaf & illud erit formalis tñm⁹ & illud p̄supponet illud cui comūicaf. esentia aut̄ nō pōt p̄suppoere relatiōz cui ipa 9ūicet̄ g° e9° & ita relatiō 9ūicaf eētia & tūc relatiō est tñm⁹ formalis pductōnis & esentia q̄i matia g° & ceta. Rñdo pductio q̄a est alicui⁹ tñm⁹ primi adequati in cludētis aliqd in rōne tñm⁹ formalis ip19 pductōnis & aliqd in rōne 9ūlistētēs in tñm⁹ totali. Iō cōtradictio ē respectu pductōnis hec separari. s. tñm⁹ formalem & rōnem 9ūlistētēs i q̄ntū. s. pductōne hñt eēt licet absolute prioritas eset unig ad alterꝝ & q̄tū ad separari siū 9tradictōe

9-2

cōsiderādo ea absolute nō i q̄ntū p̄ pdu
ctōnē h̄t eē licet etiā eēt ibi prioritas
pfectōnis qa altere eēt altero pfecti⁹ q̄
naṭa ē pfectōr rōne sublīstētie etiam in
creatōis & ex hoc sequit⁹ q̄ naṭa ē t̄mīng
formalis pductōnis qa nulla entitas sum
plex pfectōr formalit⁹ formali⁹ pdu
ctōis h̄t eē p̄ pductōnē. Tūc ad formā
arguit⁹. dico q̄ gūicatū i q̄ntū pdcōne
gūica t̄ nō p̄suppoit illnd cui gūiceſ nec
e9° qa gūicatō iſta nō iſt alicui ut iam
ex̄tiſ ſicut ē i alteratō ſz ealicui ut ſi
pliciſ ſit. Ideo nec naṭa gūicat añ pdcōz
luppoito qa tūc gūicareſ & nō pducto
nece9° licet absolute gūicatū ſit prius
rōne ppria ſuppoiti & prioritate pfecti
onis & prioritate eēndi. Ad ar⁹ prime
op⁹. Ad p⁹ de Aug⁹ 9tra maxi⁹ p3 quō
neut⁹ fili⁹ ē de nibilo ſz ē uere de ſba
patris. Et ſi dicas poīta origie & gūicatō
litate adhuc q̄rif de matia uel quasi ma
teria de quo ē filius. Rñdeo q̄ nō eſt de
matia iō nō ē de aliquo ſic & ultra ergo
ē de nibilo nō lequit ſz ſeq̄t g⁹ ē d nulla
matia. Sz dices tūc ē creatā. dico q̄ eſt
fallū qa creatura ē poſt nibil. i. p9 n̄ elle
ſui & c9 cūq̄ eē in ea ex̄tiſ nō ita filius
nō t̄m̄ qa ee ſuū ē etnū ſz etiā qa ſicut ē
2⁹ plona ita pri⁹ origie ē ſuū eē formalē
i pri⁹ plona. Ad aliud de Aug⁹ 7. tri.
c. 4. hoc nibil ad ppoitū uz ſicut i qōne
pcedēti expoitū ē. Quod arguit⁹ alii
eētiā ſubiectie generari ex fallo iterūt
fallū. Ad argu⁹ eoꝝ. Ad p⁹ dico q̄ h̄t
nō ſūt t̄m̄ corrñdētes generatōi ut mu
tacōi qa nibil ē hic aliquo⁹ pri⁹ ſub pri
uatōe & p̄ea ſub forma. Generationis
uero t̄m̄ ſūt priuatō & forma ut ḡnatō
ē mutatō generatō aūt ut ē pductō t̄m̄
h̄t ipm pductū. non aūt generatō ut lic

b3 t̄mīm̄a quo niſi loq̄ndo de prīc⁹ pro
ductio & lic t̄mī generatōis ſūt pduces
& pductū ex hoc nō lequit⁹ q̄ aliqd ſit
q̄i l̄bm ſz leqnif ex hoc li generatio ell
niuoca q̄ aliqd ſit gūe gignēti & geni
to & hoc 9cedo ſed nō gūe ut matia ſz
ut forma uel actus i utroq;. Cū arguit⁹
poſt de generatōe & t̄mīo p3 r̄nō qa r̄lō
nō ē i ſba ſicut forma i matia ſed ſi plōi
ē relatiā ē ibi ſubliſtens & tunc relatiō
ē i eēntia ſicut pprietas ſuppoiti ē i naṭa
Eſte aūt i aliquo ut ſuppoitū i naṭa uel
rōne ſuppoiti i naṭa nihil infert de eē in
ut forma ē i matia licet q̄i naṭa ē ipfēcta
pprietas ididuālis i foret naṭaz ſicut di
ctum fuit i 3⁹ articulo ſolutiois in prima
diſtūltate. Cū i 3⁹ ar. q̄ oī potentie
actie n̄ corrñd̄z potētia paſſua & cetera
Rñdeo prie potētie actiue n̄ corrñd̄z aliq̄
potētia paſſua ſicut p3 d̄ potētia creādi
& h̄loq̄ndo d̄ potētia ppria paſſiuſ ſe
ſc̄z i qua uel de q̄ aliqd pprie pduciſ po
tentie tñ actie corrñd̄z aliq̄ potentia paſſua
q̄ ipi uocat̄ potētia obiectiuā q̄ ē po
tentia pduclibilis & hoc⁹ 9cedo ſi paſſ ē
fecund⁹ actie q̄ filius ē pduclibilis ſz ex
hoc n̄ leq̄t aliqua potētia q̄i matie ſicut
nō lequit i creatōe. Cū ultio arguit⁹ de
igne. dico q̄ li ignis generat̄ ſele uel 9
muicaret genito ſuā formā ut formalem
t̄mīm̄ generatōis nō at eēt ſba ſua i potē
tia ad formā generādi ſi ipē ignis eſſet
pfecte pducti⁹ tūc enī nō reqrerz aliquā
cām cōcāntē ita i ppoito p⁹ principium
nec aliud principiū i eodē genere principi⁹
nec in alio reqrerit aliqd 9currēns ſecū ad
principiandū. Cū arguit⁹ ad principale p
Aug⁹ 7. tri. c. 12. diei & ceta. Rñdeo q̄
Aug⁹ ſubdit ibidē q̄i aliqd ſit ibi ſba &
aliud plona. Similiſ cōcedo q̄ nō ppue

dicit aliqua p̄sona ēē de s̄ba absolute sed addēdo cū substātia p̄sonā aliquā origi-
nante bñ dī q̄ aliqua p̄sona originata ē
de s̄ba illius p̄sonae ita q̄ hec fili⁹ est de
eēntia dīna nō ē ita q̄cedēda sicut hec fi-
lius est de substātia patris q̄a p̄ lecundā
exprimit q̄balitas & origiatō pp̄t ḡtī
cōstruitū cū casuali p̄pōnis p̄ primā aut̄
nō notat̄ aliqd̄ originans. Ad aliud
dicēm̄ q̄l; Aug⁹ alias dicat filiū eē filiū
substātie p̄sis̄ tri.c⁹. & qdā doctor
dicit illā eē pp̄riā. Tñ uide p̄babili⁹ q̄
quā docūq̄ relatī cū aliquo q̄struit̄ itali
hītudīe cāuli iqua natū ē aliqd̄ f̄minare
illā relatōnē ut correlatī tunc cōstruit̄
cū illo p̄cise ut cū ei⁹ correlatī. Ex̄m̄ pat̄
q̄trahit̄ cū correlatī i hītudine ḡtī sile i
hītudine dtī ma⁹ in hītudine ablatī z⁹
q̄uēm̄ sermonē & iō uī q̄ cū quocūq̄ cō-
struit̄ tale relatī expresse i tali hītudie
cāuli illud̄ notet̄ eē correlatī h̄ḡ relatī.
Nō enī dicim⁹ iste canis ē fili⁹ hoīs q̄a
ē filius & ē hoīs ut dñi canis ita q̄ hoīs
q̄struat̄ cū li canis ex ui possessionis. Sed
uide significare q̄ q̄structō hoīs cum li
canis sit in rōne correlatīe ut p̄sis̄. Ita ē
i ista filius eēntie uī eēntia accipi ut cor-
relatīe ei⁹ relati⁹ cū q̄ q̄struit̄ & tunc au-
ctoritas Augi. is tri.c. i⁹. d̄z exponi sicut
i p̄ expoī filii caritatis. i. filii sui dilecti

Et tūc ad ar̄m̄ ibidē cū argui⁹ q̄ ad istā
est dēēntia lequi⁹ ista q̄ ē eēntie nēgo
q̄nīz q̄a q̄ns not̄ relatōz eē int̄ fi⁹. & eēn-
tiā sicut ad suū correlatī qd̄ non notat̄
aās l̄z tīm̄ notat̄ q̄balitatē i eēn⁹ cū ori-
ginatōe notata in illo qd̄ q̄struit̄ cū eēn⁹.

Ad ultim⁹ dico q̄ de nō tīm̄ notat̄ ydēp-
titatē sed notat̄ ydēptitatē l̄ni cāulis &
hoc i rōne forme & distinctōz illius qd̄
addit̄ suo cāuli ut p̄cipii originantis

sicut dictū ē pri⁹. Ad argumēta i⁹ opp⁹
ad illud d⁹ is. d⁹ tri. rel pōlūm ē. Ad illud
9tra maxi⁹ p⁹ ex dictis. Ad ultimū de
filio i⁹ creatis q̄ est de l⁹ Ba p̄ris p⁹ solutio
ex dictis i⁹ solutōe q̄oīs qa illud qđ p̄t̄er
ad rōnē filiatōnis nō dicit circūltantia;
cē matialis l⁹ magis sufficit si illud d⁹ q̄
est filius sit fo rma 9ūis patrī & filio &
hic n̄ l⁹bm genera tōis l⁹ tīg forālis e9dē

IRCA.DISTINCTI
onē sextā Quero utrū de9
pat genuit dum filiu uolun
tate q̄ lic Rich.6.tri.c.iz.

post alia tractata pductōe ploāꝝ dicit
ultio q̄ dixim⁹ audite uerbū abbreviat⁹
In geitum uelle h̄ē de le 9 formē sibi at⁹
9 dig⁹ idem m̄hi ur̄ qđ ḡgnere filiū &
rā genitū q̄ i geitum habere 9 dilectum
idē uid̄qđ pducere s.s. & lic̄ p̄ez uelle
habere 9 forme in eē ḡgnere ḡ sicut uo
luntate uult se h̄ē cōformē ita uolūtate
genuit. Itē Aug⁹ cōtra maxi⁹ li⁹ 3⁹ c..
2. & p̄oī di.z. p̄f̄ si nō genuit filiū eq̄le⁹
sibi aut nō uoluit aut nō potuit si nō uo
luit ḡ uidus fuit. In uidia aut̄ p̄tinet ad
illa q̄ uoluntate possunt 9ūicari & uolū
tate subtrahunt sicut nō lū uid⁹ si non
faciā te sapiētem q̄a nō possum facere sa
piētiā i aīa tua ḡ paſ uoluntate genuit
filiū ḡ eēt uid⁹ si nō generar⁹ filium eq̄
lē. Item s. meta. c. de nccio omne i uolū
tariuz ē triste l̄z nihil ē triste idiuinis ḡ.
nihil i uoluntariū ḡ fili⁹ uoluntate gen
rat. Cōtra Dam̄. li⁹ p̄c. 8. Generatō ē
op⁹ nē Et mḡ il̄fa & ē Augi. ad oro
s̄i ētra sc̄iū uoluntas non p̄t & ceſa

In ista q̄ōneū unī due difficultates una
qualit̄ pat̄ generat filiū uolēs Alia quō
siluetq; pat̄ nō genuit filiū uoluntate ut

principio pductio. Quātum ad p̄m dicit
q̄ nō generat uolēs l̄z tñ necessitate na
tu rali sicut ignis calefacit l̄z actu genera
di q̄i poīto uoluntas pris q̄li cōplacere.

Hoc at ar. sic. Intellectō pris aliquomō
pcedit uolitōz patris l̄z intellectō pris ut
pris uideſ eē gignitō uerbi uel filii ergo
gignitō filii ut filii pcedit q̄cūq̄ uolitōz
pris. Pria ē euīdēs ex 15. tri. c. 27 p̄secū
dā qa e9dē potētie nō lūt duo actus qa
potētie distinguūt p̄act9 z° dā aīa gigner
at filiū ē actō potētie intellectie & intelli
gere similit̄ ḡ dicere ē formalit̄ aliqd in
telligere & nō nīl̄ pris ut pris. Ista 9 i
nit̄ mīori false. 1. d ydēptitatem intelligere
& dicere & ex ip̄o seq̄t 9° falsa. 1. q̄ p̄ n̄
pprie uolēs dicit. Prio ḡ. oñdo fallitatē
minoris. 2° q̄ illud 9̄ns fallum lequat. 3°
rñdebo ad p̄barōz falle mīoris. 4° quo
d̄ uitari illud 9̄ns fassuz & opp̄m teneri
De p̄9tra ydēptitatē istoꝝ intelligere
& dicere arguo sic. Intelligere ē pfectio
simplicit̄ dicere nō ḡ. nō lunt idē foralr̄
p̄ prie p̄ ē formalit̄ btūs intellectione
& uolitōe. nō ē at btūs nīl̄ pfectōe sim
plicit̄ ḡ. 25. Pro° l̄cē tūc enī fili9 & s.
s. nō eēnt simplicit̄ pfecti qa nō dicunt
acciōdo hoc. dicere q̄anon exprimunt
uerbū. 2° licqa sicut icreatis rō actōnis
& factōnis distinguūt formalit̄ qa actio
ē ultim9 tñm9 factōnis aut ē aliqd tñm9
pduct9 p̄ipaz factōne. Ita idinis opatō
q̄ p̄ formalit̄ opat̄ uideſ distinguī a p̄du
ctōe q̄ formalit̄ pducit & hoc uideſ qa
opatō h̄z obm̄ q̄ pluppoit̄ pductō aut
h̄z tñm9 pductū p̄ipaz ḡ. intelligere qd̄
ē opit̄ pris nō ē formalit̄ dicere qd̄ ē p
ductō filii a patre. Hāc p̄clusiōz / pcedo
cui9 9firmatō ē qa alias non bñ saluaret
quo° pat̄ gignit filiū uolēs sicut argutā

6 i p̄arti. nīl̄ q̄ pris nālīt gigneret
q̄a p̄st uellet illā gignitōz sicut i itellcū
nō hñte nālīt priam itellecōz q̄ nō ē
i p̄tātē n̄ra p̄t uolūtā nālīt 9placere
i illā intellecōe iā poīta sed pprie loq̄n°
nō elicim9 illā actōm uolētes l̄z eā elici
tā uolum9 eē. ita seq̄t si formalit̄ itellige
re ēt̄ dicere q̄ pat̄ non gigneret filium
uolens licet patri ip̄a gignitō q̄i aliquo
p̄erius 9placeret. Dico ḡ q̄ hoc° pat̄
gignit uolēs qa i p̄signo originis pater
itelligit formalit̄ & tūc etiā p̄t̄ habere
actum uolēdi foralīt. In 2° signo originis
gignit filiū nec tñ uult ista gignitōz uo
litōe seq̄ntē illā gignitōz l̄z uolitōe h̄ita
i p̄signo originis q̄ pater formalit̄ uult
plupponēdo formalit̄ aliquo° itellecōez
q̄ p̄ formalit̄ itelligit nō ēt̄ gignitione
uerbi. Ad illud ar̄m d̄ distictōe potētia
rū pact9 p̄t̄ dici q̄ illud ueꝝ ē d̄ actib9
adeqtis & alīt nō. qa potentia illimitata
eadē manēs p̄t̄ h̄re plures actns. Alīt
dicit qdam doctor q̄ itellec̄tu s ut itelle
ctus h̄t̄ illū ac̄m q̄ ē intelligere. 2. at h̄t̄
illum q̄ē dicere z̄m q̄ iā fact9 ē in actu p̄
intelligere. S3 istud ē i phatū di. 2° ubi ē
argutū q̄ iste act9 pris q̄ est intelligere
nō ē rō formalis gignēdi uerbū. Et iō ad
illā p̄bationē potētie distinguūt p̄actus
Alīt rñdeo sic q̄ actō icreatis uno° acci
pīt̄ p̄ aliquo qd̄ ē pprie de genere actōis
2° p̄actu 2° q̄ ē qlitas absoluta sicut ex
poitū est prius. Vnius ḡ. potētie tātum
un9 ē act9 loq̄ndo de hoc actu tñ uel d̄
illo tñ. Vni9 ēt̄ potētie bñ p̄t̄ esse du
plex actus quoꝝ un9 ē actō & alī9 ē de
genere qlitas sicut itellec̄t9 nr̄ cui9 est
actō de genere actōis ē gignere uerbuꝝ
h̄z tñ alīu actū de genere qlitas. l. illaz
noticiā genitā. Ita in p̄poito itellec̄t9

No. Sieur Ternant
ac̄t̄ factōz ITT M̄ op̄
a p̄ductōe disting.

diuinus h̄z unū ac^m corrñdētem uniū tel
lectōni n̄rē q̄ ē qualitas quo sc̄z actuū tel
lect⁹ p̄s formalit̄ itelligit. H̄z etiā act⁹
corrñdētem actui de genere actōnis quo
exprimit̄ uerbū. Quātū ad 2^m articulū
uī q̄ p̄at̄ nō p̄ducat tiliū uoluntate tanq̄
p̄cipio p̄ductio q̄a p̄cipiū p̄ductiū idī
nis unic⁹ rōnis nō p̄t h̄re duas p̄dcōnes
Nulla enī p̄ductō est ibi unic⁹ rōnis nisi
unica q̄a adequata ḡ. cū s.s.. p̄ducaſ per
modū uolūtatis ut p̄cipiū p̄ductiū filius
nō lic̄ p̄duceſ. S̄ iſto argumēto uī eē
difficultas pp̄f uerba Aug. q̄ uī tribuer
gignitōm uolūtati ī nobis ut p̄cipio p̄
duſ. 9. tri. c. 8. uerbū amore cōcipe. Et
eodem c. ii. noticia placitā digneſ aiata
uerbū ē. Et. ii. tri. c. 3. uolūtas quo° corpi
obo ſelū formādū amouebat formatūq̄
iūgebat ſicatiē recordātis aī ad meōriā
gūtebat. Et ī eodē c. 4. uolūtas illa q̄ hac
atq̄ illac fert atq̄ refert atiē formādam
formatāq̄ iūgit̄ & multa ſimilia dicit ḡ
uult q̄ uolūtas hēat rōne quertētis atiē
ad gignitōz & retinētis eā ī actu. Ita ḡ
uidet̄ ī trinitate c9 ymago ē ī aīa q̄ uolū
tas hēat rōne aliq̄ p̄ductōnis uel gnigni
rōnis uel alicui⁹ ſupioris applicātis p̄i⁹
p̄xi⁹ ad ac^m ſuū ſicut ī nobis. Hoc etiāz
ar. in nobis q̄a ſi gignitō uerbi n̄rī eſſer
mere naſalis nullo° eēt ī ptāte uolūtatis
& ita ſp̄ hēc⁹ idē uerbū d̄ eodē obo for
ti⁹ moūte itellec⁹. Quātū ad iſlū arti⁹
Et ſi aliq̄ diſfiguāt q̄ h̄ uolūtate potest
teñri aduerbialit̄ ut lit ſelus uolūtate ge
nuit. i. uoluntarie genuit aut p̄t teneri
ablatiē & tūc notat rōne elicitiuā ſlpcū
gignitōnis & tūc ē falla. Quicqd de iſta
diſfigtōe ſit nō uī 9cedēdū q̄ p̄at̄ filium
p̄duxerit uolūtate ita q̄ uolūtas ſit p̄i
piū p̄xi⁹ uel remotū q̄ nō p̄xi⁹ p̄batum

ē q̄a p̄cipiū unic⁹ rōnis nō ē niſi p̄ci⁹
uniū p̄duſtōnis. Quod etiā nō remotū
p̄z q̄a uolūtas ut ē p̄cipiū opat̄m aliq̄
p̄erius opat̄ q̄ ip̄e itellec⁹ ita ut p̄i⁹
p̄duſt̄m aliquo° p̄erius p̄duſt̄ q̄ itelle
ctus & ita nō ē cā ſupior neq̄ prior ī pro
ductōe q̄ ē p̄prie intellect⁹. Propter
iſtas tñ auctoritates Auguſti itelligēdū
ē q̄i nobis nō ē tñ unic⁹ act⁹ itelligēdi
acciopiē act⁹ p̄ genere actōnis nec etiam
tñ unic⁹ actus de genere q̄litatis q̄a ſi
tñ eēt unic⁹ act⁹ ille & tñ unic⁹ ille &
ille & ille eēt idē uolūtas n̄rā nuq̄ cālita
tē haberz r̄ſpectu actns itelligēdi q̄ eſt
de genere q̄litatis nec r̄ſpectu act⁹ ḡig
nēdi qui ē de genere actōnis. Indīnis āt
cū nō ſit ī p̄e niſi unic⁹ actus itelligēdi
r̄ſpectu illius act⁹ uolūtatis p̄s nō ha
bebit aliquā rōne p̄cipiū uel cē. cū etiāz
nō ſit niſi unic⁹ actus dicēdi r̄ſpectu il
lius uolūtas nō hēbit rōne p̄cipiū quia
uolūtas ſicut ī opando ita ī p̄cipiando
ſequit̄ aliquo° itellec⁹. Actus ḡ. dicēdi
p̄cedit oēm p̄cipiatōem uolūtatis p̄t
tñ uolūtas ut 9placēs n̄ ut p̄cipiās h̄re
ac^m r̄ſpectu illius gignitōis. Ex hoc q̄
uolūtas ut opans in p̄e non p̄lupponit
gignitōz ſi tñ intellectōem illā ſqua p̄at̄
formalit̄ itelligit. In nobis āt uere ſūt
auctoritates Aug. q̄ uolūtas mouz atiē
ad ac^m itelligēdi uel 9gnoscēdi & tenet
eā ī 9guitōe q̄a poīto p̄ actu n̄o ſue de
genere qualitatis ſue de genere actōnis
poſſuā h̄re alios act⁹ p̄periores ex ip̄o
uolūtatis in patre autē uoluntas nō ad
mouet itelligētiā p̄s ut formatā a meō
ria p̄at̄ ſi ī patre nō ē niſi unica itellē
forinata q̄ p̄cedit aliquo° p̄ductōne uer
bi neq̄ admouet meōriā ip̄o obo ut gig
nat uerbum. Et p̄ dicūt Aug^m nunq̄

No. quo uolūt. p̄t h̄r
act⁹ ſi gignitōe ſue

assignare actū uolūtati ut ē ps ymaginis
3^a nūl iſtū q̄ ē gūngere pentē cū ple. Et
hoc mō h̄z cālitatē aliquā respectu gig-
nitōnis plis ḡ illa ps ut ē ps yāgīnis uel
rep̄tabit i p̄photipo nūl uolūtas dīna
aliquo h̄eat sic cōiūgere. Rñdeo & s̄i
freq̄nt assignet uolūtati iſtū ac^m ut ē ps
yāgis tñ aliqñ sibi assignat aliū už dilcōz
e9dē obi q̄ ē obm memorie & itelligen-
tie sicut az i is. tri. c. 2. uel z6. unde inqd
pōt lempīna imutabilis q̄ naſa recoli
Ipici ḡcupiſci q̄ auctoritas poita ē supra
di. 3^a q̄ ultia ubi exp̄ſſe poit ēnitatē i me-
moria itelligētia & uolūtate ut hñt ac^m
circa idē obm lc̄ ueritatē in creatā. Si
milit h̄. 14. c. 8. poit trinitatē i mēte i q̄^m
memit sui itelligit le & diligit le utrūq̄
etiā actum simul tāgit is. tri. c. 3. Mēs &
noticia q̄ le nouit & amor quo le noticiā
q̄ suā diligit. Et bñ ḡcurrūt iſti duo ac-
tus i uoluntate nrā qa ip̄a amās obiectuz
amat etiā noticiā e9dē obi & ex amore
obi mouz itelligētia ad itelligēdū illud
copulās ip̄am meōrie de q̄ ip̄a formaſ &
renēs illā i tali gūnctōe. & z^m hic i acūali
itellecōe obi. Iſtoꝝ duorū actū uolun-
tatis nobis p̄cipialior ē ille q̄ ē dilectio
obi qa iſte ē cā q̄doꝝ dilectionis act⁹ tñ
aliꝝ. l. dilectō est actus uniuersalior quia
respectu obi mali diligim⁹ ac^m 9gnolcē
di l3 nō obm sicut dicit Aug⁹ tri. 9. ne q̄
iſtū noticia nobis dī plicet sed uicia
ip̄a nobis dī plicet diffinio i tēpantiam
& hoc ē uerbū eiꝝ placet mihi diffinire
licet nō placeat i 9tinētia uel itēpātia.
Voluntas ḡ i nobis ut ē ps ymaginis re-
p̄ntat uoluntatē i deo nō q̄tū ad ac^m co-
pulādi iſtū q̄ ē uolūtatis nrē l3 quātuꝝ
ad aliū ac^m i q̄tū ſ. uolūtas nrā ē p̄ci^m
pducēdi ac^m circa idē obm q̄ fuit memo-

rie & intelligētie nře qđ ita uolūtas indi-
nis ē p̄cipiū pducēdi amorē adequatū
eēentie diuine qđ ē obm p̄m memorie dīne
& itelligētie & uolūtatis & ille amor p̄-
duct⁹ ē s.s. cui corrñdet i nobis dilectio
pducta qđ dilectō ab Aug. freqūt uocat
uolūtas. Sz uolūtas p̄prie i nobis qđ est
potētia nō corrñdet i p̄ui s. Sz ui spiratōe
qđ est in p̄re & filio & hoc z̄m illū ac̄m q°
uolūtas in nobis h̄z pducere amorez obi
itellecti. Non aut̄ p̄. i q̄tū h̄z pducere a-
morē noticie genite nullo° āt i q̄tū ē cā
supior noticie genite ē princi⁹ pducēdi
s.s. indinis qđ ē aōr eēentie dīne & noticie
genite licet forte z̄m aliquē ordinē sed n̄
est uis illa spiratā aliquo° p̄cipiū pdu-
cti⁹ uoticie genite qa & si p̄ i p̄ signo
origis sit uolēs & i z̄ gignat tñ uolūtas
p̄is nō h̄z rōnē p̄cipiū respectu isti⁹ gi-
gnitōis uerbī sic ergo p̄z quō p̄ uolens
generat & n̄ tñ uolūtate ut p̄cipio for-
malē elicitō generatōis. Tū quātū ad i-
tentōnē Aug. de dilectōe copulāte p̄tē
cū ple. Vnde dicit qđā doctor qđ illa, di-
lectō copulās loq̄ndo respectu act⁹ sen-
tiēdi ē iclinatō facta i potētia p̄ speciem
sensibilē. Vnde illa qnq̄ qđ ponit iste do-
ctor icz̄ obm sensibile spēm & iclinatōz
factā & potētiā sentiēdi & ac̄m sentiēdi
pbat p̄ unā auctoritatē Aug. iz. tri. c. 2.
ubi Aug⁹ enumerat itētiouē inf̄ ea qđ re-
qrunt ad ac̄m lentientiēdilensū iq̄ens deti-
net oculor̄ ai intentio. Ecce ait ille; z̄m
qđ enī detinet lensum hoc nō est nisi illa
excitatō p̄ dictā iclinatōz uocat autez ea
Aug⁹ z̄m eū itētōnez ai cāntis qa p̄ ipaz
fit lens⁹ animi itent⁹ ad p̄cipiendz obz

Sz istud nō est ibi ad itentionez Aug.
qa ibi distiguēs ea ab iuicem d̄ itentione
dicit qđ z̄m solius est aie ḡz̄m eū ista itē

q̄ erat illud 3^m nō ē illa ieiatiō uel excita^o
p̄ spēm. Simili^t illud 3^m atribui^f uolūta
ti illi de qua dicit iferius q̄ uolūtas hac
atz illac refert ariē zē. qđ nō ē uer^r de in
climatōe l₃ t̄m^o de potētia aie & de uolū
tate. Ad argumēta p̄cipialia ad prim^z
cū dicit Ric. h^o mihi uī & cēfa n̄ hoc uī
Aug^o q̄ uelle p̄is lit formalit^r gignere
qa dicit is. tri. q̄ s. s. pcedit quo^o dat^g n̄
quō nat⁹. i. p̄ modū uolūtatis libere & n̄
p̄ modū naſe. & iō o₃ exponere Ric. q̄ i
telligit cōcomitāt. Ad 2^m dico q̄ iuidia
nō ē t̄m i subtrahēdo illa bōa q̄ possunt
gūicari actu uolūtatis immeditate l₃ q̄cū q̄
uolēs pōt gūicare & nō gūicat. Paf autē
uolēs generat n̄ tñ licut p̄cipio elicitio
uel pductio ut dc̄m ē iō tenet ar^m Aug.
de iuidia Ad 3^m dico q̄ nihil ē ibi i uo
lūtariū & iō generatio filii nō ē i uolūta
ria. qcedo l₃ nō sequi^r ultra g^e uolūtate
ut p̄cipio elicitio. Multa enī facim⁹ si n̄
uolūtate p̄cedēte siue ut uolūtate conco
mitāte quo^r p̄cipiu^m immediatū non est
uoluntas.

IRCA DISTINCTION

nē septimā q̄ro utq̄ potē^a
generādi sit aliqd ablolutz
uel pprietas p̄s. Quod p̄

prietas patris pbo Aug9 s.tri.c.s. Eo ē
pat̄ quo ē ei fili⁹ g° eo ē p̄t̄ quo generat̄
p̄ 9ñē q̄ generatōe ē ei filius l3 p̄nita
te ē pater g° p̄nitate generat uel si dei
tate generat g° deitate ē p̄ qđ ē falsum.

Itē prōnē actus p̄pri⁹ ē a ppria forma
agētis s̄ generare ē p̄pri⁹ act⁹ pris g°
ē a ppria ei⁹ forma q̄ ē p̄tuitas g° & ce.
p° maioris tū qa ppria forma dat eē g°
& ager. Tū q̄ si forma ē 9ūis & effect⁹
erit 9ūis qa cā & effect⁹ corrñd⁹ sibi iui

ce uiuerſalit uiuersali ptiularis ptiulari
z phicor & s. meta. c. de ca. Itē mediz
ē e9dē generis cū extremis. io. meta. sed
ſuppoīta q̄ lūt extremi lūt relatio illud
ḡ quo ſuppoītu agit qđ ē medū int̄ ea
ē reltm̄ poaḡ generādi q̄ p̄ generat est
relatō ſiue pprietas. Preterea potētia ē
e9dē generis cū acū. 9. meta. ino idinis
lūt ide ſz actus generādi ē relatio ḡ &
principiū ſiue potētia generādi & relato
ſiue relatio. Cōtra Dāmzli p̄. c. 4. Ge
neratō est op̄ naſe ſz nō ē op̄ naſe ut
generatis qa naſa nō generat ḡ ē opus
naſe ut principii eliciti potentia igit̄ gen
randi dicit naſam & ita aliqd abſolutuz

Itē Boetij 5. tri. Ex uirtute nātē ī eādē
nātām nūtātē sublīstīt filij. Itē mōr
in līa pāf nō ē potēs nīlī nātā & loqf de
potentia generādi g° & cēta. Hic ē op.
talīs q̄ illud quo p̄ generat ē essentia &
ita qd absolutū pp̄t hāc rōnem. q̄a gene
rās assimilat libi genitū ī forma qua agit
filij āt assimilat p̄t i eēn⁹ nō ī pprietary
g° & cēta. Et declarat rō q̄a sicut increa
turis pprietas idīdualis nō est rō agēdi
s̄z nātā ī qua idīdua queniūt ita idīnis p
prietas psonalis q̄ corrīdet pprietary ī
dīduali ī creatis nō est rō agēdi uel gigñ
di. Cōtra istud ar. multipliciē p̄ sic oīs
forma sufficiēt elicitia alicj actōnis si p
le est p̄le agit illā actōnē. Exemplum si
calor est sufficiēt cā calefactia calor sepa
tus calefacit. Albedo etiā p̄le h̄z dīgrega
gare & iō cū h̄z p̄le eē ut in sacramento
altaris p̄le h̄z dīgregare g° si deitas sit
potētia generādi & constat q̄ sufficiens
seq̄t q̄ li p̄le sit deitas q̄ p̄le generabit
deitas āt pri⁹ est in le aliquo q̄ itelligat
esse ī psona q̄a deitas ut deitas est p̄le eē
ita q̄ tres plone ī p̄a dīrate p̄le sūt n̄ eg.

7. tri. c. 8. ad se subsistit deo & infra hoc ē
deo ēē q̄ subsistere ḡ i illo p̄ signo naē
i quo itelligit̄ deitas añq̄ itelligat̄ i plona
ē pri⁹ sufficiēs gignendi uerbū & ita ge-
nerabit̄ & ita deitas sic generata disting-
uet a geito. Si dicāt̄ q̄ deitas nō h̄z ple-
eē nisi i plona & nō ple agit l̄z plōa agit
ple. Cōtra ar⁹ pbat̄ oppoim⁹ q̄a li color
h̄n̄ eē se p̄cipatū & ple eēt̄ p̄ miracnl̄z
pōt opari illa opatōe cui⁹ ē p̄cipiū quo
in suppoito q̄re ḡ ip̄a eēntia q̄ ē p̄se eē
ex se nō āt p̄cipat̄ ple eē ple poterit eē
agēs illa actōe cuius ē p̄cipiū elicitm̄ in
suppoito & ita star ar⁹. Itē 2° sic pducē
tis & forme q̄ pducit̄ ē eadē relatō ad p-
ductum h̄ accipit̄ a phō s° phīcoꝝ & s°
meta. ubi uult ph̄s q̄ ad idē gen⁹ caule
pt̄iet ars & editator ḡ ad idē gē9 p̄ci-
pipt̄iet pducēs & illē q̄ pducēs pdncit̄
& ita si eēntia sit qua p̄ generat̄ hēbir
ēc relatōnē realē ad geitū hoc falsū ē ḡ
& ceſa. Itē 3° forma q̄ assimilat̄ genrās
& genitū nō h̄z unitatē nisl̄ rōnis tantū
licut accipit̄ a Dañi. li⁹ i⁹ c. 8. ḡ necenti-
tatē nisl̄ rōnis ḡ 2⁹ hoc nō ē p̄cipiūz
elicitm̄ actiois realis. Itē 4° forma nō ē
p̄cipiū agēdi nisl̄ i q̄tū agens ē i actu p-
eā nō ē āt in actu p̄ ea nisl̄ i q̄tū ē in ip̄o
ut āt ē i ip̄o ē hec ḡ ut hec est p̄cipiūz
actiois. Itē 5° pductō p̄ pri⁹ ē dis̄tictia
q̄ assimilat̄ia qd̄ p̄z ois enī pductō ē dis̄tictia
et̄ua sed nō ois ē assimilitia licut p̄z i eq̄
uocis ḡ forma q̄ ē p̄cipi⁹ pductōis prius
est p̄cipiū ei⁹ i quātū forma ē dis̄tictia
q̄ i q̄tū ē assimilitia. ip̄a āt ē dis̄tictia
i q̄tū hec assimilitia i q̄tū forma ḡ prius
est p̄cipiū pducti⁹ i q̄tū hec q̄ i quātūz
forma. Instat̄ cōtra pbatōz pōis Tū qa
brutū generās brutū assimilat̄ ei i spē &
tū forma ſpecifica bruti nō ē p̄cipi⁹ gene-

rādi s̄ poten^a uegetatiā g° maior uideſ falsa. Tū q̄ i augmētatiōe carnis calor ē p̄cipiū acti^mz^m p̄hm z^o de aīa & tamen generat caro aīata ſimilis generati i for ma uegetatiā. Aliē dicit p̄ generatio i indinis oī dare aliqd p̄cipiū poīt̄m q̄a actio ē politiua nō lūt̄ at politiā indinis niſi eēntia & relato. Relatō at n̄ potest ēē p̄cipiū illius generatōnis ſiū pdcōis q̄a relato nō ē prin^m nec t̄ming mot^o ex ſ^o phico & g° eēntia l̄z eēntia z^m ſe con ſiderata eſt indefiniata ad plures plōas & ad actōnes pluriū plonaꝝ oīg. ad h° p̄ iōa ſit pri^m deſminate actōis p̄ dīſet deſminat̄ at relatōe & iō relatō poīt̄ pri^m non qdē elicit̄ ſi definiat̄. Ad hoc adducit ſfirmato ex creatiſ ubi eadē for ma dat ac^m p^m & z^m ſi definiat̄ ad hūc & ad illū ex diūlis respectib^o q̄a ad p^m deſminat̄ ex respectu ad ſbm. ad z^m. uero ex respectu ad obm. Cōtra iſta op̄. ar. duplex ē ideſiat̄. una eſt potētie paſſie ut ideſiat̄ matie & iſta ē ad 9tradcō ria. Alia ē indefiniat̄ potētie actiue illimitate ad plures effectus q̄ ſic pōt̄ in hūc effectū p̄ etiā pōt̄ i alii & hec ideſ minat̄ nō ē ad 9tradcōria l̄z ad diſpata Ex^m ſicut ſol' ē indefiniat̄ ad pducēd^z multa aīalia nō p̄ aliq̄ formā recipiat ut agat l̄z q̄a h^o uirtutē pductiāz illimitat̄ qd̄ eſt ideſinat̄ ideſiat̄ matie oī p̄ recipiat formā ad h^o p̄ agat q̄a n̄ ē i actu ſufficient ad agendū ſi qd̄ eſt ideſiat̄ iñterminatōe potentie actiue eſt ex ſuſſienc̄ dterminatū ad pducendū quē cū p̄ iſtoꝝ effectuū. Et ex hoc ſi paſſuz diſpoītūl̄ ſuſſienc̄ approximatū ubi regrif uel ex ſeipo ubi paſſuū non requiriē p̄. q̄a ſi tale acti^m ex ſe eēt d̄minat̄ ad unū effectū pōt̄ ex ſe ſuſſienc̄ pducere

effic̄m illum s̄z si est ind̄minatū ad h̄ &
ad illud ex tali illimitatōe nulla tollitur
pfectō cāliratis ei⁹ respectu talis effus⁹
s̄z tm̄ addit̄ cālitas respectu alteri⁹ ergo
ita p̄t p̄ducere istud & illud sicut si tātū
eēt isti⁹ & ita nō req̄if̄ aliquid determinās

Ad p̄positū eēntia dīna nō ē p̄cipiū
ind̄minatū ind̄minatōe mafie ḡ sine de-
terminatōe alterius q̄i p̄cipiū acti erit sim-
pliciter ind̄minatū determinatōe q̄ req̄if̄
ad agēdū ira q̄ nō req̄if̄ aliquid aliud. Vn̄
p̄t sic formari rō. Quod ē indefīniatū
ad plura ideterminatōe potētie acti eē
ē sufficiens ad qdlibet illoꝝ p̄ducēdum
nec idiget aliquod determināte uel actuā-
te s̄zeen⁹ dīna indefīniatōz tm̄ habet
potētie acti alias eēt ip̄fecta ḡ & cef̄.
maior p̄z ex dictis. Cōfirmat rō. Quia
tal⁹ idēfīmina⁹ acti licet sit ad dispata
non tñ ad 9tradōria s̄z ē defīminate ad
alterā p̄t 9tradītōnis respectu q̄ libet
istōꝝ dispatoꝝ nulla aut̄ idēfīminatō p̄
hibet ex se determinate agere nisi q̄ alioꝝ
eēt ad 9tradōria ut ad agere & nō ager

Itē 2. qñ aliquid p̄macti⁹ ē ind̄teriat⁹
ad duos effect⁹ nō ex equo s̄z z̄ ordīez
natālē ex se sufficiēt̄ determinatū est ad
p̄mistoꝝ & p̄ poīto ad z̄ eēntia aut̄ di-
uina nō ē idēfīminata ad istas duas p̄dcō-
nes ex equo s̄z prius se h̄ ad generatōz
ḡ ex se sufficiēt̄ determinata ē ad utrāq̄ q̄a
ex se p̄ ordīne originis ad primā & ita
posita ē determinata ad secūdā. Et ita in
nullo signo origīs ē ind̄minata ad utrā
q̄tū eliciēdā z̄. 3. sic relatō ē ratō &
forma suppositi agētis ḡ si est defīmina-
tua p̄cipiū quo hēbit̄ duplē rōnē p̄ci-
piū respectu generatōis unā i⁹ q̄ntū est
rō uel forma suppositi agētis & aliam in
q̄ntū est rōdīfīniatua p̄cipiū agendi &

sic ip̄a mediabit inter se ip̄am & actioneꝝ
Itē 4. sic natā ut natura ponitur prīm̄
elicitū actōnis istius z̄ istū. Ip̄a aut̄ ut
natura nō ē defīminabilis z̄ Dam. li⁹ j̄c
s̄ pprietarytes iqd determināt̄ ypostaſis
non naturā ut natura ḡ nullū ē d̄teriati
uū p̄cipiū ut ē p̄cipiū quo s̄z p̄cipi-
piū tm̄ agētis. Itē relatō z̄ istū tm̄ d̄rē
rōne a fūdamēto ḡ nō p̄t eē p̄cipiū
d̄minatū ad ac̄m realē aliquo distinctū
ab eēntia q̄a nibil 9currīt ad rōnē alicui⁹
p̄cipiū respectu actōnis realis nīli reale

Itē qd̄ d̄rē de relatōe defīminatua incre-
aturis uī eē tallum q̄a calor ex se non p̄
aliquē respectū mediū ē fūdamētū respectū
potētie calefactiue nō oī etiā q̄ defī-
minatō ad ac̄m p̄m & ad z̄ fiat respectū
q̄a eadē forma absoluta dat ac̄m p̄m abso-
lutum & nō respectū & ē p̄m agēdi
absolutū nō āt respectū. Ad q̄onē ḡ
rīdeo distinguēt̄ p̄ de potentia unomō
dī potētīlogica q̄ dicit modū 9pōis fcē
ab intellectu. & ibi notat nō repugnātiaꝝ
tīmīoꝝ de qua dicit p̄bs s̄ meta. c. d̄ po-
tentia. illud est possibile c9 9trariū nō ē
ex necessitate uer̄. Et si hoc mō q̄rat̄ur
de potētia generādī idīuinis. dico q̄ ip̄a
ē possiblis 9pādo generatōz ad quēcūq̄
ac̄m nō repugnāt̄ generatōi & tūc po-
tēt̄ uel possiblitas est p̄t̄ uel dei ad h̄
p̄dicatū q̄ est generās uel generare quia
isti ēmī nō repugnāt̄. Impossibilitas aut̄
ē q̄ filius uel s.s. generet q̄a isti ēmī r̄
pugnāt̄. Et si q̄raſ qd̄e s̄ potentia gen-
rādī idīuinis hoc mō nō oī dare aliquod
p̄cipiū quo aliq̄s sit potēs generare suf-
ficit enī lola nō repugnāt̄ tīmīoꝝ sicut si
anī mūdi creationem mūdus nō solum nī
fuisset s̄z p̄ impossibile de 9 nō fuiss̄ & ince-
pisset ale eē & tunc fuiss̄ potēns creare

mūdū si fuīlīz itellecīt aī mūdū ponēs
hāc mūdū erit. Hōc fuīlīz possibilis quia
tmī nō repugnarēt nō tñ pp̄f alip̄f p̄im̄
ire possibile uel pp̄f actīm̄. Libi corrīs nec
etiā mō ista mūdū erit fuit possibilis for
malif loq̄ndo d̄ potēa dei līz poa q̄ erat n̄
repugnatiā istoꝝ tm̄oꝝ qa isti tm̄ non
repugnarēt līz illā nō repugnatiā 9comi
taref potētia actīa respectu h̄ possibilis

Alioꝝ d̄ potēa realis diuīla cōtra actuꝝ
& ista nō ē i deo ḡ. relinq̄t potētia realis
q̄ d̄ p̄im̄ agēdi uel paciēdi ut p̄ximū sū
damētū relatōnis p̄ hoc p̄ hoc nomē po
tentia nō ē abstractū ultīata abstractiōe
sed ē cōcretū 9cretiōe ad fūdamētū licet
nō cōcretū cōcreciōe ad lībīm de q̄ multi
pli abstractōe dc̄m̄ est supra dī. s. q. p̄a

Pōt ḡ sumi p̄ eo q̄ p̄le significat uel p̄
eo q̄ dnoīat q̄ ē p̄xi m̄ fūdaī m̄ talis rlōis
P̄rio accipiēdo dico q̄ potēa significat r̄
lationē sicut potētialitas. Et hoc q̄ nō
h̄ difficultatē qa potētia ī gēn̄rādi ī dīnis
dicit eēntialif relatōz. Sc̄do ē difficul
tas ip̄ius q̄rendo q̄d sit illud absoluītū q̄
ē fūdaītū p̄ximū h̄, relatōnis & tunc
loq̄ndo līp̄cīle d̄ potētia actīa sīue p̄dī
ctiā d̄ q̄ mō ē sermo. Distīguo ulteriō
d̄ potētia q̄ potētia denoīatiē sūpta ali
quādo sumit p̄cīle p̄ līuo fūdaītō aliquī
āt p̄ illo cū oīb̄ḡ aliis q̄ 9currūt ad h̄ ut
possit elicer ac̄m̄ q̄. l. reqrūt ad rōnē potē
tie p̄pīnq̄ c̄ḡ mōi sunt i cretis a p̄ximatō
passi & ip̄edīm̄tī āmotō. Ista distīctiō
ultia potētia p̄ fūdaītō p̄cīle uel p̄ipo
cū aliis 9currētib̄ḡ accipit̄ a p̄ho s. & 9.
meta. Diffinitō āt potētiae actīe q̄ poit
s. & 9. meta. ē potētiae p̄o sūpte. Potēa
aut̄ z̄oꝝ sūptā exprimit ipe manifeste 9.
meti. c. 4. quādo inqd̄ aliqd̄ possibile &
quādo nō & quō & q̄cūq̄ alia necesse ē

ad eē ī diffinitōe. Et subdit tales potē
tias. 1. irrōnales necesse ē ut possint q̄n̄
actīm̄ & passīm̄ appropīquāt hoc quidam
facere illud uero pati. Si obiciāt contrā
eū q̄ iste potētiae irrōnales possunt impe
diri hoc excludē dicit nullo āt exteriō p̄
hibēte adiūgere nihil adhuc oīz potētiaꝝ
h̄ enī ut est potētia faciēdi est āt n̄ oīo
līz h̄n̄tiū aliquoꝝ i qb̄ḡ excludūt̄ exteriō
phibēt remouent enī hōc eōꝝ q̄ idētī
tioē apponūt̄ qdā uult dicere q̄ quedam
prinētia ad diffinitōz potētiae actiue uel
passiue exclūdūt̄ ip̄edīm̄tū ḡ poa actiua
ibi 2m̄ eū accipit̄ cū oīb̄ḡ 9currētibus ad
possibilitatē p̄pīnq̄ agendi. Loq̄ndo tūc
d̄ potētia & d̄fūdaītō p̄xio istiūs rlōis
p̄cīle sūpto dico p̄ potētia generādi pa
tris nō ē relatio līz aliqd̄ absoluītū. Ista
pt̄e negatiāz p̄bo p̄. Quia oīs relatio uī
eque natīlī respicere lūi correlatīm̄ pro
priū ḡ relatō spiratīa eque natīlī respi
cit correlatīm̄ sicut relatō generatīa suum
Nō distīguīt̄ āt dīnis p̄ductōnes p̄ mo
dū nātē & uolūtatis nīsi qa p̄cipiū quo
p̄ducēs p̄ducit alīt̄ le h̄ ad p̄ductū & p̄
ductōnē hic & ibi qa natīlī ibi libe
re ḡ nō eēnt tunc due p̄ductōnes forālē
distīcte p̄ modū nātē & uolūtatis li re
latōes eēnt p̄cipiā quo istaꝝ p̄ductōm̄

z̄. qa tūc eadē relatō eēt p̄cipiūz lui
ip̄ius qa ī p̄re nō ē nīsi unica relatō ad fi
lium & illa ē p̄ te quo respectu generatō
nis q̄ ē eadē relatō līz alīt̄ noīita. 3. qa
tūc p̄nītās ē līmplicī pfec̄tōr filiationē
p̄ḡnē duplīcī p̄q̄ illud quo p̄ducens
p̄ducit si non ē e9dē rōnīs cū forma pro
ducti 9tinet ea uirtualif & ē pfec̄tōr ea
ḡli p̄nītās ē quo p̄ agit & nō e9dem
rōnīs cū filiatōe 9tinet filiatōz uirtualif
& erit pfec̄tōr ea. Secūdo qa filiatō nō

D
9-11

dat filio q̄ agat nihil enī nec ad itra nec ad extra p̄ducit filius filiationē g° si p̄t p̄nitate agit form alī p̄nitas ē aliqd p̄fectiō filiatione. Partem affirmatiuam solutiois p̄bo sic. Quod ē p̄fectionis in p̄cipio p̄ductio non tollit ab aliquo rōz p̄cipii p̄ducti s̄ 9ūicare se i ydēptitate numerali & adequatē 9ūicatione ponit p̄fectōnem i principio p̄ductio ergo hoc nō tollit ab aliquo rōne p̄cipii p̄ducti Sz si de9 p̄ impossibile generarz aliū deuz & ille alius 3^m deitas p̄neret p̄cipiu p̄ducti^m alterius & nō relatio. Tunc enī deitas nō 9ūicare se i ydēptitate nume rali nec 9ūicare le 9ūicatōe adeqta sibi rōne p̄cipii p̄ducti q̄a deitas p̄t eē p̄cipiu alterius 9ūicatōnus puta facte p̄ in possiblē 2° deo g° cū modo deitas comu nicet i ydēptitate numerali & 9ūicatō ne adequata sibi Ita q̄ in deitate nō p̄t eē aliqua alia 9ūicatō numero e9dē rōis cū il^l legf q̄ multo magis poētimo abso lutum eē p̄cipiu p̄ducti^m q̄ tunc pone ref. Ex^m istius ē si calor in igne 9ūicarz se eundē numero ligno & 9ūicatione ad equata ita q̄ iste calor nō possit eē priu cipium p̄ducti^m alterius calefactōnis nō negāt calorē ignis eē p̄cipiu p̄ducti^m caloris in ligno. Et cū mō de facto ponat calor eē p̄cipiu b9 & hoc cum dupli i impfectōne opposite dupl ci p̄fectōni h̄ sumpte q̄a nūc ē ibi diuersitas caloris co muicati & 9ūicatō nō ē adequata q̄a hie eēt ydēptitas caloris & 9ūicatō adq̄ta & tñ isti hypothesi poita lgnū calore n̄ p̄t calefacere nō enī se q̄a accipit calorē calefactione q̄ ē ab hoc calore & tūc pri h̄ret calorē q̄ haberet calorē nec aliqd q̄a ista calefactō ligni ponit adequata illi ca lori in rōne p̄cipiu p̄pri acti. Ita itell

gendum ē i p̄posito q̄ illud qđ ponere ē eē p̄cipiu alteriō calefactōnis si 9ūica fieret i diuersitate numerali & n̄ adeqta Idem d3 mō poni p̄cipium q̄ fit 9ūica tio eiusdē & adequata p̄t p̄ductio. 2° p̄bo hic idē aliqd absolutn ē t̄minus for malis generatōnis g° aliqd absolutum ē rō formalis q̄ agens agit aīs p̄batum est d1.5. q.2. prima rōne cōtra priam op̄ p̄bo 9ñam q̄ ip̄ossibile ē ages 9ūicare t̄mī^m formale p̄ductōnis n̄li agat forma eque p̄fecta si agat uniuoce uel p̄fectōri si equi uoce. Indīnis āt nihil p̄fectiō ē abolutu quia abolutum est formaliter i finitum relatio āt nō g° z̄. Huic rōni instat q̄ 9ñā t̄m ualeat i generatōne uniuoca hoc āt p̄bat eē equōca tū expte plonarz tum ex p̄ductōnib9. tū ex rōne d̄rē specificē Primā uia p̄bat sic p̄nitas & filiatō dif ferūt spē g° & plone 9stitute p̄ eas aīs p̄ bat q̄a d̄rē 2^m q̄ditates & talis ē differē tia specifica. Tū q̄a sūt puri actus d̄rā āt actus & forme est i specifica 9ñā p̄bat p̄ q̄a nō maior distictio ē i p̄incipiis q̄ i p̄cipiatis. 2° q̄a eadem ē d̄rā formalius p̄cipiorz 9stituētiū & 9stitutorz. 3° q̄a ea dem ē d̄rā eoꝝ 2^m q̄ aliqd p̄cise dr̄nt & ip̄ soꝝ dr̄nriū. 4° q̄a relatiōnes sūt eadē eētie diuine sicut plone g° p̄p̄t istud non negābit d̄rā specifica plonarz sicut nec r̄lationū & cēta. Secūda uia de pdcōib9 ar. sic si p̄ductōnes dr̄nt spē g° & prod̄cā aīs p̄z q̄a īdīnis nō est p̄ductō n̄li unica unius rōnis 9ñā p̄bat. tū q̄a alias nō eēt p̄portō productōnū ad p̄ducta. tum 2° quia p̄ductōnes sunt e9dē rōnis cū p̄du ctis. tñ 3° q̄a potētie alteriō rōnis reqrūt obiecta alterius rōnis g° li p̄ducerēt sua oba p̄ducerēt obiecta alteriō rōnis ergo sicut uolūtas & itellūs p̄supponūt bo^m

& ueux formalis distincta. Ita p̄ducerent
t̄minos formalis distinctos uel erūt qb̄
t̄mini sic distincti p̄ducūt. 3ª uia de d̄ra
sp̄ecifica ar. sic d̄ria sp̄ecifica uidetur esse
p̄fectōr q̄ d̄ria numeralis p̄b̄it q̄a distinctō
ip̄bx ē p̄le de p̄fectōe uniuersi non autē
distinctō idīuox ḡ d̄ria sp̄ecifica sicut
p̄fectior uidet̄ ponēda idīuinis. Ad il^a
siue generatō ponit̄ uniuoca siue equoca
rō nō infringit̄ q̄a ē equoca generatione
o3 p̄cipiū p̄ducti m̄ eē p̄fectius forma ē
mināte nihil i deo ē p̄fectius absoluto &
specialis nulla relato ē p̄fectōr Absurdis
limū enī uī q̄ relato uirtualiſ contineat
eēntiam dīnam cōclusio tamē ad q̄ indu
cūt̄ iste rōnes. l. d̄ generatōe equoca uī
eē falla quia cū i ip̄lo t̄mino generatōnis
scilicet i p̄ducto cōcurrūt duo. l. naſa &
relatio pp̄ria ip̄ius p̄ducti q̄ ē hec. Aut
ḡ generatō dicit̄ uniuoca aut equoca a
t̄mino formalis generatiois aut a formalis
pp̄rio ip̄i sup̄ poīto p̄ducto si primo mō
cū naſa q̄ ē t̄minus formalis h̄9 p̄dcōnis
lit̄ eadē in p̄ducente & p̄ducto lequit̄ u
niuocatō q̄a p̄fectissima similitudo. Si
2° ḡ nullā generatō ē uīuoca q̄a nullū
genitū i ūa forma individuali assimilatur
ḡignēdī hoc ē q̄ arguit̄ alio & est quasi
idem quia generatō ē distinctua & assi
milatia p̄fectōr at̄ rō i ea ē q̄ sit assimila
tua q̄ distinctia q̄ apparēt quia sicut ē
a forma sub rōne forme nō sub rōne qua
hec & rō forme ē p̄fectōr similitudo in
supposito illa d̄ria individuali si p̄fectiō
ē in generatōe ip̄am eē assimilationē z̄m
hoc diceſt̄ uniuoca uel equoca. Si enī dice
rei talis uel talis i q̄ntū ē distinctua q̄l^z
eēt̄ equoca quia q̄libz distinguit̄ & hec ē
imperfectōr rō in generatōe quia cōuenit
imperfectissime generatōni ḡ p̄. hanc non

distinguīt̄ equoca ab uniuoca ḡ ad p̄poī
tum cū generatō sit assimilatia quatenq̄
eadē naſa q̄uicat̄ distinctia q̄tenq̄ ē gei
ti distincti a generatē distincto sequitur
q̄ penes naſam gignētis & geniti sit uī
uocatō & nō penes distinctōz gignentis
& geniti. 2° applicat̄ ad p̄positum quia
si iste d̄rie individualis in naſa q̄ suut p̄io
diuerse q̄stituunt p̄ducta nō p̄ diuersa
s̄z inf̄ q̄ ē generatō uniuoca p̄p̄t similitu
dinē i natura si iste d̄rie individualis eēnt
sp̄es alteriō generis adbuc n̄ q̄stitueret̄
distincta tāta distinctōe quāta eēt̄ eorū
in suo genere q̄a tūc d̄rie individualis cō
stitueret̄ p̄ diuersa hoc est p̄p̄t naturam
i qua naſa q̄ueniūt̄ individuali etiā tūc
cōuenirēt̄ i eadem naſa licet d̄rie q̄stitu
ētes eēnt̄ sp̄es alteriō generis ḡ. tunc cō
stituta eēnt̄ e9dez sp̄ei sicut mō. Ad
argumēta in oppositū p̄ dicēdum ē p̄m
q̄ nō ē ibi pp̄rie nec geniō nec sp̄es, nee
d̄ria sp̄ecifica. S̄z bñ q̄cedo q̄ p̄nitas &
filiatō lunt relatiōes alterius sp̄ei & alte
rius rōnis q̄a lunt oppoīte & nō fundate
sup̄ unitatē imēdiate sicut similitudo &
equalitas magis etiā distinguīt̄ p̄nitas
a filiatōne q̄ paſnitas a paternitate. S̄z
cū infers ḡ & q̄stituta erunt alteriō rōis
sp̄ecifice nego q̄nām & p̄p̄t p̄bationem
q̄nē. Intelligēdum q̄ aliqua dicūt̄ magis
distinguīt̄ p̄p̄t eorū minorē q̄uenientiam
i aliquo genere. Aliquādo p̄p̄t maiorem
repugnātiā uel i q̄ possibilitatē eorū sicut
q̄traria dicūt̄ magis distinguīt̄ ut album &
nigrū q̄ disputa ut hō & alinus. Et hoc
mō nō ē pp̄rie dictum aliqua magis disti
guī plus eūi pp̄rie distinguūt̄ q̄ minus cō
ueniūt̄ i aliquo genere. Et ita distincta
genere generalissimo plus distinguūt̄

D 1
9. v.

q̄ alia q̄ sūt e9dēm generis l3 cōtraria ma-
gis repugnēt. Vnde uiuersalī quāta est
ibi distinctō. i. repugnātia ḡstinentium
uel formalit̄ distiguētiū tanta ē & ḡstitu-
toꝝ & distinctoꝝ q̄ si album & nigrꝫ
sunt i9possibilia & cōstituta p ea sunt in
9 possibilia Ita ē i9posito quāta enim ē
i9possibilitas p̄nitatis & filiatōis pp̄t q̄
paſni tas non est filiatio tāta ē p̄tis & fi-
lii ita q̄ pat nō ē filius. S3 illoꝝ accipi°
nūq̄ distinguetia tm̄ gueniunt quamtu
ḡueniunt illa q̄ distingunt p illa sicut p3
discurredo poia distinguetia. d̄re enim
specifice nō icludūt gen9 i quo ḡueniūt
sp̄s at distincte p illas includūt gen9 in
quo ḡueniūt. & rō b9 ē q̄a distinguetia
aliqd p̄l upponūt in ip̄is distinctis & ip̄a
distinguētia nō icludūt i intellectu suo
& iō distincta ḡueniūt i eo distinguen°
uero nō ḡueniūt in illo. Per hoc p3 ad
argumēta & ad pbatōes cū d̄cis de prin-
cipiis & pr̄cipiatis. dico q̄ maior ē disti-
ctio. i. maior non ḡueniēt hoc est i pauci-
orib9 ḡueniētia p̄t eē pr̄cipiorꝝ q̄ p̄in-
cipiatoꝝ sicut d̄rē specifice q̄ sunt pri-
sp̄e n̄ ḡueniūt i ḡne i q̄. ḡueniūt ip̄e sp̄s
ita ēt de d̄rīs idīculib9 & idīculis na-
ture specifice. Per idē a3 ad illud d̄ for-
malib9 cōstitutum & p̄cise distinctis in
oībus enim fallūt ē q̄ quāta ē distinctō
formaliū ḡstituētiū q̄ tāta sit ḡstutorꝝ

Sed adhuc p̄dero ar̄m̄ q̄a iste relatōes
i9posito sūt sublis̄tētes ḡ tātam d̄ram
h̄nt i quātu sublis̄tētes quātam habent
relatōnib9 p̄prie sublis̄tētes aut̄ p̄sone
sunt ḡ tantā d̄ram h̄nt p̄sone quantam
h̄nt relatōes & p̄t hoc arguit̄ aliqua d̄ra
formali d̄rīt p̄sone & nō nisi illa d̄ra q̄ ē
relationū q̄a nullā alia habet illa aut̄ q̄ ē
relationū ē d̄ra specifica ḡ ista erit sp̄e

cītīca uel nulla. Ad ista r̄ndeō ad pri^m
q̄ lic̄z relationes sīt sublis̄tētes tñ p̄sone
non tm̄ includūt relatōes f̄ i9am natu-
rā in qua sublis̄tūt relatōes at nō inclu-
dūt formalit̄ i9am natā in aliquo ergo
formalit̄ guenīt p̄sone in quo nō gueni-
unt relatōes formalit̄. Et iō non est h̄
tāta distinctō quāta ibi. Ad 2^m dico q̄
nō lequīt istis p̄cise distingunt p̄sone &
ista dr̄nt sp̄e iḡi & p̄sone dr̄nt sp̄e sicut
nec de differētiis idīculib9 respectu
indiduoꝝ. Et cum d̄cis tunc nulla erit
d̄rīa distinctoꝝ cū nō sit eoꝝ illa q̄ ē disti-
guētiū nec aliqua alia p illa. Dico q̄ per
illa p̄t eē distinctō distinctoꝝ aliqua a^a
q̄ sit distinguetia & mīor sicut p̄ differē-
tias idīculales ē aliqua distinctō idīculoꝝ
alia q̄ ip̄aꝝ dr̄nꝝ q̄ differentie sūt p̄rio
diuersē l3 distincta nō sunt p̄ diuersa l3
tm̄ sūt numero distincta ētadē sp̄e. Ita h̄
in p̄posito p̄relatōes distinctas sp̄e uel
quāli genere qb9 tñ i q̄tum lūt distinctie
accidit distingui sp̄e posūt aliq̄ distingui
p̄sonalit̄ tm̄ ētadē sp̄e ētadē natā
Ad secundā uā de. p̄ ductōnib9 nego
9ñam q̄a hic ex p̄fectōe isti9 nātē possūt
eē aliqua p̄pria principia alterius rōnis
gūicatiua ip̄ius eēntie qđ non contigit
in aliqua natā imfēcta & pp̄t disti-
ctōz ip̄oꝝ principiorꝝ formaliū possūt p̄duc-
tōes eē alterius rōis & tñ p̄ducta unīq
rōnis pp̄t unitatē f̄mini formalis. I. nātē
diuine q̄ gūicat̄. Cū p̄baſ illa 9ñā primo
p̄portōnem dico q̄ p̄portō illa p̄ductō
ad f̄mī formalē ē q̄a p̄ip̄am gūicat̄ f̄mi-
nus formalis l3 nō reqritur talis p̄portō
q̄ p̄ductō sit unīq rōnis f̄ed f̄mī forālis
sit unīq rōnis q̄ p̄ductōes possūt disti-
guī rōnes suis formales alīf q̄ ex termīs
forālibus sicut hic ex principiis forālib9

Exemplū h^o est. Quod non ē eadē forma potest
mutationibus alteriō ratiōnis acquireti sicut
idem ubi pro motum localē super magnitudi
ne rectum & circularē quod mot^o sunt altius
ratiōnis quod non sunt operales 2° probat 7. physico.
Ita est si eadem sanitas potest induci in
mediate ab arte & in mediate a natua. Cuz
probat ista quod z^o pro hoc quod productōnes sunt
eiusdē ratiōnis cum productis dico quod quo ad h^o
sunt eadem ratiōnis quod sicut productōnes sunt
relationes ita & producta sunt relativa licet
producta sunt subsistētia in illa natua una &
productōnes non sunt formalis suposposita
subsistētia in isti natua. Et id suposposita
producta possunt habere unitatē aliquā in
natua formalite grac*u*ata eis productiones quod
non habēt formalite productōnes. Cum ar
guit 3° de distintionē potētiarum & oborū
distinctorū quō similis ē distinctō oborū
ad potētias patuit. Ratiōnē di. 2. q. 5. utre
indivinis sunt trim due productōnes. De
3° uia. l. de profectōne domini specificē dico quod
domini specifici non ē profector ydemptitate
specificā indivinis let in creatis ē profectiois
Polita enim limitatōe creatarū non potest esser
tota profectō in creaturis absque specificā di
stinctōe sunt si in aliqua natura est profectō
infinita ibi distinctō specifica non regreta
ad profectōnem simplicite in creatis at domini
specificā ē profectio supplēs imperfectionerum
Indivinis at ubi natua unī ē simplicite profec
tō non omnis ponere talē profectōnē supplēte
imperfectionē quod nulla ē ibi imperfectio que
suppleat. Ex^o generatō in creaturis ē pro
fectio supplēs imperfectōnē in corruptibili
bus quod line generatōe non possēt graseruari
nec idē numeralite nec eadem spēi idīnis
at non omnis ponere talē profectōnē supplēte
imperfectōnē aliquā quod sit ibi nec in aliquo
etio. Ad formā grao quod onis quod querit de

potētia generādi an sit aliquād absolute
Rādeo gerūdium q̄structū cum potētia
uel cū aliquo prīcipio actiuo notat actuū
ut egredietē ab eodē supposito cui attri-
buīt potētia. Similē de scīa & uolūta-
te quād̄ q̄struit cū gerundio notat ac^m
ut egredietē ab illo supposito cui attri-
buīt scīa & uoluntas ppter q̄ nō ita con-
cederet ist̄ i filius h̄z scīetiā uel uolūtatiē
generādi sicut cōcedit ist̄a filius scit gen̄
rationeꝝ p̄ris & uult eā, i mo uñr iste p̄rie
negāde sicut filius scit generare uel uule
generare q̄a idem uidet eē uelle agere &
habere uolūtatiē generād̄ i h̄z nō idem d̄
istis uñr eē uelle actōnē q̄a hoc nō includit
uelle eā ut actōnē uolūtatis q̄d alia uidet
significare. Ad argum̄ta principalia p̄
ad Aug^m dico q̄ intelligit eo formaliter
n̄ eo fūdām̄talit̄ simul cālīt. Ex^m dicim⁹
q̄ sortes similis ē similitudine formalit̄
i; d̄ similis albedine fūdām̄taliter siue
cālīt. Ita in p̄posito pater generat gen̄
ratione formalit̄ i; hoc nō q̄rimus quo
pater generat formalit̄ i; q̄rim⁹ q̄ gene-
ratio elicit ut prīcipio formalī elicituo
q̄ i. l. lit fundam̄tū p̄ximū istius relatōis
Intelligit ḡ Aug⁹ p̄ eo ē p̄r quo est ei
filius i. illa noctōne hoc ē q̄ pater n̄ diciē
ad se paf sed ad filium. Nō āt intelligit
ibi q̄ p̄r lit paf siue generet ut prīcipio
elicituo generatōis licet p̄z ibi in līsa sua

Ad zm dici pot quod duplicite pot intelligi
9uiitas; forme una quod est uniuersalis quod est pro
yde simplicitate ad multa inferiora quorum
quod let zest ipm sicut uniuersale 9uicit lingu
laribus. Alii est quod est ad multa quo*re* quod let zest
est ipo let zest non ipm sicut forma 9uicit ma
terie sicut dicitur mod est supius de dupliciti 9ui
catione forme di. 2. q. 4. Dico quod a forma
9ui primo mod est opatio 9uis. Quia si

D1
9. v.
*Et pōt. pōni q̄m 2^m po
nentis unicas h̄i mās
p̄bāz in hōc hec p̄a
fir̄ cois oīs p̄b̄ erḡ
nō m̄ h̄i eaȳ dīz op̄a
In omnibus.*
*q̄ si mihi p̄z wi p̄o
pōnt ḡnd q̄ s̄cēn̄
z p̄a - - sing. s̄s hoc
non iſt ad p̄posūn̄
o. t̄x̄ h̄i c̄t uide
su ap̄ p̄a oēu h̄i
nō m̄ for̄ s̄fina*
et minitāz

formam aliquā in uniuersali acceptam cō sequatur aliqua op̄atō i uniuersali quāl̄ formā singularē sub illa consequit̄ op̄atō singularis eiusdem rōnis n̄li aliqua forma singularis sit imperfecta. Si aut̄ loqua mur de secunda 9ūitate q̄ ē forme 9ūis respectu pticipantium ipsam. Dico q̄ n̄ oport̄ q̄ forma 9ūis sit pr̄cipium 9ūis operationis. & maxime quando habetur a plurib⁹ suppositis 2^m ordinē. Ita q̄ uni 9ūicā ab alio & hoc comunitatē ad q̄ta sicut fuit declaratum i exemplo adducto i prima rōne ad prem̄ affirmatiuam solutiōnis & cēta. Ad p̄positum dico q̄ maior ē falsa. op̄atio p̄pria ē a p̄pria forma loquendo de appropriatōe z^o. qualis appropriateō uel saltem nō alia pōt intelligi in p̄posito. Et cum p̄bat primo q̄a p̄pria forma dat eēg° dat agere nego 9leq̄ntiā Multe enim sūt forme dantes eē q̄ tamē non sūt actiue & q̄ nullo dant actus 2^m & talis ē p̄nitas sicut filiatō. Que aut̄ sūt rō quare q̄dam forme sūt actiue & q̄dā nō. Difficile ē assignare rōnem comunez q̄a aliq̄ forme substantiales sunt actiue & aliq̄ sunt q̄litates actiue & aliq̄ forme substantiales & aliq̄ q̄litates nō sūt actiue & tamē pl̄ḡ quenāt q̄litates & q̄litates in cōceptu aliquo 9ūi q̄ qualitates & s̄be Similiter aliq̄ forme substantiales ip̄fectōres sunt actiue sicut electōres & p̄fectōres nō sūt actiue sicut mixtoz sicut forma lapidis & alioz i animatoz & aliq̄ ēt mixtoz p̄fectorū sūt actiue sicut aiatoz aliq̄ aut̄ p̄fectōres non sūt 9ūicatiē sūt forē corporoz celestium & forme angelice. nō uide ḡ. rō quare aliq̄ forme i 9ūi sūt actiue & aliq̄ non sicut i spāli non uīr aliqua rō q̄re calor ē calefactiō n̄li quia calor ē calor. Et ita q̄ hec sūt īmeiata

calor ē caloris effectiō & ita uide q̄ oēs forme d̄ genere quātitatis & oēs rōnes de q̄bus ē mō lermo non sint actiue. & iō d̄ omnib⁹ nō ualeat si dant ac^m p̄m ḡ dāt ac^m z^m. Cum p̄baē 9ūa secūdo p̄ ph̄z z^o phicoz & s. meta. dico q̄ loq̄ d̄ uniuersali & pticulari loq̄ndo p̄p̄o de 9ūi. nō āt accip̄edo z^o p̄ut eadem forma numero ē 9ūis pticipatib⁹ eā. Ista enī 9ūitas nō ē icreaturis nec 9ūitas uniuersalis ad pticipantia sine 9ūitate uniuersalis primo dēa. Cum arguit̄ 3° de potentia & actu dico q̄ equiuocat̄ de potentia uera enim ē maior ut potentia ē differētia entis con diuidēs ens cōtra actum q̄a sic ens in 9ūi nō tantum diuidit̄ p̄actum & potētiam s̄z etiā q̄dēū p̄ genus entis & q̄cū p̄ sp̄es & idividuū quia sic eadem albedo p̄io ē in potentia & postea in actu & hoc mō ad idem genus p̄tinēt actus & potentia hoc mō loquēdō p̄prie non est potentia generādi indiuiuis q̄. s. oppoāt̄ actui q̄a illa generatō est s̄plicit̄ necessaria i actu & ideo nō est in potentia ut potentia re pugnat actui sed hic ē lermo de potētia ut eīl pr̄cipium & hoc illa p̄pō est falsa q̄ dicit q̄ potentia ē eodem generis cum actu. pōt enī forma substantialis eē pr̄cipium actionis de genere actōis & actōnis de genere qualitatis sicut tactum est supra di. 3^a q. d̄ noticia genitā q̄ lbum est p̄se cā p̄prie passionis. Cum arguitur d̄ medio dico q̄ q̄ddam est medium p̄ p̄ticipatōnem utriusq̄ extremiti sicut fuscuz eīl medium inter album & nigrum q̄dē medium ex nāfa rei & de tali uez̄ est q̄ est in eodem genere cum extremitis sicut p̄hs p̄bat 4° meta. Aliud est medium aliquo accidentalē sumptū sicut op̄atō ī opans & īminū & istud non oportet eē

eiusdem generis cum extremis quia quando anima intelligit le intellectum est qualitas & tamen opans & obm sūt substantie tale medium accipit in ppolito uidelicet ipm quo iter suppositum generas & ipm genitum. Alio potest dici q ipm quo non ē mediū pprius sed tenet le expte alterius extremi. I. generatis pprium at medium si qd def pot dici generato de isto ueruz ē q e i9dem ronis cum extremis ipsa enī ē relatio sicut sunt extrema relativa.

Quia at reliqua argumēta contra prius op. lunt contra me. Rñdeo ad illa ad pndico q ppō illa maior de principio elicitiū falt. i. ē q principium elicitiū si ple existat non pot eē in potentia ppīqua ad opīndū. Exemplum spēs si ponat prius elicitiū opationis uidēdi in oculo si p se existeret nō possz eē principium illius opationis. Et rō eēt quia non posset eē i potentia ppīqua ad agendū illud quia non posset habere passum approximatū q approximatō ut dcm ē prius requirit ad rōnem potētie ppīqua sicut approximatio i creatis uel amotō impedimentorū. ita dico q in ppolito requirit suppositum cōueniens ad agendum g° forma q eset principium actōis in supposito distincto si eēt pse existens non eēt suppositū nec principiū distinctum nec in supposito determinato quenienti generatiōni. Et ex quo illud suppositum requirit ad potentiam ppīqua agēdī nō poterit talis forma ple agere. Eēntia at li p se existat in aliquo instanti natūre anq intelligat eē in supposito uel i plona in illo priori non ē suppositum agens in potentia ppīqua ad agendum. Ita enim actō distinctiōne requirit aliquorū in ista natā q nō pot eē nisi suppositorū g° suppo° quenientis huic

actōni ē suppositum distinctum existens in hac natā in nullo at tali supposito est natura in q̄tum intelligit pse eē li pse sit aliquo. anq sit in plona & iō nō poterit pse agere illa actōne. Ad aliud de quo & quod dico q illud dc̄m p̄hi ueyx eit i cā & causato q̄ ibi ē distinctio realis cē & principii quo cāt ab ipo cāto d̄pēdētia etiam eēntialis ē cāti principium cātuū sicut ad cāz. Et rō ē ibi q̄ principiū cātm̄ non ē nisi unicū i uno supposito. In ppolito autem ē oppositum q̄ suppositum pducens ē distinctum quo at pducit est indistinctum & ideo pductum n̄ referit realit ad principium quo sicut refert ad principium qd pducit. Et ideo in ppolito nō ē relatio realis principii pducti ad pductum l3 tm̄ pducētis ē relatio realis principii aut pducti ē relatio ronis sicut prius dc̄m ē de gūicato & gūicante di. s. q. p?

Ad 3^m dico q̄ formi secundū q̄ ē illud in quo assimilat generas generato n̄ tm̄ ē ens ronis sed habet aliquam unitatem pcedentem omnē ac̄ intellect⁹ q̄a nullo actu intellectus exīte ignis generaret ignem & corrumperet aq̄ & hoc pp̄ similitudinē natalem hic & cōtrarietatem ibi hoc magis patebit in qōne de indūiatōne. Ad Dm̄. dico q̄ intelligit de gūi tate alicuius unius 2^m natam & 2^m numerum sicut eēntia diuina ē gūis tribus plonis. Sed hoc modo nulla ē gūitas increaturis realis. ē tm̄ uitas alicuius uniuersitatis minori q̄ sit unitas numeralis. Ad aliud cum dicit̄ forma ē principium agēdi in quātū ē in hoc concludit pme quia illud absolutum quod ē p̄ti potentia generandi non ē potentia generādi filio. Cū ar. q̄ generatio est prius distinctiā q̄ assūmatiā & q̄ ex hoc forma ē prius elicitiā

D 1
9. 1

ut hec q̄ ut forma. Respondeo q̄ pri⁹
2^m cōsequiam nō ē pri⁹ 2^m cālitatez. Ex
emplum sequit̄ ignis ḡ calidus & n̄ e9.
ḡ calidum ē pri⁹ 2^m 9ñam & tañ iugis
ē prius 2^m cālitatē ip̄o calore. Et ita con-
cedo q̄ distinguere est pri⁹ i generatōe
q̄ assimilare prius dico. 1. 9ñus qa multa
distingunt q̄ nō assimilat̄ l̄z distinguere
non est pfectius i generatōe q̄ assimilare
quia cōuenit generatōi im pfectissime i
quātum ē a forma ut hec assimilare, iqtuz
est a forma absolute & pfectōr ē rō forē
q̄ rō singularitatis. Cōcedēdo ar^m cōtra
opinatē ponentem rātum distinctionez
rōnis qa non concludit contra me sicut
patebit di. 8. Instantia pri⁹ de calore &
uegetati⁹ nō ualeat qa ibi 9ñicat utraq̄
forma & forma principalis actia & imme-
diata ē enī caro genita & a iata & habēs
calorē genitum aliquem natūlē utraq̄ ēt
forma ē pri⁹ generatiouis l̄z unuz medi-
atum & aliud immediatū. Sed ista quarta
differētia de generatōe bruti uideſt esse
difficilior si sensitiua nō hēat ibi aliquā
opitionem s̄; uegetati⁹ tñ s̄; de hoc in
2° l̄i quādō fiet mētio de rōnib⁹ semina-
libus quomō pōt ē generatio uniuoce i
aialibus

IRCA.DISTINCTIOnē; 8. Quero utr̄ deus sit
summe simplex. Qued, nō
qa simplicitas nō ē simplici-
ter pfectōnis ḡ nō est ponēda in deo ut
eēntialis p̄ ancedētis si enī eēt simplicit̄
pfectōnis ḡ q̄libet hñs eā eēt simplicit̄
pfectōr non hñte eā. Et ita matia prima
eēt pfectior hoie q̄ conceptus ē q̄ fallū ē
imo generalit̄ increātis generabilib⁹ &
corraptib⁹ ib⁹ 9positiora sūt pfectiora

Aliqua p̄tēm⁹ in deo et sunt illa que p̄-
dicantur de offenna et de 3. personis.
Aliqua p̄tēm⁹ nominalia et ista p̄tēm⁹
de p̄tēm⁹ dicim⁹. ex p̄. Sapien. &
2. p̄tēm⁹.

Item pfectōnis ē in forma dare esse uel
posse dare eēt l̄z im pfectōnis sit depen-
dere a matia ḡ li prima rō lepet a 2° qa
non uñ cōtradicō eē in tali sepatōe pōt
ēē deitas forma dās eēl̄z ip̄a nō depēdat
ab illo cui dat eē. & ita pōt ibi sine i
pfectōne 9pō matie & forme uel saltem
9ponibilitas dei ut forme. Item q̄ uni-
nate ē nulli accidit ex p̄io p̄ficioz l̄z sa-
piētia i nobis ē accīs ḡ i nullo ē iba uel
nō accidens. S̄; in deo ē sapiētia 2^m eādē
rōnem 2^m q̄ ē i nobis ḡ ē ibi accīs & ita
9pō ibi & accītis. Cōtra 6. tri. c. 6. d9
uere ē & l̄ume simplex ē. Ad qōnē res
pōndeо. Et p̄ p̄o simplicitē diuinam
p̄ q̄dam media p̄ticularia. 2° ex mediis co-
munib⁹. 1. infinitate & necessitate eēndi
p̄ o p̄cedēdo oñdo simplicitē diuinaz
oppositā 9pōni ex p̄tib⁹ eēntialib⁹. 2° li-
plicitatē dīnā oppoitā 9pōi ex p̄tib⁹ q̄n-
titatis & 3° oppoitā ex l̄bo & accidentē.
Primū sic cālitas matie & forē nō ē siplē
primū necessario enī p̄lupponit cālitatez
efficientis priorem ḡ. si p̄m eēt 9polituz
ex matia & forma p̄lupponeret cālitatez
efficientis. Nō aut̄ h9 efficientis qa idez
nō efficit se giungēdo matiam suam euz
forma ḡ alicuius efficientis prioris ergo
de9 non eslet primū efficiēs cui9 opp̄
p̄batum est iupra di. 2. q. i. p̄. ppōnis
prime cālitas matie & forme includit ip̄-
fectōem qa rōnem pris cālitas efficientis
& finis nullam im pfectōem includit sed
pfectōnē omne aut̄ im pfectum reducitur
ad pfectum sicut ad pri⁹ le eēntialif. Itē
idem p̄o sic matia dele est i potētia ad
formam & hoc in potentia passiua & cō-
tradicōnis quātum ē exle ḡ nō ē dele s̄b
aliqua forma sed p̄ aliquam cām reducen-
tem ip̄am matiam ad ac^m forme. Ita atū

Et cōp̄it ap̄is quim a commūnib⁹ sit magis dñndum
Rōn̄ hec p̄p̄ia p̄ph̄ia nō accipit ut tali de-
ḡb̄ illa commūnū p̄diciatur q̄m i cōp̄it
est a q̄b̄ matia sicut fūt p̄ph̄ et p̄tān̄ i p̄ph̄ i
vestigare quid sit tām cōm̄. Tām i p̄ph̄. 53. 12.
p̄ph̄. 1. mīdia recommodata tām q̄b̄ p̄ph̄ et
illā sūta cōm̄ q̄ p̄b̄ma tām q̄m i p̄ph̄.
53 q̄b̄ sc̄iun̄e hūne ordīnū. mi fuit in mīdia
z̄ p̄ph̄.

VIII
causa reducens non potest tamen dici forma in
quantum forma quia sic non reduceret materia nisi actuando formaliter ipsam materiam g. oportet ponere aliquid reducens
effectus materialis ad istam actualitatem
ergo si primus est positum ex materia &
forma est aliquid efficiens per cuius effectum
esset materia eius sub forma & ita ipsum
non est primus efficiens ut prius. Tercio
sic omnis entitas una creata habet aliquam
unam quam a qua est unitas eius quia non potest
poni unitas in causato sine unitate in causa.
Unitas autem positum cum sit causa requirit
aliquam unam quam a qua sit illa entitas causa
illa autem entitas non est materia nec for
me quia utramque est entitas diminuta respe
ctu entitatis compotiti g. patet per preter
istas entitates materialis & forme oportet po
nere aliquam aliam secunda autem non erit
nisi efficiens & ita redit idem per prius per
omni copolito ex materia & forma est aliquid
prius secundum uidelicet caritatem positum
quantitatis uidetur perh. probare 8. probatur
& 12. meta. quia primus est potentie infinitae
potentia autem infinita non est in magnitudine
& hoc probat quia maior potentia est in
maiori magnitudine & ita infinita potest
non potest esse nisi in infinita magnitudine
nulla autem magnitudo est infinita g. nec
aliqua potentia infinita potest esse in magni
tudine. Sed istud argumentum uideatur desi
cere quia perponeret potentiam infinitam esse
in magnitudine finita diceret ipsam esse
ex parte rationis in qualibet parte magnitudinis
& in tota magnitudine & in maiori & mi
nor sicut anima intellectua est tota in toto
corpe & tota in qualibet parte nec maior in
maiori corpe nec maior in toto corpe quod in
parte. Et si anima istam colequeretur potest
infinita intelligendi ipsa esset in magnitu

dine finita & ita in parte sicut in toto & i
parte sicut in magna. Ita diceret in pro
posito per potentia infinita in magnitudine
finita est eisdem rationibus in parte & in toto
Declarando ergo rationem A. dico per quod
sua est ista per potentia infinita non est in
magnitudine finita existens per accidens ad
existere nem in magnitudinis hoc probat ratione
sua hoc modo. Quocumque potentia est ex
tensta per accidens celis paribus maior est
id est efficacior est in maiori magnitudine
licet non sit maior id est formaliter iterius
Exemplum de calore in igne qui licet sit
equalis intensionis in parte & in toto tam
maior ignis est maioris potentie & effi
cior in toto quod in parte ex hoc sequitur
per omnem talis potentiae existentia per accidens
quod diu est in magnitudine finita potest iteli
gi crescere in efficacia per augmentum ma
gnitudinis sed quod diu intelligit posse cresce
re in efficacia non est infinita secunda effica
ciam. Et ex hoc sequitur per omnes talis poten
tia existens per accidens quod diu est in magnitu
dine finita est intensius finita & non intelligit
infinita quia infinitas intensius non
potest esse sine infinitate in efficacia. Et ex hoc
sequitur per potentia infinita in efficacia non
est in magnitudine finita nec per potentia in
finita intensius & tunc ultra cum non sit
aliqua magnitudo infinita per quod non est
aliqua talis potentia in magnitudine finita
Sed quod hoc ad propositorum per omnes talis po
tentia non sit in magnitudine. Respideo
quod uideatur illam conclusionem quia
prius probauit perh. per talis potentia est sine
materia sequitur propositum quia in omni ex
tentio aliud extendetur uel si extensio est
per existens aliquid est forma informans
extensionem extensum per accidens g. si po
tentia isti infinita ponatur in magnitudine

Ita dicas. Volo per g. informans potest non in magna. Aut magnum est in materia non potest
de magnitudine quoniam potest non in finita. Ne est deinde quod sic non nulla potest infinitum est
in materia ut per se per se non. Si dicas quod magnum est in extensione non est in materia quod
aut potest infinitum est secundum aliud extensum ut bene quod est in extensione aliud quo
est in magna aut ergo illa extensione est magna ista secundum ista secundum potest infinitum in
potest infinitum in extensione illius extensionum tamen magnum > hoc non quod ut si
dicitur est potest infinitum non est in materia.

quero quid ē ista extensio magnitudinis non i p̄a potentia infinita sicut pbatum ē nec ipsa pficit ipam sicut forma materiaz quia nō est i matia ex cōclulione p̄st̄la ergo oportet ponere matiam extensam i ista magnitudine q̄ matia pficeret a potē infinita sicut matia nostra uel corpus nostrum exrendit magnitudine & pficitur p̄ aiaz illiciaz n̄ extensā l̄z n̄ matia est in hñte talē potentiam ex p̄st̄la ḡclusione one a pho. Ex ista ergo imaterialitate p̄ ostens̄ p̄ phm & modo ostensa in ista ḡclusione habet ista rō efficaciā. 3^a ḡclu^o sp̄cialis pbāt ex ista quia enī deus nō ē materialis nec quātus. ideo nō est ca pax ac cidētis alicuius naturaliter cōuenientis rei materiali sicut quātitas rei materialis ḡ tātū est capax illorum q̄ ḡueniūt sp̄ualib⁹ putat intellectonis & uolitionis & habituiz corrñdentium sed talia non possunt esse accidentia illi nātē sicut pbatum ē dī. 2^a q̄ intelligere eius & uelle eius sunt ipsa cēntia eius & habitus & potentia. Se cū do pho generalit p̄posituz. P. ex ratōe necesse esse q̄ si primū sit compositū sit ḡponen^a. & b. quero d. a. si sit ex se forā liter necesse eē aut non l̄z possibile altere enim istorū oportet dare i quacūq̄ re siū naīa ex q̄ aliqd ḡpoit si ē ex se possibile esse ḡ. necesse eē exle ḡponit ex possibili & ita nou erit necesse esse exle. Si autē a. est exle necesse eē ergo a. exle ē i ultia actualitate & ita cum nulllo facit ple unz Similē si ē exle necesse eē si composituz est necesse eē p. a. & p. rōne necesse eē p. b & ita erit bis necesse eē. Erit et am ḡpoitum necesse eē paliquod quo sublato uel minus erit necesse eē quod ē impossibile

Secundo ostendit positum pronē isti
nitatis. Et pbo primo q̄ deus nō sit q̄ po

nibilis p hoc q omne cōponibile' potest
eē ps alicuius totius compositi qd est ex
ip̄o & alio cōponibili oīs aut̄ ps pōt exce
di sed contra rōnem infiniti ē posse exce
di ergo infinitum nō est 9ponibile s̄z d̄g
est infinitus ḡ nō ē 9ponibilis. Confir
mat̄ ratō & eīl̄ quasi idem. Quia omne
9ponibile caret pfectōne illius cum quo
componit̄ ita q illud aliud 9ponibile nō
habet in le omem pfectōnem & oīmodā
ydeptitatē cū illo qa tunc non pōt cū i°
9poi nulm̄ at̄ ilsm̄ caret eo cū q̄ pōt ee
aliquo. i dem imo omne tale habet iu se
secundum pfectam ydempritatē quia
aliquid pōt intelligi pfectius puta si ha
beret illud in se sicut compoītū habet &
istud infinitum non habet cōtra at̄ rōnē
infiniti simplicit̄ est p ip̄m poslit̄ intelligi
pfecti⁹ sed uel aliqud eo pfecti⁹. Ex quo
lequit ulterius q̄ sit oīno in compoītū
quia si sit compositum aut ex finitis aut
ex infinitis nullum tale ē compoībile ut
pbatum ē. Si ex finitis ip̄m nō ē infinitus
quia finita nō reddunt aliqud infinitum i
imperfectione sicut mō loqmur. Ad pr̄m
argumētum dico q̄ simplicitas ē simplē
pfectōnis secundum q̄ excludit 9poibili
tatem & compōnem ex actu & potentia
uel ex pfectōne & imperfēctōe sicut diceat̄
in lequenti qōne. Nō tamē lequit q̄ oīs
creatura simplex sit pfectior creatura nō
simplici quia aliquid qd est simplicit̄ pfe
ctōnis potest repugnare alicui nāte limi
tate & ita ista natura nō eēt simplicit̄ &
pfecte talis natura si haberet illud quod
repugnaret libi cāis enī non ess̄ simplē
pfectus canis si eēt sapiens qa repugnat
libi sapientia. Similē alicui nature limita
re potest repugnare aliq̄ pfectō simplex
& aliqua non & tunc n̄ leḡ illam natam

ee pfectore in cui conuenit talis pfectio q
repugnat maxime quādo illi cui ista rpu
gnat queat aliqui pfecto simpliciter que
forte ē simplicit plectō illa alia r pugnā
te. Ex̄plū actualitas ē pfectō simplicit
& simplicitas ē pfectō simplicit 9 posito
aut cōuenit maior actualitas licet n̄ maior
simplicitas māte autē licet queat simplici
tas nō tamen tanta actualitas quantā 9
ue nit 9 posito Similit autē actualitas est
pfectō simplicitate & ita simplicit pfecto
p̄t est eē illud cui cōuenit actualitas sine
simplicitate q̄ illā cui 9neat simplicitas siū
actualitate. Sed hic uident̄ duo dubia
unū quo pfectō simplicit ē q̄ nō ē pfectō
ubiq̄ sit cum de rōne simplicit pfectōis
sit q̄ ipm sit simplicit melius q̄ non ipm
i unoquoq̄z Anselm̄ mis. Secundū
dubium quo una pfectō simplicit est pfecto
alii abolute. Ad primū dico q̄ illa
descriptio debet sic intelligi q̄ pfectō si
plicit ē melius nō tñ suo 9 tradicōrio. Ita
enī qdūq̄ positiū ē melius & simplicit
pfectus sui negatōe imo nulla negatio
est pfectō aliqua formil. Sed intelligit
sice melius ipm q̄ nō ipm. i. quolibz suo
in cōpossibili & tunc debet intelligi hoc
qd dicit in quolibet eē melius 9 siderā
p̄cile quodlibz in quātum suppositum nō
definādo in qua nafa illud suppositu
sublistat considerādo enī aliqd in quātū
sublistat i aliqua nafa potest aliq̄ pfectō
simplicit nō eē melior sibi q̄ i 9 p̄cibilis
sibi ut est i. tali nafa q̄ repugnat tali na
ture tñ ei in quātum p̄cile subsistens nō
repugnat s̄i hoc cōsideref illam h̄re
erit simplicit pfectius ens q̄ s̄i haberz qd
cūq̄ sibi in cōpossibile. Ad secundū
dubium dico q̄ requirit declaratōne qd
sit ordo pfectōnum simplicit. Et breuit

modo suppoat quod aliquis sit ordo professorum
inter eas ita quod aliqua ex ratione sui est professor
alia professie sumpta licet quando quelibet
est in summo tertium omnes sint eque predicta
quod infinita & quodlibet tunc est infinita de
hoc alias. Ad zentrum principale dico quod dare
est alicui necessario formalitatem ponit limita
tionem quia sic dicas est non includit proyde
ptitatem illud cui dicat est nec potest separari
ASIC dare est imperfecto quod nec limitatom nec
etiam dependentia omnimoda licet enim
seperaber eo dependentia ad matiam spiritu tum
manet dependentia ad efficiens virtute con
formi informat matiam. Et si insisteret dic
uerbo quod dat est natura humana dico quod non
est hoc dare formalitatem sicut patebit in 3o
di prima. Ad tertium dico quod sapientia
secundum illam rationem zentrum quod est species quod
litatis & accidens in nobis non est eiuldem
rationis in deo sic melius patebit in quode illa
Vt deo sit in genere in hac 8ta distinc*toe*

VXTA·HOC·Q VERO

Vix aliqua creatura sit splex

Quod sic compositū 9ponitur

ex p^tibus & ille non ex aliis g^cptes sunt
in se simplices. Cōtra Aug^m.6. tri.c.6.
ubi dicit Aug⁹ nulla creaſta eſt in ſe ſim-
plex. Hic dicit q̄ q̄libet creatura ē com-
poſita ex aſtu & potentia q̄a nulla ē po-
tentia pura q̄ i tunc nō ēet nec pur⁹ aſt⁹
quia tunc ēet deus igit̄ q̄libet creatura ē
compoſita ex potentia & aſtu. Preſea-
quelibet creatura eſt eſt p̄ pticipatōz g^c
eſt compoſita ex pticipante & pticipato

Cōtra istam 9clusionē argūo sic quis
si in quolibet sit 9pō ex re & re accipio
rem illam cōponētem & q̄ro si ē simplex
aut 9posita si simplex habet pposituꝝ si
cōposita erit pcessns in ifinitum in rebus

Coucedo ḡ q̄ aliqua creaſta ē ſimplex

Si alq mān nūm i. w̄ nōf. El qd 5 pp pñcher 5
llas qd nō pñmp pñrfechar. Ham qd 2 pp 2 pp
pñrfechos tñlo qd mñsmo pñrfechos. Capie-
bonal mñllo. acuññan Sompñtus et. Aq d nō pñ
pñmp pñrfechos. or Pñllas qd i sumo pdere o pñrfechos
wñ alto ñdo. mñjudo. etq. —

hoc est non composita ex rebus tñ nulla
creatura est pfecte simplex quia aliquo ē
composita & 9ponibilis. Quo cōposita
decliro sic qā habet entitatem in cuz priua-
tione alicuius grad9 entitatis nulla enīz
creatura h3 entitatē 2m totam pfectionē
q̄ nata est esse entitatis & iō caret aliqua
pfectōne q̄ nata ē competere entitati &
ideo priuat̄ sicut talpa diciū ceca q̄a nata
est habere uisum 2m rōnem animalis non
2m rōnem talpe 2m ph̄ m s̄. meta. c. d pri-
uatōe. Cōponit ḡ n̄ ex re & re politiuis
s̄ ex re pol̄ itia & priuatōe. s. ex entitate
aliqua q̄ h3 & carentia alicuius grad9 en-
titatis c9 ip̄a nō est capax tñ ip̄m ens est
capax sicut talpa 2m le non est nata uidē
tamen 2m q̄ aīal n̄ ita est uidere. Nec tñ
ista compō ex politiuo & priuatuo est i
essentia rei quia priuatio non ē de eēntia
alicuius politiui. Ad istam seq̄ compō
potentie & actus obiectie quicqd enī est
ens & caret aliqua pfectōne entitatis est
simplici potētiale & t̄min9 potētie sim-
plici c9 t̄minus non pōt eē ens infinitū
quod est necesse esse. Est ḡ q̄libet creāta
9ponibilis q̄d patet de acc̄ntē quod est
9ponibile cū s̄bo de s̄ba ēt p. tā d forma
q̄ inātia p̄se generabili & corruptibili p̄z
q̄ ē receptiā acc̄ntis nulla igit̄ ēt nō rece-
ptua nisi pp̄t sui plectōm h3 pfectissima i
telligentia est receptiā acc̄ntis q̄a capax
ē sue intellectōnis & uolitionis q̄ nō sūt
sua s̄ba p̄. quia tunī ēt formalit̄ beata le
ip̄a cuius oppo m̄ pbatū est di. p̄. Tū q̄a
q̄libet itelligentia pōt intelligere infinita
q̄i om̄e itelligibile ḡ si intellectō sua ēt
sua essentia pōt habere eēntiā infinitam
q̄a h̄ret unā intellectōnē infinitor̄. Ad

potentia & priuatione actu & potentia
objectione & propnibilis alteri creature. Et
per idem p^z ad ar^m primi p^a op^r. non enim est
actus purus quod caret aliquo gradu pfectiois
sicut non est lux pura quod caret aliquo gradu
sue lucis licet enim cum illa luce in pura non
misceatur aliqua alia entitas positiva sed tamen
carentia pfectonis gradus lucis. Ad 2^m
dico quod principiare est idem quod prem capere.
Ita quod duplē relationē importat quia &
pertinet ad totum & capientis ad captum p^a
est realis non tantum lumen ibi p^s proprium p^e eo
quod est aliqd rei sed extensio p^ut est minus
dicitur p^s majoris omne autem finitum tale est
simpliciter minus tale si aliquod tale natum est
est infinitum. Quilibet autem pfectio simpliciter
nata est esse infinita quod ubique est finita
ipsa est minor alia pfectione simplicitate & ita
p^s extensio. 2^a uero relatio. scilicet capientis
ad captum est relatio rationis quam sicut in
dans & datum ita in capiens & captum
poterit considerari relatio triplicitate. cum enim
p^s captus aut p^s capti causa sic quod to^m cap^m est
p^s capientis sicut ipses principiat genere quantum ad
pres existentes generis non solum duas. aut p^s
capti est p^s capti unitatis. aut 3° p^s capti
est ipsum totum capientes. primis duobus modis
relatio capientis & capti poterit concedi
realis sed 3° non. Ille autem modus est in p^s
polito quod pfectio limitata quod tamen non de
finiatur exesse ad limitationem quod p^s capta est
ipsa tota sicut limitata nisi quod ibi distingui
poterit superius capientes & natura capti sed non
sicut distinctione realis.

Wm. Wm. 3.2. ERTIO. QUERO. VTR₃
cum simplicitate diuina sit et q
deus uel aliqd aliud dictum de
deo formalit sit in genere. Quod sic ar.
q[uod] deus formalit est ens. Ens at dicit co
ceptum dictum de deo inqd. Et iste con

ceptus non ē p̄p̄rius deo sed gūis deo & creatis sicut dictum fuit di. 3^a q^o oportet ad hoc q̄ fiat p̄p̄rius q̄ definitē palique conceptum definitatē. Iste at̄ cōcept⁹ definitas h̄z le ad cōceptum entis sicut concept⁹ qlis ad 9ceptū qd & p̄ ḡns ut concept⁹ d̄rē ad 9ceptū generis. Prefa Auic. 2° meta. c. p^o Ens in l̄bo & ens non in l̄bo nō h̄z mediū & uide t̄loqui q̄ ens nō in l̄bo ē rō substātie & ens in l̄bo est foralīf rō acc̄ntis Cū g^o de⁹ sit ēs foralīf & non ens i l̄bo g^o ē ens in non l̄bo ergo s̄ā l̄bā at̄ ut l̄bā est genus. Prefa ubi ē species ibi ē gen⁹ 2^m por⁹ q̄a sunt corre latiui. Nata dīna est l̄p̄s respectu diuīa rum plonar̄ 2^m. Dām. c. io. g^o & cēfa. Itē sapiētia dicit formalis de deo & hoc 2^m eandē rōnem secundū q̄ d̄ de nobis q̄a iste rōnes q̄ dicit sūt supra di. 3. q. i d̄ uiuocatōe entis cōcludūt ēt de uiuocatōe sapie g^o 2^m illam rōnē secundū q̄ dicit de nobis & de deo h̄z d̄ nobis ē l̄p̄s genīris. Et h̄ etiā pbaſ p̄ dc̄m alioꝝ doctorum q̄ dicūt q̄ l̄p̄s trāſter̄ ad dīna quia dicit pfectō; h̄z nō genus q̄a dicit imperfectionē ut sc̄ia trāſter̄ ad diuina h̄z non qualitas | Cōtra ē m̄gr̄ in l̄ra & adducit Aug^m & oñdit p̄ euꝝ q̄ remouenf a deo illa pre dica⁴ artis dyaletice. Hic sūt due op̄i. extreme una negatia q̄ dicit q̄ cū simpli citate dīna non stat q̄ lit aliq̄s concept⁹ i uiuoc⁹ deo & creatē d̄ quo tactū ē supra di. 3. q. i Ad hoc ponūt q̄dā rōnes pri⁹ n̄ tacte. Prima ē q̄a illis q̄ sūt totalit̄ & in mediate l̄b ext̄mis 9tradcōnis nihil ē co mune uiuocū dus & creatā sunt totalit̄ l̄b extremis 9tradcōnis sc̄z d̄pendere & non d̄pendere cātū & nō cātum ēē ab a^o & non esse ab alio g^o nihil' eis' est ḡue uiuocū. Itē 2° lic & ē 9firmatō alsi⁹ rōnis

9is gūis concept⁹ ē 9cept⁹ neut̄ resp̄cū illorum qb⁹ est gūis. null⁹ cōceptus est 9cept⁹ neut̄ respectu duor̄ 9tradcōrio rum q̄a necessario ē alter eorū & cēfa. Item 3° sic q̄a p̄io diuerſa in nullo 9ue⁹ unt h̄z d̄ḡ ē primo diuerſa a q̄cūq̄ creatā alio qn h̄ret quo 9ueniret & q̄differret & ita nō ēēt simplicit̄ simplex g^o dus in nullo cōuenit cū creatā & ita nec in aliq̄ 9ceptu gūi. Itē 4° lic ubi t̄m̄ est unitas attributōnis non p̄t ēēt uitas uiuocatōnis h̄z p̄nere unitatē attributōnis cre ature ad dū in rōne entis g^o in hoc nō ē uiuocatō. Ad hoc introducit intentio Dyoniſii d̄ dīnis noīb⁹ q̄ p̄t̄ ſis gradus 9gnoscēdi dīm. l. p̄ eminētiā cālitatē & ab negationē. Et ponit illā 9gnitionē p̄ ab negationē ēēt ultimā h̄z quādo remo uent a deo oīa illa q̄lūt̄ gūia creatis ergo nō intelligit ip̄e q̄ aliq̄s cōceptus qui ē ab tractus a creatis remaneat in deo 2^m q̄ sūt 9cept⁹ gūis creatē. Ad hoc etiā el̄t Aug⁹ 8. tri. c. 5. in medio capituli ubi dicit sic. Cum audis bo^m hoc & bo^m illā q̄ t̄n̄ p̄ſſent alias dici nō bōa si potueris ſine illis q̄ h̄ 9 pticipatōne boni ſunt pro ſpicere ip̄m bonū c9 p̄p̄tione bōa ſunt Simul enī & iōm intelligis cum audis h̄ bonū & illud bo^m si aut̄ potueris illis de tractis p̄ ſpicere p̄ ſe bonū p̄ perixeris deū & si amore in heleris 9tinuo btificaberis g^o uult dicere q̄ intelligēdo hoc bo^m & illud bo^m intelligo illud bo^m. c9 p̄ticipa tōne illa bona ſūt bona hoc at̄ ē bonum infinitū g^o non hēo ibi t̄m̄ conceptum boni in gūi h̄z etiā boni p̄ essentiam. Cōtra iſtā positionē ſunt due rōnes que tacte ſūt ſupius di. 3. q. i. q̄a non p̄ſſicō ceptus p̄p̄rius d̄ deo cāri naſalif i itellcū n̄o quicqd enī ē mouens naſalif intllcū

De hoc in - 128. 3. 6.

bin. T. 5. ar. 22. q. 4. 13
mag. cognitio p̄ vīmon
p̄ ſuppōnūt cog. p̄ ſuppōnūt
2 cog. p̄ ab neg. 3 p̄ ſuppōnūt
cog. hōz p̄ ab neg. 4 p̄ ſuppōnūt
cognitio p̄ ab neg. 5 p̄ ſuppōnūt

" p̄ ſuppōnūt

3307 posse pas. 33 concupis d'eo qd
tunc biv postmodum sumitur d' pluribus concupisencia erat
naturae per cognoscere abstrahendo ab aliis "negat" colore
d' colore & sene qualitate et d' qd' s' est uis - possit vi-
deo & cognoscere proprietas Triumq[ue] aut malaque regia
de corpore concupis entis cum ista concupisencia non s' possit
couper si uis propria q' corporis est deo proprio.

boſſetti. q̄t dicit Aug⁹ Oſi⁹ ſubſt. adſe q̄t m̄g+
dins. in piauſſa. i. in ill. oſi⁹ r̄ſtabilit. n̄t autem
de re cetera q̄t h̄o p̄p̄ q̄t v̄n̄ r̄am v̄m̄ ſob̄l̄is et n̄
q̄t uſuou⁹ q̄t nulla ſis cetera m̄kth⁹ n̄ uſuou⁹ et q̄t
i. op⁹. Si m̄kth⁹ ſe eſt uſuou⁹ ſe a m̄kth⁹ uſuou⁹ q̄t
p̄m̄ ſe idem dicitur q̄t eſt.

nrm p statu isto siue intellectu agens siue
tantum ma siue ipses rei intelligibilis hz p
effectu adeqto care in nobis receptu illius
quiditatis & eorum quod continet in ista quiditate
eē alio uel virtuali receptu atque proprius
deo neutro modo continet in illa quiditate nec
eentiali nec virtuali. Quod non eentialiter
p3 qa negas uniuocatō. Quod et non uir
tuali p3 qa hoc pfectio nūq; 9tief in mīo
pfectio g. nūq; naturali potest habere receptu lic
pprius deo qd non genuiat uniuoce creare
g. & cetera. Rnlio aliquorū ad hac rōz
ē p. ens ratū facit noticiam dele in quātū
ē ens ratū hoc ē iqtum relatum ad ipz
pmens & ita 9cipe illud ib rōne illa no ē
cōcipe sub rōne absoluta s3 sub rōne rela
ta ad pmens. Relatio at hz care in intellectu
9ceptum correlati siue relationis corrndē
ris & quis no 9cipiat ut in le sublis tens
ratio corrndēs 9cipiet tñ aliquo uirtute
fundimenti istiq; relationis. Cōtra istud
ar m u adhuc stare qd si est dare aliquod
adeqtu ob naturali a nobis cognoscibili
& intelligibili qliscūq; sit pns intellectu
nro pot facere 9ceptum dese & de hiis q
icludit eentiali uel virtuali & 2mā dca
nullo. includit illud absolutu qd ē funda
mentū relationis in deo ut probabo qd eq
q; nullo tiat in nobis 9ceptu illius absolu
luti & ita nullū 9ceptu alicuius absoluti
poterim d deo hre naturaliter p. assūptu
qa l3 dca. Rnlio supponat qd relationi cre
aturis prius naturali 9cipiat qd relationi sibi
corrndēs uel fūdamētu rlōnis ibi corrndē
tis qd credo eē fallum qa īminus rlōnis
naturali p. intelligit rlōne sicut & fūda
metum l3 ēt supponat qd res creati rata
qd i pbatū ē dī. 3. q. de uestigio. Et uidet
eē otra Augmz. tri. c. 8. ca oīstis fūlūlit

ad se quāto magis dūs loq̄t̄t̄ ibi d̄ subsi-
stentia ut q̄ naturalit̄ res ē creat̄ & natu-
ralit̄ iſe subſtit̄t̄ alioq̄n nō eēt ar̄m si ois
res inle subſtit̄t̄ q̄to magis d̄. Si idē acci-
piat̄ i p̄missa & i cōcluſiōe H̄is in q̄ ob-
missis q̄ forſan ab aduerſario negarentur
ar̄lic. Relatio i c̄refaliz̄ h̄eat in uirtute
luz cāre cōceptum r̄lōnis libi corrñdētis
t̄i r̄lō illa libi coreſ p̄dēs nō iſcludit inſe-
aliquē cōceptū ab̄m in quo fundet̄ q̄a r̄lō
di ad creaturā q̄ ē t̄m r̄onis nō includit i
ſe eēz diuīnā uel alioq̄ p̄fectōm absolutam
in deo q̄ p̄fco ē naſaliter ip̄a q̄ t̄n eēntiaz
uel p̄fectōnē absolutā, o3 ponere eē ſūda
mentū r̄lōnis dei ad creat̄am & ita n̄ p̄t
p̄relatōes iſtas cāri i nobis aliq̄s 9cept⁹
d̄ p̄fectōnib⁹ absolutis niſi r̄lō altera ha-
beret inle uirtualit̄ illud absolutū p̄d̄ eſt
ppr. a p̄fectō dei qđ ē impossibile. Iſt̄d̄
ēt̄ p̄b̄iſ q̄i z̄m eoseēd̄ dīna nō ē nata face-
re niſi unicū cōceptū i intellectu ḡ nō ē
natus h̄ri d̄ ea niſi unic⁹ 9cept⁹ realis h̄
9ñā p̄bat̄ q̄a omnē 9ceptū realē q̄ntū ad
ſi nplicē iſnulligentia natū h̄ri d̄ ea ip̄a ē
nata facere i intellectu h̄ ēt̄ cōpetit oib⁹
obis iſferiorib⁹. Vlteri⁹ iſero ḡ. qđcūq̄
ob⁹ qđ natū ē facere d̄ illa eēntia 9cept⁹
aliquē realē natū ē facere illum unicū q̄
natus ē h̄ri d̄ ea q̄a li nō i m̄ḡ nullū aliu⁹
ſz nulla creaſta p̄t illum unicū cāre quia
tunc ex creaſta p̄t 9gnolciſb̄ r̄one q̄ eſt
hec eēntia ſingularis ḡ p̄ nullā creaturā
z̄m iſtā positionē p̄t h̄ri aliq̄s concept⁹
ſingnlaris d̄ dīna eēntia. z̄a r̄o tacta in
q̄ſt̄ione dicta erat d̄ 9ceptu uno certo &
dubius d̄ duob⁹ q̄ cert⁹ ē 9ūis illis. R̄ū
def̄t̄ at̄ ibi tripliciſ p̄ q̄i aliq̄s conceptus
i dē ē certus & dubi⁹ ut 9ceptus ſortis &
platonis ē dubius cōcept⁹ & alic⁹ hois
ē certus & t̄n iſte & ille ē idē. Sed hoc

ut p[ro]p[ter]a q[ui] est utr[um] conceptus de cetero ut exprimatur p[ro]p[ter]a nom[en] circulatio sicut in cetero ut exponatur p[ro]p[ter]a p[ro]p[ter]a.

item p[ro]p[ter]a binis modis logicales & exp[licati]o[n]es. idem conceptus p[ro]p[ter]a unus & dubius. Veritas & falsitas p[ro]p[ter]a ut quae binarii.

luz cognitio sum conceptus ut binarii & sic coram binarii & aliis & un conceptus binarii & non ut unum

est conceptus ut rati & alii. p[ro]p[ter]a binis modis logicales ut p[ro]p[ter]a sunt & ut. Congruitas & incongruitas est q[ui] ego conceptus ut

binarios modis significati grammatica. & sic conceptus unus sicut p[ro]p[ter]a congruitas & incongruitas non conceptus binarius ut nominatur

in ista p[ro]p[ter]a binario cuius & congruitas & conceptus binaris in genere. h[oc] est enim in ratione p[ro]p[ter]a incongruitas ut dicendo h[oc] est

incongruitas logicae.

nihil est q[ui] licet conceptus idem possit diuer
tificari p[er]tinet m[od]os gra[mar]aticales & loycales
gramaticales ut penes m[od]os significandi
loycales ut p[er]tinet m[od]os q[uod] idam diuersos co
cepti p[er]tinent sicut p[er]tinet singulare & ul[ic]e & penes
iplicite & explicite. Explicite ut exprimit
diffinitum iplicite ut exprimit diffinitum & per
istas d[icitu]ras potest potest diuersitas & non tamen cer
titudo & icertitudo sed et ueritas & f[alsitas]
ognitatis & ignoritatis. Tamen q[ui] idem conceptus
eodem conceptus quantum ad istos m[od]os sit cer
tus & dubius h[oc] est idem oportet affirmare &
negare g[ener]aliter si conceptus de ente est certus &
conceptus de ente creato & icreato est du
bius non est h[oc]. p[ro]p[ter]a diuersos m[od]os significandi
grammaticales nec p[ro]p[ter]a m[od]os concepti loy
cales g[ener]aliter erit simpliciter alius & aliis co
ceptus quod est p[ro]p[ter]a uel erit conceptus diuer
sificatus penes modum concepti particularis &
q[ui]uis quod est est p[ro]p[ter]a. Alif dicit q[ui] sunt
duo conceptus & tamen p[ro]p[ter] illa p[er]petratatem
uero est unus. Alif dicit q[ui] illi sunt duo conceptus
pprinquum tam p[ro]p[ter] p[er]petratatem unum esse
unus conceptus & p[ro]p[ter] hoc intellectus non esse
certus de uno h[oc] est de illis duobus dubie co
ceptis dubiis at est de illis distincte conceptis

Cotra quando non potest aliquis conceptus recipi
sub unitate nisi simul uel prius naturaliter co
cepti sub distinctio[n]e ppria sibi q[ui] p[ro]p[ter] supponi
est illi ueritate non potest intellectus esse certus de eis
sub rote ueritatis illo & dubius de eis sub
rote alicuius distinctio[n]is sed intellectus conceptus
ens de do & creatu[re] si sunt duo conceptus
non potest habere conceptus istos ordinatos et
aliq[ue] unitate uisi prius naturaliter uel saltem si
mul habet eos sub rote distinctio[n]e g[ener]aliter non possunt
esse certus de eis sub rote unus dubius de eis
sub rote multorum. p[ro]p[ter]ma q[ui] si certitudo est
de aliquo conceptu uel de aliquibus conceptibus cum
dubitatu[t]e tamen de a & b ille unus illi duo

conceptus de quibus est certitus recipiet prius
naturaliter sub ratione sub q[ui] est certitus de illo
uel de illis q[ui] recipiet a & b. g[ener]aliter p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
non potest aliquis conceptus de a & b nisi prius sub
distinctio[n]e sibi ppria conceptus & non potest
intellectus esse certus de eis sub ratione alicuius unius
uel ueritatis & dubius sub ratione distinctio[n]is p[ro]p[ter] mihi.
quia ens in deo & es in creatura si sunt
duo conceptus honestes attributio[n]es non possunt
recipi in quantum habent ueritatem attributio[n]is
nisi prius naturaliter uel saltu[m] simul natu[re] conci
piant ille & ille in quantum distincti puta ille
& ille sub ppria ratione q[ui]a isti sub ppriis rationib[us]
sunt fundimenta ueritatis ordinis & attributio[n]is. Confirmat illud p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] de
aia de sensu g[ener]aliter q[ui] excludit esse genuem p[ro]p[ter]
gnitio[n]es d[icitu]r albi & nigri ex ceteris d[icitu]ris g[ener]alitatem
excludit q[ui] gnoscat extrea. Si eni[m]
posset gnosceret isti sub ratione h[oc] resp[on]sus
qui est d[icitu]r abs q[ui] h[oc] ea gnosceret sub pp
pria ratione. tunc arsis suu[n]t non ualeret g[ener]aliter i[n] p[ro]p[ter]
q[ui]a non poterunt simul gnosceret a & b
sub ratione istius ratiocinis. I.e. ueritatis ordinis nisi co
gnoscatur a. sub ppria ratione & similiter b. sub pp
pria ratione cum p[ro]pter nihil sit eis g[ener]aliter & ita qui
cum intellectus recipit istos duos conceptus
sub ratione ordinis recipit eos necessario ut distin
ctos esse. 3. r[ati]onabili q[ui] non est certitus de aliquo
uno conceptu & dubitato de duobus dubiis
distinctis sed certitus de duobus dubiis dist
inctis & dubitato de altius illorum utputa
certus sub ratione est ens & q[ui] est sub ratione uel accidens
dubitato utrum sit distincte h[oc] ens q[ui] est sub ratione
uel illud ens q[ui] est accidens. Contra istud
certitudo procedit oportet apprehensionem quoque
cum d[icitu]r identitatis ens g[ener]aliter procedit certitudinem
de isto toto distincto animo p[ro]bat quia non
est in prima apprehensione q[ui] hoc scit esse aliquod
uel ens apprehendere a se uel ab alio p[ro]bat uel
ita & sic de aliis distinctis estib[us]. Cotra

¶ quid non potest dici q[ui] sit unus conceptus & id est
duo distincti p[ro]p[ter] modis conceptus & id est
q[ui] in illi conceptus non dubius & dubius
ut certus non est q[ui] hoc scit non apposuit.

Cetero plausibiliter cogitatur ut p[ro]p[ter] binarii
g[ener]aliter de ratione distinctio[n]e de ratione
uertit. ut est q[ui] non potest de ratione p[ro]p[ter]
q[ui] non potest de ratione distinctio[n]e de ratione
q[ui] non potest de ratione distinctio[n]e de ratione

f. 69. col.
2. 7. 3. A.

istud ē ēt 3^m. ar^m supra dc̄m qđ erat de i
qſition e itellect⁹ q̄ hēm⁹ de deo p naſa
lē i uestigatōz i q̄ istas rōnes create q̄ di
cunt pfectioēs dle ſepam⁹ ab imperfectioē
q̄ ſūt icreatis & eas 2^mle acceptas glidra
mus ut indr̄ntes & eis attribui⁹ pfectōz
ſummā & ſic acceptas i ſummo at̄ buimus
eas creatori ut libi pprias. Vnd ſic argu
it Aug. 15. tri. c. 3. dicēs qm̄ reb⁹ creatis
creatore ſine dubitatōe pponi⁹ oꝝ eū &
ſummere uiuere & cuncta ſcire atz intelli
gere qđ p bat ipe ex hoc q̄ uiuētia nō ui
uētib⁹ ſi, ū p̄dita. n̄ ſentietib⁹ itelligē⁹
n̄ itelligētib⁹ imortalia mortalib⁹ & bo
ni malis pferēda iudicam⁹. Quod ar^m n̄
uideſ uilere ſi talia ut pferūt i creatis n̄
eēt e9dem rōis cū illis q̄ talia i ſummo
atſbuūt deo. Cōſimilia ar^a hñr frequēt
a doctorib⁹ & ſanctis. Ita enī poſt foralr̄
i do intellec⁹ & uolūtas & nō tñ ablo
lute ſi cū iſinitate ita ēt po⁹ & ſapiā ita
ēt potētia libe⁹ arbitriū ūde & Anſel⁹
dli⁹ arbi⁹ Rephendit illā diffinitōz q̄ eſt
q̄ li. arbi⁹ eſt p̄tās peccādi qa 2^m eū tūc
2^m h⁹ nō eēt i deo li. ar^q d̄ eſt illū q̄ i pbō
nulla eēt ſi 2^m alia rōne oio dicereſ li. ar.
de deo & creaſta. Hec ēt uia Dyonisi q̄
oido qm̄ quā i 3^m grādu pueniſ ad illam
9g. nē q̄ e p̄ remotoz. Quero an p̄cile co
gnolcat ibi iſta nega⁹ & tūc nō pl⁹ 9gno
ſcī deus q̄ chimera qa illi negatō ē 9ūis
enti & nō enti aut 9gnolciſ ibi aliq̄ poli
tiuū cui atſbuūt iſ ſe⁹. Et tūc d̄ iſtopo⁹
q̄ro quo 9cept⁹ ei⁹ h̄ i intellec⁹ ſi n̄ h̄
i intellec⁹ p uia cālitatis & eminētie ali
q̄s 9ceptus pr̄ 9catus in Intellec⁹ nihil
oio politi⁹ 9gnolciſ cui attribuit illa ne
gatio. Cōfirmaf etiā rō iſta qa nō dici⁹
deū foralr̄ lapidē ſicut foralr̄ ſapiente⁹
& tñ ſi p̄cile 9liſtreſ attribu⁹ 9cept⁹ ita

pō lapis forālit attribui ad aliqd in deo
ut ad ydeā luā sicut lapiā. Et si dicas q̄
d̄ deo includim⁹ aliqd p rōne effect⁹ ubi
lu sicut tñ pportō & nō similitudo. Hoc
nō rñdet. s̄z 9firmat ar⁹ q̄a 9liderā° deū
lb rōne cē ex creatis bñ 9gnolcit pportō
nabilit̄ s̄z hoc⁹ n̄ 9gnolcit d̄ do aliq pfco
q̄e i crea forālit s̄z cālit q̄a. l. deḡ ē caula
tal⁹ pfctōnis attributa at sūt pfctōnes
simplicit̄ dcē d̄ do forālit g° tal⁹ 9gnol
cant de deo nō lo⁹ p uiā pportōis s̄z etiā
p uiā similitudis. Ita q̄ o⁹ ponere aliquē
9ceptū 9ūem i talib⁹ do & crea fe q̄lis n̄
ē 9ūis i p⁹ uia 9gnolcē dū p uiā cālitatis
Ad illud ē auctoritas phi 2° meta. quia
arguens pri⁹ lēpiternoꝝ eē uerissima pbat
h⁹ p istā ma. qa unūqd⁹ est maxie tale p
h⁹ q̄ aliis iest uiuoce & exēplificat d̄ igni
& ex h⁹ 9cludit q̄ lēpiternoꝝ pri⁹ ncē
ē eē uerissia ista 9ñā nō ual; n̄li uirtute
illig mi. q̄ pri⁹ illa sempīna sūt cā uiuo⁹
ueritatis i aliis si enī accipiat i minori q̄
illa prīcipia sūt equoca uel anologa erūt
q̄ tuor fī in sillogis⁹ phi qđ n̄ ē uerisimile

Ad ar^a op^p. oppoīte dico aut ītelligit in
mīori q̄ illa sīnt 1 B extremis 9 tradicōis.
totalit h̄ē q̄ p̄cīse sīnt illa extreā 9 tradi-
ctiois & sic mīor ē falla. De 9 enī non est
p̄cīse hoc qđ ē nō eē ab alio qa ista negō
dī e q̄ d̄ chīera. nec creaſa ē p̄cīse illa ne^o
1. nō necesse eē qa h̄ē et quenit chymere
13 tā deus q̄ creaſa ē aliqd cni queit alte-
rū extremū 9 tradicōis accipe tūc maiore
q̄ q̄cūq̄ sūt talia q̄bus queniūt extrema
9 tradicōnis nō uniuocāt i aliq̄ ista maior
ē falla nā oia p̄se dīdentia aliqd 9ūe sunt
talia q̄ d̄ ip̄is dicūtur extreā 9 tradicōnis
& tamē uniuocāt idiso ita i appolito p̄nt
illa 2^m se toto recipē p̄dicatō 9 tradicōnis
& tamen possunt h̄ē algd substraſum

Quare et bissextū p̄sonarū s̄t ut s̄nt illā:
L. 9° declaran̄t q̄ t̄q̄ ḡm̄ + m̄t̄ d̄ḡ t̄q̄
t̄i v̄k̄ q̄ l̄ quore + ea m̄ ior̄ q̄ s̄b̄ p̄ ea c̄m̄ ut v̄c̄lā
+ t̄ s̄n̄ n̄l̄ ḡlla c̄ + m̄ḡs̄ t̄t̄i t̄xi d̄q̄ oīn̄
entia: Etiam non degrediuntur t̄ c̄l̄t̄r̄ ab ista ea c̄m̄
ens p̄ t̄v̄ḡ p̄. Itaq̄ s̄l̄m̄ ior̄ p̄est t̄
v̄c̄lā v̄p̄nḡ. Sic 9°. 4°. 9°. 2°. m̄x

extremis tradicōis isti⁹ q̄ ē gūe abob⁹
Ad 9firmatōz d̄ neut⁹ dico q̄ 9cept⁹ ēt
9ūis duobus ē neuf foralit⁹ & ita conce⁹
9ñam q̄ 9cept⁹ ētis nō ē foralit⁹ 9cept⁹
creati nec icreati. Si at̄ intelligaf⁹ q̄ ille 9
cept⁹ ē neuf ita q̄ neuf 9tradcōrioz di-
caſ de eo fassū ē ſicut p̄z i rōnali & irroa-
li q̄ cōcept⁹ aialis ē neuf foralit⁹ & tam⁹
illud qd̄ 9cipim⁹ nō ē neut⁹ ſz uere eſt
alter⁹ iſtoz. Alter⁹ enī 9tradcōrioz d̄ d̄
quol⁹ & tñ nō oꝝ quēl⁹ 9ceptū ēē foralit⁹
alter⁹ 9tradcōrioz. Ad 3^m p̄z i z^o.artic⁹
q̄ de⁹ & creaṭa n̄ ſūt p̄ diuersa i 9cepti-
bus ſz tñ p̄ diuersa i realitatib⁹ quia in
nulla realitate gueiūt & quo° poſſz eſſe
9cept⁹ 9ūis ſine queien⁹ in re uel i reali-
tate i leq̄nti q̄ne diceſ. Ad aliud d̄ att̄
butōe. dico q̄ attribu⁹ ſola n̄ poit uitatē
uiuocatōis q̄ unitas attributōis minor
ē uitate uiuocatōis & minor unitas nō
dat maiore tñ mior unitas pōt ſtare cum
maiori unitate ſicut q̄ ſūt unū gener⁹ poſ-
ſūt eē unū ſpē l̄ ſitas generis ſit mior
q̄ unitas ſpēi. Ita h̄ cōcedo q̄ unitas att̄
butionis nō ponit uitatē uiuocationis
pōt tam⁹ ſtare cū ea l̄ foralit⁹ h̄ nō ſit illa
Ex^m I p̄s e9dē generis h̄n̄t eē ſpē ſtare
ſeu attributōz ad p̄m illi⁹ gen̄ris ex p̄ ſtare
t̄ha. & tam⁹ cū h̄ ſtare unitas uiuocatōis
rōis generis i ip̄is ſpēb⁹. Ita & multo ma-
gis oꝝ eē i ppo⁹ q̄ i rōe ētis i q̄ ē unitas
attributōis attributa h̄eant uitatē uiuo-
catōis q̄a nūq̄ aliq̄ 9pan⁹ ut mēſurata &
excessa ad excedēs niſi i aliq⁹ uno gueiāt
ſicut. n. 9pa⁹ ſimplicit⁹ ē ſimplicit⁹ i uniuoco-
z. ph. ita ois 9patō ē i aliq̄ ſtare uniuoco. cū
enī d̄ h̄ ē pfecti⁹ iſto oꝝ aliqd assignare
gūe ut q̄. nō enī h̄ ē pfecti⁹ h̄o q̄ aling⁹
l̄ ſtare pfecti⁹ aial. & ita ſi aliq̄ 9pat̄ i ētitatē
i q̄ ē attributō uni⁹ ad alter⁹ h̄ ē pfecti⁹

i. b. ē q̄ pfecti⁹ ens & iō oꝝ ē titatēē ali
quo. 9ueꝝ uſq̄ extreō ita ēt pōt argui d
nūero & di. qa oia disfī⁹ uel nūerata hñt
aliqd 9ue sicut mult Aug 9. tri. c. 7. Si ſ
pſoe dicūt 9ue ē eis id qd ē pſona. Silit
ēt duo hoīes uel duo aīa dñiabile. n. nūe
rale ſpē 9ue oībus nūeratis. Cū ar. d̄ dio
niſio p. p̄ri⁹ i. 3. ar̄i⁹ q̄ itē⁹ dyoīſi⁹ ad
opp. q̄ i. 3. gradu n̄ ſtat̄ i ſola priuatōe
ſz i aliq̄ 9ceptu a creaſa accepto cui att
buit illa ne. Ad Augm̄ rñdeo q̄ illd bo
nū c9 pticipatōe a⁹ bōa ſūt q̄ itelligith.
bo⁹ & illud bo⁹ uel pōt poni ulē ad oia
bōa & tūc eīg pticipa⁹ ne ſūt a⁹ bōa ſicut
ſpēs pticipat̄ gē⁹ uel aliq̄d inferius ptici
pat ſupius. Vel pōt itelligi bo⁹ p eēntiā
c9 ut cāe pticipatōe alia bōa ſūt & tunc
ueꝝ ē q̄ itelligē⁹ illd bo⁹ itelli⁹ bo⁹ p
eēntiā i uli ſicut itelligē⁹ b⁹ens itelli⁹ ēs
i uli ut ptē 9cept⁹ & i ente qdcūq̄ ens
i uli Et cum ſubdit ſi potes illd pſe noſle
dico q̄ ly pſe ſi i ſeraſ nō ad acm⁹ 9. ſcē. li
i. 3 ad obm̄ puta q̄ 9gnolcaſ illud bonu⁹
qd 9gnolco i uiuersali cū i⁹ dñmiatōe ple
ſ. q̄ 9cipiā illud bo⁹ cū dñmiatōe tali q̄
ſit bo⁹ nō depēdens & bo⁹ peēntiā itel
ligō deū tunc nō tm̄ i 9ceptu 9ui ſed in
9ceptu pþrio & tūc ph⁹ q̄ dī pſe 9trahī
tur bo⁹ qd erat 9ue & ſit pp̄m̄ deo & iſli
iherē⁹ p fruitom̄ ē btifū⁹ loq̄ndo de btī
tudie uie qa ille 9cept⁹ eſt pfectiſlimus
qz pſſum⁹ h̄re naſalit̄ 9ſiderā⁹ deū pſe
Et illa a3 eē itentō Aug. de li. ar. c. 3. uel
8. d tri. c. z. ubi dī. q̄ d ueritate noli q̄rēſ
qd ſit qa ſtat̄ obiciēt ſe fātaſma⁹ zc. qd
nō ē ueꝝ ſi oīo eēt alius 9cept⁹ entis &
boni i deo a⁹ 9ceptu illoꝝ i creaſa. tūc enī
eēt bñ qrendū qd eēt ueritas qa tūc eēt
ueritas q̄rēda q̄ eēt pþria deo nec' obice
rēt ſe fātaſma ibi p' turbātia 9ceptum

ueritatis utē ppria deo' qā ille 9cept9 nō
h3 kanta lma sibi corrūs pturbāt āt 9cep
tū ueritatis ut 9ueit do hū ut ē ppria dō
loqndo d ueritate i 9ūi sicut alias ē expo
sitū. Si āt aliq p̄ uāt unū eē 9ceptum
entis & tam nullū eē uniuocū isti & illi.
Istud nō ē ad itētionē istius qōnis quia
q̄tūcūq̄ illud qđ 9cipit sit z̄m attributōz
uel'ordinē idiuersis sī tñ 9cept9 pte dese
el̄t un9. ita q̄ nō h3 alia rōz z̄m q̄ dī d̄ h̄
& d̄ isto & sic cōceptus est uiuoc9 Si āt
alio° p̄ uāt aliq q̄ 9cept9 dnoīati9 n̄
ē uiuoc9 qa ibi rō non ē rō pdicati. Hec
uīr̄ istantia puerilis qa uno° pdicatū dnoī
natm̄ ē mediū inf pdicatū uniuocū & eq̄
uocū. Alio° equocū & uiuocū sūt īmediā
apud logicū. p̄m̄ utiq̄ ueq̄ ē accipiē° pdi
citū uniuocū qđ uiuoce pdicat hoc ē q̄ f̄
rō h̄ sit rō ibi & illo° dnoītm̄ nō ē uiuo
cū. z̄m̄ āt ueq̄ ē itelligē° d̄ unitate rōis e9
q̄ pdicat. sic enī uniuocū ē cui9 rō ē inse
uni siue illa rō sit rō ibi siue denoīet ib3
siue paccn̄ dicat d̄ ibo. Equocū āt ē cu9
rō ē alia quo° cūq̄ i° rō se hēat ad ūibicm̄
Exm̄ aīl ē uiuocū nō tñ ut dī de ūebus
siue tñ ut dīia p̄ drīas qa h3 unū 9cep̄m̄
dēminabilē p̄ eas & tñ nō dī d̄ dīis uni
uoce h̄ ē iq̄d. ita p̄ rō e9 sit rō drāq̄ q̄
mō dī uiuoce d̄ ūeb9. Ista āt alfa cō nibil
ē ad ppōm̄ qa liens dicat z̄m̄ unū 9ceptū
sui de deo & creāta o3 dicere q̄ rō entis
sit rō ibi dicat enī d̄ ut q̄ inq̄d & ita erit
uniuocū ut q̄ mō. Alia ē op̄. affirmatiā
i alio extremo q̄ ponit deū ī genere & h3
p̄le auctoritates dām ī eleītario c. 6. q̄r
eas. Itē Boeti9 i libello luo d̄ tri. uidet
dicere q̄ dua genera manēt ī dīs h̄ non
p̄t itelligi tm̄. z̄m̄ modū aliquē simile p̄
dicādi qa 6. f. c. 4. dicit Aug. sic. Si dicat
de9 bon9 iustus sap̄ies ūpus & cefā lōm̄

ultīm̄ dī significare ūbām & reliq̄ qlita
tes. Itē idem s. tri. c. ii. uī dicere q̄ accō
ppriissime gueniat deo ḡ nō tm̄ manēt
idiunis mōi pdicād̄ similes duob9 gen̄
rib9 istis. Et ita uī q̄ oporteat itelligere
boē d̄ illis duob9 generib9 ile q̄ mane
ant. 3. ad hoc uī auctoritas Auer. io. me
ta. 9mēto 27. & 9cipit text9 ubi dicit ph̄s
eē aliq̄ unā priaz ūbam q̄ sit insura aliaq̄
9m̄rator uult q̄ illa sit pri9 motor sicut i
aliis generib9 p̄m̄ ē aliqd̄ illius generisita
pri9 motor ē aliqd̄ ī genere ūbe. Ad
h̄. ponit p̄rō talis qa p̄t 9cipi ūba crea
ta & ūba icreata & neut 9cept9 ē t̄plicit
simplex ḡ resolute manebit rō ūbe idr̄ns
ad utq̄ p̄ trahēs & sic idr̄ns accepta uī
esse rō generis. z̄ratō quia multa ētia si
plicia ponūt ī genere sicut āgeli z̄m̄ pone
tes eos ī matiales accīn̄a z̄m̄ ponentes ea si
plicia ḡ t̄plicitas dei nō excludit abeo
ronē generis. Tenēt ḡ op̄. mēm̄ s. q̄ cū
t̄plicitate dī stat q̄ aliq̄ sit 9cept9 co
munis deo & create. Nō tam aliq̄ 9cep
t9 9ūis ut generis quia nec 9cept9 dūs
inq̄d d̄ deo nec q̄līcūq̄ formalī pdicatō
ne dīt9 d̄ deo ip̄e est ple ī aliq̄ genere.
Prima ps̄ pbata est arguē ūtra priaz op̄
Sedam ptem pbo p̄p Auḡm̄. tri. c. 8.
Manifestū est ī qđ deū abusue dici ūba
Rō āt sua ibi ē quia ūba dī qa substāt ac
cidentib9. absurdū uero est q̄ de9 alicui
accīn̄i substāt. Hec rō sic tñ n̄ q̄ itelligat
q̄ rō ūbe sit substāt accīn̄ib9 ut ūba est
gen9 quia p̄misit ibi q̄ absurdū ē q̄ ūba
relatīe dicat tñ ut est ḡe9 ē limitata sicut
statī pbabit. oīs āt ūba limitata capax est
accīn̄is ḡ alia q̄cūq̄ est in genere p̄t ūba
stāt alicui accīn̄i de9 nō ḡ & ceta. Itē
arguit auic. 8. mata c. 4. q̄ deus nō est in
genere quia gen9 est ps̄ deus āt simplex

13.

et non habens potest & potest g^o & certa. Ille due
rōnes sūt simul p auctoritatē & rōz. Nūc
oñdo ppoitū duob⁹ mediis & declarabo
ex eis q̄ sūt ppria dō. p^o ex rōe ifinitatis
2° ex rōne necesse eē. Et p^o a² duplicit p^o
mō sic 9cept⁹ h̄ns idriaz ad aliquid ad q̄ nō
pōt 9cept⁹ generis eē i dñis nō pōt eē cō
cept⁹ generis s³ quicqd dī 9ūr d deo &
creata ē idriis ad finit³ & ifinit³ loqndō
d eentialib⁹ uel saltē ad finitū & nō hni
tu loqndō d quocūq̄ qarō dīna nō ē in
finita ad illa at pōt eē aliquid idriaz generis
qa n^m gen⁹ pōt eē indriis ad finitum &
ifinitū. P^o ps mioris p³ q³ quicqd ē in dō
pfcō eentialis ē foralit infinitū & i crea^a
fini^m. S³ scdam p^o mioris p^o q³ gen⁹
suī ab aliquid realitate q² se ē potētialis
ad faltatē a q accipit dīa. nullū at ifin^m
ē potētialit ad aliquid utz ex dcis i pcedēti
qōe aſlum^m b^o p³ auctoritate A^o. 8. me
tha. ubi ait. O³ fīm*i*. diffmitōz eē ppoli
vationē lōgām qa significat aliquid d aliquid in
q̄ o³ illud eē mafiaz illud uero torām. A³
et p rōne qa si illa realitas a q accipit gē⁹
eē uere tota qditas rei cōplete differret
tēlo^m gen⁹. gen⁹ et & dīa nō diffiniret
qa di³ ex eis n̄ idicar³ eentiali p^o diffiniti
Vnaq̄ p eni³ res ē lemel i pā & iti rō q̄ bis
exprimer³ eā nō indicar³ p^o qditatem
illig³ rei. Hāc rōz aliqlit ptractā i telligo
sic q̄ i aliquid b⁹ crea^ais dīa & gen⁹ sumnē
ab alia & alia realitate uel a^o re sicut poñ
do plures forās i hoie aīal accipit a leni
tiui & rōnable ab itellecia & tūc illa r̄s
a q accipit gen⁹ uere ē potētialis & pfcī
bilis ab alia re a q accipit dīa. Aliqñ aut
quā nō sūt ibi res & res sicut i accntib⁹
saltē i una re ē aliquid ppri realitas a q acci
pit gen⁹ & alia realitas a q accipit dīa.
Dicaf g^o p^o a. & 2^a b. a. 2^m se ē potentiale

ad b. Ita q̄ pfcise itelligē a. & pfcise itelli
gēdo b. ut a. itelligit p^o istanti nafe i q̄.
pfcise ē ipm pfectibile ē p b. sicut si eēt rs
alia (z q̄ nō pficit realit p b. h^o nō ē nisi p
pī ydēptitatē a. & b. ad quod to^m cui'rea
lit p^o sūt eadē qd qdē to^m p^o pducit & i
i pō toto abe ille realitates pducūt. Si tñ
altera illa realitatū sine altera pduceit
uere eēt potētialis ad eā & una uere eēt
ipfecta sine alia. Ista 9pō realitatū potē
tialis & actualis mīma ē q̄ sufficit ad rōz
generis & dīe & ista 9pō nō stat cu³ h^o
q̄ qlib³ realitas i aliquid sit ifinita. realitas
enīli d se eēt ifinita q̄cūq̄ pfcise sumpta
nō eēt i potētia ad realitatē alia g^o. cum i
deo q̄cūq̄ realitas eentialis sit formalit
ifinita nulla ē a q̄ foralit pōt accipi rō ge
neris. 2° ex eodē meio. arguo sic 9cept⁹
spēi nō ē tñ 9cept⁹ realitatis & mōi itri
sici e9dē realitatis qa tūc albedo pōt esse
gen⁹ & grad⁹ itri sici albedinis possent
eēt dīe pfcise albedinis. Illa at p q̄ 9ūe
aliquid 9trahit ad deū & creataz sūt finit³
& ifinitū q̄ dicūt grad⁹ itri secos ip¹⁹ g^o
illi 9trahē. n̄ pñt eē dīe pfcise nec cū
9tracto 9stiuūt 9ceptū ita 9po^m sicut
o³ 9ceptū spēi eē 9po^m imo 9ceptus ex
tali 9tracto & 9trahēte ē simplicior quā
possit eē 9cept⁹ spēi Et ex istis mediis d
infinitate h³ euidētiā rō alia Augi. supra
tauti d sblistere accnti. h³ et euidētiā
Rō Auic. 8. meta. de ptialitate generis
qa nūq̄ ē gen⁹ sine aliquid ptiali realitate i
spē q̄ nō pōt eē in uere simplici. Arguo
z ex 2° meio. l. ex rōe necesse eē & ē ar^m
Auic. 8. meta. c. 10. Si n̄cresse esse h³ gen⁹
g^o itentia generis uelerit exle necesse eē
uel nō. si p^o tunc nō cessabit quousq̄ sit
ibi dīa. Hoc itelli. lic q̄a tūc gē⁹ icludr³
dīam qa sine illa nō ē in actu ultio nccē

D
13.

eē idē ē ex se i auctu ultio si at gē9 icludit
drā; tūc nō ē gen9. si det 2m mēbꝝ leqꝝ
qꝝ necesse eē ē 9stitutū ex eo qd̄ non est
nccē eē. Quo ad illud qd̄ adducit i qōe
de q° cūqꝝ foralit dō d̄ deo dico qꝝ nihil
tale ē i genere pp̄ idē qꝝ nihil foralit d̄
d̄ deo qd̄ ē limitatū. quicqd enī ē alicui9
generis ē limitatū necio. S3 tunc ē dubiū
q̄lia sūt illa p̄dicata q̄ dñr de dō formalit
ut lapiens & bōn9. Rñdeo qꝝ ens pri9
diuidit i intinitū & fini9 q̄ i decē genera
q̄a alterꝝ illoꝝ. l. ens finitū est 9ūe ad x.
genera q̄a qcūqꝝ queniuūt enti ut idrñs ē
ad ifinitū & finitū uel putē pp̄m enti iſi
nito nō queniuūt libi ut d̄miat ad genus
l3 ut prius & p̄ 9ñs ut trālcēdēs ē & ex
trā oē gen9. qcūqꝝ g° lūt 9ūia deo & crea
ture sūt talia q̄ queniuūt enti ut idrñs est
ad fini9 & ifinitū. ut enī queniuūt dō sūt
ifinita ut create sūt finita g° illa p̄ pri9 9
ueniuūt enti' quā diuidat̄ es i x genera &
& p̄ 9ñs qdcūqꝝ tale ē trālcēdēs. Sed
tūc ē aliud du9m quō poit̄ lapiā trālcēdñs
cū nō sit 9ūis oib9 etib9 & tñ trālcēn9
uñr eē 9ūia oib9 entib9. Rñdeo sicut
d̄ rōne generis generalissimi nō ē habere
plures sp̄es l3 se l3 nō h̄re aliud gē9 su
prauenies sicut h̄ p̄dica9 qñ q̄a nō h̄et
lupue niens gen9 ē genera9 l3 h̄et sp̄es
aut nullas. ita trālcēdēs qdcūqꝝ n9m h̄et
gen9 l3 q̄ 9tineat̄. ūde d̄ rōne trālcēdē
tis ē non h̄re lupuenies nili ens l3 q̄ ip̄m
lit 9ūe ad multa iferiora h̄ accidit. H̄ p̄z
ex alio q̄a ens nō h̄t timi passioes simplicit̄
9uertibiles sicut unū ueꝝ bo9l3 et aliqꝝ
alias. p̄nes ubi oppoita distingūt̄ cōtra
se sicut necesse uel possibile act9 uel potē
tia & hu9o1. Siē at̄ pastioes 9uertibiles
sūt trālcē dentes q̄a 9sequūt̄ ens. nō i q̄n
tum d̄miat̄ ad aliqd̄ gen9. ita & passio

nes disiūcte n̄ sūt trālcēdēs & utꝝ q̄
mēbꝝ illi9 disiuncti ē trālcēdēs q̄a neu
trū d̄miat̄ suū d̄miabile ad certum gē9
tñ unū mēbꝝ illi9 foralit̄ est. Sp̄ale n̄ cō
ueniēs nisi uni enti sicut necesse i ista d̄
sione necesse uel possibile & ifinitū i ista
diuisiōe sūtū ul̄ ifini9 & sic daliis Ita etiā
p̄t̄ lapiā eē trālcēdēs & qdcūqꝝ aliud
qd̄ ē 9ūe deo & create l3 aliqd̄ tale dicat̄
d̄lolo dō. aliqd̄ at̄ d̄ deo & aliqd̄ crea9a nō
o3 at̄ trālcēdēs ut trālcēdēs dici d̄ q̄l3
ente nili sit 9uertibile cū ip̄o trālcēdēte
l. ente. Aliqꝝ p̄bāt 4° dū nō eē i genere
q̄a 9tinet̄ ilē p̄fectōes oim̄ gene9. S3 illd̄
ar9m̄ n̄ ual3 q̄a 9tinēs aliqd̄ ilē 9tinet̄ illd̄
inle p̄ mo9m̄ lui. Sba enī q̄ mo9 est gen9 ge
neralissi9m̄ ut accipit̄ p̄ oib9 lpebus iferio
rib9 cōtin9 9uertibile oia accnā. Ita q̄ si d̄
us sola ididua lbaꝝ cāret i h̄nt inle uir
tualit̄ ūde cārent accnā oia & tñ pp̄ h̄ negāt̄
lbe cāte eē i genere q̄a 9tinent̄ uir
tualit̄ accnā p̄ mo9m̄ lui non p̄ mo9 accnā
Ita g° ex h̄ lolo q̄ d̄us 9tinet̄ p̄fectōes
omniū generuꝝ nō seq̄t̄ ip̄m nō eē i genere
S3 ex absoluta ifinitate dei h̄ seq̄t̄ sicut
pri9 d̄ductum est. S3 9tra h̄ instat̄ q̄ i
finitas simplicit̄ n̄ 9cludit̄ ppo9 qd̄ p3 9
topicorꝝ q̄a p̄hs libi 9crepat diffinitonē li
nee recte hāc. l. linea rcā est c9 mediū n̄
existit extreā p̄ hoc q̄ si linea ifiita eē q̄re
cta posib; et̄ in aliquo genere nō h̄ret tūc
mediū uel extrema. H̄o at̄ est aliqd̄ diffi
9crepāda q̄a nō quenit illi cui i 9posibile
est eē i genere g° n̄ ē in 9posibile linea i
finitā eē i genere & p̄ 9ñs ifinitas nō ne
cessario excludeat̄ a genere. Rñdeo prio
ad i tentonem p̄hi. & dico q̄ linea recta ē
qddā to9m̄ p̄ accnā. iō si hoc totū diffiniat̄
assignabit̄ diffini9 una corrñs linea & alia
corrñs recto. Illud qd̄ corrñdet̄ recto lo9

913.

diffinitōis nō gradūcīt forālīt īfinito quia
rectū nō gradūcīt īfinito & cuius p̄ r̄pu
gnat forālīt diffīl. & diffīl. Quod at in
diffinitōe illa q̄ icrepāt p̄hs assignat tāq̄
diffinitō recti ē h̄l. h̄rē mediū inf̄ extre
ma. Illud at forālīt repugnat īfinito ḡ
o; si ista diffīl. eēt bōa q̄ rectū forālīt re
pugnat & īfinito s̄b̄. ē falsū l̄z uirtutē
repugnat īfinito. q̄tē s̄b̄m l̄z l̄z linea
repugnat forālīt īfinito. nō ḡ itēdit p̄hs
dicere q̄ linea infinita possit eē i genere
l̄z p̄ r̄o recti nō repugnat forālīt īfinitas
Et iō illa diffīl. cui forālīt repugnat īfinitas
nō ē recti i q̄tū m̄ rectū. nō enī incre
pali; illā. Linea recti ē lōgitū sine latitu
die c̄g extreū sūt d̄o p̄st i e q̄ prensa q̄
& h̄l. eēt aliqd̄ repugnāt īfinitati l̄z illud
assignat tāq̄ r̄o linee nō tāq̄ r̄o recti &
q̄ i p̄i linee repugnat īfinitas iō b̄n assign
at diffinitō sib̄. corr̄ns cui repugnat īf
initas. S̄z alia ē difficultas ad r̄ē. Vtrum
linea īfinita possit eē i genere quātitatis
q̄ si sic n̄ uñr valere due r̄oēs l̄mp̄te ex
īfinitate. R̄deo nūq̄ ad l̄mū īteriori
sequit l̄mū ī superiori n̄ illud īserius
sit nob̄ l̄s̄l̄m̄ 9tentū sub i sup̄iori sicut n̄
seq̄t pfectissim̄ alin̄ ḡ pfectissim̄ aīal sed
grā mate seq̄t pfectissim̄ h̄o ḡ pfectissim̄
aīal q̄ h̄o ē pfectissim̄ aīalium ḡ nō se
quit optiū siue pfectissim̄ ens ad pfectissi
mū eo q̄ 9tinēt sub ēte n̄ illud sit p
fectissim̄ īflicit 9tētum sub ente quan
titas at nō ē tale nec aliqd̄ aīc̄ generis
q̄ q̄dlib̄ ē limitatū ymo nihil ē tale n̄ili
q̄d̄ ē pfectō īflicit q̄d̄ ex se p̄t eē īfni
nitū & iō nō seq̄t pfectissim̄ quātitatis ḡ
pfectissim̄ es. nec ita sequit d̄ aliq̄ re aīc̄
generis l̄z tñ sequit pfectissim̄ uitas uel
ueritas uel boitas ḡ pfectissim̄ ens. ita ḡ
& cū īfinita q̄d̄ nō tñ dicit pfectiōnem

In fīm. 2m d.

Dicit nō ī m
genere.

R̄deo nō ī pfectiōne.

S̄z 2 īfinitas necio tollit oēm p̄alitatez
sicut declaratū ē. Cōtra ista oppōit q̄
tūc 9tradō ponit. I. 9cedere 9ūem 9cep
tum dcm̄ iquid d̄ deo & creaſa & negare
dū eē i genere. oīs enī 9cept9 dicit9 in
q̄d̄ si ē 9ūis 9cept9 uel ē 9cept9 generis
uel diffinitōis alioq̄n erūt pl̄ p̄dicam̄
q̄ docuit Aꝝ. p̄ topi. Ad illud r̄ndo &
dico q̄ illa n̄ sūt 9tradōria q̄d̄ p̄z aucto
ritatib̄ p̄ Aug. 7. f. ubi pri9 ubi negat
deū eē l̄bām. 9cedit tñ q̄ uere & pprie ē
eēntia l̄z l̄ 9ceptus eēntie eēt equoc̄ &
alius ut 9uenit deo & creaſe ita p̄t eē 9
ceptus equoc̄ s̄be & ita p̄t dici substā
sicut eēntia. Similē Auic. 8. met. c. 4. ubi
negat deum eē i genere 9cedit ibi ipsum
eē l̄bām. i. ens nō ī alio. Et q̄ accipiat ēs
nō equoce ab isto 9ceptu 2m̄ quē d̄ ī crea
tura uī p̄p̄m p̄ meta. ubi dicit q̄ ens īle
nō habet prim̄ q̄ pp̄f īcia nō īqr̄it pri9
entis absolute l̄z aīc̄ ītium. Si at h̄r̄z
ens alium 9ceptū ī deo & creaſa b̄n ītis
eēt pri9 2m̄ se q̄ ītis 2m̄ unū 9ceptū eēt
i p̄m̄ ēs prin̄ 2m̄ alīū 9ceptū cū ḡ arguis
si ē dictū inqd̄ ḡ ē gen9 uel diffinitio.

No. Anno. 7
An p̄. q̄. Tz
postea ad p̄
17.

In intelligēnīa nō 12 aīc̄ ad 2m̄. Scō.

Dico q̄ Aꝝ. 8. meta. doc̄z quale p̄dica^m
dcm̄ iꝫ sic diffinitō. Inducit enī ibi cō
tra ydeas plōnis dicti. atiquor̄ quoꝫ dā
quos i hoc approbat dicētiū t̄minū esse
rōnem lōgam & post subdit q̄ ē b̄c⁹
queit t̄mīneē put̄ 9poit̄ uel tenibilis
fuerit siue intelligibilis. prior̄ at p̄cipio
r̄ū ex qbus h̄ supple nō ē diffinitō. & b̄
dit rōz liqdē aliqd d̄ aliq̄ significās est
diffinitō h̄d̄z intelligi virtualis n̄ foralit̄
sicut aliasē dc̄m̄. Et subdit oꝫ qdē h̄eē
ut mat̄am illud uero ut formā. ex qbus
ū ibi arguere q̄ ydea si ponere n̄ eēt
diffinibilis. & si rō sua aliq̄ ualeat pp̄
simplicitē ydee multo magis negaret
īpē diffinitōz a do c9 ē lūma simplicitas
Seq̄t ḡ ex auctoritate ei9 q̄ nihilē dc̄m̄
d̄ do inqd ut diffi^o. & h̄ēt seq̄t q̄ nihil
d̄r̄ d̄ do iquid ut gē9. Quicqd enī habz̄
gen9 pōt̄ h̄re diffinitōz qa z. meta. d̄r̄ q̄
gē9 aut nihil ē p̄t̄ sp̄s aut si ē est qdem
ut mat̄ia. & tūc c9 ē genus oꝫ poner̄ ip̄z̄
posse h̄re diffitōez̄ tāq̄ formā ḡ si aliqd̄
ē dc̄m̄ d̄ do iqd̄ argu^o ex auctoritate aꝝ.
9structie nō d̄structie lequit q̄ illud nō
fir̄ gen9 uel diffi^o. S3 cū ilers ē gen9 uel
diffinitō qa aristō nō dicit alia eē p̄dica^a
dcā iquid ḡ n̄ sūt alia p̄dicata dicta iqd̄
dico q̄ arguis ab auctoritate d̄structiue
& ē falla^a 9ntis. S3 dices tūc Aꝝ. non
tradidit sufficiēt oia p̄dicata dcā inquid
R̄ido p̄hs p̄. topo. distixit p̄dicata pp̄
diffinctōz pbleumata qa diuersa pbleuā
ta b̄nt diuersū mo^m t̄minād̄ ex d̄sitate
p̄dicatore. nō ḡ. enumerat ibi oia p̄dica^a
quia nō d̄riam sp̄cificā l̄z d̄riam genralē
collocauerit sub genere & tñ d̄fa speci
fica h̄zrō nē p̄dicati sp̄s ēt h̄z pp̄riā rōz̄
p̄dicati alia a diffinitōe alioq̄ male poñ
ret por. s. ulia ḡ. ibi sufficiēt distixit oia

d̄ quib⁹ pbleumata q̄rēda requirūt sp̄lē
artē tractādi. q̄ ibi itēdebat tradere trālē
cendē aūt nō sūt talia p̄dicata quia non
sūt d̄ hiis sp̄lia pbleuāta pbleuma enī
expresse poit̄ aliqd̄ certū. & q̄rit dubium
z. meta. c. ultō. ēs at & res i primūt̄ i aia
p̄ ip̄ssione z^m Auic. p̄ meta. c. s. & jo de
9ceptib⁹ illis 9ūislīmī n̄ sūt pbleuāta
ple t̄mialia ḡ. nec oportuit ea enumera^{r̄}
iū p̄dicata pbleuātu. S3 nūqd Aꝝ. ista
p̄dicata generalia umq̄ docuit. R̄ndeō
& d̄i^o q̄ 8. met. docuit nihil dici d̄ do ut
gē9 ex auctoritate allegata & tñ docuit
d̄ do & creaſa uīuoce dici ueritatē z^o me.
sicut supra allegitū ē p̄i^a sempiternorū
ē uerissima. Et i h̄ docuit entitatez dici
uīuoce d̄ deo & creaſa qa subdit ibi licet
unū qd̄q̄ le h̄z adē ita ueritatē. p̄z etiaz̄
z^m eū q̄ si ens dicaf̄ d̄ do h̄ erit inqd̄ ḡ
iū istis ip̄licite docuit aliqd̄ p̄dicatū trālcē
dēs dicit̄ iquid & n̄ eē gē9 neq̄ diffinitōz̄
Et ēt aliqd̄ p̄dicata trālcēdē dici iqualeat
unū uer& & bo^m & tñ nō pp̄ria nec accī^a
z^m q̄ ilia ulia 9petūt̄ sp̄b⁹ aliquor̄ ge
ner& qa nihil qd̄ ē sp̄s alicui9 generis 9
uenit deo aliq̄. Docuit idē ēt aliquomō
& topico. i fine si aliqd̄ inqt̄ seq̄t̄ alia sp̄
& nō quert̄ diffinibile ē lepare quin̄ lit
gen9. Et subdit postea uti ut genere eo
qd̄ lemp̄ ē 9ns & n̄ quert̄. q̄ diceret h̄.
expedit̄ opponēti. & subdit deiñ alterū
i alterā p̄t̄ tenere nō i oib⁹ ē obedire. q̄
diceret h̄. expedit̄ r̄ndentī nō 9cedēt̄ oē
9ns nō quertibile ēē p̄dicatū ut gen9 &
tñ si nō loq̄ref de p̄dicato dcō iquid nou
h̄ret appārētiā illud qd̄ ipe docet oppo
nētē ut tali ut genere ḡ inuit ibi q̄ ē ali
qd̄ p̄dicatū 9ūe dc̄m̄ inqd̄ qd̄ nō ē gen9
Et q̄ loquaſ de p̄dicatōe inqd̄ uī p̄ ex^a
sua trāq̄llitas ē quies p̄di^o at i abstractis

VIII
9.3

128

nō ē p̄dicatō i q̄le uel denoīatiua. Ad arguīta ḡ r̄n̄deo. & p̄ ad ea q̄ siūt p̄z^a ōp̄. Ad dām. r̄n̄deo l̄z multa uerba dicat i diversis locis q̄ uīr dicere deū eē i gen̄ re. uūt tñ uerbū qd̄ dicit i elemētario c. 8. soluit oia ibi enī dicit l̄bam q̄ 9tinet l̄ba l̄k̄ icreatā deitatē 9gnoscibilis āt & contentie oēm creatām generalissimē genus nō ḡ dicit l̄bam q̄ ē gen̄ 'generalissimū 9tiere 9tētie deitatē' l̄cut 9tinet creatāz. l̄z lup̄balīt h̄ ē accī illud qd̄ ē pfectōnis i l̄bam p̄ ē gen̄ & relinqndo qd̄ ē imp̄ fectiois quō dicit auic. 9. meta. dum eē ēs ple. Ad Boem dico q̄ nulq̄ iuenit dicer i libello isto q̄ duo genera maueāt iduīnis nec breui generā nec mōi generum nec rōnes eoꝝ manēt ibi Quia sicut genera & ea q̄ i eis sūt litata lūt. ita & mōi & ēt rōnes eoꝝ loq̄ndo d̄ rōnib⁹ prime intentiois q̄ fundat̄ i istis qa i limitato nō pōt aliqd̄ fūdari nisi limitatū. Dicit tam̄ Boet⁹ i libello suo d̄ tri. i. c. p⁹ q̄ enumera tis p̄dicāntis hoc si q̄ idinā p̄dicatōz querit oia mutat̄ q̄ mutari possunt. Ad aliqd̄ uero oio nō mutat̄ ibi & ifra geēta 9tinet unitatē r̄lo uero multiplicat̄ fuitatē. Ex his uerbis accipit q̄ inuat̄ i p̄e l̄b statīa & r̄lōm manere idinis. l̄z expresse dicit ibi q̄ nec l̄ba q̄ ē gen̄ nec aliqd̄ eō manet ibi dicit enī q̄ cu dicim⁹ deus l̄b statīa significare uidēr̄ l̄z eā q̄ sit ultra l̄bam quō dicit dām. sup̄l̄bālīt irelligit ḡ q̄ duo mōi p̄dicādi sūt idinis. s. p̄dicati relatī & eēntialis. Quos mōs magis ex primit Aug. s. f. c. 6. s. adse & ad alid. & oia p̄dicata foralīt dca d̄ do sub altero illoꝝ mēbroꝝ 9tinēt l̄z l̄b p̄ mēbro cōti nēt multa p̄dicata q̄ dicit̄ simile moduz p̄dicādi illis q̄ sūt d̄ p̄dicānto l̄be. l̄b 2° āt mēbro 9tinēt oia illa q̄ h̄t simile mo

dū p̄dicādi q̄ buscūq̄ relatī siue sit r̄ltia p̄prie siue nō q̄re āt oia eēntialia dicent̄ p̄cīte p̄dicari 2^m l̄bam & p̄dicata q̄ distin gūt 9tra ea dñr̄ p̄dicari 2^m ad aliqd̄ cum tñ ista p̄dicata dcā ad aliqd̄ p̄ dēptitatē trāleant i l̄bam sicut & alia assignabīt rō i leq̄nti q̄one d̄ atēbutis dubit. itōe pri 9tra solōnē p̄cipalē. Ad auerroī dico q̄ nō uī habere itētōne mḡi lui qa ay. i illo c. 2. illi⁹ exēpli q̄rit an l̄bstantia sit aliqd̄ unū qd̄ sit mēlura alioꝝ an hoc l̄pm unū & pbat ex intētōe 9tra platōz q̄ nō sit i p̄m unū l̄z aliqd̄ cui queit ip̄uz unū sicut ē i oib⁹ aliis generib⁹ loq̄ndo d̄ uno & d̄ oib⁹ aliis sp̄eb⁹ mēsuratis i generib⁹ & cludit̄ iſine q̄re siqdem in passionib⁹ & q̄litatib⁹ & q̄ntitatib⁹ i p̄z unū aliqd̄ unum l̄z non h̄. ipsi⁹ l̄be & in l̄biis necesse ē similit̄ se h̄re. similit̄ enīz le h̄z i oib⁹ sup̄ q̄ l̄ram poit 9m̄tator uerba predcā. S̄ si prim⁹ motor ponere i m̄lura ipsi⁹ generis l̄be h̄. i p̄z unū poēret mēlura qa prim⁹ motor pp̄i l̄uā l̄unam simplicitatē multouer̄ i eēt h̄ i p̄m unuz q̄ ydī plōnis. Quod ḡ erit mēlura p̄ illius generis. R̄n̄do aliq̄ l̄ba illi⁹ gene ris prima cui quenit unitas. nō ē āt pri⁹ motor m̄lura i trīleca istius generis sicut nec alioꝝ. Tñ q̄ten⁹ ē mensura extrīleca oī. aliquo ē i immediati⁹ m̄lura l̄baꝝ que sūt pfectōra ētia q̄ accītū q̄ sūt remotio ra ab ipsa. nulli⁹ tñ generis est mēlura i trīleca. Ad rōnē prima dico q̄ l̄baꝝ abstrahas a'creata & icreatā nō accipit̄ ibi l̄ba ut 9ceptus generis generali⁹ qa icreatā repugnat l̄b statīe h̄. q̄ substatā hoc i cludit̄ limitatōz l̄z accipit̄ ibi l̄ba pente in se & nō ente i alio cui⁹ 9ceptus ē prior & 9ūtor 9ceptu l̄be ut ē gen̄ sicut patuit p̄ auic. ubi supra. Ad alia rōnēm

A. qualitatī aut q̄ntitatī nō mō p̄di
duꝝ h̄t simile mōm p̄di

9cedo q̄ 9pō rei & rei n̄ req̄rit iente ī ge
nere l̄z req̄rit 9politō realitatis, & reali
tatis quāx altera p̄cise l̄upta īu p̄ signo
nate ē ī potētia ad alterā & pfectibilis p̄
alt erā talis aūt 9pō nō pōt eē realitatis
īfinita ad realitatē īfinita oīs āt realitas
in deo est īfinita formalis sicut declaratū
est ḡ & cēta. Ad p̄m̄ ar̄m̄ p̄cipale 9ce°
q̄ ille cōcept⁹ dict⁹ d̄.do & creaſa in q̄d
9trahit p̄ aliquos 9cept⁹ 9trahētes dicē
tes q̄le l̄z tamen ille cōcept⁹ dictus in q̄d
non ē cōcept⁹ generis nec illi 9cept⁹ di
cētes quale sūt cōcept⁹ drāx qa ille con
cept⁹ q̄ditatū ē q̄uis ad finitum & infi
nitum q̄ q̄uitas non pōt eē ī 9ceptu gen̄
ris illi cōcept⁹ 9trahētes dicentes quale
dicūt modū ī trinlecum iipi⁹ 9tracti & n̄
aliq̄ realitatē p̄siciētē illā. D̄re at̄ n̄ dicūt
modū ī trinlecū r̄alitatis alic⁹ generis
quia ī q̄nocū q̄ gradu ī telligit aialitas nō
pp̄t hoc iuenit r̄onalitas uel irr̄onalitas eē
mod⁹ ī trilec⁹ aialitati l̄z ī telligit aialiti
tas ī tali gradu ut pfectibilis. r̄onalitate
uel irr̄onalitate. Sed hic ē unū dubium
quo pōt un⁹ cōcept⁹ realis q̄uis deo &
creaſe accipi n̄lī ab aliqua realitate e9dē
gen̄ris & tūc uī q̄ sit potētialitas ad illā
realitatē a qua accipit 9cept⁹ distinguēs
sicut prius argutū ē d̄ 9ceptu generis &
d̄re. & tunc stat ar̄m̄ l̄upius sc̄m̄ pp̄ia op̄
q̄ l̄i eēt realitas aliqua distinguēs ī re &
alia distincta uī q̄ res sit cōpoita qa h̄et
aliqd q̄ queiat & q̄ differat. R̄ndeo &
dico q̄ q̄n̄ ī telligit aliq̄ realitas cum suo
mō ī trileco. Iste cōcept⁹ nō ē ita ſimpliſ
ſimplex qn̄ possit 9cipi illa realitas ab q̄
mō illo l̄z tunc est cōcept⁹ ip̄fectus illi⁹
rei. pōt etiam 9cipi l̄b isto. & tūc est cō
cept⁹ pfect⁹ illi⁹ rei. Ex̄m̄ l̄i eēt albedo ī
q̄rto gradu ī ſeionis quātūcū q̄ eēt ſim

No^m ab hinc usq^a ad R^m i^ocz 2 p^m et
Memento Doctoris SubTih^s

129
VIII
q̄m N̄ rōe q̄k̄ t̄m. i° q̄r̄ i° m̄d̄m̄
ad rōe > rōe. t̄m i° q̄ḡn̄ > t̄m̄
r̄t̄ > q̄l̄ imp̄f̄c̄n̄ d̄m̄ c̄c̄p̄f̄r̄.

Ita p̄ dese icludat finitū q̄a tūc n̄ cōpete
ret in finito. Iz ē d̄le idr̄is ad finitū & iſi
nitum. Et iō ē finitū negatīe. i. nō ponēs
iſinitatē & tali finitātē ē definiabilis p̄ a
liquē 9ceptum. Sz si arguas ḡ realitas
a q̄ accipit̄ ē finita nō seq̄t̄ nō enī accipit̄
ab aliq̄ realitate ut 9ceptus adeq̄tus reali
tati siue ut 9ceptus pfect⁹ illi realitatī a
deq̄tus Iz ut dinut⁹ uel ipfect⁹ i t̄m̄ ēt q̄
si illa realitas a q̄ accipit̄ uidereſ pfecte &
ituitiue ituēs ibi non h̄et ōba distincta
forālia. l. realitatē & mo⁹. Iz idē obiectū
formale tñ itelligēs itellectōe abstractia
pp̄t̄ iplectōz illi⁹ itellectōis pōt̄ h̄e unū
p̄ obo forāli Iz nō h̄eat alter⁹. Istud ēt
pōt̄ ulteri⁹ declarari si cōlib⁹ uñuerſalis
ponat̄ eē i re pp̄m̄ idiuindū puta pprium
idiuindū ſubſtantie & pprium idiuindū
animalis & pprium idiuindū hois. Tūc
nō t̄m̄ 9ceptus generis eēt potētialis ad
9ceptum drie Iz ēt pp̄m̄ idiuindū geñris ež
potētiale ad pp̄m̄ idiuindū d̄re. Si at̄ acci
piam⁹ ppriū idiuindū h̄ 9ceptus ens qđ i
diuindū ē i deo & pp̄m̄ idiuindū h̄ qđ ē
in finitū idē idiuindū ē nec eſt potētiale
ad le ip̄m̄. Si q̄ras saltē q̄r̄ ētitas nō h̄
pp̄m̄ idiuindū in re q̄ ſit i potētia ad idiu
indū d̄m̄atū ut p̄ itelligaf̄ h̄ ens q̄b̄
iſinitū. R̄ndeō q̄a q̄n̄ aliqd̄ ē dese eē &
nō t̄m̄ capax ip̄ius eēd̄ele eſt h̄ns omnē
9dictionē nccō iqlitā ad eē. Ens at̄ ut co
uenit deo eſt ip̄z esse. l. ex̄n̄ p̄ eēntiā eſt
ip̄m̄ eē iſinitū & non aliqd̄ cui t̄m̄ queſat̄
ip̄m̄ eſt & iō ex̄le ē h̄ & ex̄le ē iſinitū
ut q̄i pri⁹ itelligaf̄ aliqd̄ iſinitas eē mo
duis ētitatis p̄ eēntiā q̄ ip̄m̄ itelligaf̄ eſt
h̄ & iō nō ōz q̄r̄ere quō h̄ ens ſit iſinitū
q̄i pri⁹ ſibi queſat̄ ſingularitas q̄ iſinitas
Et ita ē uniuersalit̄ i h̄ns q̄ p̄t̄ eſt entia
p̄ eēntiā & non p̄ p̄ticipatōz tale enī p̄.

d̄f̄ minat̄ ex̄le ut ſit tale p̄ eēntiā & ita ut
ſit iſinitū tale & ut ſit h̄ō dese. Eſi ar
gas indiuiduū icludit indiuiduū ḡ 9ue
icludit 9ue ḡ ſi hoc ens icludit iſinita
tem hāc & ens icludit infinitatē in 9ui
R̄ndeō 9na non ualet q̄a indiuiduū iclu
dit aliquē pfectōz q̄ non icludit 9ue &
pp̄t̄ illā pfectōz pōt̄ formalif̄ icludere i
finitū. & tñ 9ue ex̄ rōne 9cept⁹ 9uis nō
icludit ip̄m̄ ut cōceptū inclusum ſed eſt
aliq̄ō d̄minabile p̄ ip̄m̄. Ad auic. 2. me
tha. p̄z p̄ip̄z 8. meta. ut dc̄m̄ ē. Addam̄
s. p̄z p̄ mḡm̄ di. 19. q̄ ponit ibi ſp̄em̄ p̄ a
liq̄ ſimilitudine ſp̄ei ad aliq̄ idiuindua &
tñ maior ē diſsimilitu⁹. 2. Aug⁹. Et ratio
Aug. de tri. negat̄ ibi ſp̄em̄ ſicut & gen⁹
Vnde iſta diſſi⁹ porphirii. Sp̄es dicit̄ q̄
p̄dicat̄ de plurib⁹ inq̄d̄ d̄z intelligi q̄ in
illis plurib⁹ plurifacet̄ ſpecies ſed natura
in plonis diuinis nō plurifacit̄ ſpecies ēt
d̄le h̄ ſrealitatē corrñdentem ſibi poten
tialem ad ppriā ſrealitatē idiuindui. eēntia
at̄ dīna nullo ē potētialis nec potētialis
ad relatiōnē ſicut lupra dc̄m̄ eſt di. 5. q. 2.
Ad ultimū de ſapiā dico q̄ nō eſt ſp̄es
geñris ut trāſfer̄ ad dīna nec 2. iſta rōz
trāſter̄ Iz 2. rōnē ſapiē ut eſt trāſcēdēs
Quō at̄ tale poſſit eſte trāſcendens dc̄m̄
ē iſolōe p̄cipiali h̄ q̄onis arti⁹. Du⁹
ē tñ d̄ha ſapiā q̄ ē i nobis. utr̄ ſit iſidiu
um ſapiēti trāſcendētis & q̄litatis aut
alteri⁹ tñ. Et q̄ nō utr̄iū q̄ ū q̄ nihil
idē q̄tineſ Iz diuerſis p̄dicatis dictis iqd̄
d̄eodē nō ſub alēnis ſapiā at̄ trāſcendēs
& q̄litatis non ſunt ſalēna ḡ & ceſa. Itē
ſapiēti trāſcendēs eſt pa⁹entis ḡ ū d̄r̄
d̄ea inq̄d̄ nec e⁹ ex̄ di. 3. ḡ. nec aliqd̄ iqd̄
icludeſ ſapien⁹ trāſcendēs icludit ens i
qd̄ q̄a tunc illud eſt ens p̄ accēs. Includ
ret. n. eēntialif̄ rōnē ſibi & paſſionis q̄

Nā m̄d̄m̄ n̄
p̄s p̄ ſonnum

quō ſapiā ſem̄t̄
ad diuina -

f. 128
c. 3.

non
f. 75.
c. 4.

ſapiēti
trāſcendēs
q̄litatis
alēnis ſapiā
trāſcendēs
ſapien⁹

Rerum scionis ad dubium dubium.

non faciunt aliqd pte unū s̄z t̄m paccū. Si hec argu. ualeat unū ur dandū. I. q̄ pia pia i nob̄ nō sit t̄m ididū lapie trāscendētis uel tantum generis qlitatis. Si def 2^m lequit q̄ tunc nō eet i nobis pfectio si plicit qd ur ḡtra Aug^m is. tri. c. 4. omnis ḡtra nos creta clamat z̄. Si uero def p̄^m ḡ nō oīs h̄itus ē foralit i genere qlitatis s̄z oīs sūt trāscē dētes q̄ ip̄tāt pfectōne; simpliciter

VARTO. Queroutur possit stare cū simplicitate dei distin ctio pfectōnū eentialiū pcedēs aliquo oēm actum itellect⁹. Arguo q̄ n̄ Aug⁹ is. tri. c. 5. non sicut i creatā lapiē & iusticia sūt due qlitates ita i deo s̄z q̄ iustitia i pā ē & bonitas. Ex h̄ arguo sic p̄picatō in abstracto nō ē uera nisi sit pse p̄rio⁹ iḡit ista lapiētia ē boītas ē pse p̄⁹. & ita nullo⁹ est distinctō in s̄bim & p̄dicatum s̄z s̄bim pte icludit p̄dicatū qa hoc ptinet ad pte p̄⁹ ḡ & ceta. Cōtra da. li⁹ p̄c. 4. Si iustum s̄i bonū & s̄i aliqd rale dixeris non naſam dicens dei s̄z q̄ circa naſam dicens iḡit aliqd qd p̄cedit actum i tellect⁹ ḡ aī oē op̄ḡ intellect⁹ & actum e9dē est aliqd i do qd nō ē dūs formalis. In ista q̄one sūt multe of̄. quas nō itēdo omnes recitare sed due sunt tenentes cōclusionē negatiā & tñ inf̄ le ḡtradicunt quaꝝ utraq̄ pot̄ q̄ cum simplicitate dī⁹ non stat distinctō attributōꝝ aliq̄ nisi tantum rōnis. Sed pri⁹ pot̄ q̄ nec⁹ p̄t̄ haberi nisi p̄actum itellectus nr̄i itelligētis ip̄m deum p̄ respectū ad extra. 2ª pon⁹ istā distinctōꝝ rōnis posse h̄ri abs⁹ respectu ad extra. prima iiniti⁹ isti rōni. Quādēcūq̄ i uno extremo ē drā rōnis cui corndet i alio extremo drā realis distinctō

uel drā rōnis sumit p̄ p̄atōnē ad distin cta realit. Ex m̄ d distinctōe 2^m rōnē dext̄ & linstri in columpna p̄ sumit p̄ respectum ad distinctōnem realem eoꝝ i aīah. Si milit̄ d distinctōe rōnis i p̄to ut ē prin cipium & finis que sumit p̄ respectum ad lineas realit̄ diuerlas sed attributa dīna habent in creaturis aliqua realit̄ diffīcta sibi corrīdentia ut boītas bonitatē lapiā sapientiā q̄ uere dicunt attributa p̄ q̄ ex cludunt qdām ppriates diuine ut sepi mitas & eteruitas q̄ pprie non suut atiributa ergo & cetera. Adherētes hoc rationi tenent q̄ sic distingūt attributa per respectum ad intellectum nostrum q̄ si correspondentia eis in creaturis cr̄nmscriberen̄ non potest formari de di diuina essentia nisi unicus conceptus & simplex qui etiam uno nomine exprimetur. Nam alia nomina si imponeren̄ aut essent nomina synonima quia idem re & rationē responderet eis aut eēnt uana quia nihil eis responderent. Modus ergo eorum ponēdi est talis rōni bus omnibus attributōꝝ q̄ lclicer dicūt pfectiōnē i deo & in creaturis corrīder in deo'unitas eēntie non secundum esse q̄ b̄fīr absolute habet ut dictum est led 2^m rōnē respectum quem habet ad creaturam nō i genere cause efficientis. Sic enim nulluz sumitur attributum ut sapiētia qa sapiēa facit nec etiam ad remouendum aliquid adeo quos modos uidēt dicere Auct̄ & R. a. moy. Sed in quantum eēntia dīna comparatur ad creaturas secundum rationē cause formalis integratē omnis pfectiōnē in se continens que disperse & in perfecte est in creaturis & p̄ hoc ē eēntia illa ab omnibus diuersimōde imitabilis sequitur p̄igraphus Ultra pluralitas.

I. P. T. ordo fīaz. op̄. primo pōm̄ ab h̄i
op̄. antiqua q̄ quā ip̄i h̄egut p̄ rōnē hic pot̄
p̄. s̄q̄m̄. co. 4. Dēm̄ p̄ op̄. p̄t̄ q̄ h̄i & sedā
p̄. 133. co. 2. Pot̄ia. got. antiqua. q̄. bonuus
q̄. h̄i & p̄. op̄. eēde. manu pōm̄ hic rō. s̄i
quān̄. c. p̄. Aliq̄ st̄.

Abbas et son^z magis et d'hu^r g^e p^{re}dict^s d*omi*ⁿ V 111
fratibus. 24 p^ones q^{ue} sic sumus pl^{ur} dicere q^{ue} q^{ue}
53 p^ont^z ratiob^zas. Num^z es w^z d^{omi}n^za g^o-
p^one ab^z amis^z 2° emirum^z: ~
prach^zas est p^{re}dict^s q^{ue} Am^z ova. Vide. Go.
Cap. 10. v. 1

2 Singers were in 2013 Wethersfield
2013 return. Vidi 14002.
ap. 3. q. 1. longi post midas.

ni apphēderet q̄ creaſa diuerſis pfectiōi
b9 realiſ drñtib9 pſiceret realiſ iq̄m̄ē böa
& ſapiē ſiue q̄ ille diuerſas pfectiōes i
pt̄at̄ icreatiſ Nō apphēderet le ſb alia
rōe pfectū boitare & ſb a. rōe pfectū la
piā N3 apphēderet dřaz rōis inf ſuā ſa
piaz & boitatē niſi apphēderet dřaz z^m
rē ſapie & ite9 & boitat̄ iſcreaſa alioq̄ n
ab uno eodēq̄ mō ſe hñte z^m rē & z^m 9
ceptū ſumet̄ unitas & pluralitas Cū ḡ
eēn̄ dīna i ut ille 9ſiderata niſi qd̄ i
diſtictū oio ſimplex re & rōe niſi poterit
dici q̄ abſq̄ 9patiōe e9 ad aliq̄ iqb9 ſiue
niſi dřſitas rei uel rōis talis di. poſlit eſſe
qz cū apphēdit illd̄ qd̄ ē oio ſimplex &
unicn̄ ſb rōe q̄ 9petit ſibi z^m ſe & abſq̄
hitudie ad aliud i q̄ ſit dr̄ ſicut̄ apphen
ſuñ ē niſi u^m z^m rēlta niſi pōt apphēndi
niſi z^m unā ſiplicē rōz. n3 et illa. ſ intelligi
bilia ite9 pōt circa ſuā eentia apphēdeſ
ut dřa qdā ex9patiōe eoꝝ adiuicē uel ut
mutuo ſe reſpiciētia niſi iā ſua dřa exiſ
ter ſupponat̄ ſiue qdā dřaz iporta. que
enim apphēdñr ut qdā dřa mutuo ſe re
ſpiciē. q̄ et opatiōe ite9 ut dřa qdā ad i
uicē 9panf iā ſua differ. exiſtere ſuppo
nūt q̄ an̄ opatiōz rōis uel ite9 ſi hñt q̄ ſi
nt qdā etia z^m rōz et adiuicē ſi rōe dřa
ni pñt dici 9ſti. i tali ſuo ee & hñe dřaz
hāc z^m rōz ex9patiōe eoꝝ iſſe popatiōz
rōis uel ite9 ymo iſta ſeda opacō neccio p̄
ſuppoit priuā ita q̄ p̄ punā opoꝝ rōis i
tali ee diſticto 9ſtituit̄ & ſedo p alia op
acōz ite9 ſic diſticta ad iuicē 9pāt̄ Sicut
enī cū reſ abſolute ad iuicem 9pantur
ſupponūt habere ee diſtictū ſe ſic et
cū reſ rōis ad iuicē 9pāt̄ ſupponūt hñe
ee diſtictū z^m rōz ḡ ſi ite9 dīn̄ apphen
dit ſuā eentia ut drñtē z^m rōz ab at̄but
is & et apphēdit iſa attributa ut dřa z^m

sumilla

ro^z & sibi hac d^ria adinuicē 9pāt Ita
Gor. 9. sumilla
 ip^a secundum se actualiter ut sic disting
 entia sunt sub sua actuali distictio^e q^z sic
 hūt z^m le mouēt itell^m diuinū ut ipa sic
 disticta occipiat & adinuicē 9peteret h
 aut n uir iquenies. Rō ista 9firmatur.
 Quocūq^z. n. drnt aut hūt d^ras z^m le uel
 exle ipis foralit p illud qd sūt lecūdū se
 ipa ablq^z 9patiōe ad alid d^ria talia drnt
 z^m rēalia aut sūt q^z hūt plālitatē liue drāz
 ex9pacōe ad aliq^z ralit d^rntia & illa d^rnt
 rōe & hoc p^z icreatis nā suppoita unita
 te nate specifice z^m rē i illa distiguit ite
 lect9rōz generis & d^rie q^z dn^r n d^rle rs
 s^z hdiuerlitas n pōt accipi nista re una &
 simplici nisi p itell^m 9paref ad aliq^z reali
 ter d^rntia & z^m qzdā ordinē illi unice ri
 quenietia. V^m & idē et n h^m d^rlas rōes
 l. ueri & boni nisi itelliger & uelle illd
 u^m & idē eēnt i^m Bo aliq^z act9 ralit diuer
 si & ad inuicē ordinati. Hoc et p^z ideo
 qz circūscripta opatiōe oīoda ad diuerl
 as eēntias creati^z realē diuerlitatē ip^t
 tū eēt dia n apphēder^t ab irelectu d^ro
 s^b rōe diuerlaz yda^z uel forā^z lo^z rōe
 drntūl^z s^buna rōe simplici oīo idistic^z
 Et hec dicit itētio 9mētatoris. j2. meth.
 ubi loqnēs de hac matia dicit p uita &
 sapia. 2^c. dñr d do pprie qz d^r pprie
 & uere uiuēs & sapiēs talia aut & 9simi
 lia q^z ligificat p mo^m dispoīoīs & dispo
 ti^t ireb⁹ imaterialib⁹ reducūt ad u^m ieē
 & ad duo i^m glideratiōe ite⁹. n. nat⁹ eē
 uidere adunata i eē s^z ireb⁹ 9poītis n di
 sponit 9po^m uel hūtē formā p formā in
 telligit utraq^z adūata aliq^o & aliq^o d^ria
 Quādo aut fuerit gliderata dispolitio
 & dispoītū ireb⁹ imaterialib⁹ tūc redu
 cūt ad unā itētio^z oīo & null⁹ mōg erit
 q^z p^dim distiguat a Bo extra intellectū

9. i eē^z rei s^z nullā d^raz itelligit ite⁹ n
 it ea ieēndo nīl z^m acceptio^z z^m. q^z idem
 respicit dispoītōz & dispoītū ut duo q
 uor^z pportio ē ad iuicē sicut ppor^z p^dic
 ati ad s^b Inte⁹. n. pōt itelligere idē z^m
 similitudinē ad ppoītōz cathegoricā in
 reb⁹ 9poītis sicut itelligit multa z^m sili
 tudinē. Cōtra istā poītioē arguo sic
 p^o qcqd pfectiōis ē simplē increata^z prin
 cipali⁹ ē ideo exle & n exre^z pectu aliq^z
 attributū aut ē simplē pfectiōis icreatā ita
 q^z simplē ē meli⁹ ip^z q^z n ip^z g^o zē. pba^o
 maioris pfectū spē indēpēdēs ab ipfecto
 sicut ipfectū ē depēdēs apfecto attribut
 talis aut pfecto idō ē pfecte icreatā ipfectē
 Sil^r n ez ifinite pfectiōis simplē nīl ess^z
 9tinēs oēz pfectiōz simplē nī respectu ad
 aliqd extra minor dclarat^t lic qz. n. qlib^z
 creatū ieē qditatiuo ē lītatū & qlib^z pfectio
 e9 sibi eēntialis non iō a nata tali sū
 itur attributū qz pī rōe & aliqlibet eēn^z
 creatā sūeref attributū s^z sūt ab i. q^z ē
 pfectio accēntalis create e9 i bñ eē sūe sū
 it attributū qd dicit pfectiōz simplē ilbaz^z
 ibiezā qz l^z ut nafa quēdā heāt graduz
 lita^m tñ ut pficiēs s^baz ibñ eē e9. n. 3 lita
 tiōz ipat & lic ē attributū lic et idō n no
 tat pfectiōz p^priā l^z. q. accidētalē ibñ eē
 e9 pficiēs nafa Vū aug9. j5. tri. c. 5. Si di
 cam9 sapiēs speciol⁹ bon⁹ spūs qd no
 uissimū posui uir significare s^baz alia ue
 ro h⁹modi s^bē q̄litates. Itē i^z n distig
 unf p^z respectū ad extra quo^z q̄lib^z eē
 entiā dīnā 9tinet z^m oēz rōz ydealē led
 q̄lib^z attributū 9tinez eēntiā dīnā z^m
 oēz rōe pfectiōis idealis g^o zē. minor p
 bat qz rō ydal^z corrñd^z pfectiōi create i
 q^z ea pficiē inesse qditatino & p gñs s^b
 ea rōe q^z est eēn^z ita limitata Vñ et z^m
 diuersos grad⁹ limitatiōis creaturarum

9. Et si multib^z nō acer p^z p^z et i^m dispo
 et dispoīt nō possit multib^z nās cor^z nī
 declarare eas? j^z s^bidez.

distigūt ydee n̄ aut̄ iqm̄ ē eēn̄ ista p̄fec
ta sipl̄ qz sic corrnd̄ oib̄ ūm̄ attributū
ideo ut bō & p̄fectū Ex hoc apet p̄ m̄
noris qz. n. qdlibz attributū ē p̄fectio s̄i
pl̄ exdeclaratiōe m̄ioris prie pp̄ois seq̄
qz qdlibz ē illud ymitabile ab om̄ lītato
gradu p̄ majoris Tū qz 9tinēs oēz ydā
eēntialr̄ uideſ respicere oē ydeatū & ita
p̄ rē ad n̄m̄ p̄ot̄ distigui ab alio qz sil̄
respicit qdlibz uñ sapia attributū n̄ ma
gis respicit sapia; ydeatā q̄ colorē ydā
qz utrāq̄ ē ēq̄ limitatū n̄ ab uno magis
lūn̄ attributū q̄ ab alio. Itē di. attribu
tor̄ tūdā ē distictiōis emanacōuz p̄so
naliū qz fili⁹ p̄cedit nascēdo ut uerbū ī
intellec̄tu. s. s. spirādo ut aor̄ ī uolūtate
& n̄ q̄ uerbū qd̄ n̄ p̄ot̄ eē nisi aliq̄ lit
di. itē & nolūtatis ad intra s̄z p̄duccō
p̄soa; ad uihil extra nccio 9pat̄. Itē d̄
intelligit eēz suā iqm̄ uē n̄ iqm̄ boā & uu
lt eā iqm̄ boā n̄ inq̄ uera abefno ēt intelle
xit se intelligere eēntiā & uelle eā sipl̄
sine respectu ad extra qz act̄ 9seq̄ in
materialitatē naturalez ḡ ſi in tali respectu
includit ī eē sua rōz ueri & boni Et
sil̄ rōz intelligētis & intellecti & uolētis
& uoliti foral̄ distinctiones. Itē beatitudo
dina 9ſiſit in e9 actib̄ p̄fectis inter &
uolūtatis s̄z oia attributa diuina ſele mu
tuo respiciūt inficiēdo act̄ illos ut pze
bit btitudo aut̄ dina a nullo respectu
ad extra depezd̄ ḡ zē. Cōtra rōz e9 ma
ior ē fal̄ tū qz ita distiguit dini eēū ab
attributo ſicut ūm̄ attri⁹ abō. nūqd ḡ
seq̄ eē̄ distinguitur rōe ab alliis ḡ eē̄
ut eē n̄ ē niſi exreſpectu ad extra tū qz
uē & bōm̄ distigūt increaſta di. rōis aq̄
bz ḡ reſtis ſuī h̄ distictio a nullis n̄
h̄ a uero & bono in dō q̄ rōe differūt tū
z̄ qz ubi est mera di. rōis n̄ req̄if̄ ſeſpe

9 ad aliq̄ extra ſicut ē idiffinitiōe &
diffinito & talis eſt di. iatributis q̄ ſūt
oba itelligētie dīne dīra rōe l̄ ſint uni⁹
act̄ itelligēdi in dō q̄. n. r̄q̄if̄ ſi p̄ect̄
ad extra tūc distictio ptim eſt abintre
llectu ptim aliūde & hoc uel adiuersis
circūſtātib̄ extra diuerſimode ut p̄z in
exēplis adductis d̄ colūpna & p̄ncto uel
ab eodē diuerſimode circūſtātē ut in z̄
iſtā. p̄z 9tra maiorē Itē 9tra minorem
illi⁹ rōis ā ſic cū oia attributa ptineat̄
ad intellectū & uolūtate ſi ſūt principia
emanacōm ad pſonas diſtinctas realiter
ad ī. p̄ot̄ reduci di. attributor̄ itaq̄ illa
q̄ ptinēt ad intellec̄tu h̄ ſpectu ad gi
gnitiōz uerbi q̄ aut̄ a d uolūtate h̄ ſi
ad ſpiratiōz ut ſicut inter 9 naſalis & h̄ &
illa n̄ diſtinguit nili ex ſpectu ad aliq̄ in
creaturis ad q̄ ſomnē ſuū intell̄ ſlectit
ſic inter 9 beat⁹ d̄plōis ad q̄ ſi dirigit oēz
ſuū inter̄. Eſt ā op̄o q̄ dicit q̄ eēnt̄.
dina absolute 9ſiderata inq̄ naſa aliq̄
uel eēn̄ nulla; h̄ ſi diſtinctionē rōnū niſi
q̄li in pō. Vn̄ 9metator. 12. meth̄. multi
plicitas rōnū in deo n̄ eſt niſi in intellec
tu tīm̄ n̄ mre 9ſiderata aut̄ nō inle ſz in
q̄ ſi ueritas & ut h̄ ſi eē inintellec̄tu p̄ot̄
dupl̄ accipi aut̄ inq̄ mouet intel̄ q̄li
ſimpli intelligentia & ſic ad huc 9cipi
tur z̄ rōz ſue ſimplicitatis nec h̄ ſi aliq̄
pluralitatē niſi q̄li impotētia aut̄ inq̄ in
te9 p̄ app̄hensionē illā negociat̄ cr
ca ip̄a pluralitatē attributor̄ q̄li reduce
do ip̄a d̄ potētia ad actū P̄. itē 9 naſa
lis n̄ ptiḡit ad ip̄az ſz tūc tīm̄ p̄cipiat ex
attributis 9ceptis excreaſtis z̄ ſi ſi op̄.
Scđo mō itē 9 beat⁹ q̄ ſi idē p̄ accōe itel
ligēdi capit eā. 3°. q̄. id̄ inter 9ponēs &
diuidēs Et intellec̄tu dīn̄ q̄ ſi unico ſimp
lici intuitu diſtinguit rōes 9tentas in eē̄.

9.4

q̄ exp̄fectiōe sua sūma eīm̄ p̄fectiōes si
pl̄f̄ sola opatiōe īte⁹ dīstīguēdas 9tinet
īsle ḡrōes attributoꝝ p̄q̄s īte⁹ d̄līmp
plici eē⁹ dīf̄los 9cept⁹ forāt n̄ sūt n̄isire
spect⁹ fundati ī eē⁹ qz 9cept⁹ pluriū ab
solutoꝝ uel oþoꝝ intra eā ip̄edit simpli
citas & sūt 9cept⁹ plures n̄ sūt 9ceptus
synonim⁹ & ī eē⁹ ne sūt uaniſz n̄ sūt re
spect⁹ ad extra ut p̄bat⁹ est l̄z adītra Sič
oia attributa dīna p̄tinēt ad īte⁹ & uolū
tate uel ī intellectu mun̄uo se respiciūt ī
q̄m̄ hec & illa cadūt l̄b̄ ap̄f̄ hēlōe īte⁹ q̄
īte⁹ p̄. simplici ītelligē⁹ 9cipit eēntiā
ut eē⁹ est deid̄ negociādo circa eā 9cipit
eā ut ītellec̄ta ē & ut īte⁹ & ut rō ītellig
ēdi. Ita q̄ eē⁹ iqm̄ eē⁹ respicit a⁹ ut īnq̄
sūt fūdata. Vt non ē 9cepta & mouēs ī
te⁹ ad ītelligēdū dī ueritas c9 ppria rō
ē ut 9sp̄ciat eēntiā iqm̄ eēntia hicut illd̄
c9 est declaratiā & īte⁹ cui h̄z declarare
& acl̄ū ītelligēdū ut q̄ h̄z declarare & sa
piaz ut h̄it⁹ q̄ īte⁹ ē h̄ilis ut sibi fiat de
claracō Īp̄a uero eēntia ut p̄ acl̄ū ītelli
gēdi ē 9ceptia sui īp̄i⁹ ē īte⁹ & respicit
ueꝝ ut p̄ illud maifestet eēntia q̄ 9cipit
Silf̄ ē d̄ actu sc̄do. Et silf̄ ē de p̄tīnētib⁹
ad uolūtate a sūma ḡ unitate eēntie or
diate 2⁹ modū 9cipiēdi 9cipiūt p̄ dīse
rōes attributoꝝ & ī illas ad hoc ē ordo
2⁹. q̄ īmediati⁹ uel mediati⁹ ordināt ad
emanatiōes & ibi ē stat⁹ intra dīf̄m̄ secūt
oēs respect⁹ ad extra q̄ sūt pacc̄s sūt
āt ē di. rlōnū realiū ad sibi corrīdētia ū
l̄tēl̄sc & rlōn̄ rōnū ad sua corrī⁹ & to⁹
ad intra 2⁹ illud ar⁹ q̄ suufactū p̄ hac p̄
te. Cōtra istā opioꝝ a⁹ p̄rōes illas q̄s ad
cūxi 9tra p̄iaꝝ P̄ p̄oꝝ tertia qz 2⁹ eos
di. p̄fectiōu attributū ē fūd̄m̄ i spectu
distīctiōis emanacōnūz di. emanaacōm̄ ē
realis nulla āt di. realis p̄exigit distīctiōz

q̄ ē tīm̄ rōis sūt n̄ aliquid qđ uere est rea
le p̄exigit aliquid q̄ mere ē ens rōis ḡ di.
attributoꝝ n̄ ē tīm̄ rōis l̄z aliquid ex nāfa
rei Assūptū p̄bat⁹ qz ens reale qđ dīstīg
uit 9tra ens rōis ē illud qđ dīse h̄z eē cir
culūcripto oīope īte⁹ ut īte⁹ ē. Quic
qd̄ āt depēd̄z abente rōis uel p̄exigit ne
cio illud n̄ p̄ot h̄re suū eē circulūcripto oī
ope īte⁹ ḡ nibil qđ p̄exigit ēs rōis ē uer
ens reale Cōfirmatur istā īō qz qđ ē p̄
ter⁹ naftl̄ n̄ p̄ot eē p̄fecti⁹ ente priori
naftal̄ l̄z ens reale ē p̄fecti⁹ ī⁹ ente qđ ē
tīm̄ ens rōis ḡ n̄ ē p̄ter⁹ cī ente rōis
l̄z di. emanatiōuz ē realis & p̄ter⁹ ḡ.
n̄ fūdat̄ n̄iſt̄ lente p̄ter⁹ reali & dīf̄
cto S3 p̄ te fūdat̄ ī distīctiōe attributoꝝ
ḡ di. attributoꝝ n̄ ē tīm̄ rōis. Hec rōl̄z
fūsiciat 9tra opinātē tīn̄oꝝ 9firmare eā
pp̄ 9dūsiōz ilē Dī āt ad eā q̄ attributa
n̄ sūt fūdat̄ emāacōuz dīf̄ctar̄ ymo
eēntia lola cū rlōib⁹ princpiat dīuersas
emanatiōes tīn̄ īte⁹ p̄ot p̄tea 9siderāt
eēntia īp̄az ut cū rlōib⁹ princpiat hāc
uel istā & tūc 9siderāt rōz nāfe & uolūt
atis & tū n̄ p̄cedūt ibi ex nāfa rei. Cō
tra isto istātī originis ī q̄ generāt fili⁹
q̄ro aut p̄i⁹ p̄dūctīm̄ īq̄ ali⁹ le h̄z ad
īp̄z q̄ p̄rīcīm̄ p̄ductīm̄ s.s. se h̄z ad īf̄m̄
aut n̄ alio mō. Si n̄ alio⁹ ḡ n̄ magis fili⁹
ē fili⁹ u3 ymagō p̄is exū p̄ductiōis sue
q̄. s.s. Si sic ḡ ī illis signis originis ante
oēz acl̄ū ītellec̄t9 h̄f̄ aliquid di. & nō ydēp
titas forālis n̄ u3 attribueř istā distīcti
ōz rlōib⁹ qz oīs rlō eē naftal̄ ūp̄icit suū
corrītīm̄ ēē⁹ ut l̄b̄ rōe ūpirātī eē naftal̄
respicit ūpirātū qz l̄b̄ rōe ḡnātī respicit
ḡnātū & geitū. Nō ḡ posl̄ saluari alio
& alio mō ūducēdi naftal̄ & libere pp̄
rlōes l̄z tīm̄ si illd̄ ab⁹ q̄ ūducēs ūducit
l̄t alter⁹ rōis. Hic āt̄ 9tra istā poīoꝝ

5. p̄. m̄. vīde. d. 13. p̄. 10.

VIII
94

& ex alia rōe eccl̄ de obis ueri & bōi qz
si ab eo deo ex imatilitate sui ite9 in
telligit se & uult se & h̄ib̄ rōe ueri & bo
ni g. ē ibi di. ueri & boni rōe rōnū forā
liū i obis añ oēz acū ite9 circa talia oba
hoc ēt qfirma p ar̄m eccl̄ de beatitudē
q̄ quenit deo ex naſa rei añ oēz acm̄ ite9
negotiatui qz act̄ negociādī n̄ ē forāl̄
beatific⁹ Illa āt beatitudo ut dī regrit
rōz obi & potētie & opatiōis g° zc. Iſta
tñ poitio exponit ſic q̄ poſlū loq̄ d̄rōe
q̄ facit obz i intellecū d̄ ſe uel de illa q̄ i
te9 pōt faceſ circa obz negociādo ſi lcq̄
mur de p. illa ē unica ſicut & unica ē ire
& hoc dixit oppi⁹ iſe qz ut ē i intelligēte
p actū notitie ſimplis h̄z oio rōz idili i
cl̄ ſi ſed oſ ic intellec⁹ pōt forār̄ circa illā
unā rōz obi multas rōes diſt iſtas qferē
do hoc ad illud Et ſimil̄ dixit iſe c̄p. q̄
obz ut ē i intellec⁹ negociāte h̄z diſticas
rōes q̄li forātas circa ip̄z Addit iñ iſta
expō q̄ opio inſe n̄ uir d̄ ſe q̄ illa una
rō ilē ē forāl̄ ueritas & bōitas & q̄libz p
fcō ſipl̄ & q̄ illa una rō q̄ ſit i intellec⁹ u
uirtute primi obi ēt forāl̄ rō boiratis
& ueritatis. Opio iñ ilē uir d̄ ſe q̄ iſta
diſt diuersos reſpect⁹ ſūdatos i eē.
Quia g° diuersi mode pōt i telliſi dca
opio Ideo p̄ter argumēta iā facta appo
no alias rōes & p̄ oido q̄ forāl̄ ueritas
& bonitas ſūt forāl̄ ire & q̄libz pfectio
ſipl̄ añ oē. op9 ite9 qz q̄libz pfectio
ſipl̄ ē forāl̄ i ente pfectio ex naſa rei ue
ritat̄ at̄ ē forāl̄ pfectio ſipl̄ & bonitas
ſipl̄ g° zc. maior p̄z tū qz alī n̄ e3 ſimpl̄
pfectū qz n̄ e3 forāl̄ q̄. mai9 cogitari n̄
poſl̄ cogitare. n. mai9 ſi e3 ſic & ſic pſe
cl̄ tū qz aliter pfectio ſipl̄ i nullo e3 p
fecte n̄. n. ē aliq̄ pfectio p̄tē i creaſa qz
ē ibi finite n̄ iſo e3 pfecte. iñ n̄ e3 ſipo ut

exn̄ ſz tñ ut qgnitaē qz eē qgnitū ē eē
d̄inutū ut diſtiguit q̄tra exn̄ Tū 3° qz
tūc pfectio ſimpl̄ i aliq̄ eēt forāl̄ p̄tici
patēce & n̄ forāl̄ i eo a q̄ p̄ticiparet eā
ymo pfectio talis i p̄ticipate n̄ e3 p parti
cipationē illi⁹ pfectiōis qz nihil ē a quo
lit p̄ticipatio exn̄is niſi exn̄ q̄ oia uñr
abſurda m̄or p̄z qz alif Aulz n̄ ponerz
talia ideo qz 2m̄ ip̄z mono. iſ. nihil tale
ponēdū ē iſo q̄ n̄ ē meli⁹ ip̄z eē q̄ n̄ eē
ac p̄ hoc pfectio ſipl̄ p̄z et eadē minor
qz q̄libz tale pōt eē forāl̄ iſinitū iſini
tas at̄ repuguat cuiucq̄ qd̄ n̄ ē pfectio ſi
pl̄ g° zc. Vlieri⁹ pb⁹ q̄ tales pfectiōel
iñata rei añ oē op9 ite9 n̄ hñt ydēptita
tē forāl̄ qz ite9 actu ſuo n̄ pōt cār̄ niſi
rlōz rōis exh. l. q̄ ē uirt⁹ collatia potēs
qferre hoc ut qgnitū ad illd. Quero'g°
ut q̄ ueritas dicat p̄cile illā pfectiōz q̄ ē i
re formal̄ aut p̄cile dicit illā rōz factam
ab intellec⁹ aut ut q̄ ſi p̄cile illā rlōz rō
nis g° n̄ ē pfectio ſimpl̄ qz nulla rlōz rōis
pōt eē iſinita Si. n. rlō realis ut p̄nitas
n̄ ē forāl̄ iſinita q̄to magis n̄ i. rlō rōis
ſi abo cū 1. oio n̄ ſit u. niſi paccn̄s'qz rlō
rōis cū ēnte reali n̄ ſit u. pſe Q d̄ p̄z
qz multo minus ſit unū cū ēnte reali q̄
pa. cū ſbo pa. n. qleq̄ ſb̄z cx rōe ſbi n̄m̄
at̄ ens rōis q̄leq̄ ens reale ex rōne ſu ſe
pa g° iſta duo q̄ qcnrrūt i iſto ēte paccn̄s
& qleq̄ tūc q̄ ueritas ſp dicat p̄cile illaz
pfectiōz iñ & bonitas ſil̄ Et tūc ultra
cū n̄ ſit di. iñ ſiue 2m̄ op̄ ſiue expoit iōz
opiois ſeq̄ q̄ ueritas & bonitas ſit ſor
mal̄ lyno. qd̄ ip̄i negāt qz diſt ſit eadē p
fectiōz ut pfectio ē inre ut pbatū ē & ſi n̄
oi diſtictiōe rei & rōis. Pref. ite9 iſu
tiu⁹ nullā h̄z diſtictiōz i obō niſi qd̄ ex
n̄s ē qz ſicut n̄ qgnoscit aliq̄ obz niſi ut
exn̄ ē ita n̄ qgnoscit aliq̄ diſticta forāl̄

iobo nisi ut ex*n*s ē Cū g° ite*9* dī*9* nō
9gnoscit eētiā n̄i i^lllectiōe i^luitiā q̄
enuc̄p distictio p̄oaf ibi i^lobo siue sit di.
obor̄ formalium siue ut rōnum cātar̄
pactū ite*9* seq̄t q̄ ista di. lit i^lobo ut ac
tu ex*n*s ē & ita l*1*. ē obor̄ foral̄ dī*9*
obo erūt i^l dist̄ foral̄ & tē ppo^m h̄ qz
talid di. o. foral̄ p̄cedit actū ite*9* liāt
sit rōnū cātar̄ pactū itelligēdi g° ite*9*
dī*9* cābit aliq̄ itētiōz i^leēt dīna ut rlōz
rōis ut ex*n*s ē qd̄ ē absurdū. Itē a⁹ tra
illā expoiōz q̄ li de aliq̄ obo tīm nat*9* ē
h̄i un*9* 9cept*9* realis nihil facit 9ceptū
realē ill*9* obi ni*l* i faciat illū unū de eē^a
uero dīna z*m* eos tīm nat*9* ē h̄i un*9* 9ce
pt*9* realis qz i^l tīm na^a ē facere unū 9cep
tū falē nata ē aūt face*r* oē*3* realē q̄ d̄ ipa
h̄i pōt alioq*n* eēt ipfecti*9* intelligibile
q̄ litaliq̄d̄ itelligibile crea*m* qd̄ qd̄ ē cātm̄
ois 9cept*9* realis possibilis h̄i de eo g°
nihil facit i^l itellec*t*u aliq*3* 9ceptū de do
nili faciat illū unicū & ita cū creatā non
possit cāre i^l itellec*t*u 9ceptū istū qz ille
9cept*9* ē eētie ut ē hec il*b* p̄pria rōe
seq̄t q̄ p̄ nullā accō*3* creatē poslit h̄i ali
qs 9cept*9* realis de deo i*u*sta ista. Pre*t*^a
9tra 9ō*3* il*b* arguo sic qz si ista q̄līcū q̄
distiguant rōe n̄ distigūt exnatura rī l*n*
actu ite*9* uel uolūtatis Ex hoc arguo di.
p̄cedēs rō*3* prumi disticti n̄ ē p̄ tale*l* disti
cti*m* l*3* di. natē q̄ ite*9* & uolūtatis & i
tellec*t*ōis p̄cedit itellec*t*ōz q̄ ē pri*m* dil
tictm̄ eo*3* q̄ distigūt z*m* rō*3* g*o*. i^l di. nat
e & ite*9* uel uolūtatis & intellec*t*ōis nō
erit p̄ ite*m* aslūp*m* p*3* Si. n. n^a di. eo*3* p̄ce
der*r* n̄ magis distiguerēt ista itellec*t*ōe
q̄ na*f*a uel uolūtōē qcqd̄ āt distiguit itel
lectōe ut ē o*o* idisticta a na*f*a distiguit
ēt na*f*a Et si dicat q̄si 9tēpnē*o* istd̄ ar*m*
ad cautelā forte pp defectū rñsio*is* qz si

Si possumus eis sola intellectio pse ipa, dil-
tigueret natu uel uoluntas hec rno n
satil facit qz qm cūq; aliq p impossibile sep-
ent si eis separatis aliquod ppetat uni qd nō
alteri h n pōt eē nīl p aliq distictioz for-
malē rōis isti⁹ a rōe alteri⁹ Sig. pposi-
bile istis separatis ppetet distictio intellectioi⁹ &
n nate aliq ē di. rōis h⁹ & illi⁹ ēt
qñ n sūt sepatata Sepa. n. p impossibile albū
ab albo n poteris h̄e q albū sit cā alic⁹
qñ albū sit cā e9dē qz nulla ē di. it albū
& albū un nūq; eis hic fallā accūtis ista in
tellectio distigut. it intellectio est natu
g. natu distigut nīl rō intellectiois extr
anearef rōi nate iqm pāt ad 3m g. ista
extrāeacō pūēt aliq distictioz rōis abi⁹
iqm pāt ad 3m & i. pūēt distictioz rō
nū it se. Ad qz rōdo q it pfectioes eē
ntiales n ē tīm dīa rōis h ē dīa solū mo-
dorū qcipiēdi id ob forale Talis at di.
ē iter sapientē & sapiaz & utiq maior it
sapiaz & ueritatē N zē ibi distictio obo
foralijū i intellectu qz ut argutū ē pri⁹
illa nūq ē ignitiōe uitia nīl sit i obo
uitiae qgnito Ista ēt duo mēbra pbāt
proes scās qtra pcedētē op. Est g. ibi di-
stictio 3. an oēz intellectū oimō & ē ista
q sapia ē ire ex natu rei & boitas ē inre
ex natu rei Sapia at inre n ē foralē boni
tas inr pbāt qz si infinita sapia e3 foralē
infinita bonitas & sapia inqūi e3 foralē
bonitas inqūi n. n. infinitas dstruit forā
ē rōz illi⁹ cui addit qz inq cūq gradu
ntelligaf eē aliq pfectio q tī grad⁹ est
grad⁹ illi⁹ pfectiois n tollit rō foralē p
fectiois illi⁹ pp istū gradū & ita siu einc
udit foralē ut inqūi n̄ nt infim. Infim.
Hoc declarat qz icludef foralē ē in Ind
e aliqud insua rōe eēntiali Ita q si diffi
iclitudēs assigneret inclusū eēt diffiō uel

VII
97

Ista opio 9firmat auctoritate dñm. p
allegata.c.4.&.9.ubi ipse uult q̄ int̄ oia
noia dcā de deo p̄priissimū ē q̄ ē qz eē di
cit q̄dā pelag⁹ ifinite lbe cetera aut̄ ut
dicit.c.4. dicut i⁹ q̄ circūstāt naſaz qd̄ n̄
uiſ neq̄ nili eēt aliq̄ distictio exnaſa rei
Nō.n̄ ē pelag⁹ ifinite lbe pp hoc q̄ mu
lē rlōes rōis p̄nt cāri circa ipz ita. n. pac
tū itellect⁹ p̄nt cāri circa qdlib⁹ Cōfirm
at̄ p Aug⁹.8.tri.c.2.ubi pbat q̄d̄n̄is
n̄ ē aliqd mai⁹ due plone q̄ unaqz n̄ ē ali
qd uer⁹ Quero q̄ ḡna sit ista litm̄ esset
di. rōi int̄ ueritatē lapiaz & magnitudi
ez n̄.n. uideref aliud ar⁹ q̄ si pbareſ sa
pia ḡ sapiēs uel e⁹. Ad qd̄ ēt docto
res q̄ tenēt op̄. oppoitā ip̄lēt tot q̄tnos
oncēdo unū attributū ex alio si nō est i
ter ea nili t̄m̄ dñia rlōnū rōis Ita. n. pfec
te uiſ de⁹ 9gnosci q̄m̄ ad oēz 9ceptū re
alē ut 9gnosci l̄b uno attributo sicut si
9gnosci l̄b rōe or⁹ attributor⁹ qz 9gn
itio pluriū rlōnū rōis n̄ facit pfectiore 9
gniciōz n̄z aliqd facit ad pfectioz cogniti
onē realē h̄ndā d̄ aliq⁹. Silf iuxta auto
ritatē dñm̄ phitā ad qd̄ assignat̄ ip̄i ordi
nē attributor⁹ q̄li eē. sit fudamētū & q̄
dam sint p̄pinqiura eēntie & quedam
p̄pinqiura emanacōib⁹ l̄i t̄m̄ sint rlō
es rōis. qs ordo ēt p̄patiōz ad emanacō
es. Silf aug⁹ 9tra max⁹ l̄i potes dū p̄z
9cipe simplicē & t̄n̄ eē sapiētē bonū &
enumerat ibi multas tales pfectioes q̄to
magis un⁹ de⁹ p̄t eē simplex & t̄n̄ tri
nital ita q̄ tres p̄sē n̄ sūt p̄tes dei. Ar
guit ibi q̄ si iecēt̄ l̄i 9poione & ptialit
ate p̄nt eē multe pfectioes simplē ḡ mu
liomagis p̄nt eē.3. plone ideitate l̄i 9p
ositiōe & ptialitate q̄ ar⁹ istd̄ez si attr
ibuta t̄m̄ differēt rlōe rōis & p̄cne dis
tiguerēt realē ḡ nō seq̄t̄ si rlōes rōis nō

faciat̄ 9p̄z iāliq̄ ḡ n̄z rlōes reales. Itē
Aug⁹.15.tri.c.5.dicit oia ista eē eqlia ni
bil̄ at̄ p̄prie libn̄pi ē eqlie quid. n̄ ē d̄rē
q̄ aliquid l̄b rlōe rōis ē l̄bi ip̄i eqlie l̄b al
ia ista rlōe rōis Hylari⁹ ēt̄.12.de tri.allo
quēs deū p̄z dicit sic pfecti dei qui &
uerbū tuū & lapia ueritas & abso⁹ ḡnō
ē qui ihis etnaq̄ p̄prietatū noib⁹ nat⁹
ē dicit ḡ q̄ iste p̄prietates sūt eēne & i
bis nat⁹ ē fili⁹ d̄ p̄e q̄li p̄ p̄ h̄ns ista
9mūicet ista filio Si at̄ eēnt̄ t̄m̄ disticta
rōe n̄ uiderent̄ p̄z eē i p̄e origine q̄ p̄
duceret̄ fili⁹ q̄cq̄.n̄ ē ibi p̄ductū p̄actū
ite⁹ i eē rōis uiſ eē p̄ductū atota trinita
te & ita n̄ eē i p̄e ut p̄cedēs origie filiū
q̄li nccio p̄cedēs origiez Ista at̄ n̄ ydep
titas formalis stat cū s̄iplicitate dei qz h̄
āc d̄rāz necesse ē ponere inf eēntiā & p̄
prietatē sicut l̄upra di.2. q̄.ultia oniū ē
& t̄n̄ pp̄ h̄ n̄ ponit̄ 9p̄.ip̄.Silf ista di⁹.
formalis p̄t̄ iſ̄ duas p̄prietates i p̄e.1.
inascibilitatē & p̄nitatē q̄z m̄ aug⁹.5.
tri.c.6. n̄ sūt eadē p̄prietas qz n̄ i eo p̄
q̄ i geit⁹ ḡ.li i una p̄fōa posuit̄ eē due p̄
prietates absq̄ 9poitiōe multo magis
uel saltē eql̄ p̄nt eē plures pfectioes eē
ntiales id̄ n̄ foral̄ eed l̄i 9poitiōe qz if
ste p̄prietates i p̄e n̄ sūt foral̄ ifnīte
eēntiales at̄ pfectioes sūt ifnīte foral̄
ḡ q̄lib⁹ cuilib⁹. Cōt⁹ ista solōz sūt
tria dubia p̄.n. uiſ q̄ n̄ salutē s̄iplicitas
dīna qz exq̄. eē. ponit̄ q̄li fūda⁹ & ista
q̄li circūstātia eēntiā uiſ q̄. ista le⁹ hēat̄
ut act⁹ & forme respectu eēntie die z⁹
du⁹ qz aug⁹.7.tri.c.4. d̄magnis &.zi. d̄
p̄us ubi negat ydemptitatē p̄nitatis
& deitatis n̄.n. eo iqd̄ p̄ q̄de⁹ sicut nō
eo uerbū q̄.lapia Et ita 9cedit ydēptita
tē bonitatis & magnitudinis & pfectio
nū eēliū qz dicit q̄ eo magn⁹ q̄ d̄92c -

187 sicut negat ibi idemntatum ita ḡt̄
sic nō aut̄ negat ibi nisi id̄ form ab
ḡ.istez ḡ.at̄.bie. 3. qz sicut nō t̄ bonit
infinita nisi vñit̄ vñit̄ lapia ualit̄
ita uiſ q̄.zō bonit̄ nō p̄ infinita nisi
sicut idemntatum lapia ualit̄.iḡt̄
pp̄ vñit̄.zō. pp̄ quam ponit̄ vo
cam idemntatum ita debet̄ go
nō idemntatum formaliz vñit̄ ad.2013

labro lora ḡ.m̄
cuzymato ut.

fo. 65.7
66.

D 1
9.4

Ad ista ad p^mrⁿdeo q^p forā icreatis
h³ aliqd i pfectiōis duplī. s. q^p ē forma i
formas aliqd & ps. q^p oīn & aliqd ēt h³
qd n̄ ē ipfectiōis l³ leq^t eāz^m suā rōz for
male. s. q^p i p^a sit q^o aliqd sit tale ex^m sap
iē^o nob̄ ē accīs hoc ē ipfectiōis l³ q^p i p^a
sit q^o aliqd ē sapiē h̄ n̄ ē ipfectiōis l³ eē
ntialis rōi sapie iclinis āt nihil ē forma
2^m illā duplice rōz ipfectiōis q^p n̄ iforās
n³ ps est tñ ibi sapia iq^m ē q^o illd iq^o est
sapia ē sapiē & h̄ n̄ paliq^o q^p oīo³ sapie
ad aliqd. q. s. b³ n³ q^p sapia sit ps alic⁹ cō
poīt³ l³ puerā ydēptitae ē q^p sapia pp^s sui
ifinitatē pfectio³ pfecte ē iē cuilib³ cū
q^o nata ē eē. S³ obicies q^o ē aliqd forālē
sapiē sapia si i p^a n̄ ē forā e9 Rⁿ corp⁹
ē aiatū. q. d. noīat⁹ q^p aia ē forā e9 hō d
noīat⁹ n̄ dnoīat⁹ l³ ee⁹ l³ q^p aia est
ps e9 ut aliqd e9 nō g^o reqrit adē forā³
iforān³ aliqd ut ip³ sit tale p i p³ q^p fo
rā n̄ ē forāinformas io^m q^d tñ d^r forālē
tale p i p³ Si g^o uerori ydēpititae e³ aliq^o
forā id alicui q^p sit ydēptitas e9 ad ifor^m
uel ad totū c⁹ ē ps sufficeret i^o uera ydē
ptitas ad h̄ ut ill³ d^r tali forā e³ tale ita ē i
ppoīto & tūcl³ qras ut p^o ap^o actu possit
ē aliq^o abstractio forme d^r q^p n̄ ē ibi ali
q^p abstractio forme ut iformāus uel ut p
nis ab iformato & toto l³ ē ibi abstractō
forme iq^m p^{eā} aliqd ē tale primo accep⁹
tu n̄ q^p siderādo ydēptitatē e9 adilld q^d
ē tale p i p³ Ad secundū q^p ui^r h̄ re diffi
cultatē exuerbis augi. d^r q^p duplī uel tri
plī eod d⁹ ē sapiē & magn⁹ l³ tñ n̄ sit
eodē de9 & p^r u^o q^p sapia & magnitu^o
l³ pfectiōes e9dē rōis h̄ ē q^p ditat⁹ quia
qcqd pfici⁹ illis pfectiōib⁹ pfici⁹ n̄ ut rō
ib⁹ suppoīti l³ ut pfectiōib⁹ q^p ditatis n̄
sic āt p^r nitas & deitas sūt e9dē rōis sūt
ēt al^o. e9dē rōis sapia & boītas q^p pfect

tiōes siplī n̄ sic p^r nitas & deitas Z^o q^p
magni ē eadē deitati iq^o lib³ p^r nitas n̄
l³ tm̄ in^o lupp^o 3° q^p bonitas & magni
tudo zē. h⁹ mōi sūt eadē q^p ydēptitate
mutua q^p ut p^o q^p ē forālē ifi^m pp^q ifitatē
utrūq^p ē idē alteri l³ p^r nitas & deitas n̄
sūt eadē sic mutuo q^p u^m eo^o n̄ ē forālē
infim^m l³ tm̄ ditas ē forālē infi^a & pp^q ista
ifinitatē p^r nitas ē libi idē. Ad forāz g^o
9cedo q^m mō eodē ē bon⁹ q^o ē sapiēsq^o
n̄ est eodem d⁹ & p^r q^p eodē ē sapiens
& bon⁹ eodē. l. iq^o lib³ luppōito & eod
q^p si ydēptitate mutua n̄ āt sūt sic eadem
p^r nitas & deitas eodē siplī eodē. i. pfect
tiōe e9dē rōis ē bon⁹ & sapiē q^p q^d ita
tue ē bon⁹ & sapiē n̄ sic eodē ē de9 &
p^r q^p n̄ ut p^o q^p ibi eentialis pfectio e9
c⁹ ē q^p l³ q^d itas p^r nitas māeat ibi tñ
i^o q^d itas n̄ ē rō q^d itat⁹ siplī alic⁹ l³ n³
otti l³ rō plōalis e9dē Ad 3^m 9ce^o q^p rō
sapie ē ifi^o & rōbōitatis & iō h̄ rō ē i^o p
ydēptitatē q^p oppoīmⁿ stat cū ifinitate
alii extremit⁹ h̄ rō n̄ ē forālē illa nō. n.
leq^t ē idē uera alii g^o forālē ē id eidē ē
enī uera ydēptitas. a. & b. absq^o h̄ q^p a.
icludat forālē rōz i p⁹. b. Ad ar^m p^r cip
ale q^p sūt de aug^o. is. tri. rīdō q^p icreat⁹
n̄ ē aliq^o uera p^d p^r ydēptitatē q^p n̄ sit for
ālis Et iō nūq^o fuit tradita loyca d^r p^d oē i
creat⁹ uera & p^r ydēptitatē & n̄ forālē
idē āt p^d oē p^r ydēptitatē uera ē i abstrac
to & tñ n̄ ē torālis rō h⁹ d^r iest ista ut
puto q^p q^p siderādo abstractū ultiata ab
stractiōe 9cipi⁹ q^d itas absq^o h⁹ itudie ad
qdcūq^o q^d ē extra ppriā rōz q^d itatis lic
g^o 9cipiēdō extrema nulla entitas uniēdo
ea nīlī p^cise q^d itas unī extremit⁹ ead
pcile q^d itati alteri⁹ extremit⁹ h̄ āt n̄ 9tin
git icreat⁹ q^p ibi abstrahēdo illas reali
tates q^p l³ ēod putta realitate⁹ generis
ut dīne 791° cas p^m uk^o q^p t^o m^o n^o i
et noua p^r pfect⁹ eadom alvi. Nō. n. 12
mō eadem minis. n̄ k^o 3^m cui p^r adiz
7° si abstrahēm^o 1° non cum anit ca
ident⁹ cor⁹ 7° nro ea 3° ppriā m^o q^p
vāma 7° h⁹ v^o p^d. al ras 7° zōnab^o,
p^o 9°. 7° hoc quad⁹ q^p phō^o i q^p nō m^o q^p
nō p^d ead⁹ forma^o 5° nro 3° ead⁹. d⁹
7° hoc p^o q^p 7° potin^o q^p illā 7° nro 7°
ead⁹ illā 7° idē 7° ead⁹ 7° d⁹ q^p abstrahēm^o
ig^o abstrahēm^o illā bellet carfam 7° nro
affrēm^o ea unīans opp^m 7° illo et

Oppo^m ē ideo qz abstrahēdo sapiaz a
q. cūq qdē extra rōz e9 forālē remāet
utraq p̄ditas p̄cise lūp̄ forālī ifi. & ex
q̄ ifitas ē rō ydēptitatis eoꝝ. s. rō ydēpt
rat̄ sexi p̄ itali abstractōe p̄cise remāet
n.n. hec erāt eadē p̄cise pp ydēptitatē e
oꝝ ad 3^m aq. abstrahūt l3 pp ifinitatez
forālē utriuſ q̄ & q̄ ista sit rō p̄di^onis p
ydēptitatē. sig^m ē exk̄ q̄ n̄ 9cedif ista p̄
nitas ē inascibilitas nec ista p̄nitas idis
ē spiracō actia n̄ ut nata forālī n̄ ut ue
ra pydēptitatē. Ista at̄ 9cedif p̄nitas ē
deitas & e9 rō uir qz abstrahēdo p̄nit
atē & inascibilitatē ab eē. siue aluppo^o
neutrū ē formalī ifinitū & iō neutrꝝ in
sua rōe sic abstractū icludit ī rēe sua rōz
ydēptitatis e9 ad alteꝝ & iō neutrꝝ sic
abstractū de alio uere p̄ dicāf s̄z abstrah
endo deitatē & p̄nitatē q̄ cūq remāe
t adhuc alteꝝ extiemū formalī ifi^m q̄ i
finatas ē s̄nī rō ydēptitatis extreꝝ &
iō remanet rō ydēptitatis & p̄ ḡns rō ue
ritatis 9pōis affirmatiō inista at̄ deitas
ē bonitas remanet ifinitas n̄ īm īu^oext
mo l3 iutroq̄ iō ē hic ueritas pp ydēpti
tatē iclusā uirtualī iutroq̄ extremo. Ex
ista ḡ r̄nsione ad dictū augī. pri9 addū
ctū 12^a dubitatiōe p̄ illud qd̄ luppone
baſ pri9 i. q. de ḡne q^{oo}. l. maneant t̄m
duo mōi p̄ dicādi idinis Et qz p̄y dēptit
atē r̄lōes trāleat ī eēntiā n̄ t̄n ita sicut p̄
dicata eēntiala qz oia eēntiala magis
dicūt p̄fectiōes qd̄itatiās rō aūt plonali
s n̄ dicit p̄fectionē qd̄itatiāz Et iō oia eē
ntiala magis redūt ad u^m mo^m p̄ndi it
se q̄ plonalia reducāt ad u^m mo^m p̄ndi
cū eis & z^m hoc poss̄ dicāe duos mōs
p̄ndi idinis Nō t̄n pp mōs 9cipēdī ipa
pdica^a l3 alq^o pp r̄alitatē eoꝝ q̄ pdicāt.
Eimutabilitate dīd q̄ tractat m̄gr

12^a pte distictiōis octauie q̄ t̄n uir posse
9cludi ex implicitate e9dē q̄ q̄litū esl¹.
Quero uir sol9 dīḡ sit imutabilis quod
n̄ qz si ē imutabilis ḡ imutabilē se h̄z ad
illud ad quod in mediate le h̄z ḡ illud
aliud ē imutabile p̄ p̄rie 9nē imutabile
qd̄ ē exle p̄m agēs n̄ p̄ot diuersimode te
h̄z ad estcm̄suū qz li qn̄z agat & qn̄q̄ n̄
uir eē exmutatiōe sur n.n. p̄ot h̄ ponipp
ap̄ximatiōe nouā passi uel remocōz ipē
dim̄toꝝ qz actio primi agētis n̄ reqrit
ista p̄ lecē 9nē ad qd̄cūq̄ nccīz nccīz se
h̄z illud ē nccīz. Opp^m aug9.6.1ri.c.6.
Ois creaſa mutabilis sol9 de9 h̄z imortali
tatē Q d̄exponēs aug9 li. p̄.tri.c.6. p̄
uera imortalitas imutabilitas ē H9 exc
lusiuē de q̄ q̄rif e9 ps affirmatiā p̄bat a
p̄ho.7. phi. p̄ h̄ q̄ oē qd̄ mouē abā mouē
ī p̄bat qz qelcēte pte qescit to^m & n̄ erit
p̄ceder ī infini^m imouētib⁹ & motis ab
alio qz tūc poss̄ fieri exēis u^m ifinitū mo
bile qd̄ mouere t̄fe ifinito qd̄ ē ī p̄ba^m
6. phi. & pri9. di. 2. q. 1. In r̄fisiōe ad ul^m
ar^m ḡ. 03 stare ad aliqud mouēs qd̄ n̄ mo
uef ab al^c & p̄ ḡns oio n̄ mouē p̄bat ēt
abeo. 8. phi. ead 9. p̄diōz mouē^m & mot
oꝝ r̄afalī uel uolēt & q̄ ultō o3 stare
ad aliqud mouēs qd̄ n̄ mouē exē p̄le &
p̄ & ultō ēt o3 stare ad aliqud s̄p̄lī imo
bile l3 p̄cesl9 iſhī q̄ ūt p̄incipales iduob
us libris. s. 7. & 8. phi. idigēt maiori ex
pōne ad h̄ ut r̄lōes iſtē oñdāt ualere & si
forte sualeat t̄n diminute 9cludūt sicut
alias oñdet forte nō pl9 9cludūt nisi q̄
p̄m n̄ mouē ut corp⁹ uel ut uirt⁹ icorpē
sicut aia mouē pacē ī corpore moto iō
n̄ iſtēdo mō circa declaracōz istaz r̄cū
oñdī breuiſ uerā eē iſlā p̄tē ex implicita
te dei qz li de9 ē p̄fecte ſiplex ut p̄batū

fol. 45
c. 1. a.
7. 1. 1. 1. 1.

Ex infinitate. Iō n̄ pōt mutari ad aliq̄ sō
rimā q̄ i pōt sc̄ipit. qz ēt nccē eē ē ut p̄m
ē ex prītate efficiētē dī. 2. q. 1. Iō n̄ p̄t mu
tarī ab eē i n̄ eē uel e9°. q̄ mutacō dī esse
uerlo a dām̄oi ḡ. imutabilitate sū s̄ba
li s̄ue accūtali dī de 9 s̄ipl̄ imutabilis s̄z
ps negatā illi 9 exclusiue. l. q̄ nihil alid
ab eo h̄z imutabilitatē h̄z maiore diffīc
ultatē Circa. n. iſl̄ ā ptē iheolog. a p̄his
discordāt & e9° ad qd̄ itē m̄ o3 uidere p̄.
q̄ fuerit itētio phor̄ & q̄ motia p̄ eis &
q̄ rōes contra eos q̄m̄ ad p̄m̄ sp̄l̄ dī tē° e
aril. & auic̄ pōn̄t q̄. 4. mōis pōt aliqd se
h̄re ad eē s̄z ad p̄poim̄ sufficiūt. 3. mōis p̄t
n. aliqd aliud adeo p̄uta itelli. a. ap̄. tri
pl̄ p̄t imutabilis & nccē eē u°. q̄ exle
foralr̄ sit nccē l̄z ab a° cāl̄ 2° exle foralr̄
nccē eē & ab a° d̄p̄dēt sic q̄ pp̄ ordīe eē
ntialē 9 tradicō e3 z̄m̄ eē l̄n p̄. & n̄ e9°. &
l̄l̄ 3̄m̄ s̄n 2°. & n̄ e9° & iste ē ordo īt̄ p̄f
et̄i 9 & min̄ p̄fectū n̄ int̄ cāz & cām̄ 3°
aliqd h̄z eē foralr̄ exle possibile ab alio
nccio eē qz illud aliud. t. nccio cāt Itēt̄
triū mōr̄ p̄t̄ icludit 9 tradicō 9 ut dici
t & iō 1̄m̄ n̄ possuit p̄b̄ 9 qz n̄ uir̄ uerisilē
9 trad̄ posuisse q̄ icludat 9 tra diccō 9 p̄
qz qd̄ ē cāl̄ ab a° ē exle n̄ es & d̄se ē po
sibile alr̄ ip̄osibile cāret̄ l̄z qd̄ ē nccē eē
n° ē possibile ḡ iquētēs ē dī ē aq̄lez h̄
ūc mōz potuisse d̄lbiis lepatis pp̄ 9 tradī
c̄t̄i 9 iclusā q̄ ēt negauerit 3̄m̄ mōz p̄bat̄
qz icludit 9 tradicō 9. Cōfīmaſ et̄ h̄z qz
9 metator. 12. met̄. i. q. loh gra. uult q̄
mot̄ cū sit dīe possibile p̄t ab a° p̄petu
ari qz h̄z eē aba. s̄ba aūt possibilis n̄ p̄t
ḡ s̄ba p̄petua. n̄ p̄t est nccia ab a°. Itē ut
dicit 9 metator p̄ dīcelo & m̄do s̄r̄ illud
ip̄ossible ē ut n̄ ḡnabile cadat s̄b corrup
tiōe exponēs illd diē t̄c q̄ si iueniret̄ ali
qd̄ ḡnabile ēf̄m̄ possibile e3 ut naſa possi

9. 4.
1. 5.

bilis trāl̄ mutet̄ i nccīz. ulteriō ip̄oīt p̄ho
q̄ voluit ip̄ dīce. & m̄. q̄ q̄l̄ s̄ba h̄ut luū
eē ex naſa sua hec quid̄ lemp̄ hec aūt
qñz Ita q̄ hoc nccio sp̄ ē h̄ nccio qñz n̄ ē
N̄z alr̄ posl̄ eē n̄iſ una naſa mutaret̄ in
aliā uel q̄ due naſe 9 trarie ſimul ſit i eo
dē ut iedē li. dīce. & m̄do d̄ducit p̄b̄
& 9metator Itē ex iſlis. l. ex p̄ce. & m̄.
& 12 met̄. oñdūt q̄ negauit p̄m̄ mēb̄
nccē eē qz eē ſbe nccē eē atribuit naſe
e9 iſrilece & ita nihil p̄petuū poluit cāt
ū n̄iſ motū īcelo & mediāte illo iduīd
ua ḡnabilia & corrupt̄ bila q̄n ſūt nccī
alz sp̄es eoz ſint nccie Ex q̄. posuit alq̄z
crdinē rey 9cludit q̄ hoc ē h̄m̄ z̄m̄ mēb̄
rū l̄z i incorruptibiliſ p̄es dicit necessa
rio esse in uno iduīduo l̄z incorruptibiliſ
b9 p̄es dicit necessario esse i plurib9 ind
iuid & diuersis Ita q̄ ſp̄es ſunt deſe
necessarie corruptibiles tamen p̄ accidēs.
ſicut elementa posuit ſecundum ſe tota
incorruptibilia ſed ſecundum partes cor
ruptibilia. Contra iſtam opinionem
q̄ impoluit iſte Aristoteli arguit p̄io
q̄ non negauit primū modū. Hoc uid
tur ex itētione e9 l̄cē metha. ubi dicit
Sempiternā ſe principia eſte uerissima
neſſe eſt quia ſūt aliis cā ueritatis
unūq̄d p̄ enī ſicut ſe h̄z ad eſte ſic ad uer
itatē p̄z aūt ſecundum iſm̄ omne ſep̄t̄m̄
eſte neſſarium exprimo de celo & 9.
metha. c. penultio. Item. ſ. methafī.
nihil prohibet quorundam neſſarioꝝ
eſte alteras cauſas. c. de neſſario. Si tñ
de ratione cauſati eſlet poſſibilitas rep
ungnans neſſitati ſicut arguit predi
ca opinio contradictioni eſlet alicuius
neſſarii eſte cauſam aliquam. Item
duodecimo Methafīſice concludit uni
tate ūinerſi exuitate finis ḡ oē aliid abi.

ad finē Abūpa
ut ad finē

fine ē ad ipm ut ad finē s̄z cōcūq; est cā
finalis e9 ē cā efficiēs g° & cēfa. Proba
tō ultie p̄pōis finis nō est cā nūlī iqtū
mouet etiēs ad dādū eē mouet iqtū ut
a natū & d̄sideratū h° p; ex rōe finis s̄
meth. c. 2° p̄pt q; finē agēs agit p̄pt
quem finem s̄ amatū agēs dat alii esse
ad ipz finē ordinādo Itē ḡm̄tator idē
s̄bā orbis. c. 3° Corpus celeste nō idiget
uirtute mouente ilocū t̄m s̄ et uirtute
largiēte inse & ilbā sua p̄ manētiā etnā
& cet. Et p̄g h° de opioē āx̄lis dixerūt
qdā ipm nō dicere cām agētē s̄z t̄m cāz
mouētē & istud fuit ualde absurdū eis
Rñ ab his q̄ p̄onūt fūdamēta falsa
ex rōnib⁹ ueris lib⁹ Aristot̄lis cōtra
plōz p̄nētē opp⁹ 9t̄git q̄ p̄g⁹ cōtra
dicāt eis d̄ ex rōib⁹ ueris Cōtra ostē
disti Āx̄le. negare pri⁹ modū qz uidē
icludef̄ cōtradictōz & nūc cōcedis ipm
sibi ipi cōtradicer̄ s̄z rōbili⁹ uidē sibi n̄
iponef̄ cōtradic⁹ sed q̄ dicat ḡn̄r ad
āis falsū 9cedēdo 9ns talsum Itē q̄ nō
posuerit z⁹ modū q̄z ipoīs ei uidē p̄pt
irrōbilitatē illi⁹ mōi p̄bo nihil enī de
p̄det ab a° ieēndo a q° nō h̄z eē & ita
nec ip̄ manēdo aba° a quo nō h̄z p̄manē
tiā qz ab eodē h̄z eē & p̄manētiā nec ē
file d̄figuris & nuis qz ibi l̄z prior n̄ sit
cā efficiēs p̄ris ē t̄n cā materialis sicut
ps ē po⁹ itoto In p̄poito at nō p̄t po⁹
cālitas nisi efficientis uel finis s̄z⁹. āx̄.

Q̄ d̄ēt ip̄onit̄. āx̄li de nccitāte spērū
ic̄rruptibiliā ī diuersis indiuiduis non
ē uer̄ nisi qz intellexit nccitatē motus
celi & ita p̄ductōz ī diduox qn̄ eēt ta
lis uel talis ap̄ p̄xiatō agētis ad passū nec
cītas enī ē 9dicō exītis n̄g° 9ueit spēi
nisi in id̄ diuis Nec ē file de elem° s̄z⁹
to⁹ & pt̄ Nā elem⁹ to⁹ est sigulař

ex̄ns p̄se & p̄cipalis ps uniuersi Q̄ d̄
etiā ip̄onit̄ s̄bi q̄ nulla s̄bā est aba⁹
ur̄ etiā maifeste fl̄m̄ ī generatōib⁹ Ge
neratō enī est ad s̄bā; g° ip̄a generatōe
s̄ba accipit esse que pri⁹ non fuit & ita
e9 qd̄ producit est cā efficiens nihil
at seipm̄ p̄ducit adeē. Itē si corrupti
bile ex̄cā īnt̄seca qn̄ nccio n̄ sit ut s̄bi
impoīt̄ur g° aſe coꝝpet̄ s̄n̄ corruptōne
ext̄eriori. Inpoīt̄ ēt auic: 39 modus. &
p̄baſ ex 6° meth. ubi dicit q̄ cātū iqtū
ē ex se est ei ut nō sit q̄tum uero ad cāz
suā ē ei ut sit q̄ at ē ei ex se ap̄d̄ itell⁹
pri⁹ ē n̄ duratōe eo q̄ est ei ex a° et h°
apud sapiētes uocat̄ creatō dare. s̄ esse
rei post nō ē absolute. Cōtra ipm ar
q̄ ille modus icludat cōtradōez qz s̄
p̄ple ponatur n̄ esse n̄ t̄m lequit̄ fl̄m̄ sed
ēt imp̄le s̄z̄m ipm. s̄ cām nō cāre nccio
& dare esse. De itentōe istoꝝ phōrū
s̄. āx̄lis & auic. nolo eis ip̄onere ablur
diora q̄ dixerint uel quā exdictis eorū
nccio sequat̄. Et ex dictis eorū uolo ra
tōnabiliōrē itellectū accipe quā possū.
Rñdeo g° q̄ āx̄les & auic. simul po
suerūt deū nccio se habere ada⁹ extra
se & exb⁹ sequit̄ q̄ qdlibet aliud nccio
se habet adip̄m q̄ q̄lī īmediate 9pat̄ur
adip̄m uel nō mediāte motu qui ex uni
foritāte itoto poīt̄ diformitatē īptibus
mobilis & mediante motu gnabilia &
& corruptibilia distorit̄ 9pat̄ur adip̄m
Tenēdo istud fl̄m̄ fundamētu āx̄lis. s̄
ponēdo ipm esse cām ncciam nō uidē
sibi cōtradicer̄ ponēdo cātū nccim ut
uult. s̄. meth. c. de nccio q̄ quorūdā ne
cessarioꝝ est alfa causa. Et. 8. phōrū &
s̄. meth. c. de nccio p̄cipia s̄epiternorū
uerissima ē nccce est sicut argutū est &
ita ponit nō t̄m 2⁹ modū sed ēt primū

Auic. at statim uideat cōtradicere sibi ipi
ponēdo illud eē p9le q2 tūc n̄ccm non
nccio cōpatur ad illud. Sed ar̄ p auic.
si ē ab ali. g. i 9ceptu ei9 quiditatō n̄
est dese esse g. ē p9le dese esse & non
eē sicut huānitas nō ē dese nec una nec
plures. Cōcedit de isto. possibilatis
q.s. possibilis nō est nisi q̄ ordine n̄e
hoc ē capax hui9 & n̄ illud quiditatē
Et ex hoc p3 R̄no ad ar̄m sc̄m contra
auic. q̄ si cōtradicat sibi q2 n̄ sequitur
tale p9le posse nō eē nec pōt poi sicut
nec ens nō eē unū & sic āḡles 9cederet
p9le q̄ est n̄ccm aba. sed p9le po. ān
actum i pbat p̄rio decelo & m̄do. Ita q̄
9cordant Āḡles & auic. i sequeb̄ ex
uno pr̄cipio flō iquo 9cordat q̄ s. de
nccio se habet ad qdlibz qd est extra se
ad q̄ imediate uel mediate imutabilitē
9perat. Ad illa q̄ adducebat prius ad
p̄badū q̄ āḡ. negaret primū modū ad
primū qd n̄itī p̄bā cōtradicōz forte
diceret āḡles p9le obiuā n̄ repugnat
necessario si produceus necessario pro
ducit. Non enim nccio requiritur q̄
realiter possit esse n̄ tale sed q̄ ordine n̄e
p̄telligat itelligēdo n̄ tale. Hēc p̄br̄
p̄ cōfirmatōz argumēti qd addit̄ ab hē
rico de eēntia diuina de qua q̄ si de po.
sbiua s̄m ipm gn̄atur filius. Certum ē
enī q̄ ista possibilis q̄ si sbiua nō phi
bet nccitatē nec q̄ si po. obiuā filii quia
gn̄ans necessario generat. Ad illud q̄
adducebat d̄ p̄rio ce. & m̄di n̄isi una na
tura mutet in aliā. Pōt dici qd s̄ba h̄z
esse p̄manēs & iō n̄ datur sibi semper
nouū & nouū esse g. acā cānte necessaria
p̄eū datur sibi nāta necessaria formaliter
& sic si hoc posset n̄ esse mutare ei9
nāta p̄idē p3 ad illd. i2. meth. d̄notu

q2 cū sit dese p̄9lis nō solum pōt pp̄t
hoc p̄petuari ab a. quia ab a. ē sed qz
cū hoc semp h̄z nouū esse & ita nūquā
forma que est necessitas sed necessaria. sp̄
fit q2 mobile totū necessaria. semp unifor
miter se habet addans esse s̄m istos
& hec h̄tudo necessaria. uniforis mobilis
ad mouens, cā est motū necessario fieri
licet motus nūq̄ habeat esse formaliter
necessariū. Etiā hec nccitas ē in euitabi
litatis s̄i nccitate imutabilitatis i motu
sed ex necessitate imutabilitatis i cauſis
ip̄19 motus ita q̄ utraq̄ auctoritas p̄ h̄.
soluit s̄z p̄manēs si ē necāriū h̄z simul
esse quo ē formalit̄ nccm & ita si sit cor
ruptibile contradic̄tio erit n̄ sic motus.

Vel ar̄m āḡles contra plōnē p̄rio de
celo & m̄do p̄cedit ex suppōe nccii agē
tis Et tūc sic dduco si celum pōt p̄petu
ari & ab agēte nccio g. necessaria. p̄petu
abit huic aut̄ nccio repugnat actus iste
correspere g. & po. ad istū ac̄m q2 cuicū
q̄ nccio repugnat actus eidē necessario
repugnat po. ad talē actū lic̄z nō cuicū
q̄ 9tingēt. g. nō stat po. ad corruptōz
nisi stet po. ad oppo. simul. Et phoc
tz illa 9ñā de p̄9li posito inē Nam ex
pōe p̄9lis inē n̄ sequit̄ impossibilitas
nec noua i9possibilitas alicui nccio.

Q VANTVM ad zm pr̄cipiale pro
ista 9clusiōe q̄ dicta ē esse itētio āborū
āḡles. s. & auic. Ar̄. sic. In oī d̄ra entis
nccitas ē p̄fectior q̄ 9tingētia p̄bo qz
nccitas ē p̄fectior in ēte iſe g. in oī d̄ra
entis g. & in illa q̄ est cā. nccitas est
p̄fectior 9tingētia p̄fectissima g. causa
nccio cāt. Rn̄ q̄ nccitas ē perfectior
9di. ubi est p̄9lis. Est at in9p̄9lis rōni
cause ut cā est qz sic loquimur & n̄ de
eo q̄ ē cā. Cōtra hoc i multis dīob9

etis alter⁹ dīdēs ē pfectū alter⁹ ipfectū
& extrema illa que sūt pfecta iduersis
dilionib⁹ & nccio 9coitāt aut 9patiūt
se. Ex⁹ si didat ens pfectū & ifinitū
pñcc⁹ & pgle p potētiā & actū. actus
nccitas int̄mitas aut nccio se 9coitāt &
9patiūt se g⁹ cū indisiōe entisp cām
& cātū cā sit pfect⁹ extre⁹ cōcoitabit
cū eo pfect⁹ pfect⁹ dīdens ens aut po
terit st̄are cū eo & pgnis nccitas. Pre⁹
si pri⁹ cāns nāliter cāret & nccio cāret
tunc daret nccitatē suo cāto sed nulla p
fectio tollit a cāto ppter mo⁹ cāndi
ip⁹ cāntis eque pfectū. Cāre aut uolū
tarie nō ē mo⁹ cāndi mī⁹ pfect⁹ q̄ cār
nāliter g⁹. ppter hoc q̄ est cāre uolū
tarie non tollit aliqua pfectō necessaria
effectui. g⁹ causa cāns uolūtarie potest
dare nccitatē effectui. Cōfirmat rō
qz si cāret nāliter poss⁹ pducere plures
dīras entis. s. pgle & ncc⁹. Si g⁹ causās
uolūtarie nō poss⁹ cāre nisi tñi ens con
tingēs uideret esse cā ipfecta qz cālitas
eius tūc nō extēdit se adtot effectus ad
quot se extēderet si nāliter cāret. Itē
aliq cā nccio cāt g⁹ prima cā nccio cāt
ip⁹ cātum añs uideſ eē mañfestū ppter
multas cās naturales q̄ nccio cānt suos
effect⁹ gnaz p⁹. qz ieñcialit ordiatis
p̄sterius non pōt habere nccitatē nisi
prius habeat eē ncc⁹ 9nexiones aut
cātor⁹ ad suas causas sunt eēncialit or
diate g⁹ nulla talis cōnexio ē nccia nisi
illa que ē primi causati ad suam cām sit
nccia. Cōtra istā 9clusiōz iqua 9iter
9cordat phī q̄ prima cā nāliter & nccō
cāt primū cātum ar⁹ Primū agēs nullo
mo⁹ pficit aliquo alio a se agēs nāle aliq⁹
modo pficitur sua pductōe uel pducto
g⁹ & cēta. mīor onditur qz agēs nāle

agit prop̄ finē 2⁹ phīcōr s̄z nihil uidē
agere ppter finē quo nullo⁹ pficiat.
Sed ad istud rñdetur s̄m itētiōz auic:
6⁹ meth. c. ulti⁹ q̄ agēs pfectū agit ex
sua liberalitate h⁹. ē n̄ expectās pfectōz
a pducto sicut expoīta ē itētio liberali
tatis. d. 2⁹ q̄ de pductōnibus Negādū
g⁹ uideſ q̄ assūtūr s̄ agens nāle pficit
eo q̄ pducit quia h⁹ nō ē nīlāgētib⁹
nālibus ipfectis. Et cū adducis d agere
pp̄t fineim nō ož s̄m phōs pri⁹ agens
nāle agere ppter aliud q̄ pp̄t se ipm
ut ppter finē nec ož ipm perfici illo fine
sed esse nāliter illum fineim. Alia ēt
rñsio hētūr ab Auic: q̄ sicut aqua seip̄a
est frigida cōsequit̄ at ipaz q̄ itrigidet
aliud ale ita primū agēs si poātūr nāle
agens s̄m eos ex se ipo erit pfectū sed
pfectōz ei⁹ 9sequit̄ pducere pfectioēz
i a⁹. Ita tñ q̄ i a⁹ pductō pfectōnis i a⁹. n̄
sit finis e⁹ sicut nec finis aq̄ ē frigeſacer
Ista responsio reducitur cōtra istas
positōes quia si aqua non posset stare
i sua frigiditate abi q̄ hoc q̄ aliud frige
faceret nō eēt lūme pfectā in frigiditate
qz aliq⁹. depēderet ab alio i frigiditate
su a Ita g⁹ est de prima cā in entitatem
sua respectu entitatis primi cāti. Sed
ista reductō nō multū cogit quia si aq̄
posset frigiditatē pfectantem pducere
diceret Auic: q̄ q̄tūcūq̄ nō poss⁹ i se eē
frigida abi q̄ hoc q̄ frige faceret nō eēt
pp̄ter hoc depēdētia in sua frigiditate
sed perfectō 9pleta frigiditatis ex qua
nccio pducet frig⁹ in alio uel frig⁹ p
fectantem & ita poneretur de pri⁹ ēte re
spectu pductōis in aliis. Vltiō uidē
q̄ ista rō poss⁹ sic declarari oē agēs nā
le aut actōe sua pficitur inse aut in suo
simili a⁹ intoto a⁹ p sua pductioēz nāta

bac. duc. pp. 23 m. m. domini 10 no
dicit p. ut prius b. uoluntas
q. uoluntas q. m. f. uol
a. ab. uoluntas t. t. q. 10

9 accipit eē in a. hoc enī app; īductie
ī oībus Intellectus enī agēs nālīt pficit
a sua actōne ignis nāliter a gēs perficit
in simili & nata sua habz esse ī alio ī q.
posset i. nata eē ēt igne gnante corrup
to & ita uideſ nccitas gnationis īcoꝝ p
tibilib; ſzm illud ſcdi de aia gna. eſt
perpetua ut ſeruet eē dīnū ſol generat
uermē qz līz nō pficiatur inſe nec etiam
ſua nata accipiat eē ī alio tñ pficitur in
ſuo toto inqtū ſol ē pars uniuersi cuius
uniuersi aliq; ps pducitur ut perfectio
toci9 aliquo. uidet eē pfectō ptis De9
p̄ nāliter pducēdo filiū licz nō pficiat
inſe nec in toto c9 ſit pars quia nullius
ē ps tñ nā ſua accipit eē in aliq; ſupp;
uel aliud ſupp; accipit eē nē p; ergo
īductie illa maior l3 difficile ſit assignar
pp̄t quid illi9 maioris Sz ſi de9 nāliter
pducereſ creaturā n̄m iſtor; 9tingeret
nec enī pficeret ille ex tali pductōe nec
ī simili nec ī toto nec nā ſua accipet eſſe
in pducto g. nec creatura nālīt pducit

Scda rō appoīt contra phōs qz po^a
respiciēs aliqd obm pſe & eē nāliter nō
nccio respicit illa q̄ nō habēt ordinem
eēfalem ſed accītalē ad illud pri^m ſed
uolūtas dīna p̄tio respicit boītate dīnā
adq̄ creature habēt ordinē accītalē nō
ncciu; qz uolē ſinē nō ppter hoc uult
nccio aliud eē cui9 eſſe nō ē necessariū
ad 9ndū uel tenēdū ſinē ille Creaturā at
nō ſūt nccie ad 9ſequēdū illā bonitatē
nec augent eam g. uolūtas diuina illas
creaturas nō nccio respicit. Licz iſta
rō inſe ſit aliqliter appaſes tñ uideſt
cōtradicere quibusdā dictis arguentis
q. libz. q. 4. qz point q̄ uolūtas dīna
put respicit res ī eſſe quiditatuo nccio
uult quidq̄t uult & tñ res in eē quidita

tiuo nō magis hñt ncciu; ordīne ad bo
nitatē dīnā q̄ res in eē exiſtētie. Viſt
ēt rō habere aliā iſtātiam qz ſicut uolū
tas dīna h3 eēntiā ſuā p̄ primo obo ita
ītellec̄tus dīnus g. ītellec̄t accītaliter
repiceret quicquid aliud ab eſſentia
dīna repiceret p̄ obo & ita viſt ſequi
q̄ de9 nō nccio ſciret aliud īteligibile
a ſe ſicut n̄ nccio uult aliud uolib. le a ſe

Primā iſtātā qz n̄ ē cōtra ueritatez
ſz cōtra opinātes cōcedo ſed ſcdam ex
cludo & 9ſirmo rōnē quia uolūtas que
defmīat ad finē nō defmīatur ad aliqd
eoꝝ q̄ ſūt ad finē niſi 9ten9 pſilogiſmū
practicū 9cludif ex fine nccitas ētis ad
finē. H. uidē9 in oib9 uolūtatibus
q̄ ſūt iſpi9 finis qz nō o3 ppter fine eas
ētē dtermīatias respectu alicui9 ētis ad
finē ſi tale ens nō 9cludaſ pſilogiſmū
practicū eē nccium aliquo iſtor; mōrū
ad finē g. cū ītellec̄t dīn9 n̄ 9gnoscat
aliud ale eē nccium ad finē ultimū uolū
tas ſua ex h. q̄ nccio ē finis nō o3 q̄ ſit
nccio alſi9 a fine. Q dīſtaſ de ītellec̄t
nō ē ſimile qz ītellec̄tū eē nccium
respectu alic9 obi n̄ poit obm eē aliqd
ītētate reali aliud a primo obo qz eſſe
9gnitū ab ītellec̄t dīno n̄ poit illud eē
ille ſz in ītellec̄t p̄tū ſic eē uolūtū
ymo ponit tūc uel 9n̄ habere aliud eē
a uolūtate & hoc loquēdo de uolūtate
efficaci qz q̄ ſic eſt uolūtū a deo aliq̄n ē
ieſſectu Nō g. eſt ītellec̄t dīn9 ita ſe
habēs ad ītelligibi. alia a ſe ſicut uolū
tas ad alia uolūtū qz ille ītellec̄t p̄t eē
nccio oīm alioḡ ītelligibi. 9ten9 ſunt
ſibi p̄ntia nec p̄ hoc poit aliquid aliud
a deo nccim inē reali. Volūtas at non
poit eē nccio alioḡ uolib; niſi a. eēt
aliquo mō nccia in aliquo eſſe reali alio

9.4
1.5.

ab eēna dīna. Istis rōnib⁹ cui⁹ dā doc-
toris aliq̄lit sic forāris addo rōes alias
Et ar⁹ sic ēs absolute sūme nccium q̄m
pōt cogitari aliqd ncciu⁹ nō pōt nō eē
q̄. cūq̄ alio a se nō ex̄nte De⁹ est sūme
ncciu⁹ h̄m istū itellectū pr⁹ allegatum
g⁹. q⁹. cunq̄ alio a se nō ex̄nte nō ppter
h⁹. sequit ip̄m nō eē Sz si nccia⁹ h̄tudi-
nem haberet ad primū cātū i⁹. cāto nō
ex̄nte nō eff⁹ g⁹. nō haberet ad illud ne-
cessariā h̄tudie⁹ maiorē pbo q⁹ ex⁹m⁹
Tp⁹li nō sequit ip⁹li⁹. sicut nec ex⁹m⁹
hō sequit falso⁹. Et hoc pbo q⁹ si fal-
lius h̄eat duplē rōz fl̄tatis & mī⁹ tñ
unā circūscribam⁹ ab illo fiori illā rōz
fl̄tatis iq̄ excedit mī⁹ fl̄m. stāte a⁹ rōe
erit fl̄m & mī⁹ fl̄m nō erit fl̄m q⁹ circū
scripta ē rō fl̄tatis isti⁹ mī⁹ fl̄m g⁹. hoc
poito falso⁹ erit fl̄m & mī⁹ fl̄m erit ue-
rum & tūc ex uero sequit fl̄m. Ex hoc
ēt az ~~ēt~~ ^{ēt} h̄tudinē q̄ ex mī⁹ i⁹p⁹li nō sequit
ip⁹li⁹ Sz tale nccium q̄le descriptū est
magis ē nccium q̄ p̄cunq̄ aliud ncciu⁹
ab eo ēt Sz mōēm op̄. ph̄o⁹ g⁹. ex nō eē
c̄lib⁹ alteri⁹ qd nō esse ē mī⁹ ip⁹le. nō
sequit nō eē isti⁹ qd ē ip⁹li⁹ Probo a⁹
aliud. s. q̄ si nccia⁹ h̄tudinē h̄z & c̄fa.
Qz h̄ns nccia⁹ h̄tudinē ad aliqd nō ē
i⁹. h̄tudie n̄ ex̄nte n̄ ex̄nte āt extremo
nō existit illa habitudo non aut ex̄nte
extremo h̄tudis nō existit fūdamentū

Cōtra istā rōz istat q⁹ pri⁹ destruit
destructa 9⁹. ne exprimo prior⁹ & tamē
prin⁹. uide⁹ formalit ēe ncciu⁹ 9⁹. aut
nō ē nccia nisi exprin⁹. g⁹. & c̄fa. Hec
istatia nulla ē q⁹ stat p⁹. maioris q̄ ex
mī⁹ ip⁹li nō sequit ip⁹li⁹. Sed nec ē
simile ad ppo⁹. q⁹ 9⁹. nō est nisi quedā
ueritas specialis p̄cialis p̄cipii qd h̄z
ueritatē quasi totalē sicut singulare est

qdā ueritas p̄tialis respectu uūuersalis
In etib⁹ āt ētatas cātā nō ē q̄si quedam
entitas p̄tialis cē l̄z ē oīo alia entitas de-
pendēs ab ētitate cē. Et si g⁹. 9⁹. ne de-
structa destruit pri⁹. nō tñ ita erit de-
ētitate in cā & cāto. Ad h⁹. āt ut istud
de pri⁹. & 9⁹. ne meli⁹ ītelligat p̄t poi-
ex⁹. prima 9⁹. geome⁹ q̄ ille linee tri-
āguli sic cōstituti sunt eq̄les non uidet
ēe nūi q̄dā p̄ticularē istius uniuersalē
Oēs linee ducte a cētro usq̄ ad circūne
rētiā sūt eq̄les & ita i multis alis 9⁹. n̄
uidet ēe nūi p̄ticularis uel mī⁹ uniuer-
salē ueritas uel multorū ex q̄b⁹ simul
ifertur sicut li iūgam⁹ isti que dicta ē
illā ulālē. q̄ ēidē sūt eq̄lia it se sūt eq̄lia.
Et l̄z p̄dicatū pri⁹ queiat s̄bo isti⁹ ulis
. i. adeq̄te nō tñ queiat pri⁹ tali p̄titate
s̄b⁹. mī⁹ ulis & ideo ex uno tanq̄ prin⁹
ifert aliud tāq̄ 9⁹. Nee pp̄t istā primi-
tate ī pri⁹. & nō primitate ī 9⁹. ne ē talis
cālitas ī prin⁹. respectu 9⁹. n̄is q̄lis est ī
ētitatib⁹ uni⁹ ētis resp̄cū alteri⁹ Ita q̄
illa cālitas ī prin⁹. ponat ueritatē aliam
formalit a ueritate 9⁹. n̄is sicut ītentati-
bus ētitas cē est aliud forālif ab ētitate
cātā. P̄tias āt p̄dicōnis ē ppter p̄titatē
ēmī⁹ & tñ sp̄ales lic̄z sit adeq̄ti illis
p̄dicatis tñ attributio p̄dicati illis tñ
sp̄alib⁹ p̄ticularit sūptis īcludit ī attri-
butōne ei⁹dē p̄dicati tñs 9̄ibus ul̄ sūp-
tis īcluditur in q̄ sicut aliqd isti⁹ uerita-
tis. 2⁹. ar̄ sic aliqd 9̄tigēter fit ītib⁹
g⁹. cā p̄tia 9̄tigēter cāt aīs 9̄cedūt ph̄i
9nāz pbo sic Si p̄tia cā nccio se habet
ad cām proxia⁹ s̄bi sit illud b̄. b̄ ergo
nccio mouetur a p⁹. cā. b. āt eodē mō
quo moř a p⁹. cā mouet primā s̄bi g⁹.
. b̄. cāt nccio. c. & c̄. nccio. d. & sic iōib⁹
cāis p̄cedēdo nihil 9̄tingēt erit si p̄tia

cā nccio cēt. Ista rō ptractata est di
 .z. q. i. dīfinitate dei ī argumēto pbāte
 deū eē forlīf ifmitū & io nō opportz hic
 ampli9 ī morari. Pretea & reuit in idez
 aliqđ malum sit ī uniuerso g. deus non
 nccio cāt aīs 9cedūt phī pbo 9ñaz qz
 agēs nccio. pduct nccio eticm suum in
 suceptio q̄tū pōt pduct in eo s̄z effcūs
 primi ē boitas & prectō g. si nccio agit
 pduct boitatem in quolibz q̄t̄ ip̄sum
 susceptiuū pōt recipē s̄z h̄ns boitatet
 tantā q̄te ip̄m ē capax nullā h̄z malitiā
 g. &cēta. Et si posset euadi istud ar.
 de malo ī nāta sicut tactū est di. z. q. p̄
 allegati tñ de malo 9tingēt facto qd.
 ē uitupabile nō uidet possibilis euatio
 qui si aliqđ tale malueuit qd. s. sit
 uitupabile & ex hoc sequit q̄t̄ tigent
 euemat cā prima nō necessario cāt sicut
 ostēdit istud deductō. Itē cā necessario
 agēs agit s̄m ultim sue potētie qz sicut
 no est ī potestate ei9 agere & nō agere
 Ita nec intēse nec reisse agere g. si priā
 causa necessario cāt tūc cāt quicqd pōt
 cāre pōt āt cāre ex se omne cābile ut p̄
 bābo igit causat omne cābile g. nulla
 cā 2. aliquid cāt. Istam 2a3 9ñam pbo
 quia cā prior pri9 nātalit respicit cātū
 q̄ cā p̄slerior ex prima ppōne de cāis
 g. in illo priori si totaliter cāt. cāt totū
 illud q̄ in 2. signo debebat causa scda
 cāre. S̄z illo signo in quo debebat cā
 scda cāre nulla est possibilis actio cause
 scde qz iā p̄ intelligif tot9 effect9 a p̄
 cā cātus Assūptū in ar. q̄ pōt cāre oē
 cābile pbo quia habz potētiā c9cūq̄ cē
 scde ēt tota q̄ est īquacūq̄ scda cā q̄tū
 ad q̄libet pfectioñis cāntis qd ē in scda
 cā sicut deductū ē pri9 ī quelliōe prius
 p̄allegata de ifinitate uia prima fūpta

de efficiētia. Nō requirif āt cū cā effici
 ente aliq̄ in pfectō tñ pfectō qz cāre
 effectiue ē pfectioñis Simplicif g. pri^m
 habēs infē oēm cālitatē scde cē quātū
 ad q̄libet qd ēt pfectioñis pōt ī media
 te cāre ex te oēm cābile g. & cū cā scda
 Et si 9ñs ultimū s̄q̄ cē scde priuētur
 accōnibus suis non habeat p̄ iqueniēti
 Duco ad mai9 ī quenies q̄ cābit ēt oīa
 & unū solū. ita q̄ oīa erūt tñ unū quia
 sicut causabit oīa cābilia ppter hoc qz
 cāt oīa que pōt cāre ita ēt īquacūq̄ cāt
 one cābit q̄tū pōt causare & ita pfect
 tissimū & ita oīa alia erūt istud unicum
 cātū & tunc oīa erūt unū. Per idem ēt
 mediū ex necessitate cāndi & ultima cā
 tione sequit q̄ mouebit in nō tpe saltē
 mutabit celū ī nō tpe Ita q̄ celū nō pprie
 mouebit. Nec ualz i. r̄nlio tacta supra
 .q̄ p̄allegata de infinitate qz illa virtus
 ifinita habet cē pfectioñē cē efficiētis
 infē q̄ habet ip̄a cū scda cā tā proxima
 q̄ remota & ideo sequitur q̄ inmediate
 pōt cāre per se oēm illū effectū ī celo q̄
 pōt cāre cū intelligentia g. & cāt si ne
 cessario agit quicquid pōt & ultra si cāt
 istud inmediate g. mutat illud & ī nō
 tpe quia po. ifinita agēs s̄m ultim po
 tētie sue nō pōt agere ī tpe. Si āt aliq̄s
 motus celi pōt eē in non tpe ab illo mo
 tore g. est & si hoc g. nulla est ḡnatio
 & corruptio ī istis iferioribus qd ē cōtra
 phōs g. illa ex quibz sequunt ista sunt
 flā s̄m phōs. ADQ VESTIOñē
 q̄tū ad exponētē negatiāz illi9 exclu
 siū R̄ndeō 9cedēdo 9. nes ista rōnū
 q̄x lic̄ forte aliq̄ nō 9ūicerēt phōs qui
 possēt ridere sūt tñ pbabiliores illis q̄
 adducūtūr aphīs & aliq̄ forte necessā
 rie. Dico g. tūc q̄tū ad istam p̄tē q̄

9.4
V.5.

nihil aliud a deo ē immutabile loquendo
d: mutatioē q̄ est uerio qz nihil aliud
ē forānter necessariū p̄libz, et aliud est
mutabile s̄biue nūlī ppter imperfectōē
negatiaꝝ p̄ta ultimū accidēs qd nulliꝝ
p̄fectioꝝ ē capax ppter sui in p̄fectioꝝ
ut puta si sit aliq̄ relato nō ē mutabilis
subiectiuē qz nō p̄t esse ibm alicuiꝝ p̄
fectionis h̄. ē quia ē ip̄fectū negatiōe. i.
nō capax alicuiꝝ p̄fectionis s̄, nihil ali
ud a deo p̄p̄t p̄fectōē sui ē immutabile
qz si aliquid esset rale hoc esset maxie
prima itelligētia s̄, illa mutabilis ē ab
intellectōne ad intellectōne p̄bo potest
enī habere intellectōne cōcū p̄ itelligibi
lis qz hoc p̄t ēt intellect⁹ n̄ habere nō
āt p̄t haberū unicā oī. qz tūc illa eēt
finita ex di. 2. q. 1. Nec infinitas simul
oī itelligibiliū qz tūc intellect⁹ h̄ns
i actu simul distincte uid̄ eēt finit⁹ ḡ.
p̄t intellectōne uniꝝ itelligibilis haberū
p̄ aliquid intelligibile & p̄ altiꝝ itelligi
bilis intellectōne ḡ. ē mutabilis. Ad
ar. pōta p̄ op̄ione ph̄oꝝ Ad illud p̄
arguit de mutacione primi si nō nccio
se h̄ ad p̄xi. sibi. Rñdeo p̄ uolūtate
ātiꝝ p̄t fieri nou⁹ effect⁹ in mutacōe
uolūtatis sicut ego uolitione mea eadē
ḡt in uata q̄ uolo aliquid fieri faciā tunc
istud p̄ q̄ uolo istud facere Ita de⁹ in
esmitate mult̄ aliqd aliud ase eēt p̄ aliq̄
t̄pe & tūc illud cāuit p̄ q̄ uoluit illud
esse. Et si obicias s̄m Aueroim. 8 phi
sicoꝝ p̄ saltē expectabit t̄p̄ si nō statī
ponit effect⁹ in eēt q̄ uult istud eēt. Et
pter hoc s̄m eūdē alibi ēt ḡtigētia ad
utxlibz talē īdefiniacōne ponit p̄ sit
in definiatū p̄ nō p̄t ex se exire i actū
ut uidet ḡ. si indeo sit talis ḡtigentia
ad cāndū nō uidet posse ex se definiari

138

ad cāndū. Ad primū rñdeo ex̄s in
t̄pe & uolēs aut uult efficacissia uolitōe
no respiciēdo t̄p̄ p̄ quo uult illud esse
aut uult illud eēt p̄ aliquo t̄pe certo. Si
primo. statim poneret uolitū i ee si uo
lūtas sua sit p̄fecte potēs & simplicit̄.
Si 2. mō p̄nēdo p̄ uoluntas ei⁹ esset
simplicit̄ uolēs. n̄ tn̄ p̄oēret rē statī i ee
s̄, p̄ tūc q̄ uult illud eēt Expectaret ḡ.
t̄p̄ qz ē ens in t̄pe. Sed applicādo ad
deū auferēde sunt ip̄fectiones nec enī
uolūtas ei⁹ īpotēs ē nec uolūtas e⁹ h̄
esse in t̄pe ut expectet t̄p̄ p̄ q̄. p̄ducat
uolitū qz utiq̄ nō uult nccio illud tunc
eēt q̄ uult sed uult eēt p̄ t̄pe definiato
p̄ tn̄ n̄ expectat qz op̄atō uolūtatis ei⁹
nō ē i t̄pe. Et cū dicas 2. de īdefiniā
tione cē ḡtigenter cāntis dictū est alias
de dupli ci i dēfīniacōe. s. potētie passiue
& potētie actiue illitatē deus nō ē idētē
mīatus ad cāndū prīa īdefiniātōne. s.
potētie passiue sed 2. & hoc nō tm̄ ad
plura dispata ad q̄. p̄ aliquid ēt defini
nat⁹ natāliter sicut sol h̄ se ad multos
effect⁹ suos in quos p̄t sed īdefiniat⁹
ad ḡtradictō. ad q̄. p̄ utxlibz poterat
ex libertate sua definiare & ita ēt uolū
tas n̄a ē īdefiniata h̄. mō i dēfīniacōe
actiue uirtutis ad utxibz ḡtradictoriōꝝ
& ex se p̄t definiari ad h̄. uel ad illud
Et si q̄ras q̄re uolūtas dīna magis de
finabitur ad unū ḡtradictoriōꝝ q̄ ad
lateꝝ. Rñdeo i disciplinati ē querere
oī causas & demōrōnes s̄m ph̄m. 4.
meth. P̄cipii enī demōracōnis non est
demōstracō īmediatū āt ē uolūtatem
uelle hoc ita p̄ nō ē alia cā media inter
ista sicut īmediatū ē calorē eēt calefact
ītuū licet hic natāltas ibi āt libertas.
Et rō hui⁹ q̄re uolūtas uult hoc: nulla

D1
9.4
8.3

f. 13.
c. 2.2

est causa nisi qz uoluntas est uoluntas sicut hui⁹ qre calor est calefacti⁹ nulla ē cā nūlī qz calor ē calor qz nulla ē prior cā. Et si uicas q. mō pōt hic esse imedi atio cū lit 9tigentia ad utrilib⁹. Dic̄tū ē alias in qōne de lbo theologie q̄ in 9tingētib⁹ ē aliqd pri⁹ qd ē imediatuz & tñ 9tigens qz nō stat ad necessarium nō enī ad necelariū sequitur 9tigēs & ideo opportet hic itare ad illā uolūtas dei uult hec qdē ē 9tigēs & tñ imedia ta qz nulla ē alia cauſa prior rōe uoluntatis quare ipa sit hui⁹ & non alterius Per hoc ēt patz ad illud q̄ Auic.addu c̄t q̄ sua actio est in eo p̄ eñaz & nō ē in eo accidētalis ue⁹ ē q̄ suū uelle ē sua eiſentia tñ 9tingeter trāſit sup h⁹ ob⁹ uel illud ſicut iſra de futuris 9tigētib⁹ diceſ. Per iſtud patet ad 2⁹ p̄cipiale qz cū neceſſitate dei ſtar q̄ illud ad qd̄ imediate ſe habet ſit mutabile qz imediate ab immutabili ē mutabile ſi in mutatione iſ mutabilis qz 9tigēs hītudo ē illi⁹ iſ mutabilis ad p̄ximū ſibi iō ex i⁹ illi⁹ habitudinis ē 9tigēs & mutabile licet ſūda⁹ ſit iſ mntabile. Ad ar⁹ poſita p̄ phis. Ad p⁹ de illis diuidētib⁹ ens dico q̄ neceſſariū ē pfectior 9dicio in oī entitate q̄ poſſible cui 9dico neceſſatīs ē 9poſſibilis Nō ē āt pfectior i i⁹ etiata cui nō ē 9poſſibilis qz 9tradetō nō ponit aliquā pfectōnē & h⁹ nō ē ex rōne ſui ſed ex rōne illi⁹ ētis cui repugnat. Et ita dico q̄ neceſſitas repugnat oī respectui ad posteri⁹ qz ex hoc oē posteri⁹ ē nō neceſſariū primū nō pōt hītē neceſſariā hītudinē ad aliqd eor⁹. Et cū dic̄t q̄ oia dīdentia pfectōra 9co mitātur ſe Dico q̄ hoc ē ue⁹ de dīden tiouſ q̄ dic̄t pfectōnē ſimpliciſ & ad

fe ut actus & inſiñitas & hui⁹ Nō aūt de illis q̄ dic̄t reſpectū ad aliqd poste rius qz hītē neceſſariā hītudinē ad aliqd tale nō ē pfectōnē qz non ſtat q̄ pfecta neceſſitate illi⁹ quod dic̄t hītē ha bitudinē H⁹ ēt 9firmat qz talis hītudo nō eſt formaliter inſiñita cū tñ inſiñitas ſit nobili⁹ extreμū in diuſione entis. Ad aliud cū dicitur ſi neceſſo cāret neceſſo caro et daret neceſſitatē pducto & cefā. Dico q̄ tunc ſequit q̄ neceſſo cāret ſicut ex ante iſcludētē iſ poſſibilia ſeq̄t 9n̄ ſi cludēt iſ poſſibilia in ante enī repugnat ei qd̄ eſt cauſare modus ille qui eſt naſaliter qz cāre dicit pductionē diuersi ſi eñia & ita 9tigētis naſalit̄ dicit mōz cāndi neceſſuz & ita reſpectu neceſſarii & ita ſeq̄t 9lequens includēt ſimul duo oppoſita ſ. rōne cāconis & modi cāndi hoc mō p̄ria ppō eſt uera. Et cū adducis nulla pfectō tollit a cāto ppter modū per feſtōrē cāndi i p̄i⁹ cē. 9cedo nec mod⁹ cāndi uolūtarie tollit aliq̄ pfectōz a cā bili ſibi poſſibilē ſi tollit a cābili neceſſita ūtē q̄ ē inle pfectō ſed iſ poſſibilis cābili & dat perfectōnē cauſabili 9poſſibilē ſibi ſicut uolūtarie dicit modū in cauſacione coſpoſibilem cauſacioni. Per hoc apparet ad 9firmatōnē de plu rib⁹ dīris entis pducibili⁹. Dico q̄ ens cauſabile non potest habere iſtas dīras poſſibile & neceſſuz ſi oē ens cābile eſt tantum poſſibile & ideo nō eſt per feſtōnis iſ cauſis poſſe cāre iſtas plures dīras poſſibile & neceſſuz qz ad i poſſibi⁹ nullā ē po⁹. Silit ſi p̄ impossibile neceſſo cāret iō neceſſo nō p̄duceret multas dīras entis qz tñ p̄duceret neceſſaria nō 9tigentia. Ad ultimū dico q̄ nulla eſt naſalis 9nexio cauſe & cāti ſimpliciter

1111

9. 5. 11.

necessaria in causatis. Nec aliqua causa sed et causat naturaliter simpliciter. Tantum si quid Prima pars appareat quod quilibet dependet ab huiusmodi prime causa ad causam. Siliter nulla causa nisi prima genitrix est causa eius & hoc prius naturaliter quod ipsa causa proxima causet. Prima autem non causa nisi prius est genitrix. Secunda similius prius est causa quia dependens ab ipsa causatione primi que simplicitas prius est. Tercia pars secundum de necessitate secundum quid patet quia multe causae naturales causas est ex parte eorum non per effectum & iuste necessitas est secundum quid causas. Secunda ex parte perfectione eorum & non simplicitas sicut ignis causatum est ex parte sui non potest non calefacere tantum absolute potest non calefacere deo non coquante sicut est apparuit de tribus pueris in camino ignis & cetera.

IRCA DI. NONAM
Q. VERO. Utrum genitio
filii indubius sit eterna quod non quod
ubi est id est esse & duratio si
aliqd est prius esse & duratio secundum est
prius esse filii quod prius de causis secundum Aug. 4.
de tri. c. 17. genitrix est prius duratio filii.
Ita Aug. 15. tri. c. 14. uel. 15. Imperfectio
est in uerbo nostro quod est formabile anteque
formetur genitrix est imperfectio uide in uerbo quod est
informari habet genitrix non quenit uerbo dico
genitrix & cetera. Preterea si genitio semper est
eterna genitrix est semper generatur genitrix non quod
genitrix est & ita numerus est filius hec due
genitrix est ultra quod non quod natum est
natum est non est filius genitrix si filius semper
nascitur non quod natum est filius genitrix semper
nascitur non quod natum est filius. Oppositum abrosum
1. tri. c. 6. & ponit in littera Si prius
erat deus & postea genuit genitio ac
cessione mutatus est auertat deus haec deum

titus genitrix secundum habuit filium. Ita auctoritas
hilarii in libro infra gignere & gigni nullum
est mediump. secundum duracionis Si genitrix est prius
semper genuisse genitrix est filio quod semper est
genitrix. Ad quoniam dico quod sic genitio
non est ibi sub ratione mutationis sicut dictum
est di. 5. q. 2. & iuste habet terminos correspondentes
terminis genitiois mundi. non sicut dictum est di.
5. secundum p. non esse. id nunc aliquid se habere quod
prius propter quos terminos repugnat generationi &
mutationi eternitas quia non
potest simul esse sed alterum an alterum
ergo non est eternitas sed tantum est ibi
genitio & productio in esse libet per modum
nature. Ex hoc ostendo quod sit eternitas quod
ages oportet sufficiens. habet enim nullo dependens
& productus per modum nature habet productum
sibi coeum & est productum per se si non agat
per motum sed pater genitrix est tale agens genitrix.
habet genitioem coeum & est genitrix. Maior
potest quod productus procedat suam productum
hoc non potest esse ut uidetur nisi quod uel in
potestate eius esset agere uel non agere
uel quod si ex parte deficiatur ad agendum tamen
potest impediiri propter defectum alicuius a quod
dependet in agendo. Hec omnia excludunt
ea quod posita sunt in maiore. secundum sufficiens
ages & productus naturaliter. Si autem istis
non potest productus procedat productum hoc
esset quod productum productus per motum genitrix. istis
animotis & motu termini productum est coeum per
ducendi secundum productum minor apparet quod
ad omnes gradiones quod genitrix naturaliter
generat & est perfectum productus genitrix oportet a non
dependens in productendo & naturam suam nulli
pertinet per motum quod non potest esse motus
in natura illa. Per istam rationem tenet illud
ex Aug. 6. tri. c. 1. de igne & splendor
quod si ignis est eternus haberet splendor
sibi coeum & coeternum istud ex declara-

Ex. Aug. duca
rat secund.

ro sic. Quid in aliquo occurrit ratione minoris & minoris quicquid in illo sequitur ratione minoris per se communioris sequitur etiam ipsum ubi iuenerit absque ratione minoris. Hoc apparet in omnibus minoribus habentibus proprias passiones & eorum inferioribus genitibus. In iure atura occurrit ratione minoris naturaliter & ratione producentis naturaliter quicquid sequitur creaturam ratione huius minoris quod est producere naturaliter sequitur et ubi iuenerit sine creatione naturaliter. Sed quod ignorans habeat splendor coeum habens non sequitur per se ipsum pro hoc quod est causas naturaliter sive pro hoc quod est producere naturaliter. Quod si impossibile non caret illius produceret ita quod splendor est ex naturae nature cum igne adhuc non minor sequitur coeuitas genitum ubi est uere ratione producere naturaliter sine ratione minoris naturaliter sicut in dominis ibi uere sequitur produceus habens productum naturaliter sibi coeum. Ista solutio etiam confirmatur accipiendo illud quod est uel reperitur perfectonis spiritum in generationibus diversarum creaturarum & rem in quaero ea quae sunt imperfectionis signis in successione hoc perfectonis est in eis quod dicitur sunt. Imperfectionis est in eis quod non minet sed tantum habet esse in fluxu partis post prem. In generatione permanenti hoc est perfectonis quod manet & in perfectonis quod non sunt dicitur sunt & habens post in perfectone in faciente quia non est perfectum facies. Similiter in facto ponit imperfectionem quia necessario habens non esse. In idemlibus successione hoc est perfectonis quod dicitur sunt & tota simul sunt sed imperfectonis est quod raptim transiret. Congregando perfectores habebit genitum quod simul generabit & erit permanens & hoc est genitum generari & perfecte esse in nunc perfecto statu quod est nunc existentias quod est proprie. Ad primum argumentum dico quod

primum dicit multipliciter sicut apparet. Item. Et si accipiatur eodem modo bene potest occurrit quod si sit primum alicuius quod sit primum illius quod est idem sibi sed primum non occurrit occurrit cuius hoc quod est duracionis pro primo originis sed tamen pro primo quod sit quasi secundum illius duracionis a quo sicut instantis dicitur primum tempore siue hoc sit ex usu sermonis uel ex uirtute sermonis non occideret ista pater est primum duracionis filii sine determinacione sed bene occideret ista pater est primum originium existentias filii. Cum genitum arguit per ydentityatem esse et duracionis quod quicquid est primum unius & alius occidit si primum uniformiter accipiat respectu esse & duracionis sed primum non occurrit cuius li duracionis in ratione talis principii in ratione qualis principii occurrit cuius li esse quia respectu esse est principium originium & ideo non sequitur sed est fallacia equocatio uel apibologie sive ad hoc ut genera teneat opportet determinare primum in genere pro hoc quod est originas uel originabile ut dictum est. Ad secundum dico quod uerbum nostrum est duplicitate infieri uno modo infieri quod est proprium significandi per uerbi. Alio modo infieri quod est inquisitio procedens illa significacione quam inquisitionem Augustinum uocat cogitationem uoluntabilis quod uerbum nostrum sit inferius hoc secundo modo est imperfectonis excepto uerbi quia ponit nouitatem & excepto intellectu nostri quod ponit imperfectam calitatem & hoc modo uerbum dicendum non est infieri. Et ideo occidit Augustinus uerbum nostrum cogitatione fori Ita quod prius sit forabile quam fortunum in illa inquisitione prouia sed quod uerbum nostrum sit infieri quam ad suam significacionem non est imperfectonis in eo ymo necessarium est ad primum ratione uerbi & erit et in prima & ita non est imperfectonis in uerbo

etno semp esse infieri. i. gigni absq; in
quisitione pia. Ad 3^m dico q; aug.
uidetur negare filiu semp nasci i qone
pallegata. Cu tñ origenes dicat opp^m
sicut allegat mg i lra sup illud Iere. x.
in uenta est Et Greg. mox. 29 super
illud Iob. 38. Sciebas quædo nasciturus
Nūquid tradicūt Rñdeo Aug. i illa
questione uidet dñe aliqua quib9 pñt
illa dicta recordari nō possum9 inquit
dicere semper nascit ne imperfecto aliqd
uideat Nō dicit ipfecto ē si dicatur sep
nasci s; uidetur iquit significari ipfecto
hoc ē iste sermo nō significat gnatioe,
ita esse pfecta sicut iste significat eam
ē pfectam sempē nat⁹ Ita enī semp
ē natus magis exprimit ueritatē q; ista
semper nascitur licet utraq; sit uera.
Ad cui9 intellectū sciēdū qd uerba c9
cūq; tpis dicūtur deo uere siue signi
ficēt act⁹ eēnales siue psonales q; patz
Aug. sup Iob. omelia. 99. super illud
Iob. 16. nō enī loquetur a semetiō sed
q; cūq; audiet loquetur q; cūq; audiet iq;
Aug. de spū que utiq; audiuit & audit
quia spū sanct⁹ audire est a p̄e filioq;
pcedere & p 9ns q; audiet audiuit &
audit sicut sciet scit & sciuit ergo mult
dicere qd uerba oīm tpoꝝ dicūt d̄ deo
& illud appetit p illud q; adducit mg
di. 8. c. 2. Sed quid significat ista uerba
diuersorū tpoꝝ cū dicūt d̄ deo Rñdeo
magis pprie possunt dici q; significare
nūc eternitatis q; d̄ras tpis nō tñ illud
nūc absolute q; n̄ ess; tūc uariatō mō
diuersorū tpis significādi s; iqtum co
existit prib9 tpis ut cū dicit de⁹ genu
it significāt nūc eternitatis ut sit s̄es⁹
de⁹ h; actū gnationis i nūc eternitatis
iqtum illud nūc coexistebat p̄ito de⁹

gnath⁹ est habet actū i nunc eternitatis
inqtum coexistit pñti Ex hoc patet q;
cū illud nunc uere coexistebat cuilibet
dñe tpis uere dici⁹ de deo d̄ras omniū
tpoꝝ Expressi⁹ tñ s; m beatū Grego.
significatur dñe gnatōnis ueritas per
hūc sermonē semp natus ē q; per istum
sermonē semp nascit q; pli natus signi
ficiatur natuitas ut pfecta per li semper
significāt ut pfecta cū oī parte tpis. Et
ita n̄ tñ significāt oī pti tpis coexistē
sicut p illā semp gignit sed significat
oī parti tpis coexistere sub rōne pfecta
& in h; uidetur exp̄ssissime significari
ueritas processionis.

IRCA.DI.DECIMAM

Quero utrū spū sanctus
pducat p actū uolūtatis q;
non Q uia nāta ē uis insita
rebus. ex similib⁹ filia pcreās s; m illaz
descriptōnē 9nēm nāte spū sanctus ē
filis nāte pducēt i natura g;. pducif p
naturā & n̄ p uolūtate. Itē Auerois. 8.
phico. 9m. 48. uel. 46. uult q; uig nāte
ē tñ un⁹ mod⁹ 9icādi g;. si dīna nāta
9icatur p mod⁹ nature nō 9icabitur p
actū uolūtatis. Preterea uolūtas ē po⁹
actiua icreaturis nō g; factiua & ita a si
mili i deo si ē po⁹ opa⁹ nō uidetur esse
po⁹ pductia pb⁹ 9ñe q; sicut icreaturis
se habēt actiua & factiua ita in deo opa⁹
& pductiua sicut enī actiua habz actuz
i manētem & obm psuppo⁹ factiua h;
obm pduc⁹ & actū trāseūtē Ita idinis
actus opatiue i manet act⁹ pductie nō
i manet opatiā et psuppo⁹ obm pduc
tiua at nō psupponit fm̄m. Itē nihil
pducif actu uolūtatis nisi p̄ognitū ex
. 15. tri. c. 27. Igitur si spiritus sanct⁹ sic

ducatur ex ita cognitio auctio producatur &
tunc cognoscetur a p̄re & filio cognitio ī
tuitia quia nulla alia videtur īdeum ponenda
cū alia sit perfecta sed cognitio que ē ei⁹
inquitur cognoscitur auctio p̄duci nō videtur
ituitia esse quia cognitio ituitia nō est
nisi rei ut ē inie p̄ns & exīs S3 iueis
est sp̄us sanctū a p̄re & filio nō cognosci
ituitie g. non p̄ducitur actu uolūtatis
Cōtra Aug. s. t. p. c. uel xiii. spirit⁹
sāct⁹ exiuit a p̄re & filio nō q. nat⁹ f3
quo datus exire p̄ modū dat⁹ uel doni
quenit p̄duci p̄ actū uolūtatis cuius est
ex libertate dare uel donare. AD
Questionē dico q̄ sic quia ī deo ē uolūtatis
sicut app⁹ ex q. de attributis di. 8
Patet et ex hoc q̄ de⁹ ex natura sua ē
beat⁹ beatitudo nō ē sine uolūtate nec
sine actu uolūtatis Est et uolūtatis ī deo
sub rōe p̄cipii p̄ducti quia p̄cipia p̄
ductiua ex quo dese nō dicūt ip̄fectōes
reducunt ad aliquā unū p̄fectum uel ad
aliquā p̄feta itāta paucitate ad quātāz
possent reduci. Non at p̄nt oīa reduci
ad unicū prin⁹ actiuū uel p̄ductiuū qz
illud unicū h̄ret definiatū modū agēdi
alteri⁹ istoꝝ s. nature uel uoluntatis
quia iter istos duos modos p̄ducēdi nō
ē aliq⁹ mod⁹ medi⁹ g. nō p̄nt reduci
ad minorē paucitatē quā ad dualitatē
p̄cipii. s. p̄ductiui p̄ modū nature &
uolūtatis & tñ illa ad q̄ stas tāc al per
fecta tota reductō p̄cipiorū sūm p̄fca
simplicif & ambo illa prin⁹ sub ppria
rōne ponūt in deo ut ē prin⁹ p̄ducēs.
Et ex hoc ultra p̄bo 9. nem p̄cipalem
In quo cū q̄ ē p̄cipiū aliqd q̄ ex ratiōe
sua est prin⁹ p̄ductiuū illud erit in eo
prin⁹ p̄ducēdi si sit ī eo sine ip̄fectiōe

tum ī deo ut p̄batū ī forlīt. est uolūtatis
ex naſa rei & hoc sub rōne p̄cipii & li
beri respectu amoris & patet q̄ est ibi
sū ip̄fectōe g. erit ī deo prin⁹ p̄ducēdi
amorē & hoc sūm p̄portionē sūe p̄fec
tōnis Ita q̄ sicut uolūtatis creatū ē prin⁹
p̄ducēdi amorē creatū q̄to amore ipsa
p̄t amare obm qui dicit amor adeqt⁹
ita illa uolūtatis erit prin⁹ p̄ducēdi amo
rem tñ q̄to ip̄a nata est amare. Nata ē
at amare obm īfinitū īfinito amore g.
nata ē esse prin⁹ p̄ducēdi īfinitū amorē
nihil at ē īfinitū nisi sit ip̄a eēntia dīna
g. ille amor ē eēntia dīna ille at amor
p̄ductus nō ē natus eē forma inherens
qz nihil tale ē idīnis g. ē p̄se subsistēs
& nō idem subsistēs cū p̄ducēte quia
nihil p̄ducit se p̄ de tri. c. 1. g. ē p̄lo
naliſ distictū. Hāc p̄sonā dico spirituꝝ
sanctū qz fili⁹ nō sic p̄ducit ut pat⁹ di.
6. sed p̄ actū nātē uel itellect⁹ & cēta.
HIC TAMEN TRIA sunt dubia:
Primū quo uoluntas p̄t esse p̄cipiū
q̄nīcādi naſa cū ita nō sit īcreaturis. 2.
quo uolūtatis actiue p̄t esse prin⁹ nēccio
p̄ducēdi que necessitas requiriſ in ista
p̄ductione. 3. si ista p̄ductō sit nēccia
quo nō ē p̄ modū nature sū cōtra illā
disticta ē libera. Quātū ad primū
dicit sic q̄ naſa idīnis dicit q̄druplicit
Vno. naſa appellat ip̄a eēna dīna in q̄
tres p̄sonē dīne subsistūt & diciſ naſa
sic pure eēnaliter. 2. dicit naſa prin⁹
actiuū naſale & naſa sic ē uis p̄ductiua
filis ex simili & sic poꝝ ḡnandi actiue ī
p̄re ē naſa & sic ē eēnale q̄tractū ad no
cōnale qz ē ip̄a naſa dīna dicta primo.
Nā enī q̄ ē ip̄a eēntia dīna ut ē sub p
prietate p̄na definiata ad actū ḡnandi
& nō itelligat h̄re p̄ductiuū sibi adeq

Hāc summa
quātū
modis
H.

et istos duos modos natūrā tāgit hylari⁹
s. tri. c. i. dices de filio q̄ ex uirtute
natūrā i ēadē naturā natiuitate subsistit
3. mō dicit natā q̄libet uis natālī exīs
uel ēenālīter i natura p.⁹ dicta que uis
& si sit libera tamē h.⁹ pōt dici natura
& tūc uolūtas in deo dicit natura q. s. ē
natālis po⁹ exīs in natā dīna natālīter
4.⁹ dicit natā in 9mutabilis necessitas
circa aliquē actū ut natā isto 4.⁹ modo
dicta non sit nisi mod⁹ & 9dictō circa
actum elicitū. Ex his ad propositum
dicitur q̄ nec intellectus neq̄ uoluntas
in ratione qua sūt simplici⁹ itellec⁹
& uolūtas sunt prin⁹ elicitā actū no
cōnaliū p q. s. pducit sile iſo⁹ natālī i p̄i
pducēti qz tūc iquocū p eēnt eēnt pri⁹
elicitia actū liliū quibus pduceretur
simile informa q̄ flm ē increaturis sunt
enī solūmodo prin⁹ elicitā actū natā
liū ut sunt in natura diuīna & ut sic
p illā habēt iſe natālītē qdā ad pduc
tiones nocōnales Szm h.⁹ g.⁹ dixim⁹ in
qōne qdam de emanacōne i gñali q̄ in
tellec⁹ & uolūtas ut sūt simplici⁹ itel
lecc⁹ & uolūtas modo. s. itellec⁹ &
uolūtario agētes tm̄ sunt elicitā actū
eēntialī qui sūt itelligere & uelle licet
h.⁹ sit passiue ex pte itellec⁹ & actiue
ex pte uolūtatis ut sūt at natā & prin⁹
actiua natālī elicitā actū nocōnaliū q̄
sunt gñare & spirare & hoc necessitate
natālītatis q̄ i possibile ē deū p prin⁹ q̄
sunt natā i p̄o hui⁹ mōi act⁹ nō elicere
Ad cui⁹ declaratōe⁹ ē sciēdū q̄ h.⁹ mōi
natālītē hñt a natā dīna i qua sūt itel
lecc⁹ & uoluntas s̄z alīt & alīt qm̄ ipse
itellec⁹ dīn⁹ i p̄az h.⁹ coicidēdo i rōnē
natā q̄ p̄ueit eū q̄i ipellēs i p̄m & sic est
rō principalis elicitā act⁹ nocōnalis &

h.⁹ iuxta s̄z mōu⁹ natē p̄dictū ut oīo
natālītatis ista sit p.⁹ & rō itellec⁹ sit q̄i
9coitās uel q̄i s̄z qd̄ ut nō nī modo
natē & natālī ipetu actū suū nocōnale
elicitā ut magis pprie pater dicat gñar
natā itellec⁹ ual q̄ itellec⁹ naturali ut
itelligat poti⁹ itellec⁹ q̄i dēmiare nāz
q̄ euerso & s̄z h.⁹ rō q̄ e pduct⁹ fili⁹
natura elicitia sit prima & rō q̄ dicit
uerba respectu illi⁹ quasi scđa. uolū
tas at uolēdo h.⁹ i p̄az naturā nō ut coin
cidēdo i rōnē natē z.⁹ dicte s̄z habēdo
ānexā sibi qdā uī nature primo.⁹ dicte
Ex hoc q̄ fundat i ista ut natālītatis ista
i uolūtate nullo mō sit p̄ueiens e⁹ liber
tate nec rō ei⁹ ē rō elicitā act⁹ nocōna
lis penes s̄z mōu⁹ nature Hoc enī eēt
oīo cōtra i p̄az libertatē s̄z poti⁹ ut sit
9secutia & ānexa libertati & h.⁹ nō ut ali
qd̄ q̄ uolūtas elicitā suū actū nocōnale
principiatē s̄z ut aliqd̄ q̄ assistēte uolū
tati. uolūtas i p̄a ex ui q̄ habet ex eo q̄
ē uoluntas & libera pōt elicere actū no
cōnale q̄ sine illo assistēte oīo elicere nō
posset. Sciēdū qntū adz⁹ dubiū q̄
triplex ē actio uolūtatis prima q̄ē elici
tia a uolūtate ut uolūtas simplici⁹ abs q̄
oīo natālītate & nccitātē ut ē i⁹ que p̄ce
dit de arbitrio uolūtatis siue i deo siue
īcreatura itellec⁹ & in nobis tendit
solūmodo i bonū amatū q̄ ē circa sum
mū bonū. 2.⁹ que est elicitā a uolūtate
ut ē simplici⁹ uoluntas & hoc cum sola
natālītate nccitātē immutabilis ānexa
illi accioni ut ē illa que p̄cedit a libertatis
arbitrio & tendit in summū bonū ama
tum & apte uisum. 3.⁹ q̄ē elicitā a uo
luntate nō ut uolūtas simplici⁹ sed ut ē
natā natālītate sibi ānexa dicto modo
ut illa que p̄cedit a uoluntatis libertate

in solo deo & tendit in summū bonum
nō solū amatū & uisum sed etiā i puz
amorē pcedētem q. int̄esse amat licet
diuersimode tendat i utrꝫ & hoc s̄m
aliā & aliā necessitatē imutabilitatis an
nexam i p̄i actioni iq̄tum enī actio ordi
natur i amatū s̄m ab ip̄a sola uolun
tate rōe qua est libera pcedit imutabili
tas necessitatē i actione ei⁹ 2. & in ac
tione ei⁹ 3. Inqtum uero actio ordiñ
in amorē pductū tendētē i amatū &
tm̄iatū sic ab ip̄a natalitate ānexa uo
lūtati pcedit necessitas i mutabilitatis
circa solum actum nocōnalē elicitū a uo
lūtate uel poti⁹ a libtate uolūtatis ut
ei talis nccitas ē ānexa. CONTRA
Opionē pri⁹ q̄tū ad h. qd ponit de as
sistētia illi⁹ nature i p̄i uolūtati ut uolū
tas ui illi⁹ assistētie poss⁹ 9nicare natāz
Quero qd est illa assistētia uidetur q̄
nō sit necessaria qntū ad istā 9nicatōe⁹
qz habito suppo⁹ agente⁹ perfecto &
cōueniente actōni & principio agendi
pfecto nō uidetur ad aliud necessarium
ad agēdum ita ē in pposito qz p te sola
uolūtas ē prin⁹ q̄ respectu act⁹ nocō
nalis & 9stat q̄ suppo⁹ agēs ē pfectū
& queiens actōni n̄ uidet g. illa assistē
tia esse necessaria ad talē pductione⁹.
Prefea q̄ ponat unica necessitas i uoli
tione & duplex i spiratione uidet esse
contra ipsum & 9tra ueritatē quia ip̄e
poit actus nocionales fundari in essen
tialib⁹ & omnes 9cedunt 9nīt q̄ act⁹
eēntiales aliquo⁹ pcedunt act⁹ nocōna
les nō uidet aut̄ q̄ i fūdato possit esse
alia necessitas for̄liter maior q̄ i eo in q̄
fūdat. Vel duplex nccitas erit ifūdato
& unica i fūda. p. qz tunc p̄ impossibile
uel in9possible sepata una necessitate

ab alfa. s. illa q̄ fūdatū h̄z a fundamēto
r̄manebit illud fūdamētū nccīz nō āt
remanebit illud i quo fundat nccīz qz
nō habuit nisi illā unicā nccitatē q̄ cir
cōscribit ītūdato g. poss⁹ illa pōta
nccitas eē ifundato & non i illo in quo
fūdat. H. ad ppo⁹ qz si act⁹ spirādi
nccitatē h̄z ex libertate uolūtatis & p̄t
hoc ex illa natalitate ānexa uolūtati &
act⁹ dilectōnis s̄plicis nō h̄z nisi tm̄ p̄
mā nccitatē g. circūscripta p̄. nccitate
circūscribetur tota illa nccitas q̄ erat in
fundato ad hoc tamē remaēbit a⁹ nccī
tas i pductōe i⁹ uidelz i⁹ q̄ ex n̄alitate
Pretea uidetur q̄ tota natalitas illa nō
ḡsequatur actū uolūtatis qz illa 9uenit
uolūtati p̄ ip̄m ex hoc q̄ fūdat i eēntia
dina g. cū pri⁹ sit rō eēntie rōe uolun
tatis quicquid ḡsequit̄ rōe⁹ eēntie dīne
cōsequit̄ eam pri⁹ q̄ illud qd ḡsequitur
uolūtate ut uolūtas ē & ita uidet q̄ na
talitas illa pcedat aliquo⁹ ipaz libtate⁹
Prefea 9tra opinatē q̄ ar⁹ eēt illd qd
ip̄e facit si itelle⁹ et uolūtas eēnt pri⁹
9nicandi natām uñ tales potētie g. in
creatīs eēnt tales potētie pri⁹ 9nicādi
naturā si oīo eēt alia rō for̄lis itellectus
& uolūtatis i deo & i creaturis Et s̄ilī
q̄ nccitas distinguēdi inter uolūtate⁹ q̄
ponit prin⁹ eliciendi actū & naturā q̄
poit coassistere uolūtati elicit̄ si tātū
inter ista sit distinctio rōnis. DICO
aliter q̄ uolūtas pōt eē prin⁹ 9nicādi
naturā & nō uolūtas ut 9nīt sūpta ad
uolūtate⁹ creatā & icreatā s̄z uolūtas uñ
ifinita. Est enī ifinitas ppri⁹ mod⁹ uo
lūtatis dīne sicut & cōlib⁹ alteri⁹ eēn
tialis pfectōnis. Hoc patz ex rōe poita
pri⁹ ad solutōe⁹ questōis quia uolūtas
est prin⁹ amoris adequati sibi hoc est

tanti amoris. q̄to ip̄a nata ē amar obm̄
 Nata ē at amare obm̄ infinitū infinito
 amore. ergo ē p̄ductia infiniti amoris.
 Q uicqd ē formalit infinitū ē entia
 dīna. g. ip̄a uolūtas ē prin⁹ cōicandi
 natā ā dīna amori p̄ducto. Et si queras
 a me de coassistentia nāte aliquo modo
 dico q̄ nō opporet uolūtati ut ē pri⁹
 cōicādi nātāz aliquo mō spāli assūtēdi
 ponere nātāz coassistere. si naſa posset
 esse pri⁹ cōicandi naturā & non uolū
 tas nisi poneret ibi minor pfectō uolū
 tatis q̄ nāte nulla ē talis ip̄fectō q̄ sim
 plicit ita est pfecta uolūtas infinita sicut
 nāta infinita. AD SECUNDVM
 dubium de nccitate pat̄z p̄ idē q̄z pri⁹
 p̄ductiuū pfectū pōt dare p̄ducto oē;
 pfectōez q̄ sibi nō repugnat s̄z uolūtas
 infinita ē prin⁹ p̄ductiuū pfectū ergo
 pōt dare p̄ducto suo pfectōez sibi quei
 entē: nō repugnat at sibi nccitas: ymo
 nccio queit sibi q̄ nullum infinitū pōt
 ēē possibile nō nccium ḡ istud prin⁹
 qd̄ ē uolūtas infinita erit sufficiēs prin⁹
 dandi nccitatē huic p̄ducto si ē prin⁹
 quo pōt dari nccitas p̄ducto ḡ dat q̄z
 nulli qd̄ nō ē ncciu; pōt dari nccitas ex
 se. Et ultīg si est prin⁹ quo dat nccitas
 p̄ducto ḡ & pduc⁹ ni pduc⁹ enī capit
 ēē pductōe. Nō pōt at aliqd capere eē
 ncciu; p̄ductōez nō ncciaz. Istud ar⁹
 q̄si aposteriori uidet 9cludere nccitatē
 pductōnis ex nccitatē pducti. Si q̄at
 rō apriori uel acā qd̄ sit p̄ quod uolūtas
 dat nccitatē isti pductōi. Rñdef q̄ nec
 uolūtas infinita ex se sola dat nccitatē
 amori pducto 9perādo ip̄m ad qdcūq̄
 obm̄ nec solum obm̄ amatū qd̄ ē finis
 9patū ad qdcūq̄ uolūtatē dat nccitatē
 actui uolūtatis uel productōi amoris.

Pri⁹ p̄bo qz uolūtas nō ē prin⁹ ncciu;
 pducēdi aliquē amore alic⁹ obiecti nī
 sit prin⁹ nccium amandi illud obiectū
 uoluntas autem infinita nō potest esse
 ncciu; prin⁹ amandi obiectū finitū qz
 tale nō est nī infitū obm̄. qz si esset
 finitū. tūc de⁹ nccio amaret qdcūq̄ crea
 turā īmo & oē amabile ḡ non ē prin⁹
 ncciu; pducēdi amore suū 9pādo illud
 adqdcūq̄ obm̄. z⁹ pbatū ē defrudi.
 p̄ q̄ uolūtas ex rōe uolūtatis ī cōi nō
 nccio tēdit ī finē. Et si rñdeas q̄ uolū
 tas pōt 9siderari ut uolūtas uel ut naſa
 uel 9pādo ut ad finē uel ad ea q̄ sunt
 ad finē ut ḡ 9patū ad ea q̄ sūt ad finē
 ē uolūtas ut at 9patū ad finē ē natura
 & sic est mere nccitas. Illud ī pbatur
 & auctoritate & rōe. Rōe qz nō sunt
 e9dē potētie actie modi oppoiti agēdi
 & maxie isti. s. naſalit & libeſ q̄ primo
 distingunt potētiā actiāz quia si uolūtas
 9patū ad finē p̄ modū nāte & ad entia
 ad finē p̄ mōz libertatis ip̄a n̄ erit po⁹
 actiā una ūspētu istoꝝ & tūc nilla po⁹
 erit q̄ eligat ēs ad finē pp̄t finē. Nulla
 enī po⁹ eligit hoc pp̄t illud nī uelit
 utr̄q̄ extremū sicut nulla po⁹ cogni
 tia, cognoscit 9° nē pp̄ter prin⁹ nī 9g
 noscat eadē prin⁹ & 9° nes sicut arguit
 phūs 2° de aīa de sēsu cōi. Autoritas
 at ē Augustini ī enchi. c. 73. uel. 86. &
 poſt a mḡo li. 2° di. 25. c. 5. Necenī uo
 luntas libera dicēda nō est q̄ sic beati
 esse uolūg ut nō solū miseri eē nolimus
 s̄z nec oīo uelle possum⁹ ḡ uult dicere
 q̄ uolūtas illa qua ueli 9ḡ beatitudinē
 sit libera sed nullū finē magis nccio re
 spicit uoluntas q̄ beatitudinē in cōi ḡ
 nullum finē necessario respicit. Item
 illa respōlio poneret spiritum sanctū

D 1
9 v

spirari nō libere sed p̄ modū nature qz
eīḡ prim̄ esset uolūtas nō ut libera sed
ut nata. Itaq̄ dico q̄ nccitas hui⁹ p̄
ductōis amoris adeqt̄i sicut & nccitas
dilectōis q̄ formalit h̄ns uolūtate dili-
git ē ex ifinitate uolūtatis & ex ifinita-
te boītatis obiecti qzneutrū sine altero
sufficit ad nccitatē. Ista āt duo sufficiunt
hoc qz uolūtas infinita nō pōt nō esse
recta nec pōt nō esse in actu recto quia
tunc esset possibilis ergo necessario est
in actu recto. Non aut̄ oē uelle ē p̄cise
rectū qz ē ab illa uolūtate recta solū. i.
q̄si nihil sit uolēdu ex se sed tantū qz
est uolitum ab illa uolūtate recta essen-
tia enī diuina que ē p̄m obiectū uolun-
tatis isti⁹ ē ex le uolēda g° uolūtas i⁹
de nccitate ē in actu recto uolēdi illud
obm qd̄ est ex se recte uolēdu & sic ut
ex nccitate ē p̄m uolēdi & ita ex ncc-
tate ē p̄m pducēdi amorem illi⁹. Et
tūc dico q̄ nec sola uolūtas infinita pre-
cise non de t̄miando obm eius si nec
solū bonū infinitū nō definiendo quaz
uoluntatē respiciat ut ē obm ē totalis
cā nccio diligēdi nec ēt nccio pducēdi
amorē adeqt̄i. Sed ifinita uolūtas h̄ns
tale obm qd̄ ex se ē nccio amādū pfecte
p̄ns ēt nccia tā uolēdi illud bonū quā
spirādi amorē illi⁹ boni & talis uolū-
tas h̄ns tale obm ē p̄m cōicandi na-
turā dinā qz p̄m pducēdi amorem
infinitū pductū. talis enī amor ifinitus
pduct⁹ pporcōnat taz potētie q̄ ob-
iecto. Nō ita qñ uolūtas dinā r̄spicit
bonū amabile finitū qz lic⁹ sit ibi act⁹
infinit⁹ q̄m ē ex pte uolūtatis dīne nō
tñ ē infinitas q̄m est ex pte obiecti.
Sed ut̄ uolūtas sit p̄m nō t̄m amādī
bonū infinitū sed finitū & p̄m pduc-

cēdi amorē talis obiecti & hoc uel eadē
pductōne q̄ pducit spūz sanctū s̄m rē
uel oīo alia uel nulla. de hoc alias quia
similē habet difficultatē cū pductōne
uerbi. Vt̄ intellect⁹ infinit⁹ sit p̄m
pducēdi uerbu eēntie dīne uel uerbu
alicui⁹ alteri⁹ intelligibilis & tūc uel p̄
ductōne eadē s̄m rē cū pductōne uerbi
dīni Alia tñ s̄m rōnē uel alia tā s̄m rē
q̄ s̄m rōnēz. Ad ar⁹ ad p̄m dico q̄
illa diffinitō nature pbat q̄ spūs sāct⁹
nō pducit ut similis ex p̄ regulā ex ui
pductōis sue. Et uer̄ ē q̄ nō ē ymagō
patris sicut fili⁹ qui ex ui pductōis sue
pcedit ut similis patri. Ad z̄m r̄sum
ē alias diffusse di. 2. q. 4. in qua q̄rebat
Vt̄ possit ēē plures pductōes i dīnis
Ad z̄m est dicēdū sicut dictū est di. 2.
q. de pductōib⁹ q̄ dīrā accidētalīs po-
tētie l̄m actiū & factiū nō sunt dīrē
potētie pductiue ḡnaliē enī tali p̄m
pducit illud cui⁹ ē tale p̄m pduct⁹
uel i eo in quo ēt natū ē illud recipere
uel i alio uel i nullo. Si i nullo qz nihil
natū ē recipere illud esse tūc pducit p̄
se subsistēs si pō productiā sit pfecta
respectu p̄ se subsistētis. Ita ē i ppoito
uolūtas q̄ pducēs producit nec agit in
suppoito i quo ē pducēdo nec facit pro-
ducēdo i alio l̄z pducit t̄m p̄ se stātē
ut psonā q̄ i nullo recipit s̄bīne. Aliē
ēt r̄sum est di. 6. ubi dictū ē q̄ pduc⁹
nō est intellectō formalis & quō etiam
intellect⁹ pōt esse p̄m quo nō t̄m in-
telligēdi l̄z dicēdi. Ad ultūm dico q̄
necessitē ad actū amādi siue ad actū am-
oris amatū ēē p̄cognitū. H̄ enī dicit
Aug. is. tri. c. 27. sed nō opportet ipsaz
dilectōez esse p̄cognitā puta si offerat
mibi aliqd̄ bonū honestū nō opportet

anteq; possim habere actū illū. s. amādi circa illud qd. s. p̄cognoscā illū actum. Ita in p̄posito opportet eētiā dīnam cuī amor spiratur esse p̄cognitā patri & filio ad h̄ ut spirēt. Sz nō opp̄ortet in isto istā i originis qcedere spūz scūz qui ē amor spirat⁹ esse p̄cognitū patri & filio licet i istātē eēnitatis semper sit tota trinitas nota cuilibet p̄sonē itinītate qz distinguēdo int̄ istātia originis nō distinguitur inter duracionēz & duracionem sed tantum a quo scz quis sit. Aliter p̄t dici q̄ in isto priori signo originis aīq̄ intelligatur spūz scūz spirari pater & fili⁹ cognoscūt spiritū sicut. s. intuitiē licet nō ut exītē in se qz 9gnoscūt eētiā dīnam que est ratō 9gnoscēt intuitiē qdcūq̄ obm̄ intelligibile sicut trinitas 9gnoscit et̄ intuitiē eratūrā aīq̄ pducatur qz eētiā dīna q̄ intuetur ē rō pfectissime 9gnoscendi oīa alia & p 9ñs ratio 9gnoscēt intuitiē qdcūq̄ 9gnoscibile l̄z n̄ existeret inse.

IRCA.DI. VNDECI
māquero. Vt̄ spūz scūs pcedat a p̄e & filio q̄ nō Dañ. &c. a p̄e pcedētez & i filio quiescētē dici⁹ spūz scūz. Itē c. 8. ex patre spūz sāctū dici⁹. ex fi⁹ at̄ nō dici⁹. Itē idē i eplā de trisagio ad iordanū archimādrītā infine P̄ & uerbu & spūz ip̄i⁹ Et subdit ex p̄e quidē filii. & non ex filio sed spiritus oris dei

Itē p̄ rōnez grecor̄ nihil tenēdū est ut articul⁹ fidei nisi q̄ 9tinet in euān° qd̄ 9fuse 9tiet fidē uel saltē i scriptura noui testamēti l̄z nō uidēt expressu⁹ in nouo testamēto q̄ spūz scūs pcedat a filio ḡ & ceta. Itē dilectō in nobis nō

pcedit a uerbo qz noticia n̄ h̄z cālitatē respectu uolitionis. ḡ similit̄ nec in p̄ thotipo. Itē spiracō passua ē p̄pria uni p̄lone indīnis. ḡ & actua p̄ 9ñe uidēt enī utraq̄ eē eque pfecta & eque īcōicabilis. & ceta. Contra insimbolo Niceno ex patre filioq̄ pcedit & i simbolo Athanasii spūz scūs a patre & fi⁹ & ceta. In ista qōne dicūt greci discordare a latinis sicut uidēt auctoritates Dañ. sonare Sz de ista discordia dicit linconiēsis i quadam notula sup finem eplē de flagio q̄ sūia grecor̄ ē q̄ spūz scūs ē spūz filii nō pcedēt a filio sed a solo patre p̄ filiū Et uidēt hec sūia contraria nosfre q̄ dici⁹ spūz sāctū a p̄e & filio pcedere. Sed forte si duo sapiētes unus grecus & alias latin⁹ & ut q̄ amator ueritatis & nō p̄prie dictōnis unī p̄pria est de hacuisa contrarietate dis̄guenirēt pateret utiq̄ tādē ipaz cōtrarietē nō ueracit̄ eē realē sicut ē uocalis alioquī uel ip̄i greci uel nos latini uere sumus heretici. Sed quis audet h̄uc autore. s. Ioh. Dañ. & beatos Basiliū Grego. theo^m & gregō. nazāzenuz Cirillū & 9similes patres grecos hereticos arguere. Q uis iter̄ arguret hereticos Beatū Ieroniū Aug. & hylariū & 9similes latinos uerisimile ē q̄ non subē dictis uerbis cōtrariis cōtrariorū doctor̄ sūia discors multiplicit̄ enī dic̄t sicut h̄. h̄ sic hoc ex illo uel ab illo qua multiplicitate forte itellesta subtili⁹ & diffīcta forte pateret cōtrarioz uerboz nō discors sūia. Q uicquid sit de eis ex quo ecclesia catholica hoc declarat ē tenēdū sicut de s̄ba fidei si cut p̄ extra de sum. tri. & fi.ca. firmūt tenēdū ē q̄ spūz scūs abutroq̄ pcedit

Sed q̄ greci est orto p̄cipi p̄prio nāh̄ m̄t gnōmōz & p̄rebat⁹ a
Ponunt uig. s. E. p̄fir tm̄. 5891. s. t̄ p̄ act vol. p̄t p̄ ac̄t m̄mo
& dēm m̄mo & p̄m̄s & p̄m̄s & m̄mo vol. ḡ gnōmō abḡ & p̄ua p̄i
uaniō & p̄ ḡ gnōmō & p̄m̄s & q̄ q̄d̄ & p̄ ḡ gnōmō & p̄m̄s
A. Tm̄ ponit ḡiss. ut a p̄c̄ z h̄o & t̄o ponit q̄ ḡgnōmō p̄r̄act
cō ḡgnōmō dēm h̄o & t̄o quaz t̄o p̄m̄s & p̄m̄s & p̄m̄s
q̄ h̄o & t̄o p̄m̄s & t̄o p̄m̄s ut t̄o h̄o n̄ p̄m̄s & t̄o
Lutupolis Sz̄t. Adam p̄cipitū & origīns. Hoc. Alex. di. Alex.
p̄p̄. 01. 12. q̄s. m̄ 1021. q.

*R. 500^{ca} p. 55.
ab utroq. p. 55.*

Ad hoc ē rō talis habēs prin^m pfectuz
pductiuū prius q̄ intelligat h̄e pduc-
tū pōt illo prin^o pducere qn. s. prin^m.
ē ita pfectū q̄ n̄ depēdet a passiō nec
pōt paliud impediri filius habet uolū-
tate q̄ est prin^m pducti^m amoris adeq-
ti & habet ut p̄telligatur pducto actu
uolūtaris. g^o pōt p̄ ea pducere g^o p̄ ea
pduct. Pro^o in ioris ḡnatio & spirato
habēt aliquē ordinē ita q̄ alio^o ḡn^o
prius ē spiratōe ī illo priori cōicat geni-
to oīs pfectō dīna que sibi nō ē pugnat
& ita uolūtas g^o habz tūc uolūtate ut
priorē pducto p̄ actū uolūtatis quia ad
huc nō ītelligit pductō aliquā pfecta p̄
modū uel ac^m uolūtatis. Assūptū ēt
de ordine istar^x pduct^m l^z maīfestum
uideat ex ordie po^o pbat tñ ex h^o q̄
q̄n act⁹ primi habēt ordinē ī aliquo si
ut q̄ sit pfecte act⁹ hēbunt ēt ḡsimilē
ordinē ī eliciēdo suos act⁹. Addo autē
pfecte act⁹ ad excludēdū formā l^z balē
& q̄litatē incōceptibilib⁹ ubi l^z forma
l^z balis sit actia & q̄litas simili^f & forma
l^z balis sit prior q̄litate tñ qualitas habz
actū suū prius sed hoc est ex ipfectōne
actūtatis forme l^z balis. In patre āt intel-
lectus & uolūtas sūt pfecte prin^a actia
& habēt ordinē q̄dam qz fecūditas in-
tellectus q̄stituit patrē nō āt fecūditas
uolūtatis g^o ista fecūditas itellect⁹ ali-
quo mō pri⁹ hēbit actū luū quā fecun-
ditas uolūtatis actū suū: Probāt alii
istū ordinē pductōnts ad pductōnē p
h^o q̄ sicut se habet intelligere ad uelle
ita dicere ad spirare. Sz ista p^o uidet
desicere uelle enī p̄supponit itelliger qz
p illud itelligere obm circa q̄ dicit esse
dilectō ē sufficiēt p̄ns & absq̄ illa intel-
lectō nō esset sufficiēt p̄ns uolūtati ut

D 1
9 1

poss^z uelle sz p ac^m ddi. n̄ ē p̄ns uolūta
tū p̄cile obm illi⁹ cui⁹ amor ipiraf quia
si pater uolūtate spirat ut ī eo nō tamē
habet obm p̄ns forliter p̄ notitiā geitā
quia nihil nouit notitia genita ut dicit
Aug⁷. de tri. sed itellectōe in geitā h^z
obm sibi p̄ns & illa ē notitia q̄ p̄suppo-
nit actu spirādi g^o nō ē silis necessitas
q̄ ḡn^o p̄supponat spiratōni sicut q̄ i
tellectō p̄supponat uolicōi. Cōcedo q̄
ista īstātia bñ pbat q̄ non ē oīo similis
uccitas l^z int̄ intellectōez & uolicōez ē
ordo pp̄t duo unū ē pp̄t p̄ntiā iā dictā
Aliud est pp̄t istar^x po^o & ordinem
in opando quia iste potētie tales sūt q̄
una ē naſalit ordinata posteri⁹ opari q̄
alia. Prima rō nō ē rō prioritatis ḡnois
ad spiratōez sed 2^a. Sicut enī īqntū sūt
potentie operatiue est aliquis ordo int̄
operationes earum ita in quantum sunt
potētie pductie ē aliq̄s ordo pductōis
ear^x licet non sit aliquis ordo uccitatis
pp̄t p̄ntiā obi talem habēdā. Ex^m h⁹
est si in igne calor & siccitas sint cause
actie nate tñ ordinate elicere actus suos
ita q̄ siccitas nō pōt pri⁹ desiccare nisi
pri⁹ calor calefaciat ista uccitas ordinis
nō est quia p calefactōez sit obm desic-
cable p̄ns siccō ut desicce sed propter
natam istar^x po^o & actiār^x. Et si in isto
priori ī quo calidū calefaciat calore. cōi-
caret calefcō uel pducteret īcalefcō non
tñ calorē sed ēt siccitatē q̄ habuerit ca-
lefacti^m eadē siccitate desiccare cū ca-
lefaciēte qz ī illo īstanti nature ī quo ē
desiccacō una siccitas est īcalefaciēte &
calefcō Ita itelligēdū ē hic q̄ ī isto sig^o
originis ī quo p̄ pduct actu uolūtatis:
prin^m pduc^m idē est ī patre & ī filio &
iō fili⁹ eadē pductōe pduct^r s.s. cum

patre. Ad auctoritates Dam. uidet posse r̄nideri p̄ notulā illam linconiesis de qui dictū est. Prima tñ autoritas e9 posset exponi si loqtur de uolūtate & nō de. s.s. quia tūc poss̄ dici q̄ uolūtas que est prin^m spirādi ipsa est a patre in filiū qz pater cōicat eā filio & cōscit in filio hoc est nō ult̄q cōicat subrōne fecūdi pricipii licet eadē uolūtas cōiceat s.s. inse Sed l̄ra dam. ibidē uidet loqui de p̄sona. s.s. & nō de uolūtate q̄ spirat

Ad rōnem illā de euan° dico q̄ xpm̄
descendisse ad inferna nō doceſ ſeuā°
& tñ tenēdū eſt ſicut articul⁹ fidei qz
poſt i ſimbolo aplōꝝ Ita multa alia de
ſacramētis ecclie non ſūt expreſſa in
euan° & tñ ecclie tenet ea eſſe certitu
dinalit̄ tradita ab aplis & piculosū eēt
errare circa ea qz non tñ illa q̄ ab ipſis
deſcedūt p ſcripta ſed ēt que per gſue
tudinem uniuerſalis ecclie tenen
da ſunt Nec xpc̄ ineua° docuit omnia
ptinētia ad diſpēſatōeꝝ ſacramētorum
Dicit enī diſcipulis suis i iohāe ad huc
hēo uobis multa dicere ſed nō poteris
portare mō cū āt ue. ille. ſ. ueri. do. u. o
u. Multa g° docuit eos. ſ. ſ. que nō ſunt
ſcripta in euan° & illa multa quedam p
ſcripturā quedā p gſuetudineꝝ ecclie
tradiderūt. Silit diuersa ſimbola dīſis
tēporib⁹ ſūt edita cōtra diuersas here
ſes denouo oriētes quia qñ gſurgebat
noua heresiſ necessariū fuerat declarar
ueritatē 9tra q̄ erat i⁹ heresiſ q̄ ueritas
& ſi pri⁹ erat de fide non tñ pri⁹ erat
declarata ſicut tūc 9tra errorē eoꝝ qui
eaꝝ negabāt. Ad illud de uerbo nō
dico q̄ illud iperfectōis eſt in ymagine
creata qz uerbo nō cōicaf eadē māta cū
mēte & ideo nec libertas foſſit nec ſim

plicit. uerbo at dino cōicat natura pris
& eadē uolūtas cū patre & ideo habet
eā ut fecūdā respectu pductōis s.s. qz
itelligit ordie origis phabere istā anq
s.s. spiretur. Ad ultim dico q nō seq
tur qz nō pōt natura dīna plurib9 pro
ductōib9 hři i una psone sicut patebit
ilequēti qōne qz utraq pductōe hřet
natam & neutra haberet tñ unā psone
pōt plurib9 pductōib9 cōicare natam
& plures psone possunt una pductōe
pduceř psone. Et ideo si passiu sit tm
in uno nō seqt q et actia sit tm i uno.

ECVNDQ VERO.

Vtq; si. S. S. nō pcederet a fi-
posz stare distinctō realis ip̄ 9
a filio ar° q̄ non quia s̄m Boecium de
tri.eēntia 9tinet unitatez relatō multi
plicat ēnitatē. g° nulla psona distiguit
ab a° nisi q̄ relatiē refertur ad alia. Sed
si. f. f. nō pcederet a filio nō refereſ ad
ipuz. g° &cēta. Preſea Aug. jj. de ciui.
.c. 9. Ideo ſimplex ē de 9 quia ē illud q̄
h̄z excepto eo ad qđ relatiē dicit ſicut
pater h̄z filiu & tñ nō eſt fili⁹ f. f. g°
ſi non pcederet a filio eſlet fili⁹ qz tūc
nō relatiē dicereſ ad eū. Cōtra Aug.
f. tri. c. 17. apparet q̄ f. f. non ſit fili⁹ &
ſi exeat a patre quia exit non quō nat⁹
ſz quō datus. Hic dicit q̄ qō nulla ē.

Quod possumus. Nec enim quod nullum est.
Quod potest possibiliter non potest
poni nec sustineri quia in ea statim includitur
redargutus vel tradictus quod est inueniens
ultimo ad quod potest respondens deduci tali enim
potest posita nulla regula disputatis potest
saluari uidelicet expeditus procedendo sequens
& negando repugnans quod statim oppertetur
procedere repugnativa quod includuntur imposito

Qāt illud positū sit tale pbaſ qz

D 1
9.2

summe necessario repugnat summum
in 9 possibile qcquid ē indeo ad ita est
summe necrum. g° sibi repugnās ē sumū
i 9 possibile. In possibile at̄ icludēs incō
possibilia uidet i 9 possibiliq° q̄ i 9 possibile
talia nō icludēs. Contra istā posicōe^z
ē hoc qz illa positō uidet esse fuga qōis
tempus membrum obijt
Mouēt enī qō ut uidet quid sit pri^m
disticti^m p^p reale filii a.s.l. utr^x filiacō
uel sola spiratō ac^a qz si filiacō g° p qd
cū q̄ i 9 possibile circūscripta spiratōe ac^a
ad huc remanet rō distiguēdi. Pretea
l³ po^o que statī ex itelle^{tu} suo icludit
9 tradictōe^z nō possit admitti tñ illa q̄
ex itellectu suo tñ unū 9 tradictorio^z
icludit & aliud n̄ nisi p 9ñaz accīalē uel
p locos extrinsecos bene uidet posse ad
mitti quia tali posicione posita possunt
regule disputacōis sustineri potest enī
cōcedi 9ñs: 9ñā eēnali & negari repug
nās. Si at̄ iferat repugnās aliqd seqns
per locum extrinsecū uel 9ñā accidētali
negādum ē sequi illud. Qz ppō p q̄
talism 9ñā tenet destrueret ex posicōe.
Nūc at̄ spira^o actia nō est de pse intel
lectu filii ut posona s^z q̄si pa^o cōis pri
& filio ergo illa circūscripta ponendo
filiū i eē filii nō ponūt 9 tradict^a ex p^o
intellectu positi s^z alter^x tñ scz q̄ fili⁹
sit fili⁹ & reliquū nō nisi 9ñā accītali
p locū extrinsecū ex remocōe q̄si pa^o nis
remouēdo q̄si subiectū g° ista posicōe
nō sic includit opposita quin possit ad
mitti. Pretea si aliqd eēnaliter iclusū
i aliq° pōt remoueri ab eo q̄ tñ nō fuit
rō inherētie alic⁹ predictati bñ pōt qri
an isto uel i^o circūscripto insit tale p̄di
catū uel n̄ & q̄m cūq̄ pōtū icludat 9 tra
dictoria nō tñ repugnat huic pposito
q̄n alfa ps b⁹ q̄siti sit detmiate. dāda

puta si circūscribat ab hoie aialitas q̄
tñ icludit i 9 possibilia & qratur utr^x h^o
circūscripto possit hō distiguui ab alino
uidet detmiate posse rñderi q̄ lic quia
nō paialitatē queiebat hōi sic distiguui
sed prōnalitatē. g° licet spiracō actua
eēt de rōe filii ad huc tñ ipsa circūscrip
ta potest qri utr^x fili⁹ distiguatur a.s.l.
uel nō qz querit utr^x p̄dicatū cir⁹ scrip
tū fuerit p̄cisa cā distinctōis uel aliud
p̄dicatū nō cir⁹ scriptū. Pretea aliud
ē ponere aliquid & ex illo positō ultī⁹
qrere de aliquo ppo^o & aliud ē quererē
de ueritate alicui⁹ cōdicōnalis qz qrere
de aliqua 9 dicōali ad nihil obligat Et
si g° aliqd pbabilitatē h̄ret opio^o po^o q̄
s.l. p̄cedat a filio & cēta nullā tñ pbabi
litatē hab^z quādo qō sic pposita ē sicut
eā pposui. Vtr^x si. s.l. nō pceder et a
filio poss^z stare distictō realis i p⁹ a fi^o.
Ibi enī quero de 9 dicōali quadā an scz
ad. s. scūz nō procedere a filio sequatur
eēnaliter i p⁹ z non distiguui ab eo ita q̄
oppo^m 9ñtis non potest stare cū ante
loquēdo de formalī intellectu eoz.
Cōtra primā posicōe^z lūt ēt multe au
toritates una est Aug. s. tri. c. s^o Si p̄
nō esset i nascibilis nihil phiberet i p⁹m
genuisse filiū & tñ ista posicōe 9coitāt
9cludit i 9 possibilia scz q̄ pater nō sit
in nascibilis. Et Ric. 3° de tri. c. 16. Si
una sola psōna esset nihil phiberet ea^z
h̄re pleitudiez sapiētie & itellect⁹ Cū
tñ 9coitāt ad plenitudinē sapiētie uel
intellectus sequāt pluralitas plonarū.
Itē ēt phūs 4° phīco^z arguit posito
q̄ eēt aliquod spatiū & n̄ h̄ret corpus
sed sonū uel colorē q̄rit utr^x eēt uacuū
Et rñd^z q̄ si natum esset recipere corp⁹
eēt uacuū si nō. n̄ g° tali posicōe posita

qua m p
ipsam

que tam p̄ ipm ponit i possibilia quia
accidēs ut sōnū & colorē eē sine sōnē
potest q̄ri de aliq° an seqt. s. intelligēdo
de nātali gnā quia & si posītū icludat
i possibilia n̄ tā oīa i possibilia nātali
gnā sed ad ipm pōt sequi aliquod 9tra
dītōrōz nātali gnā & ad aliud nullo
modo nisi sicut ad q̄libz impossibile.
Ideo admittendo questioz ē una op̄o
q̄ dicit q̄ si nō procederet ab eo nullo
dītigueret ab eo Et habet pro se duas
rōnes una ē ista relatō indinis aut disti
guit s̄m quiditatē aut s̄m esse nō s̄m
eē quia sic transit i eēntiā g° s̄m quidi
tatē s̄ s̄m quiditatē tm̄ respicit opp̄
g° tm̄ dītiguit ab opp̄ sed pōta illa
ȳpothesi nō eēnt i filio & s.s. relatōes
opp̄osite g° & c̄f̄a. 2° rō ei⁹ est talis
si relacōes dispate possūt sufficiēt disti
guere p̄sonas g° cū tales due sint i p̄e
ut gnā actia & sp̄ra actia pater esset
due p̄sonae. Cōfirm⁹ rō quia tantā dis
tictōe z uident h̄re ille due relatōes sc̄
gnā actia & spiratō actia q̄m habent
earū relatōe uel correlatiā g° ita p̄t hee
dītigere sicut ille. Auctoritas addu
cit Ans. li⁹ de p̄cessione. s.s. S̄ q̄ ipm
adducūt ut q̄ prose & sit magna al̄ca⁹
de intentōe ei⁹ que fuerit iō nolo circa
itentionē ei⁹ multū i morari. Contra
istā op̄ioe z sunt rōnes q̄ sumūtur ex du
obus mediis. Primū mediū ē ex rōne
for̄lis 9stituti. 2° ex distictōe em na⁹
nū ex primo hor̄ Ar. sic Q uocūque
aliquid 9stituit formalit̄ ī esse eodē dis
tinguit quia eodē aliquid ē ens & unum
unitate queienti tili etitati & si unum
g° inse indistinctū & ab alio distiuctū
sed fili⁹ 9stituit ī esse p̄sonali filiacōe
g° & eadē distinguit formalit̄ ab oī alia

p̄sonag° p̄ possibile uel i possibile circū
scripto q̄ cūq̄ alio & maxie posteriori
filiacōe rem̄ebit fili⁹ filiacōe distictus
p̄sonalit̄ a quacū p̄sona. Assūptū p̄z
qz fili⁹ nō 9stituit i eē p̄sonali spiratōe
actia quia illa ē cois patri & filio & nō
sunt ī eo p̄prietates p̄cīte alie q̄ gnā
passiva & i piratō actia. R̄n̄def̄ q̄ for̄li
9stitutio nō dītiguit aliquid aquocūq̄.
S̄ tm̄ ab illis cū quib⁹ maxie queit & a
qb⁹ nō dītiguit aliquo⁹ nisi illo for̄li
Ex m̄ hō rōnalitate nō dītiguit a lapide
sed a sp̄eb⁹ aīalis cū quib⁹ maxie queit
& a quib⁹ i paucissimis uidet dītigui
a lapide at dītiguit aīalite & multis
alis quia lapis ē i aīatus que aīalitas nō
est formale 9stitutim ei⁹. Ideo dicitur
i p̄posito q̄ fili⁹ cū p̄e queit i spiratōe
actia & in hoc dītiguit a.s.s. p̄prio at
formali suo. s. filiacōe dītiguit a patre
cū quo maxie queit. g°. Contra istud
& p̄o quia q̄pl̄ habēs aliquod esse disti
guit distictōe queienti illi esse aq̄ cūq̄
alio aliquid q̄ ē de rōe ei⁹ iqtum h̄z
tale esse fili⁹ g° p̄sonalit̄ dītiguitur p̄
aliquid q̄ ē de rōe ei⁹ inq̄m p̄sona Spi
ratō actia nō ē de ratione ei⁹ inq̄m h̄z
tale esse sed filio iā polito spiratō actia
est. q. p̄prietas ad uenticia. Ex hoc p̄z
q̄ ex m̄ adductū nō ē ad p̄positū quia si
hō dītiguat a lapide nō p̄ rōnale p̄io
dītiguit tn̄ p̄ aliquid q̄ est de eēntia sua
Ita q̄ iueiens esset ipsu⁹ p̄ nihil q̄ est
de eēntia sua a lapide dītigui sed tm̄
prisibilitatē Ita g° i p̄posito Ex 2° mē
bro. s. ex emanacōnū distictōe Ar. sic
gnatio dītiguit a spiratōe & hcc circū
scripto p̄ i possibile oī alio a rōe gnātōis
& spiratōis aut saltē circūscripto hoc
q̄ spiratō actia esset a filio dū tn̄ staret

Dicere get p̄ lector
q̄ Kō 12 ex utrīq̄
Munib⁹ v.
m̄. 145. q. b.

distictō pri⁹ p̄ gūandi & spirādi igit̄
& q̄dū p̄ tali circūscripto staret distī
cti filii & s.s. Pro⁹ ḡne quia ī possibile
ē unā p̄sonā duab⁹ p̄ductōib⁹ totali
bus accipe esse nulla enī d̄stictōe uel p̄
ductōe accipit eē qua p̄ impossibile circū
scripta nō mī accipet eē s̄z si p̄ductōe
hac & illa accipet esse & utraq̄ cōplete
quia utraq̄ esset p̄fecte Ideo utraq̄ cir
cūscripta haberet esse p̄ alterā cōplete
& ita neutra & utraq̄ accipet esse: Ad
istā rōe⁹ ponūtur aliq̄ rñsōnes ad aīs
q̄z de hoc tractabit di. 13. mō nō insisto
Cōclusiones istaꝝ rōnū concedo & ma
gis patebit p̄positū declarata ista distī
ctione eminacōnū. Ad auctoritatem
Boecii ḡcedo q̄ relaꝝ multiplicat & nō
tm̄ distiguit a relacōe oppoīta s̄z etiā
a qualib⁹ relacōe dispata cui formalit̄ n̄
ē idē quia sicut in ḡne qlitatis albedo
nō tm̄ distiguitur ab altera qlitate⁹ tra
ria sed ēt ab oī altera dispata q̄z albedo
nō est formalit̄ dulcedo nec odor sed si
alēa dispata esset ī 9possibilis alteri dis
pate in eodem supposito nō tm̄ distig
ueretur natura a naſa s̄z ēt requireretur
distictō suppositor⁹ Ita aliqua relatio
dispata ab alia ūlatōe dispata distiguit
absq̄ alīq̄ ī 9possibilitate. Alique tāmē
nō tm̄ habēt distictōe; s̄z ī 9possibilem
rōz sive ī 9possibilitate nō tm̄ in eodē *sugr.*
quales sunt relatōes dispate accipiendi
naſam quia p̄sona q̄ dispatis modis acci
peret naturā nō unico mō h̄ret naſam

Ad Aug. de ciui. dei Dico q̄ quelib⁹
p̄sona hoc ē qđ̄ habet nisi q̄ relatūm b̄z
correlatiūm & nō est iōm posita āt illa
ȳpothesi. s.s. n̄ h̄ret filiū ut correlatiūm
& spiratiūm. Et ideo nō sequit̄ q̄ s.s.
ess̄ fili⁹ quia nō haberet filiū nec sicut

intrīsice nec sicut correlatiūm originans
Excipit āt Aug. q̄ illud q̄ habetur nō
est h̄nis quādo h̄etur ut correlatiūm.
Nō ḡ ibi accipit Aug. nisi q̄ habetur
uel eo mō quo fili⁹ dicit̄ habere dīmita
tē uel quo dicit̄ habere patrē un⁹ mō
ē habēdo formaliter uel eēntialit̄ Ali⁹
mō ē h̄ndo correlatiūe uel originalit̄.
Ad rōes p̄ p̄ria opioe Ad primā dico
q̄ tā s̄z quiditatē q̄ s̄z ē manet ibi
relatō quocūq̄ mō manet s̄z q̄ditatē
manet ēt s̄z ēsse ei⁹ q̄ ē ēsse ad aliud
quia q̄ditas relatōis nō p̄t ēsse sine ēē
ad aliud quia ītelligēdo relatōem sine
ēē ad aliud nō ītelligit̄ relatō s̄z absōm
quia s̄z Aug. 7. tri. c. 8. Si est ad aliud
ḡ nō s̄ba & ita si est s̄ba sive ad se non
est relatō quocūq̄ ēt mō transit ēsse. &
q̄ditas trālit̄ quia sicut ēē ad aliud q̄ ē
ēsse relatōis uere est idez eēntie ita &
q̄ditas relatōis est idem essentie nihil
enī ē ibi q̄ nō est idēm manet ergo &
q̄ditas & ēē q̄z relatō nō ē forlīt̄ eēntia
dīna q̄z sicut dicit Aug. 7. tri. c. 4. Non
eo uerbū quo sapiētia transīt āt utr̄q̄
q̄z cū hoc q̄ nō est formalit̄ idē ē uere
idē eēntialit̄ sicut sepe dicit̄ ē. Cū ḡ
dicit aut distiguit z⁹ ēē aut z⁹ q̄ditatē
Dico q̄ s̄z q̄ditatē & s̄z ēē ad aliud
Et cū dicis sic trālit̄ ḡ sic nō distiguit
eēntiā ḡna nō ualeat q̄z trālit̄ s̄z ydēp
titatē & manet s̄z forlītate quia non
opport̄ ueram ydēptitatē ēē formalē
forlīs rō hu⁹ trāseūtis nō est forlīs rō
illīḡ eēntie inq̄ transit. Et iō huic ratōi
formali ȳpetit q̄ est huic p̄priū. Est āt
p̄priū ei distigui realit̄ ab oī relatōe tā
opposita q̄ dispata ei ī 9possibili & iō
cum hoc q̄ uere trālit̄ uere manet q̄m
sufficit ad distictōe realē tā ab oppo⁹

q̄ēt a relatōe dis̄p̄ata sibi ī q̄possibili.
Ad sc̄dāz cū dicit de duab⁹ p̄prietati
bus ī patre r̄nsum ē di. 2. Non enī op̄z
tantā eē distictōez uel ī q̄possibilitatē
p̄ductōnū actiāz q̄ta ē paſſuariꝝ quia ī
possibile ē idem duab⁹ p̄ductōib⁹ op̄
positis p̄duci & accipe esse. Nō est ac̄
ipſibilē idem duab⁹ p̄ductōib⁹ actis
coicare esse distinctis p̄lonis.

IRCA. DI. DVODE
Clmā Quero Vtꝝ p̄ &
fili⁹ ſpiret. l.s. iq̄m oio ūm
uel iq̄m aliquo⁹ disticti q̄
iq̄m disticti. Pro Aug. 6. tri.c.s.l.
et̄ cōis unio. p. & f. Ex hoc accipitur
cōit q̄ ē nexus amboꝝ nex⁹ at̄ nō eſt
aliquoꝝ niſi iq̄m ſunt diſticti. Et̄ autē
nex⁹ eoꝝ iq̄m pcedit ab eis. ḡ pcedit
ab eis iq̄m ſunt diſtincti. Itē actio eſt
ſuppoſiti ḡ duoꝝ ſuppoſitorꝝ n̄ ē una
actio. Sed. l.s. pducit actiōe p̄eis & filii
ut agētiū ē ḡ inq̄m diſticti. Item ſi
pducit inq̄m oio unū aut inq̄m unum
iuēentia. Aut inq̄m unū in plona aut ī
q̄tum unū in uiſpiratia. Nō inquantuꝝ
unū iueentia quia tūc. l.s. pduceret ſe
quia ē unū iueentia cum patre & filio.
Nō 2° patet. Nō 3° inq̄m ſunt unū
in uiſpiratia quia tūc ſequit q̄ p̄ eēt
duo prin⁹ reſpeſtu. f. & l.s. p̄p̄ duas
uires pductias in ip̄o reſpectu eoꝝ.
Cōtra. s. tri.c. 17. pater & fili⁹ ſunt unū
prin⁹ ad. l.s. Sicut pater & fili⁹ & l.s.
ſuunt unū prin⁹ ad creaturā. Creaſā āt
ē a trib⁹ inq̄m unū non inq̄m diſtincti
ḡ & cēta. In iſta q̄oē planū ē q̄ p̄ &
fili⁹ ſunt unū prin⁹. l.s. Hoc declaratū
ē in q̄ilio ḡnali Lugdunēſi ſub Greg:
decio ſicut p̄ extra dſumā tri. & f. ca.

&cēta & eſt hodie i. 6° decretaliū. Rō
hui⁹ ueritatē ſit iſta quia ut dictū ē di.
o. p̄ pri⁹ origie h̄z actū fecūditatis
intellectus q̄ uolūtatis in illo priori coi
cat filio fecūditas eadē q̄ ē in patre qz
in illo ſigno originis inq̄ fili⁹ pducit
p̄ fecūditatē intellect⁹ coicat ſibi a p̄e
quicdquid ſibi nō repugnat & ita fecū
ditas uolūtatis ḡ in alio ſigno origis
quādo pducit plona p̄ actū fecūditatis
ſcde. l. uolūtatis pducet a.p. & f. oio
ut ab uno prin⁹ p̄p̄ una rōe p̄cipii
pducti in eis. Sed ē difficultas alia.
Cū enī iſta uolūtatis ſit una in duobus
ſuppoſitiſ q̄ ſuppoſita 9formit uolunt
iſta uolūtate & 9cordia 9notet aliquoꝝ
diſtictōez ſuppoſitorꝝ 9cordiū utꝝ p̄
& h. magis p̄ ſp̄irent hac uolūtate in
q̄m una uel iq̄m 9cors. HIC Dicit q̄
ſuppoſita pducētia ſūt diſticta & p̄p̄
iſta diſtictōez nullo⁹ 9cederet ſpirare
inq̄tuꝝ plures habēt enī una uim ſpira
tuā ſed ulteri⁹ illa una uis ſpiratia nō
oio ſub una rōe uinitatis ſue ē p̄cipiū
p̄ximū ſecūdū ad ſpirandū ſed ſub rōe
9cordis uolūtatis ubi 9notatur aliquo
diſtinctō & ppter illā diſtictōez 9no
tatā ex p̄e. p̄cipiū quo p̄ot 9cedi q̄
ſp̄irent inq̄tuꝝ ſunt diſticti. Iſta opinio
9firmat per Ric. 3° de tri. c. 16. qm̄ itel
lect⁹ pfectā ſecunditatē habere potest
ad pductōez uerbi ut exiſtit in una ſola
plona uolūtatis at̄ pfectā ſecunditatē ad p
ductōez. l.s. h̄re non p̄ot niſi coexistat
i gemīa plona & hoc eſt quia ſecūditas
intellectus conſiſtit i plenitudine pfecte
ſapiētie q̄ p̄ot eſſe i unico dicēte Ric. 3.
li. c. 16. nihil diſſeret 9trariū naſe ſi ple
nitudo ſapiētie dicat poſſe ſubſiſtere
iſingularitate plonꝝ Nā ſi una plona

indinitate eēt nihilomin⁹ plenitudinē
sapietie habere pot. Feecūditas autem
uolūtatis ē i plenitudine ueri amoris q
nō pot esse nisi in duob⁹ admī⁹ dicēte
Ric. 23. de tri. Amor nō pot esse io
cundus nisi fuerit mutu⁹ quare cum in
amore eēntiali fecūditas non possit esse
uolūtatis nisi sume perfect⁹ & iocūd⁹
sit amor opportet q si uolūtatis secunda
sit q sit amor mutu⁹ Nesit s̄m eūl̄
3. Qui amore impēdat & sit q amore
rependat quia ut dicit. c. 7. Summe dili
gēti nō sufficit si sume dilect⁹ sumam
dilectōe nō rependat. Et s̄m h⁹ sicut
sup̄ dictū ē. Ad hoc q cois uolūtas. p.
& f. sit secunda ad pducēdū. f. f. & ip̄z
spirādūm nō sufficit q sit una uolūtas
quīs amboꝝ & amor eēntialis i ip̄a ḡis
que ambo simul amāt & uolunt sed oꝝ
q sit uolūtas mutua et 9cors duorum
Ita q̄ unius summiūm amorem alteri im
pēdat & ille viceversa semper eundez
amorem suū rependat eidē quo exīte
secunda est uolūtas ut ex ip̄a pducē
amorem qui est. f. f. dicēte Ric. ubi sup̄
prius. c. xi Q̄ in amore mutuo multū
q̄ teruēte nihil p̄clarior q̄ ab eo q̄ sume
diligis alium eque diligi uelis. Ita q̄ in
illud q̄ sic mutuo diligitur utriusq̄ di
fectō ut 9sumata sit prehīte dilectionis
9sortium requirit & p̄uim spiratiuam
que ē 9cors uolūtas i mutuo amore pro
ducēdo. f. f. nō solum ut sint unū in uo
lūtate illa sine amore sed ut sint plures
inter se distincti q̄ distictō 9notatur p
hoc q̄ uolūtas diciit esse 9cors & amor
mutuus qui non potest esse nisi pluri
um s̄m q̄ plures sunt inseperabiles.
Nam hec prepositio eēt associacōe
imp̄tat que nō ē nisi pluriū distictorū

Et pp̄t h⁹ bñ dicitur q̄ p̄ & f. & f. f.
sūt tres coēni cū tamē illa alia negetur
p. & f. & f. f. sunt tres eterni. Per h⁹ ēt
patet q̄ illa uoluntas 9cors est & amor
mutu⁹ duox licet sit un⁹ & idem tñ n̄
est eadem rō eius ut ē a patre in filium
in p̄esus & ēuerso ut est a filio i patre
rep̄esus qm̄ s̄m Ric. 3. de trini. c. 2. qn̄
duo diligūt se mutuo & sumi desideri
affectus inuicem rependi & isti i illū
& illi i in illū affect⁹ discurrit & quasi
indiuersa tendit q̄ quodāmodo rōe
diuers⁹ est led illa diuersitas ē i amore
uel uolūtate eēntiali qua nō obstante fe
cūditas est penit⁹ una i eadē uolūtate
illa 9cordi & amore mutuo In qua fecū
ditate pater & fili⁹ sunt penit⁹ idem
formalit & uniformiter spirāt. f. f. qui
a duobus 9corditer diliḡt duox ast ec
tus tertii amoris icēdio i unū 9firmat
ut dicit Ric. Et s̄m hoc in spirātē du
plex 9sideranda est. p. & f. distinctio
Vno ut exprimūt sicut eliciētes actū
Alio ut intelligunt̄ esle 9cordes i amoꝝ
mutuo & in uolūtate circa actū eliciē
di. Primo modo 9siderata nullo mō
sunt dicendi spirare ut plures Licet enī
sint plures qui spirāt nō tm̄ pp̄ter plu
ralitatē que e prior i illis spirāt s̄ solū
ex distictōe eorum 9siderata & sic p̄
& fili⁹ nō spirāt. f. f. iuq̄m sunt plures
i eliciēdo actōem licet 9currāt in unam
rōem s̄m quā elicit actio sed ut plures
i una uolūtate que ē rō eliciendi actū
9cordādo ad amore suū i ista mutuitate.
Contra istā positōe Si pater &
fili⁹ pducāt. f. f. uolūtate inq̄m se 9cor
diter amātes ea ḡ est aliḡ f. f. pri⁹ pro
ductus q̄ ē i queiens Pro⁹ 9ñe Primo
quia in quocu nq̄ signo nature uel or

ginis est prin^m pductum pfectum i se
& i supposito quenam acto i illo sig.
potest esse tali supposito rō pducendi
sed uolūtas iſinita ut est uere infinita
intellecta ante omne uelle habēs obm
iſinituz sibi presens ē prin^m sufficiens
pductum amoris iſiniti & pater & fili⁹
sunt pſone queientes pducto. g° uolū
tas ut i patre & filio nō intellecta ut qua
formaliter uolūt sed ut est uolūtas iſini
nita h̄ns eēntia sibi pſentē p actū itelli
gētie est patri & filio picipiū pduc^m
l.s.l. Et ita si.l.s. pducat p uolūtatem
i q̄tum uolēs siue inq̄tū ea pater & fi.
diligūt se actu leq̄t p ante.l.s. pduc^m
uolūtate uolēte erit.l.s. pduc^m uolūtate
teut ē act⁹ prim⁹ pē iqueiens. Ista rō
de uolūtate p sit prin^m spirandi ut uo
lūtas ē nō āt ut actu uolēs ē. Cōfirma^t
duplici^t p^o p rōe; foralē uolūtatis i pri
cipiādo que ē libertas que nō ita queit
ipſi uelle. 2° p ſimile de intellectu d^q. p^{mo}
Ar. ſic uolūtas ut in nobis ē act⁹ pri⁹
libera eſt ad habēdū actu uolēdi. Nō
āt ipſe act⁹ uolendi liber eſt ſiue pri^m
libere pducēdi aliquid q^z a act⁹ uolēdi
eſt qdā q̄litas naturalis & ſiē prin^m ali
cuius uideſt elle naturale prin^m eius &
nō libe^r ſicut ſi ex tali actu generaret
habit⁹ appetitiuus natūlī gñare^t. Ita
q^z nō ē i potestate act⁹ gñā talis hit⁹
ut uideſt g° magis ſaluat. l.s. libere pro
duci ſi pducat uolūtate ut ē act⁹ pri⁹
q^z ſi pducatur uolūtate ut ē actu uolēs
ut. l. intelligeret ſub actu 2°. Ex hoc
2° ar. ſic fili⁹ nō pducit i intellectu pno
ut actu intelligēs ē ita q^z actualis intel
lectio ſit forlis rō qua pater gñat filiuz
ſicut oſtentum ē ſupra di. 2° g° a ſimi
uolūtas ut actu uolēs nō eſt principiū

142. p.c. 2
2. a. 7. 3. 2. 25.

pducēdi. l.s. ſed uolūtas ut ē act⁹ pri⁹
& cēta. 2° p^o gnaz picipalē ſic accipiē
do eā maiore ſicut pri⁹ i quocūq^z lig^o
nafē uel origis & cēta. & tūc addo hāc
minore dīna uolūtas h̄ns obm pri^m
ſibi p̄n̄ ē rō pducēdi amore adeqtū
illi pfecti⁹ quā habēs obm ſcdariū ſibi
p̄n̄ uel ſaltē nō mīg pfecte g° cū eēntia
dīna ſit obm primū uolūtatis dīne nō
p̄ ut pater, nō fili⁹ ut fili⁹ quia tūc p̄
eēt formalit beat⁹ in plurib⁹ obiectis
diſtictis g° uolūtas habēs eēntia dīna
ſibi p̄n̄ ſiue ut amabile ſiue ut ama
tum nō curio in iſta ſcdā pducēde magis
erit prin^m pducēdi amore adequatum
illi q^z ut h̄z patrē ut pater ē uel filiū ut
fili⁹ eſt p ob. uel ſaltē nō mīg. Et ita
cū uolūtas pri⁹ hēat eēntia pobjecto
q^z patrē ut pater ē pri⁹ spirabit. l.s. uo
lūtate ut ē eēntie dīne tāq̄ primi obi q^z
uolūtate ut ē patris uel filii tāq̄ obiecti
ſcdi. Conſirma^t iſta ratio quia eēntia
dīna ē formalit iſinita p̄nitas ut p̄ni
tas non ē formalit iſinita g°. l.s. qui eſt
amor iſinitus nō tm̄ rōe uolūtatis iſini
te ſed ēt rōe obiecti iſiniti ut dictum
eſt di. x. magis spirabit uolūtate ut eſt
eēntie dīne que eſt obm iſinituz q^z ut
eſt p̄n̄ ut patris uel filii ut filii tāquaz
obiecti Si dicat eēntia nō eſſe obiectū
primū uolūtatis ſzm rationem uolū
tatis ſzm rationem formalem in primo
objeto q^z eſt persona hoc eſt ſim̄ tum
quia unū eſt obm primū uolūtatis tū
quia rō formalis amati primo amāt &
qcedit ppo^m quia tūc eſt rō formalis
ſpirādi eo m° quo obm qcurrit adſpi
rate. Ex iſtis duab⁹ pbatōib⁹ 9cludit
q^z pater nō ſpirat. l.s. inq̄tū diligat ſi^m
primo Nec fili⁹ inq̄tū diligat patrē ſz

D 1
9.1.

pater & fili⁹ inq^m habet eētiā dīnāz
presentē ut obīm primū uolūtatis sue.
Et hoc ppter scđam pbatōe⁹ 9nē prin
cipalis Similiſ spirat iqtuz hñt eētiā
pitem nō inq^m habent actu amatā sed
inq^m amabilē pñtatā actu intelligētie
eoꝝ ppter primā pbacōe⁹ 9nē. Et si
obicias 9tra primā pbatōe⁹ 9nē p̄ &
fili⁹ sunt pri⁹ amātes eētiā inse quaz
spirēt. s.s. Rñderi pōt sicut dictuz est
Supra di. 6. de pductōe fili⁹ quo° pater
aliquo mō pri⁹ origine itelligit q̄ filius
sit gnatus & tamē nō sic q̄ actualis in
tellectō patris sit ratio gignēdi filium
sed memoria i patre. Ita pōt dici de di
lectōe qua pater & fili⁹ diligūt se 9for
miter & formalit & de actu spirādi.
Itē 2° prin^m eq̄ pfectū i uno supposito
sicut i duobus est eque prin^m agendi i
uno sicut i duob⁹ quia ad actōem non
uidetur requiri nisi prin^m pfectū q̄ &
suppositū agens pfectū sed uolūtas eq̄
pfecta ē i uno supposito sicut i duob⁹
& unū suppositū eque pfectū ē pfectōe
requisita ad suppo^m agēs sicut duo g°
uolūtas eque pōt esse prin^m pducendi
in uno sicut in duob⁹. Ita q̄ illa mutui
tas nō sit aliqua rō pducēdi expte prin
cipii pductiui prima ps miōris pbatur
quia prin^m quo non accipit pfectōem a
suppo^m sed dat suppo^m quia eo suppo^m
ē pfectū ut poslit agere Nō ergo ē tale
prin^m pfecti⁹ in plurib⁹ q̄ in uno. Et
si dicas q̄ idem prin^m nō est in uno ut
prin^m pductim ē sed tantuz sic ē i duo
bus & tñ relinquit i patre gnato filio
Hoc uidet absurdū quia oēz realitatē
tā relatiam q̄ absolutā q̄ pater habere
pōt habet a se i p° ligno originis ergo
nullā habet a filio geito q̄ nō p̄itelligit

habere pri⁹ origine q̄ fili⁹ gn̄etur q̄re
& illam fecūditatē siue illa fecunditas
ponat relatō siue aliquod absolutū.
Itē si in patre ē pfecta uolūtas pri⁹ ori
gine q̄ in filio nō tñ prin^m spirādi per
fectū p̄te. Quero quid intelligit addi
huic prin⁹ ut sit pfectū prin^m spirandi
nō aliquod supp^m q̄ illud nihil addit
prin⁹ quo sed tñ illo h̄z q̄ possit agere
si p̄ te dilectō mutua huig in illū & ecō
uerso g° duplex relatō rōis erit ultima
actualitas pricipii spirādi. Sed hoc est
impossibile pp̄f duo p̄ quia nulla relatō
rōis p̄exigitur pductōi dīne ut pbabit
di. 13. 9tra ponētes intellectū & uolun
tatē in deo tñ distīgui rōe. 2° q̄ tunc
eēnt duo prin^a formalia prima spirādi
& ita duo supposita nō spirarēt inq^m
unū q̄ ē 9tra Aug. 5. tri. c. 17. sicut alle
gatū est i opponēdo. Itē si haberent
duas uolūtates possent esse 9cordes &
9cordare tali mutuitate g° inq^m 9cor
des spirare nō est ut unū prin^m spirare
nec ut unū supp^m nec ut unū q̄ inq^m
9cordes. Itē aut pater aut uolūtate &
uolicōe ut in ip̄o est cum ei⁹ relatōe ad
fili⁹ dilectū ē totale prin^m spirādi aut
nō si sic sequitur q̄ fili⁹ nō spirat quia
nō habet idem quo inq^m relatōe econ
uerso nō enī aliquid illo spirat inquā^m
diligēs quo diligere circūscripto nihil
om̄i⁹ spiraret. s.s. sed circūscripta rela
tione e9uerso habet nihil min⁹ spirat
a patre. s.s. ut totali pri⁹ p̄ suū uelle ut
tendit in filium. Si det in prima diuisi
one q̄ nō sequit̄ q̄ ut inq^m amans
alter⁹ ē diminutū prin^m quasi & ambo
unū prin^m simul quasi p̄aggredacōe⁹
ut duo trahētes nauē Nō at unū pri⁹
per ydēptitate⁹ principii pfecti. Hoc

9firmat p Aug. 4. tri. c. 16. pater ē pri^m
toti⁹ dinitatis p ipm i auctoritate pre
alegat. s. tri. c. 17. patet q̄ sunt unum
prin^m. s. s. oīo unū uniformis sicut tres
psone sunt unū prin^m creature. Nō at
oīo uniformiter spirarēt si fili⁹ statim
in uno signo originis haberet fecudi
tate spirandi & pater nō haberet i p^o
signo originis oīo oēm fecuditatē sed
tm̄ h̄ret in 2° signo. s. filio genito. Et
si insisteret de pot^t creandi q̄ illa nō sit
i patre ante pductōe^z fili⁹ & s. s. pbit
Rōfō hic exponēdo itētionē Ric. &
āplius i questione de ordie pductōnūz
ītrīsecay ad extrīsecas. Preteā 9tra
ist. is rōes Ric. quas iuuit pse. s. q̄ amor
mutu⁹ sit iocūdissim⁹ ex hoc sequitur
q̄ pater formalitē beat⁹ tali amore q̄
amor q^o ē beatus ē iocūdissim⁹ & tunc
p̄t nō esset formalitē beat⁹ ille sed in fi^o
obiectie q̄ uidē fīm. Itē 2° 9tra illā rōz
ar. sic i nobis amor mutu⁹ ē iocūdissim⁹
uel iocūdior q̄ p talē mutuitatē h̄etur
āplior i dilectō rō diligibilitatis q̄cūq̄
enī dilect⁹ potens diligere si rediligat
amabilior ē q̄ nō tm̄ bonitas q̄cūq̄ sit
in eo est rō diligibilitatis sed readama^o
ē aliqua rō diligibilitatis & ppter hoc
ip̄e h̄ns istā bonitatē q̄ ē pria rō dilig
bilitatis. Et simili^t readamacōe^z ē ama
biliar g^o opp^m erit in dīnis ubi illa rō
maioris amabilitatis nullo^o poterit in
ueiri nec ponī Nō enī fili⁹ ē amabilior
a patre q̄ readamās patrē q̄ ppter eēn
tiā dīnam pp̄t q̄ primo amat nec illa
readamacō ē alia rō amabilitatis i filio:

Preteā amor mutu⁹ in nobis nō est
iocūdior nisi sciat sicut enī nō amatur
bonitas nisi cognita sit nec amat reada
mās ut sic nisi cognoscat eē readamā^o

sed si hoc mō deberet ponī indīnis aōr
mutu⁹ iocūdior & pp̄t hoc tali amore
spirari. s. s. tunc p̄t & fili⁹ nō iqtum re
adamatē sed inq^m amātes & scientes
se readamari spirarēt. s. s. Ita q̄ 9gnū^o
readamacōis tunc uideāt esse foſalius &
i mediati⁹ prin^m spirandi. s. s. q̄ amor
& ita formalis & i mediati⁹ ē spūs. s.
pduetus p̄t illectū q̄ p uolūtate. Pre
tera 9tra opinatē q̄ tener q̄ s. s. posset
distigui a filio si nō pcederet ab eo pp̄t
eī modū pcedēdi a p̄tē. Si at fecudi
tas uolūtatis ad spirādū. s. s. nō est nisi
ut formalit uolūtas ē iduob⁹ nō poss^z
s. s. q̄ petere su⁹ mod⁹ pcedēdi aliis
amō pcedēdi filii nisi eēt a fi^o g^o uidē
sibi ip̄i 9tradicere. Q VANTVM
AD ISTVM. Articulū 9cedo q̄ p̄t
& fili⁹ spirarēt. s. s. uolūtate inq^m omīo
una q̄ ad rōz p̄cipii p̄cise ut prin^m ē
nō req̄rit nisi pfectō eī ille & q̄ hēat
i psona anq̄ intelligat habere fīm ad
equatū uolūtas at oīo una ē in patre &
fi^o & aī originē i eis q̄ intelligat habere
fīm adeqtū q̄ ambo sunt iſpiratiui
& iō uolūtas ut i eis idē prin^m pduc^m
respectu. s. s. Sed ppter ista uerba in
telligēda Ric. distiguo q̄ multiplicē
pot̄ itelli^t uolūtas 9cors aut 9cordās
i aliquo actū 2° elicito puta amādo idē
& tunc uel creaturā uel. s. s. uel amando
se & readamādo puta q̄ pater eque di
ligit filium & eguerso: uel pot̄ itelli^t
9cors quasi hītualit inq^m actū primus
nat⁹ ē habere quasi actū 2°. Duobus
primis modis nō uideāt q̄ pat̄ & filius
spirarēt. s. s. uolūtate 9cordi quia ut p^m
est in p^a rōe pduas rōes neq̄ dilectiōe
dīne cētie ut pba^m ē i prima pbatōe
Nec sui iuicē ut p^m est in scda pbatōe

formaliter spirat. O; g. q̄ intelligat 3°
mō uolūtate 9cordi. i. uolūtate inq^m ē
act^o primus in quo nati sunt 9cordare
in actu sedo 9cordit p̄ducēdo amore
tali in quā uolūtate spirant & magis
una q̄ 9cordi quia ut intelligitur actus
prim^o intelligit una uolūtas in eis & n̄
habere 9cordiā nisi h^o modo loquēdo
qz ille p̄lone intelligūt 9cordare posse
i actu q̄si 2° 9corditer spirādo. Itē sal
uādō uerba Ric. aliqualiter dico q̄ q̄
in aliquo eodē sūt p^a duo prin^a actua
ordiate actua illud nō ē in po^a p̄ximā
ad agēdu^z prin^o 2° nisi p̄intelligat in
actu primi principii. Ex^m de intellectu
& uolūtate in aīa g^o pater non est oīo
fecūdus ad spirādū po^a ppinq̄ q̄ ē uo
lūtatis act^o ut principii q̄ nisi intelligat
in actu principii prioris q̄ ē intellectus &
p̄ 9ñis uolūtas non est prin^m pxim nisi
ut est in duob^z. Hoc enī sequit^p illaz
p̄ductōez priorē sine q̄ nō ē illa potē^a
ppinqua uolūtas ē in duob^z qz p̄actū
prime fecūditatis coicat p̄lone p̄ducte
2° fecūditas. s. uolūtatis respectu spira
cōnis. s. s. Nō tñ ē a² fecūditas i duob^z
q̄ in uno sed eadē i p̄ducēte & p̄ducto
Ex^m isti^g ē aliqualit i nobis aīa non ē
fecūda po^a ppinq̄ adhabendu^z actum
uolēdi nisi sit i actuali intellectōe. Licet
ip̄a illa intellectōe formalit̄ non p̄ducat
actū amādi sed uolūtate ut ē act^o pri^o
qui p̄existit i aīa aīi intellectōem licet
nō i po^a oīo ppinq̄ adagēdū. Si ergo
tūc aīa p̄ducēs intellectōez coicaret sibi
fecūditatē uolūtatis nō esset uolūtas i
po^a ppinqua ad p̄ducēdū amore nisi
eēt pri^o p̄ductū uerbum & ita coicata
sibi uolūtate fecunda & ita nunq̄ esset
uolūtas p̄xie fecūda nisi in duob^z. Nō

tñ ita q̄ fecūditas illa de rōe sua reqrat
esse in duob^z quia ip̄a nō poss^z eē i uno
imo ip̄a eadē ia^z p̄existeret i ipsa mēte
sed ppter ordinem fecunditatuz i p̄du
cendo necio oīz scdaz fecūditatē quādo
ē in po^a p̄xiima esse induob^z. P̄t g^o
9cedi q̄ pater & fili^g uolūtate una que
est in eis spirēt que ē pfecte secunda in
duobus suppositis existens quia prius
intelligit coicari geito & ita eē i duobus
q̄ q̄ ea. s. s. p̄ducaſ. Sed quō dilectiōe
mutua spirat. s. s. Rñdeo dilectiōe. i.
uolūtate q̄ pater & fili^g in actu primo
nati sunt mutuo se diligere hac in quā
uolūtate ut exīte in eis & nata eē talis
q̄ diligūt se mutuo spirat. s. s. Nō aut̄
aliq^o actu 2°. q. dilectōis actualis ipēse
& repēse Et si hoc nō sufficit ad itēto^z
Ric. exponat cū qui poterit quia non
uidetur eius determinatio posse stare
cum dictis Augu. qui attribuit patri
& filio perfectam ratōez unī principii
respectu. s. s. sicut trinitati r̄spectu cre
ature si 9tradicat predictis. Qualiter
at Aug. dicat q̄ pater & f. diligant se
. s. s. quasi sit ipsa mutua dilectō patris
& filii sicut uide loqui. 6. tri. c. s. Ex
poneſ di. 32. ubi mḡ tractat de illa. q.
ut p. & f. diligat se. s. sancto.

VXTA. HANC. Q VES

tionē ē una difficultas quasi gra
maticalis. Vtrum p̄ & fili^g dici

poslit un^o spirator uel duo spiratores
ubi multiplicit̄ dicit̄. Sed quia uis est
de significato nois nō multū i moror.
Videtur enim q̄ tale nomen uerbale
significat tale pri^m agēdi ut illud na
tū ē denōiare suppo^m actū. Sicut enī
lectio significat actū quiditatē p̄ mo^m
habit^o & q̄etis Ita lector significat h^o

ut ē denoīatū suppositi acti. Spirator ergo lignificat uim spirandi ut germit suppositū & quia una uis ē i patre &. f. & termiⁿ nūalis appositus alicui defīmīabili poit suū significatū circa illud Ideo nō uide^t qcedēdū de ui sermonis q̄ sint duo spiratores qz uis spiratiua uide^t numerari i eis. Et si obicias seq̄ sunt duo spirates ergo duo spiratores ḡnā p̄ba^t quia sicut singulare ifert singularare Ita plurale ifert plurale. Rñdeo Dico q̄ ḡnā nō ualeat quia p̄ticipiū significat actum ut infieri ḡ significat eni^t t̄p̄ sicut uerbū Ita & si qcedit. p. &. f. creant: Ita qcedit q̄ eent c̄rātes. Nō āt qcedit q̄ sint duo creatorē s̄z unq̄ creator qz nomē uerbale nō significat actū p̄ modū act⁹ & infieri. sed p̄ mōz habit⁹ & quietis. S̄z quero q̄ re tm̄iⁿ nūalis qceditur posse apponi terminis adiectis & nō substātis. Ponit ista rō qz adiectia adiacent substātis siue suppositis & significat foraz̄ i adiacētia ad supp^a & iō p̄nt nuāri ad nuācōem suppositorē s̄z substātia nō sic significant foraz̄ i adiacētia ad supp^a s̄z significat quasi aliquo. Abstracto a suppositis & iō nō possunt sic nuāri qz sic significaret ibi nuācō forme et iō nō qcedit duo dii sicut duo hñtes dīnitatē. S̄z illa ratio n̄ uide^t sūficere Qz tm̄iⁿ nūalis poit significatū sūu circa significatū dīmīabile Significatū āt adiecti & substātī idē ē Nō dīnt āt nisi i mō significādi ḡ. ui defī q̄ tm̄iⁿ nūalis ponit p̄ significatū suū circa idē. Et ita si significet nuācio forme dīmīabilis ex una pre & ex alia nec propt̄ illā adiacētā ad supp^m que queit uni & nō alteri nō rōe significati sed rōe mōi significādi poterit esse ueri

tas i una & flitas in alia. Assigno aliaz rōz talē Oē depēdēs depēdēz ad aliqd oīo & simplicē idēpēdens nūq̄ enī de pēdēcia alicui^t sufficiēt defīmīat nī ad aliquid idēpēdens oīo. Et ideo q̄n duo eque depēdēt neutrē ē natū determīare alterz̄ s̄z utrē q̄ depēdet ad aliqd z̄m indepēdēs Adiectū āt ē depēdēs ad l̄bstā^m q̄n ḡ adiec^m addit l̄bstā^o saltē iueit idēpēdēs adq̄ fīmīat e9 de pēdētia. Q̄ n̄ āt duo adiectia addūtur sibi mutuo neutrē depēdet ad alterz̄ s̄z depēdēt ad z̄m q̄ termīat sufficiēt dīpēdētia ambo^r ḡ q̄n tm̄iⁿ numeralis addit substātio sicut si dicat duo spiratores statī tm̄iⁿ numeralis adiectīḡ h̄z substātīm fīans & qz adiectūm detīmīat illud qd̄ e9 depēdētia tm̄iⁿ ideo denotat significatū sui s̄bīectū numerari Q̄ n̄ āt addit adiectio ut cū dicit̄ duo spirates utrē q̄ ē depēdēs & iō neutrē defīmīat alterz̄ sicut neutrē tm̄iⁿ depēdētia alteri^t s̄z abo depēdēt ad z̄m q̄ tm̄iⁿ eoz̄ depēdētia & defīmīat p̄ ipa & hoc ē in p̄posito aliqui uel p̄sona q̄si dicat. 3. aliqui uel. 3. p̄sona creantes qz licet uilitate adiectiuū masculinū n̄ sit substātū tantu^r sed neutrum fit substātū. Tamen indiuinis quando ad iectiuū masculinū ponit perse tunc intelligit eē substātū ut quis uel p̄sona ut cū dicit̄ pater & fili⁹ sunt unq̄ sicut dicunt auctoritates licet sint unq̄ deus qz unq̄ absolute posit⁹ signat adiectie & intelligit habere substātū quis uel p̄sona uñ significat q̄ pater & fili⁹ sūt unq̄ quis uel aliquis uel una p̄sona. Tūc ad priaz ḡnāz sūt duo spirates ḡ duo spiratores n̄ go eā. Et cū p̄bas qz sicut singula^r infert singula^r ita plurale ifert

ALIUS SC. AD. 17.

Sunt 7 summi duo
spiritus genitivi duo
spiritus

plurale. Dico q̄ nō oī q̄ si ad aliquod
ān̄ sequit̄ aliquod ḡns q̄ ad distictōēz
āntis lequat̄ distictō ḡntis n̄isi quādo
ḡns illud in aīcedētib⁹ distinguit̄ sicut
gen⁹ distinguit̄ in spēb⁹. In ppo⁹ āt
luppoīta spirā⁹ distinguit̄ & ad supp⁹
spirās sequitur spirator sed illud ḡns n̄
distinguit̄ nec nuāt̄ nuāto aīcedēte &
ideo arguēdo spirans g° spirator duo
spirantes g° duo spiratores est fallatia
ḡntis arguēo a destructōe aīcedētis ad
destructōz ḡntis. Et si iueiā aliquādo
ab autorib⁹ q̄ p̄ & fili⁹ sunt duo spi
ratores dēnt exponi eorū auctoritates
& lane intelligi. Multe enī auctoritates
scōq̄ que nō sunt iere d̄ uirtute serōis
sunt exponende s̄m mḡm di.iz.

Ad ar⁹ p̄cipalia Ad p̄m cū ar. dñexu
Dico q̄ pater & fili⁹ nectū in s. sc̄tō
sicut coī p̄ductō q̄ sic nectū in coī
p̄ductō licet sunt disticta alioquin non
ḡnecterēt tñ nō habēt coē p̄ductū in
q̄tum disticta sed inq̄m unū unde pro
ductū unū ē ab eis inq̄tum sunt unum
p̄ducēs & iō auctoritas illa ē i opp⁹.

Ad 2⁹ dico q̄ actio est singularis p̄ se
ex̄tis. Non oī āt eē alicui⁹ singularis
i coīcabilis p̄ se ex̄tis sicut dictū ē di.
4. quo⁹ hec ē uera de⁹ creat uel deus ē
.p.&.f.&.s.s. Ita ponit̄ q̄ ē aliquis hic
spirator singularis cui p̄. queit. i. adeq̄
te spirare q̄ p̄ intelligit̄ aliquo⁹ i m̄p̄e
& fi⁹ quib⁹ queit act⁹ spirādi qz ut q̄
ē hic spirator. Et tūc diceref̄ q̄ illi⁹ p̄
se ex̄tis q̄ ē quasi coē q̄dam in re ad
.p.&.f. ē una actio licet non sit unum
supp⁹. i.u⁹ i coīcibile sicut nec fuitas
unū supp⁹ una tñ creacōe creat. Istud
nō uidet̄ hic pbabile sicut ibi de⁹ creat
quia nō uidet̄ eē aliquis hic p̄ se ex̄tis

eoīs. p. &. f. & non. s. s. quia tūc ille sin
gularis p̄ se ex̄tis licet nō i coīcabilis tñ
realiter refertur ad. s. s. & esset aliquid
realit̄ relatū ad intra pri⁹ aliquo mō q̄
intelligēt̄ esse plona. Ita q̄ nō oīs rela
realis ad intra eis p̄ sone q̄ nō uidetur
pbabile. Alif̄ p̄t dici q̄ actō n̄ denoāt̄
ultiata denoīacōe n̄i supp⁹ uel bñtē
modū suppositi. Dico modū luppo
siti p̄ aīa sepata & p̄ acc̄tib⁹ sepatis
p̄ nuābiliū que denoīant̄ ab actōe eorū
ultiata denoīacōe q̄ per se existūt licet
nō incōcabiliter quia nata sunt coīcare
suppositis eē tñ nihil coīcamt nihil d̄
noīat̄ ab actōe eorū n̄i ip̄la denoīacōe
ultiā sed oīs forma ex̄tis i alio ut forma
sicut dat illi esse ita dat illi aliq⁹ modo
denoīari a sua actōe. Et licet forma in
supposito denoīet̄ ab actōe sua non
tñ ultiata denoīacōe s̄z ulteri⁹ denoīat̄
supp⁹ ab actōe eadē i tamē aliqua for
per se ex̄tis nata eēt habere aliq⁹ actōez
ppriā s̄i ip̄a daret idē eē plurib⁹ ex q̄
suppo⁹ nō denoīarēt̄ actōe forme n̄i
quia hñt eē p̄ formā dñoīarēt̄ ab eadez
actōe sicut hñt idem esse illi⁹ forme
actiue. Ex⁹ s̄i una albedo eēt induab⁹
supficiebus una īmutacōe īmutaret̄ Ita
g° cū uolūtas secunda sit prin⁹ unum
spirandi quicquid denomiāt̄ ab illa
actōe p̄ hoc q̄ habet esse ista forma de
noīatur ab eadem actōe. Cū g° dicis
actio ē suppositi g° pluriū suppositorū
sunt plures actōes nego ḡnam n̄i q̄n̄
plurificat̄ i eis illud q̄ ē rō agendi p̄ q̄
dās illa dicūt̄ dñoīat̄ agere. Et si ob
icias ab una aīa hoīs sunt multe op̄acō
nes distincte. s̄. intelligere & uelle & ēt
multe operacōes p̄tiū sensitiuaz ut
uidere audire & talia & si ptes ille esset

supposita essent eorum agentium plures
actores R^endeo & dico quod non semper una
res est unica ratio agendi immo unica res
in se potest includere plures rationes agen-
di sicut diceretur de anima respectu suorum
potest. Et si de hoc fiat questio dictum
est in illa ratione iam habita de una ratione
simpliciter agendi quod lis una ratione in praes-
& filio respectu productis uel ad produc-
tum s.s. Ad tertium dico quod pater & filius
spirantur s.s. ut omnis unus non in quantum unus in
eis nec in quantum sunt numeri in plena sed in
quantum sunt unus in uis spirativa. Et cum
infers gressus pater est duo principia productia
propter duplicem fecunditatem in eo nego
quoniam quod ad hoc quod dicatur plura producta
requirit numerum suppositorum. Non enim di-
citur aliquis plures scientias licet habeat
plures scientias sed oportet esse plura
supposita ad hoc quod sequatur De hoc autem
alias in libro 3. ubi queretur utrum si plures
nature assumerent a uerbo esset unus homo
uel plures homines.

ECVNDO. Q VERO.

Vtr̄ pater & f. spirēt om̄io
uniformit. s.s. Q d̄ nō Ar.
is. tri. c. i7. s. s. principaliter procedit a
patre nō g° principaliter a filio ergo nō
uniformit. Itē Ieronim⁹ i eplā .88. s.s.
pcedit a patre p̄ filiū g° nō pprie a fi°
Itē hyl. tri. 22. s.s. qui ate p̄ unigenitū
tuū est p̄ merear g° est a patre p̄ filium
g° nō uniformit abutroq;. Itē Ric. 6.
tri. s.s. pcedit a patre immediate & imme-
diate a filio at̄ immediate tñ g° & ceta.
Itē oīs causa priā pl9 agit q̄ z° exp⁹
ppōe de cāis Et patet ex dictis phī p.
posterior⁹ & z° meth. Nccioꝝ prin⁹
uerissia eē oīz qz sūt aliis cā ueritatis g°
oē pducens p̄ pducit pl9 q̄ pducēs

2^m s₃ p_r uidet pri⁹ pducere quia dat
filio pducere g^o & ceta. Contra uno
prin inq^m oio unū in eis spirat. s.s. ex
qōne pcedēti g^o oio uniforit. Rñdeo
act⁹ potest gliderari t̄plicit uel in se
uel inqtum est tm̄ uel inqtum q̄ patetur
adsupposita agētia. Pris duob⁹ mois
ē uniformitas oida uel poti⁹ unitas qz
uerissima una actō & un⁹ tm̄ pduct⁹
3° loquēdo sicut ipa uis spiratia coi
catur filio a patre. Ita ēt q̄ fili⁹ spiret
hoc habet a patre & ita pater spirat a
se & fili⁹ nō a se. Contra g^o pater
pri⁹ spirat. s.s. q̄ fili⁹ quia in p^o signo
originis in quo p_r habet eē a se habet
spirare a se & tunc fili⁹ nō spiraret qz
si. s.s. p̄ intelligerēt habere pri⁹ esse a
patre q̄ a filio tunc tili⁹ pduceret. s.s.
iam exntem. Confirmat q̄cūq̄ enim
prin^m pduct⁹ iſupposito priori itelli
giſ habere tm̄ adeq̄tū nō potest eē
prin^m pducēdi i posteriori supposito
Sic at est in ppolito g^o & ceta. Rñdeo
de istis ordib⁹ siue originibus nature
& de multis aliis ordib⁹ prioritatis &
posterioritatis alias dicet. Sed quām
ad istud ppo^m intelligēdū ē q̄ nō est
q̄similis ordo inter patrē gnantē & spi
ratē sicut ē inter patrē spiratē & filiuz
spiratē. Vnde nō ē intelligēdū q̄
pater spiret anq̄ fili⁹ spiret sicut pater
pri⁹ origine generat q̄ spiret ppter or
dinē p̄cipioꝝ i pducēdo qz tūc filius
nō spiraret ut ar^m deducit q̄admoduz
nec. s.s. p̄t gnare filiū iā p̄intellectum
generari. Sed est iste ordo quia i patre
ē p^o fecūditas utraq̄ a se. 2° in p̄tē est
actus prime fecūditatis & tūc in filio ē
2° tecūditas 3° actus scđe fecunditatis
simul a patre & filio habētib⁹ tūc illā

Confundit hanc eto fidem meam et ligat
me cum dignitatem mea symbolo pro-
fessorum tempis obsecrum. p. 97. Et
tunc hunc undam ab eo. sp. 5. tunc
qm ex: p. 7 unigenitum est primus
huc tyda. Pro inde istas sunt videlicet
magnum. p. 12. et secundum. p. 9. q. 9. 7.

fecunditatē Ad hoc tū cū aliquo ordine
quia ille actus ē p̄is a se filii at non a se
led a patre. Sicut nec in 2° signo est i^a
fecunditas filii a se sed patris a se Nō ē
g° ordo originis inter spiratōe^z patris
& filii quasi spirat p̄ i aliquo signo ori
ginis i quo nō spirat fili⁹ l^z i eodē sig°
originis simul spirat. Est tñ ibi ordo
spiratiū i spirādo quia pater i p° signo
originis spirat a se fili⁹ at nō a se. Ad
9firmatōe^z dñm q̄ maior non est uera
si illud princi⁹ posteri⁹ habeat tñm
adequatū anteq̄ aliud supp^m pducatur
cui coicat illud prin⁹ 2^m totā eī fecū
ditatē & sic ē i pposito de ui spiratiua
q̄ pater coicat filio anteq̄ hēat tñminum
adequatū. s.s. Per istud p̄ ad oēs auc
toritates adductas quia p̄p̄ hoc dicit
Aug. p̄em principalit̄ spirare. Expōit
enim le ideo principalit̄ dixi q̄ q̄ filius
spirat hoc habet a p̄e. Dicit tñ qdā
doctor q̄ p̄ spirat principalit̄ & princi
pal⁹ fili⁹ at tñm principalit̄ q̄ respectu
s.s. h^z fili⁹ auctoritatē l^z p̄ h^z auctori
tate p̄spectu fi. & s.s. i q̄m spirat. Alius
doctor 9tradicit sibi q̄ n̄ ē ibi aliq̄ 9pa⁹
pprie dicta in aliq̄ una forma sed tñm ē
ibi 9pacō in uoce sicut Michael dicitur
sanctior demōe ubi ē tantuz 9pacō s̄m
uocē & nō s̄m aliq̄ formā cōe^z i introq̄
extremo sed illa forma tñm ē in uno ex
tremo & nō in altero. Ita p̄cipalitas ē
i patre ut idē sit p̄ez p̄cipali⁹ spirat̄
& p̄cipaliter spirare. Ad aliud de
Ieronimo Dico q̄ pprietari⁹ tñm dicit
ille qui i habēdo rē nullo modo depēd^z
ab a°. Vsuar⁹ at qu i i utendo re dpe
det ab a°. Nō ē pprie pprietari⁹ pater
g° qui uim spiratiua habz a se recte d̄r
et quorū bñt et ab alio
pprie spirare fili⁹ aut non pprie. i. a se

spirat. Licet pprie. i. nō i pprie uel iper
fecte spiret Per idē patet ad hilariū q̄
dicit q̄. s.s. ē a patre p̄ filiū distiguitur
tñ q̄ aliquid definiatū phāc ppoe^z p.
cum suo caūali 9pa⁹ ad uerbū trālitim
uel itraſitim. Si ad trālitiz tūc notatur
in caūali hui⁹ ppōis s̄b autoritas ut p̄
cāt p̄ filiū. Si abolutū uel itraſitim tūc
notatur i caūali hui⁹ ppōis autoritas.
Et hoc uel cē efficiētis sicut hō uiuit p̄
deū uel cause formalis ut homo sapit p̄
sapiētia. Per idē patet d̄ Ric. P̄ enī
eadē fecunditate immediate spirat. s.s. s̄
i q̄m dat filio istā uirtutē spirādi q̄ fili⁹
spirat p̄t dici mediate spirat̄ Nec hic
est disformitas aliqua p̄fectōis q̄ i p̄
fectōis siue aliqd q̄ ponat diuersitatem
i actu sed ē tñm aliq̄ mod⁹ hñdi eandez
uirtutē q̄ pater a se fili⁹ n̄ a se l^z a p̄e
Ad ultimū dico q̄ illa ppō ē uera de
cā & cāto ppter h° q̄ i causis ordiatis
ē a° uirtus cāndi & p̄cipalior i priore
Nō at in prin⁹. q̄ nō ē causa quia ibi n̄
est uirtus alia principiādi Ita ē i ppo^z
& ita nō pl⁹ principiat primū agēs q̄
s̄m sicut nec causa supior pl⁹ cāret q̄
cā 2° si eadem uirtute cātiua cā prima
cāret cū scda.

IRCA.DI. TERClam
decimā qro Vtr̄. s.s. fit ge
nit⁹ sū utr̄ pductō. s.s. lit
gñā° uel distiguif ab ea q̄
lit gñā° p° qz gñā° icreatis distiguif
ab aliis mutatōib⁹ p̄ hoc q̄ ē ad subām
uel p̄ h° q̄ ea pductif aliqd in eē s̄be spi
racōe pductif. s.s. in esse dño sicut filia
cōe uel gñatōe pductif fili⁹ g° pductō
. s.s. est gñatio. Cōfirmat rō q̄ mu
tacōes & motus distiguif p̄ tñmōs for
males eoz s̄m phī. s. phi. s̄z foralīs

ad q̄. 154. 4. a. ad m. 155. 1. b.
i. Non p̄cipiūt s̄m ab alio ex sic fili⁹ ē a p̄e. T̄ oido nāre. T̄ mōz ad oido. T̄ ex dīb̄ formāb̄ 104. ex q̄. 105. 106. q̄. 107. 108. q̄. 109. 110. q̄. 111. 112. q̄. 113. 114. q̄. 115. 116. q̄. 117. 118. q̄. 119. 120. q̄. 121. 122. q̄. 123. 124. q̄. 125. 126. q̄. 127. 128. q̄. 129. 130. q̄. 131. 132. q̄. 133. 134. q̄. 135. 136. q̄. 137. 138. q̄. 139. 140. q̄. 141. 142. q̄. 143. 144. q̄. 145. 146. q̄. 147. 148. q̄. 149. 150. q̄. 151. 152. q̄. 153. 154. q̄. 155. 156. q̄. 157. 158. q̄. 159. 160. q̄. 161. 162. q̄. 163. 164. q̄. 165. 166. q̄. 167. 168. q̄. 169. 170. q̄. 171. 172. q̄. 173. 174. q̄. 175. 176. q̄. 177. 178. q̄. 179. 180. q̄. 181. 182. q̄. 183. 184. q̄. 185. 186. q̄. 187. 188. q̄. 189. 190. q̄. 191. 192. q̄. 193. 194. q̄. 195. 196. q̄. 197. 198. q̄. 199. 200. q̄. 201. 202. q̄. 203. 204. q̄. 205. 206. q̄. 207. 208. q̄. 209. 210. q̄. 211. 212. q̄. 213. 214. q̄. 215. 216. q̄. 217. 218. q̄. 219. 220. q̄. 221. 222. q̄. 223. 224. q̄. 225. 226. q̄. 227. 228. q̄. 229. 230. q̄. 231. 232. q̄. 233. 234. q̄. 235. 236. q̄. 237. 238. q̄. 239. 240. q̄. 241. 242. q̄. 243. 244. q̄. 245. 246. q̄. 247. 248. q̄. 249. 250. q̄. 251. 252. q̄. 253. 254. q̄. 255. 256. q̄. 257. 258. q̄. 259. 260. q̄. 261. 262. q̄. 263. 264. q̄. 265. 266. q̄. 267. 268. q̄. 269. 270. q̄. 271. 272. q̄. 273. 274. q̄. 275. 276. q̄. 277. 278. q̄. 279. 280. q̄. 281. 282. q̄. 283. 284. q̄. 285. 286. q̄. 287. 288. q̄. 289. 290. q̄. 291. 292. q̄. 293. 294. q̄. 295. 296. q̄. 297. 298. q̄. 299. 300. q̄. 301. 302. q̄. 303. 304. q̄. 305. 306. q̄. 307. 308. q̄. 309. 310. q̄. 311. 312. q̄. 313. 314. q̄. 315. 316. q̄. 317. 318. q̄. 319. 320. q̄. 321. 322. q̄. 323. 324. q̄. 325. 326. q̄. 327. 328. q̄. 329. 330. q̄. 331. 332. q̄. 333. 334. q̄. 335. 336. q̄. 337. 338. q̄. 339. 340. q̄. 341. 342. q̄. 343. 344. q̄. 345. 346. q̄. 347. 348. q̄. 349. 350. q̄. 351. 352. q̄. 353. 354. q̄. 355. 356. q̄. 357. 358. q̄. 359. 360. q̄. 361. 362. q̄. 363. 364. q̄. 365. 366. q̄. 367. 368. q̄. 369. 370. q̄. 371. 372. q̄. 373. 374. q̄. 375. 376. q̄. 377. 378. q̄. 379. 380. q̄. 381. 382. q̄. 383. 384. q̄. 385. 386. q̄. 387. 388. q̄. 389. 390. q̄. 391. 392. q̄. 393. 394. q̄. 395. 396. q̄. 397. 398. q̄. 399. 400. q̄. 401. 402. q̄. 403. 404. q̄. 405. 406. q̄. 407. 408. q̄. 409. 410. q̄. 411. 412. q̄. 413. 414. q̄. 415. 416. q̄. 417. 418. q̄. 419. 420. q̄. 421. 422. q̄. 423. 424. q̄. 425. 426. q̄. 427. 428. q̄. 429. 430. q̄. 431. 432. q̄. 433. 434. q̄. 435. 436. q̄. 437. 438. q̄. 439. 440. q̄. 441. 442. q̄. 443. 444. q̄. 445. 446. q̄. 447. 448. q̄. 449. 450. q̄. 451. 452. q̄. 453. 454. q̄. 455. 456. q̄. 457. 458. q̄. 459. 460. q̄. 461. 462. q̄. 463. 464. q̄. 465. 466. q̄. 467. 468. q̄. 469. 470. q̄. 471. 472. q̄. 473. 474. q̄. 475. 476. q̄. 477. 478. q̄. 479. 480. q̄. 481. 482. q̄. 483. 484. q̄. 485. 486. q̄. 487. 488. q̄. 489. 490. q̄. 491. 492. q̄. 493. 494. q̄. 495. 496. q̄. 497. 498. q̄. 499. 500. q̄. 501. 502. q̄. 503. 504. q̄. 505. 506. q̄. 507. 508. q̄. 509. 510. q̄. 511. 512. q̄. 513. 514. q̄. 515. 516. q̄. 517. 518. q̄. 519. 520. q̄. 521. 522. q̄. 523. 524. q̄. 525. 526. q̄. 527. 528. q̄. 529. 530. q̄. 531. 532. q̄. 533. 534. q̄. 535. 536. q̄. 537. 538. q̄. 539. 540. q̄. 541. 542. q̄. 543. 544. q̄. 545. 546. q̄. 547. 548. q̄. 549. 550. q̄. 551. 552. q̄. 553. 554. q̄. 555. 556. q̄. 557. 558. q̄. 559. 560. q̄. 561. 562. q̄. 563. 564. q̄. 565. 566. q̄. 567. 568. q̄. 569. 570. q̄. 571. 572. q̄. 573. 574. q̄. 575. 576. q̄. 577. 578. q̄. 579. 580. q̄. 581. 582. q̄. 583. 584. q̄. 585. 586. q̄. 587. 588. q̄. 589. 590. q̄. 591. 592. q̄. 593. 594. q̄. 595. 596. q̄. 597. 598. q̄. 599. 600. q̄. 601. 602. q̄. 603. 604. q̄. 605. 606. q̄. 607. 608. q̄. 609. 610. q̄. 611. 612. q̄. 613. 614. q̄. 615. 616. q̄. 617. 618. q̄. 619. 620. q̄. 621. 622. q̄. 623. 624. q̄. 625. 626. q̄. 627. 628. q̄. 629. 630. q̄. 631. 632. q̄. 633. 634. q̄. 635. 636. q̄. 637. 638. q̄. 639. 640. q̄. 641. 642. q̄. 643. 644. q̄. 645. 646. q̄. 647. 648. q̄. 649. 650. q̄. 651. 652. q̄. 653. 654. q̄. 655. 656. q̄. 657. 658. q̄. 659. 660. q̄. 661. 662. q̄. 663. 664. q̄. 665. 666. q̄. 667. 668. q̄. 669. 670. q̄. 671. 672. q̄. 673. 674. q̄. 675. 676. q̄. 677. 678. q̄. 679. 680. q̄. 681. 682. q̄. 683. 684. q̄. 685. 686. q̄. 687. 688. q̄. 689. 690. q̄. 691. 692. q̄. 693. 694. q̄. 695. 696. q̄. 697. 698. q̄. 699. 700. q̄. 701. 702. q̄. 703. 704. q̄. 705. 706. q̄. 707. 708. q̄. 709. 710. q̄. 711. 712. q̄. 713. 714. q̄. 715. 716. q̄. 717. 718. q̄. 719. 720. q̄. 721. 722. q̄. 723. 724. q̄. 725. 726. q̄. 727. 728. q̄. 729. 730. q̄. 731. 732. q̄. 733. 734. q̄. 735. 736. q̄. 737. 738. q̄. 739. 740. q̄. 741. 742. q̄. 743. 744. q̄. 745. 746. q̄. 747. 748. q̄. 749. 750. q̄. 751. 752. q̄. 753. 754. q̄. 755. 756. q̄. 757. 758. q̄. 759. 760. q̄. 761. 762. q̄. 763. 764. q̄. 765. 766. q̄. 767. 768. q̄. 769. 770. q̄. 771. 772. q̄. 773. 774. q̄. 775. 776. q̄. 777. 778. q̄. 779. 780. q̄. 781. 782. q̄. 783. 784. q̄. 785. 786. q̄. 787. 788. q̄. 789. 790. q̄. 791. 792. q̄. 793. 794. q̄. 795. 796. q̄. 797. 798. q̄. 799. 800. q̄. 801. 802. q̄. 803. 804. q̄. 805. 806. q̄. 807. 808. q̄. 809. 810. q̄. 811. 812. q̄. 813. 814. q̄. 815. 816. q̄. 817. 818. q̄. 819. 820. q̄. 821. 822. q̄. 823. 824. q̄. 825. 826. q̄. 827. 828. q̄. 829. 830. q̄. 831. 832. q̄. 833. 834. q̄. 835. 836. q̄. 837. 838. q̄. 839. 840. q̄. 841. 842. q̄. 843. 844. q̄. 845. 846. q̄. 847. 848. q̄. 849. 850. q̄. 851. 852. q̄. 853. 854. q̄. 855. 856. q̄. 857. 858. q̄. 859. 860. q̄. 861. 862. q̄. 863. 864. q̄. 865. 866. q̄. 867. 868. q̄. 869. 870. q̄. 871. 872. q̄. 873. 874. q̄. 875. 876. q̄. 877. 878. q̄. 879. 880. q̄. 881. 882. q̄. 883. 884. q̄. 885. 886. q̄. 887. 888. q̄. 889. 890. q̄. 891. 892. q̄. 893. 894. q̄. 895. 896. q̄. 897. 898. q̄. 899. 900. q̄. 901. 902. q̄. 903. 904. q̄. 905. 906. q̄. 907. 908. q̄. 909. 910. q̄. 911. 912. q̄. 913. 914. q̄. 915. 916. q̄. 917. 918. q̄. 919. 920. q̄. 921. 922. q̄. 923. 924. q̄. 925. 926. q̄. 927. 928. q̄. 929. 930. q̄. 931. 932. q̄. 933. 934. q̄. 935. 936. q̄. 937. 938. q̄. 939. 940. q̄. 941. 942. q̄. 943. 944. q̄. 945. 946. q̄. 947. 948. q̄. 949. 950. q̄. 951. 952. q̄. 953. 954. q̄. 955. 956. q̄. 957. 958. q̄. 959. 960. q̄. 961. 962. q̄. 963. 964. q̄. 965. 966. q̄. 967. 968. q̄. 969. 970. q̄. 971. 972. q̄. 973. 974. q̄. 975. 976. q̄. 977. 978. q̄. 979. 980. q̄. 981. 982. q̄. 983. 984. q̄. 985. 986. q̄. 987. 988. q̄. 989. 990. q̄. 991. 992. q̄. 993. 994. q̄. 995. 996. q̄. 997. 998. q̄. 999. 1000. q̄. 1001. 1002. q̄. 1003. 1004. q̄. 1005. 1006. q̄. 1007. 1008. q̄. 1009. 1010. q̄. 1011. 1012. q̄. 1013. 1014. q̄. 1015. 1016. q̄. 1017. 1018. q̄. 1019. 1020. q̄. 1021. 1022. q̄. 1023. 1024. q̄. 1025. 1026. q̄. 1027. 1028. q̄. 1029. 1030. q̄. 1031. 1032. q̄. 1033. 1034. q̄. 1035. 1036. q̄. 1037. 1038. q̄. 1039. 1040. q̄. 1041. 1042. q̄. 1043. 1044. q̄. 1045. 1046. q̄. 1047. 1048. q̄. 1049. 1050. q̄. 1051. 1052. q̄. 1053. 1054. q̄. 1055. 1056. q̄. 1057. 1058. q̄. 1059. 1060. q̄. 1061. 1062. q̄. 1063. 1064. q̄. 1065. 1066. q̄. 1067. 1068. q̄. 1069. 1070. q̄. 1071. 1072. q̄. 1073. 1074. q̄. 1075. 1076. q̄. 1077. 1078. q̄. 1079. 1080. q̄. 1081. 1082. q̄. 1083. 1084. q̄. 1085. 1086. q̄. 1087. 1088. q̄. 1089. 1090. q̄. 1091. 1092. q̄. 1093. 1094. q̄. 1095. 1096. q̄. 1097. 1098. q̄. 1099. 1100. q̄. 1101. 1102. q̄. 1103. 1104. q̄. 1105. 1106. q̄. 1107. 1108. q̄. 1109. 1110. q̄. 1111. 1112. q̄. 1113. 1114. q̄. 1115. 1116. q̄. 1117. 1118. q̄. 1119. 1120. q̄. 1121. 1122. q̄. 1123. 1124. q̄. 1125. 1126. q̄. 1127. 1128. q̄. 1129. 1130. q̄. 1131. 1132. q̄. 1133. 1134. q̄. 1135. 1136. q̄. 1137. 1138. q̄. 1139. 1140. q̄. 1141. 1142. q̄. 1143. 1144. q̄. 1145. 1146. q̄. 1147. 1148. q̄. 1149. 1150. q̄. 1151. 1152. q̄. 1153. 1154. q̄. 1155. 1156. q̄. 1157. 1158. q̄. 1159. 1160. q̄. 1161. 1162. q̄. 1163. 1164. q̄. 1165. 1166. q̄. 1167. 1168. q̄. 1169. 1170. q̄. 1171. 1172. q̄. 1173. 1174. q̄. 1175. 1176. q̄. 1177. 1178. q̄. 1179. 1180. q̄. 1181. 1182. q̄. 1183. 1184. q̄. 1185. 1186. q̄. 1187. 1188. q̄. 1189. 1190. q̄. 1191. 1192. q̄. 1193. 1194. q̄. 1195. 1196. q̄. 1197. 1198. q̄. 1199. 1200. q̄. 1201. 1202. q̄. 1203. 1204. q̄. 1205. 1206. q̄. 1207. 1208. q̄. 1209. 1210. q̄. 1211. 1212. q̄. 1213. 1214. q̄. 1215. 1216. q̄. 1217. 1218. q̄. 1219. 1220. q̄. 1221. 1222. q̄. 1223. 1224. q̄. 1225. 1226. q̄. 1227. 1228. q̄. 1229. 1230. q̄. 1231. 1232. q̄. 1233. 1234. q̄. 1235. 1236. q̄. 1237. 1238. q̄. 1239. 1240. q̄. 1241. 1242. q̄. 1243. 1244. q̄. 1245. 1246. q̄. 1247. 1248. q̄. 1249. 1250. q̄. 1251. 1252. q̄. 1253. 1254. q̄. 1255. 1256. q̄. 1257. 1258. q̄. 1259. 1260. q̄. 1261. 1262. q̄. 1263. 1264. q̄. 1265. 1266. q̄. 1267. 1268. q̄. 1269. 1270. q̄. 1271. 1272. q̄. 1273. 1274. q̄. 1275. 1276. q̄. 1277. 1278. q̄. 1279. 1280. q̄. 1281. 1282. q̄. 1283. 1284. q̄. 1285. 1286. q̄. 1287. 1288. q̄. 1289. 1290. q̄. 1291. 1292. q̄. 1293. 1294. q̄. 1295. 1296. q̄. 1297. 1298. q̄. 1299. 1300. q̄. 1301. 1302. q̄. 1303. 1304. q̄. 1305. 1306. q̄. 1307. 1308. q̄. 1309. 1310. q̄. 1311. 1312. q̄. 1313. 1314. q̄. 1315. 1316. q̄. 1317. 1318. q̄. 1319. 1320. q̄. 1321. 1322. q̄. 1323. 1324. q̄. 1325. 1326. q̄. 1327. 1328. q̄. 1329. 1330. q̄. 1331. 1332. q̄. 1333. 1334. q̄. 1335. 1336. q̄. 1337. 1338. q̄. 1339. 1340. q̄. 1341. 1342. q̄. 1343. 1344. q̄. 1345. 1346. q̄. 1347. 1348. q̄. 1349. 1350. q̄. 1351. 1352. q̄. 1353. 1354. q̄. 1355. 1356. q̄. 1357. 1358. q̄. 1359. 1360. q̄. 1361. 1362. q̄. 1363. 1364. q̄

tm̄ spiratōis. s.s. ē idē cū forāli tm̄o
ḡnā° is qz eēn⁴ coīcāt utriq; g° spira° ē
ḡnatio. Preteā qcūq; uni & eidē sunt
eadē iter se sunt eadē g° q̄ idē sūt uni
uoca: inē le sūt uniuoca ipiratō & ḡnā°
sunt uniuoce pductōes 9pando ad idē
3⁹ ut ad patre ut dictū ē supra distinc
tōe. 7. q̄ utraq; pductō ē uiuoca ī se iḡr
iste due erūt uniuoce pductōes inter
se & ita uni⁹ rōis. Preteā d̄ria realis
nō dependz a d̄ria rōnis quia ē pfectōr
sed d̄ria p̄cipiorum istaq; pductōnū
sunt natura & uolūtas que tm̄ differūt
lzm rationē quia d̄ria realis absolutorū
nō uidetur posse stare cū dīna simplici
tate igitur distinctō istaq; pductōm q̄
preexigit illam tm̄ erit rōnis. Contra
Aug. 5. de tri. c. 17. uel. 14. s.s. pcedit a
patre & filio nō quō nat⁹ ied quōmodo
datus. Hic sunt multe uie pohēdi &
multi modi quib⁹ distinguūt iste due
pductōes. Vno mō ponit istas pro
ductōes distigui per termōs qui sunt
pstone pducte. Et q̄frinat ista positio
per illud. 5. ph̄icoz ubi motus distig
uūtūr p̄tmōs ut uidet quia alius tm̄
est alteri⁹ motus & licet iste pductōes
nō sunt motus nec mutaciones sunt tñ
q. uie qdā ad psonas iḡf p ipsas distig
uūtūr. Contra non habent eē p̄tm̄
nos g° nec distinctōe⁹ aīs pat⁹ quia ha
bent esse ex se formaliter q̄nām probō
quia ab eodem habet esse & distinctuz
esse. Itē illud d. 5. ph̄icoz est ad o⁹
nō enī motus distinguūt penes termōs
nisi quia forme fluētes sūt ei⁹dē rōis cū
formis tm̄iantib⁹ s̄z hoc nō est fluxus
ei⁹dē rōis oīo cū tm̄o nec ēt uia quasi
flux⁹ ē ei⁹dem rōis oīo cū tm̄is forlib⁹
quia tm̄ formalis est eēntia uia sive p

ductō que ē quasi uia est relatō. Alio
mō ponit istas pductōes diligui p̄hoc
q̄ una pductō est ab una psona & alia
a duab⁹ psonis. Contra hoc quia si
idem sit prin⁹ formale pducēdi aliqd
pp̄t eē eīg ī hoc supposito, uel ī illo nō
erit prin⁹ pductōis alteri⁹ rōis quia al
bedo in lapide & equo est prin⁹ īmuta
tōis uisns e9dem rōnis ita ēt si eadem
albedo esset iduob⁹ & in uno eēt prin⁹
īmuta⁹ nis e9de⁹ rōis Iste at̄ pductōes
ita distinguūt q̄ n̄ sūt e9dē rōis g° oī
ist⁹ di. assignare alia rōne q̄ unitatem
uel dualitatē suppositor⁹ agentiū.
Itē ḡtra utrāq; op̄ioem lzm utrāq; uiaz
possent ponit infinite persone in dīnis
posset enī ponit quarta psona a trib⁹ &
quīta a quatuor psonis nec eēt aliqua rō
tūtatis ī psonis dīnis si tm̄ eēt distin⁹
p unitatē supposito agēti⁹ uel pluralita
tem & nō eēt distinctō p rōnes pducēdi

Itē oīs di. reducitur ad aliqua primo
diuersa que esset distincta si p̄ i possibile
essent ab oībus aliis separata igitur ista
distinctio ē paliqua talia q̄ eēnt distin⁹
circūscriptis oīb⁹ aliis per in possibile
q̄ ēt se ip̄s sunt primo diuersa talia nō
sunt unitas uel pluralitas suppositor⁹
agēti⁹ si nō sit aliqua alia distinctō in
principiis agēdi g° & cēfa. circipto enī
oīa⁹ ab uitate uel dualitate suppositor⁹
agēti⁹ nō uidet q̄ ista unitas uel plura
litas sit prima rō distinguēdi pductōes.

Alii ponit istas pductōes distigui
quia uni est cū alia & cū oppo⁹ eīg ita
q̄ rō distinctōis relatōnū dispataruz est
distinctō oppositor⁹ relatōnū c̄ten⁹ sc̄z
una rela⁹ disputa secū 9 pat̄f duas alias
relatōes oppositas sicut uis spiratiua
stat cū ḡnatōe actiua & passiua & ideo

distinguitur ab utraque illarum. Contra istud potest argui sicut contra opinione prece dete non enim assignat ista positio quare non possunt esse infinitae personae quia semper posterior relatio possit stare cum relationibus oppositis prioribus. Preterea non est per diuersitas inter haec productorum & illas nisi per hoc quod ista productum est cum una & sua opposita & ait non stat cum sua opposita & ita illa non esset prima ratione distinctionis quia prima ratione distinctionis est aliqua ratione productorum distinctionum. Cetera ista uia & aliam procedentem simul arguo sicut quod uero quare spirato actia potest stare cum generatione passionis & cum generatione actionis & generatione actionis non potest stare cum generatione passionis nulla est ratione nisi per distinctiones spirato actionis & generatione actionis. Ideo enim aliquid est impossibile uel inpossibile alicuius quod ipsum est tale in se & non ex verso quia ueritas negativa confirmatur & fundatur supra ueritate affirmatio. Ideo enim homo secundum pythagoricos in fine & secundum metham prius est genus aliqua distinctione generationis actionis & spirato actionis propter quod est impossibilis generationi passione & in qua sit ista inpossibilitas & in impossibilitate generationis ista inpossibilitas & non inpossibilitas non est per ratione distinctionis productorum. Preterea iste productores distinguuntur quod altera est per modum nature & altera per modum uoluntatis hec autem distinctione productorum non est precise a suppositis productis secundum nec quia una stat cum aliis & altera cum aliis sed sunt ex distinctione principiorum productorum quod habet oppositos modos producti & cetera. Rendet sic opinans quod una productum est ibi per modum naturae & altera per modum uoluntatis non quod una persona productum naturaliter & alia uoluntate sed quia productio sua est

similis productori naturali & alia est similis productori uoluntate. Naturale enim agere productum non presupponens aliam productorum & hoc in certis loquendo licet per accidentes unum naturale agere presupponat aliud perducens ipso primo Ita enim productum filii est per modum nature quia non presupponit aliam productorem productori uoluntatis per se ipsum aliam productorum illam uidetur quod est per modum nature & intellectus & ita productum s.s. est per modum uoluntatis quia s.s. perducitur simili modo illi productori quod proprie dicit esse productori uoluntatis scilicet per supponendum aliam productorem. Ista exppositio non uidetur similitudinem locorum attribuentium istas productores proprii intellectui & uoluntati si tamen debeat intelligi distinguere per hoc quod una presupponit alias productores & alia productum nullam presupponit non uidetur ratione ex productis filiis sit magis filius uel uerbis ex iis productis sue quod s.s. nec quod s.s. ex iis productis sue magis sit auctor quod filius per se uidetur absurdum. Item multe alie productores possunt ponni uel presupponentes uel non per supponentes productores alia si cut productum per modum artis uidetur alia productorem per supponere scilicet productum uerbi interioris in mente artificis ergo s.s. posset dici perducere per modum artis quod est finis. Et primum hoc sicut argutum est dicitur secundum & tertium ex quo in deo est proprius intellectus & uoluntas & utrumque est principium sufficiens productorum cum obiecto sibi pertinente produce personam per actum intellectus ut principium producti & non tantum metham. per se talis similitudinem extraneam scilicet perducere ait presupposita uel non presupposita. Aliud dicitur quod iste emanantes distinguuntur per relationes oppositas scilicet prioris & posteri

ibidem p. 27. v. 27. l. 4.
Tertius p. 27. dicitur quod
per op. principium animi
qui docet.

oris qz una psona ē prior a⁹. Cōtra ista
distīctio non est prima o⁹ enī dare aliq
cām quare una ē natūlē prior altera
nec ē alia rō nisi uel quia ista ē talis pro
ductō & illa talis uel ex pte prīcipiorē
pductōrē uel ex pte suppositōrē agen
tiū. Prefea rela^o non distīguit primo
& precise a relatōem p relatōem qz rela^o
nō refertur p^o g^o cū iste pductōes sint
relatōes nō distīguūt primo ad iūicem
p alias relatōes scz p relatōez prioris &
posterioris & patet qz iste relatōes sūt
alie a relatōib⁹ origīs quia sunt inter
alia extrema Nā relatō origīs est inter
pducens & pductum relatō prioris &
posterioris ē inter originē & originē.
Alit dī qz emanatōes distīgunt penes
prīm^o formalia elicitā que ponūtūr esse
psonarē rōes agētiū puta uis gnatua
& spiratiua. Sed istud ē iprobatū di-
z. siue intelligatur de prīm^o elicitō sūt
de prīm^o tmiatiuo. Et p̄f̄ hoc q^o mō
distīguntur iste relatōes ut p̄ eas distī-
guāt relatōes oppolite. Iste enī uidēt
mī9 distīcte qz oppolite qz iste poslunt
qz currere in eadez psona puta i p̄ iste
n p̄t qz nulla eadē psona duob⁹ mōis
pduct manifesti⁹ ē ergo istas emana-
tōes distīgvi quaz relatōes oppositas
eis ex pte pductui g^o assignare istarū
distīctōez p illas ē assignare dīam eaꝝ
p distīctōem mī9 manifestā. Etiā nō p
intrinseca quia relatā nō sunt intrinseca
suis correlatiis. Aliter ponitur qz
distīgūtūr penes prīm^o distīcta zīm
rōem puta penes naturā & uolūtate qz
habēt prīcipiare distīctas emanatōes
& tñ ipsa in esse nō distīguūt nisi sola
rōe sicut pbatū ē in qōne de attributis
di.8. Contra istud distīctio realis nō

nccio p̄exigit distīctōem sed distīctio
ista⁹ emanatōnū per te necessario pre-
exigit distinctionem principiorum eli-
citū orōz ista si ē realis nō ē tñ p̄ illā
que ē rōnis tñ. Maior isti⁹ rōis ab ali-
quib⁹ negat & ponitur istātia de ideis
que tñ differūt rōe & creature realiter
differūt & tñ distīctio realis creaſarē
nccio p̄supponit distīctōez rōis idearē.

Contra illud ar. primo pba⁹ maior &
z^o excludit illa istātia maior pba⁹ s̄zim
illum intellectū qz dīa rōis in causa nō
erit ppria rō distīctōis realis in effectu
quia si sic sit a cā & diuerse rōes s̄b qb⁹
causat sint. b. &c. cāta āt sint. d. & e.
tunc sic si. b. &c. sint pprie rōes ipsi⁹
a. inqtum causat. d. & e. g^o. a. inquātu⁹
est sub. b. ē causa ppria ipsi⁹. d. Nā si
nō. nō magis ē ista dīa ista rō causandū
distīcta qz si ipsa dīa nō īēt qz neutra
rō ē ppria rō appropriās causā ad hūc
effectū qui g^o qz cā inqtum sub
b. &c. causat. d. & e. habet cocedere qz
utraqz rō sit ppria rō cause respectu sui
pprii effectū. Sed illud qz ē falsu⁹ qz
a inquātu⁹ ē sub. b. ē causa ppria ipsius
d. qz a inqtū ē sub. b. qz ē ēs tñ rōis tñ
habet esse ī intellectu quia ens rōnis nō
caulatur ab op̄posito nisi inqtū qgnim⁹
& ut sic nō habet esse nisi in intellectu
qz ē ens diiminutū ex 6° meth. nihil āt
2^m qz ēs diiminutū ē ppria rō ētis ueri &
ppria rō entis pfecti. Et illud p̄batur
quia oē causans uerū ens opportet qz
hēat aliquod esse exntie inqt^m est cā
ens āt distīctū qz ē ens qgnitū non h̄z
esse realis exntie ergo nec ī q^m tale p̄t
esse cā ppria alicui⁹ entis realis. Et
si dicas qz licet nō habeat eē exntie sui
habet tñ eē exntie intellectū ī quo est.

q̄ esse intellectus p̄cipiat in q̄tū habz
eſe i iōo intellectu. Cōtra ex h̄ ſe
quiſ q̄ nulla cātio 9petit enti 9gniro
i quātum tale niſi uirtute ex̄ntie actu
alis ipſiſ itellect⁹ i q̄ habet eē ex̄ntie
actualis l̄m quid & tunc ultra uolūtas
nō erit prin⁹ ſpirādi niſi i quām p̄ci
pat rōeſ itellect⁹ & tūc itellect⁹ dīn⁹
erit magis rō ſpirādi q̄ uolūtas Et ita
lequit ultra q̄ intellect⁹ respectu ḡna
tōnis uerbi erit duplex prin⁹ uidelic⁹
i mediatū i quātum eē prin⁹ opati⁹ p̄ cui⁹
opatōnē ipſum habet eſe in q̄m p̄duc
riū ſicut 9gnitū i quātū 9gnitū hēt
eſe p̄cipiatū p̄actū ipſiſ 9gnoscētis.
Q̄ d̄ ſi nō attribuas talē actionē realeſ
ipſi itellectui exiſtēti ſz obiecto h̄nti
eē diminutū i intellectu ſequiſ q̄ actio
realis erit ei⁹ q̄ nihil minus eſt tale ſi
illud oīo nō eſſet nā nō repugnat alicui
q̄ ſit ens 9gnitum licet nullū eē uerū
reale inſe habeat. Si dicāt hic q̄ itel
lectus dīnus nihil 9gnoscit niſi iuitiē
& ita illud q̄ habet eſe 9gnitū in hoc
intellectu i quātum tale habet uere eſe
ex̄ntie nō autē tale eē hēt q̄ eē 9gnitū
itellectōe uel 9gnitōe abſtractiua q̄līs
ē intellectio mea de rosa nō ex̄nte mō
que nō eē iuitiua. Contra illa ratō q̄
ponit p̄pria p̄o prin⁹. f. deo i quātum
p̄cipiat poīt causari p̄actū itellectus
in obiecto cognito Intellect⁹ āt dīnus
nihil cauſat in eſtentia dei ut ex̄ns eſt
ut 9cedūt illi de opp⁹ opioē q̄z nulla ē
ibi dīa rōnū in eſtentia ut ex̄ns ſed tām
ut 9gnita & patet p̄ le quia quicqd eſt
i eſtentia ut ex̄ns eſt eēt in ea realiſ ſi p̄
i p̄pſible n̄ eēt itellect⁹ negoiaſ circa
ip̄am. Preteſa 2⁹ eſtentia dīna ut m. f.

8. s. s. habet nataliſ prioritatē aliquaz
ad intellectōeſ ſimplicē iſtiſ eſſentie. Sicut enī ip̄a ut in patre nata ē mouere
itellectū patris ad ſimplicē itellectōeſ ſui ita ēt ut i fi⁹ nata ē mouere q̄m cūq̄
itellectū ad ſui itellectōeſ ſimplicē q̄z
ſzm Aug. 15. de tri. oīa uidet pater i ti⁹
ſicut infeipſo Si āt eēntia ut in fi⁹ hēt
talē prioritatē circa talē itellectōeſ ſim
plicē ſui eā ḡ ipſa ut in filio pre cedit
nataliſ oēm rōem q̄ itellect⁹ p̄ot nego
ciās fabricare circa ipſam ḡ nulla ratio
fabricabilis circa eā nataliſ p̄cedit eam
ut i fi⁹ āq̄n eēt circul⁹ i prioritate na
tali q̄ & illa rō cāta p̄ intellectū nataliſ
p̄cederet eē e9 i filio & e9uerſo Si aūt
dicas q̄ eēntia ut i patre p̄cedit nataliſ
oēm rōem p̄ducibilē circa ipſuz ſed ut
i filio ſequiſ aliquā rōeſ iā p̄ductā i ea
p̄actū itellect⁹ p̄ni & tūc nō ē circul⁹
e9dē ad idē ſzm eadē extrema ſiue ſm
ex̄ntiam i eodē quia ex̄ntia ſzm ex̄ntiā
i uno ſuppo ſequiſ i alio precedit Sed
cōtra illā rōem ar. ſie p̄o unīg cause in
uno ordie cauſandi ē p̄ ſe rō una cāndi
ḡ multo magis i dīnus ubi ē priōritas
prīcipiādi op̄ortet ponere unā rōem
p̄ ſe prīcipiādi ḡ rō prīcipiādi ḡnatoz
uerbi erit aliqua una rō realis p̄ ſe Res
āt & rō nō faciūt p̄ ſe unū q̄z nec paſſio
aliqua 9n̄ ſe ex nāta rei p̄ot p̄ ſe facere
unū cū ſbo cui⁹ ē effeſt⁹ ḡ nec multo
magis rō q̄ nō ſequiſ ſe ex natura rei ſz
tm̄ 9ſeq̄t eaž p̄actū itellect⁹ ḡ alter⁹
iſtor⁹ eit precile prin⁹ quo ipſi patri
p̄ducti nō ſola relatiō quia ip̄a non eſt
formaliſ iſinita. Probo quia nec relatio
realis ē formaliſ p̄fectō iſinita q̄z tunc
aliqua pſona in dīnus nō h̄eret oēm per
fectōeſ iſinitā foſaliſ ḡ multo magis

nec ens rōnis potest formalitē ē ī finitū
& p ḡns non est prius pducendi quo
suppositū ī finitū igit̄ sola res cui attri
buitur ista rō ē prius pducēdi supp̄
ī finitū Sed ī quocūq; est prius q; alicq;
pductōis est ei prius pducēdi illud
suppo^m queniat tali pductōi queiens
āt iup̄ ad pducēdū talē plonā idinis
ē q; nō hēt talē natāz pductōe ista nec
aliquā pductōe priore ista talis ē pāt g°
sola res erit libi prius quo pducēdi &
nullo mō ratio ista. Preteā. q° illud q;
in dñis nō est idē alicui formalitē nō ē
uere idē sibi nisl uel utrūq; sit formalē
ī finitū uel alterū uel saltem utrūq; sit
uere idē alicui formalitē ī finito s; iste
rōes que ponunt q; a ppiātes prius
pductūm duar̄ plonar̄ nō sunt foralē
eedē q; tunc nō ēēt distīcte rationes
nec uere sunt formalitē eedē ī finito q;
tunc ēēt formalitē in isto ī finito ex na
tura rei sicut sapiētia ē in deitate for
malitē ex natā rei nec altera istar̄ ē forā
lit infinita sicut p̄m ē in rōe pcedenti
g° nulla istar̄ ē uere eadē alteri aliquo
mō g° eo mō quo ambo ibi sunt ita lūt
uere distīcte q; uidet obuiare summe
simplicitati q; lūcūq; ponat ētias eaz
q; nibil pōtponi ibi ē ī s; q; cūq; enti
tate q; nō sit simplicitē idem alteri p̄p̄
sumam simplicitatē illiā ēēt. Ista
instātia excludo q; uidet esse ad opp̄
Si enī distīctio creaturar̄ necessario p̄
supponeret distīctōem idear̄ ac p hoc
de9 sub rōe unīq; idee esset ppria ratio
& ppria cā unīq; ideabilis h° ideo eēt
q; esse dimīnutū dei. s. esse īgnitum ē
simplicitē pfectiā & prius naturalitē esse
pfecto ideati q; ideata respectu dei sūt
artificialia & esse īgnitū artificialis uel

exēplaris in quo artificiatū hēt ēēt est
simplicitē prius ipso ēēt exētie ipiā ideati
Sed illa rō deficit oīo indīnis plonis q;
ēēt īgnitum ēētie nō potest ēēt prius
naturalitē pfecto ēēt ipsiā ēētie in se &
ideo licet ipsa prima maior falsa esset
ad cuiā pbatōem sunt apposite q; tuor
rōes in agēte artificali nō tū esset falsa
in pductōe natāli ubi esset coīca° ēētē
nature sicut ē in pposito quia ibi non
uidetur q; aliquid esse īgnitum possit
natālit precedere natāle ēēt īgnitum nature
Preteā instātia ista sūt fīm de ideis
q; ista distīctō rōis in deo non necio
p̄lupponit ipis ideatis distīctis nec
deus sub rōib; idear̄ est ppria causa
diuersor̄ ideator̄ sicut p̄bit inferius
in di. 35. de ideis & 45. de uoluntate.
Alia ē opinio ad. q. que ponit q; ēētia
sub una oīo rōe in distīcta ē prius ista
rum pductōnū quia sicut duo limitata
possunt ēēt prius duor̄ actuū ita idem
illimitatū 9tines ī se virtualit ista plura
pōt esse ppriū prius eorūdē actuū &
sub una rōne & nulla distīctōe in eo s;
ex sola illimitatōe lui ut ī distīctum est
sicut patet de sole respectu multorum
gnabiliū in istis īferiorib;. Et 9firmat
ista positō q; oīz ponere essentiā dīnāz
immediata habere sapiētiā & bonitatē
& ēēt quodāmodo q; radicē & prius
istarū pfectōnū attributaliū & sine oī
distīctōe in ipa essentia alioq; pce
dere ī īfinitū g° ita uidet poni posse
immediatum prius duar̄ pductōnū p
sonalū Cōtra h° q; uolēdi actio ī nob̄
nō ē formalit libera sed ipla uoluntas
q; actio ista ē qdām q; litas & qdā forā
natālis in se & nō est aliqd ītellectuale
h̄ns inclinacōem ad opp̄. ita ergo in

1. q; ut diuīdo diuīdo ī p̄p̄
2. q; ut nūq; ī forā nūfīm ī bonitatē sapiā
3. q; alioq; ī mō nūfīm ut bonitatē p̄nūt
4. q; ut nūq; ī dē alioq; nūfīm ut p̄nūt p̄ha° nō q; p̄nūt p̄nūt
phāno s; q; p̄nūt ista uerā ī phāno s; q; p̄nūt ī nūfīm
s; uerā ī dē alioq; nūfīm

Dñis ipsa productō. s.s. ut iam posita
in eē no uidetur formalit libera esse sed
libertas precise uidet eē in prin° huius
productōis inq̄m ē nūi⁹ ſz ſi nulla diſtī
pcedat pductōeſ filii&.s.s. p° distin⁹
q̄ē pductōis hu19 & illi⁹ ut ſūt poita
in elle ab ipso prin° g° nō ē una pduc⁹
in dñis p modū intellectus ſive nature
& alia p modum uolūtatis ſive libertatis
quia nullum prin⁹ pcedit q̄ ex ſe ali⁹
ſe habet ad hāc pductōeſ q̄ ad illaz &
iſte pductōes in quib⁹ ē pri⁹ diſtī ſio
oīo in ſe uniformes ſūt iſtalitate ut iā
poſite ſunt iē Assūptū de uolūtate l3
poſſ multis uiis pbari pater tñ pōt p
hoc q̄ quicquid ḡnat ipsa uolicō naſalr
ḡnat uī habit⁹ appetit⁹ uirtute actuū
appetit⁹ ita ḡnant naſalit ex eis ſicut
habit⁹ intellect⁹ ḡnant ex intellectōni
b⁹ Apparet ē ex alio q̄ tunc formalit
poſſet quis libere gaudere & tristari in
quan⁹. f. gaudiū & tristi⁹ ſunt paſſiōs
ḡntes uelle & nolle quia ille que ſūt cē
immediate iſtarum paſſionū ponerētur
foſalit libere ḡns tñ de paſſioib⁹ uidet
ſatis maſteſtū inqueiens, q̄ nō uidetur
i ptāte uolūtatis eſſe gaudere niſi quia
i ptāte ei⁹ eſt uelle & ita nec tristari
niſi quia i ptāte ei⁹ ē uelle illud ad q̄
ſeq̄ tristari & ideo tristatus de euētu
alic⁹ rei nocue ſive diſplicētis ſi uult
amouere tristiciam oī q̄ definiat nolle
illud qđ noluit nō at expedit ad hoc d
liberare ut ſtāte nolicō & euētu noliti
nō ſequitur tristitia. Preſea ſi eēn⁹
oīo indiſtincta eſſet prin⁹ duplicitis p
ductōis g° cū intellect⁹ ſub rōe iſiniti
ſit luſſiciens rō pducēdi uerbū iſinitū
Et uoluntas ſub rōe iſinita ſit prin⁹
pduct⁹ amoris iſiniti & anteq̄ intellect⁹

gatur intellectus iſinit⁹ & uolūtas di
uina diſtīte formalit iſinita p̄ intelligit
eſſentia ut eēntia iſinita g° per iploz
ut p̄ intelligitur ē duplex pductō iſtrin
ſeca iterū etiā q̄n posteri⁹ intelligunt
ibi intellect⁹ formalit iſinit⁹ & uolū
tas formalit iſinita erunt due perſone
iſiniti pducte uirtute iſtōz duorum
principior̄ g° erūt q̄tuor pſone pducte
Q dī dicas nūquā ibi elle iſinitū in
telleſtū nec uolūtate iſinitam ex naſa
rei ſed tantū, eſſe ibi illam unam naſu
ram oīo in diſtinctam ex natura rei
& ex ei⁹ ratōne eſſe tres pſonas & itel
lectum & uolūtate ē ibi p̄cile p̄ ſide
racōem intellect⁹ & ita nō eē ibi prin⁹
pductua pſonaz realiū ex natura rei
diſtincta. Contra ſi aliqua ſint ibi diſ
tincta p actū intellect⁹ ſint. a.&. b. &
tunc q̄ro aut illa ſunt diſtincta ex naſa
rei aut nō & ſi hic 9tradiciſ tibi ipſi. Si
nō ſed p intellectū g° intellect⁹ ſb rōe
intellect⁹ & nō ſub rōe nature diſtiguit
aut g° ante diſtictōem iſtōz eſt ibi in
telleſtus ſub rōe intellect⁹ & hēt ppo⁹
q̄ ē ibi ex natura rei aut nō ſz ipe intel
lect⁹ ſub rōe intellect⁹ ē ibi product⁹ p
ac⁹ intellect⁹ negociat⁹ & diſtiguitis
Et tūc erit q̄rere de i° intellectu q̄ actu
productur aut ex natura rei aut ex in
telleſtū ut intellect⁹ & pcedit in iſi⁹
uel ubiq̄ ſtabitur ibi erit intellect⁹ i
quātū intellect⁹ & ex natura rei uel p⁹
diſtictio que ponit ibi erit ex naſa rei
cuī oppo⁹ poīs. Preſea de⁹ ex naſa
rei ē formaliter beat⁹ & nō formaliter
i relatōibus rōis beatitudo at e9 foſalr
ē i intellectōe & uolitōe g° intellectus &
uolūtas que ſunt prin⁹ ſunt ibi ex naſa
rei. Cōfirat illa rō p̄ phi.iz. meth qui

probat q̄ si deus nō sit actu intelligens nihil honorabile in erit ei le enī habet ut dormiens ḡ s̄m ipsū nō eēt pfect⁹ in natura rei nisi i eslet sibi formalit in intellect⁹ ex natura rei & p̄ ḡn̄ est ibi intellect⁹ distict⁹ ex natura rei qz nō potest intelligi actualis intellectio formaliter sine intellect⁹ formalit. Preteā si intellect⁹ nō est ibi formalit ex nat⁹ rei s̄ fudamētalit ḡ intellect⁹ fōralit nō est pfect⁹ simplic⁹ quia nō ē meli⁹ habere ipsum formalit q̄ non ip̄m imo p̄ te i illa essentia que optima ē nō hēt formaliter s̄ t̄m oppo mō habēdi ḡ n̄ potest ibi includi intellect⁹ eē pfect⁹ simplic⁹ sed magis uidetur sequi op̄m

Quod ḡ dicit Ans. mono. 11. q̄ quicquid ē in deo meli⁹ ē ipsum q̄ non aplū iicut ē de sapiente. Et Augu. 15 de tri. c. 4. in dñor̄ libror̄ volumib⁹ auctoritas nō t̄m deū esse predicat i ois que nos circumstat nat⁹ p̄clamat se ip̄lū habere p̄stātissimū 9ditorē qui nobis mentem dedit qui uiuentia non uiuentibus ūellibilia nō ūciētibus & intelligentib⁹ nō intelligentib⁹ icorruptibilia corruptibilib⁹ p̄ficiat & ceta ac p̄ h̄ & cr̄atis reb⁹ creatorē sine dubita tōe p̄feram⁹ oīz enī eū & sume uiuer & cūta intelligere iustissimū optimū & beatissimū fateamur 2c. quere ibi Aug. que 9na esset ista si ratio naturalis dicit beatuz esse meliorē misero ḡ deus est beatus qz si ipsum i creaturis est meli⁹ suo oppo⁹ hoc ē ppter ei⁹ realitatē & i deo ex natura rei nō est aliquo modo realitas ista sed t̄m fundam⁹ cum oppo⁹ mō formalitatis ei⁹. Quod at iste intellect⁹ qui pbatur ibi ē ex nat⁹ rei sit ifinitus p̄ ut enī intellect⁹ formalit

9p̄m
obvīm

peedit eētiā dīnam ut obm 9phendit obm formalit ifinitū nihil āt 9phndit opp̄m formalit ifinitū nisi ipm 9phn̄ dens sit ifinitū formalit. Preteā intellect⁹ diuin⁹ ut intellect⁹ intelligit si mul infinita intelligibilia s̄m Aug. 12. de ciui. de 1. c. 17. ita ne nuos ppter infi nitatē suā nescit de⁹ uel 9prehēdit q̄s hoc ēt demētissim⁹ diceret & subdit infinitas itaq̄ numeroꝝ quis ifinitoꝝ nūoꝝ nō sit nūs nō t̄m ē 9phēbilis illi intellectui cui⁹ intelligentie nō ē nūs: Et si dicas q̄ intellect⁹ nō ē fōralit ifinitus inqtum intellect⁹ sed inquātū ē idem eētie dīne infinite & ideo non habet inquātū ē intellect⁹ q̄ sit p̄m pductum alicui⁹ p̄sonē ifinite. Cōtra hoc ar⁹ quia hoc mō posset dici q̄ p̄nitas ē formaliter ifinita qz ē idē eētie infinite & tunc nō eēt magis inqueiens filium nō esse formaliter q̄ ip̄m nō esse formalit patrē qd̄ est manifeste absurdum pbatur ēt ex alio qz illa que non sunt formalit ifinita i dīnis si accipāt i abstracto nō possunt dele iūcē pre dicari nec ēt p̄ idēptitatē sicut nec formaliter hec enī nō 9ceditur p̄nitas ē i nascibilitas cui⁹ rō dicta ē i di. 8. q̄ de attributis quia illa abstractio tollit illud q̄ fuit causa ueritatis Ic̄z idēptitatē extremoꝝ qz ut precise sumūtū neutrē ē formaliter ifinitū & iō neutrē ut precise abstractiue sūptum includit q̄ sit idez alteri sed ista ē uera intellect⁹ est p̄nitas & intellect⁹ ē filiacō licet n̄ sit formalis predi⁹ ḡ intellect⁹ habz ifinitatē formalem qualē nō habz p̄nitas uel filiatio uel in nascibilitas. Et si q̄ras est ne intellect⁹ oīo ifinit⁹ fōralit ex se sicut eētiā Rn̄ p̄t dici q̄ sicut

134. 7. c.
135. p. a. b.

bic p̄n. q̄ m̄k̄ dñm ē forma⁹ ifinitus.

40. volumina

p. 28. 1. 2. 2.

distinguēdo res ab inuicem aliqua ē res
infinita a se uel in se sicut pater & p̄ia
plona i diuinis aliqua res ē in se infinita
sed non a se sicut fili⁹ & s.s. Alia ē res
ex se & in se simpliciter finita sicut cre-
aturi. Ita considerādo ea que nō sunt for-
malit̄ ea lē pōt accipi aliquid tanquā in-
finitum in se & oīno a se sicut essentia
dīnī que ē radix & fundamētū q̄ infini-
tate suā a nullo hēt unde s̄m Dām. c.
9. e. 9. est uelud quoddam pelagus
simpliciter infinitū subtilitie dei infinite
aliquid at ē infinitum p se & in se sed nō
oīo a se tanq̄ prima radix & fundamētū
oīis infinitatis sicut attributa oīa que 2^m
eundē Io. Dām. c. 4. dicūt aliquid q̄ si
circa essentiā & bene possunt esse talia
foralit̄ infinita & i se & p se t̄ radicalit̄
i eentia ut ifundamēto cui sunt eadē.
Ulteri⁹ aliquid ē q̄ nec i se formalit̄ ē
infinitū nec idem formalit̄ infinito sicut
pprietates psonales sed que ē rō quare
ista nō hēt formalem infinitatē ab eēn-
tia alias p̄bit. q. s. circa finē. Ad ar⁹ p
opīoē isti ultio i pbata cū dicūt infinitū
ex se oīo idistinctum potest esse prim⁹
distict⁹ uerū ē ubi ista disticta non re-
quirūt ex rōe sui distictōem priorem i
principiis talē at̄ requirūt pduc⁹ libera
& naturalis quia ad ista nō potest esse p̄
distictō sed preexgitur alia distictio in
principiis que aliquo mō hēt principiā
sc̄z naturalit̄ & libere psonas dīnas &
p hoc patet ad q̄firmatōez istaz que ad
ducitur ibi q̄ eentia habet sapientiam
bonitatē & oēs alias pfectōes attributa-
les ante oēm consideratōem intellectus &
hō ables oī distictōe p̄supposita i eēn-
uerū est q̄ iste pfectōes attributales nō
requirunt opp⁹ modū principiādi nec

sicut mī? bF Soc
Ad 1. 2. qua facit finē
pro ultima op. p. 2. 2.

distictōem in principiis ita enī naturalit̄
ē esse intellectus sicut ē uolūtas similē
ista atributa nō sūt p̄prie principiata ab
essentia dīna lic̄ eentia q̄cedatur aliq̄
mō habere ratōem pfectōis radicalis &
fundamētalis respectu eoz. Ad q̄oēz
r̄ndeō q̄ pductōes distinguūt se ipsiſ
formalit̄ ḡnatōe enī se ip̄la formaliter ē
ḡnatō & ip̄ratio se ip̄la formaliter est
ip̄ratio & ex rōibus formalibus eorū
i p̄ossible ē ḡnatōem esse spiratōem cir-
cumscripto p̄ i p̄ossible quocūq̄ alio ita
q̄ nō opportet querere q̄bus distinguunt
q̄z tota ratio formalis unī nō ē eadem
toti forali rōi alteri⁹ hoc app̄z p Aug.
is. detri. c. 14. fine. z̄ ubi dicit q̄ sic uide
bis quō uel quid distat natuitas uerbi dei
a pcessione domi & paulo post uolūtate
de cognitione pcedere nō tñ esse cogni-
tionis ymaginem & ideo in hac. re quā
daz intelligiblē pcessionis & natuita-
tis illūari distatiā q̄m hō n̄ ē cognitiōe
q̄spicere qd̄ appetere uel et̄ p̄frai uolū-
tate. ceruit et̄ discernit q̄ q̄ potest ubi
ex pcessionū distictōe uult concludere
distictōem plonarum pcedētiū: Similē
s. de tri. c. 17. uel. 14. querit quare s.s.
non sit filius cum & ip̄le a patre ex eat.
ideo non dicitur filius quia neq̄ natus
ē exiit enī a patre nō quō natus s̄z quō
datus soluit ibi quāsi de distictōe per
sonarū p̄ distictas emanatōes earum.
Et si obiciatur quia emanatōes nō sunt
a se ḡ nō distinguntur a se q̄nā pbatur
quia a quo aliquid habet etitatem ab illo
hō unitatē 2^m meth. quia dicūt adquer-
tātiazens & unum. R̄nō dīe specifice
nō sunt a se effectiue & tñ seip̄lis sūt
p̄ foralit̄ distictae ab eo tñ sūt distictae
effectiue a quo sunt effectiue. Distigu-

at prius formaliter non est distinguui pro aliis
quod inclusum in uno & aliquo coiore sed se-
toto formaliter distinguui et si impossibile oportet
aliud a ratione sua circumscribatur.
Ita dico quod si de ultime oportere essent
se totis distincte & se totis essent primo
diuerso formaliter. Ita dico in pposito quod
si impossibile iste distincte per ratione pot-
sent esse non principiate se totis eent for-
maliter distincte ita quod nihil formaliter in-
clusum in una esset formaliter inclusum in
altera & tam sicut principiate sunt ita
principiatie sive origiatie distinguuntur
a suis principiis intellectu. s. & uoluntate
que non tantum diliguntur ratione sicut argutum
est contra penultiam opinionem. Sed intellectus non est uoluntas formaliter ex naturali
rei & cum infinitas addita alicui non de-
struat rationes formaliter eorum intellectus infinitus
non est formaliter infinita uoluntas & ita licet
non necesse esset distinctem illam formaliter
reducere ad aliam in quantum est formaliter
tamen quod est formaliter in principiis reducit
ad illam distinctem principiorum. Ad
ar. principalia Ad primum dico quod videtur
excludere contra omnes qui ponunt. q. si hec in
genitatis esse eentiam dinam nam cum increa-
turis genitio sit naturalis ex inclinatore princi-
pii passuum non at ex ratione principii acti
si uoluntas mea generet ignem demaria
illa genitio passiva esset naturalis propter
inclinacionem potentie passuum ad formam licet
primum actuū esset liberum. Ita videtur si
eentia dinam esset. q. subiectum in diuinis
respectu proprietatum personalium et naturaliter
inclinaret eentia ad proprietatem. s. s. sicut si
huius & proprieatis productus. s. s. esset equa-
naturalis sicut & filii licet ab alio principio
productus actiuo esset ista productus & illa.
Sed contra me non excludit quia nego ibi.

Gnatio in pfectu

gnacionem sive ratione mutacionis & oportet quod
passuum respectu actuum sicut patet dic-
tum. sed precise pono ibi generationem ratione
productus cuius tamen sunt productus & pro-
ductum precise igitur dicetur ibi generatione natu-
lis quia illa habitudo in productus & productum
est naturalis & naturalis habet habitus
est ex parte naturalitatis productus ipsius quod
productus primum naturaliter inclinatio ad agem
duo & habet modum non spirat pater. Alio modo
dicitur quod genitio sumit unum per generationem libe-
uel alio modo specialiter per productum unum
ex uiuo & habet modum dicitur generari animal &
non ignis & ibi occurrit coiter ex parte
agentis inclinatio naturalis uel forma na-
turalis que est primum generandi. Et hoc ultimo
modo videtur esse generatione in dinis primum ratione
est forte melior: Ad secundum dico quod quando
exponentur duo ad tertium illimitatum secundum illud
tertium non sequitur ex unitate eius in tertio unio
inter se Exempli si ego sum cum deo hic &
papa sit cum deo rome genitus simul cum pa-
pa non sequitur quia deus est illimitatus tertium
potestiam qua est primum localiter. Ita non se-
quitur ego sum cum eternitate & abraham
fuit cum eternitate genitus simul sive cum abraham
quia deus est eternus & eternitas eius est illi-
mitata. Ita dico in pposito quod pater habet
in se duplum fecunditatē pfecte utramque
at productum corredit precise unicū
ditati & ideo pater respectu duarum
productōrum est. q. illimitatum uel. q. in determinata
naturaliter ex patre ad determinata & ideo non
sequitur quod si utramque productum sit uniuoca-
talius quod ille productus sunt uniuocē in-
ter se. Contra istud argumentum productus
non sint uniuocē sed sunt alterius
rationis genitus & termini productum erit alterius
rationis ex. s. phi. ergo cum tamen productus
requiratur talē distinctez formalē tamen

Regula Secunda

No. d. 19. q. 2
In B. 10. ad. 4. p. 1

non erunt uniuoci alicui 3° ergo ex opp.
Si t̄mini sint uniuoci alicui 3° & pduc-
tiones erunt uniuoce inter se. Preterea
intellectus & uolūtas p̄ ut sunt opat̄ie
potētie reqrūt distictōz foſale ī obis
led si respectu obiectoz essent potētie
pductue pducerēt talē distictōem in
obiectis ergo cū t̄mini pducti reqrant
talē distictōem formalē t̄mini nō erunt
uniuoci. Preterea pductū p intellectuz
ex ui pductōis sive est notitia genita p
ductū aut p actū uolūtatis ē amor pro
cedens s̄z noti⁹ ut noti⁹ & amor ut aōr
uidēt alteri⁹ rōis formalit̄ z̄. Ad p̄m
dico q̄ illa ppō de motib⁹ & t̄mīs que
adducitur ad ppō mō est uera nisi q̄n
due alie sunt uere. s. q̄ pductō sit foſa
fluens & q̄ forma fluens s̄z m̄ eō mot⁹
ē ei⁹dē rōis cum forma que est t̄minus
formalis pductōis. Applicādo āt ad
ppō pductō ista mō est fluxus aliquis
nec forma fluens nec ē ei⁹dē rōis cum
forma q̄ ē formalis t̄mī pductōis quia
formalis t̄mī pductōis ē aliquid eēnī
ale. pductō āt est relatio formaliter. Et
iō nō oī ex distictōe pductōm̄ gcludeſ
distictōem formalē oborum uel t̄mīz̄
Ex⁹ eius q̄ dictū ē de motib⁹ p̄ ex. s
phi. q̄ idem ubi p̄t acquiri p̄ motum
restū & p̄ motū circularē qui sunt oī al
teri⁹ sp̄i sicut pb̄t ex. z. phi. quia nō
sunt p̄pabiles s̄z hec forma s̄z m̄ quam est
fluxus ī motu si ē ei⁹dē rōis cū t̄mī nō ē
ex h̄ ē distictia rōis motuū. Ista r̄n̄
t̄ aſta ē ſup̄ di. 2. q̄ de pductōibus p̄ ar⁹
ḡm̄ris. Et ſi obiectas ſaltē p̄imi t̄mini
uidelz̄ t̄mini formales erunt nō uniuoci
ex quo pductōes nō sunt uniuoce inter
ſe & ita nec erunt uniuoce in 3°. R̄n̄
pductō nō īcludit formalit̄ eēnīa diui

nam pſona āt īcludit formaliter quia p
ſona nō ē tātū p̄prietas ſive relatio i3
yphatas ſubſtens in natura diuina
ſicut ſortes nō t̄m̄ īcludit p̄prietatem
individualem ſz̄ ēt naturā humana licet
ergo primi t̄mini ſint eiusdē rōis cu3
pductōibus q̄tum ad hoc q̄ primi t̄mī
includūt relatiōes & pductōes ſunt re
latōes nō t̄n̄ ſunt ei⁹dē rōis q̄l̄ adeq̄te
q̄z primi termini nō t̄m̄ includunt rela
tōes ſed ēt absolutū: Et tunc non oī
eas t̄m̄ distigui ſicut pductōis distigūt
quia que īcludit alīq̄ distictua nō oī
t̄m̄ distigui ſicut illa ſicut ſupra dictuz
est. L. 8. d. q. 1. Vt̄ de 9 ſit ī genere
q̄z d̄rē ſūt primo diuerſa nō t̄n̄ primo
includētia eis ſunt primo diuerſa. Ad
aliud de potētiis dico q̄ ut ſūt potētie
opatiue nō requirūt obiectū distictuz
formale ino illud idez q̄ ē primū ob⁹
itellec̄t⁹ dīni foſale ēt ob⁹ p̄m̄ foſale
uolūtatis dīne ita q̄ utraq̄ po⁹ beatifi
catur in eodē ob⁹ primo ſz̄m̄ eādē rōe⁹
formalem primi ob⁹ nulla enī pfectō q̄i
radicata ī ipſa eēntia diuina eſt primo be
atificatiua itellec̄t⁹ & uolūtatis dīne
ſed ipſa eſſentia diuina ſub omnimoda
ratione prima ut ſz̄ eſt fundamentum
oīs pfectōis indī ſita q̄ ar⁹ ē ad opp⁹
quia ſicut nō requirūt distictō formalis
i obiectis ut ſunt potentie opatiue ita
nec in potētiis ut potētie pductue.
Ad 3. ar⁹ dico q̄ nō ē ad ppositum
q̄z tenētes ḡnatōez in dīnis eē equocā
dicūt eam eē inſe equiuocā p̄p̄t equo
catōem termini pducti a pducēte Simi
lit̄ habēt dicere ſpiracōez ī ſe eſſe equi
uocam ppter dīam ſpirantis a ſpirato
nō ergo ſufficeret eis ad iſtā 9° nem q̄
ḡnatūt & ſpiratatum eſſent equiuoca

ar^m in se liquid probet non pbat nisi
dissictōem geniti & spirati uel foſaliū;
termiꝝ gnationis & ſpiratōis & ita
nō 9cludit ppo^m eorū. Sed contra
ar.lic nō tñ notitia ut notiꝝ & aor ut
amor ſunt alteriꝝ rōnis l3 et notitia ut
notitia actualis ē alteriꝝ rōnis amemo^a
& amor ut amor eſt alteriꝝ rōnis a uo
lūtate ut ē actus primus g° ſi 9cedatur
diſtīc^o foſali i tñ pductō^m. l. notiti
e & amoris & p pducūt iſti tñmī ſc^z
notitia & amor uirtute memorie & uo
lūtatis oꝝ 9cedere diſtīcōem formaleꝝ
prīcipii pductiui a ſmino foſali pducto
& ita equiuocōnē i unaquaq^p puctōne

R̄n̄ pot dici q̄ illud aſſuptū. l. q̄ gei
rum ex ui pductōis. l. gnationis ſue iit
notitia actualis pot diſtingui de primi
tate originis & de primitate adeq̄tois
Si intelligat de primitate originis pot
negari quia tunc nō eēnt tres perlone
uniformiſ de q̄eentia. n. in p̄e itelligit
eſſe in eo quaſi prin^m cuiq^z pductōis
& fundamētū & tūc ſi i filio p̄intellige
retur notitia ante eēntiā. l. i. nō tūc
haberet eēntiam anq^{cūq} aliud i ſe ſi
notitiam & ita nō eſſet uniformiſ deus
cū patre q̄tum g° ad iſtaꝝ primitatē l3
nō lit originis tū quia corrīdet ea ufa
primitate originis pluriū pfectōnū in
una creatura. P̄ot dici q̄ p̄m inq^{cūq}
plona ē eēntia quia quādo aliquid 9tiet
i ſe pfectōes coicabiles coicās illud unū
coicat oēs pfectōes in eo ordīe q̄ nate
ſunt eē i uno Ex^m tā idiſtīcōe reꝝ^z
q̄ non reꝝ ex pte rei primū ē q̄ ſi ignis
generaret totum ignem & produceret
totum ignem ſc^z tā matam quā foſam
priꝝ origie coicaret matiaz quā formā
eo ordīne quo. l. illa ſūt i gnante Ex^m

ſed iignis ē ſba corporea in aīata & ele
mētuꝝ tūc iicut iſta iunt i igne gnante
pordinē ita coicat ſimili oridine igni
genito & tñ priꝝ tñmī ſhm adeq̄coez
ē ignis ut ignis quia h° ē qd p̄incipalit
itendit igms gnans in quo ptectilime
aſſimilatur ſibi ignis genit. l. ignis ut
ignis Ita potest dici in pposito q̄ licet
eentia dīna ſit in q̄libet plona oīo p̄m
q. fūdamētū cuiq^z pfectōis eēntialis
prima tū pſona habz memoria a pprie
tate & uirtute illiꝝ p̄incipii pductiui p
ducit prima pductōe adeq̄te ſcdaz per
ſonā & ſcdā pſona quaſi adeq̄te prin^o
pductio pductiūt ut notitia actualis & s
ſ. ſi adeq̄tū ſuo prin^o pductiuo p
ducitur ut amor actualis ſed adhuc tūc
uidet ſtare arguꝝ q̄ equiuocacō uel uni
uocatō magis uicī 9cludi ex primitate
adequacōis quā exprimitate originis l3
enī ſol ſit ſba & uermis ſit ſollāntia
nō ppter hoc dicit gnatio uniuoca uer
mis a ſole quia nō allimilat ſibi tñmī
i forma specifica ita g° hic uideſ equo^o
ex quo primus tñmī adeq̄tus pduct^z
nō eſt oīo uniuoce ei9dē rōnis cū pri^o
pductiuo. R̄deo q̄ nō ē equiuoca
pductio ſi prin^m pduct^m nō ſit ei9dē
rōnis cū tñmī formalī pducto loquēdo
de primo prin^o pductiuo & de primo
tñmī foſali tñmī pducto. Sed requirit
q̄ illud l3^m q̄ ē prin^m pductiū ſit
eicur ei9dē rōnis gnato nec q̄ illud q̄ ē
tñmī formalis in pducto ſit ei9dē rōnis
in pducēte. Opposita at iſtoꝝ ſunt
in pposito q̄ ſedā memoria ē foſaliter
in noticia genita actuali & notitia actu
alis ē formalit i plona gnante l3 neutre
iſtoꝝ ſi t prima rō agendi & prima rō
tñmīandi pductōem Ex^m huꝝ eſt ſasig^z

Ex^m l'ordīn. l. ſta p̄m^m ſhus nō + prius non^m act q̄ ſu^m
l'omo affinita eſt p̄mū q̄ communicare ſbi.
ad q̄hōuſ l'pfectōuſ l'p̄fchōuſ ſtuſ ſhus + prius l. ad q̄ ſu^m non^m act
q̄ mōtia ſuſuſ eſt mōtia cum ſuſuſ.

Ex. gñaret aliuū dñ formis specifica non sit
prin^m pducēdi aliuū nō ppter hoc est
gñā uniuoca uel equiuoca qz q̄ p se
formalis tm̄ gñatois ē ēt ei9dē rōnis
genito licet nō sit prima ratio agendi.
*Q*dāt aliqd ei9dem rōnis primo sit i
illo ut in pducēte uel p̄ i illo ut i tm̄
pducto nō requirēt ad gñatōe3 uniuocaz
ita pōt poni ex^m de carne aīata gñante
carnē aīata natālīt uirtute caloris naīa
lis nō tñ ipsa aīa uel quecūq̄ alia forma
derur nccio ē primū prin^m pducēdi i
pducēte & pri9 tm̄ foīalīs i pducto
io hoc solū nō requirēt ad uniuocacōe3
Ad 3^m dico q̄ gñatio actiua & spira
actiua nō sūt idē foīalī nec primi tm̄
formales eaꝝ. l. noticia actualis & aōr
actualis sunt idē formalit tamē primi
tm̄ini pducti illis pductōibus & sunt
uniuoci inter le & pducti qz psonē pro
ducte hñt oīo eāde3 pfectōe3 absolutaz
inter se & eādē cū pducēte. Ad aliud
dico q̄ aīcedēs d̄ di. p̄cipioꝝ rōne sola
est fallū; Ad pbatōe3 cū diciſ q̄ op^m
nō staret cū simplicitate dīna res pōsu3
ē lepe supra di. 2. & 8. ubi mētio facta
ē de nō ydēptitate formalī absq̄ diffīc
one reali z̄.

Ex. IRCA.DIS.Q VAR
tādecimā qndecimā sexta
decimā quero simul Vtꝝ
q̄libet psonē dīna mittat
& mittat & uidet q̄lic quia quicquid
ē eēntiale idīnis queit trib9 missio tā
act^a q̄ passiua ē eēn^alis qz dicit ūspec^m
ad creaturā ūspec⁹ at ad creataz ē coīs
tribus q̄ at tā mittere q̄ mitti dicat re
spectū ad creaturā pbat qz dicit d̄ deo
ex tpe nihil dicit de deo ex tpe nisi q̄
dicit respectū ad creaturā g^o 2^c. Ite3 in

Io. dicit salutior de p̄e & de seīpo ad
eū ueniem9 g^o pater uenit tpaliter ad
aliq̄ hic uenire dicit aliq̄ effectū trī
tatis g^o uideꝝ q̄ pater posset mitti atri
bus plonis sicut fili9 &.s.s. Itē Aug.
addardanū q̄libet psonē dat & dat g^o
pi rōe mittit & mittit. Cōtra Aug.
q. tri. c. 20. p̄ cū ex tpe a q̄ q̄ p̄cipit n̄
dicitur miss9 nō. n. habz de quo sit aut
de quo pcedat Ad hoc ēt adducit mḡ
auctoritatē Aug. in līa. In ista qōne
uidet esse opio mḡi q̄ mitti nō queiat
tribus s̄ tm̄ duab9 plonis pcedētib9
qz s̄m Aug. nulla psonē mittit nisi q̄
habet aliā de qua sit & s̄m hoc mitti
dicit respectū ad creaturā tñ gnotādo
respectū pcessionis eīne sed mittere ē
cōe trib9 2^m mḡm q̄ pbat p Aug. 2.
tri. c. 8. uel quanto de magnis ubi dicit de
filio q̄ mitti a patre sine. s.s. nō potuit
q̄ pbat qz pater intelligitur missle
eū s̄m q̄ fecit eum ex seīa q̄ non fecit
pater sine. s.s. g^o. s.s. mittit filium &
stat q̄ ipse met mittit se sicut hētū
ab Aug. in eodē. 2^c. 8. ergo queit cui
cū q̄ psonē & hoc pbat mḡ p̄rōe3 qz
alias aliqd efficeret una psonē fmitatis
q̄ nō alia cū mittere sit effectū aliquē
extra causare. Cōtra istā opioe3 pōt
argui si mitti imptet aliquo^o duplēcē
respectū eīnū & tpeale cū nō dicat re
spectū nisi uel ad eum cui mittit uel ad
mittētē p̄z q̄ pri9 ē coīs trib9 quia est
ūspec⁹coīs ad extra ūspec⁹at ē ūalis
aut rōnis Si rōnis g^o potest esse i patre
respectu sui ūlic p̄pōt dare & dari q̄m
nō repugnat patrē mitti pp̄ ūspec^m
rōnis tm̄. Si mitti dicat ūspec⁹realē
ad mittētē puta pcessionē amittētē g^o
mittere nō ē eēntiale qz tunc. s.s. non

157

mitteret filium cum nō pducat. Vel ar.
Sic si mitti includat relatōe; eternā aut
g. respectu cui mittit plona q̄ nō cō
ueit qz h̄ ē t̄pale aut ad mittētē & tūc
oīs missus a mittētē pcederet a deo &
sic cū fili⁹ dicatur mitti a.s.s. pcederet
ab eo. Preteā mittere & mitti uident
idē significare licet diuersimode q̄tum
ad modos gramaticales g. si u^m 9not^z
relpec^m aliquē ad intra & reliquū 9no
tabit. Si igit̄ mitti 9notet pducere igit̄
mittere 9notat pducere & ita neutru^z
mere ē eēntiale uel s̄i unū nō 9notet re
spec^m ad itra nec reliquū s̄i t̄m r̄spec^m
ad extra & ita utrūq̄ erit coē trib⁹. Et
hic ē q̄ breuiter potest sic ar. Si mitti
includit produci ergo mittere includit
pducere. g. s.s. nō mittit fili⁹ qz nō
pducit eū. Preteā mittere & mitti
uidentur dicere relatōes oppositas ergo
si mittere nō includit pducere nec corre
atiū includit correlatū 9nā patz p h̄
qz acceptis duab⁹ correlacōib⁹ sic p^m
se hz ad 3^m ita 2^m ad 4^m & eguerlo s̄i
mittere & mitti dicūtur correlatē & p
ducere & pducere. Similif igit̄ si plona q̄
mittit pducif mittere erit pducere.
Vide aliter posse dici ad. q. manifestū
ē s̄i mittere Aug. 4. tri. c. 20. q̄ pater
nō dicitur missus g. oīz q̄ mitti cū hoc
q̄ dicit respectū ad extra 9notet pces
sionē ad intra & tūc rōnale uide dicē
9similif de mittere q̄ lic⁹ principaliter
dicat respectū actū actōis ad extra t̄m
9notat respectū pductōis actie ad itra
& sic neutru^z erit mere t̄m eēntiale sed
mitti t̄m queit plone producte & mit
tere t̄m queiat plone pducētē & ita t̄m
sūt due plone mittētes pater & fili⁹ &
due t̄m misse fili⁹ &. s.s. nec aliq̄ se ipz

mittit nec procedens pducētem Hoc
simile potest h̄eri in a. nā pater dicit
creare puerbū & ita posset q̄cedi filiu^z
creare p.s.s. nō aut̄ sic eguerlo q̄z creaē
p filium nō dicit absolute actōne ad ex
tra sed actōe; cū auctoritate & in hoc
9notat pductōe; actiuā i opāte respec
tu illi⁹ plone p q̄ auctoritatē q̄si opāt
Ita posset dici q̄ mittere plonā ē opari
p ea⁹ & ita opari p effectū cū illa plona
p modū auctoritatis dātis illi persone
actōe; q̄ t̄m queit plone producenti re
spectu pducte Et mitti dicēt idem q̄
sub auctoritatē opari uirtute persone
mittētis. Tūc ad ar^m illud q̄ maḡ
adducit pro se de Aug. q̄ spūs mittat
fili⁹ & q̄ fili⁹ mittat se. Posset exponi
p^m de filio ut incarnato nō de filio ut i
carnādo quō ambrosi⁹ in. 3°. li. de. s.s.
c. 2. uel 3° dicit q̄ spūs dei misit s̄i c̄
legit ysaie. 6i. spūs dn̄i supine bñdicit
Ambrosi⁹ Spūs dn̄i misit me ad p̄dicā
dū qz euz fili⁹ hoīs miss⁹ est & uictus.
Nā l̄z̄ deitatē nō sup xp̄m ē spūs s̄i
in xp̄o g. illa auctoritas ysaie que dicit
xp̄m missum a.s.s. intelligit de x̄ hoīe
Nō at̄ dmissione uerbi etni. incarnādi
9similif posset exponi illa auctoritas q̄
dicit q̄ fili⁹ misit se. Ad ar^m autem
maḡi posset dici q̄ 9nā non ualet quia
9mutatur quale inquit uel res in mou^z
Nō enī sequit fili⁹ nō opatur p filium
sicut pater p fili⁹ g. aliqd opatur pater
q̄ nō fili⁹. Sed sequit g. aliq̄ mō nō
opāt fili⁹ quia p auctoritatē & h̄ uerū
est Ita et̄ si pater mittat filium & non
fili⁹ se debet iferri q̄ auctoritas agēdi
effectū increatura ē i patre & nō i filio
& h̄ ē et̄ uerū S̄i; hec uia uideat pba
bilis t̄m quia auctoritates Aug. uidentur

A fno à nos qm p
opātans decit at a
nūwz agēdi.

aut̄
s̄b auctoritē

Auctoritas

sonare nō tñ de ipo hoīe missio sed de
uerbo missio qz i carnado sicut ipo dicit
intelligit missio ipa icarnato. Ideo pōt
tenet opio mḡi hoc m̄do l̄m Aug^m
4. tri. c. 20. cū ex t̄pe cuiq̄ mēte p̄cipit
mitti dicit & plani9. c. 21 mitti est filiū
cognolci q̄ a patre sit. Ita. s. s. mitti a
filio ē cognolci q̄ ab illo pcedat mitti
igitur est manifestari psonā pcedere nec
quenit oib⁹ qz nō oēs pcedūt & mitte
re est manifestare psonā pcedere h⁹ maſ
festare ē mere coē qz tora trinitas mani
festat psonā pcedēt pcedere s̄z mani
festari psonā pcedere 9notat personaz
pcedētem Et si ista sunt signif. cata uo
cabulor⁹ istor⁹ qz significata accipiēda
sunt exulu auctoruim sequtur q̄ mutter⁹
sit mere eētiale nec 9notat rei pectum
realē efnū in mittēte sed mitti 9notat
respectū i psona missa q̄ ten⁹ manifestat
e⁹ pcessio efnā & posset quidez aliud
uerbū iponi q̄ signif. caret manifestari
psonā pcedere & passiuū e⁹ significar⁹
manifestari psonā pcedere & illud ac^m
eset coē trib⁹ passiuū aut tñ 9peteret
duab⁹ psonis q̄ pducūtur. Sedm hoc
ad ar⁹ q̄ sūt 9tra opioēz mḡi. Ad p^m
dico q̄ mitti dicit respectū rōis ad mit
tētem formaliter sed 9notat efnū non
quidem ad mittētem qz mittēs sed ad
aliquē i distictē unde hec p̄pō negāda
ē qz mitti nullū respectuz dicit nisi ad
eū cui mitti uel ad mittēte si intelligat
iqtū mittēs & hoc tā de principalī lig
nificato q̄ de 9notato dicit at 9notādo
respectum procedentis & hoc ad pro
ducens nō iqm̄ mittēs qz & aliq̄ psona
mittēs pōt eē nō pducēs l̄s s̄p pducēs
sit mittēs. Ad 2^m 9cedo q̄ actiuuz &
passiuū idē significat sub alio° grama

ticali ḡnali s̄z aliqd. idē pōt eē 9notatū
in utroq̄ q̄ non diuerlit. cat penes illos
mōs maſtelare quidē & maſestarique
principaliſ iptaſ diuerſificat penes illos
modos S̄z nō ita hic q̄ ē psonā pceder
illud enī ē q̄ 9notat uniformiter taz p
acti⁹ q̄ p pali⁹ Ex⁹ hui⁹ in aliis Scio
ignē caletacere & scif ignē calefacere l̄z
hic sit uaria° grammaticalis q̄ ad scif &
sciri nō tñ q̄tu ad illud q̄ notat eē e9
termi⁹ scire qz illud uniformit se habz
utrobiq̄ Et si iponere⁹ unū actiuuz ad
significadū hoc totum scire ignē calefa
cere suū passiuū nō notaret sciri ignem
calefieri Sed tñ ipsum sciri per modu⁹
passiu & aliud 9notatū p modu⁹ actiu⁹

Per hoc p̄z ad illā 9firmacōe⁹ mittere
& mitti sunt correlatiā q̄tu ad foſalia
significata & utr̄q̄ dicit p se respecuz
rōis tñ nnū illorū potest icludere ut cō
notatū aliqd extremū relatōnis & reli
quū nō includēt correlatiū illi⁹ sicut
appet in ex⁹ pposito qz illud uerbū sic
ipositū icluderet calefacere q̄ tñ uerbū
passiuū corrīdens sibi nō icluderet h⁹
q̄ est calefieri. Ad ar⁹ principalia ad
primū dico q̄ nō oē dicitū d̄ deo ex t̄pe
ē coē trib⁹ quādo iptaſ nō tñ respec⁹
ad creaturā ſed cū hoc 9notat respec⁹
intrīſecū sicut ē mitti. Ad 2^m cōcedo
q̄ pater uenit iuſibilit & ihabitat ſed
tñ nō dicitur mitti quia nō habet d̄ q⁹
ſit nō enī maſfestatur pcedere niſi pro
cedat maſfestari tñ potest abſolute uel
maſfestari q̄ pducat ſed ſic maſfestari
nō notatur pmiitti z̄c. Ad 3^m concedo
q̄ q̄libz psona dat q̄libz qz dare ē liber
coīcare q̄libz at coīcat ſeipsam liberaliſ
uolūtate ut ſui eſt nec ſequit ex hoc q̄
q̄libz mittat q̄libz qz iā p̄z q̄ dare non

includit talē respectū intrīsecū qualem
includit mitti.

IRCA. DI. DECIMĀ
septimā qro. Vt̄x necesse
sit ponere caritatē creatar̄z
foſalif iherētē naſe beati
ſicabili ꝑ nō Aug. 8. tri. c. 7. qui diliſit
proximū 9ñs ē ut ipſā dilectōeꝝ diligat
dilectio aūt deus eſt 9ñs igit̄ eſt ut dili-
gat deū quero quo accipit dilectōeꝝ in
minorī ſi formalit̄ habeo ꝑ polituꝝ. Si
effectue tunc erunt q̄tuor timini qz ma-
ior non erit uera niſi de dilectōe foſali
qua diliſit proxim⁹ ſi at̄ dicas ꝑ preter
illaz dilectōeꝝ que ē .s.s. ē aliq̄ dilectō
foſalif igit̄ fallaꝝ 9ñtis arguedo diligat
dilectōeꝝ formalit̄ g° hāc quia aſcedēs
potest uerificari p̄ alia. Si igit̄ ar̄m dēat
tenere oꝝ ꝑ de9 formaliter ſit dilectio
q̄ ē formalif i diligeſte respectu proximi
Ite. 15. c. 18. nullū eſt donū excellenti⁹
iſto dono quod eſt caritas & nullū ē do-
nū dei excellēti⁹ .s.s. g° .s.s. ē caritas: I
Iſtud ar̄m ſimilit̄ nō ualeret niſi eſlet d̄
caritate foſali & ꝑ precile. s.s. eſſet illa:
Di aūt dicatur ad iſtas auctoritates ꝑ .s.
.s. dicaf caritas cāliter obuiat mḡ i l̄a
adducens Aug⁹ ꝑ ipe itelligat foſalif
dicit enī. 15. tri. c. 17. non dicturi ſumus
caritatē dictā eē deum eo ꝑ ſit donum
dei ſicut dictū ē tu es pati⁹ mea Hunc
enī ſenſuꝝ facile retellit scripturaꝝ iſa
locutio tale ē enī tu es pati⁹ mea quale
tu es ſpes mea z̄ Nō autē ſic dictū eſt
dñe caritas mea ſed ita dictū eſt deus
caritas eſt ſicut dictū ē de9 ſpūs eſt.
Preterea p̄ rōem ois creature pōt intel-
ligi ſi boā qz bona p̄ principacōeꝝ caritas
nō pōt itelligi nō bona quia uideſ etiā
bona p̄ eentiaꝝ g° z̄. Contra Aug. de-

moribus ecclie p̄tractā illud R.o.8:
q̄s nos ſepabit a caritate xp̄i hec caritas
inquit dei dicta eſt uirtus que aīmī nři
reciſſima affectō eſt.

VXTA ISTAM QVES
tionē p̄pono aliam in gñali de
habitu Vt̄x necesse ſit ponere
i habitu rōem principi⁹ aſtū ſpectu
act⁹ ꝑ ſic arguitur habitus ē quo hñs
utitur cū uoluerit ſym 9metatorē ter⁹
de aīa uti 9petit agēti nā patiēs prin⁹
passiuo nō utiſ. Preteſa q̄tuor 9dicōes
attribui⁹ habitui & habēti habituꝝ
qz opaſ delectabilit̄ facilit̄ expedite &
p̄mpte. Ex qua pōt argui Ex prima qz
actus qui pri⁹ fuit diſgueniens agenti
nō ſit ſibi queiens niſi ipsum inquātuꝝ
agens ſe aliter habeat g° p̄ habitu iſlū
p̄que guenit ſibi opař ſit ſibi queiens
& ita delectabile ipsum aliter ſe habet
iſtuꝝ agēs Ex 2. ar. ſic qd̄ ē ex le ſume
diſpoitum ad paciēdū nō indiget facili-
tari ut patiatur ſed potē⁹ habituabilis
ſicut intellect⁹ & uoluntas ex le ſum-
me diſpoita eſt ad recipiēdum aſtū
qz nō habet contrariū & ppter hoc nō
indiget motu ad hoc ut agat g° h̄itus
p̄que facilitat̄ diſponit iſlū ad agēduꝝ
nō ad paciēdū. Ex tercia 9di tōe ar. qz
c⁹ eſt impediri ei guenit expeditō ſi
iſpediri guenit agēti qñ uirtus eius de-
ſicit & ab alia ſupatur g° habit⁹ p̄que
guenit alicui expedite opař eſt iſlī
ut acti⁹ ē. ex q̄rto ar. ſic qz cui⁹ ē tarde
uel nō p̄mpte opař eſt et̄ ē p̄mptitu⁹
ſed nō p̄mpte opař queit agēti iſtum
actū & nō passiuū g° p̄mptitudo quā
tribuit h̄itus p̄tinet ad agēs iſq̄m agēs
Preteſa ad p̄cipiale habit⁹ inclinat
potetiā ad actū duplex at̄ eſt iclinatio

CH. Martinus dicere ē uocat
ſi tñ nři uenientia ut
hōc eſt.

Ad vesp. 159. 4. b.
Ex ſecundū p̄ficiū ſe p̄ficiū
ſecundū 4. b.

potētie paliue ad formā & potētie ac-
tūe ad agere habit⁹ nō inclinat primo;
nā actus recipit ipotētia īmeiatie alio
quin actus plectus & ipfect⁹ nō hērent
iē suscep̄tiū g° inclinat 2° ut prin⁹
actiuū adagere qđ est ppo⁹. Itē s̄m
phī. 8. phī. & 2° d̄ aīa aīa aīi sciētiā ē
iī po⁹ eēntial habēs at sciētiā ē iī po⁹
accidētali quod aut̄ reducit de potētia
eēntial ad accidētalē respectu opacōis
uidetur esse prin⁹ acti⁹ respectu eius
qz ē quo h̄ns opatur uñ phī. uult 2° de
aīa q̄ sicut scīa est quo scīm ita aīa est
quo uiuum & fētim zē. & p ḡns sicut
aīa est quo agim⁹ actus uitales ita scīa
ē quo actiue tpeculamur. Prēfea aliq̄s
habit⁹ est pratic⁹ & talis aliq̄s ē acti⁹
ut prudētia aliquis facti⁹ ut ars ratio
pratici inco⁹ & spcialit⁹ facti⁹ uidetur
gcludere ī tali hitu rōe; p̄cipii acti⁹
g° & cēta. Cōtra relatō nō ē prin⁹
acti⁹ nec aliquid eēntialiter includēs
relatōe; habit⁹ at ē ad aliqd s̄m phī.
z. phīcōg° g° & cēta. Confirmat rō qz
nō mī requiri entitas realis absoluta
iī prin⁹ agēdi uel mot⁹ q̄ iī tmō mot⁹
Si igitur habit⁹ caret etitatem absolu⁹
q̄ sufficiat ad tminadū motū s̄m phī
ibi multo magis caret eo qđ requiritur
iī prin⁹ acti⁹. Prēfea respectu unī⁹
actōis ē una potētia actīa ḡmetator. 8.
phīcōg° ḡmeto. 3i. sed nō sol⁹ habit⁹
ē potētia actiua respectu opacōis quia
tunc ipe eēt po⁹ qz po⁹ est q̄ simplici⁹
possim⁹ & nō eēt illud quo pfici⁹ sim-
plici⁹ po⁹ g° sol⁹ illud qđ pfici⁹ p̄ hitū
ē prin⁹ actiuū opacōis. Confirmat ista
rō qz una acti⁹ requirit prin⁹ formale
q̄ eliciat p̄ le unū aggregatū ex po⁹ &
habitu ē unū p̄ accidēs non p̄ se g° hoc

t̄ t̄ nō p̄t esse quo respectu opacōis
p̄ se unī⁹. Prēfea accidēs nō ē prin⁹
agēdi ī subiectū p̄ priū s̄ opa⁹ ad qua⁹
ponit habit⁹ recipit freqnt ī po⁹ cu⁹
ē ille habitus g° respectu illi⁹ nō ē ha-
bit⁹ prin⁹ acti⁹. Prēfea aliq̄ habit⁹
sūt ī potētis sensiti⁹ appetiti⁹ ille
appeti⁹ nō ē acti⁹ qz s̄m Damas. sen-
sus nō ducit s̄ duci⁹ g° nec forma eius
p̄t esse prin⁹ acti⁹ quia si esset opor-
teret q̄ 9curreret cū po⁹ ī agēdo Ad
istā. q. dicit alif ē d̄ habitu acquisito &
aliter de habitu ī fuso nā ab alio ē acti⁹
naturalis hoīs & ab a⁹ ē expedicō acti⁹
ppter idēm iacōe; q̄ h̄z naīa respectu
uiti⁹ actus & ideo uirtus acquisita ē p-
fectō nature p̄suppositē ī rōe p̄cipi⁹
actus Sed si uirtus s̄up naīal⁹ eēt naīe
p̄supposite ī illo esse cui corrīdet talis
actio tūc ī p̄a tm̄ facilitaret naīaz sicut
uirtus acquisita Sed hoc ē falsū īmo ab
eodē ē eē gratuitū & sp̄licit elicit acto
gratuita s̄m iſlum gradū ita q̄ uirtus
acquisita ē uirtus s̄m illā rōe uirtutis
que ponitur z° ethico⁹ uirtus est que
h̄item pficit & opus eius bonū reddit
S̄z uirt⁹ theologica nō sic s̄z s̄m illām
rōnem uirtutis q̄ poit⁹ p̄ ce. & mūdi
q̄ uirtus ē ultimū de po⁹. Cōtra istā
opioēm si sic itelligat q̄ habitus super
naīal⁹ ē sp̄licit prin⁹ respectu acti⁹
ar⁹ sic quo quis potest sp̄licit opari
illud ē po⁹ g° habitus s̄up naīal⁹ erit
potentia aīs pat⁹ qz po⁹ ē qua simili-
citer & p̄ opari possim⁹. Prēfea ex
hoc sequit ulteri⁹ q̄ non pri⁹ erit uo-
luntas bona si opetur p̄ habitum carita-
tis q̄ lignū pficiat ī agēdo si agit p̄ ca-
lorē accidētal⁹ iherētē nā sicut ex hoc
nulla queit actio ligno p̄ formā ligni s̄

152. 1. c.
27. 2. a.

tū illi forme agēti que recipetur ī ipso
ita ē uidel q̄ actio illa que caritati p̄
teret ut p̄cipali pri⁹ nulo cōpeteret
uolūtati ut uolūtas. Et ex hoc sequit
ulterius q̄ sicut calor t̄resset sepat⁹ eq̄
calefaceret ita caritas si esset sepat⁹ eq̄
ageret. Nā oīs forma q̄ est totale pri⁹
agēdi ut ē i subiecto si p̄ se est p̄ se p̄
opari & ita sequi⁹ euidēt propo⁹ q̄lic⁹
habitū erit po⁹. Pretea opatio non
elicitur libere cuius prin⁹ acti⁹ ē mere
naturale & agēs p̄ modū natū sed h̄it⁹
cū nō sit formaliter uolūtas nec p̄ ḡns
foralit liber si ē prin⁹ acti⁹ erit mere
natūle ḡ opa⁹ e9 nō erit libera & ita
nullū uelle erit liberū si elicit ab h̄itu
& a totali prin⁹ actio. Pretea rūc hō
semel habēs caritatē nūq̄ poss3 peccare
mortaliter q̄ est icōueiens p̄ ḡne quia
habēs formā aliquaz acti⁹ p̄dūante m̄
sibi nūq̄ p̄t moueri cōtra inclinatōem
illīg forme p̄dūantis sicut corp⁹ mix⁹
graue nō p̄t ascēdere q̄tra inclinatōem
terre p̄dūantis sed caritas si est prin⁹
acti⁹ totale p̄dūatur ipsi uolūtati que
nō p̄t i actum illū ḡ uolūtas semper
sequit inclinatōem caritatis i agendo &
ita nūq̄ in peccabit. Pretea actus non
ē meus qui nō est in potestate mea sed
actio illīg habitus nō est in p̄tate mea
quia ip̄ se si est acti⁹ non erit liber sed
prin⁹ natūle ḡ illud diligere nō erit
meū nec ego potero dici agere illā opa⁹
cōem & ita actōes meritorie nō sūt uo
luntatis ~~ut~~ suppositi uolūtatis q̄ uidē
i queiens z̄. Alia uia posset dici q̄ uir
tures acquisite & ifuse nō d̄nt modo
p̄dicto sed eodem modo compant̄ abe
quātū ad substātiā act⁹ & tunc ē un⁹
mod⁹ d̄di. q̄ actus h̄z substātiā a po⁹

152. 1. c.
27. 2. a.

sed itēsionē talē uel talē h̄z ab habitu
ita q̄ quasi a duob⁹ i actu. . substātie
& itēsionē corrīdeat duo i rōe p̄cipii
uel cē. Contra istud arguo q̄ itēsionē
actus nō ē aliquod extrīlecū accidēs ac
tu⁹ sed est grad⁹ intrīsec⁹ & quid itrī
secum actui ita q̄ act⁹ intēlus ē qđdā
p̄ le unū sicut h̄⁹ indīduū in sp̄e nō ḡ
p̄t eē aliud prin⁹ substātie hui⁹ act⁹
& itēsionē tue quia a quo ē in dīduum
h̄⁹ ab eodē ē gradus intrīsec⁹ p̄pri⁹
idīduum nō enī p̄t recipē natāz ab aliq⁹
& hāc natām iignata qui recipiat eam
in certo gradu luxta hoc qualī eodem
medio p̄t argui sicut p̄ argutū ē ad
p̄cipiale q̄ cū actus itēlus sit p̄ le unū
& aggregatū ex po⁹ & habitū sit unū
p̄ accidēs no p̄t hoc totum prin⁹ esse
illius S3 ista istātia siue forma arguēdi
nō cogit unde postea soluet sed pri⁹
cogit q̄z unde ē h̄⁹ inde habet certum
gradum intrīsec⁹ sibi. Pretea z⁹ q̄n
cūq̄ prin⁹ natāliter acti⁹ q̄currīt cu⁹
cā libera agēte cā illa libera agēte sēp
illud principiū natāle coagit q̄tum p̄t
Ex⁹ de uolūtate & po⁹ ieriori natālē
agēte q̄ t̄m ē de se tale enī lic⁹ ipediat
ab agēte q̄n liberū nō agit tamē libero
agēte i p̄m nccō agit q̄z p̄mo⁹ natē q̄m
ē ex se agit coagit i pli libero q̄m p̄t
ḡ si habit⁹ detmīat⁹ inuolūtate det
itēsionē detmīat⁹ actui tunc uolūtate
opante ad substātiā act⁹ necessario ha
bit⁹ dabit illā itēsionē sibi corrīdēte⁹
& ita q̄tūcūq̄ ex modico conatu uolun
tas oparet semp esset act⁹ ei⁹ eq̄ itēlus
q̄z ipsa cānte substātiā act⁹ habit⁹ q̄z
agit p̄ modū nature necessario cāret qđ
luū est. Itē si habitus dat intensionē
actui h̄⁹ erit i aliq⁹ gradu finito signet

cōppo⁹ i xpmare
In nobis

ille gradus uoluntas igitur cū habitu isto
ir pōt habere actū intēsum in h° gradu
fiat alia uoluntas pfectior ita uoluntate
s, m proportionē a gradus ad actū i infi
mo gradu puta si. a. ē. x. gradus in actu
fiat uoluntas excedēs primā in. x. gradū
bus ista igit ir uolūtis sola sine habitu
polet habere actū eque intēsum sicut
alii uoluntas cū habitu g° nō precise est
subtilitatis actus in po. iti q̄ nō intēsio
Preteca sola uoluntas infinita circūscripta
orione habitus potest in actū infini
g° & uoluntas in q̄ cū p̄ gradu naſe pōt
in actu determinati gradū antecedēs patet
quia uoluntas infinita non est recepti
us alicui⁹ habitus quia nō deficit libi
aliqua pfectō possibilis uoluntati ḡna p
batur qz sicut lūmū ad summū ita sum
plici ad simili & quilibz gradus ad q̄ntū
gradū sibi corrīdente; attribuendo
habitū aliq⁹ rōe; p̄cipii actū respectu
act⁹ dici pōt q̄ habit⁹ ē cā p̄cialis ac⁹ cū
ipsa potētia q̄ ē cā p̄cialis respectu act⁹
pfecti pcedētis a po⁹ & habitu lic⁹ i p̄a
posset e. se totalis cā respectu act⁹ imp
fecti pcedētis ḡnatōe; habitus: Et tūc
dī dī h̄ tōe ista⁹ causa p̄cialiū & q̄
faciūt unū p̄ se cām totalē dicēduz eile
sicut dictū est supra di. 3. in qōne de cā
noticie genite. Sz tūc est dubita⁹ cum
ista duo nō sint cause ei⁹dē ordīs sicut
duo trahētes nauē qd̄ eoꝝ habz rōne⁹
cause prioris. Vide⁹ q̄ habitus quia cē
prioris ē detmīare Szaz n̄ e9uerso habit⁹
āt detmīat potētia ad agēdū & nō ecō
uerso & inclīnat eā inclinare ē tē lupioris
respectu ille prioris n̄ e9⁹. Sz opp⁹ huius
uidet p̄ q̄ia potētia utit habitu non e9
uerso & q̄ utit alio ē p̄cipili⁹ i agen
do & illud quo utitur. q̄. iſtrumētū uel

cā 2⁹ Similiter potētia ē illimitaciōr ī
agēdo quā habitus quia ad plura se ex
tendit t̄z supior cā uidetur esse illimita
cior extēline. Preteca 3⁹ habit⁹ ē caula
natalis ergo si ip̄e esset caula p̄cipialis
mouēs potētiaz moueret eam p̄ modū
nāfē & p̄ ḡns cū po⁹ agat eo⁹ q̄ moue
t̄ ageret p̄ mo⁹ nāfē Nā agēs agit i q̄m
mouetur si mouetur p̄ modū nature
agit ēt ulteri⁹ p̄ modū nature & ita oīs
actō potētiae habituate uel limitate esset
naturalis & nulla libera q̄ ē iconueiens
Preteca q̄rto habitus esset potentia quia
ē illud quo habēs pōt primo opari.
Preteca quinto q̄n̄ sūt due cause ordīate
quarū una est causa alteri⁹ illa⁹ que est
causa alterius est causa superior sed
potentia est causa habit⁹ saltem medi
atibus actib⁹ & nullo⁹ e9uerso z̄c.
Cōcedo ppter istas rōnes q̄ tenēdo ha
bitū esse causā p̄cialē respectu act⁹ erit
causa scđa & nō prima led ipsa potētia
erit prima & absolute nō indiget habitu
ad opandū tñ mīg pfecte opabitur sine
habitū q̄ cū habitu & hoc ponēdo eq̄li
conatu expte potentie sicut q̄n̄ due cē
ḡcurrūt ad effectum una sola non pōt
ex se in ita pfectum effectum sicut ābe
simul & hoc inō saluatū q̄liter actus ē
intensior a potētia & habitu q̄ a potētia
sola nō quidē q̄ potētia sit cā substantie
act⁹ & habitus cā intēsionis q̄i duob⁹
cātis corrīdeant due cause sed q̄ ambe
cause ḡcurrētes possūt pducere effectū
pfectorez q̄ altera sola qui tamē effect⁹
szm se totū & ut p̄ se un⁹ est a duabus
causis sed in diuerso ordīne causātibus
Cōtra istā opioez ar⁹ sic nulla distīcta
specie sunt libi caule equiuocē inūcē
agētes habitus & actus distīguūt specie

g° non sunt sibi inuicē cause equi uoce agētes sed act⁹ est necessario ca equo^a in gñacōe habit⁹ acquisiti saltē g° nō equerlo pba^a maioris quia cā equiuoca eminēter 9tinet in se pfectōez effectus non autem possunt distincta specie se inuicē eminet 9tinere. Pretea 9pan do ad eādē causam primā duos effect⁹ uidet⁹ q̄ alter illorū habeat definituz ordine imediatū uel mediatū priorem uel posteriorē & hoc loquendo de tota specie alteri⁹ illorū effectuū hoc appet inducione ī passionib⁹ 9 sequētib⁹ idēz subiec^m in qbus ē necessario definit⁹ ordo q̄rū uia īmediaci⁹ cōseq̄t ſoiec^m q̄ alta & hoc ſzim totā specie ita q̄ iste ordo nō uariatur inqbuscū q̄ inciduntis speciēz g° respectu potētie que est cā cois actus & habit⁹ habebunt iſhi duo effect⁹ ordiem definitū q̄ uel necessaria actus ſzim totam specie ſcedz hītuz uel equerlo & cū aliq̄s act⁹ d̄ necitate pcedit habitū ut cauſa ei⁹ habitus nō precedet aliquē actū ut ē cauſa per ſe. Pretea si habitus sit cauſa pecialis ſpeci tu act⁹ & equiuoa^a g° cauſa huic cauſe erit pfectior cā equiuoca eiusdez actus 9nī patet quia ī cauſis equiuocis cauſa cē ē pfectior cā q̄ cā p̄mior cauſato. Sed actus est cauſa ḡationis habitus g° si potē^a cū habitū pōt i actū pfect⁹ multo magis si po^a esſet ſub actu gñatiuo habitus poſſet ī eūdē actū pfectū qđ uidet⁹ ī queiens qz duo actus pfecti nō poſſunt eſſe ī eadem po^a aut ſaltē si poſſūt nō uidet⁹ q̄ unū illorū poſſit eſſe prin^m actiuū aliq̄ inō respectu alteri⁹ Pretea si habitus ē. q. cā z^a ſupplēdo aliquē gradū cālitatis qui de ē potētie g° poſſet fieri habitus ita pfect⁹ q̄ ſup

pleret uicem tocius potētie & ita aliq̄s hīt⁹ ſol⁹ ſn po^a poſſ̄ eē ſufficiēt cā & in rōne potētie & in rōne habitus ul̄ enī in agētibus eiusdē rōnis uidetur q̄ ita poſſet intendi uirtus unius q̄ eqb̄t duobus. Pretea ſi tenereſ q̄ in motu intēſionis & remiſſionis inclin^m p̄xīs corrūpetur neceſſe eſſet ponere habitū nō eē cauſam act⁹ quia corrūpit in illo actu q̄ intēditur cā at nō eſt cauſa q̄ corrūpit qz q̄ nō ē nulli⁹ eſt cauſa. Qui uellet tenere uitām iſtarū rōnum poſſet negare ab habitu cēm rationem p̄cipii actiui. Et dicere q̄ habit⁹ t̄m inclinat ad opacōnē. q. actus prior quei ens cū actu z^a & definitans ad actū l^m ſicut grauitas ē actus prior definitans & inclināt ad definitū ubi. Licet ſzim aliquos grauitas nō ſit prin^m respectu eē in illo ubi. Et iſtud uidet⁹ p̄babile q̄ nulli uidetur attribui cālitas reſpectu alic⁹ niſi talis cālitas ſit euideſ ex naſa reſp uel cauſe uel cauſati Nulli ēt cauſe negāda ē pfecta cālitas niſi maſteſte ap pareat ipfētō cālitatē in ea qz nullam naſam negādū ē habere pfectōez q̄ nō ē euideſ ea careſ Nūc at n̄ uidet⁹ neceſſitas ponere cālitatē aliquā actiuā ī habitu reſpectu actus qz ſine h° ſaluabūt oīns 9dicōes q̄ coit attribuūt habitui. Nulla at ē neceſſitas auſſerēdi a po^a p perfectam rōem cālitatē ut attribuaſ pecialis cālitas potētie g° nō eſt aliqua habitui attribuēda Assūptū patz quia ille quatuor 9dicōes q̄ attribuūt hītui uidelz q̄ ē quo habēs opatur facilē de lectabilitē expedite & p̄mpte ſaluabūt pp̄ ſolā inclinacōem habit⁹ q̄ tribuit potētie ut receptiua ē opacōis delecta^o qdem eſt pp̄ter 9dicōez recipientis cui

104.3.
114.2.1.
100.2.

quenit opacio ſepta & o^m circa quod
eſt ope^r nūq̄ enī ē delecta^r in factō ē
p̄cile ē factō Sed quia actio ē in agente
potest eſſe actio delectabilis ppter cō
uenientiā agētis ad obiectū hāc queien
tiam poterit tribuere habit⁹ ex hoc q̄
inclinat ad actōem & obm g^o delecta
bilitas nō includit rōnē p̄cipii actiui
ſed tñ queientia p̄cipii paſſiui ad op
acōem & o^m & hoc ad actōnē que eſt ī
genere q̄litatis nō que eſt de genere ac
cōnis de qua d̄rā actōnū dictū ē ſupra
di. 3. ope^r quidē eſt actō que eſt q̄litas
& illa queit potētie habituate q̄ p̄ hitū
inclinat ad talē actū & ad o^m t̄miāns ta
le n̄ opacōe z nō habituate at nō ſic con
ueit nec talis forma nec tale o^m Similē
quo ad 9 dicōe z ſedāz diſſicultas ī opaci
one accidit ex hoc q̄ receptiuū opacōis
nō e diſpoſitū ad recipiēdū & nō ſoluū
ex defectu uirtutis actie g^o ſi receptiuū
ſit diſpoſitum erit facilitas in agendo
in q̄m agens agit circa tale paſſū Similē
de expedicōe & pmptitudine. Nā ipē
dicio & tardacio agentis in agēdo pōt
eē ppter i diſpoſicōe z paſſi potiſſime q̄n
idē ē agēs & recipiēs ita q̄ ipm met n̄
opabit p̄mpte quia ipſuz ē idiſpoſituž
ad opandū hec at i diſpoſicio nō ē ad
agēdū actōe z de genere actōis ſz ad ha
bendū aſtōem de genere q̄litatis nihil
enī dicitur foſalit opari in q̄m elicit opa
cionē ſz in q̄m recipit ea inſe. Qualiter
at aliquā coiter attributa hitui ſaluent
attribuēdo totā actōe z potētie & nullā
hitui patebit ſoluēdo argumēta ad pri
cipale. Sic g^o p̄z qualit̄ duab⁹ primis
uiis d̄ hitu tāq̄ in queientib⁹ drelectis
due ultime uie tanq̄ p̄babiles poſſunt
ſuſtineri uidelz 3^a & quarta att̄buendo

ſz m terciā aliquā actōe z hitui & n̄ ſolū
rōnē p̄cipii paſſiui uel ſz m quartam
negādo ab habitu rōnē actiui & q̄ ſit
tāq̄ forma inclinās adaliq̄ formā ulteri
orē recipiēdam licet nō ſit rō recipiēdi
reſpectu ei⁹ ſicut grauitas inclinat ad d̄
orū ſuſtinentia ſed corpus in q̄m eſt receptim
alicui⁹ ubi. Ad ar³ que ſunt contra
iſtas duas uias ultias q̄p̄ q̄libet poſſz p̄
babiliſ ſuſtineret poſtea ſoluēt ſz m alē
utramiſtare. ^{Hoc} tenēdo de actu q̄m ad ſub
ſtatiā act⁹ ſue q̄m ad gradū intriſecū.
Reſtat mō inq̄rere ulterius de boītate
acc̄ntali actus qualis ē bonitas moralis
ē de habitu morali.

VTRVM HABITVS MORALIS
in q̄tum uirtus ſit aliquo^c prin^m acti^m
reſpectu bonitatis moralis in actu uiſ
q̄ ſic qz ſz m Ar. 2° ethicoꝝ uirtus eſt
q̄ habetē pſicit & op⁹ e9 bonū reddit
nō reddit illud bonū in rōne p̄cipii
paſſiui quia nō eſt rō recipiēdi g^o eſt in
rōne p̄cipii actiui. Preteia uirt⁹ eſt
diſpoſicio pfecti ad optimū ex. 7° phi.
nō diſpo^r paſſiua quia ut pri⁹ non ē rō
recipiēdi g^o actua. Et qſirmai ratio
quia ſicut bonū ad bonū ſic optimū ad
optimū cū optima rō ſit ratio p̄cipii
actiui g^o ſz m iſtā rōem uirtus perficit
potētiā & ita ad agēdū. Preteia uirt⁹
eſt moderatrix paſſionū nō moderatur
at prōe z p̄cipii paſſiui quia obiectum
ex. q^o ē cā natālis cāt actōem ſz m ultim
potētie ſue g^o q̄tum potest ſi nō ipedi
atur p̄ aliquid 9trariū agēs g^o habitus
ipediēdo obm ſic lūme ageſ i reprimē
do paſſionem moderat p̄ rōnem p̄nci
pii actiui. Preteia 2° ethicoꝝ dicit phi.
q̄ nō bñs iuſticiam & ſi poſſet operari

XVII.

rusta nō tamē recte & ita d' aliis actib⁹
boitas aut̄ moralis r̄qrit opari iuste uel
fortit & similit de aliis g° uirt⁹ ē prīm⁹
actus inq⁹ bonus q̄ sine ea nō pol⁹ eē
bonus. Sed opp⁹ hui⁹ a., per hoc q̄
bonitas moralis in'actu nō dicit nisi re
spectum uel relatōe qz actū esse circō
stācionatum debit⁹ circūstāciis non
ē aliquid absolutum i' actu s̄ t̄m⁹ q̄ pae⁹
debita actus ad illa quibus debet queir⁹
g° istud nō h̄z aliqd prīm⁹ actīm⁹ ppriū
sīc n̄z aliqd respect⁹. Preſea si h̄t⁹ in
quātū uirtus eset prin⁹ actiuū bonita
tis moralis in actu cū h̄tus nō sit uirt⁹
nisi ex respectu uidelz ex fortitate e⁹
ad prudētiā. Est. n. habit⁹ elicit⁹ me
diu ut de f̄miaſ a recta rōe g° aliqua rō
relatiua in h̄tu eset rō principii actiu⁹
qd̄ ē in possibile. Quātū ad istū artīm⁹
pōt dici q̄ sicut pulcritudo nō ē aliquid q̄
litas absolute incorpore pulcro. S̄z est
aggrega⁹ oīm⁹ queien⁹ tali corpori pu
ta magitudinis figure & coloris & etiaz
aggregacōm⁹ illoꝝ respectuū qui sūt
istox ad corp⁹ & ad se inuicem Ita bo
nitas moralis act⁹ ē. q. qd̄ decor ip̄i⁹
actus qui icludit aggregacōe⁹ debite
pporcionis ad oīa ad que debet actus
pporcionari puta ad potētiā & obm⁹
ad finem ad t̄p⁹ ad locū & ad modū &
hoc specialit ut ista dicāt a rōe recta de
bere quenire actui ita q̄ p̄ oīb⁹ possū⁹
dicere q̄ quenētia actus ad rōne rectā
est q̄ posita actus bon⁹ ē qua nō poīta
quibuscūq̄ aliis positis queiat non est
bonus qz qntūcūq̄ actus sit circa obm⁹
qualecūq̄ si non sit s̄z m⁹ rōem rectā in
opante pura si ille nō habeat rōz rectā
in opando actus nō est bon⁹ p̄cipialit
g° q̄formitas actus ad rōe rectam ple

ne dictatē de circūstāciis oīb⁹ debit⁹
ipsius actus est bonitas moralis actus
hec āt bonitas nullū habz prin⁹ ppriū
actiuū sicut nec aliquis respectus potis
sime cū iste respectus cōseq̄t extrema
posita ex naſa extremox. Impossible
enī ē aliqd actū poī i' eē & rationē rca⁹
in eē qn ex natura extremox sequatur
in actu talis q̄formitas ad rōem rectam
rela⁹ at q̄ns extrema necessario non h̄z
cā⁹ ppriā alia ab extremis. Quām ḡ
ad istā q̄dicōem accītalē actus que est
bonitas moralis nō oīz aliquem habitū
habere aliquā rōe⁹ pprii p̄cipii actiu⁹
nisi inquātum habet rōe⁹ p̄cipii acti⁹
respectu substātie actus qui apt⁹ nat⁹
ē quenī⁹ q̄pleto dictamini prudētie &
ad illum actum in se inclinat habit⁹ ex
natura habitus & ex h̄o ex q̄nti iclinat
ad actū qui sit q̄formis recte rōni⁹. Si
recta rōe isit opanti Sicut dictū ē deboī
tate morali act⁹ p̄porcionabilis dicē⁹
ē de h̄tu q̄ uirtus moralis nihil addit
sup s̄bam h̄tus ut est forma de genere
q̄litatis nisi q̄formitatē habitualē ad
rōem rectam Idē enī habit⁹ in naſa q̄
gnaretur ex actib⁹ abstinentie elicit⁹
cū rōne erronea i' eliciente manēs post
cū rōe recta essz post uirtus abstinentie
& pri⁹ nō fuit habit⁹ uirtutis quā diu
nō fuit rō recta abstinenzi nec tñ aliqd
mutatū ē circa istū habitū in se s̄z t̄m⁹
nē q̄iūgitur prudētie pri⁹ nō g° q̄iūgi
prudētie attibuit habitui ut ē forma d'
genere qualitatē esse uirtutem qn̄ ille
habit⁹ ex natura sua natus est esse cō
formis prudētie & ita nihil aliud in en
titate absolute dicit habit⁹ q̄ ē uirtus
moralis ab illo qui est talis in naſa & n̄
est uirtus si sit sine prudētie & per q̄ns

uirtus aut̄ omīus & malitia ad dō p̄ficit
famīlis ḡm cahib⁹ & furgi doce m̄ficiā
hō quādūm t̄m̄ uirt⁹ & p̄ficit dōt dō
ḡm̄mens. & p̄ficit. b. 5.

nullā aliā cālitatē pōt habef ut ē uirt⁹
q̄ ut ē qlitas talis naturalis nisi qr ut cō
iūḡt prudētie nat⁹ ē eē cā 2^a q̄ dīctia
a prudētie respectu. effectus comūs ā
box. ut aut̄ ē fine prudētie nō pōt esse
cā 2^a respectu eiuldem effec⁹ licet ui
sus i frenetico nō pōt eē potētia libera
p participationē: qr ille nō pōt habere
ul̄um uolūtatis q̄ ē libera p eēntiā in sa
no aut̄ uisus hēt usū potētia libere per
participatōnē. &. ē q. cā 2ª respectu uo
lūtatis. Sz adhuc quādo ē cā 2ª res
pectu prudētie ad hāc cālitatē ppriā
cōueitē sibi i suo ordine causādi habz
ex hoc p̄cile q̄ ē talis forma uel qlitas i
natura n̄ aut̄ p respectū cōforitatis uel
cōiūctionis ad prudētiā. qr l̄z cā 2ª con
iūcta potētia aliter agat q̄ fine ea nō tñ
hēt uirtutē suā ppriā actiuā ex cōiunc
ōe tali. sed natura sua absoluta nec er
go ex pte act⁹ i qtū ē bon⁹ moraliter
nec ex pte hit⁹ i qtū ē uirtus moralis
pōt iueniri ratio spetialis secūdū quam
uirt⁹ ut uirt⁹ lit ratio p̄cipii act⁹ ut ē
bon⁹ moralif nisi illa q̄ ē ex pte act⁹ &
hit⁹ qtū ad naturā eoz. Sz nec ut cā 2^a
pōt alī q̄ cālitatē hēre respectu act⁹ nisi
rōe nature absolute i iplo. & nō ex tali
cōiūctiōe prudētie: Istā igīt quintā
uiā de actiōe uirtutis moralis respectu
act⁹ ut ē bon⁹ moraliter nō opz p̄trac
tare. q. aliā ab illis qtāgūt de substātia
hit⁹ & substātia act⁹. & breuiter qtū
ad totā questionē istā secūdā. opz tene
re uel 3^a 3uiā uel 4^a 3 de oī habitu Tenē
do tertiā q̄ uidet pl̄g attribuere hitui
pōt dici sic q̄ sicut si eēt i lapide graui
tas aliqua q̄ nō eēt sufficiēs p̄cipiū
actiū respectu descensus deorsū eēt tñ
priale p̄cipiū actiū sicut diceſ i 2^a

de grauitate sufficiente q̄ es̄ totale p̄ciū
actiū respectu del̄census. illa in
q̄ grauitas dīnuta cū illa potētia moti
ua principaliter mouēte ad descēlū pol
sz diminuite agere ita q̄ potētia alia di
minutia ex eq̄li conatu mouēte agēte
descēsus eēt uelotior q̄ cāret ab illa
potētia motiua & a grauitate dīnuta &
intrīseca mōuēte q̄ qui cāretur a sola
potētia motiua extrīseca cū eq̄li conatu
mouēte potētia tñ motiua extrīseca pol
sz cū tanto conatu mouere corpus neu
trū cuius uidelz nulla eēt grauitas nec
leuitas sicut istq̄ corp⁹ mōet & a graui
tate intrīseca & a potētia motiua extrīse
caremisce agēte. italī p̄posito hit⁹ mōz
pōz. q. qđam pōd qđ tñ ex se nō suffi
cit ad elitiēdū actiē ipsā opōz. sufficit
aut̄ sola uirt⁹ potētia actiue sīe tali pō
dere: Sz q̄ cōcurrūt ābo ita tamē q̄ nō
sit maior conat⁹ ex pte potētia. nūc q̄
prius p̄fectior opatio elicēt nūc q̄ possz
elic ab ipsa potētia sola. Et uidet p̄il
ta uia eē expiētia cois. qr quilz pōtexpi
ri se hituat⁹ ex eq̄li cōatu posse habere
p̄fectiore opationē q̄ possz hēre nō hitu
at⁹ q̄ p̄fectio act⁹ nō possz attribui ha
bitui si eēt tñ p̄cipiū passiuū & icli
nās qr saltē ut uidēt i priori istātī natu
re i quo elicit āteq̄ recipiat̄ i potētia es̄
Sz eq̄lis rō p̄cipiū actiē elicēdo & ita eq̄
p̄fecta opatio elicēt eq̄li conatu a potē
tia habituata sicut a nō habituata.
Hāc uiā tenēdo ad argumēta p̄cipialia
ad primū quis dīca habitū nō eē for⁹
absolutam p̄ illa uerba philosophiz.
physicor̄ tñ tenēdo oēz qlitatē eē for
mā absolutā & qualitas prime spetiei
nō ē minus qlitas q̄ alterius spetiei pōt
dici q̄ aliquid cui relatio ē eadē pōt es̄

se pricipiu actiu l^z relatio nō sit princi piu actiu nec ē Illud cui ipa est eadē p rationē relationis ē pricipiu actiu l^z p rationē absoluti cui relatio ē eadē distinctio nō solum uidelz rlois & cēntie ab solute cui rlo ē eadē pater pōt ex mul tis aliis dictis sup ubi cū ydēptitate rea li pfecta ponit nō ydēptitas formalis & hoc magis patebit i^z. di. pria ubi dicit q̄ rlo creaturā dēū ē eadē cēntie ab solute eate & tñ formalē eadē. p tāto i git pōt exponi philosophus q̄dicit hī tū eē ad aliqd q̄ap ydēptitatē icludit r̄spectū & tñ no ē tātū r̄spect⁹ s̄z ē qđ dā absolutū & iō pōt sibi q̄peter actio tāq̄ pricipio agēdi. Ad cōfirmatio nē poss̄ dici q̄ maior absolutio requiri tur i terino motus q̄ i pricipio agēdi q̄r nihil pōt terināmotū q̄ hēt rlōnē eā dē sibi s̄z nō sic de pricipio actio uel q̄ magis ē ad rē pōt dici q̄ illa ratō philo sopi nō cōcludit ad ppositū nisi dimi nute & ad habedū cōlusionē quā iten ditoz̄ alio mō ptractare querba primo sonat circa q̄ nolo īmorari uel oportet alias rōnes ipsius declarare ad dictā cō clusionē pbādā. De hac questioe utrū habit⁹ sit aliquid absolutū dicet alias. Ad secundum argumētum dico q̄ unius actiois ē unū pricipiu p se & hoc i uno ordie pricipiādi. tñ possūt eē multa principia i diuerso ordie principia di quoq̄ nō sit uitas i q̄tū pricipiāt q̄r unitas ordī l^z qñz cū uitate ordī con currat q̄ sit uitas subiecti & accidētis s̄z hoc accidit ita i pposito habit⁹ & potētie sūt duo principia alterius ordī & utrūq̄ i suo ordie ē unū p se & cū ista uitate ordī cōcurrat uitas accidētis & subiecti iter hec ordīata s̄z hoc accidit

qz si illa possit coniugi in cā prima &
2^a sine informatione talis unius ab altera
eodem modo possit haber uitatē sufficiētē
ad causādū unum effectū qn ergo dici
tur q uius actiois ē cā actia p se una cō
cedo i uno ordīe s̄ i alio ordīe prīcipiā
di pōt eē alia & alia & hoc siue hec &
illa cōfīat unū p accidēs siue non siue Fatus
unū uitate ordīs & licet sit ibi unitas p
accidēs adhuc tñ lēp saluat uitas ordīs
prīcipiī ad prīcipiatū p hoc appz ad il
lā ḡfirmatōē de unitate prīcipiī forma
lis cōcedo talē unitatē i illo qdē prīci
piū quo i uno ordīe prīcipiādi. Ad
alid dico q accidens bñ pōt eē prīci
piū alic⁹ effect⁹ receptibilis i suo sub
iecto sicut spesies intelligibilis ē prīcipi
ū itellectiois t̄pē r̄cepte i itellectu pos
sibili & ita forma pōt eē prīcipiū quo
respectu trāslūatiois sui libi Ad aliud
de appetitu sensitio dico q ille hēt ra
tiōē prīcipiī acti aliquo mō l̄z nō liber
acti & hoc ē q Dama. intelligit q n̄ du
cit s̄ ducit hoc ē n̄ dñat actiois siue q ē
duccre s̄ respectu actiois siue deterina
tur ab ipso agēte ad certā opos & hoc
ē duci q aut appetit⁹ s̄sīt⁹ l̄z n̄ sit li
ber tñ sit aliquo modo actius & ēt sen
s⁹ similiter de hoc dicetur alias. Ar
gumēra q sūt facta cōtra secūdā uiā po
nētē habitū eē prīcipiū actiū itētionis
i actu uidēt ec cōtra istā uiā p tāto qr
ista pōit actu elicitū ab hītu & potētia
agēte cū eq̄li conatu eē itētore q̄ elici
tū a potētia sola discurrendo p illa ostē
do quomō non repugnat huic n̄ de
prio patz q nō pono duo disticta i ac
tu hēntia duo prīcipia disticta s̄ id ac
tus p se unus hēt duo prīcipia i diuer
so ordīe prīcipiādi. Ad 2^m cōcedo

ad Tym.

q̄ infertur uidelz q̄ potētia opante ex
eq̄li conatu s̄p act⁹ sit itēsior hītu co
agēte q̄ nō agēte lz ex hoc nō sequitur
cōtra illā uia uidelz q̄ potētia ex quo
cunq̄ conatu agēte act⁹ s̄p sit eq̄ itē
sus hoc ibi lequit qr̄ intēlio tota attri
buīt hītu lz nō hic qr̄ itēlio attribuit
duabz causis & potētie quidē ex maio
ri uel minori conitu hītu s̄p eqlr̄ q̄tū
ē ex se. Ad 3^m cōcedo q̄ poss̄ fieri
uolūtas i puris naturalibz q̄ actū intē
siorē elicerz q̄ alia uolūtas cū hītu hoc
nō ē icōueniēs ponendo ista duo princi
pia ordinata sicut eēt icōueniēs attri
buēdo totā itēlionē habitui & nō po
tēties. Per idē ad 4^m. Ad argumēta q̄
facta sūt cōtra tertīā opīonē Ad p^m o
portet negare maiore qr̄ oportet diceſ
q̄ duo dūtītarū sp̄tieſ possūt eē sibi
iuicē cause equoce p̄tiales lz nō totales
ad probationē eius q̄ ē per eminētiā
cause equiuoce respōdeo illa p̄batio te
nīz de cā totali & n̄ poō circulū i causis
equiuocis totalibz. Ad alia p̄bationē
dico q̄ duo effectus cōpati ad unā cau
ſā cōmuniē. eoꝝ possunt habere ordīe
mutuū ad le iuicē in ratione cause p̄t
alis sicut sp̄ties itēligibilis & itēlige
re cōpādo ad itēlectū agētē & possibl
ē qr̄ respectu itēlectionis partialis cā
ē sp̄ties & poss̄ ponī itēlectio aliq̄lis
cā sp̄teri p̄ q̄to itēdit eaz. Ad alid
p̄t dici q̄ nō oportet omēz actū gene
ratiuū hītu eē rationē agēdi quo respe
ctu act⁹ cuiuslibz sicut habit⁹ genit⁹
p̄t eē ratio quo cuiuslibet act⁹ quēad
modū uirt⁹ solis nō p̄t eē p̄cipium
quo respectu oīs actus r̄spectu cui⁹ for
ma geīta a sole p̄t eē p̄cipiū quo. Et
cum dicīt q̄qd ē cā cē. & cetera. uerū

est sicut remotum quo ſed non ſicut
immediatum quo. Ad 3^m dico q̄ in q̄
tocūq̄ gradu habit⁹ nō poss̄ ſupplere
totā uicē porētie qr̄ & ſi cālitas eius ſit
dīnura & cālitas potentie dīnuta tamē
alterius rationis ē cālitas hītu q̄ cālitas
potētie qr̄ ex ratione ſuī habit⁹ ē cau
ſa z. q̄ uidelz potētia p̄t uti & ita ſi i
ſitū augeret nūq̄ poss̄ fieri p̄cipium
utē ſicut uirtus generatīa patris q̄tū
cūq̄ augeret nunq̄ poss̄ fieri uirt⁹ lo
lis. nō ergo eiūdē rationis ē cālitas hī
tus cū causalitate potētie nec ita itēla
poss̄ ascēdere ad illāz ſep̄ alterius ra
tionis. & tñ cum illa cāt actū p̄fectiore
q̄ ſi ſolūcāret ab una illarū. Ad ultimū
illā ſuppositū negabif̄ i materia ſequē
ti de augmēto caritatis. Qui uult
tenere 4^m uia p̄t respōdere ad ratio
nes p̄cipiales aductas p̄ prima uia.
Ad primā potētia uel potēs uti habi
tu qr̄ ip̄la ē quedā iclinatio ad opandū
nō quid ut potētia actīa ad agere lz ut
prior iclinat ad formā posteriorē ſicut
grauntas ad deorū. Ad illas cōdītōes
4^m diceſ q̄ delectatio ē ex cōueniētia o
patoſ ad potētia & obm̄ circa qd̄ ē opa
tio q̄ cōueiētia ē obi ad potētia i q̄tū ū
cipit actīōē & n̄ i q̄tū elicit eā qr̄ factio
ſola ut factio nūq̄ ē delectabilis & ideo
pp̄ delectationem nunq̄ oportet pone
re rationē p̄cipii actīū. ſimiliter faci
litas expeditio p̄mp̄titudo ponunt in
ratione paſſi qr̄ paſſū p̄t difficult̄ ſeci
pe quādo nō ē dispo^m & ſpedite & tar
de ſine nō p̄mp̄te et ratiōe i dispoſitio
nis paſſi ē i difficultas tarditas et i dispo
ſitio igī agēs p̄t expedite p̄mp̄te
et faciliter agere p̄mp̄te diſpositionē
paſſi et habitus ē talis diſpositio i paſſo

q̄ g° dī q̄ nō ē facilitas ad paciendū
qr passū ēlūme dispo^m. Respōdeo per
abiectionē cōtrariū ē dispo^m s̄z nō p̄ ra
tionē dispositionis quenātis Exemplū
de ligno līcco & neutro lignū quidē ne
utrx eēt lūme dispositum ad calorem
priuatiē p̄carētiā cuiusl̄z dispositiois
opposite nō tñ eēt lūme dispo^m positi
ue p̄ positionē dispositiois conueniē
tis ql̄s ē līccitas. & si ista cōueniētia es
set cū sensu lignū līccū delectabilē cale
faceret nō sic lignū neutrū qr nō sic cō
ueit sibi for^a recepta Ad aliud de iclinā
tione posset dici q̄ iclinat sicut forma
prior ad subseptionē forme posterio
ris sicut grauitas iclinat ad eē deorsū ēt
secūdū eos q̄ dicūt grauitatē respectu
descēlus nō eē prīcipiū actiuū nec op̄z
sic passiue iclinās eē rationē recipiēdi
formā ad quā iclinat sicut nec grauitas
c̄ prīcipiū receptiuū ubi. Ad aliud
d̄ sciētia dico q̄ sciētia p̄ quā aīa r̄duci
tur de potētia eēntiali ad accidētalem
ē sp̄ties intelligibilis ipsius obiecti et
de illa concedo q̄ eē prīcipiū actiuū re
spectu cōsiderationis Sz illa sp̄ties nō
ē habitus de quo loquimur qui ē quedā
ql̄itas relicta ex actibus frequenter eli
citis ista enī sp̄ties precedit naturalē
pri^m actūelicitū circa obiectū circa qd ē
et licet ista sp̄ties possit eē radicata i i
tellectu et cū fuerit radicata posset di
ci habitus nō tamē ille habitus qui ge
nerat ex actibus frequēter elicitis ut di
ctū ē. ideo oīa uerba q̄ locūt̄ de sp̄tie
tāq̄ de habitu nō procedūt ad itellectū
huius questionis nec etiā ista q̄ accipi
ūt sciētia p̄ ista sp̄tie distīctio istorū
habitū uidelicet habit^a qui ē sp̄ties
intelligibilis & habitus itellectui pro

prie dicti patebit i^z di.3. Per hoc
apparet ad illud qđ addit de eē. quo. di
co enī q̄ sciētia stricte accipiēdo p̄ ha
bitu acquisito ex speculationibus nō ē
proprie quo speculamur sed quedā icli
natio ad faciliter et delectabiliter spe
culādū illud aut quo ut prīcipio actiuo
ex parte obiecti i pecculamur ē sp̄ties
intelligibilit. Ad aliud pōt dici q̄ ha
bit^a itellectui praticus pōt dici q̄ iclinat
ad praxim non q̄ illa praxis sit
eius ut prīcipii actū s̄z. q. terminans icli
nationē eius sit aut ipsius potētiae habi
tuat uel alterius potētiae ut prīcipii ac
tūs sicut elecio recta practice actiue eli
cit a uoluntate et nō a prudētia q̄ tamē
ē habitus praticus respectu illius elec
tiois qr iclinat ad eā licet n̄ sit prīcipiū
eius actiuū. Ad argumēta ista aduc
ta p. s. uia q̄ uidēt ostēdere q̄ habitus
moralis i q̄tū ē uirtus ē prīcipiū actiuū
actū i q̄tū ē moralis. Respōdeo q̄
bonitas moralis ut predictū ē ē i actu i
tegritas omīum cōditionū et hoc preci
pue ut ille cōditiones dictāt a ratione
recta debere iē actus similiſter igit ne
cessariū ē ad bonitatē actus moralis q̄
eā precedat dictamē cōpletum rationis
recte cui dictamē conformēt tāq̄ mē
suratu^z mēsure: s̄z nō oportet illud dic
tamē eē ab hītu aliquo itellectuo puta
prudentia nec illum actū cōformē dic
tamē elici ab habituali quo morali ap
petitu. Similiſter enim rectum dicta
men precedit prudētia qr p̄ ipsū gene
rat prim⁹ grad⁹ prudētiae et ita similiſ
recta electio p̄cedit hītu moralē qr p̄ i
psā electionē generat uirtus moralis i
primo gradu. tūc igit i primo actu rec
te dictat sine prudentia generata et

recte moraliter eligit sine uirtute; morali generata tamen prudētia ex primo actu uel ex aliis pluribz rectis dictamibz generata magis inclinat ad cōsimilia dictaa eliciēda hoc ē ad recte cōcludendū conclusiones silogisimoz pratricoruz de oībus circūstātiisq debet ī esse actui eliciendo. similiter uirtus moralis genera ta post primū actu magis inclinat ad actus eliciēdos similes illis ex quibus ē generata. Intelligēdū q̄ illd quā gene rat de uirtute moralis ē quedā qlitas de cuiq ratiōe ut ē absolute talis qlitas n̄ ē cōforitatis eius ad prudētiā. postq̄ eius eadē qlitas generazi ex actibz similibz ī eadē spetie eliciētis line prudētia īmo cū ratione erronea li īēt l̄z ista qlitas q̄ gēnerat ex illis actibus 2^m spetiē nature non ē uirt⁹ ex hoc q̄ ē qualitas l̄z ad hūc necessario requiri cōforitatis eius ad prudētiā. uel q̄ ē ex pressi⁹ ipsius coexistētia cū prudētia ī eodē opāte sēp̄ siue prudentia insit siue non sēp̄ habitus iste natus ē eē cōformis si in īēt sicut habit⁹ abstinentia generatus ex actib⁹ factis ex rōe erronea l̄p̄ q̄tū ē ex le natus ē eē cōformis prudētia l̄z prudētia nō insit quēadmodū alio habitus generatus ex actibus excessiuis n̄ ē natus eē cōformis. Quādo ergo qlitas q̄nata ē eē cōforis prudētiae coexi litit cū ea tūc nō solū hēt cōformitatē aptitudinalē sed actualē ad prudētiā qr̄ ad similia inclinat uterq̄ habitus & actus elicitus 2^m inclinationē istorū duoz̄ habituū ē bon⁹ moral⁹ qui si esset elicitus 2^m inclinationē illius soli⁹ qlatis q̄ ē materialiter uirt⁹ moralis prudētia nō coexistēte ī eodē opāte n̄c̄ inclinatē ad actuū istū nō īēt actus ille bon⁹

moraliter. sic igit̄ patet q̄ ista qlitas q̄ ē materialiter uirtus moralis q̄ phoc cōpletive hēt rationē uirtutis moralis qr̄ coexistit prudētiae hēt ad pruden tiā qn̄ īē sicut cā 2^a ad primā. & hoc respectu eius dē effect⁹ cōmūis eliciēdi ab eis. tūc. n. prudētia ē quasi cā prior & moralis habitus quasi cā posterior; iste autez due cause simul cōcurrētes ad ac tū eliciēdū possūt ei tribuere bonitatē moralē qui nō posset sol⁹ habitus 2^m se tribuer̄ si īēt liē prudētia uel ratiōe recta tribuere quidē bonitatē moralez̄ ē tribuere cōformitatē ad rationē rectā & hoc tribuit qlitas illa nō ex hoc q̄ qlitas so^m. Sz ex hoc q̄ ī cāndo est coexistētēs prudētiae simul inclinati. Patet i ḡ q̄ ista qlitas q̄ ē uirt⁹ ex hoc q̄ ē habitus nō hēt ipsā cālitatē spetiale respectu boitatis moralis ī astu l̄z tātū ex hoc q̄ b3 coexistētia cū qdā alia cā eiqd ac tūs q̄ cā simul cōcurrēns ad eliciēdū ac tū tribuit illi actui bonitatē moralē qr̄ cōformitatē sibi ipsi. Sed adhuc tūc habitus iste nullam cālitatē hēt respectu actus ex illa rōe q̄ ē coexistētia eius cūz̄ prudētia sed tām ex ratione nature sue unde ē hec qlitas. Et iō nullo modo cōcedat aliqua cālitas spetialis habitus ūde moralis ultra illā q̄ cōcedit sibi unde ē iste habitus. Et ē aduertēdū q̄ ista boitas ut attribuit prudētiae sic inclinanti si cut dictū ē ī principio nō necessario conuenit habitui prudētiae nec soli sed ac tui illi qui natus ēē actus prudētiae qui est dictamē rectū. Si autē illud ilic & 2^m illud tāq̄ 2^m mēsuraz appetitus appetat rectus ē actus moraliter & si dictamē illud rectū nō īēt; prudētia tamē īēt secūdum quā intellectus possit

recte dictare ad adhuc actus elicitus siē
dictaē recto nō eēt pfecte bonus Itaq;
prudētia qñ nō inē sufficit ad actū rec-
tū dictamē. qñ aut̄ prudētia inē ipsa n̄
sufficit siue actu suo elicto & ita istaz
rectitudinē qua tribuit prudētia actui
moralī tribuit mediātē actu pprio pru-
dētie. Ad illas ergo auctoritates ad
ductas p. s. uia q̄ uidētsonar̄ q̄ uirt⁹ ū
de ē uirt⁹ effectie cēt boītātē moralē ac-
t⁹. Pr̄io ad illā de 2° Ethicor̄ op⁹ ei⁹
reddit bonū. Dico q̄ uel reddit iclinā-
do & hoc cōpetit libi eo q̄ ē hec quali-
tas i spetie nature uel qr hoc nō sufficit
sic enī iclinaret sine prudētia reddit ū
de ē uirtus h̄ ē ūde coexistētē prudētiae
reddit quidē i suo genere cē qr ut cau-
la 2⁹ & hoc uirtute cē ūpioris q̄ ē pru-
dentia. si iḡ teneat 3⁹ uia puta de ac-
tūtate hitus tūc reddit actiue l̄z ut cā
partialis & 2⁹. Si teneat 4⁹ uia tūcred-
dit p̄ moz iclinatōis & h̄ nō exh̄ lolo q̄
ipsa iclinat l̄z ex h̄. q̄ ipsa uirt⁹ cū prudē-
tia uirtute iclinat. Ad aliid d̄ moderari
dico q̄ uirt⁹ moralis n̄ moderat actiue
passiōne quasi eā factā ab obiecto faci-
at eē minorē. obiectū enī delectabile
p̄lēs naturaliter mouet secūdū ultimū
lui. sed habitus p̄t facere obiectū ma-
gis cōueniēt potētie habituate q̄ esset
potētie nō habituate sicut grauitas ma-
gis est disconueniens corpori quod ē
sursum q̄ corpori neutro lic⁹ grauitas
nō eēt pricipiū actiū descessus. Ita po-
tētie 2⁹ se cōueniēt eēt aliquod delec-
tabile excessiuū. potētie aut̄ habituate
p̄ habitū iclinatē ad actus moderatos
discōueniēt e uel nō ita cōueniēt illud
delectabile excessiuū. & p̄ tāto quasi p̄
ēpugnatiā formalē uel uirtutē ad habi-
tu

tū discōueniēt uel excedēs moderatur
habitū ne delectabile imoderatē de-
lectet. Ex hoc nō sequit̄ aliqua acti-
uitas habitus sicut nec humiditas il-
ignoliz ipsa moderatē reignis ibi uehe
mēter calefaciat sicut corpus siccū.
Aliter p̄t dici q̄ uirt⁹ moderat passio-
nē nō iam factā l̄z fiedā p̄ q̄to iclinat
potētia & hoc cū prudētia coexistētē
ut fugiat imoderata delectabilia q̄ nata
sūt i terre imoderatas delectationes &
nō admittat nisi delectabilia que nata
sūt moderate delectare & i hoc mode-
rat nō quidē delectationē i existētē mi-
nuēdo l̄z imoderataz q̄ ieslet p̄cauendo
Ad aliud q̄ sine iustitia nō p̄t quis o-
pari dico q̄ i pr̄io actu qñ iuste ē dicta
mē factū generatū prudētiae & confor-
mat illi electio alicuius iusti ibi nō tātū
iuste l̄z iuste op̄at eligēs. l̄z deb̄z itelli-
gi q̄ nō iuste sine iustitia op̄at 2⁹ ū dem
pfectionē 2⁹ quā poss̄z aliquis iuste o-
pari quā unaē delectabilitas & facil-
tas i actu siue i op̄ādo q̄ nō cōpetit po-
tētie nō habituate sicut habituate & cetera.
AD. PRIMAM. Q VESTION
EM DICITVR. ESSE Opinio
magistri q̄ solus Spiritus i. s. iexistens
sine aliquo habitu medio informante
uolūtate mouet ipsā ad actū meritorū
aliter quā mouet animā ad credere uel
sperare qr ad credere uel sperare mouz
mediatib⁹ habitibus fidei & spei & i-
ra dicis negasse omēz caritatē creatam
Pro hac conclusio p̄t argui duabus ui-
is prima accipit ex ipsektione uel nō ne-
cessitate habitus ad mouēd ubi arguit̄
primo sic sicut actus naturalis ad habi-
tū naturalē seu acquisitū ita uideſ se
habere actus habitus ūfisi ad habitū

Si uer granum ē ea q̄ dōcens i magis gni. cor
grani q̄ nentio i sumptu sum. sumptu m̄ q̄ns
h̄ tō p̄t esset cōt sumptu i maior deb̄z tēt m̄coinc
vno m̄ ostendo sumptu q̄ t̄ cor̄ gni h̄at gni m̄
nō agit ad oppo⁹. f. cōsum. sic h̄at et sicut
granum p̄t nō fact q̄ ob⁹ p̄t p̄t magis gni
et sō deb̄z s̄ ad ob⁹ min⁹ gni m̄ p̄t hoc nō et tā
ta deb̄z s̄ mod̄ate h̄at h̄at nō gagnat̄ s̄
nō granitas ē p̄na actiū 2⁹ dōcens ita.

īfūsū s̄ habitus acquisit⁹ tātū facilitat
& tribuit delectabilē opari nō aut dat
ipā substātiā act⁹ sicut pat̄ ex q̄stioē
pcedēti igit̄ similiter īfūsus tātū tribu
et delectabilē opari aut saltē illē tribu
erit si ieēt. Sed peccator iā primo iusti
ficat⁹ nō delectabilē iā elicit actū dili
gēdi deū ita enī uidēt sibi difficultis reli
ter. uirtus & cōtinuatio bonor̄ opū si
cūt qn̄ erat i p̄tis uel n̄ multo facilior
quousq; p pugnā & uictoriā passio^m ac
q̄liuerit habitū aliqz cōtrariū & tūc de
lectabilē opat̄ ergo nō ē aliquis hāt⁹
īfūsus illi iustificato qr tūc illo delecta
bilē opat̄. si ieēt Pre. oñdañ bonū su
pnaturale uoluntati i puris naturalib⁹
uolūtas illud sufficiēt amabit qr suffici
ēter hēt obiectū sibi approximat⁹ g.^o
nō requirif̄ aliquis habit⁹ īfūsus ad di
ligendū bonū supnaturale. Assūptū p
bat̄ qr si mī bonū ostēsū uolūtati bñ
pōt diligi ergo & maius ergo si ex pu
ris naturalibus uoluntas pōt aliquid
diligere pōt diligere sūmū bonū si si
bi ostēdañ. Preterea actus ille dili
gēdi qui eēt illius h̄t⁹ supnaturalis es
set et̄ supnaturalis & ita cāref̄ a deo i
mediate. Supnaturaia enī nō pducūt
ieē p aliquā mutationē de aliquo s̄ tā
tū p creationē si cāt aliquis actus igitur
nō presupponit aliquid sue pductioni
Preterea habitu cōueit uti cū hēns uo
luerit 3° de aīa 9mēto 6. sed non expe
rif̄ quis de se posse isto habitu uti cuž
uoluerit nōenī cū uoluerit pōt faciliter
& delectabiliter elicere actus feruētes
amandī deū sicut pat̄ de cōteplat̄is
qui quādoq; expiūt se magnā deuotio
nem habere & quandoq; cū equali co
natū minore uel nullā. Secūda uia

accipitur ex hoc q.s.s. sufficiat mouē
sine habitu ubi argui p̄t̄ lic. Prima
cā pōt̄ p se illud quod pōt̄ cā secūda q̄
secūda ē tātum modo cā agēs. Sed ha
bitus si iē nō habet cālitatē necessariaz
respectu act⁹ nisi aliquo modo cē agen
tis patet q̄ nō formalis nec materialis
de qua igit̄ cālitas eius erit extrīleca g.^o
qcqd pōt̄ s.s.cāref̄ cū h̄tu in actu hoc
pōt̄ s̄n̄ habitu pluralitas sine necessita
te nō uidetur ponēda quia supfluit.
Preterea uolūtati hēnti habitū ad hoc
ut agat secūdū illū oportet. s.s.coop̄a
ri alioqñ nō eēt cā prima i omni actio
ne crāture. Nō aut̄ coop̄a qr uolūtas
habet illū habitū qr.s.s.nō eēt cā pri
ma sed quasi cā se cūda respectu uolun
tatis hēntis habitū qr determinaretur
p habitū uolūtatis ad coagēdū uolūta
ti ergo e cōuerso quia cooperatur uolū
tati. Ideo uolūtas secūdū illū habitū o
p̄t̄ sed eq̄ pōt̄ s.s.opari in illo primo
istāti nature uolūtati nō hēnti carita
tē igif̄. & cetera. Preterea filius dei
sic est unit⁹ nature n̄e q̄ opabat̄ opa
illius nature ita q̄ illi actus ueř dicebā
tur actus filiī dei & eē eius ut suppositi
agētis & tamē nihil p̄ hoc derogabat̄
nature assūpte quando ip̄a eēt pricipi
um suaꝝ opatio^m. ergo a simili. s.s.po
test aliquo modo uniri uolūtati ut i p̄e
agat opa uolūtatis nec p̄ hoc derogat̄
nature uoluntatis i aliquo ut pricipi o
peratiui. Preterea intellectus ē ma
gis passiuus & minus actiuus q̄ uolūtas
igit̄ magis idiget aliquo actuāte ad h
ut possit i actuū suum. sed ponit̄ intellec
tū posse i uisionē beatā absq; oī forma
ifōmāte ex hoc solo q̄ eēntia dei ē sibi
presē quasi pmodū forme ergo multo

Ex m. Aquiss. monachis
batim. cl. v. v. v.
Smarc. p. u. b. b. v. Iom.
carinatus monachus. 2
1623
Ex 2^a via 22°.

magis uoluntas pōt̄ omnē actū suū si
ne oī forma īformāte p̄ hoc q̄ s.s. sit ei
quasi forma ad diligēdū. Cōtra istā
cōclusionē siue sit secūdū magistrū si
ue nō .arguitur duabus uis ex fide.
Prima accipitur ex iustificatione pec
catoris sine acceptatione diuina & b.a
bīq̄ actu elicto. Secūda ex ratione ac
t̄ meritorii. Ex p̄ia arguit primo
sic Peccator āte peitētiā ē iustus post
penitētiā ē iustus sicut cōmuniter scri
ptura peccatorē uocat iustū & liberatū
a peccato uocat iustū ex hoc arguitur i
iustitia cū sit fōmalē priuatio nō pōt a
uferri ab aliquo nisi def ei habitus op
politus qr priuare priuationē ē hītūpo
neī igit̄ iste iustificatus fact⁹ de iusto
iustus recipit habitū oppositū illi pri
uationi. Si enī nihil īēt sibi formaliter
nō magis careret priuatione q̄ prius ca
ruit. Preterea p̄ctōr āte penitētiā ē
idignus uita eterna post penitentiam
dignus uita eterna. Nō autē dignus
nisi p̄ aliquid formaliter iherēs sibi cui
secundū regulas diuine iustitie iudica
t̄ uita eterna reddēda & nihil tale pri⁹
habuit igit̄ aliquid positū ē formalit̄
iusto p̄ quod ē dignus uita eterna.
Preterā deus nō acceptat peccatorē ad
uitā eternā. Iustificatū autē acceptat. q̄
ro quid ē acceptar̄ ad uitā eternā hoc n̄
ē uelle beneplaciti uolūtate beatificař
p̄ tūc qr tūc stat̄ i beatificaret igit̄ hoc
ē uelle istū secūdū dispositionē quam
nūc habet eē dignū tali premio q̄ pri⁹
nō uoluit eē dignū tali premio. Ista
diuinitas nō pōt poni ut uidetur i uolū
tate diuina nisi propter diuersitatē a p
te illi⁹ qr iste oī eodē modo se habēte
uolūtates diuina eodē modo mult ipsū se

haber. Cōfirmat̄ ista ratio qr uoli
tio diuina q̄ ē actus unus i se nō hab̄
rationē oppositor̄ actuū siue distic
tor̄ actuū ut uelle & nolle ab q̄ disfī
ctione obiector̄ cōnotator̄ hoc enim
uelle diuinū n̄ ē uelle qđdā bñplaciti
& nolle similit̄ nili illa obiecta disfī
guāt̄ alioquin cōtradictoria erūt uera
absq̄ oī distinctione cānte illā ueritatē
ergo cum deus uelit iustū iustificatū
ad aliquid ad quod nō uult peccatorē
pp̄ quā diuersitatē dicit̄ diligere iust
tos & odire peccator̄s i scriptura seq̄
q̄ ista distinctionē secūdū rationē ex p̄te
uolitionis diuine necessario requirit dif
ficationē actualē ex p̄te obiector̄. ali
ter ergo se habet iste i se quādo dicit̄
dilectus a deo uel acceptus ad uitam e
ternā aliter quādo oditus. Vltimo
secūdū istā uia arguit sic qr si nihil ali
ud ī āima istius post penitētiā quaz
āte nō uidet̄ q̄ aliquo alio mō se hēat
ad deū nec deus ad ipsū qr nō uidet̄ es
se alienas pp̄ mutationē aliquā factam
ex p̄te dei igit̄ si cōcedat̄ sicut uidetur
necessariū q̄ aliquo mō aliter se habet
ad deū & ecōuerlo ē p̄ mutationē isti⁹
& ita aliquid si uel sibi formalē de nouo
nō autē īfūt̄ i eo de nouo fides & spes
qr māserūt̄ i peccatore ergo caritas.
Poss̄ argui cōtra istā uia qr deus offe
sus peccatori prius possea penitēti re
mittit offēlā hoc nō ē p̄ mutationē ali
quā uolūtatis diuine sicut pōt eē i me
quādo remitto offēlā ergo hoc ē per
hoc q̄ iste cui remitti⁹ offēla aliter se
habet i se Sed istud argumētū nō cō
cludit sicut patebit i .4. d1. i7 ubidice
tur q̄ deus prius natura remittit
offēlā peccatori q̄ det ei gratiā unde

argumēta sique ualēt secūdū istā uiam
accipiēda sūt ex iustitia & acceptatiōe
paliua & ordīe siue dignitate ad uitā e
ternā q̄ cōueniūt iustificato & nō pec
catori sicut argutū ē prius Nō aūt ex
sola remissiōe offēle q̄ secūdū se min⁹
ē q̄ iustū eē. Ex secūda uia arguit sic
nihil formalit̄ dicit agere aliqua actiōe
nisi p̄cipiū illius actionis sūt formalit̄
agentis hoc accipit̄ ex 2° de aīa ubi ex
hoc q̄ aīa ē quo uiuimus & sētimus &
concludit aīa eē forma & act⁹ sic agē
tis igif̄ cuim opatio meritoria sit uolūta
tis uel hoīs uolētis uel hoīs p̄ uolūtate
opantis sequit̄ q̄ illud quo meritorie
agit sit forma eius hoc aut̄ quo merito
rie agit nō potest eē pura natura quia
tūc ex solis naturalibus posset merito
rie ageř q̄ uidetur error Pelagi ergo
req̄rit aliquid supnaturale nō fides n̄
spes patet quia manet i peccatore igit̄
caritas. Preterea nulla actio ē i po
testate agētis nisi ipsū habeat formaz
p̄ quā possit agere. Si enī tātum per ali
quid extrisēcū coexistēs sibi quod nō ē
i potestate eius possit agere talis actio
nō ē i potestate eius. Sed .s.s.coexistē
re uolūtati nō ē i potestate uolentis si
cut nec uniuersaliter actio superioris ē
i potestate cē iſerioris igit̄ si ex sola ta
li coexistētia possit agere & nō hēat in
se formā qua sufficiēt possit exire i ac
tū meritoriū sequit̄ q̄ actus meritori⁹
n̄ ē in potestate eius q̄ uidet̄ icōueniēs
Preterea li.s.s.moueat uolūtateſpeti
aliter i actione meritoria sequit̄ q̄ ista
motio ē c̄ratio alicuius i ip̄a uolūtate &
respectu illius. uolūtas nō habebit aliq̄
cālitatē ſed tātū receptionē paſſiā. uel
ergo illud ē actus diligēdi & ita sequit̄

q̄ actus diligēdi nullomō ē a uolūtate
uel illud ē aliquid naturaliter precedēs
actū diligēdi illud uoco habitū quia p
fectio prior actū i potētia habituāl i uidet̄
eēbitū. Preterea 4° maior ē idēpti
tas patris ad filiū q̄ posset eē quecūq̄ u
nio. s.s ad uolūtate. Sed pp istā idēpti
tate nō dicit̄ pater operari filiosicut pa
tet secūdū Augustinū. 7. tri. c.i. q̄ pat̄
ñ lapit sapiēna geītag. nec multo ma
gis uolūtas diceſ aliquid opari pp uionē
s.s. opātis ad ipſā. Ad solutionē huīg
questionis 3° sūt uidēda primo ſi debe
at ponī aliq̄s hātū ſupnaturalis grati
ſicās naturā b̄tificabilē. Et 2° ſi ſit ne
cessariū ſi p̄licit̄ talē hātū ponī ad hoc
q̄ talis natura b̄tificet̄. Et 3° qđ circa
hoc ſenſerit magiſter. Quātū ad
pri⁹ articulū p̄ot dici q̄ ex nullo actu
quē exp̄imur nec ex ſcīa actus nec ex in
telīoē act⁹ n̄ ex delectatione ſiue ex
facilitate i opādo neque ex bonitate ſi
ue ex reſtituēde moralī actus possum⁹
cocludere aliquē talē habitū ſupnatu
ralē iēē q̄r quoqūq̄ iſteq̄ dato posſet
aliquis habēs caritatē ūgnoscere certi
tudinaliter ſe eē i caritate ex hoc uide
licet q̄ actū illū experire ūē ſibi uel
ex hoc q̄ experire actū ſic itēnsū ūē
uel ſic delefabilē & faciliter ūē uel re
cte rationi conſonum eſſe. Ratio a
utē q̄ nō potest cocludi ex actu uel con
ditione ipſius actus talē habitū ūē eſt
uel quia actus p̄ot ex ſola potētia hēre
omīa predicta cōcurrēte ratione recta
ſicut tenendo 4° m wā i precedēti ſo
lutione positā uel ſi cōcurrēt habitus
aliquis pp aliquā cōditionē predictar̄
poſſet iſte eē aliquis habitus acquisit⁹
Poſſet enim amicitia acquisita tātam

charitatis cum p. 3

itēlionē dare sicut cā secunda cū potē
tia ut prima poslet ēt tātā facilitatē &
delectationē tribuere poslet etiā hīt⁹
ita esse. consonus. rationi recte q̄ actus
elicitus nullā cōditionē euidēt appārē
tē hēt ex qua necesse cōcluderēt ip̄lum
elici secūdū hītū supnaturale. Q uod
si dicas subito *mouere* uolūtas ut itēle
faciliter & delectabiliter op̄etur & hoc
modo cōsono rationi recte supnaturali
hoc ē dictā fidei. Non pōt aut̄ subito
acquirere habitū amicitie ordinate cō
sonū fidei g° hēt hītū aliqz n̄ acq̄lituz
quo ad subito agēdū inclinat. Rel
pōdeo uolūtas pōt satis subito moueri
q̄tū ad actus naturaleſ q̄ sub sūt totalē
potestati ei⁹ qr̄ sicut dicit Augustin⁹
primo retractationū. 22. nihil tā ē i po
te state uolūtatis q̄ ipsa uolūtas ergo
ex tali subitatione nō pōt cōcludi pro
positū. Dico ergo q̄ ultra omēz con
ditiones p̄dictas uidelz i ūlēionē actus
delectabilitatē facilitatē i agēdo recti
tudinē siue bonitatē & cōformitatē ra
tioni recte siue recte secūdū dictamen
prudērie siue secūdū dictamē fidei. VI
tra i q̄ hī oīa credif̄ eē una cōditio i actu
uidelicet q̄ ē acceptabilis deo nō quid
cōmuni acceptatione solū mō q̄ deus
acceptat omēz creaturā quo ēt mō uult
actus substractū p̄ctō alioqñ n̄ eēt ab i
psō sed acceptatiōe spetiali q̄ ē i uolun
tate diuīa. s. ordinatio hīg a ct 9 ad uitā
eternā tāq̄ meriti cōdigni ad premiū.
Hoc ēt mō credimus naturā nostrā be
atificabile iustā eē habitualē acceptaz
hoc ē q̄ qñ n̄ actualiter op̄at ad hoc tñ
uolūtas diuina eā ordinat ad uitā eter
nā tāq̄ dig nā tāto bono secūdū dispo
sitionē quā hēt habitualē i le pp̄ hāc ac

ceptionatōe nature b̄tificabilis habitua
lē ēt quādo nō op̄at. Et pp̄ acceptatio
nē actualē actus eliciti a tali natura o
poz ponere habitū unū supnaturalem
quo habēs formalē acceptetur a deo &
quo eius actus elicitus acceptet tanq̄
meritorius lic enī nō uidetur acceptari
natura uel actus sine aliquo habitu in
formāte qr̄ sicut argutū ē nō uidet de
us aliā uolūtōez secūdū rationē habere
de obiecto nullo mō diuerſificato nec
ēt actus ut acceptabilis deo uidet eē in
potestate agētis nī illud quo formalē
agēs sic eēt forma eius. Sed dubiū
ē qualē habitus iste sit ratio acceptan
di naturā & actū. Ratio quidē acceptā
di naturam uidet eēt sicut q̄ dā decor na
ture cōplacēs uolūtati diuine ita q̄ siue
ponat iste actiuus siue nō actiuus ex hī
solo q̄ ē talis forma decorās & ornans
āiam pōt eēt ratio acceptādi naturā.
S̄z ad acceptationē act 9 pl 9 reqr̄t q̄ q̄
agēs habeat hīc decorē spiritualē alio
quin enim habens talē habitū nō pos
set habere aliquē actū idifferēt nec pec
care ueniallē q̄ē īconueniens ḡna pro
bat qr̄ neutrū istoꝝ tollit illū decorez
op̄atis & ita utrūq̄ eēt acceptū si act 9
acceptaret ex solo decore op̄atis. Opor
ret ergo dicere q̄ iste habit⁹ p̄ter hoc
q̄ est decor spiritualis est etiam incli
nās ad determinatos actus. & hoc siue
nō actiuē secūdū 4. 3 uia posītā i soluti
one precedētis. q. siue q̄ magis uidet
actiuē secūdum 3. 3 uiam qnōd probat
p̄o qr̄ alioquin uideref̄ q̄ siue illo pos
set haberi actus itēslīmus diligēdī de
um & hoc tā i uia q̄ i patria & ita beatitudo.
Nā i illo istāti nature i quo elicit
actus a principio actiuo si sola uolūtas

*hic p̄ba. us. uas
quām uas
fo. 6. R. a. 3. b.*

et ibi principiu actiuu ipla et principi
uzi qd actiuu eq plectu sine isto hitu
sicut cu isto & ipla potetia posset eqli
conatu agere ut patet igit pfectissim⁹
actus diligedi sine habitu tali posset
haberi. S. pbari pot idem qr alioqui n
uideref eē uerū p dicit Augustinus d
libero arbitrio qd igit sehet ad liberū
arbitriū sicut sebor ad equū qr sebor
actiu regit & mouet equū aliquif. Nec
et illd qd dicit i epistola ad Sixtū uolū
tate iqđ 9coitare & npeute pedis leca n
dīa nō aut eē uolūtas pedillequa gra
tie si ipla gratia nullā cālitatē heret.
S3 tūc ulteri⁹ dubiū de isto haitu qpa
to ad po⁹ 3 opātē q uidelz istoꝝ deat
dici cā prima & q 2⁹. Vide⁹ enī ex dic
tis p gratia ē cā prima. S3 oppositū
ostēdit p⁹ qr potetia urī habitu non
ē couerlo. Et 2⁹ qr actio nō eē libera
Si igit grā eē p⁹ cā uolūtas nālī mo
ueřt qr grā nālī mouerī sicut uolū
tas nō libeř mouerī ita nō libeř ageret
cu nō ageřt nisi qr mota. Z⁹ nō uidet
q uolūtas lem̄ hēns gratiā nūq pos
set peccare qr cā 2⁹ sēp lequī motionē
cē prie nec pot moueri ad oppoli⁹ illi
us ad qd cā pria iclinat. 4⁹ uolūtas
ē illimitatior ad actus q ipse habitus
illimitatio autem ad plures effectus
uide⁹ cōpetere cē supiori. Hic pot
dici q i actu meritorio de quo ē sermo
duo cōsiderari oportet uidelz illud qd
precedit rationē meritorii & i hoc gra
du includit & substātia act⁹ & itēlio
& rectitudo actus moralis. Et ultra
hoc cōsidero ipsā rationē act⁹ merito
rii q ē sic acceptari a diuina uolūtate
i ordie ad premiū uel acceptabile eē si
ue dignū acceptari. Hoc 2⁹ mēbrū ue

rius eē si actus eē cōplete meritorij
p aliquid quod ē i merete. Acceptare
nō ē i ipso sed ē actio diuina. Actio au
tē diuina nō uidet p se requiri ad meri
tū quod etiā pbat qr respectu huius
acceptari uidet ē emeritū. Nā aliquis
dignus actus ē acceptari alius nō igit
āte q itelligat acceptatus ē aliquid in
actu. qr dignus ē acceptari igit tūc ē i
ipso rō meriti saltē respectu acceptati
ois. Cōtra rō meriti nō habet cōple
te nisi habeat ratio digni uel digne or
dinabilis ad premium quod ē beatitu
do & hoc digne secūdū iustitiā cōmu
tatiuā siue retributiuā sed qcūq actus
ex solis i trisetisa gērib⁹ nō hēt ordie
tūc enī deus nō posset ei qui lic opat⁹ ē
nō i tribue⁹ beatitudinē nīlī iustitiā
sibi subtrahēt hoc ē falsū igit talis or
do secūdū iustitiā ē ex uolūtate diuina
sola gratuita ordinare & ita ratio meri
ti cōplete erit ex ordinatione uolunta
tis diuine istius actus ad premium.
Et p adducit p 2⁹ mēbro p actio dia
nō ē de ratione meriti. Respōdeo
rlō actu merētis ad actionē dīa ē d rōe
meriti qrlō nō ē sine actione diuina.
Si dicas p tūc nō ē i potetia merentis
mereri sicut nec i potestate eius ē illa
actio dia. Simili⁹ p̄cipali⁹ erit dei me
rei q̄ mei qr p̄cipali⁹ i merito ē ex ac
tione diuina. Ad p⁹ act⁹ qui ē meri
tū ē i potestate mea suppolita influe
tia generali si habeo usū liberi arbitrii
& gratiā sed cōpletio i ratione meriti
nō ē i potestate mea nō dispositiue qa
ex dispositione dia sēp lequit illud cō
pletiuū ad agere meū sicut sēp lequit
aūatio ad organizationem factā a caū a
naturali. Per idē ad secundum qa

I³ p̄cipali⁹. i. ultimū & q̄plēti⁹ i merito
lit a deo nō sequit̄ḡt̄ deus meret̄
quia meritum est actus potentie libere
& secūdū i clinationē gratie elicitus ac
ceptus deo ut premiabilis beatitudine
Et ita meriti ē sic agere deus aut̄ nō sic
agit. Cōtra h̄lē p̄cipali⁹ i merito
a deo. Respōdeo si p̄cipali⁹ dica
t̄ ultimū cōplet⁹ cōcedat̄. Si dicatur
p̄ia realitas uel p̄fectior realitas negat̄
qr̄ actus ē absolutū qd̄ prius natura illa
acceptatione passiva & magis ens ea.
Ad illud quod z⁹ adducebat̄ p̄ z⁹ mē
bro q̄ actus meretur acceptari. Res
p̄deo in hoc ē rō meriti secūdū quid
qr̄ nō ē ordinatio actus ad beatitudinē
ut premiū iuste redēdū pro tali actu.
Et q̄ced̄ q̄ accepta⁹. i⁹. passi⁹ diuina nō
i redēdū uel includit̄ i ratioe meriti secun
dū quid sicut nō requiri⁹ i ratione meriti
de cōgruo quomodo attritus meret̄ ius
tificari Et quod predictū ē i telligēdū ē
de acceptatione eterna qua deus ab e
terno preuidēs hūc actū ex talibus p̄i
cipiis elicēdū uoluit ip̄z eē ordīnatū ad
p̄mi⁹ & ita actu uolicois sue ordinādo
ip̄z ad premiū uoluit ipsū fore meritu⁹
qui tñ secūdū se cōsideratus absq̄ tali
acceptatione dīna. secūdū strictā iusti
tiā dignus tali premio nō fuiss̄ ex i tr̄i
seca bonitate quā habet ex suis princi
piis quod patet quia premiū sēp̄ ē ma
gis bonū merito & iustitia stricta non
reddit melius p̄ min⁹ bono. Ideo bñ
dīcif̄ q̄ deus sēp̄ premiat ultra cōdig⁹
universal̄ quidē ultra dignitatē actus
qui est meritū quia q̄ ille actus sit cōdi
gnū meritū hoc ē ultra naturā & boni
tatē i tr̄i seca ex gratuita acceptatione
diuina. Et forte ad huc ultra illud ad

qđde coi lēge eēt actus acceptād⁹ quā
doq̄ deus premiat ex liberalitate me
ra. Vlterius sicut in'actu' meritorio
sūt p̄dicta duo. s. sba actus cū rectitudi
ne & rō meriti. Sic h̄itus grē ē quedaz
q̄litas & preter rōnez illam quā h̄z ad
rōnez rectaz i q̄m ē h̄itus bonus moralē
h̄z specialez rēnem ad uolūtate dīnam
acceptātez ip̄m uel ibm h̄ns ip̄m h̄itus
iste z⁹ ibam inclinat̄ actiue ad actum
z⁹ ibaz & hoc actiue ut cā p̄tialis tenē
do' tertīā uiaz in precedenti solutione
& i hac cālitate h̄itus ē cauza z⁹ & po⁹
cā pri⁹. sicut dictū ē in solutione p̄cedē
ti de h̄itu i coi & potē⁹. ponēdo h̄itum
acti⁹ & h̄⁹ pbant rōnes nūc adducte
Sed accipiēdo actū z⁹ rōnez meritorii
Pōt dici q̄ ista cōdicio p̄cipali⁹ q̄pe
tit actui ab h̄itu & min⁹ p̄cipialiter
a uolūtate magis enīz acceptatur actus
ut dign⁹ premio qz ē elicitus a caritate
q̄ qz ea uolūtate libē elicit⁹ q̄uis utrū
q̄ nēcō requiratur. Ex⁹ h̄uius pōt poi
de dīone alicuius corporis mediāte cul
tello ip̄a quidez dio absolute magis est
a potē⁹ motiua diuidentis q̄ a cultello
& iō po⁹ motiua forciō uelotius dīdit
sed tñ in q̄m hec dīlio q̄patur ad uilum
ib̄ rōe acceptabilis ut cui placet magis
atribuitur cultello qz lenitas p̄ciū diū
lax⁹ que placet uilui magis ē ex a cutie
instrī q̄ ex efficacia uirtutis p̄ncipalit̄
dīdētis. Similē sonus elīt̄ magis ex p̄
cussione corporis sonātis q̄ ex ordīne
p̄cussionis & tñ ut acceptabilis auditui
magis ex ordīne p̄cussionis q̄ ex effica⁹
potētie p̄cūcētis ymo posset esse uirt⁹
p̄cutiens efficacior & tñ nō acceptaret̄
auditui qz non eslet sonus armonicus
Aliud ex⁹ li pater ē cā p̄cipialis

Nisi grā voluntas dicatur prout
GRATIA.

respectu filii & mī min⁹ principalis tñ
ip̄ pōt esse cā principalior filii inq̄tum
dilecti uel diligibilis alicui h̄ē q̄ fili⁹
magis diligat qz ē matris gignentis q̄
qz est patris ut generatis. Ita pōt de⁹
ordinasse aliquę actuz acceptari tanq̄
dignum premio uel acceptabilem seu
acceptādum eē qz ad illuz actuz incliat
aliquis h̄itus ut prin⁹ eius acti⁹ pcia
le & q̄ principalius pp̄t hoc acceptet
uel acceptabilis sit q̄ qz est a reliqua cā
pciali. S⁹ hoc pōt exponi illud augu.
Caritas ē sicut lessor ad equuz & illā
etiaq̄ uolūtas respectu grē ē pedisseq̄
& nō preuia. hoc quidē uer⁹ ē rel pec
tu actus inq̄meritorius ē l̄z nō inq̄
est iste actus in liba. & est pri⁹ ex⁹ oio
simile si equus eslet liber & lessor esset
per moduz nature dirigēs equū ad cer
tu⁹ termi⁹ magis placere posset & hoc
alicui ordinate uolūtati cursus equi ex
hoc q̄ est 2⁹ inclinationez naturalem
ip̄ius lessoris ad certuz termi⁹ q̄ ex h̄.
q̄ equus ui⁹ sua motiu⁹ uelociter currēt
tūc etiā posset equus lessorez ex sua lib
tate deicere uel preter directionez ei⁹
termi⁹ ad aliud se mouere. Et in pri⁹
quidē fieret equus oio nō acceptabilis
qz non h̄eret lessorez pp̄t quez accep
taretur a tali uolūtate. & in 2⁹ talis
equus eslet acceptabilis non tñ cursus
eius acceptare⁹ qz nō eslet 2⁹ directio
nez cursoris. Hoc modo in ppoito
uolūtas ē. q. equus liber & grā. q. lessor
p̄ moduz nature iclinās ad ob⁹ p̄ modū
dēmiātuz 2⁹ h̄ui⁹ moī inclinationem
cursus uolūtatis placet ali⁹ nō placet
Sicut qn̄ est peccatū ue niale uel actus
idrns. qn̄ autē lessor abicit qd sit p̄ pec
catuz mortale oio ip̄a uolūtas sit displi

cens hoc etiā mō uolūtas est pedissequā
qz non ex se ita dēminate inclinat ad
termi⁹ pp̄t quā inclinationez actus ac
ceptetur sicut grā inclinat & uoluntas
pōt dici illā pticipare a grā qz 9petit
grē magis per esentiaz q̄ libi & in hoc
apā erit cā 2⁹ bene tñ in carido actuz uo
lūtas h̄z rōnez motui non q̄ in carido
aliquid intrinsecum actui sit uoluntas
cā 2⁹ l̄z in esēdo pp̄t quod actus accep
tetur qd dicit r̄mētus extrinsecū. Satis
quippe possibile ē pp̄t cām principale
effectus 9petere illi effectui aliquā rō
nez seu rōnez ad extra minus principa
liter q̄ pp̄t cāz eius minus principalez
sicut p̄z in exemplis sup̄a pōtis habz
autez h̄itus iste sicut & quicunq̄ alius
h̄itus moralis inclinare dēminate ad
obm siue ad finem ex uirtute obi q̄ ali
quo modo pticipat. nam sicut h̄itus in
tellectualis h̄z aliquo modo obm tanq̄
p̄n sub rōne obi intelligibilis ita h̄it⁹
moralis h̄z aliquo mō ob⁹ in se sub rōe
boni delectabilis & ita sicut ille habz
uirtute obi agere quodā ad p̄fētiā obi
ita & iste uirtute obi suo modo stenti
h̄z inclinare in obm. Exh. apparet
quo mō h̄itus magis dēminate inclinat
ad obm q̄ po⁹ qz dēminatus includit
obm & 2⁹ hoc etiā posset dici q̄ i⁹ cāli
tas ptialis que attribuitur h̄tui quenit
sibi ex ea pte q̄ ob⁹ dicit⁹ acti⁹ respectu
actionis & nō ea pte q̄ po⁹ dicit⁹ actua
qz magis h̄itus h̄z n̄m suaz ex obō qd
determinate includit q̄ ex ip̄a po⁹. & si
tunc arguat sicut argutū fuit i⁹ p̄cedēti
solutione q̄ h̄itus dēminat & inclinat
potētiaz ḡ est cā prior. r̄nonez quere

De 2⁹ articulo dico q̄ deus de po⁹
abloluta bene potuisse acceptare natā

Precans mortali⁹
abijat gratiam.

beatificabilem acceptatione spāli p̄dca
exītem in puris naturalibus & similiter
actuꝝ eius ad quē eslet inclinatio mere
naturalis potius let acceptare ut merito
rium sed non creditur ita dispossuisse
ꝝ naturaꝝ purā uel actuꝝ eius sic accep
ter qz actum ex puris naturalibus esse
meritorū a pp̄iquat errori pelagi iō
uerisimilius cred̄ ꝝ accepter naturam
& actuꝝ eius tāq̄ meritorū p̄ h̄itum ſr̄
naturalem Sed ē duplex dubiꝝ una
quoꝝ aliquid i naſa creata posſit esse rō
ꝝre aliquid acceptatur a uolūtate dīna
uel absolute uel tali mō cū nihil in crea
tura sit rō actus dīni nec in ſe nec ut tē
dit ſup̄ tale oꝝm Alia dubitaꝝ quia
circūscripto oī dono ſupnātali ē diſti
guere inter amicum & inimicuꝝ ut ūmi
cas dicat in quo ē peccatū nō deletum
& ideo manet offensa. nō inimicus dica
tur in quo non est offensa. Sj aīa colla
neꝝ oīs doni ſupnātalis posſet alicui
priꝝ ūmico dītī offeꝝ ſiē dīcet i 4° lī di
3° ibi ē rīn° ad iſta Q uām g° ad iſtu
artiꝝ nō est nccī ponere h̄itū ſr̄nātā
leꝝ gratificātē loquēdo de neceſſitate
respiciēte potētā dei absolute p̄cipue
cuꝝ posſit dare beatitudinem ſine omī
merito precedēte l̄ ſit nccī loquēdo
de neccitate respiciēte potētā dei ordi
nataꝝ quā ordinationeꝝ colligimus ex
ſcriptura & ex dictis ſanctorꝝ ubi hē
mus ꝝ peccator eſt indignus uita eſta
& iuſtus dignus. Quātuꝝ ad 3° artiꝝ
posſet dici ꝝ maḡ non negat omnem
h̄itum ſupnātalem. ip̄e quippe di. 37.
primi. c. 1° illd quo ꝝ mirabile adducit
augu. ad dardaꝝ dītēꝝ ꝝ ad templum
dei p̄tinēt pueri ſanctificati qui nō ua
lent gnōlcere deū g° deus iſitat̄ par

Templum dei ſacraꝝ d'efiſi vos.

tuluz qui tñ nō p̄t h̄ere actuꝝ elicituꝝ
cirꝝ deū iſta inhītaꝝ que ḡpetit paruu.
regenerato & nō alii nō p̄t eſſe ſine oī
h̄itu ſr̄nātali in iō p̄ulo. Nec enīz
p̄t poni pp̄t i p̄m actum qz taleꝝ actō
neꝝ nō h̄z nec h̄ere p̄t nec pp̄t nataꝝ
ſolaz qz nō inhītāt alium p̄uuluz non
regeneratuꝝ cuꝝ in eo ſit eadeꝝ natura
Similiter li. z. di. 26° uideſt ponere gra
ciaꝝ creatam in aīa. ita qz p̄t dici ꝝ mē
poſuit unū h̄itū quo informāte aīam
ſ. ſ. inhītāt & ut inhītāns. q. pficit po
tētias h̄itibus ſupnātaliſbus. duas qdē
intellectum. ſ. & uolūtātē fide & lpe
ad credenduꝝ & ſperādum ſz uolūtātē
nullo h̄itū ad amāduꝝ q̄ illo p̄ quē dīcīt
iſitat̄ qz actus ille amādi ē ita p̄fect⁹
quod p̄t attribui inmediate illi h̄itū
quo formalī inherēte ſ. ſ. inhītāt tāq̄
p̄fectissimo h̄itū. Non ſic poſlūt actus
credēdi & ſperādi inmediate attribui
illi h̄itū p̄ queꝝ ſ. ſ. inhītāt pp̄t infec
tioneꝝ iſtoꝝ actuꝝ & p̄fectioneꝝ illius
h̄itus quo ſ. ſ. inhītāt mēteꝝ. Ille enīz
debet eſſe ita p̄fectus ꝝ nec in p̄tīa euā
cuātū qñ aīa erit tēplūm dei tūc enim
non manebūt ſperare & credere. Et h̄
modo auſtoritates augu. faciūt p̄ ma
giſtro nō ꝝ illus ſit h̄itus ſr̄nātaliſ
formalī gratificātē aīa ſz ꝝ nō eſt illiſ
ab illo p̄ queꝝ ſ. ſ. inhītāt aīam eodem
modo quo h̄itus 'credēdi & ſperādi
alius ē ab h̄itu quo inhītāt. Et hoc pa
tebit ſoluēdo rōnes que adducūt p̄
priꝝ pte qōnis. Secūduꝝ hoc g° n̄ uideſt
maḡ discordare ab aliis niſi qz uel po
nat grāt̄ eſſe aliuꝝ h̄itum a caritate uel
ſalteꝝ dicat iſtu h̄itum q̄ realit̄ eſt grā
formalī eē i uolūtātē & nō in eēn⁹ aīe
qz tūc non inhītaret ſ. ſ. p̄ h̄itū ſuꝝ

Nisi quis nāw ſe
de muu nō mītū
bit met.

Ex ſi B̄ ix p̄a mīc
ſecundō ſtāmois
ſibi grāt̄

S. ſ. non iſtat p
aenꝝ eadēdīz M
zandi.

pānia

quia māuabī qd'
Ex p̄t iſt

Nō in quo Maḡ
discordat ab alijs

Non inimicus nō ſi amicus qz alios ḡtānans
offensam alia p̄boc ꝝ ampliū ſi nō qz iſtū
dictas p̄t amicus: non ſi ampliū inimicus
ſz nō p̄boc ſi ꝝ ſancti ſanctificari ut am
icos nō ꝝ ſancti ſanctificari ut in
imicus ſi ꝝ nō uel ſi māt̄ ut in
mico ſi ſancti ſanctificari ut amico

^{in 12} q̄i radicalez respectu fidei & spei ut p̄:
infuit s̄z̄ inhibitaret ph̄icum formaliter
inherētez uolutati qui quodaz ordine
nature posterior eslet fide & spe. Szte
nēdo cūdē hīcū ūlī eē caritatē & grāz

Vtrum iste h̄itus informet essentiaz
aie pri⁹ & sit a.s.s. inhabitante essentiaz
aie fluant uirtutes informates potētias
uel sit in uolūtate formalī iaz pluppoī
tis fide & spe & inpotētis de h̄. in 2°
li⁹ di. 26. Saltez caritas non uideſ esse
alius h̄itus realis ab illo p quē. s.s. inhibi
tat aiam & ita nō ſic. s.s. p h̄itum me⁹
ſupple alium ab illo quo inhibit mouz
ad diligere ſicut mouet ad credere &
ſperare & ceta Ad argumēta princi
palia. Ad pri⁹ dico q̄ ar⁹ augu. ſic t̄z
omne diligens pxi⁹ diliḡt dilectionē
ſuaz formalī ſi reflectat ſupra dilectio
nez. ois at diligēs dilectionez ſuam for
maliter diliḡt. s.s. Secūda ppō in
ordie q̄ t̄n erit maior diſponēdo iſillo.
pba ſic qz ordinate diligēs mi⁹ bo⁹ ma
gis dz diligere magis bonū p̄cipue qn̄
in minori bono nō eſt rō diligibilitatis
niſta maiori bono dilectio at mea for
malē minus bonū q̄ dilectio illa p effe
tiaz que ē. s.s. & p̄cile ab illa dilectio
h̄z rōnem diligibilitatis uel diligibilis
Ratio augu. h̄z reduci in duos ſillōs ſic
diligēs dilectionez actu diliḡt dilectio
nem p effetiam ſz diligēs pxi⁹ diliḡt
dilectionez ḡ diliḡt dilectionem per
essentiaz ſz deus ē dilectō p eentiaz ḡ.
& ceta Iſtud ḡ ar⁹ pb̄t deū eē di
ligenduz & t̄n n̄ q̄ lit dilectio mea for
maliter nec q̄ nō ſit in me alia dilectio
formalē debēt quippe intelligi duo ſilli
in argumēto augu. quoꝝ unus eſt iſte
diligens fratres diliḡt dilectionem q̄

formalē diligit. Ista atē dilectio p̄tici
para ḡ diligit dilectionēz p̄ticipatam

Vltra alius illegis in diligēs dilectione p̄ticipatam debet diligere dilectione p̄ eslettia deus ē dilectio p̄ essen-
tiam ḡ & cefā De 2° argumēto eīg uiūlīz de dono excellentissimo posset di-
ci q̄ argu m̄ sic tenet n̄m donū creaturā ē
excellentius caritate creata ḡ caritas ē
pfectio l̄mplī & nō ex rōe sui includēs
limitatione 9̄na ista p̄baſ q̄z oī dono
qd̄ nō ē pfectio l̄mplī eminentius est
aliud in creaturis q̄ ē pfectio l̄mplī
Vlterius cīs pfectio l̄mplī formalius
q̄petit. s.s. ex hoc qz ip̄e est donū sim-
pliciter excellenti m̄ ac per h̄ deus quia
deus potē dare se ipsuz & ita excellē m̄
donum eius est deus ḡ s.s. ex hoc q̄ ē
donuz excellentissim̄ l̄mplī ē oīs pfectio
simpliciter sed cum hoc stat q̄ ista pfectio
l̄mplī sit in nobis p̄cipia. & a
essentialī ab iā p̄soā dīna q̄ ē pfecta hac
pfectione l̄mplī Absolute ḡ argu-
menta augu. supponūt uerū q̄ deus sit
formalī dilectio & formalī caritas & n̄
tm̄ effectiue sicut ē effectiue spes ul̄ pa-
ciē mea qz efficit paciā tāq̄ nō pfectō
nez l̄mplī & id nō queientez sibi for-
malī. Sed caritatē efficit in aīa & di-
lectione taq̄ pfectione l̄mplī & ideo
formaliter sibi queniētē q̄admodū alio
mō facit humāitatez in hoīe & alio mō
bonitatez. Ex hoc quippe q̄ facit huā
nitatez n̄sequit q̄ formalī sit hōlīz tm̄
cā effectiua hoīs l̄z ex hoc q̄ facit boni-
tate lequit q̄ sit formalī bonitas & rō
ē qz oīs pfectio l̄mplī que ē in cāto re-
ducitur ad cāz formalis hñtez illam per
fectione nō sic de pfectione limitata.
Sed quid faciūt iste auctoritates sic in

telleste ad ppō^m magri. Rñ^o q̄ iste hī
tus quo inclinatur aia ad diligēdāz me
ritorie est pfectio simplē in tm ut ista
pfectio simplē queniat formalē .s.s. le
quit q̄ iste hītus possit eē immediatus
hītus respectu dilectionis que ē pfectio
simplē & p hoc .s.s. ut inhibētans per i^m
hītuz inmediatius cāt illuz actuz q̄ cre
dere uel sperare respectu quorum non
pōt eē aliqua cā prima que sit pfectio
simplē. Sed 9tra. istazrñonez argē
sic pri^o q̄ ppō sit tala cui in nititur uz
q̄ omni pfectione nō simplē in creatis
eminentior sit siue pfectior aliqua per
fectio simplē uidet enī hēre instātiam
de eēntia suppremi angeli que non est
pfectio simplicē & tñ nulla res nobili
or illa uidet eē in tota creatura. Pre
tere male uidet ratio & intentio aug.
adduci ad intentionē magri qz ex pri^o
rōne hētar q̄ .s.s. formalē ē dilectō per
essentiam & ex z^a hētar si quid ualeat
q̄ .s.s. ē formalē caritas per essētiazq^o
modo ex hoc insertur q̄ non ē in nob
aliqua dilectio hītualis siue caritas alia
ab illo hītu p̄ qua^z .s.s. dicitur inhibēt
ille qui ppe hītus quo .s.s. inhibit uel
non est pfectio simplicē sed aliqua limi
tata uel si est nō sequitur qn hītus alig
ab illo posset ponī pxi^m prin^m eliciēdi
actum meū diligendi meritorie. nam
iste actus est limitatus & pfectio limi
tata. Aliter pōt dici de rōe augu.ad p
poituz magri q̄ .s.s. ut inhibētans p̄ i^m
hītuz inmediatius cāt istu hītum q̄ cre
dere uel sperare respectu quoz nō pōt
esse aliquā cā prima que sit pfectio' siplē

Ad aliud p̄z quo^o caritas est bona p
participatione^z ex di. 8^a. q. 2^a ubi expo
tuz ē quo^o forma simplex p̄cipiat cām

sua^z Ad argumēta p̄ opinionē que
imponit magro q̄ uidelz negat hītū
supnaturale^z gratificante^z Ad p^m
dico q̄ iste hītus simplē dat acceptabi
lit opari & ēt dat aliquaz actitaz rel
pectu actus sicut cā z^a aliqua respectu
eius actus l^z nō dat delectabilē n^z faci
liter que quenūt hītui acquisito inq^m
distiguitur ab infuso p̄ hoc q̄ acquirit
ex frequēter agere Ad z^a quis aliq
dicant uolūtatem in puris naturalibus
nullū actum posse hēre sup obm supna
turale uiluz hoc impbatum ē di. pri^o q.
4^a Concedog^o q̄ possit hēre actum
circa tale obm onsum ^{fus} nude siue p̄ actū
fidei sed ille actus circa obz onsu afide
non eset meritorius qz non eset z^m i
clinationem illius hītus z^m quez solus
deus disponit acceptare actuz nec etiā
in priā eset beatitudo qz nō esset ita p
fectus sicut p̄ ot hēria tali po^a (i eset
pfecta p̄porcionabilē hītui s̄naturali
Et si obicias q̄ ille actus circa diuinam
essentiaz uilam posset esse ita pfectus
q̄ totaliter quietaret uolūtate^z qz elice
retur z^m totum conatum eius & p 9ñs
eset beatificus qd etiā uidetur qz talis
uolūtas hēret quicquid uellet & nihil
mali uellet hoc at ē esse beatum z^m au
gu. i^z. tri. ca^o s^o Rñdeo q̄ non solū
illa uolūtas nō eset beata qz non hērt
quicquid uellet eo modo quo deberet
uelle deberet. n. uelle acceptabilē diligēr
& hoc non hēret Sed etiā nō eset btā
qz n̄ hēret actū ita pfectū sicut sibi cō
peteret in gradu nature sue. Nulla .n.
po^q hītualis pōt hēre actuz p̄porciona
leū siue pfectio si careat oī hītu q̄ ex
quo similis est p̄por^o geome^a duarum
potentiaz in eq̄lum ad hītus p̄porcio

pta pfectio sim hītū
Sicut cū hētū imo q̄
po^q = pfect^o tāto mm
p̄ habet 20mm

nabiliter pfectius g. & alia pporcio
arismetrica & ita simpliciter magis de-
ficiet po. pfectior si non h̄tuerit q̄ po-
tentia inferior & in pfectior Quod
etiam additur q̄ h̄z quicquid uult. R̄n̄
non tāta uolitione q̄ta pōt ordinate ap-
petere istud obm̄ pōt enī ordinate ap-
petere illud h̄ere tāto actu q̄tus 9pete-
ret libi ex natura potētie & h̄itus pro-
porcionabilis sibi & non tm̄ in pfecto
actu sicut libi 9petit ex puris nālibus
non at h̄eret pri^o s₃ tm². Cōtra
istud uidetur q̄ tūc nulla uolūtas eset
beata que non h̄eret caritatem maxīaz
cuius ē capax Preterea sicut argutū
fuit in 9° ne pcedente ex rōne qua po.
est pfecta in lūmo gradu potētie pōt i
supremū actu q̄ nihil deficit sibi
ex defectu h̄itus g. uolūtati in quoq̄
gradu nihil deficit in illo gradu ppter
defectu h̄itus Ad pri^m tr̄n̄ nō pōt
ordinate uelle o^m beatificū maiori actu
q̄ corrīdente meritis suis talis non est
maximus cuius ē capax sēp tñ maior i^o
q̄ posset h̄ere exñ in puris naturalib^g

Ad 2^m dico q̄ uolūtas infinita 9tiz
in se eminēter p ydemptitatez totaz p
fectionez h̄itus & ideo nullaz minorez
pfectionez dat actu qz nō intelligitur
inforāti h̄itu Sed po. finita non inclu-
dit p ydemptitatez h̄itz pporcionale
sibi & ideo pōt deficere a pfectione si
bi gueniente in agēdo si non pficiatur
h̄itu Ad 3^m p opione dico q̄ actus
iste nō creaf loquēdo de creatione pro-
prie tñ qz respectu eius 9currat aliqua
cā 2ª actua creatio at ē solius agentis
primi sine cā 2^a. tū qz huic p̄suppoit
aliquid recepti^m ipius actus puta uolū-
tas in creatione nihil suscep^m p̄suppoit

tur Qñ iḡ dī q̄ omne s̄naturale
creatur. Si 9cedatur de omni actu p.
s̄naturali nō o^z 9cedere de actu supna-
turali qui est actus secūdus qz ad ipm
9currat po. creata & in rōne acti aliq^o
modo & in rōne receptu tñ pōt dici i^r
naturalis rōne forme siue h̄itus 9currē-
tis ad eius pductionez l₃ nō immediate
creetur. Aliter posset dici q̄ actus non
est pprie supnaturalis sicut h̄itus qz &
si h̄itus p̄suppoit sit a cā supnaturali
immediate tñ ille poitus in eē ē cā naſa-
lis respectu sui actus & ideo actus qui
pducitur p talem h̄itz non ē pprie i^r
naturalis Ita enī naturali pōt le h̄ere
ad actum suum forma q̄ s̄naturaler
pducitur sicut se h̄z ad actu suū forma
liter que est mere naturalis ita q̄ drā i
pductione formaz non cāt nec 9clūct
distinctionem eaz in 9pacione ad suos
actus Ad 4^m dico q̄ in potestate
uolūtatis n̄ impeditē ē uti isto h̄itu &
qñ cū equali conatu opat uolūtas h̄iz
equali libi coopatur qz h̄itus ex pte sui
agit p moduz suū f. nature nec tñ sēp
erit equalis delectatio 9ñs actu elici^m
delectatio quippe ē ab obo qd attingit
p actu & non tm̄ ab ipa po. agēte circa
o^m Nūc at qñ obm̄ nō est pñs in se l₃
in enigmate pōtab obo limitato diuer-
simode cāri nūc plus. nūc minig l₃ act^g
circa ipm eque intensus uel ex equali
conatu eliciatur. qd dī de 9templat^m
uez ē de uolitione hoc ē de delectatōe
9ñt actum non at de ipo actu amandi
elicito qui qñq̄ ē intēsor & magis me-
ritoriū l₃ ipm lequatur minor delecta^m
uel. q. nulla & qñq̄ minorez actu & in
se & in acceptatione dīna 9comitatur
maior delectatio ad aliciendum paulos

ut audiūt cōsequāt illā cuius dulcediē.
gustauerūt igit̄. Ad primum de 2^m
via q̄cedo q̄.s.s. posset cāre actū i uolū
tate i mediate & posset illū actū tāq̄ a
se cātū acceptare tāq̄ dignū uita eter
na sed nec tāc ille actū eēt uolūtatis nī
i potestate eius nec credim⁹ ipū talem
actū acceptare qr disponit actū liberi
arbitrii & q̄ eset in potestate ei⁹ ac
ceptare. Ad 2^m dico q̄.s.s. coopari
igni ad calefaciēdū nō ē miraculōtū coo
pari atq̄ ad calefaciēdū si tñ sine q̄ tra
ditione posset sibi cōpetere aliqua cau
salitas respectu calefactiois h̄ eēt mira
culotū ita dico i ppoito q̄.s.s. coopari
uolūtati habituate ad actū eliciēdū se
cūdū illū habituz hoc est de coilege q̄
dens assūtit cē secūde ad suū actū sed
ipsū coopari uolūtati nō habituate esset
miraculosū si tamē uolūtas ipsa poss̄ o
pari. Dico ergo q̄.s.s. coopat uolū
tati hēnti caritatē nō quidē quia habz
Ita q̄ qualitas eius sit cā prior mouens
s.s. ad coopādū sed q̄.s.s. oī cē lecūde
generaliter coopat ad illū actū ad q̄.s. se
cūdū formā luā ordīat quō ē de dilige
gere i uolūtate habituata. Cū ergo di
cis q̄ prius coopat q̄ uolūtas hēat carita
tē falsū ē nīl̄ itelligatur de prioritate c
minētie sicut causasupe rior similis p
rie. s.s. coopat uolūtati habēti carita
tē & ipsa opat. Aut si cōcedat q̄ prius
cooperet. s. s. q̄ habeat caritatem non
nō seq̄ posset eque coopari uolūtati nō
habēti caritē quia nō ita coopat nō ha
bēti formā ad agēdū sicut habēti.

Ad 3^m dico q̄ & si p cōmūicationē ydo
matum opationes humane nature uere
dicātur sde uerbo tam' actus pprii uer
bi i natura diuina nō erāt i potestate il

li⁹ ut hois ille i q̄tū hō poss̄ mētri actu
bus illis Nō enī crīstus i hoc nob̄ me
ruit sed fili⁹ dei qui erat i carne crāuit
aīas cū patre & s.s. Et ita ad pposituz
nō merebit uolūtas mā si. s.s. quōcūq̄
erīcōiūtus cēt i ea actus diligēdi. Ad
ultimū dico q̄ licet faciat difficultatem
tenētibus spetie eē actū primū respec
tu itellect⁹ p quā itellect⁹ pōt i actū 2^m
sicut lignū calidū calefacit calore quia
si hoc eēt ueq̄ difficile eēt saluare q̄ in
tellectus non īformatus aliquafōrma
posset ī operationē Tam̄ 2^m istā uā q̄
dixi di. 3 h̄iū primi q̄ deus siue in se
siue i spetie ē sicut causa p̄tialis q̄ currēs
cū itellectu ad cāndū ītellecōne nō fa
cit aliquā difficultatē qz oī ī se prelēs
quomodo erit i p̄ia sufficit ab q̄ om̄i
īformatōe ad cāndū uisionē uel ex se so
lo cū itellectu. Et si arguat q̄ siue
habitū ītormante potest eē uilio p̄fec
ta iḡt & fruitio p̄fectissima. R̄ndeō
null⁹ negat cōmūniter i gloria habitū
lumīs glorie i itellectu & ille ex p̄te īt
ellect⁹ pōt ponit correspōdētē caritati
ex p̄te uolūtatis.

IRCA. AVGMENTū
caritatis supponēdo q̄ caritas poss̄ au
augeri 2^m illud Augu. & Boe. Caritas
merēt augeri ut aucta mereat & perfi
ci. Et. 6. de. tri. 7. i rebus incorporeis i
dē ē melius eē q̄ mai⁹ eē aliqua at cari
tas ē melior alia qr̄ ei corepondet ma
ius premiū ētētiale iḡt aliqua caritas
major alia. Quero de mō augmēti ca
ritatis. Et p̄io utq̄ tota caritas p̄xistēt
corrūpat ita q̄ nulla realitas eadē nuē
ro maneat eadem in caritate majori
& minori. Et q̄ sic arguo qr̄ alias ipsa
forma augeret subiectuē qr̄ ipsa eadē

manens transmutaret ab ipseptione ad ptectionē. Sed forma ē iuariabilis s̄m auctorem. 6. principio g° nō pōt caritas sic augeri Cōtra p° de genera. ne auctū oꝝ manere g° in augmēto q° cūq non est corruptio p̄ex̄tis Hic dicit q̄ nihil caritatis p̄ex̄tis manet idem numero i caritate aucta sed totū qd̄ p̄fuit corrup̄t & aliud indiuindū illo p̄fecti⁹ generat. Ad h° ponit rō qz t̄mī mot⁹ sunt in 9possibiles ex. s. phix. g. huīg motus uel mutatōnis q° caritas auget t̄mini erūt in 9possibiles g° illud q̄ est t̄min⁹ ad qz simplicit̄ est in 9possibile t̄mino a quo g° nō icludit idē numero

Cōfirmat ista rō qz sicut i sp̄ebus ponit magis & min⁹ pp̄t ordinē eēn. lez ita uidet ponēdū suo mō i diuiduis ei⁹ dē speciei. Sed sp̄es p̄fectōr que dicit maior est simplicit̄ alia natura ab impfectōre ita q̄ nihil idē numero nature s. inferioris manet insupiori g° in idī uiduis ei⁹dē speciei nihil ipsefti⁹ idē numero manet ipsefti⁹ ino supior est simplicit̄ p̄fectōr q̄ iferior qz actualior uñ de⁹ qui ē actualissim⁹ ē simplicissim⁹ z̄. Huic op̄ioni addo duas rōnes p° sit ista eodem mō se habēt mai⁹ & min⁹ ieadē sp̄e quō se hñt p̄portionabiliter magis & mi⁹ indiuersi⁹ sp̄eb⁹ Sed in diuersis sp̄ebus q̄to una sp̄es ē p̄fectōr alia tāto p̄fecti⁹ q̄tinet eā & simplici⁹ ita q̄ 2⁹ sp̄es q̄tēta ab ea nō facit addi cionez ad ip̄m g° cū simplicitas sit per fectio in oīb⁹ foris uide⁹ q̄ in eadem forma sp̄e forma simplicior sit p̄fectōr nō hñs gradū uel forma p̄cedēt̄ sibi additā. Itē q̄simili mō se habēt magis & min⁹ i formis accītalib⁹ quō se hñt in formis s̄balib⁹ si in s̄ba esset magis

& min⁹ sed s̄m oēs ponētes magis & min⁹ in forma s̄balī s̄bstātia p̄tectōr ēt in eadez sp̄e est simplicior alia non faciēs addicōz cū mi⁹ p̄fecta s̄z q̄tēs aliaz mō simplici ut p̄z de aia xp̄i q̄ nō fuit 9policior aia petri sed simplicior & p̄fectior in eēntia aie g° eodē modo de foīa accītali. Cōtra istā op̄ioēm ar. sic suppoīto q̄ possibile sit deū posse auger caritate in illo instāti in q° elicit act⁹ meritori⁹ ponat igīt in eē. q̄ tunc augeat quero tunc a qua caritate elicit iste actus meritori⁹ qz nccio ab aliqua effidente elicit ut pri⁹ ostensuz ē non acaritatate infusa de nouo que augeat caritatē i illo instāti i quo fuit s̄b actu qz est premium talis actus & sequitur aliquo ordine actū illū meritorium nec elicit a caritate p̄cedente qz s̄m te illa corrūpt̄. Nā i ifusioē posterioris caritatis corrūpit̄ prior g° in illo instāti i quo caritas auget erit act⁹ meritori⁹ & tñ a nulla caritate q̄ est impossibile. Dices q̄ deus nō auget in illo instanti caritatez in quo elicit actū meritorium s̄z inqtuz actus caritatis transīt & stat i acceptacōe dīna tāq̄ qpdā ī mūera bīle & tunc de⁹ uolēdo actū meritorū dat primo augmētacionē caritati p̄existēt̄ ut qpdā p̄miū actus & nō dat simul in eodē instāti p̄miū cū merito sicut non dedit angelis bonis in primo instanti quo meruerūt bītitudinē s̄z inā. iſtāti nature posteriori. Contra licet iſtud posset dici in p̄posito de uirtutib⁹ in fulis non tñ pōt dici inaugmētacōe uir tutū natāliū & intellectualiū & matē moraliū Nā uirtus moralis auget per actus morales sicut generat ex eis z. ethi. Actus g° qui augmērat & auget

XVII / XVIII.

virtutem moralem nō auget nisi qnē qnī igit̄ auget q̄ro ut ab aliq̄ virtute uel nō. Si līcā qua virtute nō p̄cedētē quia illa corrūpit nec a gradu qz facit quia ille ē posterior sicut effectus sua causa ergo qnī auget virtutē nō ē ab a liqua virtute sed hoc est ip̄ossibile quia tunc nō esset virtuosus & tñ generaret virtutē q̄ ē q̄tra p̄bm. 2º ethi. & cōtra oēz intellectuz quia ex similib⁹ actib⁹ similes habit⁹ generat. Eodem modo posset argui de actu intelligibili dū est actus speculādi augmētā habit⁹ intel lectualis uel speculati⁹ rō quia quādo nō est nihil facit. Sed actus nō ē ab habitu precedētē qz tunc nō ē talis hītus sed corrūpit quia ī illo istanti in quo ē genitū augmētū nō est gradus p̄cedēs nec a gradu lequenti quia ille sequitur gº nō p̄t dici q̄ talis aliqº mō augeat qz null⁹ est tm̄i⁹ lzm̄ qz fiat augmēt⁹ Itē uolūtas p̄t remittere actū intelligē di qz p̄t oio p̄ suum nolle actū eīḡ cor rūpere auertēdo ip̄m a q̄sideraciōe oīs obiecti 2º rii n̄z ip̄m detm̄iate q̄siderer lzm̄ oēm actuz uolūtas natālī p̄cedit actus intellectus in illo gº instāti in qz uolūtas remittit actū intellect⁹ p̄ actū suū impatim̄oz intellectū esse in actu suo nō in actu intenso p̄cedētē qz ille actus nō manet intēsus qnī uolūtas sic eū remittit p̄ politū nec ī actu remissio quia ille natālis sequit actū uolūtatis gº si actus remisl⁹ nō sit aliquid reali tatis actus intensi sequit q̄ in iº istāti in quo uolūtas est in actu suo respectu alicui⁹ obiecti q̄ respectu illi⁹ obiecti nō sit naturalis pri⁹ intellect⁹ in actu & tūc uult uolūtas inognitū q̄ ē ip̄os sibile. Scđo ar. sic suppolito q̄ actus

Scđo uel terci⁹ possit intendere hītuz licet nō sit p̄fector nec intensior primo actu Tuncar⁹. sic si actus posterior in tendit hītū & tñ nō est necessario iten sior nec p̄fector actu qº cūq̄ p̄cedētē n̄ igit̄ generat nouū ididuū caritatis p̄fecti⁹ q̄ est q̄tra p̄ba⁹ q̄nē qz actus generans hītū nō p̄t ip̄lum generare nisi lzm̄ p̄porcionē sue virtutis Si igit̄ ille actus qui est ip̄fector p̄ actu gene rat ididuū caritatis p̄fecti⁹ hº uel erit uirtute actuū p̄cedētū & tunc manēt & nō corrūputur sicut ponit op̄io uel uirtute p̄pria & tunc effect⁹ erit p̄tector sua causa totali in uirtute q̄ ē tñ Ter⁹. sic calidū corrūpēs frigidū pri⁹ remittit frigidū q̄currūt enī dus mot⁹ simul intēlio & augmētū ī calore & remissio infrigiditate mot⁹. l. intēsionis caloris & remissionis frigiditatis ergo lzm̄ hā copioz generat nouū ididuū frigidi. Quero tūc tm̄i⁹ a quo istius mot⁹ ad frigiditatē nō p̄t dici q̄ fri gidi⁹ precedens quia illa frigiditas cor rūpit nec sequens grad⁹ frigiditatis remissior quia effectus esset excedens suā causaz in entitate & p̄fectōe q̄ nō ē intelligibile scđm Aug. 83. q.i. Item oē qd̄ mouet dū mouet ptim ē intēmō a quo & ptim est in tm̄io ad quez. 6º. p̄bi⁹ si igit̄ calidū agat infrigidum. in toto motu frigidū habet aliquid de tm̄io ad qz. l. de calido. Si igit̄ ī toto motu nō remittat frigidū anq̄ corrūpit sequit q̄ q̄trariū ī lūmo & nō remissum sit cum aliquo gradu sui q̄trarii & cum nō habeant ille forme latitudinē seq̄t q̄ q̄traria ī lūmo possent esse simul remittatur igit̄ frigidū ergo scđm hanc op̄ioz generat aliud suppo⁹. frigidis lzm̄

illud nō generat ex frigido precedenti
quia illuc corporeus g^o generat ex calido
& ita calidū generaret frigidū p^o est in
possibile. Itē q̄rto si semp̄ corrūpitur
forma precedens sequit p^o nō possit eē
motus l^zm gradus forme q̄litatis quia
statim qn̄ recedit a t̄mino a q^o generat
alia forma ille tm̄ erit motus i q̄litate
l^zm gradus mobilis sed hoc est falsuz
quia tunc esset motus ḡtinuus cuiq̄ tñ
ptes nō copularēt ad aliq̄z tm̄m coēz
qz mutā° copulans quero in quo ē aut
in aliq^o diuilibili quia nulla pars tota
simil alfatatur sed ps an̄ prem l^zm istaz
opioez g^o esset illa muta° in iduilibili
& ita pūctus fieret calidus. Itē leq̄
ēt p^o oē calefībile dū calefit in infinitis
caloribus calefierat qz li fiat motus p̄cise
l^zm gradus mobilis successione cū infi
nite ptes sint imobili ut in calefactibili
salfē in po^o & nulla ps mobilis i eodez
gradu caloris calefieret cū alia sed alio
calore & in alio gradu sequitur p^o totū
fiet caliduz infinitis gradib^o caloris
p^o est impossible Preterea rō eoz n̄ ualz
quia tunc 9cluderet de omni augmento
ul̄ & i augmēto corpali tm̄g pcedens
& gradus augmētas essent in 9possibi
les p^o est destruere augmētu Rñdetur
2^m illam uitam 9cedēdo 9° nem p^o ita ē
nonū indiuiduū quanti molis quā°
aliquid sit manus sicut quando aliquid
sit intenlius scdm virtutem sit nouz
indiuiduū intēlionis Sed 9tra ex hoc
uident sequi duo inqueien^o p^m quia si
rare fiat spēs uini in sacramēto altaris
erit quātitas ei^o maior l^zm molem q̄
pri^o quia talez rarefactōez necessario
9coitatur maior q̄titas q̄ fuit uini prio
an̄ rarefactōez nō manet igitur p^o rare

factōez sed corrūpit l^zm istam opioez
g^o n̄ manz ibi languis p^o rarefactōez
1 speciei uini qz nō tenet coit p^o lāguis
ibi maneat nisi q̄ diu manēt accidēria
& spēs accidē^m que afficiat uinū quer
sum in lāguinē Aliud inqueiens legē
p^o tunc uideretur p^o talis rarefactō nō
possit esse agentis naturalis uel p^o agēs
naturale ageret nulla materia uel tub
stantia p̄supposita p^o uide p̄ impossibile
9nā patet quia ibi nō p̄supponit i tali
rarefactōne materia substatialis quia
substātia nō est ibi alfabilis nec ēt pre
supponit pte eadem q̄titas n̄o māes
ante rarefactōez & tri agens naturale
pōt istas spēs sic rarefacere & 9dēfare
& ita agens naturale pōt agere nihil p̄
supponēdo sue actōni Rñ n̄ ui de ali
bi & ar^a que hant 9tra eam de b^o. i 4°

Cōcedo iḡt 9° nez istaz rōnū & p^o
realitas illa positia que ē i caritate mi.
manet eadez realit i caritate maiori n̄
corrūpit n̄li q̄ntum ad esse p^o habuit
pri^o p̄le & manet i alio ut pars i toto
Ex^m de materia p̄se & forma p̄le que
nō corrūpit ut sunt in toto l^z manēt
pfecti^o in toto q̄ qn̄ habuerūt esse p̄le
hoc patet inq̄titate mobilis qn̄ augmē
tatur. Ad ratōez illi^o opiois dico p^o
tm̄ni mot^o cuiq̄ sunt priua^o & forma
sunt in 9possibiles. Sed forma remissa
nō est priua^o sed po^o quedā Sunt iḡt
forma remissa & intensa tm̄ni motus
nō p̄se sed p̄accidens inq̄rum. s. forma
remissa 9iūgitur cū p̄se tm̄ni qui est
priua^o unde licet p̄se tm̄ni a quo mo
tus corrūpit in aduentu tm̄ni ad q̄z
ut priua^o nō tñ o^o p^o forma q̄ p̄accē
9comitat tālē tm̄ni a quo p̄le cor^o patē

Ad primaz 9firmatōez dico p^o est in

oppo^m q^z ordo spēx est s^zm essentias & q^zditates & ideo una nō continet eēn-
tia m nec quiditatē alteri⁹. Sed ordo
s^zm gradus ei^gdē forme est s^zm p^res-
matiales que poslunt eē simul & forma
q^znto est iub pluribus talib⁹ gradibus
tanto est inten^sior & p^refectior oppo^mto
g^o modo est hic & ibi. Ad alia^z q^zfir-
matōez que ēt est ad oppo^m q^z phi.
eo modo quo q^zcedit magis & min⁹ in
accidentibus negat in substantiis sed
non negat mai⁹ & minus s^zm partes
mobilis imo sic q^zcederet ibi igit^z isto^o
negat magis & min⁹ i^z accēntib⁹. l. 2^m
p^res mobilis negat aut in substantiis
magis & min⁹ i^zm gradus forme g^o
isto^o q^zcedit in accēntib⁹ unde q^z ponit
formā substātiale in se indiūsibilē iō
nullū gradū forme pōt cū alio oppo^mto
mō in accidētib⁹ quia forma accēntalis
ē diūsibilis i^zm gradus iō quilib^z gra-
dus⁹ patitur aliū & pficitur eo. Ad
rōe^z p^rincipalē dico q^z forma nō ē s^zm
mutationis sed se habet respectu diuer-
sor^z graduū ei^g sicut species adduo in
diuidua q^z de nouo habent esse specie
quia cū multiplicatur indiuiduū deno-
uo spēsmō incipit esse in uno i^zdiuiduo
mō in alio unde nō est mot⁹ forme 2^m
istos gradus quia nō sunt accēntia super
addita nature forme sed sūt modi itri
saci debentes certū gradu^z q^ztitatis uir-
tualis illi⁹ forme forma aut nō manet
sicut s^zm subminis s^z sicut natura in
i^zdiuiduis quo^z q^zlibet addit supnāfaz
ideo forma nō mutat sed pficit gradu
adueniente.

V^PPOSITO . Q VOD
caritas prior nō corrūpatur
q^zn augmētāt caritas est q^z

pp^r alia opioez de augmēto caritatis
Vtrum illud politiqu^z caritatis pree^x
itentis q^z manet in augmentatione sit tota
essentia caritatis inten^se ita q^z si pone
ref caritas inten^sa sine subiecto nullā
realitatē posituā haberet in se eēn⁹ lit
alia^z ab illa, q^z p^tuit in caritate remissa
Et q^z hoc mō realitas caritatis p^rexātis
sit tota eēn⁹ & realitas caritatis aucte-
q^zlie probo. 8. metha. forme sūt sicut
nūi quo ad h^o. q^z licut q^zlib^z numer⁹
additus uariat numer⁹ ita q^zlib^z grad⁹
i^z forma additus uariat spēz g^o in eēn⁹
huī fo^re nō pōt addi aliqd manēte ea
dē s^zpē supponif^z at inten^sa eēn⁹ ei^gdē
spēi cū remissa ergo nō addit ibi aliqs
gradus ultra realitatē illi⁹ forme. Pre-
terea. x. metha. c. penult^o dicit phi. q^z
dē formales mutat spēz d^ra gradu^z
in eēntia forme si esset d^ra formalis.
Pretea porfirius dicit q^z d^ra formalis
nō recipit magis nec min⁹ Nā eē inqt
uni9cui9q^z unū & idem ē n^z intēlio-
nem recipiens n^z remissionē. Pretea
auctor. 6. p^rincipio^z fo^ra est simplici &
i^z uariabili eēntia q^zlistēs. Pretea p^roz
si aliqua realitas aduenit pree^xnti ergo
caritas aucta nō erit i^z spē q^z icludit ali-
qd accēntale nātē specificē uel si ipsa sit
p^rle i^z specie nihil includit nisi aliquid
ptinēs ad naturā speciei & ita caritas
mīor que icludit illū gradū nō erit in
specie. Cōtra tūc caritas cui9lib^z btī
esset equalis in naturā caritatis caritati
xpī & cū 2^m Aug. 6. de tri. c 8. in reb⁹
incorporeis idē sit mai⁹ esse q^z melius
eē caritas cui9lib^z beati esset eque boā
s^zm le caritati xpī & ita quilibet fo^ret
eque beat⁹ cū xpō q^z p^rmiū eēntiale cor-
rīder q^ztitati caritatis q^z ē impossibile

Opio i nitens argumētis factis ad pri
mā p̄ez uidet dicere q̄ p̄scidēdo foraz
a subo nō ē magis & min⁹ i foraz⁹ se p̄
ralitatē additā. Et qz l̄zim auctoritates
scōz oꝝ ibi saluare aliquo mō magis &
min⁹ oꝝ enī ibi ponere magis & min⁹
l̄zim in esse accidētis ipsi subiecto quod
qdem in esse ē ip̄i sibi esse & ita maiori
tas q̄tum ad inesse attribuit uel maiori
dispositioni subiecti uel maiori amoci
oni oppoite id dispositionis. Contra
istam positionē arguo contraria in sūmo
sunt in 9possibilita in eodem. f. caliduz
& frigidū nō āt in gradib⁹ remissis p̄z
quia dū remittit calidū & mot⁹ calidi
uel caloris intēditur motus frigiditatis
& eguerſo hoc nō est nisi quia aliquid
est in contrario intenso qd nō ē iremissio
Si enī tota realitas q̄ ē in intenso esset i
remissio & eguerſo nō esset repugnat
intensi ad intēlum sicut nec remisi ad
remissum. Sed ista i 9possibilitas nō ē
habitudo ad l̄bim nec ex h̄itudine aliq
ad subiectū prior enī ē i 9possibilitas
formar̄ inle q̄ sit formar̄ in lbo recipi
ente qz enī sūt in se i 9possibilis ideo
nō possūt recipi in eodē i 9eguerſo g°
illud quod est ratio in 9possibilitatis i
foris contrariis itenlis & i sūmo ē aliqd
politū in eis l̄zim se nō tñ i ordie ad
l̄bim Prefea idē nō pōt bis p̄duci hoc
luppono mō Itē luppono q̄ ipossibile
ē esse motuz uel mutationē realez sine
tmio reali Ex hoc ar° sic i augmētationē
caritatis caritas minor est tm̄⁹ a quo &
caritas maior ē tm̄⁹ minus ad qz & ista est
p̄ductio realis g° necessario ē ad aliqz
tm̄⁹ realem sed l̄zim suppo⁹ nō ad re
alitate q̄ precessit precise qz idē nō pōt
bis p̄duci realitas p̄cedens fuit term⁹

alteri⁹ pductōis ergo ad aliā realitatē
Preterea si forma est individuibilis dat
Subiecto esse individuibile & idem bilitē
nō enī subiectū est tale s̄m formā nisi
quia forma est talis ḡ. Si forma ē talis
s̄m se q̄ nō est aliqua maioritas pfecti
onis in forma, s̄m se nec subiectū s̄m
eā dicetur magis tale s̄m eā & cetera. p̄dicha. m.
Preterea q̄tra illos mōs quibus ponitur
magis & min⁹ in forma p̄ contra illū
modū dedispositione Ibi ppter q̄ dī
forma fulcipe magis & min⁹ illa dispō.
aut ē aliqua forma aut non si sit forma
& s̄m illā dicit⁹ subiectū magis & min⁹
dispositū ḡ. Ieq̄ ppo^m q̄ in aliq̄ forā
ē magis & min⁹. Si nō sit forma s̄m q̄
s̄bm dicit⁹ tale sed alia forā ḡ. Subiec^{nī}
dice⁹ magis tale s̄m illāz formā ppter
aliquā dispositionē pcedētē & iunc q̄
rendū ē de illa dispositione aut ē aliq̄
forma aut nō & sic ē pcessus in infinitū
indispositionib⁹ uel oꝝ dare magis &
min⁹ in aliqua forma. Preterea p̄i⁹ oꝝ
h̄re subiectū dispō^m añq̄ moueat ad t̄
min⁹ mot⁹ q̄ nihil mouet ad aliquid
nisi disponat ad susceptionē ei⁹ cū ḡ
in oꝝ motu. S̄t̄mio ei⁹ aliquid acquirat
qđ nō p̄fuit in p̄i⁹ motus sequit⁹ q̄ ali
quid aliud acquirit ī termio mot⁹ quā
illud solū rōe dispositionis. Dicit⁹ q̄
magis & min⁹ est ī diuersis subiectis
pter diuersas dispositiones nō ei⁹ dē
rōis sed q̄trarie sicut ignis dicit⁹ magis
calidus quā aer q̄ in aere huīditas est
dispositō ad miore caliditatē aeris &
siccaz ī igne est dispositō ad maiorez
caliditatē & ideo nō ē ista maioritas ī
aliquā una dispositōe. Cōtra hoc ego
ar⁹ sic una sp̄es s̄m se totā uide h̄re
ī susceptiuo rōe unī dispositōnis uñ

oia ididua unius dispositois accuntis hnt
dispositoꝝ unius ratioꝝ sicut & formā
eisdem ratioꝝ g. circumscripꝝ oī alio qd
nō ē disposito ppria potest eē magis
& mīg i indiduis eiodez tpe & ita in
telio & remissio s̄m formā illiꝝ sp̄t
absq̄ h. p̄ precedat tales dispositoꝝ
gtrarie & oppolite i subiectis tūc ar.
ut prius quare magis disponitur nūc q̄
prius & cetera. Item si p̄cedūt tales di
positiones oppolite magis & mīg tūc
nūq̄ est ibi unius motus ab intenso ad re
missum nec eguerlo nihil enim mouebit
ad remissuz nisi qd habet dispositoꝝ
ad queientē receptoꝝ remissionis intē
suꝝ aut nō habet illā dispositōne quei
entē remissioni pte ergo oꝝ ad hoc p̄
s̄bū posset moueri ab intenso ad remiss
suꝝ p̄ prius moueaꝝ ad dispositionem
queientē gradui remissō & ita oꝝ ad h.
p̄ remissū fiat intensū siue p̄ remissio
fiat intensio p̄ prius fiat mot⁹ a dispo
sitōe q̄ est ad intēlum addispositōem
queientē gradui remissō q̄ ex intenso
fiet remissuz & eguerlo p̄ ē iposibile
qz tūc nūq̄ eēt unius mot⁹ ab intēlo ad
remissuz nec eguerlo quia nō hnt idez
sulceptim imediatū dispositū. Alia
via q̄ dicit de idispositōe siue amociōe
gtrarii idisponētis uidet i p̄bari ph.
p̄ in angelis instatu īnocentie nō erat
aliqua idispositō maior uel mīor ad ca
ritatē g. oēs recepisēt caritatē eq̄leꝝ
p̄ nō tenetur. Itē angelī boni nō ha
buerūt i merēdo aliq̄ in dispositoꝝ &
tū nō habuerūt equalē caritatē ut nō
sequitur qlibet āgelus in eadem specie
equalit̄ dispositiꝝ ad gratiā ergo qlibet
eq̄lem habet gratiā. Tertia ēt via que
tenet a quodā deradicatōe forme i s̄bo

uidet i p̄bari qz ista radica. aut ē aliq̄
forma absoluta & habetur p̄pōm p̄
tali est magis & min⁹ aut no nō ied
tū respectus tunc uidetur p̄ nō possit
habere magis & mīg nūl per magis &
mīg infūda sicut absoluta nō queunt
in respectu nūl p̄fūda. Tūc ēt p̄prie
nī taluāt forma intensior qz aliquā for
min⁹ radicata i subiecto p̄t i se esse
intēsior sicut rubor ex uerecūdia q̄ est
passio in tertia tpe q̄litatis p̄t esse in
tēsior rubore qui ē q̄litas passibilis &
magis radicata in s̄bo. Conclusionez
ista p̄ rōnū qcedo p̄cipue p̄p̄t tres rōes
primas ḡtra prima op̄ioem factas liue
adductas. Et dico p̄ realitas politiua
q̄ preexitit in caritate mīori nō ē tota
realitas politiua q̄ est i caritate maior
imo si caritas maior & minor separe a
subiecto maior haberet in se realitatē
positiua mīoris & aliā additā etiā si p̄
impossibile tolleret oīs habitudo eoꝝ
ad s̄bū sicut q̄titatis molis si ponere
tur separa a subiecto ēt si p̄ impossibile
nō haberet īclinacōez ad subiectū una
tū eslet maior alia & illa haberet in se
totā realitatē p̄tiā mīoris & aliqd
additū. Ad ar. in oppm Ad prīm
de numeris dico p̄ p̄cedit ex defectu
intellectus ph. qpat ibi quidē ph⁹ qui
ditates ad numeros iq̄m sūt diffibiles
eo mō quo plō loquebat de q̄ditatibus
ponēdo q̄ditates separtas s̄bē quidē h.
mō accepte. i. q̄ditates reꝝ q̄pantur nu
meris s̄m illas q̄tuor p̄prietates quare
una ē ista p̄ q̄libet additū uariat sp̄e;
Intelligo sic p̄ de una sp̄e faciat aliam
sp̄em uel de nō sp̄e faciat sp̄em q̄libet
enī dīa addita diffi⁹ ni ut indicat q̄di
ditatē aut speciē aliā a p̄exīte q̄stīunt

aut si preex̄ns fuit rō generis definiat
eā ad rōem speciei que nō habebat an
additionē dře. Ex^m de intellectia addi
ta ut dřa aie sensitie Dico g° qđ additū
qđitati accepte p rōe; qđitatis alterat
speciē altero dictorū mō; sed qđ additū
nō qđitati ut qđitas est nō mutat spēz
gradus at individualis qđitatis sicut &
dřa individualis qđitatis ad esse hoc siue
unitas uel pluralitas individualis & bre
uiter qđitatis qđitio individualis addita
nature specificie nō additū sibi quantu
ad rōem qđitatiā ita qđ lzm illaz rōm
definiat eā & ppf hoc nō mutat spēm
qđitatis cui additū nō enī pōt nec i alia
speciē mutare nec in alia spēm pex̄te
nec de nō spē in speciē alia nisi ipsum
additū sit rō speciei & tale nō ē aliqua
qđitio individualis. Ad formā tunc
argumēti dico & si addereſt aliquid qđ
esſet p̄s qđitatiā qđitatiā pex̄ſtētī mu
tarer speciē sicut si addat aliquid qđ ē
p̄s numeri numero pex̄ſtētī necessario
mutat spēs numeri. Si at addat aliquid
qđ nō est natū esse p̄s numeri puta acci
dēs uel p̄s numeri materialis puta si itelli
geretur una unitas trinarii fieri itēlōr
nūc quā pri⁹ in se nō mutareſt species
sed lzm aliquē gradū individualē augeſt
Ita in pposito qđitatis dřa individualis
uel gradus additū qđitati nō est nata eē
p̄s qđitatis Per idē appet ad porſi⁹ qđ
simili mō loquit̄ de dřa inq̄tum est p̄ le
p̄s diffinitōis hoc mō gl̄isit i individuali
bili hoc ē accipieđo lzm illā i dřam 2^m
qđ abſtrahitur ab individuali que in dřa
totalis est gradus ei⁹ ut est dřa speci
fici sic n̄ recipit magis & min⁹ quia qđ
cū p̄s habet magis & min⁹ possūt qđ
tere individualis hoc mō & sunt oīa ifra

istam in dřam dřie & nō additū dřam
formalē lzm hanc in dřam. Ad illā
de. x°. meth. pōt rñderi p̄ idem uocādo
dřam formalē dřam qđitatiā. Pōt ēt
dici adformā qđ nō oīs dřa formarū est
formalis p̄prie loquedo de formalī p̄ ut
dřa formalis est dřa lzm formas sicut n̄
oīs dřa hominū ē dřa in huānitate c9
rō assignatur & realis & loyce. Realis
sic possūt hoīes habere humanitatē &
differre licet nō p̄ huānitatē & ita i hu
manitate nō dřnt Ita possūt forē pure
differre & tñ nō p̄ formalitatē dřnt &
ita nec formalit̄ quia idem est differre
& formalit̄ p̄prie loquedo qđ differre
in forma lzm formam. Loyce sic quia
tm̄ dře intelligit p̄abnegatōe; iclusā
in dřa respectu illm̄ negationis accipit
qđule & distributie. Ita ēt illud qđ de
noīatur esse ratio formalis dřie qđle est
illud quod qđstruif cū differre ut in quo
uel lzm quod denoīatur qđ posset qđudi
a negatōe nūc at ad negatōe iferioris
nō sequit̄ nega° superioris sed ē deſtruc
aūtis & ta la⁹ qđtis. Ad aliud de. 6
principiis sicut ponit ſimplicitatē forme
ita qđcedenda est sibi qđ pbat at ſimplici
tatem forme oppoſitā qđitati molis qđ
ipsa addita nō facit mai⁹ lzm molem
forma enī polita in ſubiecto nō ē aliqd
mai⁹ qđ prius fuit. Cōcedat igit ſimpli
citas forme oppoſitā qđitati molis lzm hoc
nihil ē qđtra itenſionē forme qđ pertin̄
ad qđitatiē pfectōis & uirtutis. Ad
rōe; illam dico qđ hoc qđ dicit̄ accidere
nate ſpeciei pōt intelligi duob⁹ modis
uno mō ſic qđ ſit extra rōe; qđitatiāz
Ip̄i quō dicit̄ dřa accidere generi & ſic
accipit accidens in falla⁹ accidētis p̄ ex
traneo quod est extra rōe; alteri⁹. Alio

XVIII.

modo dicitur accidentis quod non facit per se unum cum eo cui accidit sicut albedo cum corpe Primo modo dico quod sicut albedo in tenia aliquid habet quod accidit naturae speciei ita etiam habet albedo remissa immo esse in dividuum habet aliquid quod accidit uere speciei alias non traheret naturam speciei secundo modo dico quod albedo intensa non habet aliquid quod accidit naturae speciei quia ille gradus qui intelligitur additum naturae secundum se facit unum per se cum natura sicut est quod cum quod dicit individualis addita natura facit unum per se cum natura Quarto ergo dicens si intensum includit aliquid quod accidit naturae speciei quod remissum quod non includit illud non est in specie nostra non ualeat Loquendo de accidere primo modo supra quo modo & non alio anno est uerum

IRCA DECIMAM

nona dicitur. queritur propter Vtrum psone sit equales similitudines magnitudine quod non quod in predicamentis dicitur quod quantitatibus propriis est similitudinem etiam aliud equale uel in equalitate dici quantitas non est in deo item Augustinus de magnus similitudine bonorum line qualitate genere et cetero. Item nihil est ponendum in deo quod dicit ipsum factorem equitas est huiusmodi probatur quia repugnat perfectioni in creatis quod patitur auctoritate 83. q. q. 81. Si oia inquit essent equia non essent oia ergo perfectio universi non posset stare cum equitate equitas igitur non est in omnibus melior suo opposito genere non est perfectio simplicitas non erit in deo ratione entiale uel coem tribus Item ratione perfecta equitas est mutua hic non est mutua similitudine auctoritate ymaginatio si perfecta est coequitur ei cuius est imago non illud sive ymaginatio. Opponitur in simbolo athanali tote tres psone coeterne sibi sunt & coequales Et magis illa

probatur hoc auctoritate de hinc ad petrum capitulo 2. Hic primo uidetur est de equalitate propriei similitudinis. Et secundum dicitur generaliter similitudine. Et tertium qualiter est equalitas in proprio & quanto ostenditur est hoc modo in diuinis personis sit una & perfecta equalitas. De primo probatur. methode de relatione diliguit tres relationes fundatas super unum. scilicet idem simile & equaliter & loquenter. de istis stricte & proprieate proprietas distinctis generibus ut ydentity similitudine equalitas quantitatis & similitudo equalitatis & ita forte possunt aliae relationes proprieates fundari super res aliorum generum sicut proportionabilitas super relationes similitudinibus duorum proportionum. Et hoc uidetur Augustinus de latere de istis tribus relationibus conbus quas expresse ponit probatur. Dico tamen quod fundamento relationum istarum remotius est res. illarum generis puta equalitatis fundamentalis res de genere quantitatis & similitudinis res de genere equalitatis ydentity similitudinis res de genere substantiae proximum tamen fundamento uel ratione proximi fundamenti est unitas talis rei quia super rem talis generis ut diversa est fundata relationes dispares & non coentes. De secundo dico quod quodcumque ens est in se quid & habet in se aliquem gradum in entibus definitum & est forma uel habens formam & similitudinem sicut implicitum potest considerari quodcumque est ita est super ipsum potest fundari triplex relatio conteritur super quam ydentity similitudines super quodcumque ens in quantum est quid equitas & in equitas super quodcumque ens in quantum habet magnitudinem aliquam perfectoris que dicitur quantitas uirtutis de qua dicit Augustinus. tri. quod in his quod non mole magna sunt id est melius quod maius est. Similitudo atque dissimilitudo potest fundari super quodcumque ens in quantum est quod est uel qualitas quedam. De hoc modo equalitatis loquitur

ph9.5°. metha. c°. de qualitate q̄ unus
modus est d̄rā substātie. i. s̄balis & h°
mō idividua ei9dē sp̄ei sūt eēntialiter
similia inq̄tu; habet eādē d̄rām speci-
ficam que est ut q̄litas eēntialis ip̄florā
hoc mō coiter. s. accipiēdo istas relati-
ones cōs & nō stricte dicit ph1. x. me-
tha. q̄ oē ens oī enti 9patum est ide;
uel nō idem egle uel nō egle sicut iḡc
fundamentū ydēptitatis eq̄litatis & si
militudinis hoc mō coiter lūpte ē ens
in cōi 9patu; ad q̄libet ens in cōi Ita
ēt ille relatōes sunt trāscēdentes lic̄n
9uertibiles tamē disiūcte diuidētes ēs
sicut diuidit in necessariū & possibile.
De tercio dico q̄ sicut nullū gen⁹ nec
aliquid alic⁹ generis dicit deo, foralit
ita nec pa⁹ alic⁹ generis & p9ñs nec
aliqua rō relatōnū cōiuz s̄m q̄ stricte
sumūtur ut sc̄z lūt passiones generum
definiator⁹. S̄z q̄ ēs dicit foralit d̄ deo
& q̄cunq̄ passio 9uertibilis cū ente &
passionū nō 9uertibiliū s̄z disiūcta sp̄
unū extremū ē nobili⁹ iō h°. mō illud
extremū dicit deo q̄ uel dicit nobi-
litatē uel nō repugnat nobilitati s̄z reli-
quū repugnat. De q̄rto dimittēdo de
ydeimptitate & similitudine de quo nunc
nō est q̄o dico de eq̄litate q̄ ipsa ē per-
fectō i p̄sonis dñnis & licet eq̄litas ali-
quoꝝ entiū cātor⁹ poss; sumi siue s̄m
q̄titatem 9rinuā uel discretā & sedm
9rinuā uel p̄manētez uel successiuā ac p̄
hoc posset queri Vtr̄ in p̄sonis dñnis
eset equalitas s̄m numer⁹ si ibi eset
perfect⁹ numer⁹ & an ibi ēēt perfecta eq̄li-
tas s̄m duratōem uel s̄m eternitatē
q̄ respōdet q̄titati successiue in creatiis
p̄m nō p̄tiet ad di. istā sed ad di. 24. n̄z
de hoc tāgit hic mḡ aliquid q̄ nō poit

ficut

ibi numer⁹ positiū sed forte tāgetur in
illa di. De 2° tangit aliqualiſ magiſter
& adducit aug. de fide ad petr⁹ & pro-
batū est di. 9° Sed est q̄o uidelic⁹ d̄ 3°
de eq̄litate s̄m magnitudi⁹ & q̄ illa
sit in deo p̄fecta p̄bat tū ex fundamēto
sc̄z remoto uidelic⁹ magnitudine. Tū
ex rōe p̄xima fūdamēti sc̄z unitate P̄m
patz ex hoc q̄ magnitudo uirtutis non
ē p̄fecta n̄lī sit infinita qz nō repugnat
sibi infinitas & nihil eit p̄fectū cui nō
repugnat infinitas n̄lī sit infinitū oīs
āt alia magitudo uirtutis finita ē sola
ista infinita sicut patuit di. 2°. De 2°
p̄bat p̄po⁹ q̄ i oībus aliis equalib⁹ ē
dīnuta unitas magitudois 2° q̄ eq̄les
dicūtur quia illa magitudo numerat
i ipsis eq̄libus hic āt est p̄fecta unitas
magitudois & tñ cū h°. disti⁹ sufficiens
relatioꝝ q̄ requirit ad relatōe realem.
Sed hic eit unū dubiū q̄ tunc cū mag-
nitudo trāseat in essentiā nō uidet q̄
relatō fundata sup magitudois sit āt
a relatōe sup eēntiā fundata ut quid ē
& ita nō uidet differre eq̄litas abydēp-
titate. aut si posset equalitas attēdi 2°
p̄fectōes attēbutales q̄ uidenī. q. pa⁹. n̄s
essentie nō attendit in eis n̄lī inq̄tu;
habent magitudois uirtutis Ista āt
magitudo nō eit aliud attēbutū a tali
p̄fectōe q̄ dicit modū i trāmsecū ei9 siē
sepe supra dictū ē g° si similitudo sit
s̄m talē pprietaryeq̄litas s̄m mag-
nitudois illi⁹ pprietary nō differret a
similitudine s̄m illā pprietary & ita uidet
q̄ eq̄litas s̄m q̄ eq̄litas n̄ sit ibi ponē-
da q̄ nec ut distincta ab idēptitate lo-
quēdo de eq̄litate eēntie nec ut disti⁹
a similitudine loquēdo de eq̄litate q̄ ē
in magnitudine p̄fectōnū attributaliū

Est etiā aliud dubiū q[uod] uident̄ pōnēde
eqlitates infinite p[ro]sonae si possit esse
infinite pfectōes attributales quelibet
enī h[ab]et magnitudinez suā tāquā modū
intrisecum sui s[ed]m suā rōem p[er]priā g[ener]o
quot pfectōes attributales tot magitudo
dines erūt & tot equalitates Ad ar-
gumēta ista q[uod] re solutōes Ad p[ri]ncipale
dico q[uod] nō ē ibi q[uod] titas molis s[ed] virtutis
ēt si nomē q[uod] titas a p[er]priā ad magitudo
dinem molis magitudo ēt virtutis nō
a p[er]priā ad magnitudinē molis tunc
pōt p[ro]pō 9cedi q[uod] est ibi magitudo sūn
q[uod] titate & illa magnitudo uere ē funda-
mentū eqlitatis trāscendētis & h[ab]et mō
oē ens est magitudo uel p[ar]tū equale uel in
eqlite licer magnitudo illa non sit funda-
mentum eqlitatis p[er]t[inet] est passio q[uod] titas
q[uod] est genus Sed q[uod] tra istud ar. quia nō
uidetur q[uod] aliqd posset dici de deo nisi
id q[uod] est de intellectu illi⁹ dicat de deo
ergo cū de intellectu magnitudis sit q[uod] titas
nō pōt 9cedi magnitudo in deo &
negari ibi q[uod] titas Itē q[uod] rendo q[uod] nō
deus bene rūdes q[uod] est imensus Si autē
nō esset ibi q[uod] titas q[uod] nulla esset Item
passio cois toti generi nō quenit alicui
p[er] dīaz specificaz eqlitas est passio cois
toti generi q[uod] titas ergo nō quenit alicui
p[er] aliquā dīaz specificā de genere q[uod] titas
& ita nō pōt ponit in deo aliqua dīa
de genere q[uod] titas negādo ibi gen⁹ q[uod]
titatis p[er] talē dīam s[ed] sit ibi rō eqlitatis
Ad p[er]m̄ rūdeo magnitudo est equocuz
s[ed]m q[uod] est spēs q[uod] titaris distincta cōtra
multitudinem s[ed]metha. & s[ed]m q[uod] op-
ponitur p[er]petuati & ei⁹ 9cretū quod est
magitudo opponit p[ro]pō: Ista distinctō satis
habet aphi. x. metha. c. 8. in simili de
longo & breui multo & paucō multo

¶ uno primo mō non trāfert magitudo
ad deū nec dīa eius ut aliqd eius sit
patet ex. di. 8. q[uod] tūc trāferrere⁹ gen⁹
qd includit in eo. Neq[uod] ēt 2. modo ut
magitudo p[er]prie sumit & dicit passionem
q[uod] titatis q[uod] est p[er]pria passio non est sine
suo subiecto s[ed] alio mō magnitudo est
pa[rt]ētis distincta q[uod] tra p[ar]tu & sic ēt oī
ente alterū extremū Hoc p[er] p[er]ph[er]m. s[ed]
metha. c. de q[uod] nō Sunt ēt magitudo & p[er]
uū magis & minus s[ed] se ad inuicem
dicta & ad aliqd 2. se quidē q[uod] titatis
passiones trāferrūt ut ēt & ad alia hec
noīa. q[uod] diceret p[er]prie sūpta dicūt pas-
siones q[uod] titatis cois sūpta dicūt passi-
ones cois ētis Ad aliud q[uod] nō ēt deo
negāda est esse q[uod] rūnalis si negetur ēt
deo q[uod] titas Si ēt cōcedat erit q[uod] rūnalis
sed tunc 9cedēda est in deo esse qua-
titas virtutis non quantitas molis.
Tertia rō nō 9cludit nisi quod ēt q[uod] titas
ut ēt passio generis q[uod] titatis nō quenit
deo p[er] aliquā dīam generis q[uod] titatis nō
trāfert ad dīna & 9cedo q[uod] nulla dīa
de genere q[uod] titatis queiat deo nec aliqd
passio illi⁹ quenit deo sed pa[rt]ētā trācen-
dēs quenit deo Ad aliud dico q[uod] pfectō
simplici⁹. i. q[uod] formalit posset ēt infinita
nō dicit nisi aliqd q[uod] pōt esse ēentiale
in dīnis & ad se & tale aliquo mō pre-
telligi⁹ relatōib[us] origis cui⁹ mōi sunt
sapiētia bonitas z[ecundu]s. Eqlitas ēt nō pre-
telligi⁹ relatōibus nec pōt esse ad se
pater enī nō est eqlis sibi sed filio & iō
eqlitas h[ab]et modo nō dicit pfectōe⁹ sim-
pliciter dicit tūc pfectōne q[uod] iō natura
9pando ad aliqd ei⁹dem natura me-
lior est suo opposito quia opo[rt]m. ei⁹ d[icitur]
necessitate dicit ipfectōne non enī est
ieqlitas in eadem natura nisi alterum

id habeat pfecte illaz naturā Ex q^o
ig f relatō pōt esse int̄ supposita iūta
natura pfectōnis esset in eglitas in eis
qz in altero poneret pfectōez diminutā
eglitas āt non est ibi imperfectōnis ino
magis preexigit perfectōez simplicit
qz p̄ exigit naturā pfectā & pfecte in
utroq^o relatio & hoc ē qd dicit Aug. in
li. de q̄titate aī loquens ad discipuluz
eglitatē inquit iēglitati iure p̄pois n̄
quē q̄ exstimo h uāno s̄esuī p̄ditū cui n̄
id em̄ uideat hoc utiq^o ue^r est q̄pādo
aliqua in eadez n̄tura & simplicit qbz
q̄ possibilis ē eglitas magis possūt esse
pfecta q̄ illa quibus eglitas nō ē q̄posi
bilis qz illoꝝ aliquā necessario ē ipsec^m
Tunc cū p̄bas de pfectōe creatē Rn^o
q̄ aliqui sūt necessaria ad pfectōne cre
aturaz q̄ tñ nō dicūt pfectōne s̄implicit
& hoc est qz creature de se ipfecte s̄in
illis nō possunt habere pfectā pfectōez
q̄ta & qualis est eis possibilis & iō illa
aliqualit̄ supplēt pfectōez creaturarū
sicut dictū ē supra d. 7. ubi negatū est
q̄ d̄ra specifica quelz alicuiꝝ sit pfecto
simplicit Ita dico q̄ pfectio limitata nō
pōt esse tanta in una natā limitata g^o
pōt esse in pluribz naturis usordinatis
& ideo ibi ordo natē hoc ē pfectōnis i
eglis necessariꝝ ē ad maxiaz pfectōnez
eis q̄ possibilē nō āt est simplicit̄ ncciuꝝ
ad pfectionē maximā qz illa pōt esse in
natura pfectissima illimitata sine ordine
pfectōis eglis. Et si arguas q̄ ordo est
pfectōnis & ordo uideſ reqrere iēglita
tem Rn^o & dico q̄ ordo originis stat
cū pfectōne ordo āt ineqlitatis nō stat
cū pfectione nō g^o oīs ordo ē pfectōis
s^z aliquis stat cū pfectōne in eadē natā
& aliq^s nō. Ad 3^m dico q̄ aliquādo

sup aliq̄ relatōem coēm fundāt relatōs
opposite eq̄pantrie sicut si dicā assilās
& assimilatū. Ista dicūt relatōes actiui
ad passiuū fundatas sup hāc relationē
coēz que est similitudo assilans enī est
cāns similitudiez sicut dealbās ē cāns
albediez & assimilatū ē cātuꝝ s̄im simi
litudinē sicut albatū ē cātuꝝ s̄im albe
diez. Est igit̄ ibi rela^o actiui & passiuī ī
assilāte & iassilato sicut ī dealbāte & ī
albato s^z in dealbāte illud in q̄ fūdat
rela^o actiui ē rela^o eq̄pantrie & tale no
mē qd iptat duas relatōes tales unam
coēz & alia disq̄pantrie q̄tuꝝ ad illā rela
tionē coēm mutuitatē habet ad correla
tiuū illiḡ relatōis nō āt habet mutitatē
ad correlatū s̄im relatōez disq̄pantrie.
Ita est hic coeq̄ri, iptat relatōez coeq̄ri
ad coeq̄ns & illa eglitas mutua ē filius
enī q̄ coequat. p̄i eglis ē patrī & e9^o.
S^z alia rela^o p̄ modū passiuī. s. acciper
eglitatē ab alio illa nō est mutua sed q̄
petit p̄cise fi^o. Et relatio opposita disq̄
pantrie. s. coeq̄re q̄petit patrī. i. dare eq̄
litatē fi^o est ergo ymago eglis & e9^o.
s^z sola ymago coeq̄tur itelligēdo duas
relatōes predictas.

ECVNDQ VERITUR

de circuminceſſione plonaz
diaꝝ Vtꝝ q̄libet plona sit ī
alia & uidetur q̄ nō qz si q̄libet eslet ī
qualibet s̄im positionez Anaxag. eslet
maxima qfusio g^o. si plone divine in se
inuicē eēnt ī se eēnt qfuse qd est q̄tra
illud Athanasii neq^o qfundētes. Et
cōfirmat rō qz idisibile nō distiguitur
ab indiuisibili nisi sit extra ipsuz q̄ p
baſ p p̄m. 6°. phi. qz duo idiuisibia
simul posita nō faciūt maiꝝ qz sic eēnt
unū indiuisibile g^o cū plone dñe sint

indivisibiles si sint simul non sunt distincte. Preterea si cum persona est in persona stat distinctio aliqua ergo & copo p^o g^{ne} si aliquid esset in deitate quod non esset ipsa tunc deitas esset composita vel propribilis quod patet per Aug. de ci. dei. xi. c. 9: Ideo simplex est deus quia est id quod habet excepto quod persona dicitur relatio ad aliā & non est ipsa ergo si persona habet aliquid in se quod non est ipsa ipsa est propria vel propribilis quod est simili & prius in probatur. Itē i.eodē in quo est filius in eodez est filia^o in patre est filius p^o potius circūcessionis genitivi in patre est filiation & ulterius in quo est filia^o illud est filius genitivi pater esset filius. Preterea si pater esset in filio & filius in p^o genitivi pater esset in se continua probatur per phil. 4. phi. Sia ergo est in igne & ignis est in celo ergo aer est in celo ergo a similis hic Est confirmat p^o illud phi. in predicationibus quod sequitur ad predicatum sequitur ad subiectū & pistas maxias quicquid sequitur ad genitum sequitur ad animis & quicquid antecedit ad animis antecedit ad genitum & quod prior est priore prior est posterior & quod est causa causae est causa & similes. Itē si pater est in filio deus est in deo & filius igitur deus distinguitur a deo Itē quod exit ab alio non est in eo sed filius exit a p^o Iohannis. 7°: Cōtra iohā. 14 ego in patre & p^o in me est. Et magis adducit auctoritates iher. sc̄ Ambro. aug. & hyla. Istius epis̄ ueritas est plana et certa ex auctoritate saluatoris in iohāne & alibi in multis locis & est sicut exponetur. Sed ut aliquantum possit intelligi tria sunt uidenda primo de modo quod persona est in persona. 2° que est ratione istius in extē & tertio si iste modus essendi

in poss^z reduci ad aliquē modū i ex̄ndi
reptū in creatis loquēdo de illis mōis
quos ponit ph̄g. 4.º phi. uel utr^z poss^z
declarari p aliquē modū q poslit i crea-
turis i ueniri. De p^o dicit sic q̄ duo
bus modis pōt intelligi aliquid eē i alio
p^o. 1. sicut totū sicut uinū ē in amphora
uel s̄m p̄tem & hoc duplicit uel ita q̄
ps sit i alio qd̄ nihil sit ei⁹ ut pes aut
in laq̄o & nihil eius ē & p h̄ aut tota
dicit eē in laq̄o Vel q̄ ps ei⁹ sit in alio
& sit aliquid ei⁹ & illud cui⁹ est pars
dicit eē in illo ut si eslet mōst̄e habēs
duo corpora & duo capita & tñ duos pe-
des tūc unū dicereſ eē in aº p pedē ei⁹
qui est alteri⁹. Ad ppo^m dicit q̄ p̄
nō ē in filio p^{oo} qd̄ p̄baſ duplicit p^o
qz illud qd̄ ē i alio p^o mō quodlib^z ei⁹
est in eo eq̄ primo sicut si terra ē in ce-
tro qlib^z ps terre est eq̄ primo i centro
q̄tū ē ex leg^o si p̄ p^o ē in fiº queqd̄
est patris eq̄ p^o erit in fiº & ita p̄nitatis
eq̄ primo sicut deitas ex h^o ultra sicut
deitate fili⁹ ē de⁹ ita p̄nitate erit p̄
qd̄ ē flm^o. 2º ar. illud in quo est primo
aliqd̄ uit̄ q̄ abire illd̄ & penetrarer &
9tinere idē at respectu ei⁹ dē 9tinē &
9tineri & abire & abiri nō est intelligi
bile g^o 2c. O^z g^o q̄ sicut i creaturis d̄
aliquid s̄m p̄te i alio & nō p^o. Ita una
psona dicat i alia eē 2^m aliqd̄ sui Nō ē
at aliquid sui qd̄ nihil sit ei⁹ in qº ē qz
illud eslet rela^o psonalis psonei ex̄ntis
& illud nō ē rō q̄ psona ē i psona sicut
patebit in 2º articulo in quo 9cordo cū
eo g^o illud ē eē ntia q̄ ita est aliquid in
ex̄ntis qd̄ est aliquid ei⁹ i quo ex̄sliit
Et q̄ ppter istā eēntiā filii i ex̄ntē p̄i
fili⁹ sit i p̄fe p̄baſ qz ubiq̄ū ē fūdamē
tū alicui⁹ relatōis ibi est rela^o fūdata

in eo g° ubiqū est ēentia in q̄ fundat̄
filia ibi ē filia. Distiguit tñ d̄ plo⁹ q̄
ē in alia & in q̄ est alia qz licet psona q̄
est ī alia ponat̄ in ea non p° s̄ p aliquid
sui. i. p ēentia suā tñ psona ē in qua est
alia p. i. sic tota qz se tota h̄z aliq⁹ q̄
rōez abietis & 9tinētis deitatē q̄ l̄z nō
sit p̄ psona ī ex̄tis ē tñ aliqd psona.

Cōtra illud p. ee in nō dicit aliqd
ad se s̄m oēz opioez g° rela. nē psona
ad psonā nō origis qz illud nō ē eiqdē
rōis ī extremis psona aut̄ sūt unitořit̄
ī se inuicez s̄m istos g° dicit relationē
coēz. Sed relatō cois requirit eādē rōz
fundamēti in suppo. ad quod referi si
cū similitudo requirit eādē rōez albe
dinis ī simili qd̄ refert. & ī simili ad qd̄
refert g° si illud aliud ad quod refert
psona ī ex̄is sit tale p̄io q̄ i ipso sit p̄
sona illa equit q̄ psona ī ex̄is p̄ erit
relata ista relatōe & nō p aliquid sui p̄
cise. 2. sic qn̄ aliquid dicit esse ī a. 2^m
pt̄ eo mō est ī illo s̄m pt̄ quō illa ps̄
ē in illo p̄. Ex^m si hō sit ī terra p̄ pedē
sicut pes ē in terra localit̄ ita hō est in
terra localit̄ p partē nō āt si pes ē ibi
. q̄ ī loco hō erit ibi sicut forma ī maſia
Ita ēt si albedo ē in hoīe s̄m pt̄ qz in
facie eodē mō eslendi ī genere quo est
in facie primo puta ut accūs ī subiecto
eo in q̄ modo ē in hoīe p partem quia
sicut in subiecto g° si h̄līḡ est in patre
s̄m essentia que formalit̄ ī p̄ se q̄
q̄ fili⁹ erit in p̄e. q̄ toraliter licet s̄m
aliquid sui qd̄ nō est esse ī alio p circum
inceſsionez R̄n̄def q̄ maior est uera lo
q̄ndo de illo quod est rō. p̄xima alicui⁹
eslendi in nō āt de rōe remota essentia
āt ut ē foralit̄ ī patre nō est rō p̄xima
fili⁹ eslendi in patre s̄ remota rō p̄xia

āt est ut est sub tali p̄prietate psonae in
ex̄tis. Cōtra h̄ cōcedit p̄positū
qz illud dicit⁹ queire alicui primo quod
nō quenit s̄m aliquā ei⁹ ptez s̄ s̄m q̄
est ex oībus ptib⁹ suis intrinleis ḡ
ita hic cū nō sit in psona s̄m istos nū
relatio & essentia & quicqd quenit p̄sone
nō p̄cile rōe alterius istor̄ sed rōne
essentie cū relatione simul uel equeſto
hoc quenit libi primo quia hoc dicit p̄
sonā s̄m se totā. Preſea p̄prietas p̄
sone ut est ī coicabilis nō conuenit foſa
liter essentie sicut eēn⁹ nō gignit nec
gignitur nō distiguit nec refertur nec
etia equeſto p̄prietas que est essentie
ut coicabilis non conuenit persone qz
iste est proprius modus essentie s̄m q̄
distiguit a psona quia essentia ē una
in trib⁹ psona āt nullo mō nec primo
nec s̄m aliquid libi est una ī trib⁹ ergo
iste modus eslendi in quo essentia est ī
patre ut q̄ forma puta ut q̄ p̄ ē deus
nullo mō queit psona qz iste est p̄pri⁹
modus essentie s̄m q̄ distiguit a plo
na. Quātū ad istū articulū dico sic
q̄ p̄dicatū quenit toti primo ut primo
distiguit 9tra illud q̄ est s̄m pt̄ ut
dicit. s. phi. in p̄in⁹ quod nō queit ei
p̄cile qz p̄t illius queit. Et p̄ oppositū
nihil dicit⁹ quenire alicui toti s̄m ptez
nisi quod quenit p̄t & p̄ illā ptez dicit⁹
de toto sicut p̄z p̄ph̄m s. phi. in ex⁹
eius sanat̄ hō qz torax. formalit̄ sanari
dicit⁹ de torace p̄ & p̄h̄ de toto cui⁹
toci⁹ torax ē p̄tale p̄dicatū p̄ iherēs
alicui toti aliquid nulli p̄t illi⁹ toci⁹ in ē
aliquādo āt cuilib⁹ p̄t in ē ex^m primi
triangul⁹ p̄ h̄z tres angulos & tñ nul
la ps̄ trianguli loquendo de ptib⁹ inte
gralib⁹ h̄z tres āgulos. Similē hō est

p^o risibilis & tñ nulli pti ei9 p^o. in est
hec passio & qpo^m generatur primo l^z
nulla pars ei9 generet primo loquedo
de isto mō ei9 quod est generari & ita
uidet i oibus tubiectis etherogeneis &
passionibus eoꝝ. Etrō ē ista qz nafa
tal is ibi ē adeqta tali pdicato q adeqti
onē notat talis primitas sicut p^z ex dif
finitōe ulis p^o posterior^z & nafa illius
toci9 adeqti in nulla parte saluat^z & ita
passio ei9 nulli pti ei9 queuit Ex^m scdi
li ignis p^o sit calid^z qlib^z ps ignis est
calida ita ēt arguit ph. 7. ph. 8. q n^m
corp⁹ pōt a se moueri p^o qz tūc qesce
ret ad quietē pti nō enī p^o moueretur
nisi mot⁹ i eēt cuilib^z pti ei9. Si. n. ali
cui pti ei9 nō i eēt mot⁹ n^z toti p^o in
eslet & ita ēt ulr^z in substātiis hōgeniis
& passioib⁹ eaꝝ quia nafa illa cui p^o. i
adeqte queit talis pa. ipa. ē ei9dērōis
i pte & itoto g^o pdica^m adeq^m tali nafe
queit cuilib^z i q^o ē i^z nafa & ita queit p
ti. nō g^o ppf roez p̄nitatis o^z pdicatu
quod queit toti nafe queire pti imo nū
qua p̄pt h^o o^z q queiat pti l^z p̄cise qn
nafa toci9 ē eadē i toto tali & i pte ei9

Ad ppo^m dico q iste mō essendi
in nō ē p illū modū q. nafa ē i suppo^o
uel forma, i matia l^z sicut i subsistētis est
i subsistēte l^z m hila. 7. tri. c^o. 8°. ubi di
cit sic i eē nō ut aliud i alio ut corp⁹ in
corpe l^z sic i eē ac subsistere ut i subsis
tēte i sit ita eniz i eē & ut i pte subsistat
subsistere at idē ē icōicabilis p se ee cō
ueit p̄sone p^o nō eniz de p̄sone dicitur
qz de eēn^z uel de relatōe dicat sicut ēt
ager i creatis uel p̄duci p^o queit supp^o
toti. 1. n̄ sibi qz pti g^o & subsistere in
ee p^o queit p̄sone l^z. n. nafa p^o i sit p̄t
ut nafa suppo^o. Ista tñ nō ē subsistēta

uel i exntia subsistētis i subsistēte l^z p
cise illa i exntia q tot⁹ fili9 iexistit p̄se
tialit & itime, i toto patre cui alludit il
lud Ambrosii i hymno i p̄t tot⁹ fili9
& tot⁹ i uerbo p̄. Et tūc ad ar^a dicte
opiois 9tra istud mēbrū Ad p^m dico
q illa maiorē duplicit falsa, qz p^o nō o^z
illud pdicatu q p^o queit toti queire ali
cui pti ut ex declaratis satis p^z. 2. qz
si alicui pti queit uel toti rōe salicuius p
tis nō o^z alteri pti queire rōe cui99 q p^z
tis & maxie qn ille ptes n̄ sūt ei9dē rō
nis i integrādo to^m sicut si hō p^o ē rō
nalis qz dīa specifca sicut rōnale p^o
dicit de spē. P^o ēt hō h^z actū illū qui
aīalī rōnali queit i q^m rōnale l^z intelli
gere uel rōcinari & tñ nō eqliter queit
illud pdicatu uē q parti hoī l^z aīe &
corpi. Forte enī foīalit pōt dici d aīa
& nullo^o de corpe nō tñ dicit de hoīe
qz de aīa qz tūc q peteret hoī l^z m pte^z
sicut eē lōgū queit hoī l^z m pte qz l^z m
corp⁹. Si ēt intelligere neutri pti q pe
teret ita q n̄ posz dici d ea tñ nō eqlē
le h^z utraq^z ps ad illud pdicatu ad ihe
rētiā pdicati tocius. Nō enī est ita cor
p⁹ rō iherētie h^z pdicati l^z aīa & h^z
qz iste ptes. s. corp⁹ & aīa n̄ sūt pres ei
9dērōis i integrādo to^m l^z alfa mā &
alta foīa. Matia enī n̄ ē rō opādi sicut
forma ipi toti p^o opāti. Ita igi i ppo^o
ppf p̄te p^o ee i filio nō o^z qcedere de
itatē ee i fi. uel p̄nitatē. mō eēndi
m. Si tñ qcedat nō o^z ad hoc qcedere
ex equo qz n̄ sūt ei9dē rōis i p̄sone q i
cludit eas. Et uli9 cū Ar. si eq eēnt
i p̄t g^o si unū foīalit & reliquū nō uz
l^z hic ē falla^z equotōis qz i aīcedente
accipiēdo illud ee i p̄t accipit i subsis
tēte ut plentialit & in qsequēte i fert

hacq ad ḡmū Tūlōmō
nō v̄o v̄o

alio mō eēndi. In q̄ nō ē iste modus
forālit̄ licet p̄suppoit̄ iſhi mō eēndi in.
uñ ex mō eēndi in. pp̄ntiā 9cludif̄ mo
d9 eēndi in p̄fōratōe;. Ad l3m di
co q̄ illud nō ē tñ 9tra mēbr̄ illd d̄ eē
in p̄ l3 et 9tra 9clusionē p̄cipale. Ita
eni uideſ i posſibile i creatis q̄ idem re
spectu e9dē 9tineat & 9tieat uel rōne
toc̄ 9tineat & rōe ptis 9tineat ſicut q̄
idez p̄ 9tineat & 9tieat. Et iō r̄ideo
& dico ad ar̄ q̄ iſte mō eēndi in nō
dicit 9tinētiā l3 p̄ntiā ſubſiſtētiſ i ſub
ſiſtētiſ et ita ē uni9 rōis i utroq̄ quia ſi
cut hoc ſubſiſtētiſ ē p̄n̄ illi ſic ille iſti.
Quātu ad l3m articulū dico q̄ n̄ eēn
tia ē rō huig in exñe nec rela. ſola p̄
pbo q̄ tūc p̄ eēt i ſe qd̄ ē fal̄ eo mō
q̄. iſtelligit ſaluator p̄fez eē iſī & ſim̄
i p̄fe q̄ ſiſtētiſ ē in req̄rit diſtictōe; realē.
2m pbo tū q̄ ſiſtētiſ origis n̄ ſūt e9
dē rōis i pſonis relatiſ & ita ſi ille eēnt
forāles rōes eēndi pſonaꝝ in ſe inuicē
n̄ eēnt pſone in ſe inuicē uniformiſ qd̄
ē 9tra p̄dicta Tū q̄ ſi p̄ in poſſibile iſte
de9 p̄duceret aliū deū nō eēt iſte deus
in illo q̄ ſ3m dañ. c. ſ. Si eſſent duo dī
n̄ poſſet eē ſimul & ita neuf eēt i mēſ 9
& ita nec deus & tñ uere eſſet relatio
pducentis ad pduc̄. Tū 3. q̄ ſi p̄ in
poſſibile due pſone eſſent ſiue origine
ſi tñ haberent eādez eſſentiā cū diſtict
tōe reali eſſent in ſe inuicez q̄ n̄ poſſet
eſſen9 uni9 pſone eſſe in a. niſi ipa·rlō
eſſet in ea q̄ omnino eſſt eādez illi l3 alio
q̄. eſſendi in. q̄ in q̄ eſſt ſūdaꝝ & rlō
quiſ n̄ eſſet una ab a. origine ḡ p̄prie
tas relatiua n̄ ē in ea. Tū 4. q̄ in cre
ātis ſūt uere relatiſ originiſ principi
ātis & principiati & tñ ibi p̄p̄t diuerſi
tate naſe in ipis relatiuiſ neutr̄ ē in a.

Ex hiis ſeq̄t cū n̄ ſint in pſona niſi eſſe
tia & rlō 2m coē3 opinionez q̄ abo iſta
erūt totalis rō in exñe. Et ac intelligen
dū q̄ b̄ ſit p̄t accipi ex̄ in creatis
de timilitudie nihil enī ſi libiſile 2m
hylla. & poſiſ di. zi. ſed alteri Silitudo
tñ ſūdat ſup unitatē i q̄litate 2m phi.
ſ. metha. c. de aliqd nec eē ſola diuerſi
tas relatione; n̄ ſola unitas ſūdamenti
ſufficit ad ſimilitudie; ſ3. abo regrunt
pſe ſicut una cā totalis. Ita hic n̄ di
pſoē i exñe & i q̄ ē a. n̄ ſi uitas eēntie
p̄ q̄ ſūt i ſe inuicē ē tota rō i exñe ſ3 abo
ſimul tñ i ſilitudie ē p̄cipalior rō uni
tas ſūdamēti q̄ di. relatione ſūdamēto
rū & ſiliſ i mediacion. Ita hic p̄t ponit
i mediacion & p̄cipalior rō i exñe iſti9
unitas eēntie q̄ di. pſonaꝝ. Quātu
ad 3m articulū dico q̄ iſte mō eēndi.
in n̄ ē aliqd illoꝝ mōꝝ q̄ ſiſtētiſ poſt ph9.
4. phi. forālit̄ dico q̄ oēs mōi illi ſūt p̄
hoc q̄ 9tētū ē aliqd 9tinētiſ non e9,
nec utraq̄ illaꝝ rōnū ē i ppo. q̄ ſi ſiſtētiſ
eibī maior, rō eēndi in q̄ ſi ſiſtētiſ.
Et iō bñ dicit hill. 3. de tri. & ponit i
Ira naſa iſtelligētie huāne rōz h9 dicti
n̄ ſiſtētiſ ex̄ ſiſtētiſ aliqd reb9 dñis 9patio
huāna pſtabit colligēdo tñ ea q̄ ſūt p̄
fectōis in creatis tollēda ea q̄ ſūt i pſec
tōis poſſūt poī aliq̄ ex̄. Ex̄ tñ aliquā
iſti9 mōi eēndi in l3 pſecte n̄ poſſūt ha
beri tñ i pſecta ex̄ i pſecte reſeratia
iſti9 modū in poſſūt adduci. P̄ q̄dez
d̄ illapsu eēntie dīne reſpectu reaſe
ad q̄ ſi ſiſtētiſ 9currūt ſil imēlitas naſe
dīne & e9 maūtenē. Circuſcribat
ab illapsu rō maūtenētie ita q̄ reſeruet
rō p̄ntie p̄pt imēlitatē abſq̄ rōe cōſer
uatōis ſiue potētie actiue pertinētiſ ad
maūtenētiā h̄ circuſcripto ſicut deus

XVIII

qz i mēs pñs ē oī create īta tunc itelli
git pñalit alicui absq h q māteneat
illud & tūc si poneret una nafa ī pñte
& in i° qē pñs pp̄t q nafa unā opteat
ipsuz eē pñs erit ex^m ad ppo^m disto^o
essendi in. Aliud ex^m ē d aia n ī fořante
corp⁹ pñte tñ corpori sic ī istati mortis
aut de āgelo pñte corpori n āt ī formate
aut de corpe glorificato pñte corpori nō
glorioso. Vel meli⁹ ex^m si poss^z corp⁹
gloriolū existere alii corpori gloriose eq
lubtili In hiis oib⁹ eē ī ītublistētis &
pñtis nō p īforatōez n^z p modū ptis &
li ī istis addit^z unitas nafe q d nccitate
nafe exigat talez pñtiā erit pfecti⁹ lile
Aliud ex^m de potētiis aie q si ponant
differre ex pte rei & cū h^o tñ eē idē re
alit eēntie aie de nccitate una erit i a^z
qz i alia ē essentia aie cui i^o po^z ē eadē
g^o disticta realit^z aliq^o erūt ī disticta
& si utq^z istoz eēt p se subsistēs dis
tictū subsistēs erit ī subsistēte pñtialē
& erit ex^m eēndi in. Pro oib⁹ istis
exēplis & ad declaratōez duoz pcedē
tiū articuloz pōt addi q isto^o eēndi ī
utq^z extre^m Izm eādez rōez ē ī aliquo
qz hic nota^z pñtia mutua nō gtinētia
extremi ab extre^o. Sicut si itelligat cor
p⁹ eē ī loco h ē licut g^o tē^m ī gtinēte Sz
si duo corpa itelligat esse ī eodez loco ī
se iuicē hoc e st Sz eādez rōez qz sunt
sil & simultas dicit relatōez coēz uni⁹
rōis ī extremis & si p ī impossibile circun
scribat loc⁹ & ponat sil pñtia corpruz
& rlō uni⁹ rōis ī extremis & utq^z in
altero sine, gtinētia uel uni⁹ ab altero
uel ab hor⁹ a tercio. Ad ar^a pñcipialia
Ad p^m dico q fusio eēt si qdlib^z eēt
i^o Sz opioez Anax. qz sic qdlib^z eēt
i altero sicut ps ei⁹ sicut uide p⁹ in

ponere sibi. Sz psona n ē ī psona sicut
aliqd ei⁹ & iō nō sequit^z fulio. Cū cō
firma^z rō p illud de o^o phiz. de ī diu
sionib⁹ Rn^o. qz aut hoc ē falsū q i di
uisibilia q titatis n̄ sūt disticta nūl dī
ferat situ de q^o alias i^o aut si ē ueruz
nihil ē ad ppo^m qz rō i^o q eēt ibi non
esset ī psonis dñnis qbus nō queit situs

Ad 2^m ar^m dico q deitas ē cois oī
subsistenti ī nafa dñna & est aliquid t^o
subsistentis ī illa nafa & iō nō poss^z realit^z
disfigui ab aliq^o nisi eēt aliq^o mō q pos
sibile cum illo quia non est intelligibi
le q ī aliquo subsistenti sūt plura nisi
unū sit q possibile cū altero psona āt n̄
est aliquid cui qcūq^z subsistentis ī nafa
illa & iō l^z psona sit ī psona n̄ tñ o^z q^z
sit ipa uel q possibile ipi si oporteret
dī deitate dicere. Ad 3^m dico q qñ
absoluū uel abstractū dicit^z esle ī aliq^o
aut de uirtute sermois dnotat^z esse ī li^z
forma ī fořato licut cū dicit^z color est ī
lapide non significat esse ī sicut pars
in toto sed sicut forma ī informato &
tūc illa ppō est negāda filia^o est in p^z
& tūc p^z gñna nō u^z aut hoc nō habet
dī uirtute sermois fz de usu sicut dicit⁹
colorez esse ī luce nō sicut ī lbo & tunc
qcedi pōt ista filia^o ē ī p^z accipiendo
esle ī p ī exēna ī tima sicut iā dictū ē n^z
sequit^z ultra g^o p^z ē fili⁹ fz est talla^o eq^z
uocatōis iferēdo ī aīcedēte. q i accipet
ibi p mōuz forme. Ad 4^m dico q ille
mō arguēdi t^z ubi una ē ppō talis p q^z
t^z talis mō arguēdi Tenz āt generalē
p talē mōuz arguēdi Q uicquid h^z ali
quā hītudiez ad aliquid h^z simile hītu
dinē ad illud ad q illud aliud h^z talez
hītudinē Ista ppō frēquēt uera ē ī la
tis suppōis & suppōis & in cā & ī cāto

Rog. Scok

ñ tñ ē ulí uera led de illo ñ dico mō qz
ar^m hoc pcedit de eendo i qd ut suit in
pposito notat rlœz coez. Quā^m igē
ad relatōes coēs dico q illa ppō est ulē
falsa puta qcqd est simile sorti ē simile
oī simili sorti h. n. icludit q aliquid sit si
mle sibi ipi qz ill d cadit l b i^d distri^o ne
oī simili. Sz ad b. ut sit uera oī adder
specificatōe istā oī alii a se tūc uirtute
tal is ppōis specificatis t₃ talis mō ar
guēdi pcedē ñ querēdo puta ñ seq^f
fortes ē filis plōni plō ē filis sorti g^o
sortes ē similis sorti ppō. n. ista falsa ē
qcqd ē simile sorti ē simile oī simili sor
ti nisi addat oī fili sorti alii a se & tunc
ñ icludit sortes l b ista distributōe nec
pōt argui querēdo ad soř l₃ tñ pcedē
do Sz ad buc talis additio ñ sufficit ad
ueritatē talis ppōis n₃ ad efficaciā talis
argu^onis sed oī addere q mediū ad
q 9pan^f extre^a sit lilitatū z^m talē rōz
qz ñ seq^f qcqd ē simul cū a ē simul cū oī
eo cū q^o a ē simul oī inq^f alio a se li i p^m
a. sit illitatū qz tūc exn^f pili^g eēt simul
cū exn^f rome qz fūt simul cū deitate i
mēla & illitata ad illos. N₃ ēt oīa ista
sufficiūt nisi addat q mediū ñ uariet
ut qpat ad extre^a. Ad ppō^m g^o dico q
ar^m ñ oī u₃ qz ar. querēdo ñ pcedēdo
& ppō 9firmās talē modū arguēdi fal^a
est. Ar^m tñ phi. 4 phi. t₃ qz arguit tñ
pcedēdo & accipiēdo mediū lilitatū &
ñ uariatū Sz ar^m ē i relatīs suppōis &
ñ suppōis uñ ñ multū est ad ppō^m de
eē i ppō^o ut dici t₃ rlœz coez. Ut tñ d
relatīs dīqpatie breuit dicat. Dico q
tal is mō arguēdi gnal^f ñ t₃ mli p rōz
prioris & posterioris q fere ē coīs oib^o
talib^o relatīs Quicqd. n. ē pri^o priore
ē pri^o posteriore Et ut gnal^f dicat qz

quid h₃ ordīe₃ ad aliqd h₃ simile ordī
nē ad qplib₃ ad q illud h₃ talē ordīne₃
Ibi ista ppō uera ē i ordīe eēntialē non
itelligēdo speciale qditōe₃ ordīs puta
mediatōe₃ uel i mediatōe₃ ppinqtatē
uel remotōe₃ Q uia igē eē i ipi^o aeris
i igne dicit ordinē eēntialē & similem
dicit eē in ignis i celo t₃ illa gna pcedē
do & hoc qz pcedē l₃ m rōe₃ gna le₃
ordīs ñ specificādo ordīe₃ mediatū uel
immediatū. Vñ nō seq^f a ē p^r b. b ē p^r c.
g^o a ē p^r c. ut p^r denotat immediatū or
dinē ad c. ut ad si^m Sz bñ seq^f ut notat
principaliatē in coī put pater extēdi
tur ad auū uel paū. Ad aliud 9ce^o
q de9 est i deo & b. 9cedit hillaz. de
tri. Sz cū ifer^f g^o de9 distiguitur a deo
ne^o gna₃ ppf fallatiā 9ntis hec n. ppō
i. ñ notat uirtutē 9fūdēdi luū casuale
n₃. b. h₃ & iō pōt casuale ei^o star^f p^r sup
posito aliq^o detmato idefīmāte Distī
gui at distribuit tñ hui^o relatōis g^r
se & distributōe ppf negatōe₃ iclusā &
iō caūale hui^o ppōis ñ ifert fīm^m h₉
relatōis sicut ñ sequit de9 gnāt deuz
g^o de9 distiguit a deo ppf simile rōe₃

Ad ultim^m dico q exit^o filii a p^r ē p
cessio pducti a pducēte ñ at diuersitas
i nafa talis exit^o nihil qplib₃ qn exies
maneat in eo a q^o exit qz recipit eāde₃
nafa₃ cū eo a q^o pcedit 2c.

IRCA. DI. VIGESI
mā Q uero Vt^r tres p
lone sint eqles i po^a Ar^o
q no^o qz tūc sicut p^r pōt
gnare fili^o poss₃ gnare pba^o hui^o 9ne
Tū qz aug. 9tra maximū li^o 3° Si p^r ñ
pōt gnare sibi si^m eqle ē ipotes g^o e9^o
si ñ oī ipotes Sz oīpotēs pōt gnare si^m
& per 9ns posse gnare filiuz p^r inet ad

oipotētiā & ita si fili⁹ nō pōt gñare n̄
ē eq̄ potēs uel eqlis potētie cū p̄e. 1
Tū qz fili⁹ n̄ erit oīa sciēs li n̄ sciret ge
neratoe⁹ p̄is n̄z ḡ oipotēs si n̄ poslet
i illā. Prefea Ric. 2. tri. c. ultio p̄bat
q̄ n̄ possūt eē plures oipotētes qz tūc
un⁹ possz facere aliū nullipotētē ergo
similiū uidet i ppo⁹ argui li ponat plu
res psone dīne eq̄ potētes & hicut illa
9nā Ric. fuit declarata di. 2. p̄ duas ui
as 9similibus uis declaro ēt i p̄posito
de duib⁹ p̄sonis p̄. qz una p̄sona pos
set suo uelle p̄ducere oīa possibilia &
eis productis i eē alia p̄sona nō poslet
ea p̄ducere eadē enī nō possūt bis tota
lit produci. Et 9firmaſ ista probatō
qz p̄ pri⁹ ordie origis h̄z uelle creaſa
rū q̄ fili⁹ & filius s̄m billa. est potens
p̄le s̄m nō a le ḡ pri⁹ origine q̄ filius
producat itelligit p̄ producere & ita
i illo signo in q̄. intelligit fili⁹ debere
produxisse nulla sūt libi possibilia. 2.
qz oipotēs pōt suo uelle ip̄dire omnia
possibilia alteri⁹ oipotētis li eēt qz nō
ē necesse uolūtates eoꝝ 9cordare in oī
bus aliis a se qz illa oīa 9tingēter uolū
ita hoc nō uidet eē necessariū q̄ uolū
tas uni⁹ psone 9cordet i actu uolendi
alteri⁹ psone. Qd̄ si dicas eādē uolū
tatē eē eoꝝ & ideo 9cordare i uolendo
eadē. Cōtra forma q̄ ē prin⁹ agendi
si ē i plurib⁹ eodē mō ē prin⁹ agendi
unicuꝝ eoꝝ sicut si eēt tm̄ i uno eorū
sicut si albedo eēt i duab⁹ supficiebus
eēt eis p̄im̄ dilgregādi eodē mō sicut
eēt si esset tm̄ in uno. S̄z si uolūtas eēt
in lolo filio eēt prin⁹ uolēdi 9tingēt
lapidē eē ita q̄ illa uolūtate possz fili⁹
uelle equa lapidē eē uel nō eē ḡ poito
q̄lit i p̄re erit prin⁹ filio 9tingēt uolē

di uel nolēdi lapidē & ita qcqd ponat
i p̄re fili⁹ pōt eq̄ uelle lapidē eē uel nō
eē & ita si p̄ uelit lapidē eē & fili⁹ nō
un⁹ oipotēs facit aliū nullipotētē in
pediēdo oīa possibilia uolitā ab eo.

Prefea p̄ cā pl⁹ cāt q̄ cā 2. s̄m auctō
re de cāis i p̄. ei⁹ propōe & 2° metha
& p̄. posterioꝝ S̄z p̄ dat filio uirtutē
cāndi non e9. ḡ p̄ pl⁹ pōt. Contra
mḡ di. 19. primi li. i līa & inducit auc
toritatē aug. de fide ad petr. c. 2. Itē
Aug 9tra maxi⁹ 3° probat istā 9nē
tripliciſ p̄ auctoritate ſaluatoris i Io
hāne Oīa q̄ habet pater mea sūt ergo
& po⁹. Et 2. p̄ rōe⁹ qz si n̄ potuit daſ
potētiā eqlē fuit ipotēs Si noluit fuit
iuid⁹ 3° p̄ simile qz p̄ carnalis gñar⁹
tiliū libi coeqlē si poslet uel maiore ḡ
multo forti⁹ in p̄posito Rñdeo omit
tēdo potētiāz loycam q̄ dicit modū 9
pōis facte ab intellectu & potētiā me
thaforice dictā q̄ lis ē i geometria s̄m
q̄ ipsi geomeſre ymagināt pūctum eē
in po⁹ ad linea & linea ad ſupficie ista Hic
po⁹ ſūt pprie uno mō ſicut dictū eſt
di. 7. pro ut eſt dīa entis oppoſita ac
tui Alio⁹ ſ̄m q̄ ſignificat ide⁹ qd̄ prin
cipiū ſicut loquit̄ de ea p̄b⁹. 5. metha.
c. 9. Et po⁹ isto 2° ſumpta diuidit̄ in
potētiāz actiua & paſſiua. Et eū ut ut⁹
libet mō ſūaſ pōt intelligi aut pro ip̄a
relatōe principii q̄ ſignificat aut profū
damento proxio illi⁹ relatiōis. Ad
proposituz pla⁹ eſt q̄ i deo oꝝ ponere
potentiā actiuaz cū ſit prin⁹ efficiens
ex di. 2. & de ista loquit̄ mḡ di. ista &
hui⁹ modi eqlitas pōt itelligi duplicit̄
aut ſ̄m extenſionez oboꝝ possibiliuz
ad q̄ ſe extendit potentia aut ſ̄m iten
ſionez ip̄i⁹ potentie in ſe. Ex⁹. potē⁹

p̄minum

caleafacta dicit eglis s̄m extensione³ li-
cet si ad eglia caleafactibil ia se extēdat
sic oīs caritas est eglis & extēdit se ad
oīa diligib⁹ ex caritate scdm itēlione³
si eque pfecte sit in po⁹ & in eque pfectu⁹
actum possit licet nō tot possibilia
sibi sub eē sicut sub essent aliū potētie
ut pat̄ poito illo casu qui ponit di. 7⁹.
qz calor caleafactōe sibi adequata pduce
ret aliū calorez & iste due eglitantes fre
quēter 9coitānt se inuicez P̄t tñ utra
libet intelligi line alia. Loquēdo āt de
equalitate extēlioni nō eff difficultas
nūl de actōnib⁹ nocōnalib⁹ & d̄imis
illar⁹ actōnū qz illi duo t̄mīni non sūt
pducibiles ab oībus psonis sed filius a
solo patre. s.s.a p̄te & filio. Vñ quo
ad hoc dicit sicut p̄ po⁹ ḡnāndi ptin⁹ ad
oīpotētiā i patre nō āt in filio quod d̄
clarat duplicit p̄ quia oīpotētiā ē ad
oē illud quod nō includit 9tradictōez
patrē generare nō īcludit 9tradictōez
i z filiu⁹ generare includit 9tradictōez
g⁹ 2c. Prefea 2⁹ quia alif est i de actio
nib⁹ trāseūtibus ad extra & alif de ac
tionib⁹ īmanentib⁹ intra possibilitas
actōis trāleūtis indicatur ex rōe actōis
in se a t̄mino ei⁹. Possibilitas actōnis
īmanentis nō indicat ex hiis p̄cise s̄z cū
hoc ex 9patōe ad agens in quo manet
tal⁹ actio cū g⁹ ḡnā. sit actio īmanēs
possibilitas ei⁹ iūdicāda ē nō t̄m ex se
i p̄a f̄cū hoc ex t̄mino ei⁹. S3 qz 9pos
sibilis supposito illi agēti in q⁹ debet
manere. Est āt ḡnā. 9posibilis p̄ti &
nō filio igif idē p̄ pri⁹ 3⁹ decla⁹ addit⁹
qz potēs dicit aliqd qd̄ p̄t i oē illd ad
qd̄ h̄z formā & nō dicit aliqd i potēs si
nō p̄t i illd ad p̄ nō se extēdit fořa e⁹
sicut ignis non dicit i potēs qz nō p̄t

frigefacere qz nō h̄z fořaz ad frigefaciē
dū p̄t āt h̄z fořaz queientē ḡnatōni &
fili⁹ nō g⁹ p̄t nō ē oīpotēs i potēs si nō p̄t
ḡnare nō āt fili⁹ ē i potēs si nō p̄t
ḡnare & ita posse ḡnare p̄sonā ad oīpo
tētiā p̄tis ptin⁹ & nō ad oīpotētiā filii
S3 9tra iſtud nō 9pādo ḡnā ad aliqd
supp⁹ Q uero aut iſtud ut ē i p̄i⁹ geiti
tāq t̄mī ē aliqd ad p̄ nata ē eē aliqd po⁹
actia aut nō Si sic g⁹ i q⁹ cū p̄ nō ē po⁹
ad iſtud nō ē i eo oī po⁹ h̄. ē nō ē po⁹
ad oē illud ad qd̄ nata ē eē potētia. Si
nō g⁹ in nullo ē po⁹ ad iſtud & ita nō
ptin⁹ ad oīpotētiā p̄tis. Cōfiratōnes
ēt nō ualēt prima nō qz oīpotēs p̄t in
oē illd qd̄ ē t̄mī potētia simplicit & h̄
pducēdo illd i eo i quo natū ē pduci si
natū ē pduci i aliqd uel pducēdo i p̄m
in se sublistēs si nō ē natū pduci in a⁹
nō āt ōz p̄ posset pducere oē tale fořa
lit i se sicut p̄t pducere cursū i aiali ut
hoē uel asino in q⁹ nat⁹ ē eē curs⁹ s̄z
hoc nō p̄t pducere in se n̄z p̄t fořal⁹
currere qz tunc p̄t i uerbū neutr⁹ sig
naretur p̄ talis fořa. q. eēt i ip̄o fořal⁹
Licet igif fili⁹ nō poss̄ fořal⁹ ḡnare
ut ḡnā sit i ip̄o nec poslit p̄cipiare ge
neratōez i se ip̄o tñ si iſtud sit termi⁹
oīpotētia ōz dicere p̄ fili⁹ poslit p̄ci
piare i eo i quo na⁹ ē eē. Nullo āt mō
p̄t fili⁹ p̄cipiare ḡnatōez n̄z i se n̄z i
illo i q⁹ nō ē nata eē tñ si oīpotēs ē &
p̄t actōez iſtā cāre i i⁹ qd̄ p̄t illā reci
pere sicut si nō eēt oīpotēs si nō posset
cāre i tellectōez i tellectu potēte recipē
eā ḡnare āt n̄ p̄t aliqd mō eē a filio n̄z
ut i fi⁹ g⁹ si ḡnare ē t̄mī potētia sim
plicity fili⁹ n̄ erit oīpotēs. Cōfirmatio
2⁹ n̄ už qz p̄ h̄z fořaz litatā ad agēdu⁹
n̄ ē oīpotēs ad agēdū licet enī ignis sit

potēs ignire & calefacere si nō possit fieri
getacere nō eēt simplicit̄ oīpotēs qz for
mu ei⁹ litata ad unū ac̄m 9cludit ip̄m nō
eē simplicit̄ oīpotēte ḡ. si⁹ nō haberet
foraz queiētē oī actōi q̄ actōez nata sit
po⁹ respicere simplicit̄ 9cluderet si⁹ nō
eē simplicit̄ potētez. Ita ēt uia nō sal
uatquō p̄ & fili⁹ sūt eq̄ potētes qz p̄
pōt i ac̄m gnātōis q̄ p̄t ē tm̄ potētie
simplicit̄ i q̄ ac̄m nō pōt fili⁹ & ita non
erūt eq̄ potentes q̄ ad extentionē.
Quām ad istū artū dico alif̄ q̄ potē
tie actie p̄m correlatū ē possibile non
coit lūptū n̄ put opponit̄ i possibile qz
hocmō possibile est deum esse & tamē
illud possibile nō ē tm̄ alicui⁹ poten
tie actie ḡ. oī q̄ possibile ut ē potētie
actie correlatū luāt de tm̄ h̄ aut
nō uide⁹ nisi s̄m q̄ Auic. accipit̄ possibi
le. s̄. metha. & alibi freq̄nt̄ put oppo
nit̄ ei qd̄ ē ncciu⁹ ex se & tūc cū qdlib⁹
i trilecu deo sit i se foralit̄ ncciu⁹ uel p̄
ydeptitatē cū eēntia q̄ ē ex se formalē
ncciu⁹ uel itrinsecuz deo erit tm̄ potē
tie p̄prie dicte & si h̄. cū ad oīa alia ab
eēntia dīna eādez rōnē p̄cipii h̄ eānt
tres p̄sonē qz pri⁹ q̄ intelligat̄ p̄m illū
p̄ducēdi creatas coicatū trib⁹ q̄ possit
h̄re ac̄m p̄ducēdi illa alia seq̄t̄ q̄ eqlis
erit po⁹ triū p̄sonaz q̄m numeraz possi
biliū. Assūp̄m aut̄ declarat̄ i qōe illa d̄
ordiñaz p̄ductōnū extrisecare ad irri
secas. 2. li. q.p⁹. In h̄. breuit̄ p̄ ex h̄
q̄ prin⁹ actiu⁹ ncciu⁹ respectu unus
p̄ductōis & 9tigēs respectu alteri⁹ p̄
ductōis pri⁹ ē prin⁹ p̄ducēdi ncciu⁹ q̄
9tigēs q̄qd̄ sit prin⁹ p̄ducēdi p̄sonas
nccio se h̄ ad p̄ductōe illaz 9tigen⁹
at se h̄ prin⁹ p̄ducēdi creatas ad ip̄as
pri⁹ iḡ coicatur trib⁹ p̄sonis q̄ possit

h̄re ac̄m respectu possibiliū extri⁹. Ex
h̄. app⁹ q̄ po⁹ ē eqlis i p̄sonis dīnis nō
tm̄ q̄ ad extēsionē s̄z ēt q̄ ad itēsio
nē Siue enī po⁹ accipiat̄ p̄ absolute qd̄
ē fūdamētū rlōis p̄cipiu⁹ p̄ illū s̄m
eādez magnitudinē ē i trib⁹ nō tñ s̄m
eādez magitudinē s̄m qd̄ s̄z simplicit̄
licut dictū ē. q̄ p̄cedēti d̄ eqlitate mag
nitudis siue accipiat̄ p̄rlōe fūdata sup
illud absolute eadē rlō ē triū & siq̄ h̄
magitudiez eadē ē magitudo illū rlōis
i trib⁹ & ita oīmodo eqlis plone &
s̄m extēsionē & s̄m itēsionē Q̄ d̄āt
dictū ē de p̄ correlatio possibilis potē
tie actie q̄ sit possibile itelligēdū ē de
possibili obiue lc̄ qd̄ ē tm̄ potētie nō
d̄ possibili subiectie qz illud nō ē corre
tu⁹ quertibile respectu potētie actie
Nō enī oīs po⁹ actia h̄ aliqd̄ sic possi
bile sibi corrīdēs s̄z tm̄ illa po⁹ actiu⁹
q̄ ē trāsmutatia eq̄t̄ iḡ possibile obiue
ut correlatū potētie actie Nō āt possi
bile subiectie & tale ē illud possibile
d̄ q̄ dixit Auic. q̄ opponi⁹ ex se nccio
foralit̄ Q̄ d̄āt illū differat a nccio ex
se foralit̄ siue a p̄ducēte possit̄ 9firmari
p̄ phi. s̄. metha. c. ultio q̄ prin⁹ & cā
quertū realē oē āt cātū ē aliud a cā ḡ
ē possibile h̄ ē p̄m p̄cipiatū aliud ē
s̄m eu⁹ a prin⁹. Confirmat̄ ēt p̄oem
potētie actie poitā i. s̄. metha. q̄ ipa ē
prin⁹ trāsmutādi aliud aut i q̄m aliud
ḡ multo magis ē p̄m p̄ducēdi aliud
qz nō pōt cātū ita idez eē cāe licut acti⁹
pōt esse idez passiu⁹ i creatis. S̄z tunc
restat dubita⁹ quō po⁹ gnāndi dicat̄
po⁹ cū nō sit respectu alicui⁹ possibilis
s̄m predicta R̄nō possibile pōt sui du
plicis ad h̄ magis extēdēdo nomen q̄
ut opponi⁹ nccio ex se dicendo illud

*et si filius et dominus
est potens*

eē possibile qđ oppoī nccio a se & h°.
eē origiatū eēt possibile Sz n̄ sic uidet
sācti coī loq n̄ ēt ph̄. & h° mō poss;
9cedi si^m eē possibile qz origiatū & ita
potētiā actia corrñdētez huic tm̄o eē
potētiā Veri9 tñ 9cedit filiū eē prici
piatū & n̄ possibile In p̄e tñ 9ceditur
po^a gn̄andi actia qz po^a actia i creaſis
dicit aliq̄ pfectōez possiblitas aut̄ sibi
corrñdēs qz repugnat nccitati ex se di
cit i pfectōez trāſter̄ at nomē illius q̄
ligūat pfectōez nomē aut̄ alterius cor
relatiui q̄ dicit i pfectōez n̄ trāſter̄ in
se Sz i aliq̄ coiori se ut sit ex pte pducē
tis dicat eē po^a & tñ ex pte pducti n̄
dicat eē possiblitas Sz tm̄o pricipiati
& ex h° appz illi9 dicti irrōnabilitas q̄
sub oipo^a de uirtute sermonis 9tineat
po^a gn̄andi n̄ at Sz m̄ usū scōr. Q 2 &
si aliq̄ sācti & doctores dicat potētiā
gn̄andi eē potētiā & gn̄are eē tm̄inuz
potētie, tñ de uirtute termoīs neut̄ est
uera simplici loquēdo de po^a p̄ ut re
spicit fūm possibile. Sz tñ applicando
rōe z potētie ad rōz pricipiū p̄ ut i coī re
spicit pricipale h° loquēdo. Ad qōz
de eq̄litate potētie i dīnis plonis Rñ^m
& dico q̄ et sic sūt eq̄les qz 2^m, mḡm
di. 7. isti9 libri eadez po^a q̄ pater pōt
gn̄are & fili9 pōt gn̄ari. Sz tūc ista eq̄
litas potētie n̄ ē ad idē sicut si poneret
eq̄litas potētie i colore ad imutādū iū
suz & i lapore ad imutādū gustū eēnt
qdē ista duo eq̄les potētie n̄ tñ h̄ene
eādē potētiā n̄ ad idē Ita i pposito lo
quēdo de po^a hoc mō extēsiue ad actū
noconalē eq̄les sūt p̄ & fili9 in po^a &
itēsiue & extēsiue qz po^a q̄ ē in p̄e ad
actū gn̄andi ē eq̄ pfecta sicut in filio &
ad eq̄lia oba n̄ tñ h° mō ē oīo eadē po^a.

sicut po^a est eadez q̄ ē respectu possibi
lis & Sz m̄ h° 9cedēduz est q̄ i filio n̄ ē
oīs po^a uel non est in eo potētiā ad oī
possible accipiēdo potētiā sic extēsiue
licz i ipo lit oīpotētiā q̄ dicit i potētiā
ad oīa possibilia. Et si q̄ras si idez ab
solutū ē i p̄e & i si^m sup qđ fūdaſ potē
tia eq̄lis & Sz m̄ extēsiue & Sz m̄ itēsiue
n̄ ēt ista q̄ est ad intra q̄re n̄ ē potē
tia oīs eadez in ut^m q̄ Rñdeo dico q̄ si
idez absolutū qđ ē potētiā sit i p̄e &
filio n̄ tñ sub rōe potētie q̄m ad actuz
noconalez ē in utroq̄ qz n̄ l̄b ratione
prioris ad illū actū & potētiā siū pri^m
req̄rit ordinē prioritatis ad tūm. Ad
argumēta pricipalia ad p̄m nego illam
9na3 primā q̄m ē ex foīa 9ne cū pba^m
p aug^m 9tra maximū Rñdeo q̄ illud
ar^m aug. n̄ tñ p locū i tr̄secū. q. p locuz
a toto inq̄titate ad ptē toci9 inq̄titate
. q. posle gn̄are sit aliq̄d posle Sz tenet
p multas ppōes subitellecas. Et habz
illud ar^m reduci ad multos sillogismos
h° mō maxi9 9cessit p̄ez gn̄are filium
Sz n̄ eq̄lez aug. arguit sic Si genuit &
n̄ potuit gn̄are filiū sibi eq̄lez g° fuit
ipotens pba^m hui9 9ne ex q̄ dedit fi^m
deitatez & Sz m̄ maxi9 qz alit n̄ esiet
genera^m pprie Sz deitatē minorē 2^m eu
deitate p̄is g° deitas n̄ ē infinita ex
se qz infinito n̄ pōt eē mai9 n̄ iſini^m
pōt minui & si deitas n̄ ē infinita g°
habens eā non ē oīpotēs Nihil enī est
oīpotēs cū oīpotētiā requirit iſinitaz
potētiā nili h̄eat infinitā eēntiā n̄ g°
tñ 9na q̄si sub isto ulī 9tineat istud iſini
gulare sed qz istud ulē q̄ ē eē oīpotēns
9coitatur infinitas eēntie & ira coicabi
litas i eq̄litate. Et similiſ seq̄t si pater
n̄ pōt intelligere pater n̄ ē oīpotēs

sed nō sequit p locū intrīsecū q̄li itelli-
gere p̄is lit t̄iō oīpotentie sed p̄ istas
pp̄oēs subintellec̄tas q̄ nō p̄t intelligēr
non habet oēm p̄fectōem simplicit &
tunc nō est infinite eēntie ac p̄ hoc non
oīpotens. Cū arguit postea de omni
sciente Dico q̄ l̄cia nō requirit ordinez
definiatuz ad sc̄ibilia n̄z ordinē prioris
& posterioris quia scientia p̄t esse r̄e-
spectu prioris ut obiecti sub respectu
posterioris potētia aut̄ reqr̄it definiā
tū ordinez ad tm̄iū ut prioris ad poste-
riū Et ideo sciētia de nc̄itate extendit
se ad oē ens quia oē ens est sc̄ibile potē-
tia aut̄ nō extendit se ut ad obiectū ad
oē ens sed tm̄ ad ens possibile qd̄ quo
cūq̄ sumendo possibile natū ē esse pos-
teriū & ideo nō ad illud qd̄ nō ē natuz
esse posteriū & ideo nec ad illud quod
est natuz esse in plona infinita idez illi
psone. Cū postea arguit p̄ R̄ic. dico q̄
ar̄m ūz si ponerēt duo dii p̄ impossibile
sicut declaratū est dī. sc̄da nō āt de du-
ab9 p̄sonis eque potētib9 cū p̄baſ p̄
ph̄. q̄ una p̄sona poslit facere alia nul-
lipotētez uolēdo oīa possibilia & ponē-
do ea in esse dico q̄ nō p̄t uelle illa n̄
si alia p̄sona uolēte illa & ita non pone-
re tur in eē ab una p̄sona alia p̄sona nō
ponēte ea i esse. Sz sicut i eadē instāti
nate intelligūt tres p̄sonae habere prīm
sufficiēs ponēdi ea in esse ita ēt i eodez
instāti intelligūt ēt h̄re ac̄m ponēdi illa
in esse! Sz si ponerentur duo dii nn̄g p̄
pria actione posset ponere oīa i eē alias
aut̄ nō posset illa eadez actiōe p̄ducere
ḡ uel nō eadez actione posset p̄ducere
& iō nō eē oīpotens uel poss̄ p̄ducere
alia actione & ita idez poss̄ bis accipe
esse q̄ est impossibile. Ad sc̄daz p̄baſ

tionē q̄ unus oīpotens poss̄ impedire
oīa uolita ab alio Dico q̄ illa p̄po bona
est de duab9 uolūtati b9 qz p̄ ipotibile
habēs suā uolūtate poss̄ ut eiā 9tigēt
ad qdlibet obiectuz aliud a se. Non sic
aut̄ de duob9 habētib9 eandez uolūta-
tez qz pp̄f eadēz nc̄itatez ē un9 ulus
uolūtatis ppter q̄ uolūtas ē una & ita
nō p̄t una p̄sona illa uolūtate uelle &
alia nō uelle sicut nec potest una p̄sona
h̄re illā uolūtate & alia nō h̄re illā.
Cū obicit 9tra illā r̄nōnez de forma q̄
est in duob9 q̄ lit prīm opandi eode
mō utriq̄ sicut si eslet in uno solo 9ce.
q̄ filius nō q̄si naturali uel coacte uult
illa uolūtate q̄li pater uolens p̄definiā
uerit fīm ad uolendū idez & non sit in
ptāte fili illud uelle sicut erat in ptāte
patris sed in eodez instāti nate pater
& filius intelligūt h̄re uolūtatez & eq̄
libere quēlibz actū uolēdi h̄re ut ē h̄9
obi sicut si aliaq̄ h̄ret illaz uoluntatē
ē iḡ ista foīa cuilibz h̄nti principiuz
opandi uniformit sicut eēt si ille solus
h̄ret eā l̄z nō ē alicui h̄nti prin̄m opan-
di & alii prin̄m nō opādi opatōe que ē
eadēz illi uolūtati sicut iā nō ē eadem
uolūtas & n̄ uolūtas Vñ nc̄itas iſi ius
9ñe si p̄t uult hoc fili9 uult hoc nō est
9tra libertatē uolitionis filii sicut nec
9tra libertatē uolitōis mee est ista 9ña
si uolo uolo ita n̄z ibi si pater uult a &
fili9 uult a. qz idez uelle ē p̄is & filii.
Ad aliud de p̄a cā & sc̄da R̄n̄lum est
di. i2. quia illa p̄p̄o ueritatez h̄z ppter
aliā uirtutē sive uim causandi in causa
priore & posteriore Et iā q̄ē prior est
prīcipalior hec āt fallit i prīo priori z̄m
origiez & posteriori i qb9 ē uis uel uir-
tē eadē cāndi respeclu terciū cui9mōr

vis ē i pposito & iō nō u3 i pposito zē.

IRCA DISTINCIÓ

onē. 21. quero Vtrum hec
sit uera solus p̄ est deus.

¶ sic sol⁹ de⁹ qui est p̄ ē
deus g° solus p̄ est deus aīs p̄ quia
sol⁹ de⁹ qui est pater ē trinitas 9ñā p̄
bat p̄ simile qz sequit⁹ sol⁹ aīal ¶ ē hō
currit g° sol⁹ hō currit Ite⁹ sol⁹ deus
ē pater g° sol⁹ pater ē de⁹ aīs patet p̄
exponētes 9ñā pba⁹ p̄ querisōne exclu
sive. Itē sol⁹ de⁹ est deus g° sol⁹ p̄
est deus & 9ñā pba⁹ qz aīs infert utrā
q̄ exponētes 9ñtis qz infert exponētē
affirmatiā pba⁹ qz seq⁹ sol⁹ de⁹ est
de⁹ g° oīs de⁹ ē de⁹ & ita p̄ est deus
g° leq⁹ affirmatiā exponēs 9lequens
leqtur ēt solus deus ē deus g° nō alias
a deo ē deus & ultra g° nō alīg a patre
est de⁹ pba⁹ hu⁹ 9ne hic uidet falla⁹
9ñtis alīg a deo g° alias a p̄e g° nega
tive arguēdo eode⁹ ordine erit bonum
ar⁹ pba⁹ assūpti qz si alīg a deo iferr⁹
aliū a p̄e hō eēt pp̄ distributōez īmī
rlōnis diuersitatis l3 nō distribuit pba
tio qz tunc eset oīs pp̄ falsa ubi p̄dica
ref relatiū diueritatis de alīg puta
qñcūp̄ talis hō est diuers⁹ uel alīd Daf
enī hic intelligi correlatiū p̄m huius
relatiui & per 9ñs signat p̄ hō sit alīg
ab alio & si īmī rlōnis distribuat seq⁹
tur p̄ sit aliud a q̄ cunq̄ alio g° alīg a
se. Oppo⁹ p̄ p̄ Aug. 6. tri. c. 8. Ad
qōez p̄t fieri di. sicut distiguit̄ coiter
& bñ p̄ sol⁹ p̄ teneri cathegor⁹ tice
uel sincathegorematice Sol⁹ at signat
idē p̄ nī cū aliquo licet p̄ p̄b̄m p̄ elē
cope ista at nega⁹ associabilis p̄t intel
ligi definiare alīqd inse uel ex natura
rei uel definiare alīquid ut ē extremū;

9pōis in hītudine ad aliquod extremū
puta negādi associatōez alteri⁹ ab illo
recipiēdo p̄dicatōez talis predicati⁹ p̄
mō nō admittit indīnis h̄ nomē solus
qz m̄h il est ibi solitari⁹. 2. mō qcedit
qñcūp̄ nō associat̄ subiecto aliquid de
q̄ dicat illē p̄dicatū ita nō ē ip̄dicādo
eētiale de p̄sonali qz eētiali⁹ quenit
alii ab illo inclūlo & iō pp̄ talis negat̄
Declara⁹ illo⁹. 1. qlit sincathegorema
disponit extremū intellect⁹ 9ponētis
& diuidētis respectu alteri⁹ extremū
& quō differat sincathegorema ab in
tentione 2. & quō diuerle definiatōes
sincathegorematice int̄ se differat̄ lon
gū tractatū reqreret sed nō oīz imorari
pter aliqua magis pccia pba⁹ ēt falsi
tas pp̄ois p̄posie p̄ regulā illā ī lophis
matib⁹. Affirma⁹ exclusiva infert ulēz
affirmatiāz de īmīs trāspositis g° sol⁹
p̄ est deus infert istā oīs de⁹ uel oīs p̄
lona dīna ē pater Regula illa pba⁹ ex
rōe exclusionis q̄ uim notat p̄cīsionez
ī illo cui addī respectu alteri⁹ extremū
sive p̄cīsam⁹ mēs uracōez sc̄z p̄ alteri⁹
extremū nō excedat illud & hoc notat̄
illa ulīs affirma⁹ de īmīs trāspositis &
maxie in īmīs coib⁹ ubi p̄t utr̄ p̄ ex
tremū accipi ulī pba⁹ ēt loice p̄ unam
pp̄oēz q̄ exponit totū intellectū exclu
sive. Ista enī hō est risibilis l3 coit
ponat h̄re duas exponētes sufficienter
tñ ēprīt p̄ illā null⁹ nō hō ē risibilis ex
q̄ sequit⁹ nullū risibile ē nō hō p̄ querisō
onez & ultra g° nullū risibile non ē hō
p̄ illud sedī pyarmenias ex negatiā de
p̄dicato infinito sequit⁹ affirma⁹ de p̄di
cato finito & negatiā de p̄dicato nega
to qd̄ pba⁹ p̄ p̄m prin⁹ de q̄lib⁹ affir⁹
uel nega⁹ zē. & hoc ī p̄dicatis ſiplicib⁹

tm bō v̄zysb̄ ḡ nō uſk̄ = bō ḡ
ix exch̄ n̄t ſh̄

q̄ negādo illā 9ñaz negareſ utraq̄ op
posita ab eodē & ultra ḡ oē riſibile p̄
eq̄ polētiaz ḡ a.p̄ ad ultim̄. Hic aliq̄
initat̄ q̄ uno relatiō inclusō aliud non
excludit̄ q̄ unū ē de iſtellec̄tu alterius
q̄ posita ſe ponūt z̄. & lunt ē ſimul
nata. S̄z hoc ē 9tra itēcionē phi. pri
phi. argūm ibi ſi t̄m prim̄ ē ḡ. princi
piat̄ nō ē ergo correlatiū nō ē de in
tellec̄tu relatiui ſicut aliq̄d ei⁹ puta p̄s
eēntialis uel iſtegralis ſ̄ ſicut aliq̄d ad
qd̄ timiaſ ei⁹ iſtellec̄t⁹ & tale ē ſufficiēt̄
diuerlū ab iſcluso tāta diuerſitātē q̄ta
req̄rit ad h̄. q̄ ip̄m excluđāt̄. Ad p̄m
ar̄m āns diſtiguit̄ ſ̄m 9p̄oez & dioem
ſicut iſta ōis h̄o qui ē albo currit ſenſi
9p̄ois ē fallus q̄ ibi de⁹ definiat̄ ad ſtā
dū p̄ p̄e p̄ illā iſplicat̄oez qui ē p̄ ſicut
definiatur h̄o ad ſtāduz p̄ hoie albo in
ſenſu 9p̄ois ibi h̄o qui ē albus & tunc
9ñaz ſenſi dionis uer⁹ ē q̄ tūc enun
ciāt̄ duo p̄dicata de eodē ſbo de quo
ābo ſūt uera ſc̄z de deo eſſe p̄ez & eſſe
deū q̄ ſi enūciarēt̄ illa duo de duabus
pp̄oi⁹ cathegromatice copulatis ſi
bi ſuicez q̄x neutra ſpecificarz alteram
& tūc 9ñaz nō ualeſt ab iſteriori ad ſupi⁹
cū exclusione. Et ſi obicias q̄ ſimilis
9ñaz ſi iſcreatūr iſ ſenſu diois R̄ideo
ſi 9ñe idē numerat̄ uel nūciat̄ poss̄
cōpetere pluribus iſteriorib⁹ nō tenerz
illa 9ñaz iſ ſenſu diois Tenzenī p̄cise q̄
idez aīal qd̄ ē rōnale diuidēdo n̄ ē aliud
ab aīali qd̄ ē rōnale iſ cōponēdo iſ pp̄o
aut̄ iſta rō nō ſi q̄ ille idez deus q̄ ē p̄
iſ ſenſu diois pōt dici uere de aliq̄. d̄ q̄
non dicitur iſ ſenſu cōpōis non ſic at̄ d̄
aīali qd̄ ē h̄o q̄ illā iſ ſenſu diois de n̄
uere p̄dicatur d̄ quo uere nō p̄dicat̄ idē
iſ ſenſu cōpōis uel e⁹. & ideo ibi p̄dicat̄

523. 23. 1. 6.

indēn̄ nō ſic hic t̄n ſicut idez āns p̄dic
tuž diſtiguit ſ̄m cōpōeſ & dioneſ.
Aliqui ē diſtigut p̄cipalē p̄pōeſ. q̄
iſta ſolus p̄ ē deus poſlit h̄e ſenſum
cōpōis f̄m & ſenſuz diois ueſz adducē
tes illud p̄ſciani z̄ cōſtructōn̄ inter
exigēs & exactuž cadit qui ē mediū ſ̄
iſtud nō ē loice dictū n̄ gramatice Nō
loice q̄ ſūt nō poſlet aliq̄d cōtrabi uel
dtermiari p̄ aliquā cōtractōeſ uel d̄fia
cōeſq̄tūcūp̄ enī immeadiate adderef ali
cui def̄niatio cathegromatice uel ſica
thegromatice ut h̄o albus currit uel
ōis h̄o albus currit ad huc reſtaret diſſi
guere ſi h̄ic iſ ſenſu 9p̄ois & dionis &
iſ ut. q̄ ſenſu ſtāret ulterius diſtigueſ
& ſic iſ infinitū n̄ poſſz aliquis ſenſus
d̄f̄niate exprimi Nec docuit phi. in ta
lib⁹ multiplicitatē ſ̄m 9p̄oez & dioeſ
ſ̄z t̄m in illis ubi eadē materialia cōpo
ſita & diuifa diuerſu ſenſuz faciūt Illā
āt materialia cōpoſita ōis h̄o currit cō
poſita & diuerſa nullū aliuz ſenſu faci
ūt ſecus ē h̄ic iſte uidet me nō currere
cōponēdo nūc aduerbiū cū uerbo p̄ce
dente uel ſequēte Nec ēt ē gramatice
dictū q̄ exigēs & exactū dñr 9ſtructi
bilia quorū alterū dicit a p̄ſci⁹ regere
alterū ex ui aliqua Non ēt ēt ſic the
gromatice. q. unū regat aliud ex ui ali
qua & iō lic̄z h̄ic cadat iſplicatio media
cappa ſortis hoc ē cappa que ē ſortis n̄
t̄n h̄ic h̄o albus & ōis h̄o. Ad 2m di
co q̄ illa nō ē querlio n̄ illa 9ñaz tenet
ſ̄z ē fallatia 9ñaz q̄ ſicut p̄batū eſt in
ſolutione qōis Exclusiu affirmatiua ē
queribilis cū uli affirmatiua def̄minis
trāp̄oſit is ḡ. iſferre exclusiu ex exclu
ſiu def̄is trāp̄oſit is equalz illatōi ulis

affirmatiue ex uli affirmatiua de fmis
trāpositis. In tali āt illatōe ulis ex uli
ē falla^a ḡntis ut ois hō ē aīal g° oē aīal
ē hō ab inferiori ad supius affirmando
ita ē in pposito Et pbat q̄ semp ex ui
sermonis pcedit ab inferiori ad supius
cū distributōe p̄dicatū enī ulis affirma
tiue nō notaē eē quertibile sed q̄stat q̄
sit supi^g ad l̄bm g° ex distributōe sibi
uniuersalis non lequitur distributio
p̄dicati respectu eiuldē. Nec pōt sequi
distribu^o p̄dicati respectu iferioris ad
aliqd si nō seqtur distributio p̄dicati
respectu superioris ad illud. Arguedo
iḡr oē b ē a. g° oē a ē b. erit falla^a q̄le
quentis qz ex distributōe eīg q̄ notaē
eē inferi^g nō seq̄t distributō superioris
& hoc respectu p̄dicati qd notabatur
eē inferi^g ad p̄dicatū supi^g s̄z ē fallatia
ḡntis sicut argure ois hō est aīal g°. oē
aīal ē sortes S₃ cū pbatur z^a ḡnā p con
uerstonē ppōis exclusiue R̄ndeō non
ois illatio ē in fmis trāpositis que u₃
notat tātā unionē extremorū quersaz
q̄nta pōt haberi uirtute prime querē
tis unū ulis negatiua nō quertiā i p̄ticu
larē negatiuā in fmis trāpositis licet
inferat eā. Ad ppo^m dico q̄ i^a de f̄is
trāpolitis q̄ tñ capit de intellectu ex
clusiue affirmatiue q̄^m aliq̄ pōt cape de
f̄is trāpolitis est ulis affirmatiua sicut p
batū in 2ª rōe ad solutōe^z p̄cipalē &
pari rōe e9^o ulis affirmatiua in ulēz affir
matiua exclusiuā. Et si obicias g° Ap
les male docuit & i sufficiēt quersionē
non docēs ulēz affirmatiāz eē queren
dā i exclusiuā R̄ndeō quersiones docu
it pp̄t i pfectōes ipfectoꝝ fillogismoꝝ
Nō āt exclusiuā aliū locū teneret ipfi
ciēdo sillo ḡlmū i pfectuz q̄ aliq̄ idiffi

nita nō exclusiva qz nō aliā 9. nē iferrz
qz prīg inferebat ī illo. ipffecto & ideo
bene & lufficiēt docuit querlione qua
tenq nccūz sibi fuit ad suū ppo^m.
Ad 3^m dico qz ex negatiua exponente
aīs nō leqf negatia exponēs 9nīs cum
pbaſ qz nō sequit alīg a deo g. alius a
p̄re nego qz i^a 9nā ē bona & cū ulteri⁹
pbaſ qz t̄m i⁹ hui⁹ aletatis non distri
buīt qz tūc eēt ī 9possibilitas enūciādi
tale relatiū d̄ aliquo. Rñdeo qz i cib⁹
relatiūs eq̄pantie coē lzm le acceptum
ut coē ē nō referf qz ex qz qz coē ē ab
strahit ab oībus relatiūs siue fīs rlōnū
& relatio realis nō est nisi distincti ad
distinctū si ut sic referret. qz ibi daſ t̄m
sibi realif distinctū & ideo non referret
ad aliquid eiusdeꝝ rationis cum relato
sed refertur ad aliquid alteri⁹ ratonis
referf g. tale relatiū t̄m p suo inferio
rī sicut simile non referf p simili in coī
ad simile sed p aliquo inferiori qd pōt
distingui a simili ad qd referf. Ita et ē
d̄ d̄nti n̄ enīz referf ad d̄ns in coī qz
ad p̄m correlatiū. q. eēnt duo extrema
p̄r̄ relōis & ut p̄q coīssimū ad oē d̄ns
lz d̄ns ē d̄ns ab hoc d̄nti. Et si obi
cias qz relatiū dat p̄ intelligere suum
correlatiū coē. Rñ. nō ē correlatīm
ei⁹ ut coē nisi ipm ut lūptū p̄ aliq̄ ife
riori p̄ quo disflingui pōt a relatiuo.
Ex^m hui⁹ ē in rebus qz si tota natura
ignis eēt in uno indiuiduo illud in diui
duū nō possz gñare quia si sic tūc gñar
et aliū ignē in qz esset tota naſa ignis
& eēnt. q. due sp̄es qd ē impossibile &
tū nunc in uno in diuiduo natura ignis ē
ratio gñandi qa bz unitatē sufficiētem
ppri actiuo & distinctōe sufficiēte ita
hic simililitudo bñ ē rō referendialitui

XII.

uel tñandi rlõez. Sz nec refertur nñ tñat
nisi accipiatur p distincto in quo sit ita
q̄ nec unitas nec distinctio ē p accidens
Sed utr̄q; est p le respectu talis rlõnis
sicut dictu est in q̄e de circūmcessione
Nō enī sequit nō ali⁹ a deo ḡ n̄ alius
a p̄e sed in affirmatiō ē bona ḡna ratōe
distributōis tm̄ hui⁹ rlōis ppter nega
tōez inclusa⁹ in rōe alietatis. Ad aliam
pbatōez cū dicit solus de⁹ ḡ sol⁹ p̄
uel sol⁹ filius Rñdet q̄ subiectū exclu
sive p̄t 9pari uel ad exclusionē uel ad
p̄dicatū primo⁹ h̄z suppōez simpleze⁹
qz exclusio fit ab eo rōe lignati p̄dicati
z̄ mō h̄z suppōez plonale⁹ qz p̄dicatū
adtribuit sibi plupposito. Cōtra istā
unū extre⁹ in uno actu 9ponēdi & di
uidendi habz unā rōez l̄zm q̄ accipit re
spectu alteri⁹ extre⁹ diuerse rōes
accipiēdi ide⁹ extre⁹ respectu eiuldē
nō uñr stare cū unitate actus 9ponēdi
Et si dicatur q̄ respectu exclusionis
supponit sub una rōe ut accipit sub ex
clusione respectu p̄dicati supponit sub
alia rōe. Cōtra subiectū nō supponit
respectu sue dispōis led respectu p̄dica
ti & ita precise h̄z illā suppōez quā in
telligit h̄re respectu p̄dicati ut accipit
p̄ sua dispōe. Ideo dico aliter q̄ l̄bm
affirmatiō exclusiue supponit 9fuse tm̄
sicut & p̄dicatū ulis affirmatiō q̄ pba⁹
ex queribilitate earuz & lub tm̄o sic
stāte nō licet descēdere. Possz tñ dici
i ppolito alif q̄ in creatiis uidelz q̄ de⁹
sub exclusione stat p hoc deo q̄ ē cois
trib⁹ psonis q̄ respōsio tacta ē di. 4. p
quo stet ibi l̄bm de⁹ es⁹ p̄ & fi. & s.s.
Et possz ēt ualere di. 22. qd sit illud l̄bz
cui p̄ 9uenit agere respectu creataru⁹
qz hic de⁹ ut ē hac deitate de⁹ non in

telligēdo aliq̄ p̄prietatē psonale⁹ l̄z
oē p̄dicatū qd ucr̄ ē de h̄ subiecto p̄
uer⁹ sit de p̄e p̄le l̄z nō solū de p̄elz
d filio &c. s.s.

IRCA DISTINCTI

onē. 22. Quero utr̄ deus
sit noīabilis a nobis uia
torib⁹ aliq̄ noīe significā

te eēntiā dīnā ut ē hec. Dicit q̄ sicut
de⁹ itelligit a nobis ita p̄t ēt a nobis
noīari ḡ l̄zm q̄ diuersimōe aliq̄ lēciūt
d̄ cognitōe dei ab itellectu uiatoris ita
9ñter dicūt diuersimōe d̄ possibilitate
noīandi deū & qui negat coēz 9ceptū
uniuocū deo & create & ponit duos cō
cept⁹ analogos q̄. p̄ scz alt q̄ ē create
attribuit alteri scz illi qui est dei dicit
l̄zm h̄. 9ñter q̄ de⁹ ē noīabilis auia
re noīe exprimēt istū 9ceptū anolo⁹
S̄z 9tra istā opioez l̄p̄liter arguo qz
oīis 9ceptus realis possibilis h̄ri d̄ eēn⁹
dīnā natus est fieri i intellectu uirtute
illig eēntie pba⁹ qz ēt qdcūq̄ obiectuz
intelligibile mīmū natū ē facere i intel
lectu 9ceptū oēz reale⁹ possibilē h̄ri d̄
eo l̄z 2⁹ illos tm̄ unic⁹ 9cept⁹ ūalisnā
t⁹ ē h̄ri d̄ eēn⁹ dīnā uirtute ei⁹ l̄z itelle⁹
negotiās possit plures 9cept⁹ causare
& fabricare circa illā obm ergo qdcūq̄
obm p̄t facere 9cep⁹ realē i intellectu
d̄ deo p̄t facere illū unicū 9cept⁹ ūale⁹
i intellectu quē 9ceptū illa eēn⁹ eslet
nata de se facere l̄z ille unic⁹ est huius
eēntie ut hec ḡ qdcūq̄ obiectuz
facit ali
quā noticiā d̄ deo in intellectu nostro
faciet l̄zm opioez istā 9cept⁹ ei⁹ ut ē h̄
eēntia & ita noīabilis erit auiatore no
mine signāte hāc eēntiā ut est hec.

Potest dici breui⁹ ad q̄e⁹ q̄ ista ppō
cois multis opionib⁹ q̄ l̄c⁹ sicut itelli

gitur sic noīatur falla ē lī intelligat p̄ci
te quia' distincti⁹ pōt aliquid signari q̄
intelligi qđ uideſ p̄suaderi ex h. q̄ cū
ſba n̄ sit itelligibilis a uiatore nō-nisi i
9ñi 9ceptu entis sicut pbatū ē di. 3. si
nō possit distincti⁹ signari q̄ intelligi
ſillū noīm ipoītū a uiatore signaret aliq̄
rē d ḡne ſubſtātie ſz ſicut p̄cile 9cipit
ab itellec̄tu uiatoris aliq̄ p̄prietas a qua
iponit nomē q̄ p̄prietas coit exprimit
p̄ ethimologiā noīis ita p̄cile talis p̄prie
tas ſignat p̄ nomē puta p̄ nomē lapidis
n̄ ſignaret aliqd d ḡne ſubſtātie ſz t̄m
aliqd d ḡne actōis puta leſionē pedis
q̄exprimit ethi⁹ hui⁹ noīis lapis & fuit
rō aliq̄ a q̄ nomē imponebat Ita pōt ar
gui de oībus aliis noīb⁹ ipolitis rebus
d ḡne ſbe q̄ n̄m illoꝝ ſignat aliqd niſi
ppriatē acc̄ntalē aliq̄ q̄ intelligebat
ab iponētē uel oꝫ dicer q̄ ip̄e diſtictius
ſignauit q̄ itellexit. Qualif at h° ſit
poſſibile pōt itelligi ſic ſz m̄ uiam aug.
6. de tri. c. 6. q̄ pbat 9pōe ſz iōi creaſa.
Nā 9cipiūt ab aliq° multa acc̄ntia co
currētia in eodē puta talis q̄titas & ta
lis q̄litas & pbat neutꝝ illoꝝ eſte alte
rū qz utrꝝ q̄ manet ſine altero pbat ēt
2. unicuiq̄ i. q̄ aliqd aliud eē ſbm coē
qz utrꝝ q̄ illoꝝ pōt deſtrui alio non de
ſtructo g° aliquid 9cludit eē ſbm uſq̄
ut q̄titati & q̄litati illd aut qd ſub eſt
nō 9cipit i 9ceptu q̄ditatiuo niſi entis
uel hui⁹ entis & tñ frequēt accidit q̄
talit q̄titas & talis q̄litas 9iūgāt in ali
quo & alibi nō 9iūgan⁹ & h° nō eſt ex
naſa q̄litatis & q̄titatis cocludit g° q̄
h° ē ex natura illi⁹ terci⁹ i quo ſūdātur
ābo iſta Nō at 9iūgāt talia i iſto toto
q̄lia i illo & ex hoc 9cludit 3. eē aliud
ab altero 3. tñ mō iḡ cognoscit aliqd

3. eē ſubſtractū illis & ſimilī q̄ ſit aliqd
ſubſtractuz iſtis & aliud illis n̄ tñ cog
noſcīt diſtincte quid ſit in ſe niſi q̄ ſit
ē ſiū res affectaeta talib⁹ acc̄ntib⁹ uñ
ulterior 9ceptō q̄ poſſu de illo h̄e ē q̄
ſit ē res a. hiis talia accidētia & r̄lōes
Ad ppoīm iḡ nō acc̄ntib⁹ ſz iſti aliqd
ſic diſtincto, q̄ ē cū iſtis 9iūctis que in
telliſt ſpoīt aliqd nomē illd uideſ eē
p̄prietū ſignū hui⁹ ſub rōe qua eſt hoc.
Ita q̄ iponēt nomē itēdit iſtā eēntiaz
de ḡne ſbe ſignare & ſicut itēdit ſigna
re ita nomē ipoītū ſignificat & tñ ip̄e
nō intelligit illud diſtincte q̄ diſtincte in
tēdit ſignare p̄ h. nomē uel p̄ h. liḡm
Ex̄m. ēt eēt ſiq̄s neſciēs caractes hebre
os & uoces hebreorꝝ iſp̄iculari. Sciens
tñ q̄ aliqd uox eſt prima imponeret ali
quē caractere ad ſignificādū qd ſignifi
cat caracteſ prim⁹ q̄cūq̄ ſit ille & ita d
aliis & eodē mō de uoce illi caracteſ
eēnt ſigna taliuꝝ uocū hebreorꝝ ſq̄ ſiſ
hebre⁹ diſtincte cognoſceret obis libi
talib⁹ ſignis n̄ hebreis at & ſi itelliſ
ret qd ſignificare p̄ illas figurās nō tñ
illud q̄ ſignatur diſtincte cognoſcerz ſz
tñ i ſbe p̄rie uocis uel ſcde. Breuiſ iḡ
pōt dici q̄ ad mi⁹ noīa multa ipoītū q̄
ſignat deū in coī quia ſic pōt naturalit
9cipi'a uiatore ut p̄z d. 3. Veli uex⁹ ē
q̄ diſticti⁹ ēt pōt ſignari q̄ 9cipi pōt
deus noīari a uiatore noīe ſignate hāc
eēntiaz. Quidqd at ſit de iſtis uerifi
mle ē deuꝫ noīari tali noīe & hoc ſue
illd nomē ſit ipoītū ab ipſo deo uel ab
angelo cognoſcēte iploꝫ uel a uiatore
Veriſimile eſt enī q̄ multa noīa ſunt ſi
ſacra ſcriptura diſtincte illā eſſentiā ſig
niſicātia ſicut iudei dicunt de noīe dei
q̄ uocat euꝫ Thetragramaton & uidē

XXIII

89

deus dicere exo. 3. Iudices filii israhel qui ē misit me ad uos hoc ē nomē meū & alibi Ego sū de⁹ abrahāz z̄c. h° est nomē meū & no⁹ meū magnū adonai n̄ idicauit eis. Est iḡ de⁹ noīabilis a uiatore noīe signāte p̄prie eēntiā dīnam ut ē hec eēntia qz uiator pōt uti 1° sig° & intendere exprimere illud signatuz illi⁹ ligni siue ip̄e ip̄o uerit illud sig⁹ siue ali⁹ quicūq̄ qui cognolcit signatū & etiā tali signo pōt uiator uti tāquaz noīe licet nō potuerit idē ip̄onere tāq̄ lignū Si at illa ppō eēt uera q̄ nullum nomē pōt alicui ip̄oni disticti⁹ q̄ intel ligat h̄ tñ ē falsa q̄ null⁹ pōt uti noīe disticti⁹ signāte rez q̄ ip̄e possit intelli gere Et ideo simplicit̄ ḡcedēdum ē q̄ multis noībus pōt uti uiator exprime tib⁹ eēntiā dīnam sub rōe dīne eēntie

IRCA. DISTINCTIO

nē. 23. Quero Vtr̄ per sona l̄z̄m q̄ dicit aliquid coē p̄ri & t̄i° & s.s. dicat

p̄cile aliquid scđe itēcionis q̄ nō pba° qz p̄sona ē t̄i⁹ pductōis ūalis & adorat 2. at itēcio nō t̄iat pductōe⁹ realem n̄ adorat g° z̄c. Pretea trinitas indīmis nō ē tñ 9ceptuū l̄z̄ rex 9tra errorem Isabellii. Cōtra oē coē plurib⁹ distic tuz & plurificatū i⁹ eis dicit de eis l̄z̄m aliquā rōe⁹ ulīs p̄sona ē coē uniuocū. p & s.s. secundum Augustinū 7. tri. c. 7. ergo dicit de eis secudum aliquā rōnem ūuerſalis. Et si dicat aliquā intentionē scđaz coēz uere ē i⁹ dīnis aliqua rō ulīs qđ nō uideat in queiens si uero dicat intentionē primā erit i⁹ dīnis ulē reale coē & ita aliqua realitas potētialii qđ est i⁹ queiens. Hic dicit q̄ p̄sona tñ dicit

itēcionē scđaz qz licut indīduū in oī natura & ita suppo⁹ in naſa ūublītātali & p̄sona in natura intelleqtuali Sed in dīduū & ūppo⁹ dicūt tñ rem scđe in tēcionis g° & p̄sona dicit tñ rem scđe itēcionis. Cōfirmat rō qz naſa i⁹ q̄ ūt ista n̄ ē d̄ p̄serōe istoꝝ l̄z̄ poīt i⁹ difitōe istoꝝ ut additū g° nō uariat rōes ūrales istoꝝ. Itē oē coē dictū de plurib⁹ dicit de eis l̄z̄m rōe⁹ alicuius ulīs ergo si p̄sona significaz rē prime intēcionis coēz trib⁹ illa diceat d̄ eis sub rōe ḡnīs ḡnālissimi aut alicui⁹ ḡnīs intermedii aut l̄z̄m rōe⁹ sp̄ē ūpalissime q̄ & opp̄ sunt maīfesta & tūc ūqueretur q̄ due erūt. q. sp̄ē ūpalissime ūrespectu eaꝝ dē plonaꝝ deitas eni⁹ l̄z̄m dañi. p. h. c. xi. notat q̄si sp̄ēz ūcūplectiuā ūposta ūeon & plona ūnotat ūspeciez ūpalissimā ūrespectu earūdem Additur at op̄ioni q̄ l̄z̄ p̄sona dicat aliquid scđe intēcionis nō tñ dicit illud in abstracto sed incōcreto & ideo pōt p̄dicari de re pri me intēcionis & ūponere p̄ ea Ex⁹ ūp̄es ē intēcio ibi accipit ūp̄es p̄p. i tēcione in ūe & ūp̄es p̄dicatur de pluri bus ibi accipit ūp̄es p̄re q̄ denōūt n̄ eni⁹ ūdicatur hec intēcio ūp̄es de pluri bus ut uideat sed homo uel aſin⁹ deq̄ bus dicitur hec intēcio. Cōtra ista & p. 9tra' opināte⁹ q̄nūq̄ a formalibus cōstitutis aliquorū pōt abſtrahi aliquā coē prime intēcionis pari rōe uel maiori pōt aliquid abſtrahi a 9ſtitutis p̄sonae at dīne l̄z̄m iſtos 9ſtituūt formaliter p̄rlōes Ab illis at 9ſtitutiuis pōt abſtrahi aliquā coē reale prime intēcionis p̄nitatis eni⁹ est rlō & filia⁹ est relatio & ē p̄dicatio inqd nulla uero 2. intēcio p̄dicatur iqd de re prime intēcionis &

Indīm̄ Tōi nā
Suppo⁹ inā ūblī
p̄sonā nā mīh

Ag nō Ap̄s An̄d̄
māmā mā

Regula.

extra

hoc uniuoce sumendo r̄lōeꝝ qꝫ potest
esse certitudo de 9ceptu r̄lōis ad intra
dubitādo, de quolibet 9ceptu speciali
& talis sic cert⁹ nō tñ h̄ certitudinē
de uoce s̄z de 9ceptu aliquo g° 9cept⁹
ille de r̄lōe in coī est ali⁹ a 9ceptu illi⁹
in sp̄ali g° multo magis a 9stitutis per
istas r̄lōes poterit abitrabi aliqua res
prime intēcionis Assūp⁹ aut de uniuo
catōe relatōis magis patebit inferi⁹ in
ista qōe. Cōtra op̄ioꝝ in se quia oīs
intēcio scđa ē r̄lō ratōnis nec q̄cūp sed
ptinēs ad extremū actus itellect⁹ 9po
nētis & diuidētis uel saltē 9ferētis u⁹
ad reliquū hoc p̄z qꝫ itēcio. 2⁹ 2⁹ oēs
cātur p̄ actū itellectus negocjātis circa
reꝝ prime itēcionis qui nō pōt causare
circa obm̄ nisi tñ r̄lōeꝝ rationis uel re
lationes r̄onis p̄sona āt nō dicit relatōz
rationis & precipue nō dicit p̄terpāte
ad actum intellectus 9pantis Q d̄ aut
non dicit aliquā relationē r̄onis uidēſ
quia tunc saltē coextigeret correlatiu⁹
ad qđ referretur quia ē iposibile itelli
gere relationeꝝ & nō esse ad aliquē t̄m̄
& correlatim sicut oīs intēcio secūda
req̄rit correlatim ut sp̄es respicit gen⁹
p̄ luo correlatio & pticulare ulē p̄ suo
correlatio & lie dealiis p̄sona āt nō dicit
alicui⁹ p̄sona uel saltē nō dicit extre⁹
itellectus 9ferētis. Itē duco r̄oꝝ eo
rū ad' opp⁹ sumēdo eādē maiorem &
opp⁹ minoris q̄ inidūū iptans d̄m̄
sitatē idiuilibē dicat r̄e p̄rie itēciois
quia unitas ē passioentis sicut p̄z q̄rto
metha. & p̄ 9ñs 9sequit⁹ rem ex natura
rei & maxime ē uer⁹ de illa unitate q̄ ē
uera unitas cui⁹ modi est unitas idūū
g° talis unitas nō dicit itēcionē scđaꝝ
& sicut nec unitas in natura intellectu

ali. Si ergo p̄sonalitas dicat unitatē in
natura īteilligibili sicut inidūū in na
tura coī sequitur opp⁹ 9° nis eoꝝ.
Prefea Aug. de doctri. xp̄i. & ponit
in l̄ra di. prima & di. 2⁹ isti⁹ libri dicit
q̄ res quibus fruendū est sūt p̄ & fi.
& s. s unde s̄m ipsum tres p̄sonae sunt
tres res Res aut nō uidēſ dicere scđaꝝ
intēcionē & tamē est coē tribus p̄sonis
& numerat̄ ī eis ergo nō opp⁹ dicere p̄
sonaꝝ lignare scđam intēcionē quia est
coē numerat̄ ī multis Magister ēt
dilictōe. 2⁹ c. 8 exponit tres p̄sonas p̄
tres subsistētias uel tres subsistētes s̄b
sistētia aut nō uidetur signare r̄e scđe
intēcionis & tñ ē coē tribus & numera
tu⁹ ī eis. Prefea 9tra addit⁹ ar. sic
Adiec⁹ non definiat aliquid n̄ illud
ad q̄ t̄miatur ei⁹ dependentia sed ad
iectiu⁹ nō pōt t̄minare depēdentiam
alteri⁹ adiectiu⁹ quia equalit̄ depēdent
& ambo sunt eque dependentia ergo
neutrū definiat alter⁹ ergo hoc nō
p̄sona si sit tale 9cretum nō bñ dicetur
q̄ lnt tres p̄sonae nisi intelligendo ali
quod substātiu⁹ p̄ quod defiaretur p̄
utꝝ q̄ adiectiu⁹ sed nō est dare aliqđ
substātiu⁹ tale sub intellectu⁹ g° zē.
Res p̄deo ad qōeꝝ q̄ accipiēdo difitōe
p̄sonae quā ponit Ric. 4° de tri. c. 22. q̄
est intellectualis nature in coīcibilis ex
istētia p̄ quā difitōe expōit uel corrigit
difitō Boecii dicētis qđ p̄sona ē r̄onalis
nature individua substātia quia sicut q̄
retur animā ēſſe p̄sonā q̄ est in queſtis
Dico ergo q̄ nihil est in hac difitōe
Ric. q̄ significat scđam intēcionē qꝫ
ex natura rei sine oī opacōne intellectu
est in patre natura intellectualis &
entitas incoīcibilis Ista āt īcoīcabilitas

185

duplex est q̄ potest intelligi ex dictis
distinctione 2^a quia coicabile pluribus
dicit duplicit uno^o dicit coicabile plu-
rib⁹ q̄d est idem cuilibet illorū ita q̄
q̄dlibet sit ipsu^z sicut uel dicitur coica-
ri suis inferiorib⁹. Alio mō coicatur
aliquid ut forma qua' aliquid est sed n̄
est ipsum ut aia coicatur corpori & ut q̄
mō deitas est coicabilis & neutro mō
psona est coicabilis & ita ista duplex i
coicabilitas p̄tinet ad rationē persone
pp̄ter q̄ anima separata licet habeat
primā in coicabilitatez non tamen est
psona quia non habet scđam & utraq̄
in coicabilitas requiritur ad perse rōe^z
persone & est in re ex natura rei & ita
nihil de ratione persone dicit inten-
cionem scđam? Contra istud potest
obici quia l̄zim istud uidetur q̄ persona
tātu^z significet duplīcem negationem
duplicis coicabilitatis si hoc uerum sit
tunc uidet dubiu^z quō negatio poslit
esse cois trib⁹ nisi affirmatio aliqua sit
eis cois pp̄ter q̄ misit eis talis negatio
non est aut̄ deitas illa affirmatio quia
ipsa non numeratur in tribus g^o opp^z
dare aliquod coē positivū prius ab eis
abstractum quā sit talis negatio & tūc
habetur p̄positū. Si at̄ dicat talē nega-
tionē precile nō uidetur dicere totam
rōem psone quia psona dicit rē ad dig-
nitatez p̄tinentez negatio aut̄ nullam
dignitatez uel p̄fectionē ponit uidetur
etia q̄ dicat relationē rōis p h^o q̄ suū
opp^m sc̄z coicabile tm̄ dicit relationē rōis
in eēntia dīna est enī eēntia coicabilis
filio & tamē eēntia nō refertur ad sūm^m
igīt ēt in coicibile dicit rōnez rōis.
Ad p^m istoꝝ dico q̄ ab ultis distictis
& 9stitutis plonarꝝ nihil p̄t abstracti

eoē dictum in quid de eis quia illa p̄io
sunt diuersa hoc est sunt nihil idem in
cludentia realiter Tunc enī esset q̄rere
de eis p̄ quid distinguerētur & ideo oē
abstractū ab eis coē uel est 9cepto oīo
negatiu⁹ uel salteznō est quiditatiu⁹
9ceptus uni⁹ rōis Certu^z est aut̄ q̄ ali
qua negatio cois p̄t abstracti ab illis
ultimis & hoc uni⁹ ratōis qa negatō ē
uni⁹ rōis p h^o q̄ pugnat affirātō uni⁹
rōis. Q uibulcūq̄ igī pugnat affirā^o
uni⁹ rōis eis guenit negacio uni⁹ rōis
& ita tribus psonis & etiā i^o p̄ distinc-
tiuis ultimis p̄t 9petere negatio al. q̄
cois. Si autem dicatur esse in coicibili-
tas Et si ponatur ingūnicabilitēz lo-
lam esse de perse ratio constitutiua
persone ita q̄ personalitas sit in cōmu-
nicabilitas subsistentis in natura intel-
lectuali & ita omnia preter primū sint
addita in ratione perlone tunc perso-
na pprie non diceret aliquem 9ceptu^z
proprie politiū sed tamen non dicit
9ceptum aliquem secunde intentionis
omnis enim conceptus est intentionis
prime qui natus est fieri immediate a
re sine opere uel actu intellectus nego-
ciantis qualis est conce ptus non tantū
positiū sed etiam negatiu⁹. Et si
hoc poneretur tamē dubitatur quomō
potest esse negatio cois sine positivo
cōmuni cui misit. Respōdeo quantū
cunq̄ diuersis si nihil etiaz cōmūe ha-
berent potest esse negatio cōmuni
sicut non sortes est cōmune uniuocum
ad omnia alia a sorte enti & non entr̄
Et licet illa quibus negatio ē cōmuni
habeant aliquod politiū cōmune non
tamē opportet q̄ per illud cōmune in
sit eis negatio cōmuni non rōalitas. n.

Quid est conup,
p̄me m̄thos?

9uenit differētie equi & asini & nō per
aliquid 9ūe in illis quibus 9ueit illa neg.^o
quia uel nihil est 9mune dñis ultimis
uel si est éntitas eis 9muniis non pp̄ éti
tatem 9uenit eis talis negatio sicut nec
pp̄ entitatē repugnat eis affirmatio
talis Et cū 2°. obicitur q̄ negatio nō
dicit aliquid dignitatis & ad hūc etiam
possunt adduci rōnes principales quia
negatio non adoratur nec etiā est termi
nus actionis realis Posset dici q̄ nega.ⁱ
genere differt a negatione extra genus
& a priuatione. Priuatio quippe requi
rit sūm aptuz uel z^m se si priuatio ē z^m
se uel z^m genus si est priuatio z^m genus
sicut talpa dicitur ceca s^o. metha. ca^d de
priuatione negatio extra genus absolu
te hoc non requirit quia equaliter di
citur de ente & non ente negatio autem
in genere quasi mediat quia requirit sū
ie etiā de quo dicatur non tamen apti
tudinem ad formam talem . talem forte
negationem importat diuersitas de q.^o
alias qz notat n̄ ydemptitatem talem in
ente igitur talem potest nominare in 9
municabilitas ut importatur in persona
quia notat negationem duplicitis 9muni
cabilitatis in natura intellectuali nec ēt
cum aptitudine aliqua ad 9municabili
tatem sed negationem istam in natura
positua intellectuali & ita dicit dignita
tem non ratione significati sed ratione
9notati & subiecti & lic posset 9cedip
sonam generari & adorari sicut cecus
ambulat uel amat non q̄ cecitas sit ratio
ambulandi uel amandi sed qz illud in q.^o
est talis priuatio sit subiectum respectu
talis predicationis Cuz arguitur de 9mu
nicabili & in 9municabili dico q̄ unum
oppositum potest esse relatio rationis

& alter⁹ ſratio realis uel ſaltem nega-
uel priuatio realis alicuius relationis ſi
cut ydemptitas perfecta ydemptitate
dicit relationem rationis qnto metha-
ca de eodem & tamen diuersum quod
negat illam ydemptitatē quenit rei
abit⁹ actu rationis & intellect⁹ & ratio
est quia licet aliquid non queniat rei ni-
ſi ex operatione uel actu intellectus tñ
potest r̄pugnare ei ex le ſine actu intel-
lect⁹ ſicut loſ r̄pugnat ūiuersalitas q̄ tñ
non 9petit hoſ nili per actu⁹ intellect⁹
operantis & negociantis circa hominez
Et ſi igr⁹ 9ūicabilitas dicat tñ relationē
rationis in eſſentia tamen potest repu-
gnare perlone ex aliquo quod est in re
& propter idem potest libi 9petere in
9municabilitas Iſta igitur ma ſuppo-
nitur ſicut certa quia a plona potest ab-
ſtrahi aliquis 9ceptus negatiuus nega-
nis in genere & h̄ non ſolum a personis
quasi totis ſed etiam a formalibus con-
ſtitutiuis earum Et dubitatio ulte-
rior utrum ſolum modo tale uniuersale
ſit abſtrahibile ab eis uel aliquod comu-
ne poſituum & uideſ q̄ opporeat po-
nere aliquod poſitiu⁹ poſſibile abſtra-
hi ad eis propter uerbum auguſtini de
doctrina xp̄iana & uerbum magistri in
lra dī 25 que adducta ſunt 9tra primaz
opinionem Potest tamen dici q̄ ab
individuis non potest tñ abſtrahi ſpe-
cies que dicit quiditatē individuor⁹
ſed etiam aliquid libi quaſi proprium.

IRCA DISTINCTION

nē uigelimā quartaz qro utr
in diuinis sit proprie numer⁹
r⁹ aut ponitur qd numerus habeat uni
tatem forālez respectu cuius forālitatis

xlv

unitates sint materiales & sicut materia illius forme aut ponit & numerus ē unus tantum aggregatione unitatum sicut a ceru⁹ lapidis dicit⁹ un⁹ aggregatione lapidis quod horū uerū sit alias uidebitur quando tractabit⁹ de numeris. Prīo dico & numerus non est indiuinis quia quelz plōna diuina est infinita & quelibet proprietas plōnalis est eadem infinito. Sed nihil quod eīt in se formaliter infinitum uel idē infinito ē potētiale uel p^s alicuius quia tunc eēt maius aliqd infinito quia totum esset maius infinito si tantum p^s eius esset infinita. Et ideo tenendo positionem hanc non erit numer⁹ indiuinis si secunda politio sit uera q^p. f. numerus ē tantum un⁹ aggregatione unitū cū aggregata sint simplicē diversa ita q^p n̄ faciunt nec sunt ple aliqd unum imo sunt minus unum q^p illa q^p sunt p^s accidens & q^p sunt indiuinis sunt aliqd idem alicui uere uni quod est essentia lequit⁹ q^p nulla est aggregatō ibi rei ad rē & ita nullus erit ibi nūer⁹ secundū illam positionē secundam si tamen numerus habeat esse iī et lectu tantum simul concipiēt plura una uel plures unitates cum intellectus aliqs posset concepe tres plōnas simul uel unā solam non concipiēdo tres plōnas & n̄ sit conceptus ita complectus concipiēdo unam plōnam sicut concipiēdo tres p^s sonas unde aliqui distincti articuli fidei distinctas plōnas respiciunt posset poni q^p ibi ē ūns nūer⁹ except⁹ totalis tritatis in intellectu. Sed omittendo an numerus sit in intellectu & loquendo d^r numero in re. Dico & numerus simplicē non est indiuinis tenendo alterutram illarū duas opim Concedit tamē numerus z^m quid. f. cum hac determinatō felicit⁹ p

plōnarrum quia ibi sit abstractō illi⁹ a numero qui non dicit imperfectionem. I. distinctionis ab eo & notat imperfectionem aut in utroq^s numerorum aut saltem i alto scilicet a potentialitate si numer⁹ ē un⁹ secundum formam uel adiuersitate si numerus est unus p^s aggregationem unitum pluriū bene tamē conceditur ibi dī. sine diuersitate uel potentialitate uel aggregatione quia dicunt imperfectionem ali quam in unitate.

IRCA.DISTINCTIO

nem uicēmāquātāq^o An
plōna indiuinis dicit s^{bl}ta
tiam uel relationem sine ar

gumētis. Respondeo plōna non dicit relationem ppriam quia hoc nomen plōna est commune tribus secundum Augustinū & Septimo tri. c. 7. Si tres p^sone sunt comune est eis hōc qdē ē plōna & non gūitate equocatōis. sicut hic hō est gūis fortⁱ & platonī hōqdem est equoce q^a p^s nomen hoc qdē demōstrat hoc significat nō ita hō q^a equocum nō numerat i equocis nō enī dicūt p^s & sydus duo canes q^a numeratō alicui⁹ i aliqb⁹ regrit uincatōis ei⁹ i eis nec dicit relatōis gūes qdē p^s p^s aug^m & tri. c. 7. p^s nō ē plōna filii nec eō.

Et ista rō pōt deduci sic ad qdcūq^s dicit⁹ relationē interi⁹ ad idē dīrlīm luperi⁹ l³ nō prīo. Ex^m si duplum ē duplū dimidiū ē & hoc prīo duplū est multiplex dimidiū l³ nō primo & nō solum hoc l³ etiam usq^s ad generalissimū ē flatm dimidiū l³ nō primo adeq^te igī si plōna diceret relationē gūem tunc p^s sicut ē p^s filii prīo ita p^s eēt plōna filii p^s l³ nō primo qdē ē fallum. Nec plōna dicit s^{bl}am secundam i. qditatem q^a illa nō numerat in tribus

plona autem numerat q̄ 2^m duas opiones
tactas in quae dicitur persona dicitur. quia s̄m
unam opinione p̄sona dicit negatioēz
in genere cōm̄ tribus & sic nō signat
subtilitatem nec relationē 9notat tamē
aliquid positiuū Et primo 9notat illud
de quo predicitur puta pater & filius &
s.s. non q. ex primo intellectu suo sed
sicut comune 9notat inferius pro quo
supponit. Scđo 9notat relationē q̄
patri genuiat talis negatio cōs & filio
similiter Tercio & ultimo 9notat essentia
que licet sit in primo 9notato nō tamē
est in eo ratio illius negationis Si autē
teneat alia opinio in q. illa q̄ persona
dicit aliquid positiuū abstractum a
tribus ut q. p̄prium nō ut species tunc
potest dici q̄ signat politiuū sed nec
quali primo substantia nec relationem
& h̄ extēdēdo substantia tā ad substā
tiā primā quā scđam sed aliquid posi
tiuū indifferens ad utrūq. Ratio enī
subsistētis indifferens est aliquid ab
solutuū & relatiuū tenendo personas
diuinās esse relatiās primo ex sequenti
tamen dat intelligere sicut superius suū
inferius illud p̄ quo accipitur scđ perlo
nam relatiām de quo dicitur persona
puta patre & filiu & s.s. & scđo ipsas
relationes & tertio essentia ita q̄ utra
q̄ opinio posita dicitur. 23. 9cordat in hoc
q̄ plona de prima rōe sua nec dicit
relationē nec substantia nec primā nō
scđam. Sed secūduū unaq̄ opinioēm
dicit tantuū 9ceptum negationis in ge
nere comunez tribus & ita dicit 9cep
negationis communis tribus q̄ disting
uitur in eis secundū aliam opinionem
dicit 9ceptum communis politiui & dis
tingui in eis & secundū utramq̄ opinio

nē tale coē siū positiū siue priuatū 9no
tat p̄ sicut suū inferius illud dicitur. q̄ foralē
dicit puta patre & filium & s.s. & q̄li
et scđo, 9notar foralia distinctionia in eis
& 3° eēntia coēz in eis si obicit q̄ plona
significaz s̄bas scđaz i.e. q̄ditatē p̄ h̄ q̄ di
citur aug. 7. tri. c. 7. q̄ p̄ h̄ q̄ ē tres plone
R̄ndet ad q̄dēz q̄ q̄rit ī dīnīs q̄ tres q̄d
aut q̄rit eēntia p̄teritā dicit aug. 7. tri. c.
9. q̄ nō ē aliquid deū esse & plonā ēē ḡ
plona ē mere eēntiale & p̄ 9ñs signat
scđaz substantia & q̄ditatē. Ad p̄
ergo dicendum q̄ quid aliquando que
rit distinctionem Aliquando querit il
lud de quo aliquid dicitur primū patz
ex primo topicor. Diffinitio est oratio
indicans quid est esse rei secundū patz
p̄ phi. 4. metha totalit̄ querendū est
quieqd unū quēadmoduū & quid ens
tāq̄ nō sufficiens q̄ 2 h̄ ipm istius naīa
Intēdit dīcē p̄ atiq̄ philol. nō dicebāt
ipm unū ēē prinm siē plonici s̄z aliquid d
q̄. dicit u^m & z^m h̄ q̄ illa qd ē ele^m
h̄z duplēcē r̄nonē unā assignādo unam
diffi. nē elemēti alia assignādo illud dīcē
dicit ele^m puta ignis ē ele^m. Nūc autē
catholicis cōfimib⁹ tres s̄m caōicaz
eplaz lo. c. s. q̄sierūt heretici qd tres n̄
interrogātes diffi^m huius noīs l̄z q̄rētes
qd eēt illud substantia^m qd dēmiaret p̄ illud
adiecm^m tres siū dīcēt. Et ad hoc
bñ. r̄ndet p̄ h̄ q̄ ēē plona Cū igē accipit
qd q̄rit dīcēntia n̄ ē ueq̄ ḡnalī n̄ spā
l̄z i ppo. Ad 2^m d. aug. p̄zbit dī. leq̄nti
q̄z ploā ē ad se tā i se q̄ i suis inferiorib⁹
l̄z n̄ ita sit adle siē eēntia ē ad se & h̄ si
poāt p̄sonas dīnas ēē 9stitutas i ēē plo
nali p̄ aliq̄ absoluta si āt h̄ n̄ poāt diffi
cile uidē exponeāt auctoritates aug. s̄z d
h̄ dīcēt ibi.

IRCA DISTINCTI

onē. 26. qro utrū plōe dīne
9stiuāt ī eē p̄sōali p̄rlōes
originis. Quod nō arguiſ

rlōnes origīs sūt alteri⁹ rōis sicut rlōnes
spē dr̄ntes ī creati⁹ qđ a⁹ plus. n. dīt p̄
nitas a filiatiōe q̄ filiacō a filiacione uel
p̄nitas a p̄nitate g° cōstituta p̄ eas for
malit dīnt spē p̄sone g° dīne different
spē & ita gnatio eēt equoca idīnis que
9clusio improbata fuit di. 7. Itē qua
rōne rlōnes origīs 9stiuāt plōas eadē
rōne rlōnes 9uēs 9stiuāt eas & ita ea
dē p̄sone 9stiuāt dupli⁹ formalī con
stitutiō qđ ē i⁹ueniēs 9na p̄ba⁹ p̄ h̄ q̄
rlōnes 9uēs eq̄lē distinctionē reqrūt ī ex
tremis sicut rlōnes origīs & eodē modo
stāt cū unitate eēt g° eq̄lē distiguūt

Preterea rlōnes oppoīte de scđo mō
rltōr̄ p̄nt fundari ī eodē sicut uolūtā
mouet se rlōnes uero mouētis & moti p̄
tient ad 2m modū rltōr̄ g° pi rōe rlōnes
p̄ducētis & p̄ducti q̄ ptinēt ad eūdem
modū p̄nt eē ī eodē & ita p̄ eas n̄ distig
uūt suppoīta. Confirmāt h̄ p̄ boe^m
q̄ i⁹ fie libri sui d̄ tri. dicit q̄ rlō illa ē q̄ si
e9dē ad se g° rlōnes iste nō distiguunt

Cōtra boe⁹ ibidē eētia 9tinet uni
tatē rlō aūt multiplicat trinitatē. R̄n
deo oppoīto quoq̄ dā fuit Et dī eē p̄posi
tiui q̄ p̄sone sei⁹is distiguūt & ita nō ē
qrere quo formalit distiguūt uel qb⁹ 9
stiuāt qz nō h̄nt 9stutū. Confirmāt
ista poīcio qz p̄sone dīna ē eq̄ sim
plex sīc eētia. eētia aūt pp suā sīplici
tatē se i⁹pa distiguūt a q̄ cūq̄ alio g° & p̄
soni. Itē abstractū idē significat qđ
9cretū idē g° significat p̄nitas & pat̄
g° dicere pat̄e distiguī p̄nitate ē dicer
i⁹p̄ se i⁹po distingui. CONTRA

istud arguiſ sic Quecūq̄ nō sūt primo
diuersa aliquo sui distiguūt q̄. n. se ip̄is
totis distiguūt sūt primo diuersa. Si. n.
nō sūt primo diuersa sed aliqd idē etia
tūc nō eo distiguūt quo sūt idē s̄z aliq̄
sui quo sūt n̄ idē l̄z p̄sone dīne nō sunt
p̄io diuersa qz l̄t e9dē eētia g° ē q̄re
re quo distiguunt. Itē plures p̄prie
tates sūt ī eadē p̄sone sicut ī p̄re innasci
bilitas & gnatio actiua s̄z hec distiguūt
2m aug^m. s. tri. c. 6. ubi uult q̄ si p̄ non
eēt i⁹geitus p̄oz tñ eē p̄ & e9° g° & si
p̄ impossibile una n̄ distiguere & e9verso g° ē
qrere aliqd q̄ distiguāt p̄ a filio ita q̄
nō sūt p̄ se totis diuersa. Itē ī p̄re ē
generatio actiua & spiracō actiua & spir
atiōe actiua nō distiguūt a filio qz illa ē
ī filio g° p̄ non se toto eq̄ distiguūt p̄
s̄z aliq̄ qđ ē ī eo. Itē ī p̄fatione d̄ tri. dī
In p̄sonis p̄prietas. Nō aūt p̄sōa ē ī se
i⁹pa hoc mō l̄cut p̄prietas itelligit eē ī
p̄sone g° aliquo p̄sōa p̄t dici distiguī
a p̄prietate formalit quō n̄ distiguūt se
i⁹pa p̄io. Arguiſ et ab aliis 9tra ip̄z. qz
si p̄ se toto distiguūt a filio pi rōe &
a s. acō & seq̄t e9° & eodz mō distiguūt
ab utrop̄ g° ē adē habitudīz h̄z adut̄
q̄ g° & e9° utq̄ h̄z ad ipsū eadē habi
tudīz e9dē rōnis sicut si paulus ē limi
lis petro & lino g° petrus & lin⁹ babēt
eadē similitudinē & rlōz eiusdē rōis ad
paulū. Et tūc fili⁹ uidereſ distiguī a pa
tre rlōne e9dē rōnis cū eā q̄ distiguūt. s.
.s. a p̄re. S̄z forte istud argumētū n̄
cocludit. Quia quocūq̄ cōstituit p̄ i⁹ eē
p̄sonali eo distiguī p̄ p̄sonalit a filio et
spūs. s. Nō tñ seq̄t e9verso q̄ filius et
s. s. distiguērē aliquo e9dē rōis a p̄re
ALIA EST op̄io cōmūis q̄ dič p̄sonas

9stitui p̄rlōnes phac opione allegatur
auctoritas xp̄i i euāgelio Mathi ultimo
ſic p̄9 tanget iſra cōtra opionē tertiaz
Adducit ad hoc Boeci⁹ p̄. f. ubi uidet
multa tangere d̄ hoc. Et similit⁹ aug⁹.
s. tri. c. 8. qd qd ad se d̄ p̄stātissima illa
sublimitas ſubſtantialiter dicitur. Et
paulo po⁹ qcqd ad ſe ip̄m d̄ d̄ lingulis
plonis ſimul dicit n̄ pluraliſ ſz singulariſ
iter & ſeq̄ ibi. c. 13. qcqd ad ſe d̄ d̄ ſing
ulis pſois ſimul d̄ Et ibidē. c. 14. Q uod
aut̄ ppria ſingulia i eadē trinitate dicūt
nullo mō ad ſe ip̄az ſz ad inuicem uel ad
creaturā dñr & ideo rltie n̄ ſubſtantialit
ea dici maifestuz ē. In his exp̄ſſe uidet
haberi q̄ oē dictuzad ſe 9ueit trib⁹ &
qcqd ē nō 9mune trib⁹ ē relativū uel rlō
coſtitutū at uel diſtictū pſone nō eſt
9ue trib⁹ g° ē rltm uel rlō. Itē Aug⁹
. 11. de ci. c. 1. deus ē qcqd h̄z excepto q̄
una pſona d̄ ad alia q̄ nō eſt i ip̄a. Nā
p̄ h̄z filiū nō tñē ip̄e filius. Itē de trini
tate eēntia cōtinet uitatē rlō multipli
cat trinitatē & multa alia uerba ad hoc
Itē dañ. c. 10. oia ſūt unū idinis p̄ter i
gnationē gnationē & p̄ceſſionē In his
ſolū pprietaryib⁹ d̄nt ab inuicē ſcē. 3.
ypoſtales. Et idz dicit. c. 11. i his ſolis tri
bus increabili p̄nali filiali & p̄ceſſioali
9gnoscim⁹. Itē uidet. Ric. d̄re d̄ tri.
4. q̄ pſone n̄ diſtiguūt idinis niſi p̄ alii
& aliū modū h̄ndi eadē naſaz. Item
Ans. d̄ p̄ceſſ. s. s. dicit q̄ idinis oia ſūt
unū ubi n̄ obuiat rlōis opp̄c. ITEM
p̄rōeſ ſolutū addito ſolutū neceſſario
facit cōpoſitionē ſz ſi iabsolut⁹
ueniūt pſone dīne cōſtat q̄ n̄ eodē abſo
luto q̄ cōueniūt diſtiguūt pſonaliter
g° abſolu° alio g° ē ibi abſolum⁹ & abſolum⁹
g° ſpō h̄n ſeq̄ d̄ ilōe qz nihil addit ſu

pra ſuū fundamētū nec facit cōpolitez
ieo. Aliſ cōfirmatur iſta poīcō & iſta
rō qz rlō uno mō p̄t trāſire iſbaž & p
hoc non facit 9positionē cū abſoluto.
Alio mō p̄t manere p̄ 9pationē ad op
po⁹ & ita diſtigu it realiter iſte due ra
tiones non uidetur 9petere abſoluto qz
abſolutum omni modo manet uel om
ni modo tranſit. Si oīmō trāſit non
diſtiguit ſicut nec eēntia i q̄ trāſit dī oī
mō manet g° 9pō. Itē eadē naſa nō
p̄t eēidiuersis ſuppoītis abſolutis niſi
diſtiguaf i eis l̄z pſſz eē in diuersis ſup
poītis rltis qz idē illimitatū abſolutum
p̄t eē fundamētū pluriū rlōnū i diuer
ſis ſuppoītis rltis non tñ i diuersis ſup
poītis abſolutis uidet posse eē niſi diſtī
guaf & numeret i eis. Si. n. ſunt duo ſup
poīta abſoluta uidet q̄ qcqd ē i uno ſit
aliud aquocūq̄ qd ē i alio g° eēntia dīa
numeraret i pſonis ſi pſone dīne 9ſtitu
erent i eſſe pſonali p abſoluta. Item
z⁹ oēs rlōes ſunt idinis pſonis ſz ſi non
9ſtituūt pſonas uidetur ſeq̄ duo i gen⁹.
Primo q̄ erūt ibi q̄ ſi accidentales & ad
uentitie pſonis 9ſtitutis qd uidetur eſſe
stra ſimplicitatē dīa pſonay. Scđo
tales rlōes q̄ ſunt pprie pſonis erūt rlō
nes rōnis qz rlō dei ad creaſaz idō non
ē realis qz pſonaz dīna pſuppoīt in eſſe
pſone & nō d̄pēdntē ad creaſaz n̄ naſ
alit uel neceſſario coexigēt eā ad ſuum
eē pſonale g° a ſimiſ idm uidet i ppoīto
eē ſi pſoa priā ſit abſoluta n̄ d̄pēdbit ad
zaž p̄z qz ēt p̄ intelligeret pfecta i ſua p
ſonaliſtē an ſcđaz pſonā & p 9ñs non
neceſſario coexigit ſcđaz pſonaz ad ſuū
eē pſonale g° habitudo e9 ad ſcđaz pſo
naz ē tñ ſabitudo uel rlō rōis. Pre
tereā pprietas aliq̄ abſoluta ſi 9ſtitue.

188

ret nō eēt ī deo tm̄ virtualiter qz tūc nō
ess̄ magis tali pprietary h̄ psona q̄ alīg
includit. n. deus virtualis pfectioēz asini
īse g° uidet q̄ sit ibi actualis g° ē ibi ut
act⁹ g° dās eē g° idinis eēt tria esse.

Preterea pprietas illa absoluta si fa
cit unū cū eēntia alterū ē act⁹ alter⁹ po
tentia & alter⁹ pfectio alteri⁹ eēntia nō
pficit illud psonale qz nō p̄suppoit illid
s̄z magis econuerso g° absolutū psonale
erit pfecto eēntie. Et sequerent̄ duo icō
uenientia prim⁹ q̄ eēntia scđz le nō sit p
fectaoio. Aliud q̄ una psona nō sit oīo
pfecta qz n̄ h̄z absolutū alteri⁹ psoe qd
si ip̄lī ē pfectio ex ōnsis. Ita 9firmat̄ hoc
2^m Ans. mono. 13. p̄t rlōes oē aliud aut
ē simplē meli⁹ ip̄m q̄ n̄ ip̄m aut n̄ s̄z in
aliquo meli⁹ n̄ ip̄m q̄ ip̄m. Quod 2°
mō se h̄z n̄ ē ī deo scđz ip̄m g° oē aliud
a rlōe qd ē ī deo ē simplē meli⁹ ip̄m q̄ n̄
ip̄m g° erit pfectio simplē. Et ex hoc se
qf q̄ nulla psona sit simplē pfecta quia
nulla h̄z absolutū alteri⁹ seqf̄ ēt q̄ due
sūt pfecti⁹ q̄ una q̄ ē 9tra Aug. 8. tri
c. j. Preterea 3° sic aliq⁹ absoluto mul
tiplicato multiplicat̄ oē aliud absolutū
circūstans illud. Ex^m multiplicata q̄ tita
te multiplicat̄ albedo & econuerso g° si
sic sint disticta ppria absoluta q̄ circū
stāt eēnriā dīnā distignerent ēt eēntiā
dīnā. Et 9firmat̄ maior qz plura e9dem
spēi n̄ p̄nt eē ieodē Ista si ponūt erunt
eiusdem speciei quia si non erunt ergo
erunt alteri⁹ spēi & ita oportebit q̄ re
pqd alter⁹ istor⁹ sit īmūicabile. Sicut
enī ponitur paternitatē q̄ dīt spē a filia
tione n̄ posse eē de se īcoicibile ita seqf̄
de. a. i p̄re si sit absolutū & b. i filio si
dīnt spē q̄ neutr⁹ d̄ se erit īmūicabile
& ita oportebit stat̄ ad aliq⁹ ppria e9d̄z

rōis. Cōfirmat̄ rō ista saltē qz nō sūt
plura e9dē rōis ī eodē pfecto si ī idinis
n̄ sūt plura uerba n̄ plures p̄es qz hoc
uidret ēē ip̄fectiois q̄ ī aliq̄ natā possint
ēē plura oīo similia ḡ ī natā dīna simplē
pfecta nō erūt plura absoluta e9dē rōis

Quarto si pprietas absoluta. a. expri
mat̄ ab eēntia & B. similit̄ & exprimēs
ēē ieodē suppoito cū eo a q̄ exprimitur
scđz istū modū exprimēdi q̄ ponit̄ g°
a. & b. erūt ī una psona & ita nulla p̄oā
originabit̄ ab alia qz ppria eoꝝ erunt ī
eadē psona ymo seqf̄ q̄ n̄ erit distictio
psonalis. Quīto seqf̄ q̄ n̄ sit ibi origo
qz psona origiata p originē accipit esse l̄z
psona si ī absoluta pcedit ip̄az rlōz ori
ginis g° psona scđa pcederet in essendo
originē passiuā & ita n̄ haberet eē p eā
In ip̄eali aut̄ ulteri⁹ ponit̄ q̄ q̄cūq̄ rlō
nes rēales nō 9stiuūt psonas dīnas n̄z
eas distiguūt s̄z rlōes originis qz ille p̄
pullulant ī eēntia dīna qz p̄ ī eēntia di
uina ē duplex fecūditas in q̄ntū ibi ē in
tellect⁹ ifinit⁹ & uolūtas ifinita & me
diatib⁹ istis stat̄ pullulat̄ rlōes origīs
pt̄tētes ad 9mūicationē naſe q̄ natā uel
eēntia dīna 9mūicaf̄ z^m istā duplē fe
cūditatē iā dictā q̄b⁹ iā p̄ itellectis pul
lulat̄ 9uēs rlōes p̄supponēt̄ istas & ita
tales 9uēs rlōes & si sint rlōes r̄ales nō
tū 9stiuunt nec distiguūt personas.

De mō g° ponēdi qualr̄ rlō possit cō
stituere psonas & eas distiguere dclarat̄
phoc q̄ pducēs necessario distiguitur a
suo oppoito realit̄ qz idēnī pducit se z^m
Aug^m. 1. tri. 1. g° erit aliqua rlō realis &
distictio r̄alis aliq⁹ & q̄ sūt ī eēntia dīna
Non aut̄ p̄nt ibi eē aliquo mō p̄forma
tionē pp̄ simplicitatē dīna g° erūt p̄se
subsistētes ī illa natā g° erunt persone

disticte raliter. Qualiter autem ex hoc
nō sequeatur distinctione eentia in qua subsistunt
declaratur quod idem illimitatum potest esse funda-
mentum rationis oppositorum & tunc de illa ratione
manere uno modo alio modo transire. Et circa
hoc sunt multe altercatioes etiamque rationes
ratione distinguantur. Sed breuiter posset dici
quod secundum illam uiam ratione in eo quod ratione est non est forma
liter eentia quod secundum Augustinum, tract. c. 3. Si
eentia est ad aliud ianum non est eentia. Et potest
argui similiter everso. Si ratione formaliter est
entitas ad se gressus non est ratione. Ita est ex hoc quod
est ratione est oppositum ut termini ita quod nonpare ea
ad eentias non includendo habitudinem ad
opponendum est non nonpare ratione ad eentias est ex
hoc quod est oppositum necessario distinguitur
realiter ab eo & tamen non oportet raliter eentia
distinguere quod eentia non est formaliter ratione distinc-
ta. Nec ostendam ibi esse rationem quia licet ratione
maneat sic quod non est formaliter eentia tamen
per infinitatem eentie transire in ea etiam perfectas
ydeputatatem ad ea manet igit ratione formaliter
quia ratione ei usque est formaliter ratione non est ratione
entiae & transire per perfectas ydemputatatem ad
eentia licet non in ydeputatatem formaliter & illud
materiale sic sufficit ad distinctionem formaliter
& realiter sicut distinctione eentiae & ex his
quod ista eentia est simplex ista distinctione non
erit informatum sed subsistetur & ex hoc quod
ista eentia est infinita istud manere forma
liter est sicut ratione. CONTRA
istam conclusioem arguit quod duplicitia. Prior
non pando rationem ad rationem. Secundo non pando
rationem ad originem 3º ex propria ratione ipsius non
constitutum. Et quanto per auctoritatem. Quia
tamen ad primam viam arguo sic ratione aliquod re-
ferent formaliter non autem ipsummet ratione referuntur
quia etiam Augustinus, tract. c. 2. ostendit rationem est ali-
quod excepta ratione quod in principio capitulo ter-
tii huiusmodi non est ad se non est ratione quod distinc-

dicatur ad aliquod ratione. non non referent ratione nisi illud
quod referuntur est aliquod posterius eo nec si
multa natura genere prius natum similitudinem eentia
dina non referent realiter quod non distinguunt ratione
igit tamen supponunt referent genere prius est ibi rea-
liter supponunt & naturaliter quod ratione genere supponunt
ratione dinum non constituitur est supponit per
ratione. Et ex hoc ultra in fero & est probatio
assumptorum si supponunt primo realiter referent
sequeatur quod supponunt primo non constituitur est
supponit per ratione probatio istius ultime ratione
quia omne genere a necessitate exigit
potest & prius unionem & huius non tamen in ratione
potest uno sed in ratione per accedentes uno.
Sicut. non est hoc corporis exigit esse corporis
& animae & unionem eorum ita est hoc albi per
exigit esse huius & albedine & unionem
eorum genere esse alicuius relati quod de referto primo
est. quod totum exigit ratione ut formam &
illud quod referent ratione. quod est tamen & unionem
istorum prius genere informatum aliquod ratione quod sit a
liquo ratione. quod non potest dicatur ratione primo
illud autem prior informatum ratione potest dici re-
ferto quod non est informatum aliquod forma potest dici
tale genere nihil in dicens potest dici referri nisi
aliqd sit. quod totum quod est nominative dicatur
referto illud non constituit ratione formaliter tamquam
potest in ipso inclusa per ex doctrina quod est referto primo
ad illud quod est nominative de referto & illud
non potest esse nisi suppositum ut per ostensum est genere
zec. Confirmatur ista ratione in simili quod sicut
huius non est animatus per non nisi quod corpus est
quod potest informatum anima ita videtur esse in propo-
nito quod nihil erit relatum primo quod constituit
in esse formaliter per ratione nisi aliquod prius
sit relatum quod dicatur nominative propter
denominationem a ratione. Iuxta hoc pos-
set argui sed minus efficaciter sicut ratione non est
referto nec eentia divina ut per genere tamen potest
referatur sed quod referuntur prius est ad se ut

þbatū ē 2^m Aug^m. 7. tri. c. 2. Si p̄r̄ non
ē aliqd ad se nō erit aliqd q̄ ad altery di-
cat. Tu z rōe qz qd refert nō ē simul na-
ta cū rlōe qz nihil est simul natura cum
relatione nisi relatio ergo illud quod
refertur esset relatio & ita rlō reterret
Nec ē posteri⁹ naſa rlōe qz qd ē q̄le q̄li-
tate n̄ ē posteri⁹ q̄litate Similr̄ de q̄titā
te & aliis formis g° a simili d̄ rlōe g° o3
dare 3^m mēbꝝ. s. q̄ illud qd refertur est
pri⁹ rlōne & tūc uide⁹ seqꝝ q̄ sit absolu-
tū qz nihil pri⁹ rlōe uide⁹ nisi absolutū

Itē scđo sic rlō ſalis p̄exigit diſtictio-
nē realem extremonꝝ g° nulla rlō cauſat
p° diſtictionē realē extremonꝝ g° n̄z h
p° aīcedētis. s. metha. c. de eodē p̄bat
ydeptitatē n̄ eē rlōeꝝ ſalē qz n̄ p̄exigit
diſtictionē realē extremonꝝ. Si dicat q̄
illa n̄ ē ſalis qz nec p̄exigit nec facit diſ-
tinctionē extremonꝝ realē. Contra g°
iſtud argumētū extrema n̄ ſūt diſticta
ſalit g° n̄ ē rlō ſalis n̄ ualꝝ aut. n. accipi-
tur i aīcedēte q̄ extrema n̄ ſūt diſticta
diſtictione p̄cedēte rlōeꝝ & tūc n̄ ſeq̄t
g° rlō n̄ ē realis qz ſic poſſet accipi in p̄
poſito Aut accipit i aīcedēte q̄ extrea
n̄ ſūt diſticta diſtictione facta hac relōe
ſi ſic accipit ſz iō n̄ ē ſcta diſtictio realis
extremonꝝ p̄ iſta qz iſta n̄ ē rlō ſalis g°
iſferre ex aīcedēte ſic ſūpto relōz n̄ eſſe
realē ē iſferre qz n̄ ē realis iō n̄ ē realis qd̄
mihilē. Alit dī q̄ maior ē uera de ac-
cidētali relōe q̄ aduenit extremitis iā diſ-
tinctis talis n̄ ē iſta ſz ē qſtituēs ſup^m
formalī diſtictū p̄ ipaz. Contra iſtud
relationi uñ ē rlō quenit q̄ ſit ad aliud
quia ſi non eſt ad aliud non eſt relationis
alioqñ enim poſſet dici q̄ paternitas
pōz eē relō realis abſq̄ filio. ſi n̄ oportet
aliquo mō extrea relōis eē diſticta

Sicut nec ydēptitatis. aut g° hec p̄nitas ē ad aliud distictū sola filiatiōe aut ad aliud distictū distictiōe priori q̄ illa q̄ eēt affiliatiōe. Si scđo mō habet p̄poītū Si p° mō igif arguēdo p̄nitas non est ad aliud distictū g° n̄ ē realis ē sic argue re huic relōni n̄ ē rlō realis oppoīta g° n̄ ē realis s̄z hec uideſ manifestiō ḡntē n̄m g° ar̄m habet i multis rlōib⁹ ad ḡcludē dū eas n̄ eē reales p̄ hoc q̄ non sunt int̄ extrēa realis disticta l; eēt ḡmūit peti° principii. Itē z° sicois relō t̄mīat p° ad abſolutū pri⁹ termin⁹ rlōis i psōa ē aliq̄ psōa & n̄ eēntia qz s̄c eēntia n̄fser̄ ita nō t̄mīat rlōe. Ita. n. termin⁹ relōis distiguif sicut relatū g° plona i quantū disticta ab alia & t̄mīans e9 rlōz ad se ē abſoluta maior declarabit. di. 30. q. d. rlōe dei ad creaſaz. Ex scđa uia arguitur p° ex ordīe q̄ necessario reçrit origiatio q̄ uideſ duplex Nā prici⁹ originās uir pri⁹ origiato uideſ ēt prius origie. Ex prima prioritate arguſ originās ē pri⁹ originato s̄z rltm̄ nullo mō pri⁹ ē corre latiuo qz sūt simul g° 2ē. Et ḡfirmat ratio q̄ſi exoppoīto ḡclusionis sic li pſo ne nō sunt absolute s̄z p° reltie tūc non erit aliud p̄ez origiare filiū q̄ p̄ez h̄re fi⁹ corrli⁹ ſicut p̄z q̄ p̄ ex se eo q̄ paſt h̄z filiū corrli⁹ qz i nullo iſtāti n̄ naſc nec origiſ pōt itelligi p̄ sine filio niſi itelligat habere fi⁹ g° ex se ſi origine h̄z filiug° n̄ originat eū ſi nihil origiāſ niſi corrli⁹. Hoc manifestiō ſic argu itur illud nō originat qd poīto i naſcibi li & circūscripta oī actione h̄z totū ſuū eē tale ē corrli⁹ i naſcibilis qz ex natura ſola rlōis ut ē act⁹ prim⁹ circūscripta oī actione ſi act⁹ ſi corrli⁹ naſcibilis ē

non nascibili existente g° zē. Item ex scda prioritate argui sic p° suppo^m p̄intelligit aliq° mō accōni qz pri⁹ itel ligitur unūqdc⁹ eē p se q p se agat i illo priori si ē suppoitū ad se habet ppo^m. Si nō ē suppoitū ad se s̄z ad aliud ut ad filiū g° simul itelligit fili⁹ & ita fili⁹ p̄ intelligit generationi & ita fili⁹ non est tm̄ ḡnatiōis. Et cōfirmat quia q̄cūq prioritate unū corrītm̄ p̄ intelligit alicui eadē prioritate reliquū corrītm̄ p̄ intelligit eidē pp̄ simultatē relatiuor. Itē rlō nō p̄t originari nisi aliq° absoluto prius origiato aut i rīlato aut i termino sicut nec mot⁹ p̄t eē p se ita ad aliqd s̄z tīm per accidens tm̄ quia ē p se ad ab solutū i lō uel i termino rlōis ex. s. phi g° psona dīna q̄ primo origiāt non p̄t eē tm̄ rlō subsistēs. Sz o3 ponere aliqd absolutū qd p° origiāt. Et cōfirmat ista rō maxime si neget eēntiā eē tm̄ formalē h⁹ pduccōis tūc. n. n̄ origiātū erit ad se nec formalis tm̄ origis qd ui⁹ i ḡueniēs. Itē q̄rto tūc nulla produccō idīnis erit generatio qz ḡnatiō ē ad primā lōaz licut ad ter^m pductū hic aut pōit rlō uel rlīm̄ primū pductū g° ē pductio i generi rlōis & nō generatio.

Prefea. s. oē corrītm̄ eq̄ respicit na fal̄ suū corrītm̄ g° eq̄ na fal̄ spirās respicit spiratū licut generās ḡnatū g° li pductū utraq̄ pduccōe tm̄ rlīm̄ utraq̄ eq̄ na fal̄ pductū & ita idīnis n̄ erit duplex pduccō. s. p modū nature & uoluntatis. Tūc. n. eq̄ uere p̄t dici p̄. s. s. pductū p modū na se sicut fili⁹ qd ē 9tra cīnes. Iuxta h̄ poss̄ argui de. 3. prioritate. s. rlōis ad psonaz q̄ pba p p̄m̄ z. met̄ha. c. 2. forma. n. pri⁹ est 9poito scd̄z if m̄ ibi g° p̄nitas prior ē prima p

sona & p 9n̄s rlō oppoita erit prior pri ma psona g° ipa n̄ habet a priā psona p accōez prie psonē 9n̄a de rlōe oppoita pbat per simultatē relatiuorum.

QVANTVM AD TERTI am uā arguo primosic q̄cq̄d formaliter primo 9stituit i aliquo p̄. eē & iunitate correspōdēte tali esse se toto repugnat distīctōi oppoite illi unitati & illi eē. Ex^m si rōnale primo 9stituit hoiez in ētitate & unitate specifica se toto p̄ re pugnat distīctioni specificē ita q̄ circū scribē p̄ ipo s̄sible uel possibile q̄dūq̄ aliud a rōnali q̄ n̄ ē d̄ intellectu e9 s̄tāte solo intellectu rōnalis i pugnabit sibi diuisio diuersas natās specificas & pba ista p̄pō qz s̄tōi 9stituto i pugnat ta līs distīctio i gr̄ p̄ aliqd s̄i sibi i pugnat sit illud. a. Si ipi. a. se toto repugnat habet ppo^m. Si nō s̄z i pugnat. a. p. b. erit p̄cess̄ i iſinītū uel ubiq̄ stabit illud erit ultimū 9stituēs in tali uītate & illi se toto i pugnabit distīctio oppoita tali unitati g° si p̄nitas 9stituat pri⁹ sup poīm̄ i eē psonalī sub rōe i 9muīcabilis o3 q̄ p̄nitatī pri⁹ ex rōe sua repugnet 9muīcabilitas s̄z hoc ui⁹ falsū multiplī Pri⁹ qz scd̄z istos q̄ tenent hanc opioz nulla qdītas de se ē 9muīcabilis g° n̄z p̄nitas. Scd̄o qz p̄nitas n̄ ē de se h̄ circūscripto oī eo q̄ nō ē d̄ formalī rōe p̄nitatī circūscripta. n. deitate q̄ n̄ ē de rōne formalī p̄nitatī scd̄z aug^m. 7. tri. c. 2. & 4. ubi dicit q̄ nō eo p̄ q̄ d̄ q̄ p̄nitas de se nō ē formalī infinita & p 9n̄s nō ē de se hec. Ex hoc ultra s̄p̄ nital nō ē de se hec nec multo magis erit de se 9muīcabilis qz ic̄omuīcabilitas p̄suppoit singularitatē. Tertio quia q̄libz rlō dīna origis est eq̄ eadē eēntie

dīne g° si ex illa 9trahere fūt 9muicabili
tatē quelibet equaliter eā 9trahere fūt s̄
hoc ē fallū qz spiratio actiua l̄ sit hec n̄
tū i9muicabilis qz ē iduob9. s. p̄e & fi
lio. Ex hoc aut̄ quarto pb̄at qz cum
oppoīta rltia uideāt un formiter se h̄re
ad i9muicabilitatē & spiratio actiua n̄
sit de se i9muicabilis g° nec spiratio pa
nūa sibi oppoīta g° nec 9stiuet. s.s. i
eē psonali qd̄ est falsū si ponatur rloem
9stiuere. Quito qz si pōerētur q̄cūq
pōnes ipossibiles uel i9possibiles itāte
itellec̄tu rōalis sibi repugnaret diuidi
i plures naturas specificas putas iponat
q̄ rōnale eēt dīa coloris & q̄ ille color
posset causare s̄bas de nibilo uel q̄cūq
talia poīta aut hac poītione ipossibilip̄
prior eēt pductō uolūtatis q̄ itellectus
saluata rōe generationis & spirationis
spiratio actiua eſſz i uno suppoīto & ge
neratio actiua tūc eſſz iduob9. Spiritui
sc̄tō i illo istātī i9no spirare fūt 9muicaret
uis generatiā g° mō generatiōi non re
pugnat i se. formalit̄ 9muicabilitas.

Ad istud argumētū de primo i9muicabili R̄ n̄deī dupl̄ uno mō q̄ p̄nitas l̄
non sit i9muicabilis uñ p̄nitas tū p̄
nitas dīna iqtū. dīna ē i9muicabilis ^{dia}
q̄ p̄nitas s̄bsistēs q̄lis ē illa q̄ ē ideo ē
icoicabilis s̄z n̄o p̄nitas q̄ ē iherēs q̄lis
ē creata. Contra istā rñsionē priam
l̄ 9cludāt tres ultime pb̄es. Alī tū
arguo dupl̄ priō sic qñ duo p̄se 9stiu
uit aliquod z̄m neutr̄ illoē h̄z ab alte
ro illā 9ditionē q̄ ē ppria Sibi i9ntum
9stiuunt s̄z utr̄ q̄ h̄z talē ex se p̄.
uerbi gratia de materia & forma materia a
forma n̄o h̄z potentialitatē q̄ ē 9dicō
e9 i causando 9pōm. Nec forma h̄z a
materia actualitatē q̄ ē 9dicō e9 i9poīto

ita idiffinitione gen9 n̄ h̄z a drā deter
mīabile 9ceptū n̄z drā h̄z a genere ac^m
specificū idiuisibile i plurā sc̄d̄ speciē
g° si psona 9stiuat ex eēntia & pprie
tate i9muicabili neutr̄ habebit ab alte
ro q̄ ē sibi ppriū Et sic sicut eēntia n̄o
h̄z i9muicabilitatē a ppriate s̄z ē ex se
i p̄a i9muicabilis circūscribēdo p̄ itellec
tū ppriatē ita pprietas n̄o habebit
ab eēntia in i9muicabilitatē s̄z erit ex se
p̄. talis circūscripta p̄ ipossibile eēntia.

Preterea eēntia n̄o dat i9muicabili
tatē patri ut ē materie eēntie qz i p̄a est
coicabilis iḡ i p̄a ut itelligit habere vir
tualiter paternitatē i se & ita idē ut vir
tualiter i eēntia erit rō i 9muicabilita
tis sui i p̄ius ut formalit̄ tale qd̄ e i 9ueī
ens. Tū qz d̄ illo ut ē virtualit̄ i eēntia
q̄raz aut ē coicabile aut i coicabile Si co
municabile n̄o erit rō i9muicabilitatis pa
ternitati ut formalit̄ i se si i coicabile &
ab eēntia sc̄d̄ istā rñsionē iter̄ arguet
q̄ n̄o ab essentia ut materie eēntia ē siē
prius & siē infinitū aut comuicabile aut
icoicabile Tū qznulla unitas uerius uel
itēs i9 cōuenit alicui ut ē virtualiter tñ
q̄ ut ē formaliter unū & hoc loquēdo d̄
unitate ppria illi & hoc p̄z sicut de en
titate ppria. Tū qz qd̄ ē i alīq̄ ē in
eo p̄ modū e9 g° qd̄ ē i eēntie virtualit̄ ut
p̄cile ē i ea n̄o ē ibi ut i9muicabile. Cōtra
illud qd̄ rñdetur postea d̄ illoē subsistē
te q̄ i p̄a ē i9muicabilis Quero cū prius o
porteat intelligere aliquid esse h̄q̄ sub
sistens q̄ro p̄ qd̄ paternitas sit hec d̄ se
cū n̄os sit formaliter infinita g° multo ma
gis nec ē de se subsistens g° nec de se i
coicabilis. Itē arguiſ sic Secūdo pri
cipaliter q̄m ad istā uia ab ultī disticti
uis & constitutiuis aliquorū n̄o potest

abstrabi aliqd cōmūē dictū iqd de eis.
pōatio qz si ē aliqd 9ūe eis illo 9mūi n̄
dīfigūt̄ p̄rio s̄z aliquo 9trahēte dīli
gūf & ita non sunt primo dīfīciua.
si ḡ sūt primo dīfīciua nihil ē 9ūe eis
dictū iqd a paternitate aūt & filiatione
abstrabit̄ hoc q̄ ē rlō qz uidet̄ ee eis cō
mūe & ūūoce dictū pōt. n. itellect⁹ eē
cert⁹ de relōe & dubi⁹ de hacrlōe uel
illa ḡ ista aq̄b⁹ abstrabit̄ nō sūt primo
dīfīciua. n̄idef̄ negādo minorē dd⁹
q̄ rlōes dīne sunt primo diuerse. Cō
tra hoc argutum est frequēt & pōt nnū
mediū iterari qz tūc scīes unā originez
i dīnis & nescīes ut illa origiātio eēt
generatio uel spiratio nullū 9ceptū ha
beret nisi dī uoce uana ḡ. uana esset illa
pbleumata q̄ fūt de generatiōe siue p
duccōe icoī & soluūt̄ p̄ ppria media an
q̄ qraſ de pductionē i speciali. Item
tertio ppri⁹ 9stitut⁹ suppositi i aliqua
natura uidet̄ facere p̄ se unū cū illa naſa
qz nō uidet̄ q̄ p accidēs possit eē p̄im⁹
fīmpl̄ i aliquo genere sc̄d̄z pl̄m z̄ ph̄i

Primū aūt de q̄ naſa dicif̄ p̄ se ē e9
ppri⁹ suppo⁹ ḡ. z̄. S̄z sicut i creatis
rlō ē alteri⁹ generis ab absoluto & ideo
nō facit unū cū eo p̄le ita i dīnis nō uidet̄
ee un⁹ 9cept⁹ p̄ se abloluti & relōis ḡ
si plona ista duo i cludat eēntialf. s. eēn
tiā & rlōz n̄ uidet̄ ee suppo⁹ p̄ se & p⁹m
tal⁹ naſe s̄z. q. p accīs suppositi & ita
uidet̄ q̄ possit dari aliqd pri⁹ 9stitut⁹
p̄ se suppositi i illa natura. Cōfirmat̄
rō p̄ia ydēptitas uidet̄ esse p̄ie nature
ad ppri⁹ suppoit⁹ ḡ illa ydēptitas n̄
ē p accīs nec. q. p accīs s̄z oīo p̄ se ḡ sup
po⁹ nō i cludit̄ aliqd. q. alteri⁹ generis
a natura. Confirmatur et qz alī ma
gis p̄ se ydēptitas s̄be create eēt ad sup

po⁹ suū q̄ nature dīne ad suū suppo⁹
qd̄ ē i9ueniēs. Confirmat̄ z̄ qz s̄ba dī
cit totū q̄eqd̄ ē prime s̄be ḡ. i p̄ia s̄ba
nō cōcurrīt alia quiditas dīfīcta a qdīta
te sc̄de s̄be ḡ nec qdītas rlōis q̄ ē dīfīc
ta a qdītate eēntie p̄tinet ad rōem p̄ie
s̄be. Si. n. prima s̄ba i cludit̄ p̄ se qdītate
dīfīcta a qdītate sc̄de s̄be ḡ nō magis
ē p̄ se suppoit⁹ s̄be q̄ illi⁹ qdītatis alteri
us & itaneutri⁹ uel utriusq̄. Nec ual⁹
hic r̄nsio q̄ hec qdītas est illa p̄ ydēpt
titatē & ideo idē p̄ se unū pōt esse p̄ se
suppositi utriusq̄ qdītatis hoc. n. non
saluat p̄ se unitatē suppositi qz suppo⁹
ponit̄ p̄ se suppoit⁹ qdītatis accep̄t̄
uel actuātis sc̄d̄m formalem rōe. Non
aūt p̄ p̄ ydēptitatē rōalem & nō formale
i p̄ius ad alia tūc enī p̄ se suppoit⁹ entis
ess̄ p̄ se suppoit⁹ unīq̄ p̄ ueraz ydēpt
titatē unīq̄ ad ens ita p̄ se suppoit⁹ unīq̄
p̄ se est tñ p̄ se suppoit⁹ quiditatis for
malī unīq̄ & p̄ ḡns nullius formalī dī
fīcta ab illa & p̄ ḡns nullaz naturaz for
malī dīfīcta i cludit̄ p̄ se primo mō qz
nō ē rō q̄ non eēt p̄ se suppo⁹ quidita
tis illi⁹ dīfīcta si p̄ se illaz i cluderet p̄.
mō. Si instet hic de attributis non ē
simile quia nullū attributū per se cōſti
tuit suppositi deitatis l̄z ē pa⁹ z̄ dām.
4. & 9. & nō est i9ueniēs quasi pa⁹ nē
cū. q. s̄ba q̄si p accīs esse idē & et cū sup
posito s̄bi l̄z sit i9ueniēs primū suppo
sitū primī s̄bi eē es p accīs in se. Ad
illā tertiam rōz q̄ p̄cedit ex p̄ se unitate
suppositi nature dīne R̄ndef̄ q̄ rlō 9slī
tuit ut trālit i eēntiā & ita non ut ē alte
ri⁹ generis nec p̄p hoc seq̄t̄ q̄ 9stitut⁹
sit absolutū quia relatio seruat illud qd̄
est ppri⁹ sibi bene tñ 9cedif̄ q̄ illud
qd̄ dereliquit̄ per rlōz est absolutum

qz illud derelictū est esse dīnū. Contra istā rēsōnē arguitur quero aut rō
ḡstituit ut est idē eēntie formalē siue
quiditatē aut non. Si sic sequūt̄ duo i
guenientia unū q̄rlō non erit rō quia
scd̄ Augm. 7. tri. si est ad alterū iā non
ē s̄ba & pari rōe si ē formalē s̄ba iā non
ē ad alid s̄lī aliud qcqd ḡstituit̄ aliq̄ in
q̄tū formalē absolutū ē formaliter absō
solutū. Et ita suppoītū ḡstitutū ēēt for
maliter absolutū Aut ḡstituit̄ rōe i q̄n
tū trālit siue ē idē eēntie n̄ formaliter
s̄ realē & cū hoc stat q̄ ḡstituit̄ rōne
pprie ut ē rō quia rō nullo modo pōt̄
ḡsiderari i dīnis q̄n sit eadē realē eēntie
si ḡ scd̄ aliquē modū ḡsiderata ḡstitut̄
et suppoīt̄ paeñs. Et cū scd̄ omnem
modū ḡsiderata realē ē eadē eēntie l̄z n̄
formalē ex hoc q̄ illa ut eadē realē eēntie
ḡstituit̄ non p̄hibet̄ ḡstituta ēē ens
paccidens. Non aut̄ pōt̄ ḡstituerē ut
magis idē eēntie q̄ realē quia ut forma
liter n̄ ē idē. Preterea qd̄ dicit̄ rōz
dereliquerē ēē absolutū hoc uideſ̄ pug
nare sibi ipsi quia forma non p̄erelin
quit aliud esse a se sicut albedo n̄ deſ
linquit aliud i albo quo ē albū q̄ seiñm
ḡ pprietas ḡstituēs si ḡseruat̄ hoc qd̄
est sibi ppriū dereliquit̄ hoc quod est
sibi ppriū & n̄ aliud Similē quō pōt̄
esse absolutū derelinq̄ a ppriate rōtia
si p̄cederet eā iploña. Itē scd̄ istam
uiā tertīā Arguo q̄rto sic p̄ia substā
tiā ē maxime s̄ba scd̄ p̄hī i predicas
tis & hoc n̄ est ipfēctionis ḡ uidetur
q̄ hoc mō poss̄ ponī prima s̄ba i dīnis
uidelz plōna cui maxime ḡpetit substā
tere hoc ē p̄ se esse relō aut̄ n̄ uidet̄ p̄ se
ḡstituere formaliter aliquid s̄bstātēs n̄
p̄ ḡns primā substātiā. Cōfirmatur

et qz cū s̄ba scd̄ n̄ icludat aliquid qd̄
non est formaliter s̄ba ḡ nec prima s̄ba
stātiā q̄ est maxime s̄ba icludet quia s̄ba
non est ex nō s̄ba. Confirmat̄ iter
rō quia si in his q̄ sunt ad aliquid idēmis
non tñ oꝝ ponere quiditatē puta non
tñ paternitatē s̄ et hāc p̄nitatē & ul
tra hāc ēt sub rōe i ḡmuicabilis & hec
oia ḡpetere sibi i q̄tū est ad aliud & n̄
n̄ ē formaliter illud quod est ad se q̄re
n̄ pōt̄ ita i eo q̄ ē ad se n̄ p̄ illud forma
liter qd̄ est ad aliud haberī hoc quod ē
icoicabile. Et cōfirmat̄ istud ultio quia
in s̄ba creata l̄z ipfēctionis sit limitari
ad unā subsistētiā siue ad unū esse p̄fec
tissimū qd̄ nullo modo est determinabile
nec ḡtrahibile nec pōt̄ esse aliquid alic⁹
generis tñ quod natura i p̄a siue aliquo
alteri⁹ generis possit habere ultimū ēē
scd̄ qd̄ n̄ ē natū ḡtrahi aliq⁹ alio h̄ n̄
est alic⁹ ipfēctionis qz hoc est comū
s̄biis & negat̄ ab accidenb⁹ pp̄ eorū in
p̄fectionez ḡ. uidet̄ q̄ natura dīna ut ē
ad se habebit ultimū ēē actuale & ul
timā unitatez s̄abs q̄ limitatione ad ēē
subsistentie uniḡ siue ad unicū ēē sub
sistētie. R̄ndet̄ ad hāc rōe z̄rtā q̄
p̄cedit ex rōe prime s̄be dicēndo q̄ rō
h̄z uim pprietas in ḡmuicabilis prime
s̄be & ideo h̄z uim ḡstituēdi hāc primā
s̄ba uel suppoītū scd̄ s̄be. Quod cō
firmatur p̄ hoc q̄ q̄ sunt spersa i inferio
rib⁹ unita sunt in superioribus & ideo
l̄z alio gueniat alicui increaturis ēē ad a
liud & subsistere tñ possunt ista eodem
ḡpetere deo & plōnis dīnis. Contra
istud Arguo quero q̄ uim itelligis aut
uim cause efficientis aut formalis. Si
efficiētis. q̄ causabit ibi quādā fālitatē
absolutā q̄ formaliter ḡstituet ibi p̄ia

Tale est illa

S̄ba & ita 9cedit ppo^m q̄ s̄ba prima 9
st̄tuīt aliq̄ realitate absoluta. Et cū hoc
addit̄ unū aliud ip̄ossible q̄ rlō posset
causare illā psonā absolutā. Si scđo
mō l. formaliter cū nulla forma habeat
uim 9st̄tuēdi aliqd formaliter nisi ta
le q̄le natū ē esse a tali forma sicut albe°
nō h̄z uim 9st̄tuēdi aliqd nō albū & q̄
iclusūt i albo seq̄t q̄ rlō q̄ ē eēntialr̄ hai
tudo ad aliud n̄ h̄z uim 9st̄tuēdi aliqd
ad se. Confirmatio illa nihil uidetur
ualere Ideo. n. fit talis unio ideo pp̄ infi
nitatē eēntie dīne q̄ se includit unitiue
omnē pfectionē simplē & omnē realita
tē sibi 9possibilē pprietas aut̄ n̄ est for
maliter ifita ḡ nō oꝝ in ea. l. ppriate
uniri omnē realitatē & maxime nō illaz
q̄ uidet̄ sibi formalr̄ repugnare aut non
posse i ea icludi q̄a maiorē pfectionē di
ceret formaliter q̄ istā uel oīo nō miorē

EX Q VAR TA VIA ARG
uitur p auctoritatē Augu. 7. tri. c. 2. oē r̄
latīnē aliqd excepta rlōe ḡ sicut ddux
it prima rō uidet 9ceder q̄ illud q̄ r̄fer
tur aliquid ē ad se. Itē iedē. c. 8. oīs
res ad se subsistit q̄nto magis de⁹ & lo
qui d̄ subsistere qd̄ 9uenit s̄be put̄ gre
ci accipiūt s̄ba Accipiūt. n. ip̄i s̄ba s̄m
eū sicut nos accipim⁹ psonā ḡ. subsiste
re qd̄ 9uenit p lone in quantū psonā qd̄
numeratur i trib⁹ put̄. l. dicuntur tres
subsistētes illud ē ad se scđz eū & mđt̄
d̄r̄ q̄ iconueniēs est psonaz dīnāz sub
sistere ad aliud hoc modo accipiēdosub
sistere. Itē tertio oīa q̄ ponūt indiffiōe
p lone siue a boe. de duab⁹ naturis siue
A Ric. 4. tri. c. 22. sūt absolute ita q̄ n̄
illor̄ icludit eēntialif̄ rlōz & diffinitio
debet exprimere q̄dīratez i tr̄secā diffi
nitiḡ zē. Ad anctoritates augu. iā

adductas hic i q̄rta uia r̄ndet q̄ aug⁹.
loquitur de formalī significato h̄9 noīs
psonā nō de materialī Formalr̄. n. signi
ficat nomē p lone aliquid i se distīctum
& ab alio distīctū in natura itellecuali
accidit aut̄ h̄uic significato formalipqđ
sit talis distīctio tñ i aliq̄ naīa necesse ē
illud distīctū esse absolutū sicut i naīa
creata i aliq̄ aut̄ rlōez sicut i ppoīto.

Cōtra hanc R̄n̄lionē arguo sic aut
aug⁹ intelligit i illo formalī significato
p lone idistīctū i se & distīctū ab alio
scđz eēntiā & tunc nō magis 9cederet
q̄ fint tres persone q̄ tres eēntie line:z
distīcta 2^m eēntiā quod uidetur maīsel
te 9 tra itētiōez luā ubi uult q̄ alī uta
mur nos noīe s̄bie q̄ greci ip̄i utūt p̄ plo
p̄ma s̄ba & 9cedūt. 3. s̄bas eo mō quo nos
tres psonas ergo nos. 3. psonas aut in
telligit idistīctū i se 2^m substātiā i coīca
bilem & sic distīctum ab alio & tunc si
illud 2^m formale signifīt ē ad se habet
ppoītū. **TERTIA OPINIO** ē
9cordās rōnib⁹ & auctoritatib⁹ adduc
tis contra scđā & ponit dīnas p̄lōas eē
absolutas quod ne uideatur nouū & ex
traneū adducit dīctū c9dā doctoris an
tiqui disfīguentis aliquid dici duplicit̄
2^m substātiā dicit. n. sic Intelligēdū ē
q̄ sicut dicit Richard⁹ dīctō uictore
dici secundū substātiā est duplē aut in
dicādo substātiā 2^m natram 9mūem
& sic d̄r̄ homo 2^m substātiā aut indicā.
substātiā ut suppoītū certū ut quidam
homo primo modo d̄r̄ substātiām est
dicere quid secūdo mō d̄r̄ substātiām
est dicere aliquid. Dicō ḡ qd̄ nomē sub
stātie uel essentie dici 2^m substātiā qz
indicat naturam 9mūem s̄z persona d̄r̄
2^m substātiā quia idicat suppoītū certū

& diffīctū natura aut̄ gūis nō multipli-
catur nec refertur & iō qđ dicit s̄baꝝ z^m
naturaꝝ ḡmanē ita dicitur ad se ꝑnullo
mō pōt dici z^m rlōꝝ & hoc mō diuidit
ex oppoīto ḡtra ad aliqd Suppoītu aut̄
siū ypoſtaſis natū ē plurificari & ad ali-
ud ḡpari & ita referri & ꝑ sic dicit z^m
s̄baꝝ nihil ipedit rōne relationis ſupad-
dite dici z^m rlōꝝ & hoc uult diceſ Ric.
de ſancto uictore. Scđm hoc g° pon-
eretur ꝑ pſone dīne diſtinguerēt p alīqꝝ
realitates abſolutas in coicabiles nō tñ
illa ḡſtituta eſſent abſoluta primo mō
ſz ſecūdo mō quia & ſi nō eēt formalē
rlōes tñ cōſtituta per īpas eſſet referibi-
lia. Et ſi obiciatur quomō ſaluabitur
ḡmuīſ ſnīa ſctōꝝ dīcētū ploñas diſting-
ui p rlōes. Ad hoc pōt accipi dīct^m
e9dē doctoris idē.n. doctor in. q. illa ſ-
pprietates diſtinguant ploñas dicit ꝑ^m
z^m ꝑ ſunt habitudīes non diſtingunt p-
loñas ſz z^m ꝑ ſunt origines qđ uerbū
lꝫ forte iſpe nō ſic iſtelligat pōt expōi ꝑ
origines nō diſtingunt ploñas formaliter
ſz. q. p̄cipiatīe ſicut mot⁹ iſcreaturis &
maxime ſi eēt iſ mouente & nō inmoto
non diſtingueret termīos mot⁹ formalē
ſz effectiue eo ꝑ ptieret ad gen⁹ cause
efficiētis quē admodū et ſi natura hūa-
na poneretur i uno hoīe & iſpa n̄ posſet
multiplicari niſi p generationē posſet
dici ꝑ generatio multiplicat hoīes non
quidē formaliter. q. hoīes diſtinguerēt
generatiōnib⁹ formalē ut ſūt genera-
tiones ſz q̄ ſi effectiue quia generatio ſdu-
cit ad genus cause efficiētis Ita p ſz
dici i ppōito ꝑ natura dīna n̄ ḡmuīcat
Suppoītis niſi p originē & ita origine
& p ḡns rlōe diſtingunt pſone i naīa
dīna q̄ ſi p̄cipiatīe reducēdo ad īpm

principiās qđ diſtinguit nō formalē ſed
correspōdēter diſtingueti effectiue i cre-
atura Et tūc poſſet poni ex^m ꝑ ſicut ſi
aīa itelleſtiua primo pſiceret uel ḡſtitu-
eret cor iēē ſuppoīti & ſcđo cor aīatum
poſz pducere manū i eē ſuppoīti non
eēnt aliq̄ diſticta i natura aīati niſi per
origines & tñ formalē eſſent aliq̄ abſo-
luta quoꝝ unū pducitur p alterꝝ i īpis
tñ uere eſſent rlōes pducētis & pduc-
ti n̄ enī min⁹ ſaluantur rlōes ſz magis
ut uidetur ſi ponan̄t aliq̄ abſoluta que
p̄nt referri ꝑ ſi nō ponan̄t talia aliq̄ abſo-
luta. Per iſta duo diſta primū de
dupli ci abſoluto z^m de origine diſting-
uente quali correſpondentur principio
effectiue i creaturis non formalī. poſſūt
multe auctoritates expoī ꝑ uideſ i ḡtra-
riū. CONTRA ISTAM OPI-
MONĒ pōt obici qđ iſpa n̄ uideſ ſtare cū
fide. primo qz ſaluator exprimēt math
ultimo totā ueritatē ſuā ꝑ de trinitate
tenēda ē nominat tres ploñas nomib⁹
ſlatīs. In nomine iqt. p. &. f. &. s. s. Si
militeer Io. i canonica ſua prima .c. ſ. z.
ſūt qui. t. d. i. c. p. u. &. s. s. Et generalit
ubicūꝝ iſcriptura canonica loq̄ de pſo-
nis dīniſ exprimit eas noīb⁹ rltis uideſ
iḡ ꝑ ponere eas abſolutas ḡtradicat
ſcripture & et fidei Secūdo qz uniu-
ſalis ecclesia ubicūꝝ exprimit ueritatez
de trinitate tenēdam exprimit pſonas
nominiſ rltis ſicut p ſymbolo appoſ-
tolꝝ & athanasi & ſymbolo niceo &
iāliiſ qbuscūꝝ auſtenticiſ declaratiōnib⁹
fidei p ecclesiā uniuersalē g° oppoītum
repugnat scripture ſacre ut iſpa ē ab ec-
clēia declarata. Tertio quia ſancti doc-
tores & catholici ḡmuīter tractantes d
iſto articulo tñ pōt & ſaluāt trinitatē

psoneꝝ r̄lāꝝ quorū doctrinā saltē mul
torū autenticavit uniuersalis ecclesia si
p̄ i canone dī. 5. Sancta romana ecclia
ḡ. 1 d̄ctis istorū sanctorū tradicere est
tradicere ecclie auctēticāti dicta eorū

Hic tñr m̄nab⁹

Si dicat ad istā obiectionē q̄ ista op̄
nō solū fidei n̄ repugnat s̄z q̄ magis ē
scripture sacre concordat. Primum
ostendit dupliciter primosicq; q̄cquid
dā trinitate lacra scriptura tradidit uel
ecclesia declarauit uel doctor autentic⁹
manifeste asseruit h̄ totū dicta opio cō
cedit uiz q̄ tres psone ḡgrue exprimūt
nomib⁹ relatiuis. s̄. p. & f. & s. s. q̄ 9ce
dit ibi uere r̄lōes originis q̄ 9cedit ibi
uerā originē uni⁹ psone ab alia q̄ ē ge
neratio & ita psone generās ē p̄ & p̄.
genita ē fili⁹ & p̄cessōem tertie a dua
b⁹ & ita pcedēs ē. s. s. spirat⁹. i. uolūta
re casta & scā. s̄z n̄ dicit scripta n̄z ūuer
sals ecclesia alicubi declarando q̄ plone
solis his r̄lōnib⁹ distinguātur ūicut nec
dicit q̄ distinguūt p̄prietatib⁹ abolutis
Nunc aut̄ l̄z tenēdū sit p̄ueroq; qd̄ tra
dit auctoritas n̄ est tñ negādū esse uerū
q; qd̄ ip̄a nō tradit Multa iqd ille secre
tarī xpi Iohes opa fecit Ihs que nō sūt
scripta i libro hoc & si nō hic certe nec
alicubi q̄ addit estimo mūdū nō cape
posse libros. Loyce. n. ēt lequēdo p̄z q̄
loc⁹ ab auctoritate nō t̄z negat̄. Se
cūdō sic nihil ē asserēdū esse de uerita
te fidei nisi qd̄ traditur i scriptura uel ab
ūiuersali eccia declarat̄ uel ex altero sic ē
dito uel declarato necessario & euident̄
ifertur tale nō uidetur eē plonas nullis
p̄prietatib⁹ abolutis distinguī ḡ. z̄. p̄.
ps minoris uidetur plana quia scriptura
nusq̄ tradidit hoc q̄. n. r̄lōes affirmat
absolutas p̄prietates nunq̄ negat.

Secūda ps p̄ba q̄ quecūq; tenēda
Ecclesia circa artículos de trinitate
declarasse inueniē continent̄ in simbolo
apostolorum uel athanasii uel niceno
uel extra de ūuma trinitate & f. ca. fir
miter & dampnam⁹ q̄ duo capitula edi
ta fuerūt īcōcio generali sub Innocen
tio tertio celebrato. Vel extra de ūuma
tri. & f. ca. fideli & ē hodie i sexto li. d
cretalī quod caplī editū fuit ī ḡcio
Lugdunensi sub Grego. jo. celebrato
Non inueniunt̄ plura scripta auctenti
ca declaratione ecclie 9tinentia circa ar
tículos d̄. tri. nec in aliquo istorū declara
tur plonas p̄ p̄prietates, r̄lās constitui
utz ituēti. Tertia pars mincris p̄ba
tur q̄ r̄lōes q̄ ūiūt ad inferendū p̄poitū
extra dito p̄scripturā uel declarato p̄ec
clesiaz ūidentur omēs ūolubiles eē ūicut
postea ūidebitur ad eas. Secundum
sc̄z q̄ hec opio sacre scripture 9cordat
ostendit p̄uerbio. 30. ubi post mul
tas de deo motas q̄ones q̄rit salomon qd̄
nomē ei⁹ & qd̄ nomē filii e⁹ ūi noſhi.

Ex hoc arguitur ois q̄o aliqd cert⁹
p̄supponit & aliqd dubium q̄rit ex. 7.
meth. c. ultimo. Hic aut̄ ūipponit fili⁹
esse & queritur qd̄ ē nomē ei⁹ & pari rō
ne ūnaturam r̄lōnis ūipponit illud cui⁹
ē fili⁹ esse p̄ez & queritur qd̄ ē ei⁹ no
men ḡ. hoc existēte certo h̄c esse fīm⁹
& illū ēē patrē du⁹ est qd̄ nomē ē h⁹
& qd̄ nomē illigilz ūiste persone consi
tuantur primo i esse p̄sonali p̄ p̄prietate
i. p̄ paternitatē & filiationē p̄m⁹ nomē
hui⁹ est p̄z & p̄priū nomen illigilz est fi
li⁹ & ita certitudo eēt de filio & dubita
tio quod nomen esset ei⁹ ḡ. ūalomon
uidet intelligere q̄ non primo 9stituat
filiatiōe ūicut q̄ n̄z fili⁹ ūit p̄ri⁹ nomē

gratia & onus
1615 + unius
nam

ei⁹ s̄cito q̄ sit fili⁹ ad huc r̄stat q̄rē
scd⁹ ip̄m qđ nomē ē ei⁹ Hic breuit̄ sic
arguitur ad impossibile ducendo dato q̄
primū nomē psone q̄ ē fili⁹ sit nomen
filii q̄ sequitur si primo 9stituatur filia
tione ḡ q̄rit idem salomō & supponit

Supponit. n. primum nomē psone
& q̄rit quid ē nomē ei⁹. Si dicto mō
r̄nideatur ad obiectionē factā d̄ fid⁹ tra
tertiā opinionē 9tra hāc r̄fisionē argui
tur sic quare saluator uoluit psonas no
minibus rltis exprimere si sunt absolu
te cū sibi absolute si sint non latuisset
& 9gruū uidetur baptismū dari i uocā
do psōas dīnas p̄priis nominib⁹ ip̄ar⁹

Secūdo sic qñ articul⁹ tradi⁹ a xpo
gueniens ē ipū accipe 2m illū itellectū q̄
maxime pōt haberi a xpo talis est de p
sonis primo rltis & nullo modo absolu
tis ḡ z̄. Tertio 9nē sanctorū & docto
rū supponēde sūt eē necessari e s̄ illis
utendo uel similib⁹ 9cluditur ex mani
feste credito q̄ psone non sūt absolute
sicut p̄ i multis deduccōib⁹ mḡorum
Ad primū forsan d̄ret aliq̄s q̄ pp duo
saluator sic expressit 9grue psonas pri
mum ē quia nos docuit sicut eramus ca
paces. si aut̄ s̄int p̄prietates absolute ut
dit eas nos non posse cōcipere uel n̄ ita
faciliter sicut rlōes quia nec p uia causa
litatis & eminentie possunt cognosci a
nobis cū nō sint p̄fectiones simpliciter
nec p aliquid simile i creaturis q̄a illis i co
municabilib⁹ absolutis si s̄int nulla sūt
similia i creaturis ymo nec alicui i co
bili creato ē aliquid simile qz q̄. dlib⁹ tale
est primo diuersū aquocūq̄s alio & hāc
impossibilitatem & difficultatē 9gnos
cendi illas absolutas p̄prietates si s̄int
posset aliq̄s 9cipe ex p̄dicta q̄e salomo

is Ex⁹ h⁹ p̄ i 9ū modo loquendi ubi
frequenti⁹ exprimim⁹ oēs psonas noi
nibus rltis q̄ absolutis quia illa nomina
sunt notiora tñ 9stat psonas q̄s itendi
mus illis nominib⁹ exprimere esse inse
absolutas uerbi gratia hoc facit papa
uel ep̄s uel rex nō illa sepe dici⁹ petrū
uel Ioh̄ez qz officia sunt nociora psonis
absolutis ita posset esse hic q̄ originem
psone 9cipe possum⁹ p̄prietate⁹ absolu
tā si h̄z uel non possum⁹ uel non ita fa
ciliter possum⁹. Secūdo quia si s̄int
p̄prietates absolute & 2m has possent
psone nominari nominib⁹ absolutis sic
nominando eas non exprimitur illis no
minibus tñ d̄ ueritate fidei quātū isti
p̄ fili⁹ & s. s. quia isti nō tñ exprimi
tur distictio plonarū s̄ et origo q̄ ē in
eis & aliquo mō ex 9nti unitas eētie
qz i tali origine pfecta est coicatio e9dē
eētie & tria nomina absoluta non sic
exprimerēt hec omnia. Ad secūda⁹
forsan d̄ret aliq̄s primo q̄ iste intellec
tus quē expressit xps. 1. q̄ s̄int rltie est
absq̄ du⁹ tenend⁹ s̄ de eo quod tacuit
an s̄int absolute non est magis 9tra itel
lectū articuli una pars q̄ alia nisi ondat
repugnare itellecui quē expressit.

Secundo dicent q̄ articulos fidei
restringere ad itellectū spālē q̄ tñ tradi
t⁹ ē in generali q̄si nō possit intellect⁹
generalis esse uer⁹ nisi ille spālis sit ue
rus h̄ uidetur articulū reducere ad icet
titudinē. Videtur. n. icertū q̄ non pōt
sine icerto teneri saltē maior ruerentia
uidetur fieri articulo i uniuersali tradito
si dicatur intellectum ei⁹ uniuersalem
posse esse uer⁹ quocūq̄ spāli pōto uel
negato quod non est traditum ut tenē
dum q̄ quod non posset esse uer⁹ nisi

aliquid declaratū spāle sit uerū. Ex
emplū h̄ 9 iālis articulis creator celi &
terre non oī artare ad hoc q̄ si oīpo⁹ i
deo aliquo mō disfiguat a uolūtate nō
potuit creare & ita de oppoīta parte.
Similiter uerbū factū ē homo nō opor
artaī ad multa spālia nec ad aliquid illorū
cū quoꝝ quolibet & eius oppoīto pōt
staī hoc ueꝝ. Apt⁹ ex⁹ uidet si iudis
erat traditū ut crederent deū esse unuꝝ
& de trinitate nō explicite non solum
minor reuerentia l̄z irreuerentia & fal
sitas eſſz asserrere h̄ūc articulū nō posse
esse uerū nisi esset un⁹ pſonal⁹ ſicut eſt nn⁹
eēntial⁹ & tñ hoc uideretur eē tūc ma
gis gſonū uerbis articuli eis traditi q̄
oppo⁹ q̄z iḡ ſicut illi tūc neutrā partē
debuerūt afferere eē necessario tenēdā
ſed utraq̄ poīta necessario tenēdū eſt
q̄ i generali ſuit eis traditū ita uideatur
q̄ circa articulos i uniuersali nobis tra
ditos non debeam⁹ aſſerre ſine declar
atione eccie necessario eē hoc spāle uel
illud eſte tenēdū cū quoꝝ utroq̄ pñt
articuli ſtare ut traditū ſunt nō. n. de⁹
q̄ ſciuit ueritatē i spāli ſine cauſa q̄dam
tñ 2m itellectū uniuersalē tenēdū tra
dīdit & n̄ ad h̄ūc modū spāle nec illū
ex fide tenēdū artauit. Tertio quia
improposito nō uidet pp reuerentiam
pſoꝝ iſtaꝝ dicēdū q̄ tñ ſint r̄lōes in
eſſentia niſi h̄ certiſſie traderet pp mo
dicam ētitatē r̄lōis r̄lōi ētis abſoluti

Ad tertium forſan dīret aliq̄ pre
cise pp rōz ſolubilem a quo cūq̄ ſiant n̄
eſte tenēdū aliqd eſte de ſba fidei nec
forſan pp qcluſionē talis rōis q̄ten⁹ p̄ci
ſe eſt p̄ illā rōe⁹ qcluſa ſic arguens expo
neret ſe morti. Nec aliq̄ ſecūdū rectaz
rōe⁹ ſe deberet exponere igitur oī h̄

maiorem auctoritatē ad hoc ut aliqd te
neat eſte dī fide q̄ q̄ ſanct⁹ aliq̄ ſic argu
it Sepe arguit aliq̄ ſq̄ nō oīo aſſerit &
l̄z illud q̄ ſanct⁹ autentic⁹ ab ecclia q̄n
tum ad doctrinā aſſerit eſte tenendum
ſit ſatis certū tñ auctoritates alie dubie
pñt exponi & multo magis alioꝝ min⁹
autenticoꝝ ſcribentium Iſto mō dīret
aliq̄ nihil inueniri q̄tra oī p̄dictaz.

Ad illa q̄ ſcđo mō uidentur q̄tra eaꝝ
rñderet diſcurrēdo p̄ ordineꝝ ad illas
auctoritates & rōes q̄ q̄tra eā uel p̄ ſcđa
opinione ſūt adduēte. AD PRIM
um de euangelio uidet iā ſupra repon
ſum. Ad auctoritates Augu. 3. trin.
rñdeo eī p̄ diſtīctioneꝝ poīta i p̄cipio
opinionis q̄ aug⁹ loq̄ de his q̄ ſunt ad
ſe Ita q̄ nec ſūt ralata nec referibilia ſz
eī oppoīta r̄lōi ſic p̄ exempla ſua uir
enī i p̄e met dīre ibi q̄ aliqd ead ſe l̄z ſit
i feribile ad aliqd ſicut exp̄ſſe uult Au
gustin⁹ 7. tri. 8. ubi tractans quō greci
dicūt tres eē ſbas uult q̄ ſubſiſtere 2m
q̄ 9petit ſbe illo mō ſūpte ſit ad ſe ſub
dit enim ibi ſi aliud eſt deo eē & aliud
ſubſiſtere ſicut aliud eſt deū eſte & aliud
p̄ 3 eē rltie iḡ ſubſiſtit ſicut rltie gig
nit & ex hoc infert illā ſubſtātia iā nō
erit ſba qz rltm & ita abſurdū eūt ut
ſba r̄lō dicatur oīs. n. ſba ad ſe ſubſiſt
q̄nto magis de⁹ quid exp̄ſſius q̄ ſba 2m
q̄ greci accipiūt eam. ſ. p̄ pſona. ſ. ſba
prima n̄ ſcđa ſit ad ſe ſubſiſtat iſto ſub
ſiſtere qd̄ cōpetit ſbe ſic dicte. Etsi
obiciat q̄ iſta uerba Aug. de ſba & pſo
na nō debēt magis accipi de pſonalī q̄
de eēntiali qz dicit q̄ eodē dī de⁹ & p
ſona. Reſpondeo eodē. i. aliquo dī
ad ſe diſfiguedo illd q̄ eſt ad ſe contra
illud q̄ ead aliud qz p̄ nō e pſona fili

94

Sicut nec est deus filii quem admodum sor. non est sor. sicut non habet alicuius intelligentia ut correlative sunt non nisi quod eodem sit deus & plena ita quod plena omnia ad se dicatur sicut deus dicitur uel deitas quod tunc sicut non sunt tres ditates & per hoc nec tres magnitudines secundum eum quod magnitudo uerbi omnia ad se sicut dictas sicut erunt tres plures quod ipse negaret quod genitio sunt ad se non numerantur quod omnia ad alterum non sunt genitiae tribus quia autem ad se sunt non omnia ad se transferentia quod non repugnant eis referri non sunt genitiae sicut numerantur. aut potius dici proprietas aequalibus potest abstrahi aliquod genitum numeratum.

Ad augustinum. c. i. Cocco dico quod est quod habet excepto relatio quod habet & non est ipsum habet quod est correlatum sicut prius habet similitudinem & idcirco dico quod prima persona est quodquid habet ad quod non refertur. non est autem secunda persona quod habet ut correlative illa relatio non primo constitueretur. Ad Boetium qui dicit quod relatio multiplicat tria. scilicet dico quod doctor ille accipit relationes per origine & sic intelligendo accipitur multiplicatio non per formaliter distinguere sed quasi principia tria correspondunt principio effectivo & hanc quod non est extorquere uerba multiplicatio. non est multa facere sicut Christus uere multiplicauit panes & tamen ipse non fuit forma illa qua formaliter multiplicauit illos & deus creans multiplicat animas non tamen est ipsa forma qua formaliter animae distinguuntur. Ad Iohannem. dico quod una est auctoritas soluit aliam quia. c. jo. p. c. le ponit in generatione & c. i. p. o. p. t. paternale proprietatem. Ille autem due proprietates sunt distincte secundum augustinum. scilicet tria. genitio excludingendo omnia alia in praecepto. c. jo. p. t. in generatione intelligit per generationem oportet plonale prius & ita unicum quod excludit ab aliqua proprietate aliqua supponit oportet aliud plonale per illam per-

prietatem inclusam excludit oportet aliud personam & ita excluderetur ibi realitas absolute siquiescit & maxime excluderetur ut uerbi quia in creaturis inclusa accedit non excluditur sibi & ita inclusa relatio in plena dignitatem non excluditur illud quod sequitur ea uel quod refertur ea sicut si dicatur quod sola paternitas est non per hoc excluderetur prius quod pater natus est prior. Ad Ricardum dico quod modus existentie alius est hoc per pertinet ad origines sed ex hoc non sequitur quod originatum non sit aliquod subsistens ad se distingueatur alicuius realitate personali absolute alia ab originante.

Ad Anselmum Dico quod omnia sunt unum & idem ubi non obuiat relatio opposita uel formaliter sicut relatio obuiat aliquo relatio uel licet natura referri relatio opposita & isto modo personae si essent absolute distinguenterentur quod sunt in ipsis relatis principiantes. AD RATIONES p. secundum opus potest dici quod si realitas absolute constituit plonas non tantum faciet propozitum cum essentia dignitatem sicut nec faceret relatio genitrix tuens quod confirmatur per locum a maiori quod realitas proprie subsistentie in creaturis non facit propozitum in creatura. Relatio autem in creaturis facit propozitum cum fundamento ut alias declarabit genitio si hoc potest facere relatio. scilicet non facere propozitum cum essentia multo magis nec realitas supponit faciet propozitum cum realitate naturae. Et cum confirmatur ratione quod absolute aut maneat omnia secundum. Dico quod sicut dictum est clarando secundum positionem quod relatio manet eo quod ratione non est formaliter ratione essentie & transiret quia secundum perfectam ydem p. tatem est esse ita potest dici quod realitas absolute si constituit plonam transit quidem per perfectam ydem p. tatem ad essentiam manet tamen quia non est formaliter realitas essentie. Et confirmatur ista ratio quia p. tationes attributales uidentur esse absolute & non relative sicut

—
Non in hoc enim dico
In generatione et per generationem dico
quod est in generatione non generans
non prohibet cum dicitur generationem
hanc ergo?

dictū ē di. 8. q. de attributis & tñ mane
nt & transeū ita q̄ nō faciūt 9pōz nec
sūt idē formaliter eēntie & si aliq̄ illaꝝ
2^m 103 formalē distigueretur ab altera
illa distictio eēt peā formalē & n̄ pēen
tiā & tñ nō eēt 9pō. Ad ar^m 2^m dico
q̄ ponendo psonas rltias oꝝ ponere eas
uere sublīstētes & in eis esse eandz
naturam non diuisam hoc nō p̄t pōi
pp aliquā ipfessionem psonaꝝ insublīs
tendo quia ponūt ibi uere sublīstētes
sicut li esent absolute g° oꝝ q̄ ponat pp
infinitatem eēntie q̄ est in sublīstētib⁹
szeadē eset iſinitas eēntie si pſōe eset
absolute g° non oꝝ tunc naturaz diuidi
sicut nec li pprietas 9ſtituerentur p
betur g° ista ois natura 9ūis suppoit
nūc ablolutis distiguitur in eis hec qui
dē uera est icreaturis sed i ppoito pet
9clusionē p̄cipale. Ad 3^m instādo
dī q̄ p̄i9ſtituto i eē psonali & ſedē ēt
9ſtituet in esse personali. q. est aduenti
tia pprietas spiratio actua 2^m aliquos
& tñ nō ē q̄li accidētalis 2^m eos nec ēt
rlō rōis q̄re non posset ita itelligi in p
poito pſonā cōſtitut realitate abloluta
& ei q̄li 9ſtitute i tali realitate adueire
2^m modū itelligēdi rlōz & non eē nec
accidentalem nec rōis & cū pbaſ q̄ ſit
rlō rōis p̄liuile de relōe dei ad creatā
Dico q̄ nō ē ſimile illa. n. rlō ad creatā
n̄ ē exneceſſitate nature ſūdām̄tī ſicut
eſt hic. Quarta ratio in nititur huic
ppoi oē absolutū ē actus & p 9ns dās
eē. Iſta i pbaſ multipli. Tū qz icrea
turis ubi maxime uidetur h̄re pbabili
tatem h̄z iſtātā de pprietas yposta^a
qz illa nō ē act⁹ dans eē qz tūc natura
hūa i xpō non haberet idē esse qd̄ h̄ret
dimiſſa. Similiter act⁹ dās esse dat

opationē pprietas yposta^a. increātis nō
dat opationē q̄ p̄z p̄ dam. c. 6. Natura
les & n̄ ypostales ayin⁹ & uoluntates
& opatiōes. Si. n. ypostaticas dē 9 ipas
aut uolūtates & opationes. 3. ypostases
ſctē trinitatis cogemur dīe ubi ip̄e ex h̄
q̄ plone dīne non habent tres opatiōes
cocludit q̄ opatio non eſt ypostatica h̄
eſt non eſt p̄ pprietary ypostatica & h̄
i gū ſiue de pprietary absoluta ſiue re
ltia. Preſea 3^m in oī eo qd̄ aliquo mō
h̄z eſt ab aliquo p̄ illud qd̄ dat ſibi eē
eſt aliqud rōe c9 recipit eē p̄z de compo
ſito ex materia & toruia & omnibus al
iis 9politis ex actu & potentia. iḡ i oī
habente eſt p̄ aliquid dans eſt aliqud
q̄ non eſt actus dans eſt l3 rō recipien
cie eē & ita uideatur i suppoito naſe qz
cū suppoit habeat eē & naſa det eē
pprietas ypostatica erit rō recipiēdī eē
Ad argumētū tūc p̄t dici q̄ cū ſit
duplex rō entitatis qditatiue. s. nature
& ypostatice ſicut quiditatine eſt dare
eſt quia ipa de ſe comunicabilis eſt. Ita
ypostatice eſt ut non ſit act⁹ dans eſt
quia de ſe non eſt ſiccommunicabilis ut q.
& l3 increaturis pprietas in diuidulis
dat eſt quia eſt alic⁹ entitatis positivue
ultra entitatē qnditatīnā nature tñ ul
tra entitatē ſimpli pprietas suppoit
nudā entitatē dat imo nullū poituum
addit ex prima. q. tertii libri. & l3 adde
ret iſtud tñ nō eſſet rō dandi eſt ſz tñ
ſiccommunicabile quia hec natura existens
i qua includitur natura & entitas ſingu
laris eſt totalis rō dandi eſt & ita quid
quid intelligitur aduenire ſiue poitum
ſiue pnuatm ſiue ablolutum ſiue relatīm
non dabit eſt quia p̄ illud quod p̄ntel
ligitur totalē datur eſt l3 g° ſidēm̄ nō

sit p̄prietas p̄sonalisti negatiā s̄z alīq
pōtiua p̄prietati quia natura dīna ē
de se hec p̄ se ex̄ns ipsa habebit totam
rationem dandi esse sicut in creaturis
hec natura ex̄ns dat totalē esse nō p̄ h
q̄ p̄prietas adueniens est tñ negatio
ymo si aduēiret p̄prietas pōtiua nihil
iollereb̄ ab hac natura existēte ita nec i
dīnis tolletur ab hac natura q̄ est d̄ le
ex̄ns qn det totalē esse p̄sona l̄z intelliga
tur ip̄lona p̄prietas p̄sonalis positiua

Ad ar̄m ḡ cū pbatur q̄ sit act⁹ cū
non sit ibi virtualē l̄z actualē & nō po⁹.
Dico q̄ est ibi fallacia equiuocationis.
Vno mō enī act⁹ est dīa oppōita potē
tie & hoc mō diuidit oē ens alio modo
act⁹ cū potētia facit unū totū sicut loq
tur ph⁹.8. meth. c. d̄ potētia & actu q̄
non est de potentia oppōita actu quia
illa nō manet cū actu Ista ḡ p̄prietas
nō ē tñ virtualē i eēntia dīna sicut est
alīus qui est inpotentia ante actum
& p̄ ḡns hec p̄prietas actu est ibi put
act⁹ oppōit tali potentie l̄z nō seq̄tur
ḡ ē act⁹ dās esse ad hoc. n. regreret q̄
eēt act⁹ formalis h. n. mō matia daret
esse quia est iōpōito i actu non ipoten
tia ante actu. Secunda rō uidetur d̄
sicere tū quia istud non se h̄z ad essētiā
ut pfectio ad pfectibile ut diffuse declar
atum ē t̄ de p̄prietate rltia p̄sonae di
s. primi li. ubi dictū est q̄ p̄sona non
ponit ex essētia & p̄prietate. q. ex po
tentiali & actuali ymo eēntia h̄z magis
rōz act⁹. Si ḡ ista p̄prietas intelligat
q̄si posterior aliquo mō eēntia non tñ ē
pfectio ei⁹ ibi. n. ē idē ordo originis &
pfectio & ideo pr̄i⁹ origine est pr̄i⁹
pfectione sicut fuit tūc declaratū diffu
se tū quia dato q̄ aliquo modo se habe

r et ad eēntiā ut iſormans ip̄az non tñ ē
pfectio simplē quia 2m ans. rō pfectiōis
simplē est q̄ sit iquocūq̄ ip̄m meli⁹ q̄
non ip̄m qđ est impossibile de p̄prietate
y postatica qz illa de rōe sui iſpugnat
contradictorie cui libz alii ab illo c̄ḡ ē
& ita nō p̄t i alīq̄. alio eē meli⁹ ip̄m q̄
non ip̄m quia cui libet alii repugnat. sic
ḡ. p̄ ad rōz q̄ fallum assumit. Si accipi
atur q̄ istud absolutum pficiat eēntia
nec pbatio h̄z ualeat p̄ hoc q̄ aliquomō
sequitur & non p̄cedit quia idīnis sicut
p̄t poni p̄cessio act⁹ & forma ē primū
Secundo dato q̄ haberet h̄q̄ informat
non sequitur q̄ sit pfectio simplicē nec
illa q̄ inferūtur ulteri⁹. s. q̄ eēntia dīna
nō sit simplē pfecta uel q̄ p̄sona una nō
sit simplē pfecta inse. Preterea ista
rō meli⁹ concluderet q̄ trariū de rlōe qz
pbabli⁹ uidetur q̄ rlō possit eē pfectō
q̄ p̄prietas y postatica sit pfectio qz
nulli p̄prietati y postaticē quenit eē p
fectione pfectiorē nec increaturis nec
in aliis alicui aut rlōi 2m p̄priā rōz que
nītē pfectioē pfectiorem Aliq̄. n. est p
fectio altera utz de eq̄litate respectu i
eq̄litatis quia 2m Auḡm de quantitate
anime. c. 1. eq̄litatez i eq̄litati iūr pponi
m̄ nec qsl̄q̄ est humano sensu p̄dit⁹ ut
extimo cui nō idem uideat hoc aut̄ non
est tñ a fundamento p̄t. n. i equalitas
fundari iſfundamentis pfecticrib⁹ q̄ eq̄
litas p̄z ēt q̄ si eēt tñ exfundamēto q̄
Augustin⁹ faceret petitionē principi⁹
Intendit. n. q̄ cludere puta excellentiaz
circuli ad fiḡras r̄ctilieas & hoc facit ex
eq̄litate & ieq̄litate Quodli illa excellē
tia non esset nisi exfundamentis & ex
illa q̄ cluderet excellentiā ſūdamentoz
circulū faceret Si dicatur q̄ dictum

Augustini uerum est rōe fūdamentorū
proximorū & remotorū p̄ximum autem
fundamenū eq̄litatis ē p̄itas fallum ē
& nihil ad. b. q̄ro. n. aut par dicit aliqd
ad se & tūc p̄t itelligi aliquideē par &
abl̄q̄ h̄ q̄ sit alicq̄ par & similē uñ tūc
habebit pfectio pitatis h̄mō ūspectu ipi
tatis i triangulo uel. n. par dicet q̄ntita
tem & tūc uel eandē cū illa q̄ ḡmuiter
ponitur fundamētū eq̄litatis & tūc nō
erit distiictio quā ponis iter fundamen
tū ūmotū & p̄ximū uel alia & tūc i isto
equali diceſ eē duas q̄ntitaes uel singas
aliquem modū aliū q̄. paritas poslit eē
absolutū pfecti⁹ in pitate & aliud aq̄ti
tate. Si aut̄ dicat rōz sicut uidet maies
tū ḡ rō ūdabit i rōe p̄se ymo uidet
dicere eandē rōz q̄ eq̄litas q̄tū. n. ē par
q̄nto & eq̄le q̄nto. Ad anī. mon. 13.
R̄nideſ q̄ loquitur tī de quiditatibus
nō aut̄ de pprietatib⁹ ypostaticis. q̄
pbatur primo p̄ ex⁹ e9 de sapientia &
ueritate ex una pte auro & plūbo ex al
ia parte. Secundo p̄ rōz q̄ sol⁹ illud
ē pfectio ūmpl̄ qd p̄t esse i aliquo ūfin
itū ūlū ē illud i aliquo meli⁹ non i p̄m
q̄ i p̄m quod ex se ē ūfinitū hec quenunt
quidati. I. eē ūfinitū ūlū ūfinitū. Nō aut̄
pprieti⁹ ypostatice quia pprietas p̄so
nalis dīna q̄liscūq̄ ūt nec est ūfinita for
malis nec ūfinita. Similē pprietas ypos
tatica repugnat cuilibet p̄terq̄ unī c9 ē
ḡ non p̄t eē melior cuilibet i p̄a q̄ non
i p̄a l3 nec alicui excludit ḡ. anselmus ab
uniuersitate quidita⁹ rōz 2⁹ quiditatē
& tūc oīs quiditas ūfinita ūlū ūfinita
pfectio ūmpl̄ ūlū ūfinita ūlū ūfinita
h̄ ppo⁹ de pprieta ypostatica ūlū ūfinita
luta. Tertia rōh3 maiore ūlā ūlū ūfinita
ordiatis eentialis & hoc ex forma ūlū ūfinita

q̄ndoc̄ ex grā matie sit uera & similē i
omnib⁹ non eq̄ illimitatis In nullo. n.
ordie eēntiali ex p̄pria r̄ce prioris siue
p̄teriōis o3 if̄ a 9multipli caris, p̄t sta
re multiplicatio posterioris sine multi
plicatiōe prioris t̄z non e9uerſo. Similē
q̄ndocūq̄ aliq̄ duo 9pantur ad 3^m qdē
illimitatū eo mō quo illa duo sūt illimi
tata nō o3 dīſtigui ī eis. Ex^m aīa itellec
tiua 9paſ ad partes q̄ quodā mō est illi
mitata eo mō quo p̄tes sūt limitate nō
o3 illā dīſtigui in dīſtictis ptib⁹. Illa
g° maior ad ppoitū duplī ē falsa & qz
eēntia eo modo quo ē ibi prioritas if̄ a
aliquo mō est p̄icr if̄is p̄prietatib⁹ n̄
e9uerlo 2^m eos g° nō o3 eēntiā dīſtig
ui ad dīſtinctionē istar̄ p̄prietatū & 2°
qz eēntia ē formalī infinita lste aut̄ p
prietates non sūt formaliter infinite &
iō nō o3 iſinitū formalī dīſtigui ad dīſ
tinctionez eor̄ q̄ n̄ sūt formalī iſinita. Si
ēt maior acciperetur generalit̄ d̄ quib⁹
cūq̄ absolutis circūstātib⁹ idē b3 iſtan
tiā de aīa & de potentiis q̄ multiplicat̄
non multiplicata aīa. Sed si hoc euadāt
specificādo maiori ē de his q̄ sūt eiudz
spēi sicut accipit illa prima confirmatio
maioris nec tunc ppoitio ē uera uniuers
alit̄ iſlōnib⁹ ut patuit i 3° dī. 8. plura ei
usdē. rōis eē i eodē i absolute ēt non ē
9tradicco li aliq̄d illoꝝ non sit aet⁹ ade
quat⁹ ei i quo est. Cū aut̄ maior de
claratur per dūctionē fit fallatia 9ntis
quia accipiūt ſingularia aliq̄ nō ſimilia
pprofito puta inquib⁹ dīſtictio priorū
conſtituit dīſtinctionem posteriorum
uel i quib⁹ 9ſimilis ē limitatio utrobiq̄
& non illimitatio i uno respectu alteri⁹
& ex his non p̄t inferri uniuersalis qz
falsa ē ubi dīſciūt 9dicōes sicut ē i ppoit

to. Sed ad illud ultimū adductū ad confirmationem maioris p idem posset dici, sicut simpliciter pfectū idē numero ē communicabile plurib⁹ suppoītis e9 dē rōis ita q̄ nō repugnat sibi ex pfectiōne simpli⁹ sed quenit sibi q̄ p̄m sit in plurib⁹ suppoītis eiusdē rōnis̄ita ex pfectiōne e9 pōt 9petere q̄ plura eiulde⁹ rōis p̄nt eē i eodē sicut suppoīta i natā & p̄ḡns ēt plures p̄prietates ypostati ce eiusdē rōis s̄z n̄ pōt ita eē de aliis d̄ q̄ bus exemplificatur puta de p̄re & uero bo quia pfectio e9 requirit q̄ quelibet p̄duccō habeat t̄m adequatū non autē regrit q̄ aliqua p̄prietas ypostatica si t̄ adequata illi nature 9stituendo suppoītum. Per illud posset dici ad illam primā 9firmationem maioris ad ppoītū illā applicādo q̄ est ibi fallatia equi uocationis maior. n. si esset uera d̄z intelli⁹gi de eē. in. sicut act⁹ ē i eo quod in for matur sed minor non est uera p̄prietas enim non est ieēntia ut īformans eā sed ut 9stittuēs suppoītū i ea. Posset tñ ad utranc⁹ 9firmationē dici q̄ iste pro prietates non sūt eiulde⁹ rōis formalit̄ sicut i creaturis p̄prietates īdiuiduales sunt primo diuerse & non eiusdē rōnis.

Et si ex hoc inferatur q̄ sūt alterius sp̄ei siue q̄ utraq̄ earū h̄z rōz alterius sp̄ei & p̄ hoc oī ip̄m p̄ aliquid definiari ad īcommunicabilitatem non sequitur sic nec i p̄prietatib⁹ indiuidualibus i crea turis h̄z non sūt eiusdē rōis in aliquo tñ non est aliq̄ entitas quiditatua & coīs s̄z de se est hec. Quarta ēt rō pcedit ex falla ymaginatiōe q̄ iste p̄prietates exprimūt ab eēntia quasi p̄ originē qđ non sunt dictū h̄z sicut aliqui 9cedunt q̄ rōnes pullulat i eēntia si tñ hec p̄prie

*Pullula. ē qua ab ī t̄tē rōis ī Am⁹ sūt
In radice sūt alio d̄z, rōis sūt nō originē.
T̄p̄du⁹ ahe⁹ ab ī t̄tē rōis ī t̄tē sūt mānali.
l̄m d̄z ḡne īt̄tē rōis ī t̄tē d̄st̄m p̄lāt̄t̄ del uē
l̄m d̄z p̄p̄t̄ ab ī t̄tē sūt p̄m̄ m̄l̄ sūt uēlūt̄
Ḡm̄m̄m̄ t̄p̄du⁹ ahe⁹ ab ī t̄tē p̄p̄t̄ nām̄
Nām̄m̄m̄ t̄p̄du⁹ ahe⁹ ab nām̄ q̄a p̄du⁹
p̄du⁹ m̄m̄m̄ m̄m̄m̄ p̄p̄t̄ m̄m̄m̄ l̄m̄m̄m̄ m̄m̄m̄*

dicatur Ita posset 9tra eos 9cedi q̄ iste p̄prietates absolute si sint pullulat i eēntia & h̄z q̄libet sit ieodē suppoīto exq̄ pullulat q̄ eēntia est i oībus plonis nō tñ aliq̄ ē in eadē p̄sona cū illa aq̄ habet p̄ueram originē nec repugnat uera ori ginatio p̄sonae habentis unā aplōa h̄n̄te aliā h̄z omnes iste non origienī s̄z aliq̄ modo pullulant. ex eēntia sicut habent alii d̄fē qui dicunt suppoīt̄ 9stitui p̄rlōz q̄ fili⁹ pullulat a p̄e p̄ originē & tñ ali quo mō fili⁹ pullulat i eēntia siue ab eēntia dīna Quinta rō uidetur deficer quia difficill⁹ uidet̄ sustinere origine⁹ ponēdo extrema⁹ eē tñ rlt̄a formalit̄ q̄ ponē⁹ ea eē aboluta. Nā si tñ s̄t rlt̄a nihil aliud erit plonā origiār p̄sonaz q̄ rlt̄m̄ haber corrl̄t̄m̄ i rlt̄m̄ p̄tū uidet̄ siue oī accōe alia habere corrl̄t̄m̄ Si aut̄ ponāt̄ aboluta non uidet̄ tāta difficultas quō unū suppoītū gignat̄ ab alio cū īcreaturis sc̄d̄z eos sint suppoīta absolu ta & tñ ibi non negat̄ originatio unius ab alio. Cū arguit̄ tūc q̄ abolutū p̄ cedit rōz & ita originationem. Rñ deo dictū fuit q̄ originatio p̄t̄ ad genū cause efficientis nō formalis & sicut īcreaturis termin⁹ nō est origiatiōe formalit̄ sed q̄ effectiue nec ex hoc q̄ nō est formalit̄ illo seq̄t̄ q̄ p̄cedat illā sic poss̄ dici ī ppoīto nec uidetur maior difficultas de prioritate absoluti & respectu īcreaturis q̄ hic z̄c. TENENDO op̄ioez sc̄d̄z Que ē magis coīs pōt̄ iñ deri ad rōes 9tra eā. Ad primā 9ce dit̄ q̄ rō non refer̄t̄ h̄z aliquid qđ nō est tñ rō refer̄t̄ rōe non quidē eēntia sed suppoītū refertur quia suppoītū non ē tñ rō s̄z tñ est rlt̄m̄ nō abolutū & ita 9cedit̄ tota deduccō usq̄ ad ultimā 9nā

& illa gena negat. Ad eis probationem
qui arguit quod in omnibus pointis prae*re* intellige
re possit & unionem prius tenentes quod ratiō ē
in eentia quasi actus suisceptiuo. et quod dicatur
quod in ipsa plena quae quasi totum non est possit
ligere informationem quasi partis aquasi
per denominationem autem intelligatur totum
sive si per intelligatur quasi talis informatione non
tum est primo in forma deo*natus*. Sed
melius videtur dicendum quod ratiō non est quasi for
ma uel actus respectu eentie sicut tactus
est diuersus. sive magis videtur eentia esse quasi for
ma & actus qui ratiō subsistens est deus & huius
videtur perbari ex hoc quod quicunque fundamen
tu est potestate ad rationem prae*re* naturaliter est
informationis fundamentum ratiōne*rum* supponit
Concedatur et ibi relativum esse aliquod formaliter
proposito fundamento sive secundum fundamento
sicut conceditur sorte et similiter albedine uel
secundum albedinem. Neutrū autem videtur esse
dandum i*proposito* nec quod paternitas insit
prae*re*eentie quasi patrius quod per deitatem uel
secundum deitatem sit per formaliter quod hoc videtur
Augustinus. 7. tri. c. 4. negare dicendo quod
alio est per alio est deus et est deus deitate for
maliter non ergo est per deitatem formaliter
sive alio secundum Augustinum. Ideo aliter potest dici
tenendo secundum opinionem quod si possit per exigatur
toti & unio prius & quasi possit per exigatur
quasi toti & unio quasi partiū tamen ubi non est
prioritas sive perfecta ydem per ita
quod alias eentie possit nisi alterius ita est et si
nihil non est per intelligi toti unionem talium
sive perfecta ydem per ita unius ad alterum
& ita videtur i*proposito* quod prius quod dicitur prior
referri per intelligitur aliquod modo perfecta ydem
per ita ratiōis ad eentiam sive non unio quasi
forma alicuius quod materie uel quasi potentia
liuus tamen talis perfecta ydem per ita est recte
eentia deo*nata* formaliter ratiō.

Cum
firmatur ratiō per hoc quod nihil est quantū
potest nisi alicuius sit quasi per se & non prior
sive deo*natus*. Dico quod si quasiitas possit esse
eadem alicuius quod alias eentie suscep*tum* eius
& ita eadem quod non informaret illud bene
posset esse alicuius quasi per se & tamen nihil quasi per
informationem. Nec hoc videtur mirabile quod primū potest separari ab eo quod est per
se sive non per modum genitrix ita potest alicuius ponere per ratiōnem
sive nihil sit relativum non primo sive per se quasi in
formatum ratiōne*rum*. Ad illud quod arguitur in
ta hoc neget ista propositio quod refertur
prae*re* est ad se. Ad primam probationem que
accipitur ab Augustino videtur quod refertur
est alicuius excepto ratiōne hoc est includit
alicuius absolutum quod est fundamentum ratiōis
& i*st* si per nihil est ad se hoc est non includit
alicuius absolutum non erit per ad aliud
sive non intelligitur augustinus quod o*mnis* relativum est for
maliter ad se ante*quam* sit ad alterius ratiōnem.

Ad secundā probationē negatur propositio
quā nūtīt perbare. scilicet quod illud quod refertur
est prae*re* ratiōne sive quod idem est omnis ratiō
per supponit illud quod refertur Hec nūtīt propositio
falsa est in ratiōne quasi substituit supponit
& uera est i*st* illius. Cum perbatur per divisionem
Si daberet dari alicuius isto*rum* triū mem
brorum diuinis magis daretur quod ratiō est prior
sicut forma est prior ente performā
nec sequitur supponitum est sic quod prius
terminus ratiōne ergo i*st* est ratiō sive sequitur
ergo est ratiō uel ratiō substitutum per ratiōnem & secundum
est uerius. Ad secundum dico quod sicut quelibet
forma se ipsa est talis forma nec est
alia ratio intrinseca quae est talis forma
ita & ratio aliqua se ipsa est formaliter
realis & aliquod se ipsa formaliter in ratiōis tamen
huius & illius sunt alicuius cause extrinsice ef
fectiue uel materiales. Aliud est aliquod
causata uel aliquod ligna posteriora sunt ex

q̄b⁹ p̄t h̄e iſerri demonstratione qz.
Dico tūc q̄ ydēptitas qz ydēptitas eſt
rlō rōis nec ē aliq̄ rō formalis pp qd, et
qz paſuitas ē rlō realis non eſt alia ratio
formalis pp qd tñ qz rlō realis nata eſt
habere cauſas extrinſicas cauſantes eā
q̄ in uniter loquendo increaturis ſequit
q̄ rlō q̄ nō h̄ tales cauſas nō eſt realis
ſicut ad deſtruſionē cauſe ſeq̄ dſtruc
cō cauſati. Similiter aliqua rlō realis ſi
nō h̄ talem diſtiſtioēz cauſ. p̄ priorez
ſaltē cauſat diſtiſtione & tūc ex remoſi
ōe tā cauſe q̄ cauſati q̄ p̄ alterz corrndz
relationi reali pōt 9cedi uel 9cludi aliq̄
rlōz nō eē ſalē ita q̄ ſeq̄ tur hec rlō non
p̄ exigit extrema diſtiſta nec facit ea eē
diſtiſta ḡ. nō eē realis & unde p̄muſſe ſūt
uere oꝝ q̄rere media pbātia ſz 9na eē bo
na ſicut ex deſtruſioē cauſe ſeq̄ dſtruc
tio cauſati & ex remoſione cauſati ſeq̄
remoſio cē d̄mēſtratioē qz qz alterz ſal
tē iſtoꝝ oꝝ 9currere ad rlō realē ita q̄
ubiq̄ ut p̄ remouē ſeq̄ tur 9na p̄
extrinſica remoco rlōis realis. Et Cum
dī ḡ. iſerre rlōz nō eē ſalē qz nō eē iſ dī
ſticta eē iſerre q̄ nō eē realis qz nō eſt re
alis. Dico q̄ non qz l̄z n̄ lequaſ nō diſti
guit extrema ḡ. non eē realis q̄ ſi arguen
do a cā ad cauſatū tñ ſeq̄ nō diſtiſtuit
ḡ. non eſt realis ſicut a cauſato ad cauſā
& hoc addito iſto q̄ nō p̄ exigit diſtiſta
qz tūc 9currit ibi & negatio cauſe rlōis
realis & negatio ſigni exqb⁹ 9currēti
b⁹ pſecte iſerf negatio rlōis realis.

Ad 3^m pōt dici q̄ bñ absolutū pōt
terminare rlōz & ſemp ſmiat iſlōnibus
menſurati & h̄ p̄cipialiter ſoluāt dī. 30.
quia rlōes creaſuraz iſinanſ ad deum
iſquantū absolut⁹ ē. Nō aut̄ uniuersalit
loquendo oꝝ terminū rlōnū eē abſolu^m

nisi in rlōnib⁹ diſtinibilib⁹ de quibus
ibi arguit q̄ ſūt iſgenere q̄les n̄ ſūt dīne
uel d̄ ſimio formalis. I. rōe c9 p̄i9 ſimi9
ſmiat Non aut̄ d̄ primo ſimio. Quēad
modū. n. iſrelato fundamentalū eē abſolutū
ſz n̄ ſp̄ illud qd̄ refert ſcdz iſtā oꝝpoz ita
et illud qd̄ eē rō termiandi rlōz ſp̄ e abſo
lutū & p̄ exigit apte ſimi9 iſtui ſicut
fundamentum ex parte relati.

AD PRIMVM DE SECVN
da via Dico q̄ p̄re3 origiare filiū eē p̄z
habere filiū p̄correlatio ſi q̄. cūq̄ ſz tali
correlatio & qz talis corrlo eē rlō originis
n̄ unū extremū pōt eē prius origine al
tero ſz ſit ſimul naſa. Hec r̄nſio ſimiliſ
eē ad ſcdz d̄ prioritate ſuppoſti ad accōz
ſicut declarabit dī. 28. Ad 3^m dico q̄
ppō illa eē falsa q̄ rlō n̄ pōt eē ſimi9 for
malis origiſ ſiue accōis ſiue mutatiōis
ſicut patebit iſ materia de iſcarnatioē &
q̄cq̄ ſit deſmio formalis ſaltē rltm pōt
eē termi9 p̄duct⁹ ita q̄ eentia q̄ e adſe
iſ rltio ſit p̄ſe formalis ſimi9 & hoc mō
poſtū eē iſ dī. quīta iſ pduccōe pſone. Cū
ḡ dicit rlō n̄ originat niſi abſolutū ori
gineſ ſi iſtelligas origiari ſicut primus
termi9 pduccōis poſt ſeq̄edi d̄ rlōe nō
de rltio. Si aut̄ iſtelligas originari ſicut
prim⁹ ſimi9 formalis poſt ſimiliſ ſeq̄e
di & neutro mō eē 9tra ppoim qz n̄ po
niſ rlōz p̄rio originari ſz ſuppoſtū ſz n̄z
ponit rlōz eē termi⁹ formalē pduccōis
ſz eentia ſimplē abſolutaz. Ad 4^m
dī q̄ e ḡno qz illa rlō h̄ ſiſtuēdi
ſbam priā iſ naſa dīna ſaltē & iſ oꝝ dīre
tenendo iſtā oꝝpoz q̄ rlō iſta pōt eē p̄
prietas pſonalis ſubſiſtētis iſ naſa dīna
ſicut ſi eēt aliq̄ p̄priatas pſonalis abſo^z
& ita pduccō eē erit pduccō iſbſiſtētis
iſ naſa iſbe & ita generatio qz ḡno eē ḡno

exformali timo q̄ est natura q̄muicata
pduccōe Non aut ex individuali s̄ue in
q̄muicabilis p̄prietate p̄ducti sic uniuersalē
q̄is mot⁹ ūcipit spēz afmio formalis
mot⁹. Ad quintū uidet⁹ eis difficile
r̄ndere q̄ dicūt p̄sonas eē r̄ltias & cum b̄
rlōes eē p̄cipia agendi qz tūc n̄ exp̄te
agentis nec exp̄te p̄cipii agendi p̄t
eē libertas l̄z teneat op̄io sc̄da q̄m ad
primum sc̄dm tñ negaū. di.7. Ada
liud dico q̄ p̄nitas est de se formaliter
icoicabilis n̄ quidē iste 9cept⁹ qui sc̄d⁹
dicta alias p̄t abstrahī a p̄nitate dīna
& creata s̄z ista r̄litas q̄ ē idinis q̄n̄ ē
fōalī ip̄a eēntia icoicabilis formalis &
n̄ q̄si p̄ dñominationē extr̄seca puta qz
dīna Rō incoicabilitatis e9 est ista qz
sicut eēntia ē act⁹ ultim⁹ & ideo n̄ p̄t
determinari p̄ aliquid respectu c9 ip̄a sit
q̄si potentiale ita quicquid est iā ea est ul
timū iā ultima actualitate sibi possibili.
Ita q̄ iā illo instanti naſe iā quo sapia pullu
lat iā eēntia ip̄a pullulat sc̄dm ultimam
determinationē q̄ p̄t habere uñ & illa
realitas q̄ ē sapia formalis n̄ est deſmīa
bilis Similī qcqd p̄t eē icoicabile iā p̄
iātā nature iā. pullulat ināta pullulat
ut icoicabile & n̄ pri⁹ ut coicabile quia
tūc eēt determinabile p̄ aliquid quo fieret
incoicabile. Et si dicas q̄ tūc p̄nitas
n̄ ē icoicabilis nisi qz est iā eēntia dīna h̄
enī realitas n̄ h̄ ut ex se sit ultimā deſ
minata nisi qz in eēntia. Dico q̄ q̄si
origialī uel fūdañtalī qcqd ē idinis iā
fecū ē ab eēntia qz sc̄dm damaſ. c. 9. ē
pelagus qdā infinitē l̄be s̄z tñ illa alia
h̄n̄ ratiōes suas formales & seip̄is sunt
primo talia formaliter ita q̄ sapia l̄z ab
eēntia q̄li fūdañtalī & orgialī h̄eat q̄
sit p̄fectio ſimplī ē tñ p̄fectio ſimplī &

inſe formalis ifinita ita q̄ ineodē iātā
nature inquo sapia iā actuē ē eēntia cīr
ſcribat p̄impossible ip̄a eēntia ē tñmāe at
iātellect⁹ ſapie ſmāe bit iātellectus ſapie
formalis infinite. Ita in illo nunc nature
inquo iātelligit p̄nitas iā eēntia ip̄a ſeip̄a
formalis ē icoicabilis circūscripta tūc p̄ i
possible ip̄a eēntia. Nec eſt hic 9tradic
tio q̄ aliquid q̄si originalit uel causalit ha
beat ab alio hoc q̄ ſibi quenit formalit
ſicut calidū formalis contrariaſ frigido
l̄z causalit abigne cui n̄ 9trariatur for
malis Ita eſt iātis q̄ illa entitas q̄ ſilitu
itur aliquid in eē ſpecifico ex ſe formalis
eſt indiuiſibilis iā plures ſp̄es ēt dato p̄
impossible q̄ eēt iāculata l̄zmō habeat
iātā iātōez causalit. Et ſi obicias q̄iāt
entitas origiaſ in eēntia coicabilis & ipſa
n̄ icoicabilis. Dico q̄ h̄g n̄ ē rō for
malis niſi qz hec entitas ē h̄oč & illa eſt
illa & hec entitas qz h̄ eſt coicabilis &
illa entitas qz illa ē icoicabilis ita q̄ iātia
origiař n̄ posſet niſi icoicabilis formalis
originareſ Nec illa niſi icoicabilis forma
lis originareſ. Rō aut iātig extr̄seca
q. ſūdañtaliter uel origiař ē qz eēntia
radicalit iātia ex q̄ origiař p̄nt iātilece
n̄ tñ p̄fectiones ſimplī & coicabiles ſz
ēt p̄prietates icoicabiles q̄li tñ q̄n̄ ori
giař determinata ē ſumma dterminatiōe
ſibi possibili. Per hoc p̄z ad oēs illas
p̄batiōes q̄ dñt paternitatē ex ſe n̄ eſſe
incoicabile. Cū. n. dicis q̄ n̄ eſt de ſe h̄
Dico q̄ falsū eſt intelligēdo forma
liter de realitate illa q̄ eſt p̄nitas n̄ d
9ceptu gūi huic paternitati & illi qz ſic
exploitū eſt di. 8. & diceſ. 33. ibi p̄t eē
9cept⁹ aliq̄ ſc̄is ab ſp̄ ordine realitatū
iātra q̄ ſuā ſit 9tentia nel 9tractua
uel determinatiua alteri⁹. Paternitas

80. 70.
di. 9. 1. 9.
R. 5.

tñ hec est ista realitas nō est de se hec
 q̄ si fūdametaliter s̄ ab eēntia & ab ipa
 eadē p̄nitas ē īcoīcabilis & postea q̄li
 facta īcomūicabilis p̄ aliud determinans
 sed sine omni ordine singularitatis ad
 incomunicabilitatē in ista ralitate ori
 ginal realitas summe determinata in p̄
 instanti nature in quo originat. Nec
 illa ppoīto est uera q̄ois quiditas est
 coīcabilis s̄ tñ illa q̄ditas q̄ est pfectio
 implr uel diuīsibilis prima. n. coīcatur
 in unitate nature. Sēcunda comūicatur
 cū sui diōe h̄ quiditas nec est pfectio si
 plūciter nec diuīsibilis q̄ est i natura p
 fecta simpliciter. N̄ ē illa ppō uera q̄r
 lōes oppoīte sūt eq̄ coīcables ex se imo
 spiratio actua oritur comūicabilis duo
 bus n̄ unq̄ pōt fieri incoīcabilis per ali
 quid de terminās. Spiratio aut̄ passiva
 ex se formal īneodē instanti inq̄ est i
 dīnis est incoīcabilis. Etiā q̄ dicas q̄cū
 q̄ poītione facta possibili uel impossibi
 li stante rōe i p̄ reman̄ incoīcibile cō
 cedo stāte rōe ei⁹ & nō poīto aliquo re
 pugnante rōi sue. Quod si ponatur
 rōe⁹ ei⁹ māer & aliqd repugnare ex op
 poītis i aūte sequunt opp⁹. I. q̄ i p̄ sit i
 coīcibile ex se formal & possit coīcar
 Ita in ppoīto si ponā spiratiōne prece
 dere generationē actua ponitur aliquid
 īp̄ossible paternitati p̄is & tñ rōem
 paternitatis manere & ita sequitur pa
 ternitatē eē incoīcibile ex primo & iñ
 coīcibile ex scđo. Vnde formal contra
 dicco ē ḡnoz esse pductioz scđaz idīnis
 paternitas igitur idīnis quia dīna est
 incoīcibilis ita q̄li quia sit circūstātia
 principii originalis uel fundametalis n̄
 aut̄ strabentis siue dterminat̄ eomō
 quo strabit albū cū dī hō albḡ zē. uel

albedo h̄ā hec. n. albedo p̄intelligit i
 le ex̄s & ut sic esset ideterminata & d
 terminabilis ut sit hoīs & ad h̄c deter
 minatur cū dī albedo h̄ā Non aut̄ q̄
 albedo oriatur ex natura homīs & illo
 instanti Ip̄a de se sit ideterminata ita p
 oppoīm in ppoīto quia sicut causa non
 daret eē effectui n̄ pduceret istū effec
 tū n̄ si pduceret aliqd q̄d natū eē haber
 talē effectū puta nulla causa cauſaret tri
 anglī formaliter n̄ si pduceret aliquid
 q̄ necessario haberet. 3. z̄. Et si posset
 pducere aliquid q̄ nō necessario habe
 ret. 3. n̄ pduceret istū l̄z aliū nec est al
 ia rō h̄ n̄ quia formalis rō trianguli
 ē ut sit triangul⁹. Ita dico q̄ deitas
 n̄ esset rō fundamentalis alic⁹ realita
 tis intrinsece n̄li ex ipa oriāre⁹ talis ut
 i primo instanti nāte in quo est sit det
 minata ultima dēfinitione si ḡ. pdu
 ceret aliqd determinabile p̄ aliq̄ reali
 tam q̄li. libi aduenientē iā pductām
 non esset aliquid intrīsecū idīnis Si et̄
 pduceret aliqd coīcibile n̄ pduceret
 p̄prietate psonalē s̄ aliquid aliquo mō
 aliud ab illa Ad aliud dico q̄ l̄z aliqs
 ḡcept⁹ coīs possit haberri qui dicat iqd
 de ḡnōne dīna & spiratione dīna imo
 forte qui dicat inqd de paternitate crea
 ta & dīa tñ nulla realitas pōt ēsle idīnis
 aliquo mō distīcta ex parte rei aq̄ sumat̄
 iste ḡcept⁹ de deo dictus inquid q̄ rea
 litas sit determinabilis per aliam reali
 tam sicut conceptus comūis est deter
 minabilis in intellectu p̄aliū ḡceptū Et
 possiblitas & rō h̄ satis tacta ē. Dico
 ḡ q̄ p̄nitas & filiat̄ non sunt primo
 diuersa q̄m ad intellectum quin intellec
 tus possit abstrahere ab eis aliquā rōez
 comūez uel realitatē l̄z sūt priō diuersa

Ex p̄nitas & filia
 A p̄nitas

*ad aliud de suppoito
paccis*

q̄tū ad realitatē & realitatē ita nullum unū gradū realitatis includit q̄ sit quasi po. alis & d̄fminabilis p̄ pprias d̄ras & si c̄ albe. & nigre. includit̄ aliq̄ r̄alitatē eodē rōis determinabile p̄ pprias d̄ras specificas earum aquib⁹ sumuntur d̄re specificē eaꝝ & tunc illa ppō maior q̄ prima dist̄iguentia sūt p̄rō diuersa i m̄ debet intelligi de i p̄is realitatib⁹ q̄ p̄. 9st̄ituit̄ q̄m ad nō quenietiaꝝ in aliq̄ rea litate una formalī q̄ formalī includant̄ n̄ de 9ceptu. Ad aliud de suppoito paccis Dico q̄ alio modo de paccis lo quitur metha. & aliſ loyc⁹ Metha. d̄c̄it esse ens paccis qd̄ includit̄ in ſe res diuerſor̄ gener⁹ ſicut p̄z. s°. metha. de ente & uno. Loyc⁹ dicit ppōz paccis c̄ ſbm nō includit̄ rōez inherentie p̄di cati & li ex duob⁹ talib⁹ ſiat un⁹ 9cep tū quoꝝ neut̄ p̄le eſt determinatiuus alteri⁹ dicit illū 9ceptū eē unū paccis Ex⁹ n̄ eſt increaturis de 9ceptu uno paccis loyc⁹ niſi cui correpōndet unuz paccis metha. qz & ſi h̄ ſit paccis rōale ē aial tñ 9iūgē. unū 9ceptū alteri⁹ un⁹ ē p̄le def̄minatiu⁹ alteri⁹ ideo tot⁹ co cept⁹ n̄ ē un⁹ paccis ſz tñ aliq̄s aggre ḡns 9cept⁹ duor̄ gener⁹ ē un⁹ pacci dens & ei corrfspōd⁹ unū paccis apud metha. Ad ppoitū hec p̄t 9cedi paccis paternitas eſt deitas qz ſbm ut ſb̄ ſicitur nō icludit̄ rōz inherentie p̄dicatū ut p̄dicatū qz ſbm nō eſt formaliter p̄dicatū iungendo et̄ 9ceptū ſbi 9ceptui p̄dicatū ſic. deus p̄i un⁹ 9cept⁹ non def̄minat p̄le alter⁹ qz ſcdm dām. pprieta tes def̄minant ypostales n̄ naturā Iſte igitur 9cept⁹ nō ē ille & p̄le un⁹ & ita non dicit 9ceptū p̄le ſuppoitū reſpectū alic⁹. Q uod. n. n̄ eſt inle p̄le unū nō ē

alic⁹ p̄ ſe ſuppoitū & ſicut nec ſi rebus ſic nec inceptib⁹ ſic ḡ. loye loquēdo poſſ 9cedi q̄ p̄ non eſt p̄le ſuppoitū dei. S 9tra h̄ aiguō qz p̄ ydēptitas n̄ p̄t eē paccis & ſicut n̄ ſi rebus ſic n̄ inceptib⁹ p̄ aūt ydēptitas i p̄dicatiōe uidet̄ eē p̄le naſe ad ſuū ſuppoitū ḡ. illa non eſt paccis ſz p̄le R̄deo p̄ ydēptitas p̄dicationis ē eiusdē ad ſe ut hō eſt hō d̄ḡ ē de 9l̄ ſz pando h̄oe d̄cl̄ ſi ad ſuppoitū & q̄rendo ibi ydemptitatem Dico q̄ reali loquendo lcc̄m metha. cū h̄ec n̄ ſint genera neq̄ aliq̄d alic⁹ ge neris ex di. 8. m̄bil erit ens paccis nec ſeq̄t̄ eſt ſuppoitū paccis loye ḡ. eſt ſuppoitū paccis metha. qz ſuppoitū di cit h̄itudinē alic⁹ ut ſbi ad aliq̄d ut ad p̄dicatū & ita p̄t dici ſuppoitū paccis p̄p accidētalitatē ex parte inherentie n̄ extremoꝝ. Et ſi obiciat̄ q̄ hic 9cedi tur eſte res q̄ſi duor̄ gener⁹. ſ. ſb̄ & ac cidētis R̄deo p̄pria rō reꝝ q̄m ad ge nera uel quaſi genera non ſacit totū eē ens paccis ſz ſhabitudo rei ad rem puta n̄ ydēptitas ſimpl̄ nūc aūt ſz p̄pria rō r̄lōis q̄ manet ibi nō icludat formaliter rōz eēntie unū tñ i re eſt idē ueriffime alii pp̄ q̄ ydēptitatē n̄ e habitudo reali tatis ad realitatē q̄lis requiriſ eoꝝ q̄co ſtituit̄ ens paccis. Si obiciat̄ contra primū membra cū increaturis poſlit eſte p̄le ſuppoitū naſe q̄r̄ n̄ hic. Poſlet dici q̄ abſolutū impeſctū p̄t eſte iſoicabile & uniuerſal̄ aliq̄d 9trahēs p̄le in aliq̄ genere p̄t eē iſoicabile ſicut aliq̄d coi cabile & ita iſuocūq̄s creato qd̄ ptinet ad gen⁹ aliq̄d p̄t eſte aliq̄d illius generis 9ſtituēs incoicabile ſimpl̄ aūt p̄fcl̄ ſi nō p̄t eſte iſoicabile nec aliq̄d eiusdē rōis q̄le ſecundū iſtā uiā eſt eſte om̄e

absolutū in dīnis qz iō nihil q̄sī eiusēdē generis cū eēntia pōt 9stituere suppo^m ibi l^z tñm aliquod qd sit q̄sī alteri⁹ genēris. Ex^m si q̄cq̄d de genere l^be u^l q̄ ad ultimū quo 9stituitur hec sba eēt pfectio l^{simpl}r & p 9ns coicabile nō poss^z hec sba ulteri⁹ p aliquid 9trahi inse qz qd ē de se hoc nō est ulteri⁹ determinabi le inse l^z tñm posset p aliquid de genere q̄titatis uel qualitatis aliquid 9stituere incoicabile qz q̄titas uel q̄litas nō esl^z pfectio l^{simpl}r & tūc ill^d 9stitutū ex sba & q̄titate eēt suppo^m p accn̄s & esset ēt ens paccn̄s si una istaꝝ realitatū n̄ eēt pfecte eadē alteri Ita pōt i ppoito q̄ eēntia ē pfectio simpliciter ēt quicquid ē e9dē generis cū eēntia qd ē ad se & iō quodlib^z tale ē coicabile & tñ de se hoc & ultra illud qd est de se hec nō pōt cōtrahi ulteri⁹ l^z tñm pōt i eo qd est hoc 9stitui aliquid incoicabile p aliquid qd non ē pfectio simpliciter & iō nec e9dē generis cū eēntia l^z q̄sī alteri⁹. Per istud pōt dici ad aliā 9firmationē q̄ ifer tur qz uerior esl^z ydēptitas l^be causat^{cōtra} ad suū suppo^m q̄ l^be dīne ad suū hoc n̄ sequitur si intelligatur ex parte rei qz l^z entitas indiuisibilis increata pse defini et naturā & faciat pse unū cū ea tñ ill^d unū est 9poitū aliq̄ 9positiō ēt reali. Rlō aut l^z n̄ pse defini et natuꝝ dīna tñ ita uere ē idē ei q̄ nulla fit 9po & iō realis siue met̄ha. loquendo multo uerior ē ydēptitas suppoiti dīni inse ad naturaꝝ dīna q̄ suppoiti creati in se uel ad natuꝝ suā Loyce aut loquēdo bñ pōt 9cedi q̄ sba creata formalr p̄dicat de suo suppo sito qz pse primo mō nō sic de⁹ de p̄re qz p̄r nō h^z ita p̄se unū 9ceptū i intellec tusicut sortes. Si inferas g° p̄dicacō

hec uerior est q̄ illa pōt negari 9ñtia qz aliqua p̄dicatio nō formalis uel n̄ pse pōt esse uerior q̄ alia formalis & p̄fesi tñ maior ē ydēptitas extremon̄ in re in quoꝝ tñ 9ceptu ē mīg formalis inclusio uel i herentia. Ad ultimā cōfirmati onē pōt cōcedi loyce q̄ neutriꝝ quidita tis ē p se suppo^m Realiter aut̄ ē suppo sitū nature non relationis qz rlō est ibi p̄prietas incoicabilis natura non Simi liter rlō tranlit i eeutia & non eguerso pp infinitatē eēntie. Ad quartū p̄ s̄ba in creaturis aliquid h̄z p̄fectionis. s. ultimā unitatē iō est indiuisibilis & h̄z 9sequit̄ ultimā actualitatē pp q̄ 9petit sibi p se esse duo opposita queniat̄ s̄be secūde q̄ est diuisibilis & nō h̄z eē nisi in prima s̄ba Ista 9dicoes prime s̄be h̄z eēntia dīna ex se & nō prlōez forma lit. n. est de se hec & ex se sublīst̄ uel saltē ē totalis rō s̄bsistēdi iō scđz aug^m .7. tri p̄ nō eo ē quo p̄ ē s̄z q̄. est deus ultra hoc qz p̄ia s̄ba creata qz limitata non h̄z coicabilitatē qz idē nūero limita tū non ē coicabile hec p̄prietas prie s̄be non quenit eēntie dīne p̄ hoc p̄ ad p̄ ibi tactū qz 9cedo q̄ p̄ s̄ba i dīnis quo ad hoc q̄ est maxime s̄ba esse & p̄fess̄ sistere non 9stituit̄ formaliter rlōe sed eēntie & deitate. Similiter ad scđm q̄ prima s̄ba nō includit̄ n̄ s̄bam uer̄ ē pp 9dōes p̄fectionis ei quenientis & iō ubicūq̄ ille 9diciones saluantur n̄ erūt p̄ nō s̄bam l̄z qua natura n̄ pōt eē p̄ sub stantiam illa 9dicō q̄ est infēctionis i prima s̄ba creata. s. incoicabilitas sicut ponitur i do ubi qd̄l̄z ad se poīt s̄pl̄ pfectū & ita coicabile ibi necesse est s̄ba primā q̄m ad illā 9dicioez h̄ndā icludeſ non s̄bam. Ad 3^m ibi tactū R̄nideo

p̄initas & hec paternitas in coīcabilis
quicquid sit d̄ illis īcōceptu oīo sūt idē
in re ita q̄ nulla ē ibi d̄iſt̄io realis n̄
formalit̄ & iō res illa ī primo iſtāt̄i iq̄
est siue pullulat ī eēntia est ibi sub rōe
ultime determinationis sibi posibilis
alioquin in illo iſtāt̄i eēt possibilis ad d̄
terminationem qz iḡr̄lōi n̄ repugnat
determination ad incoīcabilitē idō ip̄a
nō t̄m est quiditas & hec l̄z incoīcabilis
oīo & iō non prius natura h̄ q̄ incoīcabi
lis l̄z deitas nō est incoīcabilis ita q̄ re
pugnat sibi p̄ aliquid quali sui generis
īcdm iſtā op̄o z eē īcōcabilē Negoḡ
q̄nāz in rlōe est quiditas & hec est īcō
cabilis inq̄m est rlō ḡ hec p̄nt inueniri
in eo qd̄ eit ad se qz ultimū repugnat
cū libz ad se in deo ſcdm iſtā op̄o z non
repugnat rlōi & ideo ſtat̄i rlō h̄ eam.

Ad quartū ibi tactū p̄ se esse 9cedit
huic eēntie uel deo unde deus l̄z nō pos
se esse quo formalit̄ aliquid p̄ſe lit hoc.

Conuenit ēt nature create ex limita
tione p̄ q̄ est incoīcabilis & ut quod &
ut quo de qua īcōcabilitate dictū est di
23. Verz eit ḡ. q̄ ſba creata h̄z p̄ ſe eē
accis non & hoc 9petit ſbe ex pfectiōe
l̄z qz nō p̄t illud p̄ ſe esse coīcari alicui
in quo ſit hoc eit limitationis. Hic ḡ 9
cedo eēntia determinari ex ſe ad p̄ ſe eē
ſiue ut qd̄ ſiue ut q̄ ſz cū hoc eē coīcabi
lez plone rlt̄ie ut q̄ ip̄a plona rlt̄ia hēat
idē esse p̄ ſe. AD ILLA ARGV
menta de quarta via ad p̄m Augu. rñſū
est ſuppoīta rñſione primi argumēti co
tra ſcdaz op̄o z Ad alia auctoritatē e9
in. 7°. rñdeo Aug9. ibi a principio. c. 6.
uel. 23. inquirit quō dictū est una eēntia
& a grecis tres ſbe & a latinis tres plōe
& illa ſba q̄ adducit q̄ accipit ex. c. 8. uel

.31. q̄ ſba ē adle & n̄ q̄ pprie dicūt tres
ſbe qz ſba ſicut 9cedit ī dñis eit ad ſe
& iō eadē eit eēntia & ſba & ita inquid
non dicitur ſunt tres ſbe ut non dicant
tres eēntie nō ḡ intendit ip̄e q̄ ſba ſic
acciūt greci. ſ. p̄ plona ſit ad ſe l̄z q̄
ip̄i non pprie 9cedit tres ſbas l̄z t̄m pp
necessitatē loquendi unde: c. 33. uidetur
p̄ferre modū loquēdi laſioꝝ q̄ ſunt tres
plone ſz & illud p̄ba 9nt nō eē ppriū
oīndes pſōaz ſipl̄ dici ad ſe ſedz eēntia

Finalē ḡ. 9clutionē eit de hac mate
ria accipe. c. 9. uel. 39. īquid Volum9 uel
unū aliquid uocabulū ſeruire huic ſig
nificationi q̄ intelligit trinitas ne oīo ta
cēm9 interroganti quid. 3. dicendo ḡ.
ſiue tres plonas a latinis ſine tres ſbas
a grecis d̄r̄t̄ auguſtinḡ ſit in pprie dici
& t̄m pp necessitatē loquendi nō ḡ. ex
eit ſitētōe habet q̄ aliquid ſignificans
ſubliſtēs incoīcabile in dñis ſit ad ſe ſz
t̄m illa noīa q̄ ab aliquibz accommodata
ſit ad exprimendū tale incoīcabile ſūt
z̄ ſe noīa a bſoluta imino mere absolu
ta ita q̄ eēntialia. Oporteret ḡ habere
primū ab ip̄o ad hoc q̄ habereſ ppo m
in iſta q̄oē p̄z op̄oē q̄ poīt in ſe hic ſb
ſiſtens incoīcabile eē ad ſe & n̄ t̄m pos
ſe exprimi aliquo noīe eēntiali accōmo
dato ex uel necessitate loquendi per
hoc ad ea q̄ adducit d̄. 9. Ad 3̄ de
Ric. & Boecio rñdef̄ q̄ ſicut ab absolu
to & rlt̄io loquendo quidditatue p̄t
abſtrahit aliquid q̄ue q̄ditatiue ita ēt ab
īcoīcibili tali & tali abſtrahit aliquid q̄ue
q̄ nec ē abſolutū de ſe īcoīcibile nec in
coīcibile rlt̄m tale qd̄ describit Boeg. &
Ric. hoc addito q̄ illud ſit in natura in
tellectuali Ita q̄ ſicut descriptio ſupior
iſ non d̄z includere ppriam rōeſ alicq̄

inferioris ita nec descripcō p̄lone q̄ dicit
coicibile in natura intellectuali debet
includere aliquid pprie p̄tinē ad icō
cabile absolutū nec pprie ad icōcibile
rlm̄ s̄z d̄esse in drn̄ adut̄q̄ & ita de
scribit utrāq̄ p̄sonā. Concedo ḡ q̄
nec idissiōe p̄lone assignata a Boe° nec i
dissiōe assignata a Ric. p̄t̄ aliqd̄ rlm̄
nec aliqd̄ ablolurū s̄z idr̄ adut̄q̄ ita
q̄ sicut inaliq̄ nafa non inuenit illa rō i
coi assignata nisi inabsoluto & rōe ablo
luti sicut increatura ita in natura dīna
non inuenitur nisi in relatiuo.

AD ARGVMENTA PRIN
cipalia Ad p̄m p̄z quō p̄lone non dr̄nt
sp̄e neq̄. n. pdccō p̄lone a p̄sona est eq̄
uoca ut ta ctū est d̄ hoc di. 7. Ad 2^m
d̄i 2^m tenētes sc̄da; op̄ioz q̄ rlōes ḡnes
nō primo pullulat in eēntia s̄z p̄. pullu
lat in ea rlōes originis Non tñ uidetur
hoc posse p̄bari s̄z oppoītū qz magni°
magis p̄tinet ad eēntiā ut intelligit ab
stracta ap̄sonis q̄ accō uel passio q̄ non ē
nisi suppoītū ḡ rlōes ḡnes magnitudi
nem c9 ē rlō eqlitatis magis p̄nt intelligi
in eēntia ut eēntia uidetur abstracta
a persona q̄ rlōes originis. Consimi
liter p̄t̄ argui in ppoīto de similitudine
q̄ glequitur eēntiā ut h̄z rōz forme iqua
suppoīta assimilant ḡ n̄ prius pullulat
iste q̄ ille q̄ si rlōes ḡnes eq̄ p̄ uel pri⁹
pullulat & iste p̄nt ḡstituere ut p̄bat rō
ḡ. ḡstituūt nō. n. est ibi possibitas ad
aliquid qd̄ nō est in actu nec forma aliq̄
p̄t̄ ibi ḡstituere p̄sonā nisi actu ḡstitu
at si illa forma actu est ut uide i sicut n̄
forma aliq̄ p̄t̄ actu aliqd̄ ḡstituere sp̄e
quin ip̄a s̄i sit & non habeat ip̄fectū eē
ḡstituat aliquid sp̄e. Ad istud p̄t̄
dici q̄ sicut quelibz eēntia creata l̄z ip̄a

Sit quiditas & quanta qz incerto gradu
p̄fectionis & q̄litatis eēntialis sicut tan
get di. 31 prius tñ est quiditas q̄ q̄ta uel
q̄lis & iō prius est īndividuo rō ydēp
titatis ad aliud īndividuum q̄ rō eqlitatis
uel similitudinis Ita & pri⁹ ē ī suppo
rō agendi sicut forma actiua q̄ sit rō eql
itatis uel similitudinis. Nō. n. p̄ter⁹
lequitur ip̄m īndividuum rō actiui q̄ esse
rōz ydēptitatis īndividinis ḡ cum coicār
sit accō c9 p̄m formale ē eēntia ut qd̄
quodā mō prius erūt ī ea rlōes p̄tinētes
ad coicationē q̄ alie eqlitates uel simili
tudinis q̄ fundant ī ip̄a rōe q̄titatis uir
tualis ut qualitatis eēntialis. Per h̄
ad ar̄m dico q̄ nec accō nec eqlitas p̄t̄
intelligi in eadē natura ad intra n̄m
suppolitor̄ ut r̄lator̄ tñ ē nafē ut fun
damenti & prius est h̄oꝝ accō q̄ eqlitas
sicut ip̄a accō prius glequit fundamētū
rōe c9 est suppolitor̄ q̄ equalitas ḡseqt̄

Contra h̄oc r̄nsio uide supponere
eēntiā mere ut quid esse rōz coicandi in
dīnis c9 oppoītū dictū est di. 13. R̄n
deo eēntia ut quid est rō coicandi eēn
tiā nec lolū hoc sed cū hoc eēntia ut ē i
tellect⁹ & ut est uolūtas est p̄cipium
p̄ductiū p̄sonae & coicatiū eēntie sicut
dictū est ibi & di. sc̄da h̄9 primi Nunc
aut̄ eēntia prius intelligit eē rō coicādi
q̄ intelligatur eē q̄ta uel qualis ita ēt in
telligit esse rō opandi pri⁹ q̄ quanta uel
q̄lis Non. n. p̄ter⁹ ḡuenit eēntie esse
p̄cipiū opatiū r̄spectu opationū ppri
ax tali nature q̄ sibi ḡueniat eē princi⁹
actiū & hoc siue p̄ductiū p̄ducibiliū
in illa natura siue coicatiū ip̄ius nature
eēntia aut̄ dīna est p̄cipiū opationum
ppriax tali nature ī q̄m natura est itel
lect⁹ & uolūtas qz itelliger & uelle sūt

pprie operationes illius nature Ideo prius
est non tantum esseentia sed intellectus & voluntas
quod sit quae uel quales quis genitudo producitur non que-
natur soli esseentie ut esseentia est taliter principio
productio tamen esseentia ipsam esseentia ad hunc
stat per rationem productoris & producti prius pul-
lulat in esseentia ratione equalitatis uel simili-
tudinis. Contra ex ista ratione videtur
seq. quod intellectus & voluntas non sint attributa
quod attributum quod perficit inesse secundum aliquod quod
per se ipsum est primo genitum nihil pertinet ad
esseentiam prius quod intelligatur quae uel qualis
est attributum. Similiter ex hoc videtur quod in
intellectus & voluntas non distinguuntur ibi ex
natura rei quoniam est contra predicta dicitur. In natura
probatur quod illud quod procedit indeo ratione quod
esseentia est tamen quid quod autem ut quid non distin-
tinguitur indeo ex natura rei quod tamen non
est quid enim simplex. Ad ista ad primum
dico quod sicut in substantia creata potest sine illis
quod est principium propriae operationis quoniam est
tali nature non est aliquid pertinens ad
genus qualitatis sed uel mere ipsa substantia cui
pertinet operatio uel est aliqua perfectio ydentity
tice continentia in substantia & hoc pertinet ad ipsum
ut substantia est non autem ut quod sit quaedam qualitas circum-
stantans ipsam substantiam quoniam est ponendum
de potentia ponendo aliquod dicitur. realiter in
ipsa & tamen ipsa non esse accidens multo magis
esseentia dina circumscripito oportet quod est quod sit
qualitas huius in se ut esseentia est illa quod sunt principia
propriae operationis quoniam est sibi haec
modo sunt intellectus & voluntas Cetero genitudo
quod propriae uocando attributa illa sola quod quod
qualitates perficiuntur in secundo ratione per se ipsum
tam imperfecte est primo quoniam scilicet ad originem per
fectionem quod quoniam rei ut substantia est hoc modo
intellectus & voluntas non sunt attributa
modo sunt quaedam perfectiones intrinsecus in
esseentia ut per intelligi oportet qualitatibus & quod

qualitatibus. Istud declaratur quod si
ab aliquibus procedit per uita uel uiuere non
est attributum quia dicitur tale esse non taliter
quod si accidentaliter est quod per se trahente si
cum hoc est aial tale quia rationale Eodem modo
cum intellectus sit quedam uita & voluntas
quedam uita non erunt proprieatates attributa.

Vel aliter declaratur & melius quod
esseentia ut est esseentia procedens originem quod est
rationale est intellectualis & uolens esseentia
ita quod sicut rationale non est attributum hoc
sic nec intellectualitas huic esseentie.

Istud propter similem et infinito quod nega
ui alias esse attributum propriae operationis quod dicitur modo
intrinsicum eislibet indeo tamen substantia quod cui
eislibet attributi ita intellectualitas dicitur
modus intrinsicus illius esseentiae propriae autem
attributa sunt sapientia & caritas & alia.
modo transcendentalia putantur ueritas & bonitas.
Ad secundum dico quod quid simplex non
est punctualiter uel totaliter simplex quod est unicam
solam perfectionem in se continet sed hec esseentia
est simplex & illimitata non tamen intensiva
in una ratione sed in omnibus quod sunt principia propriae
operationis dei sicut substantia creata quod
dam modo est illimitata quod ydentity est
eislibet tale principium operandi. Cum tamen hac
illimitatione esseentia dicitur quod est extensiva
stat simplicitas immo ex infinitate sequitur
simplicitas quod infinitum nullum est possibile
ut per se sed tamen potest esse realiter id est non
formaliter cuiuslibet infinito. Ad tertium rati-
onem dico quod quaedam sunt rationes secundum modum in
possibiliter in eodem quod scilicet dicitur ordinem esse
realiter uel ordinem originis quod autem eiusdem
modo non sunt in possibiliter quod scilicet dicitur ordines
accidentaliter ut mouens & motus. motus enim
non dependet a mouente nisi per accidens quod
scilicet ad istum actum quod recipit ab eo scilicet mouere
& ideo sed voluntas possit mouere secundum

nullū supponit pōt pduceā le & iō rōes
pducentis & pducti sufficiēt distigūt
realī supposta. Ad quartū rōdeo q̄
boe. intelligit d̄rlōe ydēptitatis z̄nātā
n̄ formalē q̄li dicat q̄ qdā rōes necessa
rio exigūt diuerſitatē nature īextremis
Ista aut̄ rlō q̄ est rlō originis nō ita exi
git s̄z q̄patif secū ydēptitatē naſe & iō
el̄ quasi e9dē ad le pp̄ ydēptitatē rōlati
uor̄ in natura l̄ sit disticti ad distictuz
loquendo d̄ distictione suppoitor̄.

*malleo
creare*

AD ARGUMENTA PRO
op̄oē p̄politiui Dico ad primū q̄ uer̄
est q̄ p̄fona est simplex sicut eēntia p̄fo
na tñ includit aliqua quoq̄ unū nō ē for
maliter alteq̄ n̄ ita includit eētia & iō se
tota distiguit s̄z p̄fona n̄ se tota distiguit
pp̄eēntiā q̄ cois est sufficit. n. talis ydē
ptitas nō formalis in aliq̄. ad hoc q̄ uo
distiguat fili⁹ & n̄ altero. Ad iedm̄
dico q̄ ḡcretū siue significet h̄me ḡnot⁹
saltē tñ dat intelligere subsistēs informa
uel natura. Quod'li hoc sit dubium ali
cui de decreto adiectiuo latis vide certū
de substantiuo quod uel significat uel
necessario connotat subsistēs ī natura
q̄ importat p̄ abstractionē e9 abstractū
aut̄ nō in p̄poito aut̄ subsistēs habens
paternitatē cū hoc ēt h̄z eēntiā diui nā
q̄ nō est p̄nitas formalis nec econuerso
put dicit. 7. tri. c. 2. & c. 4. Et iō dicendo
patrē distigui paternitate accipiendo
patrē non adiectiuo sed substantiuo p̄
ypostalī sicut maḡ accipit distictione. 27
non est dicere patrem seip̄o toto distig
ui primo s̄z aliquo quod est in eo dans
tñ intelligere totū n̄. n. oī eodē mō p̄le
includūt p̄ ut substantiuo accipit & ip̄a
p̄nital deitatē.

IRCA DISTINCTI

onē. 27. q̄ro de uerbo Et p̄
de uerbo intellect⁹ creati

Vtr̄ uerbū creatū sit itel

lectio actualis q̄ n̄ Aug9. 8. tri. c. 6. fan
tasia cartagīs ī meōria mea h̄ ē uerbū
e9 fantasia illa lūmit ibi p̄ sp̄ē non pro
actuali ymaginatiōe ḡ. eodē mō uerbū
intelligibile ē sp̄ē intelligibilis & n̄
intellectio actualis. Itē aug9. 15. tri. c. jz.
uerbū qd̄ foris sonat signū ē ei9 uerbi
qd̄ int̄ latz uerbū aut̄ exteris signū ē
rei & nō intellectiois alioquin q̄libet
affirmatiua ēt falsa in q̄ nō p̄dicat idz
dese qz intellectio s̄biecti nō ē intellect⁹
predicati l̄ res sit res ḡ uerbū est obm̄
& non actualis intellectio. Preterea
Aug9. 9. tri. c. ulti° uerbum est p̄les &
generatū a memoria accō aut̄ nō ḡgnit̄
l̄z ē q̄ aliqd ḡgnit̄ ḡ uerbū ē aliqd for
matup actū intelligēdi & nō ip̄e actus.

Contra ibidē uocat aug9 uerbū no
titia &. 15. tri. c. jz. uel. 21. el̄ uisio de uisi
one & notitia de notitia.

Ecūdo q̄ro de uerbo 'dīno an
uerbū indiuiinis dicat p̄pri⁹
p̄fone genite q̄ non augu9. 9.
tri. c. jo. uerbū est cū amoř notitia hec
oīa poīta idistiōe uerbi sūt eēntialia ḡ.
& uerbū. Preterea. 15. tri. c. 7. demag
nis &. 28 de paruis sicut p̄ intelligit si
bi uult libi meminit libi ita si. &. s. s. ac
t⁹ aut̄ p̄pri⁹ intelligentie ut intelligētia
est d̄r̄ esse uerbū ḡ. sicut i p̄re ē forma
liter intelligentia ut intelligentia ē ita
in eo est uerbū ut uerbū est Aslūptū p̄
baſ p̄ hoc q̄ illa trinitas q̄ assignat Au
gu9. 9. tri. c. ulti° mēs notitia & amor q̄
notitia ē uerbū 2^m eū ibidē & illa assig
nata 2^m eū. jo. tri. c. 11. memoria intelligē

tia & uoluntas correspondeat sibi inuicem
prima pars prime plene scda lode & 3^a
tertia g° sicut nō est perfecta uoluntas si n
amore formaliter nec est perfecta mens
sine memoria formaliter ita nec est per
fecta intelligentia ut uideat sine uerbo
formaliter. Itē n̄ sūt duo ppria ūi⁹ p̄lōe
qz ūi⁹ 9stituti ī eē ē unū formale 9stitutū
filiatio ē pprietas 9stitutiua p̄lōe geni
te 2^m aug^m de fide ad petr^r c.z. nō g°
uezbū nō. n. uident̄ ista d̄rē eādē pprie
tatē qz nō oīs fili⁹ ē uerbū nec oē uerbū
est fili⁹. Oppo^m augu⁹.7. tri.c. 4. eo
uerbū quo fili⁹ & utr^r q̄rltē d̄r.

Ertio q̄rit utq; uerbū diuinū dicat respectū ad creaturā q̄ sic Augustin⁹.6. tri.c. ultimo uerbū est ars omnipotentis dei plena rōm uiuentiū ars dicit respectū ad artificiatū g° & uerbū ad creaturas. Oppo⁹. de tri.c.4.p idē q̄ prius fili⁹ non dicit respectū ad creaturas g° nec uerbū quia eo uerbū quo fili⁹. Ad primā q̄oem dī q̄ uerbū ē intellectio actualis & non q̄cūq; h̄ declaratiua Ad qd̄ itelligenduz ponit sic Intellect⁹ primo recipit intellectiū simplicē ab obiecto q̄ in p̄ssioē recepta intellect⁹ ut acti⁹ ē querit se supra se & superactū suū & o⁹ intelligē do se intelligere scđo sequit̄ in p̄ssio noticie declaratiū ī intellectū nudū querens & hoc ab intellectū formato notitia sim plici ita q̄ intellect⁹ informat⁹ tali notitia ē rō in primēdī notitiā declaratiū & intellect⁹ nud⁹ querens est ppriū receptiuū & inter has duas intellectiōes primā. I. q̄ est rō in primēdī & scđaz q̄ est in p̄ssio ē habitudo media que est accō d̄ genere accōis q̄ notatur p̄ h̄ q̄ ē d̄rē Est. n.d̄rē istud exprimere uel ipri

merē notitiā declaratiū notitie simpli-
cū & ista notitia declaratiū īpressa in
ītellectū nudū querlū & terminās istū
actū dicendi ē uerbū nō igit̄ q̄cūq̄ ītel-
lectio actualis ē uerbū s̄ illa q̄ est declar-
atiua q̄ p̄supponit intellectiōnē actualē
simplicem & querlōnē actualem super
illā & gignit̄ act⁹ dicēdī cui⁹ p̄cipiū
actiuū est notitia simplex & receptm ē
intellect⁹ nud⁹ querlōs. Huic cordit̄
r̄nde ē ad secūdā q̄oēz q̄ intellect⁹ p̄is-
informat̄ primo q̄li notitia simplici eēn-
tie ad quā fuit q̄li mere in potētia paſli-
ua & fact⁹ in actu iſto simplicis notitie
ut nud⁹ querlōt̄ super ſeip̄m ſic infor-
matū & ī ip̄m conuerlum q̄li ipaſli⁹ dīl-
poitū imprimit̄ notitia declaratiua virtu-
te notitie actualis simplicis q̄ notitia d̄
claratiua & termin⁹ act⁹ dicēdī ē uer-
bum & secūdū hoc p̄z q̄ uerbū. eſt ter-
min⁹ generationis ſicut fili⁹ & ita p̄m
eſt ſcđe pſone. Iſta op̄io recitata eſt
ſupra diſcđa q̄oē de duab⁹ pductioni
b⁹ pſonar⁹. Contra iſtā op̄ioz q̄ntū
ad primā q̄oē arguo primo q̄z irronale
uidetur eē ponere eādē potentiaz eē ac-
tuā r̄ſpectu alic⁹ act⁹ ſui & paſliuam
r̄ſpectu alteri⁹ act⁹ q̄z ex hoc uidet̄ q̄
non eſt eſt potentia eiusdē rōnis g. Si
intellect⁹ ē tñ paſliu⁹ r̄ſpectu notitie
simplicis lapidis & pfectiōne acti⁹ resp-
ectu querlōniſ qui eſt act⁹ ſcđ⁹ quo in-
telligit ſe intelligere lapidē ut uidet̄ n̄
erit una potentia uidet̄ ēt inq̄ueniens
q̄ non poſlit habere aliquā accōz r̄ſpec-
tu act⁹ impfecloris & tñ poſlit eē tota-
le act⁹ r̄ſpectu alic⁹ pfectioris. Po-
nitur aut̄ a quib⁹ daz q̄ querlō illa ē ac-
tus pfectior intellectione simplici.

Quod postea additur q̄ intellectio

Quacumqz. pō' vniuersitatis Imperator subz hñ.^{m13}
pō' ad obz. Vñfus. nō tñ decimus i' vñz actus
videndi, passi? ^p decimus vñ gemitus dcl' vniuers
po' hñ simuliz hñ^{m13} pō' ad obz.

actuālis ē rō gignēdi notitiā dclaratiā
hcc uidetur inqueniens in nobis qz for
ma infestioz uō pōt eē rō pfecta gignē
dī pfectā Illa aut̄ notitia prima confusa
in nobis est infestior notitia disticta
g. z. Preterea si prima ē rō gignēdi
scdm aut qnī p. nō ē & tūc nō ens erit
rō gignēdi aut qnī ē & tūc duo actū si
mul intelligendi in eodē itellec̄tu erūt
eiusdē obiecti. Itē tūc n̄ poneref tri
nitas in mente scdm q̄ mens est ibi qz
mensū habebit aliquā actuitatē p̄pri
am scdm q̄ mens s̄ p̄cile p accūs e9 per
accūs qd̄ est notitia simplex Sicut nec
lignū h̄z aliq̄ actuitatē respectu calefac
tiois q̄ attribuit̄ sibi p calorē q̄ ē accūs e
19 p accūs Et ita uī Aug⁹ fruſtra aſlig
nafſet ymaginem in mente scd̄z q̄ mēs
ē p pentē & plēm qz iō pentis nō uidet
q̄ petere aīe scdm aliqd̄ i ea eēntiale sed
scdm aliquod accūs p̄cile qd̄ inprimitur
eī ab obiecto. Preterea gignere uer
bū nō est actū intelligētie 13 memorie
scdm aug⁹ Oīs aut̄ intellectio actualis
ē intelligentie nō memorie scdm eū. 14.
tri. c. 7. g. nulla actualis intellectio ē rō
gignēdi uerbū. Preterea q̄ dicit d̄ 9
uerſione q̄ illa sit necessario ſuia gigna
cionis uerbi uidet eē 9tra augu⁹ .15. tri.
c. 16. uel. c. 21. ubi dicere uidet q̄ uerbū
pfectissimū nost̄y erit in p̄fria respectu
obiecti beatifici & tñ ibi ille actū non ē
guersiu⁹ quia uilio beatifica non h̄z ali
quid creatū p̄ obiecto i meāto oīs aut̄
actū guersiu⁹ in nobis h̄z aliqd̄ czea⁹
p̄ obiecto in merito nec illa uilio p̄sp
poneret guersione quia si illa uilio est
effectus in mediatus foli⁹ eēntie dīne
aut̄ intellect⁹ coopantis eēntie dīne p̄
cedit naſal⁹ guersione itellec̄tu ſuū

intelligere. Quod ēt dicit q̄ ut querit̄
ē mere actū. & tñ ut querit̄ ē mere paſ
ſiu⁹ respectu notitie geite q̄ ēuerbū ui
det ualde irrōnale q̄ idē ſub rōne q̄ ē ac
tiuū ſit tñ paſſiu⁹ respectu actusei⁹ dē
ratiois & inq̄m est mere paſſiu⁹ ſit acti
uum respectu actus eiusdem rationis
Intellec̄tu autem in qnātū ūcipiens no
titiā ūiplicē ē tām paſſi⁹ & i q̄m cōuer
tēs ē tātū actiuus igit̄ uidet q̄ ūcoune
niens ſit q̄ i q̄m cōuerl⁹ ſit paſſiu⁹ reſ
pectu generationis uerbi & i q̄m habet
notitiā ūiplicē ſit actiuus respectu e9
dī generationis. Cōtra etiā illā qd̄
dicit ad 2. 3 qōnē uidet posſe obici per
idē q̄ itellec̄tu patris ut cōuertit̄ ē me
re actiuus & ut habēs notitiā ūiplicē
est mere paſſiu⁹ ſecundū eū igit̄ uidet
i quenienſ ſit cōuersus ſit illud de q̄
gignit̄ uerbū & ut noſcēs notitia ūiplici
ſit rō gignēdi uerbū q. actine.
Preterea aliqui dicūt cōuerſionē iſtā in
tellec̄tu eē. q. diſpoſitionē materie qd̄
uidet ūcouueniēs qz diſpoſitionē materie
nō ē pfectior neque equē perfecta cum
formā actua agentis hec aut̄ cōuerſio
ē actus equē pfectus cū notitia ūiplici
uel pfectior igit̄. & cetera. Preterea
iſta cōcluſio ē respectu primi actus ut
obiecti g. est notitia dclaratiā illīg actū
ſz ſicut oīs notitia dclarat obiectū c9 ē
g. aī gignitionē uerbi q̄ ſequit̄ iſtam
conuerſionē ſcdm eū habet notitia de
claratiā primi actū & ita uerbū aī uer
bū Itē opio iſta quām ad hoc q̄ ponit̄
tellec̄tu p̄ris eē rōz gignēdi uerbū ſ
in p̄bata ē ſupra di. 2. de p̄ductionib⁹
& q̄m ad hoc q̄ ponit̄ intellectū patris
eē illud de quo gignit̄ uerbū in i p̄batū
est ibidē & dī. 5. Et repeto unū argu⁹

Si. in mō. p. Pannu
C. reg. A. f. 1. v. 9
2. de qua ad facit
73. 2. 1.

ibidē taetū qz intellect⁹ ut querit⁹ ē
alic⁹ suppoīti Cōuersio. n̄ ista ē scđz eū
quedā accō intelligendi & accōes sunt
suppoītoꝝ g° querit⁹ ista ē alic⁹ suppoīt⁹
Quero c⁹ suppoīt⁹ est ut queritur li
uerbi & ut querit⁹ pcedit uerbi genera
tionē g° pcedit uerbū g° uerbū est an
uerbū. si p̄is est ista querit⁹ & eius ē ut
queritur eius est ut de quo generatur
aliquod p̄ ipsiōne ei⁹ est ut illud in p̄slū
est ip̄m & p̄ ḡns e⁹ erit ut h⁹ illud ip̄slū
g° a p° ad ultim⁹ seq̄t⁹ q̄ intellect⁹ erit
p̄is ut h⁹ formalē notitiā genitā ip̄slaz
sibi & ita p̄ formaliter intellig⁹ notitia
genita qd ē q̄tra aug⁹. 7. tri. c. 3°. Rñd
tur q̄ sicut ingeneratiōe in creaturis ē
distinguere tria signa nat⁹. primū instās
i quo materia ē s̄b forma corrūpēda. 2⁹
instās i quo ē materia sub nulla forma
s̄b q̄si nuda & in p̄ximā potē⁹ ad formā
generandā Et 3⁹ instās in quo ē subfor
ma geniti Ita corrñdēt pōt dici indinis
q̄ intellect⁹ in p° signo ut est imp̄e sic
queritur supra se & ista querit⁹ est q̄si
dispositio materie Et in scđo signo i q̄
ē null⁹ p̄sonē tūc est in potētia p̄xia ad
fim generationis & in 3° signo in quo ē
sub p̄prietate p̄sonē geniti est termin⁹
illig p̄sonē Exponit si ui⁹ sit i p̄xia po
tentia ad acetū ita q̄ forma uini p̄exiga
tur ordine nafali i materia ad hoc q̄ sit
i potentia p̄xia respectu aceti Si tñ hec
materia uini eēt illimitata ad istas duas
formas & p̄ ḡns alterā iducta expeller⁹
alia & si cū h⁹ utraq̄ eēt ypostatica dās
eē p̄sonale tūc acetū generareſ d̄ materia
ut fuit uini q̄si d̄ materia disposita dispo
sitioē p̄uia necessario p̄cedēte formā istā
S̄b si queraſ c⁹ ē ut immediate acetum
generaretur de ea. Rñdef q̄ null⁹ sed

generat de ea immediate ut materia est
sub neutra forma yposta. Per h
ad formā argumēti hic i p̄pōto q̄cedit
q̄ ē p̄is sicut materia ē uini ut ē disposita
ad formā aceti Et cū arguit g° ut est
p̄is recipit notitiā genitaz negat q̄na
imo p̄ hoc q̄ respicit notitiā genitā ē
alteri⁹ sublīstētie & est de quo īmeiate
generatur uerbū nō ut p̄io patris s̄b ut
querit⁹. Et si q̄tra obiciat q̄ n̄ magis
generatur de intellectu ut est p̄is q̄ de
intellectu ut est filii uel. s. s. negat q̄na
qz est ibi duplex ut. unū qd notat rōz in
mediati p̄cipii de quo & sic generatur
de eo uerbū ut null⁹ q̄si de immediato
principio īceptio aliud ut. qd notat rōz
dispositi ad formā istā q̄ est termin⁹
n̄ sit rō inmediati īceptui absolute g°
uerbū generat d̄ intellectu ut null⁹ ut
tñ p̄suit p̄is & prius ex̄is in p̄e ita q̄
neutra reduplicatio ē p̄cile s̄n altero &
tñ p̄ hoc q̄ uerbū generat de eo nō est
sublīstentia uerbi neq̄ p̄is neq̄ null⁹

Additur aut̄ q̄ decipiūt aliq̄ argue
tes q̄tra istā opioz de quo q̄si de matia
uel qualit̄ materia. q. ymaginātes ibi esle
di. q̄si potentie passiue ab actu qd nō ē
uerē sicut generalē tenet aquib⁹dā d̄ at
tributis s̄b tñ sicut ē ibi sapia formalit̄
& boitas formalit̄ s̄n distictiōe ita p̄oit
q̄ ibi uere est in p̄slio & uere inprimens
& ea oia q̄ dñr ibi eē s̄n distictiōe. distic
tio aut̄ istor⁹ n̄ est nisi p̄ act⁹ intellect⁹
negociantis circa idē unū qd est in re.

Cōtra ista generatio i creatis uidet
esse mutatio formaliter p̄ eo q̄ materia
ut null⁹ p̄is posse intelligitur h̄ formā
geniti p̄ hoc. n. intelligitur trāsmu
tari de priuatiōe ad formā q̄ transmuta
tio formaliter ē generatio g° si sub hac

rōe ponat potētia passiuā ī dīnis tūc in
dīnis est uere mutatio uel equerlo & ita
necessario ipfēccō. Confirmat rō in
exemplō eoꝝ qz & si uinū nō corrūpeſ
in generatione aceti uere tñ illa genera
tio erit mutatio a priuatiōe ad formam
l3 nō 9curreret illa alia mutatio a forma
ad priuationē sicut accidit mō cōter qñ
unū corrūpiſ & aliud generatur tūc con
currūt ibi coit due mutationes &.4. fi.
due forme & due priuationes l3 circun
scripta altera mutatione & īmīg ei9 ni
bil min9 erit reliq̄ mutatio g° ita erit i
ppoito q̄ illud īq̄m̄ est pri9 ē nulli9 &
ita sub priuatione termini adquē & p9
sub illo termō mutat. Preſea ſi hoc
primo eſt p̄ris & ſcđo nulli9 & 3° filii
p̄ hoc q̄ recipit notitiā illā ipſlā & g° p̄
hoc q̄ eſt filii qz eſt ibi. q̄ potentialē
recipiens formale filii & eſt filii ut ſi9
formalis coicat9 filio p̄ generationem
ſicut ē oñlū di.5. g° fili9. q. dupliſ mō
hñdi habebit intellectū ita q̄ utrolibz
iſtor̄ mōꝝ circuſcripto nihil mī9 haē
r3 alio mō hñdi ſiç mō iſ creatureſ 9po^m
h3 matiā ut aliqd ſui & uere h3 l3 n̄ ſit
termī9 formalis gnatiōis idē ēt 9po^m
h3 formā ut aliiquid ſui & uere h3 l3 n̄ ſit
ſi9 generatiōis 9ñs aūt illatū. l. q̄
ili9 dupliſ mō hñdi h3 eñtiā uideſ i
9pōſſible tā in re q̄ in 9ſideratiōe itē
lect9 negociantis pbaſ ēt p̄ hoc q̄ illd
qd eſt materiale gnatiōis ē in potentia
ad formalem ſi9 e9dē Idē. n. ſub eadē
rōe nec in re nec in itellec̄tu eſt in pot^a
ad ſe. g° n3 itellec̄tu erit ſil potēa ſcep
tua & termī9 formalis ei9dē gnatiōis.

Et q̄ addit̄ de dupliſ ut ex pte maſ
ie. q. ad illud ut. quod eſt rō p̄xīa ſuſcep
tui necessario p̄ exigatur illud ut qd eſt

eiusdem rōis ut ſub forma ordinata ad
formā generādā uideſ ſi eē p̄ ſe increa
ſis qz ſi poneret maſia illa q̄ eſt ſub for
ma uini abſ q̄ oī forma & agens creatūz
poſſ agere i illud ſic a forma dñudatū.
ip̄m eſl3 p̄xi^m recipi m̄ c̄libz forme na
te in primi i materia purā & ab agente
ſufficiētē quoct̄q̄ poſlet talis forma ſidu
ci g°. Icdm ut p̄cile ſufficit in creatureſ
ad potētā p̄xīaz l3 frequēt̄ mō cōcoite
tur iſte ordo illud ut. qz nūq̄ materia ē
ſiñ forma & ut ē ſub forma n̄ trāſmutat̄
idr̄nt aq̄cūq̄ inq̄cūq̄ p̄agēs creatū ſed
a determinata ad deſimiatā. Iſtud pbaſ
qz qñ intelligitur ut nulli9 forma tunc
nō eſt ſub priori forma q̄ ponit q̄li diſ
poſitio ad formā generādā tūc g° ordo
e9 ad formā illā nō eſt niſi rlō p̄terior
is ad pri9 q̄ forte nō eſt rlō poſitua ēt ē
min9 ad quē tūc nō eſt ex natā rei aut
ſi eſt realis rlō nō uideſ eſſe rō ppria in
materia recipiendi forma inducēdam.

Ex his ad ppoitū uideſ q̄ l3 opteat
intellec̄t^m prius origine eſſe in p̄e q̄ in
filio tñ ſi p̄oereſ ſeptiuus notitię ge
nitię p̄oeretur talis n̄ eñtialř p̄ aliquē
talem ordinē ad exīaz in p̄e ſi3 Icd3 q̄
nulli9 ē p̄cile & Icdm q̄ ip̄i dicūt. q. nul
li9. Quid aūt adducit ad excludē^m
deceptionē uideſ eſſe dictū decepti qz
illud dictū uideſ in ſe absurdum & le
ip̄m interimere. Primū p̄barur phoc
quia tūc ita uere in natura rei intellect9
eſt potentia paſſiuā & ita uere recipit
ſicut deus ex natura rei uere ē act9 pur9
& laſiēs & bon9 quod uideſ absurdum
quia quod iſ creatiſ h3 necessario in p̄fec
tionē annexā uel ē ipfēccō ſicut ē rō po
tentie paſſiuā quia ſemp dicit in p̄lectio
nē p̄ ut diuidit ens 9tra potētā actiuā

ponat ita ueraciter indeo sicut illud q
ē pfectū simplē. Et si dicas īmo potētia
passiuā dicit perfectionem licet non di
stinctam ab actu hec uideſ ēē fictio quia
nihil est in creaturis inferi⁹ rōe potētie
passiuē hec. n. rō 9petit materie prime
que ponitur in ſima entum g° ueri⁹ pōt
dici q̄ sit formalē lapis q̄ potentia passi
ua ſi pp pfectiōne aliq̄ i rōe potētie paſ
ſiuē dʒ ibi poni formalē potētia passiuā

Scđm probō qđ hoc dicitū intimat le
ipm p° qz n̄ uidet itelligibile qđ ibi sint
rlōes oppoite quin sicut sūt rlōes distīc
te si reales reali si rōis rōe distigunt g°
si ibi ē ex natura rei & imprimēs & qđ
inprimit & illud cui inprimit qđ nō pñt
nitelligi sñ rlōe qua ponere ibi ista ex
natura rei sñ oī distīcioe est tradicō
^{non pñt} iuxta eribūr ponit
sicut natūra rei & non ē ex natura rei.

Ad q̄stioēs ḡ. r̄ideo alitef ad p̄iaꝝ
qz rōz uerbi p̄cipue accipim⁹ ab augu⁹
li. de tri. supponēda sunt qdā certa qz^m
ipm̄ quenāt uerbo & ex illis inuestigā
dū est quid est i intellec̄tu cui potissime
quenāt iila & illud ponendū est uerbū
Verbū ḡ. 2^m ipm̄ est act⁹ intelligētie
ut p̄p̄a uang^m 9pando trinitatē q̄ pon
it. 9. de tri. c. ultio trinitati q̄ ponit. jo.
c̄ tri. c. jj. Notitia. n. corrīdʒ intelligētie
uerbū ēt nō est lñ actuali c̄c̄gitationē sīc
p̄p̄. 15. tri. c. 15. uel. 36. uerbū ēt geitū est
de memoria uel de sc̄ia i memoria. s. de
objec̄to re lucente insc̄ia sicut p̄p̄ ipm̄
15. tri. jo. uel. 24. Formata cogitatio ab
ea re q̄ sc̄im⁹ est uerbū Et. c. 13. uerbum
noſtr̄x dñofra scientia nascīt Et uerbū
dei c̄ pris sciētia natū est & ista omnia
sunt eadē qz l̄c̄dm ipm̄. 9. tri. c. ultimo
a cognoscente & gnito simul parit no
titia q̄ duo sūt una cā integralis respec

tu noticie genite sicut dictum est di. 3. q. 6
uerbum ab eo iqrif p ymaginē imēte &
ponit scda pars ymaginis. s. ples sicut
p3 pifm. 9. tri. c. ultimo & c. 3. Est qdā
ymago trinitatis ipa mens & notitia e9
q est ples e9 ac de se ipa uerbum e9 & a
mor tertii g° posz describi q uerbum ē
act⁹ intelligentie pduct⁹ a memoria p
fecta nō hñs eē sine actuali intellectioē
rep̄sentās uerbum diuinū. Et ex his
app3 q uerbum nihil est p̄tinēs ad memo
riam nec ad uolūtatiē qz est scda ps yma
ginis nec prima nec tertia & p gñs non
est sp̄s intelligibilis nec habit⁹ nec ali
qd p̄tinēs ad memoria. Est g° aliquid
p̄tinens ad intelligentia. Intelligentia
aut̄ nō uidetur esse nisi uel actualis itel
lectio uel obiectum terminas itellectio
nē illā uel scdm̄ alios sp̄s genita in itel
ligentia de sp̄e in memoria q sp̄es ī itel
ligentia pcedit actū intelligēdi uel scd3
alios aliquid formatū p actū intelligendi
uel scdm̄ aliquos ipa intellectio ut pa
cata a se ut accō. Et scdm̄ hoc s. p̄t eē
opio. de uerbo Nō ē aut̄ sp̄es ī intellig
prior actu intelligēdi qz talem sp̄em su
p̄fliū ē ponere ipa. n. non pfectius rep
sentaret o. q sp̄es ī memoria & sufficit
haberū unū pfecte ī p̄sentās o. a. n. act⁹
intelligēdr. Quod aut̄ nō pfectus
pbaſ p aug. 15. tri. c. 23. Nihil plus ip
le. q in pente Tūc ēt scdo quia esſet duo
acc̄ntia eiusdē rōis in eadē potentia qz
iste due sp̄es sūt eiusdē rōis & ipē intel
lect⁹ ut̄ memoria & intelligentia est una
potentia qz idem ē act⁹ prim⁹ siue q
hñs opaſ siue quo hñs act⁹ prim⁹ est
in acto scdo Et tūc ēt habit⁹ non eēt in
mediatū principiū act⁹ nec hñs habi.
m̄ eēt ipot⁹ acc̄ntali ad agēdū 2. illū hā. m̄

quia requireret forma priori p̄ opatiōe
alia ab hāitu nec ista sp̄es i intelligentia
poss̄ ponī gigni naturalē si nūq̄ posset
eē i actuali itellec̄tione qz actualis itel
lectio sub ē impio nolūtatis nec et poss̄
dici gigni libere uel eīḡ gignitionē sub
esse impio uoluntatis ut uideſ̄ si ponat
sp̄es prior actu qz uideſ̄ qz pri^m p̄tinēs
ad intellec̄tū qd̄ est in p̄tate nr̄a c̄ actua
lis intellec̄tio. Nec ip̄m o^m p̄t p̄oi
uerbū sicut dicit alia opio qz^m scdm se
nō ē aliquid p̄duc̄m̄ virtute memorie
sive alic̄ḡ inmēte qle est uerbū Nec ip̄z
o^m ut in memoria p̄duc̄t̄ virtute mem
orie utz ip̄m aūt o^m ut in intelligentia
n̄ gignitur nisi qz aliquid gignit̄ in quo
o^m h̄z esse qz sicut dictū est di.3. Iste ac
tiones & passiones intentionales n̄ que
mūt obiecto n̄i pp̄ aliq̄ accōez uel pal
sionem realem q̄ quenit ei in q. o^m h̄z
eē intentionale Nec et̄ term̄n̄ aliquis
p̄duct̄ p̄ intellec̄tione qz intellec̄tio n̄
est oīo-accō p̄ductua alic̄ḡ termini tūc
ein in pos̄libile eēt intelligere eā & ip̄az
n̄ esse i mīni sicut i pos̄libile est intelligē
re q̄ sit alic̄ḡ termini ut p̄ducti p̄ ip̄am

Confirmatur et̄ qz opatiōes tales di
cūf̄ eē act̄o ultimi ex. j. ethi. & g. meth.
Et de illa materia dc̄m̄ est supra di.3. q̄
lif̄ ē qdā accō de ḡne accōis & alia q̄ est
q̄litas c̄mōi ē itellec̄tio. In p̄bat̄ et̄
hec uia & sequens de intellec̄tione passi
one p̄ idē medi^m qz tūc intelligentia ḡg
neret uerbū & non memoria qd̄ ē cōtra
Aug^m intelligentia. n. p̄duceret illum
fr̄ accōis intelligēdi si quis eēt & itel
ligentia p̄duceret itellec̄tione passiōez

Si q̄ eēt Ista ēt uia de itellec̄tōe accōe &
passione nō uideſ̄ rōnabilis qz itellec̄tio
ē forma una que licet p̄csl̄ 9 pari ad ag
ens a quo est & subiectū in quo recipit̄
tñ ip̄a ex h̄ n̄ b̄z talē distinctionē ut pos
sit esse q̄si cā sui uel esse term̄n̄ actōis
scdm̄ hoc & n̄ scdm̄ illud quia si est i mīn̄
accōis hoc est scdm̄ se nec scdm̄ istū r̄m
uec l̄cdm̄ illūz̄ cōcomitant̄ isti r̄spect̄

Scams

Seq̄t g. p̄ uā diōis q̄ uerbū ē actua
lis intellec̄tio Ei hoc 9firmat̄ p Aug^m
.15. tri. c. 16. nel. c. 46. cogitatio nr̄a pue
niēs ad illud q̄ scim̄ atq̄ inde formata
uerbū n̄uz̄ est idē et̄ habet ab eo. 15. tri
.c. 10. uel. c. 24. formata q̄pp̄ cogitatio
ab ea re qnā scim̄ uerbū est sicut supra
dc̄m̄ est. Et 9firmat̄ istud p̄ simile d̄
uerbo uocali & ymaginabili formaf. n. uer
bū uocale ad significādū & declarandū
illud qd̄ intelligitur qz led̄z q̄ uox n̄ statī
format̄ ab intelligente i q̄m̄ intelligens
sz̄ p̄ alia potentia mediā puta motiuaz̄
hoc est imfectionis Si g. statī gigner
etur nel formare ut expressiū eīḡ qd̄
latz̄ i intellec̄tu & hoc uirtute intellec̄t̄
intelligentis n̄ min̄ esset uerbū.

Obiectum aūt habitualē 9gnitū la
tet i memoria Si g. uirtute eīḡ statī cau
sef̄ intellec̄tio actualis q̄ geita expr̄ieret̄
& declararet̄ hoc o^m ibilatens uere ē uer
bū qz expressiū latentis & genitū vir
tute eius est ad expr̄imendū ip̄m. Sz̄
restat dubitatio ulterior utz̄ q̄cūq̄ itel
lectio actualis sit uerbū Ad hoc d̄ q̄ n̄
sz̄ ōz addere dr̄z specificā q̄ ē declara
tia. Contra hoc arguo qz i p̄re ē noti^a
declarativa formalē nā intellec̄tio q̄ est
p̄is in c̄m̄ est intelligentia ē declarativa
p̄is in q̄m̄ memoria ē ita p̄fecte sicut in
tellec̄. actualis ut i filio declarat habitualē

ut in memoria filii In p̄e tñ̄ est uerbū formalit̄ sicut dicitur i solōe. q. Similiter uerbū declarat se scdm augm. 7. tri. c. 5. Si inquiens hoc uerbum quod nos p̄ferim⁹ tpale & se ip̄m oñdit & illud de q̄ loquimur q̄to magis uerbū dei & se ip̄z oñdit declarabile ḡ n̄ dicit rloz realem nec p̄ ḡis rloz geniti uerbū aut̄ n̄ ē nisi intellectio genita alioqñ poss̄ ponit in p̄e formalit̄. Aliter dī q̄m ad istum articulū q̄ uerbū ē notitia actualis q̄ ē tm̄ inquisitionis qd̄ oñdit paugm. 9. tri. c. ultio ubi dī q̄ uerbū ē part⁹ iue ples Est aut̄ ptū qz̄ ē reptū n̄ aut̄ reptū n̄ si qz̄ inqslitū unde uult q̄ ptū i^m mentis p̄ cedit appetit⁹ impellens ad inquirēdū

Itē uide uelle. 15. tri. c. 15. tūc fit uerbū uer⁹ q̄ illā qd̄ nos dixi⁹ uolubili q̄ dā motioe iactare ad illud qd̄ scim⁹ per uenit atq̄ inde format⁹ ei⁹ oiodā similitudinē capiēs ut quō res q̄q̄ scit⁹ sic ēt cogitetur. Ista uolubilis cogitatio est i q̄licō q̄lis n̄ erit in p̄ia sicut innuit. c. 16. forte n̄ erūt ibi uolubiles cogitationes R̄n̄def̄ tūc q̄ post notitiā q̄ fulā sequitur inqslitō p̄diōz uel inqslitionē & argumētationē Et ultio deuenit ad p̄fectā notitiā q̄. q. dignit̄ illa inqslitione & ista perfecta notit̄ q̄ est termin⁹ inqslitōis ē uerbū. Contra istud arguo sic lī de rōe uerbi sit ḡgni inqslitōe igitur de⁹ n̄ h̄z uerbū. Icdō ēt angel⁹ n̄ h̄z uerbū de naſalī sibi cognitis. 3° ḡ beat⁹ n̄ h̄z uerbū dēentia dīna nec de aliq̄ p̄fecte 9gnito s̄n̄ inqslitōe. 4° iḡr h̄ns p̄fectum habitū scie statī opans p̄ illū habitū n̄ p̄t habere uerbū q̄oia uiden⁹ absurdā Ideo iſſis opinionib⁹ obmissis quo ad iſſū articulū dico q̄ non q̄libz intellectō actualis est uerbū sicut p̄bat q̄tra iſſaz

uiā q̄ ponit declaratiū esse ppriū uerbi Sz tm̄ notitia genita & iō in p̄e n̄ est uerbū formalit̄ Q̄ elibz aut̄ notitia genita q̄ aug⁹ uocat plē est uerbū n̄ tñ̄ eo mō q̄ aug⁹ ponit uerbū p̄fectū qd̄ ēp̄ sentiat uerbū diuinū. Primū ille p̄ declaro qz̄ q̄libz intellectio actualis dignit̄ de memoria imperfecta aut p̄fecta de imperfecta sicut imperfectū de i p̄fecto & p̄fecta de i p̄fecta ḡ q̄libz notit̄ est p̄les & ex p̄fliua pentis & genita ad exprimēdū pentem. & istud ſirmat paugm. 9. tri. c. io. omne q̄ natūm est uerbū dī aīe in p̄fliuā q̄ diu de memoria diffiniri & p̄feri p̄t itē. is. tri. c. 3i. uel. 12. nec īter eſt q̄n̄ illud dīdicerit q̄ qd̄ ſcit lcq̄. Aliqñ aut̄ ſtatū ut dicit hoc dicit & breuif̄ q̄cūq̄ dī aīueniatur inter notitiā primā genitā in p̄fectā & illā q̄ ſeq̄t inqslitionē n̄ erit dīa formalis pp̄ q̄ hcc dici p̄fliuā uerbūz & illa non ut uideſ. Secundū declaro s. q̄ intellect⁹ n̄ ſtiter n̄ ſtatiū h̄z p̄fec tā notitiā obī qz̄ ſcdm ph̄m. p̄ ph̄bz. ī nata eſt aut̄ ne bis uia p̄cedēdi a 9tuso ad diſtīctū & iō p̄ ordinē originis ip̄ri mitur nob̄ notitia obiecti q̄ ſula q̄ diſtīcta Et iō necessaria eſt inqslitio ad hcc ut intellect⁹ n̄ ueſat ad diſtīcta notitiā & iō ē necessaria i q̄ ſuia uerbo p̄fecto qz̄ n̄ eſt uerbū p̄fectū n̄ ſit notitia actualis p̄fecta Sicut iḡr intelligendū eſt q̄ 9gnito obiecto q̄ ſule ſeq̄t inqslitio p̄ uiam diōis diſtīcta & q̄ ſuia uerbo p̄fecta diſtīcta & p̄fecte declaratiua illiḡ hā ſtatis notii ie q̄ p̄ erat i memoria & iſſa notitia diſtīcta p̄fecte declaratiua ē p̄fectū uerbū hcc dicit aug⁹. 9. tri. c. io. placz irq̄d quid ſt

in temptantia & hoc ē uerbū eius. Et ibi
dein premisit p̄ in eodē. c. q̄ iam superiō
poītū est q̄ diu d̄ memoria p̄ferri & dif-
finiri pōt. i. disticte & diffinitive actua
liter cognosci uirtute e9 qd̄ ē imemory
Non ḡ. est de rōe uerbi gigni p9. iqs̄ iti
onē s̄ necessariū est intellectui in pfecto
q̄ non statim pōt habere notitiā diffini-
tiuā obiecti h̄re notitiā talēm p9 inqui-
sitionē & iō uerbū pfectū nō est in nob̄
s̄n iqs̄ sitione & tñ q̄n uerbū pfectū seq̄t
talē iqs̄ sitionē illa inquisitio n̄ est ḡnatio
i p̄i uerbi formalē s̄z q̄s̄ p̄fia ad hoc ut
generet uerbū quod bñ i nūt Aug9 in
auctoritate p̄allegata. is. c. is. hac at q̄ il
lac uolubili cogitatione. z̄. q̄n ad illud
quod scim⁹ p̄eit ac idē forma t uerbū
est z̄. Innuens q̄ ista iactatio. i. inquili-
tio n̄ ē ḡnatio uerbi formalē s̄z eā seq̄t
ḡnatio uerbi de eo quod scim⁹ id est
de obiecto imemory habitualē ḡnito

Et si obiciatur ad quid ē tūc in q̄s̄ sitione
necessaria. Posset dici ad illud q̄ mo-
tus est necessari⁹ ad hoc ut inducat for-
ma pfecta q̄ non posz statim i p̄incipio
mot⁹ i duci uel iduccō multa p̄ forma
ordinata p̄ & abs⁹ illo ordine forma p̄ n̄
posset ultia forma induci statim. sedm⁹
ponit iste ordo q̄ p̄rio ē habitualis no-
titia ḡfusa. sed o actualis notitia ḡfusa. 3.
inquisitio & i in q̄s̄ sitione multa uerba d̄
multis notitiis habitualib⁹ virtualiter
tentis in memoria q̄ in q̄s̄ sitione seq̄t
disticta & actualis notitia primi obiecti
c9 i quirit ḡnatio q̄ notitia actualis dif-
finita i p̄imit habitualē i memoriam
pfectā & tūc primo est memoria pfecta
& assimilat memorie i p̄e. Vltimo
tu s̄n in q̄s̄ sitione mediate i p̄am & uer-

bū & ista ḡnatio assimilat ḡnitioni
uerbi diuini pfecti ex memoria paterna
pfecta nullum ḡ uerbū pfectū rep̄lētās
uerbū diuinū quod potissime iuestigat
Aug9 n̄ iſtud quod ḡnatur de me-
moria pfecta sine inquisitione media in
talē memorā & tale uerbū l̄z n̄ illa me-
moria possit haberis in nobis pp̄ in pfecti
onem intellect⁹. n̄i m̄li p̄cedat iquisi⁹
Vltim⁹ dub. illi⁹. q̄. Vt̄ ad rōem
uerbi ḡcurrat uoluntas p̄fia puta Vt̄
de rōe e9 sit q̄ sit uoluntarie genita uel
uolūtate agente copulante ea memorie
scdm⁹ aug⁹ in multis locis iſtā. q. moz.
Aug9. 9. de tri. c. io. Recte inq̄d q̄rif
ut̄ ois notitia sit uerbū uel t̄m̄ notitia
amata. Et R̄ndet q̄ nō oia q̄ aliquo quo
mō tangūt ḡo piunt s̄z aliq̄ ut t̄m̄ nota
sint nec t̄m̄ uerba dicāt sicut illa q̄ dis pli-
cent nec q̄ 9cepta nec q̄ parta sunt dicē-
da. oē q̄ notū est uerbū d̄ q̄ diu de
memoria p̄ferri uel diffiniri pōt quāvis
res ipsa displiceat & postea subdit
uerbi tñ cū illa q̄ odimus displicant ec̄
notitia nobis nō displicet ita q̄ de rōe
uerbi n̄ est ḡnii amare obiecti ḡgniti
s̄z nec ēt ḡnii amore notitiae q̄ ē uerbū
taſt̄ 9coitāt pfectū uerbū duplex act⁹
uoluntatis unus primus q̄ imp̄act⁹ actus
ille & inquisitio p̄fia s̄n q̄ n̄ puenit ad
uerbū pfectū sicut p̄. 9. tri. c. ultimo.

Et ali⁹ q̄ intellect⁹ quiescit i t̄lligib⁹
li notitia iam habita s̄n q̄ n̄ pmaneret i
intellect⁹ i notitia hāta n̄ ḡ act⁹ uolūta-
tis est de cēntia uerbi nec formalē nec
ut cā s̄z 9coitatur i nobis necessario ad
generationem pp̄ i q̄s̄ sitionem e9 p̄fia
& ad 9tinuatiōem e9. Similiter pp̄ hoc
q̄ intellect⁹ si uoluntati n̄ 9placeret illa
notitia n̄ pmaneret i ea & ita ista noti⁹

*Ali⁹ in diuinis 3ba q̄
p̄fia comparsa s̄lla
bū uolūtate rōe p̄fia
m̄is ſuas cogitare
alibi*

ni haberet rōz uerbi pmānentis Ista tñ
pmānentia n̄ ē de rōe pfecti uerbi itēsi
ue qz n̄ min⁹ ē pfecta albedo ū⁹ diei q̄
nni⁹ anni Volūtas aut̄ respiciēs o⁹ c⁹
est uerbū n̄ ptin⁹ ad rōnē uerbi nisi s̄ ri
cte ūmedo uerbūquō Augu⁹ p tractat
c. p allegato Nemo pōt dicere domin⁹
Ihs⁹ spū sancto hoc dīe icludit accepta
tionē obiecti dicti & addit aliquid ultra
rōz uerbi absolute z̄. Ad argumēta
h⁹. q. ad pri⁹ p⁹ qz illa auctoritas idig⁹
expōlitice dicit. n. ip̄a fantalia. l. Car
taginis i memoria mea uerbū est p⁹ aut̄
scđm ip̄m. 15. c. 38. uerbū n̄ esse formalē
memoriā g⁹ 03 q̄ intelligat causalē n̄ō
formalē. Ad scđz magna. altricatis
sit de uoce utz sit lig⁹ rei uel 9ceptus
tñ breuit̄ 9cedo q̄ illd qd̄ significat p̄
uocē pprie est res sunt tñ signa ordina
ta e⁹ cē significati l̄ra uox & 9ceptio
sicut sunt multi effect⁹ ordinati ei⁹ dē
cause quoq̄ null⁹ ē cā alteri⁹ utz d̄ sole
illūmāte plures partes medii & ubi est
talis ordo cātc̄ abſq̄ hoc q̄ unū ē cā
alteri⁹ ibi est imediatio c⁹libz respectu
e⁹ dē cē excludendo aliud in rōe cē n̄ō
tñ excludēdo aliud in rōe effe⁹ i medi
acōnis & tūc poss⁹ 9cedi aliquemō effec
tū ppinqiōre esse causā effe⁹ remoti
oris n̄ō pprie s̄ pp prioritatē illā q̄ est
inter tales effect⁹ ad causā Ita pōt 9ce
di de multis lignise⁹ dē significati ordi
natis q̄ unū aliquo mō est sig⁹ alteri⁹
qz dat intelligere i⁹ m̄ quia remoti⁹ n̄ō
significaret nisi pri⁹ aliquo mō i media
ti⁹ significaret & tñ pp hoc unū pprie
n̄ō ē lig⁹ alteri⁹ sicut ex alia pte de cā
& cauatis. Ad ter⁹ cōcedo q̄ noti
tia est ples & uere genita s̄ illa ē actua
lis itellectio qz ut diciūt supra itelleccō

actualis n̄ō est accō de genere accōis sed
est q̄litas nata terminare talem accōz q̄
significat p̄ h̄ q̄ ē dicere & i ccī p̄ hoc
q̄ est elicere n̄ō iḡ uerbū est aliquid p̄
ductū accōe q̄ est intellectio qz ip̄a intel
lectio n̄ō est pducō alic⁹ l̄z ip̄a ē pduc
ta accōe q̄ est de genere accōis sicut dic
tū ē supra. Ad l̄cdaz. q. dico q̄ idē p̄
se significat 9cretū & abſtractū l̄z alio
mō signif. cādi sicut fili⁹ & filiatio quia
sicut filiatio significat rlōz de genere r̄
lōis Ita filius tñ pmodū denominantis
suppe⁹ r̄ltm̄ & si accipiatur substatiue
idē significat cū tali substatiuo ita iḡ
idē significat uerbū & abſtractū ei⁹ si
eslet nomiātū ēēt uerbatio q̄ notat rlōz
formalē Idē. n. significat qd̄ exp̄sio pal
sua alic⁹ de intellectu s̄z sicut fili⁹ 9no
rat naturā uiuentē i q̄ ē talis rlō ita uer
bū 9notat notitiā actualem c⁹ est talis
exp̄sio g⁹ cū idm̄ intellectu ex pri
m̄ sit pprietas scđe pscne sequitur q̄
uerbū sit ibi mere psonale & significat
ppriatē psonalē p⁹ ēt q̄ rō gignendi
uerbum non est pater ut actu intelligēs
l̄z p̄ ut memoria pfecta. l. ut intellect⁹
h̄ns o⁹ actu intelligibile sibi p̄ns sicut
declaratū est supra di. l̄cdaz. q. de pduc
tionib⁹ P⁹ ēt q̄ uerbū n̄ō h̄z aliquid d̄
quo pducatur ex di. s. qz si pri⁹ pduc
tū habeat uirtutem sufficientem ad p̄
duceudū p̄se subsistens pducit tale &
maxime si tale n̄ sit natū alicui inherere
Notitia aut̄ ista exp̄ssa n̄ est nata alicui
inherere g⁹ est nata perse subsistere &
principiū p̄drētū e⁹ ē sufficientis uir
tutis qz est infinitū g⁹ z̄. Ad argu
mēta cū p̄. ā l̄cdaz. uerbū est cū
amore notitia dico q̄ p̄ hoc q̄ dicit cum
amore circulequi⁹ i nobis notitiā geitā

200

quia amor nō h[ab]ilitatē respectu uerbi
nisi ut impat intellectui gignitione ip̄i⁹
sicut dictū est. q. p̄cedētī Indiuinis aut̄
uerbū ē notitia naturalē exp̄sla qz quod
i nobis uoluntas habeat causalitatē uer-
bi gignēdi p̄ ip̄i⁹ e9 hoc est imperfectiōis
i intellectu qz nō statim habet uerbum
pfectū & de hoc quō uoluntas habeat
indeo & in nobis dictū est di. 6. Ad
aliud. is. tri. 9cedo i p̄te intelligentiam
formalē s̄ nego istā q̄ ois act⁹ intelligē-
tiae formalē est uerbū qz non est uerbi nō
si d illa intelligētia q̄ p̄t habeat aliquē
actū genitū uel notitia genitā talē ac⁹
nō p̄t intelligentia ut p̄tis est habeat qz
pater est ase & nihil h[ab]it p̄gnatione⁹ tñ
p̄t 9cedi q̄ intellēctio actualis p̄tis est
q̄li genita uirtute memorie ut i p̄te sed
nō est uere genita qz nō disticta. Ad
terti⁹ dico q̄ non sūt duo pprias s̄ idē
quia eandē rlō⁹ p̄ se significant fili⁹ &
uerbū l[et] alia 9notēt. s. fili⁹ naturā uiuē-
tē icōi & uerbū notitia intellectualē &
exp̄ssam Ista 9notata nō sp̄ sūt eadē sed
rlō passiva significata sp̄ est eadem.

Ad tertia. q. dī q̄ sic p̄auctoritatem
augustini. 83. q. q. 63. Loquēs de prīcī.
euangelii Ioā h[ab]it h[ab] logos meli⁹ uerbu⁹
interptāt q̄ p̄ rō⁹ ut significetur nō solū
ad p̄tē respect⁹ s̄ ad illa ēt q̄ p̄ uerbū
facta sūt opatiua potē. Additurēt q̄
uerbū dicit ppriū respectū ad creaturā
quia uerbū ex rōe sui est notitia declaratiua
g⁹petit sibi ex rōe sui declarat⁹ ap̄
priatur ēt h[ab]it re⁹ ad creaturas A ppri-
atio nō fit nisi pp̄ quenentiā talis a ppri-
ati ad ppriatē p̄sone cui illā a ppriat⁹
& declarat⁹ illud p̄ simile de dono & simili
mō ponit⁹ sicut ibi q̄ donū ut 9no-
tat rlō⁹ aptitudinalem pt̄ ad ppriatē

s. s. ita uerbūt dicit rlō⁹ uerbi aptitudi-
alē nō actualē nec habitualē pt̄ ad sedā
p̄sonā. Contra istud argui p̄t sicut
argutum est de dono quia null⁹ respe-
ct⁹ ad creaturā ē pprietas p̄sone dīne
nec p̄ se iduditur i aliqua ppriate p̄sone
dīne sicut in p̄ba⁹ ibi ut p̄t hic i p̄bari
qd̄ concedo & tūc nō est uis nisi de hoc
noīe uerbū formalē. n. respect⁹ notitia
exp̄sse ad exprimētē ali⁹ est a respectu
ip̄i⁹ ad creaturā declaratā quia ad aliuz
ter⁹ & nō solū hoc s̄ ēt respect⁹ uerbi
exp̄ssi ad experimentē & respect⁹ e9de⁹
ut declarantis ad eūde⁹ ut declaratum
sūt duo respect⁹ quia prim⁹ realis &
scđ⁹ rōis isti aut̄ duo nō faciūt alqd̄ unū
p̄le quia res uera & ens rōis nihil unū
p̄le 9stituūt & ideo si ambo isti respec-
tus uno noīe significant nō pp̄ hoc faciūt
unū p̄le 9ceptū s̄ alter eoꝝ p̄cise est p̄
pprietas scđe p̄sone. l. exp̄ssio illa passiva
q̄ est respect⁹ realis. Ali⁹. l. respect⁹
declaratiui est respect⁹ rōis tñ siue sit
ad p̄tē declaratiū siue ad creaturā declar-
atā qd̄ alīf tactū est supra p̄ auctoritatē
augu⁹. 7. tri. c. 5. ubi uult q̄ uerbū decla-
rat⁹ & idē. is. tri. c. 14. p̄ pfectissime se
ip̄m dicens hoc est seifm⁹ fecissime de-
clarans zē. Ex quib⁹ duab⁹ auctori-
tatib⁹ p̄ idē p̄t ad se referri ut de-
clarans ad dec arati⁹ Et p̄ḡns nō est rlō⁹
alis s̄ p̄to hoc de istis respectib⁹ i se
q̄ alīf sit pprietas & alter nō qd̄ dicetur
dhoc noīe uerbū nūqd̄ significat utꝝ q̄
uel alterꝝ & tunc qd̄ uide q̄ uerbum
significet p̄ respectū illū realē & p̄tō
qz ei⁹ abstractū ut dictū est pri⁹ s̄ gni-
ficat eūdē s̄ quia 9notat notitia pfectā
q̄ notitia h[ab] respectū rōis ad 9gnita p̄
ea⁹ ēt 9notat q̄li ad huic remoti⁹ rōe⁹

(44 ad tu dono p̄min ad 32.318. 53. d. h[ab]i
ibi rō quare ig⁹ alibi si uis

declaratiui & ita uerbū significabit pro
prietatē scđe pſōe lž gnotet aliqd ab^m
in scđa pſona qđ est qſi ſimilis formalis
pductiōis illi⁹ pſone & mediāte illo. q
remoti⁹ gnotz respectū ad omne illud
ad qđ illud ab^m pōt habere respectum
rōis. f. ad obiecta declarata. Ad ar^m
6. de. tri. 9cedo q̄ fili⁹ ē ars ita ēt dicit
ſapīa p̄ris & uirt⁹ & tñ p̄ formalē ēla
pīa & uirt⁹ ita ēt & p̄ ē formalē ars si
enī p̄ formalē creat & h̄ ut artifex ut
creativa rō formalē est in p̄ & ita ille
respectus artis ad creaturas artificiata ē
cois trib⁹ lž appriat⁹ filio sicut ſibi ap
priat ſapīa ſicut pp̄ gneſtia cū pducoē
ſua. Ad illud popiōe de. 83. q. pōt di
ci q̄ meli⁹ ierptat⁹ logos grece p̄ illud
qđ est uerbū q̄ p̄ illud qđ est rō qz rō nō
ita ſignificat respectū ad p̄ez ſicut uer
bū nec ēt ita gnotat respectū ad declar
ata ſicut uerbū nō uult aut aug⁹ dicer
q̄ uerbū dicat eēntialis rōz ad creaturā
ſub rōe declaratiui qz dicit ut ſignificet
n̄ ſolū ad p̄ez respect⁹ lž ad illa ēt q̄ p̄
uerbū facta ſunt opatiua potē⁹ uerbum
aut n̄ dī po⁹ opatiua p̄ris & ars p̄ris q̄
n̄ ſunt n̄ ſcđm appriatōez aut ſi aliud
intendat q̄ hoc nomen uerbū ut q̄ ſe
lpectū ſignificet tūc n̄ ſignificat p̄cife
appriatē scđe pſone lž cū hoc aliū resp
ectū appriat⁹ & tūc qgrua ēterptacio
logos in uerbū n̄ in rōz qz rō nec ſpec
tū appriat⁹ nec appriat⁹ ita ſignificat ue
ra quidē ē inſptacō in uerbū ppea q̄ pl⁹
dicit q̄ appriatē pſone nec A⁹ dicit in
iſptaciōz eē in aliqd qđ ſignificat appri
atē pſone scđe. Cū additur p̄ea q̄
uerbū dicit respectū ad creaturā propri
um ſibi hoc uidetur multo fall⁹ q̄ q̄
oppoīta ei⁹ teneo qz n̄ tñ rō ad creaturā

n̄ includit i rōe eēntiali alic⁹ pſōe lž nec
aliquo mō pōt p̄tinere ad aliq̄ quin uni
formiter p̄tineat ad totā trinitatiē quia
tota trinitas uniformit ſe h̄ ad oē aliq̄
ale ſcđz qđcūq̄ eē ſue ſcđz eē ſue ſcđm
eē itelligibile & cū pbaſ p̄declara
tūm Dico q̄ intellectio actualis p̄ris est
intellectua nec declaratiū est rō p̄pria.
uerbi ſz notitia exp̄ſſam cōcoitāt declar
atiū qz illa exp̄ſſio est notitia actualis &
ideo ſibi appriatur declaratiū lž nō ſit
ppriū ei⁹. Cum addit⁹ p̄ea q̄ apro
priatio n̄ ſit niſi pp̄ gneſtia cū pprio
Nō ſequit ex hoc q̄ appriat⁹ ſit ppriū
lž oppo⁹ Et 9cedo q̄ ppriū filii quod
est exprimi h̄ ſuuenientiā cū ſapīa & cl
aratiuo & cū arte p̄ eo q̄ iſta exp̄ſſio ē
alic⁹ p̄ modū intellect⁹ & uirtute intel
lect⁹ & talis exp̄ſſio est notitia actualis
c⁹ est declarare notitia habitualem de
q̄ exprimit. Hic tñ eſt difficultas me
lior q̄ ſit de rōe declaratiui ut p̄ uerbum
exprimat uirtute intellect⁹ p̄ni nō tñ
de eēntia dīna. q. obiecto p̄ſente itellec
tui p̄ris ſz de aliis itelligibiliib⁹ ut ſic
habeat respectū ad creatura ſit ut iſe ſunt
ſz ut h̄t eē in intellectu p̄no p̄ri⁹ ori
gine ut uidetur q̄ uerbum exprimat &
tūc haberet ad illa rōz exp̄ſſi eēt. n. tūc
uerbum exp̄ſſū n̄ tñ de eēntia ut obiec
ta intellectui p̄ris lž de aliis itelligibili
b⁹ & de hac difficultate alias i q̄oē dī ſi
formi h̄itudiē trinitatis ad alia a ſe.

IRCA DISTINCTIO

nem. 28. quero Vt̄ ingenitū
ſit apprietas ipius p̄ris q̄ non
nulla apprietas formalē dī de eēntia h̄
pbaſ p̄rōez qz tūc ipa distinguere p̄z
et exemplo ſicut eēntia n̄ dī formaliter

generans nec genita spirans nec spirata
Iz eēntia ut uidetur formalē ē īgeita g.
nēst pprietas alic⁹ p̄sone Et.s.s.ut pro
babō formalē est ingenit⁹ i ḡ eē ingeit⁹
tū n̄ est pprietas p̄s p̄sūpti qz eēn
tiā est nō geita g. n̄ est genita 9nā p̄z p̄
phz z. p̄yerme. ab Affirmatiā d̄ p̄dicato
ifini⁹ seq̄ ad negatiā d̄ p̄dicato finito
& equerlo cū 9stātia subiecti & ulteri⁹
ḡ ingenita hec 9nā ita p̄bat p̄ augm. s.
tri. 8. ubi dicit q̄ idē est ingenit⁹ & nō
geit⁹. Et 9similiter p̄t argui de.s.
.s. Si n̄ est genit⁹ ḡ est nō genit⁹ & si
n̄ genit⁹ ḡ ingeit⁹. Preterea ois p̄
prietas plonalis est r̄ltia qz qcqd ad ie
dī 9ue est trib⁹. s. tri. ingeit⁹ aut̄ non
dicit rlōz ut pbabo ḡ. z̄. p̄ minorē qz
si sic ḡ oē ingenit⁹ est relatū hec et̄ ue
ra est oē genit⁹ est relatū hāc querto p̄
9trapoitionē ḡ oē n̄ relatū est n̄ geit⁹
Tūc arguo sic oē n̄ geit⁹ est relatū oē n̄
relatū est n̄ geit⁹ ḡ oē n̄ r̄latū ē relatū
ḡ. ipossibilis est ḡ. una p̄misay nō illa
q̄ seq̄ ex uera p̄ 9trapoitionē ḡ alia.

Itez si inascibilitas ē pprietas p̄s
ḡ. 9spirabilitas esz nccio. p. &. h. & ita
essent. 6. nociones quā negat 9ūt.

Preterea Ambrosi⁹. 4. de.s. lctō nolu
it uti hoc noē ingeita sicut mḡ dicit i
l̄a. Oppm aug⁹ ad orosiu⁹. L̄ duos
esse ingeitos certa fides declarat.

VXTA hoc querit utr̄ In na
cibilitas sit pprietas cōstitutiua
prime p̄sone indinis q̄ sic dañ.
l. i. c. 8. oia sunt unum p̄f̄ igeneratiōz
& generationēz & spiratiōz Constat q̄
nō excludit oēs pprietas p̄sonales qz
tūc in p̄e n̄ eslet aliqua pprietas nisi in
nascibilitas ḡ excludit oia alia i rōe pro
prietatis plonalis 9stitutiue mult ḡ. oēs

istas & solas ēē tales rlōes ḡ. innascibi
litas est pprietas 9stitutiua p̄sone.

Oppoim sicut scda p̄sone ad filiatiōz
ita pria p̄sone ad p̄nitatiēz f̄ filiatione
9stituitur scda p̄sone ḡ prima 9stituit
p̄nitatiē. Ad p̄ia. q. duo sūt uidēt
p̄. q̄līt īgenit⁹ soli p̄i queit Et secūdo
quō pprietas poslit esse cum videat tñ
negatiōnez inptare. Quantū ad pri⁹
dico q̄ oē 9poim ex aliquo multiplici &
particula priuatiā ē duplicit̄ multiplex
Tū ex multiplicitate affirmatiōis oppo
ite Tū ex multiplicitate priuatiōis līc
appz p̄ phz. s. meha. c. d̄ potentia distig
uit scdm potentie multiplicitatez & z̄m
multiplicitē priuatiōis q̄ ponitur i. c.
de priuatione. s. metha. ita h̄ nomē īgei
tū est multiplex & multiplicitate e9 q̄
est geitum & multiplicitate pticule pri
uatiue. Quan⁹ ad pri⁹ geit⁹ dicit
pprie p̄ductū p̄ generationē ut prim⁹
termin⁹ Extendēdo aut̄ dī geit⁹ coīca
tū p̄ gnationē qd̄ ē f̄ig formalis gene
ratiois siē dicit hylla. q̄ nihil nisi natū
h̄ fili⁹. Tertio mō extendit̄ geit⁹ ad
p̄ductm siue ad p̄exigens generatiōz
Iz ipm inse nō sit termin⁹ generationis
nec prim⁹ nec formalis Priuatio ēt Iz
multipli possz distingui in priuatione
pprie dictā puta qn̄ aliquid carz eo qd̄
natū est habere & qn̄ & ut ōz. Et in pri
uationē coīt̄ dictā qn̄ aliquid carz eo qd̄
ipm natū est habere nō tñ scdm 9dicco
nes p̄dictas Et ad huc 9i⁹ qn̄ carz eo qd̄
ipm natū ē habere n̄ scdm se s̄ scdm ge
nus sicut talpa dī ceca quia uisio q̄ pri
uatur p̄ cecitatē non repugnat ali⁹ scdm
gen⁹ L̄ repugnat talpe scdm se Et in
isto mō tanto generali⁹ priuat q̄to hā
tus c9 est priuatio nat⁹ ē 9petef 9ūori

Negation

quenienti ipi priuato puta 9ī9 dicere
priuatū aliquid qd̄ n̄ haberet illd̄ quod
natū est sibi 9petere scdm rōz corporis
q̄ cui natum eslet 9petere scdm rōz aial
is & ad huc coī9 quod natū eēt habere
scdm rōz s̄be q̄ quod natū eslet habere
illud scdm rōz corporis Et communissime
si natū est habere illud 2^m rationē entis

Negacō ēt distiguitur p negationem
extra gen9 q̄ 9tradicit affirmationi &
illa est uera de quolibz de quo falsa est
affirmatio siue entis siue nō entis.

Alia nego est i genere & ista suppōit
naturā generis de quo dicas & ista pōt
intelligi multipliciter scdm multiplex
gen9 9ī9 & min9 9ūe Ad ppo^m g° lo
quendo de multiplicitate iporta^a p hāc
particulam. In. l3 fiat alteratio utrum
importet negationem ingēne uel priuati
onē tñ uide q̄ idē sit in ppoito accipi
endo negationē 2^m gen9 coīssime si na
tū est haber illud & priuationē 2^m ge9
9īssime qz necessario in apto nato ē pri
uatio 2^m ph3.4. met̄ha. ita quod nihil
addit priuatio sup negoz nisi quod rqr
it natā aptam in q̄ sit g° necessario inge
ner quomōcūq̄ accipiatur gen9 cū lit i
apto nato aliquo mō l3 nō scdm se apto
nato ipa erit priuatio aliq° mō scdm ge9
l3 nō pprie in tali secūdū quod tale. Et
si obicias 9tra hoc q̄ nulla est priuatio
indīnis qz priuatū est infēctū Rñdeo
q̄ hoc 9cludit de priuatione scdm rōz
ppriā subiecti priuati si ipm enī inq^m
ipm carens natū eslet 2^m se habere illd̄
infēctū eslet Sz si natū lit secundū rōz
generis habere illud n̄ est infēctū si in
se careat isto Quod aut̄ hoc mō multe
priuationes ēt accipiant in creaturis p̄
nō solū p illud ph̄ de talpa Sz et p 9ūe^z

diō; 9īs in hātū & priuationē sicut aia
lis in rōnale & irrōnale Irrōnale quidē
dicit priuationem in boue nō ei9 quod
natū eslet haberi i boue scdm spēm l3 e9
quod natū eslet habere in eo qd̄ est aial
Ge9.n. q̄li coie habitui & priuationi ē
illud cui quent adut̄q̄ in ppoito aut̄
extendendo illud quod est gen9 siue in
telligam p priuationē siue pnegōe scdm
gen9 p que ambo idē intelligēdo poslu
mus hic accipe. q. gen9 hoc qd̄ 9ūe est
trib9 psonis ut plona siue sublis̄tēs. Et
tūc dicam9 patrē priuari aliquo 2^m ge9
uel q̄ in patre fit negacō aliq̄ scdm ge9
alic9 quod natū est 9petere n̄ tñenti l3
subiecto quod est 9ūe p̄i & filio & tūc
hoc nomen ingenitus poterit ad ppo^m
q̄drupl̄ accipi uno mō p priuati p ut
significat parentiā p priā e9 quod pprie
iportat p hoc nomē i genitū & hoc mō
nō est idīnis qz nihilibi caret eo qd̄ sibi
natū est in esse. Secundo mō put sign
ificat parentiā e9 9ūt quod significat
ppriā p genitū & tūc 9notat subsistēs
siue plonā Et significat parentiā geniti
ppriā sumpti & h̄ mō uide 9petere d
uirtute sermōis p̄i & s.s. qnoq̄ uterq̄
est subsistens & nō est genit⁹ n̄ sic que
nit eētie qz l3 ipa sit ens & n̄ genita n̄
tñ est p̄le subsistens & plona. Ter
mō ut uidetur dicit parentiā ut notatur
parentia scdm gen9 & h̄ geniti scdm mō
sumpti. s. p coīcato p generatiōe^z & h̄ mō
eētiañ d̄ ingenerabilis remouēdo ap
titudinē ad coīcationem l3 ut et in p̄e
pōt dici n̄ coīcata & ita igeitā si hoc mō
sumat igeitū. Quarto mō significat
parentiā scdm gen9 geitī 9īssime sumpti
Et tūc idē est ingenitū qd̄ subsistens
nō p dūctū & hoc mō accipit a scis ita

¶ idem est idinis q̄ in p̄ducim̄ pprie dic-
tū qđ appz p̄ augm̄. is. tri. c. 26. p̄ sol⁹
ñ est ab alio & iō sol⁹ appellatur igeit⁹
& idem uult ultim⁹ ad orosiu scđo.

Dico g^o q̄ ingenitū scđm usuz scōr-
put. s. significat negōe^z geniti coīslime
fūpti 9notādo sublītens īnāta dīna sic
guenit soli p̄sicut p̄z p̄ auctoritatē au-
gustini īā allegatā. De scđo Arti^o.
dicūt aliqui q̄ cū īgeitū dicat tīn' priua-
tionē ī genere uel tīn' negaōe^z & p̄ 9ñs
ex rōe sua formalī nō dicat aliq̄ dignita-
tē nec aliquid ad dignitatē p̄tinens &
nihil poslit poni p̄prietas prime p̄hone
dīne nīs sit aliquid p̄tinens ad dignita-
te^g o^z q̄ īgeitū 9not^z aliqd poītive
rōe c⁹ 9notati sit p̄prietas h̄ aut̄ poīt^z
uuz ponit ab eis f̄ntalis plenitudo q̄ ē
ī solo p̄e in quo est oīs fecunditas tā ad
intra q̄ ad extra. Sz 9tra istud p̄ qz
ista fontalis plenitudo n̄ intelligitur ad
extra qz talis fecūditas est 9ūis tribus
Sz ad intra nō est ī p̄e nisi duplex fecū-
ditas. s. ad generandū & spirandū hec
aut̄ fecūditas n̄ est aliquid unū poītīm
ī p̄e nisi eēz eēn̄ aūt n̄ 9notat ut pp̄ h̄
dicatur eē p̄prietas p̄s. Quod aut̄ ista
fontalis plenitudo n̄ sit aliqua rlō poīt^z
ua una ī p̄e qz tūc ī p̄e eēnt tres rlōes
poītive. s. gnatio actia & spiratio actiuia
& illa rlō q̄ circuloq̄ hoc qđ est fontalis
plēitudo fecūditatis l̄z sit ī noīa⁹ & tūc
essent. s. nocōes qđ nō 9ceditnr 9ūiter
saltem nō 9ceditnr in p̄e. 3. p̄prietates
poītive & rlōie. Preterea īgeitū non
uidet 9notare illā fontalē plenitudiem
qz n̄ primā fecūditatē qz scđm aug^m. i.
de tri. 6. & si p̄f nō genuisset nihil phi-
beret eū esse īgeim^g. īgeitū pōt ēced
re generationē actiuā multo magis &

females plurimis prius ad menses inservient et secundum me. > volit:

nō q̄notat secūditatē qz si p̄ ipof
sibile nō posset eē p̄duccō p̄modū uolū
tatis ad huc tñ eslet stat⁹ i ḡnatiōe ad
aliq̄ p̄sonā ingeitā sub p̄pria rōne g° ui
detur q̄ illa fontalis plenitudo q̄nib⁹
dicit nūlī dupplicem fecūditatem n̄ pōt
q̄notari p̄ hoc quod est ingeitū. Tertiā
rō eoꝝ non^l uideſ ualere qz si p̄prietas
p̄sone diceret dignitatē simplī g° alia p̄
sona q̄ nō haberz illā dignitatē n̄ habe
ret oēz dignitatē simplī qd̄ ē i queiens

Ideo uidetur dicendum quod in igitur sub propria ratione sua ut significat non haber genitor est proprietas praeis. Et sufficit quod importet dignitatem, id est non dignitatem hoc enim sufficit ad proprietatem personalis quod non sit dignitas sicut et personalia individualis non est dicitur esse imperfectioes, simpli nec tamen perfectioes sipli & hoc ultra est in quo libet. Et si oportet alteratio quod oportet personalitate de dignitate non absolute sed personali. Potest dici quod in igitur iquam negat habere genitor dicit dignitatem personalis prime personae individualis quod sicut dignitatis est in secunda persona habere principia originaria ita est dignitatis in prima persona non habere & tamen illa dignitas non oportet quod sit formalis dignitas alicuius proprii potius non notata per hanc est in igitur. Unde ne potest dici esse dignitatis in aliquo per quanto dignitatis est si ponere affirmatio ideo. Ad arguuntur quod quos ad primis nego minorum cum probatur secundum pierdico dico quod illa persona probatur in virtute primi principii hanc scilicet a cognoscitur removetur utrumque traductoriorum de eodem de reliquo. Ut sicut autem non potest excludi affirmativa de predicato infinito sequitur ad negativa de predicato finito nisi ubi illud predicatum infinitum significat negacionem extragenius traductio affirmacioni quod negatio ingenere non

Rio San.

al hoc: vñr qhb

ginkgo

et non se^t lapis non est iustus q^e non iustus si ut illa negotia significat iustitiam ex genere
et sic non iustus non generat ex iustitia. Vt p^t dei q^e habet nisi de iugis t^e genere et
sicut de iugis tunc non est de iugis namq^e et R^t e^t q^e hinc et p^t iugis taliter
s^t q^e iunctio k^t opponuntur l^t l^t iunctio k^t oppo^t ut h^t no^t + iustus q^e non iustus sicut iustus
cum q^e iunctio p^t ut h^t q^e de iunctio iunctio + taliter s^t q^e t^e genere et iunctio
s^t q^e iunctio sicut ex s^t q^e non iugis non hinc nisi de negatione q^e genere ut p^t
T^t x^t iunctio pot^t de l^t l^t p^t q^e hinc et p^t iugis non sicut iunctio k^t oppo^t ex tuncq^e. S^t affirmatio
et negatio ex genere. N^t i^t q^e de iunctio after^t et s^t q^e de q^t hinc de after^t p^t p^t
et iunctio magis ut it ad m^t m^t iunctio q^e iunctio et iunctio p^t p^t magis ut
ex genere non iunctio q^e illa iunctio dicatur de tunc et Non ente.

9tradicit affirmatiōi & tūc n̄ seq̄t non ē
genitū g° est n̄ geitū n̄lī i negōe extra
gen⁹ & hoc mō n̄o geitū n̄ queritur cū
ingeito l̄z querat̄ i accipiē n̄ genitum
put dicit negationē ingenere qz ita in
telligit Aug⁹. Ad scđz 9cedo qz nul
la p̄prietas p̄sone scđm uia 9ūez dicit a
liquid ad se nec tñ ōz om̄ne dicere rlōez
poītue s̄z sūlticit qz uel poītue uel nega
tiue Si. n. rlō aliq̄ sit p̄sonal & p̄pria
alicui p̄sōe negatio etiam rlōis illi⁹ erit
p̄sonal & p̄pria alii p̄sone & ita n̄ ad
se nec 9ūis trib⁹ & hoc mō. l. negatiue
ingenitum dicit rlōz sicut p̄z p̄ aug⁹. s.
tri. 4. & tūc ista est falla ōe n̄ geitū est r̄
latū & tñ n̄ seq̄t g°. n̄ genitū dicit aliqd
ad se s̄z sequitur qz uel dicat. aliquid ad
se uel negationē rlōis p̄prie s̄ue rlōz ne
gatiue & sic 9ceditur 9. qz ōe n̄ relatum
sit relatū poītue uel negatiue. Ad
tertiū dī qz inspirabile n̄ dicit aliqd
nitatē sicut ingeitū & ita non est notio
S̄z hoc uidef f̄ in se qz eq̄lis dignitatis
ē i p̄e & filio non spirari sicut in patre
non generari. Sed etiam ad p̄poitum
non uidetur ualere qz n̄ uidef necessa
riū ad p̄prietatē siue ad notionem dicē
p̄prie dignitatē. Alif p̄t dici qz īgei
rū n̄ dicit p̄ductū s̄i c̄ expoitū est i p̄.
articulo solois & hoc mō inspirabile qz
9tinef in ea n̄ est alia nocō ab eo seqn̄t
enī n̄o p̄ductū g°. n̄spiratū & n̄o equer
so g° n̄ est alia nocō. Contra ingnō
est tñ in p̄e inspiratio est in p̄e & fi⁹
g° hec nocō n̄ est illa si ista 9n̄a sit 9ce⁹
erūt. 6. notiones nisi alia rō aſignet q̄re
inspiratū n̄ sit nocio. Et si uidef absurdum
ponere. 6. notiones esse qz coiter n̄o
ponuntur tot. Poss̄ diciq̄ loc⁹ abauc
toritate n̄ t̄z negatiue T̄pe et̄ ambrosii

n̄o un̄r fuſſe uisitāte tres notiones poīt
ue in p̄e qz noluit uti hoc noīe ingeit⁹
Et t̄pe anl̄z. n̄o un̄r fuſſe uisitāte .2. noti
ones poītue in p̄e qz non utitur iſe ui
ſpiratiua ſz p̄ illa accipit deitatem 9ūez
p̄ri & filio & ſicut a principio fuerūt. 3.
p̄prietates p̄ſoales note. l. p̄nitas fili⁹
& ſpiratio. Et h̄ ex uerbis ſaluatoris in
euangelio & Ioh̄is in canonica ſua tñ p̄
inuētigationē innotuerūt alie notiōes
& p̄prietates q̄ prius erāt int̄ l̄z n̄ pri⁹
note & ita ſicut posteriores q̄cſſerunt
plures notiones q̄ priores tñ eās non ne
gauerunt l̄z n̄ eās dixerint ita n̄ uidetur
ingueniens de posteriorib⁹ ad illos doc
tores dū tñ poſſint illas 9cludere ex dic
tis prior̄. Ad ultimū de ambro. p̄z
p̄ mḡm qz illud uocabulū ingeitū n̄ eēt
t̄pe ſuo ita notū nec ita neceſſari⁹ ad ex
p̄ſſionē fidei qz oportet oēm catholi
cū eo uti & exprimere primā p̄ſonā pro
prietate iſta erat occō errandi ſimplici
bus quia uidef aliquid ad le d̄rē quia n̄o
ita manifeſte inptat rlōz ſicut inptat ge
nitū Et iō cauſuz erat ſimplicib⁹ fideli
bus n̄o uti illo uocabulo 9tra hereticos
malighātes l̄z uocabulū ipm inſe p̄prie
& primo 9petat p̄ri. Ad ſcdam q̄oz
uidef poſſe dici qz ſic hoc mō intelligē
eēntia dīna añq̄ intelligatur coicata p̄ p
ductionē uidetur in aliquo intelligi n̄o
coicata actu n̄ quidē in coicabilis quia n̄
est n̄ coicabilis ſz n̄ actu coicata quia n̄
uidef alicui poſſe coicari q̄ſi paſſiuē n̄lī
phabeat̄ i aliquo n̄ coicata ſibi q̄ſi paſ
ſiuē & hoc in illo primo ſigno tñ itelli
gitur eēntia & iſta negatio n̄ coicata ac
tu & in hoc uidef haberi intellect⁹ ali
c⁹ iſcoicabilis ſi eēntia ut n̄o coicata actu
n̄ eff̄ iſcoicabilis g°. īp̄a ut non coicata

Dua tñ m̄ p̄t. ſ. p̄nitas
ſ. inſubilius Dux T̄p̄c
ſ. filo & inſpirati⁹ ſ. p̄prie
dēcua. una tñ m̄ Rho
dīkāt̄ m̄. ſ. ſanc̄to. ſ. ſa
q̄ ſ. m̄ p̄t. P. ſ. ſ. n̄o n̄i
dua poſſim⁹.

possit esse in pluribus & tunc possent esse
 plures igitur & plures personae prime iquibus
 eque primo esset & non esset statim in a
 liquo primo si habeat aliquid incoicabilis
 subsistens in natura divina iuc habetur per
 sona g. anno oem intellectum proprietas poi
 tius intelligendo solam entiam & ingeitum
 hoc est non coicatum per generationem habet
 quis subsistens incomunicabilis in natura
 divina quod est genitus proprius accipiendo inge
 nitum sicut potest accipi idem. Et si firmat
 ista opinio per augm. s. tri. 6. quod uult quod si pri
 non genuisset nihil phiberet eum esse ige
 nitum g. potest intelligi aliquid ingeitum non
 per intelligendo eum generasse. Intelligendo
 autem ingeitum intelligitur supponit incoica
 bile subsistens g. videtur quod proprius substituit
 ibi persona per ingeitum quod proprietatem positiua
 aliquod. Preterea in ordinis entiali non
 ordinis ad prius videtur immediatis cō
 sequi ipsum quod ordo eius ad secundum quod illa non
 videtur immediate sequitur tale g. Similiter in
 ordine personarum prius querit negacionem ordi
 nis ad priorem quod ordo eius ad secundum personam
 g. prius intelligitur ingeita quod gener
 ans & in illo priori intelligitur persona in
 coicabilis in natura divina. Preterea etiam
 ymaginationem probatur si non esset in dñis
 nisi unum supponit a bloquu substitueretur per
 entiam absque proprietate positiua & si aliqua
 gereretur non esset nisi negatio ista quod esset
 non esse ab alio. Quod uideatur quod cum origo posita
 in dñis nihil auferat ipsam entiam est hanc per
 proprietatem negationem non esse ab alio poterit modo
 aliquod persona substitui. Et si obiectum quod
 poterit sola negatio substituere personam
 divinam. Renditur quod persona includit entiam
 divinam quod est coicabilis & cum hoc aliquid quod est
 incoicabilis per hoc quod habet naturam in se quod habet
 oem perfectionem positiua quod potest poni in ipsa

negationem autem cointellectum potest haber
 ratione incoicabilis & hoc maxime si incoic
 abilitas non dicit nisi aliqua negationem
 ingenere. Contra istam uero Arguitur sic
 Nulla negatio est de se incoicabilis quia si
 cut non est de se una nec individualis aliquod
 idem est utrum per affirmationem cui primo repugnat
 dividitur & ita est uidetur de incoicabili
 que coicari non repugnat negationi de se est
 tamen per aliquam affirmationem cui primo querit
 non incoicabilitas g. negatio non erit prior
 ratione incoicabilitatis. Preterea nulla non
 est propria alicui subiecto nisi per aliquod affir
 mationem propriam ei quod sequitur talis negatio
 g. personae prime non est propria illa negatio non
 esse ab alio nisi quia eidem propriam est aliquod
 affirmatio prior quod sequitur ista negacio
 illa affirmatio prior non potest esse entia g. a
 hanc proprietatem positiua. Preterea si perso
 na primasit incoicabilis formaliter per negationem
 & secunda est incoicabilis ratione positiua. I. filiatione.
 Et ita similiter. s. spiratione passiva
 g. non uniformiter se habent iste personae in
 ratione personalitatis nec sunt eque positiue personae
 nec eque perfecte personae in quantum personae quod non est
 eque perfecta personalitas negatio & proprietates a
 liqua positiua. Iste ratiōes sunt forte non qui
 cerent aduersariū qui possent solvi tamen quod
 non videtur probabile personam primam sola negationem
 formaliter esse personam Ideo potest credi quod
 illa ratione. Ad argumentum in oppositum
 dico quod sicut dictum est supra di. 26. quod per
 ter non excludit aliquod personalia sed excludit
 entialia & includit in proprietate inclusa
 omne personale ipsum personam non in generatione
 includit tamen personalitas quod spiratio activa
 quod est in parte quod probatur per eum alibi ubi
 nominat tres proprietates personales

89. 4. b. 9.

 Sicut exeras sententia
anno duodecimi

op. secundum.

194. 1. c.

f. 12. d. am.

9stitutiuas p̄nitatē filiationē & pcessi
onē ḡ. n̄ intendebat i primo loco solas *illas*
tres 9stitutiuas esse psonales pprietates
Nec ēt intēdebat illas tres 9stitutiuas
psonales 9stitutiuas S3 p illas intellige
bat omnes alias & q̄ oia eentialia q̄ ex
cluduntur p̄ li p̄ter lūt unū intrib9.

Ratiō secundū.
p̄nititū
Ad argumenta p̄ op̄. p̄ q̄ n̄ ā p Au
gu^m de prioritate ingeiti ad p̄nitatem
rñ. aliquā priua^o n̄ 9notat affirmatiōe^z &
tñ nūq̄ i ē ut ppria nisi priuato insit for
maliter talis p̄o. Ex^m cecū n̄ 9notat nisi
oculū q̄ est 9ue subiectū cecitatis & ui
sionis & tñ nūq̄ inest oculo ut ppria p
rōz solā oculi i3 p aliq̄ alia entitatē poit
uam q̄ 9sequitur ista priuatio puta p̄ ta
lem mixtiōe^z in oculo cū q̄ n̄ posset star
niūlo Ita p̄t dici hic q̄ l3 ingeitū n̄ con
notz nisi aliq̄ psonā sublītentem i eēn^a
dīna tñ ista affir^o n̄ est rō tota inherētie
h̄ negationis ingeitū l3 o3 in re aliq̄ p
prietatē poitiuā aliquo mō pcedere in
genitū p̄ q̄ insit l3 n̄ 9notetur p̄ ingeitū
tāq̄ aliquod p̄pri^m subiectū Et scd3 h̄
dictū Augu. deb3 intelligi q̄ q̄^m est de
p̄le rōe ingeiti n̄ 9notat p̄ez n̄ tñ p̄t i
eē pprie inre nisi affirma^o ista uel aliq̄
alia absoluta uel rltia sit q̄si rō inheren
tie e9. Ad scd3 d̄ q̄ illa p̄pō uera ē de
p̄ iordie qd̄ ē ad se c9. s. eē n̄ ē eē ad z^m
ita n̄ est inordie psonar̄ h̄ntiū eadē na
turā ut in p̄pōto q̄z hic psonā primam
esse ē ordo ad scd3 & iō ordo ad z^m q̄si
pcedit negationē principii sicut 9stiu
tm formale alic9 entis poitui pcedit in
eo negōz alic9 entis sibi repugnat̄.

Ad tertiu si eēt ita scdm yimaginati
onē phor̄ gentiliū tūc eentialia dīna esset
determinata ex se ad hāc subsistētiā &
9stiueret hāc nō paliquā negacōz sed

p̄le ipaz scdm eos qz eslet oio detmata
adhāc sicut increaturis hec natura ē oio
limitata ad hoc suppo^m Nunc aut̄ pon
endo ibi esse originem o2 eentialia esse oio
determinatam ad unā psonā & iō n̄ 9sti
tuere p̄se aliq̄ psonā. Et cū dicit ponere
originē nihil auffert eentialie. uerx est q̄ ni
hil auffert l3 poit oppoītū illi9 yposta
sis pp̄ q̄ eentialia de se 9stiueret psonā. L.
determinationē essentie ad unicā subsi
stentiā qz ipotesis afferret eentialie p̄fec
tionē qz uidetur ponere limitatiōz Sed
oppo^m illi9 ipotesis ponens originez
nō auffert p̄fectionē auffert tñ modū in
possibilem 9stitutim psonē q̄ es3 uerus
ex ypostesi.

LTIMO Q VERO HIC
utx prima psonā i eē psonali
constiuat aliq̄ rlōe poitiua ad
scdm q̄ n̄ quia psona prima intelligit
i eē psonali anq̄ generet uel agat Agere
enī est suppoītī ḡ. p̄intelligitur eē lūp
poī^m anq̄ agat Si aut̄ 9stiueret ilcōe
ad scdm psonā coitelligeretur cū ipa
ex̄te scd3 psonā eē & p̄ 9ns z^a psona
coitelligitur esse anq̄ pria ageret & ita
scd3 psona n̄ eēt termin9 illi9 ḡnatiōis

Confirmatur rō quia q̄cūq̄ sunt sim
ul natura quocūq̄ unū est pri9 & alterē
relatia sunt simul naſa ḡ. lī psona pria
formaliter 9stiuuitur i esse psonali p̄lōz
ad scd3 quocūq̄ pria prior est in esse p
sonali eo & scd3. Sed generatiōe q̄ est
accō prime psonē uidetur p̄ esle prior i
esle psonali ḡ. & scd3 ut pri9 tūc n̄ erit
termin9 formalis ḡnois. Preterea in
omni ordine pri^m uidetur eē absoluuz
sicut app3 pcedēdo in quibuscūq̄ ordi
nibus ḡ sicerit in ordie psonar̄ q̄ pria
erit absoluūtissima & ita non 9stiuetur

XXVIII

prīo ad scdaz. Contra prima psona non 9stituit in eē psonali deitate qz nō est incoicabilis nec spiratiōe actua quia cōs ē sibi & filio nec innascibilitate ex qōe pcedente g. p uia diōis aliq rlōe positiua ad scdaz. Hic 9cedit 9muūt ps affirmatiua qōis Sz pp difficultatē pri mī argumenti distiguit ab ip̄is q̄ ip̄a re lōe 9stituēte primā psonā nō mō qz ip̄a pōt 9siderari ut pprietas uel ut rlō ut pprietas pcedit gnatiōne ut rlō sequit & tūc scdm q̄ 9stituit nō o3 scdaz psonam si lē cūp̄l3 ut ērlō. q. 9ns gnāo3 o3 reat illā eē si cū ea. Cōtra istud pprietas ut pprietas est aliqua entitas alioq nō nō 9stituit aliquod ens aut g. entitas adse aut ad alterę aut neutrę entitatē. n. esse aliquā singularem q̄ nec sit entitas adse nec ad alterę nō uidet intelligibile g. o3 q̄ ista entitas formalis sit ad se & tunc 9stituit psonā absolutā uel ad alterę & tunc put pprietas erit rlō & tūc nō euadi tur difficultas l3 alia sit rō 9siderādi eaz ut pprietas & ut rlō. Et pōt 9firmari rō p exm̄ quia si albedo possit 9siderari ut albe uel ut qlitas. Et si 9lideref ut albedo hoc est scdm rō3 specificā suā Si aut ut qlitas h̄ est scd3 rōe3 ipfecti sui gnis tūc qcqd 9stituitur albedine ut albedo nō 9stituitur aliq entitate q̄ nō sit qlitas quia albedo ēt ut albedo eentialif idu dit qlitatē & est eentialif qlitas ita q̄ albedo nō pōt 9stituere aliquid nūl meē qlitatuo ita uidetur in ppoito de ppri etate rltia sic & sic 9siderata. Preſea ille dicit alibi q̄ indīnis nō pōt esse ordo quia nec eentialie ad rlōes nec rlōnū inter se quia rltia sūt simul natura qz si ppri etas possit 9siderari eo mō quo non essz rlō & hoc mō nō o3 habere corrītūm

ul natā ar̄m ei9 non ualeret. Aliter *distingui*. 24. op̄i.
de rlōe ut rlō est & ut origo est & pōit q̄ 9stituit ut origo ē nō aut rlō quia rō originis aliquo mō pcedit & in ea q̄si fū datur rlō prima aut psona 9stituit p̄ primā rōz ibi p̄ q̄ distiguit. Contra hoc obicif q̄ origo ut origo non est forma neq̄ psona i q̄ est nec psona ad q̄ est Sz ē q̄si uia & tūc neq̄ psonae prime est forma Sz q̄si p̄supponit eā nihil aut 9stituit ali quid in aliquo eē nisi inq̄m est forma e9
Si tñ ista uia i telligatur de distiguer q̄si principiatue corriente cē effecti incrementur sicut expoītū est di. 26. & n̄ pmodū principii formalis tunc ista pō possz habere ueritatē nec hoc ar̄m eset 9tra eam. Alio mō dī q̄ sicut eadem accō pōt diuersimode intelligi inq̄m aptitudinalis inq̄m potentialis inq̄m futuā inq̄m actu inq̄m p̄terita ita rlōes fūdate sup accōes p̄t diuersimode accipi ut si rō fundata sup generationē ut q̄si aliq̄ mō p̄teritā. Alio mō ut q̄si p̄tē Alio sup eā ut q̄si futurā Alio mō sup eā ut q̄ si potentiale & ulteri9 q̄si appitudinā lem Dī aut q̄ rlō. sub p̄ rōe 9stituit psonā prima aut rō est aptitudinalis quia id sequtur ad aliud & nō everso g. gnō tali mō 9stituit p̄z & hoc mō signifi catur p̄ hoc nomē quod est generati.

Contra istud prima psona nō 9stituit ppriestate h̄n̄tē min9 pfecte esse positi uum q̄ habeat pprietas cōstitutiua scdē psonae quia tūc nō uidet esse e9 pfecte in esse psonali scdā aut psona 9stituit 2m̄ istos filiatione ut filiatio ē g. prima p̄. non 9stituitur relatione potentiali que min9 pfecte esse h̄z de rōe rlōis q̄ ppri etas scdē psonae. Sz rlō gnatiui ad generabile q̄ penūt esse primā & 9stitutivā ē

1. n3 p̄ ad q̄ ēl3
q̄ ma Sz n3 psona
ex qua ē q̄ p̄supponit
eam.

192 - 1. et
194 - 1.

op̄o. 3. ben.

5 ben. at scdaz.

ad. que min9 pfecte
h̄z rlōis zrlōis

rō potentialis g° nō 9stituit ita pfectaz
 plonā actualez sicut scda pbatio assūpti
 n^m eē actuale exigit ēs potentiale qz ēs
 potētiale ē mi9 pfectū q̄ actuale dū. sit
 e9d3 rōis rō aūt gnatiui reqrit gnabile
 q̄ dicit rō3 potētiale expte filii ista g°
 rō gnatiui i p̄e n̄ ē rō actualis. Pre
 terea 9tra istā & 9tra duas pcedētes rō
 si 9stituat ibi psona hoc n̄ ē nisi scd3 q̄
 est inre alicqn nō 9stitueret psona fale
 Nō est aūt in re nisi unica rō psone pri
 me ad scda, nec est ibi nisi sub rōe actua
 lissima quomocūq̄ poss3 diuersimode ac
 cipi g°. Sub ista rōe actualissima 9stituet
 illā plonā & sub eadē rōe corrñdet sibi
 rō in scda plona n̄ est aūt in scda aliqua
 nisi ut actualissima frustra igitur q̄rit
 diffictio q̄si potentialis uel aptitudinalis
 a rōe actiu*is* illa diffictio i modis 9cipie
 di nihil facit ad 9stitutm prime psone
 qn̄ prima plona semp exigat secūlumul
 scdam & tñ pp difficultatē hāc ne pone
 ref psona prima habere simul secūlscdā
 q̄ritur ista diffictio rlōnū actualium ap
 titudinaliuz potētialiuz ne ponatur fili
 us pcedēr gnationē pris Eodē mō poss3
 argui 9tra primā op̄ & scdā qz ista rō
 quocūq̄ accipiatur n̄ est ibi nisi ut unica

Preterea 9tra om̄es tres opioes qzli
 p̄ generat filiu p̄ hoc q̄ accōe pris rō
 filiu est in eēntia dīna & accōe sua scdm
 istas opioes p̄nitas ut p̄nitas est in eē
 ntia dīna quia secūdū eos p̄nitas ut p̄
 nitas tūc p̄. ē qn̄ est filiatio ut filiatioz
 pri9 p̄cesserit aliquid ut origo uel gener
 atiuitas uel pprietas g° p̄ ita generabit
 se p̄em esse sicut generabit si^m. Aut tal
 rem ita erit p̄nitas in p̄e p̄ generatiōz
 sic filia^o i filio q̄ uidetur absurdū.

Preterea 9tra oēs op̄ est alia difficul

tas quoē eēntia determinetur ad psona^z
 primā Si enī exle g° nō uideāt communis
 plonis Quia q̄nūq̄ aliquid dīnietur
 ad aliud ex se ubicūq̄ est h̄ illud & tūc
 eēntia ubicūq̄ eēt haberet psonalitatez
 psōe prime si ab alio hoc uideāt 9tra rōz
 prime psone qz tunc uideāt esse origiata
 uel aliquo mō posse esse ab alio In tali s̄b
 sistentia. Aliter ponitur tenendo cō
 clusionē oppoītā trib9 istis op̄. s. q̄ p̄ia
 psona nō 9stitutifrlōe aliq̄ ad scdāz psō
 nā & hoc loquendo de p̄io 9stitutiuo
 illi9 psone in eē psonaliz3 aliqua realita
 te absoluta nō quiditatua sicut tacū ē
 in op̄. tertia d1.26. Pro hac op̄. arguitur
 specialif de prima plona Si ingeitū p̄in
 telligitur p̄nitati & ingenito uideāt p̄
 intelligi aliqua realitas ppria prime p̄lo
 ne g° cū illa nō possit eērltia erit aliqua
 absoluta ppria illi psone pba. assumpti
 Tū paug^m. 5. tri. 6. Si non genniss3 ni
 hil phiberet eū esle ingenitū. Tū qz fe
 cūditas ad aliq̄ p̄ductionē indīnis nō in
 telligitur q̄si potentia pxia nisi ut est i
 n hāte illaz formalitatē p̄actū illi9 secū
 ditatis sicut uolūtas nō intelligit secū^a
 ad spirandū in aliq̄ plona nisi inq̄ sit ut
 nō coicata p̄ fecūditatē uolūtatis & ido
 uidetur coit 9cedi q̄ uilpiratiue in p̄e
 & infilio p̄intelligit n̄ habere uolūta
 tem p̄ ipaz spirationē g° a simili huic se
 cunditati generādi ut q̄si po^a ppinqua
 uidetur p̄intelligi inalcibilitas q̄ notat
 eam n̄ haberī p̄actū fecūditatis intellec
 tus. s. generationis pba. scdā exin pbat
 one op̄. in. q̄. pcedēti. Preterea nulla
 relatia primo referunt ad inuicem ita q̄
 rltm ut rltm tñmet p̄rlōz p3 icreatis qz
 rlatū ut rltm reqrit illd ad q̄ rferē ad sui
 eē & ad lni diffintioez g° illd ad q̄ rferē

Nō h̄. Et rltm bonas b̄. q̄. Tp.
 cui uellet diffintioz scdā. n̄ pp autq̄
 vellit. et rltm

est aliquo mō pri⁹ relati⁹ ut relati⁹ est.
 si e querso ut ipm tmunans refertur igit̄
 p̄ rōe reqreret illud quod refertur pp̄ eē
 tū & diffīlōz sui igit̄ circul⁹ eslet i neceſ
 fario coexigendo & hoc quia utr̄ q̄ exi
 geret alter⁹ sicut pri⁹ eēntialif se ut dif
 finiens se. Sed circul⁹ esse in prioritate
 eēntial⁹ est impossibile g° impossibile ē
 rltm ut rltm eo q̄ dependz acorltio ut
 at̄mino eē terminū d̄qēdētie alter⁹ cor
 relati⁹. Et asimili uideſ in ppoito qd̄ re
 ltm non refertur p° ad reltm ut ad t̄m
 h⁹ relationis g° scda psona si referat ad
 primā o⁹ ponere aliquod absom⁹ ut t̄m
 h⁹ rlōis non est aut̄ illud absom⁹ eēntia
 quia illa sicut nō referit ita non terminat
 rlōz qz n̄ distigu⁹ g° est abm psonale qz
 p̄t distigu⁹ a scda psona. Cōtra istā
 op̄. arguitur q̄ eslet q̄si heretica ſz tacta
 ſūt argumenta & ſolōes di. 26. mō tran
 feo. Ad q̄. iſtā cui non placz ult⁹ op̄
 d psonis absolutis p̄t dici tenedo cōe⁹
 uiā ſupponendo. I. psonas esse relati⁹as
 q̄ prima psona 9ſtituit rlōe poitiua ad
 ſcdaz qz nec aliquo alio ſicut argutū est
 ad oppoitu p̄ uiā diōis nec o⁹ distigu⁹
 qliter illa rlō 9ſidereſ ut eſt 9ſtitut⁹ q̄
 mōcūq. n. uarieſ ſcdz 9ſiderationē eadz
 eſt inre & ſcdm q̄ eſt inre 9ſtituit pſo
 nā realē nec eſt difficultas aliq̄ niſi quō
 requirit ſcdaz psonā ſimul ſecū cū tñ p̄
 cedat. Vbi breuiter dico q̄ ſimultas
 correlati⁹as q̄ dicūt eſte ſimul naſa eſt
 iſta ſimultas nō posſe eſte ſi le iuicē ſine
 9tradiccōe. Et ſi ſint rltia mutua nā una
 rlō non p̄t eſte ſine termino qz ſi poſſz
 eſte ſi eo eſſz ens ad ſe pi rōe nec aliquā
 rlō ſibi corrndēs p̄t eſte ſine illo ſimio
 quia tūc eſlet ad ſe g° iſte due rlōes qn̄
 ſūt mutue nō p̄t eſte ſine iuicē abq̄

9tradiccōe oē aut̄ pri⁹ naſa p̄t eē ſi ſi
 tradiccōe ſine posteriore ita q̄ ſi ponat
 hoc eſte ſine illo n̄ eſſz 9tradccō ſicut p̄z
 p̄phm. s. meth. c. de priori. Iſto mō
 9cedo pſonā primā & ſcdaz nō posſe eē ſi
 ſi inuicem abſq̄ 9tradccōe & nō ē 9tra
 dicco ex aliquo extrinſeco ſz extormali
 rōe iſta psonaz & tñ cū hoc ſtat prio
 ritas originis q̄ una ſit ab altera.

Quod declarat p° qz ſi fortes ſit p̄
 plōis fortes n̄ eſt intellect⁹ ut ſubieclū
 p̄nitatis fz ut ſub p̄nitate & plato eſt
 intellect⁹ ut ſub filiatione iſta ſunt ſi
 naſa qz ſic iſtelligūt ut correſtia & tñ ut
 liſ fortes eſt pri⁹ origine plōe qz ſic in
 telligitur ſub p̄nitate q̄ e formalit⁹ pri
 oritas originis g° uideſ q̄ eodē quo ali
 qd eſt prius origine increaturis eſt etiā
 ſimul naſa cū eodē eo mō quo ſimultas
 nature reqrit ad correſtia. Hoc ſcdō
 pſuadet qz prioritas naſe uno mō ē pri
 oritas ſcdz pſectionē ita q̄ p̄fora dicūt
 eſte p̄fectiona ſcdz naturā. 9. metha. nūc
 aut̄ cū ſimultate correſtioz ſcdz naſam
 uideſtur posſe ſtare prioritas ſcdz pſecti
 onem in uno respectu alter⁹ qz ſi gen⁹
 rlōis diuiditur p̄ p̄prias d̄ras. oppoitas
 ſicut alia genera una d̄ra diuifa erit dig
 nior & alia indignior qz due ſpēs n̄ ſi ſi
 eqles. 8. metha. & p̄gns ſpēs 9ſtitut⁹ erit
 min⁹ nobilis ex d̄ra min⁹ nobili & tñ
 due ſpēs 9ſtitute ex duab⁹ d̄riis oppo
 tis p̄nt referri ſi ſi iuicē qz ois rlō diſq̄p
 atie ē ad aliqd alter⁹ ſpēi g°. rlōnū ſibi
 corrndē altera p̄t eſte prior. I. pſecti⁹
 alia & tñ ſimul natura q̄m ad hoc q̄ eſt
 non posſe eē ſi ſi inuicem g° multo magis
 uideſtur q̄ eſt prioritat⁹ originis q̄. L. un⁹
 extre⁹ inaſa n̄ excedit aliud extre⁹ ſi ſi
 a quo aliud poſlit ſtare cū illa ſimultate

cum ſimilitudine prioritas originis

min⁹ nobilis

rltūor. Ad hoc adducit Aviceñ. 6.
met. ubi uideſ uelle qꝫ. cā inqꝫ causa
ſit prior causato inqꝫ cauſatū & tñ cauſa
ſit inqꝫ cā ſimul eſt cū cā ſimultate req
uita ad corrītia. Iſta aut̄ prioritas. natur
q̄ eſt tūe ad cauſatū uideſ magis repug
nare ſimultati nature correſtioꝝ q̄ prio
ritas originis tñ. Tunc breuiter p^a
pſona 9ſtituitur i ec pſonalī p rloꝝ poiti
uā ad ſcdā pſonā & equeſto & impoſſib
ile ē eſſe ſine inuiceꝝ & tñ ipa pſona 9ſti
tuta tali eſſe eſt prior origine ſcdā plōa
& ita iſta prioritas originis n̄ repugnat
ſimultati rltioꝝ. S3 aliud eſt dubi
qd tactū ē 9tra iſtas tres oꝝ. l. quō eēn^a
determinat ad primaz ſubſtentiā. Ad
h̄ dico q̄ qn̄cūq̄ eſt aliquod illimitatum
in aliq̄ rōe cē ita q̄ cortndēt ſibi plura i
altero extremo uel unū aliquid 9tinens
plura ſi inter illa plura ſit aliq̄ ordo uel
absolute uel inſe hñdo ad illud illitatuz
tunc non idem eſt p^m reſpectu talis illi
mitati & hoc loquendo de prioritate ad
eq̄tionis & pri^m primitate i mediatiōis.
Ex^m h̄ primo in cā efficiente ubi ē mai
feliſtiꝝ ſi ſol ut cauſa illūinet totū mediū
& tñ eſt qſi agens illimitatū cui corrñt
plures partes mediī illuminate & inter
illas ptes eſt ordo aliq̄ quia pri^m illumin
atur p̄ ſppinqor q̄ remotior p^m corrñs
ſoli ut illuminati ē totū mediū ut inclu
dit ptes oēs p^m inq̄ quaſi adeqtū tñ nō
eſt primū ut in mediatū ſ3 pars ſppinq
or ſoli inmediatiꝝ illuminat q̄ pars remo
tior. Ita informa accipiendo aiaꝝ intelle
ctua q̄ eſt forma aliq̄ mō illimitata cor
rñd3 ſibi p̄ pfectibili corp9 organicū
totū includens inſe multas ptes pfectibi
les. Pri^m ḡ pfectibile aie intellective. i.
adeqtū eſt totū corpus organicū ſ3 quia

inptib9 h̄ totiꝝ eſt ordo originis uel i
ſe uel in hñdo aiaꝝ quia p^m eſt cor de in
alie ptes utz i6. de aialib9. Ideo iſta for
ma nō primo. i. eq̄ in mediate pſicit to^m
ſ3 ſic p̄ pſicit cor & mediate ipo alias p
tes. Si ḡ. aia eſſet tota eēntia cordis &
man9 p̄ ydēptitatē & tñ daret eis eē di
ſtīclū qle mō dat eis ſitoto & cū hoc cor
& man9 n̄ eſſent ptes. e9dē totiꝝ qz hoc
eſſ3 in pfectiōis ſ3 eſſent ſuppoīa diſticta
eſſ3 ad huſ aia pp ſui illimitatiꝝ hñs co
rp9 organicum padeq̄to pfectibili ſue
hñs oia illa tūc ſuppoita q̄ mō ſunt ptes
corporis puno adeqtō & tñ haberz u^m
iſtoꝝ q̄. i. eſt p^m origine pp. & in me
diato pfectibili. Et ita pōt dici virtualit
iōi illimitato cui correſpōdēt plura inf
q̄ ealiq̄ ſordo pp q̄ ſunū illoꝝ immediatiꝝ
reſpiciat ab illo illimitato q̄ alteꝝ.

Ita in ppoito eēntia dīna n̄ h̄ aliq̄
ſubſtentia unā primā. i. adeqtā ſibi qz
tūc n̄ poſiꝝ eſſe in alia ſ3 ſic adequant. 3.
ſubſtentie illi nature q̄ tñ i iſtis trib9
eſt ordo in hñdo naturā & iōo eēntia una
primitate. l. in mediatiōis reſpicit p^m
illoꝝ ordinatoꝝ ita q̄ ſicut eēntia exſe
p̄ eſſ3 in trib9 ſi eſſ3 in eis ſn̄ ordine &
h̄ tā primitate adeqtōis q̄ primitate in
mediatiōis. Ita nūc exſe eſt trib9 prim
itate adeqtōis ſ3 n̄ primitae oī ſimme
diationis ſ3 in primo illoꝝ & uirtute il
li9 in aliis qb9 coicatur ab illo primo.
Cū ḡ. qris p̄ quid eſt eēntia i prima pſo
na dico q̄ ex ſe & ſi ad huſ dicas q̄ non
ſ3 p̄ prietatē determinat. Eadē qō eēt
p̄ quid definiat ad p̄ prietatē definiatē
ſine p̄ quid pullulat p̄. ieēntia iſta pprie
tas & tūc uel oꝝ pcedere in iſinitū uel oꝝ
ſtare quod eēntia q̄ de ſe eſſ3 pri. i. ade
qte in trib9 & eſſ3 de ſe & in mediate in

XVIII
P. 18
No. quidem in re p. genitiva
genit. acr
parte

trib⁹ si n̄ haberent ordinē ipa de le est
inmediate in primo illoꝝ triū habentiū
ordīez. Et si queras undē determinatur
eēntia ad primā psonā & si ex se defīni
at g° n̄ pōt eē in alia. Rñdeo deter
minatio duplex est oppoita duplīcī id
terminatiōi una i determinatio est ad op
poita 9tradictorie sicut materia ē inde
minata ad formā & priuatiōi. Alia ē ad
diuersa poītiua q̄ tñ stat cū defīniatiōe
ad alterā partē utriusq̄ 9tradiccōis. Ex
ēp⁹ b⁹ scđi si sole est indefīminat⁹ ad
pducendū uermē & plantā tāq̄ ad diue
rla poītiua cū tñ sit ex se defīminat⁹ ad
alterā partē 9tradiccōis tā b⁹ q̄ illi⁹ tē
eset li esz agēs pticulare tñ natū pduc
ere unū tñ illoꝝ. Dico tūc in ppoito q̄
eēntia de se defīminat⁹ ad primā psonā
determinatione oppoita indefīminatiōi
prime que est ad 9tradictoria n̄ defīni
tiōe oppoita scđe indefīminatiōi qz illa
n̄ staret cū illimitatiōe ad plura. Et p. b⁹
p⁹ ad ar⁹ si ex se defīminat⁹ ad istā g°
n̄ pōt esse in alia 9ñā t⁹ loquendo d̄ de
terminatione scđa q̄ opponit illimitati
oni ad plura & hoc mō non defīminat⁹
eēntia ad unā l⁹ ad tres subsistentias qz
ista determinatio est ad pri⁹ adeqtum.
Nō aut̄ t⁹ 9ñā loquendo de d̄terminati
one primo mō quia ista est ad primū in
mediatū non adeqtū qd̄ ēt stat cū illimi
tatione indeterminati ad plura. Ad
pri⁹ argumentū p̄cipiale p⁹ ex dīctis
quia p⁹ suppoit⁹ pcedit z⁹ origine &
tñ sūt simul natura sicut reqrit ad rltia
Et cū si arguis q̄ p⁹ suppoit⁹ pcedit
generationem g° & scđm. Rñdeo q̄
in aīcedēte pōt intelligi generatio acti
ua & passiua si generatio actiua ne⁹ īmo
p⁹ suppoit⁹ est ḡno actiua sublisens

quia quocūq̄ intelligatur illa rlō n̄ est
d̄ra in re dicendo p̄rez subsistere uel ge
nerationēs sublisere. Si aut̄ intelligatur
in aīcedēte dgnōne passiua 9cedo q̄ p⁹
psona sicut pcedit origine tñ f̄ cedit or
igine eādē generationem passiua. Et cū
arguis iḡ fili⁹ pcedit eādē generationē
passiua qz est simul cū p̄re ista 9ñā non
uz qz n̄ est isto mō simul cū p̄re quō p̄
est prior gnatiōe passiua fili⁹. n. est sim
ul cū p̄re in natura sicut pt⁹ ad correliā
p̄ aut̄ pcedit generationē passiua n̄ sic
aut̄ s̄z origine. Nūc aut̄ ista ppō qñ aliq̄
sūt simul quocūq̄ ē unō pri⁹ & reliq⁹
falsa est nisi intelligat̄ d̄ simultate e9d⁹
rōis cū ista prioritate & posterioritate
sicut ista est falsa si aliq̄ sunt simul tpe
qcqd̄ est pri⁹ tpe uno & altero. Ad scđ⁹ ar⁹
dico q̄ uera est illa maior in ordine eēn
tiā quia ibi intelligitur ipfectiōib⁹ qd̄
itatiūs & stat⁹ est ad pfectiōē qditati
uam infinitaz q̄ est aboluta l⁹ m̄sonis
hñib⁹ eandeꝝ naturā distictā tñ p̄ ori
ginem sicut oꝝ intelligere in ppoito se
cūdū cōuez op. ppō maior ē falsa quia
ibi p̄cise ē illd̄ qd̄ ē formalit̄ p̄cile ad 2⁹.

IRCA DISTINCTIO nem. 29. quero Vtꝝ princi⁹

uno mō dicatur d̄ prin⁹ lūpto
p̄soalit̄ noconaliter & eēntialit̄. Quod
non quia si principiū esz unī rōis hoc
modo tripliciter sumptū ergo principi
ata esent unī rōis hoc est fallum qz n̄
fili⁹ nec, s.s., principiantur uno mō nec
creature eodē mō cū eis. Cōtra seq̄
creans g° p̄cipiās g° generās & spirās
g° principians & non e9uerso g° 9ñis ē

i. b. g. d. p. am

18° primapians

9ūe ad oīā aīcedētia. Ad istā qōz d:
q̄ prinm n̄ dī uniuoce de prin. eēntialr
& nocōnaliter & psonaliter sumpto &
hoc loquendo de rlōe q̄ p̄ le significatur
hoc noīe principiū & accipiendo prinm
principiatiue n̄ p̄ eo q̄ principiat siue p̄
princi. qd. non quo. & rō est quia prinm
eēntialiter sūptū nō dicit nisi rlōz rōis
nō realē quia nō est realis rlō dei ad crea-
turā ut ex di. sequenti patebit Vt autē
accipitur ad intra nocionaliter & psona-
liter dicit rlōz realez. Rlōi autē reali &
rōis n̄ est aliqd 9ūe idē qd est in uno ūi
& in alio rōis qz ei qd est scdm quid tale
& ei qd est simplr tale inq̄m tale nō est
9ūe uniuocū illd quod accipit m̄ eis scd̄z
qd & simplr rlō aut̄ realis est simplr rlō
& rlō rōis est scdm qd rlō qz sicut eē in
rlōe est ens scdm qd ita referri scdm rōz
siue 9pari a rlōe est referri uel 9pari scd̄z
quid ḡ. nō est prinm uniuocū istis. Si
aut̄ loqm̄ur d̄ pri. ad intra ut est p̄sōale
& nocionale uidet q̄ eis possit eē rō pri-
cipii 9is uniuoce sicut p̄nitati & filiat̄i
oni pōt hoc quod est rlō originis eē 9ūe
uniuocum sicut tactum est supra di. 23.
de coī uniuoco p̄sonis inq̄m p̄ lone.

Ad argumenta pm pbat qn est pri
cipiū uni9 rōis ibi nocionale & psonale
Rundeo qn increaturis aliq duo diffīc
ta spē dr esse alteri9 rōis & tn pt ab
strahi ab eis unū gue uni9 rōis sic ge9;
Ita ippoito iste pductiōes guo & lpira
tio sunt alteri9 rōis loquendo de ppriis
rōib9 eaz tn pt aliquid gue abstrabi
ab eis & eodē mo de hoc gui qd est pri
cipiū ipm pt ee gue un9 rōis lz illa de
quib9 dr sint alteri9 rōis loquendo dp
priis rōib9 eoz. Et si obiciat 9tra qn
tunc est ulē indūnisde hoc tactū est di.

23. Ar^m oppo^m pbat coitatem h⁹ q̄ est
principiū ad tale & tale pri^m sicut pbat
ūuocatiōe^z ad prin^m ad intra & extra.
Ideo pōt rñderi q̄ n̄ seqtur creans ergo
principiās & generans g^o principiās ac
cipiendo principians p aliq^c receptu un
iuoco simplē quia principiās quod infer
tur ad hoc quod est creans ut dī de deo
dicit tñi rlō³ rōis principiās aut quod i
fertur ex generante dicit rlō³ realē.

IRCA DISTINCTION

nem. 30. quero Vtr deo di-
catur aliqrlō extpe q̄ nō quia
quicqd dī dedeo est de 9 ḡ est etiū n;
ḡ nouū nec extpe. Preterea nihil etiū
dī de temporali ḡ nec eguerlo. Prete-
rea faccō nō dī esse sine mutatiōe ḡ dī
q̄ est immutabilis nō sit aliquid s̄ si aliq̄
rlō noua dicere dī eo poss̄ dī ci fieri 2^m
illā rlōe. Oppoim p̄p augu^m is. tri-
c. ult. & p̄rōz quia rltia sunt simul naſa
ḡ rlōib⁹ increaturis ex tpe addīm corre-
ndīt corrīlōes in deo extpe.

Ecūdo q̄ro Vt̄x̄ dei ad creat
am possit esse aliqua rlō realis
q̄t̄lic qz de9 ex naſa rei abs̄c̄p
oī gl̄deratione intellect⁹ ē oīps & oīsc
iens Iſta. n. ponūf in deo ſic attributa
dicē⁹ in dō pfectiō ſimpli & oē tale eſt
ibi ſcdm naturā ſi ſcdm anſ ſi mono. c. s.
Iſta aut̄ dñt r̄m ad creature possibilē &
ſcibilem ḡ z̄c̄. Preterea de9 ab eī no
uoluit oē creandū eſſe ptempore p quo
poſte ea creauit iſtud uelle creare includit
rlōz & tñ non rōis p̄. quia pri⁹ potuit
uelle creature q̄ intelligere ſe uelle eam
nō. n. quia ſciuiteā idō uoluit eā ſz qz uo
luit eā ideo ſciuit ſe uelle eā ḡ. iſta rlō et̄
na uoluntatis dei ad creature ē realis qz

non est in voluntate p actū intellectus alicq 9 pantis eā ad aliqd. Preſea rlōes fundate ſup q̄titatē ſūt rlōes reales ex. ſ meth. g° ineqlitas dei ad creaturā fūda ta ſupra q̄titatē uirtutis ideo. ſ. ſup iſi nitā magnitudinē e9 & ſup uirtutem fi nitā create & ſup magnitudinē finitam uirtutis increatura. ſ. ſup fanitā magnitudinē creature erit rlō realis. Conſi rmatur quia magnitudo ideo eſt funda mentum eqlitatis q̄ ē rlō realis ad intra & magnitudo etiam creature eſt funda mentū rlōis realis increata g° compādo hanc magnitudinē ad illā uir q̄ habitu° fūdata ſup illa ſit realis. Preſea rlōes ſcdi mōi rltioꝝ q. ſ. fūdanſ ſup accōz & paſſionem ſūt reales & tales ſūt rlōes di ad creaturā inq̄m efficiens g° zē. Si dicas q̄ n̄ eſt ueꝝ nili ſagētibꝝ naſalit.

Cōtra g° uolūtas creaſa nō habebit habitudinē realē ad ſuū effecm. Preſa ſicut forma ē inaliq° ita denominat illud g° ſi n̄ ē rlō aliq̄ indeo ad creaturā ralit de9 n̄ eſt realiter creator create qd uide absurdū. Cōtra rlō realis talis eſt ad tīm ſcdi eſſe e9 reale ſz ſtim⁹ nccio exi git ad ralatiōz ralē g° ſi de9 referit ralit ad creaturā ſcdi eē reale creaſa fuit etna

Ad primā. q. dī q̄ nulla eſt rlō noua indeo qz ſicut accō ē eadē l̄z dñuerſimod 9ſiderata ut in aptitudine ut in potētia ut pñs ut pterita ut futura illa rlō fūda ſup accōz ſic & ſic 9ſiderata ē eadez rlō. Eandē g° rlōz dicit ido ipz eē creatm & creatē l̄z eē ſuit creaſu9 g° cū dī cre ans n̄ eſt ieo rlō noua ſz noua rlō appellaſiu9 qd 9ſirmaſ p augm. ſ. tri. c. ultio.

Ad ſcdaz. q. dicit q̄ illud q̄ realit ē relatiū eſt realiter ordinatū ſicut albedo q̄ eſt rō referendi realit ad alia albedinē ē

naſalit ordinata ad iſtā p eo q̄ aliq̄ pfe ciōnē h̄z iſta ab illa iq̄m i eiſ eſt naſa p fectioni ſimul q̄ i altero eoꝝ oē aūc naſa ilter ordinatū depeſd ab illo ad qd na turaliter ordinaſ p q̄to. ſ. expectat illd ut in ipo ſūdeſ rlō ad illud & ſi depeſd g° eſt mutabile qz depeſd n̄ eſt ſine potentialitate ad actū & ſi mutabile g° eſt impfeciſ qz carens illa pfectione ad q̄ mutaſ & ſi impfectū g° limitatū g° a p̄ adulti m ſi realit relatiū g° limitatuz Et qz poſſiſ inſtari qz tūc n̄ eſt ſz rlō realis indimis iō uir exponēda iſta rō d relato ad aliqd qd eſt idē realit ei in naſa nō oꝝ q̄ dependeat quia non expectat aliquid aliud a ſe in natura ut in eo fundeſ rlō.

Tūc ad pporm cū de9 n̄ ſit ens ipfectū nec mutabile & depeſdēs g° n̄ ē ſlatū ad aliqd aliud a ſe n̄ g° ad creaturā. Cō tra iſtam op. q̄m ad illud q̄ dicit ad pri mam. q. ſi rlō actualis & aptitudinalis ſit eadē & pp hoc n̄ ſit aliq̄ rlō noua dei ad creaſaz g° p̄ rōe n̄ eſt aliq̄ rlō noua crea te addeuz qz aptitudinali inčo corrndz aptitudinalis increata qz ſicut de9 ē crea tu9 ab eterno ita creature eſt creabilis ſicut actuali actualis & tūc ſicut eſſet ea dem in'deo actualis & aptitudinalis pi rōe aptitudinalis illa increata eēt eadez cū actuali & ita n̄ noua i uno eximo ſic nec in alio gñs uide tur absurdū ſcdi uer itatem qz tūc nulla eēntia eēt noua nec aliqd abm nouum in poſſible. n. eſt ſumdamen tū ſelle nouū & relōz eſſe eter nam & et ſeq̄t in poſſible ſcdm eos qz tūc cū oia ſint illud q̄ ſunt p̄ re⁹ ad deum ſicut ad cauſā exemplarem uel ad cauſam efficien tem ſequitur q̄ omnia ſunt eterna & nihil nouū q̄ ſi nō respect9 nec abſo⁹

Noꝝ ligas b. m. m.
2. m. m. m.

5. op. bin. n̄ ſcd.

Sicut actuali actualis

qz respectu n̄ pōt esse efn̄ sū efn̄itate
fundamenti. Spetialit̄ ēt uidet̄ qn̄s
inueniēs scd̄z istos qz dñt eē existētie
d̄rē respectū ad causā efficientē ut effici
ens est & illd̄ esse nouū uel nihil erit no
uū p̄ creare & tñ iste respectu est increa
tn̄ra in9patiōe addz ḡ. nō obstante apti
tudinali p̄cedēte ut aptitudinalis est pōt
actualis noua esse tāq̄ alia ab illa aptitudi
nali. Preterea nō pōt esse eadē rlō n̄
si sit. inter eadem extrema nūc aut̄ intel
lectu diuīn̄ n̄ tñ ab eo no intellexit aīaz
anxpi ut possiblē p̄ tali tpe anteq̄ cre
aret p̄ quo existit s̄ intellexit eā ut actu
existē p̄ illo instāti creatiōis Istud autē
intelligibile uidet̄ esse distictū ab illo in
telligibili i rōe intelligibilis qz uidetur
aliqd̄ aliud intelligibile esse potentiale &
actuale aie ḡ intellectio dīna q̄ una est
pōt h̄re ista p̄ biectis distinctis unici
actu scdm̄ rem disticti scd̄z rōz sicut p̄nt
eē obiecta dnoꝝ actuū intellectu n̄ri &
p̄ qn̄s intellectu dīnus 9pans se ad pri^m
extremū nt creatiū ad creabile & ad
alid̄ extremū ut creās adcreatū uidetur
i eēn̄ sua. q. p̄ducere duas rlōes rōis ad
disticta extrema & ita rlō creatiū & cre
antis n̄ est una rlō rōis sicut n̄ extrema
ad q̄ 9patur sunt idez. Confirmat̄ rō in
quocūq̄ genere illud quod est in poten^a
n̄ est nisi scd̄z p̄ tale ḡ. n̄ est idez simpli
eidez qd̄ est actu tale & p̄ qn̄s si intelligat̄
hoc ut in poten^a illud nt in actu erit ali
ud extremū intelligibile simpli. Pre
terea q̄ d̄ de noua appellatiōe uidetur
irrōnabile quia in quocūq̄ eadez forma
h̄z idē esse uidet̄ eode mō posse appella
ri ab illa quia .n. forma ē talis & ēt intali
ideo tale appellatur ab ipa & n̄ equeſo
ḡ. si rlō sit eadē & uniformiter ad creat̄

8° pp̄fim̄ n̄ toller
p̄ficiōs p̄m̄

am expte dei n̄ uidetur q̄ re n̄ posz d̄ sp̄
ab ea uniformiter appellari. Contra
istud q̄ d̄ ad scd̄z. q. uidet̄ q̄ illa q̄ po
nūt̄ ibi 9nexa n̄ sunt 9nexa p̄. qd̄
qz si ponantur duo albissima illa erunt
pfecte similia qd̄ declaratur qz mō pfecta
similitudo & eq̄lit̄ est indīnis p̄tōis &
n̄ tollit̄ pfectio similitudinis pp̄ infinita
tem̄ fundamenti s̄ magis p̄ ḡ ibi essz
pfectissima similitudo & tñ neut̄ ordi
naref ad alterꝝ ut aquo haberet pfectiōz
Si dicas q̄ natura specifia est pfect
tior in ambob̄ q̄ in uno Hoc n̄ est unuz
ordinari ad alterꝝ qz unū illoꝝ nullā pfe
ctiōz h̄z p̄ hoc q̄ alterꝝ est in sui natura
sit pfectior in ambob̄ simul q̄ in altero
sive nō. Preterea agēs creatū natura
le n̄ agit inq̄m̄ est imperfectū quia agere
9petit sibi inq̄m̄ ē inactu & agere sūme
9petit deo & tñ agens tale inq̄m̄ sic ag
ens ponit̄ habere rlōz realē ad creatum
ḡ. non est necesse omne relatū inq̄m̄ tale
dependere realiter ad aliud Lz. n. agens
creatū ad aliquid dependeat n̄ tñ uidet̄
depēde ad aliquid qd̄ creat nec inq̄m̄ po
tentiale & mutabile creat illud s̄ inq̄m̄
in actu Tūc sic agēs agit inq̄m̄ pfectum
s̄ inq̄m̄ est agens refertur realiter ḡ. nō
oē relatū inq̄m̄ relatū realiter imperfctū
est. Preterea li.a.inq̄m̄ refertur ad.b
realiter dependz ad ipm̄ pi rōe si rlōes
sint mutue. b. dpendebit ad.a inq̄m̄ fe
rtur ad.a. & ita erit depen^a circulariter
a.ad.b.& equeſo qd̄ uidetur impossibi
le quia in nullo ordī eēntialieſt circulō.

Aliter d̄ ad primā. q. q̄ indeo non
est aliq̄ rlō extpe ad creaturam s̄ insola
creatura est rlō extpe adām & sic illa rlō
q̄ de9 d̄ ad creaturā n̄ est in eo scdm̄ q̄
uidetur accipi ab Auḡ. c. preallegato &

214

Gut.
A. 1. 23.

magis in lira Et confirmatur quod accidere est ipsa
ciente tertio phisico & tunc non denominat
pacies sed agens sic deo denotata illa realis
quod est increata. Et ad secundum q. dicitur quod non realis
talis potest esse realis quod realis non est secundum
ordinem deo non habet ordinem reale ad creaturam
quia est supra ordinem. Contra pri
cipium quod tunc realis est in eo in quo non est fundamen
tum fundatum. non realis quod deus dicit ad
creaturam si dicatur ad eam non est increatura sed
indeo genere realis illa non erit increatura. Preter
ea oppone realis causam & causatum non potest esse
in eodem quod magis repugnant quod realis produc
tis & productis quod tunc non potest esse in eodem sup
ponitur ideo quod in eadem natura. Et si dicas
quod hanc sunt realis opposita in eodem subiec
to non tunc denominant ipsum. Hoc uidetur
modo irrationale quod aliqua forma sit in alia forma sub
iecto & tunc substantia non possit dici tale quod natura
est substituta per istam formam. Ratione quod pon
itur ad secundum quod uidetur pertere principium & pec
catur secundum quod per primum quod cum dicitur sit prior
creatura multiplici primitate utrum habet
ordinem ad ipsum extendendo nomine ordi
nis non tunc quod posterior dicitur ordinatum ad
priorum sed et priorum ad posteriorum opteret proba
re quod ista prioritas quod potest dici ordinum sit
realis indeo genere hoc petitur. Nec sequitur
ex hoc noto quod deus est supra ordinem
accipiendo ordinem potest posteriorum
ordinatorum ad prius. Ex hoc non sequitur
nisi quod non sit posterior. Et ex hoc
non sequitur quod non habeat ordinem generaliter
accipiendo ordinem. Quod autem ratione peccatum
secundum quod perbat quod ordo est quodammodo realis non autem
ordines realis est ordo quod non realis ceteris fundata
super unum ut realis exceptantur sole realis di
scernuntur ordinem genere arguendo anegatio
ne ordinis ad negandum realis est argueretur ac
si primo negaretur & propterea quod non realis

210. 4. 4.

ad quod primaria realis creaturae ad deum
sunt noue & extempore non tunc per illas in quantum
sunt ad deum ut ad finem necessare est posse
aliquae realis in deo extempore fiantes illas quod
probatur quod secundum phisico secundum methodo cetero ad ali
quod Tertio modo dicitur realis quod dicitur ad aliquod
quod alia sunt eorum ita quod hec est primum de prima
modo duorum modorum a tertio quod in primis
duorum est realis mutua in tercio autem non est realis
mutua sed alterius precise referatur ad reliquum sed
reliquum non referatur sed tunc est aliquod eius omnis
autem realis create ad deum pertinet ad tertium
modo realis genere quod est secundum quod sunt in
uno extremo non ob alterius extremitatem secundum
aliquam realis in eo terminare illas realis sed
potest terminare precise sub ratione absoluti.

Et illud est probatur existentiae physici.
9. methodo cetero ubi probatur quod actus est prior
potentia diffinita quod potest diffinitus per actionem
Si autem actus referatur ad potentiam tunc est et
actus diffinitus per potentiam sic dicit Porphyrius.
casus de specie quod in realitate mutans necesse est inveni
trouetur ratione utrumque utrumque Tunc sic arguitur
actus diffinitus potentiā ut terminat realis eius
autem ignoratur terminat realis ut ab actione & habetur
per actionem. Aut ut correlatum & sic diffinitus actionem
ergo ut actus est prior diffinitio &
posterior diffinitio ergo ita diffinitus
actus potentia quod est non diffinitus per ipsum &
per quod actus non referatur ad potentiam sed est mer
absolutum. Et hoc sub ea ratione sub quod diffinitus
potentia diffinitus autem potentia in quantum est
potentia ad ipsum ut realis ad finem genere actus
secundum quod mere absolute est terminus huius
realis quod sit illa realis sive simpliciter sive
secundum quid. Hoc est probatur generalius per
operationem realis quod non realis referatur per ad correlatum
ut ad finem in creaturis probatur realis in quantum re
alitatem per diffinitus per terminum ad quem referatur genere
terminus ut terminus est prior diffinitio realis ut re

omnes realis creaturae
ad finem secundum rationem

solaris realis distinguimus hanc ordinem.

No. 103 203 q. 2
anno mthi m fndat
203 q. 203 dñm m
ad coruñ ad eñ
ad absum.

Itm̄ ḡnā p. 7. meth. ubi 9pat accīs ad
ibam & p. ip. 9. meth. ubi 9pat potētiā
ad actū si e9uerlo īmīng inq̄m termin9
referatur ad relatū inq̄m fuit relatū ḡ
īmīng inq̄m termin9 h̄z illud qd̄ fuit re
latū ad ip̄m pdifiniente & p. 9ns p. prio
re lēdīm diffītione ḡ. p̄ est prior sī
scdm diffītōz & e9uerso Imposibile ē
aut circulū eē ip̄oritate eēntiālī q̄cūq̄
ḡ impossibile est p̄e referri p̄ ad sīm
inq̄m fili9 refert ad p̄z ḡ referi p̄ ad
illud ab̄m qd̄ est p̄xi m̄ fundamentū rlōis
& ilud ab̄m pri9 est p̄e ut p̄ & e9uerso
fili9 ut fili9 refertur ad ablolutū qd̄ est
px m̄ fundamētū p̄nitatis & illud abso
lutū pri9 est filiatiōe & fili9 inq̄m filius
nec scd̄z hoc est circul9 aliq̄s līlīz q̄ p̄ i
q̄m p̄ pri9 sit. a. qd̄ est ab̄m px m̄ funda
mentū rlōis filiatiōis & q̄ filiatiōe iq̄m
filiatio est pri9 sit. b. q̄ est p̄xi m̄ fundamētū
rlōis p̄nitatis Non. n. ex hoc seq̄tūr
nisi q̄ ista duo absoluta sūt priora istis
duab9 rlōib9 & hoc uerē est imo ambo
absoluta sunt priora utraq̄s rlōe qz q̄libz
rlō n̄ tīm̄ p̄exigit fundamentū s̄z et tīm̄
ut tm̄ est Si ḡ. qn̄ sūt rlōes mutue īm̄
mutuo referant accidit tīm̄ q̄ ibi tm̄ in
q̄m termin9 est ut e9uerso referatur.

Possibile est ḡ. aliqd̄ referri ad ab̄m
& iō uideb̄ h̄rōnāle ponere i deo q̄ maxi
me h̄z rōm̄ aboluti ut create sūt ad deū

Preterea l̄z itellect9 possit negociai
circa ter m̄ alic9 rlōis tertii modi & in illo
finio possit cauolare rlōz rlōis tīm̄ illa n̄ est
rō īmīandi illi9 L3. n. itellect9 aliq̄s cō
ferat q̄draturam circuli ut quōdam scib
ile ad scientiā cāndo n̄sto abolutu rlōz
rlōis q̄ est scibilitas tīm̄ ista n̄ est rō fini
nandi rlōz sciendi ad ip̄m Ista. n. rlō rlōis
n̄ est in hoc abolute n̄li dū actu 9sider

atur ab intellectu Scia aut realiter refer
tur ad illud scibile n̄ tīm̄ nt 9siderat ab i
tellectu ḡ. ista rlō rlōis in scibili n̄ fuit rō
terminādi rlōz l̄cē hoc ēt possit dclarari
in ppoito de deo qz eēntiā dīna l̄z possit
9pari ad creaturā & hoc tam p. actū itel
lect9 creati q̄ increati & sic possit in ea
causare rlōz rlōis. Tamen ista rlō n̄ est
rō terminandi rlōz create ad ip̄z n̄ quidz
ip̄a q̄ causat p. actū intellect9 creati pbo
qz tūc nullo intellectu creato q̄fītētē cō
pando deū ad lapidē sī de9 p̄duceret la
pidē n̄ esz indeo realis ad ip̄m Nō ēt i.
quā causat intellect9 dīng in eēntia sua
p̄ qz si p. impossibile de9 n̄ esz natura
intellectualis sicut aliq̄ posuerūt soleim
esse p̄m̄ prim̄m̄ & p̄duceret lapis
realis refereb̄ ad deū & tīm̄ tūc n̄ esz rlō
talib ad ip̄m. Absolute ḡ dico q̄ p̄p̄
īminationē rlōnū increaturis ex tpe ad
deū n̄ o3 ponere aliq̄ rlōz indeo nec nouā
nec antiq̄ q̄ sit rō terminandi rlōz create

Pōt tīm̄ indeo ponaliq̄ rlō rlōis noua
qd̄e sicut illa q̄ cauata in eo p. actū intel
lect9 n̄ri 9siderantis ifm̄ l̄z n̄ noua ali
qua p. actū intellect9 sui qd̄ pbo qz nūq̄
est trāsīt9 a9tradicitorio in9tradicōm̄ s̄n̄
mutacōe Si. n. nulla esz mutacō in aliquo
n̄ esz rō q̄re magis unū 9tradicitoriorū
possit esse in eo q̄ reliq̄m̄ nec q̄re magis i
lud q̄aliud Et ita ambo falsa uel ambo
simul uera Sz si indeo possit una rlō esse
noua p. actū intellect9 sui alic9 9tradicō
onis alterē extre m̄m̄ esz uerē de aliquo
qd̄ pri9 n̄ erat uerē qz mō 9siderat lub
aliq̄ rōe ab intellectu dīno sub q̄ pri9 n̄
9siderabatur ḡ. aliq̄ mutatio esz i aliq̄
n̄ ineēntia dīna ut 9gnita nec inobieco
9siderato qz n̄dū ē nec in aliq̄ ad quod
9pat p. intellectū suū nisi ponat mutacō

in ipso intellectu opante quod sicut obiec^m
9patu & illud ad quod 9patur in quantum talia non
habet esse nisi intellectu ita non potest haber
aliud esse nec aliter esse nisi sit aliud intel
ligibile & aliter intelligi eorum sed aliter i
telligi eorum non potest esse in aliquo mutatione
intellectus diuini genere nulla ratione potest esse noua
indeo pactum intellectus sui 9pato eentia
suam ad adaliquid tempale. Sed istud non
est pro hoc quod ratione actualis & potentialis
sunt una sicut dixit papa opus in probata sed propter
hoc quod intellectus dominus ad quodcumque 9pat
eentia suam in effinitate 9pat est non per infinitate

Vnde sicut infinitate 9pat voluntatem
habet creativam ad animam animalium ut possibiliter
per aliquo tempore ita 9pat infinitate voluntate
tem suam ad animam animalium ut actualiter existet
per illo numerum per quo uult creare illam animam &
iste quidem sunt dueriores rationes sicut sunt duo
extrema sed utramque esterna est non per finem Et ex
hoc apparet. Ratione ad istam obiectionem
si nulla potest esse ratione nova indeo pactum
intellectus surgenus si nullus intellectus crea
tus esset possibilis & deus possit creare la
pidem non posset se intelligere creature lapides
sicut intellectus creatus potest intelligere ipsum
modo creature lapideum quoniam ipsum creavit non uir
tus ueniens quod quicquid est cognoscibile a nobis
multomagis & ab ipso. Ratione deus
possit se cognoscere creature lapideum sed in
ternitate cognoscit se per animam creature lapideum
sicut infinitate per aliquum tempore cognoscit se
creature lapideum hoc est dictum infinitate
cognoscit illam rationem actualiter enim ad illud quod a
sit sicut cognoscit rationem sui quod possibiliter rationes
tamen per aliquum tempore. Breuitas ergo propter nulla est
ratione nova indeo per se terminans nouam rationem
creature tamen est aliquo noua pactum intellectus
creati nulla autem noua per pactum intellectus
sui. Sed tunc contra primum membrum videtur

dubitum quod ponatur deus esse dominus secundum
Augsburgensium tractat. Ratione sola ratione
noua quod est increatura ad ipsum ipse denominatur
dominus non quidem quod in creatis sicut dicitur re
laciones opposita quod altera ipse denominatur
sed una tantum quod est ad ipsum ut ad absolutum
& propter hoc quod sit ab aliis est terminus ipsius ratione
is & denominatur quod si esset in eo ratione noua
correspondit etiam quod admodum opus factum ab homine
de humana non propter aliquod humanitatis quod
sit formaliter in opere sed propter humanitatem quod
formaliter in homine ad quem opus habet beatitudinem
Et hoc videtur intentio magistri expresse in libro
excludentis ex verbis augustinus ait sic appellatur
ratio quod creatura ratione ad creatorem dicitur
ratione est & ratione non notatur quod in ipsa creatura appellatur
aut illa quod creator deus ad creature ratione
ratione quidem est sed nullam notatur ratione quod sit in
creatorem. Hoc videtur Augustinus dicere
secundum de trinitate ultimo secundum quod magister adducit
eum quod temporaliter incipit dicendum cum anima
non dicere manifestum est ratione dicitur non tamen secundum
accidens dei quod ei aliquod acciderit sed plane
secundum accidens enim ad quod dici aliquod deus incipiit ratione.
Ad argumentum ad primum
cedo quod quicquid est indeo est eternum per
ydem temporiter est ratione dicitur hanc beatitudinem ad
ipsum sit enim ratione formaliter quod nec aliud habet
nam beatitudinem ad ipsum sicut si deus sit et
non & diligenter tempore a uoluntate creatura dicitur
quidem dilectus a nobis sed non dilectus esterna
liter. Ad secundum non uero quod quoniam extre
mum alterius rationis propter unum excedit alterius
non esse solum coexistentiem unum ad alterum
& enim sicut non sequitur quodcumque eternum est cum
toto tempore genere tempore est cum tota eternitate
Prima uera est ratione immensitatis eternitatis
& ista deficit in altero extremo & non non
esse cognitati est enim quod est hoc ita hoc

eternū pōt esse termin⁹ noue h̄itudinis
ad ip̄m qz eternalē ex̄ns pōt aliqd deno
uo p̄ducere & tūc pōt d̄ eo aliq̄ appellō
diffigut̄ ext̄p̄ l̄z t̄pale n̄ pōt ita habere
h̄itudinē alic⁹ eterni ad ip̄z. Vel pōt 9
cedi q̄ t̄pale ēt pōt denominari ab habi
tudine eīni ad ip̄m sicut lapis n̄ t̄m ut
ydealis l̄z uti ex̄ns est etinalis sc̄itu adeo
Ad tertiu fieri n̄ determinat p̄ aliqd
puta qn̄ p̄dicatur z⁹ adiacēs notat facti
onē l̄mpl̄ eius de q° d̄ ut si dicas hō
fit notat l̄mpl̄ factio in eēntia hō. Si
aut̄ p̄dicatur tertiu adiacēs sicut hō fit
alb⁹ n̄ notat fieri nisi l̄cdm quid ei⁹. I.
qd̄ l̄specificat ip̄m Et ita 9cederet forte
aliqs q̄ de⁹ sit dom⁹ notā° rlōis factio
nem z⁹ quid puta factionē z⁹ aliq̄ rlōz
rlōis uel l̄cdz finiationē alic⁹ rlōis magis
t̄n 9ceditur q̄ incipit eē dom⁹ qz hoc
n̄ significat imp̄fectionē sicut fieri nullo
mō t̄n 9ceditur nec fieri nec incipe abso
lute. Ad l̄cdazqz m̄do q̄ indeo n̄
ē aliq̄ rlō realis ad creaturā c9 rō accipit
exp̄fecta simplicitate dei & exp̄fecta ne
cessitate di. Quia. n. de⁹ p̄fecte l̄mplex
est nihil ē in eo qd̄ n̄ est ip̄m l̄cdm aug⁹
. ii. ci. c. 9. de⁹ l̄mplex ē qz hoc ē qd̄ h̄z
p̄fecta aut̄ necessitas e⁹ est ex se talis qz
n̄ uariabit̄ e⁹ eēntia q̄cūq̄ ypotali poita
sive possibili sive impossibili circa aliud
a se. Ex his sequit̄ q̄ nulla est ieo
realitas q̄ nccio coexigat aliud ad se tale
enī necessario coexigens aliud adeo n̄
ess̄ illo coexacto n̄ ex̄nte & p̄ ḡns aliqd
qd̄ p̄fecte ess̄ id̄ deo n̄ ess̄ aliq̄. alio qd̄
n̄ est necessariū ex̄se n̄ ex̄nte rlō aut̄ re
alis d̄ necessitate coexigit ad suū eē t̄m
illig rlōis g° i deo n̄ ē rlō realis ad aliud
a se. Cōtra istā rōz instat q̄ l̄z creatura n̄
sit necessaria īē actuali t̄n uid̄ q̄ aliud

sit necessarium in esse possibili qz ip̄m
possibile eē ē necessariū qd̄ p̄baſ ex hoc
q̄ pri⁹ uid̄t aliqd possibile possibilitate
e⁹ inse q̄rlō dei ad ip̄m Nā n̄ ē po⁹ ūali
quo niſi respectu possibilis inse g°rlō ad
creaturam inq̄m p̄ssibilis n̄ exigit aliqd
qd̄ n̄ est sub illa rōe necessariū sub qua
terminat rlō aut̄ indeo ad creatā ut pos
sibilem uid̄t eē eadē cū rlōe e⁹ adcreatā
ut actualē p̄ illā deduccōz politā p̄ p⁹
op̄. ad. q. primā g° aliq̄ rlō pōt esse in dō
ſtāte necessitate e⁹ l̄mpl̄ ad creaturā
ut possibilem & eadē ē ēt illa q̄ ē ad crea
turā ut actualē. Itē si creatā habeat
eē q̄ditatū inq̄m h̄z eē exēplātū l̄cdm
unā poitiōz istud eē create ē necessariuz
g° respect⁹ ad istud ut sic uid̄t posse eē
absq̄ possibilitate cū eo in quo ē talis re
spect⁹. Itē si p̄hi ponerent aliq̄ alia
a dō p̄ducta formalē necessaria sicut dic
tū ē de op̄. Aꝝ. & Auicē. di. 8. tūc resp
ect⁹ ille poss̄ eē idē deo & t̄n ūaret ne
cessitas entitatis dīne qz t̄mīg illig rlōis
z⁹ illā positionē ēt necessari⁹ g° tenē
do pōm phōx q̄ t̄n negabāt indeo rlōz
realem l̄ta rō iā poita exsimplicity &
necessitate dei n̄ uid̄t eē suffīns. Item
4°. tūc ī nulla creatā magis necessaria de
beret ponit respect⁹ realis ad min⁹ nece
ssariū & ita incorporib⁹ celestib⁹ n̄ ēt
respect⁹ ūalis ad gñabilia & corruptibi
lia. Ad ista q̄s ad duo p̄ia poslit
r̄n deri q̄s uno mō. Ad p̄m p̄ hoc q̄ esse
possible n̄ sit nisi eē z⁹. qd̄ Ad z⁹ simi
li mō q̄ eē ex̄. tū n̄ ē eē nisi l̄cdm quid
& iō h̄itudo ad talē ūm n̄ ēt realis sicut
& termin⁹ n̄ est realis. T̄n pōt dici
una r̄nsione generali ad om̄is istas instā
tias q̄ necessariū ex̄se ut dictū ē n̄ muta
bitur z⁹ aliqd p̄fecte idē ūibi q̄cūq̄ pōe

possibili uel impossibili facta circa aliud
a se q̄cquid aut ē imperfecte simplici ē idē
fieri pfecte g° necessariū ex se lēdʒ nihil
in eo pōt mutari q̄ cūq̄ pōto circa aliud
nihil aut aliud adeo ē ita formalit̄ nccim
sicut de⁹ 2^m q̄cūq̄ pōm quia si poneſt
aliqd formalr̄ necessariū n̄ tñ sñ oī depē
den⁹ ad p^m necessariū & iō n̄ ex se necel
sariū g° nulla realitas i p^o membro pp̄
mem̄ q̄cūq̄ circa aliud tale q̄ nō ē ex
se formalr̄ necessariū fieret aut̄ mutatio
in illa realitate in p^o pp̄ mutatiōz in alio
a se li aliq̄ realitas in ip̄o necessario exig
eret aliiquid aliud a se. Et tūc dē ad sedas
instātias de possibili & eē quiditatuo
scdm aliquos. Rñdeo nec illā possibi
le ē ex se nccim possibile intali eē sicut
de⁹ ē ex se act⁹ necessari⁹ sicut nec iste
quidaties sūt ex se nccie in illo eē quid
itatuo s̄ p̄ticipationē s̄ue s̄icentes
Nec tertio creature si eēt ex se nccie
scdm phos eēt ita necessarie sicut p^m s̄
haberent necessitatē tñ p̄ticipatiue & iō
ponere ista n̄ eē nō eēt ita impossibile si
cuit aliq̄ realitatē i p^o n̄ eē q̄z n^m istoꝝ
est ita nccim sicut q̄cūq̄ realitas in p^o ē
nccia & ex hac pōtiōe impossibili uide
sequi impossibili⁹ nō iḡ ad q̄nodcūq̄
istoz l̄z aliquo mō nccim nō tñ ex se ne
cessariū possz eē aliqua realitas innecesla
rio ex se nccio. Ad q̄rtū dico q̄ si ali
quid magis nccim eēt eēt ēt simplex h̄
ē n̄ 9po^m nec 9possible cū aliq̄ realitate
nō nccia magis nccm eēt eēt nō haberet
re^m extra se ad min⁹ necessariū S̄z istd
su^m ē fm̄ quia l̄z aliqd corp⁹ celeste pon
eret inse eē nccim nō tñ est simplex q̄n
posit recipie aliq̄ realitatē nō necessaria
aliaz a se de⁹ aut̄ sicut nō pōt eē illā qđ
est in ordine ad aliqd nō ex se nccim ita

nō pōt recipie aliq̄ realitatē in ordine ad
aliquid tale q̄z illa realitas eēt ip̄z. Ad
argumēta de oipoten⁹ & oī l̄cia & uolū
tate futuroꝝ dicet inqōnib⁹ spcialib⁹
de eis. Ad illud de accōe & passionē
ph̄s nō dicit q̄ ille rlōes sint reales sed
dicit q̄ sūt mutue & in hoc p̄cile distig
uitur prim⁹ & scd⁹ mod⁹ rlōis a tertio
mō rlōis S̄z quicquid sit de dicto ph̄i p̄
pōtio n̄ est de se uera q̄n agēs est ex se
nccim & pfecte simplex sicut fuit dictu⁹
solum. Si q̄rat⁹ g° sūt rlōes reales q̄
fūdan⁹ sup accōz & passionē increatis.
Quāuis ad hoc n̄ oporteat d̄r̄ pp̄ solōz
argumenti tū d̄r̄ q̄ hoc est neꝝ deagen
te naſali quia ip̄m ex forma q̄ h̄z q̄ est ac
tiuū naſalr̄ inclinat̄ ad effectū pducē
dū Agēs aut̄ libere n̄ inclinat̄ naſalr̄ ex
forma q̄ h̄z ad effectū & tūc cū de⁹ sit
agens libere seq̄ ut sup accōz e⁹ nō fū
def̄ rlō realis. Cōtra ph̄i tenētes d̄m
naturali necessitate pducere res negauē
rūt rlōz rālē ei⁹ ad creatas g° ista non ē
p̄cisa rō Similif uolūtas creatu uide h̄z
rlōz rālē ad luū effectū l̄z sūt libera.
Prefea effect⁹ sua absoluta ētitate non
nccio requirit causā p̄ximā possz. n. ead⁹
entitas absolute eē a causa prima & tñ
q̄n pducit a causa p̄xima h̄z rlōz rālē ad
eā g° nō requirit ad rlōz realē q̄ natura
illa absoluta inq̄ fundat̄ nccio inclinatur
ex se ad alterꝝ extremū. Itē similitu⁹
9ceditur eē rlō realis induob⁹ albis &
tñ unū albū p̄cile 9slideratū inq̄m est fū
damētū rlōis nō uide inclinari ex entita
te sua q̄ ē fundamētū ad alterꝝ extre⁹
maxime simma albedo si ponat ad albē
dinē aliq̄ sūmā sicut argutū fuit 9tra pr
imū ar⁹ ad istā q̄z Itē si añ rlōz rālem
Ip̄oꝝ ponere inclinat̄ōz naturalē adt̄m

Scomt.
g° aī rlōz realē est rlō realis qz ista īcl
nacō adfīmē rlō ūalis. Ideo breuiſ n
uid̄t nccim ad rlōz ūalē q̄ illd abm qd̄ ē
fundamentū illi⁹ rlōis exſe inclinet ad
relatūl q̄ ipm sit tale q̄ poīto termō
ad ipm & ad tīm ſeq̄tur talis h̄itudo ex
natura extre⁹. Et tūc dico q̄ oē ag
ens creatū tale eſt q̄ poīto aliquo eff̄cū
pipm ad ipm ut ad fundamētū & ad p
ductū ut adfīm ūequit h̄itudo eoz.

No. 203 q. acm 20
yse fundamētū pōw
h̄ic albedo et
Rō aūt q̄rlō actualis ūequit n̄ eſt
niſi qz hoc ē h̄ & illud eſt illud ſicut rō
q̄rl̄ albedinē & albedinē poſſibilitas ſeq̄
tur rlō realis & actualis ut ſimilitudo n̄
ē niſi quia iſta albedo ē iſta albedo eēt
trinariū & binariū poītū in eē q̄ ſeq̄
maioritas & minoritas realis n̄ ē alia rō
niſi qz hoc ē binarius & ille trinari⁹ &
tñ rō potētialitatis iſfundamento & ter
mō q̄rl̄ ſ. poſſit ſeq̄ habitudo realis pōt
aſſignari generalis. Quecūq. n. pñt eſſe
ptes alic⁹ toti⁹ uni⁹ pſe pñt eē potētia
lia ad formā illi⁹, toti⁹. Et ſicut ſi pñt
eē pt̄es p̄ ſe alic⁹ toti⁹ ple uni⁹ pñt eſſe
potētialia ad formā illi⁹ aq̄ illud eſt pſe
unū ſicut p̄ de ptib⁹ corporis organici
reſpectu aīe intellectiue & et li pñt eſſe
ptes alic⁹ uni⁹ unitate ordinis pñt eſſe
potētialia ad formā illi⁹ aq̄ illud totum
ē unū ſcdm ordinē. Et generalē p̄ ſcdm p̄ ſcdm ſ.
me
tha. ubi uult q̄ pt̄es ſunt ſicut maſia re
ſpectu toti⁹ oīa aūt creaſa quia limitata
nata lūt eē pt̄es toti⁹ uniuerſi qd̄ ē unū
unitate ordinis ſicut p̄. 12. meth. & ido
q̄dlib⁹ illoꝝ eſt potētiale ad iſta formā
q̄ eſt ordo ut ſ. habeat ordinē ad alia p
tē & hoc uel ſcdz eminentiā q̄ eſt iñata
diuersor⁹ ſuniuerſo uel ſcdm eqlitatē
quia ordo eſt reꝝ piū diſpiūq̄ ſcdm au

gu⁹ de ci. uel ſcdz accōz & paſſiōz ſiue
ſcdz causalitatē & iō qdcūq̄ agens crea
tū pducēs effectū ita ē potentiale q̄ ad
ipm & adeſſectū pductū pōt ſeq̄ ordo
inf ea Non ſic aūt pōt ad agens illimita
tū & effectū e9 quia illud agens n̄ ē po
tentiale nec ad formā absolutā nec ad r
lōz pp infinitatē e9. Per idē pōt rñd
ri ad arm d q̄ntitate qz oē creatū q̄ ſiue
mole ſiue uirtute ad aliud q̄tu⁹ creatum
et ſi ponatur poſle habere rlōz realē pp̄t
hoc q̄ ordo aquo eſt unitas uniuerſi at
tendit pōt inter talia q̄ta tñ q̄ti infiniti
n̄ pōt eē h̄itudo realis adq̄m timitū. Et
cū ūequit rō p eqlitatē realē indīnis
& increaturis. Rñdeo q̄ indīnis eſt
realis qz eſt h̄itudo ex natura rei & ſtat
cū ſi implicitate & neceſſitate relati inſe
quia n̄ refertur ad illud qd̄ eſt min⁹ ne
cessariū formalit̄ q̄ ipm relatū increatī
ē rlō ūalis ppipaz potētialitatē q̄toꝝ re
latōꝝ. Compando illā q̄titatē infinitā
ad iſta finitā uiraq̄ rō deſtruif quia iaz
tollit ſimplicitas & neceſſitas in uno ex
tremo & tollit potētialitas & limitatio
iñ altero. Et ad aliud dico q̄ realitas aliqñ
determinat ūpōm & tūc nihil aliud eſt
q̄ illud qd̄ eſt uere ſicut iſta ppō ūaliter
ē f̄ hoc e uere eſt falſa Si aūt realitas ac
cipiatur p̄ ut determinat p̄dicatū hoc
de9 eſt domi⁹ ūalit̄ l̄ ſoſz negari iſta
tñ pōt ūcedi ſcdm q̄ domi⁹ n̄ ūnotat
rlōz aliq̄ indeo ſz ſcdm q̄ de9 terminat
rlōz ūale creative p̄ ut diſtū ē ipcedēti. q.

IRCA DISTINCTIO
nem. 31. quero utꝝ ydēptitas
ſimilitu⁹ & eqlitas ſint rlōes
reales indeo q̄ nō Ang⁹. ſ. tri. 7. q̄rim⁹
ſcdm quid eqlis ſit p̄ ſili⁹ n̄ ſcdm hoc

¶ ad p̄e3 d̄ fili⁹ eſt eq̄lis p̄i reſtat⁹
ut ſc̄m illud ¶ ad ſe d̄ ſit eq̄lis & iſert
reſtat ut ḡ ſc̄m ſbam ſit eq̄lis ḡ. eq̄li
tas n̄ d̄ ibi ſc̄m r̄lōz. Preterea forma
e9dē ſp̄i n̄ mutat niſi p̄ materiā & iō
oī ſorma ſepata a maſia h̄ ſtotā ſp̄em
ſcdm aliquos ḡ eq̄litas idiniſ cū ſit for
ma e9dē r̄oī & ſn̄ materia n̄ plurificat
nec diſtiguit ḡ n̄ eſt aliq̄ eq̄litas in p̄e
alia in filio & p̄ ḡn̄ n̄ eſt realis in p̄e q̄
tūc respiceret r̄lōz diſtictā corrñdetē in
filio. Preterea ſi eſt in p̄e eq̄litas a^a
abeq̄litate q̄ e in filio p̄ r̄oe & alia ab eq̄
litate q̄ e in ſ.s. & tūc eq̄litati in filio &
eq̄litati alii q̄ e in ſ.s. corrñdebit alia &
a^a eq̄litas in p̄e quia corrñtia ^{conſidera} multiplā
ḡ in p̄e erūt due eq̄litates q̄d uidetur
inueniēs ḡ. 25. Preterea arguiſ Si
hee ſūt r̄lōes reales ḡ. eq̄ realif ſunt diſ
tinguentes ſicut r̄lōes originis & p̄ ḡn̄
ita poſſent 9ſtituere plonas dīnas ſicut
& ille originis. Et ſi p̄nt 9ſtituere ḡ cō
ſtituūt qz n̄ e ibi po^a ſine ac̄tu. Op
po^m hylla.3. de tri. Similitudo ſibi ipi
n̄o eſt. Ad qōz uideſ dicendū ¶ ad
r̄lōz realē.3. ſufficiūt.1. ¶ p̄ ſunda^m ſit
reale & termin⁹ realis ſcdō ¶ extreōy
ſit diſtictio realis & tertio ¶ exnaſa ex
tre^o & ſti & ſūdamenti ſeſqtur ipa talis
r̄lō abſq̄ ope alteri⁹ potētie 9p̄atis u^m
extre^m alteri. Quā^m ad primā 9dici
onē r̄lōis realis negat hōc eē fundamen
tū reale qz d̄ ſit magnitudo q̄ eſt ſūd^m
eq̄litatis tranſit in eētia ſcdz Aug^m in
multis locis & ita n̄ manet ſub r̄oe mag
nitudinis niſi ſcdm r̄lōz. S3 9tra iſtd
eētia dīna ut eſt p̄m ob^m intellect⁹ dī
uini uifa p̄ 9gnitione intuitiua a n̄ oēm
negotiationē eōm beatificū illi⁹ intelle
ct⁹ quia ^{uia} beatificatur p̄ ac^m nego

ciatm ḡ ex ſe abſq̄oī negotiatiōe itel
lect⁹ e formalif iſinita quia nihil beati
ſicat niſi formalif iſinitū ḡ e ibi mag
nitudo uirtutis imo iſinitas magnitudi
nis ex natura rei. Itē intellect⁹ anteq̄
intelligat aliquid intelligere uel negocia
ri ē 9phensiug eētiae ut primi obiecti
& ex hac uel negociatiōis circa illā potēs
e oēs r̄lōes reducere in ac̄tu q̄ p̄nt circa
illā eētia 9ſiderari ḡ ex natura rei ille
intellect⁹ e infinit⁹ ḡ eētia inq̄ ſūda
tur. Preterea eoꝝ r̄o n̄ u3 quia l3 q̄tia
tas acc̄ntalis dicat additū nature ſbiecti
Et iō ipa n̄ poſſit manere ſub r̄oe ſua
formalif & tranſire i eētia ſcdz ydēp
titatē tū magnitudo uirtutis in oī ente
tranſit in illud c9 eſt p̄ ydēptitatē & in
creatura p̄ ſi. n. angel⁹ h̄ aliq̄ magni
tudinē uirtutis de q̄ dicit Aug. 6. tri. 7.
in his q̄ n̄ ſunt magna mole h̄ eſt mai⁹
eē q̄d meli⁹. Si iſta magnitudo pfectio
nalis n̄ ſit idē eētiae circūcribat̄ abiſa
eētia de ipa eētia et manifeste qro q̄z
gradū pfectiōis t̄ ſetib⁹ nihil .n. erit
niſi aliq̄ ſit gradū determinatū pfectiōis
habeat in eētia ḡ ad hoc manet in ipa
eētia magnitudo uirtutis q̄ d̄ ſic uel
ſic pfectū ens ḡ iſta q̄titas moib⁹ traſit
p̄ ydēptitatē qz & manet in oīb⁹ ſcdm
r̄lō ppriā inq̄ ſit fundamentū eq̄lita
tis uel ieq̄latis pfectionalis mentibus
Nā p̄iſtā uia unū ens eſt eq̄le uel ieq̄le
ali ſcdz pfectionē r̄o aut talis q̄titatis ē
dīe modū intrinſecū illi⁹ pfectiōis c9 ē
& ex hoc ¶ dicit modū māet ex hoc aut
¶ dicit intrinſecū p̄ ydēptitatē tranſit in
eētia illi⁹ c9 eſt. Dico ḡ ¶ hoc eſt ſū
damentū eq̄latis realif & exnaſa rei n̄
tm̄ remotū q̄d ē eētia ſ3 ppinq^m q̄d ē
magnitudo ſiue ſpeciali⁹ q̄d ē iſinitas.

Scđz principale. s. q̄ illa rlō reqrat ex
trema realis disticta p̄z p̄ hylla. ut dictū
est iopponēdo & p̄ aug^m. 6. tri. 7. In si
inquit est p̄a eqlitas q̄ n̄ eēt ueq̄ si aliq̄
psona poss̄ dici eqlis ad se Tūc. n. pater
pri⁹ eēt eqlis. S̄z quia eqlis n̄ pōt intel
ligi s̄n̄ distictioe & p̄. dī. ē pdnctio filii
& iō ē ibi p̄. eqlitas in eo & terminatię
& q̄si subiectue accipiēdo illā eqlitatez
q̄ fili⁹ est eqlis pri⁹. Hoc ēt pbaf p̄ hoc q̄
rlōes originis ponūt reales & tñ n̄ p̄exi
gūt distictioz extremon⁹ s̄z q̄li formalit
causāt ea. Ipe aut̄ rlōes illā dī. q̄li causa
tā p̄ rlōes originis p̄supponūt sicut cōit
pom̄ q̄ iste n̄ p̄nt pullulare ieēntia nisi
iā p̄exntib⁹ rlōib⁹ originis in ea g° iste
magis uident̄ regrere disticta extrema
q̄ rlōes originis uel saltē nō min⁹. Et
si obicias q̄ iste nō sūt alteri⁹ rōis sicut
ille originis hoc n̄ 9cludit nisi q̄ n̄ disti
gunf sp̄e icreaturis aut̄ nō tm̄. rlōe sup
pōis & suppōis sunt reales. n̄ si extrē
dr̄nt sp̄e l̄z et rlōes ḡues sūt reales i ex
tremis ubi extrema dr̄nt numero g°. hic
sufficit di. numeralis realis in extreis ad
realitatē rlōnū cōiz sicut ad distictioz
rlōnū originis q̄ q̄li sp̄e dr̄nt sufficit i ex
tremis numeralis distictio qz quicqd su
fficit ad maiorē distictioz uidet̄ sufficer
ad minorē uel eqlē. Quām ad 3^m arti
culū uidet̄ q̄ illa rlō 9seq̄ plonas exnata
rei s̄n̄ oī opatiōe paliquā potētiā extrīse
cā 9pantez qz. n. p̄ generādo coīcat fi⁹
pfecte eēntia suā iō coīcat sibi eād̄z mag
nitudinē infinitā sicut dicit aug⁹ cōtra
maxi⁹ li. 3. c. 13. Si dicerē inqd eo ipo
p̄ ē maior filio qz p̄ genuit r̄ndbo i mo
nō est p̄ maior filio qz eqlē genuit non
uidet̄ g° eē alia rō q̄r eqlitas pris ad fi⁹
n̄ d̄z ponī rlō realis. Cōfirmūt pōt di

ci desimilitudine & sicut increatis ē du
plex similitudo. I. eēntialis scđz dīa sp̄e
cificā & accēntalis scđz q̄litatē aliq̄ accidē
talē l̄z p̄. negatur in ppoito qz de⁹ n̄ h̄z
aliq̄ dīa sp̄e specificā. Tū quia si illē quod
ē dīa specificā i creature eēt tota eēntia
individui nihil min⁹ eēt forma respec
tu idividui ido nihmin⁹ eēt rō similitu
dinis tūc q̄ mō. Idō uidet̄ posse pprie
9cedi ibi similitudo scđz eēntia n̄ inq̄
quid s̄z inq̄ act⁹ & q̄li forma q̄ plone
sūt de⁹ & ēt similitudo scđz attributa
oīa q̄ sūt. q. pprietates h̄z nature sicut
dicit daīm. li. p̄. c. 4. nō naturā s̄z q̄ circa
naturā sūt dīt. Et tūc exnata rei ēt fun
damē⁹ eqlitatis & distictio realis extre
mon⁹ & ista rlō s̄n̄ ope itellec⁹ ita ē dīi
militudie. De ydēptitate ēt dici pōt
q̄ ipa dupl̄ accip̄ indīmis uno⁹ e9de⁹
plone ad se sicut p̄ ē idē sibi. Alio mō
uni⁹ psone ad alterā sicut p̄ ē idē filio
uel equeuso de p̄. ydēptitate alias de se
cūda pōt dici sicut de alis q̄ ē realis qz
ibi est uera unitas ex natā rei & luffns
distictio extremon⁹ nec uidet̄ necessaria
9patio itellec⁹ ad esse h̄z ydēptitatis.
Et si ydēptitas e9de⁹ luppen̄ ad se īcre
aturis sit rlō rōis tm̄ tñ nūq̄ ē uera ydēp
titas & pfecta q̄m ad fūda⁹ nīlī ideo tm̄
Nam e9de⁹ ad se n̄ est pfecta ydēptitas
quia rōis tm̄ & ita ens scđz quid n̄ loī.
ad platonē ē pfecta ydēptitas qz nō fun
dat impecta unitate hic aut̄ pris ad fi⁹
ē pfecta ydēptitas q̄m ad fundemētū qz
pris ad filiū est pfecta unitas & pfecta
ydēptitas realis quia realis distictio &
luffns extremon⁹. S̄z de eqlitate sunt
duo dubia primo. n. uidetur q̄ n̄ est rlō
disticta ab ydēptitate & similitudie qz
sicut dictū est alias infinitū n̄ ē speciale

attributū l3 dicit p̄ modū intrinsecū c9
libz attributi & p̄ rōe mag^m. qd̄ dicit in
disticto illud qd̄ infinitū dicit disticto g°
magnitudo eēntie nō distiguīt ab eēntie.
nec illa distictioē q̄ ē inf attributa & ^{hic}
eq̄litas scd̄; illā magnitudinē n̄ distiguīt
tur ab ydēptitate q̄ ē scd̄; eēntia Similr
magnitudo n̄ distiguīt a sapia illa distic
tione q̄ est inf attributa. g° eq̄litas que
ē scd̄; magnitudinē lapiē n̄ distiguīt a
similitudie lcd̄; sapiaz ois aut̄ magnitu
do ē uel eēntie scd̄; q̄ est p̄prie ydēpti
tas uel attributi alic9 scd̄; q̄ est p̄prie
similitudo g° & illa eq̄litas uidet esse in
dīnis disticta ab ydēptitate & similitu
dine. Prefea si ēt qdlibz attributum
h̄; suā magnitudinē p̄priā scd̄; q̄ uidet
fundari eq̄litas g° tot erūt eq̄litates plo
narū quo sunt attributa. Ad p̄m p̄t
qcedi q̄ sicut increaturis p̄t eē similit
fū eq̄litate sicut remisse albū ē silē itēso
albo l3 n̄ pfecte. Nō aut̄ e querso p̄t eē
fū similitudie eq̄litas ēt informa illa inq̄ ali
q̄ nata sūt assimilari & hoc pando aliq̄
informa scd̄; q̄ nata ē eē similitudo eq̄li
tas uidet. q. determinare similitudinez
& fūdamentū similitudinīs. Ita p̄t qcedi
hic q̄ eq̄litas n̄ ita distiguīt abydēptita
te & similitudie sicut illa inter se. S3 q̄
ipa dicat modū p̄priū fūdamēti utrius
q̄ istarū rlōnū quia q̄si modū p̄priū rlō
is q̄. s.tā ydēptitas q̄ similitudo sit pfecta
quia si p̄ impossibile p̄ haberz deitatez
maiorē & fili9 mīorē eēt aliq̄ ydēptitas
s3 quia fūdamentū ydēptitatis n̄ habe
ret eandē magnitudinē n̄ eēt ydēptitas
pfecta nec tū eq̄litate. Similr si p̄ impo
sibile p̄ haberet maiorē sciaz & fili9 mī
orē eēnt aliq̄ mō similes s3 quia dñcerz
mod9 ille finiti. s. magnitudo pfecta iō
^{vñm}

nō eēt similitudo pfecta. Nunc aut̄ mag
nitudo q̄ est qualī mod9 fūdamēti ydē
ptitatis & similitudinīs fundat eq̄litatē
q̄ est q̄li mod9 similitudinīs & ydēpti
tatis quia dicit utrāq̄ illarū ut pfectam.

Ad scdm p̄t qcedi q̄ q̄t sunt pfecti
oēs indeo simplī tot maguitudines &
tot eq̄litates sicut tñ oēs iste sūt simplī
una res ita eq̄litates scd̄; eas sūt similr
una res Et ex hoc appz quō mḡr bñ assi
gnat distictione. 19. eq̄litatē pfecta i. 39
Scdm Aug^m de fide ad petr. c. 2. f. ma
gnitudie & potentia & etnitate p̄ mag
nitndie qdē intelligif eq̄litas in oib9 at
tributis accipiēdo magnitudinē n̄ pali
q̄ attributo disticto s3 ut ē gūe magnit
udini eēntie & ita c9cūq̄ attributi & ēt
p̄ potētā notat̄ esse eq̄les ad oppo^{ta} ex^a
& hoc sequitur ad p̄m qz adeq̄litatē
ualoris informa ille seq̄t eq̄litas uigoris
in rōe actiui ad extra. Per etnitatē uero
notat̄ eq̄litas īeis q̄si scd̄; dñmōz eq̄litas
aut̄ scd̄; q̄titatē discretā n̄ q̄rit ibi q̄titatē
tib9 aut̄ ḡtūis īcreaturis q̄ sūt q̄titates
pmanens & successiva corrnt ibi magni
tudo & eternitas potētia aut̄ n̄ ē tertia
q̄titas s3 respect9 magnitudis ad extra
ut p̄dictū ē statī. Ad p̄m ar^m dico q̄
albū & albū dñr similia scd̄; albedinem
& hoc put li scd̄; notat suū defmīabile
ēē p̄x^m fūdamētu rlōis dicūt ēt silia sī
ilitudine formalif ita dico q̄ p̄ & filius
sūt eq̄les scd̄; eēntia qz eēntia ē fūda^m
p̄nitatis ut secūdū fūdamētu p̄priuz
qz iste rlōes fūdāt sup aliqd ut gūe est
nihil aut̄ ē m̄sonis unū nisi eēntia uel
eēntiale. Et si obicias tūc posl3 dici p̄
scd̄; eēntia qz eēntia fūdamētu p̄nitatis
qd̄ tñ n̄ qcedit L3 ist d ar^m alias fece
rim ad pbandū q̄ rlō originis n̄ sit act9

Durano m

112. 4. a.
m. 196. 3. b.

eēntie Tñ tenēdo gñēz mā pōt assigna
ri rō q̄re scdʒ eēntiā dicit p̄ equalis filio
n̄ p̄ filii qz l̄ eēntia sit fundamētū utri
usq̄ & nō distictū intrib⁹ nec p̄fā nec
psllā tñ est fundamentū pxi⁹ rlōis cois
inq̄m ē u⁹m intrib⁹. Nō aut̄ inq̄m sic u⁹m
ē fūdamētū rlōis originis l̄ int̄. sit u⁹m
& qz eēntia ut eēntiā accipif ibi nisi ut
ē unū formalī in trib⁹ iō dī eē eq̄lis 2⁹
eēntiā pp̄ hoc q̄eēntia ut una est pxi⁹
fūda⁹ isti⁹ rlōis nō aut̄ dī scdʒ dītate⁹
eē p̄ qz dītas ut una n̄ est rō fundamēti
b⁹ ita q̄ unitas sit rō fūdamēti sicut no
tereſ si dicereſ scdʒ dītate⁹ eē p̄. Ad
scdʒ ar⁹ dico q̄ maior pp̄o est f̄. Imo
ubi forma distiguitur i materia & cū ma
teria. materia n̄ est rō principalis b⁹ dif
tinctiōis quia inq̄cūq̄ distictione illd̄ ē
rō principalis distiguendi qd̄ ē rō prin
cipalis eēndi i illo eē de hoc alias i quōe
de idividuatiōe. Ad tertiu⁹ uidet⁹ ce
dēdū q̄ ip̄e sit alia eq̄litas ad f̄i⁹ & a⁹
ad. s.s. sicut si p̄ gēuissit spūz scūz eēt i
eo alia paternitas ad f̄i⁹ alia ad. s.s. de
isto dico gñlit̄ erit ser⁹ i 3⁹ li. ut p̄ i u⁹ ūla
to ad plures s̄it relatiōes plures. Ad
4⁹ uidet⁹ ualde difficile ar⁹ illis qui po
nūt plonas esse rltis sicut argutū fuit cō
tra eos distictiōe. 26. p̄ o⁹. tertia. Tñ ce
dendo gñem uia o⁹ dicere q̄ p̄ pullulat̄
ineēntia rlōes originis q̄ gñes & ille p̄
pullulat̄es distigunt & gñstituūt psonas
non aut̄ ille gñes quia sunt q̄si aduētitie
psonis sicut ponitur q̄ spiratio actiua
nullā psonā gñstituit qz intelligit q̄li ad
ue nire p̄i & f̄i⁹ iā gñstitutis i ee psonali
pria. n. ibi pullulantia q̄ p̄t psonaliter
distinguere distingunt psonas & consti
tuunt.

IRCA DISTINCTIO
nem. 32. quero Vt p̄ & fili⁹
diligant le. s.s. q̄ nō qz aut di
ligere sūt eēntialī aut nocōnaliter non
eēntialit̄ quia quodlibz eēntiale i est cui
libz psone n̄ p alterā. Si nocior g. p̄ &
fili⁹ spirat spūlētō qd̄ ē fal⁹. Preteā
idē scd̄o quia null⁹ act⁹ nocionalis est
quersiu⁹ in idē agēs a quo est uel pced
it pp̄ distinctionē q̄ talis act⁹ requirit ič
agens & t̄m g. si iste act⁹ est quersiu⁹
n̄ tūt̄ noconalit̄. Preteāli p̄ & filius
diligat le. s.s. g. p̄ diligat le. s.s. qz eo
dē mō uideſ p̄ diligere se & f̄im⁹ ūir
ingueniēs qz p̄ diligat se in p̄ signo or
iginis in quo. s.s. n̄ dū int̄elligit spirā
t⁹. Preteā eodē diligunt le & crea
tz s. s. n̄ uideſ esse quo diligūt creatu
rā qz tūc sicut spūs. s. ex necessitate pro
duccōis sue est amor ita ex necessitate
essz amor creaturaz ita necessario deus
amaret creatas. Contra Aug. 6 tri. c.
s.s. est ex quo genit⁹ a generante dili
gatur genitorēq̄ suū diligat.

ECV NDO Q VERO
utrum pater sit sapiens sapi
entia geita. q̄lic paf̄ dicit uer
bo scdʒ Aug. 7. tri. 2. S3 2⁹ anl̄z. mono.
. 64. nihil alid est sūmo spū dicere q̄. q.
cogitādo intueri g. paf̄ intuet̄ uerbo &
ita sapit uerbo. Cōtra ang. 7. tri. 4.
eo est quo sapit qz idē ē sapere & eē g.
sisapet uerbo essz uerbo. Primā qōz re
putat mḡ difficultē & dimittit eā ūolu
tā. Aliqui negarunt istā pp̄o paf̄ &
fili⁹ diligūt s.s. & dixerit eā ee ab aug.
i tractatā ūsimili illo retractionū. 25. ubi
retractat istā p̄ est sapiēs sapia genita
cui ista uidetur assimilari & ideo istā re
tractatā dñt illa. Cōtra ūsimili diuersas

materias retractandas seorsū retractat
Aug⁹ s̄t eandē materiā q̄ indiuersis
libris habet q̄ tñ ē retractāda ang⁹ plu
ries retractat qn̄. I. facit mētiōz de illis li
bris diuersis ḡ. multo magis istā retrac
taret seorsū si eēt retractāda. Itē aug⁹
n̄ retractat dēā alioꝝ sc̄tōꝝ q̄ uñr istam
9cedere. Alii dixerūt q̄ ppo est ex
ponē. ita q̄ s.s. accipiat iroe signi ita q̄
p̄ & fili⁹ diligūt se. s.s. ut sig⁹ dileccōis
9ūis. Cōtra ita poss̄ dici q̄ diligūt se
creatura qz creaſa ē sig⁹ dilectiōis eoꝝ.
Alii q̄ diligūt se aōr̄ a ppriato. s.s. & iō
dñr̄ diligere se. s.s. p̄ a ppriatiōz n̄ p̄ pro
prietatem. Cōtra ita eēt boni. s.s. qz
bonitas a ppriatur. s.s. Aliter dī q̄ ab
lati⁹ iste 9struit inrōe effect⁹ formalis
qđ declaratur p̄ sic l̄z n̄ ois res sit forma
tñ oē illud a quo denominatur aliqd q̄m
ad hochz h̄itudin ē forme ut si dicatur
iste est idut⁹ indumēto iste ablati⁹us
indumento 9struit inh̄itudine cē forma
lis l̄z n̄ sit forma hois 9uenit aūt aliqd
dnoīnari pilld q̄ ab ip̄o pcedit n̄ so⁹m̄l̄c
agens ab accōe l̄z et sicut a fm̄o accōis q̄
ē effect⁹ qn̄ ip̄e effect⁹ ī intellectu accōis
includit dici m⁹. n. q̄ ignis ē calefacti⁹
calefactiōe q̄uis calefactio n̄ sit calor q̄ē
forma ignis s̄z accō ab igne pcedens &
dicim⁹ q̄ arbor̄ est florēs florib⁹ q̄uis
flores n̄ sint formalit̄ arboris s̄z q̄dam
effect⁹ q̄ ab ip̄a pcedēt̄ scdm̄ hoc ḡ.
dicēdū est q̄ cū diligere idim̄ duplicit̄
sūmae eēntialit̄ & nocionaliter l̄cdm̄ q̄
eēntialiter sūt̄ur sic p̄ & si. n̄ diligūt se
. s.s. s̄z eēntia sua Vñ aug⁹ dicit. jj. tri.
quis audz d̄re p̄ez nec se nec si⁹ nec. s.s
diligere nisi p.s.s. Cōtra edificare dis
tincte iportat istū ter⁹ q̄ est edificiūt̄ tñ
n̄ 9ceditur q̄ edificator edificat edifi

cio. Et in ppoito ēt spirare distict⁹ in
portat. s.s. q̄ diligere & tñ n̄ 9cedit̄ q̄
p̄ & fili⁹ spirat. s.s. Itē & si talis p̄di
cacō 9cederef̄ n̄ tñ ut querlina sup̄ agēs
qz n̄ 9cederef̄ de igue dicialiqd q̄ ferri
nat ad ip̄m ignē aliquo p̄dut̄ a le p̄tea
ī 9structiōe trāſitā nūq̄ effect⁹ ut effec
t⁹ 9struit̄ ī ablati⁹u diligēt̄ aūt̄ ē uerbū
trāſitñ uñ ex⁹m̄ cui nititur ē adoppo⁹m̄
florere. n̄ est uerbū neutrū & nō signifi
cat formaliter p̄duccōz alic⁹. Oē q̄ppe
uerbū neutrū idē significat cū noīe adie
ctiuo si eēt nomē impositū nisi q̄ nomē
significat illud pmodū habit⁹ & q̄etis
uerbū aūt̄ q̄li significat iſieri sicut idē
significat calidū. q̄. ī quiete & calefacere
. q̄. infieri Et sicut tale nomē dnomiatm̄
pos̄ dici d̄ aliquo cū ablati⁹u notāte il
lud a quo s̄biectū denoīatur tali denoīa
tiōe. Ita uerbū neutrū pos̄ 9strui cū ab
lati⁹ ī eadē hāitudine forme denoīantis
ita. n. ignis calefactio sicut̄ ē calid⁹ cal
ore & ut q̄ ē inrōe forme a q̄ē ista de
noīacō p̄ modū quietis ī uno & p̄ modū
fieri inaltero & sicut aliqd denoīatur nō
tñ q̄icq̄aformaz̄ ab aliquo extrīseco ita
denoīatm̄ pos̄ dici d̄ eo cū illo extrīse
co ablati⁹u ſūpto & hoc ſiue illā dnoīati
uū significetur noīalit̄ ſiue uerbaliter ſi
cut. n. poss̄ dici iste ē ornat⁹ uestim̄to p̄
ut ornat⁹ ſigūificat aliquid de genere
habit⁹ ita poss̄ dici iste nit⁹ uestim̄o uel
aliquo alio uerbo neutro q̄ ſigūificaret
idē cū isto denoīatuo ēē ornat⁹ & ita ē
in ppoito qz arborē florere nō ſigūificat
formalit̄ arborē pducere florem. Si enī
ponatur uerbū agiliū quod ſic ſigūificaret
puta florificare ſi eēt in usu hec ē
falsa arbor̄ florificat florib⁹ hec aūt̄ eſt
uera arbor̄ floret florib⁹ qz p̄ uerbū istd

X. *Q̄m̄ aut̄ q̄ nononā ſum̄ ſic dihorū n̄ adē
& ſpirat̄ amō ſeunt dico ut uerbū pducere
ut florēs florē pducere ſicut ſigū arbor̄ dico
ſbuens florib⁹ ut p̄ dicunt̄ dicunt̄ ſbuens & bo
r̄ ut erit amō ut p̄ ſigū alius dñm̄ ſigū
dñm̄ ut nos ſi ſi. Vñ amō pudentia:*

neutrꝫ significat̄ qđ denōinas libiec^m
qđ p modū habit⁹ qui lic⁹ nō sit pprie
habit⁹ quia pprie habit⁹ ē tm̄ inaſatis
pōt tñ de nominari ab aliquo adiacente
qđ inq^m ē aliquo° ornamētū uel tegu^m
eoꝫ pōt reduci ad g⁹ h̄it⁹. Et tūc si
dicereſ arbor ē florida florib⁹ & ablāt⁹
ḡſtrueſ in rōe illi⁹ aq^o ſbm̄ dnoiaſ ſcdz
talē dnoiaſiōz ita ēt ḡſtruſ li florib⁹ cū
hoc uerbo floreſ. Eſt g^o ex^m ad opp^m
loquendo d uerbo actio & nihil ad pp^m
ut ueꝫ ē de uerbo neutro. Ad iſtā qōz
ſoluendā qz i^a q ſūt i intellectu ſūt mai
ſeftiora P^o. rñdēdū ē ad qōz ſcdā & p^o
uideam⁹ de intellectu n̄o ibi. n. meōr^a
gignit notitia actualē q ad memoriā h̄z
duplīcē rlōz uidelz geiti ad gignēs & h̄ ē
de ſcdō° rltioꝫ & mutua & alia declarā
tis ad declaratū & h̄cē tertii moī rltioꝫ
& n̄ mutua ſicut aut̄ notitia geita declar
at formalis ob^m latēs in mēoria ita illud
qđ pducit notitia actualē & dat illi iſtā
uim declarandi pōt dici declarar̄ iſtā no
titia qđ ſpetebat memorie effectiue
& tūc uerbu formalis declaratōe declarabile.
Pr̄ aut̄ uerbo declarat h̄z formalis
ſz principiat̄ inq^m ſibi gūicat notitiam
actualē infinitā q uerbu actualis declarat
oia Applicādo g^o iſtā ralitatē ad iſtā
uocabulū qđ ē dñe. Dico q̄ dñe pōt ſig
nificare iſtā rlōz originis q̄ ē geiti ad gig
nētē & hoc mō ſolus p̄ dicit n̄ qđ ē uer
bo ſz uerbu. Et h̄ mō loqt̄ Ric. 6. d tric.
.jz. q̄ ſol⁹ p̄ dicit alio° pōt ſignificare
iſtā h̄itudiez rōis q̄ ē declarare gūet ali
cui formalis & ſicut uerbu dicit oia dcl
rabilia & le iſpo formalis. & d hec leq̄tur
Aug. 7. tri. 5. Si. n. iqd hoc uerbu n̄ m
tpale. Tertio modo ſignificare pōt
eandz habitudinē declarantis p utſcz
guenit alicui n̄ formalis ſz principiatue
& h̄ mō dicit de p̄e q̄ diē uerbo & iſto
z° loqt̄ aug. 15. tri. 14. q̄ pat̄ ſeipz dicēs
genuit ſi^m ſibi eglē: Vbi accipit dicere
p̄ principiatue declarare ſz n̄ addat ibi il
lud principi. n̄ q̄ pater dicit ſz tñc ē
dubi^m utꝫ declarare formalis oē declar
abile ſit ppriū uerbi. Dicūt alio q̄ ſic

qz ex ui pductiois sue hoc sibi gpetit s₃
et hoc dictū ē. di. 27. q. 3^a & generaliter
cū istud uerbū declarāt dicit rlōz rōis &
nulla talis est pria alicui psonē n̄ includit
i pprio alic⁹ psonē sicut pbatū ē di. 14. d
dono hoc maifestare n̄ ē ppriū uerbi n̄
includit i pprio e9 s₃ tñ ē ei a ppriatū p
eo q̄ uerbū ex ui pduccōis sue h₃ notitia
actualē sibi coicatā p̄ aut l₃ habeat ean
dē tñ ex ea ui q̄ pducit ē memoria & n̄ p
ducit inq^m actualis notitia. Notitia aut
actualiū actualis guenit declarare & iō
magis guenit cū pprio filii q̄ pprio alia p
sonar_x. Et ita sibi magis a ppriat uere
tñ est i omni alia psona quia q̄lib₃ hab₃
actualē declaralione ī quantum ē actu
alis notatia & eq̄ declaratia realis sicut
ē illa notitia actualis q̄ ē uerbū declarat
g. formaliter p̄ oīa se ip̄o sicut fili⁹ oīa
se ip̄o formaliter & s.s. oīa se ip̄o declar
at. Declarant ēt p̄ & fili⁹. s.s. principia
tue l₃ isti mō accipiendi declarare for
malē & pricipiatie n̄ sint ita uilitati sicut
illi quib⁹ dē uerbū declarāt formalif p̄
principiatie uerbo & rō maioris uilitati
is istor_x ē pp a ppriatōis notitia actualis
ad uerbū Ad qōz tūc scđā 9cedo ptē ne
gatia qōis pp rōz Aug. 7. tri. 4. Ad ar^m
inoppoī dico q̄ ans₃ accipit ibi dicere
mere eentialit p̄ actualit intelligere sic
exp̄sse uult. c. ubi dicit q̄ sūt un⁹ dicēs
sicut sūt un⁹ itelligēs & l₃ q̄lib₃ dicatq₃
lib₃ tñ sūt un⁹ in rōe dicētis & dicti sic
sūt un⁹ itelligēs & u^m itellectū. Iste
mod⁹ ē ualde extēsi⁹ h₃ qdē dicere
qz nec significat istā rlōz originis n̄ cō
not₃ eā licet nec intelligere uel sape &
hoc mō n̄ dicit aug⁹ q̄ p̄ dicit uerbo s₃
quō 9cedit q̄ s.s. dicit uerbo r̄ndeo sic
ut intelligit uerbo l₃ n̄ p̄ exprimere nec

pdeclarare n̄ si accipiat formalif qz. s.s
formalif declarat oē declarabile n̄ aut p
declarare principiatie uisi respectu for
te creature qz loquēdo de maifestatiōe
creature illā efficit tota trinitas & qz ab
solute sup maifestatiō formalē uerbi n̄
9pando ad creatā. s.s. n̄ h₃ aliq̄ rōz prin
cipii qz n̄ dat uerbo illud q̄ formalif est
maifestatm Ideo n̄ uidet aliq̄ mō 9cedē
dū nec ans₃ dicit q̄ s.s. dicit uerbo l₃ ui
deat oīa in uerbo ita ēt q̄lib₃ beat⁹ 2^m
Aug^m uidz oīa in uerbo & q̄lib₃ psona
uidet inq̄lib₃ scđ₃ aug^m. 15. tri. 14. c. Sed
dicere uerbo uidet importare aliq̄ autor
itatē dicētis uerbo respectu uerbi inq^m ē
declaratm formalif. Ad alia qōz de
spū. s. pcedēdū est eodē mō q̄ i pceden
ti. q. pcessū ē & p̄. mō d̄ uoluntate n̄ra
ubi dico q̄ amor inob ut pduct⁹ h₃ ad
uoluntatē ut ad pducētē rlōz scđi mōi &
ista forte ē mutua h₃ et alia rlōz ad ob₃
ptinētē ad tertīū modū rltio_x & ista n̄
est mutua qz sicut scīa refert ad scibile
& n̄ e9° ita amor ad amabile & n̄ e9uer
so & licet amor formalif h₃ hītudinem
aliq̄ ap̄ oppoī^{ad obuerm} ita illud q̄ pducit amore
poss₃ denōiari ab illa hītudine si eēt uer
bū īpoitū hoc significans actie Ita d.
q̄ idinis. s.s. ex ui pductiois sue n̄ qde₃
pprie s₃ a ppriate ē amor oīis necessario
amati & iō h₃ aliq̄ rlōz rōis formalif ad
sic amatū pducēl aut ip̄m pōt denōiari
ab eadē hītudine. q. principiatie & illa
hītudo ut pricipiatie de nominās īport
atur p̄ hoc uerbū diligere q̄n dicūt pat̄
& fili⁹ diligere se. s.s. hoc quippe ē p̄z
& fi^m pducere amore q̄ est patris & filii
sicut p̄z se dicere uerbo ē pducere ue
rbū qdē declarās ip̄m p̄z. Ad p̄^m
ar^m dico q̄ nec mere eentialif nec mere

nocionaliter tenet s₃' 9notat nocō₃.s. p
ductiō₃.s.s. & significat illā hītudiem
9ntē.s.s.ad aātū n qdē formalī l₃ prī
piatiue & rōe illi⁹ hītudis 9ntis eēntia
le s q^m ad t^m illi⁹ hītudis q₂ t^m ille
n tm ē.s.s.l₃ oē nccio aābile & q^o ad il
lud fit querlio n aut q^m ad nocōnale cō
notatū. Per h p₃ ad l_cd₃ & istd posset
maifestari i ex^o d^o d^oe q₂ eo m^o 9ceditur
p_{re}z d^oe uerbo ubi n ē n₃ mere eēntiale
d^oe n₃ mere nocōnale S₃ 9notat nocōn
ale.s. gignicō₃ & iportat i geito hītudiē
declaratī qdē ad oē declarabile silē h₉ l₃ n
ita pfecte pōt haberi ihoc q^o ē mitti⁹ qdē
9notat idinis pcessiōnē l₃ l^m nccio p_{ri}
cipalī effētī tpalē Et q^m ad illd qdē sig
nificat tota trinitas opat effētī i^m l₃ q^m
ad noccō₃ illā n respicit rotā trinitatē i
rōe prīcipii filiō₃.n. pōt mitti a.s.s. l₃ n
sit a.s.s. Ad l₃ m l₃ poss₃ fieri uis i illa
ppōe l₃ p_l i le poss₃ 9strui trāsitiue uel₃
ci pce d^o q^m dupli⁹ struccōe hēt ab i^o pe
tro helie s_r prisci^m d^o struccōe & p₃ i^o
sophismate isti pugnāt ut uincāt se. Et
uide⁹ z^m aliq^os ppositio eē magis 9ced
ēda put se 9struit trāsitiue q^m rōciproce p
eo q^o.s.s.z^m eos spnrat a p_{re} & f_i. uolū
tāte 9cordi i q^m.s. p_{ri} ipendit aōrē f_i^o &
filiō⁹ ipendit z^mRic. d tri. t_n dicn^o 9nt
bis q^m dicta sūt di. j₂. d ista matia q^o p_{ri}
& filiō spirat forālit uolūtate i q^m u. est
n aut ipa rlō 9cordie pris ad f_i^m & e9^o
ē forālis rō spirādi q₂ n₃ uide⁹ q^o p_{ri} &
filiō i q^m h_n r^m origis ad.s.s.hēant mu
tuā rlōzadiuicē t_c.n. n haērēt tm mutu
az rlōz origis p_{ri}nitatis & filiatiōis hoc i
q^m dicēda q^o l₃ h_n tes unā uolūtate 9cor
dēt i ea forālit t_n 9cordia n ē p_{le} rō sed
uolūtas una & q^o fecūditas plēa sit iuna
sicut iduab₉ i o tm duo spirat q₂ p_{ri} telli

git i^o fecūditas u^a eē i duob₉ aāq^o haēat
ti^mPōt 9cedi 9ñā q^o uera ē accipiēdo li
le sic uelsic & tūc 9cedo 9ñā q^o se dili
git spū.s. & cū dīcis diligit te i p^o fig^o
originis 9ce^o l₃ tūc diligit se uolūtate ut
i pō ē forālit spirādo aūt.s.s q^o nccio est
aōr e9 diligit se.s.s.q^o p_{ri}cipiatue quo^o
ēt diligit f_i^m.s.s. Ad ul^m di^o q^o n₃ 9
cedēt p_{re}z & f_i^m dilige⁹ crea^fā.s.s. sicut
diligūt le.s.s. q₂ ille mod₉ diligēdi ut
sūt p_{ri}cipiatue uidēt eē p^o i^m t_n dilec
tiōis c₉ ipa dilectio ē forālit exhiboc q^o ē
p_{ri}cipiatue sicut.n. dilige⁹ ob^m ē p_{ri}cipi
are aōrē q^o ut ē p_{ri}cipiat₉ ē forālit i^m 9
obi.s.aūt.s.exui p_{du}ctiōis sue n₃ p^o nec
9coitāt est aōr create q₂ crea^fā i m 9tūn
gēt aāt a do l₃ aut exui p_{du}ctiōis sue p^o
lit amor eēntie t_n 9coitāt pōt dici fili a
mor q₂ ille psōe sūt i naīa p^o aāta ex ne
cessitate i^m 9naīe Et i do poss₃ 9cedi q^o
p_{ri} n₃ dilige⁹ crea^fā.s.s.eo m^o q^o f_i^m q₂ n₃
p_{duc}it aōrē ex ui p_{du}ctionis sue fit
aōr create i mo 9pleta p_{du}ctione nccia
i^m 9aōris ad huē est 9tigē^o ut ille sit aōr
create & hē i p_{ta}tē n tm p_{du}cētis hu
nc amorē l₃ i^m 9aōris p_{du}cl q₂ ita 9t_n
gēt aāt.s.s.crea^fāz sicut p_{ri} & filiō₃.

IR CA. DISTINCTIO

ne. 33. q^o ro ut p_{ri}prietas sit id
cū p_{sona} sine argumētis 2° sū
argumētis Vix p_{ri}prietas sit idz cū eē^o
& circa d₁. 34. Iñ argumētis an p_{sona} sit
idē cū eē^o Circa istas. q. n₃ o₃ i morari q₂
ea^o solo p₃ exdictis alibi. d₁. 2° q^o ut p_{ri}
cū unitate eēntie stet plālitas p_{sonarum}
ubi oñsū ē q_lit p_{ri}prietas p_{sonalis} nō est
formalī eadē cū eē^o distictiōe ēt. 26.
9tra p_{po}ti^m ē oñsū q_lit p_{ri}prietas n ē i d
forālit cū p_{lo}^o illd ēt qdē dicm ē de non

ydēptitate forāli pprietatis cū eēn^a cō
cludit q^p. n̄ ē id p^o forālit cū eēntia &
q^p aliq^c cūlīgunt inf oīa ista q^p tñ drūt
rōe i p̄batū ē di. scda & di. 8. i līlī d' attri
butis & di. jz. de emanacōib^g indīnis &
alias & tñ cū hoc q^p istd n̄ ē forālit idez
illī stat q^p ueř & simplē ē idē sibi īmo h̄
ē neciz pp pfectāz līplīcitatāz dīaz q^p seqt
ex pfecta itinītate illīg eēntie pp q^p līplī
citatē & ifinītate n̄ pōt illa eēntia eē cū
aliq^c i eadē ralitate i eod nīl illa ralitas
lit pfecte ead libi & istd dcīm 9firma^m ē p
dcīm 9ue ātiq^c q^p 9cesser̄t multas pdica
tiōes eē ueras idis p ydēptitatē n̄ forāl
es qd n̄ uidetur itellīgibile nisi p h̄ q^p d
icatū erat ueř id cū līb^c & ex h̄ erat ppō
affīmatīa uera p ydēptitatē & tñ pdica
tū n̄ erat forālit id cū līb^c & pp h̄ n̄ erat
ibi pdica forālis & q^p lit di^c ydēptitatī
simplē ab ydēptitate forālit tactū ē di. 8.
i. q. d' attributis & alias freqn̄t & ideo
nunc transeo.

IRCA DISTINTIONē

.35. qro ut q^p ido sit rlōes eēne
ado oīa līcibilia ut qdītatiē 9gnī
ta q^p sic aug. 83. q. q. 46. ydee sūt forē
eēne & i 9mutabiles imēte dīna n̄ absol
ute g^o rīspectie & n̄ nisi ad alia ase ut qd
itatiē 9gnīta q^p dīshīgūt^m di. isto q^p. Itē
Aui. 8. met. 7. 9cedit ido eē rlōz itelli
gētis ad formas itellectas. Itē de9 no
uit distīcte alia a se g^o paliq^s distīctas
rōes 9gnoscēdi & iste n̄ pīt eē abolute
g^o rīspectie. Pref. 2^m aug. 5. s. s. ge. 7.
oīa ido sūt uita Et id uide dīre līl lo. h.
lo. h oīa n̄ pō uita erāt n̄ uita creatā līl cre
trīx h̄ ueř n̄ ē loqñ. d' ipis cōbis forālit i
le g^o d' rōib^b forālib^b q^b 9gnoscēt.
Cōtra g^o ille eēnt rlōes rales qd eslī 9t^a
dcīm dī 30. p^o 9ne q^p de9 pri9 itelligit

alia ase q^p itelligat se itelligere illa q^p ac
t^a rīflex⁹ p^o suppoit actū rcīm g^o ille rlōes
eēni ideo ex naīa rei n̄ p^o ac^m itellect⁹ 9
siderātis illā itellectiōz līl q^p ibi ex naīa
rī & n̄ obo ut 9gnītū rale ē. Presea q^p
rōe eēnt rlōes eēne ido ad oīa 9gnīta p^o
rōe & ad oīa uolita ut uolita & tē ille eēnt
rlōes rales q^p prī9 uult alia ase q^p itel
ligat le uelle i^a & ista rlō uolūtatis e9 ad
alia ē ralit q^p n̄ ē i aliq^c ut 9gnītū ē i 9g
noscēte. Supponē q^p dīs itellectus
ex. 2. di. & q^p ee^a līualit p^m oīm i rōe sui
ex. q. dīb^c theo. & q^p eēntia sua sit ob^m omnum
itelligibilū n̄ qd po^a līactu & līl ex di
z. & hoc distīcte q^p ipfēctiōis ē i itelligē
te itelligē 9fuse. Circa istā. q. notādū
ē q^p ad itellectiōz alic⁹ 3ª uidñr 9currere
uīzo^m 9gnolcible Integīpe & rō 9gnos
cēdi i itellectu āt ut po^a ē n̄ oīz pōe^a dīo^z
ad hoc ut distīcte itelligat plāq^z ite⁹ n̄ r
oīo ut idistīct⁹ 2^m rōz potētie pōt plā i
tellīge⁹ g^o lī ē di^c qra^a i ob^c uel i rōe 9g
noscēdi oīm uel i ipa itellectiōe. Pōt g^o
rlōes eēnas eē ido ad a^a a se 9gnīta līplī
ci itelli^a & q^p iste rlōes sit i eē^a ut ē rō 9
g^o di pp h̄ q^p nihil ē rō 9gnīdīnisi i^a rō a
ppriet aliq^c illis plib^b obis 9gnītis. Q
dēt 9firmat q^p 9gnīcō fit pīlē g^o oīz rōz
9g^o di h̄ ē aliq^c rōz ppriā līlitudis ad ip^z
9gnītū. pp g^o illā dīiacōz & istā assi
milatiōz rōis 9g^o di ad oīm ponūt rlōes
eēne tāq^s rōes dīlāntes eēntā ut ē rō m
tellīge⁹ & q^p b^a eē^a sit distīcte līlīs obis
9gnītis. Alif pōt q^p iste rlōes sūt i eē^a
dīna ut ē oīm p^m 9gnīm. Intelligit. n. ipa
eē^a p^o itellectiōe ut peit 9idistīcta līl ad
h̄ ut itelligat pēā creatā intellect⁹ 9pat
ipā p^o 9gnītā ad creatā līl rōe imutabil
is & tūc itelligēdo eēntā ut imutabilez
itelligit creatā pīll dōh^m p^m sic sub tali

*No. dñs m^o.
M. opiniat.*

*Dñs rōib³ Agnib³ p³
l³ rōib³ m^o dñm³
In b. vnde Am. g. m.
C. v. l. m.*

*q^m ad p³ op.
q^m ad. 2^m.*

*q^m ad p³ op.
q^m ad. 2^m.*

rlōe rōis 9sideratū Et differt hec opp^o a
p^osicut illi duo mōi dicndi q^o p^o un^o po
neret spēz eād eē rōz 9g^o di & pri^m & 9
clu³ n̄ tñ nisi ut lbdistrictis rlōib⁹ rōis
corrñtib⁹ istis 9gnitis l^b ppriis rlōib⁹
Alīg diceret ip³ pri^m 9gnitū eē rōz 9g^o
di 9° nē & hñ ut pn^m abolute itellcm³
ip³ patiōe siue i rlōe ad 9clusiōz 9tra 9clu
siōz iq^o 9cordat³ iste op³. s. q^o iste rlōes rōis
sit nccio i eē^o dia ad hoc q^o create distic
te itelligat³ ađo i rōe oboz a primo sic
Iste rlōes sūt 9gnolcibiles ab itellec³
dino qro q^o rōe 9gnoscēdi si aliis rōib⁹
dñiātib⁹ eēntiā ut ē rō 9g^o di uel dñnan
tib⁹ eēntiā ut ē p^m ob^m respectu obo
p^o lector³ pcederef in infinitum quia ite
p^o illas rlōes itellectas pcedut alie & sic nū
q^o alie rlōes sūt itelligibiles ađo qz opor
tebit ip³ ante ip³as intellectas itelliger
a^a s ifities ifinitas g^ooz stare q^o ip³er rlōes
pnt itelli³ ađeo p eēntiā un^o eē^o ē ut nu
de accepta siue prōz siue ut iste 9gnoscā
tur p ip³az ut p p^m ob^m 9gnitū abolute
Et qua rōe i^a pnt 9gnosc³ p eēntiam ut
eē^o p^o rōe & ip³ oba scđaria a^a qz ita ui
dñt iste rlōes brē rōes distictor³ oboz
sicut & alia S³ si dicas q^o iste rlōes 9gnos
cūf ab itellec³ dño p ip³ oba adq^o sūt ita
q^o eē^o l^b rōib⁹ istis ē rō 9gnoscēdi oba
alia & alia Et ip³ oba alia & alia 9gnita
simulcū eēntia lbdiversis rōib⁹ sūt rō 9
g^o di istas rōes sicut exf³ rlōis un^o eē rō
9g^o di rlōz hoc uir uilificare intel^m dñm
qz tūc eēt passi u9 respectu alior³ oboz
9gnitor³ per istas rōes p q actuabter ad opp^o 4³
9gnitionē istar³ rōm. Prefea z. c^ocūq^o 235.2.6.
obi rō aliq^o 9g^o di dñiate pōt eē aliqd litat
tū ad illud e9dē pōt eē aliqd illimitatū
ad illud & ad alid. S³ si eēntia eēt litata
respectu alic³ un^o defūti 9gnoscibilis

ipa eēt dñiate rō 9gnoscēdi illd absq^o oī
rīspectu fī & rōis g^o. si ipa ponat rō illita
ta rīspectu pluriū 9gscibiliū pōt eē exle
rō 9gnoscēdi qdcūq^o illoz & oīa illa lñ
rlōe fī & rōis p^o maioris illimitatio nō
aufferet ab aliq^o aliq^o pfectioz l³ stāte p
fectioe q^o erat ad aliqd qsl^o poit simile p
fectioz ad alid & iō l³icut dcm fuit di. 7.
& di. 28. idñiatū ex illimitatioe q^o est ad
plā poitua idñiatū eēipo ē determinatū
ad q^o dñib³ istor³ defiatiōe pugnāte in
definatio ad 9tradictoria. Proba^o mi
noris eēntia ponit ppria rō 9gnoscēdi
seipā & hoc siue ut ob^m p^m siue ut rō 9
g^o di ob^m & istud 9petit eēntie mere l^b
rōe abolu³ sñ oī rīspectu fī qz rlō ralis n̄
ē ieadē psloua ad se lñ oī rīspecturōis p^o
qz ista itellectio n̄ ē colatiua n³ 9patiua
n³ negociatiua g^o p eā nulla rlō rōis cāt
in aliq^o. Prefea un^o opatiōis o³ dař pr
in^m q^o pse u^m & ob^m ple u^m & h maxie
simpl³ in prima opatiōe qlis ē intellect^o
dia rlō at rōis & es rale nihil u^m ple fa
ciūt qz n̄ pnt ēt hre uitatē scđi mōi ple
q minor ē q uuitas eēntialis n̄. n. pōt rlō
rōis qleq re exnataři & iō n̄ pōt eē pal^o
e9 g^o eē^o siue ut ob^m siue ut rō itelligē
di & i^a rlō rōis n̄ sūt u^m ple ob^m & una
rō intelligēdi g^o o³ dař altār³ pçiseři rōe
primi obi uel ut rōz q^o n̄ pçile illā rlōz
rōis qz ipa n̄ ep^m o^m 9gnitū q^o 9gnito
9gnoscāt aliqd ad qdē ille resepectus
N³ ēt ē rō q intellect^o din³ haēat intel
lectioz h³ obi qz itelligere lapidē ē pfe
ctio simpl³ ita q intellect^o diuin³ n̄ eēt
oīo pfect³ intellect^o si n̄ intelligeret la
pidē n³ aut rlō rōis uidet eē rō inheren
tie alic³ pfectiois simpl³ g^o o³ dare eēn
ntia pçiseř q l^b ē illi rlōi tāq^o p^m ob^m q^o
9gnito 9gnoscāt lapis uel tāq^o rōz foralē

*l^b ad 2. op.
l^b ad p³*

Innlgz Lapidem
E pfectio simplicat.

itelligēdi lapidē Et ex hoc ultra frustra
pōit talis rlō dīmīas ipā eēntiā nam ipā
līb h̄ respectu rōis ē foralit̄ ifinita qz ite9
q.º cūq 9pat eēntiā & p h̄ cāet rlōz rōis
n̄ 9pat eā nīsi ut foralit̄ ifinita ita q̄ ut
ē līb tali rōe foralr̄ ē ifinita & p 9ñs idf̄
ut ē līb i.º rōe sicut z.º se & ita ut ē līb p.
rōe pōt fūdarī aliā pp sui ifinitatē sicut
z.º se pōt g.º prlōz rōis n̄ dīfiat̄. Itē 9
tra priā op.º līpēalit̄ uiñ sequi q̄ iste rōes
eēnt rales qz rō itelligēdi ut ē rō pcedit
nafal̄ itellectiōz & p 9ñs q.º ad nibil q̄
ē e9 ut ē rō itelligēdi cāt̄ pitellectiōz n̄
leqf̄ itellectiōz li g.º līb rlōe rōis ē rō itel
ligēdi lapidē i.º rlō n̄ pducit̄ i ee.º i intel
lectiōz lapidis qz pcedit nafal̄ illā intel
lectiōe g.º istaa.º pducet̄ līb illā n̄ pcedit
nilsi i.º q̄ ē eēntie ut eēn.º hac aut̄ n̄ pducit̄
i qd̄ 9cedūt ubi mīg uīd̄ d̄ plonis dīnis
& d̄prīcipiūs pducēdi g.º ista rlō ē i ee.º
ut ē rō n̄ p aliq̄ accōz ite9. Preteaz.º al
iq.º s istor̄ ad dī. rele iprīcipiatis sufficit
dīfī.º rōis iprīcipiūs g.º ista di. rōis nt ē
rō intelligēdi. a. & b. sufficit ad dī. realē

Pretea res extra imēiatē intelligeret qz
tota dī. q̄ pōit intra pcedit intellectiōz ḡ
nihil nccio fīat intellectiōz q̄si obm scda
riū. Cōtra scdā pōm ois rlō rōis q̄ ē iob̄
ex h̄ q̄ 9pat̄ p̄ itel̄ ad alid̄ ieō ē p̄cile ut
ē ens dūminutū h̄ns ēē i intellectu ut 9g
nitū i9gnosc̄te & poss̄ eē i eo si p̄ipol
sibile illī n̄ haēr̄ z eē cēntie dū tñ haēret
tili mō eē in intellectu 9pāte ḡ iste rlō
es erūt i eē dīa p̄cile ut haēret eē dīu m̄
in intellectu 9pāte i pā ad creatā & n̄ ut
eē ē aliqd̄ ilē & ultra eēnt i eē si p̄ipol
sibile i p̄ eē n̄ es̄ dū tñ ab aliq̄ intellectu
intelligēte 9paref̄ ad eosd̄ fīos & ultra si
p̄ipol sibile eēnt duo dii eēnt i intellectu
h̄ 9 dei 9pāte i m̄ deū ad creatas & n̄ iisto

altero ext^o si nō ē mutua hic autē qn̄ deus
 intelligit alid a se nō pōtponi mutua coex-
 igē^a i utroq; ext^o ut uirg^o p̄cise sufficit
 pone rloz i altero ext^o ubi ē dpe^a illdē
 obo^m ut 9gn^m. Presea uolūtas fruēs fine
 nō pducit alid ab ipo i eē uolito aādo si^m *frīm*
 in ordine ad alid siue 9pando ipz adalid
 amabile s̄ magis 9pando aliud amabile
 ad istū siēz ita q; rlo cāta p̄ 9pacōz uolūta-
 tis uir eē i aliq^a aāto ad finē nulla autē cō-
 patio p̄ uolūtate dī eē i siē aāto g^o a silii
 itelectu 9gnoscēte p̄m o^m & ex e9 9gni-
 tiōz 9gnolcēte o^m scđariū nulla uir rlo
 pduci i ipo priō obo ad z^m o^m l3 e9^o.
 Presea sicut ē argutū nō uir posse pōi q^o
 actu ite9 istarlō pduceřt p̄. n. n pp pfec-
 tiōz absolutā illi9 act9 Si z^o g^o nō ē pri^m
 illi9act9 scđi & i1^o scđo actu pfecte 9gn
 oscif creaſa g^o i n^o actu erit talis rlo. q. rō
 prior creaſa i rōe obi. Cōcedi pōt 9cl^o
 triū rōnū factaꝝ 9tra duas op̄. 9es supi9
 ūcitas Et 9cedi pnt iste roes h iam ſcē
 Et z^m h pōt 9cedi q; ſut rloes eēne inđo
 ad oba 9gnia^{l3} nō priores naſalō ip̄is ob̄
 is 9gnitis i rōe obōꝝ. Hoc p̄p̄ ſic d9
 i p̄iſtāti intelligit eēntiā ſb rōe meř ab^a
 i z^o iſtāti pducit lapidē i eē intelligibili &
 intelligit lapidem ita q; ibi eſt rlo ilapid
 itellecito ad itellectiōz dīaz s̄ n^a ad hoc
 i itellectiōe dia ad lapidē ſz itellectō dia
 ſiat rloz lapidis itellecti ad ipz In 3° iſtā-
 ti forte ite9 dīn9 9pař pōt ſuā itellectiōz
 ad q; cū p̄ intelligibile adqd nos possū9 9
 pař & tūc 9pā ſe ad lapidē itel^m p̄t cār
 iſe rloz rōis & i4^o iſtāti p̄t q; ſlecti ſup
 illā rloz cātā i3^o iſtāti & tūc i4^o rlo rōis er
 it 9gnia ſic g^o nō ē rlo rōis necia ad i tel^m *indum*
 lapide tāq^a prior lapide ut o^m imo ut ipa
 cāta ē p̄terior i3^o iſtāti & ad h p̄terior
 & ſie ipa ut 9gnita qz i4^o iſtāti. Et iſta

uia pōt tenere iſtā ppōz q; uir p̄babilis
 q; rlo naſalō nō 9gnolcēt n̄i 9gnito ſio
 l3 n̄ i te9 9pat ad aliqd n̄i naturalō pr
 i9 9gnito ſio q; ppōz nō pōt a^a uia tener
 qz o3 q; dicat q; iſtāti rlo e9 9pat illā itellec-
 tiōz 9pet eēntiā adalid n̄ pri9 naſalō 9
 gn^m. Iſta pōt dīrlōib9 alioꝝ aādo ut i te
 llectorꝝ ad ipz itel^m dinū ut ab^m 9simlē
 9firmaſ & intelligit ſicut i^a ſupra di. 30.
 creaſaꝝ ſlataꝝ ad deū. Cōtra iſtā aui
 dī ſlītūat itētiōz aug. 83. q. q. 46. ubi
 dicit q; tāta uis ē i ideis ut n̄i ip̄is intel-
 lectis ſapiēs nēo eē possit z^m autē iſtā po-
 ſitiōz ſap^a pfecta di ad creaſas erit i illā
 ti z^o & p̄cedit naſalō tā eē ideax q; 9gni-
 tiōz eaꝝ ibidēt dicit q; iſtā ſuſiōe fiet
 aia beatissia q; n̄ eēt uerꝝ d uiliōe p^a que
 eēt i creatorē n̄ d 2^a ſuſiōe q; ē increatis.
 Presea a^a illā q; ſut diuifa i inferiorib9 q;
 ſut alteri9 rōis n̄ ūducūt adalid u^m iſu-
 piori unde l3 potētie 9gnitiā i āgelo p̄p̄
 unitatē rōis oīm potētiaꝝ 9gnitiā ſu
 i te9 & uolūtas q; eēnt i nob^a alteri9 rōis
 n̄ ūducūt ad unā potētā i āgelo g^o erit
 inđo i te9 ſb talis rōe talis potētie diſtin-
 ct9 a uolūtate ſb rōe talis potentie & p
 9ns i te9 ut inđo erit paſſiu9 g^o o3 aliam
 daꝝ formam añq^a opeř actu & p 9n̄ ad
 h ut haēat diſtictā opatiōz o3tebit dare
 ſibi diſtictā formā n̄ autē pōt hic'dari a^a
 forā diſticta ſi idee ponāt ſeq^a intellecti
 ūz creaſaꝝ. Presea li pp illimitatoz eē
 ntie dīe pōaf ipa ut oīo ablo^a eē rō 9g^o
 di oēs creaſas cū iſtaſ ſt illitata inq^m ab-
 oluta ſicut inq^m rō ſeq^a q; ipa ſola 9gn
 ſet ſb rōe obi aut ſi ponāt plālitas exp-
 te obōꝝ n̄ obſtāte ūfinitate uni9 cbi pi
 rōe uideſ posse pōi expte rōis intelligen-
 di ad iſta ſn̄ia aug. in iſta. q. pōt colligi i.

*guit
caut*
*mng
poum
11.3*
4. c.
*rlō pōt eē no. ido 2^m ac^m ite9 sui. Istd
et uir lōar cū dcō plōis aq. accipit aug9
n^m ydee ipē. n. posuit ydas eē qditates
rex pse qd ex̄ntes 2^m phz & male l3 2^m.
Aug^m imēte dia & bñ uñ alñ lcqf c̄mū
do itelligi h 2^m eū sicutg^o poneret ydee
2^m illā pōm Arīl. qditates rex & ita po
nūt 2^m plōnē qditates hñres eē 9g^m.
itellec̄tu dīno Hoc poito nō o3 laborare
circa rlōes aliq̄s foralr siue ieē. ut m siue
ieē. ut rō siue ieē. ut itelliger dīnū que
rlōes dicaf ydee imo ip3 o^m 9g^m e ydea
2^m istd Et tūc 9cedi pñt autoritates au
gl. adducte q̄ nisi 9gnitis ydeis sapiēs
neō eē pōt q^m. f. ad oēz pleitudinē sapi
ētie l3. n. d9 p̄cipiū sit sapiēs sapia eēn
tie siue ut obi tñ nō oī mō si n̄ sapet creatā
q̄ creatā ut itellecta ab ipō e ydea Et ita
n̄ itellectis ydeis sapiēs oio eē n̄ p̄t pōit
. n. eē sapiēs pfectissime ipō istati l3 non
sapiēs oio ipō istati ablq̄ 2°. Siāt pone*

*rēfyde qdā rlōes rōil ido n̄ uir eē foralr
sapiēs i itellectiōe eaꝝ qz ēt ibi eēnt ut
rōes itelligēdi arīq ipē itell. gerēt Silra^a
autoritas haꝝ uilōe fit aia beatissia si y
dee ponat qditates ut 9gnite tūc expo
nēda ē d beatitudiē q̄ pōt h̄i icreatis ut
i obis qz certū ē q̄ n̄ pfectissia btūtudo
icreatia absolute 2^m ip3 i libro 9fessionū
beat9 ē q̄ te & illa nouit n̄ pp̄i^a beatior
sz itelli gēdū ē beatissia h̄ ē totali btūtū
die possibili btō n̄ qdē formalr i eis sz i
obo c9 9gnco p̄suppoit i ip̄l & q. 9coi
tāt istis i qb9 aliq̄ btūtudo el3 n̄ p^a. Et
si aug9 alibi loqf d ydeis q̄si sit rōes 9g
noscedi aliqd cū tñ. hic n̄ dicat ip̄as esse
rōes 2^m qs forānt q̄ forānt pōt i q̄ expōi
dc̄m e9 si alibi dicat n̄ 2^m qd̄ notz foralē
rōz itelligēdi l3 2^m qs ut 2^m oba n̄ p^a. n̄
mouētia itel^m l3 sc̄aria tiātia itel^m.
quali
Ad 2^m q̄r ite9 ē passiu9 ilse & q̄re ē passi
u9 r̄spectu itellectiōis supra dc̄m ē Sed
ponēdo q̄lit passiu9 inob & q̄si passiu9
ido & q̄ debeat hic assignari q̄ forā uel
q̄si forma q̄ opaī pōt dici q̄ illā ē eē. h̄
rōe q̄ eē. q̄sb rōe absō. ē rō 9g^o di n̄ tñ
ip3 l3 oē alid h̄ q̄cūq̄ rōe 9gnocibili &
h̄ isto mō itelligēdo p̄ h. n. q̄ ite9 dīn9
ē i actu p̄ luā eētiā ut ē rō itelligēdi h̄
ac^m p^m sufficiētē ad pducēdū oē alid ieē
9gniti & pducēdo illā ieē 9gniti pducit
ip3 hñs d̄pēdētiā ad ip3 ut itelligētiā
& p̄ h̄ itelleccō e9 ē q̄ illāliud d̄pēdet
ad istā itellectiōi ut ad ab^m sicut & ialiis
dicet q̄ cā l3 rōe meř absō. ē act9 p̄i9
aq̄ p̄cedit effect9 & effect9 pducit h̄
rlōz ad cāz qñq̄ ut ad ab^m qñq̄ mut^a
ē rlō ut effect9 ad cāz & e9^o Nūq̄ tñ ex
pte cē ūq̄rlō p̄ior q̄ effect9 sit poit9
i eē. Quod nūc breui p̄suadet qz nihil
hñs pfecti9 eē ialiquo geneř ad illnd qd̄*

Expo Scōna
dr. 3.
*Quō m̄a + rō coḡ
itp.*
No. 13 p̄ma Scōna

mīg h₃ pscm̄ eē iāliq^o. tali d̄pēd₃ g^o rlō
actualis n̄ d̄pēd₃ ad aliqd tm̄ qd̄ ē es po
tētiale & n̄ actualē oīs. n. rlōis actualis t̄
mīg ē aliqd̄ es actu iquocūq g^o istāti na
te causa r̄fer̄ actu ad effectū tūc ē infio
eē actualē Pōt aut̄ istud ab^m tiās eē lñ
r̄spectu ad ip̄z g^o ita ē s̄l cū isto r̄spectu
qd̄ ē pri₉ nañalr̄ eo g^o. n̄ pōt eē aliq̄ rlō i
cā añq̄ nañalr̄ ab^m sit ad qd̄ d₃ eē ista rlō
Et ita itelligo q̄ i p̄rio in istāti ē. a. s̄b rōe
absoluti In z^o ē b̄s̄b rōe absoluti h̄ns eē
p. a. in z^o. b. r̄fer̄ ad. a. s̄b rōe absoluti s̄l
ē rlō n̄ mutua uel. a. & b. r̄ferūf rlōibus
mutuis Ita g^o ip^o istāti ite₉ dīng ē iactu
pēnūa ut mēr̄ absolutā tāq̄ iactu p^o suf
ficiēti ad pducē^m qdlibz i actu itelligibi
li In z^o istāti pducit lapidē īē itellec₉
ita q̄ tiāg iste ē & h₃ r̄spectū ad itellec₉
ōz dīnā null₉ aut̄ ē respect₉ e₉ ī itellec₉
tu dīno qz respect₉ e₉ n̄ ē mutu₉ Istud
q̄ dc̄m ē rlōz pri₉ n̄ ē icā q̄ icāto istāti
as h₃ deqb₉ alias. Ad z^m illitatō obo
R̄ndō o^m iq̄^m motim & iq̄^m p^o tiatm &
p₉ns ut dupl̄ r̄qslitū uel coexactū ad ac
tū ē eq̄ illitatū iō nihil aliqd̄ s̄lic ōbm aliq̄
tū ē ōbm z^o rio tiās n̄z ōbz illitatū ēē
pc̄se tiās q̄z cūq̄ ac^m licut pc̄se ē mouēs
& rō act₉ qz aliqd̄ seq̄ pōt ū^m p^m & eē
tiāg seq̄ uel pōt ēē sc̄dario mouēs adac^m
Rō ē qz oē tale aliqlit̄ p̄cedit ac^m n̄ aut̄
qdc̄uq̄ tiās p̄cedit ac^m n̄z coexigif ad ac
tū s̄z aliqd̄ tiās seq̄ ac^m siē mēluratū &
cātū licut itellec₉ i nob̄ seq̄ ōbz. Ad
argu^a p̄cipialia ad illat d. 83. q. p₃ q^o lo
q̄ d̄ida. Ad auic̄ qcedo q̄ idō pōt esse
rlō itelligētis uel ut h̄ q̄ ē itellīs tiatrl̄
ōz itellec₉ licut dñz eē ē appllō r̄ltia &
signif. cāf̄ tiār̄ rlōz serui Vel put̄ itellīs
dicit rlōz rōis s̄z tūc n̄ h̄ p^o illat₉ n̄z s̄z
i₃^o. Ad aliud p₃ ex dictis qz eadē rō in

telligēdi illitata pōt eē ppria rō itelligē
di qdcūq; eoꝝ ad q̄ ē illitata sicut lī eēt
litata ad illd lo^m & maxie ſi pectu illi⁹ ac
t⁹ q̄ ē itelligēr i q̄. n̄ reqr̄t ſēp uniuoca
rō cū 9gnito alioquin nibil poss⁹ 9gnos
ci pcāz n⁹ 9° p pr̄m ſed ſufficit rō emi
nētior 9tinēs pfecte ſimilitudieꝝ uirtua
lē 9gniti. Et q̄ aꝝ pp⁹ oꝝ. q̄ oꝝ illā
rōz d̄tiatā d̄tiari Dico q̄ ipa ē p le d̄tia^a
d̄finacōe oppoīta idetiatum q̄ ē ad 9tra
dicto. I⁹ n̄ ſit exle defiata d̄finatiōe li
mitatiōis n⁹ oꝝ ad h̄ ut p ipz oꝝ defiata
itelligaf. Et ſi dicas q̄ m̄ cūq; ſit eēt exce
d̄ns me^m n̄ ē rō itelligēdi h̄ ip̄ticulari ni
ſi d̄tief ad illd p aliqd ali⁹. Rñſho ſp ab
ānte ad 9ns arguēdo cū d̄ſtructiōe ē fal
latia 9ntis ex forā Tenzāt ḡra maſic q̄n
9ns idē n̄ pōt eē niſi numera^m pluribus
& p h̄t̄z illa forā arguēdi. 7. tri., Si duo
boies & duo aīalia ſz h̄ ē exipfectiōe &
litatiōe 9ntis ad āns. Vn̄ ſeq̄ ſi p̄ eſt
g° de 9 ſi fili⁹ g° de 9 g° ſi p̄ & fili⁹ ſint
duo g° d° dii Ita di° q̄ aditel° e⁹ h⁹ oꝝ da
re rōz q̄ itelligaf & ppriā uel foralit uel
eminēt 9tinente q̄cqd ē pfectiōis in rōe
p⁹ & ad itelligēdu aliud oꝝ daī ppriā &
d̄finatā rōz S⁹ iferēdo g° aditelli^m aliud
& aliud oꝝ h̄ ſe aliā & aliā rōz defiata fal
la 9ntis qz h̄ āns. ſ. rōz eē itelligēdi ilita
tū ē ad āt̄ āntece. Quod addit̄ ibi pilla
oꝝ. p⁹ q̄ rō ē ſilitudo itelligibilis. Rñ
deo non ſimilitudo formalis ſed uel
i⁹ uel aliud ſillē analogice h̄ 9tinēs pfe
cte ſimilitudinē formalē z^m eē illd illi⁹
pfectiōis qd̄ ē iea i q̄ m̄ ipa eſt rō itelligē
di & ſic eſt i ppoīto.

IRCA DISTINCTION

nem. 36. q̄o Vt̄x creaſa iq̄m
ē fūd̄m r̄lōis eſne ad deūut 9g
noſcēte; heāt uer eſſe eēntr̄ ex h̄ q̄ elſt

Aux primis et secundis dñe i' m' Anno ab' form' dñe i' et mortific' 224
secundis, et m' dñe ab' form' mortific' Tg' m' mortific' m' nro, y de' videlicet p' reg'
dñe. hoc. a m' g. m'. et ultro. vide hen. glo.
flux. prout et secundis ipi' m' sec' usq' i' p' flux ois mortific' viii. q'c' s' p'c'
flux. sedis huc m' sec' usq' i' p' flux ois mortific' finim:
Avic. ubi supra

SB tali respectu q̄ lic hō ex le n̄ ē ēs ratū
qz tūc eēt d̄g ḡ paliqd ald ē ratū forālī
n̄ nīl p̄ respectū ad ip̄z p̄m ratū exle n̄ āt
p̄m ad ill̄d ut ad' eff̄ns qz cū diff̄ sit̄ ē
tis rati & eff̄ns iq̄m eff̄ns pducat exns i
actu si hō h̄fet eē ratū ab efficiēte iq̄m ef
fns diff̄ n̄ eēt nīl e9 ut exns & ita dif
fīo fiař. q̄. an sit qd ē inquenīes ḡ ē ens
ratū iq̄m pticipat p̄m ut exēplar h̄ aut ē
iq̄m h̄zrlōz efnā ad d̄m ut sc̄iētē & exē
plātē. Pretea corīltia sūt sīl nařa ḡ sīl
nařa d̄g ē itellīs lapidē & lapis itellec̄t
ab eo ḡ abetno ē lapis itellec̄t ab itell
ectu dīno & h̄ iq̄m ē alid ab eēdīa & ista
itellectio dīna erit ūalis & meth. n̄ loyc
a ḡ ill̄d qd fīat istam itellectiōz erat ue
rares ḡ z̄. Opp̄m mḡi ilřa. c.j. di. h̄
exponēs auctoritatē Augi. s. sup̄ gen̄.
ad līaz Illa. l. erāt indei sc̄ia n̄ exn̄. i. sua
nařa dicit sic illos. l. elcōs h̄uit abetno d̄
us apud le n̄ i nařa sua. i. p̄oꝝ qui n̄ dum
erāt l̄z i sua p̄ntia qz illos ita nouit ac si
eēnt aliq̄ dicūt q̄ lic. Pro hac op̄. ā po
tissie p̄ill̄d qd tactū ē i z̄ argumēto prīci
pal i d̄ sc̄ia di efnā & ořho ūali etno. Ad
dit̄ ad hoc q̄ ppor̄ ē pā entis oři āt 9g
niti i efnitātē ppor̄ ē aliq̄ ad sgnoscen
tē & hoc talis q̄ i possibile eē n̄ ē sic ppo
rionatū. Pretea sicut ens ad n̄ ens ita
possible ad i possibile ḡ pmutatim sicut
oē ens ē possible ḡ. oē q̄ ē purū n̄ ens ē
i possibile. Et 9firmat rō qz si aliquod
purū n̄ ēs siue nihil eēt possibile & aliqd
purū n̄ ēs purū i possibile & nihil & ita
ūm nihil eēt maiq̄ ā nihil qd uſt absurdum
ḡ. possibile n̄ est ořo nihil l̄z aliqd
ens. Pretea Auḡ de nařa bōi. c. 8. Si
bōm ē forma aliq̄ n̄ n̄ bōm ē capacitas
forme ḡ n̄ n̄ bōm ē possiblitas ad bōi
ratē actualē. Itē id si ioh̄ oe id easdem

lras format cor & mang s₃ a² & a² g^o pri⁹
scē sūt a corde q̄ a manu. Et auic. 8. me
tha. uult idē deduci fluxu rerū adeo Ad
dit̄ a² ab istis q̄ ista di. eēntie ab actu ex
n̄tie sufficit ad 9 poñ p eo q̄ ipa eē⁹ itel
lecta ut h̄ns eē eēntie ad hoc e ipo⁹ adēē
exn̄tie qd̄ recipit ab efficiēte iq̄ m̄ estis est
& tūc e 9 poñ expo⁹ & actu. Contra ista
a² p^o qz creacō ē pdccō d ni^o s₃ li lapis p̄
habuit ueq̄ eē rale g^o qn̄ pducit ab effici
ente n̄ pducit d n̄. Siml̄ si n̄ pducit
nisi 2^m f^m i m nouū ad effis n̄ uir eē p̄
ductio ad eē simpl̄ s₃ t m ad eē 2^m qd &
mīg erit creacō pduccō simpl̄ q̄ lit alter
acō ubi ē pduccō saltē alic⁹ q̄ m̄ adeē ab
sol^m. Ter. 2^m eādē uiā qz rlōz pōit eād
actualē & aptitudinalē expte dei & pp h̄
n̄ posle eē aliq̄ nouā actualē ideo pp apti
tudinalē antiq̄ g^o siml̄ expte e9 q̄ fferit
ad deū eadē ē rlō actualis & h̄tuālis &
n̄ erit actualis noua pp aptitudinalē rale³
antiq̄ cū g^o aptitudinalis ad eē exn̄tie fue
rit sp̄ i ente h̄nte eē eēntie n̄ est i ea rlō
actualis noua iq̄ m̄ extis ē. Quarto 2^m eā
dē uiā h̄nitio ecōdē & fio imutabili non
pōit eē rlō pect⁹ nouah̄c est fū^m idez. l.
eē eēntie & fio imutabilis. l. de⁹ g^o nul
l⁹ r̄spect⁹ erit nou⁹ ad fī^m talē q̄lis r̄sp
ect⁹ ponit ad eē exn̄tie. Et s^o 2^m idem
me^m de creatiōe qz pduccō rei 2^m illē eē
eēntie uerissime ē creatio ipa. n. me⁹ ē d
ni^o ut fio aq^o & ad ueq̄ es at ad fī^m ad q̄z
& pduc^o ista 2^m eos ē et^a g^o crea^o ē et^a c⁹
opp^m nitit cōder & diē se h̄re d̄mōstra
tiōes. Sexto 2^m eādē uiā p oppo^m d an
nibilatiōe seq̄ q̄ n̄ possit aliqd ad nibila
ri sicut. n. pducit d̄ete 2^m eēntia ita uir
r̄dir inens 2^m eēntia n̄ i nihil z̄. Pref⁹
2° p̄cipitalē ille rōes q̄ tacte sūt di. 8. cō
tra Auic⁹ q̄ nihil alid a deo sit formalit̄

accīz possūt fieri q̄ tra istā qz i^a 9cludūt
deē q̄ditatio si sit ueꝝ eē sicut de eē ex
n̄tie nō. n. uolūtas magis accīo uoluit ali
ud ase i eē q̄ditatio q̄ uelit alid ase i esse
ex̄tie qz eadez rō est utrobiꝝ & ita de
aliis medijs. Pre^e. 3° res 2^m eē eēntie aut
ē fīg rōis ydee q̄ ip̄i ponūt i deo aut nō
l3 2^m alid eē 9g^m l1 2^{oo} g^o fruſtra ponūt
res in i^o eē eēntie n. n. uidēt pp alid poni
nisi ut sit t̄m̄ rōnū ydealū q̄ et^a sit sūt
ido si p^o g^o aliqd ē ideo pac^m ite 9 dīni
2^m qd̄ pōt de 9 alid le h̄re s̄ue mutari h^o
oppo^m pbatū ē di. 30. pba^o ultie 9n̄tie
qz oē eē alid adeo ē n accīz eē formalī po
nat g^o l3 p̄im̄ possibile illī ens q̄ditatiē alid
se h̄re seq̄i q̄ i entitas ideo s̄ue rei s̄ue
rōis q̄ h^o istud eē p̄iō alid se habebit &
tūc exopolitiōe alic^o circa aliud adeo mu
tari poterit aliqd q̄d̄ ē ideo pac^m itell^o
sui q̄ ē ip̄osibile. Pre^e. q̄i cā ē p̄fca &
idependens naſalī ūcāndo & agit naſalit
uidēt posle pducēr imediatoriā sibi p̄fec
tiora qz pduciz^m ulti^m s̄ue potentie Sz
ite 9 dīni ut ite 9 p̄cise 2^m istā uia pduc
it ideo rōes ydeales & ip̄as eē s̄ i rōe eē
ntie & q. p̄ pri 9 ilē rōes ydeales q̄ istas
rōes i isto eē iūt. n. p̄ hoc q̄ exemplate
sūt g^o iste ydee h̄n̄t eē pri 9 cū sit naſalit
agens q̄ ip̄a ydeata n̄ cāt ātydeas n̄ili en
tra rōis & n̄ i alid. eē ūali g^o n̄ dat aliqd
eē reale ip̄is ydeatis q̄ iūt cāta. q. remot
iora. Prefea. s. istas eēntias pducit i eē
aut ut 9gnoscīs aut n̄ si sic g^o sūt 9gni
te añq̄ iūt i isto eē & ita fruſtra ponūt
iste entitatis pp 9gnitioneꝝ dei efnā si
n̄ g^o pducit eas mere naſalit sicut ignis
calefacit qd̄ uiř absurdū ualde de q^o cūq^o
pducto alio ase i naſa n̄no ēt filium pduc
it ut itellect^o l3 n̄ ut itelligēs formalit
sicut alias expoſitū est. Pre^e. qd̄ attribu

it aliū effīcī cē exēplari & cē effīciētī nō
uiř pbabile qz cā exēplaris n̄ ē n̄i qdaz
effīs diuidit. n. effīs ī effīciēs p̄ itellectū
s̄ue ppo^m z^m ph^o z^o phi & ieffīs p̄ na
faz sicut g^o naſalī pducēs n̄ ē a^a cā ab
effīciētē ita n̄ exēplaris n̄ exēplari p̄d
ucēs & ita erit idē effectū & exēplarī
pduct^m alic^o itelligētis ī q̄m itellīs uel
iq̄m exemplās. Q̄od ēt addit 9pōm
eē icreatis p̄istā potētūlitarē ad ac^m non
uiř eē rōnale qz nihil ibi uiř eē q̄ cū alio
9ponat Si. n. tota albedo p̄existat i po^a
nt fīg potētie & p̄g^a ip̄a sit iactu n̄ ē pp
hā. 9pō rei & rei g^o si p̄existat res 2^m eē
eēntie & ip̄a pducat 2^m eē ex̄tie qd̄ nō
ē aliud 2^m istos ab eē sicut nec rōē alid
afūdamēto pp qd̄ n̄ ponūt fū^m & rōz
faceř 9pōm n̄ erit res 9poita pp ista duo
Et illud possz eē leptimū 2^m priā uā
ad i p̄bādū creatiōz pp ydēptitatē rōis
cū fūdamēto. Cōcedo g^o 9clusiōz ista
rū rōnū. s. ptē negatiā cōis ad qd̄ spetia
lī uiř eē h^o q̄ n̄ tm̄ eē eēntie fūdat ad dū
rōz talē Sz ēt eē ex̄tie qz 2^m Arg^m ū
gen. z. c. s. n̄ alid nonit facta q̄ ūeda prius
g^o nouit eē eēntie & tñ pp illā rōz fūdatā
n̄ 9cedit aliqs eē ex̄tie ūisse ueꝝ eētale
ab eēno g^o pi rōe n̄ 9cedēdū ē de eē eē
ntie Oia ēt motua q̄ adducūt de itellec
tu dīno uidēt ēt posle adduci de itellectū
n̄o qz ūaliqd̄ n̄ sit pōt a nob̄ itelligi &
h̄ s̄ue eēn^a e9 s̄ue ex̄tie e9 & tñ n̄ pp
itellectūz nrāz pomī q̄ illud habeat ue
rū eē ex̄tie uel eēntie Nec ēt est dīra a
liq̄ ut uiř iſ itellectū dīnū & n̄z qd̄ abh̄
n̄ili q̄ ite 9 dīnū pducitī ūelligibilia ī
eē ūelligibili noſter nō pducit p^o l3 si
istē ē n̄ est exſe. tale q̄ ūgrit eē ūimplī
pducere illud i tali eē n̄ est pducere i alid
q̄ esse ūimplicit. Et ideo uidēt li istud

• ē intelligibile q̄ pādō ad ītel^m n̄m n̄q
rit eē simplr̄ q̄ pādō ēt ad ītel^m pducētē
i isto eē n̄ erit eē simplr̄ qz si eē albū nō
ē nisi eē qlitatm̄ pducere i eē albo n̄ ē p
duceř i eē siplr̄ l3 i eē qlitatō Silf̄ ite⁹
n̄ agens pducit r̄ ī eē intelligibili l3 lit
pducta pri⁹ & tñ illud pducere ite⁹ n̄ri
agētis n̄ ponif̄ res sic pducta h̄re eē sim
plr̄. Cō^a ist d̄ obicit qz oē fūda^m rlōis
qñ fūdat rlōz ē z^m illud eē 2^m q̄ fūdat a
lif̄ z^m aliud eē n̄ fūdaret s3 lapis z^m uerū
eē eēntie fūdat istā rlōz efnā ad deū ut
sciētē & hoc iefnitate g° lapis ē iefnita
te z^m illud eē p° minoris z^m illud eē fū
dat rlōz ad deū sciētē z^m q̄ eē e9 ut obz
9gnoscif̄ adeo 9gnoscif̄ aut a deo uere
sbrōe eēntie n̄ l3 rōe eēntie diminute qz
p^a itellectio lapidis a deo n̄ ē reflexua
• Pre^a p^a pductio n̄ ē tm̄ alic⁹ rlōis rō
is qz rlō n̄ ē nisi inab⁹ g° cū concessū sit
i. q. p̄cedēti deū pducere res iē ītelligib
ili z^m q̄ res 9gnita diceř eē ydea leq̄ q̄
ja⁹ illāti z⁹ 03 poneř aliq̄ entitatē abiol
utā rei pducte ita q̄ iente abso⁹ h̄nte ta
lē entitatē fūdat̄ r̄spect⁹ ad pducēs.
Ad p^m dico q̄ distractū respectu distra
hētis n̄ ē distractū l3 respectu tertii ad
qd̄ 9pat̄ l3 rōe distractibētis qz z^m p̄kz z⁹
p̄ yere. p̄dicādo de aliq⁹ heie q̄ ē homo
mortu⁹ oppo^m ē ī adiecto ad qd̄ seqtur
9tradičio g° 9pādō p̄cise det̄ minabile
ad d̄t̄atiōz d̄t̄iabile distractū n̄ ē r̄spectu
d̄t̄atiōis l3 n̄z icludit 9tradičioz ad ip̄z
l3 respectu l3 d̄ q̄ d̄ mortuū ē d̄t̄iacō
distrabēs & ilid qd̄ d̄finaf̄ p̄ ip̄m distra
biſ̄ ita q̄ illud aliud n̄ d̄ nisi z^m qd̄ Ita
dico q̄ d̄ minutū respectu diminuētis n̄
ē diminutū l3 respectu tertii ad qd̄ 9pat̄
ip̄z l3 d̄minatiōe diminuēte Sicut cum
dico iste ē alb9 z^m d̄etes n̄ diminuif̄ al^m

ſz accipit p albo ſimpli reſpectu h9 de-
ſinatiois alioquin eēt nugcō. Vt aut
accipit ſb iſta dī d3° ut de ethiope tāq
diminutū hāut defiacō ſilz eē i op̄. ē di-
minnēs definacō z^m p̄b̄m ubi pri⁹ Et ſi
cut eē i op̄. ita & eē in intellectione ſive
eē intellectū ſive 9gnitū ſive r̄pſeratū q̄
oia equivalent L3g° illud qd 9paſ ad ali
qd illoꝝ ut 9paſ ad i p̄m n̄ ſit diminutuz
eē. n. hoꝝ ſimpli & n̄ dimintū ē epp^m
opiois Sz iſtud eē ſimpli ut i op̄oe eſt
eē z^m qd & iō n̄ ſeqꝝ Homer9 ē i op̄oe
g° homer9 ē nec ē ex̄ns homer9 i op̄
g° homer9 eſt ex̄ns Sz eſt fallā z^m qd &
ſimpli. Ita hic 9paſdo ad intellectioz dī
nā lapidē iefnitate lapis qdē ſimpli 9p
aſ ad intellectioz dīnā & hoc n̄ i m̄ z^m eē
eēntie lapidis Sz z^m eē ex̄ntie & qdcūq̄
9pabile tñ illnd ut acceptū ut ſb iſta 9p
ariōe ad ee. 3 dī dīnū n̄ qdē distrahit. q̄
n̄ poſſit ſtar ens ſimpli cū tali reſpectu
Sz dīnū ita q̄ talis ſi pect9 n̄ poit nccio
ſuuz dīſiabile eē ens ſipli Tūc ad formā
argumēti fūd^m rlōis ē z^m illd eē z^m q̄ fū
dat rlōz uex est qn̄ rlō in iſta fūdata n̄
eſt ſimpli diminuēs eē fundamēti Et rō
realis illig z^m qd & ſimpli uiſ eē iſta qz
p^a di. entis uiſ eē i ens extra aiaz & ens
i aia & ens extra aiaz pōt diſfigui i actū
& potētiā eēntie & ex̄ntie & qdcūq̄ il
loꝝ eē extra aiaz pōt haber eē i aia & il
ld eē i aia eſt aliud ab oī eſte extra aiaz &
iō d nullo ente n̄ d aliq. eē ſeqꝝ ſi h3 eē
diminutū i aia q̄ pp hoc habeat ſimpli
eſte qz illd eſte ſe z^m qd absolute qd i n̄
accipit ſimpli i q̄ ſimpli ad aiaz ut fūda
mentū illig eſte i aia. Ad z^m dico q̄ p̄
duccō illa i eſte eſt alteri⁹ rōis ab oī eſte
ſipli & n̄ rlōis i m̄ Sz et fundamenti abl
oluti n̄ qdez z^m eſte eēntie uel ex̄ntie Sz

ſedz eē diutū qd n̄ ē eē uer⁹ z^m q̄ ē esse
z^m qd ēt entis absoluti qd tñ ee ab^m z^m
iſt d̄ eē diutū 9coītaſ rlo rōis ex^m h⁹ Si
cesar eēt ānihilat⁹ & tñ eēt ſtatua celar
is. Cesar eēt ſp̄lētati⁹ pſtatua iſt d̄ eē ſp̄
ſentati⁹ eſt alteri⁹ rōis ab oī ee ſipl̄ ſiue
eēntie ſiue ex̄ntie nec ē eē diutū celaris
q̄li aliqd celaris haēat h̄ eē & aliqd non
ſicut ethiops ē diute alb⁹ q̄z aliqd e⁹ ē
uere alb^m & aliqd nō l³ toti⁹ celaris eē
a cā ſua ē uer⁹ eē eēntie & eē ex̄ntie c⁹
toti⁹ z^m eē ſale luū ē iſt d̄ eſſe z^m qd & i
iſpo z^m illd eſſe z^m qd pōt eē aliq̄ rlo ad
ſtatua Et l³ poſſ³ poni calūpnia i ex^o nō
ita pōt i ppoīto q̄ intellectiōe & obo qn
o^m totū & z^m totale ſuū eſſe diutū eſſe
heāt ſi intellectu. Et ſi uelis q̄rēt aliq̄ eē
ne⁹ h⁹ ob̄i ut ſic n̄ m̄ eſt q̄rēt niſi z^m qd
niſi q̄ iſt d̄ eē z^m qd reduciſ ad alid eſſe
ſipl̄ qd eſt eē iſpi⁹ intellectiōis. S³ iſt d̄
eſſe ſipl̄ n̄ ē foralif e⁹ qd d̄ eſſe z^m qd
ſ³ eſt e⁹ ſiātive uel pricipitie ita q̄ iſt d̄
uer⁹ eē iſtud eſſe ſ³ qd reduciſ ita q̄ ſn̄
iſto uero eē iſli⁹ n̄ eēt illd eē z^m qd illi⁹
Ex h̄ at app³ qpdā dc̄m ſupi⁹ di.3. d̄ 9g
nitioe irregulis efnis ui³ q̄ mocō ite⁹ nr̄i
aqditati⁹ itelligibili⁹ reduciſ ad iſpm
itel^m dñm p^{c9} ee ſipl̄ i⁹ oīa hñt eē z^m
q̄ d.s. obiuū z^m q̄ mouēt ite^m nr̄i ad 9g
noſcēdū ueritates ſinceritas & pp mocōz
ear⁹ d̄ ille ite⁹ mouere ſicut & ille hñt
eē ſuū z^m qd pp illi⁹ eē ſimpliciſ. Ad
P^m dico q̄ ens ratū aut appellat illud q̄
h³ eā ſe firmū eē uer⁹ ſiue eē ex̄ntie ſiue
eē eēntie q̄z unū n̄ ē ſn̄ altero q̄lſcūq̄ ſi
ſfiguat Aut ens ratū diciſ illud q̄ p^o di
ſfiguit aſfignat. s.cui non repugnat eē
uer⁹ uel eēntie uel ex̄ntie ſi p^o accipiē.
accipiſt ens ratū. Dico q̄ hō n̄ ē ex ſe
ens ratū ſ³ ab efficiēt aq̄ h³ uer⁹ eē &

extitie & eentie Et cum dicas g° nunquam est es
ratu nisi sic est in gredo huiusmodi. Et quoniam est
effectum est ex his g° nunquam est ens ratu nisi sit
ex his gredo g° non est ergo diffiniens ut est ex his
nego ista genitia quod diffinitum est distincta cogni-
tio diffiniti secundum oes ptes eentiales ergo dif-
finita autem cognitio potest esse alicuius ipsius non sit est
ratu Non enim oportet est ratu si est cognitio eius
diffinitiuam. Et non sequitur ens ratu diffinitio
intelligitur g° ratu est. Si secundum intelligatur ens ra-
tu Dico quod hoc est exesse est ratu quod formaliter ex-
esse non repugnat sibi esse licet. nam cuicunque repu-
gnat aliquid per se repugnat ei formaliter ex-
esse ergo ita cui non repugnat formaliter non
repugnat per se ipsum sed sibi de se repu-
gnaret esse per se secundum rem aduenientem possit
non repugnare esse. Et si ex hoc inferatur hoc
est exesse ens ratu hoc modo gredetur g° est de ex-
hinc non ualens quod de exesse non est tantum cui non repu-
gnat esse sed etiam exesse ipsum esse & nesciendum esse
Quod autem dicitur hoc quod est hoc est formaliter
ens ratu aliquod ratione quod est ratitudo est hoc in
probatur est diuinatio. quod uestigio & uir ualid ab
surdum quod secundum Augustinum tri. 3. si nihil est ad
se nihil est ad aliud & hoc ipsum greditur quod ratione
non potest sustinari in ratione sed in absoluto quod g°
de fundamento talis rationis quod dicitur ratitudo
dicatur. A. si est adesse g° non includit esse
liter in suo intellectu per se rem quia nihil
includens eentialiter respectum est adesse
formaliter istud autem. A. inquit est adesse
aut est ratu & habeo propositum aut non est
ratu & tunc respectus ille fundatur in mente
non ratio & respectus per eos est idem fundamen-
to g° respectus est idem enti non ratio. Et
maxime est genitio iuueniens si accipiat ra-
tu per illo cui non repugnat esse quia tunc
sequitur quod ratitudo illa fundatur in non ratio
quod est nihil & ita ille respectus erit nihil
& tunc ens ratu erit ex duobus nihilis.

hinc distinū natus s. tū vī dūmūnū

Ad z^m ar^m qcedo q ab etno deq itelle^x
it lapide & n ut id sibi Et itelle^ctio ista
fuit realis & meth. & n loyca n tñ pl^g
seq^f ex hoc de lapide q sit eēn. q exn.
nec magis q pādo ad itel^m dñu qz meū
seq^f g. q respect^g fuit sp itelle^cta s^z ar
guēdo ex hoc g. respect^g fuit sp i aliq^o
esse reali est fallā z^m quid & simpliciter
Per idē ad aliud q adducit pōpiōe de p
portiōe ad itelle^ctū. Dico q ista ppor
tio est rlō 9gnit ad 9gnoscētē & hoc ē
dīminuēs ens i q. fūda^r sicut declaratū
est rlō aut dīminuēs ens nō o3 q rquirat
secū entitatē simpli e9 entis qd dīfinat
Et cū dicis n est talis pportio ipossibis
ad ite^m dī^m bñ pōt esse q oio niger nō
sit alb^g nec tñ pp hoc alb^g z^m dentes ē
simpli alb^g ita pōt eē q oimoda i ppor
tio ipossibilis sit ad itel^m dñu & aliqlis
pportio sit possibilis ad itel^m e9 non tñ
ādeē simplcit. Ad illud de pmutata p
portione dī q mod^g arguendi ortū h^z
ab euclide 9cluiōe. j6. s. li. si iquid qtuō
qtitates pportionabiles fuerit pmutati^z
pportionabiles erūt q pba^r p. j5. f. cedētē
Eadez est pportio multipliciū & s^b mul
tipliciū & ista pmutatiōe certa & nota i
qtitatib^g utūt aliq i argumētis pbs aūt
us^g est ea p priorib^g i 2. p^z 9l^z i dua
b^g r^z gulis si. a. & b. querant & .c. & .d.
9sil^z querat & .a. & .c. contradicat seq^f
q. b. & d. 9radicūt & equerso si. a. & b.
querat & .c. & .d. 9dicat. a. & .c. 9tradi
cent & e9^o ista 9ña necessaria est qz alte
r^z 9tradictoriōx dī d q libz qz querib^z
ile cū uno 9tradictorio n recipit p^z dicati
onē alteri^g nec equerso Ideo queribile
queret cū reliq^o 9tradictorio & gñalit
ubiq^z pōt haberi pporcio aliq corrñs
j5. euclidis ue^r pque teneat i. pmutatio

corrñs. j6. tūc pmutatio est bona qn nō
nō ad ppo^m g. dico generaliter q nūq
tenz talis pmutatio 9pādo adex^z. s. ad
inferi^g & sup^g imo est fallā 9ntis quia
extrema duar^z 9tradictionū ad inicē 9^z
ata hñt pportionē querstā i inferēdo &
nō eādem oppo^m. n. 9ntis infert oppo^m
tū aīcedētis & non e^ruerso & ideo arg
uere ita inferendo sicut p^m ad 3^m ita 2^m ad
4^m faciūt fallā 9ntis S^z e9^o d^z sic argui
sicut p^m ad 3^m inferendo ita 4^m ad 2^m ita
im ppoito si oē ens est possibile g. omē
ipossibile est n ens s^z n egnerso g. omē
n ens est ipossibile. Quod addit ibi
q tūc u^m nihil est mag^z a^v. Rñdeo
tripli inest negacō alicui qnq est nō pp
repugnantia poitiui alic9 ad affirmatiōz
illi^g negatiōis s^z pp solā negatiōis cause
nō ponentis illū effectū sicut si aliq sup
ficies eslet neutra eslet quidē nō alba nō
pp repugnatia supficiiei ad affirmatiōez
oppo^m huic negatiōis s^z pp solā negatiōis cause
nō ponentis albedine in esse
supficiiei Quādoq aūt in est negatiō
poitiuo pp repugnantia e9 ad affirmatiōnē & oppo^m
illi^g negatiōis & hoc du
pliciter qnq aūt p^z cise est talis repugnatia
pp aliqd d intellectu utriusq sicut in
spēb^g ultis e9dem generis p^z ximi negō
es ea r^z dñr mutuo dele pp repugnatiaz
ea r^z q est pp solū unū 9clusū in intellectu
utriusq. s. pp drāz ultia^z 9plectiuā Q u
andoq aūt pp plura 9clula i intellectu
utriusq uel alteri^g sicut si accipiant spe
cies specialissime duor^z gene^r generali
sli^z repugnat quid sibi iuicem affir
matiōes pp multa inclusa i eis tot. s. qd
sunt p^z dicata dcā inquit deutroq in lu
genere nibil. n. dī iquid de albedine qd
non sit mediū oīndendi hanc hō non est

2° poy. 1° cap.
en aut 9 3° m^z of m^z m^z.

Licit. n. ppo^m possit ad cō pmp.
tū illa qst ad m^m dūmū nō cō
cō pmp^z s^z ad cō cogno^r d^z 2° f.

albedo nihil ē dī de hoīe inqd qd n̄ sit
medm̄ ondēdi eādē & iō ista hō non est
albedo uera est pp repugnatiā eximor
simpli siue pp multa īclusa ī intellectū ī
pugnatiū quoꝝ qdlibz exutraq̄ pte eēt
sufficiens rō talis repugnatiē Et tñ iom
nib⁹ istis inherentius negatiōuz l̄ ex di
uerlis causis insint n̄ dī aliqd magis uel
min⁹ negatiōuz qdlibz simpli nō tale ita
enīest simpli lapor nihil albedinis sicut
homo Et simpli s̄ficies nihil b̄z albedi
nis poīto i° caū Et rō ē q̄r nō magis ē h̄
negō q̄t qz qlibz negō negat totā affir
mationē sibi oppoītā exq̄cūq̄ rōe sit tal
is siue pp unā rōz siue pp plures Ita in p
poīto hoī īefnitate ineīt nō eē aliqd &
chymere nō eē aliqd l̄z hoī n̄ repugnat
affirmatioq̄ est esse aliqd l̄z tñ in eīt ne
gacō pp negatiōē intellectū uel cause n̄
poītis in elle chymere aut̄ repugnat qz
nulla cā poss̄ in ea caulare esse aliqd
q̄re hoī n̄ repugnat & chymere repugn
at Rñdeo qz hoc est hoc & illud est illud
& hoc aquocūq̄ intellectū ḡcipiēte qz si
cūt dictū est: Quidqd repugnat alicui
formaliter ex se repugnat ei & qnō rep
ugnat formaliter ex se nō repugnat nec
est hoc fugietū q̄ homini nō repugnat
qz est ens in potē chymere repugnat
quia nō est ens impoꝝ imo magis, euer
lo quia homini nō repugnat Iō possibile
est poꝝ loyā & chymere quia repugnat
est impossibile impossibilitate opp⁹ & il
tā possibilitatē ḡcoītā possibilitas obi
ua & hoc suppoꝝ oipoꝝ dei q̄ respicit oē
possibile dūmō sit aliud ase tñ i° possibi
litas loyca absolntā rōe lui poss̄ stare l̄z
p̄ impossibile n̄ poꝝ ei respiceret p̄ ḡ
oio rō & nō reducibilis ad alia q̄r hoī n̄
repugnat eē est quia hō est formaliter

hō & hoc siue īre reali siue ī intellectū ī
telligibilē Et p̄ rō q̄r chymē ī pugnat
eē ē qz chy⁹ ē chy⁹ iq̄m̄ chy⁹. Alit ḡ iē
negō nihilitatis hoī īefnitate & chymē
re & tñ n̄ pp hoc ē unū magis nihil alto
Vel aliter poss̄ dici q̄ ab hoīe remouet
tñ illud esse & non aliquid ḡns illud esse
qd est possibile ad eē a chy⁹ aut̄ ī mouet
esse & luū ḡns & ideo pp plura negetur
esse a chymera q̄ ab hoīe non tñ magis
est ista negacō in uno q̄ in alio Sed priō
Rñlio uideſt esse realior. Ad Augm̄
capacitas forme secundum enim est ma
teria quia habz aliq̄ entitatem ueram &
non tñ aliquam talē qualem habet ani
antexpi anteq̄ crearetur de hoc in secū
libro distinctione.12. Ad ipm̄ ūper
Iohannem concedo q̄qñ sunt due cauſe
ordinate ambe cauſant effectum ſed ali
ter quia ūperior plus cauſat & ita ſi cor
est cauſa ūperior & manus inferior reſ
pectu l̄farē utraq̄ cauſat tam cor q̄ mā⁹
nou tñ priō cor q̄ man⁹ pducit l̄ras in
aliquo uero eſſe & poſtea manus addit
eis quendam respectum. Ad ultimū
de Auicenna loqnitur de fluxu formarē
a deo iq̄m̄ ītellecē ſūt & de fluxu oīs e9
qd ē h̄re iūero eē Et ḡcedo q̄ ſicut aliid
est elle ītellecē inq̄tū ītellecē ſūt abe
uero quod eſſe eſſentialē extra animam
ita eſſe fluxus iſte & ille alius. Et utroq̄
fluxu fluit res adeo non ſic in nobis quia
res pre eſſitū inſe uel incauſa ad hoc q̄
moueant ītellecē nostrum ad actu⁹
intelligendi. Non autem intelligit Auic
enna. iſtum fluxum in elle intelieſto eſſe
fluxum in elle quiditatuo quia elle in
tellecē ſūt elle diſtinctum corrā to⁹
elle eſſentialē uel reale tam quiditatuo
q̄ eſſentialē.

IRCA DISTINCTIO

nem. 37. quero utrum deum
eē pñtez ubiqz z^m potētia^z nec
essario inferat ipm eē ubiqz z^m essētiaz
hoc ē utrū oipo^a nccio inferat immēsita
tez. qd sic. oē agens ē pñs passo z^m plz
z^o ph. & h^o imediate si inmediate pos
set agere in illud uel mediate si agat in
illud mediate. Oipotēs at pōt agere i
qdlz inmediate g^o ē pñs cuilz imediate

Oppo^m patz pōt cāre aliquid extra
unineruz & tñ ibi nō ē z^m eēntia. Rñ.
agens creatuz pōt agere ubi non est tñ
gūiter o3 q̄ sit imediatu^m cuilz sibi pxi
passo i^m pagatlz qñ pñ agat illd passu^m ac
tione ei9dez rōnis actoni qua agit i re
motuz sicut pīscis mortificans manum
pīscatoris non mortificat rethe Quā
doq̄ at in pxim passuz non agit eadem
po^a actiuia qua agit in remotum lz agat
alia po^a actiuia sicut corpus celeste gene
rans minera^m in uilceribus terre uel ali
quid mixtu^m aiatu^m uel in aiatum hic infe
rius agit sua forma sba qz non sba n
pōt generare sba^m nec accn̄s aliqd īme^o
pōt eē rō generandi sbam. est g^o forma
corporis celestis po^a actiuia in remotum
absq̄ hoc q̄ corpus illud agat in pxim
z^m eādem potētiaz actiuaz z^m quā agit
in remotnz lz agat i ppinquū z^m aliquā
potētiaz actiuaz lz h^o accidit pp qñūctō
nez istaz potētiaz actiuaz in eodē q̄
utraq̄ ē actiuia & una bz pxim ppasso
pporconato & alia forma actiuia bz reō
tu^m passim suuz pporconatu^m uel accidit
pp imfectionez ipius agentis in quo ē
defectus uirtutis actiuie pp quē defectū
prius agit z^m formaz imfectionem q̄ z^m
pfectioez sicut generans corruptibile
prius Iterat q̄ generet pp imfectionez

illus agentis a quo prius origine ē imp
fectius Si g^o primo tollamus qcurſū
taliu^m duaz potētiaz ab agente creato
& z^o tollamus ab eo istam imfectionez
q̄ non opporeat eu^m prius pducere in
pfectius non uidet aliq̄ rō q̄re non erit
pñs remoto z^m potētiaz z^m q̄ ē mō pñs
sibi in rōe potētie actiuie & tñ nō ageret
in ppinquū nec i^a po^a licut nec mō nec
alia & hoc maxie li ista po^a z^m quā agit
in remotum lit simpli po^a actiuia pfectia
quāto enī pfectior forma ē in creaturis
tāto uidetur eē rō agendi in remotius

Ex hiis adpropoitum uidet q̄ oipo
tentia que ē simpli pfecta po^a actiuia nō
requirat actionez in unū passuz prius q̄
ialiud nec pp diuerlas potētias qcurſū
tes in agēte nec pp priorez generatōez
ipfectiois uidet q̄ talis oipo^a sit ratio
agendi in qdcuq̄ & pducēdi qdcunq̄
posibile lz p impossibile ipm non eslet
ubiqz & z^m h^o uidet tenēdapsuegatia q̄
slicnis Et qfirmatur si enī oipo^a est
uoluntas ad cuius uelle sequit̄ rē eē cu^m
uoluntas eque possit uelle distans sicut
ppinquū uidet q̄ syp impossibile oipo
tens eēt in aliquo loco definito & nō
ubiqz posset uelle aliquid eē in aliquo lo
co cui nō repugnat eē & pgn̄s suo uelle
illud hēret eē in loco illo p̄ ḡns illud fie
ret ab oipotēte absq̄ h^o q̄ oipotēs eēt
pñs z^m eēntiam Cōfirmat ēt qz āte
creationem mūdi non ē ymaginādum
uacuū infinituz q̄i p̄i9 pñs fuerit deus
pēentiam añq̄ pduceret munduz ymo
ut non ē alcubi pñs z^m eēntiaz tuit po
tens facere mundū Sicut iḡ ibi pñā in
mensitatis nō prexigebatur pñtie po
tentie sue ut po^a est ymo q̄i po^a prius
hūit fī^m suū q̄ eslet pñā z^m eēntia Ita

uidetur q̄ modo non opporteat p̄intel
ligere deum in aliqua pte uniuersit̄ ut ali
quid ibi causet l̄z magis q̄i e9° prius sit
ibi z̄m potētiam ut ibi aliquid causet &
tūc l̄z per impossibile non ē ibi p̄ns z̄m
eēntiam posset tñ ibi cāre Ad arḡm.
in oppōm dici p̄ illud dictum ph̄i
uerū ē d̄ agētibus naturalibus q̄ agūt p̄
qualitates naturales ut p̄ formas actiuas
que non sūt principia agendi i remotū
nisi sint alie forme 9currentes que sint
prin⁹ agendi in p̄pinquuz Ita autē non
est de uoluntate qui omnipotens agit.

IRCA DISTINCTIO

nem. 38. quero utruž scientia
dei respectu factibiliuz lit pra
tica. qđ non. 2° metha. finis praticē est
opus nihil autē extra deuz est finis eius

Contra 6° tri. ultio Ars sapientis
dei uerbū ē & ceta ars ē h̄itus praticus
g. & ceta Similr. 83. q. q. 46. ydeſ ſūt
rōnes z̄m quas formatur omne factibile
Supra in questione de theo. an sit pra
tica dictum ē ibi multū de 9gnicōe pra
tica & speculatiua & ceta Nūc bre
uiter aliqua applicādo ad ppōm p̄t dī
ci q̄ de rōne h̄itus pratici duo ſūt. f. cō
formitas ad praxim quā 9formitatem
h̄z ex obo circa qđ ē & prioritas eius na
turalis ad eādez praxim q̄z praxis ut ab
ea dicit opatio pratica est opatio que di
ſtinguit a ſpeculacōe nulla āt operatio
alia a ſpeculacōne ē in potestate ſpecu
latis niſi ſit uel eē possit naturalis poſte
rior ſpeculacōe 9gnitio āt non ponitur
pratica in aliquo ut ē eius niſi respectu
praxis que ē i p̄tūte eius Ex ehang. h̄z
dum ulterius q̄ 9gn̄o pratica actualiſſi
ma & pxia praxi eu ſit ſciētia de aliqua

1. cog. conclusion

praxi eliciēda puta iudiciū de 9° ne ſilli
pratici que 9gnitio ē finis motus intel
ligentieſ ſz ab ea incipit opera & nō ſo
luz iſta 9gnitio ē pratica que ſic ē pxie
pratica l̄z etiā 9gnitio praticoꝝ princi
pioꝝ que uirtuſ includūt iſta & etiā
9gnitio quiditatua terminoz quā iſtu
dunt principia pratica ſicut ibi dictum
ē Quicūq ḡ intellectus non p̄t h̄ere
aliquā talez 9gnitionez dictatiuā de op
ando priorez naturalē dictantem illam
praxim quā respicit talis 9gnitio nec
p̄t h̄ere 9gnitionez principioꝝ ex qui
bus inferat talem 9gnitionez dictatiuā
opādoꝝ nec p̄t h̄ere 9gnicōneꝝ quidi
tatiuā t̄minorū in quibus includunt
talia principia talis intellectus nō uide
poſte h̄ere 9gnitionez praticā p̄priuſſie
ſūptā z̄m illas duas 9dicōnes predictas
ſclicz 9formitatē ad oꝝ & prioritatem

Sed intellectus diuinus 9parādo co
gnitionez eius ad actuž uoluntatis ei⁹
nō prebz 9gnitionem dictatiuā aliquā
de aliquo faciēdo nec 9gnitionem alic⁹
principii nec quiditatiaꝝ t̄mini iſcludētē
prin⁹ praticum ḡ non h̄z aliquā 9gnī
tionem 9formeꝝ & priorem tali praxi
p̄bō minoris ſi añ actu uolūtatis dīne
poſlet intellectus diinus aliquā talem
9gnitionez h̄ere h̄eret eā mere naſalr
& nccō qz ois 9gnirio ibi precedens ac
tum uolūtatis ē mere naturalis & p̄eēn
tiaz ut ē p̄ō mere naturalis itelligendi
de nccitate ḡ 9gnosceret h̄ esse ifaciē
duz & tunc uolūtas cui hic offerret nō
poſlet n̄ uelle illud q̄z tūc poſz potens
eē n̄ ſcta discordare a rōe practica ūcā
de nccitate ḡ uolūtas diuina uellet hic
opādo & p̄gn̄o ſia quia q̄ rōne eēt de
uno & eadem de alio hic iſtaſ primo

prob̄ q̄ praxis ſit p̄ior ſociabilit̄ q̄ ſit
i p̄ior. Vñquibus ſimil p̄prioꝝ. Nō poſ
q̄ p̄ior n̄ draga n̄ regulans a p̄prioꝝ
n̄ ſimil endem ſoc̄ ſit p̄ior. Et ali d
ſoc̄ n̄ ſimil q̄z ali endem n̄ poſſunt
ſimil p̄uariſ ſit ſimil ſimil quoꝝ unius
ō regula aliorum ſalutem ſimilat̄ n̄ uenit.
H̄ non ſumit ſe coꝝ q̄ ſit ſimil ſit p̄prioꝝ
q̄ ſimilat̄ ſit ſimil ſumit ſe ſit ſimil
a que p̄ficioꝝ q̄ ſit ſimil ſit ſumit ſe ſit ſimil

quia p̄istam rōnem intellectus dñus n̄
h̄eret aliquā 9gnitioneꝝ speculatiuam
aut enī uolūtas nccio uellet illum intel-
lectum ſpeculari & tūc nō eē libertas
prima expte uoluntatis aut posset non
uelle intellectum ſpeculari & tūc posz
eē non recta Et preſea ſi priꝝ offera-
tur intellectui diuino aliqua lex uniuersi-
tatis puta omne glorificādum eē grati-
ficandum & illam acceptat uoluntas dī-
na & ex hoc statuī lex ſapientie & z°
offerat intellectus uoluntati petrum eē
beatificanduz ſi uoluntas iſtam acceptz
uiderur ex hoc intellectum 9gnolcere
petrum eē gratificāduz & hoc 9gnitio-
ne dictatiua non accepta in ſe formalī a
uoluntate lꝫ uoluntas uerificauerit pre-
missas ex quibus intellectis iſtam habz

Ad pri^mis^o intellectus dīmus ex
necessitate negetur speculatiuus ē & non
ē ad hoc formalē libertas Iz nō sit sine
uoluntate quod placēt̄ deus enī necessio ē sci-
ens nō autē uolūtate ē sciēs pprie sicut
necessitate non uolūtate ē deus. Quādo
go arguis si noluntas non possit n̄ uelle
intellectum speculari igr non ē sume li-
bera nos sequitur quod libertas eius non ē
ad intrinseca que quod precedūt actuz ei⁹
Iz libertas eius ē ad omnia factibilia &
ideo necessio ē ponere primā determinacō
nem in uoluntate respectu factibilium
Non sic at eslet si intellectus praticus
predēminaret ymo nec ppria libertas
poss; saluari in uoluntate respectu facti-
bilium sed nec quod ingentia aliqua quod intel-
lect⁹ necessio predeūminaret eā mera necessi-
tate naturali & uoluntas necessio quod formaret
intellectui Quod autē necessio ē necessitate
quod ē quod forme necessio non pot̄ eē quod tigēs

Ad 2^m dico q̄ intellectus diuinus n̄

sic cognoscit aliquis discurrendo sicut pcedit ar^m i^z distinguendo de instanti nature in primo apprehendit quodcumque opabile quia ita universalia principia opabilia sunt sicut opabilia particularia & in 2° ostert. omnia ista uoluntati quoque ordinata aliqua acceptat tam principia & practice quod particularium opabilium. Et tunc in 3° significatur intellectus scit eque inmediatus illa particularia sicut illa uia & ita non aquirit cognitio nem illorum particularium ex principiis determinatis per uoluntatem hoc magis patet in ratione de scientia dei respectu futuroque contingenti. Ad auctoritatem augustinum dico quod ars est hinc cum uera ratione factius ex 6° ethi. & potest plene accipitur diffini artis intelligentur ratio recta hoc est directiva siue rectificans potentiam illam cuius est 2° artem operari aut diminutu est ars hinc cum uera ratione quod est tantum hinc apprehensius rectitudinis agendorum & non hinc directus in agendo hoc 2° quod est potest ars in deo qui potest determinatione uoluntatis eius respectu quoque cum opando intellectus eius cognoscit istum ordinem opando. Et tunc est ratione recta hoc est directiva ipsius potentie operantis & hoc maxime si potest ista operans extra esse uoluntas & non aliqua alia potest executiva quod si pone retur aliqua alia potest executiva alia a uoluntate uidetur posse saluari recta ratio alio modo se habens respectu ipsius potentie operantis 2° eam quod poslit modo respectu uoluntatis Per idem patet ad illud quia ydeas sunt opera scolaria cognita sicut dictum est prius 2° que sunt aliqua extra non tantum ipsa includunt aliquam notitiam dictatiuam de opando uel non operando i^z ipsa repente opereabilita

Ita q. ex illo Iacobus p[ro]mulgat
et glorificandū et generat. pot
et glorificat. in d[omi]ni nō ch[risti] g[loria]
p[ro]positus et glorificans: 33 v[er]o
p[ro]mulgat obitum i[n] d[omi]ni p[ro]mulgat
et glorificans. m[od]i p[ro]p[ter]e[m] et m[od]i u[er]o
acceptans et m[od]i m[od]i et p[ro]mulgat
met omnia illa et p[ro]mulgat
et glorificans ag[ri] p[ro]p[ter]e[m] una p[ro]p[ter]e[m]
genitū d[omi]ni nō defecaret.

• hoc ist cognoscans nich
• sed nūm no tamen
• radio nich.

Sed cognitio opabilis precise non est scientia
pratica nisi virtualiter includat principium
uel quod neque practicam sic non est de ydeis in
intellectu diuino.

N SECVDA PARTe
di. tractat magis de infalli
bilitate diuine scientie Et
in die 39^a tractat de immuta
bilitate eiusdem Quam ergo ad istam ma
teriam prout scientia diuina respicit
simpliciter existas rex Quero quicquid
primo utrum deus habet notitiam determina
tam omnem quam ad omnes quod dicentes existit
Secundo utrum habet certas notitiam & in
fallibilem de omnibus quam ad omnes co
dicentes existit Tertio utrum habet immu
tabilem notitiam de omnibus quam ad oem
quod dicente existit Quarto utrum notitia
scientiae omnes quod dicentes existit omnem Quo
modo utrum cum determinatione & certitudine
scientiae sue possit stare aliqua contingence
ex parte regis in scientia & hec simul quod pri
puit quod per eandem solonem soluntur

Ad primam questionem aperit non quod est
probabile per yarum datur futuris contingentibus
non est determinata ueritas igit nec scibili
tas determinata igit nec intellectus habet no
titiam determinatam de his Considerat
ur per probationem suam ibidem quia tunc
non offeretur negotiari nec considerari
ita uidetur si est aliqua non determinata d
aliquo futuro contingenti non obligari
nec considerari quia siue considerari siue non
habet uenient Presea potest dei si est limi
tata ad unam premi et imperfecta quia si
deus ita posset hoc quod non posset oppositum
est potest limitate & non omnipotens
ergo eodem modo si ita sciat una premi quod
non alia erit limitatus secundum scientiam Ad
secundam questionem aperit non quia sequitur deus

nouit me sensum cras & non sedebat cras
igit deus decipitur ergo a filii sequitur deus
nouit me sensum cras & possum non te
dere cras igit deus potest decipi prius est ma
nifesta quod credes illud quod non est in re de
cipitur per ex hoc quod quod teneat quod sicut ad
duas deinceps quod 9^a deinceps Ita ex altera de
in eē & altera de possibile sequitur
9^a de possibile Preterea deus scit me
sensum cras & possibile est me non sedebat cras
sequitur quod deus decipitur sed ex potestate
possibilis in eē non sequitur impossibile
ergo illa deus decipi non erit impossibilis

¶ Ad tertiam questionem aperit non quod a contradic
torio in contradictione non potest esse
transitus sine aliqua mutatione quia si
nulla omnia sit mutatione non uideatur aliquod
quod illud quod prius fuit uerum sit modo falso
igit si deus sciens aperit potest non scire aperit
uidetur per aliquam mutationem possibile
non autem nisi in ipso aperit scire aperit quia
nullus est nisi in scientia dei & per quod eius
mutatione non potest esse sine mutatione
scientiae dei quod est propositum Prefea quic
quid non est aperit potest esse aperit incipere
esse aperit quod non uideatur intelligibile quod affir
matio negationis que est posse non est
nisi incipiat esse ergo si deus non scire aperit
potest incipere scire aperit igitur
potest mutari scire aperit Prefea 3^a si deus
non scire aperit potest scire aperit quero que est
illa potest aut est passiva & tunc est ad formam
& sequitur mutatione aut est actia & per quod
naturalis quia intellectus ut intellectus non
est liber sed naturalis agens talis est potest
non potest agere postquam non egit nisi muta
tur igit ut prius sequitur mutatione Ad
quartam arguo quod sic quia deus immuta
biliter scit aperit ergo notitia p. a. autem intelligatur

¶ Aliq. nro. b. hoc opus ad p. 32. q.
Contra in primo premissimo nulla est omni
perfectio nisi deus takem notitia non habeat cur
imperfectus ergo est et.

Scitur aperit deus per non sciri aperit per quod aperit per
esse ergo potest non sciri quod sciri scire aperit non est
scire nisi scire aperit non est ergo aperit per non sciri et ergo bene
scire et tamen per sciri quod b. non est et tamen potest uerum.

1. nō pō necessitas violentia si immutabilitatis hū

añxpm fore pbō ḡne primo quia nō ponit
ur ī deo necitas nisi immutabilitatis ḡ
quicquid ē in eo immutabiliter ē necū
um 2° quia omne immutabile uidet esse
nccīm formalē sicut omne possibile qd̄
repugnat nccio uidetur eē mutabile oē
enī tale possibile ex se non ē eē & ab a°
pōt̄ ipm autē eē post non eē sive ordine
duracōnis sive ordine natūr nō uidr̄
posse eē sine aliqua mutabilitate iḡ &
cefa. Pretea quicquid pōt eē in deo
pōt eē idem deo & p 9ñs deus l3 qcq d̄
pōt eē deus de nccitate ē deus quia de 9
ē immutabilis iḡ qdqd pōt inē deo d̄
nccitate ē deus scire autē. a. pōt esse do
iḡ de nccitate est deus & p 9ñs simplē
nccio scit. a. Pretea omnis pfectio ab
soluta simplē de nccitate inē deo scire
āt. a. ē pfectio simplē quia alioquin non
eēt deus pfectus si nesciret. a. formalē
quia non ē in pfectus nisi pp parentiam
alicuius pfectionis simplē ḡ. nccio scit
. a. Ad quintā qōhem arḡ q̄ non qz
sequitur deus scit. a. ḡ. nccio erit' añs ē
nccīm p. 9ñs quia actus rōnalis non di
strahit pp matiam sup quā trālit sicut
loqui nō distrahit p̄ hoc qdē me nihil
loqui seq̄t enī dico me nihil dicere ḡ
aliquid dico iḡ simplē scire non distra
hitur pp matiam sup quā trālit ḡ cum
scire dei sit simplē nccīm non distrahit
ab hac nccitate p̄ hoc q̄ translit sup cō
tingens. Pretea eē scitum a deo fore
nccio erit. a. ē scitum a deo. ḡ. a. nccio erit
maior ē uera prout ē de nccio qz pdica^m
de nccitate inē lbo & minor ē uera de
inē simplē quia ē pro ḡnitate uera ḡ
sequit 9. de nccio. Oppo^m p3 ad he<sup>p.c. 73
gōms</sup> breos quarto om̄a nuda sūt & apperta
oculis eius & glosa ibidez quere eā iḡ

h3 de t̄minatā & certam notitiam de oī
bus q̄m ad omne 9gnoscibile in eis Et
de immutabilitate p3 quia in eo nihil ē
mutabile ut appetet ex di. 8^a. Ad
oppo^m q̄rte qōnis si deus nccio sciret. a.
ḡ. a. eēt nccio scitū & si nccio scitum ḡ
nccio uerū 9ñs flm ḡ. añs Ad oppoītū
q̄ntre qōnis ēs dīdīf in nccīm & 9tingēs
iḡ intellectus intelligēs illa 2^m luas rō
nes pprias itelliget hic ut nccīm & illud
ut 9tingens alioquin nō itelligeret ista
ut sūt talia entia & p 9ñs illa scientia n̄
tollit 9tingētiam a scito. Circa istas
qōnes ponit certitudo diuine scientie
respectu oīm q̄m ad omnes cōditiones
ext̄tie pp ydeas que ponuntur in intel
lectu diuino & hoc pp pfectiōnem ear̄
in represētando quia rep̄tant illa q̄.
ruz sūt non so^m 2^m le l3 etiā 2^m omnem
rōnem & h̄itudinem ext̄remor̄ & ita
ēt in intellectu diuino ē sufficiens ratio
non t̄m simplē apprehendēdi illa ydea
ta l3 ēt apprehēdendi omnem unionē
illor̄ & moduz ipor̄ ydeator̄ p̄tmētē
ad ext̄tiā eor̄. Contra rōnes 9ḡ.
scendi f̄minos alicuius 9plexionis non
cānt sufficiēt notitiam illius 9plexio
nis nisi illa nata sūt 9gnosci ex t̄minis
9plexio āt 9tingens nō ē nata 9gnosci
ex terminis qz tunc non t̄si eēt nccia l3
prima & immediata ḡ rōnes 9gnoscēdi
t̄minor̄ q̄tūcū ppfecte rep̄tant eos n̄
sūt sufficiēt cāe 9gnoscendi illaz cō
plexionez 9tingentem. Pretea ydee
mere naturalē rep̄nat illud quod rep̄
tant & sub rōne quā aliquid rep̄tant
quod p3 ex hoc q̄ ydee sunt in intellec
tu diuino ante omnez actuz uoluntatis
dine ita q̄ nullo modo sunt ibi p̄actum
uoluntatis illius l3 qdqd natālē p̄cedit

opp. 7^a.

opp. 5^c.

Op̄ bonūtūtū m. p.
mīay. d. xxv.

con banc op̄ p̄ rō
Scōn.

Sic p̄ principia et pp̄cū
per se note. ds + deus

Secunda zato

actū uoluntatis ē mere naturale accipio
g° duas ydeas extēmorē que rep̄tātur
in eis puta hoīs albi quero an ille ex se
rep̄tāt 9pōnem istorē extēmorū aut
dionem aut utrūq; si tñ 9pōnem igit̄
naturalē 9gnouit illam & ita mō nccio
& ita nullo modo 9gnosceret dionem
eodem° si tñ rep̄tāt dionem si utrūq;
iḡ p̄stas deus nihil nouit quia scire cō
tradictoria simul esse uera nihil ē scire

3^a. ratio . 9.

Preſea eodem modo lūt ydee poſſi
bilium non futurorū ſicut futurorū qz
iſta drā poſſibilium non futurorū a fu
turis non ē niſi p actū uoluntatis dīe
g° ydea futuri non magis rep̄tāt ip̄m
de nccitate futurꝝ eē q̄ ydea poſſibilis

Preſea nō magis rep̄tābit ydea fu
turi ip̄m ponēduꝝ eē in h nunc q̄ in illo

Aliter ponitur q̄ certam notitiam
h̄z deus de futuris 9tingētib⁹ p̄ hoc q̄
totus fluxus tēporis p̄ns ē eternitati &
omnia que ſūt in tēpore qđ probat per
hoc q̄ eternitas ē immēla & infinita &
p̄ 9ns ſicut immēlum ē ſimul p̄ns omni
loc⁹ ita eternū ē ſimul p̄ns toti tēpori
Et declarat p̄ ex⁹ & unū ē quidez de
baculo fixo in aqua iuxta quem baculū
ſi totus fluuius fluat ſuccellue & ſi ſit
p̄ns ſuccellue omnibus pribus fluuii n
tñ baculus ē immēlus respectu fluuii qz
non ē ſimul p̄ns toti ita & eodez modo
ſi eternitas ē et quoddā ſtans ſicut baculus
iuxta quez flueret tēpus ita q̄ nūq; ē et
ſimul ſibi p̄ns niſi unum iſtans ten
poris ſicut nee' baculo ſimul p̄ns. non ē
niſi una pars fluuii eternitas non eſlet
immēla respectu tēporis Conſirātur
etiā iſtud quia nūc eternitas ut ē cū nūc
temporis non coequatur ſibi igit̄ ut eſt
cū iſto nunc excedit ip̄m non at excede

Contra op. Thoma in p̄n
q. 14. articulo . 9.

ret niſi ut ē cū iſto nunc eē ſimul cum
alio nunc Conſirāt ēt h° quia ſi to
tum tenpus poſſet ſimul eē extra nunc
eternitatis eē ſimul p̄ns tēpori toti iſtū
ſz tēpori repugnet pp ei⁹ ſuſceſſione
ſimul eē nihil tñ pp h° pfectionis tollit
eternitati g° ip̄a eternitas modo eſt eque
p̄ns toti tēpori & cuiſz exēti in tēpore

Cōfirāt iſtud p̄ aliud ex⁹ de centro
in circulo quia ſi poneretur tēpus fluēs
eē circūferentiam circuli & nunc eternita
tis eē centrum q̄m cūq; ēt fluxus i tē
pore totus fluxus & quelz p̄s eius eſlet
ſep̄ p̄ns cētro Ita in ppoito omnia in q̄
cnnq; pte tēporis h̄ntia exiſtere liue ſit
in h nunc tēporis liue ip̄a ſint preterita
liue futura omnia p̄na ſūt rēpectu nūc
eternitatis & ita qui ē in eternitate uidet
ea p̄ntialē pp talem cēntiam ſicut ego
poſſuꝝ uidere p̄ntialē illud qđ in iſto in
ſtantī video Contra iſtud arguitur
& pri⁹ reduco 9tra eos qđ ip̄i adducunt
de immēlitate quia poito q̄ locus poſſ
9tinue crescere in infinitum ita q̄ ſicut
tēpus ē in 9tinuo fluxu Ita de⁹ augeat
locum inſert⁹ immēlitatis tñ dei nō eēt
ſibi rō coex̄ndi alicui loco in aliquo nūc
niſi exēti Non enī deus p̄ immēlitatē
ſui coexistit alicui loco niſi q̄ eē ſit
cāre locum extra uniuersū & tunc p̄ in
mensitatē ſuaz illi coexiſteret Si g° in
mensitas non ē ratio coex̄ndi loco niſi
actuali & nō potētiali quia non ē p̄ rōe
eternitas non erit rō coex̄ndi alicui niſi
exēti qz illud qđ non ē nulli p̄ot coexiſ
tere qz coexiſtere dicit relacōnem rea
lem ſz relatio non ē realis cuius funda
mētū nō ē reale Item ſi effectus h̄z eſſe
i ſe i p̄o rēpectu cāe prime ſimplē eſt
i ſe quia rēpectu nullius alterius habet

uerius esse unde illud qđ dē. tale respe
tu cāe prime simplī pōt dici tale si igit̄
aliquod futurū sit in actu respectu dei
ḡ. simplī ē in actu ḡ impossibile ē ip̄m
posteri⁹ ponit in actu. Preſea ſi ſeffio
mea futura non tñ q̄m aen. h̄z in eē
9gnoscibili ſz etiā q̄ h̄z eē ex̄ntia ē
nunc pñs eñitati ḡ. nūc ē pducta in i.
elle a deo nam nihil a do h̄z eē in fluxu
temporis niſi sit pductum a deo z illud
eē ſz iſtam ſeffionem deus producet uel
aiam a n̄xpi quod idem ē ḡ. illud qđ iaz
ab ip̄o pductū. ē iterū pduceretur in eē

Preſea illa poſtio non uidet iuuare
ad hoc qđ poſtur. ſ. ad hñdam certain
notitiaꝝ futuroꝝ Et primo quidē quia
iſta ſeffio preter h̄q̄ pñs eñitati z
q̄ ē in aliqua pte temporis ip̄a tñ ē futu
in ſe & z hoc q̄ futura ē & a deo pdu
cenda quero iḡ utrū h̄eat certā notitia
eius ſi ſic ḡ h̄. non ē pp h̄ q̄ iaz ex̄ns ē
ſz z q̄ futura ē & iſtaꝝ certitudineꝝ oꝝ
ponere p aliquid aliu d & illud ſufficit
ad omnem 9gniciōneꝝ certaꝝ de ex̄ntia
huius rei ſi non nouit ip̄m ſic certitudi
nal futurū iḡ pducti ip̄m non prius
9gnosens ip̄m 9gnouit autē ip̄m certi
tudinalter cuꝝ fuerit pductuꝝ iḡ alit
nouit facta q̄ fienda qđ ē 9tra augu. ſ.
sup gen. 7° Secūdo ad idem qz intel
lectus diuinus nullam certitudineꝝ acci
pit ab aliquo obo alio ab eentia diuina
tūc. n. uileſ cet ūde nūc ēt de ſeffio mea
que ē in actu poita nō h̄z intellectus di
nus certitudinem ita q̄ illa ſeffio cauet
certitudinem de ſe in intellectu diuino
non enī mouet intellectuꝝ eius ḡ eodē
modo oia temporalia ſi ſint in ex̄ntia ſua
pñtia eñitati z aliquam ex̄ntia eoruꝝ
certitudinem non faciunt in intellectu

diuino de eis ſz oꝝ de eis per aliud h̄ere
ce r̄tam notitia de ex̄ntia eoꝝ & illud
ſufficit nobis. Preſea iſhi ponunt q̄
euū angeli ē oio ſimplex coextis toti te
pori iḡ angelus qui ē in euo pñs ē toti
fluxui temporis & omnibus pribus eius
iḡ uideſ z iſtam rōneꝝ eoꝝ q̄ anglūs
poterit naturalē 9gnoscere futura 9tin
gentia. Tertiū modus ponendi ē q̄
iſ aliquia respectu ſcientie diuine ſint nec
ceſſaria nō tñ ſequit quin respectu cāp
pxiꝝ poſlit eē 9tingentia. Et cōfir
matur p boem. ſ. de glolatione ca. ultio
ubi dicit ſic. Si dicas q̄ euentuꝝ deus
uidet illud non euenire nō poſlit qđ autē
non pōt nō euenire illud ex nccitate cō
tingere me. q̄ ad hoc nomen nccitatis
aſtrinas. Rñdebo illud futurū tuꝝ ad
diuinaz notitiaꝝ refertur eē nccim cum
uero in ſui natura ppendi liberū pſlus p
auinculis nccitatis ē absoluteum & cefā

Perh. ēt arguit q̄ inperfectio pōt eē
in effectu. acaula pxiſa iſ non a cā reō
ta ſue priore ſicut diſformitas ē in actu
a uoluntate creatā nō at iſq̄m a uolū
tati create iſ ḡ q̄m ē ex pte dei & qui ē
cā remota eēt nccitas reꝝ tñ ex caulis
pxiſ eaꝝ pōt eē 9tingentia in eis Con
tra iſtam oppinionē ar̄m ē. di. 2. ubi pro
batuꝝ ē deū eēt intelligētē m & uolētem
alia a ſe exiſtere 9tingent p 9tingentia
reꝝ quia nulla 9tingentia pōt eſſe in ere
atione alicui⁹ cauſe respectu ſuieſſet
niſi prima cā 9tingenter le h̄eat ad cāz
pximaz libi uel ad ſuuz effectum quod
probari uideſur ex hoc q̄ cā mouens in
q̄m mota a prima ſi nccio mouetur a p̄
nccio mouet quelz ḡ cā z. q̄ produciti

op̄ alia Tho. L. p̄
p. 9. 14. 22. 13
ſuue regidū

Bocetus cōſol.

Con. 3. op. q̄ p̄ ce
p̄biliſ ſophorum
regidi v. 2.

Nō ḡ phis dicentes
dum agere necc

qmota a prima. si nccio mouetur a pa
nccio mouet proximam sibi til producit ef
fectum suuz tota goordinatio care usqe
ad ultimm effectuz necio producet si hitudo
cae prime ad sibi proxiaz sit nccia. Pre
terea caprior prius naturaliter respicit
effectuz suuz quod posterior go in illo prio
ri si habz ncciaz hitudinem ad ipm dabit
sibi ncciam est in 2o autem instanti nature non
potest cap propinqua dare sibi esse 9tingens
quod iam intelligitur here a cap prima esse
repugnans 9tingentie nec potest dre quod i
eodez instanti ille due cae dant est cato
quia si illud est non posset fudiri nccia
hitudo ad cam profecte dantez est & 9tin
gens hitudo ad aliam caz. Pretea qc
qd producitur a cais posterioribus posz
immediate produci a cap prima & tunc he
ret eadem entitatem quod modo habz & tuc
est 9tingens sicut most est 9tingens habz
go 9tingentiam suaz etiā most a cap pri
& non tm a cap prima. Pretea deus
multa produxit in mediate sicut creavit
mundum & nunc creat aias & tun oia co
tingenter. Circa soloneim istaz quo
nuz sic procedenduz est priuvidendum est
quo 9tingentia sit 2o qualr cum hoc stat
certitudo & immutabilitas domini scientie
de eis. Quanm ad prim dico quod istud
disiunctuz ncciam uel possibile est passio
entis circuloques passionem queribile
cum est sicut sunt talia multa illata intenti
bus passiones at entis queribiles ut im
mediate dicuntur de ente quod ens habz 9cep
tum simplr simplicem & ideo non potest
est medium inter ipm & suam passionem
quod neutrius est diffinio que possit est medi
uz. Si etiā est alia passio non priuentis di
fficile est uidere per quaz, rationem prior est ut
per medium possit 9cludi de ente quod nec

est facile uidere ordinem passiomentis
nec si ille ordo 9gnosceretur uiderent
ppones supte ab eis premissis est mil
tuz evidentiores 9onibus in passionibz
at disiunctis let z*id* tom disiuctum non pos
sit demonstrari de ente tn 9uiter supto
illo extrem quod est minus nobile de aliquo
ente potest 9cludi aliquod extrem quod est nobi
lius de aliquo ente sicut sequitur si aliquod
ens est finitum go aliquod ens est infinituz
& si aliquod est 9tingens go aliquod ens est e
ncciam quod i talibz non posset enti primetes
in esse in profectius extrem nisi alicui enti
inest profectius extrem a quo dependet
let z nec illo mo uidet posse 9cludi extrem
in profectius talis disiunctionis non eniz si
profectiz est in aliquo ente nccia est in profectiz
est in alio ente & hoc nisi illa extrema
distincta est correlatio sicut ca & ca^m.
Ideo igitr non potest ondi de ente paliqd
prius mediuz disiunctuz hoc nccia uel co
tingens nec etiam illa pros disiuncti quod est
9tingens posset ondi de aliquo per nccio
de aliquo & ideo uidet ista aliquod ens
est 9tingens est uera prio & non demosta
bilis ppqd. Vnde philipps argues contra
nccitatem futuroz non deducit ad ali
quod impossibilis hypothesiz ad aliquod
impossibile nobis manifestius. I. quod non
oz nec quod ilari nec negotiari & ideo ne
gantes talia manifesta indigent pea &
senzuz auice prio metha. negantes
per prinm sunt napulandi uel exponendi
igni quo ul quod 9cedant quod non est idez con
buri & non 9buri uaplart & non uaplartita
et isti quod negant aliquod ens est 9tingens
exponendi sunt tormentis quo ul quod 9ce
dant quod possibile est eos non torqueri
Suppoito igitr isto tanque manifesto uero
quod aliquod est 9tingens ique redūc quo

o Possit ad hanc zocem philipps respondere: quod sum
est quod effectus quod a cap prima let bubu necutur: per
recip*re* gramar a cap 2o: et hoc nont + mugens quod ca
prima nont est ca totalis. si uero uer totalis bene es
set absurdum et inanuionis. quare et quod —

possit saluari 9tingen^o in entibus Et di
co pp primaz rōnem factaz 9tra tertiaz
opi, magis explicata ē 2° d. i qōne de eē
dei q nullā cātio alic^o cāe scde pōt sal
uare 9tingentia nisi prima cā ponatur
immediate 9tingenter cāre & hoc pōne
do in prima cā talēm cālitatem sicut ca
tholici ponūt Primū at ens ē cāns per
intellectuz & uolūtatem & si ponatur
3° po^o executiua alia ab istis non iuuat
ad ppoituz qz si nccio itelligat & uellit
nccio producit ig^r o^z 9tingentiam illā
quere in intellectu dīno uel in uolunta
te dīna non at in intellectu ut h^z actuz
primū an omnez actum uoluntatis quia
quicquid intellectus intelligit hoc mō
intelligit mere naturalē & nccitate na
turali & ita nulla 9tingentia pōt esse
in sciendo aliquid uel intelligendo ali
quid qd intelligit tali intellec^tione p^a
Primaz ig^r 9tingentiaz o^z quere in uo
luntate dīna que ut uideatur quare sit
ponenda Primo uidenduz ē in uolū
tate nrā & h^z 3° pri^o ad q sit libertas
uoluntatis nrē z qualē libertatem illaz
sequatur possiblitas & 9tingentiaz o^z
loyca distinctione ppōnum quo modo
exprimitur possiblitas ad oppoītum.

Quā^m ad pri^m dico q uoluntas in q
tu^z ē actus primus libera ē ad actus op
poitum libera etiā ē mediantibus illis ac
tibus oppoītis ad oppoīta oba in que
tendit & ulterius ad oppoītos effectus
quos pducit prima libertas h^z nccio ali
qua^z implectionez annexaz qz potentia
litatē passiuam uoluntatis & mutabili
tatem 3° libertas non ē prima qz & si p
impossible nihil efficeret extra ad hoc
inq^m uoluntas posset libere tendere in
oba Media autem ratio libertatis ē

ip^a sine implectione ymo nccia ad pfect
tionem quia omnis po^o pfecta pōt ten
dere in omne illud qd ē natūre o^m talis
potentie ig^r uoluntas pfecta pōt tende
re in omne illud quod ē natum eē uobi
le libertas antez prima sine implectiōe
ē libertas uoluntatis inq^m libertas est
ad oba oppoīta que pōt tendere cui ut
sic accidit ut oppoītos effectus pducatur

De 2° dico q istam libertatem 9co
mitatur una po^o ad oppoīta manifesta
bz enī non sit in ea po^o ad simul uelle &
non uelle qz h nihil ē tñ ē in ea po^o ad
uelle post non uelle siue po^o ad suc
cessionem actuz oppoītor^e & ista po^o
manifesta ē in omnibus mutazionibus
ad successionez actuz oppoītor^e in eis

Est tñ & alia non ita manifesta absq
omni successione ponendo enī uolū
tatem creataz tñ hēre eē in uno instanti
& q ipa in illo instanti hēat hāuolicō
nem non nccio tunc h^z eam. p^o si enim
in illo instanti hēret eam nccio cū non
sit cā nli in illo instanti qn cāret eā g^o
simplē qn uoluntas cāret nccio cāret. n
enī modo ē cā 9tingens quia preexiste
bat an istud instantis in quo cāt & tunc
ut pexns potuit cāre uel non cāre quia
sicut ens qn ē ē nccim uel 9tingens ita
cā qn cāt tunc cāt nccio uel 9tingenter
ex quo g^o in hoc instanti cāt h^o uelle &
nō nccio g^o 9tingenter Est ig^r h po^o
cāe ad oppoītus quod cāt sine succes
sione & ista po^o realis est po^o prioris
naturalē ut actus primi ad oppoīta q
sunt posteriora naturalē ut act^o secūdi
Actus enī primus gliderat^o in illo istā
ti in quo ē prior naturalē actu z^o ita po
nit illum in eē tāq effectum luū 9tigē
tem quia ut prior naturalē posset eque

sic deducit qz po^o p^o t^o obn. bsp
p. obn. v. g. p^o m. i. a. l.
nō esset pfecta po^o sinō po^o
mōta q p. M. ē vobis ha

2° articulo q. libertatem se
post h^o & contraria

Ex po^o se libertatem
una manifesta

Immanifsta

p^o p^o dīch

1. 2° suā zog for

p^o 2° 2°

qz po^o actus primi sequi
naturaliter ad ipsum

Tertia p^a. nō repugnat
tia n^o minozum. q^e
ta nulla est: quia est
contradic^tioⁿis. q^e m^bil

ponere aliquid oppo^m in eē Hāc ēt
potentiam realem actiuam priorem na
turalē ipo qd pducitur 9comitatur po^a
loyca que ē non repugnātiā fminorum
uoluntati enīz ut ē actus primus ēt qn
producit h uelle non repugnat sibi o^m
uelle. tum qz ē cā 9tingens respectu sui
effectus. qz non repugnat sibi oppo^m
in rōne effectus. tū qz ut lbo ē 9tigēt
se hz ad istū actuz ut informat qz lbo n̄
repugnat oppo^m sui accūtis p accris lib
tatem igf uoluntatis nrē inqtū est ad
oppo^mtos actus 9comitatur po^a tam ad
oppo^mta successiue q ad oppo^mta p eodē
instanti hoc ē q al futx possit in eē sine
altero & ita z^a po^a ē cā realis alicuius ut
prius naturalē q^e loyca. I^z q^e rta po^a non
9comitatur istā. I. ad oppo^mta simul qz
illa nulla ē. Ex illo z^a p^z z^m. I. distinctō
huius ppo^mtois uoluntas uolēs. a. pōt
non uelle. a. b. n. in sensu 9po^mtionis est
falsa ut significatur possiblitas huius co
pōnis uoluntas uolēs. a. non uult. a.
uera ē i sensu dionis ut significetur pos
siblitas ad oppo^mta successiva quia uolū
tās uolēs p. a. pōt non uelle p. b. f. si etiā
accipiamus ppōnem de possibili u
niētem extrema pro eodez instanti pu
ta istam uoluntas non uolēs aliquid p
. a. pōt uelle illud pro. a. ad. huc illa ē di
stiguēda z^m 9pōnē & dionem & in lēsu
9pōnis ē falsa. I. q sit possiblitas q ipa
sit simul uolēs p. a. & non uolēs pro
. a. lēsus at dionis uerū ē. I. ut significet
q illi uoluntati cui inest uelle p. a.
possit in eē nō uelle p. a. I^z non sic siml
habit ita non uelle quia tunc illud uelle
non ineslet & ad intellegendum istam
Icdaz distinctionez que ē obscurior. di^a
q i lēsu 9po^mto ē una cathegorica cuius

lēze ist d uolūtas n̄ uolēs p. a. & pōdica^m
uolēs p. a. & t^m attribuitur possibilē
hoc predica^m huic lbo cui repugnat &
p gñs impossibilē sibi quenit qd notaē
sibi possibilē quenire. i lēsu autē. d. sūt
due ppōnes cathegorice enunciātes de
uoluntate duo predicata in una pro
pone de inē enunciatur de uoluntare
h predicatu^z non uelle. a. que cathego^a
intelligitur p 9pōnem implicatā in alia aut
cathegorica de possibili enunciāt de uo
luntate possibiliter uelle. a. & ille due
ppōnes significant attribui predica^a
lēa lbo p eodem instanti & hoc quidē
uerū ē nam uoluntati isti in eodem istā
ti quenit uelle. a. & aliud o^m signifi
catur in eē sibi possibilē sicut signifi
cat cathegorica illa de possibili. Ex m
huius distinctionis ē in illa. oīs hō qui
ē albus currat que pōto isto caū q oēs
albi currat & non nigri nec medii uera
ē in lēsu 9po^mto falsa in lēsu. d. In lēsu
9po^mto ē una ppō hñs unū lbo deter
minatum qz hoc ē hō qui ē albus. In lē
su at. d. sūt due ppōnes enunciātes duo
predicata de eodem lbo Consimilē
in ista oīs hō qui ē albus nccio ē animal
que in lēsu 9po^mto ē falla qz predicatu^m
non nccio quenit toti huic lbo. In lēsu
at diuiso ē uera qz de eodez lbo notan
tur dici duo predicata alterum nccio &
alterū absolute sine nccitate & ab^a que
niūt & ambe ille cathegorice uere sūt
Sed 9tra istam distinctionē arguit p^d dubi
tripliciter q ipa non sit loyca nec q po
tentia aliqua sit p aliquo instanti ad. o^m
eius q in est in illo instanti pri^o p istā
ppōnem p^o pyar me. omne quod ē qn ē
nccē ē eē. Sēcūdo p illam regulā artis
obligatorie pōto falso contingentē de

Sunt p. velle et post^r nolle. id est p codi

vētare L uoluntas uolēs. a. pōt ē nō uolēs. a.
L uoluntas uolēs p. a. pōt ē nō uolēs p. a.

fātare L pōt uoluntas uolēs. a. ē nō uolēs. a.
pōt uoluntas uolēs p. a. ē nō uolēs p. a.

Hō sunt p. velle et nolle pōdū. q. idem

predicatu^m prima et 2° possiblē ē nō uolēs

pēdicatu^m 3° et 4° ē nō uolēs p. a.

ē fallā 2^m quid & simplē sicut iālia pte
nullus g° s̄esus uerus huius ppōnis de
notat q̄ eē aliquid in instanti in quo est
sūt simplē nccī^m h̄z tñ 2^m quid. s. q̄nē &
cū hoc stat q̄ in illo instanti in quo est
sūt simplē 9tingens & per 9ñs q̄ in illo
instanti posset oppo^m eius in ēē Ad
2^m illa regula fallā ē & p̄ eius non ualz
quia l̄z p̄ituz debeat sustineri sicut ue
ruz p̄t sustineri pro illo instāti nō ne
gando illud instans ēē p̄ quo ē falsum
quia non sequitur ē falluz p̄ illo instāti
iḡ ē inpossibile sicut innuit illa probō
Et cuz dicens si p̄t eē uerū p̄ illo instāti
p̄ quo ē falsuz aut p̄t uerificari pro illo
instanti Dico q̄ n̄ sic n̄ sic qz ista pos
sibilitas ad ueritatem eius non ē possi
bilitas aliqua cū successione ut alterum
post alterū insit l̄z ē po^a ad oppo^m huig
qd in ē alicui in q̄m ē prior naturalē illo
actu Ad 3^m dico q̄ ē po^a an actuz nō an
āt durōe l̄z an ordinē nature quia illud
qd precedit naturalē istum actum ut p̄
cedit actuz naturalē posset eē cū oppo^m
to illius actus & tunc neganduz ē q̄ ois
po^a ē cum actu uel an actū Intelligendo
ante pro prioritate duracōnis uera ē āt
itelligē āte p̄ prioritate nāte Obicit
quarto 9tra istud q̄ si posset a. pro hoc
instanti & non uult a. pro hoc instāti
g° non potest nō uelle a. pro hoc instanti
quia ad illam de in esse lequitur illa
de possibili & tunc uidetur lequi q̄ pos
sit uelle a. & non uelle a. simul p̄ eodē
instanti Ad istud rñdeo 2^m ph̄m 9°
metha. bñs potentiam ad oppoīta sic
faciet ut faciendi potentiam h̄z non āt
ut faciendi potentiam nō h̄z ita q̄ mod⁹
refertur ad termi^m potentie nō ad ipaz
potentiam quia simul h̄eo potentia ad

ad 2^{dm} dub^o3.

Ad Tcham.

+ abicoma

Sulmo

Nift. gime^{cæ}. c.s.
T fine.

infacundi

¶ p. pccm
Omne q̄ d̄ nec c̄ d̄ ec̄ q̄n d̄ > i^d d̄ nec s̄or d̄ q̄n d̄
q̄ d̄ dicto m̄phat. s̄or. q̄ d̄ n̄ d̄ q̄n c̄. Et n̄ p̄ ec̄ q̄
s̄or. q̄ d̄ s̄u n̄ quando d̄ 13^a aut p̄p̄c p̄ necce
2^m q̄ d̄ n̄ s̄im^t. Et cū v̄st stat ḡm^d s̄im^t. s̄. s̄or. +
q̄n d̄ et p̄ ec̄ q̄ s̄or. n̄ p̄ > ḡm^d s̄im^t stat v̄st cū
d̄ v̄lazust. nec^d ec̄ q̄ est d̄ q̄n d̄ cū q̄ stat ḡm^d
s̄im^t > i^d p̄p̄c. 1. ḡm^d ec̄ q̄ d̄. m̄phat d̄ cū
et s̄u. v̄z. p̄ ec̄ q̄ d̄ n̄ p̄: v̄scip̄ p̄ cū
T̄ apphia.

ne impfectione uolūtatis nrā ē libera
erat ad oppoītos actus ad hoc ut esset
ad oppoīta oība pp limitationem utrius
qī actus respectu sui oībī gō poīta illimi
tatione uolitionis eiusdem ad diuersa
oība nō oīz pp libertatē ad oppoīta oība
ponere libertatem ad oppoītos actus
Iīpa etiam dīna uoluntas libera ē ad op
poītos effectus sī hī nō ē prima libertas
sicut nec i nobis Remanet igē libertas
illa que ē p se pfectionis & sine impfectō
ne. l. ad oppoīta oība ita qī sicut uolun
tas nrā pōt diuersis uolicioībus tende
re i diuerla uolita ita illa uoluntas pōt
unica uolitione simplici illimitata tēde
re in quecūqī uolibilia ita qī li uolūtas
uel illīgī uolicō eē tñ unius uolibilis &
non poslet eē oppoīti qd tñ ē de se uoli
ble hoc eē impfectionis in uoluntate si
cut deductum ē prius de uoluntate nrā
& lī in nobis poslet distingui uoluntas
ut ē receptiua & ut ē operatiua & pduc
ti. iīpa. n. ē productiua actuum & iīpa ē
quā hīs operat formalē uolendo & iīpa
ē rēceptiua uolicoīs sue tñ libtas uidet eē
eīgī iīqīn opatiua iīqīl. hīs eā foralē pōt
tēdere p eam in obīm. ita gō ponere lib
tas in uoluntate dīna p se & priō inqīm
est poī opatiua lī iīpa non sit receptiua
nec productiua uolicoīs sue & tñ pōt sal
uari in ea aliqua libertas inqīm pductiā
ē lī enim pductio inē exētie non coī
tetur nccīo operationeī eius qz opaī eius
ē in eternitate & pductio eē exētie in
tēpore Tñ operationeī eius nccīo coī
tatur in eē uolito pductio & tūcīn pōt
poī illa uolūtatis diuine primo quidem
ut ē productiua sī zīm quid. l. in eē uoli
to & illa productiua coītatur eam ut
ē operatiua Quām ad zīm articulum

oppoīta sī non ad oppoīta simul. Tūc
dico qī non sequitur pōt uelle hī m. a. &
pōt nolle hī in. a. gō pōt nolle & uelle in
. a. qz pōt eē poī ad utrūz oībōx diliūc
tim pro aliquo instanti & non ab oī
la. simul quia sicut ē possiblitas ad unū
illōx ita ē ad non eē alterius & eīgō non
igē ad simul eē hui9 & illīgī oppoīti qz
possiblitas ad simultatem non ēet nisi
eēt ad ambo 9currentia in eodem instā
ti qd non hētetur p hoc qī ad utrūz dili
ē poī p illo instanti exīhuius appetit
in pīmanentibus hoc corpus pōt esse in
hī loco in. a. instanti & illud corp9 pōt
eē in eodez loco i. a. instanti gō ista duo
corpora pīt eē simul in. a. instanti. nō
sequitur ita enī pōt hoc corp9 eē ibi qī
pōt illud corpus non eē ibi & eīgō & iō
nsequit si poī ad utrūqī ē p eodez siue i
instanti siue in loco igē ad ambo se
fallit simul qn utrūz illorū excludit al
terū ita etiā non sequitur cum possum
toti die portare istuz lapidem sicut por
tabile aliquid adequatuz virtuti mee &
possu3 tota die portare alium lapidem
gō possum simul portare ambos non se
quitur qz hic utrūqī ad qd ē poī disim
excludit reliquuz Simultas at nūqī pos
let iterri ex sola ydēptitate illius unius
instantis uel loci l3 oīz cū hoc hēre 9iūc
tionez istorū duorū respectu tertii que
dicūtur eē simul. Iuxta predicta de
uoluntate nrā uidenda sūt quedā de uo
luntate dīna. Et primo ad que sit liber
tas eius 2° que sit 9tingentia respectu
uolitorū 3°. qī ad distinctioneī loycaz p
pōnum pporcōabilē fidem est ibi & hic

Quātu3 ad pri^mdico qī uoluntas dī
na non est ad diuersos actus uolendi &
nolendi qz hī in uoluntate nrā non ē si

al. oppoīrum.

Differunt

Potentia simulans et

Potentia ad similitudinem.

Ex

Ita.

De uoluntate diuina

p. Ad que sit libertas v. d.

XXXVIII

dico q[uod] uoluntas dei nihil aliud necio
respicit pro obo ab e[st]entia dina ad qd
libet ig[er]t aliud 9tingent le h[ab]it[us] ita q[uod] pos
let ee oppo[ni] & hoc 9siderando ipm ut
e prior po[ni] natural[is] tendens in illud ob[jectum]
poituz Nee so[m]p[on]t ut uoluntate prior e[st]
natural[is] suo actu[s] etiā inq[uod] uolens qz
sicut uoluntas nrā ut prior natural[is] suo
actu ita elicit actu[um] illuz qd pōt in eodē
instanti elicere oppo[pon]tu[m] & ita uolun
tas dina iqm ipsa sicut uoluntate e[st]entie sue
e prior natural[is] tendentia tali ita
tendit in illud ob[jectum] 9tingenter q[uod] i eo
dem instanti poslet tendere in oppo[pon]tu[m]
ob[jectum] & hoc tam po[ni] loyca que e non re
pugnantia terminoru[s] sicut dictuz e de
uoluntate nrā q[uod] po[ni] reali que prior e na
tural[is] suo actu Vito de 9tingentia
rerū q[uod] ad exūtiā & hoc 9siderando
respectu uoluntatis dīne restat uidere
2^m principale l. qual[er]t cu[rum] hoc stat certi
tudo sciē eius h[ab]it[us] at pōt po[ni] duplicit u[er]o
modo p[ro]p[ter] hoc q[uod] intellectus dīnus uidet
determinatōnem uoluntatis dīne uicilz
illud fore p.a. quia illa uoluntas defini
nat illud fore pro eo scit enī illaz uolun
tatez eē immutabilem & nō impedibile

Vel al[er]t qz uia ista uidet ponere que
da[rum] discursuz in intellectu dīno q[uod] ex in
tuitione definitiōnis uoluntatis & in
mutabilitatis ei9 9cludat hic fore Pōt
alit poni q[uod] intellectus dīnus aut offert
simplicia quo[rum] unio e 9tingens in re
aut si offert 9plexionez offert ea
sicut sibi neutrā & uoluntas eligens
unāpartē l. conjunctionem illorū p[ro]p[ter] aliquo
nunc in r[ati]o facit illud eē definitate uero
h[ab]it[us] p.a. hoc at exūte definitate uero
eē ratio intellectu dīno intelligē
di illud unum & hoc natural[is] q[uod] e ex

pte e[st]entie ita q[uod] sicut natural[is] intelligit
omniaprin[cip]ia nccia q[uod] a[n] actum uolunta
ris dīne qz eo[rum] ueritas non dependet
ab illo actu & e[st]ent cognita ab intellectu
dei si p[ro]p[ter] impossibile nō eēt uolens & ita
e[st]entia diuina e ro 9gnoscendi ea in illo
priori qz tunc sunt uera non quidem q[uod]
ista uera moueant intellectu dīnū nec
et termini eorū ad apprehendendum
ueritatem tales quia tunc intellectus
dīnus uilesceret qz pateretur ab alio ab
e[st]entia sua s[ed] eēn dīna e ratio 9gnoscē
di sicut simplicia & ita 9plexa talia tūc
at non sunt uera 9tigē qz nihil e ea p[ro]p[ter]
quod h[ab]ent ueritatem determinata. po
lita at definitione uoluntatis dīne iā
sunt uera in illo z[ero] instanti & idem erit
ratio intellectu dīno qd erat in pri
instanti intelligendi illa que sunt uera
in z[ero] instanti & fuissent 9gnita in p[ro]p[ter] si
tunc fuissent in pri instanti exūt[us] sicut si
oculo meo po[ni] mea uisuua sit ro uidēt
ob[jectum] si ab aliquo p[re]ntante nunc sit iste
color p[ro]p[ter] nūc iste oculus meus uidebit
nunc h[ab]uc nūc illuz & tñ p[ro]p[ter] eādem potē
tiam uisuam tñ erit drā in prioritate
& in posterioritate uidendi pp ob[jectum] pri
us & posterius p[re]ntatū & si unus color
fieret natural[is] p[ro]p[ter] & alius libere non
eēt drā formal[is] in uisione mea q[uod] ex p[ro]p[ter]
tua oculus natural[is] uidet utrūq[uod] &
tñ 9tingēt posset uidere unum & nccio
aliud inq[uod] unuz sibi sit p[ro]p[ter] 9tingenter
& aliud nccio utrōq[uod] isto[rum] mō[rum] po[ni]
intellectum dīnū 9gnoscere exūtias
rex p[ro]p[ter] utrūq[uod] quod e definitio in
tellectu dīni ad illud exūt ad qd definiti
natur uoluntas diuina & certitudo ifal
libilitatis quia non pōt uoluntas deter
minare q[uod] intellectus determinate ap

Collige HIC ~~et potes~~
QUALITER CŪ COHT. RER.
STAT CERTITVDO
DIVINAE
SCIAC

Talysmā nō
ex ea q̄ uol.

rea

cont. sc.

maxima

prehendat id quod uoluntas determinat & immutabilitas quia taz uoluntas q̄ in intellectus sūt imutabiles ex di. 8^a. Eth^o q̄m ad tres prias questioēs & tñ cū ipis stat 9tingentia obi 9gniti qz uoluntas de terminate uolens h̄ 9tingenter uult h̄ ex primo articulo & ceta. Quām ad quartā questionem uidetur forē di stigenduz de illa deus scit. a. nccio 2^m 9. & di. ut in sensu 9pōnis notet scir ut trālit super istud o^m in lēsu āt. di. no tetur nccitas scientie absolute q̄ tñ trā sit sup hoc obm pri^o ē falsa & 2° uera Tñ talis distinctio nō uidetur loyca qz qñ actus trālit sup o^m non uidet distin guenduz de actu illo absolute uel ut trālit super o^m illud puta si dicā video soř q̄ dūtinguaſ de uisione pro ut transit in soř uel de uisione absolute que tñ ē sortis & sicut ibi non ē distinctio in pōne de in eē ita nec in propoīto uidet distinctio l̄z tñ uidetur nccia si actus trālit in obm nccio & ita uidetur ista simpli neganda deus nccio scit. a. p eo q̄ hoc predicatum sic deimnatū non nccio quenit huic l̄z predicatuꝝ non determinatuꝝ queniat. Contra hoc obicitur quia actus rōnalis non distra hitur pp materiaꝝ sup quā trālit ita enī ē simpli drē q̄ transit sup me nihil drē sicut qñ trālit sup me aliquid drē. & ideo ita seqꝝ dico me nihil drē iḡ dico sicut sequitur dico me sedere ḡ dico iḡ in deo scire non distrahit p̄ matiam, sup quā trālit qñ sit equalis nccitas Ad istud dico q̄ l̄z nō distrahat qñ stet 2^m quid tñ pot nō eē nccitas eius ut signatur trāsire sup materiā l̄z sit nccitas eiꝝ in se & h̄ si sit act^o maxime in se potēs respicere diuersa oba sicut li h̄ē unū

actum loquēdī eūdem virtuti motie & ille actus possit transire super diuersa obiecta contingenter l̄z nccio h̄ē actuꝝ sicut & potentiam nō tñ nccio h̄ē rez actuꝝ ut trāseūtē sup. obm tale & iō non sequeretur nccio dico ḡ nccio dico istud ymo posset eē nccitas dictionis in se cū 9tingentia respectu huic obi & tñ ēē dictio huic l̄p̄l̄ ita q̄ n̄ dictio 2^m qd Ad argumēta principalia p̄ or dīneꝝ Ad pri^m p̄ prima qōne dico q̄ non ē similis ueritas in illis de fūto & i illis de p̄nti & preterito .in p̄ntib⁹ quidem & preteritis ē determinata ue ritas ita q̄ altū ext^m ē poītū & ut itel ligitur poītuꝝ non ē in ptāte cāe ut po natur uel nō ponatur qz l̄z in ptāte cāe naturalis ut prior naturalē ē effectus sit ponere effectuꝝ uel non ponere non tñ ut effectus intelligi iam poītus in eē ta lis āt non ē definacō ex p̄ respectu futuri quia l̄z alicui itellectui sit una ps uera determinate & ēt una ps in le lit uera determinate l̄z eā nullus itellect⁹ apprehēderet non tñ ita quin in ptāte cāe sit pro illo instanti ponere oppoīm Et ista indeteriacō sufficit ad 9siliāduꝝ & negociādū Si. n. neutra ps ēē suū n̄ oportet 9siliari nec negociari ḡ. q̄ al fā ps sit futura duꝝ tñ reliqua possit eue nire non prohiberet 9siliationem & ne gociacionez Ad 2^m dico q̄ l̄cītiā eē unius partis ita q̄ non possit eē alteriꝝ possit impfctionem in ea Similē & in uoluntate ponere eā eē unius ita q̄ nō possit eē alterius obi uolibilis tñ l̄cītiaz eē unius ita q̄ non alteriꝝ & de uoluntate similē nullam impfctionez po nit sicut & po^o ē unius oppoītū in actu determinate quod p̄ducit & nō alteriꝝ

Dis simile. tñ est de po^a & scientia & de uoluntate pp hoc q̄ po^a uidetur dici eē unius obi tñ qz tñ poslit in illud sed scientia & uoluntas ita uidetur eē unig qd non tñ possit & uellit illud. Sed si accipiatur sili modo ex utraq^z pte equa lis eē determinatio ex utraq^z pre qz qd libet istorū actu eē unius cōpoiti & nō amborū qd; et istorū pōt eē utriusq^z S₃ potentiaz eē alicui⁹ hoc uide signifcare potentialez h̄itudinē eius ad illud Scientiaz at uel uoluntatez eē eius uide significare actualem h̄itudinem ad illud tñ nihil mali sequitur si simili modo ac cipiatur hinc & inde quia tunc sicut ad scientiam scire & ad uoluntatem uelle ita ad potentiam pducere non at posse producere & sicut ad potētiam posse pducere ita ad scientiaz posse scire & ad uoluntatem posse uelle Ad pri^m ar^m scde questionis dico q^z l₃ ad duas de in eē sequitur 9° de in eē. non at quidem sillogistice quia ē orō non sillogistica fducibilis in multos sillōs tñ ex una de in eē & altera de possibili nec sillogisti ce nec nccio sequitur 9° de possibili & rō ē qz falli ē opinari rem aliter eē q̄ it p tunc pro qn credit eē Istud at in illis duabus premisis includitur de in esse qz alfa significat istum credere hoc & reliqua negat hoc eē. & hoc pro eodem instanti & ideo sequitur 9° de falli. nō sic at ex a^a pte qz. d iē affirat unum oppo^m pro illo instanti & illa de possibili affirmat potentiam ad alterū oppo sitū pro eodem instanti non giunctim s₃ diuīsim & ideo non sequitur q^z pro aliquo instanti poterit eē giunctio oppo siti in ē ad illud quod creditur. & iō nsequitur possilitas decepcōuis que i

cludit istam giunctionem Similis ē rō in mixtione de 9tingenti & inē quare ista non teneat nisi sit maior uera de in eē implī. Ista autē rñ p₃ quia si ex oppoito 9° nis argua^f cū i^a de possibili non intert oppo^m nisi alicuius de nccio & ita o₃ maiorem realē eē eādem cū illa de nccio ad hoc ut inferat 9° nem Non sequitur deus non pōt decipi & a. pōt non fore g^o deus non scit. a. fore s₃ leq^f g^o non nccio scit. a. fore quod appetit quia si intellectus meus s₃ p sequeretur mutationem in re ita q^z te sedente opinarer te sedere & te surgēte opinarer te surgere hoc^{non} possem decipi & tñ ex istis tu⁹ sedes pro. a. & non possum decipi non sequitur nisi g^o non nccio te sedere pro. a. ita in ppoito l₃ intellectus diuīnus non sequatur rem sicut effect⁹ cām tñ 9comitā est ibi quia sicut res pōt non eē ita intellectus diuīnus pōt nō scire & ideo nūq^z sequitur q^z intellectus diuīnus 9gnoscat alif rē q̄ ē & ideo nunq^z possunt simul stat^r ea que requirūtur ad depcionem s₃ sicut res scita pōt nō eē ita intellectus diuīnus pōt non scire eā & si non erit non sciet Ad 2^m de illa rōne possibilis in eē dic q^z ex tali pōne in eē nunq^z sequitur aliquod impossibile tñ illa de inē in qua ponitur aliqua de possibili pōt repugnare alicui cui nō repugnat illa d^r possibili poita in eē qz aīs pōt repugnare alicui cui non repugnat 9ns & tunc ex aīcidente & suo repugnante pōt sequi aliquod impossibile quod non sequit ex 9ntē & eōdez qd non ē sibi in 9possibile nec mirūz si ex in 9possibile sequitur impossibile qz 2^m phm 2° priorē in sillō ex oppoitis seq^f 9° impossibilis dico tunc q^z poita ista in

Mon^o m^o diuīnus sicut a fore up^o nō scire a. fore g^o p decipi. p^o s^o hōm q^o nō nccio scit. a. fore q^z est uoz qz tñ p^o a. fore sicut c^o eaz contingentē. q^z est.

Tenebrose aqua Tm
bibus acus.

Sicut cō m^o m^o s^o c^o s^o r^o a. p^o
as^o t^o r^o n^o m^o t^o a. s^o r^o
r^o o^o x^o l^o s^o d^o m^o n^o d^o
f^o q^o m^o b^o t^o r^o m^o b^o s^o
s₃ nō s^o ix ul^o d^o p^o s^o b^o
r^o q^o a^o n^o m^o c^o m^o b^o c^o

ānn

Ex^m s^o l^o ex oppo^m t^o t^o
aīs disciplina t^o studiosa
nulla disc^m studiosa g^o
nulla dy^m ista disciplina

eē possibile ē me non sedere ex ista sola
nihil impossibile sequitur s3 ex ista maiori
& alia s. deus scit me lessurū sequitur i
possibile s. deum falli & illud impossibi
le nō sequitur ex impossibilitate eius
qd ponitur in eē nec ē ex impossibilitate
aliqua que ē absolute in ea l3 ex ipa &
quodā alio simul quod ē impossibile nec
hoc ē inueniēs q illud quod ē impossibili
bile sequitur ex aliq de inē inquātu3
ponitur aliqua de possibili & aliqua de
in eē qz cū ista e° sedeo stat ista possibi
le ē me stare ista tñ de in eē in qua poit
ista repugnat illi alteri de i eē & ex illis
duabus de in eē sequitur impossibile
. s. q stans ē sedens nec tñ sequitur igit
illa que ponebatur de possibili i eē fuit
falsa sed uel fuit falsa illa uel alia cū qua
sua de in eē que accipitur ē impossibilis
sue de in eē Ad pri^m ar^m tertie qstio
nis 9cedo maiorem q non ē transitus
sine mutatione s3 in minori dico q hic
nullus ē trāitus nec eē pōt qz trāitus
non pōt eē sine successione ita q oppo
tum succedat oppoito talis at non pōt
ē in propoito sicut enim non pōt siūl
stare scire & non scire ita non pōt siūl
stare q aliquā sciat & aliquā non sciat sie
aliquo trāitu ab oppoito in oportū
successione non ē mutatio & si queras sal
tem si pōt non scire b. & scit aliquid ali
ter se h̄eret quero q dē illud dico q. b.
in eē 9gnito non tñ alit q 9prius se hūit
s3 aliter q nunc e h3 ita q istud alit eē
non eēt rō alicunus succendentis oppoito
ad oppoito s3 eēt alterius oppoito
qd in eodem instanti posset inē in q
sui oppoito ē & hoc non sufficit ad
mutationez Ad 2^m dico q 9na nō ua
let non sciens. a. pōt scire. a. g. pōt inci

pere scire. a. & hoc qn ē po. precise ali
cuius prioris naturali ad oppoito po
sterioris pro eodē instanti p quo & in
quo h3 hoc posterius 9tingenter eē siē
ē in propoito tñ tenet grā materie in
creaturis ubi est possiblitas successione
ad oppoita s3 l3 illa non eēt ad huc tñ
eēt possiblitas ad utrūq istorū p eodē
instanti Ad 3^m pōt 9cedi quātu3 ad
istud ar^m q illa po. ad oppoita sit potē
tie actiue puta q intellectus dinus inq
tu3 ē actu p eentiam suā & p actualem
intellectionem infinitam sit po. actiua
rū quoq cū obōq q pdicuit in eē intel
lecto & cu3 dicas igī ipa non pōt agere
circa aliquid circa qnod prius non egit
nisi prius mutetur dico q 9na non ualz
qn agens requirit obm circa qd agat si
cut in agentibus creatis nō'oz agens q
de nouo agit imutari si de nouo ap pri
met libi passum in qd agat ita in ppo
to uoluntas dina definīas fore aliquid
onsum ab intellectu facit 9prestitionem
talez eē uera & ideo intelligiblē & ex
hoc istud ē pñs intellectui in rōne obi
& sicut uoluntas pōt facere illū uolitu3
& non facere ita pōt eē uerū & non ue
rū & ita pōt 9gnosci & non 9gnosci ab
isto intellectu naturali non quidē pp
aliquā 9tingentiā quequidē sit prius in
isto agente naturali s3 pp 9tingentiam
ex pte obi quod 9tingenter ē uerū per
actū uoluntatis uerificātis Et si obitias
q ad huc nō pōt ēe sine mutatione sal
tez in obō intellecto sicut nec ista ap p
ximā passi naturalis ad agens naturale
pōt ēe sine mutatione passi & forte ipi
us agentis ap proximantis rñdeo & dico
q istud o^m non mutatur ēe isto quia n
pōt ēe successione sub oppoitis 9tingent

b. p. a. se h̄e qnno se h̄e
b. p. miss p. v. q. p. q. miss
enī oppositum.

atritur
qz ad hoc q sequentes mi ap
muta o3g fuit scire i dñs
q. b. tñ in qz q. atritur
io i n p. v. variatio nec inap
nō p. dñs.

tñ ē in illo eē & hec 9tigentia ē ex pte uoluntatis producentis ipm in tali esse & ista 9tingentia uoluntatis pōt' eē sīe mutatione uoluntatis sicut declaratum ē in primo articulo solonis. Ad ar⁹ q̄te questionis Ad primū nego 9nāz ad primā eius pbationē Dico ꝑ si nō sit in deo nccitas alia q̄ inmutabilitatis hē nō aliis modis nccitatis illorū quos assignat p̄hs nisi q̄rtg z^m ꝑ ē non 9tige re alī se hēre q̄z alii modi nccitatis re quirūt inflectionem sicut coactionis & cēfa Tñ nō ē ibi sola nccitas inmutabilitatis sic ꝑ inmutabilitas ex le sit nec cessitas q̄z inmutabilitas non priuat nisi possibilez successionē oppoīti ad opposituz nccitas at simpliciter priuat abso lute possibilitatē huius oppoīti & non successionem oppoīti sicut hic & ideo non sequitur oppo^m non pōt succedere opposito igitur oppo^m non pōt in esse

Ad scđam pbōne³ dico ꝑ l³ eē extē tie possibile forte sit mutabile ponēdo creationē z^m intellectu³ z^m auice etiāz ab eterno eē mutationem tñ in eē intellectu siue uolito qdē eē z^m quid non o³ ꝑ oīs possiblitas que repugnat nccita tñ ex se formal^r 9cludat mutabilitatem q̄z istud eē nē eē reāle l³ reduci ad eē reāle alicuius z^m se nccii pp cuius alterius nccitatez nō pōt eē hic mutabilitas & tñ illius alterius nccitas ex le non queit huic formaliter & ideo istud non est ex se nccim formal^r q̄z non h³ eē extē mi qd respicit real^r nec tñ ē mutabile quia z^m illud eē diminutuz respicit extre^m in mutabile & mutatio in aliquo inq^m res picit aliud non pōt esse sine mutatione in illo Ad z^m dico ꝑ aliquid pōt eē in deo duplicit uel formal^r uel in eē l³ b³

ue licet loyce predicatum qđcūq̄ dī m eē l³ bō primo mō ḡcedo maiorem quia oē tale ē deus & idem deo nccio'. z^m n̄ sicut applō flāiuā pōt iēc deo z^m ꝑ deo dicit dñs ex tpe & tñ illa applō non sī gnificat aliquid idez deo ita ꝑ nccio sit idem deo uel iēc deus quia tunc nō eēt ex tpe modo dico ꝑ deu³ scire, b. rōne huius quod ē scire absolute ē scire forā liter l³ scire rōne huius termini non īē deo nisi z^m. Est enībūs termini quia hoc scitum h³ respectum ad dīnam scīētiam & p³ l³ aliqua appella^r flāiuā inest deo sicut preditatum. Ad z^m dico ꝑ nulla pfectio l³ impl^r absoluta in deo de pendet a creatura. l³ impl^r nccio coexi git creaturam in quocūq̄ eē & ideo de um scire. b. put intelligit. non tñ abso lute scire l³ ēt pro ut trālit sup ipm. b. non ē pfectio. l³ pfectio cu³ addi to quod nccio 9comitatur pfectione. sim pl^r Tunc dico ꝑ maior illius argumēti ē uera de pfectioē illius scīētie abolu te sic at minor ē fallā & probō eius nō pbat nisi ꝑ ad pfectioē l³ pl^r. sequit nccio ꝑ sit talis obi quia 9sequitur nec cestario ꝑ hēat aliquem talem respectū ad talem pfectioē l³ pl^r tñ nec ex ta li respectu alterius ad i³ p^r nec ex appellatiouē relatiua eius est pfectio sim pliciter eius. Ad argumenta q̄te questionis ad primū dico ꝑ aīs non ē nccim l³ impl^r & cum probatur ꝑ actus rōnalis non distrah^r pp materiā rīsu³ ē ad primā probōne³ i argumēto fac to 9tra solutionem huius questionis

Ad z^m illa mix^r non ualzni³ ista mi nor sit de inē l³ impl^r & hoc non tñ ꝑ sit uera p omni tpe l³ ꝑ nccio sit uera & forte o³ ꝑ significet sumptum sub

^{aut}
Ple 9tineri sub me^o sufficit ad propoītū
q^oz eam nccioē ueram & q^o hoc requi-
ratur p^z in ista instantia. omne quiescēs-
de nccitatem non mouetur. lapis in cen-
tro terre ē quiescens g^o de nccitate non
mouetur 9° non sequitur & tñ minor sē
per est uera non tñ ē nccio uera ita ē in
propoīto l^z enim ista minor de in'leē sit
uera sēp non tñ nccio ē semp uera pōt
enim deus non scire .a. sicut pōt non ul-
le. a. pp 9tingentiam que primo ē in uo-
luntate ad oba l^cdaria & ex hoc 9comu-
tanter in intellectu sicut prius expoīm
ē. Ad argumenta pro 2ª opinione ad
pri^m 9cedo q^o inmensitas est pñs omni
loco s^z non omni loco actuali & potēti
ali sicut argutuz ē in prima rōne cōtra
istam opinionem & ita nec eternitas pp
suam infinitatez erit pñs alicui tēpori
nisi exnti & p^o hoc p^z ad illd ex^m de ba-
culo & fluvio quia enim baculus nō h^z
unde poslet eē pñs omnibus partibus
aque ideo non ē imēsus respectu illorū
sed nūc eternitatis h^z q^mē ex pte sui q^o
pñs eēt omnibus ptibus tēporis si eēnt
Ex^m aliud de centro & circūferētia sim-
plē ē ad oppo^m quia si yimaginemur li-
neā rectaz hñtem duo puncta termina-
tia. a. &. b. sit. a. punctus immobilis & b.
circūducatur sicut ē de pede circini uno
inmobili & alio mobili. b. circūductum
cāt circūferētiam 2^m ymaginationē geo-
metrarū qui ymagnantur punctuz fru-
ens cāre lineam hoc poīto si nihil reāe-
at de circūferētia p^o luxum ipius. b. s^z
tñ i circunferētia sit iste punctu⁹ ita
q^o qñcūp ille punctas desigⁿet eē alicu-
bi nihil ē circūferētie ibi tunc nūq cir-
cunferētia ē pñs si^z centro l^z tñ aliq^s
punctus in circunferētia si tñ tota cir-

cunferētia eē simul tota pñs eēt in ce-
tro ita hic cu^z tempus non sit circūferē-
tia stans s^z fruens cuius circūferētie ni-
hil ē inſans actu nihil ei^z etiā erit pñs
eternitatē que ē quāl centrum nisi illd
instans quod ē quāl pñs & tñ si p^o pos-
sibile poneretur q^o totum tēpus simul
eēt stans to^m eēt simul pñs eternitatē ut
centro Per hoc p^z ad aliud cū dicit
q^o nūc eternitatis ut coexistit huic nūc
non coequatur sibi uerū ē quia nūc et
ernitatis ē formalē infinituz & ideo forā
lī excedit nūc temporis non tñ coexi-
stendo alteri nūc sicut inmēsitas dei p^o
sens huic uniuersō non coequatur huic
uniuerso & ideo excedit formalē non ē
tñ alicubi nisi i h^o uniuersō Per idē
p^z ad alterum quia si totum tenpus eēt
simul efnitas 9plectetur illud Ita cō-
cedo q^o eternitas q^mē ex se h^z infinitē
sufficientem ad 9plectendum totuz tē-
pus si totum eēt simul s^z q^otūcūq^o imē-
sitas ponatur ex pte unius extremi pp
quem ipm posset coexistere cu^z q^otocuz
altero extremo cū coexistentia dicat re-
lationem inter duo extrema & ideo
requirat ambo pp inmensitatem unius
extremi non pōt 9cludi coexistentia ad
alterū nisi tñ ad illd quod exigⁿ de al-
tero extremo Et ideo omnia ista argu-
menta procedunt ex insufficienti uidelz
ex immēsitate eternitatis ex qua non se
quitur coexistentia que dicit relacōnez
ad alterum nisi hēretur aliquid in alto
extremo quod possit eē terminus coexi-
stentie cum isto fundamento & tale nō
pōt eē non ens quale ē omne tēpus pre-
ter pñs Omēs auctoritates sāctor^z que
uidentur signare omnia eē pñcia eterni-
tati intelligende sunt de pñtia in rōne

ogniti & non cognoscibilis q̄i cognitio
abstractua sicut rosa non exīs ē p̄n̄ in
tellectui meo p̄ speciem s̄z de cognicōne
ūa ita itiua quia non alīr cognoscit de
facta q̄ siē & ita p̄fecte sūt p̄n̄lī cogni
ta ab itellectu diuino fienda sicut facta

Ad primuz pro 3ª opinione boetius
exponit se ibidem statim subdēns ibi
statim inmediate distinguit de necessitate
ognitis & de necessitate ognitie & p̄ h̄ cō
cedo q̄ otingentia relata sūt ad cōnam
sapientiaz sūt necessia necessitate ognitie h̄ est
ista ognia ē necessia si de 9 scit illa eē futura
ista erūt nō tñ sūt necessia necessitate abso
lute nec necessitate ognitis. Ad aliud p̄
quarta opinione dico q̄ otingentia non
ē tm̄ uel priuatio uel defectus entitatis
sicut ē deformitas i illo actu qui ē pecca
tum ymo otingentia ē aliq̄ modus po
situus entis sicut necessitas ē modus aliq̄
& omne positiuuz qđ ē in effectu princi
palius est a cā priore & ideo nonsicut
deformitas est ip̄ius actus a cā 2^a nō a cā
prima ita & otingentia ymo otingentia
prius erit a cā prima q̄ 2^a p̄p quod nullū
cātum eslet formalē otingens nisi a cā
prima otingenter cāretur sicut oñsuž ē

IRCA DISTINCTIO
nez 40 quero utrū predestina
tus possit dampnari. q̄ p̄t no. oē
preterituz simplē nccīm quia z^m phīm
6° ethi. hoc solo priuatū ingenita face
re q̄ facta sūt s̄z p̄destinatio hui⁹ p̄destinā
ti trālit ip̄teritū quia deus predesti
nauit istum ab efno ḡ implē nccīm ḡ
non p̄t deus non predestinale & per
ognis non p̄t iste dampnari. Preſea si
posset p̄destinat⁹ dampnari h̄ n̄ nisi eēt p̄
actū suum iḡ pactū uoluntatis create

possit ip̄ediri actus dīne uoluntatis qđ
ē impossibile. Confirmat si non non
eēt sollicitandum alicui de obſeruantia
preceptor̄ & ſilior̄ quia qualicūq̄ o
paretur si ē predestinatus ſaluaretur &
qualicūq̄ uiueret si eſt p̄icitus dampna
retur fruſtra ḡ poneretur tota lex dīna

Ad iſtam questionem dico q̄ pred
ſinatio p̄prie ſumpta dicit actuz uolu
tatis diuine uidelicet ordinem p̄ uoluntatē
diuinam electionis alicuius creature itel
lectualis uel rōnalis ad gloriā & grāz l̄z
poſlet accipi pro actu intellectus ocomi
tante iſtam electionem. Sicut ḡ in ge
nerali dictum ē d̄ libertate & otingentia
uoluntatis diuine reſpectu quoq̄ cunq̄
obor̄ ſcdarioz ita dicendum eſt r̄spec
tu huic obi ſcdarii id ē uelle huic grām
& gloriam. Et ex hoc dico p̄ illa q̄ dic
ta sūt in queſtione precedenti q̄ deus
ottingenter predestinat illum qnē p̄de
ſtinat & p̄t non predestinare nō ſiūl
ambō oppoīta nec ſucessu ſz utrū p̄
diuſim in instanti eternitatis. Con
ſimilē dico ad queſtione in ſe q̄ iſte q̄
ē predestinatus p̄t dampnari non. n.
p̄p eius predestinationem eſt uoluntas
eius otingmata & ita p̄t peccare & pari
rōne in ip̄o peccato ſtar̄ finalē & ita iu
ſte dāpnari ſz ſicut p̄t dampnari ita
p̄t non predestinari. Quanm at ad
loycam p̄pō p̄poīta diſtinguenda ē z^m
diuſionem & oponicōnez & in ſenſu cō
pōnis p̄ ſe exm̄ ē hō uel perſona prede
ſtinata ſub iſta determinacōne predeſti
natū & iſte ſenſus falſus ē in ſenſu autē
diuſionis ſuſidue cathegorice & enun
ciaſ de pſona aliquia beatificabili i una
cathegorica eē predestinatum & in alia
poſſe dampnari & illa duo uera ſunt de

Ad 67

Scotus.

Logia ad Goz

uera sūt de eodem lbo nec ideo uera qz
simul possint eē oppoīta nec ēt qz unū
poslet succedere alteri qz in eternitate
ē utrūqz s3 uera simul inq^m uolicō dīna
cōsideraf ut prior naturali transitū ipi⁹
sup istud obm quod ē gloria isti in illo
priori naturali non repugnat sibi esse
oppoīti ymo poslet equali esse oppoīti
l3 non amborū simul Ad pri⁹ arg⁹
dico q̄ argu⁹ pcedit ex falso ymagiacō
ne cuius ymaginatio⁹ iuuat intellec
tus ad intelligendum ueritatem ppoīte
questionis Si eni⁹ p impossibile intelli
geremus deum ad huic non definiasse
uoluntatem suam ad alſam prem s3 q̄i
deliberaret utrū uellet ipm predestina
re uel nō bene poslet intellectus noster
capere q̄ 9tigenter ipm predestinaret
uel non predestinaret sic uellet in
actu uoluntatis nostre s3 quia tēp rcur
rimus ad actum uoluntatis dīne q̄i pre
teritus Ideo q̄i non 9cipimus libertatē
in uoluntate illa ad actum q̄i iam sit po
situm auoluntate s3 ista ymaginatio fal
fa ē Illud eni⁹ nunc eternitatis in quo ē
iste actus semp pns ē & ita intelligēdū
ē de uolūtate diuina uel uolicō eius ut
ē hui⁹ obi sicut p impossibile nunc inci
peret deus hēre uelle in isto nunc Et
ita nunc pōt deus in nunc eternitatis
uelle quod uult sicut si ad nihil eslet uo
luntas sua determinata Tunc ad torā⁹
argumenti dico q̄ predestinatio huius
non trālit in preteritū l3 eā ipa coex
titerit preteritis que coextiterunt sibi
unde sicut dictum fuit dī. 9 ista uerba
diuersorū temporū dicta de deo pro ut
uerissime 9petuut sibi non significant
pres tēporis mensurantis illum actum
inq^m coexistens illis pluribus ptibus tē

poris Et ideo ē idem dicendum prede
stinatione & predestinare & predestinatu
rum eē & ita 9tingens ūnū sicut aliud
quia ē nihil nisi inū eternitatis mensu
ras illuz actum qui nec ē pns nec prete
ritum nec futurū s3 coexistens omnib⁹
istis Ad 2^m dico q̄ uoluntas creata
non pōt impedire ordinem uoluntatis
diuine na3 impedire non eēt nisi staret
proposituz uoluntatis diuine & oppo^m
eueniret p uoluntatem aliam hoc autē
ē impossibile q̄ si uoluntas creata pōt
mereri dampnacōe3 ita ēt pōt 9comitā
ter sequi q̄ uoluntas diuina non preor
dinauerit ad gloriam unde dictum ē in
dī. precedentia soluconē primi argu⁹
ti ad scđam questionem q̄ deus nō pos
lit falli quia non pōt stare intellectus
eius respectu actus cū oppoīto illius ita
nec pōt impediri uoluntas eius quia nō
pōt stare ordinatio sui cu3 oppoīto ei⁹
quod ordinavit.

IRCA DISTINCTIO

q̄i quero utrū sit aliquod me
ritum predestinacōnis uel r̄ p
bationis q̄ sic qz si sola uoluntate abs q̄
aliqua rōne hunc predestinaret & hunc
reprobaret ḡ uideretur non esse sūme
bonus quia non sūme liberalis nec 9ūi
catiuus poslet eni⁹ bo⁹ suuz eque 9ūica
re illi quez non predestinavit ex q̄ sine
omni rōne in alio illum predestinat ex
sola libertate sua & ita poslet istuz pre
destinare. Prefea si duo equales i na
turalibus apprehēderetur ab intellectu
suo & solo actu uoluntatis sine aliqua
rōne ex pte eorū istum reprobat & illū
pdestinat iḡ equales & ad finem equali
ordinabiles non equali amat ad illum
finem hic āt uidetur accipere perlona

XXXXX

preferēdo eam alteri ad illum finem ad
 quem non ē ex le magis preferēda sed
 9̄ns ē impossibile. 9tra petrum actuū. 12
 in ueritate inquit 9peri q̄ nō ē plonar^z
 acceptio apud deum & cetera. Contra
 ro. 9° cū nondū natū eēnt aut eḡlēt q̄
 q̄ boni uel mali ut 2^m ppoitū electō gra
 tis remaneret quere ibi. Preteia ibid
 ca. 12° exēplificat de figulo qui de eadē
 massī pōt unū uas formare in honorem
 aliud in 9tumeliam ex quo uideſ argu
 ere a simili de predestinacōne unius &
 reprobacōne alterius. Circa istam qō
 nez aliqñ sensit augu. q̄ & si bona opa
 in prescientia dei non eēt rō predestinā
 cōnis tñ fides eēt rō pdestinacōnis sicut
 p3 p43 sup eplā3 primā ad ro. ubi uult
 q̄ pp fidem quā presciuit iacob qua' li
 bi eēt creditur & infidelitatē in esau
 hunc preelegit & illuz non & hētetur in
 lrā Sed istud retractat ip̄e. 1. retractacō
 nu3. 22. innuēs 9tra se rōnem q2 fides
 ē donū dei sicut & alia opa bona quod
 pbaſ p aplm p̄ ad coſ. ubi dicit illud
 non dixiſ ſi fidem inter dona .s. s.
 9nūari ſciuiſ ſem iḡt magr̄ at uideſ
 ſentire in lrā q̄ oīo nulluz ſit meritum
 predestinacōnis uel reprobacōnis & ui
 deſ innitti auctorati apli prediſte &
 dicto augu. de predestinacōne ſanctor^z
 nō q2 inquit futuros nos tales eēt ciuit
 ideo elegit ſz ut eēmus tales p illaz elec
 tionē & magr̄ adducit augu. 9tra le 83
 .q. q. 68. dicentis cui uult inquit miſe
 ref & quē uult indurat ſz hec uoluntas
 di iniula eē nō pōt uenit eniž de occul
 tis meritis q2 & ſi ip̄i peccatores pp ge
 nerale peccatū unā massā fecerint nō tñ
 it eos nulla ē diuerſitas. Precedit eniž ali
 quid in peccatorib⁹ quo quis nōduz ſit

Apklis

iuſſificati digni tñ efficiātur iuſſificacō
 ne & iterū pcedit in aliis peccatoribus
 q̄ digni ſūt oſlinacōe. Rñdet magr̄
 q̄ illā auctoritatē uideſ retractasse in i
 milī retractādo illud qđ dixit ſup eplā3
 ad ro. & hoc 9firmat p hoc q̄ qdā que
 augu. ſubdit i eadē qōe ſtractat ſicut a^z
 p̄. retractio^m. 25° & illa uidenſ 9ſonare
 cu3 iſta ſētētia ex quo etiā uideſur q̄ il
 lam ſentētia retractauerit. Sed 9tra
 iſta rñonez magr̄ de retractacōne aucto
 ritatis augu. ad ro. obicit quidā doctōr
 p hoc q̄ aug. librū ſup eplā3 ad ro. edi
 dit qñ fuit preb̄ illuz at 83. q. nō 9pila
 uit añq̄ eēt ep̄ ḡ nō uideſur q̄ retrac
 tanto aliqua de p̄ libro retractet aliq̄
 de 2° quia retractare prius dictuz qñ mi
 nus ſciebat nō ē retractare dictū poſte
 rius qñ magis ſciebat. Sed iſtud argu^m
 nō cogit qz l3 pri9 ſripſerit librū unū
 q̄ aliū ſiūl tñ uē ſecit librū ſtractatio^m
 & tunc hūit ambos illos libros editos
 & potuit ſētētia dictā in uno libro ſtra
 ctare in aliis ſiue prius editis eo ſiue po
 ſterius a^z eniž q̄ oēs libros illos de qb9
 fecit mentionē ediderat añq̄ ediderit il
 lu3 librū retractacō^m & tñ ſi in pri^o ca^o
 primi retractaſlet aliquā ſētētia quā di
 xiſ ſit in aliquo libro alio pri9 quidē edi
 to & retractato nō oppoteret q̄ itey
 replicaret retractationē illius ſētētia in
 aliquo ca^o assignato alii libro poſterius
 edito unde libro pri9 ca^o 2° retractans
 ſētētiam ip̄am deus quē ſenlus ignorat
 addēdū inquit erat ut diceretur morta
 lis corporis ſensuſ & ſubdit nec aſſidue
 repetēdu3 ē qđ ēt ſup i9 iam dixi ſz hoc
 recolēdū ubicūq̄ illa ſētētia meis libis
 inuenitur ergo ſētē^a dicta i libro prius
 ſtractato & pri9 ediſto magis ſtractat

h̄muc 9. 9. 5.

Ratio grātia p̄f. dñm. h̄s.
Ratiōnē dñm. h̄s.
Ratiōnē dñm. h̄s.

eādez sētentia ut dicta i libris posse erit
editis q̄ querito. Sz alit posset argui
q̄tra expōnez magri q̄ non iuenitur ubi
argu. i. uerba retractat qz sicut ip̄emēt
q̄fitetur & uerū ē post illa quē adducit
secūtur aliqua uerba que ē tractat de. i.^a
. q. 68ⁱ. retractatio^m ca^o 25°. & ista uerba
non retractat uidetur āt q̄ si itenderet
ea eē retractanda nō inciperet a uerbis
sequentib^g ista obmīctēdo illa & cefā

Aliit dicit q̄ q̄cqd deus opatur circa
creaturas solo bñplacito sua uoluntatis
opatur ut sup̄ hoc non sit aliqua alia rō
uel cā petenda Q d̄ ḡfirmat p̄ illud qd̄
dicit ad ro. 9° de iacob & esau cū nō duz
nati eēnt nec egis ent quicquid boni uel
mali ut 2^m electionez p̄poī^m dei mane
ret non ex operibus 2^m glo. sicut non p̄
meritis precedentibus ita nec p̄ futis
quia bona uel mala nō eēnt futura nisi
appōita grā uel s̄bstracta Q d̄ ēt aplūs
declarat subdens an nō h̄z prātē figul^g
ex eadē massa & cefā. ūde sicut uoluntas
sola figuli ē rō quare d̄ hac parte masse
facit uas honorabile & d̄ illa uas q̄tume
lie nulla discrepātia exīte in tota massa
q̄admodū non ē in prima materia quāz
tū cā agens uel it in una pte forma no
bili or in alia uero minus nobili sicut so
la uoluntas bñplaciti dei ē rō quare de
eadez massa equalē uiciata in primo pen
te illū eligit ad gloriā istū uero dimic
tit in dāpnationez uel si nō fuisset mas
sa uiciata & eēnt omnes equales nō nisi
gratuito unū eligeret & altez dimicte
ret utrobiq̄ faciendo grāz illi quē elige
ret sz maiorē illi quem eligeret ex massa
uiciata & illi iusticiā quā ex massa dam
pnata non eligeret nō āt iniusticiā illi
quē 2^m statū inocētie existētē nō elige

ret Vlterius dicit ista pō q̄tingit
assignare rōnez eius extrinsecā q̄re de
de tota massa p̄dita uolunt quodā mīle
ricorditer liberare & quodā non nullā
āt quare pocius hunc q̄ illū rō primi po
nitur ut l. bonitas eius simplex exīs In
se maifestatur multiplē in rebus diūlis
simul eo q̄ in nullā una natura tota boi
tas maifestari p̄t qz dīaz p̄fectionem
nō attingit illa ut q̄admodū pp̄ p̄fectio
nem uniuerli requiritur ut sint diuersi
gradus rex in naturalibus ēt ex eadem
materia equalē se hñtē ad omnes sic ēt
pp̄ eādē bonitatē & p̄fectionē maifestā
dā requirūtur diuersi gradus in mora
libus qz in hoc bonitas sua maifestatur
quo ad aliquē gradū s̄ naturalē repbos
iuste puniendo maifestatē bonitas iusti
tie sicut in glorificatis maifestatur boi
tas misericordie eīg sic enīz deus pmic
tit iuste mala fieri ne bona impediātur
sz ut euenant & hoc tā immoralib^s
ut in propōito q̄ in naturalibus sicut in
ceco nato ioh. 9. i q̄ xps oñdit rōe z ut
gloria dei maifestaretur in illo sz hoc n̄
ē ex defectu uisus in ceco sz ex eius illu
minacōne miraculosa a deo facta Et ut
def hāc rōnem assignare aplūs ro. 9° uo
lens deus oñdere irā iusticie & cefā cui
ḡcordat exīm de figulo & de eodez luto
facīte uas unū in honorē & aliud in cō
tumeliā de quo 2ª thi. 2° dicit aplūs in
magna āt dōmo sūt nonis ōm uasa aurea
& argētea sz etiā fictilia & cefā De
2° s. in pticulari d̄ q̄ sicut i naturalib^g
cū mafia p̄lit tota ūiformis quare una
ps ē ūforā ignis alta ūforā terre bñ
p̄t assignari rō intrinseca. l. p̄fectō uni
uersi & extrinseca. l. maifestatio poten
tie & bonitatis dei. sz quare h̄ ps mafie

Ratio p̄n p̄f. dñm. h̄s.
Ratiōnē dñm. h̄s.

ē sub hac forma & illa s̄b illa & nō e9.
i particulari nulla rō pōt eē nīlī solū uo
lūtas artificis sic determinātis sicut rōpi
bus huānis qz b̄ lapis sic torāt ut litueſ
in altari alt̄ in cloaca z^m q̄ phūs z^o phi.
dicit aliquos lapides b̄n ēē fortunatos
aliquos at̄ non h̄ a mera electione artifi
cis dependet sic dicunt in p̄pōto in p
ticulari nulla ē rō quare h̄c p̄legit &
illuz nō qd̄ 9 tīmaſ p̄ augu. Iſ illud lo.
nemo uenit ad me nīlī p̄ meus & ceſta
dicit quare h̄c trahat & illū nō trahat
noli uelle diuidicare si non uis errare &
dicūt q̄ ex hoc q̄ deus sic inequalia de
equalibus facit non ē iniquitas qz i hūs
que hūnt ex grā sine debito pōt absq̄
iniquitate deus dare pro ut uult iuxta
illud mathei. io. tolle qd̄ tuū ē & uade
an non l̄z mibi qd̄ uolo facere tūc autē
ēēt iniquitas s̄i esset datum ex debito

Contra illā pōneſ arguit quidā p̄.
9tra istam rōnem que assignatur in coi
nam nullus defectus culpe ſiue pene est
de p̄feſtione uniuersi ḡ nec p̄ ſe re
quiritur ad maifestationē bonitatis dīe
& p̄ hoc p̄z q̄ non ē ſimile de differētiis
reſ in eſſe naturali & morali qz omnes
ſp̄ſterū diſtincte in eē naturali ſunt d̄
p̄fectione uniuersi non ſic at̄ de differē
tiis in eē morali inter bo^m & maluz ſiū
inter beatum & miserū Preſea ā q̄
ſi esſet nccī ad maifestacionem diuine
iūſtitie dāpnā. aliquorū ad huc uidetur
ſufficere dāpnatio demo^m non enī uidē
tur hoies & demones in culpa & pena
diſferre ſp̄ i eē morali plītas at̄ idīuo
rū n̄ ē p̄le ex p̄fectione uniuersi aut ſi
dicas q̄ alio modo maifestatur diuina
iūſtitia in iſtis & in illis pūtis Contra
iſta maifestaretur diuina misericordia

pluribus mois ſi deus glorificaslet ali
quos hoies aut ſi aliquos hoies uel āge
los beatificaret ſine meritis qd̄ nō fecit
cū magis uidet de p̄fectione diuine boi
tatis pluribus modis maifestari diuina
misericordiā q̄ diuina iūſtitia Prefia
arguit iſte q̄ non uidetur q̄ p̄ intentio
nez de9 fieri peccata p̄mictat ut ea post
modū puniat qz non uidetur q̄ p̄ intē
tionez cuiusq̄ ſint plus p̄mictenda fieri
mala plura q̄ non fienda qz nullū malū
culpe uel pene pōt eē p̄ ſe intētuſ inq̄
maluz Et ſi dicatur q̄ uoluntas i p̄mict
tendo nullo modo fertur ſupra malum
ſz ſolū modo ſup p̄missionē ut intendat
malum p̄mictere in rōne ptis arguit q̄
ſaltē non ē i bi maifestuſ quare ex inten
tione deus uelit unum & non alterū.

Preſea 9tra z^m mēbrū. ſ. q̄ nulla eſt
rō in ſpāli quare illuz eligit & illuz non
arguit q̄ illud ex^m nō ē ſimile in maſia
enīz ut nuda ē nō pōt eē drā pp quā ſic
ſit diſpoita ad tale ſiue p̄formā ſicut
nec in maſſa rēſpectu diuersoſ ſe uaforū
Sed in hoībus uideſ inueniri pſſe aliq̄
diuersa diſpō pp quā huic qgruat p̄de
ſtinari & illi non ſicut in materia nō ut
nuda eſt diſpō pp inqua ut ſiat ſub alia
forma ſicut p̄z d̄ uino & aceto non autē
ēēt p̄xima diſpō ad illam poſteriorē ſi
non eēt ſub priore & q̄ illi adducunt p̄
ſe aplī dicit iſte z^m glo. ibidē q̄ aplū
dicit h̄ nō pp in opā reddēde rōnis ſzut
reprimat temeritatez incapacitū nec eſt
ſile i ex^o aplide maſſa & figulo nīlī ex p̄
te hūtis non at̄ ex p̄te ibi qz h̄ in electio
ne pōt eē drā ſbi ibi at̄ non & quo ad h̄
ē qgruentius ex^m aplī quod ponit thi.
z^o de uafis argenteis qz ibi ē drā i ſbo p̄
quā uafia fictilia ſiūt i maiore 9tumeliā

Nō q̄ amys li m
zurum & m̄ b
hūdū ſati h̄
nō m̄
In qua nō ſiue q̄ b
ſiue ſiue ſiue ſiue
centi amys los

qz māno nō h̄ p̄ ſob
niſi bāmum. T

nō zōt ſokus B

Nō bām.

Ιντερ γνάκι προσθήκης δεύτερης δέσμου και οπ.

→ Höglid as. Rushicorynus
- polyst. Clara Solis

lignea in minorē aurea ī honorē maiōr
argēteāī honorē minorē & cēta. Iste
im pbans istūm opinionē dicit aliter &
hoc sic diuinus actus pōt̄ considerari du-
plic̄it aut utē a deo agēte uel ut recipit̄ ī
aliqd̄ passuz siue terminat̄ ad aliqd̄ obin
primo mō nulla'rō actionis dīne ē n̄ ut
finis n̄ili ut bonitas sua manifestetur, nez
ut efficiens n̄il uoluntas sua Secūdū
tñ mō ē assignar̄ rōnez aliquā pp quā. s.
de9 illd̄ cē qd̄ ē actio ut ēs ad tiez̄ gru
it fieri & q̄ aliq̄ talis rō sit ex pte etis ad
fiez̄ oñdit tripl̄ pri° qz̄ in rebus oio eq̄
libus electio noiar̄ nō pōt̄ iḡ si deus akqu.
ita eligit aliqui ē drā electi a nō electo
2. quia in opibus misericordie dīne uid̄
gcurrere iustitia iḡ ē aliqua gcurrentia
ex pte illi⁹ circa quod op̄atur misericor-
diter Et 3. qz̄ simil̄ uidet̄ non eē uel ēē
meritorū electionis uel reprobationis
& ita l̄ malitia ex pte receptui non sit
cā dāpnādi ex pte dei qz̄ tūc de9 eslet
passiuus & temporale eēt cā eēnī tñ bñ
gcedit ex pte dāpnādi malitia eē ratio
motiuu pp quā recipit̄ in ip̄o ista actio
& sit circa ip̄m g. a simili uidet̄ ex alia
pte q̄ absq̄ in pfectiōne dei in agendo
posset poni rō ex pte pdestinati & iste
innicitur in ista ḡ ne p̄alleḡ te auctori-
tatis augu. 83. que nō uidetur retracta^a

Vlterius ī spāli dicit que sit ista rō
qz̄ bonus usus liberī arbitrii preuis⁹ ex
parte electi & malus usus li ar. preuisus
ex pte reprobati hoc declarat sic l̄ grā
principal̄ op̄etur in actib⁹ bois tñ li.
ar. coopat̄ qd̄ probat p̄ aug. sup illud ad
iuua nos de9 salutaris n̄ ubi dicit aug.
cū adiuuari nos uult n̄ ingrat⁹ nec tol-
lit li⁹ ar. q̄ enī adiuuatur etiā ple ip̄z ali
quid op̄atur qn̄ ḡ offerit grā uiatori. si

recipiat grām oblatā & ei 2^m usū li. ar.
bñ cooperet meret hēre gratia 2^m gra-
dum ulteriorē sicut exēplificat i multis
gradibus intermediis a statu mortalis
peccati usq ad statū glorie quos nō oī
mō omnes enūfiare & ita uideſ q̄ tot⁹
bonus usus li. ar p omnibus statibus p̄
uīl⁹ poslit esse rō electionis etne spālis
ipi⁹ bñ usuri & ita ex a^e pte d̄ malo usu
& reprobatiōe Et si obicit⁹ ḡtra ist⁹
q̄ bonus usus li. ar. ē p grām g. ptinet
ad effectu predestinationis & ita nō ē
rō eligendi Rñdetur q̄ bonus usus
quodā non includē sub predestinacōe
n̄z sub eius effectu l̄z n̄ sit sine eius effec-
tu nec sit distinctu qdē predestinacō
nis ab eo quod ē li. ar. sicut iḡ 2^m ipm
in ḡtū de toto genere humano pōt asci-
gnari bonus usus & malus usus & d̄ q̄
cūq̄ hoīe pōt aslignari rō ex pte ipi⁹ n̄
pp quā l̄z sine qua non Tñ in spāli circa
determinatū hoīez non ē hoīs illā inue-
stigare q̄uis non desit & m̄ltiplicat̄ pos-
sit iueniri Tñ in spāli 2^m eūeu⁹ magna
inopia reddende rōnis aplūs laborauit
cū dixit ro. xi⁹ o. altitudo diuītiaꝝ q̄
in hoc osistit iuditione dei abiss⁹ m̄ltia

Sed 9tra istud arguit pri^o quia de⁹
non preuidet ip^m bene usus li^o arbi^o
mli q^z uult uel p^rordinat illuz bñ usur^u
eo q^z 2^m q^p dictuz ē di. 39. certa preuisio
futurox 9tinge^m ē ex de^m iacōne uolu-
tatis sue si g^o offerūtur 2° uoluntati dī
ne equales in naturalibus quero quare
istuz preordinat bñ usus li^o ar^o & illuz
nō. non ē ut uide^t assignare cā³ nisi uo-
luntatez dīnam & hēc ē prima distictō
inter eos quā h^z sequi p^r electio uel re-
pbatio g^o in prima distictione p^rinēte
ad predestinationē & re pbationē sola

bonū vñst libiat. pñisq; tñno pñ ixpk: cibis

māl uſuſ h̄. dr. Pūſus ex pātē x̄prōbat.

ro est diuina uoluntas. Preterea ista ro
qua ponit non uideat quiis omnibus prede-
statis & reprobatis pri quidem quia non
paulis in quibus non preuidet deus usum
bo muel malorum liberi arbitrii. Et si dicas
quod non preuidit usum talis non preuidit
illud bene fuisse usum si supuisset & i o in
pduxit ad baptismum & illud non & iste salua-
tur & ille dampnatur h i p e ita ipbat quod
si pp bo m u s u m p r e u i s u m a l i c u i u s si supu-
xisset non acceptatur uel reprobat. Tunc
enim 2 meus adultus moriens in gratia non
premiaretur 2 m merita que iam habet 13 2 m i a
que preuidetur huius si supuisset. Si
militer si loquimur de angelis predesti-
natis & non predestinatis quem uolu li ar
preuidet deus in isto si offeratur gratia
quem non preuidit in alio pp que prede-
stina illum & istud reprobat. Potest di-
ci aliter quod predestinacōis nulla est ro ex pte
predestinatio aliquo prior ipa predestina-
cōe reprobacionis tū est aliqua non quidem
pp qua deus effectiue reprobatur in q m e
a deo actio sicut arguit fuit in premissa
op. quia tunc deus eslet passiuus s 3 pp
qua illa actio sic terminatur ad istud om
& non ad aliud. Primum probatur quia or-
dinate uolens finē & ea que sunt ad fieri
prius uult finē quod aliquod entium uel eo ipse
que sunt ad finem & pp fine sunt alia g.
cū in toto processu quo creatura beatifi-
cabilis producitur ad perfectum finē cū fi-
nis ultimus sit perfecta beatitudo deus uolens
huic aliquid illius ordinis pri uult
huic creare beatificabili fieri & q. poste
rū uult sibi alia q in ordine sunt istore quod
pertinet ad illud finē Sed gratia fides meri-
ta bonus uetus liberi arbitrii oīa sunt ad
istud finem 13 quedā remoti & quedā
propinquus g. primo uult deus isti bea-

titudinez quod aliquod istorū & prius uult
ei quodcumque istore quod preuideat ipsum ha-
bitur quodcumque istorū igitur pp nullum
istorū preuisum uult ei beatitudinem 2 m
probatur quia damnatio non uideat bo-
na nisi quia iusta nā 2 m aug. sup gen. xi.
non prius ē deus ultius quod aliquis sit pec-
cator uideatur enim crudelitatis esse punire
aliquem non preexistente in eo culpa g. a filii
non uult deus prius punire quod uideat ali-
quem ē peccatorē Non ergo primus actus
diuine uoluntatis ē circa iudā uelle dā-
pnare pro ut iudas offertur in puris na-
turalibus quia tunc uideret uelle dāpnare
sine culpa 13 uideatur quod oīa iudā offer-
ri uoltūati diuine sub ratione peccatoris
anq uellit ipsum dāpnare cū g. reprobar
sit uelle dāpnare reprobō h 3 ex pte obi-
rationem aliquā. scilicet peccatum siale preuisum
hoc confirmat p. augu. in li. de predestina-
cōe sacerdotū & ponit in līa Contra
ista petrus & iudas equalis in naturali-
bus uolenti a deo in ē extē & in illo ista
ti in quo offeruntur uoluntati diuine in-
exīa naturali & equalis deus pte primo
uult petro beatitudinez quero quid uelit
tūc iude si dāpnationez hēo propitium
g. reprobatur sine omni ratione si beatitudi-
nem g. predestinat iudā Dici potest quod
in isto primo instanti nihil uult iude s 3
tūc ē ibi nego uolicōnis glorie & similē
. q. in secundo instanti nature qn uult pe-
tro gratiam ad hoc nullus actus positius
uoluntatis diuine ē circa iudā s 3 tūc nega-
tūc In tertio instanti qn uult petru per
micerere ē de massa pdicōnis siue digm
perdicōne & hoc siue pp peccatum origi-
nale siue actuale tūc uult micerere iudā
simili. ē filius pdicōnis hic ē primus ac-
tus positius uniformis pdicōnis uiforis

Quia misericordia datur ad bonum
m punit ad malum et i o nō cō
ut ro quare reuocari g. t
obligatum

quidē circa petrū & iudā s₃ ex illo actu
ē illd uerū iudas erit finalē peccator poī
tis illis negōnibus. s. q̄ non uult sibi da
re grām nec gloriam in q̄ istanti offert
iudas ut peccator finalē uoluntati dīne
& tunc ip̄e uult iuste punire & re pbař
iudā nec mirū q̄ non ponitur similis p
celus predestinacōnis & reprobacōnis
bona autē omnia attribuitur deo prin
cipalē mala autē nobis & ita deum pred
stinate fine rōne & gruit bonitati sue s₃
ip̄m uelle dīpare non uidetur inmedi
ate posse sibi attribui respectu obi ut co
gniti in suis puris naturalibus s₃ tñ re
pectu obi 9gniti i peccato mortali fāli

Pōt 9firāri ista rñ p simile ponam⁹
duos ex pte sui eque mihi gratiosos q̄
rū alterū diligō & alterū n̄ & istuz quē
diligō preordino ad aliquid bonū p qđ
poslit mihi placere illuz āt quē non dili
go nō preordino ad tale bo^ms₁ ita ēt
q̄ in uoluntate mea esset pmictere eos
offendere possem uelle pmictere utrūq̄
offendere & ex quo illuz pducere nō uo
lo ad illd p qđ poslit mihi placeř pscrē
offensā ei⁹ ppetuā & ita me iuste pos
se punire eū prelcre āt offēsam alteri
usremicētendā sine 9mutādā ad quod
uellem Sed ad huc 9tra hoc obicit̄ quia
deus certitudinalē non preuidet iudam
ē malu^m istaz uia^m nā sola pmisio ali
cūtus actus & certitudo de pmisione il
lius nō facit certudinem de isto actu qz
o^m hēre aliquā cāz effectuam ḡ. ex hoc
solo q̄ deus prescit se uelle pmictere iu
dā peccare nō erat certus iudā peccatu
rū uel loquamur de angelo bono & ma
lo qui non eēnt in peccato originali Ex
hoc in q̄ solo non uidet̄ q̄ sciat luciferū
peccaturū & ex h̄ solo ut uidetur non

offertur sibi lucifer ut peccator Pre
terea quid ē istud uelle pmictere lucifer
peccare Si h̄ est aliquis actus poītius
uoluntatis respectu peccati ḡ. uidet̄ q̄
uult eu^m peccare si non ē actus poītius
respectu actus peccati s₃ respectu actus
pmissionis tunc erit actus reflexus &
tunc erit querēdum de ip̄a pmisione q̄
act⁹ sit Si actus poītius uoluntatis ḡ.
uidetur ad huc q̄ de⁹ hēat actum poīt
uū respectu peccati quod pmictet Pri^m
illorū soluit p hoc q̄ deus prescit se co
opatuz lucifero ad l̄bamillius actus qui
erit pecca^m h̄ āt prescit quia uult coopa
ri illi s₃ 9peccatuz 9missionis uel pscit
non se coopaturū ad actuz aliquē si non
uult ip̄m & hoc si iste actus primus est
peccatū omissionis Et sciendo se coopa
turū ad talez s₃ b₃ actus non cū circūltā
tiis debitib⁹ uel non coopaturū ei ad ac^m
neci^m & p 9ñs quē obmicteret ita q̄ scit
illū peccaturū non so^m quia scit se pmis
surū h̄ Sed qz scit se coopaturū huic ad
s₃ b₃ actus non circūlationati & p 9ñs
iste 9mictet uel non coopaturū ei ad ac
tu^m neci^m & p 9ñs ille omictet Secū
duz ar^m difficultatez querit tangenteim
dīnam uolūtatez de qua nō mō s₃ alias.

De istis opinionib⁹ oib⁹ quia aplūs
uidetur disputās de materia ista ad ro.
in fine .q. to^m implcrutabile relinquere
inquiēs. o. altitudo dītarū sa. & sci. dei
.q. in. 9. & ceta & quis nouit sēsū do. a.
.q. 9. e. fuit Ideo ne plcrutādo de pfūdo
2^m dicta magri eatur in profūdu^m eliga
tur que magis placet duz tñ saluetur li
bertas dīna sine aliqua iniustitia & aliq
que saluāda sūt circa deum ut liberalit
eligētez & qui aliam opinionē tenuerit
rīdeat ad ea que tacta sunt contra eam

seruile
precan
rum

Ad prim^m et r^m principale r^mdeo q^z sū
ma bonitas pōt stare cum liberali gūica
tione l^z non sit illa eq̄lit i oībus. Pōt enī
sūme bonus liberalitate libere gūicare
& ut oīdat se non nccio liberalēm l^z lib
alem libere gūicati^m pōt aliquibus duo
bus apprehēsis equalibus uelle bo^m nō
equali gūicare nec in h sit iniustitia ali
qua sicut dicit z^a op*i*. q^z nihil ē debitu^z

Ad 2^m qn̄ duo tūt eque uolibilia ad
aliquēz fine^z & expte sui hñt rōne^z illā
p^z quā lnt uolenda ab aliqua uolūtate
uoluntas preacceptans unū illo^x altero
ad istuz fine^z peccat 2^m accepconē plōa
rū Talis ē omnis uoluntas creata q^z res
pectu illius bonitas a maluolis ē ratio
recte amandi non sic uoluntas increata
respectu alicuius boni alterius ab eēn^a
sua nulluz enīz aliud bo^m quia bo^m ido
amatum ab illa uoluntate l^z e9^o & ideo
non pōt acceptare psonas quia non ē in
eis ueluntas que sit libi ratio aman
di Ad p^m ioppo^m qui uult tenere uā
aliā pōt dicere sicut dicit quarta op*i*.
q^z aplūs i hoc redarguit presunptuolos
inquirētes illa quorū non lnt capaces
Nō āt pp in op*i* reddende rōnis salte^z
in coīl^z in pticulari nelciatur quod ma
lu^z preuidet deus in isto pp quod repro
bet eu^z Et in istis spālibus peccatis pre
uisis ē altitudo diuitiarū & lūt in pre
henilibilia cui uidetur gōcordare uocabu
lum iudicii quia iudi^m ē de re pticulari
agibili usitate enīz non dicimus de pri
cipiis praticis siue de legibus statutis
ē iudicia l^z de aliquo pticulari actu iudi
catur 2^m iudicia-pratica siue leges statu
tas & ideo non obstante q^z sit prin^m pra
ticuz statutuz p diuinaz uoluntatem q^z
omnis preuisus malus finalē dāpnetur

culari
tū de ptibus assumēdis sub iste preuidē
sicut finalē malus & ille sic & q. ex hoc
iudicatur reprobatus ille pp hoc & iste
pp alit. Et ista iuditia tūt inscrutabili^z
non enīz scit hō nec pōt scire in qd pec
catuz uult deus pmictere istum cadere
respectu cuius sit non uolicō offerendi
grāz ut sic offeratur tāq finalē peccator
in illo peccato & sic pp illud peccatum
prius preuisū reprobetur. de bonis āt
preuisis ponī pōt q^z nulla est rō 2^m qd
dictuz ē in qnta op*i*. Et si gtra h. ar
guas q^z salte^z circa bonos non erūt iudi
tia dei inscrutabilia facile enīm ē dicere
de eis q^z quia uult iō saluat Pōt dici q^z
de eis in q^m predestinat non ē iudi^m n^z
de facto in exña n^z. q. in presciētia dei
iudiciū enīz ē de aliquo facto uel preui
so l^z de malis l^z nō sit iudi^m de facto q^z
non peccauerūt tūn gāpnatio pōt dici
iudi^m de eis in presciētia dei unde dicū
tur mali & tunc i scrutabilitas iudicio
rū pōt referri ad malos expte quo^x poi
tur aliqua rō l^z ille rōnes ex pte diuelo
rū pp quas .q. ex pte eorū inferūt iu
dicia lnt inscrutabiles & p h iudicia in
scrutabilita^z Ad aliud agu. facit pro
op*i*. s^a quia probat ex pte predestinato^x
nullaz eē rōne^z l^z nō ex pte dāpnādo^x

IRCA DISTINCTIO

nēqz. quero utrū deu^z eē oipo
tente^z possit probari rōne na
turali q^z sic Richar. i. tri. ca^o 8° ad omīa
que fide tenemus non desūt nccie rōes
& cefā Preterea naturali rōne proba
tur deu^z eē potētie infinite sicut proba
tur 8° phi. & i2^o metha. po^a autē infinita
nota ē eē oipo^a ig^r & cefā p^o maioris
quia notū ē po^a infinita non posse alias

Lugis dei vls R^o gōben^b ludi aut
R^o Mīa deducte ex legibz illa R^o tō
p̄ben^b ab mīu crato.

D.

maiorē cogitari sine tradictione q̄cūq̄
at pōt que non ē oīpotētia pōt cogitari
maior sine tradictione p̄. Sine tradic-
tione pōt cogitari oīpotētia sub rōe oī
potētie ipa autē maior cogitatur quacū
q̄ alia que non eēt oīpotētia Si dicas q̄
non pōt naturalē probari oīpotētiaz eē
cogitabilem sine tradictione. Con-
tra oīpotētiam eēt in entibus uerū ē ḡ
oīs rō probans impossibilitaz oīpotē-
tie sophistica ē omīs rō sophistica pōt
p intellectuz ex puris naturalibus solu-
ḡ intellectus talis pōt ex puris natura-
libus 9gnoscere nullz impossible sequi
ex oīpotētia Et sic q̄ illud est possibile
ad quod nullum sequitur impossible co-
gnouit iḡ oīpotētiaz eēt possibilem Ex
illo ēt pōt fieri rō p̄ se quia si naturalē
pōt probari oīpotētiaz eēt possibilem q̄
non impossiblez ḡ naturalē pōt p̄bari
eaz eēt ncciam quia nō pōt eēt nisi possit
eēt nccia & quod pōt eēt nccimēt nccium
ḡ & cēta Cōtra nulli phi utentes na-
turali rōne ēt q̄tūcūq̄ pfecte deum 9li-
rantes sub rōne efficiētis 9cesserūt deū
eēt oīpotētem 2^m intellectuz catholicorū
Cōfirmatur ēt quia articulus fidei ē
in symbolo aplōrū Credo in deūz patrē
oīpotētem & cēta Sierñderi pōt distin-
guendo q̄ oīpotens aut pōt dici agens
quod pōt in omne possibile mediate ul̄
immediate & hoc mō ē potentia actiua
primi efficientioīpotentia pro ut extē
dit se ad omnē effectuz sic rōne cāe pro
xime uel remote & sic naturalē posset
9cludi aliquod esse primū efficiens sicut
oīsum ē supra di. 2. naturalē etiaz pōt
9cludi illud eēt oīpotens hoc mō loquē
do Alio mō oīpotens sumitur pprie
theologice pro ut oīpotens distinguif̄ dia³

P̄. n̄. n̄.
n̄. imp̄
A. l. n̄.
T. m. l. t.

qui pōt in omnez effectū immediate &
omne possibile h̄. ē in quoūq̄ quod nō
ē ex se nccimēt illud esse includit 9tra-
ditionem ita inq̄ immediate q̄ sine oī
cooperatōe cuīlscūq̄ palti⁹ cāe agētis & h̄.
mō uidetur oīpotētia eēt credita de pri⁹
efficiente & non demrāta quia l̄z pri⁹
efficiens hēat in se potētiaz effectuam
eminētorez potētia cuiuscūq̄ alterius
cāe effectuaz cuiulcūq̄ alterius si
cut deductum ē di. 2. & p̄b̄ pbatū ē eū
hēre potētiaz infinitā & istud sic. q. ultī
mū ad quod rō naturalis possit attinge-
re 9gnoscēto deo tñ ex hoc nō uicē
posse 9cludi oīpotētiaz 2^m intellectū qz
si uerū sit non tñ ē maīfēctū naturali rō
ne q̄ui h̄ns cām eminentiore in se & ēt
cālitatem cāe secūde eminentius q̄ scđa
cā hēat respectu sui effectus poslit imme-
diate in effectuz immediatū cāe secūde
Ordo enim cārū Inferiorū & superiore
h̄ non 9cludit quia si sol hēret in se cālitatem
eminentiore q̄ bos uel aliud aīal
non tñ 9ceditur solem posse immediate
generare bouē sicut pōt mediāte boue
generāte & hoc maxime posuerūt phi
quia non posuerūt cāz scđaz nccio 9cur-
rētem pp aliquā pfectionē addendā ef-
fectui l̄z q̄i pp imperfectionez addendam
quia cālitas prime cāe ē immediate pfecta
& ideo posuerūt eā non posse imme-
diate eēt cām alicuius effectus imperfecti
& ideo opporteret cām agētē alia 9cur-
rere imperfectionē ut illa prima nō produ-
ceret 2^m ultimēt potētie sue l̄z cum illa cā
scđa agente effectuz diminutū & imfe-
ctuaz h̄ ē non ita pfectuz effectuz produ-
ceret mediate cū cā imflecta scđa sicut si
immediate produceret non mediātibus

xlii
q. vni

aliis causis sedis Preterea si phī nō potuerūt prōnem naturalē 9cludere deū posse 9tingenter cāre q̄to magis nec posse immediate in quē cunctis effectum uel in quodcūq; qđ pōt producere median tibus illis cāis lecūdis Preterea si hūe runt. q. pro princi⁹ qđ de nihilo nihil fit saltē iñ his gñabilib⁹ & corruptib⁹ non uidetur deū lic eē oipotentem qđ poslit aliquē effectum totalē producere sine omni alia cā causante Preterea si phī posuerūt deū eē nccio agentē sicut uidentur multi eorū lensile & posuisse si cuž h° ponerēt qđ eēt oipotēs 2^m illū intellectus hērēt negare omnē cālitatē cuiuscūq; cāe lecūde quod ē maximū in queiens eis naz cā nccio cānis in quocūz instanti 9petur ad effectus nccio in eod instanti cāt & agit unde cū prius 9pet cā superior ad effectum qđ cā inferior & tunc pte ē nccio oipotens g° in illo istā ti producit to⁹ effectus g° in 2. instanti in quo cā 2. 9patur ad eundez effectum nihil intelligitur tūc cāndū & ita agēs 2^m uel cā 2. nihil pōt cāre Et ex hoc az qđ hec ppō quicquid pōt cā effectua p. cū cā 2. pōt pse inmediate non ē nota ex terminis nñ rōe naturali s; ē tñ cre dita quia si ipa oipotēta ex qua dependet eēt nota rōe naturali facile eēt pba re ipis phīs multas ueritates & ppōnes quas ipi negant & facile eēt probař eis saltem possibilitatem multorū que credimus que ipi negat. oipotēta tñ hoc modo sūpta l; non sufficiēter demrēt probabilē tñ pōt probari sicut uerū & nccim. & probabilius qđ quedā alia credita qđ non ē in queiens quedā credita eēt euidentiora qđ alia Ad auctoritatem richar. de tri. dico qđ & si sint rōnes nec

ceslarie ad probandū oipotētiaz & que daz alia credita non tñ sūt evidēt nccie & uere sicut illa rō que probat trinitatē pp duplē productionē ad intra in dīnis quia l; sit ex nccis nñ tñ p̄cise sūt l; p̄m. nccio evidentes quia non sūt note ex f minis nobis notis neq; ex inmediatis nobis possibile ē hoc inferre sicut dictuž ē di. 2. q. i. Ad 2^m dico qđ infinitaz potentia dei & si poslit 9cludi de' deo naſā li rōne nō tñ oipotētā 2^m qđ pprie sūt Et cuž dicas qđ infinita potētia illa pōt cogitari maior uerū ē intēsiue tñ nū uidēt 9tradictio qđ sit uel cogitef maior potētia ad plura ſe extendens extensiue. uel dicetur qđ & si non sūt 9tradictio oipotētiaz cogitari que ut ſic aliquomō exce dit potētiaz infinitaz nō intellectam ut oipotētā non tñ ut ē naturalē notū potentiam ſic intellectam eē oipotētiam Et cuž dicas notuž eē oipotētiaz pprie ſūptam hoc negatur & cuž probatur qđ omnis rō probans impossibile lequi ex ea ē sophistica Ad hoc dicit qđ eēt sophistica non tñ pōt ſolui prōnē naſā lem quia pro ut dicit sophistica & pec cās i materia ē hñs aliquā premissā flāz & nō pōt ſolui niſi p interēpcōnēz illi⁹ premissē que tñ nō pōt 9gnolci itū en da prōnem naturalē ſicut nō pōt ſcisci uera prōnē naturalē ſ; 9tra arguit ſic aut iſta que appetet uera & non az interimenda ex rōne naturali appetet eē uera extermīnis tāq; inmediata aut az eē 9cula ex terminis inmediatis ſi p̄ mō iḡ intellectus noster nō pōt eē certus de ppōnib⁹ inmediatis que ſit ū & que nō quia tūc appeterēt aliq; pro pōnes & uerei mediate qđ tñ ſit ſimplicitē & ita non erūt aliqua principia certa

7 ac ppō bī mā mā effīctū finali in abſt. no
7 ſpectuſ. Si dicas g° dī p̄ ſcī ſi ſin p̄ ſpas
ſionē pōt ſi paſſio ſit for⁹ ab⁹ g° ma ſua no
cīt de uerū ſcī ſ; ſympathī. uerū ſ; ſympathī
hacēt aenī ſ; ſympathī ap̄titudinalis.

tāq ianue in domo 9tra phīm & 9mēta
torem 2° metha. circa quē non 9tingit er
rare Si 2° apparet eē uera tāq 9clula ex
terminis īmediatis. Tūc ar^o de illo sillon
sophistico licet de isto aut peccat in ma
teria aut in forma si in materia tunc pōt
solui quia premissa falsa peccans ī matīa
pōt interimī. si in forma ad hoc pōt sol
ui p artē loycaz. si at dicatur q̄ peccat ī
forma & tñ nō pōt solui rōne naturali.
Istud uide ablurdūz quia sicut intellec
tus inclusus in naturalibus tradidit oēz
artē de sillon apparetē in forma & defec
tuolo sic posset soluē illaz artez ad dif
soluenduz omnez talez sillon applicādo
talem artem ad talez palogismū Iō
dico aliter q̄ & si quicunq̄ pilogismus
deducēs apparetē ad impossibile exp̄
missa significāte deū eē oipotētē posset
solui p intellectuz & rōnem naturaleim
sive peccet in materia sive in forma. Et
intellectus scire posset quēcūq̄ talem p
alo^m diuīlim factuz eē solubilez non tñ
sequif q̄ sciat illud non eē impossibile
Stat enī oppo^m l. q̄ dubitet illud eē in
possibile ex repugnantia terminorū ex
quo tñ non posset aliquod mātestius ī
possibile seq̄ aut q̄ dubitet utrū ex isto
posset inferri aliquod impossibile aliud
a quocūq̄ illato & istd ar^m inferēs istd
impossibile sit insolubile l^z illud nō sit
aliquorū que facta sūt quōrū 9gruit nec
cessario soluere Vel generalē pōt rīde
ri ad istud arg^m q̄ pōt fieri generalē ad
omne credituz q̄ illud sit nccī^m ad omē
possibile & credibile

IRCA DISTINCTIO

nem 43. ubi magis improbat
opinione aliorum quero utrum
prima ratio impossibilitatis rei fiende sit

expte dei uel rei factibilis. q̄ ex pte dei
pro^o maḡ arguit di. sequēti q̄ umūsūz
potuit fieri melius qz si non aut h̄ esset
pp hoc q̄ nulluz bo^msibi deeēt & tunc
eēt deus aut qz aliquid sibi deeēt s̄z nō
eēt capax ad illud recipiednm & tūc ar-
guit q̄ fieret melius si daretur sibi capa-
citas a deo ad illud ita ar^o. in proposito
Si aliquid sit in factibile iḡ li daretur
capacitas a deo posset fieri. ideo iḡ mō
non pōt fieri qz nō datur sibi iḡ impos-
sibilitas uidetur pri^o eē expte dei nō po-
tentis dare capacitatez Cōtra ansel.
de caūdyaboli cā^o 3° quia deus dedit ple-
uerātiam bono angelo ideo bonus āge-
lus habuit & non quia deus non dedit
malo angelo ideo non habuit s̄z qz ma-
lus non accepit hic dī ab henrrico q^o tlz
6° q. 3^a q̄ ē ex pte rei factibilis cuius o^m
maiestste dicit q^o l3. 8° q. 3ª Cōtra illā
scđaz lniāz siue sit dicta retractādo pri-
maz lniāz de illo articulo siue sit dicta ut
retractatur p primā non o3 tñ arguere
9tra eu3 nisi ex uerbis suis propriis que
implicant maifeste oppoīta. Tñ spalit
ar^o sic 9tra eu3 illud ē simpli impossibi-
le cui simpli repugnat esse ex se pri^o &
non pp respectuz aliquęz affirmati^m uel
negati^m e19 ad aliquid aliud Repugnā-
tia eni3 quecūq̄ ē extre^mor ex ratione
sua formalī & p se eēntiali circunscriptio-
quocūq̄ alio respectu utriusq; extremi
poītiuo uel negatiuo ad quodcūq̄ aliud
sicut albuz uel nigrū ple ex suis rōibus
formalibus 9trariātur & hñt repugnā-
tiaz forālez circūseribendo p impossibi-
le oēz respectuz ad quodcūq̄ aliud illd
g^o ē simpli impossibile cui p le repugnat
eē & non pp aliquęz respectuz ad deuz
affirmati^m uel negatiū ymo repugnat

libi eē si per iposibile deus nō eēt uidēr
g° prima sētentia probabilior 2^m. S^z con
tra istam ~~ledam~~ sētentia^z arguo pri^o sic
potentia actiua qua deus dicit oipotēs
non ē formalē intellectus diuinus quia
q̄i presupponit actionem intellectus si
ue illa potentia sit uoluntas siue alia po
tentia executiva s^z lapis ē possibilis eē
ex se formalē g° reducendo quasi ad p^m
prin^m ex finis ecuz ipē intellectus diuin⁹
erit illud a quo ē prima rō possibilis in
lapi de p^m assumpti possibile 2^m q̄ ē finitus
uel o^m oipotentie est illud cui non repu
gnat eē & quod non pōt eē ex se nccī^m
uel nccī lapis productus in eē intelligi
bili per intellectum diuinū h^z ista ex se
formalē & quasi principiatuē per intel
lectuz g° ē ex se formalē possibilis & q.
principiatuē per intellectuz dñū male
iḡ uidetur illa sētentia prima ponere
q̄ ex oipotentia in deo sit illa potentia
a qua ē prima possibilas in creatura &
hoc si loquamus de illa potentia actiua
qua deus dř oipotens & respectu cuius
illa dř potentia passiua in creatura Con
firmatur illa rō potentia actiua que est
oipotentia n̄ dat alicui aliquod eē nisi
producendo illud quia illa est potentia
productua rei ad extra S^z ante omne^z
productionē rei ad extra res h^z possibi
le eē quia sicut probatuz ē di. 30. rē pro
duci in eē intelligibili non ē rez p̄duci
in eē simplē & si eēt non eēt per illam
potentia^z qua deus dř oipotens nō iḡ
per illam potentiam que ē oipotentia
ē res aliqua a deo pri^o possibilis Ite^z
in causis precisis si affirmatio ē cā affir
mationis & negatio ē cā negationis 2^m

q̄ dicit ph̄s p^o poste. sicut si hēre pul
monez ē cā rel pirandi n̄ hēre pulmonē
ē cā n̄ r̄l pirandi iḡ si potentia actiua q̄
ē oipotentia in deo eēt precia rō possi
bilitatis in creatura negō potentie acti
ue in deo eēt negō possibilis in crea
tura quod ipē negar & bene q̄m ad hoc
quia illa impossibilitas in creatura ē pp
repugnantiam formalez ptiū Pretea
iste respectus qui q̄ lequitur potentiam
actiua in deo in quarto instanti aut ē
realis aut non si realis & ad extra hoc i
probatus ē di. 30. si rationis iḡ in 3° in
stanti terminatur possibilis ad deum
sub rōne absolute quod nō infero sicut
in se inqueiens s^z tāq̄ a pluribus conce
dendum si detur & saltez non bñdū p
ingueniēti ab eis qui tenent opinionem
illus doctoris ex quo sequitur ad eam
Similē pp idem ex ista propōne infero
alia 39° nez. l. q̄ non ē aliquis respect⁹
prior ex pte cāe tāq̄ ex pte cātū ymo ab
ipa cā sub rōne absoluti ē ipm cātū sub
rōne absoluta . Et postea 3° lequitur res
pectus in cāto & quarto in cā ad cātum
Iste g° ordo absolutorum & relatiuoz
quē hic q̄cedit nūq̄ teneri d^z inueniēs
atentibus eu^z Tertiuz similē infero
q̄ oipotentia ut ē a tributuz diuinū &
dicit perfecti onez simplē non dicit r^m
ad creatura^z quod i pē probat i p^o s̄niā
6° quotl^z . q. 3^a quia nulla perfectio dīna
que est perfectio simplē dependet a crea
tura hoc probat ansel. mono. ca^o is. cū i^o
relat⁹ ad creatura^z non dicat perfectionē
simplē in deo quia non eēt de⁹ talis
si creata non eēt Est at pfectuz omni p
fectione simplē ex se & ex natura sua &
non ex aliquo respectu ad creaturā hoc
iḡ illatum quod puto eē uerū sicut &

xliii
q. vni

alia duo non d^r res p^r sicut i^gueniens
ab aliquib^s tenētibus dicta ei^g. Alī dico a prima sūmā q^m ad illud quod pro
bant illa d^r o argumēta quia l^z potētia
d^r dicatur ad se .i. aliqua pfectio ablo
luta qua deus ē formal^r potēs sit in do
in pri^r instanti nature s^e sicut quel^z a^z
pfectio simpl^r sicut calorem g^o lequitur
ē potētiam calefaciendi qui tñ calor ē
forma absoluta tñ per ipam potentiam
Sub rōne qua ē oipotentia nō h^o m^m q^d
sit primo possibile s^r per intellectum cī
num producente^r illud pri^r in eē intelli
gibili Et intellectus non ē formal^r po^r
actiu^r qua deus d^r oipotens & tunc res
producta ab intellectu d^r in tali eē.
intelligibili in primo. instāti nature h^o
Primal^r se ipa eē possibilis in 2° instanti nature
quia se ipa formal^r non repugnat sibi
hēre eē & ex se ipa formal^r repugnat
sibi hēre eē nccī in quib^s duobus stat
tota rō oipotentie corrīdens rōnibus
potentie actiu^r non ē i^gri possibilas i^r
oppōto aliquo mō prior q^r sit oipotē^r
in deo accipiendo oipotentiaz pro pfect
tione absoluta in deo sicut nec creatura
ē prius aliquo ab soluto in deo S^r tñ res
intelligitur eē possibilis anq^r deus po^r
potentiam producat illam s^r in illa pos
sibilitate non ē simpl^r potētia s^r pro
ducitur ab intellectu diuino Q^{uā}
aute^r ad impossibilitate^r dico q^r illa nō
pōt eē primo ex pte dei sicut dicit pri^r
sūmā & hoc pp rōne^r factam q^r tra scām
fētentiam quia ipa ē inpossibilis pp rō
gnantiaz eius ut fiat quod intelligo sic
impossible simpl^r includit i^gpossibilia
que ex rōnibus suis formalibus in deo
sūt in g^o possibilia & ab eo sūt principia
tie in g^o possibilia a quo hēt principiatie

sūs rōnes formales ig^r ē iste processus
q^r sicut deus suo intellectu producit po
sibile in esse possibili ita producit duo
entia formal^r utrūq^r in eē possibili & 1^a
producta se ipis formal^r sūt in g^o possibi
lia ut non possit simul eē unū nec aliqd
2° ex eis hāc autem impossibilitatē quā
hēt formal^r hēt ex se & principiatue
ab eo quodā mō qui ea producit Et istā
in g^o possibilitate^r istore sequitur in g^o po
sibilitas tocius significati includētis ea
& in g^o possibilitate significati in se & in g^o
possibilitate partiū luarū sequitur ipo
sibilitas eius respectu cuiuscūq^r agētis
Et ex hoc h^o g^o pleri totus processus in
possibilitatis rei .q. ultimus gradus in
possibilitatis sit negatio respectus ad
quodcūq^r agens nec o^r hēre aliquo^r re
spectu^r negatiuum ex pte dei nec ex pte
cuiulcūq^r alterius nec ē aliquis forte in
natura rō l^z intellectus possit gparare
deū uel aliud agens ad illud sub negōe
respectus Sic g^o in g^o possibilitas prima
ē formal^r ex pte rei in g^o possibilis & prī
cipiatue a deo & si principiatue redu
catur ad aliquid non tñ reducitur ad ne
gationez possibilitatis in deo ymo rdu
citur principiatue ad intellectū dīnuz
principiatem illud in illo eē in quo p
tes ille formal^r repugnant pp quā for
malem repugnantiam to^m ex eis simpl^r
ē impossible. Et ex hoc apparet q^r flā
ē ymaginatio querētū impossibilitatē
aliq^o p. q. in aliquo uno. q. aliquid in
telligibile uel qualecūq^r ens sit ex se for
mal^r impossible sicut deus ē ex se for
mal^r nccē eē nihil enī ē tale p^m i n̄ eti
tate nec etia^r entitatis oppōsetali non
entitati ē intellectus dīnus rō possibili
tatis .nec intellectus diuinus ē precisa

ro possibilis oppositio ipi nibilo qz tunc teneret illud ari de caulis precisis in affirmatione & negatione tzoem sim pli nihil includit in le rōnes pluriū ita qz ipm non ē p̄io nibil ex rōne sui sed ex rōnibus eorū que intelligitur inclu dere pp formalē repugnantiaz iclusor̄ illorū pluriū Et ista ratio repugnantie ē ex rōnibus forālibus eorū qz repugnatiam h̄nt primo p intellectum diuinuz s̄z non precise & cesa Ad pri^m ar^m que ē rō magis supponēdo qz uniuersū possit eē maioris pfectio nis capax quia tunc melius fieret si daretur sibi ista capacitas qz sit sine illa capacitate ut si eēt capax multorū aliorū absolute autē n̄ tenet rō magis negato isto. L. qz potuit melius fieri licut nec sequitur qz ignis manens ignis possit fieri melior si fiat capax intellectus uel uoluntatis quo: nō pōt eē illorū capax. Dico tunc ad formam argumenti qz deus non pōt dare capacitatēm nibilo pfectio nis passione sed ista non ē prima rō s̄z quia tale non pōt h̄re talen capacitatez & ista rō re ducitur ad formalē repugnantiam ptiuz & ulterius ad intellectuz diuinum

IRCA DISTINCTIO

nē. 44. ubi mī tractat utrē deus potuit res melius feci

sse qz fecit Q uero istaz que sitionem utrū deus possit aliter facere res qz ab ipo ordinatum ē fieri Et uidet qz non quia tunc posset facere res in ordinate qns ē falluz g° & aīs Cōtra res aliter fieri qz facte sunt non inclu dit qz traditionem nec ē nccī^m rñdeo in omni agente per intellectuz & uolunta tem potentem qz formiter agere legi ūc

Scorras

te & tñ non nccio qz formiter agere le gi recte ē distinguere potētā ordinatā a potentia absoluta Et ratio huius est quia pōt qz formiter agere illi legi ūc & tunc potētā ordinatā ordinata enī ē inq^mē prin^m exequendi aliqua qz formiter legi recte 2^m ordinem prefixū ab illa lege & pōt agere p̄f istā legem uel qz tra illam & in hoc ē potentia absolu ta excedens potētā ordinatā & iō non tm̄ in deo sed in oī potentia agen te libere qui pōt agere 2^m dictamē legis recte & preter talez legem uel qz tra eaz ē distinguere potentiam ordinatā & ab soluta Ideo dicūt iuriste qz aliquis po test hoc facere de facto hoc ē de potentia absoluta uel de iure hoc ē de po dinata 2^m iura. Q n̄ autē illa lex recta 2^m quā ordinate agenduz ē non ē in po testate agentis tunc potentia eius absolu ta non pōt excedere potētā eius or dinata circa aliqua oba nisi circa illa a gat inordinate Nccī^m ē enī illam legē ūtare qz parādo ad tale agens & tñ actio nez non qz formatā illi legi recte non eē rectam neqz ordinatā quia tale agens te netur agere 2^m rectam legez cui subest unde oēs qui subſūt legi diuine qui nō agūt 2^m eam inordinate agūt S̄z qn̄ in ptātē agētis ē lex & rectitudo legis ita qz non ē recta nisi quia ūtata tunc pōt recte agere agēdo alit qz lex illa dic ter quia pōt ūtare aliaz legem rectā 2^m quā agat ordinate nec tūc potētā sua absolute ūtūlē excedit potentiaz ordina tam quia ē ordinata 2^m alia legem ūt cut 2^m priorē tñ excedit potētā ordina tam precise 2^m priorē legem qz tra quaz uel preter quam facit ista posent exemplificari d̄ principe & subditis & lege

poitua Ad propo^mig^r applicando
dico q^p leges aliq*ue* recte de operib⁹ di-
stantes prefixe sūt a uoluntate diuina
& non quidē ab intellectu diuino ut p^c
redit actu^z uoluntatis diuine ut dictuz
ē di. 38. Sed qn intellectus ostert uolun-
tati diuine talem legem puta q^p omnis
glorificandus prius e*st* gratificandus si
placet uoluntati sue q^p libera ē recta est
lex & ita de aliis legibus deus g^o agere
potens 2^m istas leges ut prefixe sunt ab
eo dicitur agere 2^m potētiam ordinata^z
ut autē pōt multa agere que non sunt
2^m illas leges iaz prefixas sed pre*z* illas
dicitur eius potentia absoluta quia mul-
ta alia pōt agere ordinate & multa alia
posse fieri ordinate ab illis. que siūt con-
formiter istis legibus non includit 9tra
dictionē qm̄ rectitudo illi^z legis 2^m quā
dicit^z qs recte & ordinate agere ē in ptā
te ipi^z agentis ideo sicut pōt aliter age-
re ita pōt aliaz legē rectaz statuere que
si statuatur a deo recta eēt quia nlla lex
recta nisi quaten^z a uoluntate diuina ac-
ceptatur & tunc potentia eius absoluta
ad aliquid nō se extendit ad aliud q^p ad
illud quod ordinate fieret non quidē si
eret ordinate 2^m istuz ordinem l^z fieret
ordinate 2^m aliuz ordinez quē aliū ordī-
nem ita posset uoluntas diuina statuere
sicut pōt agere Aduertendum tñ ē
etiam q^p aliquid esse ordinatū & ordi-
nate fieri hoc 9tingit dupliciter uno^o
ordine uli quod ptinet ad legem 9uem
sicut ordinatz ē 2^m legez 9uem omnē
final^r peccatore ēē dāpnanduz ut si lex
statuat q^p omnis homicida moriat^r 2°
mō ordine pticulari circa h iudi^m ad. qd
non ptiet lex in uli quia lex ē de ulibus
casibus de caū autez in pticulari non est

lex sed iudi^m 2^m legem q^pia ē 9° legis ^{ab illis}
q^p iste homicida moriatur Dico igif
q^p deus non soluz pōt agere aliter q^p or-
dinatu^z ē ordine pticulari sed alit q^p or-
dinatuē ordine uli siue 2^m eniz leges iu-
sticie pōt ordinate agere alit quia tam
illa que sūt preter istuz ordinez q^p illa q^p
sūt 9tra istum'ordinem poslūt a deo or-
dinate fieri potentia absoluta. Potētū
ordinata non dī nisi 2^m ordinem legis
ulīs non 2^m ordinē legis recte de aliquo
pticulari quod apparet ex h^o q^p possibi-
le ē deum saluare aliquē quē non saluat
qui tamen morietur in peccato mortali
final^r & dāpnabitur nō autē 9ceditur
ipm posse saluare iudam iaz dāpnatum
nec tñ h^o ē impossibile potentia absolu-
ta dei quia non includit 9traditionem
igē istud s. saluare iudam eo mō ē ipos-
sibile q^p modo nunc ē possibile saluare
istuz g^o istuz pōt saluarede potentia or-
dinata quod uerū ē & illuz non quidez
ordine pticulari qui ē q^p de isto agibili
operabili pticulari tñ l^z ordine uli quia
si saluaret statutu^z mō de legibus eius
quas uere prefixit de saluatione & dāp-
natione singulorū staret. staret eniz cū
ista q^p omnis final^r malus dāpnabitur
que ē lex prefixa dāpnandis quia iste
ad hoc non ē final^r peccator sed pōt n
ēē peccator maxime dīz ē iuia q^p pōt
eu^z deus sua gloria preuenire sicut enīlī
rex preueniret aliquē ne faceret homi-
ciduz si non occideret eu^z non faceret
9tra legem ulēm de homicida. non at
pōt stare cu^z ista pticulari lege q^p iudā
saluaret iudā eniz pōt prescire saluādū
de potentia ordinata l^z non isto^o ordia-
ta l^z absoluta & tñ illo modo uel alio^o
ordinata 2^m aliquem aliuz ordinez quia

sic pōt
pōt

ordo ptim^r 2^m wgl^r siue q^p pōt uel
l^z phevlaz. uli ē q^p ois homicida
occidaz. ordo pñ ē ordo iudi^r & yecu-
tions & de hoc homicida m^o pñ ordi-
nare & hoc iudi^r nō ē m^o g^o legis
d^o p^o deus pour. L. uli^r ordinem
ois mal final^r damnab^r ordo pñ q^p
iud^r iudi^r ē q^p i. i. iudas damnabit.

No. hunc passuz. usq; ad inicuz ar?

omnez aliu^z tunc possibilez institui po^a
g^o absoluta pōt iudā saluare sed poten^a
ordinata pōt istum peccatorē saluare I^z
nūq^z saluabitur sed lapidez non pōt bea
tificare potentia adoluta nec ēt potē^a
ordinata Et 2^m hoc p^z respectu cuius dī
po^a absoluta in deo quia inq^m pōt q^z tra
legem ulēm non pticularem Quali^z āt
uoluntas diuina possit circa pticularia
& circa leges rectas instituendas nō uo
lendo oppo^m eius quod nūc uult dictū
ē supra di.39 Ad ar^m pri^m p^z q^z 9na
non ual^z quia si faceret alio modo res q^z
nūc ordinatum ē eas fieri non pp hoc
ordinate fierēt quāli statueret alias le
ges 2^m quas fierent eo ipo^a ordinate fie
rent. Ad ar^m in oppo^m 9cedo q^z pro
bat de potentia absoluta que tñ si esset
prin^m alicuius ēt in potentia ordinata
s^z non 2^m ordinem ab eo prefixuz eūdē
q^z prius habuit.

IRCADISTINCTIo
nē.45. qro utrū de 9 ab et^o
uoluerit alia ase q^z non q^z
tunc in uoluntate diuina
ēt relatio realis ad creaturā 9ñs ē flñ
sicut p^z di.30. g^o & aⁿs p^o 9ñe pri^m de 9
uult aliqd q^z itelligat se uelle illd sit illd
.a. quia sicut dictuz ē di.39. certitudo
intellectus diuini circa futura 9tingen^a
non ē sine rectitudine uoluntatis g^o illa
rlō que ē i uoluntate diuina primo ad. a
ip^a precedit omnē 9siderationem intel
lectus de illa uolicōne g^o non ē in uolū
tate sive in uolicōne ut 9gnita ē sed ut
in se ē & p^o 9ñs ē ibi exēntia rei & nō ut
9gnituz in 9gnoscēte Contra si nō
uoluit ab eter^o & nec modo uult de no
uo quia tunc esset mutabilis ig^r nihil
uult Rñdeo ois potentia opatiua p

fecta pōt eē prin^m opandi circa quodcu^z
q^z o^m natu^z rel pici a tali potentia sicut
pfectus intellectus pōt eē prin^m intelli
gēdi quodcu^z intelligibile Et pfectus
ulus pōt eē prin^m uidendi quodcu^z q^z
uisibile g^o cum in deo sit uoluntas forā
liter ex di.2^m & etiam sūme pfecta quia
infinita ex eadem di. lequitur q^z pōt eē
prin^m uolendi quodcu^z uelle non autē
pōt eē prin^m uolendi aliquid ex tpe q^z
hoc non posset eē sine mutatione alicu
ius & non obi uoliti quia o^m uolitu^z nō
h^z eē nisi quia uolitum & quia ē in ipla
uoluntate diuina ig^r ipa de rōne ipius
uoluntatis sicut deductum fuit di.39.
de rōne ipius uoluntatis ig^r uoluntas
diuina pōt i eternitate sua eē prin^m uo
lendi quodcu^z uolibile non ē āt rō uo
lendi simul ambo oppoīta quia illa res
pectu nullius possunt simul eē nec ē rō
uolendi neut^z quia tunc i creaturis ni
hil eēt a deo uolitū & p^o 9ñs nihil cāret
in creaturis quia 9tingen^a non pōt esse
in deo nisi a pte uoluntatis sicut deduc
tu^z ē di.39. ig^r in eternitate ē rō uolēdi
aliquid o^m aliud in quibuscu^z aliis a se
Ad argumentū rñdeo quia sicut dic
tu^z ē pri^m d^llōib^z ex tpe q^z terminat
ad deum sub rōne mere aboluta & sili
modo dejydeis di.35^a & sili mō de po^a
di.43. & ē mere ab soluta 2^m q^z attribu
tu^z dñtinuz & sic terminat rlōnē creafe
possibilis ad deum. Ita dico h^c q^z uolun
tas diuina sub rōne mere absoluta fīat
respectuz uoluntatis ad ipm quēdquidē
uoluntas diuina producit in eē uolito i
eternitate sicut intellectus producit in
esse 9gnito uel intellecto & simili mō
dico de isto esse uoliti 2^m se sicut dictuz
ē de eē 9gniti di.36. Sed tūc argues

libib
Deus nō p^o ad uill
& Tempor^z

Mutano nō cōt obi
uolit genō hō ec nō
uolit.

Ita murano M^t

Deus nō p^o uelle
duo d^l simul q^z
sienō pnt effe^z

Vñlñnum oppo^m

di.30

Sicut pōt ut art^o
rimmar uolit
duo d^l simul q^z
sienō pnt effe^z

Sicut ab art^o / In
Uox Ita ab art^o
no voluit.

uolitu^z h³ relationem ad uoluntate^z dī
nam aut relationem realem aut 2^mrōe^z
tī realem igitur fundamētum suu^z ē
reale g^o ista res h³ eē reale ab eterno . si
relationē rationis tī Contra non ē
pactum intellectus dīni 9pantis illud
o^m ad intellectu^z suu^z ig^r non ē relatio
rōnis i cal^z enī intellectus diuinus pri
us 9paret illud o^m ut 9gnitum ad intel
lectu^z suu^z q^z lit uolitu^z ab ip^o & in illo
priori eset relatio rationis ip^os obi ut
9gni ti ad intellectum suu^z non tī uicē
cāre relationem aliquam eius ad uolun
tatem l^z poslet hoc rīderi q^z ista rālio
uoliti ad uoluntate^z fit pactu^z intellectus
diuinus 9pantis o^m uolitum ad uolun
tatem suu^z q^z non prius 9parat o^m ad
uoluntatem suu^z q^z 9pet ad intellectum
suu^z si poneretur idem eē sufficiens^{cetera} i
obo intellectus ut ob^z 9gnituz ē & uo
luntatis ut uolitu^z ē & q^z nullo mō eē
pīs uoluntati nisi quia pīs fuit intellec
tui — Tamē rīdeo alī q^z in isto obo ut
uolito ē relatio alia ad uoluntatem dīni
naz q^z illa que est in eo ut obi intellecti
ad intellectu^z diuinuz & ista alia relatio
nec tī ē rōnis loquendo stricte de rlōe
rōnis . intellectus nec ista dio ē sufficiens^{cetera}
q^z omnis relatio aut ē realis aut est
rōnis accipiendo relationē ratiois stric
te quia omnis potētia que pōt hēre ac
tu^z circa o^m exīs ut nūne exīs ē Et illd^o
o^m pōt actu suo 9parare ad aliud ad qd
tale o^m non 9paratur ex natura rei pōt
in obo ut o^m ē cāre relationē rōnis ip^o 9
ad aliud que quidem non ē realis quia nī
ē ex natura obi in se nec tī ē stricte rōis
quia non sēp illa potētia 9pans ē rō tī
sue potentia rōcinatiua Pōt enim uolū
tas utens aliq^o bono ad finem cār i obo

isto relationē rōnis ad istu^z finē Et nec
ē ista realis relatio quia non ē in obo ex
natura rei sed ē ex 9patione uoluntatis
9ferentis pōt enim uti deo ad creturam
nec ē illa relatio rōnis quia potentia cau
ſans istam 9pationem non ē ratio ſive i
tellectus ſive ymaginatio dicatur talis
virtus colatiua ſive quecūq^z alia certum
ē enim q^z uoluntas ē talis potentia 9pa
tua & colatiua & ymaginatiua ſimplē
ita bene ſicut potentia iutellectua & iō
certuz ē q^z utracq^z iſtarū potentiarū pōt
o^m luu^z 9pare & in obo ſuo cāre relōnē
non realem quia ſic eēt ibi in tali ex na
tura rei ſine oī 9patione nec rlōne^z rōis
ſtricte ſumptā pro relatione cāta ab in
tellectu l^z eam qnq^z 9comitetur rlō rō
niscāta ab itellectu . Sed uoluntas dīna
& etiā omnis uoluntas quicquid ſit de
ymaginatione de qua non nūc pōt 9pa
re le ipam ad o^m in elle uolito & e9° &
ſic pōt in obo cāre relōnē rōis ad ipm.

IRCA DISTINCTIō

nez 46. quero utrū uolun
tas beneplaciti dei ſenp ad

impietur q^z non pīa thy

2° deus uult omnes hoies ſaluos fieri
non tī oēs erūt ſaluarti g^o & ceta Pre
teā mathei 22. ait ſaluator filiis Iherū
quocīes uolui 9gregare filios tuos & ce
tera g^o ut prius. Contra ro. 9. uolun
tati eius quis refiſet & in ps. omnia q^z

cuncq^z uoluit fecit Rīdeo uoluntas

dei q^z ad omnia ſemp d^z impleri quia

ſicut oīpotens pōt i omne possibile ita

q^z uoluntas diuina determiñatur ad po
nendū aliquid in eē ultima determiñacō

ne Ilud erit uelle aute^z illud uoluntate
bīplaciti ē ultima determinatio q^z pōt

3 volas d
implaya

poni ex pte ipius uoluntatis omnipotē
tis respectu effectus uolentis ponere ef
fectum in eē igr̄ respectu cuiuscūq; esse
Etus deo ē sic uolē illud erit Et pos
set q̄firmari ratio quia si cā ultima det
minatione ad aliquid determinata non
poneret effectu in eē hoc non eēt nisi
pp inpotentiam eius ut puta quia non
sufficeret ex se ad hoc qz uel eēt impedi
ta ab aliquo alio uel pp mutabilitatem
eius anq; intelligatur ponere effectus in eē
sed oipotens nec ē impotens nec impe
dibilis nec mutabilis Ad pri^m ar^m
dico q̄ l^z illud dictu^z apli posset expo
de distributione accomoda pro oib^z q
saluifient Tn multo meli^z posset expo
ni de uoluntate aīcedēte sicut uult oēs
homines saluare & saluos fieri q̄mē. s.
ex pte sui & uoluntate sua aīcedēte p
quāto dedit eis bona & dona naturalia
& leges rectas & adiutoria q̄uia suffici
entia ad salutem sicut de rege statuēte
bonas leges & proficiente ministros ad
custodia^z illarū legū posset dici q̄ uult
subditos pacifice uiuere & quiete & tñ
si aliquē uideret tribulari iniuste non
opporteret q̄ rex statim intromiceret
se ad faciendum illuz quiete uiuere nisl
deuoluerit cā ad ipm per querimoīam
de facto quidē uult iste quēl^z uiuere pa
cifice & quiete aīcedēt nō tñ uult quē
cūq; inmediate ita uiuere Ita dico i pro
posito q̄ & si dūs non hēat uoluntate^z
bñ placiti ad istuz saluādum tñ uult iſſ
illa adiutoria q̄mūnia aīcedēt ad salm
quibus etiā iste pōt sufficiēt bñ uiuere
& saluari pp que pōt dici q̄ quāmē exp
te suuult omnes saluos fieri Ad 2^m
maḡ exponit & bñ nō q̄ omnes uoluit
implere uoluntatem xp̄i sed q̄ omnes

A q̄ dūs uoluit q̄o
volim & nō sit form
q̄ uoluit q̄ ipm
Lucas

quos ip̄e 9gregauit sua uoluntate con
gregauit Vide expōne magri & nota
eam & ceta.

ip̄e nolent
s^r p̄mū d^r 46. i p̄m^r

IRCA DISTINCTIOnem

47. quero utrū pmissō
diuina sit aliquis actus uo
luntatis diuine q̄ sic quia

aliter non uidetur deus certitudinalit
hunc scire peccaturū nescit enim futur^x
9tingēs sine determinacōne uolūtatis
sue sed circa peccatorē non uidetur hē
re aliquem actuz nisi pmissere eum pec
care n̄ enī h^r respectu illius aliqd uelle
uel nolle igr̄ si pmissere non sit aliquis
actus non erit deus certus de peccato
illius futuro quia non erit aliqua deter
minatio uoluntatis sue ad illud futurū
9tingens 9gnoscendum certitudinalit

Contra pmissio enumeratur cū aliis
signis uoluntatis diuine sed preceptuz
non ē aliquis actus elicitus uoluntatis
diuine ḡ multo fortius nec permisso

Rñdeo i nobis pōt disfigui dup lex
actus uoluntatis uelle. s. & nolle & uelz
ē poītive actus & si sint circa obm idez
sunt 9trarii actus qui exprimūt ur aliis
uocabulis q̄ sūt amore & odire Et utrūz
in nobis pōt disfigui ut uelle disfigua^z
in uelle efficax & in uelle remissuz ut di
catur uelle efficax quo uoluntati nō tm̄
9placet esse uoluntati sed si pōt statim
ponere uolitum in eē statim ponit ita
etiā nolitio efficax dicitur qua non tm̄
nolens impedit aliquid sed si posset oī
no illud destruit Voluntas remisla
ē q̄ ita placet uolitū quod tñ uolūtas
non ponit illud in eē l^z possit ponere
illud in eē nolitio remisla ē qua ita dis
plicet nolitum quod tñ uolūtas n̄ prohi
beat illd l^z possit In nobis igr̄ uoli

quid vol. remisla p̄m

quid nolitio remisla

^{amissio}
Quid sit voluntas
In nobis

q' s'ro ab a' mal' agi
z' nō prohibeo hoc p'mit
to si possuz p'hibeo

Signus voluntatis

Signus voluntatis

I' t' dubitacionis

Pmissio
Divina

Dicitur
Proprietas sumpta uidetur eē pmissio alii
cuius mali quod scio Non enim dico p
prie p'mittere illud de quo nihil sciouel
illud quod ita fit ab aliquo quod placet
mibi sed illud quod scio ab alio male fie
ri & non prohibeo hoc p'metto si possiz
prohibere. Sig^m autez uolitionis efficac
is si fiat ab eo in me ditate ē adimpletio
si per alterū ē precepco. Et uolitionis ī
nobis remisse forte ē sig^m silium uel p
sualio uel monitio. Ita sig^m nolitionis
remisse ē pmissio disuasio Etsig^m noliti
onis estientis prohibitio Si ista di
stinctio posset poni in deo ita q' sicut
unus actus eius ē uelle nolle & hoc line
gtrarietate discursione in illo ēā in se
Ita poneretur sup quedā oba ēg uolita
uelle efficax & simili nolle suuz efficax
Super quedā oba nolita sup quedā autē
non Tunc posset dici nolito dei remissa
respectu illorū oborū que ita nollet que
tū non uellet prohibere & hec nolito
dei pōt dici pmissio eius & ita actus in
deo inq^m trālit super o^m qd sic le h³ ad
uoluntatem diuinā Si autē illud nō pla
cer pro eo q' nolito cuiuscūq' pōti i eē
uidetur eē cuz aliqua tristitia & cuz ali
qua impfectione uoluntatis ipius Tunc
pōt dici q' pmissio extra uelle signum
ē q' effectus sit quod tñ ē gtra precep^m
diuinum Et istud ē permisso quod ē si
gnuz uoluntatis diuine huic autē nō cor
relpondet aliquid in ipa uoluntate diui
na nisi nolle prohibere aliquid fieri siū
non uelle quod ē negō actus diuini poi
tiui & p gns nō ē actus pōtiuus & q'
dī uolens sinere hoc pōt intelligi nō q'
hēat uelle rectum circa illud quod p'mic
tit sed actuz reflex^m Offertur enī uolū
tati sue hunc peccaturū uel peccare pri.

^{1. de 1. in peccato}
uoluntas eius circa hunc non h³ uelle
uelle enim ipm hēre peccatum non pōt
z^o pōt intelligere uoluntatez luam non
uelle h³ & tunc pōt uelle uoluntatē suā
non uelle hōc & ita dicitur uolens siere
& uolūtarie Sinēre uolens p'mittere &
uolēs uolūtarie p'mittere sicut ex a^a pte
p'ntato sibi iuda pri^d deus h³ non uelle
sibi gloriā & non primo nolle z^m illam
ultimam poionem dī 4i. & pōt tunc z^o
flectere se super istam negonem actus
& uelle eam & ita uolens siue uolūtarie
non elegit iudam finalē peccaturum &
nolitionem glorie & non uolēcōnē glie
Ad pri^m ar^m dictuz ē di. 4i. quo mō
non ē preuicio dei de peccato futurop
hoc loru^z q' scit se pmissurū hunc pecca
re finalē & sic finalē dampnādu^z sed cū
hoc requiritur q' sciat se coopaturū isti
in actu peccandi uel non coopaturū ad
actum illuz cuius omisso ē peccatū omi
sliouis gcomitatur tñ utrāq' illarū pmiss
sionuz deum preuidere se uelle hūc pec
cař & ita p^z quo mō pmissio diuina sit
actus uoluntatis & quomodo non.

IRCA DISTINCTIO

nez. 48. quero utrū uolun
tas humana uel generalius
utrū uolūtas creata sit bo
na moralē qñq' gformatur uoluntati in
create q' sic ueritas intellectus creati ē
qñcūq' gformatur intellectui increata
g. a simili de uoluntate creata tunc est
bona qñ gformatur uoluntati increase

Contra iudei uoluerūt xp̄m pati &
mori quod etiam xp̄s uoluit & tñ ipi
peccauerūt quia dixit de eis dimicte eis
pater & ceſa Rñ. z^m dyoni^m de diui.
no. ca^o 4° bo^m ē ex cā integra & z^m ph̄m

xxxxviii

9.
1.
2. ca.

2° erbi. Simul opportet omnes circūstātias concurrere in actu quoquā morali ad hoc q̄ sit bonus moraliter sufficit tamen defectus unius circumstantie ad hoc q̄ sit malus moraliter. Volūtas ḡ. creata conformis uoluntati diuine in lība actus sive in lība ut circumstancia ta quacunq; una circumstantia sive sit cōformis sibi in omnibus circumstantiis pertinentibus ad bonitatem moris: Et forte si esset sibi conformis in omnibus circumstantiis puta q̄ pp illud uellet & eodem modo & sic de omnibus aliis circumstantiis ad hoc non oppoteret eam esse bonam sicut uoluntas increata est bona quia non q̄gruunt eadem circumstantie actui ut actus est diuerſorū agentium non enim uoluntati create q̄gruit ita intēle uelle aliquid bonum sicut uoluntati increase. Et intensio actus respe ctu ōbi in agente creato & increato est differens multum in eis & saltem quic quid sit de conformitate uoluntatis create & increase in omnibus circumstantiis. non sufficit q̄formitas in bonitate actū & ōbi quia potest esse difformitas in aliis circumstantiis que necessario requiruntur ad bonitatem actus uoluntatis. Ad argumentum in oppo^mdico q̄ non ē simile qz ueritas intellectus nō dependet nisi a solo obo quia o^msi ita se habet sicut intelligitur uerus est intel lectus bonitas autem uoluntatis non depēdet a solo obo Iz ab omnib^g aliis circumstantiis & potissime a fine. Propt̄ quod notanduz est q̄ omnis nostra uolūtio potissime ordinata ē ad ultimū finem qui ē. Alpha. &. O. prin^m& finis. Cui sit honor & gloria in secula seculorum
AMEN

Explicitu^r questiones Ioannis Scoti: theologi acutissimi Sacri minorū ordinis: Super primo sē tentiarum: Quod opus ab Antonio Tronbeta: theologo: patrino: eiusdem ordī minorū ingenti diligentia emendatum est: Antonii uero bononiensis phisi^l q̄dam Ioannis genuēlis itidem phisi^l: Et Cristofori bellapiera ueneti: iussu & lūpti bus uenetiis impressum.

Anno iesu Christi. f. dei

& Marie uirginis.

M^o.cccc^o.lxxii^o

xii. Kal.

Decen.

bres.

..x.

.s.

FINIS

Prologus

- .1. Vtrum homini pro statu isto sit nccim aliquā doctrinā spāle3 s̄naturalē inspirari ad quāz nō posset attingere naturali luie intellectus
- .2. Vtrū 9gni. s̄naturalis nccia uia tori tradita sit sufficiēter i lacra scriptura
- .3. Vt̄m theo. sit d̄ do ut de lbo p.
- .4. Vtrū sit d̄ deo sub aliq̄ spāli rōe
- .5. Vtrū ista lciētia sit de oibus ex attribucōne ad pri m̄ eius s̄bm s̄b alternante.
- .6. Vtrū theo. sit scientia in se.
- .7. Vtrū ad aliquā scientiā hēat ali quāz hītudinē subalternantis.
- .8. Vtrū theologia sit pratica.
- .9. Vtrum ex ordine ad praxim ut ad finem dicā p̄ le scien. pratica
- Di. p^a
- x. Vtrū p̄ le s̄bm fruitiōis sit finis ultimus
- .xi. Vtrūz ultimus finis hēat unam tm̄ rōnem fruibilis .an in ip̄o sit aliqua distin. 2m̄ quam uoluntas possit eo frui 2m̄ unam rōnem nō 2m̄ aliam
- .12. An frui sit aliquis actus elicitus a uoluntate uel passio recepta in uoluntate puta delectatio
- .13. Vtrum sine apprehensō nccē sit uoluntatem frui eo
- .14. Vtrum deo queniat frui.
- .15. Vtrum uiator fruatur.
- .16. Vtrum peccatōr fruatur.
- .17. Vtrum bruta fruantur
- .18. Vtrum omnia fruantur.

Di. 2^a

- .19. Vtrūz in entibus sit aliqd ex̄s actu infinitum.
- .20. An aliquod infinitū eē siue deū eē sit p̄ se notum.
- .21. An tm̄ sit unus deus
- .22. Vtrum cum unitate eēntie s̄iplē sitet pluralitas plonarum
- .23. Vtrū sint tres plone in esentia diuina
- .24. Vtrum cum eēntia diuina possit stare in aliquo ip̄m eē p̄ductum
- .25. Vtrum sint ibi tm̄ due produc tiones intrinsece
- Di. 3^a
- .26. Vtrum deus naturalē sit 9gno scibilis ab intellectu uiatoris
- .27. Vtrum deus sit primū 9gnitu3 a nobis naturalē p̄ statu isto
- .28. Vtrum deus sit o m̄ naturale p̄m & adequatū respectu intellectus uiatoris.
- .29. An aliqua ueritas certa & sicera possit naturalē 9gnosci ab intellectu uiatoris ab ip̄ lucis icreaz̄ speciali illustratione.
- .30. Vtrum in creatura sit uestigium trinitatis
- .31. Vtrūz in pte intellectua p̄prie sumpta sit memoria bñs sp̄cie intelligibilez priorem naturalē actu intelligendi
- .32. Vtrum ps intellectua p̄prie sūpta uel aliquid eius sit cā totalis gignens notitiam actualem uel ratio gignendi
- .33. Vtrum principalior cā notitie genite sit o m̄ in se uel in specie p̄n uel ip̄a ps intellectua aie.
- .34. Vtrū in mente sit distincte ima go trinitatis

- Di.4^a
- .35. Vtrum hec sit uera deus pater filius &.s.s.
- Di.5^a
- .36. Vtrum diuina essentia generet uel generetur
- .37. Vtrum genere deus sit a patris.
- Di.6^a
- .38. Vtrum deus pater genuit deum filium uoluntate
- Di.7^a
- .39. Vtrum potest generandi in patre sit aliquid absolutum in patre uel proprietas patris
- Di.8^a
- .40. Vtrum deus sit sume simplex & pfecte talis
- .41. Vtrum aliqua creatura sit simplex
- .42. Vtrum cum simplicitate diuina stet quod deus uel aliquid formaliter dictum de deo sit in genere
- .43. Vtrum cum implicitate dei stet aliquod modo distincte entialium precedens aliquod oem actum intellectus
- .44. Vtrum solus deus sit imutabilis
- Di.9^a
- .45. Vtrum generatio filii sit esse in deo
- Di.10^a
- .46. Vtrum s.s. producatur per modum uoluntatis
- Di.11^a
- .47. Vtrum s.s. procedat a patre & filio
- .48. Vtrum si s.s. procederet a filio posset stare deus realis ipsius a filio
- Di.12^a
- .49. Vtrum pater & filius spiritus s.s. in omnino unum
- .50. Vtrum spiritus omnino uniformiter spiritum sanctum
- Di.13^a
- .51. Vtrum s.s. sit genitus sive utrum productio s.s. sit generatio uel distinguatur ab ea
- Di.14.15. & 16^a
- .52. Vtrum quelibet persona diuina mixta qualiter
- Di.17^a
- .53. Vtrum necesse sit ponere caritatem creatam formaliter inherenter naturae beatificabili
- .54. Vtrum sit necesse in habitu pone re rationem principi iactiui respectu actus
- .55. Vtrum tota caritas ex parte corrumpatur ita quod nulla realitas numero maneat eadem in caritate maiore & minore
- .56. Vtrum illud positum caritatis per existens quod manet sit tota essentia caritatis intense
- Di.19^a
- .57. Vtrum plene sint equeales sed magnitudinem
- .58. Vtrum qualiter plena diuina sit in alia
- Di.20^a
- .59. Vtrum tres plures sint equaliter in potestate
- Di.21^a
- .60. Vtrum hec sit uera solus pater
- Di.22^a
- .61. Vtrum deus sit nominabilis a nobis uiatoribus aliquo nomine signante esse ntiam suam ut est hic.
- Di.23^a
- .62. Vtrum plena est quod dicit aliquid quod patre filio & s.s. dicat precise aliquid secundum intentionis
- Di.24^a
- .63. Vtrum in diuinis sit proprius natus
- Di.25^a
- .64. Vtrum persona in diuinis dicatur

Item uelrelationē

Di. 26

.65. Vt rū p̄lōne 9ſtituāt̄ i eē p̄lōali
p̄relationes originis
Di. 27^a

.66. Vt rū ūbū creatum sit intentio
actualis

.67. Vt rūm uerbum in diuinis dicat
proprium persone genitē

.68. Vt rūm uerbum diu inum dicat
respectum ad creaturaz
Di. 28^a

.69. Vt m̄igeitū sit p̄prietas patris

.70. Vt rūm innascibilitas sit propri
etas 9ſtitutiua p̄lōne in diuinis

.71. Vt rū p̄ p̄lōa 9ſtituāt̄ i eē p̄lōali
aliq̄ rlōe poſtiua ad ſcdaz p̄lōnā
Di. 29^a

.72. Vt rūm prin̄ unomō dicatur de
prin̄ ūmp̄to p̄lōnalē & nocōna
liter ūmp̄to & eēntialiter
Di. 30^a

.73. Vt m̄ d̄ do dicā aliq̄ rlōex tpe

.74. Vt rūm dei ad creaturam poſlet
eē aliqua relatio realis
Di. 31^a

.75. Vt m̄y dēptitas similitu. & eqli
tas sit r̄ales rlōes in deo
Di. 32^a

.76. Vt m̄p̄ & fili⁹ diligāt̄ ſe s.s.

.77. Vt m̄p̄ ſit sapiē sapiē genita
Di. 33^a

.78. Vt m̄ p̄prietas ſit idē cū p̄lōna
Di. 34^a

.79. Vt m̄ p̄prietas ſit idē cū eēntia

.80. Vt m̄ p̄lōa ſit idē cum. eēntia
Di. 35^a

.81. Vt m̄ in deo ſint rlōnes ad oīa li
milia quiditatue 9gnita
Di. 36^a

.82. Vt m̄ crea. iq̄ m̄ ē ſūda m̄ rlōnis et

ne ad de^m ut 9gnoscētē hēat ūe
elle eēntie ex h^o q̄ ē iB tali ū
Di.37^a

.83. Vt^mde^meē pñtē ubiq̄z^m poten
tiā nccio iterat ipm eē ubiq̄z^m
eēz ſie ut^moipo^a iferat iñſitatē
Di.38^a

.84. Vt^mſciē^a di ūſcibi^m ſit prati^a
.85. Vt^mde^g hēat notitiā detiatam
oī^mq̄^mad oēs 9ditiones exntie
.86. Vt^mhabeat certaz notitiām & i
fallibilē de oibus quātum & ceta
Di.39^a

.87. Vt^mhēat notitiā de omnibus
.88. An nccio ſciat oēz 9dicōez exnē
.89. Vt^mcū defiacone ſue ſcie poſlit
ſtař aliq̄ ſtī^a ex pte reꝝ i exntia
Di.40.

.90. Vt^mpdestiat⁹ poſlit dāpnari
Di.41.

.91. An ſit aliquod meritum prede
Di.42.

.92. Vtrum de^meē oipotētem poſlit
probari naturali rōne
Di.43.

.93. Vt^mpriā rō ipoſſibili tatis rei ſi
ēde ſit expte di ūl ūi factibilis
Di.44.

.94. Vtrū poſlet aliter facere res q̄
ab ipo ordinatū ē fieri
Di.45.

.95. Vt^mde^g ab e^o uoluit a^a a ſe
Di.46

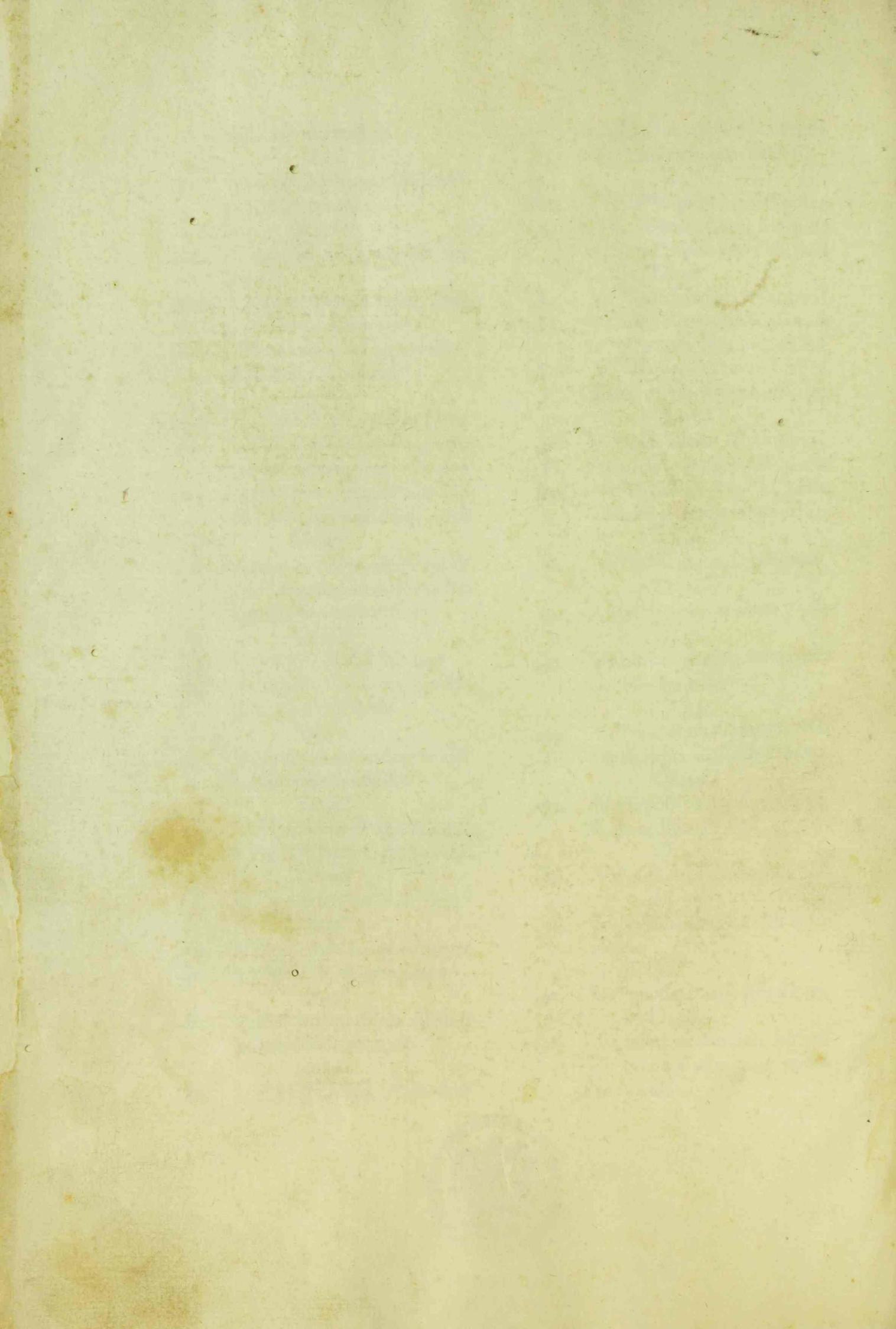
.96. Vt^muolūtas bñplaciti di ſp̄im
pleatur
Di.47.

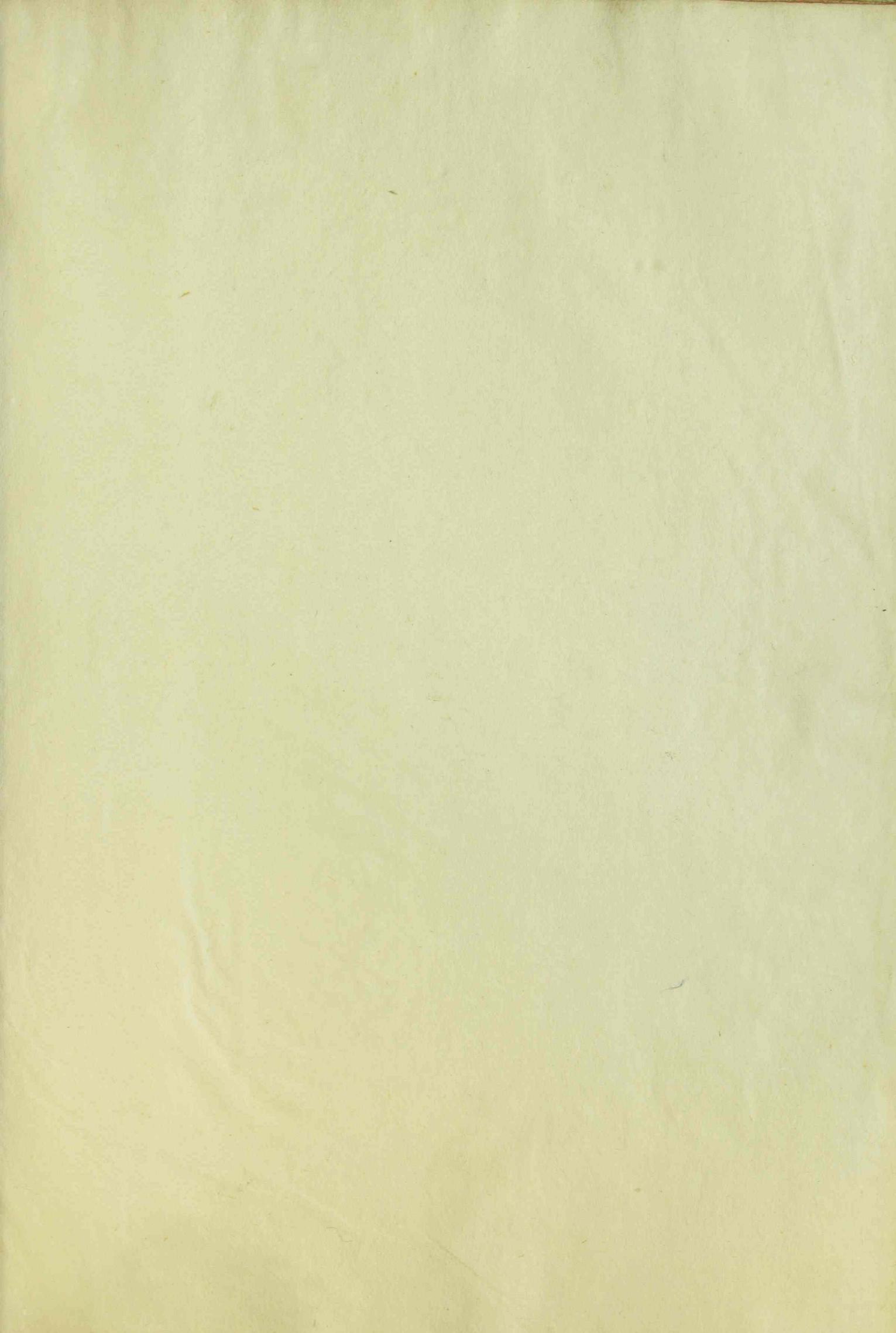
.97. Vt^mpmissio ſit aq̄s act⁹ die uo.
Di.48.

.98. An uoluntas creatia ſit bo^a mo
rali q̄nqunc^m 9formatur uolun
tati increate

225

Plant
- a -

